ဝိနယဂဠဿပိပဒီကာ

ပဏ္ဍိစ္စရကြီး-ဦးဆိုင်

ဧကရာဇ်တန်း မဟာဓမ္မာစရိယ ဆရာတော် ဘုရားအား

သဒ္ဓိဝိဟာရိက-တပည့်ရင်း ဖြစ်ပေသော

"ဓမ္မာဂဠိ စံသာဘိ ပရိယတ္တိံ သာသနဟိတ ဓမ္မာစရိယ"

သက္ကသိဟ-ဘွဲ့ထူးနှင့်

"သဒ္ဓမ္မဇောတိ ဦးကောဂေါ-မဓောဝီ စံသာဘိ"

ပထမ ဩဇာတံဘိပ ဘွဲ့ဆူးကို

ခံယူ-ရရှိပေသော

ပါဠိဆရာကြီး "ဒွီးဆိုင်" သည်

သောဘဏဓနတို့ အာကျိုးငှါ၊ ရေးသား စီရင်တော် မူအပ်သော

ပဒုမာဝတီ ဇာတ်ကြီး

ရန်ကုန်မြို့၊ စာပေဒီပဆွင်ရုက်တိုက်ကြီး၌ ပို့ဝိတ်ရိုက်

1958

ပဂ္ဂုနဒါန်။

နံခံမာ ဒိဘယ မင်္ဂလသဿ။ ။ဣတိသာ ဝိနယဂဠ္ဌိတ္ထဒီပနိယာ နိဒါန မဂ္ဂတော။ ။ဧကော ကိရ ရန်ကုန်-နဂရဝါသိ ဒီဃဒဿီ ခေဠာဓိပတိ ဥပါသကော ဦးလွန်းနာမကော ပဿိတော ဗျတ္တော မဟဒ္ဓနော မဟာဘော ဂေါ ပဟူတာဝိတ္တူပကရဏော ရတနတ္တယမာမကော တာဠိ အာဝေစ္ဆပ္ပ သာဒေါ ရဟောဂတော ဧဝံ ဉာဏံ ဥဒပါဒိ ... ဣဒါနိ ခေါ သဗ္ဗလောက ပရိယန္တံ အာဠ္ဠာရိယ သမန္နာဂတံ ဘဂဝတော သာသနံ ကာဠပက္ခေ စန္ဒောဝိယ၊ ပရိဟီနဘာဝမာဂစ္ဆတီတိ။ ဣဒါနိ ဟိ ဗဟဝေါ ဘိက္ခူ။ ဝါ သာမဏေရာဝါ ဝိနယာနုဠောမိကံ အာသဘ္ဘာစာရံ ယထာဘုစိ် ယထာ ခန္တိ် စရန္တိ။ နု စ အာဘ္ဘနော အာဘ္ဘနော အာစရိယ ပါစရိယာနံ ဝံသံ အနု ရက္ခန္တိ။ နု စ ဝိနယဂရုကာနံ လဒ္ဓိသုပေသကာနံ မဟာထေရာနံ သြဝါဒံ. ပဋိဂ္ဂဏ္ဟန္တိ။ ပုဗ္ဗေ ပန မ္ဗရာဇူနံ ကာလေ ဂဏတော သတ္တိန္နာဝိ ဗ္ဗောကျင်ဂဏိကာ ဝါ သုမ္မေဂဏိကာ ဝါ တာဒိသာ ဝါ ဂဏိကာ သိက္ခာ ဒယော အာယာဘ္ဘန္တာ ယောဇုယျေန လဒ္ဓိ သုပေသလာ ကုဋုမ္ဗိကာ သိက္ခာ သိက္ခာကာမာ သဘာစာရာ ဟုတွာ ဝိနယာနုကူတံ စရန္တာ ဒွေ ဂုရာနိ ယထာရဟံ ပူဇေတွာ ဝိဟရန္တိ၊ မ္ဗောနုမ္ဗပဋိပတ္တိမေဝ ပဋိပဇ္ဇန္တိ သံသာရ ဝဋ္ဋဒုက္ခဘော မောစနတ္ထာယာတိ။ ။ပုန စ ပရံ ဧဝံ သော စိန္တေသိ.... နု ခေါ ဧတံ ပဘိဂ္ဂုပံ၊ယမေဝံ သာသနသ္သ ပရိဟာနိ ဒိသ္ဝာ ပုန ပဉ္စာစန္ဒံ ဝုဋ္ဌိ ဝေပုလ္လံ ဒဿပဇ္ဇိတုံ အာဝါဟမန္တော ဝိဟရေယျ၊ ကထံ နု ခေါ တံ သာသနံ ဝိသုဒ္ဓံ ဝိရုဠှံ ဟုတွာ အဒ္ဓနိယံ စိရဋ္ဌိတိကံ ဘဝေယျာတိ ဘောနာ ဟ ဘဂဝါ သဒ္ဓမ္မသ္သ ဟိတာယ ဝါယမတိဘိ။ သမာဒဓေန ပန နိစ္ဆိ ဘိက္ခူ။ ဝိနယပိဋကသ္သ ပရိယာပုဏနေ မန္တနေ ပရိပုစ္ဆနေ သဘိ ဝိနယေ ကုသလော ဝိသာရဒါ ဗျတ္တာ ဆာဝိသန္တိ။ ဝိနယပိဋကေသု စ

ပါဠိနိဒါန်။

ဆေးကေ ဗျတ္တေ သတိ လဇ္ဇီ သုပေသလာ သိက္ခာကာမာ ကုက္ကုစ္စကာ ဘဝိသန္တိ။ ယေဘုယျေန ဟိ အာယသ္မန္တာ မဟာနံ့ ဥတ်သံဃံ ဝါ ဘောဂကွဒ္ဒံ ဝါ ပရိစ္စဇန္တာ သဒ္ဓါယ သာသနေ ပဒိဋ္ဌဇန္တိ၊ ဟောန္တော်သု စ ဘိက္ခူသု လဇ္ဇိပေသလ သိက္ခာကာမေသု သာသနဓိဇံ ဝိနယသာသနံ ပဘိဒ္ဒာဘိနာမ၊ တထာ ဟိ ဝုတ္တံ အဋ္ဌကထာယံ။ ။"ဇဝရူပေသု အဓိမတ္တာ သဘိဂတိဓိတိမန္တော်သု လဇ္ဇိသု ကုက္ကုစ္စကေသု သိက္ခာကာမေသု ပုဂ္ဂလေသု ပဘိဒ္ဒတိနိ ဇဝဒိတဖ္ဖ"န္တိ။

ဇဝဠ ပန လဇ္ဇိပုဂ္ဂလေသု သာသနဓိဇေ ပတိဋ္ဌိတော နဗိရဿဝ ဘဂဝတော သာသနံ ဝုဋ္ဌိ ဝိရုဠှံ ဒေဝပဇ္ဇိသတိ။ တေန ဟိ ပုဗ္ဗေ သာသနပါလကာ မဟာထေရာ ကော ပနေတံ ဘဂဝတော သာသနံ ရက္ခိဿတိတိ အနာဂတေ သာသနပါလကံ ပုဂ္ဂလဝိသေသံ အာဝဇ္ဇန္တာ တိက္ခတ္တုံ နိဆ္ဆရေသုံ"အနာဂတေ သာသနံ လဇ္ဇီ ရက္ခိဿတိ"တိ။တဿိံ ပန ဝိနယ သာသနေ ပတိဋ္ဌိတော ဘဂဝတော တ်ဗ္ဘဲဗ္ဘိ သာသနံ ပဘိဒ္ဒတံနာမ။ အဓိဗိတ္ထာဒေယော ဟိ သိက္ခာ အဓိသိလ္ပဘာဝါ အဓိသိလနိသယာ။ ။ တေန ဟိ ဝုတ္တံ အဋ္ဌကထာယံ"ဝိနယေ ဋ္ဌိတော သာသနံ ဋ္ဌိတံ နာမ"တိ။

ဂ်ုဏ္ဍေဝံ ပန တေနေဝ ခေတ္တာဒိပတိနာ ပဏ္ဍိတေန သာသနသဲ့ ပရိဟာနိံ ဒိသွာ ဗိရဋ္ဌိတိကံ အဋ္ဌနိယံ ဝုဋ္ဌိံ ဝိရုဠှံ အဓိမတ္တံ ကာမယတာ ပတ္ထယတာ အဟမ်ဏ္ဍြောဒှိ ဘဝံ အဝစရိယ ဒိံ့ တွံ မဒ္ဒသောတ္ဝနဋ္ဌိ ဥဂ္ဂဟာဒေရဏာသမတ္ထံ ဝိနယတ္ထသံဝဏ္ဏနံ သကာယ ဘာသာယ ကရောဟိတိ။ တွံ ဟိ ဝိနယဂရုကာနံ ဆြကျင်ဝံသဒီပမာနံ ဂဏပါမောက္ခာနံ ကဝိကုဋ္ဌရာနံ မဟာထေရာနံ သိဿော အဟောသိ။ ။ဇဝဠာဟဋ္ဌိ အဏ္ဏိဠာနဲ ဂူပေန သာသနသဲ့ ဝုဋ္ဌိကာမေန မာမကဇ်ဇ်ေန စိရဋ္ဌိတတ္ထံ,သဒ္ဓမ္မသဲ့ စ သမ္မဒ္ဓေတာနတ္ထံ,သောတ္ဝနဋ္ဌ သုခမုဂ္ဂဟာဒေရဏာတ္ထံ,ပတ္ထယိတွာ အမှာကံ ဝိနယဂရုကာနံ လဇ္ဇိသုပေသလာနံ ဆြကျင်ဝံသဒီပမာနံ ဂဏကြဋ္ဌာနံ ပဟာထေရာနံ ဇဝဠာပါမောက္ခာနံ ဝိနယေ ဝိသာရဒါနံ ကဝိကုဋ္ဌရာနံ မတ်ံသမာဒါယ သဒ္ဒိကာဋ္ဌကထံ ဝိနယပိဋကံ သမ္မာသိတွာ [redacted] နာမ ဝိနယဂဠ္ဌထ္ထဒီပနိံ နာမ ဘာသာဋီကံ အကာသိန္တိ။

ပါဠိဆရာကြီး-ဦးဆိုင်း၊

ဇာတ်တော်ရိုးသိမ်-နိဒါန်း။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂန္ဓိရည်ကာမာလိနီ၊သာသနံ စိရဇောတယိ။
သမဂ္ဂဝိ ဇမ္ဗုရံသိ၊သာဂရံ စိတ္တတောဒသနိ။ ။

ဂါထာပါဠိ၊လာရှိသည်အရ၊လပြည့်တိထီ၊ပုဏ္ဏမီဝယ်၊ရုံညီတာရာ၊ဝန်းရံ ဖြာ၍၊သော်တာလမင်း၊ ဘာဂ်ချင်းမျှ၊ထိန်လင်းထွန်းပြောင်၊ လ,ဏ်အရောင် သည်ဂင်း၊အာရှေ့ပုဇွာ၊ဝိဒေဟာမှ၊ယုဂန်တောင်ထက်၊ပေါ်လာသွက်သည့်၊ ဘဝဂ်ဘောက်ထွင်း၊ ထွန်းပြောင်လင်းသော၊ နေမင်း သူရိန်၊ ချောင်အာဂိန် သည်ဂင်း၊ ဇွန်,ဇွေ,မြို,စိန်၊ဇုန္ဒနီလာ၊သိသာ ပဒ္မာမြား၊ရတနာ ခုနစ်ပါး တို့၏၊ ပက်ကြဲးပြန်ဟပ်၊ တလျှပ်လျှပ်ဝင်း၊ ထွန်းပ လင်းပေသော၊ ကြက်သရေ ဆောင်၊ မဂ်လာရောင်သည်ဂင်း၊ ဤသို့လျှင်၊ လရောင်,နေရောင်၊ ရတနာ ရောင်၊မျှားမြောင်ကွေ့ပြား၊အာရောင် အစားစားတို့ထက်၊ဆထက်လွန်ကြူး၊ အထူးသဖြင့်၊ ထွန်းလင်းတောက်ပတော်မူလှသော၊ဆဇ္ဇဏ္ဏရံသိ၊ ခြောက် ရောင်ခြည်အစုံကို၊ ဘဝဂ်ဘုံချင်း၊ ထိန်လင်းတောက်ပ၊ ထွက်ကြွကွန့်မြူး စေနိုင်သော၊ ခြောက်ရောင်ခြည် သခင်၊ ထွဋ်ဘုန်းရှင်၏၊ သာသနာတော် မြတ်ကြီး၏၊ ခိုင်ပြီးစာည်တံခြဲင်း၊ အကြောင်းရင်းအာစစ်၊ မုချဖြစ်ပေသော၊ ဝိနည်း, ဒေသနာတော်မြတ်ကို၊ ရဟန်းရှင်လူ၊ များဗိုလ်လူတို့၊ လွယ်သင့် တကူ၊သင်ယူမှတ်သား၊ လေ့ကျက်နိုင်ခြင်း၊ အစိုးရပဋ္ဌမပြန်၊ စာပွဲသဘင်၊ နှဲဆင်လိုငြား၊ ရဟန်း သံဃာတော်များလည်း၊ ကောင်းစွာ ကြည့်ရှု၊ မှတ်သားနိုင်ခြင်း၊ သာသနာတော်မြတ်ကြီး၊နေ,မီး,အလား၊ တန်နေတခြား၊ တိုးပွါးစည်ပင်စေခြင်း၊အာကျိုးများကို၊မြော်ကိုးပြီး၍၊ရန်ကုန်မြို-မြေပိုင်ရှင် ကြက်သရေဆောင်၊ ဆွေစလွယ်ရ၊ K, S, M, ဦးလွန်းသည်၊ အာဆုံဘန် အထပ်ထပ်၊တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာရင်း၊ကျေးဇူးတော် ရှင်၊ဖြစ်ဖော်မူသော။

၁-ကျောက်ဘန်း,မဟာဗောဓိ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့်တကွ
၂-သုံးဂိုဏ်းချုပ်,ခင်မွန် ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၃-မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၄-အာလုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၅-ကျိုက္ခံစံ ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၆-တွံတေး ဆရာတော်ဘုရားကြီး
၇-ပဲခူးမြို့ ယွေအောင်ရွှေး ဆရာဘော်ဘုရားကြီး
၈-ညောင်တုံးမြို့ ဗျဟာသံဃတောရ စံကျောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး
၉-မန္တလေးမြို့ အာဘယာရာမ ရွှေဂူဆရာတော်ဘုရားကြီး

စသောဘုရားစွဲသေး၊လစ်ပေသလ,သိက္ခာကာမ ဖြစ်တော်မူကုန်သော ပိဋကဉာယဂိဒူ၊ ဝိညူဒေးကျင်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးမျာ၏၊ နယဂန္ဓိ၊ နည်းတန်ဦး၊သိဂ်ဖလား၊ခံ့ငြားသော အလားကဲ့သို့၊နိုးပါးချဉ်းကင်၊အမြဲပင် ခံယူမှတ်သော အာစရိယမင်္ဂြိ၊နည်းကောင်း ရှိသော "**မေးဒင် ဝံသာဘိ ပန်ယဉ်ဘွဲ့ သာသနဟိတ ဖွဲ့ဖွာစရိယ**" ဟူသော သက္ကသိဟ ဘွဲ့ထူး, "**သဒ္ဓဝါဒြိဒ္ဓိကာဂကာဒ၊ မေဓာင်ဝံသာဘိ**"ဟူသောပထမဆွေတံဆိပ်ဘွဲ့ထူး၊ နှစ်တန်ကို ခံယူခဲ့ရှိလျက်။

၁-သစ္စာဒြိဒ္ဓိကာဝမ်ဘြ-နိသူ။
၂-ကစ္စာယနာဂဒ္ဓဏ္ဍဒြိပဒီပနီ-ဂန္ထမ်။
၃-အဘိဓမ္မာဂဒ္ဓဏ္ဍဒြိပနီ-ပထမံတွဲကျမ်။
၄- ဂဒ်း ဒုတိယတွဲကျမ်။
၅- ဂဒ်း တတိယတွဲကျမ်။
၆-မဟာဝိဂဒ္ဓိသာဓကယောဇနာ။
၇-ဓာတုကထာဂဒ္ဓိသာဓကယောဇနာ။
၈-မဟာဝိကာဓေဒနီကျမ်။
၉-ဓာတုကထာဓေဒနီဂန္ထမ်။
၁၀-ဓမ္မာ့ဝိတ်ဆွေ ဘုရားဖွဲ့ခိုး အာမျိုးမျိုး။

စသော ကဲ့မ်ားမှုားကို၊ပြုပြင်စီရင်ပေးသော"ပါန္ဒြဆရာကြီး-ဦးဆင်ဒ်"သည်၊ ဂိုဏ်သည်းယေလေးစောင်ဇော်၊လျှိုက်တိမ်မြုင်၊နယ ဇုပ်ကို၊ဘော်ထုတ်သေချာ၊ သိသာထင်ရှား[redacted]ပါ လွင်သော စကားသွားဖြင့်၊စာသင်ယ် အမှုား၊ပညာရှင် အာမျိုးသားတို့ဇော်၊ဉာဏ်အာခြေခေတ်အား၊ကို၊ဘွားကနဲ ပေါ်ကြွစေရန်၊ မှုားစွာသော အဋ္ဌကထာ,ဋီကာ,ပေါရာဏဂဏ္ဌိ၊ရှေး ပဏ္ဍိတ်ဇော်၊ ထူးမြတ်

ဇမ္ဗုရုံသိ-နိဒါန်း။

သွေးပြား၊ အထူးထူးသော နည်းညွှန်၊ နည်းကောင်းတို့ဖြင့်၊ ထင်ထေလောင်းမွမ်းမံ၊ ချယ့်ဖန် ဆင်မြှုန်း၊တင့်လွှမ်း ဝေဖြာစေလျက်၊ ရေးသား စီရင်အပ်သော-ဇမ္ဗုရုံသိ ''**စိန္ဒယာဂုဋ္ဌဇာတ်ပဒီပနီ**'' သည်သဖြတ်၊ ကုမ်းစာအုပ်ကို၊ ကျွန်ုပ်တို့ ဇမ္ဗု။ မိတ်ဆွေပရိသတ်ပုံနှိပ်တိုက်က၊ သိုက်မြှုပ်သော်ငြား၊သန့်စွာကြည်လင်၊စက်တင်ပုံနှိပ်အင်ပါသဘည်း၊

ပါဠိဆရာကြီး-ဦးဆင်။

ဒီဃနိကာယ ဂဠုဠ္ဍဒီပနီကဏ္ဍ။

မဟာဝိဂ္ဂဟကထာ။

ဘိက္ခုပါတိမောက္ခ။

နိဒါန်းရေ	အကြောင်းအရာ				မျက်နှာနံပါတ်
၁	ပဏာမ-အာဘွင့်	....	....	....	၁
၂	ဝိနည်းအကြောင်း	....	....	....	၅
၃	ပါဝိမောက္ခ-အဓိပ္ပါယ်	....	....	....	၆
၄	ပဒ္ဓကရဏလေးပါး-အာဒွင့်	....	....	....	၆
၅	သမ္မဇ္ဇနိ-အာဘွင့်	....	....	....	၆
၆	ပဒီပေါ-အာဒွင့်	....	....	....	၇
၇	ဥဒကံ-အာဘွင့်	....	....	....	၇
၈	အာသနေန-အာဘွင့်	....	....	....	၈
၉	ပဒ္ဓကိစ္စဝါးပါး-အာဘွင့်	....	....	....	၈
၁၀	ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ-မာဘွင့်	....	....	....	၈
၁၁	ဥတုက္ခာနံ-အာဘွင့်	....	....	....	၉
၁၂	ဘိက္ခုဂဏနာ-အာဘွင့်	....	....	....	၉
၁၃	ပတ္တကလ္လလေးပါး-အာဘွင့်	....	....	....	၁၀
၁၄	ဥပေါသထဆေဒ-အာဘွင့်	....	....	....	၁၀
၁၅	ကမ္မပတ္တ-အာဘွင့်	....	....	....	၁၀
၁၆	သဘာဂါပတ္တိ-အာဘွင့်	....	....	....	၁၁
၁၇	ဝဇ္ဇနီယ-အာဘွင့်....		....	....	၁၁
၁၈	ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ် ၂ ၁-ယောက် အဓိပ္ပါယ်....			....	၁၂
၁၉	ဆောင်ပုဒ် လက်ခံ	....	....	....	၁၂
၂၀	နိဒါနုဒ္ဒေသ-အာဘွင့်	....	....	....	၁၂
၂၁	ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ ပဌမပါရာဇိက-အာဏွင့်		....	....	၁၄

နိဒါန်းရေ	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၂၂	မဂ်အရပြား-အဓိဘွင့်	၁၇
၂၃	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၈
၂၄	ဒုတိယပါရာဇိက-အဓိဘွင့်	၁၉
၂၅	ဂိုးခြင်းနှစ်ဆဲငါးပါး-အဓိဘွင့်	၂၀
၂၆	နာနာဘဏ္ဍပဋိကနှင့် ဧကာဘဏ္ဍပဋိကအထူး	၂၄
၂၇	အာဏာတို့နှင့် အတ္ထသာဓကအထူး	၂၅
၂၈	သံဃိက,ဂဏိကကျောင်း အာဆုံးအဖြတ်.... ...	၂၈
၂၉	သံဃိကမြေနှင့် ကျောင်းအာဆုံးအဖြာ	၃၀
၃၀	ဣရိယာပထအဒုဏ်ဖြတ်	၃၁
၃၁	ဥဒေါင်းအာဆုံးအဖြတ်	၃၄
၃၂	လွှအာဆုံးအဖြတ်	၃၆
၃၃	လှည်းအာဆုံးအဖြတ်	၃၇
၃၄	ဆင်အာဆုံးအဖြတ်	၃၇
၃၅	ဒုက္ကဋ်ရှစ်ပါး	၃၈
၃၆	ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ	၃၉
၃၇	ပါဒအာဆုံးအဖြတ်	၄၀
၃၈	ဒိုလကဟာပဏအကြောင်း	၄၁
၃၉	ဝိသာသဂ္ဂါဟာအာဆုံးအဖြတ်	၄၃
၄၀	ပညာတော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၅
၄၁	အဋ္ဌကထာ-အနုသာသနီ	၄၆
၄၂	တတိယပါရာဇိက-အဓိဘွင့်	၄၇
၄၃	ပညာတော်မူခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၅၀
၄၄	ဥဋ္ဌိသနဲ့ဒုဋ္ဌိသအာဆုံးအဖြတ်	၅၁
၄၅	ဖဋ္ဌစဝတ္ထုအာဆုံးအဖြတ်	၅၁
၄၆	ထာဝရပယောဂအာဆုံးအဖြတ်	၅၃
[redacted]	ဇာတုပါရာဇိက-အဓိဘွင့်	၅၅
၄၈	ပညာတော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၅၆
၄၉	သံဃာဒိသေသဒ္ဒေသနာဝုဋ္ဌာပနိကသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့်	၆၀
၅၀	ပညာတော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၆၃

အမှတ်စဉ်။	အကြောင်းအရာ။			မျက်နှာနံပါတ်။
၅၁	၂-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	....	....	၆၄
၅၂	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၆၈
၅၃	၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၆၉
၅၄	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၇၀
၅၅	၄-အတ္တကာမသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၇၁
၅၆	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၇၂
၅၇	၅-သဉ္စရိတ္တသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၇၃
၅၈	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၇၄
၅၉	၆-ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၇၅
၆၀	တာပုံ-အဓိပ္ပါယ်	....	....	၇၆
၆၁	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၇၉
၆၂	၇-ဝိဟာရကာရကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၈၀
၆၃	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၈၁
၆၄	၈-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၈၁
၆၅	ရောဒနာထေးပါးအဓိပ္ပါယ်	....	....	၈၂
၆၆	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၈၃
၆၇	၉-ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၈၄
၆၈	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၈၆
၆၉	၁၀-သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၈၆
၇၀	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၈၉
၇၁	၁၁-ဘေဒါနုဝတ္တကသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	....	....	၉၀
၇၂	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၉၁
၇၃	၁၂-ဒုဋ္ဌစသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၉၁
၇၄	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၉၃
၇၅	၁၃-ကုထဏ္ဍသကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	....	၉၃
၇၆	ပရိဝသ်နှင့်မဘန္တအဓိပ္ပါယ်	....	....	၉၈
၇၇	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၉၉
၇၈	ဓမ္မနိယတဿဒ္ဓသာဝ-ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်		....	၁၀၀
၇၉	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		.....	၁၀၂

နံပါတ်။	အကြောင်းအရာ။	စာမျက်နှာ။
၈၁	၂-ဒုတိယအနာဒိယဘသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၀၃
၈၁	ပဥ္စမဝဂ်မူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၀၄
၈၂	အာဒိယတအဗျာယိ	၁၀၄
၈၃	ဒိသဉ္ဇယပါစိတ်စီဝရဝဂ်၁၁ ကထိနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်	၁၀၅
၈၄	ကထိနအာဒိပ္ပါယ်	၁၀၆
၈၅	ကထိနနှုတ်ခြင်းအာပတ်ကြောင်း	၁၀၇
၈၆	အာဒိဋ္ဌာန ကင်ပုံ	၁၀၉
၈၇	ဆောင်ပုဒ်လက်ဝါ	၁၁၁
၈၈	ဂိကပ္ပနာပြုပုံအာဘွင့်	၁၁၁
၈၉	အာတိရေကသင်္ဃိဒိုးစွန့်ပုံအာဘွင့်	၁၁၂
၉၀	ပရိက္ခာရဒေသာဒ္ဓ အာဒိပ္ပါယ်	၁၁၂
၉၁	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	... ၁၁၃
၉၂	၂-ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၁၄
၉၃	အာပတ္တဝါသအာရဒ်ခဲ့ငါးပါးအဘွင့်	၁၁၂
၉၄	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၁၆
၉၅	၄-တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၁၆
၉၆	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၁၇
၉၇	၄-ပရမဥ္စဝက္ခဏသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	၁၁၀
၉၈	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၀
၉၉	[illegible]ဝက္ခဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၂၀
၁၀၀	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၁
၁၀၁	၆-အနုပ္ပန္နသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၂၂
၁၀၂	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၂
၁၀၃	၇-တတိယသုရာပါနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်	၁၂၂
၁၀၄	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၄
၁၀၅	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၄
၁၀၆	၇-ပဌမဥဇ္ဈာနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	၁၂၄
၁၀၇	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၆
၁၀၈	[illegible]ဇ္ဈာနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၂၆
၁၀၈	ပဥ္စမတာမူရခြင်းအာပတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၁၂၇

ဖြစ်ရေး	စဉ်ကြောင်းအရာ			မျက်နှာနံပါတ်
၁၀၉	၁၀ ရာဇသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်....	....	....	၁၂၇
၁၁၀	နိုင်္ဂြာနိုင်္ဂြအာပြား	....	....	၁၂၉
၁၁၁	ဆောင်ပုဒ်လက်ဝါ	....	....	၁၃၂
၁၁၂	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၂
၁၁၃	ကောသိယာဝဂ်၊ ၁၁-ကောသိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်		....	၁၃၃
၁၁၄	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၃
၁၁၅	၁၂-သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	....	....	၁၃၄
၁၁၆	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၄
၁၁၇	၁၃-ဒုဘာဂသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၁၃၅
၁၁၈	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၅
၁၁၉	၁၄-ဆဗ္ဗဉ္ဉသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၁၃၆
၁၂၀	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၆
၁၂၁	၁၅-နိသီဒနသန္ထတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်		....	၁၃၇
၁၂၂	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၇
၁၂၃	၁၆-ဇွေကလောမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၁၃၈
၁၂၄	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၃၉
၁၂၅	၁၇-ဇွေကဒလောမဒေသဝါပနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်		....	၁၃၉
၁၂၆	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၄၀
၁၂၇	၁၈-ရူပိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်....	....	....	၁၄၀
၁၂၈	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၄၁
၁၂၉	၁၉-ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်		....	၁၄၂
၁၃၀	ပတ္တစုတုက္ကအာဆုံးအဖြတ်	....	....	၁၄၃
၁၃၁	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၄၄
၁၃၂	၂၀ ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၁၄၄
၁၃၃	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၄၅
၁၃၄	ပတ္တဝဂ်။ ၂၁-ပတ္တသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၁၄၆
၁၃၅	သပိတ်ကိုးလုံးအာဆုံးအာဖြတ်....	....	....	၁၄၇
၁၃၆	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု		....	၁၄၈
၁၃၇	၂၂-ဥဒ္ဒိနပဋိဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်		....	၁၄၉

ဖြိုးစရား	စမေးကြောင်းအစား	မျက်နှာနံပါတ်း
၁၃၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းဖျင်းဝတ္ထု။	.... ၁၅၀
၁၃၉	၂၃ ဟောသဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၅၀
၁၄၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၅၂
၁၄၁	၂၄-ဧသသိကာသာဒိုကသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၅၃
၁၄၂	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၅၄
၁၄၃	၂၅-စိဝရမာဆိုဒွန်နသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၅၅
၁၄၄	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၅၅
၁၄၅	၂၆-သုတ္တဂိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၅၆
၁၄၆	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၅၆
၁၄၇	၂၇-မဟာပေသကာရသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၅၇
၁၄၈	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၅၈
၁၄၉	၂၈-မာယွေကစိဝရသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၅၉
၁၅၀	ဒသာဟာနုဒကာမာဆုံးအဖြတ်	.... ၁၆၀
၁၅၁	ပညဝ်ဘဒ္ဒါဂျရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၆၁
၁၅၂	၂၉-သာသကံသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၆၁
၁၅၃	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ။	.... ၁၆၂
၁၅၄	၃၀-ပဓိဏာတသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၆၃
၁၅၅	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၆၄
၁၅၆	သုဒ္ဓဝါဒိတိ-ဇုသာဝါဒဝဂ်။ပ-ဇုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	၁၆၅
၁၅၇	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၆၅
၁၅၈	၂-ဩဝါဒသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၆၆
၁၅၉	ဆဲခရေးခြင်းဆယ်ပါး	.... ၁၆၆
၁၆၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ။	.... ၁၆၇
၁၆၁	၃-ပထမသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်-မာဘွင့်	.... ၁၆၀
၁၆၂	၄ ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပုဒ်မာဘွင့်	.... ၁၆၈
[redacted]	ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ	.... ၁၆၉
၁၆၄	ပဉ္စ[redacted]ဝဝ်မူရခြင်းမာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။	.... ၁၇၀
၁၆၅	၅-ပထမသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်-မာဘွင့်	.... ၁၇၀

ကြယ်ဝေဘွဲ့ဂုဏ်ထူးတံဆိပ်ကြီးရသူများ ... ၈၀

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဂုဏ်ထူးတံဆိပ်ကြီးရသူများ ... ၈၀

ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဂုဏ်ထူးတံဆိပ်ကြီးရသူ

နိဒါန်းဝတ္ထု	တရားကြောင်းစဉ်ဇာတ်	မျက်နှာစာနံပါတ်
၁၉၆	၁၉ မဟာလွကဒိဟာဒရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၀
၁၉၇	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၁
၁၉၈	၂၀-သပ္ပါဏကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၂
၁၉၉	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၂
၂၀၀	ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်၊ ၂၁ ညဝါဒသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၃
၂၀၁	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၄
၂၀၂	၂၂-အာဇ္ဇကတသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၁၉၅
၂၀၃	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၅
၂၀၄	၂၃ ဘိက္ခုနုပသာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၅
၂၀၅	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၆
၂၀၆	၂၄-အာမိသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၆
၂၀၇	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၇
၂၀၈	၂၅-စီဝရဒါနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၇
၂၀၉	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၇
၂၁၀	၂၆ စီဝရသိဗ္ဗနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၇
၂၁၁	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၈
၂၁၂	၂၇ သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၁၉၈
၂၁၃	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၁၉၉
၂၁၄	၂၈-နာဝါဘိရူဟနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၀
၂၁၅	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၀
၂၁၆	၂၉ ပရိပါစိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၁
၂၁၇	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းဝတ္ထု	၂၀၁
၂၁၈	၃၀-ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၂
၂၁၉	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၂
၂၂၀	ဘဂ္ဂောဇနဝဂ်။ ၃၁-အာဝသထပိဏ္ဍသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၂
၂၂၁	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၃
၂၂၂	၃၂ ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၄
၂၂၃	ပဉ္စပဏ္ဍိတောမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၅
၂၂၄	၃၃-ပရမ္ပရဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၅

နိဒါန်းအမှတ်	အကြောင်းအရာ	နိဒါန်းရေး
၂၀၆	....	၂၂၅ ပညဒ်ဝေါမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၀၇	....	.... ၃၄ ခုဂ္ဂကာဏမာတာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၀၇	....	.... ၂၂၆ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၀၈	....	.... ၃၅ ခုဂ္ဂ-ပဋ္ဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၀၉	....	.... ၂၂၉ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၁၀	....	.... ၃၆ ခုဂ္ဂ-ဒုတိယပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၁၁	....	.... ၂၃၀ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၁၂	....	.... ၃၇ ခုဂ္ဂ-ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၁၃	....	.... ၂၃၁ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၁၄	....	.... ၃၈ ခုဂ္ဂ-သန္နိဓိကာရကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၁၅	....	.... ၂၃၂ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၁၆	....	.... ၃၉ ခုဂ္ဂ-ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၁၇	....	.... ၂၃၃ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၁၈	....	.... ၄၀ ခုဂ္ဂ-ဒန္တပေါဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၁၉	....	.... ၂၃၄ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၂၀	....	.... ၂၃၆ အာဒစ္စဝဂ်။ ၄၁-အာဇဝသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၂၁	....	.... ၂၃၇ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၂၂	....	.... ၂၃၈ ၄၂-ဥယျောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၂၃	....	.... ၂၃၉ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၂၄	....	.... ၂၄၀ ၄၃-သဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၂၅	....	.... ၂၄၁ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၂၆	....	.... ၂၄၂ ၄၄-ရဇဟာပဒိဿုနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၂၇	....	.... ၂၄၃ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၂၈	....	.... ၂၄၄ ၄၅-ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်
၂၂၉	....	.... ၂၄၅ ၄၆-စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၃၀	....	.... ၂၄၆ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၃၁	.....	.... ၂၄၇ ၄၇-မဟာနာမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်
၂၃၂	....	.... ၂၄၈ ပညဒ်တေဝိမုခရဖြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု
၂၃၃	....	.... ၂၄၉ ၄၈-ဥယျုတ္တသေနာသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်

ည ဘိက္ခုပါတိမောက်။

နိဒါန်းအကျဉ်းအကျယ်		စာမျက်နှာ
၂၅၄	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၂၅
၂၅၅	၄၉-သေနာဝါသိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၂၅
၂၅၆	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၂၆
၂၅၇	၅၀-ဥဒ္ဓေသိကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၂၆
၂၅၈	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၂၇
၂၅၉	သုရာပါနဝဂ်။ ၅၁-သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၂၇
၂၆၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၂၈
၂၆၁	၅၂-အင်္ဂလိပ္ပတောဒကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၂၉
၂၆၂	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၂၉
၂၆၃	၅၃ ဟာသမ္မေသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၀
၂၆၄	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၀
၂၆၅	၅၄-အာနေဉ္ဇိယသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်	၂၃၁
၂၆၆	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၁
၂၆၇	၅၅-ဘိံသာပနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၂
၂၆၈	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၂
၂၆၉	၅၆-ဇောတိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၂
၂၇၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၃
၂၇၁	၅၇-နှာနှသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၂၃၄
၂၇၂	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၄
၂၇၃	၅၈-ဒုဋ္ဌုဏ္ဏကရဏသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်	၂၃၅
၂၇၄	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၆
၂၇၅	၅၉ ဝိကပ္ပနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၆
၂၇၆	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၇
၂၇၇	၆၀-စီဝရအာပနိဝါနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၇
၂၇၈	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၈
၂၇၉	သပ္ပါဏကဝဂ်။ ၆၁-သဉ္စိစ္စသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၈
၂၈၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၃၉
[illegible]	သပ္ပါဏကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၃၉
၂၈၂	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု ...	၂၄၀

နိဒ်းစရ။	အကြောင်းအရာ	
၂၀၃	၆၌-ဥက္ကဋ္ဌာဒုနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၀၄	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၀၅	၆၄-ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ...	
၂၀၆	ပညတ်ဘော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၀၇	၆၅-ဥိနဝိသတိဝဿသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	
၂၀၈	ဝိသတိဝဿ-ယူပုံအဓိပ္ပါယ်	
၂၀၉	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၁၀	၆၆-ထေလျသက္ကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၁၁	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၁၂	၆၇-သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၁၃	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၁၄	၆၈-အာရိဉ္ဇသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်....	
၂၁၅	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊ ...	
၂၁၆	၆၉-ဥက္ခိတ္တာသမ္ဘောဇသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၁၇	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၁၈	၇၀-ကဏ္ဋကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၁၉	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၂၀	သဟဓမ္မိကဝဂ်။ ၇၁ သဟဓမ္မိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၂၁	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၂၂	၇၂-ဝိဃေဌနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	
၂၂၃	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၂၄	၇၃-မောဟနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၂၅	ပညတ်တော်မူရခြင် အကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၂၆	၇၄-ပဟာရသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၂၇	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်း ...	
၂၂၈	၇၅-တထသက္ကိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၂၉	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	
၂၃၀	၇၆-အမူထကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	
၂၃၁	ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	

စာမျက်နှာ	အခန်းအမည်	အပိုင်းအမှတ်
၁၂၅	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁
၁၂၆	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂
၁၂၆	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃
၁၂၇	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄
၁၂၇	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၅
၁၂၈	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၆
၁၂၈	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၇
၁၂၉	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၈
၁၂၉	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၉
၁၃၀	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၀
၁၃၀	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၁
၁၃၁	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၂
၁၃၁	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၃
၁၃၂	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၄
၁၃၂	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၅
၁၃၃	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၆
၁၃၃	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၇
၁၃၄	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၈
၁၃၄	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၁၉
၁၃၅	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၀
၁၃၅	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၁
၁၃၆	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၂
၁၃၆	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၃
၁၃၇	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၄
၁၃၇	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၅
၁၃၈	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၆
၁၃၈	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၇
၁၃၉	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၈
၁၃၉	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၂၉
၁၄၀	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၀
၁၄၀	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၁
၁၄၁	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၂
၁၄၁	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၃
၁၄၂	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၄
၁၄၂	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၅
၁၄၃	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၆
၁၄၃	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၇
၁၄၄	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၈
၁၄၄	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၃၉
၁၄၅	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၀
၁၄၅	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၁
၁၄၆	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၂
၁၄၆	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၃
၁၄၇	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၄
၁၄၇	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၅
၁၄၈	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၆
၁၄၈	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၇
၁၄၉	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၈
၁၄၉	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၄၉
၁၅၀	ကြိုးကိုင်ခြင်းအကြောင်း	၅၀

နိဒါန်းအကျဉ်းအမှတ်	စာမျက်နှာ
၃၄၁ ဧ၂-နန္ဒသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၂၀၀
၃၄၂ ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၁
၃၄၃ ၁-ပဌမပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၁
၃၄၄ ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၂
၃၄၅ ၂-ဒုတိယပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၂၀၃
၃၄၆ ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၄
၃၄၇ ၃-တတိယပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်....	၂၀၄
၃၄၈ ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၅
၃၄၉ ၄-စတုတ္ထပါဋိဒေသနီသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၀၆
၃၅၀ ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၂၀၇
၃၅၁ ၎သဒ္ဓိယ၊ပဂိုမဏ္ဍလဝဂ်။၁-ပဂိုမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၂၀၈
၃၅၂ ၃ ၄-သုပ္ပဒိုဏ္ဍနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၀
၃၅၃ သုသိုံဝဘသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၀
၃၅၄ သြက္ခိတ္တစက္ခုသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၁
၃၅၅ နဒ်ဂိတ္တကာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၁
၃၅၆ ဥဇ္ဈာယ်ကဝဂ်။နဥဇ္ဈာယသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၂၁၁
၃၅၇ အပ္ပသဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၂
၃၅၈ နကာယပ္ပစာဝကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၂
၃၅၉ နဟာဟပ္ပစာဝက သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၂
၃၆၀ နသိသပ္ပစာလကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၃
၃၆၁ ခမ္မကတဝဂ်။နခမ္မကတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၃
၃၆၂ သြက္ခိတ္တကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၃
၃၆၃ နဥက္ကာဋိကာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၃
၃၆၄ နပလ္လင်္ကာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၄
၃၆၅ သက္ကစ္စပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၄
၃၆၆ ပတ္တသညီပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၄
၃၆၇ သမသူပကပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်....	၂၁၅
၃၆၈ သမတိတ္တိကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၂၁၅
၃၆၉ သက္ကစ္စဥဉ္ဇ၊သက္ကစ္စဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၁၅

ပုဒ်းခန်း	အကြောင်းအစား	မျက်နှာစာအမှတ်
၃၇၀	ပဉ္စသညတ္တိဘုဉ္ဇနသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၄၅
၃၇၁	သပဒါနသိက္ခာပုဒ် အဋ္ဌကထာ	၂၄၆
၃၇၂	သမသူပကဘုဉ္ဇနသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၄၆
၃၇၃	နတ္ထုပကတဘိက္ခုသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၄၆
၃၇၄	ဩဝါဒနပဋိဂ္ဂါဟကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၆
၃၇၅	ဥဒ္ဒိသာပနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၇
၃၇၆	နဒုဗ္ဘာနသညိသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၄၇
၃၇၇	နဝတိမဟန္တသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၇
၃၇၈	ပရိဏတ္တာလအာဇလောပသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၇
၃၇၉	ကဗ္ဗဍဂ်ာနအာနဟာတသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၇
၃၈၀	နဘုဉ္ဇမာနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၈
၃၈၁	သကဗဇ္ဇနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၈
၃၈၂	ပိဏ္ဍုက္ကုဇ္ဇပကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၈
၃၈၃	ကဗ္ဗဝဝဇ္ဈဒကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၈
၃၈၄	အဝဂဏ္ဍကာရကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၈
၃၈၅	ဟတ္ထိဒန္တဓနကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၉
၃၈၆	သိင်္ဂါဝကာရုကသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၄၉
၃၈၇	ဇိဂ္ဂါနိဆ္ဆာရကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၉
၃၈၈	စပုစပုကာရကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၉
၃၈၉	သုဒ္ဓသုဒ္ဓဝဂ်ာသုဒ္ဓသုဒ္ဓကာရကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၄၉
၃၉၀	ဟတ္ထိဂလဟနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၀
၃၉၁	ပတ္တိဂလဟနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၁
၃၉၂	သြဇ္ဈိဂလဟနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၁
၃၉၃	သာမိသဟတ္ထသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၀
၃၉၄	သသိတ္ထကသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၀၀
၃၉၅	ဆတ္တုပါဟဏသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၀
၃၉၆	ဒဏ္ဍပါဟိသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၁
[redacted]	[redacted]ပါဟိသိက္ခာပုဒ်-အဋ္ဌကထာ	၂၀၁
၃၉၈	အာဝုဓ[redacted]သိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ	၂၀၁

နိဒါန်းရေး	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်း
၃၉၉	ပါဒဉ္စာဝင်ပါဒုကာရဉ္ဇသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၂
၄၀၀	ဥပါဟနာရဉ္ဇသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၂
၄၀၁	ယာနဂတသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၂
၄၀၂	သယနဂတသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၃
၄၀၃	ပလ္လင်္ကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် .. .	.... ၃၀၃
၄၀၄	ဝေဠုတသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၃
၄၀၅	ဩဂုဏ္ဌိတသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	.... ၃၀၃
၄၀၆	ဆမာယံသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၃
၄၀၇	ဒီဃနေအာသနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	.... ၃၀၃
၄၀၈	ဋ္ဌိတောဒိသိန္နသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်	.... ၃၀၄
၄၀၉	ပဿဒ္ဓောဂဆ္ဆနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၄
၄၁၀	ဥပ္ပဍေနဂဆ္ဆနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၄
၄၁၁	နဋ္ဌဒောသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၄
၄၁၂	နဟာဂိတသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၅
၄၁၃	နဥဒကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	.... ၃၀၅
၄၁၄	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၀၅
၃၁၅	အဓိကရဏသမထ-အာဘွင့်	.... ၃၀၆
၄၁၆	ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းငြိမ်းပုံ	.... ၃၀၇
၄၁၇	အနုဝါဒါဓိကရဏ်းငြိမ်းပုံ	.... ၃၀၈
၄၁၈	အာပတ္တာဓိကရဏ်းငြိမ်းပုံ	.... ၃၀၉

ဘိက္ခုနိပါတိမောက်။

၄၁၉	ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်	....	.... ၃၁၁
၄၂၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	....	၃၁၂
၄၂၁	ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	၃၁၃
၄၂၂	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	....	၃၁၄
၄၂၃	တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	၃၁၄
၄၂၄	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	....	၃၁၅
၄၂၅	စတုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်	....	၃၁၆

ဦးစဉ်	အကြောင်းအရာ	မျက်နှာနံပါတ်
၄၂၆	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းခုင်းဝတ္ထု	၃၁၇
၄၂၇	၁-ပဌမသံဃာဒိသိသ်သိကျွာပုဒ်အာဘွဲ့	၃၁၇
၄၂၈	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းချင်းဝတ္ထု	၃၁၈
၄၂၉	၂-ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၀
၄၃၀	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းခုင်းဝတ္ထု	၃၂၁
၄၃၁	တတိယသံဃာဒိသိသ်သိကျွာပုဒ် အာဘွဲ့	၃၂၂
၄၃၂	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၂၂
၄၃၃	စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၃
၄၃၄	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၂၄
၄၃၅	ပဉ္စမသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၄
၄၃၆	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၂၅
၄၃၇	ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၆
၄၃၈	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၂၆
၄၃၉	ဒသမသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၇
၄၄၀	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၂၇
၄၄၁	ဧကာဒသမသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၈
၄၄၂	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၂၉
၄၄၃	ဒွါဒသမသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၂၉
၄၄၄	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းခုင်းဝတ္ထု	၃၃၀
၄၄၅	တေရသမသံဃာဒိသိသ် သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၃၀
၄၄၆	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းခုင်းဝတ္ထု	၃၃၁
၄၄၇	ပဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၃၂
၄၄၈	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းခုင်းဝတ္ထု	၃၃၃
၄၄၉	ဒုတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၃၃
၄၅၀	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းခုင်းဝတ္ထု	၃၃၄
၄၅၁	တတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိကျွာပုဒ်အာဘွင့်	၃၃၄
၄၅၂	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၃၅
[redacted]	[redacted]	[redacted]
၄၅၄	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၃၆

နှိုးရေး	စာကြောင်းစာနှုန်း	မျက်နှာနံပါတ်း
၄၅၅	ပဋ္ဌမမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၃၄
၄၅၆	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၃၇
၄၅၇	ဆဋ္ဌမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၃၀
၄၅၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၃၇
၄၅၉	သတ္တမမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၃၀
၄၆၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၃၉
၄၆၀	အဋ္ဌမမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၃၉
၄၆	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၃၉
၄၆၃	နဝမမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၀
၄၆၄	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၀
၄၆၅	ဒသမမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.. . ၃၄၀
၄၆၆	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၁
၄၆၇	ဧကာဒသမမိုဆိုးပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၁
၄၆၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၂
၄၆၉	ဒွါဒသမမိုဆိုးပါစိတ် သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်....	.... ၃၄၂
၄၇၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၃
၄၇၁	ပါစိတ်၁၁ ထသုဏာဝဂ်၊ထံသုဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၃
၄၇၂	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်း ၂ရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၄
၄၇၃	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၄
၄၇၄	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၅
၄၇၅	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၅
၄၇၆	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၅
၄၇၇	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၆
၄၇၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၆
၄၇၉	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၇
၄၀၀	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၇
၄၀၁	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၇
၄၀၂	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၄၀
၄၀၃	သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	.... ၃၄၀

ဦးစဉ်	အခန်းကြောင်းအစဉ်း	မျက်နှာနံပါတ်။
၄၀၄	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၄၉
၄၀၅	အာဠဝကပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၄၉
၄၀၆	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၀
၄၀၇	နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၁
၄၀၈	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၁
၄၀၉	ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၁
၄၁၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၂
၄၁၁	၂-ရတ္တညကာရဝဂ်၊ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၃
၄၁၂	ပညဝ်ထော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၃
၄၁၃	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၄
၄၁၄	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၄
၄၁၅	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၄
၄၁၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၅
၄၁၇	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၅
၄၁၈	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၅
၄၁၉	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၅
၅၀၀	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်....	၂၅၆
၅၀၁	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၆
၅၀၂	သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၇
၅၀၃	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၇
၅၀၄	အာဠဝကပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၈
၅၀၅	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၈
၅၀၆	နဝမပါစိတ် သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၈
၅၀၇	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၅၉
၅၀၈	ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၅၉
၅၀၉	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၆၀
၅၁၀	၃ နဝဂ်၊ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၆၀
[illegible]	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	၂၆၀
၅၁၂	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၂၆၁

အမှတ်စဉ်	အကြောင်းအရာ		စာမျက်နှာအမှတ်
၅၁၃	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၀၄
၅၁၄	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့် •	....	....	၃၀၁
၅၁၅	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၀၆
၅၁၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၃၀၂
၅၁၇	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	...	၃၀၉
၅၁၈	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	....	....	၃၀၉
၅၁၉	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၃
၅၂၀	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်....	....	...	၃၁၄
၅၂၁	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၄
၅၂၂	သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်း	....	....	၃၁၅
၅၂၃	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၅
၅၂၄	အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်း	....	....	၃၁၆
၅၂၅	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၆
၅၂၆	နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၃၁၆
၅၂၇	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၇
၅၂၈	ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်.	....	....	၃၁၇
၅၂၉	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၀
၅၃၀	၄-တုဝဋ္ဋဝဂ်၊ပဌမပါဒတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	၃၁၀
၅၃၁	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၀
၅၃၂	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၃၁၉
၅၃၃	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၁၉
၅၃၄	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၃၂၀
၅၃၅	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၂၀
၅၃၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၃၂၁
၅၃၇	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၂၁
၅၃၈	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	...	....	၃၂၁
၅၃၉	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၂၂
၅၄၀	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	....	....	၃၂၂
၅၄၁	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	....	၃၂၃

အမှတ်စဉ်	ဒေသကြောင်းအစား	မျက်နှာနံပါတ်
၁၄၂	သတ္တမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှစ်ဒသာတွင်	.... ၃၇၃
၁၄၃	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၃
၁၄၄	အဋ္ဌမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှ-အာဘွင်	.... ၃၇၄
၁၄၅	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၄
၁၄၆	နဝမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၄
၁၄၇	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၅
၁၄၈	ဒသမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၅
၁၄၉	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၅
၁၅၀	၅ ဧကုတ္တရဂါရဝဂ်။ပဌမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၆
၁၅၁	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၆
၁၅၂	ဒုတိယပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၆
၁၅၃	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၇
၁၅၄	တတိယပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၇
၁၅၅	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၇
၁၅၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၈
၁၅၇	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၈
၁၅၈	ပဉ္စမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၇၈
၁၅၉	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၉
၁၆၀	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်....	.... ၃၇၉
၁၆၁	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၇၉
၁၆၂	သတ္တမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၈၀
၁၆၃	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၈၀
၁၆၄	အဋ္ဌမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၈၁
၁၆၅	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၈၁
၁၆၆	နဝမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၈၁
၁၆၇	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	..... ၃၈၂
၁၆၈	ဒသမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှ-အာဘွင်	.... ၃၈၂
၁၆၉	ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	.... ၃၈၂
၁၇၀	၆ အာရာမဝဂ်၊ပဌမပါစိတ်သိကွဲဘယ်နှအာဘွင်	.... ၃၈၃

နိဒါန်းရေး။	စာခန်းကြောင်းစာရင်း	မျက်နှာနံပါတ်။
၅၇၁	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းခုတ္ထု	၃၀၃
၅၇၂	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၀၄
၅၇၃	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၀၄
၅၇၄	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၀၅.
၅၇၅	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၀၆
၅၇၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၀၆
၅၇၇	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၀၆
၅၇၈	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၃၀၇
၅၇၉	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၀၇
၅၈၀	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၀၈
၅၈၁	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဘတ္ထု	၃၀၈
၅၈၂	သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၀၉
၅၈၃	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၀၉
၅၈၄.	အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၀
၅၈၅	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၀
၅၈၆	နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၀
၅၈၇	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၁
၅၈၈	ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၁
၅၈၉	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၂
၅၉၀	၇ ဂန္ဓိနိဝဂ်၊ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၂
၅၉၁	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၂
၅၉၂	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၃
၅၉၃	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၃
၅၉၄	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၃၁၃
၅၉၅.	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၄
၅၉၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၄
၅၉၇	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၄
၅၉၈	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၃၁၅
၅၉၉	ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၃၁၅

ဂါထာအမှတ်	အကြောင်းအစဉ်	စာမျက်နှာ
၆၀၀	ဆဒ္ဒပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွန်	၂၉၄
၆၀၁	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပုတ္တာ	၂၉၄
၆၀၂	သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၂၉၆
၆၀၃	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၂၉၆
၆၀၄	အာဒ္ဓမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွန်	၂၉၆
၆၀၅	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၂၉၇
၆၀၆	နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အာဘွန်	၂၉၇
၆၀၇	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၂၉၇
၆၀၈	ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွန်	၂၉၀
၆၀၉	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၂၉၀
၆၁၀	ဂ-ကုမာရီဘူတဝဂ်။ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွန်	၂၉၀
၆၁၁	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၂၉၉
၆၁၂	ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၂၉၉
၆၁၃	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၂၉၉
၆၁၄	တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၄၀၀
၆၁၅	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၀
၆၁၆	စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွန်	၄၀၀
၆၁၇	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၁
၆၁၀	ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၄၀၁
၆၁၉	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၁
၆၂၀	ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်....	၄၀၁
၆၂၁	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၂
၆၂၂	သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၄၀၂
၆၂၃	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၂
၆၂၄	အာဒ္ဓမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၄၀၃
၆၂၅	ပညဒတ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၃
၆၂၆	နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၄၀၄
၆၂၇	[illegible]တ္တမူရဖြင့်းအာကြောင်းရင်းပဋ္ဌာ	၄၀၄
၆၂၀	ဒသမပါ[illegible]သိက္ခာပုဒ်အာဘွန်	၄၀၅

နိဒါနအမှတ်	ဒေဝဒတ္တဖြစ်ရပ်များ	မူလနိဒါန်းအမှတ်
၆၂၆	ပညာဝန်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၅
၆၂၁	ဖောဒသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်	၄၀၅
၆၃၀	ပညာဝန်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၆
၆၃၂	နွားဒသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၀၆
၆၃၃	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၇
၆၃၄	တောရသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၀၇
၆၃၅	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၇
၆၃၆	ဓ-ဆင်္ဂဝဂ်၊ ပဌမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၀၈
၆၃၇	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၈
၆၃၈	ဒုတိယဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၀၈
၆၃၉	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၉
၆၄၀	တတိယဟိဿာသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၄၀၉
၆၄၁	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၀၉
၆၄၂	စတုတ္ထဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၀၉
၆၄၃	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၁၀
၆၄၄	ပဉ္စမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၀
၆၄၅	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၁၀
၆၄၆	ဆဋ္ဌဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၁
၆၄၇	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၁၁
၆၄၈	သတ္တမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၁
၆၄၉	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၁၁
၆၅၀	အဋ္ဌမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၂
၆၅၁	နဝမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၂
၆၅၂	ဒသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၂
၆၅၃	ဖောဒသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်	၄၁၃
၆၅၄	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၁၃
၆၅၅	နွားဒသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်	၄၁၃
၆၅၆	ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု	၄၁၃
၆၅၇	တောရသမဟိဿာသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်	၄၁၄

နိုးစရး	တစကြောင်းစောရး	မျက်နှာနံပါတ်း
၆၅၈	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအာဂကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	.... ၄၁၁၄
၆၅၉	ပဌမပါဠိဇဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၅်
၆၆၀	ပညဝ်တော်မူရခြင်းအာကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊	.... ၄၁၅
၆၆၁	ဒုတိယပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၅
၆၆၂	တတိယပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်....	.... ၄၁၆
၆၆၃	စတုတ္ထပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၆
၆၆၄	ပဉ္စမပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၆
၆၆၅	ဆဋ္ဌပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၆
၆၆၆	သတ္တမပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၇
၆၆၇	အဋ္ဌမပါဠိဒဒသနိယသိကျောပုန်အာဘွင့်	.... ၄၁၇

ဒုဋ္ဌသိက္ခာ-မာတိကာ။

၆၆၈	၁-ပါရာဇိကလေးပ်ိးအဘွဲ့ပဌမပါရာဇိက	....	၄၂၄
၆၆၉	ဒုတိယပါရာဇိက-အဘွင့်း	....	၄၂၇
၆၇၀	တတိယပါရာဇိက-အဘွဲ့	....	၄၂၉
၆၇၁	စတုတ္ထပါရာဇိကမှုတဲ့	....	၄၃၁
၆၇၂	ပါရာဇိကကျဖြင်းဥပမာ	....	၄၃၁
၆၇၃	ရသင့်မရသင့်သောပဓိယာယ်	....	၄၃၁
၆၇၄	ပဌမပါရာဇိကဏ်အာကါ	....	၄၃၂
၆၇၅	ဒုတိယပါရာဇိကဏ်အာကါ	....	၄၃၂
၆၇၆	တတိယပါရာဇိကဏ်အာကါ	....	၄၃၂
၆၇၇	စတုတ္ထပါရာဇိကဏ်အာကါ	....	၄၃၃
၆၇၈	ပါရာဇိကကျင့်-ပါးသရုပ်	....	၄၃၃
၆၇၉	သံဃာဒိသိသ်အဘွင့်။ပဌမသံဃာဒိသိသ်	....	၄၃၄
၆၈၀	ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်	....	၄၃၄
၆၈၁	တတိယသံဃာဒိသိသ်	....	၄၃၄
၆၈၂	[illegible]တသံဃာဒိသိသ်	....	၄၃၄
၆၈၃	ပဉ္စမသံဃာဒိသိသ်	....	၄၃၄

ဦးရေ	စာကြောင်းအစား			မျက်နှာနံပါတ်
၆၀၄	ဆဋ္ဌသိလာဒိသိသိ	....	....	.... ၄၄၅
၆၀၅	သတ္တမသိလာဒိသိသိ	....	....	.... ၄၄၅
၆၀၆	အဋ္ဌမသိလာဒိသိသိ	....	....	.... ၄၄၅
၆၀၇	နဝမသိလာဒိသိသိ	....	....	.... ၄၄၅
၆၀၈	သိဂၤာဒိသိသိအာပတ်မှကင်းစင်ရန်ကျင့်နည်း			.... ၄၄၆
၆၀၉	အာပတ်ကိုဖုံး သွမ်းခြင်းအကဲ		....	.... ၄၄၆
၆၁၀	ဓိဝန္ဒုအင်္ဂဇ်၊အပ်သောသက်နှံးအပြား		....	... ၄၄၆
၆၁၁	အလျော်ဖြစ်သေးသက်နှံးအပြား		....	.... ၄၄၇
၆၁၂	ညဉ့်မကင်းထိုက်သောသက်နှံးများ		....	.... ၄၄၈
၆၁၃	တးဓ်ဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ		....	.... ၄၄၉
၆၁၄	ပစ္စုဒ္ဓိရဏ်ပြုရန်	....	....	.... ၄၄၉
၆၁၅	ပစ္စုဒ္ဓိရဏ်ပြုပုံ	....	....	.... ၄၄၉
၆၁၆	အာဓိဋ္ဌာန်တင်ဆဲလက်သေးသတိဓိဝဂ်တ်သက်နှံးပမာဏ			၄၄၉
၆၁၇	နိသဒ်ဆုန်ပမာဏ	....	....	.... ၄၄၀
၆၁၈	အာမာလွှမ်းသက်နှံးပမာဏ	....	....	.... ၄၄၀
၆၁၉	ဓိစဝ်းရေခံသက်နှံးပမာဏ	....	....	.... ၄၄၀
၇၀၀	ပမာဏထက်လွန်ခြင်းအပြစ်		...	.... ၄၄၀
၇၀၁	ပဂိက္ခာရဒေါဒ္ဓသက်နှံး	....	....	.... ၄၄၂
၇၀၂	ပုဆိုးသိစ်သက်နှံးဝဲ့ဂ်ီ့အဆဝ်အသွာ		....	.... ၄၄၂
၇၀၃	ပုဆိုးဟောင်းသက်နှံးဝဲ့ဂ်ီ့အဆဝ်အသွာ			.... ၄၄၃
၇၀၄	သက်နှံးချုပ်ပုံနည်း	....	....	.... ၄၄၃
၇၀၅	ဆရာတော်ဦးဇင်္ဂမအဆုံးအဖြတ်		....	... ၄၄၄
၇၀၆	သဃထင်းတောင်အဓိပ္ပါယ်	....	....	.. ၄၄၄
၇၀၇	ဆင်တဲဆရာတော်အဆုံးအဖြတ်		....	.... ၄၄၅
၇၀၈	အဝိပ္ပဝါသအရပ်တဆဲ့ငါးပါး		....	... ၄၄၅
၇၀၉	အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာဖျေါတည်ရာကာလအဂိုင်းအကြာ			... ၄၄
၇၁၀	ဆိုးဓေ့,ကပ္ပဗိန္ဒု,အာဆာဂိုသင်္ခမဂိုသင်္ခ ဟူပြဆိုခြင်း			... ၄၄
၇၁၁	ဝိကပ္ပနာပြုမှုနှင့်ပမာဏ	....	....	.... ၄၄
၇၁၂	ဝိနည်း,ရုတင်,အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း		....	... ၄၄

စဉ်	ကဗျာခေါင်းစဉ်များ			မျက်နှာနံပါတ်များ
၇၁၄	အခြံဘုန်းကျော်ခြင်းမှာ ကိုးပါး	....	....	၄၄၀
၇၁၄	မအာမဂဏသုတ်နှင့် မျှားနွှဲမှုဖောပတ်	....	....	၄၄၀
၇၁၅	၄-ရတနာ-အဘွဲ့ဂုဏ်ဆိုးချည်ခြောက်ပါး	....	....	၄၄၉
၇၁၆	မအာဂဏသောဆိုးဂေ	....	....	၄၄၉
၇၁၇	ဥ-ပဒ္ဓ-အာဘွဲ့ဂုဏ်သပိတ်အာပြား	....	....	၄၅၀
၇၁၈	ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ဆိုပမာထာ	....	....	၄၅၀
၇၁၉	မဇ္ဈိမသပိတ်,သြမကသပိတ်တို့ဆိုပမာထာ		....	၄၅၁
၇၂၀	သပိတ်မမည်သောသပိတ်	....	....	၄၅၁
၇၂၁	အာတိဂရုကသပိတ်ဖြစ်၌သင့်သောအာပတ်		....	၄၅၁
၇၂၂	သပိတ်အာဓိဋ္ဌာန်ကုဖြင်းအင်္ဂါ	....	....	၄၅၁
၇၂၃	သပိတ်ကိုသုံးစွဲဖြင်းအာဘွဲ့	....	....	၄၅၂
၇၂၄	သပိတ်မထားမှာသောအာရုဝ်	....	....	၄၅၂
၇၂၅	သပိတ်ဖြင့်မဆောင်အာ,မပြုအာသောအာမှ		....	၄၅၃
၇၂၆	သပိတ်ခြွှဲသပိတ်ထားပုံ	....	....	၄၅၃
၇၂၇	မအာဂသောသပိတ်များ	....	.....	၄၅၄
၇၂၈	၆-ထာလက ထေဘွဲ့ဂုက်အာပြား	....	....	၄၅၄
၇၂၉	၇-ပဝါရိတ်ဘဏ္ဍဘွဲ့ပဝါရိတ်အာပတ်	....	....	၄၅၅
၇၃၀	ပဝါဋ္ဌိတ်အာဂါငါးပါး	....	....	၄၅၅
၇၃၁	တောစဉ်သဒ္ဒါ	....	....	၄၅၆
၇၃၂	အာဠလျှဉ်ဖြစ်သောစပါးမျိုး	....	....	၄၅၆
၇၃၃	ကြွင်းတောစဉ်-၄-ပါးသဒ္ဒါ	....	....	၄၅၆
၇၃၄	ပဝါရိတ်သင့်မှုင်ပုံ	....	.....	၄၅၇
၇၃၅	ပဝါရိတ်မသင့်သောစာဒဿယ်များ	....	....	၄၅၇
၇၃၆	မအာဂသောအာတိရိတ်ဘနည်းကံပြုပုံ	....	....	၄၅၈
၇၃၇	အာဂသောအာတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုပုံ	....	....	၄၅၈
၇၃၈	ဓာတိရိတ်ကံမပြုထိုက်သောအာရာစသည်		....	၄၅၉
၇၃၉	၈ ကာလိက ဓေဘွဲ့ကာလိကထေးပါးသရုဝ်		....	၄၆၀
၇၄၀	ယာဝကာလိက-အာဘွဲ့	....	....	၄၆၁
၇၄၁	ယာမကာလိက-အာဘွဲ့	....	....	၄၆၂

အမှတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၄၂	အာဇေတ္ထုဖြစ်သောအခါ ကျေး	၄၆၃
၁၄၃	သတ္တာဟကာသိက-အာဘွဲ့	၄၆၃
၁၄၄	တေလနှင့်မရ အာဘွဲ့	၄၆၄
၁၄၅	ဖါဏိတနှင့်ဝသာ-အာဘွဲ့	၄၆၅
၁၄၆	အမြစ်ယာဂုဓိဝက-အာဘွဲ့	၄၆၆
၁၄၇	အာသိးယာဝဓိဝက-အာဘွဲ့	၄၆၇
၁၄၈	အာရွက်ယာဝဓိဝက-အာဘွဲ့....	၄၆၇
၁၄၉	အမြစ်စသည်မှကြွင်းသောယာဝဓိဝက-အာဘွဲ့	၄၆၇
၁၅၀	ယာဝဓိဝကသဘော-အဓိပ္ပါယ်	၄၆၈
၁၅၁	ကာလိကထေးပါးကိုသုံးဆောင်ပုံ	၄၆၈
၁၅၂	ယာဝ-ယာမ-ကာလိကနှင့်ပါးကြောင့်သင့်သောအာပတ်	၄၆၉
၁၅၃	သတ္တာဟကာလိကကြောင့်သင့်သောအာပတ်	၄၆၉
၁၅၄	သတ္တာဟကာလိကတ်ဂ်ဒွိသုံးဆောင်ပုံ:	၄၇၀
၁၅၅	ကာလိကထေးပါးရောနှောပုံသာမညအာဘွဲ့	၄၇၀
၁၅၆	မဇ္ဈိမကာလိကလေးပါးရောနှောပုံ ပိဉ်သသအာဘွဲ့	၄၇၁
၁၅၇	ယနှံကာလိကထေးပါးရောနှောပုံ	၄၇၁
၁၅၈	ကာလိကသုံးပါးရောနှေစပုံ	၄၇၁
၁၅၉	ဓု-မဒ္ဒိုင်္ဂမ-အဘွဲ့၊အာကပ်မြောက်ခြင်းအင်္ဂါ	၄၇၂
၁၆၀	အာကပ်မမြောက်ခြင်းအကြောင်း	၄၇၂
၁၆၁	အာကပ်ပျက်ခြင်းအကြောင်း	၄၇၃
၁၆၂	ဆောင်ပုဒ်ထက်ဝါ	၄၇၃
၁၆၃	အာကပ်မခံခြင်းကြောင့် ဖြစ်သောအာပတ္တိ-အနာပတ္တိ....	၄၇၃
၁၆၄	အာကပ်မခံရသောမဟာပိကဋ္ဌဆောင်းကြီး	၄၇၄
၁၆၅	ဒုဗ္ဗပစ္ဆာ-သာမံပက္ခ,အာန္တရာဝုတ္ထအာပတ်	၄၇၄
၁၆၆	၁၀-မံသေသုစ အကင်္ခိယံ-အဘွဲ့၊ မစားအပ်သော အာသား ၁၂-ပါး....	၄၇၅
၁၆၇	ဆောင်ပုဒ်ထက်ဝါ	၄၇၅
၁၆၈	မစားအပ်သောအဂိုးစသည်များ	၄၇၆
၁၆၉	နိသဒ္ဓိပါဒိတ်-အဘွဲ့၊ကယဂ်တ္တယနိသဒ္ဓိ ...	၄၇၆

နိဒါန်းအမှတ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၇၇၀	ဂူပိယ-အဆွမ်ပြင်း အကျဉ်း	၄၇၆
၇၇၁	ကယဝိက္ကယဗြဟ္မဏ	၄၇၇
၇၇၂	ပဋိဏာဘဒါဝပတ်	၄၇၇
၇၇၃	ဘ၂ သုဒ္ဓဝါဒီစော်ကား အကြောင်း	၄၇၀
၇၇၄	ဘဒ္ဒ ရဟန်းတို့ကို ဆွမ်းခြင်းအတွက် ကပ်ခြင်းမှား	၄၇၉
၇၇၅	ဆိတ်-အဆွဲ	၅၀၀
၇၇၆	ကြွင်းသောကပ်ခြင်းနှစ်ပုံး	၄၀၀
၇၇၇	ဆောင်ပုန်လကဲ....	၄၀၁
၇၇၀	စုပေါင်းရှိကပ်ပုံနည်း	၄၀၁
၇၇၉	ကပ်ပြီးသော်လည်းမအာဝါခြင်း-အာဠဝီ	၄၀၁
၇၈၀	မောရိယဘူတကံမည်ခြင်း	၄၀၁
၆၈၁	အပမောဒနှင့်မှို အာဘွဲ့	၄၀၂
၇၈၂	သစ်ပင်၌အစေးဖဲ့ခြင်း၊အကျွေးခြင်း-အာဘွဲ့	၄၀၂
၇၈၃	သစ်ပင်၌မျောက်လက်ရိုက်ခြင်း၊မြက်ထုံးခြင်း-အာဘွဲ့	၄၀၂
၇၈၄	ရည်မှတ်၍မပြောအာဝါခြင်း .... "....	၄၀၃
၇၈၅	အဝါသောပြောဆိုနည်း	၄၀၃
၇၈၆	ဘဒ္ဒ-ဘူမိအဆွဲ့။ကုဋိအာပြား	၄၀၃
၇၈၇	ကပ်ိယကုဋိ-အာဂါ	၄၀၄
၇၈၈	ဥဿာဝနန္တိကကုဋိ	၄၀၄
၇၈၉	ဂေါနိသာဒိကကုဋိ,သမ္မုတိကုဋိ-အာဘွဲ့....	၄၀၅
၇၉၀	ဂဟပတိကုဋိ-အာဘွဲ့	၄၀၆
၇၉၁	အနေ္တာဝဂ္ဂသံသဋ္ဌ အာဘွဲ့....	၄၀၆
၇၉၂	အနေ္တာဝဂ္ဂအာသံသဋ္ဌ-အာဘွဲ့ :	၄၀၇
၇၉၃	ဥဿာဝနန္တိကကုဋိတည်ခြင်းအာဘွဲ့	၄၀၇
၇၉၄	ကုဋိပျက်ခြင်း-အာဘွဲ့	၄၀၈
၇၉၅	ဘဒ္ဒ-ဥပဇ္ဈာဓေရဝတ်အဆွဲ့၊ အိပ်ရာမှထသောအာခါပြုအပ်သော ဝတ်	၄၀၈
၇၉၆	ဆွမ်းခံသောအာခါပြုအပ်သောဝတ်	၄၀၉
၇၉၇	ဝမ္ဗကုဋိဝတ်စသည်[redacted]	၄၉၀

အမှတ်စဉ်	ကဏ္ဍခွဲခေါင်းစဉ်များ	စာမျက်နှာ
၇၉၈	အိမ်ရာငှားရမ်းခြင်းဆိုင်ရာ ...	...
၇၉၉	ငှါးရမ်းရောင်းဝယ်ခြင်းဆိုင်ရာ	၄၈၁
၈၀၀	ဥပဒေကြောင်းအရ ပစ္စည်းကြေးဘဏ်ပြုခြင်း	၄၉၁
၈၀၁	ပိုင်ဘာဂပုဂ္ဂိုလ်ခွဲမပြုခြင်း	၄၉၁
၈၀၂	အာရတီစသည့်ဖြစ်သောဆရာအားပြုခြင်း	၄၉၂
၈၀၃	ခဓ-ဝဇ္ဇကုဋိပံသာဒကုဋိဝတ် ဒဘင်္ဂင့်	၄၉၂
၈၀၄	ဒဂ-ဓာဝပုဏ္ဏာဂကာခရကာပန်ကြားခြင်း-အာသဉ္ဇ်	၄၉၄
၈၀၅	ဒဂ-ခံဠ-ဒဘင်္ဂင့်၊အာဝတ်မပါမသွားလာရခြင်း	၄၉၆
၈၀၆	အာဝတ်မပါမပြုရခြင်း	၄၉၈
၈၀၇	ဒဇ ရောရိုးခြင်း-အာဘင်္ဂင့်	၄၉၇
၈၀၈	မအာပ်သောရွေးပွတ်ခြင်း-အာဘွင့်	၄၉၇
၈၁၉	အာပ်သောရွေးပွတ်-ရွေးပွတ်-အာဘွင့်	၄၉၀
၈၁၀	၂၁-အံဝန်ဒီယဘင်္ဂင့်၊ဂိုမရိုးအာပ်သော်သူ	၄၉၀
၈၁၁	၂၁-ဇမ္ဗု အာဘင်္ဂင့်၊အာပ်သောသဉ်းရောများ	၄၉၅
၈၁၂	မဒအာပ်သောသားရောများ	၄၉၅
၈၁၃	၂၂-ဥပါဟန်-ဘင်္ဂင့်၊ဂဏ္ဍာဂ်ဏ္ဍာ-ဘိနပ်	၅၀၀
၈၁၄	မအာပ်သောဘိနပ်များ	၅၀၀-၁
၈၁၅	မအာပ်သောဘိနပ်ကိုအပ်ဆောင်ပြုနည်း	၅၀၂
၈၁၆	၂၃-ဘနောသေဘာဂီယဘင်္ဂင့်၊မကြည့်အပ်သောအရပ်များ ၅၀၂	
၈၁၇	၂၄-အဇ္ဈာန်-ဘဘင်္ဂင့်၊အပ်သောမျက်စဉ်းကျည် ..	၅၀၄
၈၁၈	မအာပ်သောမျက်စဉ်းကျည်	၅၀၄
၈၁၉	အာပ်သောမျက်စဉ်းအိတ်၊မျက်စဉ်းတံ	၅၀၄
၈၂၀	အာပ်သောမျက်စဉ်းကျည်စသည်များ	၅၀၆
၈၂၁	၂၅-မဘင်္ဂသောဘီဝိရာဇနေတာဘင်္ဂင့်	၅၀၆
၈၂၂	ဆွမ်းစားရာစသည်၌နေထိုင်ခြင်းငှါ ခွင့်ပြုသောအခြင်းအရာများ ၅၀၆	
၈၂၃	အုပ်သောသတ္တာဂ်-ပဒ္ဓာဂ်အခင်းများ	၅၀၇
၈၂၄	အာပ်သောအဝတ်ဘုံလျှိုဝှေးပါး	၅၀၇
၈၂၅	အာပ်သောခါင်းအုံးနှင့်သားရေဘုံလျှိ	၅၀၇

ဆောင်းပါးများ ၁
ကဗျာများ ၁၂
ဝတ္ထုတိုများ ၂၃
ဘာသာပြန်ဆောင်းပါးများ ၃၄
ဘာသာပြန်ကဗျာများ ၄၅
ဘာသာပြန်ဝတ္ထုတိုများ ၅၆

အမှတ်စဉ်	အခန်းကြီးအမည်				စာမျက်နှာနံပါတ်
၈၅၅	နိဿဂ္ဂိယမယူထိုက်သောဆရာ	....	....		၁၂၄
၈၅၆	၃၃-ခါးပန်းကြိုးငွေဒင်္ဂါ ခါ[illegible]ဘွဲ့ဝတ်မင်အာပါခြင်း				၁၂၅
၈၅၇	ခါးပန်းအာမိုး	....	....	...	၁၂၅
၈၅၈	ပဋိကခါးပန်း	....	....	....	၁၂၅
၈၅၉	၃၄-ပထဝီ-အဘွဲ့ခြေမြှောင်းနှစ်ခု	....		....	၁၂၇
၈၆၀	ပထဝီခဏနံ့အာပတ်	....	....	....	၁၂၉
၈၆၁	၃၅-မရိက္ခာခန-အဘွဲ့၊မအာပဒသာထီး	....		....	၁၃၃
၈၆၂	မအာပ်သောထီးရိုး	....	....	....	၁၃၄
၈၆၃	အာပ်သောထီးချိုင့်	....	....	....	၁၃၄
၈၆၄	မအာပ်သောသင်္ကန်းချုပ်ခြင်း....		....	....	၁၃၄
၈၆၅	အာပ်-မအာပ်သောကမ္မတ်ကွင်း		....	....	၁၃၅
၈၆၆	အာပ်သောကမ္မတ်အိမ်နှင့်ဆိုင်ရာ		....	....	၁၃၅
၈၆၇	သင်္ကန်းဥမအာပ်သောပြုခြင်း ...		....	....	၁၃၆
၈၆၈	မထားအာပ်သောနပတ်ကွင်းချည်		....	....	၁၃၆
၈၆၉	မအာပ်သောပွတ်ခံပွတ်ဇကျး	....	....	....	၁၃၇
၈၇၀	အာပ်သော ဘုံလျှိုစသည်	....	....	....	၁၃၈
၈၇၁	ကျောင်းဥမအာပ်သောပြုကိုယ်များ		....	....	၁၃၈
၈၇၂	အာပ် မအာပ်သောဆီကျည်	....	....	....	၁၃၈
၈၇၃	၃၆-ဆေးသင်္ဘ-အဘွဲ့	....	....	....	၁၃၉
၈၇၄	၃၇-ဥမ္မင်္ဂ-အဘွဲ့ရဘနာဆယ်ပါး[illegible]			....	၁၄၁
၈၇၅	၃၈-ကုသဒူသန့်-အဘွဲ့ကုသဒူသန[illegible]			....	၁၄၇
၈၇၆	မအာပ်သောသစ်ပင်ဂိုက်ခြင်း	....		....	၁၄၈
၈၇၇	အာပ်သောသစ်ပင်ဂိုက်ခြင်း		....	....	၁၄၈
၈၇၈	အာပ်သောသတင်းစကားဆောင်ခြင်း			....	၁၄၈
၈၇၉	မအာပ်သောသတင်းစကားဆောင်ခြင်း	....		....	၁၄၉
၈၈၀	ကုထဒူသနပစ္စည်း-အာဘွဲ့	....	....	....	၁၄၉
၈၈၁	အာပ်သောပေးခြင်း	....	....	....	၁၄၉
၈၈၂	ပန်းကိုမပေးအာပ်ခြင်း	....	....	....	၁၅၀
၈၈၃	သစ်သီးကိုပေးအာပ်သောသူ	....	....	....	၁၅၀

အမှတ်နံပါတ်း	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁၀၄	ဒုဇ္ဇဝသမုပနုဝါယိကား အဆဘွဲ့ဝါဆိုဖန်ကြောင်း	၁၅၂
၁၀၅	ဝါဆိုပုံ-အာဘွန်	၁၅၃
၁၀၆	ဝါမဆိုသောရဟန်းတို့အား ဘဲ	၁၅၄
၁၀၇	အပ်သောဝါပန်ခြင်း	၁၅၅
၁၀၈	ဝါမပန်အပ်ခြင်း	၁၅၅
၁၀၉	နေ့ချင်းပြန်သွားအပ်ခြင်း	၁၅၆
၁၉၀	တုံသုံးချက်ဖြင့်ပင့်၍ဝါပန်အပ်ခြင်း	၁၅၆
၁၉၁	အလိုအလျောက်သွားအပ်ခြင်း	၁၅၆
၁၉၂	ဝါမဆိုအပ်သောနေရာ	၁၅၇
၁၉၃	ကျောင်းမရှိမူဝါမဆိုရခြင်း	၁၅၇
၁၉၄	၄၀-အဓေဘက်ယ-အဘွဲ့၊မဒဝဘန်အပ်သောဝတ္ထု	၁၅၈
၁၉၅	၄၁-ပက်ဆွဲကား-တံခါပိတ်ခွင့်အိပ်ရခြင်း-အာဘွဒ်	၁၆၁
၁၉၆	မကိုင်အပ်သောဘဏ္ဍာများ	၁၆၂
၁၉၇	ခေါင်းမဖီးအပ်ခြင်း	၁၆၂
၁၉၈	တခင်းတည်းမအိပ်အပ်ခြင်း	၁၆၃
၁၉၉	ရှသ်သောဒန်ပူနှင့်မပဝတ်ကျက်သွန်ဖြူကိုမစားအပ်ခြင်း	၁၆၃
၂၀၀	ကျိစယ်လိုရှိစောင်းမြောင်းကာမငြာအပ်ခြင်း	၁၆၄
၂၀၁	ရှည်သောထက်သည်း-ဆံပင်တို့ကိုမထားအပ်ခြင်း	၁၆၄
၂၀၂	သံဃိကဒါန်ရာဇနရာကိုမတားမြစ်အပ်ခြင်း	၁၆၅
၂၀၃	အာဇေယျဂပတ်စသည်ကိုမပြုရခြင်း	၁၆၆
၂၀၄	မအပ်သောအာမှဉ်မတိုက်တွန်းရခြင်း	၁၆၆
၂၀၅	ဝန်ခံချက်မပျက်ရခြင်း	၁၆၇
၂၀၆	သစ်ပင်သို့မတက်အပ်ခြင်း	၁၆၇
၂၀၇	ရေစစ်မဂါဘဲခရိုးမသွားရခြင်း	၁၆၇
၂၀၈	အဂ်ါကြွေငယ်ကိုမဖြတ်ရ-မသတ်ရခြင်း....	၁၆၈
၂၀၉	ဒေးဒုပ်မရေးအပ်ခြင်း	၁၆၈
၂၁၀	ယာဉ်တို့ကိုမစီးအပ်ခြင်း	၁၆၈
၂၁၁	ရတနာသုံးပါးဒွဲပြောက်ရယ်မပြုအပ်ခြင်း	၁၆၉
၂၁၂	သင်းမိုင်ကိုလွှစ်မပြုရခြင်း	၁၆၉

ဆုမြွှာသိမ်းကျွတ်သော။

အမှတ်စဉ်	စာကြောင်းအစအဦး။	မျက်နှာအုပ်ရေး။
၉၁၄	သြဝါဒကိုမပြုနိုးကြားသဖြင့်သင့်သောဒဏ်ပေးတတ်	၁၄၉
၉၁၅	လောကာယတက္ကမိုးကိုမသင်ခဝါခြင်း	၁၇၀
၉၁၆	လူတို့ကဲ့သို့မဝတ်ရုံအဆင်ခြင်း	၁၇၀
၉၁၆	အာတိုးမပေးရခြင်း	၁၇၁
၉ ၇	တရားစွဲသဖြင့်သင့်သောအပြစ်	၁၇၁
၉၁၈	သူ့ဦး-ဦးသော်လည်းသူ့ဦးဟုမခေါ်ခြင်း	၁၇၂
၉၁၉	နံရံပင်္ခကျင်ကြီးစသည်ပေါ်မှစွန့်ခြင်း	၁၇၂
၉၂၀	ကခြင်း,သီခြင်းကိုမပြုအပ်ခြင်း	၁၇၂
၉၂၁	မင်းဥယျာဉ်စသည်သို့အကြည့်မသွားရခြင်း	၁၇၃
၉၂၂	သင်္ဃပိဟာရိကဝတ်	၁၇၃
၉၂၃	သင်္ဃဒါဒေယျာဒစွည်းကိုဟျက်ဆီးခြင်းအပြစ်	၁၇၄
၉၂၄	မအာပ်သောသက်နှံးခံခြင်း	၁၇၄
၉၂၅	သင်္ကန်းကြီးမပါဘဲရွာသို့မဝင်အပ်ခြင်း	၁၇၄
၉၂၆	ကတ်ကျေးဖြင့်ဆံပင်ကိုမဖြတ်အပ်ခြင်း	၁၇၅
၉၂၇	နှံစိဘက်ဝန်ဂ်ိသောထမ်းဘိုးကိုမထမ်းအပ်ခြင်း	၁၇၆
၉၂၈	မအာပ်သောစောဒနာခြင်း	၁၇၆
၉၂၉	မအာပ်သောညောင်စောင်းခြေ ....•	၁၇၆
၉၃၀	သူအာကဲ့သို့မနေအပ်ခြင်း	၁၇၇
၉၃၁	ထက်မှကိုတောင်းအပ်ခြင်း	၁၇၇
၉၃၂	ဒေသနာပြောကြားခြင်းအာဇ္ဈဒ်	၁၈၁
၉၃၃	ကြားပုံ-ကြားနည်း	၁၈၁
၉၃၄	စွန့်ပုံ-စွန့်နည်း	၁၈၂
၉၃၅	စွန့်ပြီးသော်ပြုအပ်သောအစိအခရင်	၁၈၃
၉၃၆	စွန့်ပုံ-စွန့်နည်း:	၁၈၅
၉၃၇	စွန့်ပြီးသော်ပြုအပ်သောအစိအခရင်	၁၈၅
၉၃၈	စွန့်ပုံ-စွန့်နည်း	၁၈၅
၉၃၉	ဒေသနာပြော်ကြားပုံ	၁၈၆
၉၄၀	ဆန္ဒပေးခြင်းအာဇ္ဈဒ်းအခါကြားပုံ	၁၈၈
၉၄၁	ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိပေးနည်း	၁၈၈

အမှတ်	အကြောင်းအရာ				မျက်နှာအမှတ်
၉၄၂	ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိပေးရခြင်းအာဂံ့ကို	....	....		၁၀၉
၉၄၃	ရဟန်းတပါးကညီးကာ၊ရဟန်းအများဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ ဆောင်နိုင်ခြင်း	....	....	....	၁၀၉
၉၄၄	ပဝါရဏာပေးနည်း	....	....	....	၁၀၉
၉၄၅	ဆောင်လာသောပဝါရဏာကြားနည်း	....	....	....	၁၉၀
၉၄၆	ဥပေါသထဆောအဆွဲနှင့်၊ဥပုသ်အပြား	....	....	....	၄၉၁
၉၄၇	ဥပုသ်သုံးပါးခွဲပြုအပ်သောပုဂ္ဂိုလ်အဆွဲနှင့်	....	....	....	၁၉၂
၉၄၈	သုတ္တန္တဒေသဥပုသ်ပြုနည်း	....	....	....	၁၉၂
၉၄၉	အာနန္တရိယမရှိဘဲ အာကုံးမပြုအပ်ခြင်း	....	....	....	၁၉၂
၉၅၀	အာနန္တရိယဆယ်ပါးလက်ာ	....	....	....	၁၉၃
၉၅၁	ဥပုသ်ပြုစဉ်၊ဧည့်သည်ရဟန်းများထာခြင်း		....	....	၁၉၃
၉၅၂	အာဝဲသိက-အာဂန္တုကတို့၏ဥပုသ်သိုက်ရပုံ		....	....	၁၉၅
၉၅၃	ပုဒ္ဓကိစ္စငါးပါးပြုရခြင်း	....	....	....	၁၉၆
၉၅၄	ဥတ်ထားရှိပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုနည်း		....	....	၁၉၆
၉၅၅	သံတင်းယိပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ် ပြုနည်း		....	....	၁၉၆
၉၅၆	ဥတ်ထားဘဲမထေရ်ကြီး၊ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုနည်း		....	....	၁၉၇
၉၅၇	သီတင်းယိပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုနည်း		....	....	၁၉၇
၉၅၈	အာဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုနည်း	....	....	....	၁၉၇
၉၅၉	ဝဇ္ဇနီယပုဂ္ဂိုလ်-နှစ်ကျိပ်တန်ယောက်	....	....	....	၁၉၈
၉၆၀	အားပတ်ရှိလျက်ဥပုသ်မပြုအပ်ခြင်း	....	....	....	၁၉၈
၉၆၁	ပဝါရဏာနှင့်၊ပဝါရဏာအပြား	....	....	....	၁၉၉
၉၆၂	မထေရ်ကြီးသံဃာပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၂၀၀
၉၆၃	ဒိဒိပဝါရဏာမပြုဒိအတွင်း၊ဆောင်ကြောင့်သာနေရခြင်း				၂၀၀
၉၆၄	သီတင်းယေသံဃာပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၂၀၀
၉၆၅	ပဝါရဏာပြုချိန်ကုန်ခါနီးတွင်၊ပဝါရဏာပြုပုံ		....	....	၂၀၀
၉၆၆	သုံးပါး ငလေးပါးပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၂၀၂
၉၆၇	မထေရ်ကြီးပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၂၀၂
၉၆၈	သီတင်းယေပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၂၀၂
၉၆၉	နှစ်ပါးပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၂၀၂

နိဒါန်းရေ	အကြောင်းအရာ				မျက်နှာနံပါတ်
၉၇၀	အဓိဋ္ဌာနုပဝါရဏာပြုနည်း	....	....	....	၆၀၃
၉၇၁	မအောင်သောပဝါရဏာပြုခြင်း....		....	....	၆၀၃
၉၇၂	ဝါပျက်သောရဟန်းများပါရှိသည်ဖြစ်ပုသိမ်ပြုရခြင်း			....	၆၀၄
၉၇၃	ပန်ဆီဝေါသားရဟန်းများပဝါရဏာပြုခြင်း			....	၆၀၄
၉၇၄	သံဝရအာဘွင့်	....	....	....	၆၀၅
၉၇၅	သုဒ္ဓိဇလေးပါးအာဘွင့်။ ဒေဿနာသုဒ္ဓိ			....	၆၀၆
၉၇၆	သံဝရသုဒ္ဓိ	....	....	....	၆၀၆
၉၇၇	ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ	....	....	....	၆၀၆
၉၇၈	ပေစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိ	....	....	....	၆၀၇
၉၇၉	သဇ္ဈာယအာဘွင့်	....	....	....	၆၀၈
၉၈၀	စာဂုရကွာအာဘွင့်	....	....	....	၆၁၀
၉၈၁	ဝိပဿနာအာဘွင့်	. ..	....	....	၆၁၀

မူလသိက္ခာဒေါတိကာ။

၉၈၂	ပါရာဇိကနိဒ္ဒေသအာဘွင့်	...	....	၆၁၃
၉၈၃	ဂရုကာပတ္တိနိဒ္ဒေသအာဘွင့်	....	....	၆၁၃
၉၈၄	နိဿဂ္ဂိယနိဒ္ဒေသအာဘွင့်	....	....	၆၁၄
၉၈၅	ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသအာဘွင့်	....	....	၆၁၄
၉၈၆	ပာဋိဇ္ဈကအာဘွင့်	....	....	၆၁၆
၉၈၇	ဝတ္တဒုက္ကဋအာဘွင့်	....	....	၆၁၈

မာတိကာ ပြီး၏။

ဝိုင်ဝန်ကြီးပုန်ကန်ခြင်း။

ဒုတိယတွဲ

နိဒါန်းတွင် ဘုရားတော်၏ အာရုံဟူသော ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ကြည့်ရှုတော်မူခြင်း သဘောသည်။

ကာ။ ။ဝန္ဒိတွာ ဝန္ဒနာမာနံ၊ ဟုဇာသဏ္ဌာနဘာဇနံ၊
ဝတ္ထုတ္တယံ တိလောကဿိ၊ မနောကမ္မ ဓေယျယံ။ ။

ခ ။ ။ဂိနယံ ဂိနယတ္ထဉ္စသ၊ သာသနဿိဓဠိ ဂိယာ
ဒေသေသိ ယေန ပဝကွာဒိ၊ တာသ ဂုဇ္ဇတ္ထဒီပနိ ဣတိ။ ။

ကာ။ ။အဓိဟံ၊ သည်။ ဝန္ဒနာမာန ဟုဇာသဏ္ဌာနဘာဇနံ၊ ဂိုဏ်းခြင်း၏ တည်ရာ၊ မြဘ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ဟုဇော်ခြင်း၏တည်ရာ၊ကောင်းစွာ စိုက်ထူအပ်သော ပစ္စည်းကိုပေးသူခြင်း၏တည်ရာဖြစ်တော်မူသော

ဤအလို .. ဝန္ဒနာဝ မာနဿ ဟုဇာဝ သဏ္ဌာနောစ တထာ၊ ဖ ဘုသံ
ဘာဇနန္တိ ဝန္ဒနာမာနဟုဇာသဏ္ဌာနဘာဇနံ၊ ။ပ၊ပြု၊ ဟုသ-ဖုံ
သည်၊ဒွန္ဒသမာသ၊ဖြစ်၍ ပဒ်တိုင်းယှဉ်၍ အနက်ပေးရ၏၊

ဤ ဤကျမ်း၏ နိဒါတ်သည်၊ ကွဲပြဲတို့တို့ကိုဖော်ပြသော ဒီဃနိကာယ်လေးစောင်တို့၏ ပါဌ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်ပါသည်း

ဝါ၊ ဥ်ိုးခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုး ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်ခြင်းဖြင့် ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ ဖြစ်တော်မူသော၊

ဤဒေလို....သမ္မာကရိယတော သက္ကာရော၊ တသ ဘာဇနတ္ထံ သက္ကာရဘာဇနံ၊ ဝန္ဒနာစ မာနဉ္စ ပူဇာစ တထာ၊တာဟိ သက္ကာရ ဘာဇနန္တိတထာ။ ။ဟုပြု။

ဝါ၊ ဥ်ိုးသဖြင့်ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးသဖြင့် ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်သဖြင့် ကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊

ဤဒေလို....ဝန္ဒနာမာနပူဇာစ သာ သက္ကာရော စာတိ တထာ၊ ဟု တုလျာဓိ ကရဏာ သမာသ်တွဲ၍။ တသ ဘာဇနံ တထာ-ဟု တပ္ပုရိသ်သမာသ်တွဲစသ်အင်္၏။ ။ရူပကထ္ထဟုလည်းကြံ့။

ဝါ၊ ဥ်ိုခို သောကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးသော ကောင်းစွာပြုခြင်း၏ တည်ရာ၊ ပူဇော်သောကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ ဖြစ်တော်မူထသော။

ဤအလို....သက္ကာရ ဝယ်၊ သ-၏ အရဟကောင်းခြင်းဟူသည်ဥ်ိုခိုးမှ စသော အနက်ဟုပြု၏။သို့ဖြစ်၍ ဝန္ဒနာ, မာန, ပူဇာ-ပုဗ်တို့ကိုကဲ့သ အာလွန်ဖြစ်သော သ-ဒ္ဒါသာ စပ်အင်ကုန်၏-ဟုမှတ်။

ဝါ၊ဥ်ိုခိုးခြင်း,ကောင်းစွာပြုခြင်း,၏တည်ရာ၊မြတ်နိုးခြင်းကောင်းစွာပြုခြင်း၏ဘည်ရာ၊ပူဇော်ခြင်း,ကောင်းစွာပြုခြင်း၏ဘည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊

ဤအလို....ဝန္ဒနာ,မာန,ပူဇာတို့ကို သက္ကာရ၏ အဘိဓေယျဟုကြံ့။ ကြွင်းလွယ်ပြီ။ ။တနည်း....သမ္ဘပေက္ခာ-ကြံ့။

ဝါ၊ဂိုဒိုးခြင်းကောင်းစွာပြုခြင်း၏တည်ရာ၊ မြတ်နိုးခြင်းကောင်းစွာ ပြုခြင်း၏ တည်ရာ၊ ပူဇော်ခြင်း ကောင်းစွာပြုခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊

ဤအလို....ဝန္ဒနာ,မာန,ပူဇာ,ပဒိတို့ကို၊ သက္ကာရ၏- ကြီးယာဝိသေသနကြံ။

ဝါ၊ကောင်းစွာပြုခြင်းဖြင့် ဂိုဒိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာ ပြုခြင်းဖြင့် မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊

ဤအလို ... သက္ကာရ-ပဒိကို၊ ဝန္ဒနာ,မာန,ပူဇာပဒိဘို့၏ကဂိုဏ်းကြံ။

ဝါ၊ ကောင်းစွာပြုသဖြင့်ဂိုဒိုးခြင်း၏ဘည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုသဖြင့် မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုသဖြင့် ပူဇော်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။

ဤအလို....သက္ကာရပဒိကို၊ ဝန္ဒနာမာနပူဇာဘို့၏ ကြီးယာဝိသေသနကြံ။ ဒီသေသနပရပဒ-ဟုမှတ်။

ဝါ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းတည်းဟူသောဂိုဒိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ကောင်းစွာပြုခြင်းတည်းဟူသော မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း တည်းဟူသောပူဇော်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော်။ ။(ပေါ်ဒြို့)။

ဝါ၊ကောင်းစွာပြုခြင်းဟူဆိုအပ်သော ဂိုဒိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းဟူဆိုအပ်သောမြတ်နိုးခြင်း၏ဘည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်းဟူဆိုအပ်သောပူဇော်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူဘသော၊ ဝါ၊ကောင်းစွာ ပြုသော ဂိုဒိုးခြင်း၏ တည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုသောမြတ်နိုးခြင်း၏ဘည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုသော ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာ၊ ဖြစ်တော်မူထသော၊ဝါ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း, ဂိုဒိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း, မြတ်နိုးခြင်း၏ ဘည်ရာ ကောင်းစွာပြုခြင်း,ပူဇော်ခြင်း၏တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော။

ဤအလို.... ဝန္ဒ ဝေတ်၏ ဝန္ဒနိုင်ထ အနက်ဟော၊ သက္ကာရ-ပဒိ၏ ကောင်းစွာပြုခြင်း သမ္မာကရဏာတ္ထ ဟောသော သက္ကာရ-မူလ ကတ္ထဖြစ်၏။

ဝါ၊ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံဖြင့်ကောင်ချေခြင်း၏တည်ရာ၊မြတ်နိုးခြင်း မနောကံဖြင့်ကောင်ချေခြင်း၏တည်ရာ၊ ပူဇော်ခြင်းကာယကံဖြင့် ကောင်ချေခြင်း၏တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံအားဖြင့် ကောင်ချေ

ခြင်း၏တည်ရာ ပ၊ ဝါ၊ ချို့မဲ့ခြင်းဝစီကံ တည်းဟူသော ကော်ရော်ခြင်း၏ တည်ရာ။ပ။ဝါ၊ ချိမ့ဲမဲ့ခြင်းဝစီကံဖြစ်သော ကော်ရော်ခြင်း၏ တည်ရာ။ပ။ ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းတည်း ဟူသောဝစီကံဖြင့်ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။ဝါ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဟူဆိုအပ် သောဝစီကံဖြင့်ကော်ရော်ခြင်း၏တည်ရာ။ပ။(ဝဇ္ဇနာမူသကတ္ထ)။

ဝါ၊ကော်ရော်ခြင်းဖြင့်ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏တည်ရာ၊ ကော်ရော်ခြင်းဖြင့် မြတ်နိုးခြင်းမနောကံ၏ တည်ရာ၊ ကော်ရော်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်ခြင်း ကာယကံ၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူဆသော။ ဝါ၊ ကော်ရော်သဖြင့်ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏ တည်ရာ။ပ။ကော်ရော်ခြင်းတည်းဟူသောချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏တည်ရာ။ပ။ဝါ၊ကော်ရော်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏ တည်ရာ။ပ၊ ဝါ၊ ကော်ရော်သော ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏ တည်ရာ။ပ။ဝါ၊ ကော်ရော်ခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏ တည်ရာ။ပ။ ဝါ၊ ကော်ရော်၍ ချီးမွမ်းခြင်းဝစီကံ၏ ကည်ရာ၊ပ၊

ဤအာလို....ဝန္ဒဝေတ်၏ချီးမွမ်းခြင်း ထုတ်အနက်ဟော။ သက္ကာရ-ပုဒ်၏ ကော်ရော်ခြင်း အနက်ဟော့ဖြစ်သော- သက္ကာရမူလကတ္ထ ဖြစ်၏။

ဝါ၊ ဇာတိမဟတ်၊ ဂုဏ်ထူးမြတ်၍ ပြုအပ်သောဂုဏ်ခိုးခြင်း၏ တည်ရာ၊ ဂုဏမဟတ်၊ ဂုဏ်ထူးမြတ်၍ ပြုအပ်သော မြတ်နိုးခြင်း၏တည်ရာ၊ ပုည မဟတ်၊ဂုဏ်ထူးမြတ်၍၊ ပြုအပ်သော ပူဇော်ခြင်း၏ တည်ရာ၊ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ။ဤအာလို....သက္ကာရ၌ သ-သဒ္ဒါသည်ဥတ္တမတ္ထဝါစီဖြစ်၏။

. တိလောကဂ္ဂိ၊လောကသုံးခွင်၊ ဘုံအပြင်ဝယ်၊ပြိုင်ယှဉ်မရှိ၊ပကတိဘုန်း၊ အမြတ်ဆုံးလည်း ဖြစ်တော်မူသ သော။ဝါ၊ ဖြစ်သောကြောင့်။ဝါ၊ တိလောကဂ္ဂိ-တိလောကဂ္ဂသ၊ ရတနာသုံးပါး၊ဦးထိပ်ထား၍သူ၊ နတ်လူဗြဟ္မာ၊မြတ်သောသူသုံးဖြာ၏။ မနောကုမုဒမောဒယံ၊ ကုသိုလ်အယဉ်၊ မနောဓာတ် အစဉ်တည်းဟူသော ပဒုမ္မာကြာပြုပန်းကိုရွှင်လန်း၊ ပွင့်လင်းစေတတ်သော။ ဝတ္ထုတ္တယံ၊ရတနာမြတ်၊သုံးပါးနတ်တို့၏အပေါင်းကို။ဝန္ဒိတွာ၊ ရှိသောမြတ်နိုး၊ဂုဏ်ခိုးပါ၏။ဝန္ဒိတွာ၊ရှိသောမြတ်နိုး၊ ဂုဏ်ခိုးဦး၍။ ယော ဘဂဝါ၊ အကြင်ဘုန်းတော်သခင်၊ဘုရားဂုဏ်သည်။ ဝိနုယယတ္ထာဒိစကာယဝါစာ၊နှစ်ဖြာလွန်ကျူး၊ ကံ အထူးကို၊ပကတ္တူးမဆွဲ၊ ဆုံးမတော်မူတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ဂုဏ်း။

သာသနံ-ဆာသနသဒ္ဒါ။ စိရဋ္ဌိတိယာဒစ၊ အဓွန့်ရှည်စွာတည်တံ့စေခြင်းငှါ ၎င်း။ယံဝိနယံ၊ အကြင်ဝိနည်းဒေသနာတော်ကို။ ဒေသေသိ၊ အကြောင်းသင့်လျော်၊ ဟောတော်မူလေပြီ။ တ သဒ္ဒ၊ ထိုဝိနည်း၏။ ဝဲ၊ ဝိနည်းငယ်လေးဆောင်၏။ ဂုဠ္ဠတ္ထဒီပနီံ၊ အလွန်ခဲခက်၊ လျှို့ဝှက်လှစွာ၊ များစွာသောအနက်အဓိပ္ပါယ်အဖြာဖြာကို၊ သေချာ ဂန္၊ ဘွင့်ပြုရာ၊ ဘွင့်ပြကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်-ဝိနယဂုဠ္ဠတ္ထဒီပနီမည်သောကျမ်းကို။ ဝက္ခာမိ၊မနောဝေတ်စဉ်၊ လွန်ကြည်ထင်စွာ၊ဘွင့်ဆိုရေးသားပေအံ့သဘည်း။ ဇာတိ၊ ရတနတ္တယပဿာမပြီးပြီ။

ဝိနည်းအကြောင်း။

ဝိနယသဒ္ဒါ၌၊ ပဒ်ကိုစစ်ထုတ်သည့်ဥိသော်၊ ဝိ-ပဒ်-နယ ပုဒ်ဖြစ်၍၊ ဝိ-သဒ္ဒါသည်လည်း၊ ဝိဝိဓ,ဝိသေသ, ဘုသ,အတိသယ-စသော များစွာသော အနက်တို့တွင်၊ ၌ဥ်-ဝိဝိဓ,ဝိသေသ,အနက်-၂ -ပါးသို့ဖြစ်သင့်ဖြင့်။

ဝိဝိဓော နယော ဇေဋ္ဌောတိ ဝိနယော။

ဟုဗဟုဗ္ဗီဟိသမာသ်တွဲစပ်အပ်၏။ ဝိဝိဓ-၏အရကား ....နိဒါနုဒ္ဒေသ-စသောငါးပါးသော ဥဒ္ဒေသ၊ ပါရာဇိကာပတ္တိစသော-၇ ပါးသော အာပတ် အာရုံ၊မာတိကာ-ဝိဘင်းစသောနည်းများကိုယူ။ ၊ငါးပါးသော ဥဒ္ဒေသနည်း, ခုနစ်ပါးသော အာပတ်,မာတိကာဝိဘင်းစသော များစွာသောနည်းရှိသော ကြောင့်-ဝိနည်းမည်၏၊ ။ဟူလို။

ဝိသေသော နယော ဇေဋ္ဌောတိ ဝိနယော၊

ဟုတနည်းပြု။ ။ဤ၌- ဝိသေသ- အရကား၊ လောကဝဋ္ဋ သိက္ခာပုဒ်တော်များ၌ ဒဋ္ဌိကမ္မအနုပညတ္တိ, ပဏ္ဏတ္တိဝဋ္ဋသိက္ခာပုဒ်တော်များ၌- သိတိလကရဏ အနုပညတ္တိ, နည်းထူး-၂ -ပါးကိုယူ။ ။ဒဋ္ဌိကမ္မ, သိတိလကရဏ အနုပညတ် တည်းဟူသော ထူးသော နည်းဖို့သောကြောင့်လည်း ဝိနည်းမည်၏။ ။ဟူလို။

ကာယဝါစာယော ဝိနေတိတံ ဝိနယော၊

ဟုကတ္တုသာဓ်လည်းတနည်းပြုလေဦး။ သိက္ခာပုဒ်လွန်ကျူးကျော်နှင်းကြောင်းဖြစ်သော ကာယကံ- ငစိကံ-၂ -ပါးကို ဆုံးမတတ်သောကြောင့် ဝိနည်းမည်၏။ ။ဟူလို။

ဤဝိနယဂဠ္ဌိကဏ္ဍဒီပနီကျမ်းသည်၊ ပါတိမောက်-၂-ပါးနှင့်တကွ၊ ဝိနည်းငယ်လေးစောင်ပါ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ, မူလသိက္ခာကျမ်းဂို၊ ပါဠိခရင်မျှားကို ပစာန ထား၍၊ ရေးသားတွင့်ဆိုပေအံ့၊

ပါဠိမောက္ခ-စာင်ပွင့်ယဉ်။

ပါဠိမောက်သည်၊ သီလပါဠိမောက်, ဂန္ထပါတိမောက်အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ အဘယ်စောင့်ရှောက်အံ့သော သိက္ခာပုဒ် သီလတော်ဖြတ်သည်- သီလပါဠိမောက်မည့်၏၊

ပါဠိ ရက္ခတိဘိက္ခု ပါဠိ။

သိသင့်သော ရဟန်းခု၏၊ ။ပါဠိ၀ေါဟာရတို့ စေ၀ေစတိ အပါယာဒိ ဒုက္ကဋဟိတို့ ပါဠိမောက္ခာ ။ပုဂ္ဂိုလ်။ ။သိက္ခာပဒသီလခု၏။ ။သူ ထာဘတုမေ ဘန္တေ့ သံဃော- စသည်ဖြင့် ပေါဘောဝ်မူအံ့သော သန္ဒါ အံ့ဝင်သည်၊ ဂန္ထပါဠိမောက်မည့်၏၊ ဤဂန္ထပါဠိမောက်ကား။ သိက္ခာ ပဒသီလ ပါဠိမောက်ကို ထွန်းပြောက်သောကြောင့် ပါဠိမောက်မည့်၏။ ။ သိလဂန္ထောတေန ဒုဂိဒ် ပေါဘ်။ ။အဋ္ဌကထာ

ပုဒ္ဓကခုဏ္ဍလေးပါး-အဘွင့်။

သမ္ဗုဒ္ဓန်ဉ်,ပဒီးပါဒ၊ ဒုဒကံ,အာသဒုနုဒ်။
ဥဒပါသထသ အာဘဉ်၊ ပုဒ္ဓကခုဏ်ကို ဝုဒ္ဓတိ။ ။

၁-ဥပုသ်အိမ်သံမဒြပြင်ဦ တံမြက်လှည်းခြင်း၊ ၂-အိုဒိုး ဘို့ ဟုံးခြင်း ခုံ-နေ့ရောခင်းခြင်း၊ ၄- သောက်ရေ ဘုံ,ရေတည့်ထားရခြင်း၊ ဤလေးပါးသောအမှုတို့ကို သံဃဥဿဟတို့ သည်တို့၏။ မပြုဘဲ ရှေးအာဠဝိပြုပြီးမှ သောဇဉ်ဒုံ ပုဒ္ဓိတခုဏာဟုဆိုအံ့ ဟူ၏။ ပဋိပတ္တိ၊ ဤဟာဒ-ပိဏ္ဍတ္ထ။

သမ္ဗုဒ္ဓန်-အဘွင့်။

ပုဒ္ဓဟခုဏာသေးပါးတို့တွင်း၊ ၁-သမ္ဗုဒ္ဓန်အဘွင့်ပြုသော်၊ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက် ရှေးဒုစရိုဝယ်၊ တရုသောကျေဝင်း၏ ဥပုသ်အိမ်သိမ်အပြင်၌၊ မဟိုဟ်သူပြောသပြု၊ အာဝဇ္ဇန်ကုစရဟန်းတော်မျှားကဲ့ခဲ့ရှိမှကြောင့်၊

"အာနဉ္စာနာဝိ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထာဂါရံ သမ္မဇ္ဇိတုံ"။ ။ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၀၊ ရဟန်းတို့။ ဥပေါသထာဂါရံ၊ ဥပုသ်ပြုရာကျောင်းကို၊ သမ္မဇ္ဇိဘုံ၊ တံမြက်လှည်းစိမ့်သော၎။ ၀ါ၊ကို။ အာနဉ္စာနာဝိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဟု-အာနက်ပေး။

ပဒိပေါ-အာဘွင့်။

၂။ ။ပဒိပေါ-အာရကား။ ။မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော် အခါ၊ တရားသော ဥပုသ်အဓိမ်၌၊ ဆင်ဖိုးမင့်သဖြင့်၊ အရှိက်မြောင်အတွင်း၊ ရဟန်းအချင်းချင်း၊ ကိုယ်ကိုင်း၊ သက်နိုးများကိုင်း နှင်းမိကြခြင်းကို-အကြောင်းပြု၍။

"အာနဉ္စာနာဝိ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထာဂါရေ ပဒိပံ ကာတုံ"။ ။ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခဝေ၀၊တို့။ ဥပေါသထာဂါရေ၌၊ ပဒိပံ၊ ဆင်ဖိုးကို။ ကာတုံ၊ ညှိထွန်းသမ့၊ ပြုစေခြင်းငှာ။ ၀ါ၊ကို။ အာနဉ္စာနာဝိ၊ ၏။ ။ဟု-အာနက်ပေး။

ဤ၌ ပဒိပေါ၊ဘိက္ခု၊ အနွဲ့ကာရေ။ ။ဟု ပါဠိရှိသဖြင့်၊ မြောင်ရိုက်သော ဥပုသ်စသောအခါ၌ သာလျှင်၊ ဆင်ဖိုးကိုညှိထွန်း၍၊ အလင်းရောင် ရှိသော နေ့အခါ၌မူကား မညှိမထွန်းကြလေကုန်။ ။သို့သော် ကျေးငှးတော်ရှင်ဖြစ်တော်မူသော ကျိုက္ကစံဆရာတော်ဘုရားကြီးကား၊ နေ့လယ်အခါပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိနယဂျကပြုသောအားဖြင့်၊ဥပုသ်ပြုတိုင်း ဆင်ဖိုးညှိထွန်းတော်မူလေ့ရှိ၏။

ဥဒကံ အာဘွင့်။

၃။ ။ဥဒကံ-ဖြိအာရကား၊ ။မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်အခါ၊ တရားသောကျောင်း၌၊ အာဝါသိကရဟန်းတော်များ သည်၊ ဥပုသ်အဓိမ်သို့မအပြင်ဝယ်၊ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေများကို မတည်ထား လေသောကြောင့်၊ အဂန္တုကရဟန်းတော်များ ကဲ့ရဲ့မှုကို အကြောင်းပြု၍။

"အာနဉ္စာနာဝိ ဘိက္ခဝေ ပါနိယံ ပရိဘောဇနိယံ ဥပဋ္ဌာတုံ"။ ။ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏၊

ဘိက္ခဝေ၀၊တို့။ ပါနိယံ၊သောက်ရေကိုဂုဏ်း။ ပရိဘောဇနိယံ၊ သုံ ဆောင်

၈ စိန်ယာဂုဥဒ္ဒေသ ဒုတိယနိကျမ်း။

ခေရကိုဂုဏ်း။ ဥပဋ္ဌာတံု၊ တည်ထား၀ိမံသောဌာ။ အာနုဇာနာမိ၊ဇီ။ ။ဟု အာနက်ပေး။

အာသနေနံ စာဘွင့်။

၎။ ။အာသနေန အာရကား။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော် အခါတပါး၀ယ်၊ တရားသော ဥပုသ်အိမ်၌၊ နေရာအခင်း မရှိခြင်းကြောင့်၊ ရဟန်းတော်များသည် မြေခွဲသာနေထိုင်ရသဖြင့်၊ သုက်နံ့ တော်စသည်တို့ကို မြေမှာနံ့အလိမ်းလိမ်း ကင်မှာကြောင့်။

"အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခ၀ေ ဥပေါသထာဂါရေ
အာသနံ ပညာပေတုံ"။ ။ဟု ဖွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။

ဘိက္ခ၀ေ၊ဘို့။ ဥပေါသထာဂါရေ၊ ၌၊ အာသနံ၊ နေရာ ဘို့။ ပညာပေတုံ၊ ခင်းခြင်းငှါ။ အာနုဇာနာမိ၊ဇီ။ ။ဟု အာနက်ပေး။

ပုဗ္ဗကိစ္စဝါဒါန-အဘွင့်။

ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဉ္စတုက္ခဏံ၊ ဘိက္ခုဂဏနာစဩဿဝါဒေါ။
ဥပေါသထသဿ ဇာတာနိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁။ ။ဆောင်အပ်သောဆန္ဒကို ကြားခြင်း၊ ၂-ဆောင်အပ်သော ပါရိသုဒ္ဓိကိုကြားခြင်း၊ ၃ ဥတုသုံးပါး၌ လွန်သော ပက္ခ၊ ကြွင်းသော ပက္ခကို ကြားခြင်း၊ ၄-သိမ်အပြင်၌ စည်း၀ေးရောက်ရှိသော ရဟန်းအပေါင်း၏ အရေအတွက်ကို ကြားခြင်း၊ ၅ အခန်းအားမဲ့ရပါအံ့လော ဟု တောင်းပန်သောဘိက္ခုနိမတ်ရှု၏ သြ၀ါဒကို ကြားခြင်း။ ဤငါးပါးသောအမှုတို့ကို ဥပုသ်ကံဖြစ်ပါတိုင်းမောက်မပြမီ ရွှေအဘို့၌ ပြုအပ်သောကြောင့် ပုဗ္ဗကိစ္စဟု ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဿဉ္ဇတ္ထ။

ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ-အဘွင့်။

ပုဗ္ဗကိစ္စ ငါးပါးတို့တွင်။ ။၁-၂-ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ ၂-ပါးကို ကြားခြင်း သည်မဟာသံဃာဖြစ်၍၊ ယခုအခါ မြန်မာပြည်အရပ်ရပ် အရှာရှာတို့နှင့်၊ မှုံသောအားဖြင့် ခန္ဓသီမချည်းသာဖြစ်ကြ၍၊ မဘွင့်ဆိုတော့ဘဲ ပေးသုံ့လွှတ်ခဲ့ပေ၏။ အလိုရှိပါမူ၊ မဟာဒဝါ-ဥပေါသထ, ခန္ဓကကိုကြည့်လင့်ကုန်။ ။

ခုံ-သြဝါဒ၏ အာရုံလည်း ဘိက္ခုနိများ ခေတ်မဟုတ်၍၊ ဥပေက္ခာပြုခဲ့ပေ တော့၏။

တုက္ခဒန်-အာဘွဲ့။

၄။ ။ဥတုက္ခဒန်-အာရုံကား။ ။အခါတပါး ရဟန်းတော်များသည် ဆွမ်းခံဝင်ကြသော်၊ အရှင်ဘုရားတို့-ယနေ့ဘယ်နှစ်ရက် ၌ပါနည်းဟု၊ဒါယကာများက မေးလျှောက်သဖြင့်၊ မဖြေကြားနိုင်မှုကို အကြောင်းပြု၍။

"အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပက္ခဂဏနံ ဥဂ္ဂဟေတုံ"။ ၊ဟုဖွင့်ပြုတော်မူ၏။ ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ ပက္ခဂဏနံ၊လဆန်းပက္ခ-ညဥ်ပက္ခကို ရေတွက်ခြင်းကို "ဥဂ္ဂဟေတုံ၊ သင်ယူစို့သော၌၊ အနုဇာနာမိ ၏။ ။ဟု အနက်ပေး၊

ဘိက္ခုဂဏနာ-အဘွဲ့။

၅။ ။ဘိက္ခုဂဏနာ ၏ အာရုံသော်ကား။ ။ရှေးအဋ္ဌ-ဆွမ်းခံ ကြွသွားသော ရဟန်းတော်များအား ကျောင်း၌ ရဟန်းတော်များ အရေအတွက်ကို မေးလျှောက်ရာ မဖြေဆိုနိုင်မှုကို အကြောင်းပြု၍။

"အာနုဇာနာမိဘိက္ခဝေဘိက္ခုဂဏောတုံ"။ ။ဟုဖွင့်ပြုတော်မူ၏၊ ။ ဘိက္ခဝေ၊တို့။ဘိက္ခု။၊ ဥပုသ်ပြုသော်ရဟန်းတို့ကို။ ဂဏောတုံ၊ ရေတွက်ခြင်း ငှါ။ အနုဇာနာမိ၊၏။ ။ဟုအနက်ပေး။ ။(ဤအလုံးစုံသော်ပါဠိတော်များ ကား၊ မဟာဝဂ်-ဥပေါသထခန္ဓက ပါဠိတော်ချည်းတည်း)။ ၊ပဗ္ဗကခုဏာနှင့် ပဗ္ဗကိစ္ဆအထူးကား။ ။ပုဗ္ဗကိစ္ဆသည်၊ ပဗ္ဗကရုဏာ၏နောက်၌ ပြုအပ်သော ကြောင့်၊ ပဗ္ဗသဒ္ဒါနှင့်မသုံးထိုက်၊ မသုံးသင့်ဟူငြားအံ့။ ပဗ္ဗကရုဏာ၏နောက် ပင်ကျလင့်ကစား၊ ဥပုသ်ကံ၏ရှေး၌ ပြုအပ်သောကြောင့်၊ ပဗ္ဗသဒ္ဒါနှင့် ဆိုး အပ်ပါသတည်း။ ၊ဆိုလိုရင်းကား။ သံဃာစည်းဝေးသည့်ရှေး၌ ပြုဒဏ် သောကြောင့်-ပဗ္ဗကရုဏာမည်၏၊ ဥပုသ်ကံ၏ရှေး၌ ပြုအပ်သော၊ကြောင့်-ပဗ္ဗကိစ္ဆမည်၏။ ။ဟူလို။

သံဃသန္နိပါဘတော၊ပထမံကာတဗ္ဗံ ပဗ္ဗကရုဏာန္တိ ဝုတ္တံ။ ၊ဥပေါသထ ကာတော ပန္တွာကာတဗ္ဗပ္ပို ဥပေါသထကမ္မတော ပဌမံ ၊ ဘ တဗ္ဗတ္တာ ပုဗ္ဗကိစ္ဆန္တိ ဝုတ္တံ။ ။

တေရသကဏ္ဍဋီကာ။

သံဃသန္နိပါဘတော၊ သံဃာစည်းဝေးသည်မှ၊ ပဌမံ၊စွာ၊ ကာတဗ္ဗံ၊ပြု

စာ။-၁၄၆-၃

ဒုဇ္ဈသောကံကို။ ပဗ္ဗကရဏာနိ၂၍။ဝုတ်ံ၊၏။ ပဗ္ဗကရဏာတော၁မှ။ ပဒ္ဓဉ၁၌။ ကာဘဗ္ဗိုဒ်၊ ပြုဒုဇ္ဈလင့်ကစား။ ဥပေါသထကမ္မတော၁မှ၊ ပထမံ၊ စွာ။ ကာတဗ္ဗတ္တာ၁၊ ပြုံဒုဇ္ဈသောကြောင့်။ ပဗ္ဗကံ စွာနိ၊ ၍။ဝုတ်ံ၊၏။ ။ဟုဒါနက်ပေး။

ပဒဗ္ဗကဋ္ဌ-ဧလေးပါး၊စာဘွင့်။

ဥပေါသဆောယ။ဝတ်ကာဧဘိက္ခု။။ပ။ပဒဗ္ဗကလွန်ဆုံးဂုဇ္ဈတိ။

၁-ဥပုသ်နေ့ဖြစ်ခြင်း၊ ၂-စည်းဝေး ဧရာက်လာသော ရဟန်းတို့သည် လည်း တသိမ်ထည့်၌ နှစ်တောင်ယှဉ၁ဟတ္ထပါသ်ကို မစွန့်မူ၍ တည့်နေခြင်း၊ ၃-အာလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည် သဘောတူအာဝပတ်မှ စင်ကြယ်ရခြင်း၊ ၄-သိမ်အပြင် နှစ်တောင်ယှဉ၁ဟတ္ထပါသ်မှာတွင်း၌ လူစသောနှစ်ကျပ် တယောက်သော ဝဋ္ဌနိယပုဂ္ဂိုလ်တို့မှအပ ပြုရခြင်း၊ ဤလေးပါးသောအင်္ဂါ နှင့်ပြည့်စုံသောကံကို ပဒဗ္ဗကလွှပ္ပ ဆိုအပ်၏။ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံ မှ ကံပြုအပ်၏။ ။ပ။ကုလို့၊ ။ဤကား-ပါဠိတော်။

ဥပေါသဆော အဘွင့်။

ပဒဗ္ဗကလွလေးပါးတို့တွင်၊ ။၁-ဥပေါသဂေထာ၏အရာနှင့်ပြုသော်။ ။ ''နဘံကွဂေ ဒုန်ပေါသဆော ဥပေါသဂေထံကာတဗ္ဗော'' ။ပါဠိတော်အရ၊ ဥပုသ်နေ့ပေါက်သော နေ့မှာဖြစ် ဥပုသ်မပြုအပ်သဖြင့်။

''ဂေ့မေ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထော စာတုဒ္ဒသိ ကောစ ပန္နရသိ ကောစ'' ။ ။ ပါဠိတော်အ၊ စာတုဒ္ဒသီ-ပန္နရသီနေ့မှာဖြစ်သော်၊ ရဟန်းတော်မှာ ဥပုသ်ပြု ကောင်း၏-ပဋိက္ခိတ္တဖြစ်၏။ ။ပ။ကုလို့၊

ကမ္မဒုဋ္ဌ-ဘဏ္ဍွင့်။

၂ ယာဝတိကာဝစိက္ခဏကမ္မတွာ-အရ၊ သိမ်အတွင်းသို့ သက်ဆင်းကြသောဝက္ခု၊သော်၊ လေးပါး၊လေးပါးထက်မနည်းလွန်ပြစ်ကုန်သောရဟန်း သံဃာတော်တို့သည်၊ နှစ်တောင်ယှဉ၁ဟတ္ထပါသ်ကိုမစွန့်မူ၍၊ အနီးဌိုဝ်ချင်း ကပ်တည်ကိုးကွန်ရာ၏။ တည့်ပါ့မှပဒဗ္ဗကလွှပ်ခြစ်၏။ မတည့်မူ၍ဟုတ်ပါသမျှမအပ လွတ်၊ ပြစ်ပါမူ၊ ဝဂ္ဂကံပြစ်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ကုလို့၊

နံ ဝေ့ဝ ဝဂ္ဂေန သံဃေန ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော၊ ကရေယျ ဧစောအာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ ။မဟာဝါပါဠိတော်။

ဝင္ငေါ့နာ၊ဝဂ်ိဖြစ်သော၊ သံဃေနာ၊သည်။ ဥပေါသထော၊ကို၊ နတ္တေဝကာ တဖွော၊မပြုအာ၌။ စေကရေသူ၊ အကုယ်၌ပြုငြား့အံ့၊ ဒုက္ခဲသည်၊ ဒုက္ခိုင် အာပတ်ဖို့။အာပတ္တိ-အာပတ္တုနံ၊ သင့်ရောက်ခြင်းသည်။ဟောဘ်၊ဖြ်။ ဟုအာနက်ယော၁နာ၊

သဘာဂါပတ္တိ-ဒုတိယဝဂ္ဂင့်။

၃။ ။သဘာဂါ ပတ္တိယော၁စ နာဂိဇုနိ့ အာရဂ် ...ဥပုသ်ပြုသော ရဟန်း တော်များသည်၊ သတ္တောတူအာပတ်များမှိုပါမှ ပတ္တကလ္လဖြစ်၏၊ ဂို့ပါမူ မအာပ်-ဟူလို့။ ။သတ္တောတူ အာပတ်ဟူသည်၊ရဟန်း ၂-ပါး၀သည်တို့ သည်ဝိကာလဘောဇနာ သိက္ခာပုဒ် စသည်ကြော် ပါဒိတ်အာပတ်သ ရောက်ကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့သည် ပါစိတ်အာပတ်၏အကြောင်းခင်း-နေလွဲ ညဉ့်စာ၁ခြင်းတူသောကြော် သဘာဂါပတ္တိမည်၏၊ အာပတ်မျိုးတူသည့် ကိုမပဋိဂ္ဂဟဲ။

"ဒွေဒနာ ဝိကာလဘောဇနာဒိနာ သဘာဂ၀တ္ထုနာ အာပတ္တိ၊ ဧ၀ရူပါ ၀တ္ထုသဘာဂါဘိ ၀ုစ္စတိ"။ ။ပဟာ၁်အဋ္ဌ ကထာ၊

ဒွေဒနာ၊ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည် ဝိကာလဘောဇနာဒိနာ၊နေ့ဆဲ့သောအခါ ဘော၁ဉ်ငါးပါးကို စားခြင်း၁သော၊ သဘာဂ၀တ္ထုနာ၊ သတ္တောတူသော ၀တ္ထုကြော်၊ အာပတ္တိ၊သို့၊အာပတ္တုနှိ့၊ သင့်ရောတ်ကုန် ဘိ၊ဧ၀ရူပါ၊ ဤသို့ သတ္တောဂို့သော အာပတ်ဖို့။ ဝတ္ထုသဘာဂါဘိ၊ ဟူ၍၀ုစ္စတိ၊ ခေါ်။ ၃၂ အာနက်ပေး၊

ဒုတိယ-အဒ္ဒင့်။

၄။ ။ဝဇ္ဇီနိယာ၁ပုဂ္ဂလာ-အာရဘ်ာ၁း....လူ၁သောနှစ်ကျိုပ်တ၁ဲသော်ကာ သော၁ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဥပုသ်ပြုစဉ်အခါ၊ ဟတ္ထပါသ် အတွင်းဂို့ကြွပါမူ၊ ရဟန်းတော်များသည်ဥပုသ်မပြုကောင်း၁ပေ ပတ္တကလ္လမဖြစ်-ဟူလို့၊ ။ သိဓ်အတွင်းဒွဲတည်သော်လည်း၊ဟတ္ထပါသ်မှလွတ်သော်အာပ်ဓို့။

"နှ ဘိက္ခ၀ေ သဂဟဋ္ဌာယ ၀ါ သဓိသာယ ပါဘိ၁မော်ကွံ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ သော ဥဒ်သော်သူ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဗဟာ၁ပါဠိတော်။

ဘိက္ခ၀ေ၊ဘို့။သဂဟဋ္ဌာယ၊ လူနှင့်တကွသော ပရိသာယ၊ ပရိသက်၌၊

ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။နဉ္ဇသိတာဒ်ံ၊ မပြဒဇပ်၊ ယော၊ သည်ဉုံသေသ၊ အံ့။
ဒုက္ကဋသ၊သို့ ဒဇာပဘ်ိုသည် ပေါ ်၊ ်။ ။ဟုဒာနတ်ပေး။

ဧန္တွာဒ်ိယမုဒုံ[ဒြင်-၂ ဒ-ပေဒကာ်စာန်ပွာ်ယင်း။

လူ၊ဘိကွ[ဒုံ၊သိကွမာန်၊သာမဏေေယောကို၁၊ သာမဏေေပါနိုးမ၊ကိုကွာ
ချင်္ဂြိုသောသူ၊ ပါ ုဒ်ိုပ၊ကျသူ၊ ဥကိုဝ်ုကမ၊ပာန်း-ဒ-မျိုး၊ နပုံးပဏ္ဍာကာ၊
ထေသျသံဝါသာ ပုဂ္ဂိုလ်၊ တ်ုယပကွဲကာ်၊ ဂုဒ္ဓ[နိ- နဂါး စသော
တိရစ္ဆာန်၊ မာဘုဇာတကာစသော ပဒ္ဓ[နာ်ိုဂီယထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ငါး
သောက်၊ ဘိက္ခ[ဒုံ့သာ၊ ဥပသောဝဏ္ဏယ်းမှာ ပ်ံတည်း။

ဧဆေဒ်ိမုဒ်-လက််ာ။

လူ-ဘိ-သိက်-သာ၊သာ-သိကွာ၊ပါရာ-ဥကွိတ််ာ်ည်း၊
ပလ်-ထေ ပက်-ာ ာန်၊ ပဒ္ဓ[နာ်ိုဂီသံ-ဥဘောဝဏ္ဏည်း၊

ဤဒ်ိုဂါလေးပါးနှင့် ပြဉ်ရုံပါမှ၊ သံဃာတော်များသည့်ဥပဒ်ကဲ့ပြုထိုက်
သောကြောင့်၊.... ပဒ်ုဉာ ကာလော ဒ်ိုသကမ္မသာဘိ ပတ္တကဉ်.... ဟု
ဗိုပြုတ်ဒ်ိုသ-ပတ္တာဘဉ်းမည်ု၏၊

ဤသမ္မတ္တိနိစသော ယုံးကိုးထာ်ာ်း၊ ပါဠိတော်လာ- ဂေသနာများဒ်ိုရှာ
ရှေးပရာဒ်ိုးကထာ ဆရာကြီးများ ဒီကိုးရေးသားထားသော ဂါထာများ
ပြစ်ပေ၏၊ ။ဒ်ိုသိတာပဒ်ိုကသ- စသောဂါကျများ ဆရာ့ဆရာများ
ထည့်သွင်းထာသော ပေါ်ကြိကဂါကျများသာဘည်း၊ ။ဒ်ိုအာက်ပါ-
သုဿာသုဓေ- စသောပါဠိများသာသျှင်၊ ဂုဒ္ဓဘာသိတာ ပါဠိတော်များပြစ်
ပေကြောင်း။

ပန်ဒ်ိုပပါ ုံ်ဝ် ဇုပ ပါဠိသံနှ ဒ်ိုကထာသံနှ·
·ဠီဝ-ဘ ဒ်ိုသ ာ ။

ဦနဝသတံဝါဠိကာ

ဦဒ်ိုနုဒ္ဓိသ-ဒကဉ်း။

သုကာတုဓဘဒန္တသိံဃာ၊ အာဒ္ဓ[ဒပ်ိုသဒဆာ ပဒ္ဓိဒုသာ။ပး။
ဒေဓတိံဒေဒုဃာဒ်ိုး။ ။ဦဒါနုဒ္ဓိသာပဒ္ဓဓာ၊

ဤဦဒါနုဒ္ဓေသပါဠိဒ်ိုဒ်ိုးပေါ်းတိုးတွင်၊ "ဒုဏာတု·မ့ပ၍- ဥဉ်သေသု"

တိုင်အောင်သောပါဠိဖြင့်၊ဥ တ်ကိုပြု၏။ ။"ကံ သံဃသသ-မှစ၍-ဥဒ္ဒိသဟ ဒ်"တိုင်အောင်သောပါဠိဖြင့်၊ပုဒ္ဓကိစ္စပုဏ္ဏန်ကိုပြု၏။ ။"တံသဗ္ဗေဝ-မှစ၍-မနသိကရောမ"တိုင်အောင်သောပါဠိဖြင့်၊နိဒါနဒွေသ·သဝနဝိဓိကိုပြု၏။ ။"ယသသသိယာ-မှစ၍-အနုသာဒိတံဟောတိ-" တိုင်အောင်သော ပါဠိဖြင့်၊ ဝိသုဒ္ဓါရောစန ဝိဓိကိုပြု၏။ ။"ယောပန ဘိက္ခု-မှစ၍- ဖါသုဟောတိ·" တိုင်အောင်သောပါဠိဖြင့်၊ အနာရောစနာ ပတ္တိကိုပြု၏။ ။ယင်းဝိသုဒ္ဓါရောစနာဝိဓိပါဠိဝယ်၊"ယသသသိယာအာပတ္တိ၊ သောအာဝိကရေယျ-"ပါဠိဖြင့်၊ဥပုသ်ပြုသော ရဟန်းသည် အာပတ်နှင့် တကွ ဥပုသ်မပြုကောင်းဟူသော-ပညတ်တော်ကိုပြု၏။

"နဘိက္ခဝေ သာပတ္တိကေန ဘိက္ခုနာ ပါဘိမောက္ခံ
သောတဗ္ဗံ၊ယော သုဏေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ်"။ ။

မဟာဝါပါဠိတော်။

ဘိက္ခဝေ၊တို့။ သာပတ္တိကေန၊ အာပတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ ပါဘိမောက္ခံ၊ ကို။ နသောတဗ္ဗံ။ မနာအပ်။ ပ၊ ဟောတိ၊၏။ ။ ဟုအနက်ပေး။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား....ပါတိမောက် မပြမီ ရှေးမဆွက်၊ ဝိဓိဒွိတင်ရှိသော အာပတ်ကို ဒေသနာပြောကြား၍ စင်ကြယ်စေရာ၏၊အကယ်၍ပါတိမောက်ပြစဉ်မှ အာပတ်ကို သတိရခဲ့ပါမူ၊ ဒေသနာပြောကြားခွင့် မရှိသောကြောင့်၊ဝိဓိအနိုးရှိရဟန်းအား အာပတ်ကိုပြောကြားရာ၏၊ သို့မဟုတ်၊ ငါသည်ပါတိမောက်ပြပြီးသော်၊ ကုစားအံ့ဟု နှလုံးသွင်းထားရာ၏။ ။ဤသို့နှလုံးမထား-မပြောကြားသောရဟန်းအား၊ ဆိတ်ဆိတ်ပင် နေသော်လည်း သမ္မဖာနမသာဝဓဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အကြောင်းကား၊ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် စီစစ်မေးမြန်းပါလျက်၊ အာပတ်ကိုထင်စွာ မပြောကြားသောကြောင့်တည်း။ ၊ဟူလို၊

နိဒါနဒွေသအဘွင့်ပြီး၏၊

ပါရာဇိကဒ္ဒေသ-ပဌမပါရာဇိက-အာဘွဲ့။
တတြိမေစဘ္ဘာရော်ပါရာဇိကာဓမ္မာဉ္ဒေသံစာဂ,ဆိတ္တိ။ ။
၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခူနံ သိက္ခာသာဇီဝ သမာပန္နော။ပ။ပါ
ရာဇိကံကာ,ဟာတိ စာသံဝါသော။ ။

ပါဇိ်ကမောက္ခသံဝရ သိလတည်းဟူသော အဓိသီလ သိက္ခာဘည်၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ထင်းပါဇိ်ကမောက္ခသံဝရသီလ ကိုမချဘဲ၊ လူမိန်းမစသည်ကို အစထား၍ ယုတ်စွအဆုံး တိရစ္ဆာန်မကို သော်လည်း မေထုန်ဓ်ဝပါမူ၊ရဟန်းအဖြစ်မှဆုံးရှုံး၏။ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ကံကြိုး ကံငယ် မပြုထိုက်။ ၊ဟူလို၊ ။ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။ ။

အဝယဝဉ္ဇ-အခဲ့ပါယ်။

၁။ ၊ပဿမပါရာဇိကဒ်။ ။**ယောပန**-ဖြို့အရကား။ ။အဂုဏ်မဲ့အဖြင့် အစစ်ရှိသော၊ လိင်အသွင် အစစ်ရှိသော၊ အပြားအားဖြင့်၊ အမှတ်မရှိတစုံ တယောက်သော ရဟန်းကိုယူ။

ဘိက္ခု-ဖြို့အရကား။ ၊ဖြိဘိက္ခုဥပသမ္မဒကံစသော အားဖြင့် ရှစ်ပါးသော ဥပသမ္ပဒကံတို့တင်၊ ဥ တိလျှင် လေးကြိမ်ဖြောက်သော မပျက်သော ဘုရားသာသနာတော်၌သာလျှင် ပြုခြင်းငှါထိုက်သော ဥပသမ္ပဒကံဖြင့် ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်သော ပဋ္ဌင်းကိုယူ။

ဘိက္ခူ။နံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော-ဦ့၊ သိက္ခာ၏ အရကား၊ ။သိက္ခို တမ္ဘာတိသိက္ခာ၊ ။ယောအကြင်အဓိသီလသိက္ခာ ဟု။ ဘိက္ခူ။ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သိက္ခိတမ္ဘာ၊ကုန်ဆုံး၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။သော၊သည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ။အာပတ်ရာနစ်ပုံမှ စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းခြင်းဟု ဆိုအံ့သော ပါတိမောက္ခသံဝ၊သိလဟုဆိုအံ့သောအဓိသီလသည့် သိက္ခာမည်၏။ ၊ဟူလို၊ ။ထိုအဓိသီလသိက္ခာသည်၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌သာလျှင်ဖြစ်၏၊ ထိုအခါမှတပါး မဖြစ်နိုင်ချေ

ဘိက္ခုနံ သိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နော-ဦ့၊ သိက္ခာ၏ အရကား၊ ။သိက္ခို တမ္ဘာတိသိက္ခာ၊ ။ယောအကြင်အဓိသီလသိက္ခာ ဟု။ ဘိက္ခူ။ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ သိက္ခိတမ္ဘာ၊ကုန်ဆုံး၏။ ဤတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။သော၊သည်။ သိက္ခာ၊ သိက္ခာမည်၏။ ။အာပတ်ရာနစ်ပုံမှ စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းခြင်းဟု ဆိုအံ့သော ပါတိမောက္ခသံဝ၊သိလဟုဆိုအံ့သောအဓိသီလသည့် သိက္ခာမည်၏။ ၊ဟူလို၊ ။ထိုအဓိသီလသိက္ခာသည်၊ ဘုရားပွင့်တော်မူသော အခါ၌သာလျှင်ဖြစ်၏၊ ထိုအခါမှတပါး မဖြစ်နိုင်ချေ

ဒေဝဒိတ် ၏ အရကား။ ၊သဟ ဇိဝန်နှင့် ဇေဋ္ဌာဘ်သာဇိဝ်။ ။ဇက္ကဲ့၊ ထိုပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ဒ,ပေါင်း၌။ဘိက္ခူ။! တို့သည်၊ သဟ၊ အတူငါးကွ။ ဆိုကွန်ဘာဝေန၊ ကျင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ ဇိဝန်နှင့်၊

အသက်မွေးတတ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ကြောင့်။ တံ၊ထိုသိက္ခာပုဒ်တော်သည်။ သာဓိဝံ၊ **သာဓိဝမ္မည်၏။** ။မြတ်စွာဘုရား ပညတ်ထား၊တော် မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်သည်-သာဓိဝမည်၏။ ။ဟူလို။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလတည်းဟူသော သိက္ခာကို ဖြည့်ကျင့်လျက်၊ ဘုရား ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာ၊ ပုဒ်တော်ကို မလွန်ကျူး၊မူ၍ နေသော၊ဟန်းသည်၊ သိက္ခာသာဓိဝသို့ ရောက်သည် မည်၏။ ။ဟူလို။

သိက္ခံအာပဇ္ဇန်ကျဉာယ- ဟူသည်ကား ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလတည်း ဟူသော အဓိသီလသို့ ရောက်ပြီးသော ရဟန်းစစ်သည်၊ ထိုအဓိသီလ သိက္ခာကိုမချ- မစွန့်ခြင်းပင်တည်း။ ။**ဒုဇ္ဇလျံအနုဒ်ကတ္တာ**- ဟူသည် ကား....အကြင်ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သော သာ ဓိဝသို့ ရောက်သော ရဟန်းသည်၊ ထိုသိက္ခာဓိသာဝဒ္ဓ အားနည်းသည်၏ အဖြစ်ကို ထင်စွာမဖြူခြင်းပင်တည်း။

ဂုဏ်-၂-ပါးအထူးကား။ စိတ္တ,ခေတ္တ,ကာလ, ပယောဂ,ပုဂ္ဂိုလ,ဝိဇာနန၊ ဤခြောက်ပါးကိုသိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ပဌွင်းအဖြစ်မှ ငွေ့လျော့လိုသော စိတ်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခာမိ စသော-၂ ၂-ပါးသော ဥခတ်ပုဒ်တို့တွင်၊ ဝေဂစ်နှင့် တက္ခသော တရုတသောပုဒ်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သိက္ခာကို စွန့်လွှတ်ခြင်းသည်၊ သိက္ခာချသည်မည်၏။(အဂၤုယ်ကိုလိုမူ အဋ္ဌကထာ၌ရှုလင့်ကုန်)။ ။ဗုဒ္ဓံ ပစ္စက္ခာမိ- ဟူတိုက်ရိုက်မဆိုမူ၍ "ယန္နူနာဟံဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခေယျံ" ဖြတ်စွာ ဘုရားကို စွန့်ပါမူကား၊ကောင်းလေစွ-စသည်ဖြင့်၊ ပဂိုက်ပြုဖြင့်ဆိုခြင်းသည်၊ သာဓိဝကိုအားနည်းအောင် ပြုသည်မည်၏။ ။ယင်းဒုဇ္ဇလျာဝိဂမ္မသည်၊ ပဂိုက်ပြုမှုသာဖြစ်၍၊ သိက္ခာမကျနိုင်။ ထို့ကြောင့်- ထို-ဒုဇ္ဇလျံ အနာဝိကတ္တာ....ပါဠိဖြင့်၊ တရုံတရသောအနက်ထူးမရှိ။ ဒိရတ္တတိရတ္တံ-ပုန်းကဲ့သို့၊ ဗျဉ္ဇနသိလိဋ္ဌ အက္ခိုးဂါသာ- ဟောတော်မူသည်ဟုမှတ်။ ။သိက္ခာချပါမူကား၊ ဒုဇ္ဇလျာဝိဂမ္မဖြစ်ကောင်းသည်သာတည်း၊

သိက္ခာယ ပန ပစ္စက္ခတာယ ဒုဇ္ဇလျံ အနာဝိကတမေဝ ဟောတိ။ ။
အဋ္ဌကထာ။

ပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်သော်ကား။ သိက္ခာယ၊ သိက္ခာကို။ ပစ္စက္ခတာယ၊ ချအပ်သည်ရှိသော်။ ဒုဇ္ဇလျံ၊အားနည်းသည်၏အဖြစ်ကို။ အနာဝိကတမေဝ၊ ထင်စွာပြုပြီးသားမည်သည်။ဟောတိ၊၏။ ။ဟုအနက်ပေး။

ဤဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ သိက္ခာကိုမစွန့်ပါဘဲ၊သာဓိဝကို အာနုဿဲ့ ဒေါင်မပြုမူ၍၊ မေထုန်အမှုကို လွန်ကျူးသော်သာ ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်၏။ သိက္ခာကိုစွန့်၍ သာဓိဝကို အားနည်းဒေါင်ပြုပါမူ ရောက်။ ပဉ္စလိုဟူလို။

မေထုန်မြဲ ဟူသော ဒွါ၊ မေထုန-ဟူသည်ကား....ဝိတုနာနံ အာယန္တိ မေတဥနော၊ ၊ဝိထုနာနံ၊ တဉ္စာစ်သက်ခြင်းတူကုန်သော သူနှစ်ယောက်တို့ ၏။အဓိပ္ပာယ်ဥစ္စာတည်း။ ဝါ၊အဲကျင့်တည်း၊ မေထုနော၊ တဉ္စာစ်သက်ခြင်းတူကုန်သော သူနှစ်ယောက်တို့၏ အကျင့်တရား။ ။(ဝိထုနသဒ္ဒါ-သဒ္ဒါသတ္ထဝဏ္ဏနာ)။ ။ရောဂ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့် တူသော သဘောရှိကုန်သော ဝိနိုးမယောက်ျား နှစ်ယောက်တို့၏အဲကျင့်။ ၊ဟူလို။

ပဋိသေဝေယျ ဒွါ....ပတိသဒ္ဒါ အနက်မဟု။ သေဝ ဝေတ်ကား၊ အာစရနေ,ဥပဘုဥ်ခြုနေ, အာသယ- အနက်သုံးပါးတို့တွင်၊ သုခံသေဝတိ- ဒွါကဲ့သို့-ဥပဘုဥ်းထုဝါစိ၊ ၊ဝိနိုးမ၏ အဂါဂဓာတ်ဖြင့်၊ ဝိဝိ၏အာဂဓါဒေတ်ဂို၊ အာယတ်ဒေးဖြင့် နှစ်းတရစ့ခန့်မျှလည်း၊လေသည်ဖေတွ့ဒေ့သော စိုးသော အရေပ်ဒွါ၊ အကြင်ရဟန်းသည် သွင်းငြားအံ့။ ထိုရဟန်းသည် မေဘုန်ဒွိပဲသည်မည်၏။ ဂျုံသည်မည်၏။ ၊ဟူပေါ်။ ။(အဘိဓာယ်တဝင်၊ သိလိုလင့်မူ၊ အဋ္ဌကထာ ဂို ရှုတေ့ာ်မူကြလေကုန်)။ ၊ယောပနမ္မစ္ဆ-ပဋိသေဝေယျ-တို့ဉ်ဒေ့ာင်သောပညတ်ကား၊ မူးပညတ်မည်၏။

အန္တမဇ္ဈိမသာဓိဝဆဒနဂတဝယဒိ-ကား၊ အနုပညတ်မည်၏။ ၎င်းအနုပညတ်ကို၊ ဂေသာသိပြည်-မဟာဝုန်တောခွဲ ပင်လျှင်၊ မျောက်မင်းမေထုန်ဒွိဝသော-မထင်ရှာသော ရဟန်းဘပါး ဒုဒေကြောင်းပြု၍၊ ပညတ်တော်မူပြန်၏။ ၊ဤဒွါ- တိရစ္ဆာန်ပုဆိုသော်လည်း၊ ဒွိဝဲသွားလာလေ့ာသော မင်္ဂုံသော တိရစ္ဆာန် သာပ။ ။ဝိသေသအားဖြင့်သော်ကာ ။

အပဒါနံ အင်္ဂါဝိန္ဓာ၊ ဒွိပဒါနဉ္စ ကုက္ကုဋော်။
စတုပ္ပဒါနံ မဒ္ဒါဒ်၊ ဝတ္ထု ပါရာဇိကသ်မာ။ ။

အပဒါနာ၊ အင်္ဂေခြမဒွိကုန်သော သတ္တဝါတို့တွင်၊ အင်္ဂါ၊ဒွေ့ခြမသည်ဂုဏ်း။ မဒ္ဒါဒါ၊ဝါးသည်ဂုဏ်း၊ ဒွိပဒါနံ၊ အင်္ဂေခြ နှစ်ချောင်းဒွိသော သတ္တဝါတို့တွင်။ ကုက္ကုဋော်စာ၊ ကြက်မသည်ဂုဏ်း၊ စတုပ္ပဒါနံ၊အင်္ဂေခြလေးချောင်းဒွိသော သတ္တဝါတို့တွင်။ မဒ္ဒါဒ်၊ ကြောင်မသည်ဂုဏ်း၊ ဤမာ၊ဤဘိဓာန်ဆာန်မတို့သည် ပါရာဇိကသ်၏၊ ဝတ္ထု၊ ဝတ္ထုတည်း။

အဋ္ဌကထာပါဠိအရ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါဘို့တွင်-ဖြေမ,ငါးမ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့တွင်-ကြက်မ၊ အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့တွင်-ကြောင်မ-စသည်ကိုယူ။

မဂ်အပြား-အဘွင့်။

ပါရာဇိက ဝတ္ထုဖြစ်ထိုက်သော မဂ်၏ အပြားကို ဤသို့သိ။ ။လူ-ဘီလူး- တိရစ္ဆာန်အစွမ်းအားဖြင့် မိန်းမသုံးယောက်တို့တည်း။ ထိုမိန်းမသုံးယောက်တို့၏- ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ်, မုခမဂ်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သုံးပါးသုံးပါးစီပြု၊ ကိုးပါးသော မဂ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့အတူ-လူ, ဘီလူး, တိရစ္ဆာန်အားဖြင့် ဥဘတော ဗျည်း ခဲ-မျိုးတို့၌လည်း၊ ကိုးပါးသော မဂ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ထို့အတူ ယောကျ်ား ခု-မျိုးတို့၏ ဝစ္စမဂ်, မုခမဂ်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် နှစ်ပါးနှစ်ပါးစီပြု၍၊ခြောက်ပါးသော မဂ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ထို့အတူ ပဏ္ဍာကသုံးမျိုး၌ ခြောက်ပါး၊ ပေါင်း-မဂ်သုံးဆယ်ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဗျိုဝဲလိုသော စိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ။ မိမိ၏ ပဿာဝမဂ်ဖြင့်၊မိန်းမ၏ မဂ်သုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးသို့ရောက်သည်လည်းဖြစ်စေ။ ။ဤဒုဂိါ ၂-ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ ပါရာဇိကာကျ၏။

ထိုစကားထင်ရှားစွာ ပြဆိုဦးအံ့။ ။မဂ်အံ့ရကို၊ မြိဝဲသောရဟန်း၏ ဝစ္စမဂ်,ပဿာဝမဂ်, မုခမဂ်-သုံးပါးရှိသည်တွင်၊ဤ၌ ဝစ္စမဂ် အရာမဟုတ်၍။ ပဿာဝမဂ်-မုခမဂ်နှစ်ပါးတို့တွင်လည်း၊ ပဿာဝမဂ်ဟု ဆိုအပ်သော အဂိဇာတ တပါးထည်းကိုသာ ယူအပ်၏။ မုခမဂ်ကို မယူအပ်။ မိန်းမ၌ မွကား သုံးပါးသောမဂ်ကို ယူအပ်၏။

> နံ ဟိ ဣတ္ထိနိမိတ္တေ ပကတိမုခေန မေထုနုပက္ကမော ဇာဝတိ။ ။
> မဂ္ဂေနမဂ္ဂံ ဣတ္ထိယာ တိသု မဂ္ဂေသု အညတရေန မဂ္ဂေန အာတ္တ
> နော အဂိဇာတံ ပဇေဝေသဘိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊

ဟိ၊မှန်၏။ ဣတ္ထိနိမိတ္တေ၊ မိန်းမနိမိတ်၌။ ပကတိမုခေန၊ ပကတ်တော့သော ခံတွင်းမဂ်ဖြင့် မေထုနုပက္ကမော၊မေထုန်လုံ့လသည်နှောဘို၊မဖြစ်နိုင်။ ။ မဂ္ဂေနမဂ္ဂံ၊ ကား၊ ဣတ္ထိယာ၊၏။ တိသုမဂ္ဂေသု၊ သုံးပါးသော မဂ်တို့တွင်။ အညတရေနမဂ္ဂေန၊ဖြင့်။ အာတ္တနော၊ မိမိဟူဆိုအပ်သောရဟန်း၏၊ အဂိဇာတံ၊ အဂိဇာတ်ကို။ ပဇေဝေသဘိ၊ သွတ်သွင်း၏။ ။ပုဒ် အနက်ပေး။

ပါရာဇိကောပေါတိအသံဝါသော....ဖြို၊အသံဝါသ ဟူသည်ကား။ ။

ပကတ္တာ ဘိက္ခု။ သဟ ဝသန္တိ ဇေတ္ထောတိ သံဝါသော။

ဇေတ္ထ၊ ဤဇေကမ္မစသည်၌။ပကတ္တာ၊ပကတ်ဖြစ်ကုန်သော။ဘိက္ခု။ တို့သည် သဟ၊တကွ။ဝသန္တိ၊နေတတ်ကုန်၏။ ဇာတိ၊ကြောင့်။သံဝါသော၊ မည်၏။ ဇေကမ္မ, ဇေကုဒ္ဒေသ, သမသိက္ခာတာ-တည်းဟူသော သံဝါသ သုံးပါး၏။

သော တေန သဒ္ဓိ နတ္ထိတိ အာသံဝါသော။

သော၊ထိုသံဝါသသုံးပါးသည်။တေန၊ ထိုပါရာဇိကကျသော ရဟန်းနှင့်။ သဒ္ဓိ၊တကွ။ နတ္ထိ၊မရှိ။ဇာတိ၊ကြောင့်။အာသံဝါသော၊အာသံဝါသမည်၏၊ ။ ပါရာဇိကကျသောရဟန်း၏။

အာဒိပ္ပါယ်ကား ...ဥ တို့ စတုဇ္ဇကံ,ဥ တို့ ဒုတိယကံ, ဥ တို့ကံ, အပ လောကနကံ· ဤကံလေးပါးသည်၊ သိမ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သော- ပကတတ်ရဟန်းစစ်တို့သည်၊ တကွပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇေကမ္မ မည်၏။ ။ငါးပါးသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသသည်၊ တကွပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇကုဒ္ဒေသ မည်၏။ ။ပညတ်တော် မူအပ်သမျှသော သိက္ခာပုဒ်ကောင်သည်၊ လင်္ဃိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အညီအမျှ ကျင့်အပ်သော ကြောင့်-သမသိက္ခတာမည်၏။ ဤသံဝါသ-သုံးပါးကို ပါရာဇိက ကျသော ရဟန်းနှင့် အဝတ္ထုတကွမပြုအပ်, မပြုကောင်းသောကြောင့်၊ ပါရာဇိကကျ သောရဟန်းသည်-အသံဝါသမည်၏။ ။ဟူလို၊ ။(အကျယ်တဝင့်၊ သိ လိုမင့်မူ၊ထိုထိုသံဝါသနှင့်စပ်သော ကျမ်းအရပ်ရပ်တို့ကို ရှုလင့်ကုန်။)

ပညတ်ဘောင်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဘုန်းတော်ခြောက်ရုံ၊ ဂုဏ်တော်အံ ပေါင်းတို့၏၊ ရုဝေးရာ၊သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ၊ အံ နိုတ္တရထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ဧသောလိပြည်၌၊ ယာဂိထ်မွေ့လျော်၊ သိတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်အခါဝယ်၊ ဝေသာလီပြည်နှင့်၊ မနီးမဝေးသော- ဇာလန္ဒရာ၌၊ ဥစ္ဆာစည်းစိမ်၊ ရိပ္ပြိမ်ချမ်းသာ၊ ကြွယ်ဝစွာဖြင့်၊ သာယာပျို ငယ်၊ ကလန္ဒသူဌေးဇီသား၊ သုဒိန်အမည်ဌာသော အမျိုးသားသည်၊ မိဘ၏ မယားနှင့်တကွ မျိုးစွာသော ဥစ္ဆာဩဠာငွေတံဆိုးစွန်းခဲ၍၊ ဘုရားထံတော်၌ ရဟန်းပြုလေ၏။ ထိုနောက်လငယ်ပါင်းနှစ်ပါ၊ အတော်ကြာလတ်သော်၊ မိဘ ရင်ခွာနဲသို့ ဒေသစာရီ၊ ပြန်ခဲ့ပြန်လာခဲ့ရာ။ မိဘတို့က လူပြုပါမည့်

အကြောင်း၊ အတာနဘန် တောင်းပန်၍ မရလျှင်၊ အမျိုးမပြတ်စိမ့်သောဌါ၊ မြေးတည်းဟူသော မျိုးစေ့ကိုပေးခဲ့ပြီးမှ၊ ချစ်သားအလိုရှိတိုင်း ရဟန်းတရားကို ပွါးများအားထုတ်တော်မူပါဟု လျောက်ထားကြ၏။ ထိုအခါ အရှင်သုဒိန်သည်၊ မေထုန်သံဝါသမှုကို ပြုသော်၊ အပြစ်မရှိဟု ထင်မှတ်၍၊ မိမိမယားဟောင်းခွေ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မေထုန်အမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဤပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညတ်တော်မူလေသည်။

အင်္ဂါ....၁-ဖြိဝဲလိုသောစိတ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ-၂-မင်္ဂါဖြင့် မင်္ဂါကို သွင်းသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤအင်္ဂါ၂-ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ၊ အာပတ်သင့်သည်။ ။

ပဌမပါရာဇိကာ-အာဘွင့်ပြီး၏။

၂-ဒုတိယပါရာဇိကာ-အာဘွင့်။

၂။ ။ယောပန ဘိက္ခု ဂါမာဝါ အရညာဝါ အဒိန္နံ ထေယျသင်္ခါတံ အာဒိယေယျ။ပ။ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသော၊ ။

ပါတိမောက္ခသံဝရသိလတည်းဟူသော အဓိသိလသိက္ခာ၌ တည်၍၊ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရွာ၌ဖြစ်စေ၊ တော၌ဖြစ်စေ, အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဘုန်ဖြင့် မပေးအပ်သောသူဘပါး၏ တမတ်, တမတ်သက်ဖိုလွန်သောပစ္စည်းဥစ္စာကို။ စေတနာနှင့်တကွခိုးယူပါမူ၊ ရဟန်းအဖြစ်မှဆုံးရှုံး၏။ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့်ကံယေမပြုထိုက်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဘင်္ဂတ္ထ၊

အဝယဝဿ-အဓိပ္ပါယ်။

ဂါမာဝါအရညာဝါ. .. ဟူသောပါဠိ၌၊ တအိမ်သာရှိသော ရွာအစရှိသောရွာမှန်သမျှသည်ဖြင်း၊ အရံရှိသောရွာသည်ဖြင်း၊ အရံမရှိသော ဥာသည်ဖြင်း၊ လူရှိသောရွာသည်ဖြင်း၊ လူမရှိသောရွာသည်ဖြင်း၊ အယုတ်အားဖြင့်လေးလထက်အလွန်နေသော အမှတ်မရှိသော လှည်းကုန်သည်တို့စုံးနေရာသည်ဖြင်း၊ ရွာမည်၏။ ရွာကိုဖြင်း, ရွာ၏ဥယျာဉ်ကိုဖြင်း, ထားခြင်း၊ ကြွင်သော အရပ်သည်-အရဉ်မည်၏။

ဓာဒိန်း... ဟူသောပါဠိ၏အာရကား။ ။လူစာတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါ၏ ဥစ္စာကိုယူ။ ။အခြားသော တိရစ္ဆာန်,နတ်,ဘီလူး,ပြိတ္တာတို့၏ ဥစ္စာဌာန မပါရာဇိကာမကျပေ။

"အဒိန္နဿ အညဿ မနုဿဇာတိကဿ သန္တကံ"

ကခ်ဳိင်တရုတ်အဋ္ဌကထာ။ ။အဒိန္နဿ၊ကား။ အညဿ၊မိမိမှဘပါး ဖြစ်သော မနုဿဇာတ်ကဿ၊လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏သာသျှင်၊သန္တကံ၊ ဥစ္စာပစ္စည်းကို။ ။ဟုအာနက်ပေး။

ထေယျသင်္ခါတံ....ခွ်၊ထေနသဒ္ဒါသည်ခိုးခြင်းအနက်ကိုဟော၏။ ။ ထေနသဘာဝေါထေယျံ။ ။ဟုဘာဝတဒ္ဓိတ်ပြု။ထေနသ၊ခိုးတတ်သော သူ၏။ ဘာဝေါ၊ဖြစ်ကြောင်းတည်း-ဟုပေး။ ။ထေယျဉ္စ တံ သင်္ခါတဉ္စာ တံ ထေယျသင်္ခါတံ ဟုပြု။ ။ပထမာဝိဘတ်သည်လည်းကရိဿ်းအနက် ခွဲဖြစ်၏။ ။ထေယျသင်္ခါတံ၊ခိုးလုံသူ၏ဖြစ်ကြောင်း၊ မကောင်းသောစိတ် အာရုဖြင့်-ဟုပေး။

အာဒိယေယျ....ကား၊ဒုဿ-ရွှေးရိုးသော၊ ဒါ-ဓာတ်၊အာဒါနဂ္ဂဟဏေသျ-ဝိဘာတ်။ ။ဒါသဒ်ယင်-ဟူသော်သော မောဂ္ဂလာန်သုတ်ဖြင့်၊ဒါ ဒါ်းအနက်-အာဒကို၊ ဏ္ဍယင်-ပြု။ ။သမာဒိယိတွာ-သမာဒိယာဟိ-စသည်တို့နှင့်လည်း၊ ဏ္ဍယင်-ပြု ဟုမှတ်။ ။နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ခိုးခြင်းတို့တွင်၊ တပါးပါးဖြင့် ခိုးပြုခြားအံ့ ဟုပေး။

ခိုးခြင်းနှစ်ဆဲ့ငါးပါး-အဘွင့်။

ဤခွ်၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ခိုးခြင်းကို၊ဒုဿကျယ်တဝင့်၊ ဘွင့်ဆိုရေးသား ပေအံ့။

နာနာဘဏ္ဍကဘဏ္ဍာ၊သာဟတ္ထိကပုဗ္ဗပယောဂါ၊
ထေယျာဝဟာရေ ပဉ္စကပဉ္စဝိသာဝဟာရကာ။ ။

ဂါထာအရ.... (က) နာနာဘဏ္ဍပဉ္စက။
(ခ) ကောဘဏ္ဍပဉ္စက။ ။
(ဂ) သာဟတ္ထိကပဉ္စက။
(ဃ) ပုဗ္ဗယောဂပဉ္စက။
(င)ထေယျာဝဟာရပဉ္စက-အား၊ဖြင့်ပဉ္စကငါးပါးဒိုဏ်။

ထိုငါးပါးတို့တွင်.... (က) နာနာဘာဏ္ဍပန္ဆာက ငါးပါးဟူသည်ကား။ ၁-အဓိယေယျ။ ၂-ဟာရေယျ။ ၃-အဝဟာရေယျ။ ၄-ဇာတိရူပဝတ်ကောပေယျ။ ၅-ဌာနာ စာဝေယျ-တို့ပင်တည်း။ ။ထိုငါးပါးတို့တွင်.... ၁-အာဒိယေယျ.... ခိုးခြင်းဟူသည်ကား၊ သူဘပါး၏အရံကိုငါ၏ အရံတည်းဟု-အရံစသည်ကိုတရားဆင်၍ ခိုးခြင်းမျိုးတည်း။ ။ထိုသို့ဘရားဝတ္ထုခိုးပယ်လတ်တော်၊ တရားတွေသောရဟန်းသည်၊ပထမဦးစွာဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ဥစ္စာရှင်သည်၊ ငါ၏အရံတဖန်ပြန်၍ရမှရပါမည်လောဟုယုံမှားဇ်။ ထို အဒါဒိယေယျာတိ အာရာမံ အာတိယုဇ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ သာဒိကဿ ဝိမတိံ ဥပ္ပါဒေတိ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ သာဒိကော နံ မယ္ဟံ ဘဝိဿတီတိ ရုဂံ နိက္ခိပတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

အာဒိယေယျာတိ၊ကား။အရာရာမံ၊အရံကို။ အာတိယုဇ္ဇတိ၊ တရားတွေ၏။ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အာပတ္တိ၊၏။ သာဒိကဿ၊ဥစ္စာရှင်၏။ ဝိမတိံ၊ငါ၏ ဥစ္စာကို ပြန်၍ရမှရပါမည်လော ဟူသောယုံမှားခြင်းကို။ ဥပ္ပါဒေတိ၊ဖြစ်စေ၏။ထုလ္လစ္စယဿ၊သို့။အာပတ္တိ၊၏။ သာဒိကော၊ သည်၊မယ်၊ ငါ၏ ဥစ္စာသည်။ နာဘဝိဿတိ၊မဖြစ်လတ္တံ့။ဤတိ၊ဤသို့၊ရုဂံ၊ဝန်ကို။ နိက္ခိပတိ၊ချ၏။ ပါရာဇိကဿ၊ အာပတ္တိ၊သည်၊ဟောဘိ၊၏။ ဟုအနက်ပေး။ (မယ်၊ငါ၏ဥစ္စာသည် ပုဂ္ဂိုလ်အနက်ပေးခြင်းကား၊ အတ္ထုဒ္ဓာရတိသယဟုမှတ်ပါ)။

၂။ ။ဟာရေယျ.... ခိုးခြင်းဟူသည်မှာ၊ မိမိဆောင်ယူသွားသော သူစာပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမျိုးတည်း။ ။ထိုသို့ဆောင်ယူသွားစဉ်၊ခိုးလိုသောစိတ်ဖို့သဖြင့်၊ ဦးခေါင်းဖြင့်ဆောင်သောဝန်ကိုသုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ဦးခေါင်းမှမကြွစေမူ၍၊ထိုမှဤမှလွှင့်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏။ ဦးခေါင်းမှပခုံးသို့ချငြားအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

ဟာရေယျာတိ အာညဿ ဘဏ္ဍံ ဟာရန္တော သိယော ဘာရံဟေယျ စိတ္တော အာမသတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ယဒါ ပဒေတိ၊ အာပတ္တိ

၅၄၉၇

တုဏ္ဍိုးစွယ်သည်းခန့် ဩဇာပြော၏၊ အသံပြတ်သို့ ပါရာဇိကသည်။ ။
ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

ဟရေဃျာတိ၊ကား။ အညဿ၊ သူတပါး၏၊ ဘဏ္ဍံ၊ကို၊ ဟရဏ္တော၊ ဆောင်ယူလာသော ဂဟနံ သည်၊ သိုသောဘာဂ၊ ဦးခေါင်းခွံတည်ဖွဲ့သော ဥစ္စာဝန်ကို။ ထေယျစိတ္တော၊ ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်သည်ဖြစ်၍၊ အဝဟသတိ၊ သိုးသင်္ကိုင်တွယ်၏၊ ဒုက္ကဋဿ၊သို့။အသာပတ္တိ၊ဒါ၏၊ ဖန္ဒာပေတိ၊တုန်လှုပ်စေ၏၊ တုဏ္ဍိုးစွယ်သည်၊ သို့။အသာပတ္တိ၊၏၊ ခန္ဓံ၊ပုံးသို့ ဩဇာပြော၊ပေတိ၊ချ၏။ပါရာဇိကသည်၊သို့။အသာပတ္တိ၊၏၊ ၊ဟုဒသနက်ပေး။

၃။ ။အဝဟာရေယျ.... ခိုးခြင်းဟူသည်မှာ၊ အပ်နှံ၍ ထားသော ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်းမျိုးတည်း။ ။ထိုသို့အပ်နှံထားသောဥစ္စာကို၊ ဥစ္စာရှင်က ငါ၏ ဥစ္စာကိုပြန်ပေးပါလော့ဟုတောင်းလေသော်၊ ငါသည် သင်၏ဥစ္စာကို မသူ့ထားပါတကားဟုဆိုပါက၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ဥစ္စာရှင်အား၊ ရှာရှာ ပါမည့်သော ဟူသောယုံမှားသံသယကိုဖြစ်စေ၏၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ ငါ၏ ဥစ္စာကိုမရတော့ခဲ့ဟု၊ဥစ္စာရှင်က ဝန်ချခြင်းအံ့၊ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

အဝဟာရေယျာတိ၊ကား။ဥပနိက္ခိတ္တံ၊ ပိဒိထံဒွံအပ်နှံထား၊သော၊ ဘဏ္ဍံ၊ကို။ မေ၊ငါ၏၊ ဘဏ္ဍံ၊ကို၊ ဒေဟိ၊ပြန်ပေး၊လော့။ ဇာတိ၊သို့။ ဝုစ္စမာနော၊ ဆို အပ်သည်ရှိ၊သော်။ အာဟံ၊သည်၊ နဂဏှာမိ၊ မယူပါတကား။ ဇာတ်၊သို့။ ဘာဏကတိ၊ဆို၏။ စသည်ပေး၊ ကြွင်းပေါ်ပြီ။

၄။ ။ဆာဒိယေ၊ပဏိဒိ၊ကာ၊ပေယျ....ခိုးခြင်းဟူသည်ကား၊ဥစ္စာကိုထမ်း ဆောင်သောသူနှင့်ဘက္ခု၊ လိုရာဒေသရောက်သို့ဆောင်ပို့ခိုးယူခြင်းမျိုးတည်း။ ။ ထိုသို့ခိုးယူရာ၊ ဥစ္စာကိုထမ်းဆောင်သောသူသည်၊ တည်ရာဒေသရောက်မှ တာရွက်လှမ်း

ငြားအံ့၊ ထုလွှစ္စွဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ နှစ်ခုမြောက်သော ခြေကိုလွှမ်းစေအံ့၊ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

ဣရိယာပထံဝိကောပေယျာတိ သဟဘာဏ္ဍဟာရကံ နေသာဒိတိ ပဌမံ ပါဒံ သက်ဝေမတိ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ။ ဒုတိယံပါဒံ သက်ဝေမတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ။ ။ဂင်းအဋ္ဌကထာ၊

ဣရိယာပထံဝိကောပေယျာတိ၊ကား။သဟဘာဏ္ဍဟာရကံ၊ဘဏ္ဍာဆုပ်ကို ဆောင်ယူသူနှင့်တကွ၊ နေသာဒိ၊ဆောင်ယူအံ့၊ဣတိသို့ နှလုံးပိုက်၍။ပဌမံပါဒံ၊ ရှေးဦးစွာသောခြေသွမ်းကို၊ သက်ဝေမတိ၊ပြောင်းရွှေ့စေ၏။ ထုလ္လစ္စယဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောင်း၏။ ဒုတိယံပါဒံ၊နှစ်ခုမြောက်သောခြေသွမ်းကို။ သက်ဝေမတိ၊၏။ ပါရာဇိကဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဟုအနုက်ပေး။

၅။ ။ဌာနာဘာဝေသူ .. ခိုးခြင်းဟူသည်ကား၊ ကြည်းကုန်းစသော တရုတ်သော်ဘည်ရာဌာနမှရွှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းမျိုးတည်း။ ။ဝါ၊ရွှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည်၊ဌာနာဘာဝေသူ-ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ထိုသို့ခိုးပုံရာ၊ကြည်းကုန်းဌိတည်သော ဘဏ္ဍာကိုခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုမှဤမှတုနဲလှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စယဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောင်း၏။ ဒုတိယံပါဒံ၊နှစ်ခုမြောက်သောခြေသွမ်းကို။ သက်ဝေမတိ၊၏။ ပါရာဇိကဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဟုအနုက်ပေး။

၅။ ။ဌာနာဘာဝေသူ .. ခိုးခြင်းဟူသည်ကား၊ ကြည်းကုန်းစသော တရုတ်သော်ဘည်ရာဌာနမှရွှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းမျိုးတည်း။ ။ဝါ၊ရွှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည်၊ဌာနာဘာဝေသူ-ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ထိုသို့ခိုးပုံရာ၊ကြည်းကုန်းဌိတည်သော ဘဏ္ဍာကိုခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုမှဤမှတုနဲလှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စယဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောင်း၏။ ဒုတိယံပါဒံ၊နှစ်ခုမြောက်သောခြေသွမ်းကို။ သက်ဝေမတိ၊၏။ ပါရာဇိကဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဟုအနုက်ပေး။

၅။ ။ဌာနာဘာဝေသူ .. ခိုးခြင်းဟူသည်ကား၊ ကြည်းကုန်းစသော တရုတ်သော်ဘည်ရာဌာနမှရွှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းမျိုးတည်း။ ။ဝါ၊ရွှေ့စေ၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည်၊ဌာနာဘာဝေသူ-ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ထိုသို့ခိုးပုံရာ၊ကြည်းကုန်းဌိတည်သော ဘဏ္ဍာကိုခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် သုံးသပ်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုမှဤမှတုနဲလှုပ်စေအံ့၊ ထုလ္လစ္စယဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊သည်။ ဟောင်း၏။ ဒုတိယံပါဒံ၊နှစ်ခုမြောက်သောခြေသွမ်းကို။ သက်ဝေမတိ၊၏။ ပါရာဇိကဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ ။ဟုအနုက်ပေး။

ဌာနာဘာဝေသူတိ ထလဋ္ဌံ၊ ဘဏ္ဍံ ထေယျစိတ္တော အာဓသတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ ဖန္ဒာပေတိ၊အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ၊ ဌာနာဘာဝေတိ၊ အာပတ္တိ ပါရာဇိကဿ။ ။ဂင်း အဋ္ဌကထာ၊

ဌာနာဘာဝေယျာဘိ၊ကား။။ ထလဋ္ဌံ၊ ကြည်းကုန်းဌိတည်သော။ ဘဏ္ဍံ၊ ကို။ ထေယျစိတ္တော၊ ခိုးလိုသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဓသတိ၊လက်ဖြင့် သုံးသပ်၏ပ၊ ပါရာဇိကဿ၊သို့။ အာပတ္တိ၊ သည်၊ ဟောင်း၊ ၏။ ။ဟုအနုက်ပေး၊ ။ဤဝါးပါးကား၊နာနာဘဏ္ဍပဋိကတည်း။

(ခ)။ ။ကာဘဏ္ဍပဋိက ... သည်လည်း၊နာနာဘဏ္ဍပဋိကဲ့သို့ပင် အာဒိယေယျ- စသောအားဖြင့်အဝယဝတ္ထုဝါးပါးရှိ၏။ ထို့ကြောင့်-အရှင်ရှိသောကျွန်ုပ်၊ ရှင်ဘုရား၊ကျွန်းစသော ဘိရုန္ဓဝနုပ်၊ ရှင်ဘုရား၊ နာနာဘဏ္ဍပဋိကဆိုအပ်သော နည်းအာတိုင်း၊ တရားတွေ့၍ ခိုးယူခြင်းစသော နည်းအားဖြင့် ကောဘဏ္ဍပဋိကကိုလည်း သိအပ်၏။။ ဝါ၊ မှတ်ယူလော။

ဝိနယဂုဠ္ဍဇ္ဈဒ်ိပနီကျမ်း။

ယထာဂုဠ္ဍေန အာဘိယောဂါဒိနာ နယေန။ပေ။
ဧကာ ဘဏ္ဍပဋိကာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ကဝိ။

နိဒါနဒဿနပဋိကာနဉ္စ ဧကာဘဏ္ဍပဋိက-အထုး။

သဝိညာဏကာဝိညာဏကဝတ္ထုသန္တာနဂတာသဝ ပဋိကာသာဘိ နာနာဘဏ္ဍာ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါ အဓိဟာရာနံ သမ္ဘဟော ပဋိကာ၊ နာနာဘဏ္ဍေမေဝ ပဋိကာ နာနာဘဏ္ဍပဋိကာ။ ။

ဝိဂြဟ်း။ ။သက်ဂ်ိသတ္တဝါ, သက်ခဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်း, ၂-ပါးသည်၊နာနာမည်၏။ ယင်းနာနာ၏ အဖြစ်သော၊ သက်ဂ်ိ, သက်ခဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်း၊ ၂-မျိုးနှင့် စပ်သောခို ခြင်းမျိုးသည်၊ နာနာဘဏ္ဍပဋိကမည်၏။

သဝိညာဏကဝတ္ထုသန္တာနဂတော ဘဏ္ဍော ဧတာသာဘိ ဧကော ဘဏ္ဍော ဧကာဘဏ္ဍေမေဝ ပဋိကာ ဧကာဘဏ္ဍပဋိကာ။ ။

ဝိဂြဟ်း။ ။သဝိညာဏကဝတ္ထုသန္တာနဂတ၊ သက်ဂ်ိသတ္တဝါ တမျိုးတည်းနှင့် စပ်သောခိုးခြင်းမျိုးသည် ဧကာဘဏ္ဍပဋိကမည်၏-ဟုမှတ်။

(၈)။ ။**သဘာဇ္ဈိကပဋိက**....ငါးပါးဟူသည်ကား၊ ၁-**သဘာ**ဘထွိက၊ ၂-ဒေသာဇ္ဈိက၊ ၃-နိသဇ္ဇိယ၊ ၄-အတ္ထသာဓကာ၅-ဓုရနိက္ခေပ ဤငါးပါး ပင်တည်း။ ။ထိုငါးပါးဘို့တွင်။ ။၁ **သဘာဇ္ဈိက**-ဟူသည်ကား၊သုံဘပါး၏ ဘဏ္ဍာ ဟူယဘိုယဘိုင်ဖိဖိလက်ဖြင့် ခိုးခြင်းမျိုးတည်း။

၂။ ။**ဒေသာဇ္ဈိက** .. ဟူသည်ကား၊ဤမည်သော်သူ၏ ဘဏ္ဍာ ဘို့၊ ခိုးသေလော့ဟု-သူတပါး၊ကိုယ်စေခိုင်း၍ ခိုးခြင်းမျိုးတည်း။ ။

၃။ ။**နိသဇ္ဇိယ**... ဟူသည်ကား၊ရောင်း,ကုန်းကင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ကင်းထောက်ရာအရပ်ရောက်တို့၏ အတွင်းဦးရင်လျှက်၊ အနွံနှံအတုတ်မခေကာက်ပုန်းနှင့်စပ်သောဌါန၊ကင်း၏အပသို့ ပိဓိဖိပါဒိုသောပစ္စည်းကို လွှတ်ပစ်၍ခိုးခြင်းမျိုးဘည်း

၄။ ။**ဓုရနိက္ခေပ**.... ဟူသည်ကား၊ ဤမည်သောသူ၏ ဘဏ္ဍာ ဘို့ ကြွင်အခါဘဘိုင်ဖိ၊ထိုအခါခိုးလေ ဟု သူတပါး ဘို့ စေခိုင်း၍ခိုးခြင်းမျိုးတည်း ထိုသို့စေခိုင်းရာ၌၊ စေအပ်သောသူသည် အလုံးရာယ်မဂ်,မျှ၍ ဧကန်ခိုးနိုးဘို့ ဧခိုင်းတတ်သော့သူအား စေခိုင်းသောခဏာ၌ပင်လျှင်။ ပါ။ဤအဓိကာ အဝပတ်သို့ ရောက်၏။ ”

အာဇာဘိန့်- အဋ္ဌသာဒက-အထူး။

စေခိုင်းသော်ခဏာ၌သာလျှင် ခိုးယူရုံနှင့် တိုက်တွန်းခြင်းသည်-အာဇာဘိတို့ မည်၏။ နောက်အခါကာလ၌ ခိုးယူရန်တိုက်တွန်းခြင်းသည်-အဋ္ဌသာဒက မည်၏။

ကိုရိယာသိဒ္ဓိတော ပုရောဟရမေဝ ပါရာဇိကာပတ္တိသင်္ဘါတံ အဋ္ဌံသာတေတိ အဋ္ဌသာဒကော။ ။ကသိဂိုကာ။ ။တာဒိသောယေဝ ဂဟဏော နိယုဉ္ဇနံ အာဇာတိကပယောဂေါ၊ ကာလန္တရေန ဂဟဏတ္ထံ နိယောဇေါ အဋ္ဌသာဒကော၊ ။

သာရတ္ထဒီပနီ။

၌။ ။ခုနှိုက်ကျွေးပေ... ဟူသည်ကား၊ အရာမ-လယ်ယာစသည်တို့တရား တွေ့ရှိခိုးခြင်းမျိုး, အဝါနှံထားသောပစ္စည်းကို ပြန်မပေးမူ၍ ခိုးခြင်းမျိုးမျှား ပင်တည်း။ ။ဤခိုးခြင်းမျိုးသည် ခိုးပုဆဲစသည်၌၊ ပါရာဇိကာမကျသေး။ ခိုးသူနှင့်တကွဥစွာရှင် နှစ်ဦး နှစ်ဝ၊ ငါမပေးတော့အံ့,ဟု ဝန်ချပါမှ ပါရာဇိကာကျသောကြောင့်-ရဟန်းကျေပမည်၏။ခိုးပုဆဲသောသူက ဝန်ချငြားသော်လည်း၊ ဥစွာရှင်က ဝန်မချသေးပါမူ ပါရာဇိကာမကျ၊ ရဟန်းကျေပမပြောက်သေး။ ဥစွာရှင်ဝန်ချသော ခဏ၌သာသျှင်။ ရဟန်းကျေပဖြစ်၏။ ပါရာဇိကာအာပတ်သို့ ရောက်၏-ဟုမှတ်။

(ဃ)။ ။မုဠှပယောဂ-ပဋိဂ္ဂဟ....ဟူသည်ကား၊ မုဠှပယောဂ,သဟပယောဂ,သံဝိဒါဝဟာရ,သင်္ကေတကမ္မ,နိမိတ္တကမ္မ၊ဤငါးပါးပင်တည်း။ ။ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ဃ-ဤအမည်ရှိသောသူ၏ ဘဏ္ဍာကို ခိုးပုဆဲလေ့ပုံ သူဘာပါးကိုစေခိုင်း၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည်- **မုဠှပယောဂ** ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ဤဥပုဒ်အရကား၊ စေခိုင်းခြင်းသည်၊ ဘဏ္ဍာကို ခိုးယူခြင်း ကြိုယာမှ ရှေးကျသောကြောင့် ပုဠှမည်၏-ဟူလို။ ။ဤသို့စေခိုင်းရာ၌၊ အခိုင်းခံရသော ခိုးတတ်သောသူသည် ဖောနှိုးလတ္တံ့ဖြစ်အံ့၊ဥစွာကိုပင် မခိုးယူရသေးသည်ဖြစ်စေကာမူ၊ ခိုင်းသောခဏ၌သာလျှင်အဒိန္နာဒါနံကမ္မပထ ဖြောက်၏။

၂။ ။တည်ရာမှရွှေ့ပြောင်းစေခြင်း စသည်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ခိုးယူခြင်းမျိုးသည်-**သမုဋ္ဌာပနာဒိ** ခိုးခြင်းမည်၏။ သူ့ဥစွာကိုတည်ရာမှရွှေ့ဖယ်ခြင်း၊ အာရာမလယ်ယာကို ခွဲဝေသောအခါ၊ တံသင်းထုတ်, ကျောက်

ဂံုင်,ပနက်-စသည်တို့ကဲ့သို့ ပြောင်း၍ ခိုးခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုနှင့်တကွ လုံ့လဖြင့် အင်္ဂသောကြောင့်-**သဟာပဓေယျာဂ** ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ဟူလို။ ။

၃၊ ။ဤမည်သောသူ၏ ဥစ္စာကို ခိုးကြကုန်အံ့ပုံ တိုင်ပင်၍ ခိုးခြင်း**သည်သံဝိဒါဝဟာရ** ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ဤသို့တိုင်ပင်၍ ခိုးယူရာ၊ တိုင်ပင်ကုန်သောရဟန်းအပေါင်းတို့တွင်၊ တယောက်သောရဟန်းမျှ၊ ခိုးယူသည်ဖြစ်အံ့၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အလိုတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အဒိန္နာဒါနိကမ္မပထ မပြောက်၏။

၄။ ။နံကာအခါ,နှက်ဖြန်ခါ,စသည်တို့တွင်၊တပါးပါးသောအခါကိုမှတ်၍၊ ဤမည်သောအခါ၌၊ ဤမည်သောဥစ္စာကိုခိုးလတ္တံဟု စေခိုင်း၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည်၊အဆိုနိကာလကို သိစေ၍ ခိုးယူစေသောကြောင့်-**သံဓနဟရဏ** ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ဤသို့ခိုးယူစေရာ၊ ခိုးတတ်သောသူသည် သိစေအပ်သောကာလမှ မရှေးမနှောင်းခိုးယူသည်ဖြစ်အံ့၊ အမှတ်ပြု၍ခိုင်းသော ခဏာဒ်မပင်၊ ခိုင်းစေသောရဟန်းအား အဒိန္နာဒါနိကမ္မပထ မပြောက်၏။

၅။ ။နံကာအခါ,နှက်ဖြန်ခါ,စသည်တို့တွင်၊တပါးပါးသောအခါကိုမှတ်၍၊ ဤမည်သောအခါ၌၊ ဤမည်သောဥစ္စာကိုခိုးလတ္တံဟု စေခိုင်း၍ ခိုးခြင်းမျိုးသည်၊အဆိုနိကာလကို သိစေ၍ ခိုးယူစေသောကြောင့်-**သံဓနဟရဏ** ခိုးခြင်းမည်၏။ ။ဤသို့ခိုးယူစေရာ၊ ခိုးတတ်သောသူသည် သိစေအပ်သောကာလမှ မရှေးမနှောင်းခိုးယူသည်ဖြစ်အံ့၊ အမှတ်ပြု၍ခိုင်းသော ခဏာဒ်မပင်၊ ခိုင်းစေသောရဟန်းအား အဒိန္နာဒါနိကမ္မပထ မပြောက်၏။

၆။ ။မျက်စိမှိတ်ခြင်း,လည်ညိတ်ခြင်းစသောနိမိတ်အမှတ်ကိုပြု၍မူး ခြင်းမျိုးသည်-**နိမိတ္တကမ္မ** ခိုးခြင်းမည်၏။ ငါသည်မျက်စိမှိတ်မူ, လည်ညိတ်မူ, ခိုးယူလော့ဟု စေခိုင်းအပ်သောသူသည် ဤကနဲခိုးယူမည်မှန်ပါက၊စေသောသူသည်၊ ခိုင်းသောခဏာဒ်မပင်လျှင် ကမ္မပထမပြောက်၏။ ခိုးသောသူမှာကား ခိုးမှပင် ကမ္မပထမပြောက်တော့၏။

(၄)။ ။**ဆေယျာဝဟာရပဋိက**....ဟူသည်ကား၊ ဆေယျာဝဟာရ, ပသယ္ဟာဝဟာရ, ပရိကပ္ပါဝဟာရ,ပဋိဆန္နာဝဟာရ, ကုသာဝဟာရ။ ဤငါးပါးပင်တည်း။ ။ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ၁-အကြင်သူသည် တိုက်နံရံအစရှိကိုဖောက်ခြင်းစသည်တို့ကိုပြု၍၊ မထင်မရှားး တိတ်တခိုးခိုး၏။ စည်းလုံးသော ချိန်ဆွင်, စည်းလုံးသော အသပြာ စသည်တို့ဖြင့်လည်း၊ လှည့်စားခိုးခြင်း**သည်-ဆေယျာဝဟာရ** ခိုးခြင်းမည်၏။

၂ ။ ။အကြင်သူသည်အနှိုင်အထက်နှိုင်စက်၍သူတပါးတို့၏ ဥစ္စာကို၊ခွေ့ကိုဖျက်၍လုယက်သော ခိုးသူထားပြတို့ကဲ့သို့ပယ်၏။ မိမိအားဆောက်သောအထုတ်ထက်လည်း၊ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းအားဖြင့် အဝိုင်အနှိုင်နှိုင်စက်၍ မင်းချင်းယောကျ်ားတို့ကဲ့သို့ အလွန်ပယူ၏။ ဤသို့ခိုးယူခြင်း**သည်-ပသယ္ဟာဝဟာရ** ခိုးခြင်းမည်၏။

၃။ ။ကြံ၍ခိုးခြင်းသည်-**ပရိကပ္ပိဝဟာရ**မည်၏၊ ထိုပရိကပ္ပါဝဟာရသည် ဥစ္စာကိုကြံ၍ခိုးခြင်း, အရပ်ကိုကြံ၍ခိုးခြင်း-**အာဒိ**ဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ထို နှစ်ပါးတို့တွင်-**ဘဏ္ဍပရိကပ္ပ** ဟူသည်ကား၊ ပုဆိုးကို ခိုးလိုသော သူသည် တိုက်တွင်းသို့ဝင်၍၊ ပုဆိုးဖြစ်မူခိုးယူအံ့၊ ဤသို့ဘဏ္ဍာကိုကြံ၍၊ အဂိုက် တို့က်၍ အိတ်ကိုယူအံ့။ ထိုအိတ်သည် ပုဆိုးအိတ်ဖြစ်အံ့၊ ဆံတခြည်ခန့်ကြာ ကာမှဖြင့် ခိုးခြင်းကမ္မပထမြောက်၏။ ချည်အိတ်ဖြစ်အံ့။ ကြွေသောခဆယ်၌ အာဒိန္နဒါနိမဖြစ်။ အာပတ္တိသို့ချဆုတ်ကာ ဖြေ၍ချည်ဟုသိသဖြင့် တဖန်ဆောင် မြဲဆောနေရာ၌ပြန်ထား၍အံ့၊ အာဒိန္နဒါနိမဖြစ်၊ ချည်ဟု သိသဖြင့် မြေ၌မချ ပါဘဲ၊ ချည်ပင်ဖြစ်ပေစ၊ ယူတော့အံ့ဟု သွားသော်၊ နှစ်ဘွားလွမ်းသော် ကမ္မပထမြောက်၏။ ။ကြည့်နေစဉ် ဥစ္စာရှင်လိုက်၍ ချေပြီးသော်၊ ဥစ္စာ ရှင်မြင်၍ယူအံ့၊ ကမ္မပထမမြောက်။ သူဘပါးယူအံ့၊ ဘဏ္ဍာစားထိုက်၏။ ဥစ္စာရှင်သိ၍ အစောင်းတောင်းလျှင်မပေးမှ ပါရာဇိကဒုက္ကဋပတ်သင့်၏။

သြကာသပရိကပ္ပ-ဟူသည်ကား၊သူဘပါးတို့၏ ပရိဝုဏ်စသည်တို့သို့ ဝင်သောသူသည်၊ တစုံတရာသော တပ်မက်ဘွယ်သော ဘဏ္ဍာကို မြင်၍ တံခါးမုတ်ဦး,အောက်ပြာသာဒ်,တံခါးမုတ်,သံစဉ်ပင်ခုင်း·စသည်တို့၏အစွမ်း ဖြင့်၊ အဝိုင် အခြားပြု၍၊ ကြည့်လိုသောဟန်ဖြင့် ယူသွားသကဲ့သို့၊ ဤပိုင်း ခြားသောအတွင်း၌ ငါ့ကိုမြင်မူပေးခဲ့အံ့၊မမြင်ပါမူ-ယူသွားအံ့၊ ဤသို့ကြံ၏၊ ထိုသူ့အား ထိုဘဏ္ဍာကိုယူ၍ အဝိုင်းအခြားကို လွန်ကာမှ၌ ခိုးခြင်းမြောက် ၏။ ဤကား-သြကာသပရိကပ္ပခိုးခြင်းတည်း။

၄။ ။ဖုံးလွှမ်း၍၊ခိုးခြင်းသည်-**ပဋိစ္ဆန္နဒါဝဟာရ**မည်၏။ထိုဖုံးလွှမ်း၍ခိုး၊ပုံ ကို ဤသို့သိအပ်၏။ အကြင်သူသည် ဥယျာဉ်စသည်တို့၌၊ သူဘပါးတို့၏ ချုတ်ထားသော လက်စွပ်စသည်ကိုမြင်၍၊ နောက်မှငါယူအံ့ဟု မြေမှုန့်ဖြင့် သော်၎င်း၊သစ်ရွက်ဖြင့်သော်၎င်း ဖုံးလွှမ်းထား၏။ ဤသို့ဖုံးလွှမ်းခံမှုဖြင့်၊ကမ္မ ပထ မမြောက်သေး။ အကြင်အခါ၌ကား အရှင်တို့သည် ရုံစခန်းရှာသွေးကျုန်

ထိုသူတို့သည် သွားလေကုန်ပြီ။ဤဘဝဟူသည် စွန့်အပ်သောဘဝတည်း ဟု ပုံသက္ကဒ္ဓမတ်ဖြင့်ဆင်း၊ယူသော ရဟန်းဘာဝ ဘဝဟူစား ထိုက်ဏ်။။ ထိုဥစ္စာရှင်တို့သည် နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ထိုအရပ်သို့လာ၍၊ ရှာဘွေသော်၊ မမြင်သဖြင့်မရဘောဇ္ဈင်ဟုဝန်ချ၍သွားသော်လည်း။ ယူသောရဟန်း သည် ဘဝဟူစားသာထိုက်ဏ်၊ ပါရာဇိကဒဏ်ပတ်သို့မရောက်ပေ။

၅။ ။ကမ္ဘည်းပြောင်း၍ခိုးခြင်းသည်-**ကုသဝမာဒရမည်**ဏ်။ အကြင်သူသည်၊ နှီးပြားထမ်းရွက်စသည်ဖြင့်ပြီးသော ကမ္ဘည်းတံကို၍၊ဘဏ္ဍာဝေဘန်သည်ဖြစ်သော်၊မိမိဏ်အစုဏ်၏ အနီးဌိတည်ဖြစ်သော၊ အဘိုးနည်းထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ အဘိုးများထိုက်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ အဘိုးအမျိုးထိုက်သည်လည်းဖြစ်သော၊ သူတပါး၏အစုဏ်ဟု၊ မိုးလိုသည်ဖြစ်၍၊မိဒိဏ်အစုဌိကျသောကမ္ဘည်းတံကို သူတပါး၏ အစုဌိ၍လိုသဖြင့် ချိုကြွဆဲ့၊ထိုသို့ချိုကြွဂုံဖြင့် ကံမမြောက်သေး။ သူတပါး၏အစုဌိ ချသော်လည်း ကံမမြောက်သေး။ အကြင်အခါဌိ ထိုကမ္ဘည်းတံကို ချင်္ဘီးသော်၊ သူတပါး၏အစုမှ ကမ္ဘည်းတံဟု၊ ချိုကြွကာမှဌိ၊ မိုးခြင်းမြောက်ဏ်။

တနည်း။ ။ရှေးဦးစွာ သူစာပါး၏ အစုမှကမ္ဘည်းတံကို ချိုကြွဏ်။ ကံမမြောက်သေး။ ဒိမိအစုပေါ် သို့ချဏ်၊ ကံ မမြောက်သေး။ မိမိကမ္ဘည်းတံကို-ချိုကြွဏ်။ ကံ မမြောက်သေး။ ထိုမိမိဏ်၏ ကမ္ဘည်းတံကိုသူတပါး၏ အစုဌိ ချသောသူအား လက်မလွတ်ကာမှဌိ ကမ္ဘပထမြောက်ဏ်၊ ။ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအားဖြင့်-နာနာဘဏ္ဍာပဋိက, ရူပဘဏ္ဍာပဋိက,သာဟတ္ထိကပဋိက, ပုဋပယောဂပဋိက, ထေယျာဝဟာရ ပဋိက,ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော ပဋိက ငါးပါးတို့ကိုပေါင်း၍ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ခိုးခြင်းတို့၊ ဟုဆိုအပ်ကုန်ဏ်။။

ဤပြဆိုအပ်ပြီးသော နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော ခိုးခြင်းအာဆုံးအဖြတ်သည်၊ သာမညသာ ဖြစ်၍၊ ထူးထွေဆန်းကြယ်သော အဆုံးအဖြတ်ဟုလည်း သိအပ်,သိထိုက်သဖြင့်-ဝိသေသဝိနိစ္ဆယဟု ယသဒါရဟာဘွင့်ပြပေအံ့။

သံဃိက, ဂဏ်ိုက ပုဂ္ဂလိက-အဆုံးအဖြတ်။

စာတန်းသာသံဃာဟုခေါ်တွင်၍၊ ရဟန်းကိုးအား လှူအပ်သောကျောင်း ဟုဆင်း၊ ပရိဝုဏ်-ကုဋိဆင်း၊ တရားတွေ့သောသူအား တရားတွေ့ခြင်းသည် မမြောက်။ လုဏ် ပယ်ခြင်းဌာလည်းမတတ်နိုင်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူ

ကား၊ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းသံဃာတော်တို့၏ ဝန်ချခြင်းမရှိနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကည်း။

စံတုဠိသံ သံဃံ ဥဒ္ဒိသ ဘိက္ခူနံ ဒိန္နံ ဝိဟာရံဝါ ပရိဝေဏံဝါ အာဝါသံဝါ မဟဿံဝိ ရဒ္ဒကဿိ အာဘိယုဇ္ဇတော အာဘိယောဂေါ နရဟာတိ။ အန္တိဒ္ဒိတွာ ဂကို့တုဿိ နသက္ကောဘိ။ ကသွာ သဗ္ဗေသံ ရဟန်ကွေပါဘာဝတော၊ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊

စာတုဒ္ဒိသံ၊ အရပ်လေးမျက်နှာ၌နေသော။သံဃံ၊ကို။ဥဒ္ဒိသ၊ ရည်မှန်း၍။ ဘိက္ခူနံ၊တို့အား။ ဒိန္နံ၊ပေးလှူအပ်သော။ဝိဟာရံဝါ၊မျှားသော ကျောင်းကို ၎င်း။ ပရိဝေဏံဝါ၊ပရိဝုဏ်အာရုံကိုဌင်း။ အာဝါသံဝါ၊တကျောင်းတည်း ကိုဌင်း၊မဟာနှစ်ဖို၊ကြီးသောကျောင်းကိုဌင်း။ ရဒ္ဒကဿိ၊ငယ်သောကျောင်းကို ၎င်း။ အာဘိယုဇ္ဇတော၊ တရားတွေ့သောရဟန်း၏၊ အာဘိယောဂေါ၊ တရား တွေ့ခြင်းသည်။နရဟာတိ၊မမြောက်။ အန္တိဒ္ဒိတွာ၊လု၍။ ဂကို့တုဿိ၊ယူခြင်းငှါ လည်း။ နသက္ကောဘိ၊ မတတ်နိုင်။ ကသွာ၊ကား။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့၏။ ရဟန်ကွေပါဘာဝတော၊ဝန်ချခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း-ဟု အာနက်ပေး။ ။ကိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဥစ္စာခွဲကား၊ ရဟန်ကွေပဖြစ်နိုင် ၍၊ ခိုးခြင်းမြောက်၏။

ဒိဃဘာဏကာဒိဘေဒဿ ပန ဂဏသဿ ဇေကပုဂ္ဂလဿဝါ သန္တကံ အာဘိယုဇ္ဇိတွာ ဂဏ္ဍန္တော သက္ကောတိ တေ ရုဂံ နိက္ခိပါပေတုံ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

ပန၊ ဝန်ချနိုင်သည်ကို ဆိုဦးအံ့။ ဒိဃဘာဏကာဒိ ဘေဒဿ၊ ဒိဃ နိကာယ်ဆောင်စသည် အပြားရှိသော ဂဏသဝ၏၊ ဂိုဏ်းဖြိုင်း။ ဇေကပုဂ္ဂ လသဝ၏၊ဖြိုင်း သန္တကံ၊ဥစ္စာကို။အာဘိယုဇ္ဇိတွာ၊တရားဆင်၍ ဂဏ္ဍန္တော၊ ယူသော ရဟန်းသည်။တော၊ ထိုရဟန်းဘုရား၊ ရုဂံ၊ဝန်ကို၊ နိက္ခိပါပေတုံ၊ ချ စိမ့်ငံသောငှါ။သက္ကောတိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ။ဟု အနက်ပေး။

အဓိပ္ပါယ်ဖြောင့်ချက်ကား.... စာတုဒ္ဒိသာသံဃာသည် အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင်စေခြင်းငှါ လှူထားသော ဝတ္ထုဖြစ်လျှင်၊အလိုရှိတိုင်း သုံးဆောင် စိမ့်သောငှါ ထားသောကြောင့်၎င်း၊ ဝါစဉ်ဖြင့် ထားစေအပ်သောကြောင့် ၎င်း။ မစောင့်ရှောက်အပ်သောကြောင့်၎င်း၊ အလုံးစုံသော စာတုဒ္ဒိသာ သံ ဃာနှင့် ဆက်ဆံသောကြောင့်၎င်း။သံဃိကပစ္စည်းဥစ္စာခိုးခြင်းမဖြစ်သင့်၊မဖြစ်

နှင်။။ ။ဂဏ်ိကပစ္စည်းဒွ်မူကား။ ဒီဃနိကာယ်တတ်သော ကိုဏ်းသံဃာသည် အာလိုကိုတိုင်းသုံးဆောင်စေသဘည်းဟု လူထားအင်ဂသာ ဝတ္ထုဖြစ်လျှင်၊ဂုင်းကိုဏ်းတွင်ပါဝင်သောသူသည်၊ ထေယျစိတ်ဖြင့်ခိုးယူယော်လည်း ခိုးခြင်းမဖြစ်နှင်။ ကိုဏ်းတပါးကပုဂ္ဂိုလ်သည်သာ၊ ထေယျစိတ်ဖြင့်ခိုးယူပါမှ ခိုးခြင်းဖြစ်နှင်ဂ၏။။ ။ဟူလို။

သံဃိကဇမြေနှင့် ကျောင်းအဆိုးအဖြတ်။

နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ သံဃိကမြေကိုယူ၍၊ ဒုတ်သင်လျက်၊ သံဃိကကျောင်းဆောက်ကုန်၏။ အကြင်ရဟန်းသည် ထိုမြေကို ရှေးဦးစွာ ယူအာင်၏၊ ထိုရဟန်းသည်သာ ဂုင်းကျောင်းကိုအဆိုးရှိ၏ ။သို့မဟုတ်-ထိုသံဃိကမြေပေါ်၌ ပုဂ္ဂလိက ကျောင်းဆောက်ကုန်ငြားအံ့၊ ရှေးဦးစွာ မြေကိုခံယူသော ရဟန်းသည်သာလျှင် ထိုကျောင်းကိုအဆိုးရှိ၏။

ဒွေ ဘိက္ခဝေ။ သံဃိကာဘူမိံ ဂဟေတွာ သောဎေတွာ သံဃိက သေနာသနံ ကာရာပေတွာ၊ယေန သာ ဘူမိ ပထမံ ဂဟိတာ၊ သော သာမိ။ ဥဒေ့ာဝိ ပုဂ္ဂလိကံ ကာရာပေတွာ၊ သောယေဝ သာမိ။ ။

ဗုဒ္ဓဝါ·အဋ္ဌကထာ၊

ဒွေဘိက္ခဝေ။။နှစ်ပါ၊ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။သံဃိကာဘူမိံ၊သံဃိကမြေ(ဒို။ဂဟေတွာ၊ယူကုန်၍၊ သောဎေတွာ၊သုတ်သင်ကုန်၍။ သံဃိက သေနာသနံ၊ ဒို့ကာရာပေတွာ၊ကုန်၏။ ယေန၊အကြင်ရဟန်းသည်။ သာဘူမိ၊ကို။ ပထမံ၊စွာ ဂဟိတာ၊ခံယူအင်၏။ သော၊သည်၊သာမိ၊ အဆိုးရှိ၏။ဥဒေဝါဝိ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်လည်း။ ပုဂ္ဂလိကံ၊ ပုဂ္ဂလိကကျောင်း(ကို။ ကာရာပေတွာ၊ကုန်၏။ သောယေဝ၊ ထိုမြေကိုခံသော ရဟန်းသည်သာလျှင်။ သာမိ၊ အဆိုးရှိ၏။ ။ဟု-အာနက်ပေး။

မြေမည်သည်ကား အဘိုးမျှားစွာထိုက်၏။ ဆံတခြည်မျှလောက်သော သူတပါး၏ မြေကို၊တံသင်းစသည်ဖြင့် ပြောင်းလွှေ့၍ ခိုးငြားအံ့ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

ပထဝီနာမ အနုဿာ၊ တဏ္ဍာ သစေ ဇကေနဝ ဒိယေန ဇုတော ကေသဂ္ဂမတ္တမ္ပိ ။ပါရာဇိကံ။ ။ပါရာဇိကကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊

ပထဝီနာမ၊ မြေကြီးမည်သည်ကား။ အနှစ်သွေ၊ အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်တန်ဖို၏၊ တသွဲ့၊ ထိုကြောင့်။ ဇကေနေ၀၊ တရုတည်းသာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဒိလေန၊ တံဆင်းဖြင့်။ ဇာတော၊ ဤမူလအာရုံမှ။ ကော်သဂွမတ္တမြို၊ တဆံခြည်မျှလောက်လည်း ဖြစ်သော်ပ။ ပါရာဇိကံ၊ ပါရာဇိကအာပတ် သင့်သည်။ ပေဘေဒီ၊ဖြို။ ။ဤကားအနက်။

ထိုစကားထင်စွာဘေဒါပြုပေအံ့၊ ။နှစ်ချောင်းကုန်သော တံသင်းမှတ်တိုင်တို့ဖြင့် စိုက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ပထမတံသင်းမှတ်ဘိုင်ကို ပြောင်းရွှေ့သည်ဖြစ်အံ့၊ ထူလွှစွဲ့ အာပတ်သင့်ဖြို။ ဒုတိယတံသင်းကို ပြောင်းရွှေ့ရာ၌ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်ဖြို။ ။တံသင်းသုံးချောင်းထားရာ၌မူ၊ ပထမတံသင်းကို ပြောင်းရွှေ့ရာ၌ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖြို။ ဒုတိယတံသင်းပြောင်းရွှေ့ရာ၌ထုလွှစွဲ့အာပတ်သင့်ဖြို။ တတိယတံသင်းပြောင်းရွှေ့ပါမှ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ဖြို။ ။တံသင်းမျှားစွာ စိုက်ထားရာ၌မူကား အဆုံး၌ ဂို့သော တံသင်း နှစ်ချောင်းကိုထား၍၊ ရှေး၌ဂို့သော တံသင်းအရေအတွက် အားဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖြို၊ နောက်ဆုံးနှစ်ချောင်းတို့တွင်၊ တရုသောတံသင်းဖြင့် ထုလွှစွဲ့အာပတ်သင့်ဖြို။ အဆုံးဖြစ်သောတံသင်းဖြင့် ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ဖြို။။

ဇဝံ ဗဟုကောသုပိ အဓဝသာနေ ဧဒွေ ထပေတွာ ပုရိမေဟိ ဒုက္ကဋ်ံ အဓဝသာနေ ဒွိန်ံ ဇကေန ထုလွှစွယံ၊ ဇာတရေန ပါရာဇိကံ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

ဇဝံ၊ ဤသို့ ဗဟုကောသုပိ၊ များစွာသောတံသင်းတို့တွင်လည်း။ အဓဝသာနေ၊ အဆုံး၌ဒွေ၊ နှစ်ချောင်းကုန်သော တံသင်းတို့ကို။ ထပေတွာ၊ချန်ထား၍။ ပုရိမေဟိ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သောတံသင်းတို့ဖြင့်။ ဒုက္ကဋ်ံ၊ဖြို။ အဓဝသာနေ၊ အဆုံး၌ဒွိန်ံ၊ နှစ်ချောင်းသောတံသင်းတို့တွင်။ ဇကေန၊ ဖြင့်။ ထုလွှစွယံ၊ဖြို။ ဇာတရေန၊ ဤမှတပါးသောကုန်သောအချောင်းဖြင့်။ ပါရာဇိကံ၊ဖြို။ ဟု-ယေဘုယျနာ၊

ဒွေဘဂိုးဘဆုံးဇဖြတ်။

မြေဦးမြုပ်ထားအင်သော ရွှေအိုး ငွေအိုးစသော ဘဏ္ဍာကို ဦးခြင်းငှါ၊ အဘေဒါကိုကျာခြင်း၊ တံခါးကို ပွင့်ခြင်း၊ ခြေအကြွမ်, လက်အကြွမ်တို့ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖြို။ အိုးကိုတူးခြင်းငှါ၊ ရုပ်နိမိတ်ထိ လူထိသွားရှိ၊ငါ့အား ပေါက်တူးဖြင့်အလိုရှိဖြို။ တစုံတရာပြုဘွင့် အိုးစွဖြိုးသော်တ

ပြန်ပေးပါမည်ဆိုသော ရဟန်းအား ခွန်းတုံ့ခွန်းတိုင်းဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏ ကျောင်းဌေးမြေကို တူးဖို့ပုဏ်းသားဆိုး၍ တောင်းမူ·ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ အဒိန္နဒါန်၏ ပုဗ္ဗပယောဂဉ္စ ပါစိတ်အရာတွင် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ခြင်းမည်သည်မှာ။ အိုးဟိုလျှင်သော ရဟန်းအား ပယောဂတိုင်း ပယောဂတိုင်း ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ ဥစ္စာထားရာအိုးကိုတည်ရာမှ၊ တဆံ့ချည် ခန့်ကြွကာမှဖြင့် ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။မိမိသို့ခွေရှဲရှဲ ဆွဲငင်သော ရဟန်းသည်၊ ဤမှာဘက်အစွန်းဖြင့် ထိရာအရပ်ကို တဆံ့ခြည်မျှ၊ ထိုမှာဘက်အစွန်းဖြင့် လွန်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

အိုးလည်ပင်းပတ် သံကြိုးတင်၍၊ မြေ၌သစ်ငုတ်တိုနှောက်၍၊ ထိုသစ်ငုတ်၌ သံကြိုးဖြင့်ဘွဲ့ချိထားအံ့။သစ်ငုတ်ကိုနှုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ သံကြိုးကိုဖြတ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ ဆိုအင်ပြီးသော နည်းအားဖြင့် တဆံ့ခြည်မျှ၊ တည်ရာမှအိုးကိုရွေ့စေ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ သို့မဟုတ်-အိုးတိုင်ရှေးဦးစွာတုတ်အံ့၊ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ ထိုအချိန်မှသစ်ငုတ်ကိုမူလည်း တဆံ့ခြည်မျှရွေ့စေအံ့၊ သံကြိုးကိုမူလည်းဖြတ်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

တနည်း။ ။သံကြိုးဖျော်ဒုဒြားနှင့်ကွင်းပြု၍၊ ထိုအချိန်၌ ရောက်သောသစ်ပြစ်၌၊ ကွင်းကိုသွင် ၍ထားသောအိုးပြစ်အံ့။ ရှေးဦးစွာအိုးကိုထုတ်၍၊ သစ်ပြစ်ကိုပြတ်၍သံကွင်းကိုထုတ်အံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ သစ်ပြစ်ကိုမဖြတ်မူ၍၊ သံကွင်းကိုထုတ်မူလည်း၊ လက်ဖြင့်ယူ၍ကောင်းကင်၌ တည်သည်ကိုပြုအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

တနည်း။ ။အပြစ်ဖြတ်စဉ်၊မိမ့်ရာအရပ်သို့ပေမဲ့၍ အိုးသည်သွား ငြားအံ့။ဧ၌သေ ဇီ၊ ဤအပြစ်ကိုဖြတ်သည်ဌိသော် လဲမ့်၍သွားလတ္တံ့ဟု သိလျက်နှင့်ပြတ်ပါမူကား ဖြတ်ကာမျှ၌ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ အိုးအတွင်းတည်ရှိသောဘဏ္ဍာ လက်နှင့်ဆုပ်သည်ရှိသော်၊ လက်ဆုပ်အတွင်း၌တည်သော- ငါးပဲ ငါးပဲထက်လွန်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ အိုး၏ အတွင်း၌တည်သော ဘဏ္ဍာနှင့် မထိ-မစပ်ပါမူ၊ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ ။ထောပတ်အိုးစသည်တို့၌၌ ခွက်ဖြင့်ပက်သည်ရှိသော်၊ ခွက်၏ အတွင်း၌တည်သောပါရာဇိကလောက်သော ဘဏ္ဍာသည်၊ အိုးတွင်း၌ တည်သော ဘဏ္ဍာနှင့်မစပ်ပါမူ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

တနည်း၊ ....အာဆျည်းနီးသော အိုးခွဲ ဆီကိုလောင်းလတ္တံ့ ဟု သိသော ခုဟာနဲ်းသည်၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် တမတ်တနဲ်ဆီးကို သောက်သတ္တံ့သော ဝတ္ထုကိုထည့်ထားအံ့။ ဆိုလောင်းသော်ကာသ ငံသောက်ကာမွှေခွဲ၊ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏ဟု၊ မဟာအဋ္ဌကထာဌိဆို၏။ ။မဟာပစ္စရိစသော အဋ္ဌကထာများခွဲကား၊ ထိုဝတ္ထုကိုဆယ်ယူသော အခါခွဲသာ၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏-ဟုဆိုကုန်၏။ ။ထိုဝါဒနှစ်ခုတို့တွင်-မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာစသည်ဌိဆိုသော စကားသာသင့်၏၊ မဟာအဋ္ဌကထာဆရာ၏စကား ဝါဒကား မသင့်ဟု ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာဆရာ ဆုံးဖြတ်ချက် ချဘော်မူ၏။ ထိုကြောင့် မဟာပစ္စရိ စသည်တို့ခွဲ လာသောဝါ-ကိုသာသျှင်၊ သာရဒါးဖြင့် မှတ်ယူသင့်၏။

တနည်း....သူတပါး၏အဆျည်းနီးဖြစ်သော အိုးခွဲလုံစိမ့်သောဌါ၊သာကိန်းစသော ဘဏ္ဍာကိုထား၍၊ ထိုအိုးခွဲဆီကို လောင်းသည်ရှိသော် ငါ့ကိုသိလတ္တံ့ဟု တမတ်တနဲ်ဆီကို သောက်သောသက်နဲ်းစသော ဘဏ္ဍာဟု၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ထုတ်အံ့၊ ပါရာဇိကာဒါပတ်သင့်၏။ စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့် ထုတ်ယူပါမူမသင့်၊ ဥစ္စာရှင်သို၍ ဘဏ္ဍာစား ဟောင်းသော်သာဘဏ္ဍာစားပေးအင်၏၊ ထိုဘဏ္ဍာ၏အဘိုးကိုသော်လည်း ပေးအပ်၏။

ဤခွဲဘဏ္ဍာဒေယျ- ဘဏ္ဍာစားဟူသည်ကား၊ သူတပါး၏ ဥစ္စာ ငါးငွေစိတ်ဖြင့် ယူမိသော်၊ ဝါ-ယူမိသော အကြင်ဥစ္စာသည်၊ မိမိလက်ထဲခွဲပျောက်ဆုံးသွားပါမူ၊ ထိုဥစ္စာနှင့်အလားတူအစားကို သော်၎င်း, တန်ခူတန်ဘိုးကို သော်၎င်း, ပေးအပ်၏။ ။ဤ-ဘဏ္ဍာဒေယျဟု ခေါ်သည်။ ။ဤဘဏ္ဍာဒေယျဥစ္စာမျိုးသည် ယူသောသူက ပြန်မပေးသော်သည်း၊ ဥစ္စာရှင်က ငါ၏ဥစ္စာကို မရတော့အံ့ဟုဝန်ချပါမူ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

ဘဏ္ဍာဒေယျံနာမ ယံ ပရဿ နဒ္ဒံ၊တာဿ မူလံဝါ တဒေဝဝါဘ ဿ
ဒါဘဗ္ဗန္တိ အဋ္ဌော၊ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ

•ဘဏ္ဍာဒေယျံနာမ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျမည်သည်ကား ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ယံ၊အကြင်ပစ္စည်းဥစ္စာသည်။နဒ္ဒံ၊ပျောက်ပျက်ခဲ့၏၊ ဘဿ၊ထိုပျောက်သော ဥစ္စာ၏။ မူလံဝါ၊ အဘိုးကိုသော်၎င်း။ တဒေဝဘဏ္ဍံဝါ၊ ထိုဘဏ္ဍာစားကို သော်၎င်း။ ဒါဘဗ္ဗံ၊၏ ဇာတ်၊ဤသည်ကား။အဋ္ဌော၊တည်း။ ။ပုဒ်ဖြန့်တိုင်ပေး။

တနည်း။ ။ထေရပတ်စသည်ဌိသော အိုးထဲသို့၊ တမတ်ဘုံသော ဟဲလတ္တံ့သော ဘိန်းစသည်ကို ထေယျစိတ်ဖြင့် ချလျှင်၊ထက်ဂ လွတ်ကာမျှဖဲ့

ပါရာဇိကာ အဋ္ဌကထာသင့်၏။ ။တနည်း... တည်ရာ အရင်း၌ ဆိုအိုးအစရှိသည်တို့၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်ရိုက်ခွဲခဲခြင်း၊ ခေါက်ခဲရင်း သဲကိုရင်း လောင်းချအိုးဖြင့်သို့ လျှံတက်စေခြင်း၊ မိုးတိုက်ခြင်း၊ ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်, အဆိပ်, စားကြွင်းတို့ကဲ့သို့ ချခြင်းတို့၌ တည်ရာမှ ဖွဲ့ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်သည်။ ဥစ္စာရှင်များက၊ ဆောင်ပေး စေလိုသော် ဘဏ္ဍာစား ပေးအပ်၏ဟု-မဟာအဋ္ဌကထာဌိတ်။

သို့သော်-မိုးတိုက်ခြင်း, အဆိပ်စသည်ကို ချခြင်းများသာ၊ ဌာနာစဝနမရှိ၊တည်ရာမှ မဖွဲ့ဆောင်ကြောင့်-ဒုက္ကဋ်မာပတ်သင့်၏။ အိုးကိုရိုက်ခွဲခြင်း ရေစသည်းကို လောင်းထည့်ခြင်းများကား၊ တည်ရာမှ ဖွဲ့ဆွဲလျော်သောကြောင့်မှုက်ဆိုးလုံးရှိပြီမှု၊ ဘဏ္ဍာစားထိုက်၏။ ထေယျစိတ်ဖြင့်ပြီမှု၊ပါရာဇိကာဘဋ္ဌကထာသင့်၏-ဟုမှတ်။ ။(အလွန်တရာသံမဖွဲ့သော အရာဌာနဖြစ်ပါ၍၊ မတိမ်းမမှားရဒေသာင်၊ အလွန်သွားသော ညာဏ်အားကို ဖွဲ့ဆောင်ထားကာ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြပါကုန်)။

ပုရိမဋ္ဌယေ ပန ဝုတ္တနယေန ဘိန္နဆွဲသဝါ ဆဋ္ဌေဆွဲသဝါ ဌာနာစဝနံ အာဇ္ဈိ၊ တာဒ္မာ တာဒေ ဂဟေဆွဲသေ ဘိန္နာသေတုကာမတာယ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ထေယျစိတ္တေန ပါဟုဂ်ကံ။ ။

ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

ပန၊ အထူးကိုဆိုဦးအံ့ ပုရိမဋ္ဌယေ၊ ရှေးနှစ်ပါး၌၊ ဘိန္နဆွဲသဝါ၊ မျက်ဆိုးသောငဆွဲ၏ဟုဆို။ ဆဋ္ဌေဆွဲသဝါ စွန့်အံ့စေသောငဆွဲ၏ဟုဆို။ ဌာနာ၊ တည်ရာမှ။ စဝနံ၊ ဆွဲလျော်ခြင်းသည်။ အဇ္ဈိ၊ ရှိ၏။ တာဒ္မာ၊ ကြောင့်။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဒေသာ ဖြင့်၊ ဂဟေဆွဲသော်၊ ဖျက်စီးလိုသောငိတ်ဖြင့်၊ ဘဏ္ဍာဒေယျံ၊ ဆွဲလျော်သောငိတ်ဖြင့်၊ ထေယျစိတ္တေန၊ ခိုးလိုသောငိတ်ဖြင့်၊ ပါရာဇိကံ၊ ဟုဒေနံ၊ ဆိုကုန်ပေး။

ဤနှစ်ခွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းကို အစဉ်မှီး၍၊ ဖြေကြီးနှင်တည်သမျှ၊ ဥစ္စာဘဏ္ဍာနှင့်စပ်သော၊ အဆုံးအဖြတ်ကို၊ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြစေခလို။

ဥဒေါ်ငြိမ်း အဆုံးအဖြတ်။

ကောင်းကင်ရှိဥဒေါင်းကိုခိုးရာ၌၊ ခြေကျင်္ကျာနှစ်ဖက်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်၏။

ခွေးမွှန်တ်သီးဖျားဖြင့်၊ နောက်မှအမြီးဖျားဖြင့်၊ နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌အကောင်စွန်းတံဖြင့်၊ နောက်၌ခြေသီးဖျားဖြင့်, အထက်နှုဉီးစွန်းဖျားဖြင့်၊ ဤသို့ခြောက်ဌာနအားဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်၏။ ။ရဟန်းသည်အရှင်ရှိသောကောင်းကင်၌တည်သော ဥဒေါင်းကို၊ ဘမ်းအံ့ဟူ၍ခွေးမရပ်အံ့၊ လက်ကိုမူသည်းဆန့်အံ့၊ ဥဒေါင်းသည်ကောင်းကင်၌ အကောင်ကိုလွှင့်အံ့၊ လေကိုပယူ၍ အသွားကို ဖြတ်၍တည့်အံ့၊ ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုဥဒေါင်းကဲ့သို့ မတုန်လှုပ်စေမူ၍ သုံးသင်အံ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ တည်ရာမှမပေ့ရွှေစေဘဲ တုန်လှုပ်စေအံ့၊ ထူလွှစွဉ်းအာပတ်သင့်၏။ လက်ဖြင့်ကိုင်၍ရင်း၊ မကိုင်မူ၍ ရင်း၊ နှုတ်သီးဖြင့် ထိရာအရပ်က၊ အမြီးဖျားကိုလွန်စေအံ့၊ အမြီးဖျားထိရာအရပ်က၊ နှုတ်သီးဖျားကိုလွန်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

တံနည်း။ ။သက်ဝဲအဝေါင်ဖျားဖြင့် ထိရာအရပ်ကို၊ လက်ျာအဝေါင်ဖျားကို၊ လက်ျာအဝေါင်ဖျားဖြင့်ထိရာအရပ်ကို၊ လက်ဝဲအဝေါင်ဖျားကို လွန်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။ဟနည်း....ခြေသီးဖျားဖြင့် ထိရာအရပ်ကို ဦးစွန်ဖျားကိုလွန်စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏ ခြေသီးဦးစွန်းမှာအောက်အဆုတ် အားဖြင့်မှတ်။ ။ကိုယ်နှုန်းသောဥဒေါင်းကို ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ပထမခြေလှမ်းကိုသွမ်းအံ့၊ ထူလွှစွဉ်းအာပတ်သင့်၏။ ဒုတိယခြေလှမ်းနှင့် ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

မြေနှံတည်သော ဥဒေါင်းသည်ကား၊ ခြေနှစ်ဘက်, အမြီးတို့၏အစွန်းဖြင့် တည်ရာသုံးဌာနကို၏။ ထိုဥဒေါင်းကို ချီမလိုးယူသောရဟန်းအား၊ တည်ရာတစ်ခုမှမလွတ်သေးပါမူ-ထူလွှစွဉ်းအာပတ်သင့်၏။ တည်ရာသုံးဌာနလုံးမှဆုံ့ခြင်းမူ လွတ်သော်-ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။ ။ချိုင့်ဝှမ်းတည်ရှိသောဥဒေါင်းကိုချိုင့်နှင့်တကွ ချီမလိုးယူအံ့၊ ကြွကာမှုန် ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။ရွာတွင်းဌာန ကျက်စားလှည့်လည်နေသောဥဒေါင်းကို ဆေးသျှစ်ဥဖြင့် ရွာပသို့မောင်းနှင်သော ရဟန်းအားရွာ၏ တံခါးအဂိုင်းအခြားကို ခြေနင်းကျော်ကာမှုန် ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏၊ ရွာပဌာနကျက်စားနေသောဥဒေါင်းကို၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် တုတ်ခဲစသည်ဖြင့်ပစ်ခတ်၍၊ ဘောသို့ပြေးရာနှုတ်၏၊ ဥဒေါင်းကား- ရွာတွင်းသို့ ပျံသွား၍အိမ်းပါဌာနေပါမူ၊ အာပတ်မသင့်။ အာကယ်၍- တောသို့ပင်ခွေရှုပျံသွားပါအံ့၊ ပြေး ဆုံ့ခြင်းမူ ပျံသော်ဘုံး၊ ဒုတိယခြေလှမ်းနှင့်- ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။ဤအဆုံးအဖြတ်နည်း

ကိုအာစဉ်ဒီးရှိ၊ ကောင်းကင်ကျက်စား၊ ငှက်မျိုးနှင့်စပ်သမျှ၊ အာရုံရပ်သော ဝိနိစ္ဆယတို့ကိုဆုံးဖြတ်ကောက်ယူကြစေခလို။

လွှအဆုံးအဖြတ်။

ကြမ်းသောရေအယဉ်ဒွဲဘွဲ့ချို၍ ထားသောလွှသည်၊ အဘွဲ့သည်သာတည်ရာမည်၏။ ထိုကြောင့် ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်အဘွဲ့ကို ဖြေသောချဟန်း အာလွတ်ကောမျှဒွဲ ပါးစုတ်အာပတ်သင့်၏။ မစီမလွှင်သောခွေ၌၊ အဘွဲ့မ ဝှိသောလွှကို၊ ခွေမှငင်း, နောက်မှငင်း, လက်ဝဲလက်ျာနံပါးမှငင်း, ငင်သော ရဟန်းအားတခုသောအစွန်းဖြင့် ထိရာအာရင်က်ို၊ တပါးသော အစွန်းဖြင့် လွန်ကာမျှ၌၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။။ ။အထက်သို့မှာဆံခြည်မျှရေမှ လွတ်သော်ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။အောက်သို့နှစ်ရာဒွဲသည်းဉီနည်း ကိုင်ဖွဲ့၍သိအပ်၏။ ။ကမ်းနားဒွဲဘွဲ့၌မလှုင်သောရေ၌၊ ထားသောလွှ၌၊ ဘွဲ့ ရာဘည့်ရာအားဖြင့် နေရာနှစ်ပါးရှိ၏။ ရှေးဦးစွာအဘွဲ့ကိုဖြေအံ့၊ တရွေ့စွန့်း အာပတ်သင့်၏။ နောက်၌ခြောက်ပါးသောအခြင်းအရာတို့တွင်၊ တပါးပါး၏ အစွမ်းဖြင့်တည့်ရာမှ ရွေ့စေအံ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ (ကြွင်းနည်း တူသိ)။

အကြောင်ရဟန်းသည် ဆိုင်၌ဆိုက်ထားသော လွှကိုစီး၍၊ ခိုးလိုသော စိတ်ဖြင့်ထိုးဝှေ်းဖြင့်ရင်း,တက်ဖြင့်ရင်း,လွှာခတ်၏။ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။။ ။တနည်း....ထိုဆိပ်ကမ်း၌ ဆိုက်ကပ်ထားသော လွှပေါ်သို့တက်၍၊ မလွှာမခတ်ပါဘဲ၊ သက်နိုးကိုင်း, ထိုးကိုင်း, ဖြန့်၍ လေဖြင့်ဆောင်စေသော်ခိုးရာမရောက်။ ပဒေသာဂမျှသာဂိုသော်လည်း ဌာနာစဝနုပဒေသာဂမဖြစ်။ ။ထိုသို့လေဆောင်ပို့သွားစဉ်၊ ပကတ်သွားမြဲကိုဖြတ်၍၊ အာရုံတပါးသို့ ဆောင်သော်သာ- ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။။ ထိုသို့သွားမြဲ ...လမ်းကိုမဖြတ်ရေမူ၍၊အာသိုလ်သာလျှင် အာမှတ်မဂ်ိုသောကွာဆင်ပဲသို့ရောက်၍ထိုင်လျှောက် ရောင်းစားပါမူ၊ပါရာဇိက အာပတ်မသင့်။ ဘဏ္ဍာဒေဝီးဆာထိုက်၏။

---

၂ - ဒုတိယပါရာဇိကာဒိသေသဝိနိစ္ဆယ-အဘွင့်။

လှည်းအဆုံးစဖြာ်။

နွားနှစ်ကောင် ကလျက်ရှိသောလှည်း၏၊ နွားနှစ်ကောင်တို့ဖြင့် ခြေရှစ် ချောင်းတို့သည်၎င်း၊ လှည်းဘီးစက်နှစ်ခုတို့သည်၎င်း၊ ဤသို့လှည်းခြံဆယ် ပြားနှိုက်၏။ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ လှည်းကိုစီး၍၊ နွားကိုမောင်နှင်သော ရဟန်း အား နွားတို့၏ ခြေကြွသောအခါ၌· ထုလုပ်စွဲဦးအာပတ်သင့်၏၊ လှည်းဘီး သည်ဖြေ၌ တည်ရာအရပ်မှတဆင့်ခြည်ခန့်လွန်သော် ပါရာဇိက အာပတ် သင့်၏။ ။နွားမကသောလှည်းလွတ်၌မူ၊ လှည်းဦး၌ လှည်းထောက်သည် ၎င်း၊ လှည်းနောက်မီး ၂ -ဘက်၌၊ထောက်နှစ်ခုတို့သည်၎င်း၊ လှည်းဘီးစက် နှစ်ခုတို့သည်၎င်း၊ဤသို့လျှင်-ငါးပြားနှိုက်၏ လှည်းဦးကိုဆွဲ၍၎င်း၊မ၍ ၎င်း၊နှိမ် မှ၎င်း၊နောက်မှ၎င်း၊တည်ရာမှ၎င်း၊စေခဲ့၊ ထုလုပ်စွဲဦးအာပတ်သင့်၏၊ လှည်း ဘီးစက်သည်ဖြေ၌ တည်ရာအရပ်မှ တဆင့်ခြည်ခန့်လွန်သော် ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

ဆင်အဆုံးအဖြာ်။

အခြေလေးချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့တွင်၊ဆင်ကိုထေးသတ်စိတ်ဖြင့်သုံးသော် သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ တုန့်လှုပ်စေခဲ့၊ ထုလုပ်စွဲဦးအာပတ် သင့်၏။ အားကြီးသောရဟန်းသည်ဆင်ငယ်ကိုဦးခေါင်းဖြင့်ခွကဲ၍ ပစ်သည် ရှိသော်၊ခြေလေးချောင်းတို့ကိုင်၎င်း, နှာမောင်းကိုင်၎င်း မြေမှ တဆစ်ဖျားမျှကြွ စေခဲ့၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။အသေးဆင်ကား၊တင်းကုပ်၌ထား၏။အခေါင်း သောဆင်ကား၊အာဘွဲ့မရှိသည်ဖြစ်၍တည်၏၊ အသေးသောဆင်ကား၊ ဆင်ထားရာအရာမ်တွင်း၌ တည်၏။ အသေးသောဆင်ကား၊ မင်းရင်ပြင် မြို့အတွင်း၌တည်၏၊ ထိုသို့တည်ရှိရာ၊ ဆင်တင်းကုပ်ဝယ်၊လည်၌ ဘွဲ့ထား သော်ဆင်၏လည်၌အာဘွဲ့သည်၎င်း, ခြေလေးချောင်းတို့သည်၎င်း, တည်ရာ ငါးပြားနှိုက်ကုန်၏၊ လည်၌၎င်း,ခြေတချောင်း၌၎င်း,သံကြိုးဖြင့်ဘွဲ့သောဆင်၏ ခြေကျပါးသောတည်ရာတို့သည်ရှိကုန်၏၊ လည်၌၎င်း,ခြေနှစ်ချောင်း၌၎င်း, ဘွဲ့သောဆင်၏ရှနစ်ပါးသောတည်ရာတို့သည်ရှိကုန်၏။ ။ထိုဘည်ရာတို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ လှုပ်စေခြင်း,တည်ရာမှပြောင်းခြင်းတို့ကိုသိအပ်ကုန်၏။

အာဘွဲ့မရှိသောဆင်၏တည်ရာကား၊ အလုံးစုံသော ဆင်တင်းကုပ်သော

တည်း။ ထိုတင်းကုပ်မှလွန်စေသဖြင့်-ပါရာဇိကာ အာပတ်သင့်၏။ ။ဆင် ထားရာ-ဝင်မြှုတွင်းခွဲ တည်သောဆင်၏တည်ရာကား၊ အလုံးစုံသောဆင် ထားရာ- ဝင်မြှုအတွင်းပင်တည်း။ ထိုဝင်မြှုတွင်းဘံခါးကို လွန်သော်-ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။

မြှုပြန်၍တည်သောဆင်၏ တည်ရာအရင်သည်သာလျှင် တည်ရာဂိုး၏။ ထိုဆင်ကိုခိုးသော ရဟန်းကို၊ဆင်၏ ခြေလှမ်းအကြိမ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အာဇ်၏။ ခွေသုံးလှမ်းမှာ တရွေ့နည်းအားပတ်သင့်၏။ နောက်ဆုံးအသွင်းမှာ-ပါရာဇိကာ အာပတ်သင့်၏။ ။အိုင်သောဆင်၏ တည်ရာကား၊ ဆင်ဖျိုကိုယ်နှင့်ထိသော ဖြေဟုဆိုအံ့သော တည်ရာဘပါး၊သာတည်း။ ထိုဆင်ကိုထေယျစိတ်ဖြင့်ထရေသောရဟန်းအား၊ ထကာမျှသို့ပါရာဇိကာအာပတ်သင့်၏။

တံ ထေယျစိတ္တေန ဥဒ္ဓရေ အာပတ္တိ ပါရာဇိကံ။ ။

ပါရာဇိကာဏ် အဋ္ဌကထာ။

အရေခြေလေးချောင်းဂို့သော-မြင်းနွားစသောသတ္တဝါတို့၏ အဆုံးဖြတ်ကို လည်းဤနည်းနှင်နှင်၊ ဆင်ခြင်ကာဆုံးဖြတ်တော်မူပါကုန်လော။ ။အကယ်၍ ကိုလိုမူ-အဋ္ဌကထာတို့၌၊ ရှုတော်မူကြပါကုန်။

ဒုတိယဝိဘင်္ဂပါဠိ။

ဤပါရာဇိကာ သိက္ခာပုဒ်၏ ပုဗ္ဗပယောဂ အာပတ်ကား ဒုက္ကဋ်သာဟု သဖြင့်၊ ဒုက္ကဋ်အပြားကိုထင်ရှားစွာတော်ပြပေအံ့။

ပုဗ္ဗသဟပယောဂဂေစ၊ အနာမသုရုပစိတ္တေ။
ဝိနယေဧစေ ဥတ္တိသာစ ပဋိသင်္ခေ၊
အဒိန္နေဂေ ဒုက္ကဋာ ဝုတ္တာ၊ ဝိနယ ဝိနယညုနာ။ ။

ဟုလာဂို့သော- သာခါဝိဋပဒိနီ ဠုကာ ဂါထာဒေ့။ ။ပုဗ္ဗပယောဂ ဒုက္ကဋ်၊သဟပယောဂဒုက္ကဋ်၊ အနာမသုဒုက္ကဋ်၊ ရုပစိတ္တေဒုက္ကဋ်၊ ဝိနယ ဒုက္ကဋ်၊ဥတ္တရိဒုက္ကဋ်၊ဥတ္တိဒုက္ကဋ်၊ပဋိသင်္ခေဒုက္ကဋ်၊ဤသို့အားဖြင့်ရှစ်ပါးဂို့၏။ ထိုရှစ်ပါးတို့တွင်၊ခိုးလုံသောစိတ်ဖြင့်ပေါက်ဝင်းဖုံးဖိုးခြင်းတောင်း ကိုဂုဏ်ရှာအံ့-ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ကဋ်မည်၏။ ဤဒုက္ကဋ်ကား- ပါရာဇိကာ အာပတ်မှကွေးဖြစ်သော ပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့်- ပုဗ္ဗပယောဂဒုက္ကဋ်

မည်၏။ ။၂-ဘဆွေဘဘည်ရာ ထင်းကိုဂုင်း, နွယ်ကိုဂုင်း, ဖြတ်အံ့၊ အစိုအေခြောက်,နှစ်ပါးလုံးပင် သဟပယောဂ့ ဒုက္ကဋ်အာ့ပတ်သင့်၏။ ။၃-ပဿဲ, ပဏ္ဏမြား,ကျောက်မျက်ရွဲ, ခရုသင်း,ကျောက်သင်း,သန္ခာ,ငွေ ဏ္ဍာ,ပဏ္ဏမြားနီ, ပဏ္ဏမြားပြောက်။ သဲလွန်း, ကောက်, မုယော, ဆပ်,လူး, ပြောင်း, ကျိတ်-ဤသို့အစားဖြင့်၊ ရတနာ ၁၀-ပါး၊ စပါးမျိုး ၇-ပါး၊ ထားလှံစသော လက်နက်၊ ဤအလုံးစုံကို သုံးသင့်သော ရဟန်းအား- အနာမာသဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။၄-အခုန်းထန်းစသည်တို့၏ အပင်၌၊ အသီးကိုသုံးသပ် အံ့။ ဒုရုပစိဏ္ဏဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။၅-မြွှိုသောသဒိတ်ကို မဆေးမူ၍၊ ဆွမ်းခံသောရဟန်းအား- ပိနယဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။၆-အလင်္ဂိုရဟန်း ကိုကြားလျက်၊ မဆိုသောရဟန်းအား-ဉာတဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။၇-သံဃာကိုသင်းခွဲသော ရဟန်းစသည်ကို ဆုံးမရာ၌၊ ဥ,တ်၏အဆုံး၌ သင့်သောအာပတ်သည်- ဥဿိုဒုက္ကဋ်မည်၏။ ။၈-ပုဂ္ဂိုလ်၀ါဒီ၌အာရုပ်၌ ကပ်အံ့စသည်၀နံခံ၍၊ ချုတ်ယွင်းစေသော ရဟန်းအားသင့်သော အာပတ်သည် ပဋိဿ၀ဒုက္ကဋ်မည်၏။ ။ဤသို့အားဖြင့် ဒုက္ကဋ်ရှစ်ပါးကို ခွဲခြား၍ သိအပ်၏။

ဆောင်ပုဒ် လင်္ကာ။

ပဖွဖွ-သဟာ၊ နာမာသ၊ စိဏ္ဏ-၀ိနယာ။ ။

ဥဿို-ဉာတ၊ဒိသ၀၊အာဒွ-ဒုက္ကဋာ။ ။

ယသဆေးရုံပေါ်ပေါက်ထေနောသိတိ ...ဟူသောပါဠိအဋ္ဌကထာဖြင့်၊ ပါရာဇိကဏ်လောက်သော-အဓိန္ဒ၏အရဟတ္တဂျပ်ကိုပြ၏။ ။ဟောဘော် မှာသိုရင်းကား။ ။ရဟန်းတော်များ၏သီလသံ၀ရ အဓိသီလသိက္ခာတော်ကြီးသည်မနှိုင်းယှဉ်အပ်,မရေတွက်နိုင်လောက်အောင်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ, မဟာပထဝီ-မြေကြီးအလား၊ အလွန်တရာကြီးကျယ်ခမ်းနားပေ၏၊ ဤသို့ရေထု,မြေထု မကကြီးကျယ်လှသော သိက္ခာသီလတော်ကြီးကို၊ အနည်းငယ်မျှသာ အပြစ်ရှိသောခိုးမှုဖြင့်မဖျက်ဆီးထိုက်။ ပဒေသရာဇ်-ဥကရာဇ်,မင်းမျာ်း၏ ထုံးတမ်း၊ ဘုံငါးပြည်မှနှင်ထုတ်လောက်အောင်, သတ်လောက်အောင်, ညှစ်ညှဉ်းကြီးကျယ်သောပြစ်မှု ဆိုက်လောက်သော ဥစ္စာကိုခိုးမှုဖြင့်သာ ဖျက်ဆီးအပ်၏။ ။ ဟူလို။

ပါဒအဆုံး အဖြတ်။

ပါရာဇိက ဂဏ္ဌိဖြစ်လောက်သော ဥစ္စာဒ္ဝာ:.... ''ပါဒေနဝါဘဂဝါ ပါဒါရဟေနဝါ''.... ပါဠိတော်ဒဋ္ဌ၊ တပါဒ သာလျှင်တည်း။ ။ယင်း ပါဒ၏ အဆုံးကား ''ဝေနုခေါပန သမယေန-ရာဇဂဟေ ပဋိမာသေ ကော ပါဒေါ ဟောဘဲ''။ ။ပဉ္စိတော်ဒဋ္ဌ၊ ငါးပဲသည်-တပါဒမည်၏။

ဂဠ္ဌာဒေါ ဝိဟာယော ဂဠ္ဌော၊ နွေ ဂဠ္ဌော မာသကော ဘဝေ၊

အဘိဝေနိ-စတုဇ္ဇဿ်ဝဂ် အဂ္ဂ၊ ဧပါးလေးလုံးအဂ္ဂလေးသည်- တချင်ဖွေး မည်၏။ ၂-ချင်ဖွေးအဂ္ဂလေးသည်- ကပဲမည်၏။ ။တပါဒဠ်မှာ ဖွေးပေါင်း ၁၀-ဂို်၏။

''တသ္မ ပါဒေါ သုဝဿ်ဿသ၊ ဇိသ္သဟ္ဟနော မတော''။ ။

ဟူသော-ဝိနိစ္ဆယဋီကာ အရဖြစ်သော်၊ စပါးလုံး ၂၀-အဂ္ဂလေးသည်၊ တပါဒမည်၏။ ''ရာဇဒါရောနာမကာကာဇီကမတ္တံ နဝဠုတိ၊ အဆုမာသဿနိ ကံဒေဟိ''. ။ဇာတ်အဋ္ဌကထာ၊ ။''ကာကာဇီကမတ္တာသ၊ တတော အဆုမာသဿ။ တတောမာလကဿ''။ ။အဘိဓမ္မာ အဋ္ဌကထာ၊ ။ ''ကာကဇီကံ ဒေထ၊ အဆုကာကဇီကံ ဒေထ၊ မာသကံ ဒေထ''။ ။ သုတ်အဋ္ဌကထာ, ဂဠ်းအဋ္ဌကထာ သုံးရပ်အလိုသော်။ လေးဖွေးသည် တပဲ၊ ငါးပဲသည်-တပါဒမည်၏။

ဆိုလိုခဲ့ယင်းယတာဘူတ အဓိပ္ပါယ်ကား....လေးဖွေးသည် တပဲ၊ ငါးပဲသည် တပါဒမည်၏၊ ငါးကပါဒလျှင်၊ ဖွေးပေါင်း နှစ်ဆယ်ငို်သည်၊ ။ ဟူလို။ ။(ဤကားတပါဒ၏အလေးချိန်ပမာဏာတည်း)။

ဤပါဒ၏ အဓိဗတနိဘ်းပမာဏာဝ်ဲ၊ ခဲလကဟာပဏာ၏ လေးဘ်ိုတဘ်ို၊ ပါးဝ သာဝူအံ့၏။ ။ထိုကြောင့် ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၌။

ဟဒါ ဂုဇ်ဂဟော ဇိသဘိမာသကော ကဟာပဏော ဟောတိ။ တဆ္ဌာ ပဉ္စမာသကော ပါဒေါ ဧဘေန လက္ခဏေန သမ္ပဇ္ဇနုပဒေသုကာဟာပဏာသ စတုဇ္ဈော ဘာဂေါ ပါဒေါတိ ဝေဒိတဗ္ဗော၊သော ဧခေါ ပေါရာဏာသ နိလကဟာပဏာသ ဝသေနေန ဇူတဂေသံ ဒုဒြဒါ မကာဒိနံ။ဘေန ဟိ ပါဒေန အတိတဗုဒ္ဓါဒိ ပါရာဇိကံ ပညာပေသုံ။ ။ဟုသွင့်ဖြင်ဘော်မူ၏။။

အနက်ကား....ဘဒါ၊ ထိုပါရာဇိက သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသော ဘုရားရှင်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြော၌၊ ဇိသဘိမဿဏကော၊ ပဲ့နှစ်ဆယ်သည့်၊ ဟဟာပဏော၊ ဝါ ကျပ်မည်သည်။ ယသဿီကြောင့်၊ ဟောဘိ၏ ဘဿာကြောင့်၊ ပဉ္စမသဂကော၊ ငါးပဲသည် ပါဒေါ၊ ပါဒ-မည်၏ ဂေဟနိဿိတ်ကား၊ ကိုလက္ခဏာဖြင့်။ သမ္ဘဇနပဒေသု၊ ခင်သိမ်းကုန်သော ဇနပုဒ်ဘဋ္ဌဉ်၊ ကဟာပဏာသည်၏ စတုဋ္ဌော ဘာဂေါ၊ လေးဘို့တဘို့ကို၊ ပါဒေါဘိ၊ တဖက်ဟူ၍၊ ဝေဒိတဗ္ဗောဖြစ်၊ သောစခေါ၊ ထိုဘဏ္ဍကိုလည်း ပေါရာဏာသည်၊ ရှေးဦးဖြစ်သော။ ဒုဋ္ဌကဟာပဏာသည်၊ အပြစ်ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒုဋ္ဌကဟာပဏ-ဟူဆိုအပ်သောကျပ်၏ ဝတ္ထုနှင့်ဖြင့် ဝေဒိဘင်္ဂေါ၏။ ဤဘုရားရှင်သည်- ဤဒုဋ္ဌကဟာပဏာမှတပါး ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒုဒ္ဒဒါမကာဒီနံ၊ ဒုဒ္ဒဒါမကစသော ကျပ်သုံးပဲ၏ ဝတ္ထုနှင့်၊ ဝေဒိဘင်္ဂေါ၊ မသိအပ်။ ဟိ၊ မှန်၏၊ တောနပါဒေ နှ၊ ထိုဒုဋ္ဌကဟာပဏာ၏ ပါဒဖြင့်သာလျှင်။ အဘိတဂဒ္ဓါပိ၊ ရှေးဘုရားတို့သည်လည်း။ ပါရာဇိကံ၊ ကို။ မညာပေသုံ၊ ပညတ်တော်မူကုန်ပြီ။

ဒိဏ္ဍဝတ္ထုကာဒီး။ ။ထိုသိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်စဉ်အခါဝယ်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြော၌၊ တကျပ်၏အရေးပဲ ၂၀-ရှိ၏ တပါဒဒွိမူ-ငါးပဲရှိ၏ ကဟာပဏ-ကျပ်သုံး၏ အခရကိုလည်း၊ ဒုဋ္ဌကဟာပဏ ကျပ်သုံးဒဂါ ံုသာ၊ ပမာဏမူထား အပ်၏၊ ဝါ၊ ယူအပ်၏၊ အခြာ သော- ဒုဒ္ဒဒါမကျပ်သုံးဒဂါးသည်ဟု၊ မယူအပ်ကုန်။ ထိုစကားမှန်၏၊ ယသရဝါတို့ ဘုရားလက်ထက်တော်၌သာ၊ ဒုဋ္ဌကဟာပဏာ၏ပါဒဖြင့် ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ဟုပညတ်သည်မဟုတ် ရှေးလွန်လေပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ဒုဋ္ဌကဟာပဏာ၏ ပါဒဖြင့်သာ၊ ပညတ်တော်မူကုန်ပြီ။ အနာဂါတ်၌လည်း ပညတ်တော်မူကုန်လတ္တံ့။ ။ ဟူလို။

ဒုဋ္ဌကဟာပဏကအဓိကြောင်း။

ပေါရာဏာသတ္ထာနုရူပံ လက္ခဏသမ္ပန္နော ဥပါဒိတာ
ဒုဋ္ဌကဟာပဏာဘိ ဝေဒိဘင်္ဂေါ၊ ။

ပေါရာဏာသတ္ထာနုရူပံ၊ ရှေးကျမ်းနှင့်လျော်စွာ လက္ခဏသမ္ပန္နော၊ အင်္ဂကိတ်တံဆိပ်နှင့်ပြည့်စုံသော ဥပါဒိတာ၊ ပြစ်ဒဏ်မသော ဒုဋ္ဌကဟာပဏာဘိ၊ ဒုဋ္ဌကဟာပဏာတို့၊ ဟူ၍သော သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ

အာလိုင်သော်၊ ရှေးကျမ်းလာနှစ်တံငါး ဖြစ်စေအောင်သော၊ အမှတ်တမဲ့ဘိုင်ခတ်
နှိပ်မိသောင်သော ဒုဿဝပြာသည်-နိုလ့ ကဟ္ဝပဏာမည်၏။ ။ဟူလို၊

ပေါရာဏာသတ္ထုဒေနုရုပံ ဥပ္ပါဒိတော ဒိဿတိမာသပ္ပမာဏာ ဥတ္တုမ
သုဝဏ္ဏာဒ္ဒိနုကော လက္ခဏာသမ္ပန္နော နိုလကဟာပတော်တိ ဝေဒိ
တမ္ပော၊

ပေါရာဏာသတ္ထာနုရုပံ စွာ၊ ဥပ္ပါဒိတော၊ သော၊ ဝိသဘိ မာသပ္ပမာဏာ
ဥတ္တုမသုဝဏ္ဏာဒ္ဒိနုကော၊ ပဲနှစ်ဆယ်ပမာဏာဂ္ဂိသော၊ ဤစွင်အတိအဘိုး
ထိုက်သော။ လက္ခဏာသမ္ပန္နော၊ အမှတ်တမဲဆိုင်နှင့် ပြည့်စုံသောဒုဿပြာ
ကို၊ နိုလကဟာပဆောဘိ၊ ဟူ၍ ဝေဒိတမ္ပော၊ ဇ်။ ။ဟူသော-ပိမတ်ဦ
ကာဆရာဇ်၏အဋ္ဌကထာသော်ကား၊ ရှေးကျမ်းနှင့်လျော်စွာ ဖြစ်စေအောင်သောပဲနှစ်
ဆယ် ပမာဏာဂ္ဂိသော ဤစွင်အတိအဘိုးထိုက်သော၊ အမှတ်တမဲဆိပဲနှင့်
ပြည့်စုံသောဒုဿပြာသည် နိုလကဟာပဏာမည်၏။ ။ဟူလို။

ဝိသကကဟာပဏောယေဝ နိုလကဟာပဏော။

ဟူသောဥတ္တရိဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာ၊

ပေါ့မရေဘတမ္မေဟိ၊ သဏ္ဌေ နိဋ္ဌိဒ္ဓလက္ခဟေ။
အဟာပေတွာ ကတော ဝိသ၊ မာသော နိလကဟာပဏော၊ ။

ပေါပါဒံ သင်္ခုပါဒံ၊ တမ္မပါဒဉ္စယံ ဟိ သော။
ဒိသေတွာ ရူပမေ့ပေတွာ၊ ကာဘုံ သဏ္ဌေသု ဒသိတော၊ ။

ဇေတော ဟိ ဒုစ္စတော ဒေါသော၊ နိဒေါသတ္တာ တထာဂိတော၊
တာသ ပါဒေါ သုဝဏ္ဏာသ၊ ဝိသ ဗိဟာ့ဒုနော မတော၊ ။

ပေါမရေဘတမ္မေဟိ၊ ဒ္ဓေ-ဝဉ-ကြိုး-တ်ံပြင့်။သဏ္ဌေ၊ရှေးကျမ်းဂန်ဦး။ နိဋ္ဌိဒ္ဓ
လက္ခဏာ၊ ပြုပုံနည်းကဲ့သို့နှိပ်ခြင်းသော် လက္ခဏာကို။ အဟာပေတွာ၊
မလျော့ရေမှုန်၍ ကတော၊ ရောခြိပ်ခြင်းသော ဝိသတ်မာသကော၊ပဲနှစ်ဆယ်
သည့် နိုလကဟာပဏော၊ မည်၏၊ ဟု၊ ကျမ်း နိုအရ၊ပြုပုံကို ထင်စွာပြခြင်း
အံ့၊ သော၊ တို့နိုလကဟာပဏာကို ပေါ့မပါဒံ၊ ရှေ့တမတ်ကိုဂုဏ်း။ သင်္ခုပါဒံ၊
ဒွေ့တမတ်ကိုဂုဏ်း တမ္မပါဒဉ္စယံ၊ ကြိုးနှစ်မတ်ကိုဂုဏ်း။ဝိသေ တွာ၊ရောခြိ။ ရူပံ၊
အာမှတ်တမဲဆိပါရုဏ်ပုံကို။ အဝိပ္ပတွာ၊ခတ်နှိပ်၍။ ကာဘုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ သဏ္ဌေသု၊

ရှေးကျမ်းဂန်တို့၌။ ဒဿိတော၁၊ ပြအခါ၏ ဟိ၊ မှန်၏။ ဒေါသော၁၊ အညစ် အကြေးကို။ ဖေလ့ာတိ၊ဖွလ-ဟူ၍။ဝုစ္စတော၁ဆိုအခါ၏၊ နိဒ္ဒေါသကွာ၁အညစ် အကြေးမဂ္ဂိုသောကြောင့်။ တထာ၁ နိလကဟာပဏာ ဟူ၍။ ဤ၌ရှိတော၁၊ ဆို အခါ၏၊တာသ၁ဆိုနိလကဟာပဏာ၏။ ပါဒေါ၊တမတ်ကို။သုဝဏ္ဏာသ၁ရွှေစင် ၏ ဝိသဒိဟာ ဿနော၁စပါးလုံးနှစ်ဆယ်အလေးရှိ၏ဟူ၍။မတော၁သိအခါ၏။

ဟူသော ဝိနိစ္ဆယဋီကာဆရာများ အလိုသော်ကား။ ရှေးဋီကာကြီး များ၌၊ သဏ္ဌာနူဂျပံ-ဟူသည်၊ ပဲနှစ်ဆယ်မလျော့စေမူ၍၊ ဗျဉ်းကြီးတို့ဖြင့် ရောနှော၁သျက်ပြုလုပ်ရန်၊ ရှေးကျမ်းဟောင်းများ၌လာ၏ချက်အရ၊ ဤ ငါးပဲ ငွေ-ငါးပဲ,ကြီး-ဆယ်ပဲ, ကိုရော၍၊ပြုသော အသြာသည် အညစ်အကြေး ကင်းဝေးစင်ကြယ်သော၁ကြောင့်-နိလကဟာပဏာမည်၏၊ ။ဟူလို။

အဃဏ်ပါဋိကာ-ဆရာကြီးများ၏၊ အာဘော်ကျ-ဝါဒတော်ကား။ ။ ဝိမတ်ဝိနော ဒနိဋီကာဆရာဝါဒကား၊ မရောနှော၁သော ရွှေစင်အစစ်ဘကျ သည်- နိလကဟာပဏာမည်၏၊ ရွှေစင်-ငါးပဲသည်- တပါဒ-မည်၏၊ ဝါ-တမတ်မည်၏။ ။ဝိနိစ္ဆယဋီကာ-ဆရာများအလိုသော်ကား၊ ယခုကာလ သုံး၊ကုလား ဖြစ်-ရွှေဒင်္ဂါးနှင့်အလား၊တူသော ·အသြာသည်၊ နိလကဟာ ပဏာမည်၏။ ယင်းကဟာပဏာ၏လေးဘို့တဘို့- ငါးပဲသည်၊တပါဒမည်၏။ ဝါ၊တမတ်မည်၏· ဟူလို။ ။ဝိနယဂရုက-လဒ္ဓိပေသလ·ကုက္ကစ္စကသံသယ ဂ္ဂါဟဖြစ်ဘော်မူကုန်သော ဆရာတော်ကြီးများကား၊ ယခုကာလ သုံးငွေ-တမတ်ကိုပင်၊ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းတော်မူပေကြ၏ဟု၏။

ဝိဿာဿဂ္ဂါဟအခဏ်းအဖြာ။

အနုဝဇ္ဇိဝါရ၌၊အကျွမ်းဝင်၍ယူခြင်း, တာဝကာလိကယူခြင်းစသည် တို့ဖွင့်၊အကျွမ်းဝင်၍ယူခြင်း-ဝိဿာဿဂ္ဂါဟအရာဘွင့်ပြဆုံးဖြတ်ပေအံ့။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟာကိဟိ သမန္နာဂတာသ ဝိဿာသံ ဂဟေတုံ၊ သန္ဒိဋ္ဌော၁ ဟောတိ၊သမ္ဘတ္တော၁၊အလပိတော၁၊ကိဝ တိစီဇနာတော် ဂဟိတော၁ အတ္တမနော ဟောတိ။

အနုက်ကား။ ။ဘိက္ခဝေ၊ဘို့။ ပဉ္စဟာကိဟိ၊ ငါးပါး၁သော အင်္ဂါတို့နှင့် သမန္နာဂတာသ၊ ပြည့်စုံ၁သော သူအား။ဝိဿာသံ၊အကျွမ်းဝင်၍ယူခြင်းကို

ဂပေဟတုံ၊ ယူစိမ့်သောဒု အနုဇာနာမိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။သဒ္ဒါဋ္ဌေဝစ၊အာစည်း အဆဝေးဒွ ပြင်ဟူးကာမှုဖြစ်သော ဒုဆွေခင်ပွန်းသည်၎င်း၊ ဟောဘိ၊၏၊ သမ္ဘာဇွေဝစ၊ဘကွပေါင်းဘော်သည်းကပ်ဟူးသော မြို့ဝံသော ဒုဆွေခင် ပွန်းသည်လည်း ပေဟောဘိ၊၏၊ ဒုဝလပိတောစ၊ အလိုရှိတိုင်းပူဟု ဆိုဒုပ် သည်လည်း။ဟောဘိ၊၏။ဇိဝတိစ၊ ဒုသက်ရှင်သည်လည်း။ ဟောဘိ၊ခဲ့။ ဂပိဇတစ၊ ပူသော်လည်း။ ဒုတ္တပနော၊ ဝမ်းမြောက်သည်။ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပူသော ပဟာဝါပါဠိကော်ဒခရ၊ ဒုကြင်းမင့်သောဒုးဖြင့် ဝိယသာ သင္ဂါဟဒု ဂါ၊ငါ ပါးဒုပြောင့်၏။ စင်စစ်သော်ဟား၊ ဂိသောသင္ဂါဟ အာဂါကာ၊ပုံပါးသောတည်း။သုံးပါးကား.... သဒ္ဒါဋ္ဌ,ဇိဝတိ, ဂဟိတ အာတ္တမန, ဤဒုဂါသုံးပါးပင်တည်း။ ။တနည်း....သမ္ဘာဇွေ၊ ဇိဝတိ, ဂဟိတ အာတ္တမန။ ။တနည်း။အာသပိတော, ဇိဝတိ, ဂတ်တအာဘုမန-ဟူ၍လည်း ဝေဘန်၍ဒုဂါအပြားဂိုသိဒုပ်၏။

ဤ၌ သဒ္ဒါခင်ပွန်းပူသည်ကား၊ တဂယောက်နှင့် တဂေသောက်ဖြင်းဟူး ကာမှုဖြစ်သော ဒိတ်ဆွေမျိုးတည်း၊ သမ္ဘာဘွ- ခင်ပွန်းပူသည်ကား၊ ဟောင်းဘူဆိုးဘက်၊ ဒုသက်ထက်ခံ၊ ဒုမြဲပေါင်းသင်းဆည်းကပ်သော၊ ဒဋ္ဌိဒိတ္တ၊ ခင်ပွန်းမျိုးတည်း။ ။ဒုဝ ဒိတ-ပူသည်ကား၊ ငါဇဉ္ဇာဂို၊ ဒုလယ်ဒုံတိုင်းယူဂ ဝေဟဒုခွင့်ပေးပြောဆိုခြင်းပင်တည်း။

ဆိုလိုရင်းဂုဝ ။သန္ဒိဋ္ဌခင်ပွန်း,သမ္ဘာတ္တ- ခင်ပွန်း, ဒုဝ ဝဒိဘ ပုဇ္ဇ ပုဂ္ဂိုလ်-သုံးမျိုး တံ့ဆွတ်၊တဉ်းပုံးကည်းဖြစ်စေ၊ရင်းပုဂ္ဂိုလ်မှုဝသည်၊ ဒုသက် ရှင်စဉ် ည်းဖြစ်စေ၊ ုံသော်နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည် ဖြစ်စေ ဤဒုဂါ သုံးပါးပြည့်စုံပါမှ ဝိသသသင္ဂါဟ ဒုဝစွမ်းဖြင့် ပူဒုင်္ဂ၏။ ၎င်းဒုဂါ မပြည့်စုံပါမှမယူဒုင်္ဂပေ။

ထိဝင်းသေသောသူ၏ ဥစ္စာဂို၊ ဒုကွမ်းဝင်၍ပူခြင်းဖြင့် ပူသော် ည်း၊ တဘုံပြုနေပေးဒုင်္ဂ၏။ ဒုသက်ပင်ရှင်ဆဲဖြစ်သော်ဟည်း၊ မပေး လိုသော သူ ဥစ္စာဂို ဒုကွမ်းဝင်၍ ပူခြင်းဖြင့် မပူဒုင်္ဂ၊ ပူငြားသော် တဘုန် ပြုနေပေးဒုင်္ဂ၏။ ပေးလူသော်၊ ဝါ- ပေးချမည့် ပုဂ္ဂိုလ်မှုဝကား၊ သေးသာသူ ဥစ္စာ ုံလူဖြင့်ဇေ့ ဟန်းဖြစ်စေ၊ ဒုကြင်သူသည်ဒုဝိုးခု၏။

ထိုသူဒုဿီသာလျှင် ပြုနိုပေးအပ်၏။ မနုစ်သက်သော ဒုဿီထည်ရာ
ဒို့သောသူ၏ဥစ္စာဒုက်မှုကဒုး၊ထိုသူဒုဿီသာလျှင်ပြုနိုပေးအပ်၏။

မှတ်ချက် ။ဤဒုရာဝယ်အဋ္ဌကထာ၌၊ ပါဠိပျက်လျက်ဒို့၏ ယော
ပန ဇိဝတိ၊ နစဂဟိတော အတ္တာမနောဟောဘိ ဟု သရ
စက္ကုံ။စောင်္ဒဒို့ဂို့၏။ ။ငိနယသာဂိဟ အဋ္ဌကထာ၊ ကခီါ
ဦးကာသစ်ဘဋ္ဌဋ္ဌမှု၊ နဇိဝဘိ- ဟုပါဠိဒို့၏။ ။နဇိဝတိ-ပါဠိ
မှအဋသဒ္ဒံဟုမှတ်။ ၎င်းပါဠိကိုလည်း။ ''ယောပန- နဇိဝတိ။
ယေဒစ-နဂဟိတော အတ္တာမနောဟောဘိ''ဟု-နှစ်ဝါကျခွဲ၍
ယူလေ။ ။သို့ပါမှ နောက်အဂကျိုးပြု၊ အနုတ္တမနသ-ဝါကျ
နှင့်ညီပေမည်။

ယခုခေတ်ဒုခါဠိ၊ဝါ၏ဥစ္စာကိုငါသောသူငယ်ယူလေ့ပုံ ပေါ်တတ်ကြ၏။
ထိုသို့ပေးခြင်းမျိုးသည်၊ လူဗျာမှာမူပေးခြင်းမြောက်၍ယူထိုက်၏၊ ဂုဟနိုး
တော်မျှားမူကား၊ ပေးခြင်းမမြောက်ပေ။

နု ဟိ ပဠုန်နံ သဟဓမ်ိကာနံ အတ္ထိယဒါနံ ရုဟတိ။
ဂိဟိနံ ပနရုဟတိ။ ။ဝုဋ္ဌဝါ-အဋ္ဌကထာ

အနက်ကား....ဟိ၊ ဖုနိ၏ပဠုန်-သဟဓမ်ိကာနံ၊ သိဘင်းပုံ ဘော်ငါး
ယောက်တို့ဒုဿီအတ္ထိယဒါနံ၊ငါသောလျှင် ယူလော့ဟု သေလွန်မှ ပေးခြင်း
မျိုးသည့် နုဟုတိ၊ မရောက်မမြောက်ပေ ပနု၊ အနုတ္တမနသ-ကိုဆိုဂို့းအံ့ ဝါ၊
မြောက်သည်ဟု ဆိုဂို့းအံ့။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့ဒုဿီသာကား။ ရုဟတိ၊ ပေးခြင်း
မြောက်၏။

ပညင်းဘင်မူခြင်း အခကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

သမ်ဗဟုလျှင်တော်ဘုရား၊သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သိဘင်းပုံးမွေ့လျော်
စမ္ပါယ်ဘော်မူသောဒုခါ၊ အိုးထိန်းသည်၏သား ဖြစ်သော အဂ္ဂိဝင်ခနိုသ..
သည်၊ ိ သာဂဗင်းကြီး၏ သစ်ပင်လျှောဂိုးကျသို့သွားခဲ့၊ သင်္ဘောအခု ကို
ဒုဿီမင် သည့်ငါးဒုဿီသား၏ ကို လိမ်လည်လှည့်ဖြားပတ်ပြီးသျှင်၊ ဦးဝေဒင်
ပယူသွားပေ၏။ ထိုနောက်မကြာဒို ဝသကာဂဒုမည်ဂို့သော ဒုမတ်ချုပ်
ကြီးသည်၊သစ်ဘော်တို့ကိုစစ်ဆေး၍၊ ရင်းဒုံကြောင်းကိုသိသဖြင့်၊ ပေးဂို့း

ဒေါသလျော်ထား၍၊ သစ်တောအစပ်ဒေါသဖမ်းဆီးသောဒေါ အရှင်ခနိယ
လည်းကြွလာ၍၊ အကြောင်းကို မေးစစ်လတ်သော်၊ တကာဘော်သည်များ
ဇာတိသေကဒေါသိကခံစည်ကပင်၊ သစ်ထင်းမြှောက်ကို့ဝဲ့ ဖွန့်လူပြုံးဖြစ်၍၊
အကွန့်နိပယ္ကသည်ပုဆိုတော်မူ၏။ ထိုဒေါမင်းကြီးသည်၊ သိမ်းဆည်းဖွဲ
သော သစ်ကိုအကွန့်နိုင်မသူ။ မသိမ်းဆည်းဒေါသအရာကိုသာသူသည်၊
သကိန်းတည်းဟူသော ဘုရားဒေရေတော်ကြောင့်သာမသတ်ဘဲ ချမ်းသာ
ပေးသည်ဆို၍ လွှတ်လိုက်ပေ၏ ထိုဒေါကြောင်းကိုဖြတ်စွာဘုရားသိတော်
မူ၍၊ ဤဒုတိယ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ဘော်ကို ပညတ်တော်မူသည်၊

ဂုဏ်သိက္ခာပုဒ်တော်၌၊ ဂါမာဝါ စာရညာဝါ-ကား၊ ဒေနှပညတ်မည်၏။
ဂုဏ်အနှပညတ်ကို၊ တောအတွင်ဖြစ်သော ကဝါသည်တို့၏၊ ဆိပ်ကမ်းသို့
သွား၍၊ ရွာတွင်းခိုသော မဒေါ၊ တောတွင်းခိုမူအပြစ်မရှိ၊ ပုဒ္ဓအငြင်ကြဉ်၍
ထုတ်ဆိုသို့ ခိုးယူသော ဆဗ္ဗဂ္ဂိုဂဟာနိုးများကဲ့ အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်
မူသည်။

အာနိ.....ဒ-လူဖါဉစ္ဆာ ၂-လူဖါဉစ္ဆာပုဒေသမတ်ရှိခြင်း။ ၃-ခိုးလိုသော
စိတ် ပါရာဇိက လောက်သော်ဝတ္ထု။ ၄ ထိုဝတ္ထုကိုခိုးယူခြင်း။ ဤအင်္ဂါ
ငါးပါးပြည့်စုံမှ ဒေသပတ်သင့်သည်။

အဋ္ဌကထာ အနုသာသင်္။

ကဉ္ဇိယေစပိ စ ဝတ္ထုသ္မိံ၊ စိတ္တာသာ လပ္ပဂဝတ္ထိနော။
ဝသေန သာမညဂုဏာဒေ၊ စဝန္တိဓ ပုတ္တဇုနော၊ ။
တာဒ္ဒေါ ပရပရိက္ခာရံ၊ ဒေသိဝိသမိဝေါရဂံ။
အင်္ဂိ်ဝိယ စ သမ္ပတ္တိ၊ နာမသေယျ ဝိစက္ခဏော ။

စာဒေနုသာသန၊ ဩဝါဒ ဘုံ၊ ဘော်ပြုမြောက်ကြားဦးဟုံ။ ကဉ္ဇိယော၊ အပ်
သော ဝတ္ထုသို့ ပိုးသက်နိုး သဒိတ်, စသောဝတ္ထုဠ်သော်လည်း။ (ဝိသဒ္ဒါ-
သမ္ဘာဝနာ)။ လပ္ပဂဝတ္ထိနော၊လက်တွက်-တပြစ်၊ တဝိနစ်တွင်း၊ ကုဋေဆွင်း
ဒေဒေါင်၊လျှင်မြန်စွာဖြစ်နိုင်သော ဝါ-ကြောင့်။စိတ္တာသာ၊ခိုးလိုသော စိတ်၏။
ဝသေန၊ဖြင့်။ ဆုပေဉ်သာသနာတော်၌၊ ပုတ္တဇုနာ၊တို့သည်။ သာမညဂုဏာ၊
ရဟန်းတို့ဖြစ်ကြောင်း- သိက္ခာတော်မြတ်၊ ဂုဏ်သကတ်မှ။ စဝန္တိ၊ ၎င်း
လျော-ပျက်စီးကုန်၏။ ၊တာဒ္ဒေါ၊ကြောင့်။ ဒေသိဝိသံ၊ လျင်သောအဆိပ်
ငှဲ့ဿာ၊ ဥရဂ ဟုဝစာ၊ဖြွေပွေး-ငွေ့ဟောက်-ကဲ့သို့ရင်း။ အင်္ဂိ်ဝိယစာ၊မီးကိုးခဲ

ကဲ့သို့ဖုင်း။ ပဋ္ဌာန်ကျောရံသူတပါး၏ ပစ္စည်းဥစ္စာ၊ ပရိက္ခရာတို့။ သမ္မာသမ်-သမ္ဗုဒ္ဓသင်္ကေတာ၊ တွေ့ရှိသည့်နှိုသော် ဝိစ်ကွင်းဆာ၊သည့် နာမသေသချာမသုံး သော်၊မကိုင်တွယ်ရာ။

ဒုတိယပါရာဇိက-အာဘွင့်ပြုံးပြု။

---

၃ တတိယပါရာဇိက-စာဘွင့်။

၃။ ။ယောပန် ဘိက္ခုသဒ္ဓိဒ္ဓ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ နိမိတ္တာ ဝေါရောပေယျ၊ ၊ပ ပါရာဇိကော်ကေးဟောတိအသံဝါသော။ ။

ပါတိမောက္ခသံဝရ သီလတည်းဟူသော အဓိသီလသိက္ခာခွဲ တည်၍ ရဟန်းဖြစ်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတ္တဝါဟူသောအမှတ်နှင့်တကွ၊ သတ် လိုသောစိတ်ဖြင့်လုံ့လပြု၍၊ လူဖောတ်ဖြစ်သောသူ၏ကိုယ်ကို၊ ဇီဝိတိန္ဒြိယ ချဉ်ငြားအံ့၊ သို့မဟုတ်-ထိုလူဒဂတ်ဖြစ်သောသူ၏အနိုးခွံ၊ အသက်ကိုဆောင် တတ်သော ထားလက်နက်စသည်ကိုမူလည်း ရှာ၍ထားငြားအံ့။သို့မဟုတ်-သေခြင်း၏ကျေးဇူးကိုမူလည်း ပြောဆိုခြိုးမွမ်းငြားအံ့၊ သေခြင်းငှါမူလည်း ဆောက်တည်စေငြားအံ့။အိုယောကျ်ား သင်အားယုတ်မာသော မကောင်း သောအသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် ဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ သင်အားအသက်ရှင်ခြင်း ထက် သေခြင်းသည်မြတ်၏။ ဤသို့သေလိုသောစိတ်, သေစေလိုသော အကြံဖြင့်သေခြင်း၏၊ အကျိုးကိုမူလည်းမျှားစွာချီးမွမ်းငြားအံ့၊ သေခြင်းငှါ လည်းဆောက်တည်ငြားအံ့၊ ရဟန်းအဖြစ်မှဆုံးရှုံး၏၊ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ကံကြိုးကံငယ်မပြုထိုက်။ ။ဟူလို၊ ။ဤကား-ဝိဏ္ဏာတ္ထ။

အဝယဝဋ္ဌ-အခဲမှဲယင်း။

သင်္ခိတ္တ-ကား၊သံရှေးရှိသော စိတဝေတ်၊ဥသဘာဟတ္ထဝါစိ၊တွာ-ပစ္စည်း။ ။ ''ဧကေဝရဝေါဟာရဿသာဟော'' ။ ။ဒေတွတ္ထသဂိဟာ။ ။ထိုကြောင့်-ဒေ၌ ကထာခဲ့၊ ''ဥသုကွဝစနမေတံသဒ္ဒိစ္ဆာတိ'' ။ ။ဟုဘွဲ့တော်မူ၏၊ ။သံ ဥပသာရပုဒ်သည်လည်း၊သဟ-အနက်ရှိ၏။ ။ထိုကြောင့်-သဒ္ဒိစ္ဆ၊သဟ္ဘဝါ ဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ လုံ့ထပြု၍။ ။ပုပေါအောင်အနက်ပေး။ ။

အဝိပ္ပါယ်ကား-လူသတ္တဝါဟုသိမှ်သဖြင့်၊ သတ်လိုသောစေတနာဖြင့်လုံ့လ
ပြုပါမူ။ ၊ဟူလို၊

မနုဿဇီဝဓာ-ဟူသည်ကား၊ လူဇာတ်ရှိသောအမိဝမ်းခွါ၊ပဋိသန္ဓေဝင်စားခဲ့
ပဋိသန္ဓေတည်နေသည်ကစ၍၊ သေသော ကာလတိုင်အောင်၊ ဤမျှသော
အတွင်းခွဲ သတ္တဝါသည်-မနုဿဝိဂ္ဂဟမည်၏။

မနုဿဝိဂ္ဂဟန္တိ ကလသတော ပဋ္ဌာယ ဇီဝမာနက
မနုဿဇာတိကသရီရံ။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ၊ ။

အနက်ကား။ ၊မနုဿဝိဂ္ဂဟန္တိ၊ဟူသည်ကားကလလဘော၊ ကာလ
ရေကြည်တည်သည်မှ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဇီဝမာနကမနုဿ ဇာတိကသရီရံ၊
အသက်ရှင်သော လူဇာတ်ဖြစ်သောသူ၏ကိုယ်ခန္ဓာ၊

ဇီဝိတာဝေါရောပေယျာ-ဒွဒိဝိဘာအရာ၊ဇီဝိတိန္ဒြိယသည်၊ ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိ
နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိ-ဟူ၍၊ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိယ
ကား၊ ဇေဘသိက်မျှဖြစ်၍၊ ခဏဏ္ဍယ-ဘင်နှင့် ချုပ်နှင့်ပေသောကြောင့်
လုံ့လမပြုနိုင်၊မသတ်နိုင်ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိကိုကား၊ လုံ့လပြုနိုင်၏။ သတ်နိုင်၏၊
အဘယ့်ကြောင့် ဆိုဇသော်၊ ထိုရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိ၏အသက်သည်၊ နာမ်ဇီဝိ
တိန္ဒြိ၏ တဆယ့်ရနစ်ကြိမ်ဘိုင်အောင်ရှည်သော အသက်ရှိသောကြောင့်
တည်း။ သို့သော် ရုပ်ဇီဝိတိန္ဒြိကိုချပါက၊ ငယ်နှင့်နာမ်ဘက္ခ စင်ကျက်ပြစ်
မှုကြောင့်နာမ်ဇီဝိတိန္ဒြိကိုသည်းချသည်မည်သည်ပင်တည်း၊

ဤအရာ၌၊ပါဏာတိပါတာ, ပါဏာတိပါတပယောဂ,တို့ကို၊ သိ
အပ်ကုန်၏ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ပါဏ-ဟူသည်ကား၊ ဝေါဟာရ ပညတ်အား
ဖြင့်သတ္တဝါတည်း ပရမတ္ထအားဖြင့် ဇီဝိတိန္ဒြိပင်တည်း။ ။ပါဏာတိပါ
တ-ဟူသည်ကား၊ သတ်ခြင်းပယောဂကို ပြစ်စေတတ်သော-ဝေဒနာစေတ
နာသာလျှင်တည်း။ ပါဏာတိပါတပယောဂ ဟူသည်ကား၊ သတ်ခြင်း၏
လုံ့လပင်တည်း။ ၎င်းသည်ခြောက်ပါးအပြားရှိ၏။

၎ခြောက်ပါးဟူသည်ကား၊ ၁-သာဟတ္ထိက၊ ၂-အာဏာတ္တိက၊ ၃-နိသဿဂ္ဂိ
ယ၄-ထာဝရ၊ ၅-ဝိဇ္ဇာမယ၊ ၆-ဣဒ္ဓိမယ-အားဖြင့် ခြောက်ပါးဘည်း။ ။
ထိုခြောက်ပါးတို့ဘွင်၊ ၁-သာဟတ္ထိက- ဟူသည်ကား၊ သေစေလိုသော
သတ္တဝါကို၊ မိမိသည်ကိုယ်ဖြင့်ရင်း, ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်ရင်း,

ရှင်ဇိဝိတိန္ဒြေကို ချခြင်းတည်း။ ။၂-အဓမ္မဘွိက-ဟူသည်ကား၊ တပါး သောသူ့ကို ဧးခိုင်းခြင်းဘည်း။ ။ဒုဗ္ဘိ-နိသဒ္ဓါပဒ-ဟူသည်ကား၊ အဝေဒ ဒွိ တည်သော်သူက်၊ သေစေလိုသော သူ၏ကိုယ်ဖြင့်ဂင်း၊ ကိုယ်နှင့် စပ်သော-လေး, သေနတ်, မြား, လှံ,ယဉ်နှံရှားဆင်သောဧကျက်ခဲ စသည်တို့ကိုကိုယ်တိ၌၊ ရှင်ဇိဝိတိန္ဒြေကိုချခြင်းပင်တည်း။ ။၄-ထာဝဝရ-ဟူသည်ကား၊ သေစေလိုသောသူ၏ဝင်းတူးခြင်း, တံကဲ့နောက်မှိထားခြင်း, ရေတွင်းချကန်စသည်ဒွ၊ သေစေတတ်သောဆေးကိုခတ်ခြင်း, စသည်တည်း။ ။၅-ဒိဋ္ဌဓမ္မ ဟူသည်ကား၊ အဓမ္မနှင့်ဓေဒင်ကို တတ်ကုန်သော သူတို့သည်၊ ရန်သူစစ်သည်တို့မြို့ကိုဝိုင်းရံသော်ငင်း၊ စစ်ဆိုင်ခြင်းကို ဖွဲ့ချုပ်ပြစ်လတ်သော်ငင်း၊ ချုန်သူတို့ဒွဘေားကို ဖြစ်စေကုန်၏။ ဒုဗ္ဘိနာကိုဖြစ်စေကုန်၏။ သွေးချောင်, လေချောင်ဘက်၍၊ တံကျင်လှိုသကဲ့သို့ အဓမ္မနာကိုဖြစ်စေကုန်၏၊ ဤသို့ ပူပန်နှိပ်စက်-ပျက်စီးစေတတ်သော အဓမ္မနှင့်ဓေဒင်ကို တတ်ကုန်သော သူဘို့၏၊ ပြုစားဘတ်သေစ အဓတ်မျိုးတည်း။ ။၆-ဣဋ္ဌဓမ္မ-ဟူသည်ကား၊ ကံ၏အကျိုးဖြစ်သော၊ နတ်, နဂါး, ဂဠုန်, မင်း, စသော သူတို့၏ဘန်းခိုးပင်တည်း။

သဒ္ဓမ္မဘာဝရကံ-ဟူသော ပုဒ်၌၊ ဟာဝရက-သဒ္ဒါကို။ ၊ဟာဝတိဘဲဟာဝရကံ။ ။ဟာဝတိ-ဆောင်တတ်၏-ပေး။ လက်နှက်ကိုရ၏။ တနည်း-ဟာရိတမ္ဖန်ဟာဝရကံ။ ၊ဟုပြု၊ ။ငင်းလက်နှက်ကိုပင်ရ၏၊ လက်နှက်ဟူသည်၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်၏ သူဘပါးက လက်ဖြင့်ဆောင်ယူ၌၊ သေစေသို့သောသူ၏ အနိုးအနားဒွ၊ ထားအင်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်-ဟာဝရကမည်၏၊ ။ ဟူလို။ ၊သဒ္ဓမ္မ တံ ဟာရကဒ္ဓာဘိ သဒ္ဓမ္မဟာဝရကံ၊ ၊ဖြူ၊ပါသေသနှ ဟာဝရကသဒ္ဒါကို ဖွဲ့ထားဒွ၊ ဟာရကသဒ္ဓံ-ပ၊ ဆိုလိုသျှက်၊ ပါသေသနှ နောက်ကသေအဝ ဖြင့် ဤသို့ဆိုခြင်ပ၊ မှတ်။အသက်ကို သေ ဟတ်သော၊ ထားလိုက်သော ထားလိုက်နှက်ကိုမှုလည်း။ဝ်၊ဆောင်၍ ထားအင်သော ထားလိုက်နှက်ကိုမှုလည်း-ပ၊ အနှက်ပေး။ ။ငင်းဒါကသုပါဒ်ဖြင့် ထာဝရပသေဝကဘို့ ဖြစ်၏။

ဓနုကာဝဏ္ဏံဝါသံဝဏ္ဏေယျ....ဟူသောပုဒ်၌၊ သေခြင်းဘေး ကျေးဇူး, ဘို့ ချီးမွမ်းခြင်းမည်သည်ကား၊ သင်အား ယုတ်မာသော ဤဆင်းရဲငြိုးငြင်သော အသက်ရှင်ခြင်းဖြင့် အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း။ သင်သည် ဖြားသောပေါ စဉ်တို့ကဲ့သို့မစားမသောက်ရ၊ ဆင်းရဲလွန်၏ ဤသို့ စသည်ဖြင့် အသက်ရှည်ခြင်းဒွ၊ အကြောင်းကို ပြသော်သူသည်ဂင်၊ ဒါသံကာ-သင်ကား စင်စစ်ဤအက်

ပြီးသော ဂကာဝင်းမှာဂို့ဂြို၊ မဂောဝင်းမှာမှ ကင်းဇို့။သင်ဇို့ ဂေသခြင်းသည်၊ အသက်ရှည်သည့်ထက်ပြဘ်ဇို့။ကျိုယာရ ရုဂေတ့မဂေနေသလွန်ပြီးသည့်နောက် နုတ်ပြည့်သို့ ဂေကာင်းလတ္တံ့၊ထိုနုတ်ပြည်ဦး ကာမဂုလ်ချမ်းသာတို့ ဘုံခံစားရ လတ္တံ့၊ကြိ်သို့ စသည်ဖြင့် ဆိုခြင်းသည်ဌင်း၊သေခြင်း၏ ဂေ့ ဇွဲးဂိုဆိုသည် မည်ဇို့။

ဓနုဏ္ဍဝေယျာဝစ္စကိသဓနဒေပယျာ .. ဟူသော ပုဒ်၌မရဏာသ-ဟုဆိုသော် လည်း၊မရ။ဟုပါယ-ကို ပယ်အပ်ဇို့။ ။ကိုဂြောင့်-အစ္စကထာဌီ၊ ။မရဏာသ္ဇဝယည္ပဟိဂေါ်-ဟု ဝတ္ထုံကော်မ္ဘဇို့။ ။ဝဲသန္ဒါ-ပိုက်ဂံ၊ ။ပရဏာသယဝါ၊ သေခြင်းအ.ကျိုးကို မှလည်း။ ဝါသေခြင်း၏ အ.ဂြောင်းကို မှလည်း။ သဓဒ ပေယျ၊ဆောက်တည်ဂေခြောအံ့-ဟု ပေ ။အ.ဓိပ္ပါယ်ကား.....လက်နှက် ကိုမှလည်းဆောင်လေ၊အခြံကိုမှလည်း စာသေ့။ကြိုးဖြင့် ဘဲ့ဝှဲမှလည်း ဂေသခြင်း ကို ပြုလေ့ဂု ဤသို့စသည်ဖြင့် ဂပြောခြင်းသည် သေခြင်းအ.ကြောင်း ကိုယူ၊စသည်မည်ဇို့။ ။ဟူလို။ ။အဓိပ္ပာယဝိသဓနဒေပယျာ။ ။ဟူသော ပါဠိဖြင့် ။မရဏာဂတ္တိဝါ သံဂေ့ဂ္ဂယျ အ.ရ၊ မရဏာဂ ဘွာဟာ ၂-ကို ပြ၏။

ဆုဂ်ိဳင်ဓိဘ္ဂမေနုဒ....ဟူသောပုဒ်၌၊ဂုဒ-သဒ္ဒါကာ နိဒါသနဓ အ.နှက်ဂို့ ဇို့။ ။ဂုတိယံဂ္ဂဒ္ဒာ၊ဆိုလိုလျက်၊ ဩ-ယူဂျေယာသည်၊ ။အနဂ်ဂ်မှာမူ၊ စိဂ်ဘွဲ့ မနဓ အ.တူတူဂ့တ်၊ ။ဓိဘ္ဂသဂ်ိဳင်ဒ္ဒါ-ဟူသော ပုဒ်၌၊ဂုတိ သဒ္ဒါ ဂေသဂ်ိဳင်ဓ.ဂ်ိဳ့။ ။သဂ်ိဳ့သဒ္ဒါသည်လည်း၊ဝိဘတ်တပါးဘည့်ဇို့ အ.မည် ပေး၊တ်စဂ်ေစဓ်ဒ.ာဖြင့် ဂေသဂ်ိဳတ်ာ.ဒမ္မာဇို့ အ.မည်တည်း။ ထိုဂေသဂ်ိဳ တည့်ဂုံးသည်လည်း၊ဩ်အ.ရောဠ်၊သည်ာ၊ဓေတုဒ၊ ဝိတက်ဘံ့ဖြင့် ဂေ့တွက် ခြင်းသို့ဂျောက်ဇို့။ ။ထိုဂကြောင့် ။ဂုတိစွဲသဂ်ိဳ့ပါ၊ ဤသို့သေခြင်းနှဲ့ အ.မှတ်၊ဂေသခြင်းနှဲ့ ဂေစတနာ၊သေခြင်းနှဲ့ အ.လိုအ.ကြဲ ဂို့သည်ဖြစ်၍၊ ။ ပေ ။

ပညဒိတ်ဘိက္ခုဂြင်း အဓိကြင်းဂုံးဝဏ္ဏဉ်း။

ဤသံဂ္ဂဟဂုံးတော်ကို၊ အနုဥ်းရဝတ္ထုနိဒါန်း၊ ဟုဂုံးဖွဲ့ရသည်၊ ဂေသာလို ပြည်၊မဟာဝုန်ဘေးငယ်၊ ရုလစ်မွန်းခွဲနိတင်သော ဇရေဠ်ခွဲ သိဒ်တင်းဘုံး ဂနထိုင်တော်မူစဉ်ဒ.ခါ၊အ.သဘင်္ဘာဝနာဂေသနာကို များစွာဟောတော်မူ

ခြင်း,မိုးမွမ်းတော်မူခြင်းစသည်ကြောင့် ရဟန်းတို့သည်၊ အသုဘာဘာဝနာ
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အနုစည်မပြတ်အာဒေါတ်ဆုန်၍၊ မိမိ့ဘို့ဇ်ခန္ဓာကိုယ်ကို အသု
ဘထင်၍ ငွေ့'သေကောင်ပုပ်ပမာ၊ စက်ဆုပ် ဂွံရှာကုန်၍၊ မိမိကိုယ်ကို ငိုမိ
ကိုယ်တိုင်လည်းသတ်သေကုန်၏၊သူဘပါးကိုလည်း သတ်စေကုန်၏။ မိဂ
လဿကမည်သောရှင်ယောင်ကြီးကိုမူလည်း သတ်စေကုန်၏-ဟူသော အဋ
ကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်၊ ။"မစ္ဆကဝဋ္ဋုံဝါ။ပေ။သမာဒဒေယျာ။
တိုင်အောင်သော ပါဠိသည်၊ အနုပညတ်မည်၏၊ ယင်းအနုပညတ်ကို၊
ဆဗ္ဗဂ္ဂိုဟုန်းတို့သည်၊ဘယောက်သောဥပါသကာ၏ သေခြင်း၏အကျိုးကို
ချီးမွမ်း ပြောဆိုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်
မူသည်။

အကြင် .. ၁-လူစာတို့သောသူ၀၀၊ ၂-ထိုသတ္တ၀၀-ပုဏ္ဏာတို့ခြင်း၊
၃-သေစေလိုသောငါတို၊ ၄-သတ်ခြင်းလုံ့လပယောဂ၊ ၅-ထိုပယောဂဖြင့်
သေခြင်း-ဤအင်္ဂါငါးပါးပြောင်မှ ဘတ်ယပါရာဇိကာဒုဋ္ဌုလပတ်သင့်၏။

၌ဒုဋ္ဌိသားနုဒ္ဒိသ ဒုဋ်ဆိုးဝတ္ထုဖြတ်။

ဒုကြောင်သူဟိုရဲ့ည်မှန်း၍၊ပစ်ခတ်၏။ထိုသူသေမှသာကံထိုက်၏၊ အရှိုး
သူသေသော် ကံမထိုက်၊ ။အဓမ္မာမဂ်မှိုမည်သူမဆို သေစေသာဟည်ဟူ
ရဲ့ည်မှန်းမူ၍ပစ်၏၊ တယောက်ယောက် သေသော် ကံမှိုဒုဿိုင်၏၊ ဤ၌
သေခြင်းသည်,ပစ်ခတ်ဆဲတွင်သေခြင်း,ထိုးထွင်းရာဖြင့် နောက်ဟာသ နှစ်သ
ကြာမှသေခြင်း,နှစ်မျိုးဂို၊ရာဟာလအခါမည်မှုကြောမှ၊ သေစေ ာမူ၊ ပစ်ဆဲ
ခဏဥသာလျှင် ကံဟိုဒုဿိုင်၏ပါ၊ရာဇိကာဒုဋ္ဌုလပတ်သင့်၏-ဟုဆို၏။

တနည်း။ ။ရဟန်းတပါးဟိုသေစေလိုသောစေတနာဖြင့် ပုတ်ခတ်၏၊
နောက်ဘခါ၊မသေစေလိုသောဘိတ်ဖြင့်သည်းပုတ်ခတ်၏၊ ထိုနှစ်ချက်သော
ဒုဗိုင်ရာတို့တွင်၊ပဌမဒုတိယရာဒုနာဖြင့်သေအံ့၊ ပုတ်ခတ်ဆဲခဏဘဋ္ဌိပင် ကံဟို
ဒုဿိုင်၏။ ။ဒုတိယဒုတိယရာဖြင့် သေအံ့၊ ကံမထိုက်။ ပါဟာဘိဝါတ-မဖြစ်
ပေ၊ ။ဒုတိယရာနှစ်ချက်စလုံးကြောင့်သေအံ့၊ ကံဟိုဒုဿိုင်၏။ (ကြွင်းနည်း
တူသိလေ)။

၎ဥကဇတုဇ္ဇ ဇဋ်ဆိုးစဝတ္ထုဖြတ်။

အကြောင်ရဟန်းသည်၊ဘရုသောနေရာ၌ အိပ်သောဆင်တို့ ညှပ်မိခါ၊

လာ၍သင်အံ့ဟုမှတ်ထား၏။ ညဉ့်ကုလတ်သော်၊ဆိတ်နေရာ၌၊ အာဠိသည်ဂုင်း,အာဘာသည်ဂုင်း၊ သို့ပေါ့တ်-ရဟန္တာဒေးရှင်သော်ဂုင်း, အိင်လျက်ရှိရာ၊ ဆိတ်ပုဂ္ဂိုလ်သောအမှတ်ဖြင့် သတ်မိငြားအံ့။ အနန္တရိယကံသို့လည်းရောက်၏၊ ပါရာဇိကာ အာပတ်လည်းသင့်၏။ ၂ဤဒွိဆိတ်ဂိုသာ သတ်အံ့-ဟူသော စေတနာ၌၊အာဠိ ဧသည်ဂို သတ်အံ့ဟူသော စေတနာမရှိ,ပါဘဲလျက်၊ အဘယ်ကြောင့် အနန္တရိယကံထိုက်ပါသနည်း-ဟူငြားအံ့၊ ။ဆိတ်ဂိုသတ်အံ့-ဟူသောစေတနာ၏ရှေးအာဘို့ဖြစ်နှင့်ပြီးဖြစ်သောကြောင့်ဂုင်း, ဤနေရာ၌ ဂ်ုသော ဂဏ္ဌုကို သတ်အံ့-ဟူသော သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ၏ ထိုအာခါ၌၊ တည်သောကြောင့်ဂုင်း,ကံထိုက်၏။ ။ဟူလို့။

ဂဏ္ဌကံ မာရေဒိတ် ပဝတ္တစေတနာယ ပဒ္ဓဘာဂတ္တာ ဇာတံ မာရေဒိတံ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာယ တဒါ သန္နိဟိတတ္တာ ယထာဝတ္ထု ကံ ကမ္မဗဒ္ဓေါ ဟောတိ ယေဝ။ ။သာခတ္ထဒီပနီ-ဋီကာ။

အနန္တရာဘာဝေး။ ။ဂဏ္ဌကံမာရေဒိတံ ပဝတ္တစေတနာယ၊ ဆိတ်ကို ငါသတ်အံ့ဟူသော ဖြစ်သောစေတနာ၏။ ပဒ္ဓဘာဂတ္တာ၊ ရှေးအာဘို့ဖြစ်သောကြောင့်ဂုင်း။ ဇာတံမာရေဒိတ်သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာယ၊ ဤသို့သတ်အံ့ ဟူသောသန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ၏။ တဒါ၊ ဘိုးခါ၌ သန္နိဟိတတ္တာဝစ၊ တည်သည်၏အကြောင့်ဂုင်း။ယထာဝတ္ထုကံ၊သတ်အင်သော ဝတ္ထုအားလျော်စွာ ကမ္မဗဒ္ဓေါ၊ ဘဲဘွဲ့အင်သည် ဟော်ယေဝ၊ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။

ဂုင်းဆိုဝံ့နေရာ၌၊အာဝဂ်ုံ့ကာဟန်းအင်း၍သတ်သော်၊ ပါရာဇိကာဘာပတ်သ၍၏ ။ဘိုလူးပြုတ္တာ ဟိုသတ်မှ တရားစွဲဉ်းအာပတ်သင့်၏၊ ။အကြောင်ဂုင်းဟန်းသည် ခိုးသူဂို့သတ်အံ့ဟူစော်နေရာ၊ ခိုးသူအာသင်ဖြင့် လာသောအဘဝါဂုံသဘဲဒိအံ့။ အနန္တရိယကံသို့လည်းရောက်၏၊ ပါရာဇိကာဘာပတ်လည်းသင့်၏၊ ။ဤမည်သောဒုဟန်းကိုသတ်လေ့ဟု၊ ရည်ရွယ်၍ စေခိုင်းဖို့သတ်အင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်စေသောခဏာ၌ ပုထုဇဉ်ဖြစ်၏။ သို့သော်-တုဂုံးအားထုတ်သဖြင့်၊ စေခိုင်းသောသူသတ်သောအခါ၌မူ၊ရဟန္တာ ဖြစ်နေအံ့ ပထမဓေးသောခဏာ၌ပင်လျှင်အရဟန္တာဃာတကံထိုက်၏။ ။ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်ရုတ်ချင်း၌၊ ဒုက္ခလျှင် အကြောင်းရင်းဂို့သော၊ ဝိပဿနာကို စိုးပြုန်း၍၊အရဟတ္တမဂ်လိုသို့ရောက်၍၊ ထိုအနာဖြင့်ပင် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ စေခိုင်းသော ဟန်းသည်စေခိုင်းသောခဏာ၌ပင် အရဟန္တာ ဃာတကံထိုက်၏။

၃၃. တတိယပါရာဇိကဝဏ္ဏနာ ၅၃

အာထဗ္ဗသာဓိကစေတနာ မဂ္ဂါနုဇ္ဇဲရ ဖလသဒိသာ၊ တာဒ္ဗာ နာယံ အာဏာဘိက္ခဏောယေဝ ပါရာဇိကော။ • ။

ပါရာဇိကဘာ-အဋ္ဌကထာ။

အနုက်ကား....အထဗ္ဗသာဓိကစေတနာ၊ လိုအပ်သောအကျိုးကို ပြုစေတတ်သော စေတနာသည်။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ မဂ္ဂါနုဇ္ဇဲရ ဖလသဒိသာ၊ မင်္ဂနောင် အခြားခဲ့ဖြင့်သော ဗိုလ်နှင့်တူ၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ အဝသိ၊ မချွတ်၊ အယံ၊ ဤစေခိုင်းသောရဟန်းသည်။ **အာဏာဘိက္ခဏောယေဝ**၊ စေသောစကားဖြင့်သာလျှင်။ပါရာဇိကော၊ပါရာဇိကသို့ရောက်သည်။ပေါ့၊၏။

ထောဝရိပယောဂအစံဒုဗြတ်။

တွင်းစသော-ထောဝရိပယောဂကို စီရင်ချ၍၊ တစုံ တယောက်သော လူကိုရည်၍၊တွင်းကိုတူးအံ့၊ ၎င်းမြေသည် **အာကာဗ်ယ**မြေပင် ဖြစ်သော်ထည်း၊**ပါဏာဘာဝ်ပါတပယောဂ**ဖြစ်သောကြောင့် တူးတိုင်းတူးတိုင်း ဒုက္ကဋ် အံ့ပယတ်သာသင့်၏။ ထိုရည်မှန်းသောသူပင်ကျ၍၊ ဒုက္ခဝေဒနာ-နာကျင်ဘွယ် ဖြစ်အံ့၊ထူလွန်စွာဉီးအံ့ပယတ်သင့်၏၊ **သေသေဘိ**ကား- **ပါ**ရာဇိက အံ့ပယတ်သင့်၏။ ။ရည်မှန်းသူမှတပါးသောသူ ကျ၍**သေး**ဘိ၊ အံ့ပယတ်မသင့်။ ။ မရည်ရွယ်မှု၍၊အံ့မှတ်မဲ့**သော**သူသေစေသတည်းဟူအကယ်၍ တူးခြင်းအံ့။ အကြင်မျှလောက်သော သူတို့သည် ကျ၍သေကုန်၏။ ထိုမျှလောက်ကုန်သော ပါဏာတိပါတကံတို့သည် ထိုက်ကုန်၏။

ဤသို့တူးရာ၌ ပါဏာတိပါတကံထိုက်သည်မှာ၊အဘယ်စေတနာဖြင့်ကံ ထိုက်ပါသနည်း။ ပေါက်တူးအံ့ချက်ပေါင်းမျှားစွာတွင်၊ အဘယ်ပေါက်တူး အံ့ချက်စေတနာဖြင့် ကံထိုက်ပါသနည်း ဟူခြားအံ့၊ ။မဟာအဋ္ဌကထာ ဆရာအလိုသော်....ထိုကြီးစွာသောတွင်းကို တူးရာ၊ နောက်ဆုံးဖြစ်သော ပေါက်တူးချက်၊သို့မဟုတ် ဖြေသယ်ယူရာဝယ်၊နောက်ဆုံးဖြစ်သော ခြင်း တောင်းကို သယ်ယူသော-သန္ဓိဋ္ဌာပက စေတနာကြောင့် ကံထိုက်၏။ ။ ဟူလို။ ။မဟာပစ္စရိတ် အဋ္ဌကထာ,သင်္ခေပအဋ္ဌကထာဆရာအလိုသော်ကား....ဤတွင်းခဲ့ကျ၍ သေစေသတည်းဟု ဝဓကစေတနာဖြင့် တူးသောပထမပေါက်တူးအချက်ငါးတနာဖြင့်၊ကံထိုက်၏။ပါရာဇိကကျ၏။ ။ ဟူလို။

ဒီကာဆရာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကား....တနေ့ထည်းဆို၊ မည်မိုးသော၊ ဝါ-ဆက်လျက်တစပါထည်း တင်္ဂါနိထည်းသော ပယောဂဖြင့် ဘုံးပြီးသည်ကို ညွှန်ပြ၊ အဆုံးဖြစ်သော သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ-ဟု မဟာအဋ္ဌကထာ ဆို တော်မူ၏။ ။ဤတွင်းဆို့ကျ၍ သေဆေးဟူသော အလိုဖြင့် တနေ့ဆို ဝိုးစည်း အနည်းငယ်မှ, နောက်တနေ့ဆို့ဝိုးစည်း၊ အနည်းငယ်မှတဆူးရှိပြီးသည်ကို ရည်၍ ပထမဓရေးဦးသန္နိဋ္ဌာပနာ စေတနာဟု-မဟာပစ္စရိတ် ဆရာများ ဆိုတော်မူကုန်၏။ ထိုကြောင့်-အဋ္ဌကထာ ဆရာများ၏ ဝါဒသည် မဆန့်ကျင်။ ။ ဟူလို၊ ဤကား ဒီကာဆရာ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ဘည်း။

> မဟာအဋ္ဌကထာယံ ဂေါသိင်္ဃယေဝ ဒိဝေသေ အဟုပသဒ္ဓေနေဝ ပယောဂေန ခဏိတ္တာ နိဋ္ဌာပေန္တိ သန္ဓာယ သဒ္ဒန္တိမာ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ ဝုတ္တာ ဇုကရာဒုပန ဇုမသိဒ် ပဘိတ္တာ မရန္တိ။တဲ့ အဓိပ္ပါယေန ဂေါသိင် ဒိဝေသေ ကိဉ္စိ ခဏိတ္တာ အပရဏ္ဍိဒ်ဒြ ဒိဝေသေ တဇေဝ ကိဉ္စိ ကိဉ္စိ ခဏိတ္တာ နိဋ္ဌာပေန္တိ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ။

သာဓကဒီပနီ-ဋီကာ။

မဟာ အဋ္ဌကထာယံ၊ မဟာအဋ္ဌကထာဒ်ိ။ ဂေါသိင် ယေဝ ဒိဝေသေ၊ တနေ့ချည်းဒ်ပင်လျှင်။ အဟုပသဒ္ဓေနေဝ၊ မည်မိုးသော၊ ဝါတစပါထည်း ဖြစ်သော ပယောဂေန၊ပယောဂဖြင့်။ ခဏိတ္တာ၊တူး၍၊ နိဋ္ဌာပေန္တိ၊ ပြီးစေ သောတွင်းတဲ့။ သန္ဓာယ၊ခြည်၍။ သဒ္ဒန္တိမာ၊အလုံးစုံတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော။ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ၊ သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာ ဟု၊ ဝုတ္တာ၊ဆိုတော်မူအပ်၏။ ဇုကရာသုပန၊ ဤမဟာအဋ္ဌကထာမှ တပါးသော၊ မဟာပစ္စရိတ် စသော အဋ္ဌကထာတို့ဆိုကား၊ ဇုမသိဒ်၊ဤတွင်းဆို့ ပဘိတ္တာ၊ကျ၍ မရန္တိ။သေဆေး ကုန်ဆဘည်း ဇုတိအဓိပ္ပါယေန၊ဤသို့သော အနက်ဖြင့်၊ ဂေါသိင် ဒိဝေသေဒ်။ ကိဉ္စိ၊အနည်းငယ် ခဏိတ္တာ၊တူး၍၊ အပရဏ္ဍိဒ်ဒြ ဒိဝေသေဒ်ဆို တဇေဝ၊ကိုအဓိပ္ပာယ် သာလျှင်။ကိဉ္စိကိဉ္စိ၊အနည်းငယ် ခဏိတ္တာ၊တူး၍။ နိဋ္ဌာပေန္တိ၊ ပြီးစေသောတွင်းတဲ့။သန္ဓာယ၊ခြည်၍။ဝုတ္တံ၊ဆို၏။ ။ဤအနက်ပေး။

ထိုကြောင့် သန္နိဋ္ဌာပကစေတနာသည်၊ မဂ္ဂါနုဇ္ဇာရဖိုလ်နှင့် တူသဖြင့် ဤတွင်းသို့ အနှစ်တရာကျဖြင့် ကျ၍ သေစေကာမူ၊ တူးဆဲ ခဏာဒ်သာ ပါရာဇိကဇာပတ်သင့်၏-ဟု၊ ဤမှသာ-မကျဉ်းမကျယ်၊ သောဘ

ငယ်တို့၊ အလွယ်တကူသင်ယူမှတ်သိနိုင်ရန်၊ ရည်သန်၍ ဦးဒေသသဏ္ဌာန်ကို ဝိနိစ္ဆယအာမြွက်မှကို၊ ထည့်စွက်၍ ဇာဝါပြုသိုက်ပေသည်။ အာကျယ်ကို လိုပါမူ၊ အံ့ဥကထာ၌ ရှုဘော်မူကြစေခလို။

တတိယပါရာဇိကာ-အာဘွင့် ပြီး ပြီ၊

၄-စတုတ္ထပါရာဇိကာ-အာဘွင့်။

၄။ ။ယေးပန ဘိက္ခု အနုဒ်မ်းစာနံ ဥဒ္ဒိုးဒိ် မနုဿေ ဗျံ အဒ္ဒုဿု ပနုဘာယိကံ အလမရိယ ဉာဏဒဿနံ သမုဒါဒရေယျ။ပ။ပါရာဇိကော ဟောတိ အသံဝါသော။

ပါဘိုမောက္ခသံဝရ သိလတည်းဟူသော အင်သိသသိက္ခာဒ္ဒတည်၍၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်ပြီးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိပါဘဲ၊ လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မပံထတရားသဘယ်ပါးထက်ဖြတ်သော စျာနိတရား, မဂ်တရား, ဖိုလ်တရားတို့ ငါသိ၏၊ ငါဖြင့်၏။ ငါရ၏ဟု ပြောငြာအံ့။ ထိုပြောဆိုသည်မှတပါးသောအခါ၌သူတပါးတို့ မေးစိစစ်အင်ဟသော်ပင်း၊ သူတပါးတို့ မမေးစိစစ်အင်သော်ဌင်း၊ အာပတ်သင့်ပြီးသော ရဟန်းသည် စင်ကြယ်ခြင်းကို အလိုရှိ၍၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မသိဘဲ ငါသိ၏ဟု, မဖြင့်ဘဲ၊ ငါဖြင့်၏ဟု, ဆိုမိ၏။ အချို့သော ဒုဿီလသဘျာဝယ္ကင်းသောစကား ကိုဆိုမိ၏ဟု ပြောဆိုကုန်၏။ ခြင်းတို့ ထား၌၊ ချာန်, မဂ်, ဖိုလ်တရားကိုမိမိကိုယ်သို့ဆောင်၍ပြောဆိုပါမူ ရဟန်းအဖြစ်မှ ဆုံး ရှုံး၏။ ရဟန်းကောင်းတို့နှင့် ကဲကြဲး, ကဲလယ် မပြုထိုက်၊ ဟူသုံ့။

ဤကာ -ပါဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အနိဒ္ဒိဋ္ဌိယ်။

အဲ့ဒီအခါ....ဟူသောပုဒ်၌၊ နှ-သဒ္ဒါ၊ အတိသဒ္ဒါရှေးရှိသောဥ-ဝေတ်၊ သင်ခြင်း အနက်ဟော၊ အန္တိ-ပစ္စည်း၊ ။အတိသဒ္ဒါကော၊ ဝေဝုဏ္ဍဝုဂ်-ကာ-ဥပသာရပုဒ်-နှ-သဒ္ဒါကော၊ ပဒိုဝေဆဏ္ဍော်စီ၊ ။ထိုကြောင့် အန္တိပစ္စယန္တိ့ထင်ရှားပဲမှဝေသော်၏။ ။အနုဘိဇာနံ-အနုဘိဇာနန္တိ့ကော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏ဝိသိဋ္ဌဓမ္မတရိမနုဿဓမ္မထင်ရှားကိုသည်ကို မသိဘဲ-ဟူသောဒုနာ ။အဓိပ္ပါယ်ကော ... အကြင်ရဟန်းသည်၊ စျာနိမဂ်ဖိုလ်ဝိသိဋ္ဌဓမ္မတရိ၏ဟု ပြောဆို၏။ထိုပြော

သောခဟန်း၏ ဒိဒ္ဓိပြောသော စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားသည် ဒိဒ္ဓိသဟဂတ်ရှိသည့်အဖြစ်ကို မသိပါဘဲ၊ ဝ၊ မဒ္ဒိုပါဘဲ-ဟူလို။ ။ထိုကြောင့် အဘဂူကဖြစ်၍ ပါရာဇိကအာဝပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ဥဒ္ဒေါ်မနုဿမွေ... ဟူသည်ကား။ ။ဥတ္တရိစ တော မနုဿဝစာဘိဥတ္တရိမနုဿာ၊ ။စျာနလာဘိပုဂ္ဂိုလ်,ဘုရား,ရဟန္တာ အရှင်မျိုးရ၏။ထိုဘုရား ရဟန္တာ အရှင်မျာ သည် ပကတ်သာမညလူဘို့ထက် မြတ်သောကြောင့် ဥတ္တရိမနုဿမည်၏-ဟူလို။ ။ဥတ္တရိမနုဿာနံဟေမွော-ဘဏာ၊ ။စျာန်,မဂ်,ဖိုလ်တရားရ၏။ ။ဤအလို၊ ဥတ္တရိမနုဿမွေ၊ပကတိလူတို့ထက် ခြတ်ကုန်သောစျာနလာဘိ-ဒေဝရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဘရားကို ဟုပေး။ ။တာနည်း။ ။ မနုဿာနံ ဟေမွော မနုဿဟေမွော၊ ။လူတို့၏ပကတိ တရားရင်းဖြစ်သော ကုသလ ကမ္မပထဘရားရ၏။ ။မနုဿဟေမွေဟိ ဥတ္တရိတရော်တိ ဥတ္တရိမနုဿဟေမွော၊ ။စျာန်,မဂ်,ဖိုလ်တရားရ၏။ ။ဤအလို။ ။ဥတ္တရိမနုဿမွေ၊ လူတို့၏ ပကတိကုသလ ကမ္မပထတရား ဆယ်ပါးထက် မြင့်မြတ်သော စျာန်မဂ်ဖိုလ်ဘရားကို ဟုပေး။

အဇ္ဈေ့ပနဝေဏိကံ....ဟူသည်ကား။ ။ဥပနေတိ ဥပနယတီဟော၊ ။ အဇ္ဈတ္တံ ဥပနယတီဟော အဇ္ဈော့ပနယတီဟော၊ ။တာနည်း။ ။အတ္တာနံဥပနယတီ ဟော အဇ္ဈော့ပနယတီဟော၊ ။ပုဂ္ဂလံဥပနယတီဟော။ရဟန်းခ၏။ ဤအလို... အတ္တော့ပနယတ်ကံ၊ဒိဋ္ဌိဒွေ့ စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားကို ဆောင်သည့်၏ အဖြစ်ကို၊ဝ၊ဒိဋ္ဌိ ကိုယ်ကို စျာန်မဂ်ဖိုလ်တရားဒွေ့ ဆောင်သည်၏အဖြစ်ကို ပုဂ္ဂိုလာဝပွေနံ ပေါ်အောင်ပေး။

ဥဒ္ဒေ့ဓိမနုဿဒေမွေ ဖြစ်သကဲ့သို့ကား ပထမစျာန်,ဒုတိယစျာန်,တတိယစျာန်, စတုတ္ထစျာန်-အာဒြိုစျာန်လေးပါး၊ ။သုဒ္ဓိတဝိမောက္ခ,အာနိဉ္စဝိမောက္ခ, အာနေဉ္ဇဝိဝိတ ဝိမောက္ခအာဒြိုပါး။ ။သုဒ္ဓိတသမာဓိ, အနိဉ္စသမာဓိ,အာနေဉ္ဇဝိဝိတသမာဓိအာဒြိုပါး။ ။သုဒ္ဓိတ သမာပတ်,အနိဉ္စသမာပတ်,အာနေဉ္ဇဝိဝိတသမာပတ်အာဒြိုပါး။ ။ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး, သဒ္ဓါပဉ္စာနံလေးပါ , သမ္မာဒေနံလေးပါး, ဈာနဝိပါဒ လေးပါး,ဈာန်ငါးပါး,ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး,မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး,သောတာပတ္တိဖလသဒ္ဓိ ကိရိယာဒီသော လေးပါး,ဂြဂဟပဟာန်,ဒေါသဟပဟာန်, မောဟပဟာန်,ရာဂ စိဉ်၏ ကင်းသောအဖြစ်, ဒေါသစိတ်၏ ကင်းသောအဖြစ်,မောဟစိတ်၏ ကင်းသောအဖြစ်,ပဌမဈာန်ဖြင့် အိတ်ငြိမ်ရာဌမွေ့.သော်၏။ ။ဤသို့လျှင်

ဗျာနိစသောများစွာသောဥတ္တရိမနုသဓမ္မတို့ကို သိအပ်ကုန်၏။ ။ဆိုဒနပ်ပြီးသောဥတ္တရိမနုသဓမ္မတို့တွင်၊ တပါးပါးကို မိမိကိုယ်၌ဘင်၍ ပြောလျှင် ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏။

အလေဓရိယညာဏဒဿနံ....ပုဒ်၌၊ ညာဏဒဿနံ-ဟု။ ။ညာဏဆို တံ ဒဿနဟူတိ ညာဏဒဿနံ။ ။မဟဂ္ဂုတ်ပညာ,လောကုတ္တရာပညာရှိ၏။ ။ကိလေသေဟိ အာရိယတိဝိသုဒ္ဓတိဘိ အာရိယံ။ ။ဝိသုဒ္ဓဘောဂုဏ်ရှိ၏။ ။အာရိယံ ညာဏဒဿနန္တိ အာရိယညာဏဒဿနံ။ ။အလံပရိယတ္တံအာရိယညာဏဒဿနံ ဇွတ္ထဟိ တထာ။ ။ဟုပြီ။ ။ဥတ္တရိမနုသဓမ္မ-ခရှိ။ ။ထိုကြောင့်-အာလမရိ ယညာဏဒဿနံနှင့် ဥတ္တရိမနုသဓမ္မံ-ဟု၊ ဝိသေသန ဝိသေသျ-ဟုမှတ်။

သန္ဒဒိဋ္ဌေ....ကာ၊သံ-ရှေး,ဥ-ရှေး,ဒိဋ္ဌ-ရှေ့ရှိသော စက္ခု-ပေတ်၊ အာရောစနဂ္ဂဟဏ။ ။ဝေဒနံ အာနေကဘဏ္ဍတ္တာ ဟူသည်နှင့် အညီ၊ စက္ခုပေတ်သည်၊ဝေတ်နက်ရင်းကား-ဂတိ,အာစာရ,ဘဏ္ဍ,သံသယတို့ပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ဝိဒူကတ်၌ များစွာဆန်းကြယ်သော အနက်ရှိ၏။ ပြောကြားခြင်း အာရုံလည်း၊ကာဃယဝိညတ် ခြေလက်ကိုယ်ဖြင့် ဖြစ်စေ၀စီဝိညတ် နှုတ်ဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့် ဖြစ်စေသိကြားလိမ္မာ· နားလည်သော လူဖောက် ဖြစ်သောသူအား ပြောကြားခြင်းကိုသာ ပြုရမည်။

ဆုတ်ဇာနုဘဒ္ဒ-ဆုတ်ပသဿာဒိ....ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဥတ္တရိမနုသဓမ္မံ ကို ပြောကြား'ပုံ အခြင်းအရာကို ဖြစ်၏။ ။တေနာဘဒေပေနုသမုဒေယန္တိ။ ။ ပါဠိဖြင့်၊ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်သော ရဟန်,သည်၊မိမိ၌ သော်ပြီးသော ပါရာဇိကအာပတ်ကို ဝန်ခံသောအခါကိုဖြစ်၏၊ ထိုသို့ ဝန်ခံပါမှ ပါရာဇိက အာပတ်သင့်သည် မဟုတ် ပြောဆိုသော ရဟန်းသည့် ပြောဆိုသော ခဏာ၌ပင် ပါရာဇိကအာပတ် သော်၏ သို့သော်၊ သင့်ကျောက်သောအာပတ်ကို မဲ့၊သူဘပါးသည် စောဒနာအင်သည်ဖြစ်စေ၊မစောဒနာအင်သည်ဖြစ်စေ၊ ဝန်ခံအပ်၏။ ။ထိုကြောင့်။ "သမဏဂါဟိယမာနော-အသမဏဂ္ဂါ ဟိယမာနော၀ါ" ....ဟု ဟောတော်မူသည်၊

အေးပနေနဝိသုဒ္ဓိုးပေနက္ခဒ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ထိုပါရာဇိက အာပတ် သင့်ပြီးသောရဟန်း၏ စင်ကြယ်သောအဖြစ်သို့ ရောက်အောင် ပြုရပုံသည် ဟူသောအနက်ကို ဖြစ်၏။ ။အာဓိဂါယိကာ၊ ။တပါးပါးသောပါရာဇိကာပတ်သို့

ရောက်သော ရဟန်းသည်ရဟန်းအဖြစ်၌တည်၍ဈာန်စသည်တို့ကို ရခြင်းငှါ မထိုက်၊ မိမိ ရဟန်းအဖြစ်သည်လည်း မစင်ကြယ်ချေ။ ထို့, ဥပါသကာ, အရာမ်စောင့်, သာမဏော, တို့တွင် တပါးပါးပြုလုပ်၍ ဒါနစသည်ဖြင့် နတ်ရွာခရီးကိုဂုဏ်း၊ ဈာန်၄သည်တို့ဖြင့် နိဗ္ဗာန်ခရီးကိုဂုဏ်း၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ကာ ပြီးစေရာ၏။ဤသို့ ရဟန်းအသွင်ကိုပယ်စွန့်၍လူစသည်ပြုလုပ်ပါမှ ပါရာဇိကာမာပတ် ဆေးကြောစင်ကြယ်သည် မည်၏။ ။ဟူလို။

တသွာ ဃဂိဟိအာဒိဘာဝေါ ဝိသုဒ္ဓိနာမဟောတိ။ ။ပါရာဇိကော် အာဒ္ဓကထာ။

အာဒာနဂဏ်းပေါင်လင်း.....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊အဘူတာရောစနာကာရကို ပြ၏။ ။**အညဘြာဟ်မဏာနာ**....ပဉ္စင်္ဂ၊အဂိမာနာ ဟူသည်ကား၊ လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါးသို့တင်၍ တောဘူမကသခီဂရ တရားတို့ကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ဂဟဏာဘာဝနာတရားကို ပွါးများအားထုတ် နေထိုင်သော ရဟန်းများအား ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်တရားများသို့ မရောက်သေးမရောက်သေးသော်လည်း ရလိမ့်မည် ရောက်လိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်သော မာနသည်၊ ဝ်-လွန်ကဲသော မာနသည် အဂိမာန မည်၏-ဟူလို။ ။အဓိဂတော မာနော အာဓိမာနော။ ။အဂိဂေါ ဝ် မာနော အဂိမာနော၊ ၊ပ၊ပြီ။

မြေပဉ္စမသန္တိဒါ, နိဂျုတ်ပဒိသန္တိဒါ, ပဒိဘာနပဋိသန္တိဒါ, ဤသုံးပါးတို့သည် ကာမကုသိုလ်,ကာမကြိယာ, ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့၌ ဖြစ်ကုန်၏။ အတ္ထပဋိသန္တိဒါသည် ကာမကုသိုလ် ကြိယာဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်တို့၌ ရင်း၊မဂ်စိတ်တို့၌ရင်း ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဘဝင်းပါဠိန္ဒလောဒိသဖြင့် ရှေးပဋိသန္တိဒါသုံးပါးဟုဆိုရင်း၊ လောကိအဋ္ဌကထာတို့ကဲ့သို့ ရ၏ဟု ဆိုသော်လည်း ပါရာဇိကအာဝပတ် ၎သည်၊လောကုတ္တရာ ပဋိသန္တိဒါကို ရ၏ဟု ဆိုမှသာ ပါရာဇိကအာဝပတ် သင့်၏။

သင်္ခေပအဋ္ဌကထာ, ကုရုန္ဒိအဋ္ဌကထာတို့၌ကား၊ အတ္ထပဋိသန္တိဒါသို့ ရောက်၏ဟု သာမညဆိုသဖြင့်လည်း ပါရာဇိကအာဝပတ် သင့်၏ဟု ဘယ်နှယ်ဆို။ ၊မဟာအဋ္ဌကထာ ဆရာကား၊ ဤသို့ဆိုကာမှုဖြင့် မသင့်ဟု ဆိုတော်မူ၏၊ မဟာအဋ္ဌကထာ၏ စကားကိုသာ အနှစ်သာရအားဖြင့်မှတ်အပ်၏ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။

ဗုဒ္ဓဘာသာချက်။ ။ပါရာဇိကော-ဒ္ဒ၊ ပါရာဇိကပုဒ်သည် ပုဂ္ဂိုလ်,သိက္ခာပုဒ်,အာ
ပတ်တို့ဒွိဖြစ်ရာ ဤဒွိပုဒ်ဝိုလ်ဒွိဖြစ်၏။ ပရာဇယံအာပန္နောဘိ
ပါရာဇိကော-ဟုဖြေ။ပရာဇယံ၊သောသနာတော်မှဆုံးရှုံးခြင်း
သို့။အာပန္နော၊ ရောက်သည်တည်း။ ဤတိုကြောင့်၊ပါရာဇိ
ကော၊မည်၏။ ။ထိုင်းသိက္ခာပုဒ်ကို လွန်ကျူးသောသူသည်
သာသနာတော်မှဆုံးရှုံးခြင်းသို့ ရောက်သောကြောင့် ပါရာ
ဇိကမည်၏·ဟူလို။ ။သိက္ခာပုဒ်ကိုအလိုရှိပါမူ၊ ။ယောတံ
အာတိက္ကာမေတိ၊ တံ သာသနာဘော ပရာဇေတိ၊ပါရာဇိ
ကော။ ။ယော၊အကြင်သူသည် တံ၊ထိုသိက္ခာပုဒ်ဘော်ကို။
အတိက္ကာမေတိ၊လွန်ကျူး၏။ တံ၊ ထိုလွန်ကျူးသော သူကို၊
သာသနာဘော၊မှ ပရာဇေတိ၊ ရှုံးစေတတ်၏။ ဤတိုကြောင့်၊
ပါရာဇိကော၊ ပါရာဇိကမည်၏။ ။သိက္ခာပုဒ်ဘော်ခုနစ်
•အာပတ် ကို အလိုရှိပါမူ။ ။ယော နံ အာပ္ပဇ္ဇာပဇ္ဇတိ၊ တံ
ပရာဇေဘဲတ်ပါရာဇိကော။ ။ဟူပြီ၊ (အနောက်လွယ်ပြီ)

ပညာတ်ဆောင်ခုရခြင်း အဓိကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်မူလပညာတ်ကို၊ အနုတ္တရဘွဲ့တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ဝေသာ
လီပြည်၊ မဟာဂုန်တောင်ယံ၊ စုသစ်မွန်းသျှန်တင်သော စခန်းမျာ်းဒွ
သိတင်းဝုံး နေတော်မူစဉ်အခါ၊ ဝဇ္ဇိဗျဒါဖြစ်ကခ်ဒွ်၊ ဝါကင်နေထိုင်ကုန်
သောရဟန်းတို့သည် မိမိတို့ဂေါစရဂါမ ပြုံရာဖြစ်သော ဝန္ဒိုးပိုင်းသည်.
တော်မွတ်ခေါင်းပါးသဖြင့် သဒိတ်လက်ဝဲဆွမ်းခံ၍ မမျှတဘော်မူကြရကား၊
ဆွမ်းဘောဇဉ် လာဘ်လာဘ မျှတစိမ့်သောငှါ မိမိတို့သန္တာန်ဒွ ဗျာန်,မဂ်,
ဖိုလ်ဘာရား မရမဂိုကြပါဘဲလျက် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ဗျာန်ရ၏ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား
မဂ်ရ၏-စသည်ဖြင့် တပါးသည် တပါး၏ဗျာန်စသော ဥစ္စာရှိမှုသမျှကို
လူတို့အား ပြောကြားမှု ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်ဘော်မူသည်။

"အညတြအနီမဒနုဒ"ကား အနုပညတ်တည်း။ ။ထိုင်းအနုပညတ်ကို
မှားစွာသော ရဟန်းတချားပွါးမှားအားထုတ်ကုန်သော ရဟန်းဘို့သည်
မမြင်အပ်သောတချားဒွ မြင်အပ်၏ဟု အမှတ်မှိုကုန်သည် ဖြစ်၍ မကောင်

အင်သောဘရားဦး ရောက်အပ်၏ဟု အာမတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ရန်းသောမာနဖြင့် အဓရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြောကြားကြသောကြောင့် ပဉ္စတ်တော်မူပြန်၏။

အဋ္ဌ၊ ၁-ဥတ္တရိမနုဿမွေမိဒ္ဓိမရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၂-ယုတ်မာသောအလိုဖြင့် ဥတ္တရိမနုဿမွေကိုပြောကြားသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၃-သူတပါး ဘို မသွန်းသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၄-ကြားအင်သောသူသည် လူဇာတ်လည်းဖြစ်စေ၊ ၅-ကြားဆဲခဏ်၌ သိသည်လည်းဖြစ်စေ ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်မှ အာပတ်သင့်သည်။

စာဂုတ္တပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဒေါ်ပြီး။
ပဌာရာဇိကုဒ္ဒေသအာဒေါ်ပြီး။

သံဃာဒိသေသုဒ္ဒေသ။ ၁-သုက္ကဝိသင်္ဋိသိက္ခာပုဒ်အာဒေါ်။

ကုဋေ ဆောပနာ ယဿ ဒုက္ကဋဿာ တေရသသံဃာဒိသေသာစဗ္ဗာဒုဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆတိ။

၉-၁။ ။သဉ္စေတနိကာ သုက္ကဝိသင်္ဋိအညတြ သုပိနန္တာ၊သံဃာဒိသေသေ။

ယသုဒ္ဒေသဝါ၌ တဆဲ့ဝဲ့ပါးသော သံဃာဒိသိသ် ဒုဝပတ်တို့ကို အကျဉ်းဟော်ပြပေအံ့၊ ။၁-ဒုကြောင်ရဟန်းသည် လွတ်လိုသော စေတနာရှိသည် ဖြစ်၍၊လုံ့လပြု၍ ဘုက်ဂ်လွတ်စေပါမူ သံဃာဒိသိက်ဒုဝပတ် သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။ဤကား-ဝိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏဉ်-အနိဗ္ဗါယ်။

ကုမေဇဆောပနာ....၌၊ဤမေသဒ္ဒါသည် ဝတ္ထုပေကွ,ဝစ္ဆမာနပေကွ နှစ်ပါးတို့တွင် ဝစ္ဆမာနပေကွတည်း၊ ၎င်း၏ ဝိသယကား မွေတည်း။ တို့ကြောင့်။ ။ကုမေဆောပနမွေ၊ ဤပြဆိုလတ္တံ့သော တရားတို့သည်၊ ။ ပ၊ ဝစ္ဆမာနသံ ပေါ်အောင်ပေး၊

အဝယဝဏ္ဏန္တု....ကား၊ဒုဝသုပ်ပုဒ်။ ။**ဧတာရသ**ဖြင့် ယင်းသံဃာဒိသိဝ်၏ ဇာတိဒုဇောဒုဝတွက်ဒုပြားကို ပိုင်းခြား၍ ပြ၏။ ။**ဥဒ္ဒေသံ**....ပုဒ်ကား၊ ဘာဝပ္ပဓေနပုဒ်တည်း။ ၎င်း၏ ဒုဓိပ္ပါယ်ကို ကစ္စာယနဂဠ္ဌိထွန်၌ အာ၊ယ်ဘဝင့်

သံဃာဒိသိသ်။ ၁-သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသိက္ခာပုဒ်အာဒေသ်။

ဘွင့်ပြခဲ့ပြီ။ အထိုင်ပါမှု ၎င်းခွဲရှာသင့်ကုန်။ ။ထိုကြောင့် ဥဒ္ဒေသံ၊ သချုပ်အားဖြင့် ပြဆိုအပ်သည်၏ဖြစ်ကြောင်းသို့။ဟု ဘုဝပုဂ္ဂိုလ်သံ ပေါ်အောင် အနုက်ပေး။

သန္ဓေတနိုကာ....၌ သံသဒ္ဒါသည် သမောဒေန,သခေါပ,သမန္တာစသော အနုက်တို့တွင် သံဝိဇ္ဇမာန အနုက်ရှိ၏။ ။သံဝိဇ္ဇတိ စေတနာ အသောတိ **သန္ဓေတနာ**။ သန္ဓေတနာဝ သန္ဓေတနိကာ။ ။ဟုပြု။ ။ဤအလို၊ဇာကပစ္စည်းသွက်ထွ။ ။တနည်း။ ။သံဝိဇ္ဇမာနာ စေတနာ **သန္ဓေတနာ**။ ။ **သန္ဓေတနာ** အသော အာတ္ထိတိသန္ဓေတနိကာ။ ။ဟုပြု။ ။သံသဒ္ဒါကား သံဝိဇ္ဇမာနတ္ထပင်။ ။ဇာက ပစ္စည်းကား၊ အာသတ္ထာတ္ထ။ ။အာသာ၏ အာရ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ ကိုဖွဲ့။

သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ... ၌ ဝိဿဋ္ဌိသဒ္ဒါကား၊ ဝိ-ရှေးရှိသော သဒ္ဓါဝတ်၊ဟိ ပစ္စည်း၊စာဂ အနုက်ရှိ၏။ ။ဝိဿဇ္ဇနံ ဝိဿဋ္ဌိ။ ။တည်ရာမှ ရွေ့ခြင်း ကြိယာဒရ၏။ •။သုက္ကဿ ဝိဿဋ္ဌိ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိ။ ။ဟုပြု။

•ဤ၌ သုက္ကအာရ သုက်သည် ဆယ်ပါးရှိ၏။ဆယ်ပါး ဟူသော်ကား၊ ညှိသောအာဆင်း, ဖွေ့သောအာဆင်း, နိသော်အာဆင်း, ဖြူသောအာဆင်း, ရက်တက်ရောအာဆင်း,ရောအာဆင်း,ဆီအာဆင်း,နှံ့ရောအာဆင်း, နှံ့ပျံးအာဆင်း, ထောပတ် အာဆင်းရှိသော သုက်အားဖြင့် ဆယ်ပါးအာပြားရှိ၏။ ။ဇင်း သုက်၏တည်ရာဌာနကား၊အာဆို့ဆရာကား ဒွေးစေ့ပု,အာဆို့ဆရာကား ခါး, အာဆို့ဆရာကား တကိုယ်လုံးဟုဆို၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင် တတိယဆရာ၏ စကားကို ကောင်းသော ဆိုခြင်းဟု မှတ်အပ်၏ပါ့ ဒေဝဒတထောဆရာ ဆုံးဖြတ်ဘော်မူ၏။ ။ထိုစကားမှန်၏ ကာယပသာဒ, ဇာတိဘော,ပန်းမွှာ, သုက်,အဗ္ဗဒသည်းခြေ စသည်တို့၏တည်ရာကား၊ခြေသိးလက်သိးစသည် ကဲ့ ချန်ထား၍ တာဟုယ်လုံးပင်တည်း။

•အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။လွတ်စေလိုသော စေတနာဟိုသည်ဖြစ်၍၊ ဖိဒ်၏ အဂိါဇာတ်ကို လက်,ပေါင် စသည်တို့ဖြင့် လုံ့လပြုသော ရဟန်းအာ ဆိုအာပ်ပြီးသော ဆယ်ပါးသော သုက်တို့တွင် တပါးပါးသော သုက်သည် ဆိုအာပ်ပြီးသော တည်ရာဌာနမှ ယင်ယေသောက်လောက်ဖျံ အာနည်းယေ်မှ၊ ပင်ဖြစ်စေကာမူ ရွေ့လျော၍ ကျင်ယေ်ချောင်းသို့ သက်သည် ဖို့သော်၊ အပြင်ပသို့ မထွက်လင့်ကစား သံဃာဒိသိသ်အားတ် သင့်၏။ ။ဟူလို၏

သုဝိနန္တေ၁....ဌ်၊အာန်တံပစ္ဆိညှ်းသည် သုတ္တန်၊ဝနန်၊ကမ္မန် စသည်တို့ကဲ့သို့ ဒုနက်မရှိ။တန္တေဘာညှ်း၊ ။သုပိနေ၁၉၀ သုပိနန္တေ၁။ ။ဟူပြီ။ ။ သုပိနန္တေ၁ဟု ဆိုသော်လည်း အိပ်မက်ကို မယူအာပ်။ အိပ်မက်အာတွင်း သုဂ်လွတ်ခြင်းကိုယူ။ ။အိပ်မက်အတွင်း သုဂ်လွတ်ခြင်းကား စေတနာမရှိသောကြောင့် အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

သံဃာဒိသေသော.... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အာဒိစ္စ သေသော အာဒိသေသော။ ။သံဃော အာဒိသေသော ဇုန္တိတဇ္ဈော အာသာတိသံဃာဒိသေသော၊ ။ဟု ဗဟုဗ္ဗိဟိသမာသ်တဲ့စပ်အင်္ဂါ။ ။အသေ၊ထိအာပတ် အပေါင်းအ၁။ အာဒိသေသော်၊ ပဂိဝ်သ်ပေးရာ အစအဒေါ်၊ မာနတ်-အဇ္ဈာနိသွင်းသောကြောင်း သေအခါတို့ဌ်၌။သံဃော၊ကို။ ဇုန္တိတဇ္ဈော၊အလို့ငှာ အပ်ပါ၏။

အဓိ၂်ယ်ကား။ ။ဤသံဃာဒိသိက် အာပတ်သင့်၍ ၎င်းအာပတ်မှ ထခြင်း,ကင်းခြင်းငှါ အလို့ငှာသော၎ဟန်း၏ ဝုဋ္ဌာနကံ၏အစဉ်၊ပဂိဝ်သ်ပေးခြင်းငှါ သံဃာတော်ကိုအလို့ငှာ၏။အစမှ ကြွင်းသောအလယ်၌၊မာနတ် စသည်ပေးခြင်းငှါလည်း သံဃာတော်ကို အလို့ငှာ၏။အခေါ်း၌ အာဇ္ဈာနကံကျိုးငှါ သံဃာတော်ကို အလို့ငှာ၏၊ ဤသို့လျှင် ထိုဝုဋ္ဌာနကံနှင့် စပ်သော အစ,အလယ်,အဆုံး အားလုံးသော အခါတို့ဌ်၌ သံဃာပါလျှင် မပြီး။သံဃာတော်ပါ၌၊ဝါ-သံဃာဖြောက်ပါမှပြီးသောကြောင့် ၎င်းအာပတ်သည် သံဃာဒိသိက်မသ်၏။ ။ဟူလို။

လွတ်စေခြင်းငှါ သာယာသော စေတနာဖြင့် စေ့ဆော် သည်လည်းဖြစ်အံ့။ သာယာသည်သည်လည်း ဖြစ်အံ့ လက်ခသည်ဖြင့် လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်အံ့၊ လွတ်လည်း လွတ်အံ့၊သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ ။တနည်း၊ စေ့ဆော်အံ့၊ သာယာအံ့၊လုံ့ဂ ပြုအံ့။လွတ်ကာမလွတ်။ တည့်စွန့်အာပတ်သင့်ပြီ။ ။တနည်း၊ရာဂထိုးကျင်သည်ဖြစ်၍၊ပေါင်ဖြင့်ဂင်း, လက်ခုပ်ဖြင့် ဂင်း အင်္ဂါဇာတ်ကို ပြင်းစွာသွင်း၍ လွတ်စေခြင်း,အားတုတ်ခြင်းနှင့် ကကွအိပ်အံ့၊အိပ်သောဟန်းအား သုက်လွတ်အံ့၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ ။နောင်တာဘန် အာဒုဘာ၊ာမ္မဌာန်းကို နှလုံးသွင်းသဖြင့် ထိုဖြစ်ပေါ်နေသောရာဂကိုငြိမ်းစေ၍၊အိပ်သောဟန်းအား သုက်လွတ်ခြင်းသော်လည်း

အာပတ်မသင့်။ ။တနည်း-မိမိသဘောဖြင့် သုက်လွတ်ခြင်းကို သာသာ၏။ လုံ့လကားမပြု။ လွတ်ကား လွတ်၏။အာပတ်မသင့်။ ။တနည်း-ဓမ္မထုန ရောဂဖြင့်မဟုတ်ဂါမကိုကိုင်၍သုက်လွတ်အံ့၊ အာပတ်မသင့်၊ မေထုန်အာကျင့်၏ ပုဗ္ဗပယောဂ ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ မိမိ နိမိတ်ကို ခိုင်သသော,နွဲ့ညံ့သလောဟု သိစေခြင်းငှါငင်း၊ လျှင်ပေါ်သော အဖြစ်ဖြင့် ငင်း၊ ကစားသောခဟာန်းအား သုက်လွတ်အံ့၊ လုံ့လပင် ဂို့သော်သည်း စေတနာမဂို့သောကြောင့် အာပတ်မသင့်။ ။(အကျယ်ကိုလိုပါမူ ပါဠိတော်, အဋ္ဌကထာ၌ ရှုတော်မူကြလေကုန်။)

ပဉ္စတ်ဘေဒ်မူရဖြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်၌ မူလပညတ်ကို၊ သုံးသောကထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင် သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေဘဝန်ကျောင်းဘေဒါ၌၊ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္မယ်တော်မူစဉ်အခါ၊ အရှင်သေယျသကဲ့ထေရ်သည်၊သာသနာဘေဒါ၌ မပျော်မွေ့သဖြင့် အာဆင်းမလှ ဘက်ရွက်ကဲ့သို့ ဖြောတောင့်သော အဆင်း ဂို့သည်ဖြစ်၍ ကွန်ရွက်ပမာ အကြောပြိုင်းပြိုင်းထသောကြောင့်လိုသော ကိုယ်ရှိ သည်ဖြစ်၍နေစဉ် အရှင်ဥဒါယီမထေရ် နည်းပေးမှာကိုနာခံ၍ လုံ့လပြုလျက် သုက်ကို လွတ်စေခြင်းဘည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊

"**အညတြသုဒိန္နာ**"ကား၊ အာနုပညတ် မည်၏။ ၎င်းအာနုပညတ်ကို အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်သည်ဖြစ်၍ ကုက္ကုစ္စဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းများကို အကြောင်းပြု၍ ထပ်မံပညတ်ဘော် မူပြန်သည်။

အင်္ဂါ..... ၁-လွတ်စေလိုသော စေတနာလည်းဂို့စေ၊ ၂-လုံ့လလည်း ပြုစေ၊ ၃-လွတ်သည်လည်းဖြစ်စေ။ ဤအင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ် သင့်၏။

သုက်ကိုဝိသင်္ဍိသိကွာပုဒ်အာဘွဲ့ ပြီး၏။

၂-ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၊

၆-၂။ ။ဧယာ ပန ဘိက္ခု၊ ဩတိဏ္ဏော ဝိပရိဏာမံ ဇာနမာနော မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ကာယသံသဂ္ဂံ သမာပဇ္ဇေယျ။ပ။သုံယာဒိသေ ဧသော။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် ရာဂဘီလူး ပြင်းထန်စွာ ပူးဝင်သောကြောင့် ဘောက်ပြန်သောစိတ်ဖြင့် မာတုဂါမနှင့်တကွ ကိုယ်လက်နှိုးနှောသုံးသပ်ခြင်းအံ့ လက်ကိုကိုင်းခြင်း၊ဆံတုံးကိုကိုင်ခြင်း၊တပါးပါးသောအင်္ဂါကြီးငယ်ကိုကိုင်တွယ်ခြင်း ပြုခြင်းအံ့၊ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ ပဏ္ဏတ်လို။

ဤကားဝိဘင်္ဂတ္ထ။

အဝယဝဿအဓိပ္ပါယ်။

ဩတိဏ္ဏော.....ပဏ္ဏတ်ဟိုး။ ၊ရာဂဝေန သြတာဒိတဗ္ဗောတိ သြတိဏ္ဏော။ ၊ပဏ္ဏတ်ခဲ့း။ ။ရာဂံ သြတရတီတိ သြတိဏ္ဏော။ ။ပဏ္ဏတ်ခဲ့း။ ကမ္မဿာဒေန, ကတ္တုသာဒေန,ဝိကြိုတ်ပြု၊ ၊ကာယသံသဂ္ဂရာဂနှင့် ပြည့်စုံသောရဟန်းရဖို့။ ။ထိုကြောင့်။ ။သြတိဏ္ဏော၊ ရာဂတည်းဟူသောဘီလူးသည် ပူးဝင်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ၊ရာဂ တည်းဟူသော တွင်းသို့သက်ဝင်သည်ဖြစ်၍။ ၊ပဋ္ဌ-ကံ-ကတ္တာသံ ပေါ်ဒေသင်ပေး။

ဒိပရိဏာဒေနာန.....ကာဒေး၊ ဝိ-ဂြိုး,ပရိဂြိုးဝိသော နုမ-ဝေတ်၊တ-ပစ္စည်း။ ပရိဥပသဒ္ဒေါဒ်ဂြိုးမှကြောင့် "ပရာဒ်-ပဒိ-ဒု-ပရိ" သဒ္ဒ ပဒေအရေးန-ငယ်ကို ဏာ-ကြိုးပြုန်၍ ဝိပရိဏာတာ ဖြစ်၏။ ၊ယင်းဝိပရိဏာတာ၏အရကို၊ ။ "အညထာပဝဇ္ဇေန"။ ၊ပဋ္ဌသော အဓိဗ္ဗာယထာ ၂-စောင်။ ။"ဝိပဒိဏာတောန၀်ဴ ပရိဝဇ္ဇေန"ပဋ္ဌသော ကဒိါဒိုကာ,ပါရာဇိကဏ် ဃသာဖနာ, ဆရာဟုဒေးလို့သော်၊ ဘောက်ပြန်ခြင်း ဝိပရိဏာမတ္တ အနက်ဟောပဋ္ဌ ၄တ်။

"ဝိရူပံဝါပရိဏာမေန"ပဋ္ဌသောအဓိဗ္ဗာယထာ ၂-စောင်၏ ဒုတိယဝိကပ်ဒေလို့သော်၊ ဝိပဒိဏာတ-ဒ္ဒ၊ဝ်-သဒ္ဒါကား ဝိရူပတ္တအနက်ဟော။ ပရိဏာတသဒ္ဒါသည်ကား မရင်မတည်ပ်တ်သည်ခြင်း ပရိဝတ္တနတ္တအနက်ဟော

ဟုကြံ။ ။ထိုကြောင့် ဝိပရိဏာတေနှ၊ဘောက်ပြန်သော။ ဝါ၊ဘောက်ပြန်သောဘဝသို့၊ သက်လျော်တဖန်၊ ပြန်၍လည်သော။ စိတ္တေန၊စိတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ။ဟုသော်ချာစွာယောဇနာရာဇီ။။

မှတ်ချက်။ ။ဤနှစ်ဝိကပ်အနက်၊ခွဲခြား၍ဘော်ပြချက်ကား၊သောတုဇနတို့ သံဝဏ္ဏနာကောသလ္လာဂ်၊ ရင့်သန်ရန်အတွက် ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်-အဓိပ္ပါယ်သွားမှားဖြင့်မူ၊ ဘောက်ပြန်ခြင်းပင် ဖြစ်၍၊ အတူတူပင်။ ။ဤအရာမျိုးဌ၊ငါတို့၏ကျေးဇူးရင်ဖြစ်တော်မူသော မန္တာလာဇေယျ၊မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကား။ ဇာတိဆံ ဘူတလက္ခဏော-အနက်ကိုလည်း ကြံဆ ယူငင်တော်မူသေး၏။ ဤအလို၊ ။ဝိပရိဏာတေန စိတ္တေန-ဝိပရိဿဟတစိတ္တေဘ ဟုတွာ၊ ဘောက်ပြန်၍ ဖြစ်သော စိတ်ရှိဆည် ဖြစ်၍ ဟုပေး။ သို့ဖြစ်ရကား၊အာရုပ်ရုပ်သော ပါဠိတော်မြတ်တို့၌၊ အမှတ်တမဲ့မဆင်ခြင်ပါဘဲ၊အံ့နက်မပေးမူ၍၊ သဒ္ဒနယ,အာတ္ထနယ,နှစ်ဝနှစ်တန်၊ အဖန်ဖန်စဉ်းစား၊ဂန္ထိရကျော်သွားဖြင့်၊ပေးလေ့ပေးထရှိကြစေခလို။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ၊သက်သက်သောဘဝ်စိတ်သည်၊ အာညစ်အကြေးကင်းဝေးစင်ကြယ်၏။ ပဋိသန္ဓေတည်နေဆည်မှအစ ဦးစွာဖြစ်ပေါ်ရကား၊ ပကတိစိတ်လည်းမည်၏။ ထိုပကတိဘဝင်စိတ်ဆည်၊ ပဋိသန္ဓေကစ၊ စုတိကုအောင်၊မခြားမထင်မူ၍၊ "ဘဝဿ အင်္ဂံ ဘဝင်" ဝိုက်ဟိအာရ၊ ကြည်လင်စွာဖြစ်ပေါ် ၍နေရာ၊ ထိုထိုသော-အာရမ္မဏာပစ္စည်းအာရုံကြောင့် ရာဂစိတ်,ဒေါသစိတ်စသောအာညစ်အကြေး၊အနောက်ဓာတ်များ၊ ရောစပ်ပေါင်းယှဉ်မှုကြောင့်၊နောက် ကျ၍သွားခြင်းသည်-ဘောက်ပြန်သည် မည်၏။။ ။ဟုလို။

ထိုကြောင့်"ပရိသုဒ္ဓဘဝင်္ဂသန္တတိသဒိ်ဝတံ ပကတိ"ဖဟိတွာ"။ ။ဟုအာဠဝကထာဆရာဘွင့်တော်မူ၏။ ။ပရိသုဒ္ဓဘဝင်္ဂသန္တတိ သဒိ်ဝတံ၊ စင်ကြယ်သော ဘဝင်အစဉ်ဟု ဆိုအပ်သော။ပကတိ၊ ပကတိသဘောကို။ ဖဟိတွာ၊စွန့်၍။ ။ဟုအနက်ပေး။

မာတုဂါမေန....ဟူသော ပုဒ်၏အာရ၊ မာတုဂါမ-ကား၊ လူမိန်းမသာတည်း။အာယုတ်သဖြင့် ယနေ့ဘွားကာစဖြစ်သော သူငယ်မကလေးသည်

ပင်-မာတုဂါမမည်၏။ ။ဘိလူးမ, ပြိတ္တာမ, တိရစ္ဆာန်မများကိုမူ၊ ဤဒွိမယူအာပ်။

ကာယသံသဂ္ဂံသမာပဇ္ဇေယျ....၌၊ ကာယသံသဂ္ဂ-ဟူသော် ပုဒ်ကို၊ သံသဇ္ဇနံ သံဃဂ္ဂေါ၊ကာယေန-ကာယသမဝါသံဃဂ္ဂေါကာယသံသဂ္ဂေါ။ ။ ဟုပြု။ ။ရဟန်းလက် စသောကာယဖြင့်၊မာတုဂါမ၏လက် စသောကာယ အာဆျင်းချင်းနှိုးနှောခြင်းဆည်-ကာယသံဃဂ္ဂမည်၏။ ။ဟူထို။

ဟာတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ။ပး။ပရာမသနံ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ကိုယ်ထက် နှိုးနှောပုံ၊ အာခြင်းအရာကာယသံသဂ္ဂအာရ၊ အာကျယ်ပြ၏။ ။ဤဒွိ-ဟတ္ထ အာရကား၊ တထောင်ဆစ်မှစ၍ လက်ဆည်းဗျားတိုင်အောင်သော အာရပ်သည်-ဟတ္ထ မည်၏။ ။ဝေဏီ-အာရ၊ဆံထုံးမည်သည်ကား၊ ချည့်စသည်တို့နှင့် မရောမရှက်၊ သက်သက်သောဆံထုံး။ အာဆင်းငါးပါးရှိသော ချည်ဖြင့်ရော၍၊ ပြုအာပ်သောဆံထုံး။ပန်းဖြင့်ရော၍ ပြုအာပ်သောဆံထုံး။ အာဆပြာဖြင့် ပြီးသော ပန်းကုံးနှင့်ရော၍ ပြုအာပ်သောဆံထုံး။ ဤချည်တို့နှင့် ရော၍ ပြုအာပ်သော ဆံထုံး။ ပုလဲသွယ် ပုလဲကုံးတို့နှင့်ရော၍ ပြုအာပ်သောဆံထုံး၊ချည်ဖြင့် သိုအာပ်ကုန်သော ပတ္တမြားတို့နှင့်ရော၍ ပြုအာပ်သောဆံထုံး။ ဤအာလုံးစုံသော ဆံထုံးကို ယူအာပ်၏။ ထိုဆံထုံးတို့တွင် အာမှတ်မရှိ တချုကို ကိုင်သော ရဟန်းအား သံဃဒိသိသိအာပတ်သင့်၏။ဆံထုံး၌သာလျှင် သံဃဒိသိသိ အာပတ်သင့်သည်မဟုတ်၊သက်သက်သော ဖြန့်ထားသော ဆံပင်ကို ကိုင်ခြင်း၌ထည်း၊သံဃဒိသိသိအာပတ်သင့်၏။

ဝေဏိဂ္ဂဟဏေန စေတ္ထ ကေသာဝိ ဂဟိတာဝ ဟောန္တိ။တဆ္မာ ယော ဇကေံ ကေသံ ဂဏ္ဌာတိ၊ တာဒေသာဝိ အာပတ္တိ ယေဝ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

စ၊ဆက်၊ဇတ္ထ၊ဤအာရာ၌၊ဝေဏိဂ္ဂဟဏေန၊ဝေဏီဆဒ္ဒါဖြင့်။ ကေသာဝိ၊ ဆံပင်တို့ကိုထည်း။ ဂဟိတာဝ၊ ယူအာပ်ကုန်သည်ဆာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။တဆ္မာ၊ထိုကြောင့်။ယော၊အာကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇကေံကေသံ၊ဆံ တပင်မျှကိုဝည်း။ဂဏ္ဌာတိ၊ကိုင်တွယ်၏။တာဒေသာဝိ၊ထိုရဟန်းအား၀ည်း။ အာပတ္တိ ယေဝ၊ သံဃဒိသိသိ အာပတ်သင့်သည် ဆာတည်း။ ။ဟု အနက်ပေး။

ဆိုအပ်ပြီးသော လက်ကိုင်း,ဆံထုံးကိုင်း,ထား၍၊ ကြွင်းသော ကိုယ်အင်္ဂါဘာသည်-ကာယသမ္ဗန္ဓတည်း။ ဝါ၊ကိုယ်မသွတ်သို့။ အကြင်ရဟန်းသည် လက်ကို ကိုင်ခြင်းသို့ရင်း,ဆံးထုံကိုကိုင်ခြင်းသို့ရင်း, တပါးပါးသော ကိုယ်အင်္ဂါဘာကို ကိုင်ခြင်းသို့ရင်း,ရောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ကိုယ်မှမလွတ်စေမူ၍၊ထိုမှဤမှလက်ကိုရင်း,ကိုယ်ကိုရင်း,တနေ့ပတ်လုံးသုံးဆပ်သောရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ် တချက်သာသင့်၏။ ။ ကိုယ်မှ လွတ်၍ သုံးဆပ်အံ့။ သုံးသပ်တိုင်း,သုံးဆပ်တိုင်း အာပတ်သင့်၏။ လက်စဆည့်တို့၌၊ မြစွာဆွဲကိုင်၍၊ ယူဖန်သခရိုးတို့ငအောင်မူလည်း၊ သွားသောရဟန်းအား အာပတ်တချက်သာသင့်၏။ မိန်းမ၏ အသားကို မထိရောမူ၍၊ အဝတ်ကန်းဆာ စသည်ဖြင့်တကွ နှိပ်သောရဟန်းအားထုလွန်စွဉ်း-အာပတ်သာသင့်၏။ ယောကျ်ား တိရစ္ဆာန်တို့၌၊ မိန်းမအာမှတ်ဖြင့် သုံးသပ်သော ရဟန်းဒုဒ္ဒး ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ယောကျ်ားပုံပင်သို့၊ သာယာသောစိတ်ဖြင့် သုံးသင်သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရေ၌ တည့်ရှိသော မိန်းမ၏ကိုယ်၌ ချည်ထားသော ကြိုးစကို ကိုင်သော ရဟန်းအား ထုလွန်စွဉ်းအာပတ်သာသင့်၏။

သမ္မဟုလာ ပန ဇာတိယော ကာယ ပဋိဗဒ္ဓေဟိ ရဒ္ဓုဝေတ္တာဒီဟိ ပရိက္ခိပိတွာ ဂဏှန္တော ပ၊ ထုလ္လစ္စယေ အာပဇ္ဇတိ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

ပန၊ဆက်။သမ္မဟုလာ၊ မျှာ,စွာကုန်သော၊ ဇာတိယော၊ မိန်းမတို့သည်။ ကာယပဋိဗဒ္ဓေဟိ၊ ကိုယ်နှင့် စပ်ကုန်သော၊ ရဒ္ဓုဝေတ္တာဒီဟိ၊ ကြိုး,နွယ်စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိက္ခိပိတွာ၊ခြုံရံဖွဲ့စီး၍။ ဂဏှန္တော၊ ကိုင်သော ရဟန်းဆည်၊ပ၊ထုလ္လစ္စယေ၊တို့သို့။အာပဇ္ဇတိ၊ရောက်၏။ ။ဟုဖြန်ကြေး။

မိန်းမ၏ကိုယ်နှင့် စပ်သောဝတ်ထား၊သော အဝတ်,အာဘို, ထဒို,ပန်းစသည် တို့ကိုသာ ကိုင်၏၊ ကိုယ်ကို မကိုင်ပါမူ ထုလ္လစ္စည်း အာပတ်သင့်၏။ ။မိန်းမ၏ကိုယ်ကို အဝတ်ဖြင့် အုပ်၍ကိုင်၏။ အဝတ်ခွါသော ထိပါမူ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ ပါး၊သောအဝတ်ဖြစ်သဖြင့် အဝတ်ကြားမှပေါက်၍ ကွက်သောမိန်းမ၏အင်္ဂေးကိုကိုင်ငြားအံ့။ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။

မာတုဂါမ၏ကိုယ်နှင့်စင်ငေသော အာဝတ်သာလျှင်မဟုတ်။ မာတုဂါမ၏ ချွတ်ထားငေသော အာဝတ်ပုဆိုး, ဘယက်ကန်းဆာ, စသည်တို့ကိုလည်း မကိုင်တွယ်ဓာ။ကိုင်တွယ်သုံးသင့်ငြားအံ့။ရဟန္တာနိုအာပတ်သင့်၏။

နက်မိန်းမတို့ခွဲကာယသံသဂ္ဂရောက်မှု-ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏။ ။ သေသောမိန်းမ ကို သုံးသပ်ရာ၌၊ ပါရာဇိကလောက်သော မပုပ်သေးသော မိန်းမားသည်၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏။ ။ပုပ်ပွနေ၍ ပါရာဇိကမငေလောက်ပါမူ၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။လူယောင်ဆောင်သော-နဂါးမ, ဂဠုန်မ,ကန္ဓရိမ, နွားမ,ကျွဲမ,စသည်တို့ခွဲ၌၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။သစ်သား မိန်းမရုပ်, ပန်းချီဆေးရေးမိန်းမရုပ်တို့ခွဲ၌၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။သစ်ပင်ပေါ်,လွေပေါ်စသည်ခွဲ နေသော မိန်းမ၏ လွေကို,သစ်ပင်ကို,လှေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။မာတုဂါမက ရဟန်း၏ ခြေလက် စသည်ကို ကိုင်တွယ်၍၊မတုန်မလှုပ်နေအင်၏။ ထိုသို့မတုန်မလှုပ်နေသော ရဟန်းအား သာယာသော်လည်း အာပတ်မသင့်။ ။ကုလားမမျှားသည်၊ ခြေစသည်တို့ကို ကိုင်တွယ်၍ ငှဲ့ဆိုးတတ်ကုန်၏။ ။(သင်္ဘီပြု)။

ပညာဒေတာမှုခြင်းစာကြောင်းခန်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ဘုံ လောကထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှာ၊ဇေဘဝနံကျောင်းတော်၌၊ ကိုနိုးဒေသင်းမွှေ့လျော်၊ စမ္ဗယ်တော်မှစဉ်အခါ၊ အရှင်ဥဒါယိ မထေရ်သည် တောခွဲ အလွန်တရာ လှပဆန်းကြယ်၊ ရှုချင်စဖွယ်သော ကျောင်းခွဲနေ၏။ ထိုကျောင်း၏အလယ်၌၊ ငယ်ထော်တိုက်ခန်းရှိ၏။ ထက်ဝန်းကျင်မှ တန်ဆောင်းအရံဖြင့် လှည့်လည်နိုင်သော စမြင်လှည့်ခွဲ၌ ထားအံ့၏၊ ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်,ဘုံးသို့,အုံးတို့ကိုင်း၊သောက်ခေ,သိုးဆောင်ခေတို့ကိုဂုင်း၊နေထားကျန်၊ ဆေးသင်္ဘောစွာ တည်ထားအပ်ကုန်၏၊ ကျောင်းပရဝုဏ်အတွင်းခွဲကောင်းစွာ တံမြက်လှည်းထားအပ်၏။ထို့ကြောင့် မျှားစွာသော လူတို့သည် အရှင်ဥဒါယိ၏ ကျောင်းကို ကြည့်လိုကုန်၍ လာကြကုန်၏။ ပုဏ္ဏားတငေသောက်သည်ထည်း ဗိမိမယာနှင့် တကွ၊ ဂုင်းကျောင်းကို ထာရောက်ကြည့်ရှုရာ၊ ဥဒါယိ အရှင်မြတ်ကုံယ်တော်ဘုံင်၊ သံကောက်ဖြင့် တံခါးရွက်ကုံဘွင့်ပေး၍၊ ကျောင်းကို

လိုက်ပြု၏။ ပုဏ္ဏားသည်လည်း အရှင်မြတ်၏ နောက်မှပိမိမယာနှင့်တကွ အစဉ်လိုက်လေ့ရှာ၊ အရှင်ဥဒါယိမထေရ်သည် အချို့ကုန်သောလေသောက် တံခါးတို်ကိုပိတ်၍၊ ပုဏ္ဏားအားထားခဲ့ပြီးလျှင်၊ တိုက်ခန်းကိုလှည့်ပတ်ခါ၊ လျှင်မြန်စွာသွားလာ၍၊ပုဏ္ဏေးမ၏အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ကို သုံးသပ်ကိုင်တွယ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ.... ၁-လူမိန်းမလည်းဖြစ်စေ၊ ၂-လူမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၃-ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် **သာယဝါသ**သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၄-ထိုရာဂဖြင့် လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၅-လက်ကိုင်ခြင်း စသည်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်စေ။ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်သည်။

ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့်ပြီး၏။

၃-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့်။

၇-၃။ ။ယော ပနဘိက္ခု ဩဘိဇ္ဈာ ဝိပန္နိကာဇေတုံ စိဇ္ဈေန့ မာတုဂါမံ ဒုဋ္ဌုလ္လေဟိ ဝါစေဟိ ဩဘာသေယျ။ ပေ။ သံဃာဒိသေသော။

ဤကြောင်ရဟန်းသည်၊ ရာဂဘိလူး၊ ပြင်းထန်စွာမူဝင်သောကြောင့် ဟောက်ပြန်သောစိတ်ဖြင့်မာတုဂါမကို၊ချွန်ရင်းကုန်သော ဝစ္စမဂ်,ပဿာဝမဂ်,နှင့်စပ်ကုန်သော စကားတို့ဖြင့် လုလင်ဟူသည့် မိန်းမပျိုကိုမေတုန်နှင့်စပ်သော စကားတို့ဖြင့် ပြောဆိုသကဲ့သို့ပြောဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအာသံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

၄-ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ။

မာတုဂါမံ....ဟူသော ပုဒ်၏အဂရကို ဒုတိယသိက္ခာပုဒ်ဥကဲ့သို့၊ ငယ်စဉ်သောမာတုဂါမကို အလိုမရှိအာပ်။ ချွန်ရင်းသည်ကိုမှတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော လူမိန်းမကိုသာ အလိုရှိဒုခင်၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လေဟိဝါစေဟိ... ဟူသော ပါဠိအာရကို၊ ဝစ္စမဂ်,ပဿာဝမဂ်နှင့်စပ်၍ဆိုသောမေထုန်စကားကိုပင်။

ယဇထာတံ။ ပ။ ပသံမ်ာတာဟိ... ပါဠိဖြင့်၊ 'ရုန့်ရင်း ကြမ်းတန်းသော စကား၏ အာပတ်သင့်နှင်လောက်သော ပြောဆိုပုံ အာဂိလက္ခဏာကို ပြ၏။ ဤပါဠိအပေါင်းဝယ်၊ **ယဇထာတံ**-၌ရှိသော-တံသဒ္ဒါကား၊ အနက် မရှိသောနိပါတ်ပုဒ်တည်း။

"ယထာတံ-မှာ၊တံ၏အနက်၊ထူးမထွက်"။ ။နိဿာဝမ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။နှစ်ပါး**သော**-ဝစ္ဆမဂ်,ပသာဝမဂ်တို့၌၊**ချီး**မွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်း**စသည်**ကို ပြုခြင်း, ပြောဆိုခြင်း**ကြောင့်**-သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်၏။ အဘယ်သို့ ချီးမွမ်းခြင်းကို ပြုသနည်းဟူမူ၊ **သင်**၏ဝစ္ဆမဂ်, ပသာဝမဂ်သည် ဝိနိုးမတ်၌၏ လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံ၏။ဤသို့စသည်ဖြင့် ချီး မွမ်းခြင်း**ကြောင့်**- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ သိခရတီသိ-စသည်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်း**ကြောင့်** သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ဝိနိုးမ၏ဝစ္ဆမဂ်,ပသာဝ မဂ်မှတပါး၊ ညှင်ရိုး**စသည်**မှအေးဝက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်း၏အာထက်အရပ်၌၊ ချီး မွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်း**ကြောင့်**ကား တရွေ့စွဲဉီးအာပတ်သင့်၏။ ပဏ္ဍုကိ်၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ညှပ်ရိုးနှင့် ဒူးဝန်းကို ချီးမွမ်းကဲ့ရဲ့ပါ၌၊ ဒုက္ကဋ်အာ ပတ်သင့်၏။ ကာယပ္ပဋိဗဒ္ဓကို်ချီးမွမ်းခြင်းကဲ့ရဲ့ခြင်း**ကြောင့်**၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။

အာဇ္ဈကံ ပန ဖာလုမတ္တာလဒ္ဓ ဇေဋ္ဌဝ ဒုက္ကဋေတ္တေ သဗ်ဟိ ဂစ္ဆတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။

ပညာဇ်ဘောဇနုခြေခြင်းအခြေကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ဘုံးလောကထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိ ပြည်မှနံ၊ ဖေတဝနံဇ္ဈေကျောင်း၌ ကိုးနှုးဒေသင်းမွှေ.လျော်၊ စမ္ဗယ်တော်မှ စဉ်ဒုဆ၊ အရှင်ဥဒါယီ မထေရ်သည်၊ ဝိဒိုကျောင်းကို ကြည့်ရှုရန်လာကုန် သော ဝိနိုးမတ်ဒုဆ်း ဝစ္ဆမဂ်-ပသာဝမဂ်နှင့်စပ်သောစကား၏ကိုပြောဆို ခြင်းတည်းဟူသောဒုဆ်ကြောင်း**ကြောင့်** ပညာဇ်ဘော်မှုသည်။

စာဒ်ဂါ....၁-လူဝိနိုးမလည်းဖြစ်စေ၊ ၂-လူဝိနိုးမဟု အမှတ်ဒိုသည် လည်း ဖြစ်စေ၊ ၃-ရာဂလည်းဒိုသည်ဖြစ်စေ၊ ၄-ထိုရာဂစိတ်ဖြင့် ပြောဆို

သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၅-ထိုခဏာဒ္ဒ ထိုမိန်းမသိသည်လည်း ဖြစ်စေ။ဤအာဂါ
ငါးပါးဖြည့်စုံမှ.အာပတ်သင့်၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသိက္ခာပုဒ်ဖွင့်ပြီး၏။

---

၄ အတ္တကာမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၈-၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဩတိဏ္ဏော ဝိပရိဏာတေန စိတ္တေန
မာတုဂါမဿ သန္တိကေ အတ္တကာမပါရိစရိယာယ
ဝဏ္ဏံ ဘာသေယျ။ပေ။လိဟာဒိသေနပိ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရာဂဘိလူး၊ ပြင်းထန်စွာ ပူးဝင်ခြင်းကြောင့်၊
ဘောက်ပြန်သောစိတ်ဖြင့် မာတုဂါမ၏အထံ၌မိမိကိုကာမဂုဏ် မေထုန်ဖြင့်
လုပ်ကျွေးစေခန်၊ နှမ-အကြင် မိန်းမသည်၊ သိလ၌သော ကောင်းသော
သဘောရှိသော ဖြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော ငါကဲ့သို့သောသူကို၊
မေထုန်အကျင့်ဖြင့် လုပ်ကျွေးရာ၏၊ ထိုမိန်းမ၏ ထိုကာမဂုဏ်ဖြင့်လုပ်ကျွေး
ခြင်းသည်၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတကာတို့ထက်၊ အကြွတ်ဆုံး ကုသိုလ်တည်းဟု
ကာမဂုဏ်မေထုန်နှင့် စပ်သောစကားတို့ဖြင့် ဆံပြောဆို၏။ ထိုရဟန်းအား
သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပဏ္ဏတ္တိ။

အဝယာဒဏ္ဍ-အဓိပ္ပါယ်။

မာတုဂါမ....အာရုကား။ သိကြားနားထည်သော လူမိန်းမကိုသာ ယူ.
အာပ်၏။ ။ဘိလူးနှတ်စသော မိန်းမကိုမယူရ။

အတ္တကာမပါရိစရိယာဿ ...ဟူသောပုဒ်ကို၊ ။မေတုနဓမ္မသင်္ခါတန
ကာင်မန ပါရိစရိယာကာမပါရိစရိ'သာ။ ။အတ္တနော အတ္ထာယ ကာမပါရိ
စရိယာ-အတ္တကာမပါရိစရိယာ။ ။ဟု မဇ္ဈေထောပ စတုတ္ထိ တပ္ပုရိသ်
သမာသ်ပြု။ ။တနည်း။ ။အတ္တနာ ကာမိတာ ဇုန္ဆိ တာဘိ အတ္တကာမာ၊
အတ္တကာမာစ သာ ပါရိစရိယာ စာတိ တထာ။ ။ဟူပြု။

ဤအလို။ ။အတ္တကာမပ်ရိစရိယာယ၊ ငိမိအာကျိုးငှါ မေဘုန်အကျင့်
တည်းဟူသော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝါ၊မိမိသည် အလိုရှိအပ်

သော မေထုန်ဒုဋ္ဌုလ္လဖြစ်သော ကာမဂုဏ်တည်း ဟူသော လုပ်ကွေး ခြင်း၏။ ။ဟူပေး။ ။အပရေဆရာမျှားကား၊ ဒုတိယဝိကပ်၌ ကမ္မဓာရည်း ဝိဂြိုဟ်ပြုထား၊ ပါလျက်၊ တပ္ပုရိသ်အနက်ပေးကြ၏။ ။(ဆင်ခြင်)၊

သယံမေထုနရာဂဝသေန ပဇ္ဇိတံ ဥပဒ္ဒဝါနန္တိ အဋ္ဌော။
ကဒ်ဂါဠိကာ။

ဇောဒဉ်....အဋ္ဌင်္ဂသောစကားဖြင့်၊ ပိဝိသည် အလိုရှိအပ်သော ကာမ ဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို ဆိုပုံအခြင်းအရာကို ဖြ၏။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာတိုင်းပိဝိသည် အလိုရှိအပ်သော မေထုန်ဖြင့် လုပ်ကွေးခြင်း၏အာကျိုးကို ဆိုသော ရဟန်းသည်၊ သင်သည် ငါ့အား မေထုန်အာကျင့်ပေးခြင်းငှါထိုက်၏ဟု မေတ္တုန်နှင့်စပ်သောစကားဖြင့် ဆိုခြားအံ့၊ သိစေဘိသိသ်အာပတ်သင့်၏၊

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဿ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံ သောကထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိ ပြည်မှာ၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန် ဒေးဘင်းမွှေ့လျော်၊ စံပျော်တော် မူစဉ်အခါ၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်ဝယ်၊ လှပတ်တယ်၊ ရွှစ ဘွယ်သော၊ မုဆိုးမတယောက်ထံသို့သွား၍၊ တရားမှေ ဟောဘော် ဖြ သဖြင့်၊ တက်ကြွသော သဒ္ဓါတရားဖြစ်လတ်၍ ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့် ဘိတ် ကြားရာ၊ အိမ်နှမ-ငါသည်၊ ၎င်းပစ္စည်းထေးပါးကား၊ ရလွယ်ပါ၏၊ အသွန်ရခဲ လှသောအလျှုကို့သာ လှူလေ့ပုံခိန့်ဆိုရာ၊ ဘယ်အရာသည် ရခဲပါသနည်း ဟု လျှောက်ပြန်ရာ၊ မေတ္တုန်ကို လှူလေလေ့ဟု ပိန့်ဆိုအလှူခံမှကြောင့်၊ ပညတ်တော်မူသည်။

ဒုဋ္ဌုလ္လ .. ၁-လူမိန်းမထည်းဖြစ်စေ၊ ၂-မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်လည်း ဖြစ်စေ၊ ၃-မေထုန်ရာဂလည်း ရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ၄-ထိုရာဂဖြင့် အကျိုးကို ဆိုသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၅-ထိုခဏ၌သိသည်လည်းဖြစ်စေ။ ဤအင်္ဂါငါးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်သည်။

အတ္ထုပ္ပတ္တိကာမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

သံဃာဒိသိသည်။ ၅-သင်္ဃရိတ္ထသိက္ခာပုဒ်အဓိပ္ပာယ်။ ၇၃

၅-သင်္ဃရိတ္ထသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌုပ္ပတ္တိ။

၉၃-၉၄။ ။ဆိုယော ပန ဘိက္ခု သင်္ဃဒိဋ္ဌံ သမာပန္နေယျ။ပ။သံဃာဒိသေသော ။

အကြင်ရဟန်းသည် မိန်းမယောက်ျား ၂-ပါးတို့၏အကြားဌ၊ သွားလာလေ့ရှိသော အောင်တမန်သည်၏အဖြစ်ဆို့ချောက်ငြားအံ့၊ မိန်းမအားလည်း ယောက်ျား၏ အလိုကို မယားဖြစ်စေလိုသောကြောင့်၎င်း၊ ယောက်ျားအားမူသည်း မိန်းမ၏အလိုကို လင်ဖြစ်စေလိုသောကြောင့်၎င်း၊ ယုတ်စွအဆုံး၊ ထိုဘခြောမျှပေါင်းဘော်ရသော မိန်းမအားမူသည်း ပြောဆိုငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထ္တာထ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အခ်ဳပ္ပါယ်။

သင်္ဃဒိဋ္ဌံ....ပုဒ်ကို။ ။သင်္ဃရဏံ သမ္ဘာရော၊ ။သွားခြင်း ကြိုယာရဖ်၏။ ၊သော ဇောသဒ အတ္ထိတိ သဒ္ဒါရိ။ . ။ရဟန်းရဖ်။ ၊သမ္ဘာရိနော၊ ဘာဝေါ သင်္ဃရိဘံ့။ ။ဟူပြီ၊ ။သွားခြင်းကြိုယာပင်ရဖ်။

တနည်း။ ။သဒ္ဒါရဏာဘိလော သမ္ဘာရိ။ ၊သမ္ဘာရိနော ဘာဝေါ တထာ၊ ။ဟူပြီ၊ဤအလို။ သင်္ဃရိတ်ံ့၊မိန်းမယောက်ျားနှစ်ပါးတို့၏အကြားဌ၊ သွားလာခြင်းရှိသော။ ဝါ၊သွားလာလေ့ရှိသော၊ အောင်တမန်သည်၏ ဖြစ်ကြောင်းသို့။ ၊ဟူပေး။

ဆုဒ္ဓိယာဒါ... စသောပါဠိအဆိုပေါင်းဖြင့်၊ သမာပဇ္ဇနာကာရကိုပြု၏၊ ။ **ဆုဒ္ဓိယာ**....ဖ်၏အရ၊ အာပတ်သင့်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်ကုန်သော သိန် မတ်ကား၊မာဘုရက္ခိတ၊ ဝိဘုရက္ခိဘ၊ **စသော**-နှစ်ကျိပ်အဆေးတွက် ရှိကုန်၏၊ ထိုနှစ်ဆယ်**သော** မိန်းမတို့ဋ္ဌ၊ အရှင်ဘုရားသွားလေ့, ဤမည်သော အမိစောင့်သောမိန်းမကို ဆိုပါလေ့, ဤမည်**သော**သူ၏ဥစ္စာဖြင့် ဝယ်သော မယားဆည်ဖြစ်ပါစေသကတ်၊ ဤသို့သောကျားကစေအင်သော ရဟန်း သည် ကောင်းငြိဟုနှတ်ဖြင့်ကြခြင်းကိုပြု၍၎င်း၊ ဦးခေါင်းလွှင့်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဖြင့်၎င်း ဝန်ခံအံ့ ဝန်ခံ၍ ထိုမိန်းမအိမ်သို့သွား၍၊သဘင်းစကားကို ကြဉ်းအံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ကြားသဖြင့် ထိုမိန်းမသည်ကောင်း၏ပ့ ဝန်ခံသည်ကာလည်း

ဖြစ်စေ,ပယ်သည်လည်းဖြစ်စေ,ရှက်သဖြင့် ဆိတ်ဆိတ်နေမူလည်း နေစေ, တဘန်လာ၍ထိုယောကျ်ားအား ထိုဒုးကြောင်းကို ကြဉ်းအံ့။ ဤမျှသော ဝန်ခံခြင်း,မိန်းမအားကြားခြင်း, တဘန် ယောကျ်ားသို့ စို့ခြင်းကဲ့သော အဂါိသုံးပါးပြည့်စုံသဖြင့်-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။

တိဝဂိသဓွတ္တိကာထေအာပတ္တိယေဝ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဒ္ဒကထာ။

ဝန်ခံခြင်း,မိန်းမအားကြားခြင်းစသော အဂိါနှစ်ပါးဖြင့် ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏။ ။ဝန်ခံခြင်းစသောအဂိါတပါးဖြင့်မူ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိကျွာပုဒ်တော်ကို၊သုံးထောကထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည် သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေဘဝန်ဆရာကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံနေတော်မူစဉ် အခါ၊ဒုရှင်ဥဒါယိမထေရ်သည်,သာဝတ္ထိပြည်၌၊တယောက်သော ဟူးရားကတော်၏ သို့းသည်၊ ဂဗပတင့်တယ်၊ ရှုစဘွယ်သော အဆောင်းဂိသဖြင့်၊ ရွာတပါးဦးနေကုန်သော အာဇီဝကတပည့်တို့လာကုန်၍၊ ထိုသို့းရတနာကို တောင်းကြရာ၊ဟူးရားကဇနတော်ကြီးက၊သင်တို့ကို ငါမသိကုန်၍၊ သင်တို့ကို ငါသို့းကို မပေးနိုင်ဟုဆိုသောအခါ၊ဒုရှင် ဥဒါယိမထေရ်ထံသို့ ထိုအာဇီဝကတို့သည်သွားကြ၍၊ထိုဟူးရားကတော်၏သို့းကိုတောင်းပေးရန် လျှောက်ထားသောအခါ၊ ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ပြောဆို၍၊ သို့းကို ထိုသူတို့အား ပေးစေရန် ပြောဆိုကာ အောင်တမန် ယွားလာခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊

အန္တိမသော တန်ဆိကာယဗိ....ကား၊ အနုပညပ်တည်း။ ။ဤ အနုပညပ်ကိုသည်း၊ အရှင်ဥဒါယိမထေရ်ကိုပင်၊ မိန်းမကြီးသော သူတို့သည်၊ဥယျာဉ်၌ ဖြူးတူး ပျော်ပါးခြင်းဒုတိယဝါ၊ တယောက်သော ပြည့်တန်းဆာမအား၊ပြောဆိုရာ မရသဖြင့်၊ အရှင်ဥဒါယိမထေရ်ကို လျှောက်ထားသောအခါ၊ဒုရှင်ဥဒါယိမထေရ်သည်၊ကိုယ်တိုင်သွားရောက်၍၊ ပြော ဆိုကာအောင်တမန်မှု ကိုပြုသောကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အနုဇာနာမိ။ ။ဝ-လူဖောတ်လည်းဖြစ်စေ၊ ၂-အလျင်းထင်နှင့် ကွာပြီးသည် ဖြစ်စေ၊ ၃-ဝန်ခံသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၄-မိန်းမအားကြားသည်လည်း ဖြစ်စေ၊

၅-တဘန်ထိုစကားကိုယောက်ျားသို့ပို့သည်လည်းဖြစ်စေ၊ဤအာဂ် ၊း၀၊းပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သမ္ဗုဒ္ဓရိတ္တသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၆-ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၀-၆။ ။သညာဇိကာယ ပန ဘိက္ခုနာ ကုဋိံ ကာရယမာနေန အာသာဓိကံအဇ္ဈုဒ္ဒေသံ ပမာဏိကာ ကာရေတဗ္ဗာ။ပ။ သံဃာဒိသေသာ။ ။

ကိုယ်တိုင်တောင်းခံသော အဆောက်အဦ ဖြင့် ဆောက်လုပ်သူဒါယကာမရှိသော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ ကုဋိကို ပြုစေလိုသောရဟန်းသည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းတော်အထွာအား ဖြင့်၊အလျားစွန်းဖြင့်တိုင်းတာခံသော အလျား ၁၂-ထွာ၊အနံ ၇-ထွာ၊အတိုင်း အရှည်ရှိသော ကျောင်းကိုသာ ဆောက်အပ်၏။ ထိုကျောင်းရာကိုလည်း မိမိသားဘာရှိမပြုမူ၍၊ ကုဋိရာကိုကြားစေခြင်းငှါ ရဟန်းတို့ကို၊ ပင့်ဘိတ်အပ်ကုန်၏။ထိုရဟန်းတို့သည်၊ဝိုးရွဲခြုပုန်းစသော ၁၄-ပါးသော ဘေး ရန်မရှိသော၊နွား ၂-ကောင်ကသောလှည်းဖြင့် လှည့်လည်လောက်သောဥပစာရှိသော ကုဋိရာကိုသာဆောက်လုပ်ရန်ကြားစေပ၏။ ကျောင်းဆောက်လိုသောရဟန်.သည်၊ ဝိုးရွဲခြုပုန်းစသော ၁၄-ပါးသော ဘေးရန်ရှိသော၊ နွား ၂-ကောင်ကသော လှည်းဖြင့် လှည့်လည်သောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋိရာ၌၊မိမိကိုယ်တိုင်၊ တောင်းအပ်သော အဆောက်အဦးဖြင့် ကျောင်းဆောက်ခြင်းမဲ့။ ကုဋိရာကြားခြင်းငှါ၊ ရဟန်းတို့ကိုမူလည်း မပင့်ဘိတ်ခြင်းမဲ့၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အတိုင်းအရှည် ပမာဏကိုမူသည်း ကျော်လွန်း၍ ဆောက်ခြင်းမဲ့။သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူကို။

ဤကား-ဝိဘင်္ဂတည်။

အဝယဝဇ္ဇအဓိပ္ပါယ်း

သံယာဒိကာယ... ပုဒ်၌၊သံဃာဒိကား၊သယံအနက်ရှိ၏။ ။ယာစိကာပုဒ်ကို။ ။ယာစိယတော ယာစိကာ၊ ပြုရွဲဆယံ ပဝတ္တိတာ ယာစိကာ

ယာသသာတိ သံယာစိကာ။ ။ဟုပြု။ ဤအာလို။ သံယာစိကာဃာကိုယ် တိုင်ဖြစ်စေအာပ်သော တောင်းခြင်းရှိသော အာဆောက်အဦးဖြင့်-ဟုပေး။ ။ ဤကား-"သယံပဝတ္တိတယာစနာ"ဟူသော အဋ္ဌကထာအလို။

တနုညှ်း။ ။ယာစိတဇ္ဇာတိယာစိကာ။ ။သယံ ယာစိကာ သံဃာဝိကာ။ ။ဟုယာစိက-ပုဒ်ကို ကမ္မဿာဓိပ္ပါပါက၊ အဓိပ္ပါယ် ပေါ်လွင်သေတော့သည်။ ။ဤအာလို။ သံဃာစိကာယ၊ ကိုယ်တိုင် တောင်းအာပ်သော အာဆောက်အဦးဖြင့်-ဟုပေး။

ဝိဝိတောင်းအာပ်သော အာဆောက်အဦးမည်သည်ကား-ယောက်ျားကိုယ်၊ ယောက်ျားသည် ပြုအာပ်သော လက်သမားစသောအမှုကိုပင်း၊ လှည်းကိုယ်၊ ပဲခွပ်ပေါက်ဆိန်ကိုယ်း၊ ထားမကိုယ်း၊ ပေါက်တူးကိုယ်း၊ ဆောက်ကိုယ်း၊ နွယ်ကိုယ်း။ ဤအာဆောက်အဦးများပင်တည်း။ ယင်းအာဆောက်အဦးများကိုတောင်းခြင်းသည် တာဝကာလိက အာဒိုက်အာတန့်တောင်းခြင်းဖြစ်၍အာပ်သောဝိညတ်ပင်တည်း။

ကုဋိ....ဟူသော ပုဒ်၏အာ့ရ၊ ကုဋိကား-ဥလ္လိတ္တကုဋိ,အာဝလိတ္တကုဋိ, ဥလ္လိတ္တာဝလိတ္တကုဋိ, ဤသို့အားဖြင့် သုံးပါးသော ကုဋိတို့တွင်၊ တပါးပါးသော ကုဋိပင်တည်း။ ။ဥလ္လိတ္တကုဋိ-မည်သည်ကား၊အာတွင်းလိမ်းကျံသောကုဋိကိုဆိုသည်။ ။တိုင်ထုပ်လျောက်, တံခါးအပေါက်, လေသာတံခါး, အခိုးပေါက်အပြားရှိသော လိမ်းကျံခြင်းဌါ မထိုက်သောအရပ်ကို ထားခြင်း၊ကြွင်းသော လိမ်းကျံခြင်းဌါ ထိုက်သောအာရပ်တို့ကို အပေါက်တို့နှင့်တကွစပ်စေခြင်း၊ အာဓိးဇ်၏အာတွင်းခွံ အာဂ်ိတေဖြင့်ဖုံးခြင်း, ဖြေဖြင့်ဖုံးခြင်း, လိမ်းကျံအာပ်သောကုဋိသည်၊ အာတွင်းခွံတည်ခြင်းအပေါ် သို့ မျက်နှာပြုခြင်းလိမ်းကျံအာပ်သောကြောင့်-ဥလ္လိတ္တကုဋိမည်ဇ်၏။

မှတ်ချက်။ ။ဥလ္လိတ္တ-ခွံ၊ ဥ-သဒ္ဒါကား၊ ဥဒ္ဓံဝါစကတည်း။ ဥဒ္ဓံ မုခံ လိတ္တာ ဥလ္လိတ္တာ။ ။ဟုပြု။ဥဒ္ဓံမုခံ၊ အထက်သို့မျက်နှာပြုခြင်း။လိတ္တာ၊ သိမ်းကျံအာပ်သောကုဋိတည်း။ ။ဟုပေး။

အာဝလိတ္တကုဋိ-မည်သည်ကား၊ တိုင်,ထုပ်လျောက်, တံခါးအပေါက်, လေသာတံခါး, အခိုးပေါက်, အပြားရှိသော လိမ်းကျံခြင်းဌါ မထိုက်သော အာရပ်တို့ကိုထားခြင်း၊ ကြွင်းသော လိမ်းကျံခြင်းဌါထိုက်သော အာရပ်တို့ကို။

သံဃဝါဒိသိသိ၊ ၎ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

ဗာရပေါက်နှင့်တကွ စပ်စေ၍၊ အာဒိးဏ်အပဒ္ဓ အာဂိတေဖြင့်ဂင်း၊ ဖြေဖြင့်ဂင်း၊ အောက်သို့မျက်နှာပြု၍လိမ်းကျံအပ်သောကုဋိတည်း။

မှတ်ချက်။ ။အဓေါမုခံ လိတ္တာ အဝလိတ္တာ၊ ။ဟုပြု။ ။အဓေါမုခံ၊အောက်သို့မျက်နှာပြု၍။ လိတ္တာ၊ လိမ်းကျံအပ်သောကုဋိတည်း။ ။ဟုပေး။

ဥလိတ္တာဝလိတ္တကုဋိ မည်သည်ကား၊ ထိုအဓေါလျှင် အာဒိးဏ်အဝင်းအရပ်၌ဂင်း၊အပအရပ်၌ဂင်း၊လိမ်းကျံအပ်သောကုဋိတည်း။

အတ္ထုန္နေသံ....ပုဒ်ကို။ ။မယှံဝါသာဂါရံ ဇေသာတိဇေံအတ္ထာဉန္နေသော ဇေတိသသာတိအတ္ထုန္နေသာ၊ ။ဟုပြု။ ဇေသာ၊ ဤကုဋိသည်။မယှံ၊ ငါ၏။ဝါသာဂါရံ၊ နေရာကျောင်းတည်း။ ဇုတိဇေံ၊ ဤသို့။ ဇေတိသဒ၊ ထိုကုဋိအား။ အတ္ထာ၊ ပိပိသည်။ ဉန္နေသော၊ ညွှန်းအပ်သော သူသည်။ အတ္ထိ၊ရှိ၏။ ။ ဟုပေး။

သုဂတာဒိဒဋ္ဌိယဲဒ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝိဒဋ္ဌိ-သဒ္ဒါကား၊ ဝိ-ငြားရှိသော၊ တနှ-ဓာတ်၊ ။တနုည်း။ဓေ-ဓာတ်၊တိ-ပစ္စည်း။ ။ဝိတ္ထာရိယတေတိဝိဒဋ္ဌိ။ ။ ဝိဓိယတေတ်ဝိဒဋ္ဌိ။ သုဂတဿ ဝိဒဋ္ဌိသုဂတဝိဒဋ္ဌိ။ ။ဟုပြု၊ ။(ရှည်ပြီးပုံကို ကြံလေ)။ ။ဤ၌ မြတ်စွာဘုရား၏ အထွာတော် ဟူသည်ကား၊ မစ္ဆိမပုရိသ၏အထွာအားဖြင့် ၃ -ထွာရှိ၏ လက်သွားတို့၏ အတောင်အားဖြင့်တတောင်ထွာရှိ၏။ ။“ဗုဒ္ဓ-တထွာ။မ-သုံးထွာ။တို့မှာ-ထက်ဝက်တိုး” လင်္ဂါ၊ ။ဤသုံယာစိက-ကုဋိ၏ ပမာဏသည်၊ အလျားဖြင့် ဘုရား၏ အထွာကား တဆဲ့နှစ်ထွာဘည်း။ လက်သွားတို့၏အထွာကား သုံးဆဲ့ခြောက်ထွာ တည်း။တောင်ဘွဲ့သော်-၂၇ တောင်တည်း။ ။အနုအားဖြင့် ဘုရား၏ဂုနှစ်ထွာတည်း။ လက်သွားတောင်အားဖြင့်-၁၇ တောင်-တဖျက်ရှိ၏။

တာပုံ-အဒီပ္ပါယ်။

ဤ၂၇-တောင်ကို၊ တာသည်ရှိထော်၊ ငြားဦးစွာခင်းအပ်သော မဟာမတ္တိက အကျည်းစွန်းကစ၍ မတာအပ်။မဟာမတ္တိက အထက်၌ ခင်းအပ်သော ဖွဲနှင့်ရောသော မြေအခင်း၏အပြင်စွန်းကစ၍ တာအပ်၏၊ ။ ဖွဲနှင့်ရောသောမြေအခင်းမရှိအံ့။ မြေဆိုင်ကြိုးသည်သာလျှင်ရှိအံ့၊ ထိုမြေဆိုင်ကြိုး

ဖြင့်လျှင် အဝိုင်းအခြားကို ပြုအပ်၏။ အနံ၏တာပုံအစကိုကား၊ အန္တရာ ပါဠိဖြင့် ပြ၏။ ။အဝေါင်းနံရံခြေဂုကစ၍ တာရမည်-ဟူလို။ ။ယသုဆို အပ်ပြီးသော အလျား အနံ ပမာဏအတိုင်းသာ ပြုအပ်၏။ အလျား ပမာဏမှ လျော့စေ၍၊ အနံပမာဏမှ ပို၍လည်း မပြုအပ်။ အနံပမာဏမှ သျော့၍၊ အလျားပဏာဝမမှ ပို၍လည်း မပြုအပ်၊ တဘက်ဘက်မှ ပို သော်-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ နှစ်ဘက်စလုံး ပိုသော်ကား ဆိုဘွယ် မရှိပေ။ ။ထိုဆိုအပ်ပြီးသောပမာဏာ အောက်ယုတ်သော် ကုဋိမမည် ချေ။ အပ်၏။ ။ဟူလို။

ဘိက္ခု။ အဘိနေတာဗ္ဗာ။ပ။ သပရိက္ကာဓနံ....ဟူသောပါဠိဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး သော ပမာဏနှင့်ပင်ညီပါသော်လည်း၊ ဝတ္ထုရာကို မကြားသော်ငင်း၊ ခြုပိုးရွှေ စသည်ဖို့ဆော်ငင်း၊ နွားနှစ်ကောင်ကသောလှည်းလှည့်လည်လောက်သော ဥပစာမရှိသော်ငင်း၊ မပြုအင်သေး-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုပြ၏။ ။ဆိုအပ် ပြီးဆောပမာဏအောက်ယုတ်သော လေးတောင်, ငါးတောင်ရှိသော-ကုဋိ ကိုပြုလိုသောရဟန်းဆည်၊ကုဋိရာကိုကြားမှသာလျှင်ပြုအပ်၏။

ဘေဟိဘိက္ခု။ ဟိ ဝဇ္ဇ၊ ဒေသေတဗ္ဗံ....ဟူသည်ကား၊ ကုဋိပြုလိုသော ရဟန်းသည်အကြင်အရပ်၌ကုဋိပြုလို၏။ ထိုအရပ်၌ရှေ ဦးစွာ သုတ်သင် ရှင်းလင်း၍၊ ညီညွတ်စွာသိမ်အပြင်ကဲ့သို့ပြုပြီးလတ်သော်၊ ပဒဘာဇနီ၌ဆို အပ်သောနည်းဖာတိုင်း သံဃာကို သုံးကြိမ်တိုင်အောင်တောင်း၍၊ အသုံးစုံ သောသံဃာတော်ကိုဖြစ်စေ၊ သို့မဟုတ်၊ သံဃာတော်မျှားက၊ ဥဘို့ဒုတိယ ကံ,ဒုပဉ္စမကနှကံ-နှစ်ပါးတို့တွင်၊ တပါးပါးဖြင့် သမုတ်၍ ပေးအပ်ကုန် သော-နှစ်ပါးသုံးပါးသောရဟန်းတို့သည်သာ ကုဋိရာကိုကြားအပ်၏။ ။ ဟူလို။

အနာဂရဿ....ပါဠိကား၊ အသျှိုစာတို့၌၊ အနာဂရဿ။ ။ဟူ၏တတ်၏-မဆင်။ အနာဂရဿ-ဂိုမှအာသင့်ဟု သဒ္ဒနီတိဆရာဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ။အာ ရှေးဂိုသော ရဘဓာတ်၊ဟိ သာကရဏဝါယမအနက်ဂို၏။ ။သို့သော်။ ။ “အာရန္တွာ ဝိရိယေ ကမ္မေ”၊“ဘူတဂါမ ဗီဇဂါမသမာရန္တွာ” စသည် ဖြင့်၊သာသနာတော်ကျမ်း, လောကီကျမ်း, အဘိဓာန်ကျမ်းတို့၌၊ လာရှိပြန် သောကြောင့်မ-သံယုတ်နှင့်ဒုနာရန္တွာလည်းအသင့်ဟုမှတ်။

နတ္ထိ အာဝုသော ဇေဋ္ဌောတိ အာနာဝုသ္သ ံ။ ။ဟုပြု။ ။ဝတ္ထု-ရဒ်။။ ။ အာဝုသ္သ-ဒ်ိအာဝုသောကား၊ ပိုးဂွစသည်တို့နေရာ အစရှိကုန်သော၊ တဆဲ့ သုံးပါးသော ဘေးရန်နှင့် ကောက်ပဲကို မှီခြင်း အစရှိကုန်သော တဆဲ့ ခြောက်ပါးသော ဘေးရန်တို့ကို ယူအပ်ကုန်၏။ ။ထိုနှစ်ပါးတွင် တဆဲ့ သုံးပါးသောဘေးရန်ဟူသည်ကား၊ ပိုးဂွ,ခြ,ကြွက်,ငှေ့,ကင်းခြေများ, ကင်း မြီးကောက်,ဆင်,ခြင်း,ခြသေ့,ကျား,သစ်,ဝံ,အောင်း, အခြားသော သားရဲ မှန်သမျှတို့တည်း။

တဆဲ့ခြောက်ပါးသော အာရပ်ဟူသည်ကား၊ ဇကောက်ရှိသော အာရပ်, ပဲရှိသော အာရပ်,သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ကမ္မကာရဏာပြုရာ အာရပ်,လက်ခြေ စသည်ဖြတ်ရာအာရပ်, သူသာနိအာရပ်, ဥယျာဉ်, မင်းအိမ်, ဆင်တင်းကုပ်, မြင်းတင်းကုပ်,နွားအိမ်,သေဘင်းကုပ်,ဈေး,ခရီးသုံးရာဆုံ, ခရီးလေးရာဆုံ, သဘင်အာရပ်,ထုတ်ချင်းထွင်းသောလမ်းမကြီး။ ဤအာရပ် တဆဲ့ခြောက်ပါး တည်း။

• သပရိက္ကမနံ... မည်သည်ကား၊နွစ်ကောင်သော နွားတို့ဖြင့်ဂင်း၊ လေး ကောင်သော နွားတို့ဖြင့်ဂင်း၊ ကသောလှည်းဖြင့် တရားသော လှည်းဘီးကို ရေတစက်ကျရာအာရပ်၌၊တရားသော လှည်းဘီးကို အာပဖြူ၍ လည်ခြင်းငှါ ထောက်သောအာရပ်သည် သပရိက္ကမနမည်၏။။

မကြားအပ်သော ကုဋိရာဂှိသောနေရာ၌၊ ပမာဏာတိက္ကန်ကုဋိကို ပြုစုံပုသစ်သားစသော ကျောင်းဒူးဆောက်အဦးအာလို.ငှါ တောသို့သွား ခြင်း,တစဉ်းကိုဂင်း-ပေါက်ဆိုနိုကိုဂင်း-သွေးခြင်း,စသော အာလုံးစုံသော ပုဗ္ဗ ပယောဂတိုင်းတို့၌-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။။ ။ထိုနောက် ကျောင်းကိစ္စ-အာလုံးစုံပြီးခါနီးတွင်၊မြေဆိုင်နှစ်ဆိုင်ဖြင့် ပြီးသောကျောင်းဖြစ်ခဲ့၊ တဆိုင်ဖြင့် ထူလွှစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏။ အပြီးသတ်အာဆိုင်ဖြင့် သုံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။။ ။(ကြွင်းနည်းတူသိ)။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဘဝကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဘော်ကို၊ သုံ.လူ.ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်မြို၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊မျှတ ရှင်ပျော်၊သိဒ်အင်းသုံးတော်မူစဉ်အခါဝယ်၊

အာဠဝိတိုင်းသား၊ ရဟန်းအများတို့သည်၊ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း မည်သူ ဒါယကာ မရှိ၊ မိမိကိုယ်တိုင် ဇောင်းအပ်သော အဆောက်အဦး တို့ဖြင့် အတိုင်းအာရှည် မရှိကုန်သော ကျောင်းတို့ကို ဆောက်ရာ၊ မပြီးနိုင်သဖြင့် အာဠဝိမြို့တွင်းသို့ ဝင်ရောက်ကြကာ၊ ယောကျ်ားဟို့ကို ပေးကုန်လော့၊ ယောကျ်းတို့ပြုအပ်သောအမှုကိစ္စတို့ကိုပေးကုန်ထော့၊ နွား, လှည်း, ပဲခွပ်, ပေါက်ဆိုန်, စသည်တို့ကိုပေးကုန်လော့ဟု တောင်းခြင်းများသဖြင့် အာဠဝိတိုင်းသား ဒါယကာအများတို့သည် ရဟန်းတော်များ အတွေ့ကိုပင်မခံဝံ့အောင်ရှိနေရာ၊ ယုတ်စွအာဆုံး ဝါသောနွားမတို့ကိုမြင်ရာ ရဟန်းတော်ဟု ထင်မှတ်ကာ၊ ပြေးသွား ပုန်းအောင်းကြကုန်၏။ ဤသို့လျှင် တောင်းခြင်း အလွန်များခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အခက် ၇....၁ ကုဋိသုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးထည့်း ဖြစ်စေ၊ ၂-ညောင် စောင်းလှည့်လည်လောက်သော ကျဉ်းသော ပမာဏလည်းဖြစ်စေ၊ ၃-အာဒေသိတဝဏ္ဏုလည်းဖြစ်စေ၊ ၄-ပမာဏကိုလွန်သည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၅ မိမိ ညွှန်းခြင်းရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၆-မိမိနေရာကုဋိလည်းဖြစ်စေ၊ ၇-လိမ်းကျံ ခြင်းစပ်သည်လည်းဖြစ်စေ။ ဤအင်္ဂါ ၇ ချနစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်သည်။ ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၇-ဒိဟာရကာရသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၁-၇။ ။မဟာလ္လကံ ပန ဘိက္ခုနော ဒိဟာရံ ကာရယမာနေန သဿာမိကံ အာဏတ္တုဒ္ဒေသံ။ပေ။သံဃာဒိသေသော။ ။

ဆောက်လုပ်သူဒါယကာရှိသော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော ကြီးစွာသော ကုဋိကို ဆောက်စေလိုသော ရဟန်းသည်၊ ကျောင်းရာကို ကြားစေခြင်းငှါ ရဟန်းတို့ကို ပင့်ဘိတ်အပ်ကုန်၏၊ ထို ရဟန်းတို့သည်၊ ပိုးရွှေခြုပုန်းစသော ၁၆-ပါးသော ဘေးရန်မရှိသော နွားနှစ် ကောင်ကသောလှည်းဖြင့် လှည့်ထည်လောက်သော ဥပစာရှိသော ကုဋိ ရာကိုကြားအပ်၏။ထို၎င်းကျောင်းဆောက်လုပ်သောရဟန်းသည်လည်း ပိုးရွှေ,ခြုပုန်း,စသော ၁၆-ပါးသောဘေးရန်ရှိသောနွား နှစ်ကောင်ကသော လှည်းဖြင့် လှည့်လည် လောက်သော ဥပစာမရှိသော ကုဋိရာ၌၊ ကြီးစွာသော

ကျောင်းကိုဆောက်ငြားအံ့။ ကုဋိရာကိုကြားခြင်းငှါ ရဟန်းတို့ကိုမူလည်း မပင့်တိတ်ငြားအံ့၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိတ္တာထွေ။

ဓာဝယဝဏ္ဏ-အစ်ပွါယ်။

မဟာလွှကံ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။သံယာစိတ ကုဋိတော မဟန်္တံ လာတိ ဂဏ္ဍာတိတိ မဟာလွှကော။ ။ဟူပြု။ ကျောင်းရ၏။ ။တာနည်း။ ။ မဟာလွှက-အရ၊ မဟန်္တံဘော ဂုဏ်ကိုသာ ကောက်၍။ ။မဟာလွှက ဘာဝေါဇတသဒ္ဒါတိမဟာလွှကော၊တံမဟာလွှကံ။ ။ဟူပြု။ ကုဋိရာကို ကြားစေ၍၊ ပမာဏာကို လွန်သဖြင့်လည်း ပြုခြင်းငှါအပ်၏။ ။(အကြွင်းသည်၊ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူ၏)။ ။

ပညပ်ေတာ်မူရခြင်းအေကြာင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုသုံးလွှ့ထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ကောသမ္ဗီပြည် ယောသိတာရုံကျောင်းတော်၌၊ကိန်းအောင်းမြဲ့လျှာ်၊ စံပျော်တော်မူစဉ် အခါ၊ဆန္နမထေရ်သည်၊ကျောင်းဆောက်ရန်ကျောင်းရာကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းရာ၊လူတို့ပူဇော်အပ်သော သစ်ပင်ကို၊ ခုတ်ဖြတ်စေခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အဂိါ-ရှေးအတိုင်းပင်၊ ပမာဏမဖြင့်ခြင်းသာထူးသည်)။

ဝိဟာရကာရကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၈-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၂.-၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ ဒုဋ္ဌော ဒေါသော အပ္ပတီတော အမူလကေန ပါရာဇိကေန ဓမ္မေန အနုဒ္ဓံသေယျ။ပ။သံဃာဒိသေသာ။

အကြင်ရဟန်းသည် ဒေါသသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ဒိဋိသုခတို့သည် မကပ်သည်ဖြစ်၍၊ တပါးသော ရဟန်းကို ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့် ဤသာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော စေလိုသော် သက်သက်မကောင်းသော

စိတ်ထားဖြင့်စပ်စွဲနှိပ်စက်ပျက်ဆီးငြားအံ့၊ထိုသို့စပ်စွဲသည့်အကျိုး နောက်အခါ စစ်ဆေးမေးမြန်းလတ်သော်၎င်း,မစစ်ဆေးသော်၎င်း,ထိုစပ်စွဲမှုဆည်မြင်ခြင်း,ကြားခြင်း, ရှုံ့ချခြင်းအရင်းမရှိ၊ ပကတိစင်ကြယ်၏။ စွပ်စွဲသော ရဟန်းကိုယ်ကိုင်ကလည်း၊ ဝိဒိမဟုတ်မတရားစွပ်စွဲသော အပြစ်ကို ဝန်ခံ၏။ထိုစွပ်စွဲသောရဟန်းအား-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

ဒုဋ္ဌောဒေါသော....ဟူသောနှစ်ပုဒ်တို့တွင်၊ ဒုဋ္ဌ-သဒ္ဒါကို။ ။ဒုဿီယာတိတိ ဒုဋ္ဌော၊ ။ဟုကမ္မသာဓနပြု။ ။မိမိထွက်သော အာမျက်သည့် မိမိကိုလည်း ဖျက်အပ်၏-ဟူလို။ ။ဒေါသ-သဒ္ဒါကိုကား။ ။ဒုဿတိ ပရံ ဝိနာထေတီတိဒေါသော။ ။ဟုကတ္တုသာဓနပြု။ ဒုဿ ဓာတ်၊ ဒ်ဝါဒ်ရုပ်။ ။မိမိ၏အာမျက်သည် မိမိကိုဆော ဖျက်ဆည်မဟုတ်၊ သူတပါးကိုလည်း ဖျက်တတ်၏ ဟူလို။

အမူလကံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။နတ္ထိ မူလံ ဇေတဿာတိ အမူလကော၊တံဒ်အမူလကံ။ ။ဟုပြု။မွေ·ရ၏။ ။ပထမာဝိဘတ်သည်၊ကရိဏ်းအနက်ကို ဟောသဖြင့်၊ အမူလကံ-အမူဍကေန-ဟုပြင်၍ ယောဇနာ။ ဒိဋ္ဌ,သုတ,ပရိသင်္ကိတ,မရှိသောပါရာဇိကမွှသည် အမူလက မည်၏။ ။ ဟူလို။

အနုဒ္ဓံသေယျ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ အနု-ရှေးရှိသော ဝံသ-ဓာတ်၊ ဝိဒ္ဓံသနတ္ထ။ ဖျက်ဆီးခြင်းအနက်ဟောဇ်။။ ၎င်းဖျက်ဆီးခြင်း ဟူသည်လည်း လွှမ်းမိုးခြင်း, နှိပ်စက်ခြင်းတည်းဟု-သိစေခြင်းငှါ။ ''ပဋိသေယျ အာဘိဘဝေယျ''ဟု အဋ္ဌကထာဆရာ ဘွင့်တော်မူ၏။ ဤဒု-နှိပ်စက်ခြင်းအရကိုလည်း၊ထား-လှဲ-စသည်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းကိုမယူရ၊ အရာအားလျော်စွာ၊ စောဒနာခြင်း, စောဒနာစေခြင်း-ကိုယူ။ ထိုကြောင့် ပဒဘာဇနီ၌၊ ''စောဒေတိဝါစောဒါပေတိဝါ''ဟု ဟောတော်မူသည်။

စောဒနာလေးပါးအဓိပ္ပါယ်။

စောဒနာခြင်းသည်။ ၁-ဝတ္ထု သန္ဓသည့်နှ စောဒနာ၊ ၂-ဒ်းဝပတ္တိသန္ဓသဓနစောဒနာ၊ ၃-သံဝါသပုဂ္ဂိုလ်ကျေပ စောဒနာ၊ ၄-သာမိစိပုဂ္ဂိုလ်ကျေပ

စောဒနာ၊ဟူ၍ လေးမျိုးလေးပါးအပြားရှိ၏။ ။ထိုလေးပါးတို့တွင်၊၁-သင်သည်မေထုန်ကိုမှီဝဲ၏-စသည်ဖြင့်၊ ဝတ္ထုကိုဘော်ပြ၍ စောဒနာခြင်းသည်၊ ဝတ္ထုသန္ဒိဿနစောဒနာမည်၏။ ၂-သင်သည် မေထုန်ပါရာဇိက အာပတ်သို့ရောက်၏-စသည်ဖြင့်၊ အာပတ်ကို ဘော်ပြ၍ စောဒနာခြင်းသည်၊ အာပတ္တိသန္ဒိဿနစောဒနာမည်၏။ ။၃-သင်နှင့် ဥပုသ်မပြုနိုင်-ဤသို့စသည်ဖြင့် သံဝါသကိုပယ်၍ စောဒနာခြင်းသည်-သံဝါသပုဒ္ဂိုလ်ကျေပစောဒနာမည်၏။ ။၄-မထေရ်ကြီးမှစ၍ အစဉ်အားဖြင့် ဂိုဏ်းခြင်းကိုပြုသောရဟန်းသည်၊ အစဉ်ကျလာလျက်၊ တယောက်သောရဟန်းအား ဂိုမဂိုးမှု၍၊ ကြွင်းသောရဟန်းတို့အားသာ ဂိုဏ်းသမ္ဘပြု၏။ ဤသို့ပြုခြင်းကား၊အရိအသေအမှုကိုပယ်၍ စောဒနာသောကြောင့်- သာမီစိပုဒ္ဂိုလ်ကျေပစောဒနာမည်၏၊ ။ သံဝါသကို ပယ်ရုံ,သာမီစိ.ကို မပြုရုံမျှဖြင့် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်မသင့်သေး။စောဒနာခြင်းမျှသာ ဖြစ်သေးသည်။အာဘယ် ကြောင့် ငါ့အား ဂိုမဂိုးပါသနည်း-စသည်ဖြင့် မေးသော်၊ သင်ရဟန်းမဖြစ်သောကြောင့် ငါမပြုဟု-ဤသို့ဆိုမှသာလျှင်-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သည်။

အပ္ပေဝနာမနံ။ပ။စာဝေယျန္တိ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ စောဒနာအာဘောဂကိုပြ၏။ ။တတောအာပန္နေန။ ပ။ အဓိကရဏံဟောတိ....ဟူသောပါဠိအပေါင်းဖြင့်၊ စွပ်စွဲသောအာပတ်၏ အဖြစ်အရင်းမဂို့သော အဖြစ်၏ ထင်ရှားသော ကာလကိုပြ၏။ ။သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မှကား၊စွပ်စွဲသောခဏာဒ်သာလျှင်ရောက်၏ ဟုမှတ်။

အဓိမ္မဟိယ်ကား။ ။အကြင်ရဟန်းသည်၊ မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ရွံရှားခြင်းမဂို့ပါဘဲလျက်၊ သက်သက် သာသနာတော်မှ ဧ.ရွဲလျော ပျက်စီးလို.သောစေတနာဖြင့်-သင်သည်ရဟန်းမဟုတ်၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏-ဟု၊ ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း, သူတပါးကိုသော်၎င်း, ပြောကြားစေခိုင်း၍၊ စွပ်စွဲနှိပ်စက်ငြားအံ့ ခွန်းတိုင်း,ခွန်းတိုင်း-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို။သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိန်းအောင်းဧ.ပွဲလျော်၊ စံနေတော်မူစဉ်အခါ၊

အံ့သဖွယ်ကောင်းစင်၊ ရဟန္တာဒမ္မမထေရ်မြတ်သည်၊ ဘုရားရှင်ထံတော်၌ ခွင့်ပန်၍၊ အာဂန္တုကရဟန်းတို့၏ အမိပ်ရာနေရာခင်းခြင်းဝတ်နှင့် ဆွမ်းညွှန်းဝတ်ကို ပြုတော်မူလေ၏။ တနေ့သောအခါ ကလျာဏဘဒ္ဒိက မည်သောသူဌေးဇနီးဆွမ်းအလှူဝယ်၊ မေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့အား အလှည့်ကျသောအတိုင်းညွှန်ကြားလေရာ၊ ထိုသူဌေးသည် ထိုမေတ္တိယ ဘူမဇကရဟန်းတို့အားမကြည်သည်ဖို့, မမြတ်နိုးသဖြင့်၊ ပြုမြဲတိုင်းဖြစ်သောမွန်မြတ်သောဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့်၊မလုပ်ကျွေးပါဘဲ။ပဒဆုံးရေလျှင် ၂-ခွက်မြောက်သော ဆံကဲ့ဆွမ်းဖြင့် အိမ်၏အပေါ်၊တံခါးမှဝ်၌ပင် လုပ်ကျွေးစေ၏။ ထိုအခါ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ရှေးသောအခါ ဒေဝဒတ်သော ရဟန်းတို့ကိုမူ၊ မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးလေ၏။ ငါတို့၏အလှည့်၌မူ၊ ဤသို့ယုတ်ညံ့သော ဆွမ်းဘောဇဉ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းသည်၊ ဆွမ်းညွှန်းရှင်ဒမ္မကြောင့်ဟု အမျက်အာဃာတထား၍၊ အရှင်ဒမ္မရဟန္တာအား အရင်းမရှိသော၊ ပထမပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့် မေတ္တိယဘိက္ခုနီမကို စွပ်စွဲစေမှုကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ္ဌာ....၁-စောဒနာအင်္ဂသောရဟန်း၏ ပဋ္ဌင်းဖြစ်ခြင်း၊ ၂-အာပတ်မှစင်ကြယ်၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-အရင်းမရှိခြင်း၊ ၄-သာသနာတော်မှ ဥဿုံလျောစေထိုက်၍၊ မျက်မှောက်၌စောဒနာခြင်း၊ ၅-ထိုဓာတ်၌သိခြင်း။ ဤအဓိ္ဌာဂါ ငါးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီး။

၉-ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၄-၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ ဒုဋ္ဌော ဒေါသော အပ္ပတီတော အညတရာဂိယဿ အဓိကရဏဿ ကိဉ္စိဒေသံ လေသမတ္တံ။ပ။သံဃဒိသေသော။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ဒေါသဆည်ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ပိတိသုခ တို့သည်မကပ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ဝါ၊ အမျက်ဒေါသ၊ အာဃာတထား၍။ တပါးသောရဟန်းကို၊အခြားသော အာဇိဉ္ဇရှိသောဘည်ရာ အဓိကရဏ်း၏ တစုံတရာကိုရည်ညွှန်းအပ်သောအဖြာက်မျှကိုစွဲ၍၊ သက်ဆက်ပါရာဇိကအာပတ်

ဖြင့်၊ဤသာသနာတော်မှ ငွေရွှေလျော်ရန်ရည်စူး၍၊ စွပ်စွဲဒိုပ်စက်ပျက်ဆီးငြား
အံ့။ထိုစွပ်စွဲတထ်သောရဟန်းကို၊ တပါးသောရဟန်းတို့က၊ မေးစီစစ်အပ်
သည့်ဖြစ်စေ၊မစီစစ်အပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ထိုမူလစွပ်စွဲမှုအပြစ်နှင့်၊ ၎င်းရဟန်း
တို့ပြောဆိုဝေါဖြသောတည်ရာ အဓိကရုဏ်းဖြစ်ရာ,ဖြစ်ပုံသည်၊တပါး
တခြား၊မသက်မဆိုင်၊ အမြွက်ထောင်ကာ၊ တစုံတရာကိုရည်ညွှန်းကာမျှ
ဖြစ်၏။ဖြစ်သောအတိုင်းကိုလည်း၊စွပ်စွဲသူ စောဒကရဟန်းတို့က ဝန်ခံပါမူ၊
စွပ်စွဲသောစောဒကရဟန်းအား သံ့ဃာဒိသိသ်အာပက်သင့်၏။ ။ဟူလို။

၍ကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

အညဘာဂိယံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အညဘာဂသဒ္ဒ ဣဒံ အညဘာ
ဂိုယံ။အညဘာဂေါ အသဒ္ဒ အတ္ထိတိ အညဘာဂိယံ။ ။ဟု-ဣဒံတဒ္ဓိတ်,
အသဒ္ဒတ္ထိတဒ္ဓိတ်ပြုအပ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုစော
ဒနာခြင်းငှါအလိုရှိ၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏လူဧဝတ်မှ၊ တပါးဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်
ဇာတ်သည်-အညဘာဂမည်၏။ ထိုအညဘာဂဖြစ်သော ဆိတ်ဖြူနှင့်စပ်
သောအဓိကရုဏ်း-ဟူလို။ ။ဆိတ်ဖြူသည်ပင်မေတ္တိယ ဘူမဇကရဟန်း
တို့၏။စွပ်စွဲရန်အကြောင်းရင်းဖြစ်သောကြောင့် အဓိကရုဏ်းလည်းမည်၏-
ဟုမှတ်။

ကိုဋ္ဌိဒေသံလေသမတ္တံ့....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဒေသံ-သဒ္ဒါကို။ ။ဒိသတိ
ဒေးပဒိသေတိတိဒေသော။ ။ဟု-ကမ္မသာဓနပြု။ ။လေသ-မည်သည်ကား၊
ဇာတိလေသ, နာမလေသ,ဂေါတ္တလေသ,လိင်္ဂလေသ, အာပတ္တိလေသ,ပတ္တ
လေသ, စိဝရလေသ, ဥပစ္ဆာယလေသ, အာစရိယလေသ,သေနာသနလေ
သ,၍သို့အားဖြင့်ဆယ်ပါးအပြားရှိ၏ ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော
မင်းမျိုးဖြစ်သော ရဟန်းတပါးကိုမြင်၍၊ တပါးသောအာပတ် မသင့်သော
မင်းမျိုးချင်းတူသောရဟန်းကို စွပ်စွဲခြင်းသည်-ဇာတိလေသမည်၏။ ။
(ကြွင်းလေသမျှားကို။၍နည်းကိုမှီ၍၊သိသင့်ပြီ)။

ပညဝိတောဒ်မူခရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏနာ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုဘုရားသုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌ ကိန်းအောင်း ၉မွဲလျှော်၊ စမ္ဗယ်တော်ဝှမ်းစည်၊ ရဟန္တာအာဒီနဝရှင်ဒဗ္ဗအား၊ ရန်ညှိုးထားကုန်သော မေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်၊ ဂိရိဗ္ဗကုဋ္ဌေတောင်ပေါ် သို့တက်၍၊ ထိုတောင်မှ ဆင်းသက်ကြသည်ရှိသော်။ဆိတ်ဖို့နှင့်ဆိတ်မတို့၊ သံဝါသစပ်ရှက်ကြသည်ကိုမြင်၍၊ ဆိတ်ဖို့ကို အာရှင်ဒဗ္ဗ၊ ဆိတ်မကိုမေတ္တိယဘိက္ခုနီမဟု-ရည်ညွှန်းပြီးလျှင်၊ အာရှင်ဒဗ္ဗနှင့် မေတ္တိယဘိက္ခုနီမတို့ မေထုန်သံဝါသပြုသည်ဟု၊ ငါတို့ဒိဋ္ဌမြင်ကြ၏ဟုစွပ်စွဲကြပြန်ရာ၊ထိုစကားကို၊ ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည် ကြားကုန်၍၊ ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ကြားကြပြန်သော်၊ အာရှင်ဒဗ္ဗကို မေးစီစစ်ရာ၊ မဟုတ်ရကြောင်းအိပ်မက်၌သော်လည်းမသိဟူး, မတွေ့ဘူးရကြောင်းကို ဖြေကြားတော်မူ၏။စွပ်စွဲသောရဟန်းတို့ကို မေးစီစစ်လေလျှင်၊ ဆိတ်ဖို့နှင့်ဆိတ်မတို့ကို အာမည်နှာမတင်စား၍၊စွပ်စွဲပါသည်ဟုလျှောက်ကြလေ၏။ ဤသို့ရည်ညွှန်း၍မဟုတ်မတရား၊ပြောဆိုစွပ်စွဲသောအကြောင်းကြောင့် ပညဝ်တော်မူလေသည်။

အက်ကား။ ။ရှေးသိက္ခာပုဒ်၏ အဂ်ါထက်၊လေသမတ္တာအဂ်ါတပါး သာပိုလွန်၍၊ခြောက်ပါးရှိ၏။

ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၁၀-သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့်။

၁၄-၁၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သမဂ္ဂသ သံဃသ ဘေဒါယ ပရက္ကမေယျ၊ဘေဒနံ သံဝတ္တနိကံ ဝါအဓိကရဏံ သမာဒါယ ပဂ္ဂယှ တိဋ္ဌေယျ။ပ။သံဃော ဘေဒေသော။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သော သံဃာတော်၏၊ ကွဲပြားခြင်းငှါ၊လုံ့ထပြုငြားအံ့။ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကိုမူလည်း ကောင်းစွာဆောက်တည် ချိုးမြှောက်၍တည့်ငြားအံ့။ ထိုသို့ပြုသော ရဟန်းကို၊မြင်ကုန်,ကြားကုန်သောရဟန်းတို့က ငါ့ရှင်သည်အညီအညွတ်ဖြစ်သောသံဃာတော်၏၊ကွဲပြားအောင် လုံ့လမပြုပါထင့်။ ကွဲပြားခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော အကြောင်းကိုမူသည်း၊ ကောင်းစွာ ဆောက်တည့် ချိုး

မြောက်၍မတည်ပါ!လင့်။ငါ့ရှင်သည် သံဃာတော်နှင့် အတူတကွ အယူသိ လ၊တူမျှသည်အဖြစ်ဟု ရောက်ပါစေလော့။ အကြောင်းသော်ကား-အညီ အညွတ်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်လျက်၊ငြင်း ခုံခြင်းမရှိမူ၍၊ အတူတကွပါတိမောက်ပြကာ၊ ချမ်းသာစွာနေထိုင်ရလေ၏။ ထို့ကြောင့်မကွဲမပြား၊အယူသိလ၊ ညီမျှသောအဖြစ်သို့ရောက်စေလော့-ဟု ပြောဆိုဆုံးမအာပ်၏။ထိုရဟန်းသည် မြင်ကုန်,ကြားကုန်သောရဟန်းတို့ကာ၊ ဤသို့ဆိုဆုံးမကုန်သော်လည်း၊မနာမယူ၊ရှေးအတူသာလျှင်၊သံဃာကွဲပြား ခြင်းဌါဖြူလုပ်ချိုးမြောက်ငြားစွဲ၊ ထိုရဟန်းကို၊ အခြားသော ရဟန်းတော် တို့ကာ၊သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမအာပ်၏။ဤသို့သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ဆုံးမ၍၊ ထိုအယူကို စွန့်ပါမူ အာပတ်မသင့်၊ ကောင်းလှပါ၏။ အကယ်၍ ထိုအယူကိုမစွန့်ပါမူ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

သမဂ္ဂသဿ....သဒ္ဒါကား၊ သံ-ပုဒ်၊အဂ္ဂ-ပုဒ်ဖြစ်၍၊ သံ-သဒ္ဒါသည်လည်း၊ သုန္ဒရ,ဆမဏ်,စသော အနက်အပေါင်းတွင်၊သဂီတ-အနက်ဟောဖြစ်၏။။ ။ အဂ္ဂ-သဒ္ဒါသည်လည်း၊အာဒိ,ကောဋ္ဌာသ,ကောဋိ-စသော အနက်အပေါင်း တို့တွင်၊ကောဋိအနက်ဟောဖြစ်၏။ထိုကြောင့်။ ။အဂ္ဂေန သိခရေန သဂီ တော သမဂ္ဂေါ။ ။ဟု-အဗျယီဘောသမာသ်ပြု။သံဃာ ရဲ၏ သမဂ္ဂသဿ၊ ကိုယ်ဒိတ်နှစ်ပါး၊မကွဲမပြား၊တပေါင်းတည်းဖြစ်သော။(သဒ္ဒဗ္ဗ)။ဝါ၊အညီ အညွတ် ဖြစ်သော။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ပေး။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သံဃာတော်များ၏၊ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးသည်၊ မကွဲမပြားမူ၍၊ တသိမ်ထည်း ဝယ်၊ ကံကြိုးကံငယ်ကိစ္စ၌၊ အတူတကွ ပေါင်းဘော်၍ တည်ခြင်းသည် သမဂ္ဂမည်၏။ ။ဟူလို။

ဘေဒါယပရက္ကမေယျ....ဟူသောပါဠိ၌၊ပရက္ကမေယျ-ကား၊ ပရ-ရှေး ဦ,သော-ကမုဝေါတ်၊ လုံ့လပြုခြင်းအနက်ဟော။ ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌၊ ဝါယမေယျ-ဟု ဘွင့်တော်မူဆည်း။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အာဘယ်သို့သော နည်းဖြင့်၊ ရဟန်းတော်တို့ဆည်၊ မညီမညွတ်၊ ကွဲပြားခြားနားကုန်လျက်၊

အာစုအာစုဖြစ်ကုန်အံ့နည်းဟု နှုလုံးပြု၍၊အာသင်းအပင်းကို ရှာခြင်း, ဂိုဏ်းဘွဲ့ခြင်းသည် လုံ့လပြုသည်မည်၏-ဟူလို။

ဘေဒနသံဝဿနကံဝါအဓိကရဏံ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဘေဒနသံဝဿနကံ-ပုဒ်ကို။ ။သံဝစ္ဆောတိနိဗ္ဗစ္ဆောတိတိသံဝစ္ဆနကံ။ ။ဟူပြု။အဓိကရဏာရဓ်၏။ ။အာသျိစာတို့၌၊ ဘေဒနသံဝဿနိကံဟု၊ နိ-၌၊ ဿ-နှင့် ဒ်ကြဖ်၏။ ။ နပုလ္လိင်အာရောဖြစ်၍။ ဆင်ခြင်။ ။ဘေဒနဿသံဝဿနကံ ဘေဒနသံဝဿနကံ။ ။ဟူပြု။ ကွဲပြားခြင်းကို ဖြစ်စေသော-ဟုပေး။ ။အဓိကရဏံ-ပုဒ်ကို။ ။အာဿနော ဖလံ ကရောတိတိကရဏံ။ အဓိကံ ကရဏံ အဓိကရဏံ။ ၊ဟူပြု။ပေါတု-ရဓ်၏။ ၊ထိုအကြောင်းဖြစ်သော အဓိကရဏာသည်''အဓမ္မံ·ဓမ္မောတိဒိပေတိ''စသောအားဖြင့်တဆဲ့ရစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ။ (အာကျယ်လိုမူ၊စူဠဝါ-ပါဠိတော်သံဃဘေဒခန္ဓကာ၌၊ ရှုတော်မူကြပါကုန်)။

သောဘိက္ခု။ပ။ဝစီနိယေဒ....ဟူသည်ကား၊ ဤမည်သော ကျောင်း၌ ရဟန်းတို့သည် သံဃာ ကွဲပြားခြင်း အာကျိုးငှါ ဖြစ်စေတတ်သော အာဓိကရဏ်းတို့ကိုယူ၍၊ လုံ့လပြု၍တည်နေကြသည်ကို၊ ကိုယ်တိုင်သော်၎င်း တွေ့ရှိကုန်အံ့။သို့မဟုတ်၊ ဤမည်သောကျောင်း၌ တည်၏-ဟုကြားကုန်အံ့။ တွေ့ရှိကြား သိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ အာပ္ပါသုက္ကာ၊ ကြောင့်ကြခဲပြု၍ မနေကောင်းကုန်။ နေကြပါမူ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။။ သို့ဖြစ်၍၊ တွေ့ရှိ,ကြားသိခဲ့ကြပါမူ''မာယသ္မာ''ပ။ဝိဟရတိတိ''တိုင်အောင်သောစကားဖြင့် ပြောကြားဆုံးမကုန်ရာ၏-ဟူလို။

သောဘိက္ခု ဘိက္ခူ။ပ။ဟိးပ၊ပဒူနိသဿဂ္ဂါယ....ဟူသည်ကား၊ ဤဆိုပြီးသောနည်းအားဖြင့် သိမ်ပဋ္ဌမဆုံးပေါသော်လည်း၊ ထိုအယူကို မစွန့်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်း၏ ထက်တို့၌၎င်း, မောင်းတို့၌၎င်း, ကိုင်ဆွဲ၍ သံဃာဘောင်သို့ ဆောင်ပြီးလျှင်၊ရှေးနည်းအတူ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ သိမ်အတွင်း၌ ဉ တ် ကမ္မဝါစာဖြင့်သော်၎င်းဆုံးမအာပ်၏။ဉ တ်၏အဆုံး၌-ဒုက္ကဋ်အာပတ်တချက် သင့်၏။။ကမ္မဝါစာနှစ်ခုတို့၏အဆုံး၌၊ နှစ်ချက်ကုန်သော-ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ် သင့်ကုန်၏။။ ထိုကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်၏အတွင်း မိမိအယူကိုစွန့်ပါမူ၊ သံဃာဒိဆိသ်အာပတ်မသင့်သေး။။ သုံးကြိမ်မြောက်ကမ္မဝါစာ၏ ''သောဘာသေယျ''ပုဒ်၏၊ ယျ-အာက္ခရာသို့မရောက်မီ စွန့်ပါမူ၊အာပတ် မသင့်သေး။။ ။

ထိုကြောင့် "ဤနေ့တံကုသလံ"ဟု ပောတော်မူသည်။ ။အာကယ်၍ ယျ-အာကွရာတိုင့်အောင်သော်ထည်း။ မစွန့်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ထိုကြောင့် "နောခေ။ပ၊သံဃာဒိသေသော" ဟု ပောတော်မူသတည်း။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည် ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊မျှတ ရွှင်ပြုံး၊သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ ကောကာလိကမည်သော ရဟန်းတို့နှင့်ကိုင်ပင်၍၊ ငါ့ရှင်ကောကာလိက၊ငါတို့အလိုရှိအံ့သော ဆိုလတ္တံ့သော အကြောင်းတရား ငါးပါးတို့ကို၊ မြတ်စွာဘုရားထံ လျှောက်ထားနှင့်တောင်းအံ့၊ အခွင့်မပေးသည်ရှိသော်၊သံဃာသင်းခွဲအံ့ဟု ကိုင်ပင်ကြံစီကြပြီးလျှင်၊ ဘုရားရှင်ထံသို့ကပ်၍၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော်မြတ်စွာဘုရား၊ရဟန်းများတို့သည်၊ အာသက်ထက်ဆုံး ၁-တောကျောင်းဌသာ နေကြပါစေ၊ ၂-သင်္ဃပင်ရင်းကျောင်းဌသာ နေကြပါစေ၊ ၃-ဆွမ်းခံ၍သာစားကြပါစေ၊ ၄-ပံသုကူသက်ကိန်းကိုသာ ဝတ်ကြပါစေ၊ ၅-သားဟင်းမျိုးငါးပါးကို မစားကြဘဲ၊ ဒူသက်သတ်လွတ်ကိုသာ စားကြပါစေ၊ဤငါးပါးကို မကျင့်သော ရဟန်းအား အာပတ်သင့်ပါစေဟု ကိုယ်အာလို သဘောသွားအတိုင်းကို လျှောက်ထားထေသော်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊တရားထူးရခြင်းသာပခေနဖြစ်ပေသည်၊ မိမိတို့၏ ဒူးလိုရှိရာ၊ တရားထူးနှင့်လျော်စွာ၊ စရိုက်အား လျော်သလိုသာ၊ နေသင့်၏ဟု ဂုဏ်းလျှောက်ထာ ချက်ငါးပါးကို ပယ်တော်မူသဖြင့်၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင်းသို့သွား၍မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဤငါးပါးကိုခွင့်မပြု၊ငါတို့သည် သာဤငါးပါးအာရကျင့်ကြကုန်၏ဟူလျှအာပေါင်းအား၊ဟောပြောကာ သံဃာကိုဆင်းခွဲခြင်းတည်းဟူသော်အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသတည်း၊

အင်္ဂါ....၁-သံဃာကွဲပြားစေခြင်းငှါ လုံ့ထပ်ကြိုးခြင်း၊ ၂-မေ့ကဲ့ဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ ၄-မစွန့်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါငေးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်သည်။

သံဃဘေဒသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီးပြီ၊

စာမျက်နှာ 396-12

၁၁-ဘေဒါနုဝဇ္ဇကသိက္ခာပုဒ်အာဒိဉ်။

၁၅-၁၁။ ။တသ္မေးဝ ခေါ် ပန ဘိက္ခဝေ့သ ဘိက္ခု၏ ဟော့ကြိုး အနု ဝတ္တကာ ဝဋ္ဋဝါဒကာ၊ဇကောဝါ ဒွေဝါ တယောဝါ၊ တေ ဇဝံ ဝဒေယျုံ၊မာယသ္မန္တော်ဇကံဘိက္ခုံ ကိဉ္စိအဝ စုဏ္ဏ၊ဖွေဝါ နီဇေသော ဘိက္ခု၊ ဝိနယဝါဒီ ဇေသော ဘိက္ခု၊ အဖျာကံ ဇေသော ဘိက္ခု။ပ။ သံဃာဒိသေသော။ ။

ထိုသံဃာကွဲပြားအောင် လုံ့လပြုသော ရဟန်း၏ အာယူကိုယူသဖြင့် အတုသိုက်ကုန်သောမညီညွတ်သော စကား၊ကိုဆိုတတ်ကုန်သော၊ ၁-ပါး ၂-ပါး ၃-ပါး ၄-ပါး သောရဟန်းတို့သည်၊ အရှင်ဘုရား၊တို့၊ အရှင်ဘုရား၊တို့သည်၊ ထိုသံဃာဆင်းခွဲသောရဟန်းကို တစုံတရာကိုမျှ၊ မဆိုကြပါကုန်လင့်။ ထို ရဟန်းသည် တရား၊ကိုသာဆို၏၊ဝိနည်း၊ကိုသာဆိုလေ့ရှိ၏၊ ငါတို့၏ အာလို ကိုဂုဏ်း၊နှစ်သက်ခြင်း၊ကိုဂုဏ်း၊ ယူရှိသာပြောဆိုခြင်းဖြစ်၏၊ ငါတို့၏အာလိုကို ဂုဏ်း၊နှစ်သက်ခြင်း၊ကိုဂုဏ်းသို၏ ပြောသည်း၊ပြော၏။ ထို၊ရဟန်း၏အာယူကို ငါ တို့နှစ်သက်ကုန်၏ဟု ဆိုကုန်ငြားအံ့။ ထိုဆဲ့သော ရဟန်းတို့ကို၊ အာခြား သောမြင်ကုန် ကြား၊ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ငါ့ရှင်တို့ သင်တို့သည် ဤသို့ မဆိုကြကုန်လင့်။ ထိုသံဃာသင်းခွဲသောရဟန်းသည် တရား၊ကိုဃည်း ဆို လေ့မရှိ၊ဝိနည်း၊ကိုလည်းဆိုလေ့မရှိ၊ ငါ့ရှင်တို့ကလည်း၊ သံဃာဆင်းခွဲမှုကို မနှစ်သက်ကြကုန်လင့်၊ငါ့ရှင်တို့၏စိတ်သည်၊ သံဃာတော်အမျာ်းနှင့် တူမျှ သည်ဒုဖြစ်သို့ရောက်စေလော့။ဒုကြောင်း၊ကား၊ အညီအညွတ် ဖြစ်သော သံဃာသည်၊ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ငြင်းခုံခြင်း၊မရှိမူ၍၊ ပါဘုံမောက် အတူပြု ကြလျက်၊ချမ်းသာစွာနေရ၏၊ ထို့ကြောင့်၊မကွဲမပြား တူမျှသည့် ဒုဖြစ်သို့ ရောက်ကြစေလော့ဟုဆိုဒုပ်ကုန်၏။ ထိုသို့ဆိုကုန်သော်သည်း၊ ထိုရဟန်း တို့သည်၊ရှေးအတိုင်း သံဃာသင်းခွဲသော ရဟန်း၏ အာဇ်ဒုသို့အတုလိုက် ကာ၊ပြော်ဆုံကုန်ငြားအံ့၊ ရဟန်းတို့သည် ထိုရဟန်းတို့ကို အာယူကံ့စွန့်စိမ့် သောဌာ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဥတ်ကမ္မဝါဖြင့် ဆိုဆုံးမအာပ်ကုန်၏။ သုံးကြိမ်တိုင်ဆိုဆုံးမ၍၊ထိုအာယူကံ့စွန့်ကြပါမူ၊အာပ္ပြစ်မရှိ၊ ကောင်းလှပေ၏။ မစွန့်ကြပါမူ၊သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်။

အနုဝတ္တကာ... ဟူသောပုဒ်ကား၊ အနု-ရှေးရှိသော၀တ္တု၊ ဓာတ်၊အာနုပဋိပ္ပဒနာ-ခံနာက်ပေါ၊ ဇာ့ပစ္စည်း။ ။အာနု၀တ္တိုကို အာနုဂတိုဝါ ပဋိပ္ပဒ္ဓတိုတိ အာနု၀တ္တကာ။ ၊ဟု၊ပြု။ ဤအာလို-အာနု၀တ္တကာ၊ အတူလိုက်၍ ကျင့်ကုန်သော-ဟုပေး။ သုံးပါးမှအထက်ကံပြုခြင်းငှါမထိုက်သောကြောင့်-ဇနကော ဝါ။ပ။ဝါ-ဟုဟော်တော်မူရ၏။

ဝဋ္ဋဝါဒကာ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။၀ဋ်၀ဒဋ္ဌိတို ၀ဋ္ဌ၀ါဒကာ။ ။ဟုပြု၊၀ဋ္ဌ-အရ၊ကထဟုပဋိုလ်တို့၏ မည်ညွှတ်သောစကားကိုယူ။ ဤအာလို-၀ဋ္ဌ၀ါဒကာ၊ မည်ညွှတ်သော အာဘို့၌ဖြစ်ကုန်သော ကထဟုပဋိုလ်တို့၏ စကားကို ဆိုတတ်ကုန်သော။၀ါ၊ မည်ညွှတ်သော စကားကိုဆိုတတ်ကုန်သော-ဟုပေး။ ။ဤဇကောဒသမသိက္ခာပုဒ်၌ အာခုံးအဖြတ်စကားသည်၊ ဒသမသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူသည်သာတည်း။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဓာတ်ကြောင်းရင်း၀တ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဇေဋ္ဌ၀နကျောင်းတော်၌၊ ကိုန်းဒေခင်းငှမွေလျော်၊ စမ္ပေသ်တော်မူစဉ်၊ ရှင်ဒေ၀ဒတ်ကို၊ သံဃာသင်းခွဲခြင်းကြောင့် သံဃာတော် ဒေ့ပေါင်းသည်၊ ကောင်းစွာဖြစ်တားပြောဆိုလေလျှင်၊ ကောကာလိကစသော ရဟန်းတို့သည်။ငါ့ရှင်တို့ဒေ၀ဒတ်ဓားတစုံတရံသော စကားကိုမျှမပြောမဆိုကြပါနှင့်။ဒေ၀ဒတ်သည်တရားကိုသာဆိုသောသူဖြစ်၏ စသည်ကိုဆို၍၊ သင်းခွဲရာသို့လိုက်ကြခြင်း, ကွဲပြားသောစကားကို ပြောကြားကြခြင်း, တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူရခြင်းတည်း။

အင်္ဂါ....၁-အာတ္တလိုက်ခြင်း၊ ၂-ဆုံးမခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆုံးမခြင်း၊ ၄-မစွန့်ခြင်း။ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဘေဒါနု၀တ္တကာသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏

၁၂-ဒုဋ္ဌစသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၆-၁၂။ ။ဘိက္ခုပနေ၀ ဒုဋ္ဌစဒါတိကော ဟောတိ၊ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေသု သိက္ခာပဒေသု။ပ။သံဃာဒိသေသော။ ။

ရဟန်းသည်တရားပြုသ၊ ဆိုဆုံးမခက်သောသဘောရှိ၏။ ပါတိမောက်ခွဲအာကျုံးဝင်ကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တော်တို့၌၊ တပါး၊သော ရဟန်းတို့သည်၊

သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်ဆိုဆုံးမအာပ်သည်ရှိသော်၊ ဒီဃိကိုယ် ကိုမဆိုဆုံးမအာပ်သည်ကို ပြု၏၊ ပြုဟန်ကား၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သင်တို့သည် ငါ့ကိုကောင်းသည်ကိုဂုဏ်း, မကောင်းသည်ကိုဂုဏ်း, တစုံတခုကိုမျှမဆိုအံ့၊ ငါ့ရှင်တို့၊သင်တို့ထည် ငါ့အား ပြောဆိုခြင်းမှ ကြဉ်ကြကုန်ဟော့၊ ဟု ဒီဃိကိုယ်ကိုမဆိုဆုံးမအာပ်သည်ကို ပြုလေ၏။ ထိုဒုဗ္ဗစရဟန်းကို ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ ငါ့ရှင်သည် ဒီဃိကိုယ်ကိုမပြောဆိုအာပ်သည်ကိုမပြုသင့်။ ပြောဆိုအာပ်သည်ကိုသာလျှင်ပြုထော့။ ငါ့ရှင်ကလည်း ရဟန်းတို့ကိုသိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့်ဆိုဆုံးမစေကာမူ၊ ရဟန်းတော်တို့ကလည်း ငါ့ရှင်ကို သိက္ခာပုဒ်တော်ဖြင့် ဆိုဆုံးမကြကုန်ထတ္တံ့။ ဤသို့အချင်းချင်းဆိုဆုံးမခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း, အာချင်းချင်းအာပတ်ခံထစေခြင်းကြောင့်ဂုဏ်း, ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ ပရိသတ်သည်၊သိလ-စသည်ဖြင့် ကြီးပွါးသည်သာလျှင်တည်းဟုဆိုဆုံးမအာပ်၏။ ဤသို့ရဟန်းတော်တို့သည် ဆိုဆုံးမအာင်သော်လည်း ထိုဒုဗ္ဗစရဟန်းသည်၊ မနာမယူရှေးအတိုင်းပင်လျှင်ပြောဆိုငြားအံ့။ ရဟန်းတို့သည်၊ ထိုဒုဗ္ဗစရဟန်း၏ထိုအာယူကိုစွန့်စေခြင်းငှါ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအာပ်၏။ဤသို့သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆိုဆုံးမ၍၊ထိုအာယူကိုစွန့်ပါမူ၊အာပတ်မသင့်၊ကောင်းမြတ်ပါ၏။ မစွန့်ပါမူ-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

ဒုဗ္ဗစဇာတိကော ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဒုက္ခေနဝတ္တုဗ္ဗာတိဒုဗ္ဗစာ။ ။ဇာတ်သဘောရ၏။ ။ဒုဗ္ဗစာဇာတိဧတဿသာဘိ ဒုဗ္ဗစဇာတိကော။ ။ဟူပြု။ ရဟန်းရ၏၊ ။ဒုဗ္ဗစဇာတိကောဆိုနိုင်ခက်သောသဘောရှိသည်-ဟုပေး။

ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နေဒုံ... ဟူသောပုဒ်၌၊ ဥဒ္ဒေသ သဒ္ဒါကို။ ။ဥဒ္ဒိသိယတိတိဥဒ္ဒေသော။ ။ပါတိမောက်ရ၏။ ။ဥဒ္ဒေသေ ပရိယာပန္နာ ဥဒ္ဒေသပရိယာပန္နာ၊တော်သတ်။ ။ဟူပြု။ ပါတိမောက်၌အာကျုံးဝင်ကုန်သော-ဟုပေး။

သဟဓမ္မိကံ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဒုတိယာဝိဘတ်ကားကရိယာဇ်းဒုနက်၌သက်၏။ သဟဓမ္မိက သဒ္ဒါကိုကား။ ။ပဋိဟိ သဟဓမ္မိကေဟိ သိက္ခိ

တင်ဖွဲ့ဆို့သဟာဝေါ်ကံ။ ။ပဠုန်နံ သဟာဝေါ်ကာနံဝါ ဂုဒဆို့သဟာဝေါ်ကံ။ ။ ဟုပြု။သိက္ခာပုဒ်တော်ရေ၏။ဤအလို၊သဟာဝေါ်ကံ-သဟာဝေါ်ကေန၊ သိတင်း သုံးဘော်ငါးယောက်သည် ကျင့်အပ်သော။ဝါ၊ ဥစ္စာဖြစ်သော သိက္ခာပုဒ် တော်ဖြင့်-ဟုပေး။ ။တနည်း-ဦကာအသို့။ ။မွေ-သဒ္ဒါ၊ ကာရကာပရိ ယာယ်။ဆုကပစ္စည်းသွင်ထွက်ကြိုရှ်။ ။သဟာဝေါ်ဝိုက်၊ အကြောင်းအား‌ထျော် စွာဟု-ကြိယာဝိသေသနအနက်ပေး။ ။(ကြွင်းသောစကားသည် ထင် ရှား‌သိသာပြီ)။

ပညောင်တော်မှုရခြင်း အကြောင်း-ရင်း၁ဝတ္ထု၂။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို သုံးလွှဲ့ထွင့်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ကောသမ္ဗီ ပြည်၊ဃောသိတာရုံကျောင်းတော်၌၊ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ဖယ်တော် မှုစဉ်၊ ရှင်ဆန္ဒမထေရ်သည် မသင့်မတင့်သော အကြံကို အကြောင်းပြု၍ ကျင့်ကြံသောကြောင့် သံဃာတော်တို့သည်သိ၍။ ဆုံးမဖြစ်တား‌သော် လည်း၊ဆန္ဒမထေရ်က-ငါ့ရှင်တို့ ငါ့အား‌အဘယ် ကြောင့်ဆုံးမကြသနည်း။ ငါကဆာ သင်တို့အား‌ဆုံးမသင့်၏။ ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို ပညောင်သောသူ ကား၊ငါ၏ဘုရားတည်း စသည်ဖြင့် သံဃာတော်တို့ ဆိုဆုံးမခြင်းကိုမနာခံ ခက်ထန်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ ...၁-ဆိုနိုင်ခက်သည်ကိုပြုခြင်း၊ ၂-ဆုံးမခြင်း၊၃-ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမခြင်း၊ ၄-အာယူကိုမစွန့်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ အာပတ် သင့်သည်။

ဒုဗ္ဗစသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး‌ပြီ။

၁၃-ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇-၁၃။ ။ဘိက္ခုပနေဝ အညတရံ ဂါမံဝါ နိဂမံဝါ ဥပနိဿာ ယ ဝိဟာရော် ကုလဒူသကော ပါပ သမာစာရော။ပ။ သံဃာဒိသေသော။ ။

ရဟန်းဆည်တပါးသောရွာကိုဂုဏ်း, နိုဂုံးကိုဂုဏ်း, အမှီပြု၍၊ သစ်သီးပေး ခြင်း, ပန်းပေးခြင်းစသည်ဖြင့် ဒါယကာ-ဒါယိကာမတို့၏ သဒ္ဓါတရား‌ကို

ဗျက်ဆိုးသည်ဖြစ်၍၊ပန်းပင်ငယ်စိုက်ပျိုးခြင်းစသောယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသည်ဖြစ်၍နေ၏။ထိုရဟန်း၏ယုတ်မာကုန်သော ပန်းပင်ငယ်စိုက်ပျိုးခြင်းစသောအကျင့်တို့ကို မြင်လည်း မြင်အောင်ကုန်၏။ ကြားထည်းကြားအောပ်ကုန်၏ ထိုရဟန်းသည်ဗျက်ဆိုးအောင်ကုန်သောအမျိုးတို့ကိုလည်း၊ မြင်လည်းမြင်အောပ်ကုန်၏ ကြားလည်းကြားအောပ်ကုန်၏။ ထိုကုလဒူသကပြုသောရဟန်းကို မြင်ကုန်,ကြားကုန်သော အခြာသောရဟန်းတို့သည်၊ ငါ့ရှင်သည် စင်စစ်သစ်သီးပေးခြင်း,ပန်းပေးခြင်းစသည်ဖြင့် ဒါယကာ,ဒါယိကာမတို့၏သဒ္ဓါတရားကို ဗျက်ဆိုးတတ်၏။ပန်းပင်ငယ်စိုက်ပျိုးခြင်းစသော ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိ၏။ငါ့ရှင်၏ထိုယုတ်မာသောအကျင့်တို့ကို မြင်လည်းမြင်အောပ်ကုန်၏၊ကြားလည်းကြားအောပ်ကုန်၏။ ငါ့ရှင်သည် ဗျက်ဆိုးအောင်ကုန်သောအမျိုးတို့ကိုလည်း၊ မြင်လည်း မြင်အောပ်ကုန်၏ ကြားလည်းကြားအောပ်ကုန်၏။ ငါ့ရှင်သည် ဤကျောင်းမှဘဲထလေလော့။ သင့်အား ဤကျောင်းနှင်နေသဖြင့် မဆင့်ဟူဆိုအပ်၏။ ဤသို့ရဟန်းတို့သည် ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ထိုကုလ ဒူသကရဟန်းသည် ထိုပြောဆိုဆုံးမ ပဗ္ဗာဇနီယကံပြုသောရဟန်းတို့ကို၊ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိ,ဒေါသာဂတိ,မောဟာဂတိ,ဘယာဂတိသို့ လိုက်ကုန်၏၊ထိုကုလဒူသကအာပတ်ဖြင့် အနှိုသောရဟန်းတို့ကိုသာနှင်ကုန်၏၊ အနှိုသောရဟန်းတို့ကိုကား မနှင်ကုန်ဟုပြောလေ၏။ထိုသို့ပြောသော ကုလဒူသကရဟန်းကို ရဟန်းကောင်းတို့သည်၊ ငါ့ရှင်သည်ဤသို့မဆိုလင့်။သင့်အား နှင်ထုတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဆန္ဒာဂတိ, ဒေါသာဂတိ, မောဟာဂတိ,ဘယာဂတိမထိုက်စားကုန်။ ငါ့ရှင်သည်သာလျှင် သစ်သီးပေးခြင်း,ပန်းပေးခြင်းစသည်ဖြင့် ဒါယကာ, ဒါယိကာမတို့၏ သဒ္ဓါတရားကို ဗျက်ဆိုးပေ၏။ ပန်းပင်ငယ်စိုက်ပျိုးခြင်းစသော ယုတ်မာသော အာကျင့်ရှိကုန်၏ ငါ့ရှင်၏ယုတ်မာသော အာကျင့်တို့ကိုသာ စင်စစ်မြင်လည်းမြင်အောပ်ကုန်၏။ ကြားလည်းကြားအောပ်ကုန်၏၊ ငါ့ရှင်သည်ဗျက်ဆိုးအောပ်ကုန်သော အာမျိုးတို့ကိုလည်း၊မြင်လည်းမြင်အောပ်ကုန်၏၊ ကြားထည်းကြားအောပ်ကုန်၏။ ငါ့ရှင်သည် ဤကျောင်းမှဘဲသွားလော့။ ငါ့ရှင်အား ဤကျောင်းနှင်နေခြင်းငှါ မဆင့်ငြိဟူဆိုအပ်၏၊ ဤသို့ရဟန်းတော်တို့ကပြောဆိုသော်လည်း ရှေးအာတုသာလျှင်ပြောဆိုချီးမြှောက်ငြားအံ့။ ရဟန်းတော်တို့သည် ထိုမကောင်းသောအယူကိုစွန့်စေခြင်းငှါ ထိုရဟန်းကိုသုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်

ဌိ့ဆော် ထိုမကောင်းသော ဆန္ဒကိမိ စသော အာယူကို စွန့်ပါမူအာပတ်မရှိ၊ ကောင်းမြတ်လှ၏။မစွန့်ပါမူ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဿ်ဆုအဓိပ္ပါယ်။

ဂါမံဝါနိဂမံဝါ... ဟူသောပါဠ်၌၊ ဂါမ-သဒ္ဒါဖြင့် မြို့ကိုလည်းယူအပ်၏။ ။ကုလေဒုဿကော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ကုလာနိဒုသေတိတိ ကုလဒူသကော။ ။ဟုဖြို့။ ။ကုလာနိ-၏အာရုံ၊မင်း,ပုဏ္ဏား,ကုန်သည်,သူဆင်းရဲအာဒေးဖြင့် အမျိုးသေးပါးကိုယူ။ ။ဒူသေတိ-၏အာရုံကိုမူ။

ပုဖ္ဖဒံ ဖထဒံ စုဏ္ဏံ၊မတ္တိကာ ဒန္တဇဒံ။
ဝေဠုဝဓ္ဓပေသနံ၊အာဂတာ ပဒဘာဖနေ။ ။

ဆဂိဟကါထာအာရုံ။ပန်းပေးခြင်း,သစ်သီးပေးခြင်း, ရေချိုးကသယ်မှုန့်၊ ဝါဆပ်ပြာပေးခြင်း,ငါးပါးသော အာဆင်းဌိ့သောဖြေကိုပေးခြင်း, ဒန်ပူပေးခြင်း,ဝါးပေးခြင်း,ဆေးကုခြင်း,လူတို့၏ အစေအပါးကို ခံခြင်း, တာမန်မှုဖြင့် သဘင်းစကားဆောင်ခြင်း၊ဤရှစ်ပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် အမျိုးလေးပါး၏ သဒ္ဓါတရားကိုဖျက်ဆီးခြင်းကိုယူ။

ပါပသမာစာရော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ပါပကာ သမာစာရာအသာ တိပါပသမာစာရော။ ။ဟုဖြို့။အာမျိုးလေးပါးကို ချိုးမြောက်ခြင်းအာကျိုးဌါ ပန်းပင်ငယ် စသည်ကိုစိုက်ခြင်း, ရေသွန်းသောင်းခြင်း,သူတပါးကို သွန်းလောင်းစေခြင်း ပန်းဆွတ်ခြင်း, အစရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရား စက်ဆုပ်အပ်ကုန်သောယုတ်မာသော အာကျင့်ရှိသော ရဟန်းသည် ပါပသမာစာရမည်၏-ဟူလို။

ဒ်အရာမ်စသည်ဖြင့်အကျိုးဌါပန်းပင်ငယ်ကိုဝိုက်ခြင်း,ရေသွန်းလောင်းခြင်း, ဘုရားပူဇော်ရန် ပန်းပွင့်ကိုဆွတ်စေခြင်း,စသည်များကာအပ်၏။သို့သော် ဝိနယဂရုက ဖြစ်တော်မူသောငါတို့၏ ကျေးဇူးတော်ရင် ဖြစ်တော်မူသော ခင်မွန်ဆရာတော်ကြီးမူကား၊ ၎င်းအာရုံမ်အကျိုးဌါဖြစ်သော ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ပျိုးခြင်း, ရေသွန်းလောင်းခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်တော်မူ၏။ မအပ်ဟု အာယူဌိ့တော်မူသည်။

အာယသ္မာဒေါ။ပ။အလံတောက္ကုဝေါသေနံ....ဟူသော ပါဠိအပေါင်းဖြင့်၊ ထို ကုလဒူသကအာလဋ္ဌိရဟန်းအား ကျောင်းကိုက်မှ ,နှင်ထုတ်ခြင်းငှါ ထိုက်သည့်အာဖြစ်ကိုပြဖို့။ ၊ဤ၌ အာလံ·သဒ္ဒါကား၊ ဝါရဏထွေ·တားမြစ်ခြင်းအာနက်ဝိုဖို့။ ။(ပဗ္ဗာဇနိယကံ ပြုပုံကို၊ပါဠိတော်၌ရှုလင့်ကုန်)။ ၊ဤသို့ ပဗ္ဗာဇနိယကံပြုအပ်သောရဟန်းသည်၊ အကြင်ရွာ နိဂုံးမြို၌ ကုလဒူသကအမှုပြုဘူးဖို့။ အကြင်ကျောင်း၌နေဖို့။ထို ရွာ,နိဂုံး,မြို့ပြ, ကျောင်းတို့က်၌၊မနေထိုက် မနေအပ်ပေ၊ ဩဝါဒကုထဒူသကာ မပြုဘူးသော အခြားကျောင်းတိုက်၌နေ၍၊ အခြားသောရွာ၌သာဆွမ်းခံခြင်းငှါအပ်ဖို့။ ထိုပဗ္ဗာဇနိယကံပြုပြီးသော ရဟန်းသည်၊ ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းမခံအပ်။ နိဿယညှိုးမပေးအပ်။ ရှင်သာမဏေတို့ဖို့ အလုပ်အကျွေးလည်းမခံအပ် စသော စူဠဝါပါဠိတော်လာ၊တားဆဲရှစ်ပါးသော ကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို ဆယ်ရက်သော်၎င်း, ငါးရက်သော်၎င်း, ကျင့်အပ်ဖို့။ ။ထိုသို့ကျင့်ပြီးသော် အရှင်ဘုရားတို့၊ သစ်သာသည်' ပဗ္ဗာဇနိယကံ ပြုအပ်ပြီးသောအကျွန်ုပ်သည် ကောင်းစွာကျင့်ပါ၏။ မာန်တည်းဟူသော အမွေးကိုလည်း ချပါ၏၊ ဒဏ်မှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သောတဆဲရှစ်ပါးသော အာကျင့်ကိုကျင့်ပါ၏။ ပဗ္ဗာဇနိယကံ၏။ ငြိမ်းခြင်းကိုတောင်းပန်ပါ၏ ဤသို့ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် တောင်းပန်အပ်ဖို့၊ ဤသို့တောင်းပန်သည်ဖို့သော် သံဃာတော်သည်၊ပါဋိတော်လာ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပဗ္ဗာဇနိယကံကို ငြိမ်းစေအပ်ဖို့။

ပဗ္ဗာဇနိယကံငြိမ်းပြီးသောရဟန်းသည်၊ အကြင်ဒါယကာတို့၌ ရှေးဦးကုလဒူသကအမှုပြုဘူးဖို့၊ထိုဒါယကာတို့ထံမှ ပစ္စည်းကို မခံအပ်ကုန်။အာသဒေါကုန်ခန်း၊ ရဟန္တာဒူးဖြစ်သို့ပင် ရောက်စေကာမူ၊ မခံအပ်ကုန်။ သို့သော်လူသောဒါယကာက၊အာဘယ်ကြောင့် ပစ္စည်းတို့ကို မခံပါဘုနည်း ဟုမေးသဖြင့်၊ရှေးဦး ဆင့်ဒူး ကုလဒူသကအမှု ပြုဘူးသောကြောင့်တည်း ဟုဆိုသော်၊တပည့်တော်သည် ဤကုလဒူသက အကြောင်းကြောင့် လူ့ဆည်မဟုတ်။ အရှင်ဖြတ်ဖို့သိလိကို ယုံကြည်၍လူပါ့မဲ့ဟု ဆိုဆည်မှစ၍ ပစ္စည်းကိုခံအင်ဖို့။

ဆန္နကါဒိနော။ပ။ပဋ္ဌာဇေန္တိတိ....ဟူသော ပါဠိအပေါင်း၌။ ဆန္နကါဒိနော ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဆန္နေနဂန္ဆန္တိတိ ဆန္နကါဒိနော။ ။ဟုပြု။ ဒေါသကါဒိနော-စသောပုဒ်ကိုလည်း ဤနည်းအာတိုင်းပြု။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား ဤဆိုအပ်ပြီးသော အာတိုင်း၊ ပဗ္ဗာဇနိယကံ ပြုအပ်ကုန်သော အာလဋ္ဌိ ရဟန်း

တို့သည် သံဃာတော်တို့၏ အာဆုံးမကိုမနာခံမူ၍ ကံပြုသော ရဟန်းတော်တို့ကို ဆန္ဒဂါမိဝံနော-စသည်ဖြင့် ပြန်လှန်ရေရွတ်ဆဲခေါ်းကုန်ငြားအံ့။ ။ဟူလို။

သောဘိက္ခု ဘိက္ခူ။ ဟိ။ ပေ။ အလံတေ ကုစ္ဆိ ဝါ သေနာ တိ.... ဟူသောပါဠိအဖေါင်းဖြင့် ထိုကဲ့သို့ကံပြုသော ရဟန်းသဃ်ာတော်များအား ပြန်လှန်ဆဲရေးသောရဟန်းကို သံဃာဘောင်မှ တပါးသော ရဟန်းသည် အာရှင်သည်ဤသို့မဆိုလင့်။ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒာဂတိ, ဒေါသာဂတိ, မောဟာဂတိ,ဘယာဂတိသို့ မလိုက်ကုန်စသည်ဖြင့် ပါဠိတော်လာရှိသော အာဘိုင်းနှစ်ကြိမ်, သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမရမည်-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြု၏။

ဤသို့ဆုံးမသဖြင့် ဝိဝါဒ၏အာယူကိုစွန့်အံ့။အာပြစ်မရှိ။ အာကယ်၍မစွန့်သည်ဖြစ်အံ့၊ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ။ထိုရဟန်းကို သံဃာအာလယ်သို့ဆောင်၍ ရှေးနည်းတူစွာ နှစ်ကြိမ်,သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုဆုံးမအာပ်၏။ စွန့်သည်ဖြစ်အံ့။အာပြစ်မရှိ။မစွန့်ပါမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ထိုအာယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ၊ပါဠိတော်လာ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမအာပ်၏။ဤသို့ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမသည်ရှိသော်၊ထိုအာယူကို မစွန့်သောရဟန်းအား ဥတ်ဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။နှစ်ခုသော ကမ္မဝါစာဖြင့် ဈာလွှစွဉ်းအာပတ် သင့်၏။ ကမ္မဝါစာအာဆုံးဌ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်သော်၊ ကမ္မဝါစာအတွင်း သင့်ရောက်ကုန်သော ဒုက္ကဋ်, ထုလ္လစွဉ်း အာပတ်တို့သည် ဒေသနာမကြားဘဲ ငြိမ်းကုန်၏၊

နဝပဋ္ဌမာပတ္တိကာ....ဟူသောပါဠိဖြင့် သံဃာဒိသိသ် ၁၃-ပါးတို့တွင် လွန်ကျူးသည်နှင့်တပြိုင်နက် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်ကား သုက္ကပိသဒ္ဓိအာစ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ် တိုင်အောင်သော သိက္ခာပုဒ် ၉-ပါးရှိ၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြု၏။ ။ပဋ္ဌမံ အာပတ္တိ ယာသန္တိ ပဋ္ဌမာပတ္တိကာ။ ။ဟုပြု။

ဒုဋ္ဌာရော ယာဝတတိယကာ....ဟူသောပါဠိဖြင့် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမ၍ သုံးကြိမ်မြောက် အာယူကို မစွန့်မှသင့်သော အာပတ်တို့ကား၊ သံဃဘေဒကသိက္ခာပုဒ်မှစ၊ကုလဒူသကသိက္ခာပုဒ် တိုင်အောင် သိက္ခာပုဒ်တော် ၄-ပါးရှိ၏-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြု၏။ ။တတိယော ပရိဏ္ဏေ့ဒေါ် ယာသန္တိ ယာဝ တတိယကာ။ဟုပြု။ ။ဤ ၄-ပါးသော သိက္ခာပုဒ်

တို့ဖြင့်ကား လွန်ကျူးဆဲခဏ၌ အာပတ်မသင့်သေး။သုံးကြိမ် တိုင်အောင် ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆုံးမသည်ဖြစ်၍အာဆုံး၌သာလျှင်အာပတ်သင့်ခြင်းရှိသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်မျိုး-ဟူလို။

ယာဝတတိယံ... ဟူသောပါဠိဖြင့် အာပတ်သင့်ပြီးသည်မှစ၍၊ အကြင် မျှလောက် ဖုံးလွှမ်းဇ်။ထိုမျှလောက်သော ရက်အရေအတွက်ဖြင့်။ ပရိဝါသနေရမည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဇ်။ ၁-ရက်ဖုံးလွှမ်းပါမူတရက်, ၂-ရက်ဖုံးလွှမ်းပါမူ ၂-ရက်စသည် ပရိဝါသနေရသည်ဟု မှတ်။ ။ယတ္တကာနိ ဒေဟာနိ ယာဝတိယံ-ဟူပြု။

ပရိဝုတ္ထ။ပ။**ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ**....ဟူသော ပါဠိနှင့် ပရိဝါသ် နေပြီးသော ရဟန်းသည် ဆြောက်ရက်မာနတ် ကျင့်ရမည်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဇ်။

ပရိဝါသ်နှင့် မာနတ်အစ်ပွါယ်။

ဒိဝသ,ပက္ခ,သမာဒိဟိ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ ဝသနံ ပရိဝါသော။ ။ဒိဝသ ပက္ခမာသာဒိဟိ၊ နှေ့,ပက္ခ,လ စသည်တို့ဖြင့်။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတွာ၊ ပိုင်းခြား၍။ ဝသနံ၊နေခြင်းသည်။ ပရိဝါသော၊ပရိဝါသ် မည်ဇ်။။ ။မိမိဖုံးလွှမ်းသော နှေ့,ပက္ခ,လ စသည်တို့ကို ပိုင်းခြားမှတ်သား၍ ဖုံးလွှမ်းသော ရက်စသည် အရ၊ပရိဝါသ် ဆောက်တည်ကာ နေရခြင်းသည် ပရိဝါသ်မည်ဇ်။။ ။ဟူလို။

မာနိတာဇ္ဇေဒါတိမာနော....ဘိက္ခု။ဟိ၊ ရဟန်းတို့သည်။ မာနိတာဇ္ဇော၊ ဖြတ်နိုးအပ်ဇ်။ဇ္ဈာတိ၊ ကြောင့်။မာနော၊ မာနတ် မည်ဇ်။။ ။အာပတ်မှ ထသဖြင့် ရဟန်းတို့သည် ဖြတ်နိုးအပ်သောကြောင့် မာနတ်မည်ဇ်။။

ဧဝမေဝမာနတ္တေန။ပ။**အဗ္ဘေတဗ္ဗော**....ဟူသောပါဠိဖြင့် မာနတ်ဆြောက် ရက်ကျင့်ပြီးသောရဟန်းကို နှစ်ဆယ်အရေအတွက်ရှိသော ရဟန်းသဃ်ာ သည် သိမ်ဇ်။အတွင်းကမ္မဝါစာဖြင့် အဗ္ဘာန်သွင်းအပ်ဇ်။ဟူသော အဓိပ္ပါယ် ကိုပြဇ်။။ဤ၌ အဗ္ဘာန်ဟူသည်ကား။။

အဇ္ဇေတဗ္ဗံသမ္မဒိဋ္ဌိတဗ္ဗံ ဩတာရေတဗ္ဗံအဗ္ဘာနံ။

ငါကြိုဟ်အရ ပရိဝါသ်, မာနတ်နေပြီးသည်ဖြစ်၍၊ အာပတ်မှစင်ကြယ် သောကြောင့် သဃ်ာဘောင်သို့ ခေါ်သွင်းခြင်းအမှုကံသည် အဗ္ဘာန်မည် ဇ်။။ ။ဟူလို။ ။(ပရိဝါသ်မာနတ်တို့ အဓိပ္ပါယ် အကျယ်ကိုမူ ဂန္ထဂဂျ ဖြစ်မည်မှကြောင့် ဥပေက္ခာပြုအပ်ပါသည်။)

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းခင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ဩရောကျောင်း၌၊ ကိန်းဆောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ဗယ်တော်မူစဉ် အာဆာဇိ,ပုနဗ္ဗသုက အမည်ရှိသောရဟန်းတို့သည် ကိဋာဂိရိဒေသပုဏ္ဏ ပန်းပင်ငယ်ရိုက်ပျိုးခြင်းစသော မကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်ကာ နေထိုင်ကြကုန်၏။တနေ့သ၌ ရဟန်းတပါးသည် ကာသိတိုင်းဇနပုဒ်၌ဘ၀ဆိုတော်မူ၍ ဝါမှကျွတ်လတ်သော်၊ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြင်အံ့သောငှါ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့အလာ၊ လမ်းခရီး၌ ကိဋာဂိရိဒေသပုဒ်သို့ ရောက်လေ၏။ထိုအခါထိုအာဂန္တုကအရှင်သည် နံက်အခါ စက္ခုန္ဒြေချလျက် ဇရုန္ဒြေသိက္ခာ ညီညွတ်စွာဖြင့် ဆွမ်းခံဝင်လေသော်၊ရွာသူရွာသား လူအများတို့သည် ဤသို့ မျက်မှောင်ကြုတ်ကြုတ် ကုပ်တုတ်ဘုတ် မလှပတလှဉ် ဇရုန္ဒြေသုပ်ကာ ဆွမ်းခံ ဝင်သဖြင့် မည်သူ့ ဆွမ်းလောင်းမည်နည်း။ ငါတို့အရှင် အာသာဇိမထေရ်မျိုးကဲ့သို့ လူကိုမြင်ရာ ပြုံးရွှင်စွာဖြင့် နှုပ်ခွန်းဆက်သ ကျန်းမာကြပါ၏လော စသည်ဖြင့်ပြောဆိုကာ ပေါ်လွင်သော မျက်နှာဝို့သော ရဟန်းများအား သာလျှင် ဆွမ်းလောင်းအပ်၏ဟု ပြောဆို ကြသကဲ့သို့ မည်သူ တစုံတယောက်မျှ ဆွမ်းမလောင်းကြချေ။

ထိုအခါ တယောက်သောပညာရှိ ဒါယကာသည် ထိုအခြင်းအရာကို မြင်၍။အရှင်မြတ်ဆွမ်းရပါ၏လောဟုလျှောက်ထားသောအခါ၊မရကြောင်း ကိုသိရှိ၍၊မိမိအိမ်သို့ ပင့်လျက် ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကာ ဤရွာ၌ အာသာဇိ, ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့၏ မသင့်သော အကျင့်တို့ကို ပြောကြားလျက် မြတ်စွာဘုရားအား သွားလာဆင်ခြေရန် ဤသို့ မှာသိုက်လေ၏။ အရှင်ဘုရား၊ တပည့်တော်၏ ကိုယ်စားပြု၍၊ မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားပါလေ။ကိဋာဂိရိဇနပုဒ်၌ရှိသော ကျောင်းသည် ပျက်စီးပါပြီး။ ၎င်းကျောင်း၌ သီတင်းသုံး နေထိုင်ကုန်သော အာသာဇိ မထေရ်နှင့် ပုနဗ္ဗသုကမထေရ်တို့သည် ပန်းပင်ငယ်ကို စိုက်ပျိုးခြင်းစသော ရဟန်းတို့နှင့် မသင့်တင့် မလျော်ကပ်တော်သော အာကျင့်များကို ကျင့်ကြ၍ ရွာသူရွာသား လူအများတို့သည် ဧရှးအခါ၌ သင်္ခါတရားဂိုကြသော်လည်း ယခုအခါသင်္ခါ ပျက်ပြားဒါနဝတ်များကို မပြုမလုပ်ကြပါကုန်"သီလကိုချစ်ကုန်သောရဟန်း ကောင်းတို့သည် ဆိတ်ကုန်ပါပြီ။ယုတ်မာသော ရဟန်းတို့သာလျှင် နေထိုင်

ကြပါကုန်၏။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဤကိဒ္ဓာဂိရိဇနပုဒ်၌ သာဝသနာနေဝန်း ထွန်းလင်း တောက်ပရန် ရဟန်းကောင်း များကို စေလွှတ်တော်မူ ပါဘုရားဟု လျှောက်ထားလိုက်လေ၏။

ထိုအခါဂန္ဓာရဟန်းသည်နာကြားဝန်ခံခဲ့၍ သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်သော အခါ လျှောက်ထားလိုက်သမျှအလုံးစုံကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား လေ၏။ထိုအခါ သုံးလောကထွန်းထား မြတ်စွာဘုရားသည် အင်္ဂဒ်သာရိ ပုတ္တရာနှင့် အင်္ဂဒ်မောဂ္ဂလာန်တို့ကို နောက်ပါ ရဟန်းများနှင့် ကိဒ္ဓာဂိရိ ဇနပုဒ်သို့သွား၍၊ ထိုအသင်္ဃ,ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့အား နေမြဲကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ဘို့ရာ ပဗ္ဗာဇနီယကံကို ပြုစေလေ၏။မြတ်စွာဘုရား စေခိုင်းတော် မူသောအတိုင်း အင်္ဂဒ်သာရိပုတ္တရာ,အင်္ဂဒ်မောဂ္ဂလာန် အင်္ဂဒ်မြတ်တို့သည် နောက်ပါသင်္ဃာအများနှင့် ကြွသွား၍၊ပဗ္ဗာဇနီယ ပြုလုပ်လေရာထိုအသင်္ဃ ပုနဗ္ဗသုက ရဟန်းတို့သည် မနာမယူ။ မာန်ကိုမချ။ မတောင်းပန်ကြဘဲ ကံပြုသောအင်္ဂဒ်တို့ကိုပင် ဆဲရေးကြကုန်၏၊ ရေရွတ်ကြကုန်၏။ ဤအာပတ် တို့ဖြင့် အချို့သောရဟန်းတို့ကိုသာ နှင်ကုန်၏။အချို့သော ရဟန်းတို့ကို မနှင်ကြကုန်။ ဆန္ဒာဂတိ, ဒေါသာဂတိ, မောဟာဂတိ, ဘယာဂတိဝင်္ကို လိုက်ကုန်၏ဟု ဂတိလေးပါးလိုက်စားမှုသို့ ရောက်စေကြခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော် မူရလေသတည်း။

ကုလဒူသက သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

သံဃာဒိသေသဒ္ဒေသအဘွင့်ပြီးပြီ။

အနိယတံဒ္ဒေသ။ ၁-ပဌမအနိယတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

ကြေမေ ခေါ် ပနာယသ္မန္တော ဒွေအနိယတာ ဓမ္မာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆန္တိ။

၁၇-၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခု မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ဧကော ဧကာယ ရဟော ပဋိစ္ဆန္နေ အာသနေ အလံကမ္မနိယေ ဒိသ္သတေ ကဉ္ဇေယျ။ပ။အယံ ဧတ္ထ အနိယတော။ ။

အင်္ဂဒ်ဘုရားတို့ နှစ်ပါးကုန်သော အနိယတအမည်ရှိကုန်သော ဤအာ ပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် အကျဉ်းပြအင်သည်းဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊

အာကြင်ရဟန်းသည်၊ မာတုဂါမ လူမိန်းမနှင့် အတူတကွ တယောက် ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်သော၊ နံရံစသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော မေထုန်အမှုကို ပြုခြင်းငှါခန့်သောနေရာ၌ ထိုင်ခြင်းကိုပြုငြားအံ့။ထိုရဟန်းကို ယုံကြည်အပ် သောစကားရှိသော၊အာရိယာဖြစ်သော ဒါယိကာမသည် မြင်၍၊ ပါရာဇိက အာပတ်ဖြင့်ဆင်း၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဖြင့်ဆင်း၊ပါစိတ် အာပတ်ဖြင့်ဆင်း။ ဤသုံးပါး ကုန်သော အာပတ်တို့တွင် တပါးပါးသောအာပတ်ဖြင့်ဆိုငြားအံ့။ ထိုင်ခြင်းကိုဝန်ခံသော ရဟန်းကို ပါရာဇိက,သံဃာဒိသိသ်,ပါဒိတ် ဤအာ ပတ်သုံးပါးတို့တွင် တပါးပါးသောအာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။အာကြင်အာ ပတ်ဖြင့်လည်း ထိုယုံကြည်လောက်သောစကားရှိသော အာရိယာဖြစ်သော ဥပါသိကာမသည် ပြောဆို၏။ထိုအာပတ်ဖြင့် ထိုဝန်ခံသော ရဟန်းကို ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ဤသို့ဝန်ခံသည်အတိုင်း ပြုအပ်သော အာပတ်သည် အာဖြို မရှိသောကြောင့် အာနိယတမည်သော အာပတ်မည်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီးပွါယ်။

မာတုဂါမေန... ဟူသောပါဠိ၌ မာတုဂါမအာရုက်ို ထိုနွေဘွားသည် လည်းဖြစ်သော အသက်ရှိသော လူမိန်းမကိုယူ၊ရမော....၏အာရုက်ိုကား စက္ခုရဟာကိုယူ။ ။မျက်စိမှိတ်ခြင်း, မျက်ခုံးချိုခြင်း, ဦးခေါင်းလှုပ်ခြင်း တို့ကို မြင်ခြင်းငှါမတတ်ကောင်းသော အာရုပ်သည် စက္ခုရဟာ မည်၏။ ထိုကြောင့်တံခါး၀ိုင်းပိတ်သော်လည်း သိကြားလိမ္မာသော်သူ တည်ရှိသော်လည်း တိုက် တံခါးကိုပိတ်ထားပါမူ၊ဝင်းတိုက်ခန်းသည် စက္ခုရဟာမည်၏။ ။အာကယ် တမူ မြင်နိုင်လောက်သော အာခန်းပြင်ဘက် ၁၂-တောင်အတွင်းအာရပ်ပင် ဖြစ်ပေလင့်ကစား၊မိမိအနားဌာနရှိသောသူသည် အိပ်ပျော်၍နေအံ့။ ကန်းသော သူမှာလည်းဖြစ်အံ့။ မိန်းမမူလည်းဖြစ်အံ့၊ ဝင်းပြင်ဘက် အာရပ်သည်လည်း စက္ခုရဟာပင် မည်၏။အာပတ်သင့်လောက်သော အာရုပ်မည်၏။ ။ဟူလို။

အလံကမ္မနိယော....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ကမ္မကွမံကမ္မယောဂဂွနိ်ကမ္မ နိယံ။ ။အလံ ပရိယတ္တံ့ ကမ္မနိယံ အတ္ထဒွိ အလံကမ္မနိယံ။ ၊ဟုပြု။ အတ္ထိ၊ ထိုနေရာ၌။ ကမ္မနိယံ၊မေထုန်မှိုဝ်ခြင်းငှါ။ အလံပရိယတ္တံ့၊စွမ်းနိုင် သည်တည်းဟု-ပေး။

နိသဇ္ဇံကရွေယျ....ဟူသောပုဒ်၏ အာရုံကို ထိုင်ခြင်းကြီယာ, အိပ်ခြင်းကြီယာ.ကုံ ယူ။ **၊သန္ထေယျဝစသာ**....ဟူသောပုဒ်၌ သန္ထေယျ သဒ္ဒါကုံ။ ။သဒ္ဒဟိတဓ္မာတိ သန္ထေယျာ။ ။ဟူပြု။သံ-ရှေးရှိသော ဓာ-ဓာတ်၊ ဏျ-ပစ္စည်း။ ။ဝစသာပုဒ်ကို။ ။ဝုစ္စတေတိဝစသာ။ ။ဟူပြု။ဝစ-ဓာတ်၊သ-ပစ္စည်း။ ၊သန္ထေယျာ ဝစသာ ဇေတိသာတိသန္ထေယျဝစသာ။ ။ဟူပြု။ ။အာရိယာမကို ရုဒ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အာကြင်ရဟန်းသည် မာတုဂါမနှင့် တယောက်ချင်းချင်း၊ မေထုန်အမှုပြုခြင်းငှါ ခန့်သောနေရာ၌ နေမိသော်၊ ပါရာဇိကစသောသုံးပါးသောအာပတ်တို့တွင် အကြင်အာပတ်ဖြင့် အာရိယာဖြစ်သောမိန်းမကပြောင်းအံ့။ ထိုပြောသောစကားသည် ယုံကြည်လောက်သော အာရိယာမိန်းမ၏ စကားဖြစ်သောကြောင့် ၎င်းစကားကို ပဓာနထား၍ ဆုံးဖြတ်ဦးမည်-ဟူလို။

နိသဇ္ဇံဘိက္ခုပဋိစ္ဆန္နမာနေ....ဟူသည်ကား ထိုသို့ အာရိယာဥပါသိကာမသည်ဖြင့်၍၊ ပါရာဇိကစသော အာပတ်တို့တွင်၊တပါးပါးဖြင့် ရဟန်းအား ပြောင်းသော်လည်း၊ ပြောတိုင်း အာပတ်ကို မဆုံးဖြတ်အာပ်။ထို ရဟန်းက ဝန်ခံမှသာလျှင် ဆုံးဖြတ်အာပ်၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ဖြင်ခြင်းမည်သည် ဖြင်သောအာတိုင်း ဟုတ်သည်လည်းရှိ၏။။ မဟုတ်သည်လည်းရှိ၏။။ထိုကြောင့်။ ၊ဟူလို။

ပဉ္စတ်တော်မှုရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှုံ့ထွင်ထား၊မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ဩကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ဘယ်တော်မှစ၍ အာရှင်ဥဒါယိမထေရ်သည်မိမိ၏တပည့်ဒါယကာ၏သို့းကို တယောက်သော အာမျိုးသားနှင့် လင်ထပ်ရာအိမ်သို့ သွား၍၊တိုက်ခန်းတွင်းသို့ ဝင်ကာ အလွှာပသလွှာပဒကား ပြောဆို၍ နေရာ၊ဝိသာခါကျောင်းအာမသည်လည်း ၎င်းလင်ထပ် ပွဲသဘင်က ဘိတ်မံတာက ပြုဆဖြင့် သွားရောက်သော အခါ ၌ရဟန်းနှင့်မိန်းမ တယောက်ချင်းချင်း တိုက်ခန်းတွင်း၌ ပြောဆို နေထိုင်ခြင်းကိုမြင်၍ မသင့်လျော်ကြောင်း ဥဒါယိမထေရ်ကို လျှောက်ထား

သော်လည်း မနာမယူဘဲနေရာ၊ဝိသာခါကျောင်းအာမ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူ. သောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူ၏။

ပဌမအာနိယတသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၍။

၂-ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၁၉-၂။ ။နံဟော ခေါပန ပဋိဆ္ဆန္နံ အာသနံ ဟောတိ နာလံ ကဗ္ဗ နိယံ၊အလဉ္စ ခေါ ပေါတိ မာတုဂါမံ ဒုဋ္ဌုလ္လာဟိ ဝါ ဓာဟိ ဩဘာသိတုံ။ပ။အယပ္ပိ ဓမ္မော အနိယတော။ ။

နေရာသည်နံရံစသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။ မေထုန်အာမှု ပြုခြင်းငှါကား မဖြစ်နိုင်ချေ။မာတုဂါမကိုမူကား ဂျန်ရင်းကုန်သော ဝစ္ဆမဂ်,ပဿဝမဂ်နှင့် စပ်သောစကားတို့ဖြင့်ကား ပြောဆိုခြင်းငှါစွမ်းနိုင်၏။ အကြင်ရဟန်းသည် ထိုသို့သဘောရှိသောနေရာ၌၊ မာတုဂါမနှင့် အာတူတကွ တယောက်ချင်း ချင်းဆိတ်ကွယ်ရာ၌ ထိုင်ခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ ထိုသို့နေထိုင်သော ရဟန်းကို ယုံကြည်လောက်သော စကားရှိသော၊ အရိယာဥပါသိကာမသည်ဖြင့်၍၊ သဃဒိသိသ်,ပါစိတ်အာပတ် ၂-ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော အာပတ်ဖြင့် ပြောဆိုငြားအံ့။ထိုင်ခြင်းကို ဝန်ခံသောရဟန်းကို၊ သဃဒိသိသ်, ပါစိတ် အာပတ် ၂-ပါးတို့တွင် တပါးပါးသောအာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ထိုယုံကြည်လောက်သော စကားရှိသော အရိယာဥပါသိကာမသည်၊ အကြင် အာပတ်ဖြင့်ပြောဆို၏။ထိုအာပတ်ဖြင့်လည်း ထိုရဟန်းကို ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဤသို့ ဝန်ခံတိုင်းပြုအပ်သော အာပတ်သည် အမြဲမရှိသောကြောင့်၊ အာနိယတအာပတ် မည်၏။ ။ဟူသို့။

ဤကား ပဏ္ဍိတ်တို့။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

နံဟော ခေါပန ပဋိဆ္ဆန္နံ အာသနံ... ဟူသည်ကား တိုက်နံရံစသည် မဖုံးလွှမ်းအပ်သော လွင်တည်းခေါင်စသောအရပ်မျိုးတည်း။အပက ကာရာမ်ထားသော ကျောင်းပရိဝုဏ်စသော အရာမ်ကဲ့သို့သောအရာမ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း အပဋိဆ္ဆန္နပင် မည်၏။

ရဟော....ဇ်ါအာရကား အာပဒ္ဓိဆ္ဆန္နဟု ဟောတော် မူသောကြောင့် သောတရဟာကိုသာယူအာပ်ဇ်ါ။မျက်စိမကန်းသော,နားမပင်းသော,သိကြား လိမ္မာသော မိန်းမသည်ဌင်း, ယောကျ်ားသည်ဌင်း ထိုရဟန်း၏ ဆဲနှစ် တောင်ထွာအားတွင်းဖြစ်သော အာရပ်ဌ၊ရပ်လျက်ဌင်း, ထိုင်လျက်ဌင်း,ပြန့် လွှင့်လျက်ဌင်း, အိပ်ပျော်လျက်ဌင်း ဂ်ိုပါမူ အာပတ်မသင့်။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ အာရာဖြစ်၍ နားပင်းသောသူသည်ကား မျက်စိပင်ဖြင်သော်လည်း အာနားဌ် ဂ်ိုစေကာမူ အာပတ်သင့်ဇ်ါ။အာပတ်ဆိုသော်လည်း ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သံဃာ ဒိသိသ် အာပတ်သာသင့်ဇ်ါ။ပါရာဇိကအာပတ်မသင့်။ ။(ဤမျှသာ ပဌမ အာနိယတသိက္ခာပုဒ်နှင့် ထူး၏။အကြွင်း အဝတူတူပင်တည်း။)

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ဗယ်တော်မူစဉ်၊ ဥဒါယိရဟန်းသည် တိုက်ခန်းနံရံစသည်ဖြင့် မဖုံးကွယ်သော အာရပ်၌ မာတုဂါမနှင့် တယောက်ချင်းချင်းနေသည်ကို ရှေးအာတိုင်းကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါဖြင့်၍ ရှေးအာတိုင်း လျှောက်ထားသော်လည်း မနာယူ။ နေမြဲတိုင်း နေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အနိယတ-အစ်ပွါယ်။

နနိယတော အနိယတော။ ။မွော-ရဇ်။ ။အဝိပ္ပါယ်ကား။ ။ တိုဏ္ဏံမွောနံအာ၊ ပါရာဇိက, သံဃာဒိသိသ်, ပါစိတ်, အာပတ်အား၌ဖြင့် သုံးပါးသော အာပတ်တို့တွင် မည်သည့်အာပတ်ဟု အမြဲမရှိသောကြောင့် ဝ်-အာပတ်ကိုအမြဲမှတ်၍မဆိုအပ်သောကြောင့် အနိယတမည်ဇ်ါ။ ။ဟူလို။

ဤသို့လျှင် အနိယတသိက္ခာပုဒ်နှစ်ပါးတို့ဖြင့် အသိးအခြား ပညပ်အပ် သောအာပတ်မရှိပါဘဲလျက် အာဘယ်ကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသည် အနိ ယတနှစ်ပါးကို ပညတ်ထားတော်မူအပ်ပါသနည်းဟူမူ။ ။ဤသို့သဘော ရှိသော အရိယာဥပါသိကာမကပင် အာပတ်ဖြင့် ပြောဆိုစေကာမူ နေထိုင် ဖိသောရဟန်းက ဝန်ခံမှသာလျှင် အာပတ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်ဇ်ါ။ဝန်မခံသော် မဆုံးဖြတ်အပ်။ ထိုအတူ ထိုထိုသို့သော အာပတ်ကို ဆုံးဖြတ်ခြင်း၌

ပဒိုညာသာလျင်ပခေနဖြစ်၏ဟူသော ဝိနယဝိနိစ္ဆယလက္ခဏာကို ညွှန်ပြတော်မူသည်ဖြစ်ကြောင့် ဤအနိယတသိက္ခာပုဒ်ကို ဟောဟော်မူအပ်ပါသတည်း။

ပဒိုညာတ ကရဏံ ယေဝ ဒဠှံ ကတွာ ဝိနယ ဝိနိစ္ဆယ လက္ခဏံ ထပိတံ။ ။တေရသ.ကဏ်ဍိကာ၊

ဒုတိယအနိယတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

အနိယတဒ္ဒေသအဘွင့် ပြီး၏။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်။

စီဝရဝဂ်။ ၁-ကထိနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀-၁။ ။နိဒ္ဒိတ စီဝရဿိ ဘိက္ခုနာ ဥဒ္ဒိတဿိ ကထိနေ ဒဿာဟ ပရမံအတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ တံ အတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

ရဟန်းသည် သင်္ကန်းဌပြုအပ်သော ပဒေသာပြီးပြီးသော် ခင်းအပ်သောကထိန်ကို မာဘိကာရှစ်ပါးအကြားဌ နုတ်ခြင်းဖြင့် နုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ဆယ်ရက် အဒိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံးသာ အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သေးသော အတ်ခေါက်သင်္ကန်းကို ဆောင်အပ်, ထားအပ်၏။ထိုဆယ်ရက် အဒိုင်းအခြားရှိသောကာသကို လွန်၍ ထိုအတိရေကသင်္ကန်းကို ဆောင်ထားသော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပါဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထုအဓိပ္ပါယ်။

နိဒ္ဒိတစီဝရဿိ....ဟူသောပုဒ်၌၊ နိဒ္ဒိတသဒ္ဒါနောင် သို့ ဝိဘတ် အာကြောကို၊အဌကထာအလို....ဘိက္ခုနာပုဒ်သည် စီဝရသို့ ၌ စပ်ပါ၍၊သာမ္ပတ္တဿ တတိယာ။ဒေရေတဗ္ဗံ၌ စပ်ပါ၍၊ကတ္တုတ္ထ၌ တတိယာဟုမှတ်။ ထိုကြောင့် ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်း၏။ဝါ၊ရဟန်းသည်၊ စီဝရသို့၊သင်္ကန်းသည်။ နိဒ္ဒိတော၊ပြီးပြီးသော်-ဟု လက္ခဏာတ္ထယောဇနာ။ ။တနည်း။ဋီကာအလို....နိဒ္ဒိတဿ

တံ စိဝရန္တိဘာတိ နိဒ္ဒိတစိဝရံ၊တာတ္ထိ်။ ။ဟုပြု။ ။ဤအာလို၊ ပြုအပ်သော ပလိဗောဓ ပြုပြီးသော သက်နှံးဖြစ်လတ်သော်-ဟု ကမ္မဓာရည်းသံပေါ် အောင်ပေး။ ။တနည်း။ ။နိဒ္ဒိတံ စိဝရံအာသဘာတိ နိဒ္ဒိတစိဝရော၊တာတ္ထိ်။ ။ဟုပြု။ ရဟာန်းရဏ်။။ ။ဤအာလို။ နိဒ္ဒိတစိဝရတ္ထိ်၊ ပြီးပြီးသော သက်နှံးဂိုလတ်သော်-ဟု ဗဟုဗ္ဗိသံ ပေါ်အောင်ပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ရဟာန်းသည် သက်နှံးကို ချုပ်၍ပြီးခြင်း,ဖိုးသူယူ၍ ပျောက်ခြင်း, ခြစသည်ခဲ၍ပျက်ခြင်း, ဒီးလောင်ခြင်း,သက်နှံးဌ ရန်ဖူးခြင်း ပြတ်ခြင်း,ဤအာလုံးစုံသည် နိဒ္ဒိဘ:စိဝရမည်၏-ဟူလို။ ။ဤဌမူ ချုပ်ဆိုး၍ ပြီးခြင်းကိုယူ။

ဥဒ္ဒေတာသိ်ကထိနေ....ပဒူသောပါဠိဖြင့်၊ ဒုတိယအာဝါသ ပလိဗောဓ မရှိသည်၏ဒေးဖြစ်ကိုဖြေ၏။ ။ပဌမပါဠိဖြင့်မူ၊စိဝရပလိဗောဓ မရှိသည်ကို ဖြေ၏။ ။ဥဒ္ဒေတာတ္ထိ်-ကား၊ဥ-ရှေးရှိသော ဘရဟောတ်၊ ဓာရဏာတ္ထ။ တ-ပစ္စည်း။ ။ဥဒ္ဒေါဒိတဗ္ဗံ ဥဒ္ဒဓိ တဗ္ဗိနိဥဒ္ဒေတံ၊ တာတ္ထိ်။ ။ဟုပြု။ ။ကထိနေ၊ ကထိန်ကို။ဥဒ္ဒေတာတ္ထိ်၊နုတ်ဒေးပြီးသည်ရှိ၊သော်။ဟု-လက္ခဏာတ္ထပေး။

ကထိန်အဓိပ္ပါယ်။

ကထတိ ပဏ္ဍာနိသံသေ အာညတ္ထ ဂန္ဆုံအာဒတ္ထာ သံဂဏ္ဌာတိ သံဝိ ပိတ္ထာဂဏ္ဌာတိတိ ကထိနံ။

ဝိဂြိုဟ်အရ၊အနုမန္တ်စာရ စဇသော အာနိသင်ငါးပါးတို့ကိုတပါးသော အရပ်သို့ သွားခြင်းငှါ မပေးမူ၍၊အာကျဉ်းချုံး၍ ယူဝတ်သောကြောင့် ကထိန်မည်၏။ ၎င်းကထိန်ခင်းသော ရဟန်းသည်၊ ၁-အနုမန္တ်စာ၊, ၂-အာသမာဒါနစာ၊, ၃-ယာဝဒတ္ထစီဝရ, ၄-ဂဏဘောဇန, ၅-ယောစတတ္ထစီဝရပ္ပါဒ-တည်းဟူသောအကျိုးငါးပါးရ၏။ ၁-စာရိတ္တာသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်မသင့်ခြင်းသည် အနုမန္တ်စာရအာကျိုး မည်၏၊ ၂-အဓိဋ္ဌာန်တင်သော တ်စီဝရိက်သင်္ကန်းကို မဆောင်မူ၍၊ညဉ့်ကင်းကာ ခရီးသွားနိုင်ခြင်း သည် အာသမာဒါနအာကျိုးမည်၏၊ ၃-အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ အလိုရှိ သလိုသင်္ကန်းကို သုံးဆောင်နိုင်ခြင်းသည် ယာဝဒတ္ထစီဝရအာကျိုး မည်၏။ ၄-ဂဏဘောဇဉ်ကို စားနိုင်ခြင်းသည် ဂဏဘောဇနအာကျိုး မည်၏။ ၅-ကထိန်ခင်းသောကျောင်းတိုက်ဌ ဘံဃိကသင်္ကန်း ဖြစ်ပေါ်ဌူဒါန်းလာသည်ရှိ၊သော်၊ ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းတို့နှင့်သာ သက်ဆိုင်ခြင်းသည်

ယောစတတ္ထစိဝရပ္ပါဒအာကျိုး မည်၏။ဂင်းအာကျိုး ငါးပါးကို ကထိန်မခင်း သောရဟန်းသည် ကထိန်ခေါ်တသအာတွင်းဌ်သာ ရ၏။ကထိန်ခင်းသော ရဟန်းဖြစ်ပါမူ၊ ၅-လတိုင်တိုင် အာကျိုးရနိုင်၏-ဟုမှတ်။

ကထိန်နုတ်ခြင်း အခန်ကြောင်း။

ဥက္ကတဘိုင်-အရ ကထိန်နုတ်ခြင်း၏ အခန်ကြောင်းဖြစ်သော မာတိကာသည် ၅စ်ပါးအပြားရှိ၏၊ ၁-ပက္ကမနိက္ခိကာ, ၂-နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာ, ၃-သန္နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာ, ၄-နာသနိက္ခိကာ, ၅-သဝနိက္ခိကာ, ၆-အာသာဝစ္ဆေဒိကာ, ၇-သိမာတိက္ကမနိက္ခိကာ, ၈-သဟုက္ခာရော။၍၅စ်ပါးတို့ပင်တည်း။ထို၅စ်ပါးတို့တွင်၊ ၁-ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းသည်ပြီးပြီးသောသင်္ကန်းကိုယူ၍၊ တဘန်၍ကျောင်းသို့ မပြန်ပြီဟု ထွက်သွား၏။ထိုရဟန်းအား ဥပစာရသိမ်ဟု ဆိုအပ်သော ကျောင်းအရောမ်ကို လွန်ခြင်းဖြင့် အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် ကထိန်နုတ်ခြင်းသည် ဖြစ်၏။ ၍ကထိန် နုတ်ခြင်းသည် ဘဲ့ခြင်းလျှင် အာဆုံး ၅ိုသောကြောင့် ပက္ကမနိက္ခိကာ ကထိန် နုတ်ခြင်း မည်၏။ ။၂-ကထိန်ခင်းပြီးသောရဟန်းသည်မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကို ယူ၍၊ကထိန်ခင်းရာ ကျောင်းမှသွား၏။ အခြားအရပ်သို့ ရောက်သော်၊ ၍သင်္ကန်းကို ၍အရပ်ဌပင် ပြုစေအံ့။တဘန် မပြန်ပြီဟု အကြံဖြစ်၍၊ သင်္ကန်းကိုပြုစေ၏ ထိုရဟန်းအား သင်္ကန်းပြီးလျှင် ကထိန်အာနိသင်ကင်းရကား နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာ ကထိန်နုတ်ခြင်းမည်၏။ ။၃-ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းသည် မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကိုယူ၍သွား၏၊ အခြားအရပ်သို့ ရောက်သော်၊ငါ့သည် ၍သင်္ကန်းကိုပြုလည်းမပြုပြီ။တဘန် ကျောင်းသို့ လည်းမပြန်ပြီဟု သိမြဲ၍ထား၏။ထိုရဟန်းအား သိမြဲ၍ထားလျှင်ပင်အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် သန္နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာကထိန်နုတ်ခြင်းမည်၏၊ ၄-ကထိန်ခင်းပြီးသောရဟန်းသည် မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကိုယူ၍သွား၏၊ အခြားအရပ်သို့ ရောက်သော်၊ ငါသည် ၍သင်္ကန်းကိုပြုလည်းမပြုပြီ။တဘန် ကျောင်းသို့ လည်းမပြန်ပြီဟု သိမြဲ၍ထား၏။ထိုရဟန်းအား သိမြဲ၍ထားလျှင်ပင်အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် သန္နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာကထိန်နုတ်ခြင်းမည်၏၊ ၅-ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းသည် မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကိုယူ၍သွား၏၊ အခြားအရပ်သို့ ရောက်သော်၊ ငါသည် ၍သင်္ကန်းကိုပြုလည်းမပြုပြီ။တဘန် ကျောင်းသို့ လည်းမပြန်ပြီဟု သိမြဲ၍ထား၏။ထိုရဟန်းအား သိမြဲ၍ထားလျှင်ပင်အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် သန္နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာကထိန်နုတ်ခြင်းမည်၏၊ ၆-ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းသည် မပြီးသေးသော သင်္ကန်းကိုယူ၍သွား၏၊ အခြားအရပ်သို့ ရောက်သော်၊ ငါသည် ၍သင်္ကန်းကိုပြုလည်းမပြုပြီ။တဘန် ကျောင်းသို့ လည်းမပြန်ပြီဟု သိမြဲ၍ထား၏။ထိုရဟန်းအား သိမြဲ၍ထားလျှင်ပင်အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် သန္နိဋ္ဌာနနိက္ခိကာကထိန်နုတ်ခြင်းမည်၏၊ ၇-ကထိန်ခင်းပြီးသော်၊သင်္ကန်းလျာပုဆိုးတို့ကိုယူ၍ ပြန်အံ့ဟု သွားသောရဟန်းသည် အခြားအရပ်သို့ရောက်သော်၊ ထိုသင်္ဘဏ်းကို ချုပ်ဆိုးခြင်းကိုပြု၏။ ချုပ်ဆိုးခြင်းကိစ္စပြီးသော်ဘဲ ကထိန်ခင်းသော ကျောင်းဌ် သံဃာသည် ကထိန်ကိုနုတ်လေပြီဟု ကြား၏။ထိုရဟန်းအား ထိုသို့ကြား

ခြင်းပင်လျှင်၊ ကထိန်အာနိသင် ကင်းသောကြောင့် သဝနန္တိကာ ကထိန်နှုတ်ခြင်းမည်၏။ ။၆-ကထိန်ခင်းပြီးသော ရဟန်းသည် ရွှေးသောသင်္ကန်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊တဘန် ဤကျောင်းသို့ မပြန်အံ့ဟု သင်္ကန်း ရွှေးရာအရပ်သို့ သွား၏။ရွှေးသော သင်္ကန်းပြတ်သည်ရှိသော် ကထိန်အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် အာသာဝစ္ဆေဒိကာ ကထိန်နှုတ်ခြင်းမည်၏။ ။၇-ကထိန်ခင်းပြီးသဖြင့် သင်္ကန်းလျှာပုဆိုးကိုယူ၍ ပြန်ခဲ့ဆဲ့ဟု အခြားအရပ်၌ ချုပ်ဆိုးခြင်းပြု သောရဟန်းသည် သင်္ကန်းပြီးသော်လည်း အခြား အရပ်၌ပင် ကထိန်ကာလကိုလွန်စေ၏။ထိုရဟန်းအား ကထိန်ကာလကိုလွန်လျှင်ပင် ကထိန်အာနိသင်ကင်းသောကြောင့် သိမာတိက္ကမန္တိကာ ကထိန်နှုတ်ခြင်းမည်၏။ ၈ အာနိသင်ရသောသင်္ကန်းကို ယူ၍၊နေမြဲကျောင်းသို့ တဘန်ပြန်လာအံ့ဟု ဝဲခြင်းနှင့်တကွ အာရပ်တပါးသို့သွား၍ ကထိန်နှုတ်ခြင်းကို ဒုတိယောရဟန်း၏ ကထိန်နှုတ်ခြင်းသည် သဟုဒ္ဒါရကထိန်နှုတ်ခြင်း မည်၏။ ဤရှစ်ပါးသော မာတိကာတို့တွင် တပါးပါး၏အစွမ်းဖြင့် ကထိန်ကံနှုတ်ခြင်းသည် ဥဒ္ဓာတသို့ကထိန မည်၏။ ။ဟူလို၊

ဒသာဟာပရံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဒသ အဟာနိ ပရမောပရိစ္ဆေဒေါ အာသာတိ ဒသာဟာပရမောတံ။ ။ဟူပြု၊ပရမ သဒ္ဒါသည် ပရိစ္ဆေဒ အနက်ဂို့ပေါ၏။အစွန်အဆုံးယောဂတ္ထ၌ ဒုတိယာသက်။

အတိရေကစီဝရံ....ပါဠိအရ၊ အတိရေကဟူသည်ကား။ "အဓိဋ္ဌိတာဝိကပ္ပိတောသုဒ်ပရိယာပန္နတ္တာ"။ ။အဋ္ဌကထာဟိတ်ပါဠိအရ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသော သင်္ကန်း၌ အကျုံးမဝင်သောကြောင့် အတိရေကမည်၏။ ။ဟူလို၊ ။အတိရေကံစီဝရံအတ်-ရေကစီဝရံ....ဟူပြု။ ။ခြင်းတင်ခြင်း၊ ဝိကပ္ပနာ ပြုခြင်းသောသင်္ကန်းမှ ပိုလွန်သော အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသေးသော သင်္ကန်းသည် အတ်-ရေကစီဝရ မည်၏။ ။

နိဿဂ္ဂိယံ....ဟူသောပုဒ်ကား၊နိ-ရှေးရှိသောသဒ္ဒတဒ္ဓိတ်၊ စာဂ-အာနက်ရှိ၏။ကျူ-ပစ္စည်း။ ။နိဿဋ္ဌံတဗ္ဗန္တိ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဟူပြု။ဤအလို၊နိဿဂ္ဂိယံ၊ သင်္ကန်းကိုမူသည်း စွန့်အပ်၏။ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်လည်း သင့်၏ဟူပေး။တနည်း။ ။နိဿဇ္ဇနံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရ၏။ ။ နိဿဂ္ဂိယံဒုက္ကဋတ္ထိတိနိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဟူပြု။ဤအလို၊ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ပါစိတ္တိယံ၊၏။ ။ဟူပေး။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ချုပ်ဆိုးပြီးသောသင်္ကန်းကို ကထိန်နှုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဆယ်ရက်အတွင်း

အာဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာတရာ မပြုသော်လည်း သုံးဆောင်အင်္၏။ ၎င်းဆယ်ရက်မှလွန်စေ၍ အာဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာတရာ မပြုသောရဟန်းအား ထိုသက်နိုး ကိုစွန့်အပ်၏။ဝါးစွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

အဓိဋ္ဌာန်-တင်ပုံ။

သင်း,ကိုယ်,ဒု,အိပ်၊မျက်,ပရိတ်,နိသိဒ်,ဓိဃင်း,အာမာ၊ ။လက်ဝါအာရုံ။ ။ သင်းဝိုင်, ကိုယ်ရုံ, ဒုဂုဏ်, အိပ်ရာခင်း,မျက်နှာသုတ်ပုဝါ, ပရိက္ခာရစောင်္ဂ ပုဆိုး,နိသိဒိုနအင်္ကျီ,ဓိဃင်းရေခံသက်နိုး, အာမာလွှမ်းသက်နိုး-ဟူ၍ သက်နိုး ကိုးထည်ရှိ၏။ ထိုကိုးထည်သော သက်နိုးတို့၏ အာဓိဋ္ဌာန်,ဝိကပ္ပနာ ပြုပုံကို ဝိုင်းခြား ပြတော်မူသိုသောကြောင့်။

"အာနဉ္ဇာနာမိဘိက္ခဝေတိစီဝရံအာဓိဋ္ဌာတုံနဝိကပ္ပေတုံ"။

· စသည်ဖြင့် ဝိနည်းမဟာဝါပါဠိတော်၌ ဟောတော်မူသည်။ အဓိပ္ပါယ် ကား-တိစီဝရိက်သက်နိုးသုံးတည်ကို အာဓိဋ္ဌာန်တင်လိုမူ။

ဇုဏ်-သံဃာဋိ အာဓိဋ္ဌာမိ၊ဇုဏ် ဥတ္တရာသင်္ဃံ အာဓိဋ္ဌာမိ။
ဇုဏ် အန္တရဝါသကံ အာဓိဋ္ဌာမိ။ ။

ဟူ၍ ကိုယ်ဖြင့်ဂုဏ်း, နှုတ်ဖြင့်ဂုဏ်း,ကိုယ်နှုတ်နှစ်ပါးဖြင့်ဂုဏ်း, တင်အပ်၏။ နှစ်တောင်တွာဟတ္ထပါသ်မှအာပဒ္ဒါ တည်မူ၊ ။ဧတံ သံဃာဋိ" စသည်ဖြင့် ဆိုရာ၏။ဤပါဠိတော်၌ "နဝိကပ္ပေတုံ"။ ၊ဟုလာရှိသဖြင့် ဂုဏ်းသက်နိုး သုံးထည်ကို ဝိကပ္ပနာ-မပြုအာပ်ဟု မယူအာပ်။ အဖြောင့်ကား။ ။"ဇုဏ် သံဃာဋိ အာဓိဋ္ဌာမိ"။ ။ဟု တင်လိုသောသက်နိုး၏ အာမည်ဖြင့် အာဓိဋ္ဌာန် တင်ဘိသကဲ့သို့ ဝိကပ္ပနာပြုရာ၌လည်း။ ။"ဇုဏ်သံဃာဋိ တုယ်ဝိကပ္ပေမိ" ဟု တင်လိုသော သက်နိုး၏အာမည်ကို ဝေါ်ထုတ်၍၊ဝိကပ္ပနာမပြုအာပ်။ ဝိကပ္ပနာပြုသည်မမည်။အာတိဓေကအာရာဓ်သာ တည်၏။ ။ဟူလို။

"နာမေနနဝိကပ္ပေတုံ"။ ။ဝိမတိဝိနောဒနီ·ဋီကာ။

စင်စစ်သော်ကား၊ ဂုဏ်းသက်နိုး သုံးထည်ကို အာဓိဋ္ဌာန် သော်ဂုဏ်း, ဝိကပ္ပနာသော်ဂုဏ်း,အာလိုင်္ဂိုသင်ပြု၍၊ သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုအာဓိဋ္ဌာန်တင်

လိုသော သက်နှံးကို ဆိုးပြီး,ကပ္ပဒိန္ဓုထိုးပြီး၍၊ အာတိုင်းအာရှည်ပမာဏာလောက်မှသာလျှင်တင်ဒူပ်၏။ပမာဏကား ဥက္ကဋ္ဌအား ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသာဉ်နှံးတော်အောက်ဒူပ်၏ ပေါ်မအား ဖြင့် ယခုလူတို့၏အဝိုင်းအထွာအရှေ၊အလျား-တတောင်ထွာ, အနံ-တထွာခြောက်သစ်ရှိပါမှ တင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပနာသည်း ပြုအပ်၏။ထိုအောက် ငယ်သော် လဒ္ဓကပ္ပိယ ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသောသက်နှံးရှိအံ့။ ထိုသက်နှံးပေါင်းကို။ ။ ''ဇုမံသံဃဿဒိံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ''။ ။စသည်ဖြင့်ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုပြီးမှ အာသစ်ဖြစ်သော သက်နှံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။

ဤဒွိကိုယ်ဖြင့် တင်ခြင်းမည်သည်ကား လက်စသည်ဖြင့် သက်နှံးကို ကိုင်၍။ ။''ဇုမံသံဃဿဒိံ အာမိဋ္ဌာမိ''။ ။ဟုစိတ်ဖြင့် ဒွါလုံးသွင်းခြင်းကို ပြု၍တင်ခြင်းပေတည်း။ကိုယ်ဖြင့်မကိုင်မူ၌၊တင်လိုသောသက်နှံးကို အာဂုံပြု၍။ ။''ဇုမံသံဃဿဒိံ အာမိဋ္ဌာမိ''။ ။ဟုနှုတ်မြွက်၍ တင်ခြင်းသည်နှုတ်ဖြင့်တင်ခြင်းမည်၏။

ထွက်,ယူ,ပေး,လု၊မစွဲ,လိင်ပြန်၊အဓိဋ္ဌာန်ချ၊သိက္ခာကျ၊
အာဒုအဓိဋ္ဌာန် စွန့်ကြောင်းတည်း။

လက်ဝါအရှေ။ ။အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသောသက်နှံးသည် လူထွက်သဖြင့်၎င်း, အာကျွမ်းဝင်၍ယူသွားသဖြင့်၎င်း,သူတပါးအားပေးသဖြင့်၎င်း, လုယူသဖြင့်၎င်း,သေသဖြင့်၎င်း, လိင်ပြန်သဖြင့်၎င်း, အဓိဋ္ဌာန်ချသဖြင့်၎င်း, သိက္ခာကျသဖြင့်၎င်း ဤရှစ်ပါးသော အကြောင်းကြောင့် အဓိဋ္ဌာန်စွန့်၏။ ဤအဂ်ါရှစ်ပါးကား သက်နှံးကိုးထည်လုံး အဓိဋ္ဌာန်စွန့်ခြင်းအကြောင်းတည်း။

တိစီဝရိက်သက်နှံးမူကား၊ ၎င်းရှစ်ပါးအပြင်လက်သန်း၏လက်သည်းခွန် ပမာဏမျှပေါက်ပါမူ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်စွန့်ကြောင်း ကိုးပါးရှိ၏။ ထိုအပေါက်၏အဝတွင်း၌၊ချည်မျှင်တမျှလည်း မပြတ်သည်ဖြစ်အံ့။ အဓိဋ္ဌာန်မကျချေ။ထိုအပေါက်သည်လည်း။ဒုက္ကဋ်-ကိုယ်ဝတ်၏ အလျား၄၊ တထွာပမာဏရှိသောအနံမှ လက်ရှစ်သစ် ပမာဏရှိသော အရပ်၏ အဝတွင်း၌ ပေါက်မှသာအဓိဋ္ဌာန်ကျ၏။ ၎င်းပြင်ပမှအပေါက်ကားအဓိဋ္ဌာန်မပျက်။သင်းပိုင်၏အလျားမှ တထွာပမာဏ၊အနံမှလက်လေးသစ်ပမာဏာရှိသော အရပ်၏အဝတွင်း၌ ပေါက်မှသာ အဓိဋ္ဌာန်ကျ၏။ ၎င်းပြင်ဘက်၌ ပေါက်သော် အဓိဋ္ဌာန်မပျက်။

ဆောင်ရန်လက်ဒ်။

လက်ဆန်းသည်းမျှ၊ပေါက်လတ်က၊ကိုးဝတ်စီဝရိုက် ဒုဇောင်းတည်း။
လျားဆဲ့နှစ်သစ်၊ နံရှစ်သစ်၊ လေးသစ်သင်းပိုင် နံပေါက်တည်း။ ။

ဝိကပ္ပနာပြုပုံအဘွင့်။

ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းတို့ကား၊ သမ္မုခါဝိကပ္ပနာ, ပရိမ္မုခါဝိကပ္ပနာ အားဖြင့် နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ထိုတွင် သမ္မုခါဝိကပ္ပနာပြုပုံကား ပြုသိုသော:သက်နိုး တို့၏ အာနည်းအများကိုဉင်း, အနိုးဒုဇဝေးကိုဉင်း မှတ်၍၊နိုးသော အရပ်၌ သက်နိုး တထည်သာလျှင် တယောက်သော ရဟန်း၏ အာထိဒ်၌။ ။ "ဇုမံစီဝရံတုယ်ဝိကပ္ပေမိ"။ ။ဟုဆို၊ ။ဤသို့ ဗိမိန္ဆတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော ဝိကပ္ပနာသည် သမ္မုခါဝိကပ္ပနာ မည်၏။ဤသို့ ပြုကာမျှဖြင့် သိုမှိုးခြင်းငှါ အပ်၏။သုံးဆောင်ခြင်း စသည်ငှါကား မအပ်သေး။

"မယ္ဍံသန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇဝါ-ဝိဿဇ္ဇေတွာဝါယထာပစ္စယံ ကရောဟိ" ဟု တယောက်သော ရဟန်းက ဆို၍ပေးမှ သုံးဆောင်းခြင်း စသည် အာကျိုးငှါ အပ်၏။သက်နိုးအများဖြစ်လျှင် "မယ္ဍံသန္တကာနိ" စသည်ဆို။ အဝေးဒုဇ တထည်ကို "ဇတံဒီဝရံ" ဟုဆို၊အများကို "ဇတာနိဒီဝရာနိ" ဟု ပြင်ဆိုလေ။

တနည်း။ ။ရှေးနှင့်အတူပင်၊ တယောက်ယောက်သော ရဟန်း၏ အာထိဒ်၌၊ သိတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့တွင် တယောက်ယောက်၏ အာမည်ကိုယူ၍၊အနိုးဒုဇ သက်နိုးတထည်ဖြစ်လျှင်။ ။"ဇုမံဒီဝရံတိသသသ ဘိက္ခုနော ဝိကပ္ပေမိ"။ ။စသည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသည်လည်း မိမိန္ဆတ်ဖြင့်ပြုသောကြောင့် သမ္မုခါဝိကပ္ပနာမည်၏၊ ထိုဝိကပ္ပနာခံသော ရဟန်းသည်။

"တိသသသ ဘိက္ခုနော သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇဝါ ဝိဿဇ္ဇေတွာဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ"။ ။

ဟု ဆို၍ပေးမှ အာပ်၏။ ။ပရိမ္မုခါဝိကပ္ပနာပြုပုံကား။ ။သက်နိုးတို့၏ အာနည်း,အများ,အနိုး,အဝေးကို မှတ်၍၊အနိုးဒုဇ သက်နိုးတထည်ဖြစ်လျှင်။ ။ "ဇုမံ စီဝရံတုယ် ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒဒ္ဓိ"။ ။ဟု ဆို၍၊အခြားသောရဟန်း

တပါးဒေဝီး ဝိကပ္ပနာပြုရန် ပေးအပ်လိုက်ရာ၏။ထိုဝိကပ္ပနာခံသော ရဟန်း သည်၊သင်၏အလိုရှိရာ သတင်းသုံးဘော်ကို ညွှန်းပါဟုဆိုရာ၊အထိုရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကား တိသဟင်တည်းဟု ပုဂ္ဂိုလ်၏နာမည်ကို ပြောကြားလျှင်၊ ဝိကပ္ပနာခံသော ရဟန်းက ပြောဆောအတိုင်း။ ။"အဟံ တိသဿ ဘိက္ခုနော ဒဒ္ဓိ"။ ။စသည်ဖြင့် ဆိုအပ်၏။ဤသို့သူတပါးနှုတ်ဖြင့်ပြုသော ဝိကပ္ပနာသည် ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာမည်၏။ ။ဤမျှဖြင့်သိမှီးခြင်းငှါ အပ်၏။ သုံးဆောင်ခြင်းစသည်တို့ကား မအပ်သေး။ ထိုဝိကပ္ပနာခံသော ရဟန်းက ပင်တဖန်။ ။"တိဿဿသန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇတု ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ"။ ။ဟု ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုမှ အာဇ်သည်။

အတိရေကသက်နှံးစွန့်ပုံ အဘွင့်။

ဤသို့အဓိဋ္ဌာန်လည်းမတင်,ဝိကပ္ပနာလည်း မပြုပါက ဤသိက္ခာပုဒ်တော် အာရုံ၊အာတိရေကသက်နှံးဖြစ်ရကားဆယ်ခက်လွန်လျှင် နိဿဂ္ဂိယအာပတ် သင့်၍၊ထိုသက်နှံးကို စွန့်အပ်၏။စွန့်ပုံကား ငှင်းသက်နှံးကို ယူ၍၊ရဟန်း တပါးပါး၏ အာဇံ၌၊

"ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဒသာဟာဘိက္ကံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ"။ ။

ဟုဆို၍ စွန့်ပြီးလျှင် အာပတ်ကို ဒေသနာပြောကြားရာ၏။ သက်နှံးအာမျှား ဖြစ်လျှင်။

ဣမာနိ မေ ဘန္တေ စီဝရာနိ ဒသာဟာတိက္ကံ့ဘာနိ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ဣမာနာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ။ ။

ဟုဆို၍ စွန့်အပ်၏။။ထိုနောက် သက်နှံးခံသော ရဟန်းက။ ။"ဣဒံ၊စီဝရံ အာယသ္မတော ဒဒ္ဓိ"။ ။ဟုဆို၍ စွန့်ပြီးသောသက်နှံးကို ပေးအပ်၏။။

ပရိက္ခာရစောဠ-အဓိဋ္ဌါန်။

ပရိက္ခာရစောဠ·ဟူသည်ကား၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သက်နှံးရှစ်ထည်မှ ကြွင်းသော အိပ်ရာခင်း, စောင်,အိပ် စသော ပုဆိုးတည်း။ ၎င်းစောင် စသော ပုဆိုးတို့ကို အနည်း,အများ,အနီး,အဝေးကို ကြည့်ရှုဆင်ခြင်၍၊ အာနည်းဖြစ်လျှင်။ ။ဣမံ စီဝရံ ပရိက္ခာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာမိ"။ ။ဟု ဆို၍

တင်အာပတ္တိ။ အာမဂ္ဂေးဖြစ်လျှင်။ ။"ဤမဘိ စိဝရာနိ ပရိက္ခာရစောဠာနိ အဓိဋ္ဌာမိ"။ ။ပာဌိဆိုရှိတင်အာပတ္တိ။(ကြွင်းရှေးနည်းအတိုင်းသိ)။ ။သို့သော် ပရိက္ခာရစောဠံနာမ ပါဒေဂ္ဂံ နိဓေနမုခမေတံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ပရိက္ခာရစောဠံယော သဗ္ဗံ၊တထာ ဝတ္ထာ အဓိဋ္ဌဟိ။ ။

ဟူသော ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိများအရ၊ သင်္ကန်းကိုးထည်လုံးဒွိပင် တင်လိုသော် တင်အပ်၏။ ဘောဇဉ် နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည် သစ်ပင်စသည်တို့ဒွ သင်္ကန်းကိုထားခဲ့၍၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်းငှါ သွားကုန်၏။ နိုးသော ကျောင်းသို့ တရားနာအံ့သောငှါ သွားကုန်၏။ ထိုရဟန်းတို့၏ ချမ်းသာစွာ သုံးဆောင်စေခြင်းငှါ၊တိစိဝရိက် သင်္ကန်း သုံးထည်ကိုလည်း ပရိက္ခာရစောဠအဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုဘော်မူသည်။ ဤဒဋ္ဌ ပန တိစိဝရံသုခပရိဘောဂတ္ထံ ပရိက္ခာရစောဠပို့ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ကင်္ခါ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်ထား၊မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေသာလီပြည်၊ ဂေါဘမကစေတ်ဒွဿိတင်းမွေ့လျော်၊စမ္ပယ်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့အားတိစိဝရိက်သင်္ကန်းကို သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါ ခွင့်ပြုတော် မူ၏။ထို အခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် မြတ်စွာဘုရားသည် တိစိဝရိက်သင်္ကန်းကိုခွင့်ပြုတော်မူပြီဟုတပါးသော တိစိဝရိက်သင်္ကန်းဖြင့် ရွာသို့ဝင်ကုန်၏။တပါးသောတိစိဝရိက်သင်္ကန်းဖြင့် အရာမ်တွင်းဒွ နေကုန်၏။တပါးသော တိစိဝရိက်သင်္ကန်းဖြင့် ရေချိုးဆိပ်သို့ဆင်းကြကုန်၏။ဤသို့ အာဇ်ရိက်သင်္ကန်းကို ဆောင်သောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

ဒုဿဟပရမံ....ကား၊အနုပညတ်တည်း။ ။ထင်းအနုပညတ်ကို အာရုဏ်အာနန္ဒာသည် အတိုရေကသင်္ကန်းရရှိသောအခါ ထင်းသင်္ကန်းကို သာကေတမြို့ဒွ နေတော်မူသော အရှင်သာရိပုတ္တရာကို လှူလို၏။ အာဘယ်ကဲ့သို့ ကျင့်ရပါမည်နည်းဟု မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား သောကြောင့် ဆယ်ချက်တာမျှ ထားနိုင်ရန် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ဇာတ်ပမာဏာနှင့် ပြည့်စုံသော သင်္ကန်း၏ ပိမိဉ္စာ၏ အဖြစ်။ ၂-နွေအရေအတွက်လောက်သောအဖြစ်။ ၃-ပလိဗောဓပြတ်ခြင်း

၄-အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မပြုခြင်း၊ ၅-ဆယ်ရက်လွန်ခြင်း၊ ဤအာဂံဂါငါးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပထမဂဏ်ထိနသိက္ခာပုဒ်အဆုံး ပြီး၏။

၂-ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်အဆုံး၊

၂၁-၂။ ။နိဋ္ဌိတစီဝရသို့ ဘိက္ခုနာ ဥဿဋ္ဌတသို့ ကထိနေ ကေရဋ္ဌသို့ ဧစေ ဘိက္ခု တိစီဝရေနဝိပ္ပဝသေယျ၊ အညတြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ရဟန်း၏သင်္ဃန်းဦးပြုအပ်သောပလိဗောဓပြီးပြီးသော်၊ခင်းဒုးပ်ပြီးသော ကထိန်ကို နုတ်ဒုးပ်ပြီးလတ်သော်။ဝါ၊ နုတ်ပြီးပါမူကား။ သမ္မုတိ်ရသော ရဟန်းကို ကြဉ်ထား၍၊ရဟန်းသည်' တည်ဦးမျှလည်း အဓိဋ္ဌာန်တင်သော တိ်စီဝရိက် သက််န်းနှင့် အဂဃယ်၌ ကင်း၍ နေခြင်းအံ့။ နိဿဂ်ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ငိဏ္ဏာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဘိက္ခုနာ... ၌၊နာ ငိဘတ်ကား၊ သာမျတ္ထ၌ တတိယာဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနာ၊ရဟန်း၏။ဟူပေး။ စီဝရဘို်-၌စပ်။ ။ဧကရတ္တမ်ပို....၌၊ ဝိ-သဒ္ဒါကား၊ "အနိုးအယူတ်၊ပုန်နောင်ထုတ်၊ဝိ-ယုတ်ဂရဟာ" ။ ။နိယာမ်အရ၊ဂရဟာနာနက််ရိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ၊သက််န်း၌ ပြုအပ်သော ပလိဗောဓ ပြီးပြီးသော်၊ကထိန်နုတ်ပြီးသော် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော တိ်စီဝရိက်သက််န်း နှင့်သမ္မုတိရသော ရဟန်းကို်ထား၍၊ တည်ဦးမျှကင်း၍ နေခြင်းအံ့၊နိဿဂ်ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ၊ဟူလို။

ဤ၌ သမ္မုတိ်ရသော ရဟန်းဟူသည်ကား၊ဥတ္တိဒုတိယ ကမ္မဝါစာဖြင့် ပေးသော ဂိလာနပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ ညဉ်ကင်းသော ရဟန်းသည်၊ သံ်ယာ, ဂိုဏ််း,ပုဂ္ဂိုလ်တို့ဝင်၊ဘဋ်ဋ်းဋ်းသော ပုဂ္ဂိုလ်အဆုံ်၌၊

"ဇာဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဂတ္တိဝိပ္ပဝုတ္ထံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ နိဿဇ္ဇိယံ၊ဇာမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ"။ ။

ဟုဆို၍စွန့်ပြီးမှ၊ဒေသနာပြောကြားအပ်၏။သံ်ယာဖြစ်လျှင်"သံ်ဃဿ" ဟုဆို၊ဂိုဏ််းဖြစ်လျှင်"ဂဏဿ"ဟုဆို၊ဒေသနာကြားပြီးသော်၊ထိုသက််န်း

ခံသောရဟန်းက။ ။"ဇာမံစီဝရံတုယ္ဟံဒမ္မိ"။ ။ဟုဆို၍ပြန်ပေးရသည်။ သဘ
သညာဖြင့်မပေးခဲ့ပါမူ၊ ဘဏ္ဍာဒေယျ ဒုက္ကဋ်။ ထေယျစိတ်ဖြင့် မပေးပါမူ၊
တန်ဘိုးကိုဖြတ်၍ ဆုံးဖြတ်အာပတ်၏။ အနိုးအငေး, အနည်းအများမှာ၊ ယခင်
နည်းကိုမှီ၍ဆို။

အဝိဿဇ္ဇိသအရစ်ဆဲငါးပါး အာဘွင့်။

ရွာအိမ်နှင့်တိုက်၊ထီးစိုက်ဦးပြည်း၊လွှဲလှည်းပြလယ်၊
ကောက်နယ်သစ်ပင်၊လွင်အာရုံမကျောင်း၊တန်ဆောင်း
ဗျင်းဒေါင်ကုလား၊အဝိဿဇ္ဇိသ အာရုပ်ကညှဉ်း။

ဟူသောလက်ဝဲအာခ၊ ငကွေးပစာ,နာနွေးပစာဂို့သော ရွာ, အိမ်, ဘဏ္ဍာ
တို့ကိုက်,ပြဒိုး,တန်ဆောင်း, ထီးအာဏာတပ်သော ပြာသာဒ်ရှည့်, ပြာသာဒ်
ဦးပြည်း,လွှဲ,လှည်း,လယ်,ကောက်နယ်တလင်း,အာရုံမ်,ကျောင်း,သစ်ပင်
ရင်း,လွင်တီးခေါင် အားဖြင့် ဤအာရုပ် ဆဲငါးပါးသည်၊ အာဝိဿဇ္ဇိသအာရုပ်
မည်၏။

ဤ၌၊ငကွေးပစာ၏ ဟူသည်ကား၊အာရုံမ်ရှိသော ရွာစသော အာရုပ်သည်
ငကွေးပစာ၏မည်၏။အာရုံမ်မရှိသော ရွာစသော အာရုပ်သည် နာနွေးပစာမည်
၏။ငကွေးပစာဖြစ်သော ရွာအာတွင်း၌ သက်နိုးကိုထား၍၊ရွာတွင်း၌ပင် နေလို
သောအာရုပ်၌ နေအာပတ်၏။နာနွေးပစာဖြစ်သော ရွာတွင်း၌ သက်နိုးကိုသားမူ၊
ဒေကြင်အိမ်၌ ထား၏။ထိုအိမ်၏ နှစ်တောင်ထွာဟာထွပါသ်ကို မစွန့်မူ၍၊
နေအာပတ်၏။၂

ကျောင်းစသည်တို့၌ ယခုအခါဝယ်၊ဒါယကာ တယောက်ထည်းသာ
ဆောက်သော ငကွေးကုလကျောင်း, ဒါယကာအများဆောက်သော နာနာ
ကုလကျောင်း, အဆောင်ဆောင် စသည်ရှိတတ်၏။ ငကွေးကုလကျောင်း
အာရုံမ်ဖြစ်သော ငကွေးပစာဖြစ်အံ့။အာရုံမ်အတွင်းကို သော်၎င်း, အာရုံမ်၏
ဟာထွပါသ်ကိုဂျင်း,မစွန့်မူ၍ နေခြင်းငှါအာပတ်၏။ငကွေးကုလကျောင်း နာနွေးပစာ
ဖြစ်အံ့။အဆောင်ကျောင်း၌ ထား၏။ထိုကျောင်း၏ ဟာထွပါသ်ကို မစွန့်အာပ်။
နာနာကုလကျောင်း ငကွေးပစာဖြစ်အံ့။ အာရုံမ်၏ အတွင်းအာလိုရှိရာအာရုပ်၌
သော်၎င်း,အာရုံမ်၏ ဟာထွပါသ်၌သော်၎င်း နေအာပတ်၏။နာနာကုလကျောင်း
နာနွေးပစာဖြစ်အံ့။ အကြင် ကျောင်း၌ ထားအာပတ်၏။ ထိုကျောင်း၏။ ဝါ၊

ထိုဒုဇ္ဇဆောင်၏ဟာထွေပါသိ ကိုမစွန့်အပ်ပေ။စွန့်မူခဲတို့ဝိပ္ပဝါသဖြစ်၍၊ နိဿဂ္ဂိ
ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။(ကြွင်းနည်းတူသိ။)

ပဉ္စပ်တော်မူခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဟော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခွ၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော တိစီဝရိက်သင်္ကန်းကို အခြားသော ရဟန်းတို့၏အဝတ်ခွဲထားခဲ့၍၊ သင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်မျှဖြင့် ဒေသစာရိဖြန့်ချိကြရာ၊ထိုထားခဲ့သော သင်္ကန်းတို့သည် မှိုတက်ကုန်သဖြင့်၊ နေပူလွန်းလတ်သော်၊အာရှင်အာနန္ဒာတွေ့မြင်တော်မူ၍ကဲ့ရဲ့ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အညတြဘိက္ခုသမ္မုတိယာ....ကား၊အာနုပညပ်တည်း။ ၎င်းအာနုပညပ်ကို၊ကောသမ္ဗီပြည်သား၊ နာသောရဟန်းတပါးကဲ့ အကြောင်းပြု၍ ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ.... ၁-တိစီဝရိက် အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းအဖြစ်၊ ၂-ကထိနဓမ္မခင်းခြင်း၊ ၃-သမ္မုတိမရခြင်း၊ ၄-သင်္ကန်းနှင့်ကင်း၍ အာရုဏ်တက်ခြင်း၊ဤအင်္ဂါ ၄သေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဥဒေါသိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၃-တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၂-၃။ ။နိဋ္ဌိတ ဧဝံဝရသ္မိံ ဘိက္ခုနော ဥဗ္ဘတသ္မိံ ကထိနေ ဘိက္ခုနော ပနေဝ အကာလ ဧဝံဝရံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ရဟန်း၏သင်္ကန်းဥပ္ပါအပ်သော ပလိဗောဓပြီးပြီးသော်၊ ခင်းအပ်သော ကထိန်ကိုနုတ်အပ်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ရဟန်းအား သင်္ကန်းကာလမှအပဥ္စလွှာအပ်သောသင်္ကန်းသည် ဖြစ်ရွာ်းအံ့။အလိုရှိသော ရဟန်းသည် အလွှာခံအပ်၏။အလွှာခံပြီး၍၊လျင်စွာ ဆယ်ရက်အတွင်းဥသာလျှင် ချုပ်ဆိုးမှုကိုပြုအပ်၏။အကယ်၍၊သင်္ကန်းစသည် မချုပ်လောက်သည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုရဟန်းသည်

ထိုသင်္ကန်းကို တလအတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး ယူတ်သော သင်္ကန်းကိုပြည့်စေခြင်းငှါ၊ နောက်အခါ သင်္ကန်းထျာပုဆိုး၊ မရျရမည်ဖြစ်ပါက ထား်အပ်၏။ သင်္ကန်းထျာပုဆိုး၊ရနိုးခြင်းပင် ရှိသော်လည်း၊ထိုတလထက်အလွန်မထား်အပ်။ အာကယ်၍ ထား်ငြား်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဆ္ဆာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိမ္ပါယ်။

အကာလစီဝရံ....အရ၊ အကာလသင်္ကန်းမည်သည်ကား၊ ကထိန်မခင်းသည်ရှိသော်၊ သိတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော်တရက်မှစ၍၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင်သော ကာလသည် သင်္ကန်းကာလမည်၏။ ကထိန်ခင်းသော်တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင်၊ငါးလသည်-သင်္ကန်းကာလ မည်၏။ ထိုသင်္ကန်းကာလကိုထား်၍၊တပါးသောကာလ၌ ဖြစ်သော သင်္ကန်းသည်-အကာလသင်္ကန်းမည်၏။သင်္ကန်းကာလ၌မူလည်း၊ အကာသသင်္ကန်းတည်း ဟူလျှမူ အကာသသင်္ကန်းပင် ဖြစ်၏။

ခီပ္ပမေဝကာရေတာမ့ံ....ဟူသည်ကား၊ဆယ်ရက်အတွင်း၌၊ ပြုစေအပ်၏။ ။ဟူလို။ ။**နောစသမပါရိပူရီ**....ဟူသည်ကား၊ အကြင်မျှလောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့် ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ သင်္ကန်းသည်၊ အဓိဋ္ဌာန်လောက်၏။ထိုသင်္ကန်းသည် အဓိဋ္ဌာန်မတင်လောက်ငြား်အံ့၊ ။ဟူလို။

သတိယာပဋိဒါသာယ....ဟူသည်ကား၊ဤမည်သောနွေ၌သံဃာသည် သင်္ကန်းကိုရလတ္တံ့။ထိုသံဃာမှသင်္ကန်းသည် ငါ့အား ဖြစ်သတ္တံ့။ ဤသို့လျှင် သံဃာ,ဂိုဏ်း, ဉာတိ-စသည်တို့မှ ရအံ့ဟူသော အာသာ ရနိုးခြင်းပင်တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား-ဤသို့ ရနိုးခြင်းရှိပါမူ။ လိုနေသောသင်္ကန်းကို ပြည့်တို့ရာ၊တလပတ်လုံး ထား်အပ်၏။ထိုထက်လွန်၍ သင်္ကန်းကို ထား်မူ၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ဩရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊မထင်မရှားသော ရဟန်းတပါးသည်၊ အာကာလ သင်္ကန်းကို ရ၍၊

ချုပ်လေသော်၊ပိတ်မလုံမလောက်သဖြင့်၎င်း သက်နှံးကို အာဘန်တလဲလဲဖြန့်ခင်းခြင်း သုံးသင်နေသည်ကို ဘုရားရှင်မြင်တော်မူသဖြင့် မေးတော်မူလေသော်၊မလောက်၍ ဖြန့်ခင်းကာ သုံးသပ်ပါ၏ကြောင်းကို လျှောက်ထားလေလျှင်၊သင့်အား သက်နှံးလျာပုဆိုးနောင်ရအံ့လောဟု မေးမြန်းတော်မူပြန်သော်၊ရပါအံ့ဟု လျှောက်လေ၏။ထိုသို့ သက်နှံးလျာပုဆိုးရနိုင်ပါမူ၊သို့ဖြိုးစေဟုခွင့်ပြုတော်မူ၏ ထိုသို့ ခွင့်ပြုတော်မူလေလျှင်၊မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည်အာကာလသက်နှံးကိုခံ၍ တလထက်လွန်စေသော ဒုကြောင်းကြောင့် ပညှင်တော်မူသည်။

အက်ဂါ....ပထမကထိနသိက္ခာပုဒ်၌ဆယ်ရက်လွန်ခြင်း၊ ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ တလလွန်ခြင်း၊ဤမျှသာ ထူး၏။

တတိယကထိနသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့် ပြီး၍။

၄-ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့်။

၂၃-၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ ပုရာဏစီဝရံ ဒေဝါပေယျဝါ၊ ရဇာပေယျဝါ၊ အာကောဋာပေယျဝါ၊နိဿဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် အမျိုးမတော်သော ရဟန်းမိန်းမအား၊ သက်နှံးဟောင်းကို ဖွပ်မူလည်းဖွပ်စေငြားအံ့။ ဆိုးမူလည်းဆိုးစေငြားအံ့။ နယ်မူလည်း နယ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား နိဿဂ်ပါဝိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ပါ။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိမ့်ယဉ်။

အညာတိကာယ....ဟူသည်ကား၊ ပိမိကိုအာဒေယျဆား၍၊ "အာဘ, အာတိး,အဝေး,အာဘဲ,အာဘိး,အဝေဘာ"။ဤကား အထက်ခုနစ်ဆက်တည်း။ "သား,မြေး,မြစ်,တိ,မျော့,ကျွတ်,ဆက်"။ ။ဤကားအောက် ခုနစ်ဆက်တည်း။ ။ဤအမျိုးခုနစ်ဆက်တို့ဖြင့် မစင်သော ဘိက္ခုနီမသည်-အညာတိကမည်၏။ ။ပုရာဏစီဝရ-မည်သည်ကား၊ ဆိုးပြီး,ကပ္ပဒိန္နုထိုးပြီး၍၊ တကြိမ်မျှဝတ်ခြင်း, ရုံခြင်း, အယုတ်အား၌ဖြင့် သုံးဆောင်ခြင်းအလိုငှါ၊

ပရုံးဦးဌဂင်း,ဦးခေါင်းဦးဌဂင်း တင်၍ ခရီးသွားခြင်း, ခေါင်းအုံး၍ အိပ်ခြင်း၊ဤ ဆက်နွှဲသည် ဆက်နွှဲဟောင်း မည်၏။။ ။(ကြွင်းသိလွယ်ပြီ။)

ပညာပ်ဟော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်,ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန ရွှေကျောင်းဌ၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ ဥဒါယိရဟန်း၏ မယားဟောင်း မာတုဂါမသည်၊ ဘိက္ခုနီမတို့ ဒာထံဌ ရဟန်းမိန်းမပြုလေ၏။ထိုဘိက္ခုနီမသည် ဥဒါယိရဟန်းအထံသို့လာ၍ ထိုင်နေလေ၏။ထိုအခါ ဥဒါယိရဟန်းသည်၊မိမိမယားဟောင်း ဘိက္ခုနီမအား မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကိုပြ၍ထိုင်၏။ ဘိက္ခုနီမလည်း၊မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို၊ ဥဒါယိ အားပြ၍ထိုင်၏။ဥဒါယိသည် ဘိက္ခုနီမ၏အင်္ဂါဇာတ်ကို စေ့စေ့ကြည့်လေသော်၊သုက်လွှတ်လေ၏။ထိုအခါ ဥဒါယိသည်၊ရေကို ဆောင်ယူချေ၊သင်းဝိုင်ကိုပွပ်အံ့ဟု ဆိုသော်၊ဘိက္ခုနီမက အာရုဉ်ဘုရား သင်းဝိုင်ကို ပေးပါ။ ကျွန်ုပ် ပွပ်ပါအံ့ဟုဆို၍ သင်းဝိုင်ကိုလျော်စေသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊

အဓိ္ဂါ....၁-သက်နွှဲဟောင်းအဖြစ်၊၂-ဆဲ့နှစ်တောင် ဥပစာဌ် တည်၍ ဘိက္ခုနီမအား စေခိုင်းခြင်း၊၃-ဘိက္ခုနီမ၏ ပွပ်ခြင်းစသည်ကို ပြုခြင်း၌၊ အဓိဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၅-စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၄-၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ စီဝရံ ပဋိဂ္ဂဏေယျ၊ အညတြ ပါရိဝတ္တကာ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် ဖလယ်သည်ကိုကြဉ်ထား၍၊ အမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီမ၏ သက်နွှဲကို အလှူခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အခီမွှေယ်။

စီဝရံ....ဟူသည်ကား၊သင်္ကန်းခြောက်ထည်တို့တွင်၊ ဝိကပ္ပနာလောက် သော တထည်ထည်းကိုယူ။

ပဋိဂ္ဂဏှေယျ....အာရဒ္ဓာလ္လုခံခြင်းမည်သည်ကား၊ ဒုဆွေအာမျိုးမတော် သောဘုရားကို၌ကပ်လှူခြင်းမည်ဖြင့်၊လက်တော်ရောက် လာလှူသည်ဖြစ်စေ၊ ခြေရင်းခွဲ ထားခဲ့မူလည်း ဖြစ်စေ၊တရားဟောသော ရဟန်းအား၊ပုဆိုးကို ပစ်ကုန် သည်ဖို့သော်၊ တဆဲ့နှစ်တောင်သော ဥပစာကိုလွှတ်မူ၍လည်း ပစ်သည် ဖြစ်စေ၊ရဟန်းသည် သာယာအံ့၊သင်္ကန်းကို ခံသည်မည်၏။

ပညပ်ဒတ်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မှန်၊ဝေဠုဝန ကလန္ဒကျောင်း၌၊ မျှတန္တင်ပြီး၊ သီဘင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ဥပ လဝဏ်ရဟန္တာမသည်၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဆွမ်းခံခြင်းကိစ္စပြီး၍၊အာနန္ဒဝန တောအရပ်အင်းတွင်း၊တရုသော သစ်ပင်ရင်း၌၊သမာပတ်ဝင်စား၍ နေလေ၏။ ခိုးသူတို့သည်၊ ရှင်မဥပလဝဏ်ကို်မြင်၍၊ အာဓဲသားကို ကောင်းစွာကင်၍၊ ဖက်နှင့်ထုပ်ပြီးလျှင်၊ သစ်ပင်တွင်ဆွဲ၍၊အကြင်သူသည် မြင်၏။ထိုသူသည် ယူစေသတည်းဟုဆို၍ အခြားသောတော်သို့ ဝင်လေကုန်၏။ရှင်မဥပလ ဝဏ်သည် သမာပတ်မှထလတ်သော်၊ ထိုအသံကိုကြား၍၊ ၎င်းအာဓဲကင် ထုပ်ကို်ယူခဲ့ပြီးလျှင်၊ လက်သုပ်ဟင်းထွာပြု၍၊ဘုရားရှင်ကို လှူအံ့ဟု သွား သေသော်၊မြတ်စွာဘုရား ဆွမ်းခံခိုက်ဖြစ်၍၊ မတွေ့ရကား၊ ကျောင်းစောင့် အာရှင်ဥဒါယီရဟန်းအား၊ဤအာဓဲလက်သုပ်ကို၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊လှူတော် မူလိုက်ပါဟု အပ်လေ၏။ရှင်ဥဒါယီက-ငါ့အား သင်၏သင်းပိုင်ကို လှူသည် ဖြစ်အံ့၊သင်၏အာဓဲလက်သုပ်၊ဟင်းထွာထုပ်ကို၊မြတ်စွာဘုရားအား လှူအံ့ ဟု ဆို၍၊ ဘိက္ခုနီမသင်းပိုင်ကို၊ အလှူခံခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အညတြပါ၊ရိဝဇ္ဇကာ....ကား၊အာနုပညပ်တည်း။ ၊ရင်း အာနုပညပ် ကိုကား၊ ဘိက္ခုနီမ၏ ဖလယ်သော သင်္ကန်းကို၊ မခံယူခြင်းကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ဖသယ်သောအားဖြင့်၊ ဘိက္ခုနီမ၏ သင်္ကန်းကို ခံပါမူ အာပတ်မသင့်၏။ ။ဟူလို။

အခ်က်ဂ်....၁-ဝိကပ္ပနာလောက်သော သ ဟိန်း၏အဖြစ်, ၂-ဖသယ်ခြင်း မရှိခြင်း, ၃-အာမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီမလက်မှခံခြင်း။ ဤအင်္ဂါ ၃-ပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စီဝရ ပဋိဂ္ဂဟသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၆-အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၂၅-၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတကံ ဂဟပတိံ ဝါ ဂဟပတာနိံ ဝါ စီဝရံ ဝိညာပေယျ။ပ။နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် အမျိုးမတော်သောဒါယကာသို့ဝင်း, ဒါယိကာမသို့ဝင်း ကပ်၍၊အောက်ပါဒုစရိုက်တပါး အခြားသောအခါတို့၌ ဘောင်းခြား အံ့။နိဿဂ်ရှိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ၊သက်နှံးတောင်းခံ ကောင်းသော အခါကား ၁-ခိုးသူလုယက်၍ သက်နှံးမရှိသောအခါ၊ ၂-သက်နှံးပျောက်သောအခါ၊ဤအခါ ၂-ပါးတည်း။ ။ဟူလို။ ။ဤကား ဝိဘင်္ဂတ္တည်။

အဝယဝဋ္ဌ-အစိပ္ပါယ်။

ပဟပတိံ....ဟူသောပုဒ်အရ၊ ဂဟပတိ-သဒ္ဒါသည် ရဟန်းမဟုတ်သော လူမှန်သမျှကိုဟော၏။ ၊ဂဟပတာနိံ....ဟူသော ပုဒ်၌လည်း ဘိက္ခုနီမမှ တပါးသော လူမိန်းမကိုယူ။ ။ဝိညာပေယျ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ဝ ရှေးရှိသော ဉ-ဓာတ်၊သိခြင်းအနက်ဟော၊ သုဒ္ဓကတ္တား,ဟေတုကတ္တားနှစ်နက်ဟောသော သဒ္ဒါတည်း ထိုကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌၊ ။ယာစေယျဝါ,ယာစာပေယျဝါ။ ။ဟု နှစ်ချက်ဘွင့်တော်မူ၏။ ။ဝိညာပေးသူ၊ လိုချင်သော အခြင်းအရာကို သိစေခြင်းအံ့ (သဒ္ဒဋ္ဌ)။ ။ဝါ၊တောင်းခြင်း တောင်းစေခြင်းအံ့။ (အဓိပ္ပါယဋ္ဌ) ပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား....အကြင်ရဟန်းသည်၊အဆွေမတော်သော ဒါယကာ ဒါယိကာမများတို့အား ခိုးသူလုယူသောအခါ, သက်နှံးပျောက်သောအခါ, ကိုထား၍၊တပါးသောအခါတို့၌၊သက်နှံးကို မိမိတောင်းခြင်း, သူတပါးကို တောင်းစေခြင်းတည်းဟူသော ပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ယူဆဖြင့် နိဿဂ်ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ၊ဟူလို။

ပညဝိဘောဝ်မူ့ရဒြင်းအခကြဵာင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်ဘော်ဝ်ကို၊ သုံးလူ့ထွဲ့တင်၊ဘုရားရှာ်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့် မွန်၊ဧတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ မျှတရှင်ပြီး၊သိဘင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ သာကိ ဝင်မင်းသားဖြစ်သော ရှင်ဥပနန်သည်၊သူ့ဌေးသ ်းတဦးအား တရားဟော သဖြင့်အလွန်သဒ္ဓါ၊ကြည်ညိုသိုသောကြောင့်ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ဘိတ်လေ၏၊ ထိုသို့ဘိတ်သော် ဒါယကာ သင်ဝတ်သောပုဆိုးကို လှူခဲ့လေဟုဆိုလေ၏။ သူဌေးသားသည်လည်း အရှင်ဘုရားလမ်းတွင်ဖြစ်ပါသည်၊တဘည်ထည်း သောပုဆိုးဖြင့် ပြန်သွားခြင်းသည် ရှက်ဘွယ်ဖြစ်ပါသည်၊ အိမ်သို့ရောက် သောအခါ၊ သည်ထက်သာသော ပုဆိုးကို လှူပါမည်ဟု လျှောက်၏။ ဒါယကာ ယခုသာအလိုရှိသည်၊မလှူလိုရှိသာ၌သို့လျှောက်၏ဟု မခံသာ အောင်ဆို၍ အလှူခံသောကြောင့် ပုဆိုးကိုချတ်၍လှူရလေ၏။ လမ်းတွင် လူများမြင်၍၊အိုသူဌေးသား၊ဧလျောက်ပတ်စွတကားဟုမေးကြသော်၊ ၎င်း အကြောင်းကိုပြောလေသဖြင့် လူအပေါင်းတို့သည် ရှင်ဥပနန်အားကဲ့ရဲ့ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညဝ်တော်မူသည်။

အညတြသမယာ။ပ။ သမယာ....ကား၊ အာနုပညဝ်တည်း။ ။၎င်း အာနုပညဝ်ကို သာကေဟုပြည့်မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ရဟန်းတို့သွားကြရာ၊ လမ်းခရီးအကြား ခိုးသူများလုယက်ခြင်းကြောင့် သက်နှံးမပါ၊အာဝုံးနှီး သာသာကုန်သောရဟန်းတို့ကို အကြောင်းပြု၍ ခွင့်ပေးတော်မူသည်။

အဂ်ါ .. ၁-ဝိကပ္ပနာလောက်သော သက်နှံး၏အဖြစ်၊ ၂-အခါမရှိ ခြင်း,၃ အမျိုးမတော်သူကိုတောင်းခြင်း,၄-တောင်းဆဖြင့်ရခြင်း။ဤအင်္ဂါ လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အညာတကသိက္ခာပုန်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၇-တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၂၆-၇။ ။တေန္ခေ အညတကော ပဟာပတိဝါ ပဟာပတာနိဝါ ဗဟူဟိ ဒိဝဒေဟိ အတိဟာဠေ ပဝါရေယျ။ပ။ နိဿဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ထင်ခိုးသူလုယက်သော သက်နှံးဂို့သော ရဟန်းကို အာမျိုးမတော်သော ဒါယကာသည်ဌင်း,ဒါယိကာမသည်ဌင်း များစွာကုန်သော သက်နှံးတို့ဖြင့်

ရှေးရှုဆောင်၍ ဘိတ်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းသည် ထိုရှေးရှုဆောင်ယူခဲ့သော သက်နှံးမှ သင်းဖြင်,ကိုယ်ဝတ်မျှသော သက်နှံးကိုသာလျှင် သာယာအပ်၏။ခံယူအာဝ်၏ ထိုသင်းပိုင်ကိုယ်ဝတ်ထက်အလွန်အကယ်၍ သာယာခံယူငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဆ္ဆာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီဗွါယ်။

အဘိဟာဠုံ....ဟူသော ပုဒ်ကား၊ အာဘိ-ရှေးရှိသော ဟာရဓာတ်၊တုံ-ပစ္စည်း၊ထိုတုံ-ပစ္စည်းသည် တွာပစ္စည်းအနက်,သမ္ပဒါန်အနက် နှစ်ချက်ကို ထွန်းသည် ထိုကြောင့်။ ။အာဘိဟာဠုံ၊ရှေးရှုဆောင်၍။ ဝါ၊ရှေးရှုဆောင်စိမ့်သောဌါ ဟူပေး။

"တွာပစ္စည်းနက်၊တချက်ဟောငြား၊ကတ္တားသမ္ပဒါန်၊ ထွန်းသည်မှန်၊ ဇကံတုံပစ္စည်းသဘောတည်း"။ ။ဘုရားကြီးနိယာမ်။

အချို့စာတို့၌"အာဘိဟဠုံ"ဟု ဌဝမ်းဘဲနှင့် ရှိ၏။ထင်းရုပ်ကား၊ ဟာသ-ဓာတ်နှင့် ရိုးမှားဖြစ်၍ စီရင်ထားဟန်ရှိ၏။ဤ၌မူ၊ ဟာသ-ဓာတ် မဟုတ်၊ ဟာရ-ဓာတ်ဖြစ်၍၊အာဟာဠုံ,အာဘိဟာဠုံ,ဥဒါဟာဠုံ,စသော ပုဒ်တို့ကဲ့သို့ ဒုသံလျင်းချိတ်အကွရာနှင့် ရှိမှအာသင့်ဟု-မှတ်။

ပဓါရေယျ....ဟူသော ပုဒ်ကား၊ ပ-ရှေးရှိသော ဝရဓာတ်၊ ဇယျ-ဝိဘတ်၊ပဝါရဏာ-၌ကဲ့သို့ အာဿာစနဿ-ဟောတည်း။

သန္တံ ဂုတ္တရပရမံ... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။သအန္တံရံ ဥတ္တရံပရမံ အာသာတိ သန္တံဂုတ္တရပရမံ။ ။ဟု တိပဒစဂ္ဃဏ္ဌိ ဗဟုဗ္ဗိဟိ သမာသ်ပြု။ ။ အာသ၊ထိုသက်နှံးအား။ သအန္တံရံ၊ သင်းပိုင်နှင့်တကွသော၊ ဥတ္တရံ၊ကိုယ်ဝတ်ဖြစ်သော။ပရမံ၊ အဆုံးသည်။ဝါ၊အပိုင်းအခြားသည်။ အဏ္ဍိ၊ရှိ၏။ ။ ဟူပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသောသက်နှံးရှိသော ရဟန်းအား၊ သက်နှံးသုံးထည်တို့သည် ပျောက်ကုန်အံ့၊ နှစ်ထည်သော သက်နှံးတို့ကို သာယာအပ်ကုန်၏။ ကျန်သော တထည်ကိုမူ၊ သဘောတူသော အရပ်မှာ ရှာအပ်၏။ ။အကြင်ရဟန်းအားနှစ်ထည်သာ ပျောက်ငြားအံ့။တထည်သာ

သာယာဒေါပ်ဖို့။ဒေါ်ကြင်ရဟန်းဒေါ်း တထည်သာဂို့၍ ပျောက်ဖို့။ နှစ်ထည် သာယာဓာင်ကုန်ဖို့၊ အကြင်ရဟန်းအာဝါသုံးထည်ဂို့ရာ၊ တထည်ပျောက်အံ့။ မသာယာဒေါပ်ပေ။ ဤဆိုအာပတ္တိုးသည်မှလွန်၍ တောင်းခြင်း လုံ့လကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ဖို့ယူသဖြင့် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ် သင့်ဖို့။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဖေတဝန် ဂျွေကျောင်းဌ၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ပျောက်သောသက်နိုးဂို့သော ရဟန်းစသည်တို့ဒေါ်း၊ ဆွေမတော်သော သူတို့ဖို့အာထံဌ၌၊ သက်နိုးအဝတ် တောင်းခံရန် ခွင့်ပြု သဖြင့် သက်နိုးပျောက်သော ရဟန်းတို့ဖို့အထိုင်ဌါ၊များစွာသော သက်နိုးတို့ ကို တောင်းယူပေးခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော် မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-သင်းဝိုင် ကိုယ်ဝတ်ထက်လွန်ခြင်း၊ ၂-အာရုံနှစ်သော ဒေါ်းကြောင်းကြောင့် လှူခြင်း၊၃-အမျိုးမတော်ချာ၌ တောင်းခြင်း၊၄-တောင်း သဖြင့်ရခြင်း။ဤအာဂံါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်ဖို့။

တတ္ထတ္ထရိသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၈-ပဋ္ဌမဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၂၇-၈။ ။ဘိက္ခုံ ပနေဝဥ္ဇိဿ အညာတကဿ ဂဟပတိဿဝါ ဂဟပတာနိယာဝါ စီဝရ စေတာပန်ံ ဥပက္ခဋံ ဟောတိ ။ပ။နိဿဂ်ိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ရဟန်းကိုရည်၍ ဒေါ်းမျိုးမတော်သော ဒါယကာသည်ဌင်း, ဒါယိကာမ သည်ဌင်း ဤသက်နိုးဘိုးဖြင့်သက်နိုးကိုဝယ်၍၊ ဤဒေါ်းမည်ဂို့သောရဟန်းကို သက်နိုးဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလှူဒါန်းအံ့ဟု သက်နိုးဘိုးကို စိရင်အောင်ဖို့ ထိုရဟန်း သည် ထိုသက်နိုးဘိုးစိရင်သော ဒါယကာဖို့အိမ်သို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ရှေးဦ့ မတိတ်ကြားဘူးပါဘဲလျက်၊ သက်နိုးဌ၌ ရည်မှန်းထားသော ဒေါ်းထက်

ဝိုလွန်စေ၍၊အိုဒါယကာ ငါတောင်းပန်ပါ၏။ကြိုအောက်မေ့ပါသော့။ သင် သည်ငါ့ကိုဤသက်နှင်းဘိုးဖြင့် ဤသို့အလျားရှည်ခြင်းသတော,ဤသို့ အနုပြုန့် ခြင်းစသော သဘောရှိသောကောင်းသော သက်နှင်းကိုဝယ်၍ လှူပါလော့။ ဤသို့ကောင်းသည်ကို အလိုရှိသည်အဖြစ်ကိုယူ၍ စီရင်ငြားအံ့၊ နိသဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အယဝတ္ထု အစိပ္ပါယ်။

စီဝရစေတာပန်း....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။စီဝရံ စေတာပေန္တိ ပရိဝတ္တေန္တိဇေတနာဘင်းစီဝရစေတာပန်း၊ ။ဟူပြု၍ရွှေ့ပြောင်းစေသောသက်နှင်းဘိုး ရှု၏။ ။စီဝရပုဗ္ဗ-ဒိတာဒတ်၊ ဝေါဟာရတ္ထ၊ ကာရိတဏာပေ-ပစ္စည်း, ယုပစ္စည်း။ နှ-အာဂုမ်။ထိုကြောင့်။ "စေတာပန်း-ဒေတာပနံ"။ နှစ်ချက် သင့်မှတ်။

ဥပက္ခဋ်....ကား၊ဥပ ရှေးရှိသောခနဲ-ဒေတ်၊ တ ပစ္စည်း၊ သန္တနတ္ထဝါစိ။ တ-ကို-ဒုပြု သန္တနဟူသည်မှာ၊ သက်နှင်းဘိုးငွေစသံည်ကိုစုဆောင်း၍ ထား အပ်သည်။ ။ဟူလို။

ဒိကမ်ဗံ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဝိ-ရှေးရှိသော ကပ္ပသဒ္ဒါ၊ ဝိဓိအနက်ဟော၊ ဝိ-သဒ္ဒါကား ဝိသိဋ္ဌ,အဓိကအနက်ဟောဇ်။ ထိုကြောင့်။ ဝိကပ္ပံ၊အထူး စီရင်ခြင်းသို့။ဝါ၊ အလွန်စီရင်ခြင်းသို့ ဟုပေး။

သာရုဝတာ....စသောပါဠိဖြင့် စီရင်ပုံကိုပြ၏။ ဤ၌ သာရသဒ္ဒါကား၊ ယာစနတ္ထနိပါဘ်၊ဝတ-သဒ္ဒါကား၊ပရိဝတ္တကတ္ထနိပါတ်၊ ။သာရ၊ဘောင်း ပန်ပါ၏။ဝတ၊ကြိုအောက်မေလော့။ ။ဟုပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြင်ရဟန်းသည် အကောင်းကို အလိုရှိသဖြင့် ရှေးဦးစွာရည်မှန်းထား၍သော သက်နှင်းဘိုးသက်ပိုလွန်စေသျက် အာကယ်၍ စီရင်ငြားအံ့။ထိုဒါယကာ၏ လုံ့လပြုခြင်း၌၊ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့် ၏။ရသဖြင့် နိသဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ မပိုလွန်စေမူ၍ ၎င်းဒါယကာ ရည်မှန်းထားသောအတိုင်း၊ သမယ,အပ္ပတ္တစီမံပါမူ အာပတ်မသင့်။

ပညာ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းခွ၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ ဥပနန္ဒမထေရ်ကိုရည်မှန်း၍၊ လှူဒါန်းရန်ဒါယကာတဦးသည် ဝိဝိမယားနှင့် တိုင်ပင်ပြောဆိုသည်ကို ရဟန်းတပါးကကြား၍ အာရှင်ဥပနန္ဒအား ပြောကြားရာ၊အာရှင်ဥပနန္ဒသည် ထိုဒါယကာထံသို့သွား၍ သက်ဒုံးခွဲအထူးစီးဝင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူ၏။

အဓိ၏....၁-သက်ဒုံး ပိုလွန်မျှားပြားခြင်းကို အလိုရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ၂-အမျိုးမတော်သို့ကို တောင်းခြင်း၊ ၃ တောင်းသဖြင့် ရခြင်း။ဤအဓိ၏ သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၉-ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၂၈-၉။ ။ဘိက္ခုံ ပနေဝ ဥဒ္ဒိဿ ဥဘိန်္နံ အညာတကာနံ ဂဟပတီနံဝါ ဂဟပတာနီနံဝါ ပစ္စေက ဗိဝရဧတာ ပန္နာနီ ဥပက္ခဋာနီ ဟောန္တိ။ပ။နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ရဟန်းကိုသာလျှင်ရည်မှန်း၍၊နှစ်ဦးကုန်သော ဆွမျိုးမတော်ကုန်သော ဒါယကာတို့သည်ဖြင်း, ဒါယိကာမတို့သည်ဖြင်း, အသီးအသီးသောသက်ဒုံးဘိုးတို့ကို ငါတို့သည် အသီးအသီးသော သက်ဒုံးဘိုးတို့ဖြင့် အသီးအသီးသောသက်ဒုံးတို့ကို ဝယ်ကုန်၍၊ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းကို သက်ဒုံးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းလှူဒါန်းကြအံ့ဟု စိုင်အပ်ကုန်၏။ထိုရဟန်းသည် ထိုသက်ဒုံးဘိုးကို စိုရင်သော ဒါယကာ၏အိမ်သို့ချဉ်းကပ်၍ ရှေးဦး ဘိတ်ကြားခြင်း မရှိပါဘဲ၊ ဒုတိယ၊တတိယ ဘိတ်ကြားခြင်း မရှိပါဘဲ၊ ဒါယကာတို့ တောင်းပန်ပါ၏ ကြိုအောက်မေလော့။သင်တို့သည် ငါ့ကို ဤအသီးအသီးသော သက်ဒုံးဘိုးတို့ဖြင့် ဤသို့အလှူးရှည်ခြင်းဆဘော, အနုပြုန့်ခြင်းစသော သဘောရှိသောကောင်းမြတ်သော သက်ဒုံးကို ဝယ်၍၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော သင်နှစ်ယောက်တို့သည် တပေါင်းတည်းပြု

ကုန်၍၊ လျှကုန်လေ၌ ဤသို့အကောင်းကိုအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပိုအလွန်ပြု၍ စီရင်ငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား ပိဏ္ဍတ္ထ။

ဤနဝမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်သည်၊ အဋ္ဌမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်နှင့် အတူသာတည်း ရှေ့သိက္ခာပုဒ်ကား ဒါယကာတဒ္ဒိုးထည်းသာတည်း။ ဤနဝမသိက္ခာပုဒ်၌ကား ဒါယကာနှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန်၏။ ဤမျှသာ ထူး၏။ ကြွင်းအတူတူပင်တည်း။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှုံ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ ဒါယကာနှစ်ဦးတို့သည်၊ အသီးအသီး ရှင်ဥပနန္ဒကိုသက်နှံးလှူအံ့ဟု တိုင်ပင်ကြသည် ဟု ရှေးနည်းတူ ဆွမ်းခံရဟန်းတပါးက ကြား၍၊ ရှင်ဥပနန္ဒအား ပြောသည်ရှိ၊ ထော်၊ ရှင်ဥပနန္ဒသည် ဒါယကာများ၏အိမ်သို့သွား၍၊ အသီးအသီး ကြံစည်ထားသော သက်နှံးဘိုးတို့ကိုတပေါင်းတည်းပြု၍ကောင်းစွာပြုကြပါဟု စီရင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။

ဒုတိယဥပက္ခဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၁၀-ရာဇသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၂၉-၁၀။ ။ဘိက္ခုံပနေဝ ဥဒ္ဒိဿ ရာဇာဝိ ရာဇဘောဇ္ဇေါဝိ ဗြာဟ္မဏော‌ဝါ ဂဟပတိကော‌ဝါ ဒူတေန စီဝရံ ဧတော‌ပနံပဟိဏေယျ။ပ။အယံ တတ္ထ သာမီစီ။ ။

ရဟန်းကိုသာလျှင်ရည်မှန်း၍၊ မင်းသည်ၜင်း, မင်းမှရအပ်သော စည်းစိမ်ရှိသောအာမတ်သည်ၜင်း, ပုဏ္ဏားသည်ၜင်း, သူကြွယ်သည်ၜင်း တမန်ဖြင့် သက်နှံးဘိုးကို ဤသက်နှံးဘိုးဖြင့် သက်နှံးကို ဝယ်၍၊ ဤအာမည်ရှိသော ရဟန်းကိုသက်နှံးဖြင့်ဖုံးလွှမ်းချေလော့ဟု စေလွှတ်လျှင်ဒါန်းလေ၏။ ထိုတမန်သည်ဆိုရဟန်းသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ အရှင်မြတ်ဘုရား အရှင်မြတ်ကို ရည်မှန်း၍

ဤသက်နိုးဘိုးကိုဆောင်အပ်ပါ၏။အရှင်သည် သက်နိုးဘိုးကို အလှူငံတော်
မူပါဟုလျှောက်ထား၏။ ထိုခဟန်းသည် ထိုတမန်ကို ဒါရိဒါယကာငါတို့
သည် သက်နိုးဘိုးကို အလှူမခံကုန်။ငါတို့သည် လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊
အပ်သောသက်နိုးကိုသာလျှင် အလှူခံကုန်၏ဟု ဆိုအပ်၏။ထိုတမန်သည်
ထိုရဟန်းကို အရှင်ဘုရားအား တစုံ တယောက်သော အမှုကြီးငယ်ကိုပြု
လုပ်သောကပ္ပိယသည်ရှိပါသလောဟု အကယ်၍ပြောဆိုငြားအံ့ ချစ်သား
ရဟန်းတို့၊သက်နိုးကိုအသိုရှိသောရဟန်းသည် အရာမ်စောင့်ကိုသော်၎င်း,
သိတင်းသည်ကိုသော်၎င်း,ဒါယကာ၊ဤသူသည်ရဟန်းတို့၏ အမှုကြီးငယ်
ကိုပြုသောသူတည်းဟု ဝေယျာဝစ္စကပ္ပိယကို ညွှန်ကြားအပ်၏။ ထိုတမန်
သည် အမှုကြီးငယ်ကို ပြုသောကပ္ပိယကို သိစေ၍၊ထိုရဟန်းသို့ ကပ်၍၊
အရှင်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရားသည် အကြင်အမှုကြီးငယ်ပြုသော ကပ္ပိယကို
ညွှန်းတော်မူ၏။ ထိုအမှုကြီးငယ်ပြုသော ကပ္ပိယကို တပည့်တော်သည်
သိစေအပ်ပါပြီ။ အရှင်ဘုရားသည် လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ ကင်တော်
မူပါလော့။အရှင်ဘုရားကို သက်နိုးဖြင့်ဖုံးလွှမ်းလတ္တံ့ဟု ပြောဆိုလျှောက်
ထားရာ၏။ချစ်သားရဟန်းတို့၊ သက်နိုးကိုအလိုရှိသောရဟန်းသည် အမှု
ကြီးငယ်ကို ပြုသူကပ္ပိယထံသို့ ကပ်၍၊ဒါယကာငါ့အား သက်နိုးဖြင့် အလို
ရှိ၏။ဤသို့ နှစ်ကြိမ်,သုံးကြိမ်,တောင်းအပ်၏။ အောက်မေ့စေ အပ်၏"နှစ်
ကြိမ်,သုံးကြိမ် တောင်းအပ်, အောက်မေ့စေအပ်၍၊ ထိုသက်နိုးကိုပြီးစေ
ငြားအံ့။ဝါ၊ လှူငြားအံ့"ဤသို့ ပြီးစေ လှူပေဆည်ဦး၊ကောင်းမြတ်လှ၏။
အပြစ်မရှိ။အကယ်၍ မပြီးစေ မလှူလေခဲ့သော်၊ လေးကြိမ်, ငါးကြိမ်,
ခြောက်ကြိမ်ဘိုင်တိုင်၊ ဆိတ်ဆိတ်နေကာ သက်နိုးကိုရည်မှန်း၍၊ ကပ္ပိယ
ဒါယကာ၏အိမ်ဝင်ခွင် ရပ်အာင်၏။ဤသို့ လေးကြိမ်,ငါးကြိမ်, ခြောက်ကြိမ်
တိုင်တိုင် အိမ်ဝင်ခွင်ရည်မှန်းကာရပ်၍၊ ၎င်းသက်နိုးကို ပြီးစေ လှူဒါန်းလေ
သော်၊ ကောင်းမြတ်လှ၏။ ထိုသုံးကြိမ် တောင်းခြင်း, ခြောက်ကြိမ်ရပ်
ခြင်းထက် အလွန်လုံ့လပြု၍ ထိုသက်နိုးကို ပြီးစေငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား
နိသဇ္ဇိပ် စိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။အကယ်၍ ခြောက်ကြိမ်ရပ်၍မှ သက်နိုး
မရခဲ့ပါမူ၊အကြင်သူ၏အထံမှ အကြင်ရဟန်းအား သက်နိုးဘိုးကို ဆောင်
အပ်,လှူအပ်၏။ ထိုဒါယကာအထံသို့ သွားအပ်,သွားသင့်, သွားထိုက်၏။
သို့မဟုတ် တမန်ကိုသော်လည်းစေလွှတ်၍၊ငါ့ရှင်တို့၊သင်တို့သည် အကြင်
ရဟန်းကိုရည်မှန်း၍ သက်နိုးဘိုးကို စေလွှတ်လှူဒါန်း၏။ ထိုခဟန်းအား

ထိုသင်္ကန်းဘိုးသည် တစုံတခုသောအကျိုးကိုမှမပြုစေ၊ ဒါယကာတို့ဆည်
မိမိဥစ္စာသင်္ကန်းဘိုးကို ပြန်တောင်းယူကြကုန်လော့။ မိမိ၏ပစ္စည်းကို မယူက်
စီးစေလင့်ဟု ပြောဆိုရာ ၏။ ဤသို့ ကိုယ်တိုင်သွားခြင်း, တမန်ကိုန်းစေလွှတ်
ပြောဆိုခြင်းသည် ထိုသင်္ကန်းကိုပြီးစေရာ၌ကျင့်အပ်သောဝတ်တည်း။ ။
ဟူလို။ ။ဤကား-ပိယ္စာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထုအဓိပ္ပါယ်။

ရာဇဘောဇ္ဈေါ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ဘုဇ္ဈိဟာဗျဉ္ဇနံဘောဂံ-ဘောဇနံဝါ၊ ။ရာဇတော လဒ္ဓံ ဘောဂံ-ဘောဇံဝါ ရာဇဘောဂံ။ ။စည်းစိမ်ရှိ၏။ ။ရာဇဘောဂံ အာသတ္ထိတိ ရာဇဘောဇ္ဈေါ-ရာဇဘောဇေါဝါ။ ။
ဟူပြု နှစ်ချက်သင့်။

ကုမိနာ။ပ။အန္တောဒေဝေ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ စေတိုင်းတတ်သော သူ၏
လုခြင်း, စင်ကြယ်ခြင်းအာဂမသုဒ္ဓိကို ပြ၏။ ။ကုဒံခေါဒေန္တေ။ပ။ စေတာ
ပနံ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊တမန်၏စင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြ၏။ ။နခေါ
မယံ။ပ။ပဋိဂ္ဂဏှာမ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ဤသို့ အာဂမသုဒ္ဓိ, နုတသုဒ္ဓိဖြစ်
သော်လည်း၊ ဆောင်လာသော သင်္ကန်းဘိုးကိုမူ၊ မခံအပ်-ပယ်အပ်၏။
ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။

စီဝံ။ပ။ပဋိဂ္ဂဏှာမ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ မိမိကိုရည်၍ ဆောင်ယူထား
သော သင်္ကန်းဘိုးဖြစ်သောကြောင့် ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါ အာဂ၏-ဟူသော
အဓိပ္ပါယ်ကိုပြ၏။ ။နိဿဋ္ဌသီဓာဇ္ဇော....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဒါယကာမျိုးက
မေးလျှောက်ပါမူ၊အမှတ်မမှတ်မရှိ တစုံတယောက်သော သူကို ကပ္ပိယအဖြစ်ဖြင့်
ညွှန်းကြားအပ်၏ ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။

နိဿဋ္ဌာနိဿဋ္ဌံအပြား။

ကပ္ပိယကာရကသည်၊နိဿဋ္ဌ,အနိဿဋ္ဌ ဟူ၍ နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ နိဿဋ္ဌသည်
လည်း၊ဘိက္ခုနိဿဋ္ဌ,ဒုတနိဿဋ္ဌဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။ ဘိက္ခုနိဿဋ္ဌသ ည်လည်း
သမ္မုခ,ဒေသမ္မုခ အစွမ်းအားဖြင့် လေးပါးအပြားရှိ၏၊ ထိုအဝဏ္ဏ ဒုတနိဿဋ္ဌ
သည်လည်းလေးပါး အပြားနှိ၏ ဤသို့နိဿဋ္ဌအပြား ဏှစ်ပါးတည်း။ ။အနိဿဋ္ဌ
ကပ္ပိယကာရကဟူသည်ကား၊ရဟန်း,တမန် နှစ်ဦးတို့က မည်သွန်းအပ်သော

ဝိနယဂုဠ္ဍဏ္ဍဒီပနီကျမ်း။

သမ္မုခဂေဝဝဒိကကပ္ပိယကာဝရက, ပရမ္မုခကပ္ပိယကာဝရကဒေဝးဖြင့် နှစ်ပါး အပြားရှိ၏၊ ပေါင်း-ကပ္ပိယ ဆယ်ယောက်ဖြစ်၏။

၁။ ။အာနန္ဒာသောဒါယကာသည် သက်နိုးလွှဲရန် တမန် ကို ငွေပေး၍ စေခိုင်း၏၊ တမန်သည်ရဟန်းအာဝံသိုကပ်၍၊ ဒေ့ ရှင်ဘုရား သက်နိုးဘိုးဟိုအာ လှူခံတော်မူပါဟုဆိုအံ့ သက်နိုးဘိုးသည် ငါတို့ဒေ့ဝးမအပ်ဟု ပယ်ရမည်။ ပယ်သောဒေ့ခါ တမန်သည် အရှင်ဘုရားအား ကပ္ပိယရှိပါ၏၊လောဟုမေး အံ့။ဤသူသည်ကပ္ပိယတည်းဟုညွှန်းအပ်၏၊ တမန်သည် ထိုကပ္ပိယ၏ သက် ဦး၊အကပ္ပိယဝတ္ထုကို ပေးထားခဲ့၍ မထေရ်အား သ ကိန်းဝယ်၍ပေးလှူပါ လော့ဟုမှာ၍သွား၏၊ ဤကပ္ပိယကား ရဟန်းညွှန်း-သမ္မုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌမည်၏၊

၂။ ။အာကယ်၍ အာနိုးအာနားဌ ကပ္ပိယမရှိသဖြင့် ဤမည်သော ရှာဌ ဤအာမည်ရှိသောသူသည်ကပ္ပိယတည်းဟုသွန်းပြ၏။ထိုတမန်သည် သွား၍ ထိုသူ၏လက်ဌ အာကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေးခဲ့၍ မထေရ်အားသက်နိုးကိုဝယ်၍ လှူရစ်လော့ဟုဆို၍ လာပြီးလျှင် ရဟန်းထံပြန်ကြားခဲ့၍သွား၏၊ ဤကပ္ပိယ ကား ရဟန်းညွှန်း-အာသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌမည်၏။

၃။ ။တမန်သည် ကံ့ယ်တိုင်လာ၍ မကြား။သူတပါးကိုစေ၍၊ အရှင် ဘုရားအာကွန့်ပ်သည် ထိုညွှန်းအပ်သောသူ၏ လက်ဌ၊သက်နိုးဘိုးကို ပေးခဲ့ ပြီ။သက်နိုးကို ခံယူတော်မူပါဟု မှာကြားခဲ့၏ ဤကပ္ပိယကား ရဟန်းညွှန်း အာသမ္မုခါ! နိဒ္ဒိဋ္ဌပင်တည်း။

၄။ ။ရဟန်း၏အာထံမှ သွားကတည်းကပင်၊ အရှင်ဘုရားညွှန်းသော သူ၏လက်ဌ သက်နိုးဘိုးကိုပေးခဲ့အံ့၊ ဒေ့ရှ ဘုရားသည် သက်နိုးကို ခံယူ တော်မူပါဟု မှာခဲ့၏။ ။ဤကပ္ပိယကား ရဟန်းညွှန်းအာသမ္မုခါ နိဒ္ဒိဋ္ဌပင် တည်း။ ။ဤသို့လျှင် ရဟန်းညွှန်း သမ္မုခါနိဒ္ဒိဋ္ဌ ၁ ယောက်, အာသမ္မုခါ-နိဒ္ဒိဋ္ဌ-သုံးယောက်၊ ပေါင်း လေးယောက်ဖြစ်သတည်း၊ ။ဤကပ္ပိယလေး ယောက်တို့ဌ၊ ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ဒေတိုင်းကျင့်အပ်၏။မပေးဒေအပ်ဲသော်၊သုံး ကြိမ်တောင်းရ၌၊ ခြောက်ကြိမ်မြောက်အောင် ရပ်ရာ၏ မရမူကား ဒါယကာ ရင်းထံသို့ ကိုယ်တိုင်သော်ငင်း,စေ၍သော်ငင်း ပြောကြားအပ်၏။

၁။ ။တယောက်သော ရဟန်းသည် ရှေးနည်းဖြင့် တမန်သည် မေးလတ်သော်၊ငါတို့အား ကပ္ပိယမရှိဟုဆိုအံ့၊ထိုခဏာဌ တယောက်သော လူသည်လာအံ့,,ထိုသူ၏လက်ဌ အာကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေး၍၊ ဤသူ၏အာထံမှ

သက်နိုးကို ယူကုန်လေ့ဟု ဆို၍သွားဇ်။ ဤကပ္ပိယကား တမန်ညွှန်း သမ္မုခါနိုဒ်ဒ္ဒတည်း။

၂။ ။သို့မဟုတ်၊တမန်သည် ရှာသို့ဝင်၍၊ မိမိနှစ်သက်သော တစုံတယောက်သောသူ၏လက်၌ အာကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေးခဲ့၍၊ ငှားနည်းအတိုင်း ပြန်လာ၍ ကိုယ်တိုင်ကြားဇ်။ ဤကပ္ပိယကား တမန်းညွှန်း အာသမ္မုခါနိုဒ်ဒ္ဒတည်း။

၃။ ။သူတပါးကိုမူသည်းစေခိုင်းပြန်ကြားဇ်။ဤကပ္ပိယကားတမန်ညွှန်း အာသမ္မုခါနိုဒ်ဒ္ဒပင်တည်း။

၄။ ။ဤမည်သော သူတို့၏လက်၌ သက်နိုးဘိုးကိုပေးခဲ့အံ့၊ အခြင်ဘုရားသည်၊သက်နိုးကို ယူတော်မူလော့ဟု ဤသို့ဆို၍ သွားဇ်။ဤကပ္ပိယကားတမန်ညွှန်း-အာသမ္မုခါ နိုဒ်ဒ္ဒပင်တည်း။ဤသို့လျှင် တမန်ညွှန်း-သမ္မုခါတယောက်,အာသမ္မုခါ ၃,ယောက်၊ ပေါင်း-လေးယောက် ဖြစ်သတည်း။

ထိုလေးယောက်တို့၌မူ၊မေထုန်သိက္ခာပုဒ်၌ဆိုအပ်သောနည်းဖြင့် ကျင့်အပ်ဇ်။တောင်းခြင်း၏ အရေအတွက် ပမာဏာမရှိ။အဘိုးကို မသာယာသဖြင့်၊အကြိမ်တထောင် တောင်းသဖြင့်ဂုဏ်း, ရပ်သဖြင့်ဂုဏ်း အာပတ်သောဘဏ္ဍာကို သာယာခြင်းငှါအပ်ဇ်။

၅။ ။ရဟန်းသည် ငှားနည်းအတိုင်း တမန်သည် မေးလတ်သော်၊ ငါ့အားကပ္ပိယမရှိဟု ဆိုအံ့။ထိုစကားကို အနိုးဒ္ဒတည်သောဘပါးသော သူသည်ကြား၍၊ငါသည်အခြင်အား သက်နိုးကိုဝယ်၍ လှူအံ့၊ဤသို့ဆို၍၊တမန်သည် လှူရစ်လော့ဆို၍ ထိုယောကျ်ားဇ်၏လက်ဝယ် သက်နိုးဘိုးကို ပေး၍ ရဟန်းအားမကြားဘဲလျှင် သွားအံ့ ဤကပ္ပိယကား မျက်မှောက်၌နှုတ်ဖြက်၍၊ကိုယ်တိုင် ကပ္ပိယကာရကဒုဗ္ဗြစ်သို့ ကပ်ရောက်သောကြောင့် သမ္မုခါဝဝဒိုက ကပ္ပိယမည်ဇ်။

၁၀။ ။တယောက်သောတမန်သည် ရဟန်းဇ်၏ အာလုပ်အကျေးဇ်၏ငင်း, တပါးသော သူဇ်၏ငင်း လက်၌ အာကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေးခဲ့၍၊ မထေရ်အား သက်နိုးကိုလှူရစ်လော့ဟုမှာခဲ့၍၊အရပ်တပါးသို့ ဘဲသွားဇ်။ဤကပ္ပိယကား ပရမ္မုခါကပ္ပိယမည်ဇ်။ ။ဤကပ္ပိယ နှစ်ယောက်တို့ကား ရဟန်းလည်း မညွှန်း,တမန်လည်း မညွှန်းသည်ဇ်၏အကြောင့် အာနိုဒ္ဒကပ္ပိယကာရကမည်ကုန်ဇ်။ ထိုနှစ်ယောက်တို့၌ အဆွေလည်း မတော် ဘိတ်လည်း

မဘိတ်သော သူတစိမ်းကဲ့သို့ကျင့်ဒါဝ၏ ဖိဖိစီးလိုလိုသာလျှင်၊ ဆက်နွှဲကို ဆောင်၍ လှူကုန်အံ့၊ ယူဒါဝ၏။ မလှူကုန်အံ့။ တစွန်းမျှလည်း မဆိုဒါဝ်။ မတောင်းဒါဝ်ကုန်။

ဆောင်ပုဒ်လက်စ်ခ်။

ရဟန်းညွှန်းပြ၊လေးယောက်မျှ၊ဒူတညွှန်းလေးဖြာ၊
ဒါနိုဠိဠ္ဍ၊ဒုဝိဓ၊ပေါင်းကတက္ကိုပ်သာ။
တဠိုးမျက်မှောက်၊ကွယ်သုံးယောက်၊ညွှန်းမြောက်ရဟန်းမှာ။
ဂွေအာပ်ပြန်ကြား၊စေ့ခြကြား၊မှာထားသွားသည်သာ။
တမန်ညွှန်းလည်း၊လေးယောက်တည်း၊ဤနည်းမှတ်လေပါ။
ဂွေအာပ်မကြား၊ကွယ်အာပ်သွား၊နှစ်ပါးမညွှန်းရာ။
ရာဇမေထုန်၊အာညာတ၊ကျင့်ကြစည်တိုင်းသာ။ ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း ဒုတိယကြောင်းခရင်းဝတ္ထု။

၅၏သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဧတဝဒနဿုကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ အာမတ်ကြီး တယောက်သည် အရှင်ဥပနန်ကိုရည်မှန်း၍ သက်နှံးဘိုးကို တမန်ဖြင့်ပို့၍ လှူဒါန်းလေ၏။ ထိုသက်နှံးဘိုးကို အရှင်ဥပနန်သည်အလှူမခံပါဘဲ မအပ်ဟု ပယ်လေ၏။ထိုတမန် ဒါယကာဆည် အရှင်ဘုရားအား ဝေယျာဝစ္စကုဋ္ဌိယဒါယကာဌိုပါသလောဟု လျှောက်ထားလေရာ၊ အခန့်သင့်ကျောင်းသို့ လာသောဒါယကာတဠိုးကို ညွှန်းပြသဖြင့်၊ ထိုဒါယကာအား သက်နှံးဘိုးကို ပေးအပ်ပြီးခါ၊အရှင်ဘုရား အလိုဌိသောအခါ၊အရှင်ဘုရားညွှန်းပြသော ဒါယကာအထံ၌ သက်နှံးကို တောင်းတော်မူပုံဟု လျှောက်ထား သွားလေ၏။ ကာလအတန်ကြာသော်၊ အာမတ်ကြီးသည် အရှင်ဘုရား သက်နှံးရပါပြီလော။အရှင်ဘုရားသည်သက်နှံးကို သုံးဆောင်ခြင်းကို အလိုရှိပါသည်ဟု အတန်တန် လျှောက်သဖြင့် အရှင်ဥပနန်သည် ကပ္ပိယဒါယကာအထံသို့သွား၍ သက်နှံးကိုတောင်းလေရာ၊ အရှင်ဘုရား ယနေ့ဆိုင်းတော်မူပါ။နက်ဖြန်မှလှူဒါန်းပါမည်။ယနေ့အခါ၊ အကြင်သူသည် နောက်ကျမှလာ၏။ထိုသူသည်ဒဏ် ၅၀-ပေးစတမ်းဟု ရွာ၌ ကတိုကဝတ်

ကောသိယဝဂ်။ ၁၁-ကောသိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၁၃

ပြုထားပါကြောင်းဟု တောင်းပန်သော်လည်း မရပါဘဲ နှိပ်စက်၍တောင်း ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဋ္ဌ၇....၁-ကပ္ပိယကာရကကို ရဟန်းညွှန်းခြင်း၊ ၂-တမန်သည်အပ် နှံခြင်း၊ ၃-သုံးကြိမ်တောင်းခြင်း, ခြောက်ကြိမ်ရပ်ခြင်းထက် အလွန်လုံ့လပြု ခြင်း၊ ၄-ထိုလုံ့လဖြင့်ရခြင်း။ ဤအင်္ဂါ ၄လေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ရာဇသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

စီဝရဝဂ်အဘွင့် ပြီး၏။

ကောသိယဝဂ်။ ၁၁-ကောသိယသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၀-၁၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ကောသိယမိဿကံ သန္တံ တံ ကာ ရာပေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းဆည်ညိ ပိုးချည်နှင့်ရောသောခွာခင်းကို ပြုစေငြားအံ့။ထို ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ဤကား-ပဏ္ဏတ္တိ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ကောသိယမိဿကံ....ဟူသည်ကား၊ယုတ်သော အားဖြင့် တမျှင်မျှ သောပိုးချည်ဖြင့်ထိုအခင်းကို ပြုရာအရပ်၌၊လေအဟုန်ဖြင့်ကူသဖြင့် ရောရ၍ ပြုအပ်သော အခင်းသည်ပင် ကောသိယမိဿကမည်၏။ ၎င်းအခင်းကို မိမိပြုခြင်း,သူတပါးကို ပြုစေခြင်းပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရသဖြင့် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာဠဝိပြည်၊ အဂ္ဂါဠဝဓေတီ၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ပိုးချည် လုပ်သောဒါယကာတို့၏ အိမ်သို့သွား၍၊ ပိုးချည်နှင့်ရောသော အခင်းကို

၁၃၄ ဝိနယဂဉ္ဇဏ္ဌိပနီကာ။

ပြုကုန်အံ့ဟု မျှားစွာသောပိုးချည်တို့ကို ဘောင်းကြခြင်း တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အာဂ်ါ....၁-ပိုးချည်ဖြိုအပြစ်၊ ၂-မိဒိအကျိုးငှါ ပြုခြင်း, ပြုစေခြင်း၊ ၃-ရခြင်း။ဤအာဂ်ါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်သည်။

ကောသိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

---

၁၂ သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၁-၁၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သုဒ္ဓကာဠကာနံ ဇဋ္ဌကလောမာနံ သန္ထတံ ကာရာပေယျ၊နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊အာမည်းသက်သာ ကဲ့ဖြစ်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏အာခင်းကိုပြုစေငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူ၏။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အစိမ့်ပါယ်။

သုဒ္ဓကာဠက-အရ....အပြုစသည်တို့နှင့် မရောမယှက်။အာမည်းသက်သက်ဖြစ်သော မယက်အပ်သောအခင်းကို မိဒိပြုခြင်း,သူတပါးကို ပြုစေခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ရသဖြင့်နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းခြင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ဝေသာလီပြည်၊ မဟာဝုန်တော၌၊ မျှတရွှင်ပြီး၊ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် အာမည်းသက်သက်အခင်းကို ပြုကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊

အာဂ်ါ .. ၁-မည်းသောအာဖြစ်၊၂-ပြုခြင်း,ပြုစေခြင်း၊၃-ရခြင်း၊ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သုဒ္ဓကာဠကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ကောသိယဝဂ်။ ၁၃-နွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၁၃၅

၁၃-နွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၃-၈၃။ ။နံဝံ ပန ဘိက္ခုနာ သန္တံ တံ ကာရဏာ မာဒေနံ နွေဘာဂါ သုဒ္ဓကာဒ္ဒကာနံ ဒုက္ကဋသ္မာနံ အာဒိတာဇ္ဇာ။ ပါဒိတ္တိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အသစ်ဖြစ်သောအဆင်းကိုပြုလိုသောရဟန်းသည်၊ အမည်းသက်သက်ဖြစ်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏နှစ်ဘို့တို့ကို ယူအပ်ကုန်၏။ အဖြူဖြစ်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏ သုံးခရမြောက်တဘို့ကိုငင်း, ကြောင်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏ လေးခရမြောက်တဘို့ကိုငင်း ယူအပ်၏။ရဟန်းသည် အမည်းသက်ဆက်ဖြစ်ကုန်သောသိုးမွေးတို့၏နှစ်ဘို့တို့ကို အဖြူဖြစ်ကုန်သော သိုးမွေးတို့၏ တတိယမြောက်တဘို့ ကို ကြောင်သောသိုးမွေးတို့၏ လေးခရမြောက်သော အဘို့ကိုမယူမူ၍၊ အသစ်ဖြစ်သောအဆင်းကို အကယ်၍ ပြုစေငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိတ္တာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ အစီပွါယ်။

အကြင်မွေလောက်သောသိုးမွေးတို့ဖြင့် ပြုလိုသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုသိုးမွေးတို့တွင် ဘိန်ပြိုးလျှင် သိုးမွေးနက်ကား,နှစ်ဘို့၊ သိုးမွေးဖြူကား,တဘို့၊ သိုးမွေးကြောင်ကားတဘို့ကို ပေါင်းယူ၍ ယူအပ်၏ ၎င်းအဝတိုင်းအာရှည်ထက် နက်သော သိုးမွေးတချောင်းမျှ ပိုလွန်သည်ဖြစ်အံ့။ စွန့်အပ်၏၊ ယုတ်မူကား အပ်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုဆည်း၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် မဟာဝိဟာရ်ခြင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် သုဒ္ဓကာဒ္ဒကအဖြစ်မှ လွတ်ကုံမျှ အာနည်းငယ်သောအဖြူကို အစွန်းအနားဌာတပ်၍၊သိုးမွေးနက်အခင်းတို့ကိုပင် ပြုကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခ်က်ဂါ....၁-နဝံသဇ္ဈတာအဖြစ်၊၂-ပြုခြင်း,ပြုစေခြင်း၊၃-ရခြင်း။ဤအခ်က်ဂါ သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဇနောဂဿိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၁၄-ဆဗ္ဗဿသညိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၃-၁၄။ ။နဝံ ပန ဘိက္ခုနာ သန္တံ ဘိက္ခုံ အာရောပေတွာ ဆဗ္ဗဿာနိ ဒေဓေတဗ္ဗံ။ဩရေန စေ ဆန္နံ ဝဿာနံ။ပ။နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ရဟန်းသည် အာသစ်ဖြစ်သောအခင်းကို ပြုစေပြီး၍၊ခြောက်နှစ်တို့ပတ် လုံးဆောင်အပ်၏။ခြောက်နှစ်တို့၏အတွင်း၌ ထိုအခင်းကိုစွန့်၍ၜင်း,မစွန့်မူ၍ ၜင်း တပါးသောအာသစ်ဖြစ်သောအခင်းကို အာကယ်၍ပြုစေငြားအံ့။သမ္မ့ တိ ရဿာ ရဟန်းကိုကြဉ်ထား၍ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူ၏။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန ဣရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့သည် နှစ်စဉ်အခင်းကို ပြုကြ၍၊သိုးမွေးတို့ကို တောင်းခံမှုများ သည်ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူ၏။

အညတြဘိက္ခုသမ္မုတိယာ .. ကား၊ အနုပညတ်တည်း။ ။ၜင်းအနု ပညတ်ကိုကား၊ ကောသမ္ဗီပြည်သား အခင်းနှင့် ကင်း၍လည်း မနေနိုင်, အခင်းကိုလည်းမယူဆောင်နိုင်သော နာသောရဟန်းတပါးကို အကြောင်း ပြု၍ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ။(အာဂါဒေါ့အာဘိုင်းပင်။)

ဆဗ္ဗဿသညိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၁၅-နိသီဒနသုတ္တံတဿိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၃၄-၃၅။ ။နိသီဒနသုတ်တံ ပန ဘိက္ခုနာ ကာရယမာနေနံ ပုရာဏသုတ်တသ သာမန္တာ သုဏတဒိဒတ္တိ အာဒါတမ္ဗာ ။ပ။နိသီဒတ္ဝိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

နိသိဒိုန်အခင်းကို ပြုလိုသော ရဟန်းသည်၊ အခင်းဟောင်း၏ နံပါးတဘက်မှ မြတ်စွာဘုရားလက်သန်းသွားပမာဏမျှလောက်သော အရပ်ကို ဖြတ်၍အဆင်းပျက်ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါ ယူအပ်၏။ ရဟန်းသည် အခင်းဟောင်း၏ နံပါးဘဘက်မှ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းထွာပမာဏမျှလောက်သောအရပ်ကိုဖြတ်၍မယူပါဘဲ ဒေသစ်ဖြစ်သော နိသိဒိုန်အခင်းကို အကယ်၍ပြုငြားအံ့။နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဿာတ္ထိ။

အဝယဝဂ္ဂဿ-အဓိပ္ပါယ်။

ပုရာဏသုတ်တံ တဿ....၏အရ၊အခင်းဟောင်းမည်သည်ကား၊အကြင်အခင်းနှင့် တကြိမ်မျှအိပ်ခြင်း, ထိုင်ခြင်းကို ပြုအံ့၊ထိုအခင်းသည် အခင်းဟောင်းမည်၏။ ၎င်းအခင်းဟောင်းမှ ;မြတ်စွာဘုရား၏တထွာမျှကို မယူပါဘဲ၊အခင်းသစ်ကို မိမိပြုခြင်း,သူတပါးကို ပြုစေခြင်းပယောဂကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ဒေသဖြင့် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ကျောင်းတော်၌၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့ကို ခေါ်တော်မူ၍၊ချစ်သားတို့၊ သုံးလပတ်လုံး ငါတပါးထည်းနေတော်မူအံ့ဟု ဒိန့်တော်မူ၏။ထိုဒေခါ ဝဂ်ိန်ဘုဏ္ဏားဖြစ်သော ဥပသေန ရဟန်းသည် တပည့်များစွာနှင့်တကွ ဘုရားထံချဉ်းကပ်သော်၊ မြတ်စွာဘုရားက၊ ချစ်သား၊အကြင်ရဟန်းသည် ဘုရားထံချဉ်းကပ်၏။ ထိုရဟန်းသည် ပါဒိတ်အာပတ်သင့်စေဟု ရဟန်းတို့ ကာဘိကဝတ် ပြုထားသည်ကို သင်သိသလောဟု မေးတော်မူသျှင်၊မသိကြောင်းကို လျှောက်ထား၏။ထို့သော်

သင်ချစ်သားသည်၊ ကောင်းကျေးနေခြင်း, ဝိဏ္ဍာပတ်ရှုတင်-ပုံသုကရှုတင် ဆောင်ခြင်းတို့ကြောင့် ငါဘုရားအားဖူးမြင်စေဟု အပိန့်တော်ရှိ၏။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားနှင့် အလွန်ဝေးသည်လည်းဝေးစေကာ ပြောကြား လျှောက်ထားလျက်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ခွင့်ပြုချက်ကိုရရှိ၍ ထွက်လာသောအခါ၊ ဂန္ဓကုဋိအဝဠ္ဍ ရဟန်းအင်းပေါင်းက၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို ငေးသနာပြောကြားစေရာ၊ မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုမှုအလုံးစုံကို ပြောကြားလေ၏။ ထိုအခါ အပိန့်ကို ကြားကုန်သော သံဃာတော်တို့သည် မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြင်လို၍ နိဒ်ဒိုန်အခင်းတို့ကို၊ ထိုထိုအာရပ်ရပ်၌စွန့်၍၊ အာရညကင်ရှုတင်, ဝိဏ္ဍာပတ်ရှုတင်, ပုံသုကရှုဘင်တို့ကို ဆောက်တည်ကြကုန်၏။ ဤသို့ နိသိဒနအခင်းတို့ကို စွန့်ပစ်ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

နိသိဒနသန္ထုတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၁၆-ဧဠကလောမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၃၅-၁၆။ ။ဘိက္ခုနော ပနေဝ အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ ဧဠကလောမာနိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျုံ။ပ။နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အဝွန့်ရှည်သောခရီးဝယ်သွားသောရဟန်းအားသာလျှင်သိုးမွေးတို့သည့် အကယ်၍ဖြစ်ကုန်ငြားအံ့၊ အလိုရှိသော ရဟန်းသည် အလှူခံအပ်ကုန်၏။ အလှူခံပြီး၍၊ ၎င်းသိုးမွေးတို့ကို ဆောင်ယူမည့်သူသည် မရှိလတ်သော်၊ သုံးယူဇနာအပိုင်းအခြားရှိသော အရပ်တိုင်အောင်မိမိလက်ဖြင့် ယူဆောင်အပ်ကုန်၏။ ယူဆောင်မည့်သူမရှိလျှင်ကစား၊ ထိုသုံးယူဇနာထက် အလွန်အကယ်၍ယူဆောင်ငြားအံ့၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီပွါယ်။

အဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နဿ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ၊ပဋိပဇ္ဇတိ ဂစ္ဆတိတိ ပဋိပန္နော။ ။ရဟာန်းရေ၏။ ။အာဒ္ဓါနမေဝ မဂ္ဂေါ-အာဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ။ ။အာဒ္ဓါနမဂ္ဂံ ပဋိပန္နော အာဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပန္နော၊ဝေဿသ။ ။ဟူပြု။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ယူဇနာခွဲခရီးသည် အာဒ္ဓါနမဂ္ဂမည်၏။ ယူရာအရပ်မှ သုံးယူဇနာ-အတိုင်း အရှည်ရှိသောအရင်သို့ မိမိလက်ဖြင့် သိုးမွေးထုပ်ကို ဆောင်အပ်၏။ သူ

တပါးကို ဆောင်စေပါမူကား၊သုံးယူဖနာထက်လွန်သော်လည်း အာပြစ်မရှိ။ ပိမိကိုယ်ဘိုင်မူကား၊ ယုတ်သောအားဖြင့် လေနာကိုကုခြင်းငှါ ချည်ကြိုးငယ်ဖြင့်ဘွဲ့၍၊နားပေါက်၌ထည့်အပ်သောသိုးမွေးတို့ကိုမူလည်းယူ၍၊သုံးယူဖနာကို ဘဝါးတလှမ်းမျှ လွန်စေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ နှစ်ခုမြောက်သော ဘဝါးလှမ်းကို လွန်သည်ရှိသော်၊နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ သုံးယူဖနာအတွင်းမှနေ၍၊ အပသို့ပစ်အံ့။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။(အာကျယ်ကိုမူ အဋ္ဌကထာ၌ ရှုလင့်ကုန်။)

ပညပ်ဘော်မူစခြင်း အကြောင်းခင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ဂ္ဂရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ မထင်ရှားသော ရဟန်းတပါးသည်၊ ကောသလတိုင်း သာဝတ္ထိပြည်လို့သွားလေသော်၊ ခရီးအကြား၌ သိုးမွေးတို့ကိုရ၍၊ ကိုယ်ဝတ်သက်နှံးဖြင့် ထုပ်ယူခဲ့သည်ကို၊လူတို့ဖြင့်၍ မျှားစွာလျှောင်ပြောင်ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....၁-ချည်ကြိုးစသည်တို့ဖြင့်ဘွဲ့၍မယူအပ်သော သိုးမွေးထုပ်၏ အဖြစ်၊၂-ရှေးဦးစွာရခြင်း၊၃-မိမိယူ၍ဖြင့်,သူတပါးမသိစဉ်၊ယာဉ်၌ ထည့်၍ဖြင့်, သုံးယူဖနာကို လွန်စေခြင်း၊၄-အသွားအပြန် ဆောင်ခြင်းမရှိခြင်း၊၅-ရောက်ရာကျောင်း၌မနေလိုခြင်း။ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဇွန်ကလောမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၁၇-ဇွန်ကလောမဒေဝါပနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၆-၁၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ ဇွန်ကလောမာနိဒေဝါပေယျဝါ။ပ။နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် ဆွေမျိုးမတော်သော ဘိက္ခုနီမအား သိုးမွေးတို့ကို ဖွပ်မူလည်းဖွပ်စေငြားအံ့။ ဆိုးမူလည်းဆိုးစေငြားအံ့။ ရှုပ်သွေးသည်ကိုဖြေမူသည်းဖြေစေငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ် သင့်၏ ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညဝိဇဇာမူခရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သက္ကတိုင်းကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ဘိက္ခုနီမများအား ပါဠိအဋ္ဌကထာသင်ကြားခြင်းခွင့်မရှိအောင်၊သိုးမွေးတို့ကို ဖွင်လျှော်စေခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။စိဝရဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ အာဂါသုံးပါးတည်း။

ဇဋ္ဌကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့် ပြီးပြီ။

၁၈-ရူပိယသိက္ခာပုဒ် အာဒွင့်။

၃၇-၁၈။ ။ယောပန ဘိက္ခု၊ ဇာတရူပရဇတံ ဥဋ္ဌဏ္ဍေယျဝါ ဥဋ္ဌဏ္ဍာပေယျဝါ။ပ။နိဿဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ ငွေ,ငွေကို ငါမိမိလည်းခံငြားအံ့။ သူတပါးကိုမူလည်း ခံစေငြားအံ့။ အနီးသို့ဆောင်၍ လှူဒါန်းသည်ကိုမူလည်း သာယာငြားအံ့။ထိုရဟန်းဒါန း နိဿဋ္ဌပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဇာတရူပရဇတံ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဇာတရူပ-အရကား၊ ငွေကိုယူ။ရဇတ-အရ၊ငွေကိုယူ။ ။တနည်း၊ရဇတ၏အရ၊အသပြာ,သံဖြင့် ပြုအပ်သော ပဲ,သစ်သားဖြင့်, ပြုအပ်သောပဲ, ချိပ်ဖြင့် ပြုအပ်သောပဲ,စသည်တို့ကိုဂင်း၊ ရောင်းဝယ်၍ ရသမျှသော ငွေစက္ကူ။,ပဲစေ့စသော အလုံးစုံတို့ကိုဂင်း;ယူအပ်ကုန်၏။ ။ကဟာပဏ,၏အရလည်း၊ ငွေစင်ဒင်္ဂါး,ငွေစင်ဒင်္ဂါး ယခုကာလသုံး ငွေဒင်္ဂါးဟု ဆိုအပ်သောပကတိဒင်္ဂါးကိုယူ။ ထိုအလုံးစုံသည် ရဇတမည်၏။

ဥဋ္ဌဏ္ဍေယျဝါ ဥဋ္ဌဏ္ဍာပေယျဝါ....ဟူသည်ကား၊ မိမိအကျိုးငှါ လူအင်သော ဇာတရူပ,ရဇတကိုဖြစ်စေ,တစုံတရာသောအရပ်၌ တည်သော

သူတပါး သိမ်းဆည်းထားအပ်သော ဇာတရူပ,ရွှေတကို ဖြစ်စေ,ကိုယ် တိုင်မူလည်းခံငြားအံ့။သူတပါးကိုမူသည်း အလှူခံစေငြားအံ့။ ။ဟူလို။

ဥပနိက္ခိတ္တံဝါသာဒိယေယျ....ဟူသည်ကား၊အာရုဂ်ဘုရားအား လှူပါ ဖို့ဟုဆို၍ မျက်မှောက်၌ လှူထားအပ်သော ဇာတရူပ,ရွှေဘကို ဖြစ်စေ၊ ဤမည်သောအရပ်၌၊တပည့်တော်ဖို့ရွှေငွေသည် ရှိပါ၏။ထိုရွှေငွေကို အာရုဂ် ဘုရားအား လှူပါဖို့ဟုဆို၍ လှူအပ်သောမျက်ကွယ်၌ တည့်ရှိသော ဇာတ ရူပ,ရွှေတကို ဖြစ်စေ၊ကိုယ်နှုတ် နှစ်ပါးတို့ဖြင့် မပယ်ပါဘဲ၊ စိတ်ဖြင့် သာယာမှုသည်လည်း ခံသည်ပင်မည်၏။ ။ဟူလို။

အဓိပ္ပါယ်ကား....:အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဇာတရူပ,ရွှေတ မည်သော ရွှေငွေကိုဂင်း,အဆပြာပဲကိုဂင်း လာ၍ လှူသော်လည်းမခံအပ်။ ကိုယ်ဖြင့် ဂင်း,နှုတ်ဖြင့်ဂင်း ပယ်အပ်၏။စိတ်ဖြင့်သော်လည်း၊ဤဝတ္ထုကားငါတို့အား မအာပ်,ငါအလှူမခံဟု ပယ်အပ်၏။ဤသို့သုံးခွါရတို့တွင် အမှတ်မရှိ တရုတ် သောခွါရဖြင့်ပယ်အပ်၏။ မပယ်မူ၍ သာယာငြားအံ့။ အလှူခံသည်မည်၍ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။အကယ်၍၊စိတ်ကပင် အလိုရှိသော်လည်း သုံးခွါရတွင် ဝပါးပါးဖြင့် ပယ်ငြားအံ့၊ ဂင်းပစ္စည်းကို အာရုဂ်ဖြတ်အား လှူပါ၏ဟုဆို၍ထားခဲ့သော်လည်းခံသည်မမည် အာပတ်မသင့်။ဤ၌''မနော ခွါရေအနာပတ္တိ''ဟု ဟောတော်မူပါသျက်၊ ဥပနိက္ခိတ္တဘဏ္ဍာဂကို စိတ်ဖြင့် သာယာမှုကြောင့် အာပတ်အဘယ်ကြောင့် သင့်ပါသနည်း ဟူငြားအံ့။ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးဖြင့် ပယ်ခြင်းကို မပြုခြင်းကြောင့် ကာယခွါရ,စစ်ခွါရ အတွက်သာ အာပတ်သင့်၏။မနောခွါရ အတွက်ကား အာပတ်မသင့်ပေ။ ဟူလို။ ။(အကျယ်ကို အလိုရှိပါမူ အဋ္ဌကထာ၌ ရှုလင့်ကုန်။)

ပဉ္စဝဋ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလှု.ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မှန်၊ဝေဠုဝနံရွှေကျောင်း၌၊သီတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ် သောရှင်ဥပနန်အား၊ဘကာတဋ္ဌိးသည် နွေစဉ်ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၏။တနွေသ၌ ထိုတကာသည် ညဉ့်အခါအမဲသားကိုရ၍ အရှင်ဥပနန်အတို့ ထား၏၊သား သူငယ်သည် ဖိုးသောက်သောအခါ အိပ်ရာမှနိုး၍၊အမဲပေးပါဟု ငိုယိုကာ တောင်းလေ၏။ထိုအခါ တကာသည် မိမိမယားအား အရှင်ဥပနန်၏အတို့

ထားသောအမဲသားကို ပေးလိုက်လေ၊။တပါးသော အမဲကိုဝယ်၍ အရှင်အားလှူအံ့ဟု ဆို၏။နံက်အခါ ဒူရင်ဥပနန် ဆွမ်းခံကြွလာသော်၊ ထိုအကြောင်းကိုလျှောက်ထား၍၊အမဲကိုမရသဖြင့် အဘိုးငွေကို အံ့လိုရှိပါသလောဟု မေးလေ၏။ရှင်ဥပနန်လည်း တားဘ အသပြာကို ငါ့အားလှူလော့ ဟုဆို၍၊အသပြာငွေကို အလှူခံလေသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်ဘော်မှုသည်။

အဋ္ဌ၀ါ....၁-ရွှေငွေ၏အဖြစ်၊ ၂-မိမိကိုညွှန်းအပ်သည့်အဖြစ်၊ ၃-ခံခြင်း, ခံစေခြင်း၊ ၄-သဘယာခြင်းတို့တွင် တပါးပါး၏အဖြစ်။ ဤအဂ်ါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ရူပိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၁၉-ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၈-၁၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု နာနုဗ္ဘကာရကံ ရူပိယသံဝေါဟာရံ သမာပဇ္ဇေယျ၊နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် ´ ချတ်လုပ်ပြီး,မရတ် ဟုပ်သေး စသည်အစွမ်းဖြင့် အထူးထူးအပြားပြားများစွာသော ဣရှ,ငွေကို ဖလယ်ခြင်းသို့ ရောက်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား နိဿဂ်ပါစိတ်အာပတ် သ့ဲ၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဆ္ဆာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစ်ပ္ပါယ်။

နာနုဗ္ဘကာရံ....ဟူသည်ကား,ဟုတ်း,နားဒေါင်း,လက်ကောက်စသော တန်းဆာလုပ်ပြီးသားဖြစ်သော ဣရှ,ငွေ၊မလုပ်သေးသော ဣရှတုံး, ငွေတုံး, ဒင်္ဂါး,အသပြာ,ပဲ-စသော မာသကအလုံးရုံကိုယူ။

ရူပိယသံဝေါဟာရံ....ဟူသည်ကား၊ တန်းဆာလုပ်ပြီး, မလုပ်သေးသောအားဖြင့် များသောအပြားရှိသော ဣရှငွေကို အချင်းချင်း လဲလှယ်ဖလယ်ခြင်းပင်တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။တန်းဆာပြုလုပ်ပြီးဖြစ်သော လက်ကောက်, နားဒေါင်းစသော ဣရှငွေ၊တန်းဆာ မပြုလုပ်သော

ရွှေတုံး,ငွေတုံးဖြစ်သော ရွှေငွေ၊ ကျပ်သုံးဒဂိါးမျိုးဖြစ်သော ကဟာပဏာ၊ ဒနှိပဲစေ့,သစ်သားပဲစေ့,ချိတ်ပဲစေ့,သားရေပဲစေ့,ငွေစက္ကူ။ စသော ရဖတာ၊ ဤအလုံးစုံသည် ရွှေဝိယမည်၏။နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုလည်း မည်၏။ ပတ္တမြား, ပုလဲ,ပတ္တမြားပြောက် စသော ရတနာမျိုးသည်ဖင်း၊ စပါးမျိုး ၇-မျိုးသည်ဖင်း၊ကျွန်ယောကျ်ား, ကျွန်မိန်းမ,လယ်, ယာ,ပန်းအာရာမ်, သစ်သီးအာရာမ် အာစရိ,သည်တို့သည်ဖင်း ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုမည်၏။အာရွှဝိယဝတ္ထုမည်၏။ ။ဆီ, ထောပတ်,ပဲမျိုး,သကာ်နှံး စသော ဝတ္ထုများကား ကပ္ပိယဝတ္ထုမည်၏။ အာရွှဝိယလည်း မည်၏။

အာရွှဝိယံနာမဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကပ္ပိယဝတ္ထု။နိ။ ။
တေရသကဏ်ဍိကာ။

ငင်းသုံးပါးသောဝတ္ထုတို့တွင်၊ နိဿဂ်ိယဝတ္ထု,ရွှဝိယကို အာလွှဆံခြင်း ဌါလည်း မအပ်။အာချင်းချင်း ဖလယ်ခြင်းဌါလည်း မအပ်။နိဿဂ်ို ပါစိတ် အာပတ် သင့်သည်သာဘည်း။ဒုက္ကဋ် ဝတ္ထုကို အာလွှဆံခြင်း, အာချင်းချင်း ဖလယ်ခြင်းတို့၌မူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ရွှဝိယနိဿဂ်ိဝတ္ထုနှင့် ဒုက္ကဋ် ဝတ္ထု,ကပ္ပိယဝတ္ထု တရုကို ဖလယ်သော်သံည်း နိဿဂ်ိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုနှင့် နိဿဂ်ိဝတ္ထု ဖလယ်သော်၊နိဿဂ်ိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုနှင့်, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု,ကပ္ပိယဝတ္ထု တရုကို ဖလယ် သော်ကား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ပဉ္စဘောဇနီယ အဆုံးအဖြတ်။

ဖြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ဖြတ်ကြီးသည် ဒုလွန်တရာ အာဘိုး မပြတ်နိုင်အောင်တန်သော်လည်း၊အာနည်းငယ်မျှ ဘာမဟုတ်သော နိဿဂ်ို ယဝတ္ထုကြောင့် များစွာညစ်ပေသည့် ဆီသည်မ, လက်သုတ်အဝတ် သဘံ့ယ်ဖြစ်လျက်၊အာပတ်အလိမ်းလိမ်း နေ့စဉ်မပြတ်ကပ်ငြိလျက်၊ရဟန်း ရောင်မထွက်၊အာပ္ပဏ္ဍဖြစ်မည်ကို သတိပြုအပ်လှပေသည်။ ။ထိုကြောင့်၊ သံသာရဘိရုက,လင်္ဂိပေသလ,အာရှင်ဖြတ်များ သတ်ပြုတော်မူကြရန် အာဠာ ကထာလာ၊ပတ္တစတုက္ကဝိနိစ္ဆယကိုထည့်စွက်၍ ဘော်ပြလိုက်ပါသတည်း။

အကြင်ရဟန်းသည် ရွှေငွေကိုအာလွှဆံလျက်၊ထိုရွှေငွေဖြင့် သံခဲ,သံကုံးကို ဝယ်၍၊ထိုသံတုံးသံခဲဖြင့် သပိတ်ပြုလုပ်စေ၏။၌သပိတ်ကား မဟာအကပ္ပိ

ယသပိတ်တော်ကြီးမည်၏။ ။မည်ပုံကား၊ အာကယ်၍၊ သပိတ်ကို ဗျက်၍ ခွက်ပြုအံ့၊ ထိုခွက်လည်းမအာပ်။ ပဲခွပ်ပြုအံ့။ ထိုပဲခွပ်ဖြင့်ဖြတ်သော ဒန်ပူသည် ပင်မအာပ်ချေ။ သံငါးမျှားချိတ်ကိုပြုစေအံ့၊ ထိုသံငါးမျှားချိတ်ဖြင့် သတ်အာပ် ကုန်သောငါးတို့ကိုလည်း မစားအပ်ကုန်။ ၎င်းပဲခွပ်ကို မီးဖုတ်၍၊ ခေကိုရင်း, နွေခေကိုရင်း ပူစေအံ့၊ ထိုခေ, နွေခေတို့သည်လည်း မအာပ်ကုန်သည်သာတည်း။ ။၎င်းအာကပ္ပိယသပိတ်ကြီးကို မည်သည့်နည်းနှင့် မျှအာပ်အံ့ခဲ့ပြုခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ပေ။ ။ထိုကြောင့် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို များများကြီး သတ်ပြုသင့်ပေသည်။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန ဣသျကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်ဘော်မူစဉ်၊ ဆင်ဖွဂိုဂရဟန်းတို့သည် အထူးထူးသော ဣသျဋ္ဌေတို့ဖြင့် ရောင်းဝယ် ဖလယ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ဖလယ်သော် ဝတ္ထု၏ ဣသျဋ္ဌေဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ဖလယ်ခြင်း, ဖလယ်စေခြင်း။ ဤအဂ်ါနှစ်ပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။။

ရူပိယသံဝေါဟာရဆိုက္ခာပုဒ်အာဒွင့် ပြီး၏။

၂၀-ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်အစွင့်။

၃၉-၂၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခု နာနပ္ပကာရံ ကယဝိက္ကယံ သမာပဇ္ဇေယျ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဒွေကးလောမဝတ္ထိုဒုတိယော။

အကြင်ရဟန်းသည် သင်္ဃန်းစသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာအားဖြင့် များစွာသော ဝယ်ခြင်း, ရောင်းခြင်းသို့ရောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအားနိဿဂ္ဂိယပါဒိတ် အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီပွါယ်။

နာနာပွကာရံ....ဟူသော ပုဒ်အရကား၊ ဤဌာသက်နိုးစသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဘို့၏အစွမ်းဖြင့် များစွာသော ဝတ္ထုကိုယူ။ ။**ကာယဝိက္ကယံ**.... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ကယဒ္ဓ ဝိက္ကယဒ္ဓ ကာယဝိက္ကယံ။ ။ဟုပြု။ ဤကပ္ပိယဝတ္ထုဖြင့်၊ ဤကပ္ပိယဝတ္ထုကိုပေးလော့, လဲလှယ်လော့, ဆိုကာ၊ သူတပါး၏ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ယူသော ရဟန်းအား၊ ဝယ်ခြင်း-ကယမည်၏။ ။ ဒိဒိကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို ထိုသို့ဆိုသဖြင့် ပေးသောရဟန်းအား ရောင်းခြင်း ဝိက္ကယမည်၏။ ။ဟူလို၊

ထိုကြောင့် သီဘင်းသုံးဘေဝါဠိပေါ်ယောက်တို့ကိုထား၍၊ ဒိဒိ၏ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုပေး၍၊ ဒေဒိ၏ ဘဏ္ဍာကိုမူလည်းယူအံ့၊ ကယဝိက္ကယမည်၍ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

ယုတ်စွအာဆုံးဤထမင်းကိုစား၍ယူ၍၊ဤမည်သောဝတ္ထုကို ယူခဲ့လော့၊ ဆိုးရည်ခေါက်ကို ဆောင်လော့, မျက်ကိုသုတ်သင့်ထော့, စသောအမှုကိုပြု စေအံ့။ ၎င်းသူယူဆောင်ခဲ့သော ဆိုးရေခေါက်စသည်ကို စွန့်ပစ်အပ်၏။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်လည်းသင့်၏။

ရဟန်း၏လက်၌ဆန်ရှိ၏။ ခရိုးအကြား၌၊ထမင်းထုပ်ဆွဲလာသော ဒါယကာကိုတွေ့ရှိ၍၊ငါ့အားဆန်ရှိ၏။ ဆန်ကိုအလိုမရှိ၊ ထမင်းကိုသာအလိုရှိ၏။ ဤသို့ဆိုအံ့။ထိုဒါယကာသည်၊ဆန်ကိုယူ၍ထမင်းကိုပေးအံ့၊ အပ်၏ကယဝိက္ကယမမည်။ ။(ကြွင်းနည်းတူသိ)။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူစဉ်၊ သံဃာဝင်မင်းသားဖြစ်သော၊ရှင်ဥပနန်သည်၊ ပုဆိုးကြမ်းတို့ကို ကောင်းစွာပွပ်လျော်ပြီးလျှင်၊ကောင်းမွန်ပြေပြစ်စွာဆိုး၍၊ဝတ်ရုံလျက်သွား၏။ ထိုအခါ တဋ္ဋိးသောပရိဗ္ဗာဇကရဟန်းသည်၊ ရှင်ဥပနန်အား ငါ့ရှင်-ငါ့ရှင်၏ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းသည်၊အလွန်ကောင်း၏၊ ထိုသင်္ကန်းကို ကွန်ပဲပုဆိုးနှင့် လဲပါဆိုရာ၊ သင်သည် ငါ၏သင်္ကန်းကိုသိ၏လောဟု ဆို၍ လဲလှယ်လေ၏။ ထိုပရိဗ္ဗာဇကရဟန်းသည် ထိုသင်္ကန်းကိုဝတ်ရုံ၍မိမိကျောင်းသို့ သွား၏။

အပေါင်းအဘော်ဖြစ်သော ပရဒိဇ်တို့မြင်၍ ချီးမွမ်းကြလျက်၊ ဤသက်နိုး ကိုတယ်မှာရခဲ့သနည်းဟု မေးကြသော်၊ ရှင်ဥပနန်ထံမှရခဲ့သည်ဟုဆိုလေ ၏။အပေါင်းအဘော်တို့ကဤသက်နိုးသည်၊ အရိအာနွမ်းသာဖြစ်သည်၊ တာ ရှည်မဝတ်နိုင်၊သင်၏ပုဆိုးကသာကောင်း၏။ အဘယ်ကြောင့် လဲလှယ်ခဲ့ သနည်းဆိုကြသဖြင့် ထိုပရိဗ္ဗာဇကရဟန်းသည်၊ရှင်ဥပနန်ထံသို့သွား၍၊ ငါ့ ပုဆိုးကို ပြန်ပေးပါဟု တောင်းလေသော်၊ ငါသည် သင့်ကို ဤသက်နိုးကို သိ၏လောဟု မေးမြန်းလျက် လဲလှယ်သည်ဟုဆို၍ပြန်မပေးဘဲနေလေ၏။ ဤသို့လျှင်၊သက်နိုးလဲလှယ်သောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အာဒိ.....၁-ရောင်းဝယ်သောဝတ္ထု၏ ကပ္ပိယဝတ္ထုအဖြစ်၊ ၂-သဘင်း သုံးဘော်မဟုတ်သည်အဖြစ်၊ ၃-ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၊ဤအာဂံ ၃ သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏၊ ။(ဤဝဂ်ကား-ဝိနည်းငယ်ပါဠိတော်၌၊ ဇဋ္ဌကလောမဝဂ်ဟု လာ၌၏။ပါဠိတော်ကြီး၌ကား၊ ကောသိယဝဂ်ဟုလာ၌ သဖြင့် ပါဠိတော်ကြီးအတိုင်း၊ကောသိယဝဂ်ဟု ခေးသားအပ်ပါသဘည်း)။

ကယဝိက္ကယသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီး၏။

ကောသိယဝဂ်-အဘွင့်ပြီး၏။

ပဌမဝဂ်။ ၂၁-ပဌမသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၄၀-၂၁။ ။ဒေသာဟ ပရမံ အတိရေက ပဋ္ဌော ဓာရေတဗ္ဗော၊တံ အတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိယံ ပ၊စိတ္တိယံ။ ။

ဆယ်ရက်အာဝိုင်းအခြားရှိသောကာလအတွင်းသာ အဓိဋ္ဌာန်-ဝိကပ္ပနာ ပြုနိုင်သော သပိတ်ကိုဆောင်အပ်၏။ ၎င်းသပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်-ဝိကပ္ပနာမပြု ဘဲ၊ဆယ်ရက်ထက်အလွန်သုံးဆောင်ပါမူ၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ဟူလို။ ။

ဤကား-ဝိတ္ထာရတ္ထ။

ဓမ္မယဝဒ္ဓ-အဓိပ္ပါယ်။

အတိရေကပဋ္ဌော....ဟူသော ပုဒ်၌၊ အတိရေက၏ အဓိပ္ပါယ်ကို သက်နိုး၌ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်းမှတ်။

သဗိတ်ကိုးလုံးအဆုံးအဖြတ်။

ပဌော....ဇ်အာရ သပိတ်သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်,မဇ္ဈိမသပိတ်,ဩမက သပိတ်, ဒံအားဖြင့် သုံးလုံးရှိ၏။ ထိုသုံးလုံးတို့တွင်၊ တလုံး တလုံးခွ၊ ဥက္ကဋ္ဌောက္ကဋ္ဌ, ဥက္ကဋ္ဌ, ဥက္ကဋ္ဌောမက, စသောအားဖြင့် သုံးလုံးစိပြားသဖြင့် ကိုးလုံးသော သပိတ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ကောင်းစွာပွပ်၍ စင်ကြယ်ကုန်သော၊ဟောင်းလေပြီးသောဆန်တို့၏မဂဓနွစ်ကွမ်းစား ကိုယူ၍၊ထိုဆန်တို့ဖြင့်-မဆပ်,မနဲ,မခဲ,မကျဲလွန်းသော အာလွန်စင်ကြယ်သော သင်းနွေ့ဇုံ, မြတ်လေး,အာစုန့်တူသော၊ ချိုးမကပ်အောင် ထမင်းကိုချက်၍၊ အကြွင်းမဲ့ အာကုန်ပင် သပိတ်၌ထည့်၍၊ ထိုထမင်း၏ လေးဘို့တဘို့ ပမာဏာဂ္ဂိသော ကောင်းစွာချက်အပ်သော လက်ဖြင့် ယူခြင်းဌာထိုက်သော ပဲနောက်ဟင်းကို ထည့်အပ်၏။ ထိုသို့ထည့်ပြီးမှ အာဆုံးစွန်သော ဆွမ်းလုပ်တိုင်အောင် လောက်သော ငါးဟင်းမျိုးစသော ခဲဘွယ်ကိုထည့်အပ်၏။ဤသို့ထည့်အပ်သော ဆွမ်း, ဆွမ်းဟင်း အာသုံးစုံသည်၊ သပိတ်မျက်နှာအာရစ်၏ အောက်အာ့ရေးနှင့်အမျှတည်စခဲ့။ ချည်-လျှော်မျှင်တို့ဖြင့် တံတုတ်တိုက်လတ်သော် အောက်အစွန်းကိုထိစခဲ့။ ဤသပိတ်ကား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။

အကယ်၍အောက်အာနားကိုလွန်၍၊စုံ့ စုံ့ တက်လျက်တည်စခဲ့။ဤသပိတ်ကား၊ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်အောက်ငယ်သောကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်မည်၏။ ။ထိုအောက်အာရေးသို့ မရောက်မူ၍၊ အတွင်း၌သာလျှင် တည်စခဲ့။ ဤသပိတ်ကား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်ကြီးသောကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌ၊ကြီးသပိတ်မည်၏။ မဂဓတကွမ်းစားချက်သော ဆွမ်းအစ္ဈိသော အာလုံးစုံသည် ဆိုအာပ်ပြီးသောနည်းအားဖြင့်အောက်အာရေးနှင့်အမျှကသည်စခဲ့။ဤသပိတ်ကား-မဇ္ဈိမသပိတ်မည်၏။ ။ထိုအာရေးကိုလွန်၍၊ စုံ့ စုံ့ တက်လျက် တည်စခဲ့၊ ဤသပိသ်ကား-မဇ္ဈိမောမကသပိတ်မည်၏။ ။အောက်အာရေးသို့မရောက်။ အတွင်း၌သာလျှင်ဖြစ်စခဲ့။ ဤသပိတ်ကား-မဇ္ဈိမုက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။ ။ မဇ္ဈိမသပိတ်၌ ဆိုအာပ်ပြီးသော ကွမ်းစားမှ ထက်ဝက်-သုံးစလယ်ဆန်ဖြင့် ချက်အပ်သော ဆွမ်းစသည် ထည့်အပ်သော အာလုံးစုံသည်၊ အောက်အာရေးနှင့် အမျှတည်စခဲ့၊ ဤသပိတ်ကား-ဩမကသပိတ်မည်၏။ ။ထိုအောက်အာရေးကို လွန်၍၊ စုံ့စုံ့တက်လျက် တည်စခဲ့၊ ဤသပိတ်ကား-ဩမကောမကသပိတ်မည်၏။ ။ထိုအောက်အာရေးသို့မရောက်၊ အတွင်း၌သာတည်စခဲ့။ဤသပိတ်ကား၊ဩမကုက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။

ဆိုလိုရင်းကား။ ။ဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်သည်၊ ယာရလူတို့၏ပြည် ကွမ်းစား ဖြင့် သုံးပြည်ဝင်၏။မဇ္ဈိမသဝိတ်သည်၊သုံးခွက်ဝင်၏။သြမကသဝိတ်သည် သုံးစလယ်ဝင်၏-ဟု မှတ်၊ ။အဋ္ဌကထာဆရာတော်ကြီးကား၊ ဥက္ကဋ္ဌ သဝိတ်သည်-သုံးပြည်တခွက်ဝင်၏ဟုမိန့်တော်မူ၏။

ဤကိုးလုံးသော သဒ္ဓိတ်တို့တွင်၊ ဥက္ကဋ္ဌ၊က္ကဋ္ဌသဝိတ်, သြမကောမက သဝိတ်နှစ်လုံးတို့သည်သဝိတ်မမည်ကုန်။ ခွက်ဟူသောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာမပြုအပ်ကုန်။ကြွင်းသုံးလုံးသော သဝိတ်တို့ကိုသာ ဆယ်ရက်အတွင်းအဓိဋ္ဌာန်တင်၍ဝင်း ဝိကပ္ပနာပြု၍ဝင်း, သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဂင်းသဝိတ်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ-မပြုမူ၍၊ဆယ် ရက်ကိုလွန်စေအံ့။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။စွန့်အပ်သောသဝိတ် ကို မစွန့်မူ၍၊ထိုသဝိတ်၌ထည့်သော ယာဂုကိုသောက်အံ့၊ ဆွမ်းကိုစားအံ့။ ရေဆေးသောအာဆုံးခဲ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဤသို့လျှင် မစွန့်သမျှ၊ သုံး ဆောင်တိုင်း, သုံးဆောင်တိုင်း, ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

အဓိဋ္ဌာန်-ဝိကပ္ပနာ၊တင်ထိုက်သောသဝိတ်ဟူသည်ကား၊သုံသဝိတ်ကို ပန်းဘဲဆရာဖုတ်သည်နှင့်တကွ ငါးကြိမ့်မြေသဝိတ်ကို သဝိဘ်လုပ်သူတို့ ဖုတ်သည်နှင့် နှစ်ကြိမ်ဖုတ်မှ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ ထိုက်၏၊ ထိုငါးကြိမ် နှစ်ကြိမ်အောက်၊တကြိမ်မျှ.ယုတ်သော်သဝိတ်ဟူသော အရေအတွက်သို့ မရောက်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမထိုက်။ ဖုတ်ပြီးသော သဝိတ်ကိုရသော်၊ သဝိတ်ပေါင်းကို အဓိဋ္ဌာန်ချ၍၊ ဆယ်ရက်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ အဓိဋ္ဌာန်မချလိုသော်၊ သဝိတ်သစ်ကို ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ ။(အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာပြုပုံ, ဟူပုံ, စွန့်ပုံ, နည်းတို့ကား၊ သက်နိုးဠ္ဍ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်း အတိုင်းပင်တည်း)။ ။ငါတို့၏ ကျေးဇူးတော်ရင်- မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာ တော်ကြီးကား။ ။''သစေ တေလဝဏ္ဏော ဟောတိ၊ ကပ္ပတိ''။ ။ဟူ ဋီကာဆိုသောကြောင့် ငါးကြိမ် နှစ်ကြိမ်ပင် မစေ့သော်လည်း၊ ဆီကြည် အဆင်းကဲ့သို့ ဖဲ့ဖဲ့နက်နက်ကျက်မူ၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းသည် အလွန် ကောင်းမြတ်၏-ဟုဆိုးဖြာ်တော်မူ၏။

ယဒိ ပန ဧကေနာပိ ပါကေန ကာဠဝဏ္ဏော ဟောတိ၊ အဓိဋ္ဌာနူပ ဂါယေဝါတိဝဒန္တိ။ ။တေရသကဏ်ဋီကာ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမပြုပါဘဲ၊ များစွာသောသဒိတ်ကို သိုဒိုးသိမ်းဆည်းထားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အက်ဂ် .. ၁ ဇာတ်ပမာဏာနှင့် ယှဉ်သောသဝိတ်၏ ဒီဃဥစ္စာအဖြစ်၊ ၂·နှေအရေအတွက်လောက်သောအဖြစ်၊ ၃·ဖုတ်ခြင်းပလိဗောဓ ပြတ်ခြင်း၊ ၄-အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပနာမပြုခြင်း၊၅ ဆယ်ရက်လွန်ခြင်း။ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုမှအာပတ်သင့်၏။

ပတ္တသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီး၏။

၂၂-ဥိနပဉ္စဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၄၁-၂၂။ **။ယော ပန ဘိက္ခု၊ ဥိနပဉ္စဗန္ဓနေန ပတ္တေန အညံ နဝံ ပတ္တံ ဧတောပေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ပ။ အယံ တတ္ထ သာမီစိ။ ။**

အကြောင်ရဟန်းသည် အဘွဲ့ငါးဘွဲ့မပြည့်သေးသော သပိတ်ရှိဆည်ဖြစ်ပါမူ၊ တပါးသောအသစ်သောသပိတ်ကိုတောင်းငြားအံ့၊ ထိုရဟန်အား နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ထိုရဟန်းသည် ထိုတောင်းအပ်သော သပိတ်ကို၊ရဟန်းပရိသတ်၌စွန့်အပ်၏၊ ထိုရဟန်းပရိသတ်၌ရှိသောရဟန်းတို့သည်၊ဂဠင်းသိုတ်ကို အဆင့်အဆင့်ယူကြ၍၊ အကြင်သပိတ်သည် မည်သူမျှမယူကြသဖြင့် အဆုံးသပိတ်ဖြစ်၏၊ ထိုအဆုံးဖြစ်သောသပိတ်ကိုသာ ထိုသပိတ်တောင်းခံသော ရဟန်းအား၊ ငါ့ရှင်သင်သည် ဤသပိတ်ကို ကွဲသည်တိုင်အောင်ဆောင်ရမည်ဟုပြောဆို၍ပေးအပ်၏၊ ဤသို့ဆို၍အယုတ်ဆုံးသပိတ်ကိုပေးခြင်းသည်၊ ထိုသပိတ်ကိုတောင်းသော ရဟန်း၏သပိတ်ကိုစွန့်ရာ၌ကျင့်အပ်သောဝတ်တည်း။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်။

ဥဒိန်ပဠုဗမန္ဓနေနန... ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ဥဒိနာနိ-ပဠုဗမဒ္ဓနာနိ-အာသဒေတိ ဥဒိနပဠုဗမဒ္ဓနော။ ။ဟူပြု။သပိတ်ရေ၏။ အဘွဲ့မရှိသော သပိတ်သည်ဌင်း, နှစ်ဘွဲ့သာရှိသော သပိတ်ဆည်ဌင်း ,ငါးဘွဲ့သို့မရောက်သမျှ ဥဒိနပဠုဗမဒ္ဓန မည့်၏။ ထိုငါးဘွဲ့အောက်ယုတ်သော သပိတ်ရှိလျက်၊ တောင်းမူနိုသတ္ထိ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

အဘွဲ့ယူပုံကား။ ။သပိတ်မျက်နှာဝမှအောက်၌၊လက်နှစ်ဆစ် ပမာဏာရှိ လျှင်၊တဘွဲ့ဘွဲ့အင်၏၊တကျောင်းထည်းဖြစ်စေ, တခုစီဖြစ်ဌစေ,လက်နှစ်ဆစ် ပမာဏာ·ငါးဘွဲ့ရှိအံ့။ဤနိ၌ ကောင် ဒေးဝင်ဘွဲ့၌ မရကောင်းသောကြောင့် သပိတ်မမည်ရကား၊သပိတ်သစ်ကိုတောင်းအပ်၏၊ သံသပိတ်၌ငါးပေါက်, ငါးပေါက်ထက်အလွန်ပေါက်သော်ဌည်း သံပြား,သံမယ်နှတ်ဖြင့် ဖါသည်ရှိသော်၊ဒဏ်မိသမကပ်၊ ချောင့်ပွေပြုပြစ်သည် ဖြစ်အံ့၊ သုံးဆောင်အပ်၏။ တပါးသောသပိတ်ကိုမတောင်းအပ်။ အကြင်ဒုဗ္ဗဏ္ဏတပေါက်တည်းပင်ဖြစ် သော်ဌည်း ဖါထေးရှုမရ၊ ဒဏ်မိသကပ်၏။ ချောင့်ပွေပြုပြစ်ခြင်း မရှိ။ သပိတ်မမည်။တပါးသောသပိတ်ကိုတောင်းအပ်၏-ဟုမှတ်။

ဒီးက္ခုပရိသာယနိသင်္ခိတဇ္ဇော....၏ဒုရ၊ စွန့်ပုံကား။ ။ထိုရဟန်း သည်၊ဌင်းသပိတ်ကိုယူ၍သဃီဝါ၏အလယ်၌သာသျှင်စွန့်အပ်၏၊ ထိုသံဃာ တွင်ပါဠိတော်လာသောဒုတိုင်း၊ ဥတ္တိ ဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်အပ် သောရဟန်းသည်၊ သပိတ်၏ဂုဏ်ကိုဆို၍၊ပထမမထေရ်ကြိုးဒုံးပေးအပ် ၏၊ပထမမထေရ်၏သပိတ်ကို ဒုတိယမထေရ်ကိုယူစေ၍၊ဤသို့သောနည်း ဒုံးဖြင့် သံဃာငယ်တိုင်အောင်ယူစေအပ်၏။ ထိုသံဃာငယ်ရဟန်းသည် စွန့်အပ်သောသပိတ်သည်ကား၊ အာယုတ်ဆုံး-ပတ္တပရိယန္တံ့ မည်၏၊ ထို သပိတ်ကိုတောင်းသောရဟန်းဒုံးပေးအပ်၏၊ပေးသောသပိတ်ကို ရှိသော စွာ သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုသပိတ်ကိုစက်ဆုပ်သဖြင့် အရာမဟုတ်သည်၌ လည်း၊ချသားအံ့၊ယုတ်သောသုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်မူလည်း သုံးဆောင်အံ့။ သူ တပါးကိုမူလည်းစွန့်အံ့။ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ဆက္ကတိုင်း-ကပိ လဝတ်ပြည်၊နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စမ္ပါယ်တော်မူ

စဉ်၊ အဃမ္ပတ်မရှိသော အိုးထိန်းသည် တကာတယောက်သည်၊ ရဟန်း တို့အား သပိတ် အလိုရှိသော် တောင်းတော်မူကြပါဟု ဘိတ်လေ၏။ ရဟန်းတို့သည်လည်း အတို့င်းအရှည်မရှိ၊ အလွန်တောင်းဘန်မျှားသော ကြောင့် အိုးထိန်းသည် တကာသည်၊ မိမိရောင်းစားတို့ကိုမျှ မရသဖြင့် သားမယားတို့သည် ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်ကြသည်ကိုဖြင်၍၊ လူဒေးမျှားကဲ့ရဲ့မှု ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အက်ဂ်ု....၁ အဓိဋ္ဌာန်လောက်သော သပိတ်၏ ငါးဘွဲ့မပြည့်ခြင်း၊ ၂-မိမိကိုယ်ကိုညွှန်းခြင်း၊ ၃-အမျိုးမစပ်ရာ၌ တောင်းခြင်း၊ ၄-တောင်းသဖြင့် ရခြင်း။ ဤဒေဂ်ါသေးပါးပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

ဦးပဏ္ဍိတဘွဲ့နှင့်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၂၃-ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၄၂-၂၃။ ။ယာဒိနီခေါ် ပန ဘိက္ခုနီဂိလာနာနံ ဘိက္ခုနံ ပဋိသာယာနီယာနီ ဘေသဇ္ဇာနီ။ပ။နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ဆေးတို့ကိုနာကျန်သော ရဟန်းတို့သည် လျက်အပ်ကုန်၏။ ဤလျက်အပ်သော ဆေးတို့သည် အဘယ်သည်တို့နည်းဟူမူ၊ ထောပတ်, ဆီဥ,ဆီ,ပျား,တင်လဲတို့ပင်တည်း။ ထိုဆေးတို့ကို အကပ်ခံ၍၊ ခုနစ်ရက် အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး၊သိုဖွဲ့ခြင်းပြု၍သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ ထိုခုနစ်ရက်ကို လွန်စေ၍ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိတ္တာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထုအစိပ္ပါယ်၊

ပဋိသာယနီယာနီ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ခဲဘွယ်၏အဖြစ်ကိုနှစ်စေ၏။ ။ သပ္ပိ-နဝနီတံ....စသောပါဠိဖြင့်၊ သတ္တာဟကာလိက၏ သရုပ်ကိုပြတော်မူ၏။ ။ဘာနိပဋိဂ္ဂဟေဇ္ဇာ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ထိုသတ္တာဟကာလိကတို့ကို အကပ်ခံသော်၊ခုနစ်ရက်အတွင်းသာအပ်၏၊ အကပ်မခံပါမူ၊ ခုနစ်ရက် မလွန်သော်လည်းအနာပတ္တိဟုပြတော်မူ၏။ ။အဒိပ္ပါယ်ကား။ ။နာဆည် ဖြစ်စေ,မနာမူလည်းဖြစ်စေ,ရဟန်းတို့သည်၊ ထောပတ်စသော သတ္တာဟ

ကာလိကတို့ကိုအကပ်ခံလျက်၊ ချုနစ်ရက်ကျိုင်ကျိုင် သိုဒ္ဒိုးသိမ်းဆည်း၍ သုံးဆောင်အပ်ကုန်၏။ ချုနစ်ရက်လွန်၍ အပ်သော သတ္တာဟကာလိကကို သုံးဆောင်ပါမူ၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ပညပ်တော်မူရခြင်းဘကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဂျရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်ရှင်ပိလိန္ဒဝစ္ဆရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ဥမင်လိုဏ် ပြုအံ့သောငှါ ကျင်းကို သုတ်သင် ပြုပြင်စေ၏။ ထိုအခါ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ထိုမထေရ်ထံသို့ကပ်၍တင့်အပ်သောအရပ်၌နေလျက်၊ အကြောင်းကို လျှောက်ထားသော အခါ၊ လိုဏ်ပြုသိုကြောင်းကိုသိရ၍၊ ထိုမထေရ်အား သင်္ခါကြည်ညိုခြင်းဖြစ်ပွါး၍၊ အရှင်မြတ်အား အရာမ်စောင့်လူကို လွှတ်ပါ၏ဟုလျှောက်ထားရာ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အရာမ်စောင့်ကို ခွင့်မပြုသေးဟုဆို၏။ အရှင်မြတ် မြတ်စွာဘုရားကို အခွင့်ပြုရန်လျှောက်ထားပါ။ အရာမ်စောင့်ကို လွှတ်ပါမည်ဟုဆို၏။ ဝိလိန္ဒဝစ္ဆမထေရ်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထား၍၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၍-ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်လည်း မေ့လျော့၍နေရာ၊ သတိရသောအခါ၊ မေ့လျော့သော ဂုက် အရေအတွက်အတိုင်း အရာမ်စောင့်ငါးရာကိုလွှတ်လေသဖြင့်၊ အရာမ်စောင့် ရှာတရှာဖြစ်နေလေ၏။ တနေ့သ၌ ထိုအရာမ်စောင့် ရှာတွင်း၊ပွဲလမ်းသဘင်ဖြစ်၍ ရှာသူ ဘိုးဗျိုတို့သည် လှပသောပန်းကုံးတန်းဆာကိုဝတ်စား၍ သွားကြသည်ကို ဆင်းရဲသော တဦးသောအရာမ်စောင့်ဘိုးဗျိုမြင်၍၊ ပန်ချင်သော စိတ်ဖြင့် ငိုယိုကာပန်းကို ပေးပါ-ဟု တောင်းယမ်း ပူဆာနေသည်ကို၊ ဝိလိန္ဒဝစ္ဆရဟန္တာအရှင်၊ဆွမ်းခံသွားခိုက်တွေ့ဖြင်၍ အကြောင်းကိုမေးရာ၊ ပန်းကုံးတန်းဆာကိုမရ၍ ငိုနေပါကြောင်းလျှောက်ထားလေလျှင်၊ မြက်ကရွတ်ခွေကို ယူခဲ့ဆို၍၊ ယူလာသောမြက်ကရွတ်ခွေကို ၎င်းသူငယ်မခေါင်း၌ စွပ်လေဟု မိန့်တော်မူသဖြင့် စွပ်လေလျှင်၊ ထိုမြက်ခွေသည် အထွေထွေဆန်းကြယ်သော ဣရွစ်ပန်းကုံးရတနာဖြစ်နေ၍ ထိုပန်းကုံးနှင့်တူသော ရတနာသည် မင်း၏ နန်းတော်မှာမျှပင် မဖို့ခြင်းကြောင့်၊ မလိုသော သူတို့သည် မင်း၏ဘဏ္ဍာဂါဂိုး၊ ဤဆင်းရဲသူမသည် ခိုးယူချေ၏ဟု မင်းအား ကုံးချော

လျောက်ထားကြဆဖြင့် မင်းကြီးလည်း မတွေးတောဘဲ၊ သူငယ်မအား ဖမ်းဆီးနှောင်ဘွဲ့လေ၏၊ထိုအကြောင်းကိုသိ၍၊ မထေရ်ဆည် နန်းတော်သို့ သွားကာ၊မှင်းကြီး အဘယ်ကြောင့် သူငယ်မကို ဖမ်းစေသနည်းဟု မေး တော်မူလေလျှင်၊မင်းကြီးက-ဘုရှင်ဘုရား ဤသူငယ်မ၏အိမ်၌ အလှူနှဆန်း ကြယ်၊ရှူချင်ဘွယ်သော၊ဖျော်ပန်းကုံးကို တွေ့ရှိပါသည် ဤပန်းကုံ မျိုး.သည် တကာတော်နန်းတော်တွင်းဦးပင် မရှိပါ၊ မခိုးယူဘဲ အဘယ်မှာရမည်နည်း ဟု လျောက်ထားရာ၊မထေရ်ဆည် မင်းကြီး၏ နန်းတော်ပြဿဒ်ကို တန်ခိုး တော်ဖြင့် အလုံးစုံလွှဲအတိဖြစ်စေပြီးလျှင်၊မင်းကြီး-သင်၏နန်းတော် ပြဿဒ် အလုံးဦးဤမျှမျှားပြား သောဖျော်တွေကိုအဘယ်မှရသနည်းဟု မေးလေသော်၊ မင်းကြီးထည်းမထေရ်၏တန်ခိုးတော်ကြောင့် ဖျော်ပန်းကုံးရမှန်းသိ၍ သူငယ် မကိုလွှတ်လေ၏။ လူအပေါင်းတို့သည်၊ဂင်းအာကြောင်းကိုသိ၌ကြ၍၊ ပဋိသန္ဓေ ဝန်ဆောင်မထေရ်အား အလွန်တရာကြည်ညိုကြ၍၊ များစွာသော ဆီပျားတင်လဲ တို့ကို လှူကြလေ၏။ မထေရ်ဆည် တပည့်ရဟန်းတို့အား စွန့်ပေးဆဖြင့် ရဟန်းတို့သည် ၎င်းဆီပျားတို့ကို အိုး,ခွက်,အိတ်,စသည်၌ထည့်၍၊ ခုနစ် ရက်ထက်မလွန် သိမ်းဆည်းသိုဖိုးထားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ.... ၁-ဆေး၏ ပိပိဉစ္စာအဖြစ်၊၂-နွေးခရေအတွက်လောက်သော အဖြစ်၊ ၃-ဆေးပြုအပ်သော ပလိဗောဇ်ပြုတ်ခြင်း၊ ၄-ခုနစ်ရက်လွန်ခြင်း။ ဤအဂ်ါ၌လေးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၂၄-ဝဿိကသာဋိကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၄၃-၂၄။ ။ယာဒေသာသေသော ဂိဟာနံတွံ ဘိက္ခုနော ဝဿိကသာဋိံ ကစီဝရံ ပရိယေသိတဗ္ဗံ။ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

နွေဥတုတို့၏ အာဆုံးတလသည် ကြွင်းသေး၏ဟု နှုတ်ဆိုးသွင်း၍၊ ရဟန်း သည် ဖိုးလေးခံသက်နှံးကိုရှာအပ်၏။ နွေဥတုတို့၏အာဆုံးလခွဲသည် ကြွင်း သေး၏ဟုနှုတ်ဆိုးသွင်း၍ ချုပ်ဆိုးကာဝတ်အပ်၏။ နွေဥတုတို့၏ အာဆုံးတလ သည် ကြွင်းသေး၏ဟုနှုတ်ဆိုးသွင်း၍၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် တခက် နေ့မှစ၍၊ နယုန်လပြည့်တိုင်အောင်သော ခုနစ်လ အတွင်း၌၊ ဖိုးလေး

သင်္ကန်းကိုအကယ်၍ရှာငြားအံ့၊ နွေဥတုတို့၏ အဆုံးလခွဲသည် ကြွင်းသေး၏ဟု နှုတ်သွင်း၍၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်ကျော်တခက်နွေ့စ၍၊ နယုန်လကွယ်နေ့တိုင်အောင်သောရုန်စသခွဲအတွင်း၌ချုပ်ဆိုး၍ အကယ်၍ဝတ်ငြားအံ့။နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဇ္ဇာဂဏ္ဌိ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်း

မာသော။ပေါင်မြာနံ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ သင်္ကန်းကို ရှာမှီးရာ၊ ခေတ် အခါကိုပြ၏။ ။အဒ္ဓု။ပေါနိဝါသောဘဇ္ဇံ....ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ကရဏာခေတ် ခေတ်ကိုပြ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဤ၌၊ ခေတ်သည်-ပရိယေသနခေတ်, ကရဏာခေတ်,နိဝါသနခေတ်,အဓိဋ္ဌာနခေတ်-ဟူ၍၊ ငေးပါးရှိ၏။ ထိုတွင် နွေဆတို့၏အာဆုံးဖြစ်သောနယုန်လပြည့်နေ့မှစ၍၊ တန်ဆောင်မုန်း ထပြည့်နေ့ တိုင်အောင်သောငါးလသည်၊ ပရိယေသနခေတ်မည်၏။ ဤငါးလအတွင်း ဇရိယိုးရေခံသင်္ကန်းကို ရှာမှီးအပ်၏။ ။ဝါဆိုထဆန်း တရက်နေ့မှ စ၍၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်၊ လေးလခွဲသည်-ကရဏာခေတ်,နိဝါသနခေတ်မည်၏။ဤလအတွင်းခွဲချုပ်လုင်ခြင်း,ဝတ်ခြင်းငှါအပ်၏။ ။ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သော ခေတ်သည်၊ အဓိဋ္ဌာနခေတ်မည်၏။ဤလေးလခွဲသော အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏-ဟုမှတ်။

ပေါင်းငါးလ,တပါးကြွင်းသောရုန်စသည်၊ပဝိဋ္ဌသမယမည်၏ ၎င်းပဝိဋ္ဌသမယခွဲ၊အညာတ,အပ္ပဝါရိတ,ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏အထံ၌၊ဇိုးယိုးရေခံ သင်္ကန်းကို ရှာမှီးသော ရဟန်းအား ပရိယေသန နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့မှစ၍၊နယုန်လကွယ်နေ့တိုင်အောင်ရုန်စ်လကွဲအတွင်းခွဲ၊ချုပ်ဆိုး၍ဝတ်ငြားအံ့၊ နိဝါသနနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံးထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခွ၊ ကိုန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဇိုးယိုးရေခံသင်္ကန်းကိုခွင့်ပြုတော်မူရာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိုရဟန်းတို့သည်၊ ဇိုးယိုးအာခါမကျမီ-ရှေးမဆွနွေလကုန်၊ကြိုတင်၍၊ ဇိုးယိုးရေခံသင်္ကန်းကို၊ ရှာမှီးခြင်း, ချုပ်လုပ်ခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခ်က်ကို....၁-ဖိုးယင်းရေခံသက်နှံး၏ မိဒိဉ္ဇာကို ညွှန်းအပ်သည်အဖြစ် ၂-အခါမဟုတ်သည်ဖွဲ့ရာခြင်း၊ ၃-ရှာသဖြင့်ရခြင်း။ ဤကား ပရိယေသနအာပတ်၏အခ်က် ၂သိုးပါးတည်း။ ၁-သက်နှံးဒိုသည်၏အဖြစ်၊ ၂-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၃-ဖိုးယင်းရေခံသက်နှံး၏ မိဒိဉ္ဇာအဖြစ်၊ ၄-အခါမဟုတ်သည်ဖွဲ့ဝတ်ခြင်း။ ဤကား နိဝါသနအာပတ်၏ အင်္ဂါ ၂လေးပါးတည်း။ဤအင်္ဂါ ၂နှင့် ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဝသိကဿာဒိုကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီးပြီ။

၂၅-စီဝရအစ္ဆိန္နနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၄၄-၂၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ သာမံ စီဝရံ ဒတ္ဝာ ကုပိတော အနပ္ပဥ္ဇမနော အစ္ဆိန္ဒေယျ ဝါ အစ္ဆိန္ဒာပေယျ ဝါ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

.အကြင်ရဟန်းဆည် ရဟန်းတပါးအား ကိုယ်တိုင်သက်နှံးကိုပေးပြီး၍၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ မိမိမူလည်းလုယက်ငြားအံ့၊ သူတပါးကိုမူလည်း လုယက်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညဒ်းတော်မူရခြင်းစာကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ အရှင်ဥပနန္ဒမထေရ်သည်၊ ဒေသစာရိလှည့်လည်လိုသဖြင့် အစ်ကို၏သဒ္ဓိဝိဟာရိကဖြစ်သော ရဟန်းတပါးကို နောက်လိုက်ပို့ရန်၊ သက်နှံးပေး၍ခေါ်ရာ၊ ထိုရဟန်းသည်လည်း လိုက်ပါမည်ဟု ဝန်ခံပြီ မှ၊မြတ်စွာဘုရားလည်း ဒေသစာရီ၊ဖြန့်ချီမည်ကိုကြားရသဖြင့်၊ ဘုရားရှင်နှင့်သာ ဒေသစာရီလိုက်လိုရကား၊သက်နှံးကိုယူပြီးမှမလိုက်သဖြင့်၊ ၎င်းသက်နှံးကိုလုယူမှုကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊ ။ဤ၌-ပေးပြီးရင်းစွဲကပင်၊မိမိ၏ဝေယျာဝစ္စအစရှိသောအမှုပြုရန်ကို ငဲ့၍ပေးလျက်၊ သကာသညာဖြင့် လုယူသောကြောင့်သာ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်ဟု မှတ်။

အဝယဝဏ္ဏ အဓိပ္ပါယ်။

ဒုဇ္ဇေအပ္ပဝါရိဒီးတာ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ သင်္ကန်းရှင်တို့ မတိတ်သော အာနက်ကိုပြု၏။ ။ဒီကပ္ပံ....၌ ဝိ-သဒ္ဒါသည်၊ဝေတ္တဏ္ဍဝိသေသကဖြစ်၍၊ ဝိသိဋ္ဌ,အာဓိက,အာနက်ကိုဟော၏။ ။ကုဒံခေါ် အာဝုဒေးဒ....စသောပါဠိဖြင့်၊ဝိကပ္ပအာရစိရင်ပုံကိုပြု၏။ ။ဒိယျတိ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ဝိ-ဝေတ်၊ ယ ပစ္စည်း၊ ကမ္မဂျပ်ဖြစ်၍၊ ဝိယတိ,ဝိယျတိ နှစ်ချက်သင့်၏၊ ။ယက်အာပ်၏-ဟုပေး။

ဒိဋ္ဌတန္ဒ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဝိ-ရှေးရှိသော-ထရဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ ဝိတ္ထာရတ္ထဝါစိ။ ။ဝိတ္ထာရိယတေ ဝိတ္ထတံ။ ။ဟုဘာဝသာဓ်ပြု။ ။ အပ္ပိတန္ဒ... ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဃနအာနက်ကိုပေး၏။ ၊သုဝိးလဒိတန္ဒ ဟူသောပုဒ်ကား၊ သု-ရှေး,ဝိ-ရှေးရှိသော-လိခ-ဓာတ်၊တ ပစ္စည်း၊ သု-သဒ္ဒါကားသုဋ္ဌုအာနက်ဟော။ ။သုဋ္ဌုဝိလိခိယတေတိ သုဝိးလခိတံ။ ။ဟုပြု။ ဂင်းပုဒ်တို့ကား ဘာဝပ္ပဓာနပုဒ်တို့တည်း။ သို့ဖြစ်၍ ဘောသံပေါ်အောင်-ကောင်းစွာနယ်ဖြင့်ကန်အပ်သည်၏အဖြစ်ကို...ဟုပေး။

သုဒိတန္ဆိတန္ဒ....ဟူသောပုဒ်ကား၊သု ရှေး,ဝိ-ရှေးရှိသော တန္ဆဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။ ။သုဋ္ဌုဝိတန္ဆိယတေတိ သုဝိဘန္ဆိတံ၊ ။ဟုပြု။ကောင်းစွာဘီးဖြင့် ဖြိုးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ၊ဟုပေး။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား၊ ။ ထိုသို့အာထူးစိရင်သောရဟန်း၏ စကားဖြင့်-ယက်ကန်းသည်သည်သင်္ကန်းရှင်လက်မှ ချည်ကိုထပ်တောင်း၍၊ စဉ်းငယ်မျှ အလျှားရှည်သည်ကိုငင်း, အနံပြန့်သည်ကိုငင်း, ထူသည်ကိုငင်း, အာကယ်၍ပြုပြင်းအံ့။ ထိုယက်ကန်းသည်၏လုံ့လဖြုတို့ငင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရသဖြင့် နိဿင်္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဟူလို။

ပညပ်းတော်မှုခြင်းအစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနာရှေကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းငွေမွှေလျက်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ မထင်ရှားသောတကာတဦးသည်မိမိမယားကို ရှင်မငါသည်အခါတပါး သို့သွား မည်။ချည်ကိုဖျှန်၍ ယက်ကန်းသည်ကိုပေးလေ့။ ငါမရောက်မီ ပြီးအောင် ယက်၍ထားနှင့်ပါ။ငါရောက်လျှင်ရှင်ဥပနန်ကိုလှူအံ့ဟုဆိုလျှင်၊ထိုစကားကို

ဆွမ်းခံသောရဟန်းတပါးကြား၍၊ ရှင်ဥပနန်ကိုပြောလေ၏။ ရှင်ဥပနန်သည် လည်းယက်ကန်းသည်အိမ်သို့သွား၍အလျားရှည်အောင်, အနံကြီးအောင်, တခဲနက်ထူအောင်,ညီညွတ်စွာယက်ပါ-စသည် စီရင်လေရာ၊ ပထမ အခါထားသောချည်သည် ကုန်သဖြင့် တဖန်ထပ်၍ ယက်ကန်းသည်က သက်နံးရှင်မိန်းမထံရှင်ဥပနန်စိမ်၍ချည်မထောက်သဖြင့် ချည်ထပ်မံပေးရန်တောင်းယူ၍စိမ်သောအတိုင်းယက်လေ၏။ ယောကျ်ားသည်လည်း ရွာတပါးမှပြန်လာ၍ရောက်လျှင်၊ရှင်ဥပနန်လည်းကြွလာ၍၊မိန်းမထံသက်နံးလှူရန် သက်နံးတောင်းလေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ရှင်မိန်းမသည်၊အကြောင်းအလုံးစုံကို ပြော၍ သက်နံးကို ပေးလေ၏။ တကာသည်လည်း သက်နံးကို ရှင်ဥပနန်အားကပ်လှူ၍၊မျှားစွာကဲ့ရဲ့မှုကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-အညာတိ, အပ္ပဝါရိတဖြစ်သော ယက်ကန်းသည် တို့သို့ကပ်၍ အလွန်စီရင်ခြင်း၊ ၂-သက်နံး၏ မိမိကိုညွှန်းသည်၏ အဖြစ်၊ ၃-ထိုရဟန်း၏စကားကြောင့် ချည်ကိုပွါးစေခြင်း၊ ၄-သက်နံးကို ရခြင်း။ ဤအင်္ဂါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

မဟာပေသကာရ သိက္ခာပုဒ်-အာဒွင့်ပြီး၏။

၂၈-အန္ဓေကဓိဝရသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့်။

၄၇-၂၈။ ။ဒသာဟာနာဂတံ ကဉ္စိဒေဝကတေဓာသိကပုဗ္ဗဏှသမယံ ဘိက္ခူ နော ပနေဝ အန္ဓေကဓိဝံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ။ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

သိတင်းကျွတ်ထပြည့်နှေသို့ဆယ်ရက်ဖြင့် မရောက်သေးသော သိတင်းကျွတ်လဆန်းငါးရက်နှေ၌၊ရဟန်းအားသာလျှင် အဆောတလျှင် ရှောင်တခင်လှူအင်သောသက်နံးသည် အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊အဆောဘလျှင် ရှောင်တခင်လှူအင်သောသက်နံးဟူ၍သိသောရဟန်းသည် အာလှူခံအာပ်၏၊ အလှူခံပြီး၍၊သက်နံးကာလဆုံးသည်တိုင်အောင်သော ကာလပတ်လုံးထားအာပ်၏။ ထိုသက်နံးကာလထက်အာသွန်၊ အကယ်၍ထားငြားအံ့။ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထွာဇ္ဇ။

အဝယဝဋ္ဌအစိပ္ပါယ်။

ဒဿာဟာနုဂတံ... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဒသ အာဟာနိ ဒဿာဟံ။ ။ ဒဿာဟေန အာနုဂတံ ဒဿာဟာနုဂတံ။ ။ဟူပြု။ဆယ်ရက်ဖြင့်မရောက်သေးသော ဟူပေး။

အန္တေကဒိဝံ... ဟူသည်ကား၊စစ်ထိုးခြင်းငှါ သွားလိုသော သူသည် လူအင်သောသက်နဲ့,အရင်တပါးသို့ သွားလိုသောသူသည် လူအပ်သော သက်နဲ့, နာသောသူ·ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော သူတို့သည် လူအပ်သော သက်နဲ့,မသင်္ခါသော သူ၏ သင်္ခါပေါ်သည့်အခါ လူအင်သော သက်နဲ့ မကြည်သို့သော်သူ၏ကြည်သို့သောအခါလူအပ်သောသက်နဲ့, ဤအဆုံးစုံသောသက်နဲ့သည် အဆေးတလုံင ရှောင်တခင် လူအပ်သောကြောင့်-အန္တေကသက်နဲ့မည်၏။

ဒဿာဟာနုဂတအဆုံးစဖြတ်။

အဋ္ဌကထာဆရာသည်၊ဤသိက္ခာပုဒ်နှင့် ပထမကထိန သိက္ခာပုဒ်သည်၊ ဒသာဟာချင်းတူသဖြင့် အာနက်အာထူးမရှိ။ အထူးပြုတို့အား သွေ့ခ်ွာသော လျှင် ထပ်၍ ဟောတော်မူသည်ဟု ဆုံးဖြတ်တော်မူ၏။ ၎င်းအဋ္ဌကထာ စကားကို၊ဋီကာ-သုံးစောင်က ပယ်ရှားတော်မူကြ၏။ ။ပယ်ပုံကား.... အဋ္ဌကထာ၌။ ။"ဇုဏ္ဍပဂ္ဂပဋ္ဌပဋ္ဌမိဒတာ ပဋ္ဌာယဉ္ဉပ္ပန္နသသ"။ ။စသည်ကို မိန့်တော်မူသဖြင့် သိတင်းကျွတ်လဆန်း ၅-ရက်နေ့ကစ၍၊ ထပြည့်နေ့ထိ ပေါင်း တဆဲ့တရက်သည်၊ အန္တေကသက်နဲ့ကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းခမည့် အခါဖြစ်၏။ ထိုကြောင့် ကထိနမခင်းလျှင်၊ တထနှင့်ဆဲ့တရက်, ကထိန်ခင်း လျှင် ငါးလနှင့်ဆဲ့တရက်တိုင်အောင်၊အန္တေကသက်နဲ့ကိုအာဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲထား၍သင့်ဖြင့် ပထမကထိန-သိက္ခာပုဒ်ထက် တရက်ပိုလွန်သော ကြောင့် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ စကားသည်မသင့်၊ ပမာဒပါဠိသာ တည်းဟု တရေသကဏ် ဝိမတိ,ကခ်ါဋီကာသစ် ဆရာသုံးဦးတို့က တပြိုင်နက် ဆုံး ဖြတ်ကုန်၏။ ။ထိုအန္တေကသက်နဲ့ကို၊တန်ဆောင်မုန်းထပြည့်နေ့, တပေါင်း လပြည့်နေ့ထက်ဒုလွန်၊ အာဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ မပြုဘဲထား၌ခံ။ နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မွန်၊ ဇေတဝနရွှေကျောင်းဌ၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ အမတ်ကြီးတယောက်သည် အရပ်တပါးသို့ သွားလို၍၊ အန္တရာယ်ကင်း၊ ဘေးရှင်းခြင်းစသည်အကျိုးငှါ၊ ဝါဆိုသက်နှံလှူလိုသဖြင့် ရဟန်းတော်များကိုပင့်ရာ၊ရဟန်းတော်များကဝါကျွတ်ပြီဖြစ်၍၊ ဝါဆိုသက်နှံကိုမြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်မပြုသောကြောင့် မကြွနိုင်ဟုဆိုကြ၏။ ထိုသို့မကြွသဖြင့် အမတ်ကြီးကကဲ့ရဲ့သည်ကို မြတ်စွာဘုရားသိတော်မူ၍၊ချစ်သားတို့ ရှောင်တခင်လှူအပ်သော အရွက်သက်နှံကို အလှူခံ၍၊ သိုမှီးဖို့သောငှါ ငါဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၏ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် ရဟန်းတော်တို့သည် အရွက်သက်နှံတို့ကိုအလှူခံ၍ သက်နှံတန်းခွ အထုပ်ဘွဲ့ကာ၊ သက်နှံအခါကို လွန်၍ထားကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ပညတ်တော်မူသည်။

အခ်ဂ်ါ....ပထမကထိန သိက္ခာပုဒ်အာဂ်ါငါးပါးတွင် ကာလ လွန်ခြင်းအင်္ဂါမျှထူးသည်။

အရွက်စိုဝရသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၂၉-သာသက်သိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၄၈-၂၉။ **။ဥပဝဿံခေါ် ပန ကတ္တိကဝုဏ္ဏမံ ယာနိခေါ် ပန တာနိ အာရညကာနိ သေနာသနာနိသာသက်သန္တံတာနိ။။။ပ။ နိဿဂ်ိယံ ပါစိတ်ဂ်ိယံ။ ။**

ပုရိမဝါသို့ ကပ်နေပြီး၍သာလျှင် ရှံ့ရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော, တောခိုဖြစ်ကုန်သော, အကြောင်းကျောင်းတို့သည်ရှိကုန်၏။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ကျောင်းတို့၌၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်အောင်သောကာလပတ်လုံး၊နေလိုသော ရဟန်းသည်၊အကယ်၍သည်ရှိသော် သုံးထည်သော သက်နှံးတို့တွင်၊ တထည်ထည်သောသက်နှံးကို ရွာတွင်းခွထားရာ၏၊ ထိုရဟန်းအား ထိုရွာတွင်းခွ ထားသောသက်နှံးနှင့် အရပ်တပါးသို့သွားသဖြင့် ကင်း၍ နေခြင်းငှါ တစုံတရာသာလျှင်ဖြစ်သော အကြောင်းသည်ရှိငြားအံ့၊ ခြောက်ညဉ့်၌ အပိုင်းအခြားငှါသောကာလပတ်လုံး၊ ထိုအရပ်တပါးသို့ သွားလိုသော ရဟန်းသည်

ထိုရွာထွင်းခွဲ ထားသော သက်နှံးနှင့်ကင်းခြ နေအာပ်၏၊ သမ္မုတိရသော ရဟန်းကိုထား၍၊ ထိုခြောက်ညှဉ့်ထက်အလွန် အကယ်၍ အခြပ်တပါးခွ ကင်းခြ နေခြားအံ့။ နိသဿဂိပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဇ္ဇာထ္ထ။

အဝယဝတ္ထုအဓိပ္ပါယ်၊

ဥပဝသံ... ဟူသောပုဒ်ကား၊ဥပသမ္မဇ္ဈ-ပုဒ်ကဲ့သို့၊ တွာပစ္စယန္တ-ကိတ်ပုဒ်။နိဂ္ဂဟိတ်မရှိသော၊ ဥပဝသ-သာပုဒ်ရင်းဘည်း။ သုခစွာရဏာအကျိုး ၌၊နိဂ္ဂဟိတ်လာ၍ "ဥပဝသံ"ဟုပြီး၏။ ။ထိုကြောင့်-ဥပဝသံခေါပန၊ ပုရိမဝါသိုကပ်နေပြီး၍သာလျှင်-ဟုပုဗ္ဗကာလသံပေါ်အောင်ပေး။

အာရညကာနိ .. ဟူသောပုဒ်အရ၊ ရွာ၏ တံခါးဆုံမှ ကုလလေးတာ' ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသော အရင်၌ တည်ရှိသော တောကျောင်းစစ်ကို သာယူအပ်၏။ ။သာသက်သမ္မတာနိ....ဟူသောပါဠိအရ၊ အရာမ်တွင်း၌ဌင်း,အရာမ်ဥပစာန်ဌင်း,သူခိုးတို့၏ ဝင်ရောက် နေထိုင် စားသောက်ခြင်း စသည်ကိုဖြင်ရသော ကျောင်းမျိုးကိုယူ။

သဗ္ဗဒီဘယာနိ ဟူသောပုဒ်အရ၊ ခိုးသူတို့သည် လူများကို သတ်ဖြတ် လုယူထောင်းထုသွားဉီးဆဲခြ ားဘေးရန်ရှိသောကျောင်းကိုယူ။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ။ပုရိမဝါသိုကပ်၍၊မဟာပဝါရဏာနေ့၌ပဝါရဏာ ပြုသည်ဖြစ်စေ၊သီဘင်းကျွတ်လပြည့်နေ့မှ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ရက် အတွင်းလည်းဖြစ်စေ၊ ကုလလေးတာ ငါးရာရှိသော ဘောကျောင်းလည်း ဖြစ်စေ၊ သာသက်-သပ္ပဒိဘယသည်းရှိသည်ဖြစ်စေ၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံမှ သာလျှင်၊ မိမိအလိုရှိရာ ရပ်ရွာ၌၊ သင်္ဃန်း သုံးထည့်တို့တွင် တထည်ထည့်ကို ခြောက်ရက်ပတ်လုံး ထားအပ်၏။ နာသဖြင့် သမ္မုတိရသောရဟန်းကိုထား၍၊ ၎င်းထက်အလွန်ခုနစ်ရက်မြောက်သော အရုဏ်ကို တက်စေခြားအံ့။နိသဇ္ဇာပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွာကျောင်း၌၊ ဂဉ်နန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဝါမှကျွတ်ပြီးဆော် ရဟန်းတို့သည် တောသို့ဝင်၍ နေကြကုန်၏။ ကတ္တိက သူဋ္ဌိုးတို့သည် ရဟန်းတော်ဘို့မည်သည် ၃း၊ လာဘ်သပ်ပကာပေါမျှား ကုန်၏ ဟုအောက်မေ့ကုန်၍၊ ရဟန်းတော်ဘို့ကို ဒွိပ်စက်ခိုးယူကြကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားလေသော်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရဟန်းတော်တို့အား၊ ခေါ်ဘော်မူ၍၊ တောခွဲနေသော ရဟန်းသည် သက်နိုးသုံးထည်တို့တွင်၊ တထည်ကိုရွာတွင်းခွဲထားအပ်၏ဟု ခွင့်ပြုတော်မူ၏။ ထိုသို့ခွင့်ပြုတော်မူသောအခါ၊ ရဟန်းတို့သည် ရွာတွင်းခွဲ၊ သက်နိုးကို ခြောက်ရက်ထက် အလွန်ထားကြ၍၊ သက်နိုးများပျက်စီးခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အညတြဘိက္ခုသမ္မုတိယာ....ကား အာနုပညတ်တည်း။ **အဂ်ါ**....၁-တိ စီဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် အာဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်သော သက်နိုး၏အာဖြစ်၊ ၂-သမ္မုတိ မရခြင်း၊ ခဲ့-ကင်းရှင်နေခြင်း၊ ဤအင်္ဂါ ၃သိုးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

သာသက်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၃၀-ပရိဏာမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၄၉-၃၀။ ။**ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ သံဃိကံ လာဘံ ပရိဏာမေတွာ အတ္တနော ပရိဏာမေယျ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။** ။

အကြောင်းရဟန်းသည်သံဃာသို့ကိုယ်တိုင်ဖြင့်လည်းကောင်းလေပြီးသောသံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ရအပ်သော သက်နိုးစသောဝတ္ထုကို သိလျက်၊မိမိသို့လည်းကောင်း စေခြွေးအံ့။ ထိုရဟန်းအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

ဇာဝယဝဇ္ဇ-အဓိဋ္ဌိယ်။

သံဃိကံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။**သံဃသဿ ဆန္ဒကံ သံဃိကံ**၊ ။ဟု ပြု။ ၊သံဃာ၏လက်သို့ ရောက်သောလာဘ်သည်-သံဃိကမည်၏။ ။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌မူ၊သံဃာ၏လက်သို့ပင် မရောက်သေးသော်ထည်း၊ သံဃာသို့ လှူအံ့ဟု စိတ်ညွတ်ပြီ ဖြစ်သောကြောင့်-သံဃိကပင်မည်၏။ ။ဤသို့သံဃာသို့ ညွတ်ထေပြီးသောလာဘ်ကို အယုတ်အားဖြင့် အမိ၏ဥစ္စာပင်ဖြစ်စေ၊

ဒီဓိသို့ ညွတ်စေငြားအံ့၊ လုံ့လပြုဂိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရသဖြင့် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။ ၊တပါးသောသံဃာအား ရည်မှတ်ပြီးသောဆောတ်ကို၊တပါးသော သံဃားအားဂင်း,စေတီတော်အားဂင်း, ညွတ်စေအံ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ၊တပါးသောစေတီအလို၌ စိုက်ထားသောပန်းကို တပါးသောစေတီကိုမလွှဲအာပ်။ ။အာယုတ်သဖြင့် တကောင်သောခွေးကိုရည်၍၊ညွတ်ပြီးသော ထမင်းစသည်ကို၊ တပါးသော ခွေးကို မကျွေးအာပ်။

အာန္တရမသော ဇကဲ့ သုနခံ ဥဒ္ဓိသိတ္တာ ပရိဏာတံ အာညဿ နဒါတဗ္ဗံ။ ။
ဥဒ္ဒေသဝိဂိကာ။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ဘုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းနေ့ဟူသျှင်၊ စမျဖါယ်တော်မူစဉ်၊ တကာတို့သည် အသင်းဘွဲ့၍ သံဃာကိုရည်မှန်း၍ဆွမ်းကိုဂင်း, သင်္ဃန်းကိုဂင်း, လှူအံ့ဟုစိုဂင်ကြကုန်၏။ ထိုအခါဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် တကာတို့အိမ်သို့သွား၍၊ သံဃာအားရည်မှန်းသော ဆွမ်းကိုဂင်း, သင်္ဃန်းကိုဂင်း, ငါတို့အား လှူပါဟုဆိုကြ၏။ တကာတို့လည်း သံဃာအား ရည်ပြီးသော ဆွမ်းသင်္ဃန်းဖြစ်ပါသည်။ မလှူလိုကုန်ဟူလျှောက်ထားကြ၏။ ထိုနောခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် သင်တကာတို့ကို အားထား၍နေရာ၊ သင်တို့မှ ငါတို့ကို မလှူပါလျှင် အဘယ်သူလှူအံ့နည်း စထောစကားဖြင့် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်း၍၊ အဝတန်တန်အလှူခံကြသောကြောင့်၊မလှူလိုသော်လည်း လှူရကုန်၏။ ထိုအကြောင်းကို အခြားသောရဟန်းတော်များသိ၍ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-သံဃာ၌ ညွှန်းပြီးသည်၏အဖြစ်၊ ၂-ဒီဓိသို့ညွတ်စေခြင်း၊ ၃-ရခြင်း။ဤအင်္ဂါသုံးပါးဂြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

သုဒ္ဓပါစိတ်-မုသာဝါဒဝဂ်။

၁-မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

ဣမေခေါပနာယသ္မန္တော်ဒွေနဝုတိ ပါစိတ္တိယာ
ဓမ္မာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆန္တိ။

၉၀-၁။ ။သမ္ဗဇာနမုသာဝါဒေ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အာရုဏ်ဘုရားတို့၊ ၉၂-ပါးကုန်သောသုဒ္ဓပါစိတ် အာမည်ရှိကုန်သော အာပတ်တို့သည် သရုပ်အားဖြင့် ဖြာအပ်သည့်အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ။ သိလျက်ဖျတ်ယွင်းသောစကားကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစ်ပွါယ်။

သမ္ဗဇာန မုသာဝါဒေ....ဟူသောပုဒ်၌၊ မုသာ-သဒ္ဒါကား၊ နိပါတ်ပုဒ် တည်း။ ။ဝဒနံ ဝါဒေါ။ ။မုသာ ဝါဒေါ မုသာဝါဒေါ။ ။သမ္မာ ပကာရေနဇာတိတိ သမ္ဗဇာနော၊ ။ရဟန်းရဖြစ်။ ။သမ္ဗဇာနဿ မုသာဝါဒေါ သမ္ဗဇာနမုသာဝါဒေါ၊ တဘွိ်။ ။ဟူပြီ။ ဘို့ဝိဘတ်လည်း နိဗ္ဗိတ်အနက်ကိုဟော၏။ ။ထို့ကြောင့်-သမ္ဗဇာနမုသာဝါဒေ၊ သိပြီးသိဆဲဖြစ်သော သူ၏ဖျတ်ယွင်းသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းကြောင့်။ ဟုပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။မဟုတ်သောဝတ္ထုကိုဒေးဟုတ်အမှန်အားဖြင့်,ဟုတ် မှန်သော ဝတ္ထုကိုမဟုတ်မမှန်သောအားဖြင့်, ကိုယ်ဖြင့်ဂင်း, နှုတ်ဖြင့်ဂင်း, သူတပါးကိုသိစေခြင်း ပယောဂကြောင့်ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤဆိုကျွာပုန်တော်ကို၊သုံးလှုထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်သော ရှင်ဟာတ္ထကသည်၊တိဿတို့နှင့် တရားစကား ပြောဟောကြလေသော်၊ ပယ်ပြီးမှ ဝန်ခံခြင်း,တပါးသော အကြောင်းဖြင့် တပါးသောအကြောင်းကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း,သိလျက်မုသားစကားကို,ပြောဆို ခြင်း,တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ... ၁-ချက်ယွင်းစေလိုခြင်း၊ ၂-ချက်ယွင်းစေလိုသော စိတ်ဖြင့် အကြောင်အာနက်ကိုဆိုလို၏၊ ထိုအာနက်ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်အားသိစေခြင်းငှါ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် လုံ့လဖြုံခြင်း။ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

မုသာဝါဒသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်ပြီး၏။

၂-ညြမသဝါဒသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၅၁-၂။ ။ညြမသဝါဒေ ပါစိတ္တိယံ။ ။

နှုတ်လုံ့ဆိုးခြင်းကြောင့်၊ ဝါ-နား, နှုလုံးကိုထိုးကျင့်သောစကားကိုဆိုခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ဝိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

ညြမသဝါဒေ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဝဒနံ ဝါဒေါ၊ ။ညြမသာနံ ညြဝိဒ္ဓါနံ ညြမဿော။ ။ညြမသော-ကား၊အဝ-ရှေးဦးသော မသ ဓာတ်၊ဝိဒ္ဓါနတ္ထေ၊ ။ ညြမဿသ ဝါဒေါ ညြမသဝါဒေါ-တာထိုံ။ ။ဟူပြု။ဝါဒေါ-ကား၊ဝဒ-ဓာတ်၊ ဏ-ပစ္စည်းဖြစ်၍။ ။"အ-ဇ္ဈုပစ္စယာ၊ဒုတိယာဏော၊ ဤသဘော၊ အဟော ပုဿိုင်သာ"။ ။နိယာမ်အခ၊ပဏာမော ကဲ့သို့၊ပုဿိုင်နှင့်အဆင်မှတ်။ ။ "ဘာဝသာဓန၊ ယျဉ်လတ်က၊ ရှေးပါဠိ ဆင်္ခိတပ္ပုဂိုသ်တွဲမြဲဘည်း"။ ။ နိယာမ်အ၊ရ၊ နောက်ဝါဒ ပုဒ်၊ ဘောဟော ဖြစ်ဆဖြင့်-ညြမဿသ ဟုဆင်္ခိ တပ္ပုဂိုသ်တွဲအပ်သတည်း။ ၊ထိုကြောင့် ညြမသဝါဒေ၊ နား၌စ်ဘက်ကို၊ ထိုးဆွဆကဲ့သို့သောစကားကို ပြောဆိုခြင်းကြောင့်။ဟူပေး။

ဆဲရေးခြင်းဆယ်ပါး။

ဇာတိနာမဂေါတ္တကမ္မ၊သိပ္ပဒါဗာဓလိင်္ဂကံ။
ကိလေသာပတ္တိအင်္ဂကြောသော၊ ဒသမောမသဝါဒကာ။ ။

ဂါထာအာရ၊ဇာတ်, ဒေးမည်, ဒါနွယ်, ဒေးမှု, ဓာတ်, ဒေနာ, အာသွင်, ကိုယေသာ, ဒေးဝပတ်, ယုတ်သောဆဲရေးခြင်း, အားဖြင့် ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့တွင် အာမှတ်မရှိ တပါးပါးသော ဆဲရေးခြင်းအား ဖြ ၊ တရုံတယောက်ရဟန်းကို၊ နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ, လက်ဆုပ်ပြသဖြင့်ဖြစ်စေ, သူတပါးကိုမည္ဆန်းဘဲ ဆဲရေးသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤ၌၊ ဇာတ်ဖြင့် ဆဲရေးခြင်းဟူသည်ကား၊ ဟဲ့ နွားစဏ္ဍားမျိုးစသော အယုတ်ဇာတ်,ဟဲ့မင်းမျိုးစသော အမြတ်ဇာတ်, နှစ်မျိုးဖြင့် ဆဲရေးခြင်းကို ယူ။ ။အဉ္ဇော်သ-ဆဲရေးခြင်း ဟူသည်ကား၊ အမျိုးကို မသုံးသပ်မူ၍ နင်ခွေး,နင်တိရစ္ဆာန်, ယ အက္ခရာ,ဘ-အက္ခရာတို့ကို ပေါင်းရော ယှဉ်စပ်သော ရှေးကာလသုံး မေထုန်အနက်ဟော၊ ယဘ-ဟူသော ဆဲခြင်းမျိုး။ ယောက်ျား မိန်းမဝဋ္ဌိ၏ အင်္ဂါဇာတ်နှင့်စပ်သော ဆဲခြင်းများဆည်၊ ယုတ်သောအဉ္ဇော်သမည်၏၊ လူလိမ္မာဘဲ,ပညာရှိဘဲ,စသော ဆဲခြင်းများသည်၊ မြတ်သော အဉ္ဇော်သမည်၏။ ။(ကြင်းသော ဆဲရေးခြင်းများကား သိလောက်ပြီ)။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ၂။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန် ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စမ္ပာယ်တော်မူစဉ်၊ ဆင်ဖွဲ့ပို့ရဟန်းတို့သည်၊ သိထက်ကို ချစ်ကုန်သော ရဟန်းကောင်း တို့အား ငြင်းဆုံကြရာ၊ဇာတိစသော ဆဲရေးခြင်းမျိုးတို့ဖြင့် ဆဲရေးကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ဆဲအပ်သောသူ၏ ပဋ္ဌင်းအဖြစ်၊ ၂-သူတပါး မည္သွန်းမူ၍၊ ဆဲရေးခြင်း၊ ၃-သိ်ခြင်း၊ ၄-အနက်ကို ရှေးရှုခြင်း စသည်တို့၏ မဂ္ဂိခြင်း။ ဤအာဂိါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သြမဿဝါဒသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၃-ပေသုညသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၅၂-၃။ ။ဘိက္ခုပေသုညေ ပါစိတ္တိယံ။

ရဟန်းတို့ကို ချောပစ်ကုံးတိုက်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။

ဟူလို။ ။ဤကား-ဝိဘင်္ဂတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဘိက္ခုပေသုညေ .. ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ပိသဒ္ဒေါ သဒ္ဒေါဏ္ဏတိတိ ပိသုဏောပုဂ္ဂလော။ ။ပိသ-ဓာတ်၊ သံ၇ဏ္ဏတ္ထ၊ဥဏာ-ပစ္စည်း။ ။ပိသုဏသဒ္ဒ

ဇုဒံ ပေသည်။ ။စကား၎ဂါ။ ၊ဘိက္ခ။။နံပေသည် ဘိက္ခ၊ပေသည်၊တာဿိံ။ ။ ဟူပြု။ ၊ဘိက္ခ၊ပေသည်ဟု၊ရဟန်းတို့၏အာထံသို့ ဆောင်အပ်သော ချောပစ် ဂုံးတို့ကိုသော စကားကြောင့်။ ဝ၊၊ရဟန်းတို့အား ချောပစ် ဂုံးတို့ကိုသော စကားကိုဆိုခြင်းကြောင့်-ဟု အာဏာတိသယတ္ထ သော်လည်းပေး၊

ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းတို့၏ အဓိကြောင်းတို့ဖြင့် တပါးပါးသော ဆဲရေးသောရဟန်း၏ ဆဲရေးသောစကားကို တပါးသောရဟန်း၏ အာထံသို့ ချစ်စေလိုခြင်းဖြစ်စေ, ကွဲစေလိုခြင် ဖြစ်စေ,ကိုယ်ဖြင့်ဂဠန်း,နှုတ်ဖြင့်ဂဠန်း, ဆောင်ယူချောပစ်ဂုံးတို့ကိုသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ပဏ္ဏတိ။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဓာတ်ကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဗုရုကျောင်းခြံ၊ ကိန်အောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ခိုက်ရန်တွေ့ကြကုန်သော ရဟန်းတို့အား ဂုံးတို့ကိုချောပစ်ခြင်းကိုပြုကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ပေသည်စကားကိုကြား၍၊ရဟန်းတပါး၏ အနိုးသို့ဆောင်ခြင်း၊ ၂-မိမိကိုချစ်စေလိုခြင်းစသည်တွင်၊ တပါးပါး၏ အဖြစ်၊ ၃-ထိုရဟန်း၏သိခြင်း။ဤအဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပေသည်သိက္ခာပုဒ်အာဒိုင့်ပြီး၏။

၄-ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပုဒ်-အာဒိုင့်။

၅၃-၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ အနုပသမ္ပန္နံ ပဒသော ဓမ္မံ ဝါစေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် လူ,သာမဏေကို၊ပုဒ်ပြိုင် ဝိဒုကတ်သုံးပုံ၊ပါဠိအာဋ္ဌကထာ၊ဘရားကိုပို့ချပြသ်း၊ ထိုရဟန်းအား ပုဒ်အလိုက်တွက် အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ပဏ္ဏတိ။

ဤကား-ပိထ္တာထ္ထ။

အဝယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

ဓမ္မံ....ဇ်ီအာရေကို၊သင်္ဂါယနာသုံးတန်သို့ တင်သော ပိဋကတ်သုံးပုံနှင့် တကွ၊ သင်္ဂါယနာမတင်အပ်သော ရာဇောဝါဒသုတ်, တိုက္ခိုဗြိယသုတ်, စသည်ကိုယူ။ ။ပဒသော....ဇ်ီ အာရေကား၊ ပဒ,အနုပဒ, အန္ဓကဋ္ဌရ,အနု ဗျဉ္ဇန-လေးပါးတို့တွင်၊တပါးပါးကိုယူ။ထိုတွင်-တရုတသောဂါထာ၏ ပထမ ပါဒသည်-ပဒ-မည်ဇ်ီ။ ဒုတိယ ပါဒသည် အနုပဒ-မည်ဇ်ီ။တလုံးလုံးသော အာကွရာသည် အန္ဓကဋ္ဌရ-မည်ဇ်ီ။ ရှေးဗျည်းနှင့်တူသော နောက်ဗျည်းသည် အနုဗျဉ္ဇနမည်ဇ်ီ။ ။တနည်း-ဗျဉ္ဇနသဒ္ဒါကို ပဒပရိယာယ်ကြံ၍၊ ရှေးပုဒ် နှင့်တူသော နောက်ပုဒ်သည် အနုဗျဉ္ဇနမည်ဇ်ီ။

ဆိုလိုရင်းကား။ ။၁-ဂါထာဗန္ဓ ဖြစ်သောတရားကို လူသာမဏေကို သင်ပြသောဇရာန်းသည်"မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ"ဟူ၍ ရှေးဦးစွာသောပါဒကို၊ တပြိုင်နက်ချီ၍တပြိုင်နက် ချစေအံ့။ ပဒ-ပို့ချနည်းမည်၍၊ ပါစိတ် အာပတ် သင့်ဇ်ီ။ ။၂-ရဟန်းသည် "မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ"ဟူ၍ ဆိုသော်၊ သာမ ဏေသည်၊ထိုပုဒ်ကိုမမှီသည်ဖြစ်၍ "မနောသဒ္ဒါမနောမယာ"ဟူ၍ ဒုတိ ယပုဒ်ကို၊တပြိုင်နက်ချ၍ပြီးစေအံ့။ အနုပဒပို့ချနည်းမည်၍၊ ပါစိတ်အာပတ် သင့်ဇ်ီ။ ။၃-"ရူပံအနိစ္စံ"ဟူ၍ရွတ်လေ့ဟုဆိုအပ်သောသာမဏေသည်၊ ရူ-ဟူသော အာကွရာတလုံးကိုသာလျှင်၊ ရဟန်းနှင့်တပြိုင်နက် ဆိုပြားအံ့။ အန္ဓကဋ္ဌရပို့ချနည်းမည်၍၊အာကွရာအရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ် အာပတ် သင့်ဇ်ီ။ ။၄-ရဟန်းသည် "ရူပံအနိစ္စံ"ဆိုစဉ်၊ သာမဏေးသည်၊ လျင် သော ပညာရှိသောကြောင့် "ဝေဒနာအနိစ္စာ"ဟု၊ အနိစ္စ-ပုဒ်ချင်း တပြိုင် နက်ထပ်၍ ပြီးစေအံ့။ အနုဗျဉ္ဇန-ပို့ချနည်းမည်သဖြင့် အနုဗျဉ္ဇန အာရေ အတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဇ်ီ-ဟုမှတ်။

ဆေးဉ်ဗုဒ်လက်ဝ။

အချိအချ၊တူပြိုင်မှု၊ပဒ-မည်သည်သော။
အသိုးချိမှု၊တူပြိုင်ချ၊ပဒအနုမှာ။
ရူပံ-အနိစ္စံ၊သင်ရွတ်ဆုံး၊ဆုံးတံရူမှာ၊နွေကွဲရာ။
ရူပံအနိစ္စံ၊သင်အံသော၁၊ပညာလျင်ထွေ၊ဝေဒနာအနိစ္စာ၊
တူစွာရွတ်မှု၊အမှတ်ပြု၊အနုဗျဉ္ဇနာ။
လေးပါးလုံးတွင်၊ရွတ်တိုင်းပင်၊ပြိုင်လျှင် သင့်သည်သာ။

ဇမ္ဗု.396-22

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိကၡာပုဒ်တော်ကို။သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနမ္ဟေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ လူဒါယကာတို့အား၊ ပုဒ်ပြိုင်ကာ တရားဓမ္မ၊ ဟောပြောပြောဆိုကြ၍၊လူဒါယကာတို့သည်၊အရိုအသေ ကင်းမဲ့ကြကုန်သောကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ်ဂါ....၁-လူသာမဏေအာဒါဖြစ်၊ ၂-ပုဒ်ပြိုင်ပို့ချခြင်း။ ၃-ဘပြိုင်နက် ဆုံးခြင်း။ ဤအာဂိ်ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။။

ပဒသောဓမ္မသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး။

၉-ပထမသဟဓေယျသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၉၄-၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အနုပသမ္ပန္နေန ဒုဗ္ဗုဂ္ဂါ ဒိရတ္တာ တိရတ္တံ သဟသေယျံ ကပ္ပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ လူသာမဏေနှင့် နှစ်ညဉ့်သုံးညဉ့်ထက် အလွန်၊ တမိုးတရာမ်ထည်းသောကျောင်း၌၊ အိပ်ခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။

ဤကား-ပဏ္ဏာတ္တိ။

အဝယဝဒ္ဓ အခ်ီပ္ပါယ်။

အနုပသမ္ပန္နေန....ဟူသောပုဒ်အာဂါ၊ ရဟန်းယောကျ်ားကို ထား၍၊ ကြွင်းသောသူသည်-အနုပသမ္ပန္နမည်၏။။ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြစ်သော တိရစ္ဆာန်သည်လည်း-အနုပသမ္ပန္နမည်၏။။

ဒုဗ္ဗုဂ္ဂိဒိရတ္တတိရတ္တံ....၌၊တိရစ္ဆာ-၏အခါ၊သုံးရက်ကိုသာယူ။ ။ဒိရတ္တာ-သဒ္ဒါကိုကား၊ လောကဝေါဟာရပြုပြစ်ခြင်းငှါသာဟောတော်မူသည်။

သဟသေယျံ....ဟူသောပုဒ်၌၊သေယျ-၏အာဂါကား၊အလုံးစုံ ဖြိုးမြဲအလုံးစုံကာသောကျောင်း, အဂိုးမျှားမြဲ အလုံးစုံကာသောကျောင်း, အလုံးစုံဒိုးမြဲ အကာတဝက်သာရှိသောကျောင်း အာဂိုးမျှားမြဲအကာမျှားသောကျောင်း,

များထော အဓိး ထက်ဝက်သာ ကာသောကျောင်း, ထက်ဝက်အခိုး များသော အကာဒ်ိသောကျောင်းများကိုသာယူရ၏။

ထိုကျောင်းဌ၊လူသာမဏောတို့နှင့်သုံးရက်ထက်အလွန်အိပ်သောရဟန်းသည်၊နေ့စဉ်ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။အကာ၏ အပိုင်းအခြားကိုကား၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ပကတိလူတို့၏၊ နှစ်တောင်လက်ခြောက်ဆစ်ိုသော အကာ အရာမ်ကိုသာယူ။ ၊ထိုကြောင့် အဓိုးသာိ၏ အကာမိ၊ ဂ်၊ မပြည့်သော အကာိ်သော ကျောင်းစရပ်တို့ဌိကား အာပတ်မသင့်။ ။ (အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ာိုို အလိုိပါမူ၊အဋ္ဌကထာကြီးများဌိရှုလင့်ကုန်)။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာဠဝီပြည်၊ အာဠဝကဝေစတိဌ်၊သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ တကာတို့သည် ကျောင်းသို့လာ၍၊တရားနာကြကုန်၏။တရားပေးသောမထေရ်များသည်၊တရားဟောပြီး၍၊ကျောင်းသို့ကြွသွားလေလျှင်၊ ရဟန်းငယ်တို့သည် တကာများနှင့်အတူ အိုပ်ကြရာ၊အဝတ်အချည်းနှီး,ယောင်ယမ်း ဟောက်ဟက်ကုန်လျက်၊အိပ်နေကြသည်ကို တကာများမြင်၍၊ ကဲ့ရဲ့မူကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

ဥဒ္ဒေသဒါနဝဏ္ဏနာ... ကား၊ အနုပညပ်တည်း။ ။ဤအနုပညပ်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ကောသမ္ဗီပြည်၊ ဆီးတောကျောင်းဌ၊ ကိန်းဒေါင်းငှက်လျှ၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အရှင်ရာဟုလာအား၊ငါ့ရှင့်-မြတ်စွာဘုရားသည်၊သာမဏေတို့နှင့် ကဗိုးတရာမ်ထည်းသောကျောင်းဌ၊ မအိပ်ကောင်း-ဟုပညတ်ဘော်မူသည်။ ငါ့ရှင့်သည် သင့်တော်ရာကိုရှာ၍၊ အိပ်လော့ဟု ပြောကြားသဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကုဋိတွင်းဌ။အိပ်နေရခြင်းကိုအကြောင်းပြု၍၊ ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ပါစိတ်ဝတ္ထုလောက်သောကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊၂-ထိုကျောင်းဌ လူသာမဏောနှင့်အိပ်ခြင်း၊၃-လေးရက်မြောက်ဌနေဝင်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါ၃သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သဟာသေယျသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၆-ဒုတိယသဗ္ဗညုသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၅၅-၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ မာတုဂါမေန သဗ္ဗညုသညိံ ကပ္ပေယျ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် လူမိန်းမနှင့် တမိုးတရာမ်ထည်းသော ကျောင်းဌ၊ အတူတကွအိပ်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီမှုပြီယ်။

မာတုဂါမေန... ဟူသောပုဒ်အရ၊ ဒေယျတ်သဖြင့်၊ ထိုနေ့ဘွားကာစ ဖြစ်သောမိန်းမ,ကိုယ်ထင်ရှားရှိသော ဘိလူးမ, ပြိတ္တာမ, ပဏ္ဍာက်,မေထုန်ပါရာဇိက ဝတ္ထုထောက်သောဘိရန္ဆာန်မကိုယူ။ ထိုမိန်းမများနှင့် ဆိုအပ်ပြီးသော သဟသေယျ မြောက်သောကျောင်းဌ၊ တညဉ်မျှအိပ်ငြားအံ့ ၊ဦး ခေါင်းချသည်နှင့် တပိုင်နက်၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ယသုကာလ မီး ရထား, သင်္ဘောပေါ်များဌ၊ ထင်္ဂိုသူ့နှန်သိလဝန်အာရှင်များ၊ များစွာသဘိထားသင့်ပေ၏။ မဟာဝိသုဒ္ဓါဂုံ ဆရာတော်ကြီးကား၊ သင်္ဘော ခရီးဌ သင်္ဘောအာကာရွက်ထည်ကဲ့၊လိပ်တင်၍ထားတော်မူလေ့ရှိ၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေထျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်သော၊ အရှင် မဟာအနုရုဒ္ဓါ မထေရ်သည်၊ ကောသလဇနပုဒ်တို့မှ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားလေသော်၊ ညဉ့်ချမ်းအခါ ရှာတရှာသို့ရောက်လေ၏။ ထိုရှာဌ တကာမတယောက်သည်၊ ကောင်းမှုအလို့ငှါ၊ ဇည့်သည်တို့ တည်းခိုရာအိမ်ကို ပြုလုပ်၍ထားသဖြင့်၊ အရှင်မဟာအနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ထိုတည်းခိုရာအိမ်ဌ၊ ခွင့်ပန်၍ တည်းခိုတော်မူ၏။ ထိုနောက် အခြားလူဇည့်သည်များလည်း ရောက်လာ၍ ခွင့်ပန်ကာ တည်းခိုနေကြလေ၏။ ထိုအခါ တကာမသည်၊အရှင်မဟာအနုရုဒ္ဓါမထေရ်ကို မြင်ကတည်းကပင်၊တပ်နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အရှင်ဘုရား-

ဤနေရာသည်၊လူတို့နှင့်ပြွမ်းလျက်ချမ်းသာစွာ မနေရရာ။အာရှင်ဘုရားအဘို့ အိမ်အာတွင်းခွ၊ ညောင်စောင်းခင်းထားပါသည်။ထိုညောင်းစောင်းခွ ကျိန်းတော်မူပါဟုလျောက်ထားသဖြင့်၊မထေရ်သည်လည်း၊ထင်းညောင်းစောင်းခွ ကျိန်းလေသော်၊ တကာမသည့် ကောင်းစွာဖီးလိမ်း၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၍၊ မထေရ်ထံလာလျက်၊အာကွန့်ပသည် အာရှင်ဘုရား၏အလုပ်အကျွေးမယားဖြစ်ပါရစေဟု အကြိမ်ကြိမ်လျောက်ထားပြောဆိုရာ၊မရသဖြင့် မိန်းမတို့၏မာယာဖြင့် ထမီကိုဆွတ်၍၊မထေရ်၏ခွင့်ခွ ထိုင်ခြင်း,သွားခြင်းကိုပြုလေ၏။ မထေရ်သည်ကား၊ ရဟန္တာဒုက္ခာရင်ဖြစ်သဖြင့် ဇာန်နှင်ကိုစောင့်၍၊ မျက်လွှာချလျက်နေလေ၏။ ထိုတကာမသည်၊ မိမိအလိုကို မလိုက်မှန်းသိလေလျှင် များစွာအံ့ဩကာ၊သဘိသံဝေဂရ၍၊ကန်တော့သဖြင့် မထေရ်လည်း သီးခံတော်မူ၏၊နှိုက်သင်းလေသော် မထေရ်ကို ဆွမ်းကျွေးပြုစုလေ၏။ မထေရ်လည်း ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးလျှင်၊တရားဟောခဲ့၍ ကြွလာရာ၊သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်လေလျှင်၊ဂုဏ်အာကြောင်းကိုပြောကြား၍၊ ရဟန်းများကဲ့ရဲ့မှုကြောင့် ပညတ်တော်မူလေသည်။

အင်္ဂါ....၁-ပါဒိတ်လောက်သောကျောင်းဖြစ်စေ၊ ၂-မိန်းမနှင့် တကွအိပ်သည်ဖြစ်စေ၊ ၃-နေဝင်သည်ဖြစ်စေ။ ဤအံ့ဂါ ၃သုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

သဟသေယျသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၇-စမ္ပဇေသနာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၅၆-၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု မာတုဂါမဿ ဥတ္တရိ ဆပ္ပဉ္စဝါစာဟိ စမ္ပံ ဒေသေယျ၊ အညတြ ဝိညုနာ ပုရိသဝိဂ္ဂဟေန ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဒုကြောင်ရဟန်းသည်၊ သိကြားလိမ္မာသော လူယောကျ်ားကို ကြည်၍၊ မာတုဂါမအား၊ ငါးပုဒ်,ခြောက်ပုဒ်ထက်လွန်သောစကားတို့ဖြင့်၊ ပဋုကတ်သုံးပုံ၊ပါဠိဓာဠကထာ၊ တရားစကားကို မာဂဓဘာသာဖြင့် ဟောခြင်းအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

ဤကား-ပိတ္ထင်ထွဋ္ဌ။

အဝယာဒဏ္ဍ-အစိပ္ပါယ်။

ဥဏ္ဍာရိဆဲဥဥ္စဝါစာဟိ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝါစာ-ဖြင့်အာရကို၊ ဂါထာဖြင့်တရ သောပါဒသည် တရသော ဝါစာမည်၏။ ။စုဏ္ဏိယဝါကျ၌မူ၊ ဝိဘတ်အာဆုံး ဂ္ဂိသောဘပုဒ်သည်၊ ဇကော ဝါစာမည်၏ ဟူ၍မှတ်၊ ။ပဠ-သဒ္ဒါကိုကား၊ ဝါစာ သိလိဋ္ဌအကျိုးငှါသာ ဟောတော်မူ၏။ ။ခြောက်ပဒထက် လွန်မှသာ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။(ကြွင်းသိဆာပြီ)။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမှလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥဒါယိမထေရ် သည်၊ မာတုဂါမအိမ်သို့သွား၍၊ အိမ်ရှင်ပိန်းမ၏နားရင်း၌ကပ်၍၊ တိုးတိုး သာ တရားဟော၏။ဌင်းကိုလျှေးမမြင်၍၊ဤရဟန်းသည် ငါ၏ယောကျ်မ၏ သရောက်လင်လေလောဟု တွေးတောမိ၏။ ထိုနောက် လျှေးမထံသို့သွား၍ တိုးတိုးသာဟောပြန်၍၊ ယောကျ်မကလည်း၊ ဤရဟန်းသည် လျှေးမ၏ သရောက်လင်လေလောဟု-တွေးတောထေ၏။ ထိုနောက် ဥဒါယိမထေရ် သည် ကြွသွားသောခဏ၊ လျှေးမနှင့်ယောကျ်မ တွေ့ဆုံကြ၍မေးကြသော်၊ တရားဟောသည်ကိုသိ၍၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အညတြဒီဃာနာ... ကား၊အနုပသမ္ပန်ပညပ်တည်း။ ။အက်ဂါ....၁-ဆိုအပ် ပြီးသော ထက္ခဏာဂ္ဂိသောတရားကို၊ ခြောက်ပုဒ်ထက်အလွန်ဟောခြင်း၊ ၂-သိကြားလိမ္မာသော မာတုဂါမဖြစ်ခြင်း၊ ၃-ဇာရိယာပုထိ၌ပြောင်းခြင်း၊ ၄-သိကြားလိမ္မာသော လူယောကျ်ားမရှိခြင်း၊ ၅-ပြာသနာကို ဖြေခြင်း မဟုတ်ခြင်း။ဤအာဂါဂါဂါးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဓမ္မဒေသနာသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၈-ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၅၇-၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ အနုပသမ္ပန္နဿ ဥတ္တရိ မနုဿ ဓမ္မံ အာရောစေယျ။ဘူတာဘိဇ္ဇိ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်လူ,သာမဏေအား၊လူတို့၏ကုသိုလ်ကမ္မာထာန်း၊ ဆယ်ပါးထက် လွန်မြတ်သော ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်,တရားကို ငါရ၏၊ ငါသိ၏၊

ဟုပြောကြားခြင်းငှာ။ ဟုတ်မှန်သည် ဖြစ်သော်၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝဇ္ဇ-အဓိပ္ပါယ်။

ဘူတဿ်မိ ....ဟူသော်ပုဒ်၌၊ ဘူတ-သဒ္ဒါကား၊ သစ်ပင်, ရဟန္တာ, ခန္ဓာ ပဉ္စက, ဝိဇ္ဇာမာန-စသော၊ များစွာသော အနက်တို့ဝယ်၊ ဤ၌-ဝိဇ္ဇာမာန အနက်ကိုပြော၏။ထိုကြောင့်-ဘူတဿ်မိ၊ ပြောသောအတိုင်း ဟုတ်မှန်သည် ဖြစ်သော်-ဟုပေး။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြင်ရဟန်းသည်၊ စင်စစ်အားဖြင့် ပိမိ၌ထင်ရှားရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာကို၊ ရဟန်းယောကျ်ား,ရဟန်းမိန်းမ ကိုထား၍၊တပါးသော်လူသာမဏေကိုပြောကြား၍၊ ပြောသောခဏာ၌ သိသည်ရှိသော်၊ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောဝယ်၊ စုလစ်မွန်းလွန်တပ်သောစရပ်၌၊ မျှတရွင်ပြုံး၊သိတင်း သုံ့.တော်မူစဉ်၊များစွာသော ရဟန်းတို့သည် ဝဂ္ဂုမုဒါမြစ်နား၌ ဝါဆိုကြ ကုန်၏။ ထိုအခါ-ဝဇ္ဇီတိုင်း၌ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးခြင်းဖြစ်ပေလရာ၊ ရဟန်းတို့ သည်၊ဆွမ်းခံ၍မရ၊ မမျှတကုန်၍၊ အာချင်းချင်း စျာန်သမာပတ်နှင့်စပ်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာကို ပြော်၍၊ အာသက် မွေးကြံကုန်ခြင်းတည်း ဟူသော ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ်သင့်သည်။

အဋ္ဌ်ဂါ....၁-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာ၏ ထင်ရှားရှိခြင်း၊ ၂-လူသာမဏေအား ပြောကြားခြင်း၊ ၃-ထိုခဏာ၌သိခြင်း၊ ၄-သူတပါးကို မရည်ဆွန်းခြင်း။ ဤ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ်သင့်ရုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဘူတာရောစနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၉-ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၅၈-၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဒေဝပုတ္တိံ အနုပသမ္ပန္နဿ အာရောစေယျ၊ ဇာနုတြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ဒုပညလောကနုကံဖြင့် သမုတ်ခံသော ရဟားဒ္ဒကို

ထား၍၊ ရဟန်း၏ ရှုန့်ရင်းသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို၊ လူ့,သာမဏော အား၊ပြောကြားငြားအံ့၊ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဇ္ဇာဋ္ဌ။

စာဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဒုဋ္ဌုလ္လဲ....ဟူသောပုဒ်အာရ၊ ပါရာဇိက, သံဃာဒိသိသ်-နှစ်ပါးလုံးပင် ဒုဋ္ဌုလ္လဖြစ်သော်လည်း၊ဤဌိမူ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကိုသာလျှင်၊ အလိုရှိ အပ်၏။ထိုကြောင့် "ဘိက္ခုဿ"၏ အာရ၊ပါရာဇိက မကျသော ရဟန်းကို သာကောက်ရ၏။

အညဉ္ဉဘိက္ခုဿမ္ပုတိယာ....ဟူသည်ကား၊ မပြတ် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကိုကျူးလွန်သောရဟန်းအား နောင်စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှါ၊ ဤမျှ လောက်သောအာပတ်,ဤမည်သောဒုဋ္ဌုလ္လဲးသားကိုပြောကြားအပ်၏ဟု သုံး ကြိမ်တိုင်တိုင် သံဃာကိုအပလောကနကံ၏ အစွမ်းဖြင့် ပန်ကြား၍၊ သံဃ ကတိကဝတ်ပြုအပ်သော ရဟန်းသည်၊ သမ္မုတိ ရသော ရဟန်းမည်၏-ဟူလို။ ။ဤရဟန်း၏ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို ပြောကြားသော်လည်း၊ အာပတ်မသင့်။ ထိုရဟန်းမှ တပါးသော ရဟန်းများ၏ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို လူသာမဏော- စသည်တို့ကို ပြောကြားသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏·ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းစာကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုးနှောင်းမွေ့လျော်၊စံပျော်တော်မူစဉ် ရှင် ဥပနန်နှင့် ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည်၊အာချင်းမျှားကြကုန်၏။ ထိုအခါ ရှင်ဥပနန် သည် ဝတ်ဆောက်တည်၍ ဝတ်မချဘဲ နေရာ၊သာဝတ္ထိပြည်တွင် တပါး သော အသင်း၏ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌ နေရာအဆုံးတွင် နေရ၏။ ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည်၊ ဒါယကာတို့အား သင်တို့ချီးမွမ်းအပ်သော ဤရှင်ဥပနန် သည်၊သုက်ကိုလွှတ်၍ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်သည်ဟု ပြောကြားခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အခ်က်ဂါ....၁-ဝတ္ထုနှင့် တကွသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်အဖြစ်၊ ၂-လူသာမဏော်တို့အား ပြောကြားခြင်း၊ ၃-သမ္မုတိမရခြင်း။ ဤအာဂ်ါ သုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၁၀-ပထဝီခဏာနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၅၉-၁၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ပဆဝိ ဧကောယျဝါ ခဏာပေယျဝါ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် မြေဖာတ်ဖြစ်သော ဖာတပထဝီမြေကြီးကို၊ ပိဓိမှ လည်းတူးငြားအံ့။သူတပါးကိုမူလည်းတူးစေငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

ပဆဝိ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ပထဝီသည်-ဖာတပထဝီ, အဖာတပထဝီ, ဟူ၍ နှစ်မျိုးဌိ၊ ထိုတွင်၊ သက်သက်သောမြေမှုန့်၊ မရောမရှက် သက်သက်သောမြေစိုင်သည်ဌင်း,ကျောက်မျိုးနှင့် သုံးဘို့တဘို့ရောသောမြေသည်ဌင်း, ရိစယ်.လေးလထက် အာလွန် ရိစယ်းစွတ်သော မြေမှုန့်ပုံ-မြေစိုင်ပုံသည်ဌင်း, ဖာတပထဝီ-မည်၏၊ ဌင်း ဖာတပထဝီသည်၊ မိုးဖြင့် လောင်ကျွမ်းပါမူ၊ အဖာတ ပထဝီ မည်၏။ ကျောက်တုံး-ကျောက်ခဲများလည်း အဖာတ ပထဝီ မည်၏။ ။ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင် ဖာတပထဝီ ကိုယူ။ ၊ဌင်းဖာတ ပထဝီကို၊ ကိုယ်တိုင်သော်ဌင်း, သူတပါးကိုသော်ဌင်း, တူးစေငြားအံ့။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ထိုကြောင့် ဆရာစဉ်ဆက် ကပ္ပိယ ဝေါဟာရအားဖြင့်၊ ဤမြေကို ကပ္ပိလော့, သိလော့,စသော စကားဖြင့်သာ ခိုင်းစေတော်မူကြလေကုန်၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်။ အာဠဝီပြည်၊ အာဂ္ဂါဠဝစေတီ၌၊ မျှတရွှင်ပြုံး၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ အာဠဝီပြည်သား၊

ရဟန်းများသည်၊ အမှုကိစ္စအလို၌၊ မြေကြီးကို တူးဆွကြကုန်၍၊ လူများ
ကဲ့ရဲ့မှုကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊

အနှီ၀ါ....၁-ဓာတုပထဝီဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ဓာတုပထဝီဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊
၃-တူးခြင်း, တူးစေခြင်း။ ဤအင်္ဂါ၁သုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ပထဝီခဏနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီးပြီ။

မုသာ၀ါဒ၀ဂ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

၁၁-ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၆၀-၁၁။ ။ဘူတဂါမပါတဗျာတာယ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ကြီးပွါးဆဲ, ကြီးပွါးပြီးသော မြက်သစ်ပင် အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်း
ကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထုအဓိပ္ပါယ်၊

ဘူဘဂါမပါတဗျတာယ... ဟူသောပုဒ်၌၊ ဘူတ-သဒ္ဒါကို။ ။ဘဝန္တို့
အပေါသူန္တို့ဘူတာ၊ ။ဟုဒ္ဒေကာလိက ဝိဂြိုဟ်ပြု။ ။ဘဝန္တို့-၏ အာရုံ၊
ပေါက်ခါစ-ကိုယူ၊ ။အပေါသုံ-၏အာရုံ၊ပေါက်၍ ကြီးပြီးသော သစ်ပင်ကို
ယူ။ ၊ဂါမ-သဒ္ဒါကား၊ ရွာဟူသောအနက်ကိုမဟော၊ ရာဆက္ထ အပေါင်း
ဟူသော အနက်ကိုပေါ်၏။ ဘူတာနံဂါမော ဘူတဂါမော၊ ဘူတာဇဝ
ဂါမော ဘူတဂါမော။ ။ဝိယတောပရိဘုဇ္ဇိယတောတိပါတဗျံ။ ။သစ်ပင်ရင်း၏။
ပရိဘုဇ္ဇန-ဟူသည်၊ဖြတ်ခြင်း, စားခြင်း, ချက်ခြင်းပင်တည်း။ ပါ-ဓာတ်, တဗျ
ပစ္စည်း၊ပရိဘုဇ္ဇနတ္ထဝါစီ၊ ။ပါတဗျသဒ္ဒါဝါပါတဗျတာ၊ ။ပရိဘုဇ္ဇိ
တဗ္ဗောဘာဂုဏ်ရင်း၏။ ၊ဘူတဂါမသဒ္ဒါ ပါတဗျတာ ဘူတဂါမပါတဗျတာ၊
တာယ။ ၊ဟုပြု။ဘူဘဂါမပါတဗျဘာယ၊ကြီးပွါးဆဲ, ကြီးပွါးပြီးဖြစ်သော
မြက်သစ်ပင်တို့၏ အပေါင်း၊ ဝါ၊မြက်သစ်ပင်အပေါင်းကို၊ ချက်ဖြတ်ခြင်း
စသည်ဖြင့် သုံးဆောင်ပြုလုပ်ဖျက်ဆီးအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-ဟုပေး။

ဘူတာဂံ ဇီဝဂံအဓိပ္ပါယ်။

"ပင်စည်, အဖြစ်၊အဆစ်, ညွှန့်ပျား၊အဝေ့အား၊ငါးပါး-ဇီဝဂံ" ။ ။လက်ဝ
အာရုံ၊ပင်စည်မျိုး, အဖြစ်မျိုး, အဆစ်မျိုး, အညွှန့်မျိုး, အဝေ့အဆန်မျိုး၊ ဤငါး

ပါးဆဲသည်၊ စိုက်လျင် အပင်ပေါက်တတ်သော မျိုးဖြစ်သောကြောင့်-ဗီဇဂံမည်၏။ ၎င်းမျိုးငါးမျိုးဘို့ကြောင့် ကြီးပွါးဆဲ, ကြီးပွါးပြီးဖြစ်သော သစ်ပင်များဆည်-ဘူတဂါမမည်၏။ထိုကြောင့်၊ခုဒ္ဒသိက္ခာဒ၌။

သမ္ဗုလ-ခန္ဓဗီဇဂ္ဂါ၊ ဖလုဗီဇပ္ပဘာဝိတော။

ဟုမိန့်တော်မူသည်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ထိုဆိုအပ်ပြီးသော-ဗီဇဂံကိုဖျက်ဆီးသောရဟန်းအား-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ဘူတဂံကိုဖျက်ဆီးမှသာ-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။(အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကို၊အဋ္ဌကထာကြီး၌ ရှုလင့်ကုန်)။

ပညဉ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာဠဝိပြည်၊ အဂ္ဂါဠဝစေတိ၌၊ မျှတရွှင်ပြုံး၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ အာဠဝိပြည်သား ရဟန်းများသည်၊နဝကမ္မဟုဆိုအပ်သော ကျောင်းဆောက်ခြင်းအမှုကို ပြုကြကုန်၏။ထိုအခါ ရဟန်းတပါးသည်၊ သစ်ပင်ကိုခုတ်ဝေသော်၊ သစ်ပင်စေ့ခောင့်-ရုက္ခပိုး နှတ်ဆွဲးသည် များစွာတဒေးဖြစ်ပါသော်လည်း မနာယူမူ၍၊ ခုတ်အံ့ဟုပေါက်ဆိုနှက်ကို မြွောက်ရာတွင်၊ရုက္ခဗိုးနှတ်ဆွဲးသည်သားငယ်ကို ပြကာ၊တောင်းပန်လေရာ၊အာဂှိန်ကိုမရပ်နိုင်ဘဲ၊နှတ်သူငယ်၏ လက်မောင်းကို ခုတ်မိလေ၏။ထိုအခါ နှတ်ဆွဲးသည် များစွာအမြက်ထွက်၍၊ မြတ်စွာဘုရားထံလျှောက်ထားမှကြောင့်၊ပညဉ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ဘူတဂံလည်းဖြစ်စေ၊ ၂-ဘူတဂံဟု အာမတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ၃-မိမိဖျက်ခြင်း, သူတပါးကိုဖျက်စေခြင်း။ ၍အဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဘူတဂါမသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၁၂-အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၁-၁၂။ ။အညဝါဒကေ ဝိဟေသကေ ပါစိတ္တိယံ။ ။

မေးအပ်သည်မှတပါးသောစကား၊ကို ဆိုခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သံဃာကိုညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်၎င်း၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။၍ကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ဧဝံယာဝဇ္ဇ-အစိမ္ဗါယ်။

အညဝါဒကော....ဟူသောပုဒ်ကား၊ကတ္တုဘာဝပ္ပဓာန်ပုဒ်တည်း။ ။ အညံ ဂဒ္ဒတိတိအညဝါဒကော။ ။ဟူပြီ ရဟန်းရဏ်။သို့သော်ဘဲဝအနက် ဖြစ်ဆင့်လျက်၊ဘောဟောပစ္စည်းမပါသော်လည်း ဘောပစ္စည်း၏ ဝစ္စ ပဒို စရဏကြိယာကိုကောက်အပ်၏။ ထိုကြောင့် "အညေနညံ့ပဋိစရဏာသေ တံနာမံ"။ ။အဋ္ဌကထာဆရာတွင့်ပြဘိသော်။

ဓိဟေသကော .. ဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း။ ။ဝိဟေသေတိတိ ဝိဟေသကော။ ။ဟူပြီ၊ ဘာဝပ္ပဓာန်ဖြစ်၍၊ တဏ္ဍိဘာဝဘောဂုဏ်ကို အရဏကောက်အပ်၏။ ။ဤအလို။အညဝါဒကော၊ မေးအပ်သည်မှ တပါးသော စကားကို ပြောဆိုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ။ဝါ၊တပါးသော စကားဖြင့် တပါးသောစကားကို၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်။ (အဘိဓေယျတ္ထ)။ ပေး။ ။ဝိဟေသကော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်၊ သံဃာကိုညှဉ်းဆဲသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-ဟုပေး။

ဤ၌၊ **အညဝါဒက**-ဟူသည်ကား၊ အကြင်ရဟန်းအား တစုံတရာသော အာပတ်လွန်ကျူးမှုကို မြင်သဖြင့် ငါ့ရှင် သင်သည် ဤမည်သော အာမှုကြောင့် အာပတ်သင့်ပြီ မဟုတ်ပါလော၊ဟု သံဃာအလယ်၌ မေးလတ်သော်၊အဘယ်သူသည် အာပတ်သင့်သနည်းဟုဆို၏။ သင်သင့်သည်ဟု ပြောသော်၊ငါသည် ဘယ်အာပတ်သို့သင့်သနည်းဟုဆို၏။ ပါစိတ်အာပတ်သို့ရောက်၏ဟုပြောသော်၊ အဘယ်ကြောင့်ရောက်သနည်းဟု အကြောင်းကိုမေးပြန်၏။ ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏ဟု ပြောသော်၊အဘယ်သို့သော အခြင်းအရာအား ဖြင့် ရောက်သနည်းစသည်ဖြင့် မိမိအာပတ်ကို ထုတ်ဘော်၍ မပြောလိုသောကြောင့် တပါးသော စကားဖြင့် တပါးသောစကားကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်-အညဝါဒကမည်၏။

ဓိးဟာသကော....ဟူသည်ကား၊ဤသို့စကားကိုမျှမပြော ဘဲ၊ တဏ္ဍိဘာဝဆိတ်ဆိတ်နေခြင်းပင်တည်း။ ဤသို့နေသော် ပါဋိတော်၌လာ၍သော အာကိုင်းညွှန်ပုတီယကမ္မဝါစာဖြင့်၊အညဝါဒကကံသို့ရင်း, ဝိဟေသကကံသို့ရင်း, တင်အပ်၏။ထိုသို့ကံသို့တင်ပါလျက်၊ ရှေးနည်းအတိုင်း-အညဝါဒက-ဝိဟေသကဒွေမှ ပြုသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကံသို့မတင်သေးပါမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာသင့်သည်-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ကောသမ္ဗီပြည်၊ ဃောသိတာရုံကျောင်းတော်၌၊ သိဘင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ရှင်ဆန္နမထေရ်သည် မသင့်လျော်သော အမှုကိုပြုသဖြင့်၊ သံဃာတော်များက မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊မေးသည့်စကားမှတပါး အခြားအပျင်းပျင်းစကားကိုဆိုလေ၏။ထိုနောက်တဖန် စစ်မေးပြန်သော် ဆိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် သံဃာကိုညှဉ်းဆဲလေသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-မျှော်ဖြင့် အာပတ္တိဒုက္ကဋ်, ဝိဇေဘသကဋ်,သို့ တင်ခြင်း၊ ၂-အာပတ်ဖြင့်ဆင်း, ဝတ္ထုဖြင့်ဆင်း, မေးစိစစ်ခြင်း၊ ၃-ဖုံးလွှမ်းလိုသဖြင့် အဖျင်းပြုခြင်း,ဆိတ်ဆိတ်နေခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

အညဝါဒကသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်ပြီး၏။

၁၃-ဥစ္ဆာပနကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

ဖြ၂-၁၃။ ။ဥစ္ဆာပနကော ခိယျနကော ပါစိတ္တိယံ။ ။

ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့်ဆင်း၊ ရှုတ်ချခြင်းကြောင့်ဆင်း၊ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။ဤကား-ပိထွာဝတ္ထု။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

ဥစ္ဆာပနကော .. ဟူသောပုဒ်ကား၊ အဝ ရှေးရှိသောစ္ဈ ဝတ်၊သိခြင်းအာနက်ဟော။တနည်း-သြလောကနတ္ထု, စိန္တနတ္ထု အာနက်များကိုဟော၏။ ။ ဥစ္ဆာပေန္တိအနေနာတိဥစ္ဆာပနကံ၊တသ္မိ ။ ။ဟုပြု။

ခိယျနကော....ဟူသောပုဒ်ကား၊ခိ-ဝတ်၊ ဝါ-ခိဝတ်၊ဟိ သနတ္ထဝါစီ။ ခိယန္တိအနေနာတိ ခိယျနံ၊တသ္မိ ။ ။ဟုပြု။ သံဃာ၏ သမ္မုတိရသောရဟန်းကို၊ အာကျော်စောခဲ့ကို အာလိုင်္ဂသည်ဖြစ်၍၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဆန္နဂတိလိုက်၏-အစဉ်သော အာကျူးခဲ့သောစကားတို့ကိုဆိုလျက်၊မျက်မှောက်၌ ကဲ့ရဲ့သောစကားသည်-ဥစ္ဆာပနက မည်၏။ ။ထိုအတူ- မျက်ကွယ်ဖြစ်သော အခြားသောရဟန်းတို့၏အဝဏ်၌၊ ကျူးဝှေးမဲ့ ရှုတ်ချသောစကားသည်-ခိယျနကမည်၏-ဟုအာဆုံးကိုမှတ်အပ်၏။

ပညတ်းတာ်မူရခြင်းအစကြောင်းရင်းဝဏ္ဏု။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဘော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဖကြိုဟ်ပြည့်မွန်၊ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ မလွဳမင်းဇ၊်သား၌ဒဗ္ဗိ-ရဟန်ကာသည်၊ နေရာခင်းခြင်း ဆွမ်းညွှန်းခြင်း သံဃာကိစ္စကိုဆောင်ရွက်ဇ၊်။ထိုအခါ မေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည် ရှေးကုသိုလ်ကံနည်းပါး၍ သောကြောင့်၊ ယုတ်ညံ့သောအိပ်ရာ, ယုတ်ညံ့သော ဆွမ်း,ကိုသာလျှင် ရကုန်ဇ၊်။ထိုကြောင့် မေတ္တိယဘူမဇကရဟန်းတို့သည်၊ရှင်ဒဗ္ဗိအား၊ဆန္ဒာဂတိလိုက်ဇ၊်-စသည်ဖြင့် ရှုတ်ချကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....၁-မမြဲကံဖြင့် သမုတ်အပ်သည်အဖြင်၊ ၂-ပဒ္ဓင်း၏အဖြစ်၊ ၃ ဂတိသို့ လိုက်ခြင်း မှတ်ခြင်း၊ ၄ ထိုသူ၏ ကျေးဇူးမဲ့ကို အလိုရှိခြင်း၊ ၅-အကြင်သူထံ၌ဆိုဇ၊်။ ထိုသူ၏ခဟန်းအဖြစ်၊ ၆-ကဲ့ရဲ့ခြင်း, ရှုတ်ချခြင်း။ ဤအဂိ ၅ခြောက်ပါးပြည့်စုံမှုအာပတ်သင့်၏။

ဥစ္စာပနကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၁၄-ပဋ္ဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၃-၁၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သံဃိကံ မဉ္စံ ဝါ ပီဌံ ဝါ ဘိသိံ ဝါ ကောစ္ဆံ ဝါ အာ‌ဠောကာသေ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ညောင်စောင်းကိုဂင်း, အောင်းပျဉ်ကိုဂင်း. ဘုံလျှိုကိုဂင်း, ခဘ်အခင်းကိုဂင်း,ဟင်းလင်းပြင်သွင်တိုး, ခေါင်းအရင်ခွံ၊မိမိခင်းခြုံဂင်း,သူတပါးကိုခင်းစေခြုံဂင်း,ထိုညောင်စောင်း စသည်ကို အရင်တပါးသို့ဘဲသွားသည်ဖို့သော်၊ မိမိမူထည်း မသိုဖြိုး မသိမ်းဆည်းငြားအံ့။ သူတပါးကိုမူထည်း မသိုဖြိုးမသိမ်းဆည်းစေငြားအံ့၊ မပန်ကြားမူခြုံလည်း သွားငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။ဤကားဝိဘင်္ဂထွဏ္ဏ။

အဝယဝဏ္ဏ အဓိပ္ပါယ်။

မဉ္စံဝါ....ဟူသောပါဠိအရ၊ ညောင်စောင်းသည်- မသာရက ညောင်စောင်း, ဗုဒ္ဓိကာဗဒ္ဓညောင်စောင်း, ကုဋ္ဌိရပါဒကညောင်စောင်း, အာဟစ္စ

ပါဒကာ ညောင်စောင်း,အာဒေးဖြင့် လေးမျိုးရှိ၏။ ဒုဗ္ဗဏ္ဏ အာပေါင်းစွပ်သော ညောင်စောင်းသည်-မဿာရကညောင်စောင်း မည်၏။ ။တုပ်လျောက် ဘွဲ့သော ညောင်စောင်းသည် စုန္ဒိကာဗန္ဓ ညောင်စောင်း မည်၏။ ။ ကောက်သော အာဒေါ့်သော ညောင်စောင်းသည် ကုဋ္ဌိရပါဒကညောင် စောင်းမည်၏။ ။အာပေါင်းဒွိအာဒေါ့စွပ်သော ညောင်စောင်းသည် အာဟာရ ပါဒကညောင်စောင်းမည်၏။ ။ဗီဇ-အာရုလည်း၊ ဂုင်းအာတိုင်း လေးမျိုး ပင်ရှိ၏။

ဆောပုဒ်လက်ခ။

မဿာ,ဗုဒ္ဒါ၊ကုဋ္ဌိ,အာဟာစ်၊ထေးဆုဖြစ်၊မှတ်လစ် ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်မျိုး။ ။

ဘိသိ ဝါ....ဟူသောပုဒ်အာရ၊ ဘိသိမည်သည်ကား-သားမွေးအာစာ သွတ်သောသားမွေးဘုံလျှို, ပုဆိုးအာစာသွတ်သော ပုဆိုးဘုံလျှို,လျှော် အာ စာသွတ်သောလျှော်ဘုံလျှို,မြက်အာစာသွတ်သော မြက်ဘုံလျှို, သစ်ရွက်အာ စာသွတ်သောသစ်ရွက်ဘုံလျှို-ဟူ၍၊ဘိသိငါးမျိုးရှိ၏။ ။ဘုံလျှိဟူသည် မွေ့.ရာပင်တည်း။

ဆောင်ပုဒ်လက်ခ။

သားမွေး,ပုဆိုး၊လျှော်မျိုးတ၀ျက်၊မြက်,သစ်ရွက်၊ ကျမ်းထွက်ဘုံလျှိငါးမျိုး။ ။

ကောဇ္ဇဝဝါ....ဟူသောပါဠိအာရ၊ ကောဇ္ဇဝ ဟူသည်ကား၊ ဗျာအာခင်း ပင်တည်း။ ။(ဂုင်းကားသိဆောထင်ရှားပြီ)။ ။အာထက်ပါဘုံလျှို-ငါးမျိုး တို့တွင်၊ သစ်ရွက်တုံလျှိ၌၊ ပန်းညှိရွက်သက်သက်အာစာသွင်းသော ဘုံလျှို သည်မအာပ်။အာခြားသောသစ်ရွက်ဖြင့်ရော၍၊ ပြုပါမူကားအာပ်၏။ လဲဖြင့် ပြု ဗ္ဗမ်သောဘုံလျှိသည်ထည်းမအာင်ပေ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။နွေလေးလ,ဆောင်းလေးလ,အာဒေးဖြင့်၊ ရှစ်လတို့ကို ထား၍၊ တပါးကုန်သောဒိဃီးလေးလတို့၌၊ ပကတိ လွင်တိုးခေါင်၌ဂုင်း, ဒိဃီးမလွတ်သော မဏ္ဍောပ်၌ဂုင်း, သံဃိကညောင်စောင်း စသည်ကို၊ ခင်း ခြင်းငှါမအာပ်။ အာနှိုအာခရပ်၌ ဆောင်းထေးလ၌ ဒိဃီးရှာ၏။ ထိုအာရပ်၌မူ၊ ဒိဃီးလေးလ,ဆောင်းလေးလ,ပေါင်းရှစ်လအာတွင်းမထားအာပ်။ နွေလေးလ၌

မူကား၊ ဖိစယ်းဒေးခါမဟုတ်သဖြင့် ဒေရဝခပသိမ်းတို့၌ပင် ကောင်းကင်ပြင်ဝယ်၊ ဖိစယ်းရိပ်တိမ်တို့ကိုမူ ကင်းသဖြင့် ထားခြင်းငှါအပ်၏။ သို့ဆော် ကျိုးစသောဌက်တိရစ္ဆာန်တို့ဒေးမြဲနေသော သစ်ပင်ရင်းခို့မူမထားအပ်။ ။ ဒေးကြင့်ရဟန်းထည်၊ သံဃိကညောင်စောင်းစသည်တို့ကို ခင်းစေအံ့။ ထို ရဟန်း၏ ကြောင့်ကြခြင်းတာဝန်ရှိ၏။ သို့ပါလျက် ကိုယ်တိုင်လည်းမသိမ်းဆည်း၊ သူတပါးကိုလည်း,မစေခိုင်း၊ ရဟန်းကိုဂင်း,သာမဏေကိုဂင်း,အာရာမ်စောင့်ကိုဂင်း,မပန်မူ၍လည်းသွားငြားအံ့။ အာဒေးအာလတ်ပမာဏာရှိသော ယောဂျားဇ၏ခဲတကျကိုလွန်စေသောရဟန်းအား ခြေတလှမ်းလွန်ကာမျှ၌၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ခြေနှစ်လှမ်း လွန်သော် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ပညင်တော်မူရခြင်း အကြောင်း,ရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဩကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့သည် သံဃိကဖြစ်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို လွင်တိုးခေါင်၌ခင်း၍ ကိုယ်ကိုနေစယ်သုံးကြပြီး၍၊မသိုမှီးမသိမ်းဆည်းဘဲ၊ သွားကြ၍ ဖိစယ်းရေစွင်စိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူ၏။

အင်္ဂါ.....၁-ညောင်စောင်းစသည်၏ သံဃိကအဖြစ်၊ ၂-အင်္ဂျောကာသ၌ ခင်းခြင်း,ခင်းစေခြင်း၊ ၃-နွေဉ်ယှက်ခြင်းမရှိခြင်း၊ ၄-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၅-ငဲ့ခြင်းမရှိခြင်း၊ ၆-ခဲတကျကိုလွန်ခြင်း။ ၌အင်္ဂါ၆ခြောက်ပါး ပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ပဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၁၅-ဒုတိယသေနာသနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၆၄-၁၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သံဃိကေ ဝိဟာရေ သေယျံ သန္ထရိတွာ ဝါ သန္ထရာပေတွာ ဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ဒေးကြင်ရဟန်းသည် သံဃိကကျောင်းခို့ဒိဋ်ရာနေရာကို၊ မိမိကိုယ်တိုင် ခင်းခို့ဂင်း၊သူတပါးကိုခင်းစေခို့ဂင်း၊ ထိုအိုဝ်ရာနေရာကိုဒေရဝတပါးသို့ ဘဲ သည်ဂို့သော်၊မိမိကိုယ်ကိုဂင်မူသည်း မသိုမှီးမသိမ်းဆည်းငြားအံ့။ သူတပါး

ကိုမူလည်း မသိမှိုးမသိမ်းဆည်းစေငြားအံ့၊ မပန်ကြားမူ၍လည်း သွားငြား အံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား ဝိဏ္ဍာယ်ထွေ။

အဝယဝဏ္ဏအခ်ဳပ်ပါယ်။

သေယဿံ....ဟူသော ပုဒ်အာဂဂား၊ ဘုံလျှို့, ပုဆိုးကြမ်းအာခင်း, ညောင် စောင်းအာင်းပျဉ်တို့၏ အာထက်ခွံအာခင်း, သင်ဖြူးစသော မြေအာခင်း, သပေါ် ဗျာအာခင်း,သားရေဝိုင်းအာခင်း, နိသိဒိုန်အာခင်း, ကော်ဇောစသော အိပ်ရာ အာခင်း,ဖြက်အာခင်း,သစ်ရွက်အာခင်းအား ဖြင့်အိပ်ရာအာခင်း-ဆယ်ပါးရှိ၏။ ။ ၎င်းဆယ်ပါးသောအာခင်းတို့တွင်၊ တခုသောအာခင်းကို ဝါစဉ်အား ဖြင့်ယူ၍၊ သံဃိကကျောင်းခွံကိုယ်တိုင်ခင်း၍၎င်း, သူတပါးကို ခင်းစေ၍၎င်း, အာရပ် တပါးသို့သွားလိုသော ရဟန်းသည်၊ ကောင်းမွန်စွာ မပျက်စီးစေရန်သိမှီး သိမ်းဆည်း၍သွားရာ၏။ ကိုယ်တိုင်လည်းမသိမှီး,သူဘပါးကို မစေ, မပန် ကြားပါဘဲ သွားငြားအံ့။ အာရာမိကိုသော ကျောင်း၏ အာရာမ်ကို,အာရာမ်မရှိ သောကျောင်း၏ ဥပစာကို,လွန်စေသောရဟန်းအား ရှေးဦးစွာသော ဖြေ လွှတ်းဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဒုတိယဖြေသွတ်းဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းခွံ၊ ကံန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သတ္တရဿဝဂ္ဂိရဟန်းငယ်တို့သည်၊မိတ်ဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကြ၍၊ နေလျှင်အာတူ, အိပ်လျှင်အတူ,သွားလျှင်အာတူသာ,သွားလေ့ရှိကြကုန်၍၊ သံဃိကကျောင်း တကျောင်းခွံ အိပ်ရာနေရာကိုခင်းကြ၍၊ မသိမှိုးမသိမ်းဆည်း မပန်ကြားကြ ဘဲ အာရပ်တပါးသို့ သွားကြလေသော်၊ ထိုအိပ်ရာနေရာတို့ကို ခြုံးတို့သည် ကိုက်ခဲကြခြင်းတည်းဟူသောအာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

စာရိ... ....၁-အာခင်းဆယ်ပါး၊ ၂-ထိုအာခင်း၏သံဃိကဖြစ်ခြင်း၊ ၃-ထို အာခင်းကိုသံဃိကကျောင်းခွံခင်းခြင်း,ခင်းစေခြင်း၊၄-နှောင့်ရှက်ခြင်းမရှိခြင်း

၅-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၆-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိမူ၍အာရပ်တပါးသို့ဘဲခြင်း၊ ၇-ဥပစာသိမ်ကိုလွန်ခြင်း။ ဤအာဂါဒသုတ်ပုံစံအားပြည့်စုံသောအာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယသေနာသနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၁၆-အနုပခဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၅-၁၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သံဃိကေ ဒိဟာရေ ဇာနံ ပုဗ္ဗုပဂတံ ဘိက္ခုံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သံဃိကဖြစ်သောကျောင်း၌ သိတင်းကြိုး, သူနာ, သံဃာပေးသောသူ-ဟု သိလျက်၊ ရှေးဦးစွာ ရောက်နှင့်သော ရဟန်းကို အကြင်ရဟန်းအား ကျဉ်းမြောင်းခြင်းဆည်ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုရဟန်းဆည် ဘဲလတ္တံ့-ဟု နှလုံးပိုက်၍၊ ထိုကျဉ်းမြောင်း၌ ဘဲသွား စေလိုခြင်းကိုသာ အကြောင်းပြု၍တပါးသောအကြောင်းမရှိပါဘဲ၊ တိုးဝှေ့၍အိပ်ငြားအံ့။ ထို ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

စကဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဇာနံ....ဟူသည်ကား၊ မထအာပ်သောရဟန်းဟူ၍ သိခြင်းပင်တည်း။ မထအာပ်သောသူဟူသည်၊ သိတင်းကြိုး,နာသော ရဟန်း, သံဃာဆည် ကျေးဇူးများသဖြင့်သမုတ်၍ ပေးအာပ်သော-ဘဏ္ဍာစိုးရဟန်း, ဓမ္မကထိက ရဟန်း,ဝိနည်းဓိရ်ရဟန်း,စာချသောဂဏာဝစ်ကရဟန်း,တို့ပင်တည်း။ ။ အကြင်ရဟန်းသည်၊ထိုရဟန်း၏ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းကို ဒုလ်ဂ်ိသည်ဖြစ်၍၊ တတောင်ထွာ ဥပစာအတွင်း၊ဓာခင်းအိပ်ရာကို ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ, သူတပါးကိုဖြစ်စေ,ခင်းစေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ထို အာခင်း၌ နေထိုင်ကာမျှ အိပ်ခါမျှ၌ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူသို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဇာတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှနှီ၊ ဇေတဝနမ္ဟောကျောင်း၌၊ ကိုနှီးအောင်းနေ့သျှင်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ဆဖွဲ့ဂို

ရဟန်းတို့သည်၊ သိက္ခာဝါကြီးသောရဟန်းတို့ကြွလာတိုင်း၊ နေရာမှထ၍ ပေးကြရကုန်သဖြင့် ထိုမထေရ်ကြီးများမနေနိုင်ကြရန်၊တိုးဝှေ့၍ အိပ်ရာနေရာခင်းကုန်၏။ မထေရ်ကြီးတို့သည်လည်း ကျဉ်းမြောင်း၍ မနေသာသဖြင့် ဘဲခွါသွားကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-သံဃိကကျောင်းဖြစ်ခြင်း၊၂-မထစေအပ်သောသူဟု သိခြင်း၊ ၃-ကျဉ်းမြောင်းစေလိုခြင်း၊ ၄-အာနိသွဳထိုင်ခြင်း, အိပ်ခြင်း။ ဤအာဂ်ါ လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အာနုပခဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၁၇-နိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၆-၁၇။ ။**ယော ပန ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုံ၊ ကုဓိတော ဘာနုဂ္ဂဟမနနော သံ ဃိကာ ဒိဟာရာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။** ။

• အကြင်ရဟန်းသည် ရဟန်းတပါးကို အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ နှုတ်မသာယာသည်ဖြစ်၍၊ သံဃိကကျောင်းမှ မိမိ့ကိုယ်တိုင်မူလည်း နှင်ထုတ်ငြားအံ့၊ သူတပါးကိုမူထည်း နှင်ထုတ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပထမတွဲ။

အဝယဝဇ္ဇ-အဓိပ္ပါယ်။

ကုဓိတော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ကုပ္ပတိတိကုဎိတော။ ။ဟုပြု။ ။ ကုပ-ဓာတ်၊ဒိဝါဒိရုပ်၊တ-ပစ္စည်း။ ။**အနုဂ္ဂဟမနော....ဟူသောပုဒ်ကို**။ ။ နုဏ္ဍိ အာဂ္ဂာ မနော ဇေတသာတိ အနုဂ္ဂဟမနော။ ၊ဟုပြု။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဘုံလေးဆင့်, ငါးဆင့် ရှိကုန်သော်ပြာသာဒ်၊ ခြောက်တန်-ခုနစ်တန်တံခါးမတ်ရှိသော မုတ်ထွတ်လေးခုရှိသောဇရပ်တို့မှ၊ လက်ကိုင်း, လည်ကိုင်း,ကိုင်၍၊တရှိန်ထည်းတံခါးကိုလွှန်စေ၍၊ ဆွဲထုတ်အံ့။ပါစိတ်တာ ချက်သာသင့်၏။ တန့်၍ တန့်၍ လွှန်စေအံ့။ တံခါးအာရေအာတွက်အားဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၅၏သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းငယ်တို့သည် အာစွန်အနားဖြစ်သော သံဃိကကျောင်းတကျောင်းကို၊ ဝါဆိုခြင်းငှါ ပြုပြင်ကြကုန်၏။ ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် တွေ့ဖြင်လေသော်၊ ငါ့ရှင်တို့အာဆာငံ့ကြဦးဆို၍၊ ဆိုင်းငံ့စေပြီးလျှင်၊ ၎င်းတို့သုတ်သင်ရှင်းထင်းပြုပြင်ပြီးသောအခါမှ ကျောင်းသို့တက်၍ ငါ့ရှင်တို့-ထကြကုန်၊၅၏ကျောင်းသည် ငါတို့အား ရောက်၏ဟုဆိုကာ၊သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို လည်ကိုကိုင်၍ နှင်ထုတ်ကြခြင်း တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အက်ဂ်ါ....၁-သံဃိကကျောင်း၏ အာဖြစ်၊ ၂-ပဋ္ဌင်း၏ ဘဏ္ဍာနကာရကစသောအာဖြစ်မှကင်းခြင်း၊ ၃-အာမျှက်ထွက်ခြင်း,ထွက်စေခြင်း။ ၅၏အာဂ်ါ သုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

နိဂ္ဂဟဏိယသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၁၈-ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၇-၁၈။ ။ယော ပနဘိက္ခု သံဃိကော ဝိဟာရော ဥပရိဝေဟာသကုဋိယံ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သံဃိကကျောင်း၌ အထက်ဆင့်တွင် ပျဉ်မခင်း၍ ပင်းလင်းအပြင်ဌိသော ကုဋိ၏ အထက်ဘုံယက်မဆင့်သား၏ အပေါ်၌၊ ထားအပ်သောအပေါင်၌အဆောက်သော ညောင်စောင်းကိုဌင်း, အင်းပျဉ်ကိုဌင်း, ဘိ၌မူလည်းထိုင်ငြားအံ့။ ဘိ၌မူလည်းအိပ်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာသင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

ဥပရိဝေဟာသကုဋိယာ.... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဥပရိဝေဟာသော ဂေဟိသဟာတိ ဥပရိဝေဟာသော။ ။ဥပရိဝေဟာသာစ သော ကုဋိစေတိ ဥပရိဝေဟာသကုဋိ၊ တာယ၊ဟူပြု။ ။အထက်ထပ်၌ ပျဉ်မခင်းသော၊

ဝါ၊အနာခင်းမရှိသောအာဆင့်ပေါ်၌ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်တင်၍သာ သုံးသော ဘုံနှစ်ဆင့်ကုဋိ,ဘုံသုံးဆင့်ကုဋိ, စသည်သည် ဥပရိဝေဟာသ ကုဋိမည်၏·ဟူလို။

မဠဲ့....ဟူသောပုဒ်သည်။ ။"အာဘိနိသိဒေယျ"၌၊ အာဘိ- ဟူသော ကမ္မပ္ပဝစနိယယော၁·ဖြစ်သောကြောင့်၊မဠဲ့ ဟု ဒုတိယာဝိဘတ်သက်အပ် သတည်း။အာဘိဥပသာရပုဒ်၌စပ်ပါမူ၊ကမ္မထွေ၌ဒုတိယာဖြစ်၏။ ။အာဘိ-ပုဒ်၊ အနက်မဲ့ကြို၍၊နိသိဒေယျ-ဥစပ်ပါမူ၊ဘုမ္မတွေ၌ ဒုတိယာဖြစ်၏၊ ထိုကြောင့်။ မဠဲ့ဝါ၊ကိုၚင်း။ပီဌံဝါ၊ကိုၚင်း။အာဘိ၊ဘိ၍။နိသိဒေယျ၊ထိုင်ငြားအံ့။ ။တနည်း၊ မဠဲ့ဝါ၊၌ၚင်း။ပီဌံဝါ၊ ၌ၚင်း။ အာဘိနိသိဒေယျ၊ ထိုင်ငြားအံ့·ဟူပေ။ ။ထိုဆို အပ်ပြီးသော- သံဃိက ကုဋိမျိုး၌၊ ခင်းထားအပ်သော အာဟာစ္စပါဒက ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်၌အပ်သော ဓာဟန်း,ထိုင်သော ရဟန်း,အား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ပုဂ္ဂလိကကျောင်း၌မူအာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝနံရွှေကျောင်း၌၊ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊စံပျော်တော်မူစဉ်၊ နှစ် ဦးသောရဟန်းတို့သည်၊ဥပရိဝေဟာသကျောင်း၌၊ တပါးကားဒူးပေါ်ထပ် ကနေ၍၊တပါးကားအောက်ထပ်၌နေလေ၏။ အပေါ်ထပ်၌နေသော ရဟန်း သည်၊ဒူးပေါင်၌အခြေတပ်သော ညောင်စောင်းကို အဆောတလျင် ထိုင် လိုက်သောအခါ၊ ညောင်စောင်း ခြေသည်ကျွဲ၌ အောက်၌ အိပ်သော ရဟန်း၏ဦးထိပ်ပေါ်သို့ ကျခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ် တော်မူသည်။

အင်္ဂါ... ၁- သံဃိကကျောင်းသည်း ဖြစ်၎၊ ၂-ဦးခေါင်း မထိသော ဝေဟာသကုဋိ၏အဖြစ်၊ ၃-အောက်ထပ်သည် သုံးဆောင်နေထိုင် ကောင်းခြင်း၊ ၄-အာဟာစ္စပါဒကညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်-၌ထိုင်ခြင်း, အိပ် ခြင်း၊ဤအင်္ဂါ၄လေးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဝေဟာသကုဋိသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၁၉-မဟာလွကဝိဟာရသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၈-၁၉။ ။မဟာလွကံ ပန ဘိက္ခုနော ဝိဟာရံကာရယ မာနေနံ ယာဝ ဥဒ္ဒါရကောသာ အဂ္ဂဠေဠုပနာယ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

ကြီးသောကျောင်းကို ပြုစေလိုသော ရဟန်းသည် တံခါးပေါင်၏ နှစ်တောင်ထွာအရပ်ကိုင်အောင်၊တံခါးပေါင်နှင့်တကွ တံခါးအိမ်ကို မြဲမြံစွာထားခြင်းငှါ၊အထက်လေသာပြူတင်းကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်းငှါ၊ အထပ်ထပ် လိမ်းကျံ အာပ်ဖို့။ အဆိုးဖို့နှစ်စဉ်, သုံးစဉ်ဆိုးခြင်းကို စိမ်းလန်းသော ကောက်ပဲရိုရာအရပ်၌ ရပ်၍စီရင်အာပ်ဖို့။ ထိုနှစ်စဉ်,သုံးစဉ်,အဆိုးထက်အာလွန်၊စိမ်းလန်းသော ကောက်ပဲရိုရာအရပ်၌ရပ်လျက် အာကာယ်၍ စီရင်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား,ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဖို့။ ၊ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

မဟာလွကံ....ဟူသည်ကား၊ ဆောက်လုပ်လွယ်ဒါန်းသူ အာရှင်ရှိသော ကျောင်းဆည်- မဟာလွက ကျောင်းမည်ဖို့။ ၊**ဝိဟာရံ**....ဟူသောပုဒ်အာရ၊ဥလိတ္တကျောင်း,အာဝလိတ္တကျောင်း,ဥလိတ္တာဝလိတ္တကျောင်း-သုံးပါးကိုယူ။

ယာဝဒတ္ထိကကောသာ....ဟူသောပုဒ်ဖို့အာရ၊တံခါးပေါင်ဖို့၊ နှစ်တောင်ထွာအရင်းကိုယူ။ ၊မဟာပစ္စရိ အဋ္ဌကထာ၌ကား၊ တံခါးပေါင်မှ တတောင်ထွာဟုဆို့။

အဂ္ဂဠေဠုပနာယ....ဟူသောပုဒ်၌၊အာဂ္ဂဠော-သဒ္ဒါကား၊ တံခါးရွက်အနက်ကိုဟော့။ ၊ဌပိယတေပတိဋ္ဌာပိယတေဌပနံ၊ အာဂ္ဂဠာယဌပနံအာဂ္ဂဠဌပနံ၊တာသ။ ။ဟူပြု။အာဂ္ဂဠဌပနာယ၊ တံခါးရွက်ကိုထားခြင်းငှါ ဟုပေး။

အာလောကသန္ဓိပရိကမ္မာယ....ဟူသော-ပုဒ်ကို၊ အာလောက် သည်နွေတိ ပိဏ်တိတိ အာလောကသန္ဓိ။ ၊အာလောကိ ယန္တိ ဇေတနာတိ အာလောကော၊အာလောကော၀ သန္ဓိ တထာ။ ၊ဟူပြု။ ၊လေသာပြူတင်းရဖို့။ ။အာလောကသန္ဓိနော ပရိကမ္မအာလောကသန္ဓိပရိကမ်္မံ၊ တာသ။ ။ ဟူပြု။ ။အာလောကသန္ဓိပရိကမ္မာယ၊ လေသာတံခါးကိုအပြေအပြစ်ပြုခြင်းငှါ-ဟုပေး။

အာဒိပ္ပါယ်ကား။ ။ဖြေလိမ်းကျံသောဥလိုတ္တကျောင်းမျိုးဖြစ်သောကြောင့် တံခါးရွက်ရိုက်သဖြင့်ဖြေမျှားမကွာကျစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ လေသာပြူတင်းကိုလည်း အပြေ အပြစ် လုပစေခြင်းငှါ၊ တံခါးပေါင်၏ နှစ်တောင်ထွာထက်ဝန်းကျင်အရပ်၌သာ အထပ်ထပ် လိမ်းကျံအပ်၏။ ။အဖျူ,အနီ, အမည်း,အဆင်းတို့ဖြင့်ဂုဏ်း၊ ဂွေ့သကော်အပြေအပြစ်ကိုဂုဏ်း၊ လိမ်းကျံ ပြုလုပ်အပ်၏-ဟူလို။ ။ဤစကားရပ် အပေါင်းဖြင့်၊ သေသာ ပြူတင်းတံခါးအရပ်၌သာအထပ်ထပ်လိမ်းကျံအပ်၏။ ။တပါးသောအရပ်၌မူမလိမ်းကျံအပ်-ဟူသော ဖြေလိမ်းကျံပုံအစီရင်ကိုပြု၏။

ဒွတ္တိဆဒနသမဂီးသာဃံ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ဒွေဝါ တယောဝါ ပဂိုယာယာ ပဂိုက္ခေပါတိဒွတ္တိပဂိုးသာဃံ။ ။ဟူပြု။ ဆဒနသ သဒ္ဒါတပါးခြားသော်လည်း ဒွတ္တိ-သဒ္ဒါသည့် ပဂိုယာယသဒ္ဒါနှင့် သမာသ်ဖြစ်၏။ ။ အာယုက္ကသမာသ် ဟူလို။ ။နောက်တိ-သဒ္ဒါကြောင့် ဂြုးဒ္ဓိ၏ အာစိတ်-ဇုကို ဆာ-ပြု၍-ဒွတ္တိ-ဟုပြုး၏။ ။အဓိုးနှစ်ထပ်, သုံးထပ် အာစဉ်အာဘိုင်း လည်၍ ဓိုးခြင်းသည်၊ဒွတ္တိပဂိုယာယဓိုးခြင်းမည်၏-ဟူလို။

အပ္ပဟာရိတော....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဒေပ္ပ-သဒ္ဒါသည်၊ အပ္ပိစ္ဆာ-၌ ဂ္ဂိုသော အပ္ပ-သဒ္ဒါကဲ့သို့၊ အဘာဝအနက်ကိုဟောဂ်၏။ ။ဟာရိတ ဂ်၏ အရကား၊စပါးစသော ကောက်မျိုး,ပဲနောက် စသော ပဲမျိုးကိုယူအပ်၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။စိမ်းထန်းသော လယ်ခင်း, ယာခင်း, အနှီးအနှားခွ၊ ဥလိုတ္တကုန်မျိုးကိုမပြုအပ်။ ဒုက္ကဋ် ဒေသပတ်သင့်၏။ ။အပ္ပဟာရိတ ဟု ဆိုအပ်သော ကောက်ခင်း,ယာခင်း မှ ဒေပ္ပါပြုဆော်လည်း၊ တကြောင်းစီ ဓိုးသော အား ဖြင့် ဓိုးစေသောရဟန်းအား နှစ်ကြောင်းဓိုးခြင်းကိုစီရင်၍၊ သုံးထပ်မြောက်သော အထက်ခွဓိုးခြင်းကို စေခိုင်း၍ ဘဲသွားအပ်၏၊ အာကယ်၍ မဘဲထိုသည်ဖြစ်အံ့ ဆိတ်ဆိတ်နေအပ်၏။ ထိုထက်အလွန်စီရင်သည်ရှိသော်၊ ဖြက်သစ်ရွက်ဓိုးအံ့။ဖြက်သစ်ရွက် အရေအတွက်အားဖြင့် ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။အခြင်းကျောက်စသည်တို့ခွဲလည်းထိုနှယ်တူပင်တည်း။ ။(ကြွင်းသိသာပြီ)။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းခုနှစ်ဝဋ္ဌု!။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ကောသမ္ဗီပြည်၊ ဃောသိတာရုံကျောင်းခွ၊ ကိန်းဧာင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊အာရှင်

ဆန္နမထေရ်အား အာမတ်တယောက်သည် ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်း၏။ ဆန္နမထေရ်သည် ပြိုးလေပြိုးသော ထိုကျောင်းကို အာထပ်ထပ် ဖိုးခြင်း, အာထပ်ထပ်လိမ်းကျံခြင်းကြောင့်ကျောင်းပြိုကျထေရာ၊ အမှိုက်သရိုက်ဖြက်ထင်းတို့ကိုဆွဲငင်ယူပစ်သဖြင့်၊တယောက်သောပုဿွားး၏ မုယောစပါးခင်းပျက်စီးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ကြိုးသောကျောင်း၊ ၂-မိမိနေရာ၏ အဖြစ်၊ ၃-အာလွန်စီရင်ခြင်း၊ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

မဟာလွှကဝိဟာရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး။

၂၀-သပါဏကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၉-၂၀။ ။ယော ပနံ ဘိက္ခု၊ ဇာနံ သပါဏကံ ဥဒကံ တိဏံဝါ မတ္တိကံဝါ သိဉ္စေယျဝါ သိဉ္စာပေဝါ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။ ဘုဘဂါမဝဂ္ဂါဒုတိယော။

ဒေကြင်ရဟန်းသည်၊ သိလျက်ပိုးရှိသောရေကို မြက်၌ဖျင်း, မြေ၌ဖျင်း, မိမိကိုယ်တိုင်မူထည်း သွန်းငြားအံ့။ သူတပါးကိုမူဆည်း သွန်းစေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းဒေဝပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အခီဗွါယ်။

ဇာနံ....၏အရ၊ကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ,သူတပါးပြော၍ ဖြစ်စေ, အာမတ်မရှိတရားဖြင့်သိခြင်းကိုယူ။ ။ပိုးရှိသောရေကို၊ မြက်စသည်၌ ထောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ မြက်စသည်ကို ပိုးရှိသော ရေထဲသို့ထောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုသုံးလူ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အာဠဝိပြည် အာဠဝိဥဝေစတိ၌၊မျှတရွှင်ပြုံး၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ အာဠဝိတိုင်းသား ရဟန်းအများတို့သည်၊ အမှုလုပ်ကိုင်လတ်သော် ပိုးရှိမှန်းသိကြသျက်၊ ပိုးရှိ

သော ရေထဲသို့,မြက်ကိုဂုင်း,မြေကိုဂုင်း သွန်းလောင်းခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အနှက်ဂု....၁-ရေဂု်ပိုးဂ့ိုသောအဖြစ်၊ ၂-သွန်းသဖြင့် ပိုးသေလတ္တံ့ဟု သိခြင်း၊ ၃-ထိုပိုးဂ့ိုသောရေ၊ ၄-သေစေလိုသောစေတနာကိုကြဉ်၍ တစုံတခုသောကိစ္စဖြင့် မြက်စသည်တို့ကိုသွန်းခြင်း။ ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်ဂု်။

ထိုစကားမှန်ဂု်။ဤသိက္ခာပုဒ်ကား ပဏ္ဏာတ္တိဝဇ္ဇတည်း။ သေစေလိုသော စေတနာမဂ့ိုသော်သည်း မြက်စသည်ကို သွန်းလောင်းပါမူ၊ဤသိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဂု်။ ဝဓကစေတနာဂ့ိုပါမူ၊ တပါးသော သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် အာပတ်သင့်ဂု်။ ။ပဉ္စကံလို။

သပါဏကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

ဘူတဂါမဝဂ်အာဘွင့် ပြီး၏။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်။ ၂ ၁-ညြဝါဒသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၇၀-၂ ၁။ ။**ယော ပန ဘိက္ခု အသဉ္ဇတော ဘိက္ခုနိ် ယော ညြဝဒေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။** ။

အကြင်ရဟန်းသည် သမ္မုတိမရဘဲ၊ရဟန်းမိန်းမတို့ကို ဂရုဝံရှစ်ပါးဖြင့် ဆုံးမပြောဆို၊ထိုရဟန်းအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်ဂု်။ ။ပဉ္စကံလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစ်ပွါယ်။

အသဉ္ဇတော....ဟူသည်ကား။

သိလံ သုတဉ္စ သွာဂတံ၊ဝါစော ပိယော ပဒိဗ္ဘလော။

နတ္ထိ ဘပန္နော ဝိသာဒိကော၊ဘိက္ခုနောဝါဒကဂ်ီမေ။ ။

ကိထာအရ၊အင်္ဂါ ၅ရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းအားပါဠိတော်လာ၊ဥဒ္ဒိ စာဂုဏ်ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်အပ်သောရဟန်းမှ တပါးသောရဟန်းကိုယူ။

ညြဝဒေယျ....ဟူသည်ကား။

ဝဿသတမဘိက္ခုကံ၊ပစ္ဆာသိသာပဝါရဏာ။

မာနုတ္တုပသမ္ပဒေသာ၊နက္ကောသော ညြဝဒေါ ဂရု။ ။

ဂါထာအရ၊ ၁-ဝါတရောရသော ဘိက္ခုနီမသည်၊ ထိုနေ့ ပဋ္ဌင်းခံသော ရဟန်းအားဖိုးရခြင်း၊ ၂-ဘိက္ခုနီမသည်၊ရဟန်းအနီး မရှိသောကျောင်းဌ ဝါမဆိုရခြင်း၊ ၃-ဃဲခွဲတိုင်းရဟန်းသံဃာမှ ဥပုသ်မေးခြင်း၊ ဆုံးမခံခြင်းဌါ ကပ်ခြင်းတည်းဟူသော တရားနှစ်ပါးကိုတောင့်တရခြင်း၊ ၄-ဝါကျွတ်ပြီး သောအခါ၊ဘိက္ခုသံဃာ, ဘိက္ခုနီသံဃာနှစ်ပါးဌ သုံးပါးသောအကြောင်း ဖြင့် ဘိတ်ရခြင်း၊ ၅-သံဃာဒိသိသ်သို့ ရောက်သောအခါ၊ ၎င်းဥာတော သံဃာဌ ပက္ခမာနတ်ကျင့်ရခြင်း၊ ၆-နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခြောက်ပါးသောတရား တ်ဌ၌ ကျင့်ဒဏ်ပြီးသော သိက္ခာရှိသော သိက္ခမာန်မိန်းမအား နှစ်ပါးသော သံဃာဌ ပဋ္ဌင်းခံရခြင်း၊ ၇-တစုံတရသောဒဏ်ကြောင်းဖြင့် ရဟန်းကို မဆဲ ရေးရခြင်း၊၈-ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းတို့ကိုမဆုံးမရခြင်းဟူသော ၈ရှု မမ္မတရားတ်ဌဖြင့် ဆုံးမခြင်းကိုယူ။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဤဆိုအာပဒ်ပြီးသော အာတိုင်းဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့်သမ္မုတိ်မရပါဘဲ၊ဘိက္ခုနီမတို့ကို ၈ရှုမမ္မတရား ရှစ်ပါးဖြင့် ဆုံးမသောရဟန်းအား ပါ်စိတ်အာပ်တ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှုထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် ဖွန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ မထေရ်ကြီးဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတော်တို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမကုန် ၍၊သင်္ဘန်း,ဆွမ်း,ကျောင်း,ဆေး,ပရိက္ခရာတည်းဟူသောလာဘ်မျှားစွာပေါ များကုန်၏ ထိုအခါဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ၎င်းအကြောင်းကိုသိ၍၊ လာဘ်ဌ လောဘရှိကုန်သဖြင့် ငါတို့သည်လည်း ဘိက္ခုနီမတို့ကိုဆုံးမကုန်အံ့ဟုဆို၍ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တရားနာအံ့သောငှါ လာကြသောအခါ၊ အာနည်းငယ် မျှသောဘရားစကားကိုသာဟော၍ တိ်ရဆွာနကထာတို့ကိုသာ၊ တန်ခိုးလုံး ပြောဆိုနေကြခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ.... ၁-သမ္မုတိ်မရခြင်း၊ ၂-ဘိက္ခုနီမ၏ ပြည့်စုံသော ပဋ္ဌင်း အဖြစ်၊ ၃-ဆုံးမခြင်းအစွမ်းဖြင့် အာဒိဂရုဓံက်ဟောခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သြဝါဒသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌင့် ပြီး၏။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်။ ၂၂-ဘိက္ခုနုပသဏယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၁၉၅

၂၂-အဇ္ဈဏ်တသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၇-၂၂။ ။သမ္မတော ဝိ ဧဒေ ဘိက္ခူ အဇ္ဈဏ်တေ သူရိယေ ဘိက္ခူ နိယော ဩဝဒေယျုံ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

သမ္မုတိရသောရဟန်းသည်လည်း နေဝင်သည်တိုင်အောင် ဘိက္ခုနီမတို့ကိုအာဏာယ်၍ ဆုံးမပြောဆို။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပဟူလိ။ ။ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စူဠပန္ထဲ ရဟန္တာမထေရ်သည် "အဓိစေတသောအပ္ပမဇ္ဇတော" စသော ဥဒါန်းကိုသာ ဩဝါဒပေးတိုင်း ဟောလေ့ရှိသဖြင့် ယခုလည်း ထိုအရှင်၏ အလှည့်ရောက်လာပြီ။ ၎င်းဥဒါန်းကိုသာ ဟောလတ္တံ့ဟု ပြောဆိုကြသော ဘိက္ခုနီမတို့၏ စကားကို ကြားသိရ၍၊ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်ကာ ကောင်းကင်၌ စင်္ကြံနင်းသွားခြင်း,ရပ်ခြင်း,ထိုင်ခြင်း, အိုးခိုးလွှတ်ခြင်း-စသော အထူးထူးသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကိုပြလျက်၊ ၎င်းဥဒါန်းဂါထာကိုပင် ရွတ်ကာ ဩဝါဒဒေသနာကို နေဝင်သည်တိုင်အောင် ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဟော ပြောဆုံးမခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ်ဂါ....၁ နေဝင်ခြင်း၊ ၂-ပြည့်စုံသောပဋိဉာဏ်ဖြစ်ခြင်း၊ ၃-ဆုံးမခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အဇ္ဈဏ်တသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၂၃-ဘိက္ခုနုပဿယသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၂-၂၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနုပဿယံ ဥပသင်္ကမိတ္ဝာ ဘိက္ခုနိယော ဩဝဒေယျ။ပ။အယံတတ္ထ သမ္မယော။

အကြောင်ရဟန်းသည် ပြောဟောသင့်သောအခါကို ထား၍၊ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ကပ်၍၊ ဘိက္ခုနီမတို့ကို ဆုံးမပြောဆို။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ထိုဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့သွား၍ ဆုံးမသင့်သော အခါကား၊

ဘိက္ခုနိမတို့၏ နာသောအခါတည်း။ ၎င်းအခါ၌မူ ဘိက္ခုနိမကျောင်းသို့ သွား၍ ဆုံးမအာပ်၏။ ။ဟူသို့။ ။ဤကား ပိထ္တာဏ်ဌ။

ပညာပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဝေရုံကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊သီတင်း သုံးတော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုနိမကျောင်းသို့ ကပ်၍၊ဆုံးမ ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အညတြဿမယာ .. ကား၊ အနုပညပ်တည်း။ ။၎င်းအနုပညပ်ကို၊ မဟာပဇာပတိ ဂေါတမီသည် မကျန်းမာသောအခါ၊မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် မဟာပဇာပတိဂေါတမီထံသို့ ချဉ်းကပ်၍မေးမြန်းကြရာ၊ အာရှင်ဘုရားတို့ တရားဟောတော်မူကြပါဟု လျှောက်ထားသော အခါ၊ ငါတို့မဟောအပ်ဟုပယ်တော်မူကြသဖြင့်၊မြတ်စွာဘုရား ကြွလာမေးမြန်း သောအခါ၊ရဟန်းတို့ကိုတရားဟောပြောစေရန် လျှောက်ထားတောင်းပန် မှုကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....ဃ-ဘိက္ခုနိမကျောင်းသို့ကပ်ခြင်း၊၂ -ပြည့်စုံသောပဋိဉာဉ်းအဖြစ်၊ ၃-အခါမရှိခြင်း၊၄-ဂရုစိုက်ဖြင့် ဆုံးမခြင်း။ဤအဓိ၏လေးပါး ပြည့်စုံမှအာပတ် သင့်၏။

ဘိက္ခုနိုပသဃယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၂၄-အာဒိသသိက္ခာပုဒ် အဘွဲ့။

၇၃-၂၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဇဝံ ဝဒေယျ-အာဒိသမေဟံ တု ထေရာ ဘိက္ခု။ ဘိက္ခုနိယော ဩဝဒန္တိတိ၊ဟိစ္စိဒ္ဓံယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သက်နိုးစသော အာဓိသ ဟူသောဒုးကြောင်း ကြောင့် မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုနိမတို့ကို ဆုံးမကုန် ၏ဟု ပြောဆိုငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထ္တာဏ်ဌ။

ပညဉ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဒ္ဒိဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ မထေရ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သက်နှံးစသည်ကိုအလိုရှိ၍ ဆုံးမကုန်၏-ဟု ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညဉ်တော်မူသည်။

အက်ဂ်။....၁-ပဋ္ဌင်း၏အဖြစ်၊၂-တရားသဖြင့်သမ္မုတိရခြင်း၊၃-အာပဒိသကိုငဲ့သော စိတ်မရှိခြင်း၊ ၄-ကျေးဇူးမဲ့ကိုလို၍ ဤသို့ဆိုခြင်း။။ ဤအင်္ဂါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။။

အာပဒိသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၂၅-စီဝရဒါနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။။

၇၄-၂၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ စီဝရံ ဒဒေယျ၊အညတြပါရိဝတ္တကာ၊ပါစိတ္တိယံ။။ ။

အကြောင်းရဟန်းသည် ဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမအား၀တ္ထုသိက္ခာပုဒ်ကိုထား၍ သက်နှံးပေးငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ **ဟူလို။** ။**ဤကား ဝိဘင်္ဂတ္တ။။**

ပညဉ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတပါးသည် ဆွမ်းခံသွားစဉ် အာကျွမ်းဝင်၍နေသော ဘိက္ခုနီမအား သက်နှံးကို ပေးခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညဉ်တော်မူသည်။ ။(အင်္ဂါ!ကို စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏ သိက္ခာပုဒ်၌ကဲ့သို့ သိအပ်၏။။)

စီဝရဒါနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၂၆-စီဝရသိဒ္ဓနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။။

၇၅-၂၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာစီဝရံ သိဒ္ဓေယျဝါ သိဒ္ဓာပေယျဝါ၊ပါစိတ္တိယံ။။ ။

အကြောင်းရဟန်းသည် ဆွေမတော်သော ဘိက္ခုနီမ၏သက်နှံးကို ပိပိမှု

လည်း ချုပ်ပေးအံ့။သူတပါးကိုမူလည်း ချုပ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိတ္ထာတ္ထ"။

ပညာဘောဇ္ဈင်မူရင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန ကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတယောက်သည်၊ ရှင်ဥဒါယိရဟန်းအား သက်နှံချုပ်ပေးရန် လျှောက်ထား၍ ချုပ်စေ၏။ဥဒါယိမထေရ်သည် ချုပ်သောအခါ၊သက်နှံ၏ အလယ်၌ တပ်နှစ်သက်ဘွယ်ရာယောက်ျားမိန်းမအာရုပ်ကို ထင်ရှားအောင် ချုပ်၍၊ပြီးလျှင် ကောင်းစွာခေါက်ထားလေ၏။ ဘိက္ခုနီမက တောင်းလာသောအခါ အခေါက်အတိုင်း ပေးလိုက်၍၊အာဆုံးအာမကို နာယူခြင်းငှါ သွားသည်ရှိသော်၊ဤသက်နှံးကိုရုံ၍ဘိက္ခုနီသံဃာ၏နောက်က သွားချေဟု မှာသိုက်၏။ဘိက္ခုနီမလည်း ရှင်ဥဒါယိမှာသိုက်သောအတိုင်း ထိုသက်နှံးကို ရုံ၍သွားသည်ရှိသော်၊ ထိုယောက်ျားမိန်းမအာရုပ်တို့ကို လူများမြင်၍ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အနက်ဂါ....၁-အာမျိုးမစပ်သော ဘိက္ခုနီမ၏ ဥစ္စာ၏အဖြစ်၊ ၂-ဝတ်ရုံသောက်သည်၏အဖြစ်၊ ၃-ချုပ်ခြင်း,ချုပ်စေခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စိဝရသိမ္ဗန်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၂၇-သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၆-၂၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနိယာ သန္တိံ သံဝိဓာယဓကဒ္ဓါနံ မဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇေယျ။ပ။အယံတတ္ထသမယော။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် အခါကိုသား၍ ဘိက္ခုနီမနှင့် အတူတကွဘိုင်ပင် ညီညွတ်၍၊ဘကြောင်းထည်းသော အဝွန့်ရှာင်သော ခရီးသို့သွားငြားအံ့၊ ယုတ်သောအားဖြင့်ရွာတပါးသို့မူသည်းသွားငြားအံ့၊ထိုရဟန်းအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ဘိက္ခုနီမနှင့် သွားကောင်းသောအခါကား၊ ၁-လှည်း ကုန်သည်တို့နှင့်တကွ သွားခြင်း။ ၂-ရွံရှာကြောက်လန့်ဘွယ် ရှိ၏-ဟု

သမုတ်အာပ်သောခရီးဖြစ်ခြင်း။ ၃-ဘေးဘျမ်းဖြင့်တကွဖြစ်သော ခရီးဖြစ်ခြင်း။ဤအာခါမျိုးတို့ပင်တည်း။ဂင်းအာခါတို့၌မူ ဘိက္ခုနိမတို့နှင့် အာတူတကွသွားကောင်း၏၊ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အခိုပ္ပါယ်။

သံဝိဓာယ....ဟူသောပုဒ်ကား၊သံ-ရှေး,ဝိ-ရှေး ဒှိ,သော၊ ဓာ-ဓာတ်၊ တွာ-ပစ္စယန္တပုဒ်တည်း။ ။**ကေဒ္ဓါနမဇ္ဈံ....**ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဇကော အဒ္ဓါနသင်္ခါတော မဂ္ဂေါ ဇကေဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ၊တံ။ ။ဟုပြု။ဤအာလို၊ဇကေ-သဒ္ဒါတဆုသောသင်္ချာအာနက်ကို ဟောဇ်။ ။တနည်း။ ။ဇကေတောအဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ ဇကေဒ္ဓါနမဂ္ဂေါ၊တံ။ ။ဟုပြု။ဤအာလို ဇကေသဒ္ဒါ၊ဇကေတ အာနက်ကို ဟောဇ်။ ထိုကြောင့်။ဇကေဒ္ဓါနမဂ္ဂံ၊ တကြောင်းထည်းသော အဒ္ဓါန်ရှည်သော ခရီးသို့။ဝါ၊တပေါင်းထည်း အဒ္ဓါန်ရှည်သောခရီးသို့-ဟုပေး။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုနိမတို့နှင့် တိုင်ပင်ညှိညွှတ်၍ ခရီးအာတူတကွသွားကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အညတြသမယာ....ကား၊အာနုပညတ်တည်း။ဤအာနုပညတ်ကို သာကေတမြို့မှသာဝတ္ထိပြည်သို့ရဟန်းဟူး၌ခရဟန်းပိန်းမဟူး သွားကြရာ၊ရဟန်းတော်များနှင့်အတူမသွားအပ်သဖြင့်နောက်မှ လိုက်လာကြသောဘိက္ခုနိမတို့ကို၊ခရီးအကြားဒွ ခိုးသူလုယက်ဟျက်ဆီးမှုကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-နှစ်ဦးတိုင်ပင်၍ ခရီးသွားနေခြင်း၊ ၂-ကာလမရွေတ်မယွင်းခြင်း၊ ၃-အာခါမရှိခြင်း၊ ၄-ဘေးရန်မရှိခြင်း၊ ၅-ရွာတပါးသို့ သက်ခြင်း၊ယူဇနာခွဲကိုလွန်ခြင်း။ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၂၈-နာဝါဘိရူဟနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၇-၂၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနိယာ သဒ္ဓိံ သံဝိဓာယ ဧကံ နာဝံ အဘိရုဟေယျ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းသည်၊ဘိလာကူးခြင်းကိုထား၍၊ဘိက္ခုနီမနှင့်အတူတကွ တိုင်ပင်ညီညွတ်၍၊ အဝေးအညာသို့ ဆန်တက်သည်လည်း ဖြစ်စေ၊ အောက်အကြေသို့ စုန်သွားသည်လည်းဖြစ်စေ၊ အတူတကွတစင်းထည်း သောလျှော်ကိုစီးငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား·ပထမတည်း။

အဝယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

ဥဒ္ဒိဂ်ိဖြန့်....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဥဒ္ဒံ ပဒို့သောတံ ဂစ္ဆတီတိ ဥဒ္ဒံ ဂါမိနိ၊တံ။ ၊ဟူပြု။ ။အဓောဂါဖြန့်....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အဓောအာနေ သောတံဂစ္ဆတီတိအဓောဂါမိနိ၊တံ။ ၊ဟူပြု။ ။(အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်ပြု။)

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့ထျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဘိက္ခုနီမတို့နှင့်တိုင်ပင်၍၊ တစင်းထည်းသော လျှောကို စီခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အညတြတိရိယံတရဏာယ....ကား၊အနုပညတ်တည်း။ဂုဏ်းအနုပညတ် ကိုများစွာကုန်သော ရဟန်းများနှင့် ဘိက္ခုနီမဟူသည်၊ သာကေတမြို့မှသာ ဝတ္ထိပြည်သို့သွားကြရာ၊ လမ်းခရီးအကြား၌ မြစ်ကိုရဟန်းတို့သည် အတူ မကူးအပ်၍၊ဘိက္ခုနီမတို့ကို နောက်မှကူးစေရာ ဂုဏ်မြစ်တဘက်၌ကျန်ရစ် သော ဘိက္ခုနီမဟူကို ခိုးသူတို့ လုယက်ပျက်ဆီး ကြခြင်းကြောင့် ပညတ် တော်မူ၏။ ။(အဂ်ါ-ရှေးသိက္ခာပုဒ်ကဲ့သို့ အဂ်ါငါးပါးတည်း။)

နာဝါဘိရူဟနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဘိက္ခုနောဘဒဝဂ်။ ၂၉·ပရိပါစိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၂၀၁

၂၉-ပါရိပါစိတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၈-၂၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ ဘိက္ခုနိပရိပါစိတံ ပိဏ္ဍပါတံ ဘုဉ္ဇေယျ၊အညတြ ပုဗ္ဗေ ဂိဟိ သမာရဗ္ဘာ၊ ပါစိတ္တိယံ။

ဒေးကြင်ရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုနိမစိရင်သည်မှရှေး၌၊ လူတို့စိရင်ခြင်းကို ထား၍၊ဘိက္ခုနိမသည် စိရင်အင်သောဆွမ်းကို သိလျက် စားငြားအံ့။ထို ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား·ပဏ္ဏာတ္တိ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

· ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရား·ရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မှန်၊ဝေဠုဝန်ကျောင်း၌၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊စံပျော်တော်မူစဉ်၊ဒေဝ ဒတ်သည်၊ထုလ္လနန္ဒာမည်သော ဘိက္ခုနိမ စိရင်သောဆွမ်းကို စားခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ၊အညတြပုဗ္ဗေ ဂိဟိသမာရဗ္ဘာ....ကား၊အနုပညတ်တည်း၎င်းအနုပညတ်ကို ရာဇဂြိုဟ်မြို့ မှရဟန်းဖြစ်သော ရဟန်းတပါးသည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့သို့ပြန်လာရာ၊ ဆွေမျိုး ဓိဘာဒ်သည်၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဆွမ်းချက်ကြကုန်၏ ၎င်းအိမ်၌ အမြဲ ဆွမ်းခံသောဘိက္ခုနိမသည် ကြွလာ၍၊အာရုဏ်အား ဆွမ်းလှူကြကုန်လော့ဟု မိန့်ဆိုရာ၊ထိုရဟန်းက ဘိက္ခုနိမစီရင်၍ မအာပဟု ပယ်ကာ၊ဆွမ်းမစား ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊

အာဒိ....၁ ဘိက္ခုနိမစိရင်ခြင်း၊ ၂·စိရင်သည်ကိုသိခြင်း၊ ၃-လူတို့ မစိရင်ခြင်း၊ ၄·ဆွမ်းစသည်တို့တွင် တပါးပါးအဖြစ်၊ ၅·ဆွမ်းစသည်ကို မျိုခြင်း၊ ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပရိပါစိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၃၀-ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၉-၃၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုနိယာ သဒ္ဓိံ ဧကော ဧကာယ ရဟော နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ္ဂေါတာဘိယောဇနာ။

အကြင် ရဟန်းသည်၊ ဘိက္ခုနီမနှင့် အတူတကွ ဆိတ်ကွယ်ရာ၌၊ တယောက်ချင်းချင်းနေ ဆိုင်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။ဤကား-ပထမတွဲ။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းစတွဲ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်၊ မယားဟောင်းဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမနှင့် ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်၌၊ တယောက်ချင်းချင်း နေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ဒုတိယဒုနိယတနှင့် တူပြီ။)

ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဘိက္ခုနောဝါဒဝဂ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဘောဇနဝဂ်။ ၃၁-အဂဝသဓိဉ္စသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၀-၃၁။ ။အဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ ဧကော အဂဝသဓိပ္ပဋော ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗော၊ ဘာဇေးဧဉ္ဇာရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

မနာ မဖျားသော ရဟန်းသည်၊ တကြိမ်သာလျှင် ဧည့်သည်တို့၏ တည်းခိုရာစရပ်၌ ထားသောဆွမ်းကို စားအပ်၏။ ထိုတကြိမ်ထက် အလွန် အာကယ်၌ စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤကား-ပထမတွဲ။

အဝယဝတ္ထု အစီမှုပြီ၏။

အဂိလာနေနာ....ဟူသောပုဒ်အရ၊ အဂိလာန မည်သည်ကား၊ နေရာစရပ်မှ ယူဖနှာခွဲဘိုင်အောင် သွားနိုင်သောရဟန်းသည် အဂိလာန မည်၏။။ **အာဝသထပိဏ္ဍော**....ဟူသည်ကား၊စရပ်၌ရင်း,မဏ္ဍာပ်၌ရင်း,သစ်ပင်ရင်း၌ရင်း,လွင်တီးခေါင်၌ဒုင်း မည်သူမဆို ယူစေသတည်းဟု သဘောသား၍ တည်ထားအပ်သော ဘောဇဉ်ငါးပါးတည်း။ ။ဤဘောဇဉ်ကို မနာသော ရဟန်းသည်တရက်သာစား၏။ တရက်စားပြီးနောက် နှစ်ရက်မြောက် အာဂုဏ်တက်သည်မှ စ၍ စားအံ့ဟု အာကပ်ခံသော ရဟန်းအား၊ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။မျိုတိုင်းမျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလုံးထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝနမဟာကျောင်း၌၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၊တခုသောရွာ၌၊တကာအပေါင်းတို့သည်၊ အသင်းအဖွဲကာ ဥစ္စာသည်ခရီးသွား ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ရည်စူး၍ အာဝသထဘောဇဉ် ကိုတည်ထားကျွေးမွေးကြကုန်၏၊ထိုအခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊သာဝတ္ထိပြည်၌ ဆွမ်းခံလေသော်မရသဖြင့်၊ ၎င်းအာဝသထဘောဇဉ် ကျွေးမွေးရာစရပ်သို့သွား၍၊စားသောက်ကြကုန်၏။ဤသို့လျှင် ထိုအရှင်တို့သည်၊ နေ့စဉ်ထိုစရပ်၌နေကြ၍ စားသောက်ကြသဖြင့်၊ဥည့်သည် တိတ္ထိတို့သည်၊ အရပ်တပါးသို့သွားကြလျှင်၊ လူများသိ၍ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။**အဂိလာနေနာ**....ကား၊အနုပညပ်တည်း။ ၎င်းအနုပညပ်ကို၊ လက်ျာတော်ရံ အရှင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မြတ်သည်၊ သာဝတ္ထိမြို့သို့ ကြွလာရာ၊လမ်းခရီးအကြား၌ တခုသော ဥည့်သည်တို့ တည်းခိုရာစရပ်၌ တည်းခိုရာ၊ လူအပေါင်းတို့သည် နှစ်ထောင်းအားရ ဆွမ်းပြုစုစဉ်၊အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား ပြင်းစွာသော ဝေဒနာသည် ဖြစ်လာသဖြင့် မကြွနိုင်ဘဲ၊၎င်းစရပ်၌သာ သိတင်းသုံးတော်မူရာ၊လူအများတို့က နောက်တနေ့ ထပ်မံ၍ ဆွမ်းပြုစုသော်လည်း အာလှုမခံအပ်ဟု ပယ်တော်မူခြင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူ၏။။

အင်္ဂါ.... ၁-အာဝဿထဝိဏ္ဍာအဖြစ်၊ ၂-နွေတိုင်းနေ၍ စားခြင်း။ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အာဝဿထဝိဏ္ဍာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၃၂-ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၈၁-၃၂။ ။ဂဏဘောဇနေ အညတြသမယာ ပါစိတ္တိယံ။ တဿာယံ သမယော ဂိလာနသမယော။ပ။ အယံ တဿသမယော ။ ။

ဆိုလတ္တံ့သော ၇-ပါးသောအခါကိုထား၍၊ တပါးသောအခါ၌ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ၁-နာသောအခါ၊ ၂-သက်နိုးလျှင်သောအခါ၊ ၃-သက်နိုးချုပ်သောအခါ၊ ၄-အဝွန့်ရှည်သော ခရိုးသို့ သွားသောအခါ၊ ၅-လွှစိုးသောအခါ၊ ၆-မျှားစွာသောရဟန်းအပေါင်းစည်းဝေးသောအခါ၊ ၇-ရဟန်းတို့ဆွမ်းလှူသောအခါ၊ ဤအခါ ၇-ပါးဌ်မှကား ဂဏဘောဇဉ်ကို အကြိမ်မျှားစွာပင်စားကောင်း၏။ ။ဟူလို။ ဤကား-ဝိဏ္ဍာဝတ္ထု။

အဝယဝတ္ထု-အစ်ပွါယ်။

ဂဏဘောဇနေ... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဂဏဿ ဘောဇနဿ ဘောဇနံ ဂဏဘောဇနံ၊ တာဒ္ဒိ။ ။ဟူပြု။ ။တာနည်း။ ဂဏော နလဒ္ဓဿ ဘောဇနဿ ဘောဇနံ ဂဏဘောဇနံ၊ တာဒ္ဒိ။ ။ဟူပြု။ ။ထိုကြောင့်။ ဂဏဘောဇနေ၊ ဂဏဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့်-ဟု အနက်ပေး။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြောင်အရင်း၌၊ ဂိုဏ်းလောက်သော လေးပါး, လေးပါးထက် အများဖြစ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့၏ အမည်ကိုယူ၍၊ ထမင်းစားကြွပါ-ဘုရား၊ ထမင်းကို ခံတော်မူပါ-စသည်ဖြင့် ဘိတ်သည်ဖြစ်၍ စားကုန်၏။ ။ထိုဆွမ်းသည် ဂဏဘောဇဉ်မည်၏-ဟူလို။ ။ထိုဂဏဘောဇဉ်ကိုဘိတ်၍ဖြစ်စေ, တောင်းရဖြစ်စေ တပေါင်းထည်း အာလှူခံငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ မျှိုတိုင်းမျှိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟုမှတ်။ ။(အကျယ်ကိုမူ အဋ္ဌကထာ၌ ရှုလင့်ကုန်။)

ပညပ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဠုဝန ကလန္ဒကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရှင်ဒေဝဒတ်သည်၊ လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရမှ ယုတ်လျော့ပျက်စီးသဖြင့် မိမိ ပရိသတ်နှင့်တကွ၊အာမျိုးလေးပါး ဒါယကာများထံ တောင်းခံ၍စား၌ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူ၏။

အညတြသမယာ....ကား၊ ချန်စပါးသော အနုပညပ်တည်း။ ထိုအနု ပညပ်ကိုကား၊ရဟန်းတို့သည် နာဗျားမကျန်းဘဲ ရှိနေရာ၊ ဒါယကာဘို့က ဆွမ်းဖြင့်ဘိတ်ကုန်သော်လည်း အာလှမခံခြင်း၊လူတို့သည် သက်နှံးလှူသော အခါ,သက်နှံးချုပ်သောအခါ အဝွန့်ရှည်သောခရိုးကိုအတူတကွ သွားလာ သောအခါတို့၌ ဆွမ်းခံမည်ပြုရာ၊ ဒါယကာတို့က တပည့်တော်များက လှူပါမည်ဆိုသော်လည်း အာလှမခံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ဂဏဘောဇဉ်လည်းဖြစ်စေ၊ ၂-သမယ ချန်စပါးမဟုတ် သည်အဖြစ်၊ ၃-မျိုခြင်း။ဤအင်္ဂါသုံးပါးဖြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဂဏဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၃၃-ပရမ္ပဋရဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၂-၃၃။ ။ပရမ္ပဋရဘောဇနေ အညတြ သမယာ ပါစိတ္တိယံ။ပ။ အယံ တတ္ထ သမယော။ ။

ဆိုလတ္တံ့သော အခါကိုထား၍၊တပါးသောအခါတို့၌ ရှေးဘိတ်သူ၏ ဆွမ်းကိုမစားမူ၍၊ တပါးပါးသောဆွမ်းကိုစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ၁ နာသောအခါ၊ ၂-သက်နှံးလှူသောအခါ၊ ၃-သက်နှံးချုပ်သော အခါ။ဤအခါသုံးပါးတို့၌မူကား၊ ပရမ္ပဋရဘောဇဉ်ကို စားကောင်း၏။ ။ ပဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍပတ္တ။

ဝိနယဂုဠ္ဍဝတ္ထုဒီပနီကျမ်း။

အဝယဝဋ္ဌ-အဓိပ္ပါယ်။

ပရမ္မရဘောဇနေ....ဟူသောပုဒ်အာဂ၊ ပရမ္မရဘောဇဉ် မည်သည်ကား၊ဂဏဘောဇဉ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းအတိုင်း ထမင်းစား ကြွပါ-စသည်ဖြင့် ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တပါးပါး၏အာမည်ကိုယူ၍၊ ရှေးဦးစွာ ဘိတ်အပ်သောဒါယကာ၏ ဘောဇဉ်ကိုထား၍၊ အခြားသောသူတဦး၏ ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းပင်တည်း၊ ။အကြင်ရဟန်းသည် ထိုပရမ္မရဘောဇဉ်ကို ဝိကပ္ပနာမပြုပါဘဲ၊ထိုဘိတ်အပ်သော ဒါယကာထံမှ ရသောဆွမ်းမှ ဆွမ်းတလုံးကိုမျိုအံ့၊ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ရှေးပထမဆွမ်းကိုဝိကပ္ပနာပြု၍စားသော်ကားအာပတ်မသင့်။ဝိကပ္ပနာပြုပုံကား၊သိတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့တွင် တယောက်ယောက်သော သူ့အား။ ။"မယ္ယံဘတ္တပစ္စာသံ ကုယ္ယံ ဝိကပ္ပေမိ"။ ။ဟုသမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာအား ဖြင့်ဖြစ်စေ၊ ။"မယ္ယံ ပစ္စာသံဇုတ္တံ နာမသာ ဝိကပ္ပေမိ"။ ။ဟုပရမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာအားဖြင့်ဖြစ်စေ ပြုအပ်၏။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဋ္ဌု။

၅၊သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ဝေသာလိပြည်၊မဟာဝုန်တော၌၊ မျှတရွှင်ပြီး၊သိတင်း သုံးတော်မူစဉ်၊ ဆင်းရဲသား ဒါယကာတယောက်သည်၊ ပိဝိရသမျှသောလုပ်ခကို အာရုံထံမှဘောင်း၍၊ ဘုရားအာမှူးရှိသော သံဃာတော်တို့အား ပင့်ဘိတ်ချ၊ ရဟန်းတို့သည် ဆီးယိုဆွမ်းတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးအံ့-ဟူသောဆဘင်းစကားကြားသိကြ၍၊နံက်စောစောကပင် မြို့တွင်းသို့ဝင်၍၊မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို ခံယူဘဉ်း ပေးပြီးမှ၊ထင်းသူဆင်းရဲဒါယကာ၏ဆီးယိုဆွမ်းကိုအာလှူခံ ဘဉ်းပေးကြခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။အဉ်ဘြသမယဒ-ကား၊အနုပညပ်တည်း ထင်းအနုပညပ်ကိုလည်း၊ ရှေးအတိုင်းပင်မှတ်။

အင်္ဂါ....၁ ပရမ္မရဘောဇဉ်အဖြစ်၊ ၂-အာခါမရှိခြင်း၊ ၃-စားမျိုခြင်း။ ၅၊အာဂိါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပရမ္မရဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၃၄-ကာဏမာတာသိက္ခာပုဒ် အဓိပ္ပာယ်။

၈၃-၃၄။ ။ဘိက္ခုံ ပနေဝ ကုလံ ဥပဂတံ ပူဝေဟိဝါ မန္ထေဟိဝါ အဘိဟဋ္ဌုံ ပဝါရေယျ။ပ။အယံ တာဿ သာမိစိ။ ။

ဒါယကာအိမ်သို့ကပ်သောရဟန်းကို လက်ဆောင်းအကျိုးငှါ စိရင်အပ်သော မုံ့တို့ဖြင့်၎င်း၊ရိက္ခာအကျိုးငှါ စိရင်အပ်သော မုံ့ကြွက်ကျစ်တို့ဖြင့်၎င်း ရှေးရှုဆောင်၍ဘိတ်ငြားအံ့၊အာလိုဂ်ရှိသော ရဟန်းသည် နှစ်သပိတ်, သုံးသပိတ်ပြည့်သောမုံ့တို့ကိုအလှူခံအပ်ကုန်၏ ထိုနှစ်သပိတ်,သုံးသပိတ်ထက်အလွန် အကယ်၍အလှူခံငြားအံ့ ထိုရဟန်းအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။နှစ်သပိတ်, သုံးသပိတ်ပြည့်သော မုံ့တို့ကို အလှူခံပြီး၍၊ ထိုအလှူခံရာအရပ်မှဆောင်ယူလျက်၊ ရဟန်းတို့နှင့်အတူတကွ ဝေဘန်အပ်ကုန်၏ ဤသို့ဝေဘန်ခြင်းသည်ထိုနှစ်သပိတ်,သုံးသပိတ်မုံ့ကိုအလှူခံခြင်းဌာန ကျင့်အပ်သောဝတ်တည်း။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍောတ္ထ။

အဝယဝဋ္ဌအဓိပ္ပါယ်။

ပူဝေဟိဝါ....ဟူသောပါဠိအရ၊လက်ဆောင်အလိုငှါ စိရင်အပ်သော ခပ်သိမ်းသောမုံ့ချို,ကတွတ်မုံ့,သရေစာခဲစသည်ကိုယူ။ ၊မန္ထေဟိဝါ.... ဟူသောပါဠိအရ၊ရိက္ခာအလိုငှါစိရင်အပ်သောခပ်သိမ်းသောပျားသကာနှင့်လုပ်သော မုံ့ဆုပ်, ပျားသကာနှင့်မလုပ်သော မုံ့ဆုပ်,နှမ်းကြွက်မုံ့,ဆံစသည်တည်း။ ။၎င်းမုံ့တို့ကို သဒိတ်မျက်နှာရေး၏ အောက်ဒေးရေးကို မလွန်စေမူ၍၊နှစ်သပိတ်,သုံးသပိတ်ပြည့်ရုံသာ ခံထိုက်၏၊သုံးသပိတ်ထက်ဒေးလွန် အောက်အနားရေးထက်လွန်၍ စုန့်စုန့်တက်သည်ကို ပြု၍ခံငြားအံ့။ ပါစိတ် အာပတ် မုံ့အရေအတွက် အားဖြင့် သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။

(ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ။)

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ကာဏာဒာမည်ရှိသော သူငယ်မ၏အဘိသည်၊ မိမိ၏ဘိုးကာဏာသူငယ်မကို တစုံတယောက်သော သူ၏သား၌ ထိမ်းမြားပြီး၍၊ ထိုသူငယ်မသည် မိဘရပ်ထံသို့ ခေါ်ဆောင်ပြန်လာရာ၊လင်ဖြစ်သူက မိမိမယားကာဏာကိုခေါ်၍ လင်၏အာဏာပြန်ခန် လက်ဆောင်အထိုင်ဌါ မုံ့ကြော်လေ၏။ထိုအခါ ရဟန်း တပါးသည်ခုပ်လာ၍ မုံ့ကိုလှူ၏။ထိုရဟန်းက တဦးသောရဟန်းကိုပြော၍ ရပ်လာသဖြင့် လှူပြန်၏။ဤသို့ ဒုဆင့်ဆင့်ပြော၍ အလှူခံကြသောကြောင့် လုပ်သမျှမုံ့သည် ကုန်ခဲ့လေ၍ လင်၏အထံသို့ မသွားဖြစ်ဘဲ ရှိလေ၏။လင် ယောကျ်ားသည်လည်း သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ခေါ်သော်လည်း ၎င်းအတိုင်း ဖြစ်သဖြင့် မသွားနိုင်ရကား၊အခြားမိန်းမကိုယူလေ၍ ကာဏာသည် ငိုနေ သည်ကဲ့မြတ်စွာဘုရား ဝတ္ထုတော်မူသောကြောင့်၎င်း, လှည်းကုန်သည် တ ယောက်သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ အနောက်အရပ်သို့သွားလို၍၊ ရိက္ခာမုံ့လုံးကို စီရင်ထားရာ၊ ဆွမ်းခံရဟန်းတပါးအား မုံ့လုံးကိုလှူလိုက်သဖြင့်၊ ရှေးနည်း အတိုင်းရဟန်းတို့အလှူခံကြ၍၊ရိက္ခာမုံ့သည်ကုန်ခဲ့လေ၏ ထိုအခါအဘော် လှည်းကုန်သည်တို့ကို ဆိုင်းငံ့ရန်တောင်းပန်သော်လည်း မရပါဘဲ၊ ရိက္ခာ မုံ့လုပ်၍ နောက်မှလိုက်သွားရာ၊သူခိုးတို့ အလုအယက်ကိုခံရခြင်းကြောင့် ၎င်း ပဉ္စင်တော်မူသည်။

အခန်း ၇....၁ ဆိုအာပ်ပြီးသောလက္ခဏာ၌သော မုံ့၏အဖြစ်၊ ၂-အာကြင်း မဟုတ်သည်၏အဖြစ်၊ ၃-ခရိုးသွားခြင်းမငြိမ်းခြင်း၊ ၄-အမျိုးမစပ်သည်၏ အဖြစ်၊ ၅-အလွန်ခံခြင်း။ဤအင်္ဂါငါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ကာဏမာတာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၃၅-ပဋ္ဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၄-၃၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘုဉ္ဇာဝီပဝါရိတော အနတိရိတ္တံ ခါဒနီယံ ဝါ ဘောဇနီယံ ဝါ ခါဒေယျံ ဝါ ဘုဉ္ဇေယျ ဝါ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဆွမ်းစားစဉ်တန်ပြီဟု မြစ်မိသော အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတိရိတ် ဝိနည်းကံမပြုသော ခဲဖွယ်ကိုဉင်း, သောဖွဲ့ကိုဉင်း,ခဲမှုဆည်းခဲငြားအံ့။ စားမှုသည်း စားငြားအံ့။ထိုရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

၅၂-ပဏ္ဏာသကဝိနီတဝတ္ထု။

ဘောဇနဝဂ်။ ၃၅-ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

အဝယဝတ္ထု-အစ်ပွါယင်း။

ဘုန္ဘာဒီ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဘုဇ-ဓာတ်၊ တာဝိ-ပစ္စည်းဖြစ်၏။ ။ အံတိတောတာတဝန်ဟူတာဝီ။ ။ဟုကစ္စည်း၌ ဆိုသဖြင့်၊ ၎င်းတာဝိပစ္စည်းသည် အာတိတ်အနာနက်ပင် ဖြစ်လင့်ကစား၊ အချို့သောဆွမ်းတို့ကို စားပြီး၍၊ အချို့ကိုစားဆဲ,စား၍ မပြီးသေးသော သမိုပအာတိတ်ကိုသာ ယူဆင့်၏။ ထိုကြောင့်။ဘုတ္တာဝိ၊ဆွမ်းစားစဉ်။ ။ဟု အနာဒရအနက်ပေးရ၏။

ပဝါရိတော....ဟူသောပုဒ်ကား၊ပ-ဂ္ဂေးဂို့သော ဝရတ်၊တ ပစ္စည်း။ ။ အာဝါရဏာယ ဖြစ်၏၊ ။ပဝါရိယတောတိ ပဝါရိတော။ ။ဟုကမ္မသာဓိပြု။ဤအလို-ပဝါရိတော၊တန်ပြီဟု ဖြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။ ''အနုတိရိတ်တဲ့''၌စပ်။ ။ဘနည်း။ ။ပဝါရေတိတိ ပဝါရိတော၊ ဟု-ကတ္တုသာဓိပြု။ဘိက္ခုန်၌စပ်။ ဤအလို၊ ပဝါရိတော၊တန်ပြီဟု ဖြစ်တားမိသော။ ဝါ၊ သောကြောင့်။ယောပန ဘိက္ခု၊သည်-ဟုပေး။

အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ငါးပါးသောဘောဇဉ်တို့တွင် တပါးပါးကိုစားစဉ်၊ နှစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ နောက်ထပ် ဆောင်ယူလာသော ဘောဇဉ်ကို ပယ်ငြားအံ့၊ ပဝါရိတ်သင့်၏-ဟူလို။ ၊ဤကဲ့သို့ ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းသည် အာဝိရိတ်ဝိနည်းကံပြုပြီးမှသာ ဘောဇဉ်ကိုထပ်၍ စားအပ်၏။အာဝိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုပါဘဲ စားငြားအံ့ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို၊ ။(အာကျယ်သည်နောက်ခန္ဓသိက္ခာ၌ ထင်ရှားလတ္တံ့။)

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ဧဒတဝနမ္ဟေကျောင်း၌၊ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည် ပုံးဆွဲသွားတယောက်၏ ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌ ဆွမ်းစားကြစဉ် တားမြစ်ခဲ့၍၊အာဝိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုဘဲ၊တပါးသော အမျိုးအိမ်မစသော အရပ်၌ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုစားကြခြင်းဘည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အကဲ့ဒါ....၁-ပဝါရိတ်သင့်ခြင်း၊၂-အာဒိသကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုခြင်း၊ ၃-နံက်အဇခါ၌ မျိုခြင်း။ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဓမ္မ။-396-27

၃၆-ဒုဘိယပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၅ ၃၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ ဘုဉ္ဇာဒိ်ပဝါရိတံ အနတိရိတ္တေန ခါဒနီယေန ဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် ဆွမ်းစား၌၊တန်ပြိဟု မြစ်မိသောရဟန်းကိုသိလျက်၊အာရုံအာစေဝါမရှိဖြင်းကိုင့်သည်ဖြစ်၍၊ငါ့ရှင်ရဟန်း၊ တိုက်တွန်းပါ၏။ ခဲမှုလည်းခဲလော့ စားမှုသည်းစားလော့ ဤသို့ အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုသော ခဲဘွယ်ဖြင့်ဂင်း, ဘောဇဉ်ဖြင့်ဂင်း ရှေးရှုဆောင်၍ ဘိတ်ငြားအံ့ ဘိတ်ခံသော ရဟန်း စားသည်ရှိသော်၊ ဘိတ်သောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဘင်္ဂတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

အဘိဟဋ္ဌုံပဝါရေယျ....ဟူသောပုဒ်ကား၊အာဂျိုစာတို့၌ "အာဘိဟဋ္ဌုံ" ဟု ရှိတတ်ကြ၏။မသင့်။ ။အကြင်ရွေလောက်အလိုရှိ၏၊ထိုရွေ့လောက် အလိုရှိသမျှယူလော့ဟု-ရှေ့ရှုဆောင်၍ ဘိတ်ခြင်းပင်တည်း။ ။အာသာဒနာပေက္ခော ...ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။အာသာဒိယတေမင်္ဂိကရိယတော အာသာဒနံ၊ ။ဒုဿာသာဒနံ အပေက္ခော အာသာဒနာပေက္ခော။ ။ဟုပြု။ ရဟန်းခဏ်။ အာသာဒနာပေက္ခော၊ အာရှိနိအစေဝိခဲခြင်း,မျက်နှာမသာယာခြင်းကို ငဲ့သည်ဖြစ်၍-ဟုပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အာရှိနိအစေဝိခဲခြင်းကို ငဲ့သည်ဖြစ်၍၊ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းကို စားစေခြင်းငှါ၊ရှေ့ရှုဆောင်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းက ပေးသည်ကိုယူအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ထိုနောက် စားပါမူကား၊ မျိုတိုင်းမျိုတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ စားပြီး၍ အဆုံး၌ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝဋ္ဌု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မွန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းဌ၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့အလာ၊ တပါးသော ရဟန်းကို

ရဟန်းတပါးက မသင့်ကင့်သောအမှုကို ဆိုဆုံးမသဖြင့် ရန်ညှိုးဘွဲ့ကာ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ရောက်သောအခါ၊ရန်ညှိုးဘွဲ့သောရဟန်းသည် တခုသော အသင်းဖွဲ့ဆွမ်းကျွေးပွဲ၌ ပဂါရိတ်သင့်သောမိမိအား ဆုံးမသောရဟန်းကို ဆွေမျိုးအိမ်မှ ဆွမ်းကိုယူ၍၊နှိပ်စက်လျက် ကျွေးမွေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဋ္ဌ၇....၁-ပဂါရိတ်သင့်ခြင်း၊ ၂-သင့်၏ဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-အာသာ ဒုနကိုငဲ့ခြင်း၊ ၄-အာနုတိရိတ္ထဘောဇဉ်ကို ဆောင်၍ ဘိတ်ခြင်း၊ ၅-စား၍ ပြီးဆုံးခြင်း၊ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယပဂါရဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ၊

၃၇-ပဂါလဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၆-၃၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ပဂါလေ ခါဒနီယံ ဝါ ဘောဇနီယံ ဝါ ခါဒေယျံ ဝါ ဘုဉ္ဇေယျံ ဝါ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် နေလွဲသောအခါ၌၊ ခဲဘွယ်ကိုဂျင်း, ဘောဇဉ်ကိုဂျင်း,ခဲမှုလည်း ခဲငြားအံ့။ စားမှုလည်းစားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဿ်ဘွတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီးဒ္ဂါယ်။

ပဂါလေ....ဟူသောပုဒ်ကို၊ ။ဝိဂတောကာလေသာ၊ ကာလတောဝါ ဝိဂတောတိဝိကာလေသာ၊ ။ဟူပြု အရုဏ်တက်သည်မှစ၍၊မွန်းတည့်သည် တိုင်အောင်သော အခါသည်၊ ဘုရားရဟန္တာစသော သူတော်စင်တို့၏ ကောင်းသော အလေ့အကျင့်ဖြစ်သော ဆွမ်းစားသော အခါဖြစ်သော ကြောင့် ကာလမည်၏။ ထိုကာလကိုလွန်သော်။ဝါ၊ လွန်သောအခါသည် ဝိကာလမည်၏။ ။ဟူလို။

ခါဒနီယံ ဝါဘောဇနီယံ ဝါ.... ဟူသောပါဠိ၌၊ ဘောဇဉ် ငါးပါးဟူသည်ကား၊ထမင်း,မုယောမုံ.,မုံ.လုံး,ငါး,အမဲ၊ဤငါးပါးပင်တည်း။ခဲဘွယ်မည်သည်ကား၊ ဂျင်းငါးပါးသော ဘောဇဉ်တို့ကိုဂျင်း, ယာမကာလိကစသောသုံးပါးသော ကာလိကတို့ကိုဂျင်း,ထား၍ ကြွင်းသောကောက်ပဲတို့ဖြင့်ပြုးသောမုံ.,သစ်မြစ်, သစ်ဖု,သစ်ပွင့်,ကြာစွယ်စသည် အပြားဂို့သော

အာပိသန္နံ့အလားတူသော စားစရာသည် ခဲတွယ်မည်ဖြစ်၏။ ၊ခါဒိတဗ္ဗန်္တို့ ခါဒနီယံ။ ။ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗန်္တို့ ဘောဇနီယံ။ ၊ဟုပြီ။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား၊ ။ဌင်းခဲတွယ် ဘောဇဉ်ကိုမူနှံးလွဲသောအခါ၌၊ ခဲအံ့,စားအံ့ဟု အာကပ်ခံသောခဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။မျိုတိုင်းမျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလျှံ့ထွင့်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၊ ဝေဖွန်ဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊စံပျော်တော်မူစဉ်၊သတ္တရသ ဝင်္ဂီရဟန်းငယ်တို့သည်၊ တောင်ထိပ် ပွဲသဘင်သို့ သွားကြလေသော်၊ တကာမျှားသည် ကြည်ညို့ခြင်းသဒ္ဓါပွါး၍၊ စားတွယ်ဘောဇဉ်ကို လှူကြကုန်ရာ၊မွန်းလွဲသောအခါ၌ ခဲတွယ်ဘောဇဉ်ကိုစားကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ.....၁ မွန်းလွဲပြီးသည်၏ အဖြစ်၊ ၂.ယာဝကာလိက အဖြစ်၊ ၃.မျိုခြင်း။ဤအင်္ဂါ၂သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၃၈-သန္နိဓိကာရကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၈၇-၃၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သန္နိဓိကာရကံ ခါဒနီယံဝါ ဘောဇနီယံဝါ. ခါဒေယျံဝါ ဘုဥ္ဇေယျံဝါ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းသည်အကပ်ခံပြီးသိုမှီးခြင်းကိုပြု၍၊ခဲတွယ်ကိုဌင်း,ဘောဇဉ်ကိုဌင်း, ခဲမူလည်း ခဲငြားအံ့ စားမူလည်း စားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ငိဏ္ဍာတ္ထု။

အဝယဝတ္ထု-အာဒိယ်ပါယ်။

သန္နိဓိကာရကံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။သမ္မာနိဓိယတောသန္နိဓိ၊ကရဏံ ကာရော။ ၊သန္နိဓိ ကာရော အသာတိသန္နိဓိကာရော၊ သန္နိဓိကာရော ဇဝသန္နိဓိကာရကော၊ ။ဟုပြီ။ ။ဤအလို၊သန္နိဓိကာရကံ၊ သိုဌင်းခြင်း ကဲ့ပြုခြင်းဌိုသော ဟူပေး၊ ။တနည်း။ ။သန္နိဓိကရိယတောတိသန္နိဓိကာ

ရကံ။ ၊ဟူပြု။ကွေ့ပစ္စည်းကဲ့ဟောကြံ၊ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ရဏ်၊ ဤဒုလို၊ သန္ဓိဓိကာရကံ၊ သိမ်မြဲခြင်းကိုပြုဒုဂ်သော ဟုပေး။ ၊ဆရာဘော်ဦးဗုဒ္ဓကား-သိမ်မြဲခြင်းကိုပြု၍ ဘာဝတ္ထုပေးတော်မူသည်။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ။အာကပ်ခံပြီးသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို ယုတ်သော အားဖြင့် တညဉ့်မျှလွန်၍ သိမ်မြဲခြင်းသည် သန္ဓိဓိမည်ဏ်။ ။ထိုဘောဇဉ် ကိုစားအံ့ဟု အာကပ်ခံသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဏ်၊ ။မျိုတိုင်း မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဏ်-ဟူသို၊ ။ထိုကြောင့် ဝိနယဂရုက ဖြစ်တော်မူကုန်သော ရှေးဆရာတော်ကြီးများသည် နေ့စဉ်ညဉ့်နေတိုင်းဝတ်ပြု၍၊စားပြီးသော ပုဂံသွက်ဖွန်းသပိတ်စသည်တို့ကို ရှင်သာမဏေစသည်တို့ကိုစင်ကြယ်စွာဆေးစေကုန်ဏ်။အာကယ်၍ မဆေးမကြော မစင်ကြယ်ငြားအံ့၊တဘန် ဓိုးသောက်သောနေ့၌ ဆွမ်းစသည်တို့ကိုထည့်၍ စားငြားအံ့။ သန္ဓိဓိပါစိတ်အာပတ်ဆင့်ဏ်၊ ။(အာကျယ်ကိုမူအဋ္ဌကထာ၌ရှုလင့်ကုန်။)

ပဉ္စင်္ဘေဝ်မူရခြင်း အဆောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ဣန္ဒကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဗေလဋ္ဌသိသ ရဟန္တာမထေရ်သည်၊တောကျောင်း၌ သိတင်းသုံးတော်မူ၍၊ဆွမ်းကိုခံပြီးလျှင်၊ဆွမ်းခြောက်လှန်းလျက် သိမ်မြဲ၍ထား၏။ ဘဉ်းပေးလိုသောအခါ ရေနှင့်စိမ်၍ သန္ဓိဓိဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို စားခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညဝ်တော်မူသည်။

အဂ်ဂ်ါ....၁-အာဓိသဏ်အဖြစ်၊ ၂-သိမ်မြဲသည်ဏ်အဖြစ်၊ ၃ မျိုခြင်း။ ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြဿ်စုံမှ အာပတ်သင့်ဏ်။

သန္ဓိဓိကာရကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီးပြီ။

၃၉-ပဏ္ဍိတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၈၈-၃၉။ ။ယာနိ ခေါပန တာနိ ပဏ္ဍိတဘောဇနာနိ၊ သေယျထိဒံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်တို့ကား၊ ထောပတ်,ဆီဥ,ဆီ,ပျား, တင်လဲ,ငါး, အသား,နို့ရည်,နို့ဝမ်း၊ဤသို့အားဖြင့် ၉-ပါးရှိကုန်ဏ်၊အကြင်ရဟန်းသည်ဤသို့

သဘောရှိကုန်သော ထိုမွန်မြတ်သောဘာဇဉ်တို့ကို မနာဘဲ၊ပိမိ၏အာကျိုး ၌ တောင်းချစေးငြားအံ့၊ထိုရဟန်းဒေး ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ပ။ ဤကား ပထမဝတ္ထု။

အဝယဝဋ္ဌ-အခီးပွါယ်။

ပဏီတဒေးဘဇနာနိ...ဟူသောပုဒ်ကို။ ၊ပကဋ္ဌာဘာဝံနိဘဋ္ဌိ ပဏီတံ။ ၊ပဏီတေဟိ သံသဋ္ဌာနိ ဘောဇနာနိ ပဏီတဘောဇနာနိ။ ။ဟုပြု။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ၊ထောပတ်စသည်တို့ကား၊ပဏီတသာမည်ကုန်၏။ထိုပဏီတမည်ကုန်သော မြတ်သော ထောပတ်စသည်တို့နှင့် ရောနှော အပ်ကုန်သောဆုနစ်ပါးကုန်သော စပါးမျိုးတို့မှ ဖြစ်ကုန်သော ဘောဇဉ်တို့ သည်သာလျှင်ပဏီတ ဘောဇဉ်မည်ကုန်၏။ထိုပဏီတဘောဇဉ် ဖြစ်သော ထောပတ်နှင့်ဆွမ်းကိုလူလော့, ထောပတ်ကိုဆမ်း၍ လူလော့ စသည်ဖြင့် တောင်းသောရဟန်းဒေး တောင်းခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏၊ ခံခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။မျိုခြင်းကြောင့်ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ပဋ္ဌလို့။

ပညဝိတော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဋ္ဌု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန ဩကာသ်ခွဲ၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ထောပတ် ဆီဥ စသော မွန်မြတ်သော ပဏီတ ဘောဇဉ်တို့ကို တောင်းခဲ့စားကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂိလာနေန....ကား၊အနုပညတ်တည်း။ ၎င်းအနုပညတ်ကို ရဟန်းတို့ သည် မကျန်းမာကြ၍၊ ဂိလာနပုဿကရဟ: နိုးတို့က ငါ့ရှင်တို့၊ အဘယ် ကြောင့်မကျန်းမာဘဲ ဖြစ်ကြသနည်းဟုမေးမြန်းကြသောအခါ၊ ငါတို့သည် ရှေးဦးမူမြတ်သော ဘောဇဉ်တို့ကို တောင်းခံ၍စားကြ ,သဖြင့် ကျန်းမာကြ ကုန်၏။ယခုမူကား ၎င်းတို့ကို မသုံးဆောင်ကြရ၍ မကျန်းမာကြကုန်ဟု ဝိန့်ဆိုကြရာ၊မြတ်စွာဘုရားထံ ခွင့်ပန်လျှောက်ထားကြခြင်းကြောင့် ခွင့်ပြု ပညတ်တော်မူသည်။

ဘောဇနဝဂ်။ ၄၀-ဒန္တံပေါဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

အဓိဂ်ါ... ၁-ပဏီတဘောဇဉ်အဖြစ်၊၂-မနာခြင်း၊ ၃-တောင်းချိုရခြင်း၊ ၄-မျိုခြင်း။ဤအဓိဂ်ါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏၊

ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

---

၄၀ ဒန္တံပေါဏသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၉-၄၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ အဒိန္နံ မုခဒ္ဒါရံ အာဟာရံ အာဟာရေယျ အညတြ ဥဒကဒန္တပေါဏာ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဘောဇနဝဂ္ဂေါ စတုတ္ထော။

အကြင်ရဟန်းသည် ရေ,ဒန္တပုကိုထား၍၊ အာကပ်မခံအပ်သော ဆွမ်းစသောအာဟာရကို ခံတွင်းဝသို့ယူဆောင်စားသောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်။

အဒိန္နံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။နဒ္ဒိယတေတိအဒိန္နော၊တံ။ ။ဟူပြု။အာဟာရရ၏။ဟတ္ထပါသ် အံတွင်းခွံ့ တည်၍၊ ကိုယ်ဖြင့်၎င်း, ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုဖြင့်၎င်း, မပေးအပ်,မကပ်အပ်သော အာဟာရသည် အာဒိန္နမည်၏ ဟူလို။

အာဟာရံ....ဟူသောပုဒ်အရ၊ကာလိကလေးပါးလုံးကိုပင် ယူအပ်၏။ အညတြ ဥဒကဒန္တပေါဏာ....ဟူသည်ကား၊ အာဟာရမဟုတ်သော ရေ,ဒန္တပုကို အာဟာရဟုတ်ထင်ကုန်သောရဟန်းတို့၏ ကုက္ကုစ္စကိုပယ်လို၍ဟောတော်မူအပ်သောအနုပညတ်တည်း။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အာဟာရမဟုတ်သော ရေ,ဒန္တပုကိုထား၍၊ကြွင်းသော အာဟာရဖြစ်သော ကာလိကလေးပါးကို အကပ်မခံဘဲ၊ စားသောရဟန်းအား အကပ်ခံခြင်းကြောင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊မျိုတိုင်း,မျိုတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။(ဂုဇ္ဇဃိက္ခာဋ္ဌ ထင်ရှားလတ္တံ့။)

ပညပ်တော်မူစရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလျှ.ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ဝေသာလီပြည်၊ မဟာဝုန်တောင်၌၊မျှတ ရွှင်ပြီး၊ သီဘင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတပါးသည်၊ အာလုံးစုံသော ပုံသက္ကာကိုဆောင်လျက်၊ သုဿာန်,သစ်ပင်, တံခါးဆုံတို့၌၊ သေလွန်ကုန်သော အဘိုးအဘာတို့အလိုငှါ စွန့်ပစ်အပ်ကုန်သော ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို အာကပ်မခံဘဲ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-အာကပ်မခံခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုအပ်သော အဖြစ်၏ မရှိခြင်း၊ ၃-အခိုးစသော အဇ္ဈောဟာရိကဓ၏မရှိခြင်း၊ ၄-မျိုခြင်း။ ဤအဂ်ါလေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒန္တပေါဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဘောဇနဝဂ်အဘွင့် ပြီး၏။

အစေလကဝဂ်။ ၄၁-အစေလကသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၀ ၄၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အစေလကသမဏပရိဗ္ဗာဇကသမဏိ ပရိဗ္ဗာဇိကာယ၀ါ ခါဒနီယံ၀ါ ဘောဇနီယံ၀ါ ဒဒေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် အဝတ်မဝတ်သော တက္ကွတွန်းအား၎င်း, ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအား၎င်း,ပရိဗိုဇ်မအား၎င်း, ပိဝါလက်ဖြင့် ခဲဘွယ်ကို၎င်း,ဘောဇဉ်ကို၎င်း ပေးငြားအံ့၊ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ်ပြီး၏။

အစေလကသမဏိ....ဟူသော ပါဠိအရ၊အစေလက ဟူသည်ကား၊ အမှတ်မရှိသော ပရိဗိုဇ်ရဟန်း၏ အဖြစ်သို့ရောက်သော အဝတ်မဝတ်ဘဲ

သော တိုက္ထိတည်း။ ။ပရိဇ္ဇာဒိကာသဒ္ဒေါ....ဟူသော ပါဠိအရ၊ ပရိဇိုဇ်မည်သည်ကား၊ ရဟန်းကိုဂုဏ်း, သာမဏေကိုဂုဏ်း, ထား၍၊ အမျတ်မရှိပရိဇိုဇ်အဖြစ်သို့ရောက်သောအဝတ်ဝတ်သော တိုက္ထိတည်း။ ။ထိုသူတို့ အားတစုံတရသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို မိမိလက်ဖြင့်တရသော ပယောဂ ဖြင့်ပေးသောရဟန်းအား ဝဲချက်သောပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ပယောဂကို ဖြတ်၍ ဖြတ်၍ ပေးသောရဟန်းအား ပယောဂတိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ဝေသာလီပြည် မဟာဝုန်တောခို၊ မျှတ ရှင်ပြုံး၊သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ရှင်အာနန္ဒာမထေရ် သည်၊သံဃာတော်များခို၊ များစွာသော မုံ့ခဲဘွယ်တို့သည်၊ ကြွင်းကျန် ပိုလွန်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊မြတ်စွာဘုရားကို လျှောက်ထားလျက်၊စားကြွင်းစား တို့အားအာစဉ့်ဒုဋ္ဌုလ်၊မုံ့တရက်စိပေးဝေရာ၊ပဉ္စမိဖြစ်မတယောက်အား၊မုံ့ တရက်ဟုအာမ့တ်ထား၍၊နှစ်ခုသောမုံ့တို့ကို ပေးမိသဖြင့်၊ အခြားပရိဇိုဇ်မ တယောက်၏ သယောက်လင်ဟု ကဲ့ရဲ့သကြိုဟ်ခိုက်ရန်ပိုကြခြင်း။ ။ရဟန်း တပါးသည်၊ အာဇီဝက တယောက်အား ထောပတ်နှင့် နယ်အပ်သော ထမင်းကိုပေးလိုက်ရာ၊အာဇီဝကအရာမ်သို့ ရောက်သောအခါ၊အဘယ်မှ ရပါသနည်းဟု မေးကြလေလျှင်၊ဦးပြည်းရဟန်း သူကြွယ်အရာမ်မှ ရ၏။ဟု သာသနာဘော်ကို ထိပါးသော စကားကို ပြောကြားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-အညတိတ္ထိယ အမဖြစ်၊ ၂-ခွင့်ပြုခြင်း မရှိခြင်း၊ ၃-မျိုအပ် သော ဘောဇဉ်ကို မျိုစိမ့်သောဌါ မိမိလက်ဖြင့် ပေးခြင်း၊၍အဂိါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အစေလကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

•ဓ။.-396-28

၄၂-ဥယျောဇနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၁-၄၂ ။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံဗောဓဝသော ဂါမံဝါ နိဂမံဝါ ဝိဏ္ဏာယ ပဝိသိဿာမာတိ။ပ။။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ရဟန်းတပါးကို၊ ငါ့ရှင်လောလျှည့်၊ ရွာသို့ရင်း,နိဂုံးသို့ရင်း, ဆွမ်းအထိုင်ငါ ဝင်ကုန်အံ့။ ဤသို့ခေါ်၍ ထိုရဟန်းအား တစုံဘက သောအာဝိသက်ပေးရှိရင်း,မပေးမူ၍ရင်း,ငါ့ရှင်-ပြန်သွားလော၊ငါ့အား သင် နှင့် အတူတကွ၊ စကားဆိုရခြင်းသည်ရင်း,နေရခြင်းသည်ရင်း, မချမ်းသာ ချေ။တယောက်ထည်းထည်းသောငါ့အား စကားဆိုရခြင်းသည်ရင်း,နေရ ခြင်းသည်ရင်း,ချမ်းသာ၏။ဤသို့ဆို၍၊ထိုယုတ်မာသော အာကျင့်ကို ကျင့်လို ခြင်းကိုသာ အကြောင်းပြု၍၊အကြောင်းတပါးမရှိပါဘဲ လွှတ်လိုက်ခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဏ္ဏာတ္ထ။

အဝဲယဝတ္ထု-အစ်မှုပါယ်။

ဥယျောဇေယျ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ဥ-ဂ့ဲးဒို့သော-ယဇစတော်၊ပဟိဏာ အနက်ဟောဘ၏။ ။"ဥဒုနိနောက်၊ဒွေးဘော်ရောက်၊ မဘောက်ဇကန်မြီ"။ ၊ နိယာမ်အရ၊ဥ-ဥပသာရကြောင့်-ယျဟု ဒွေးဘော်ပြု။ မာတုဂါမနှင့်တကွ၊ ရယ်မြူးခြင်း,ကစားခြင်း,ဆိတ်ကွယ်ရာ အာရပ်ခွဲနေခြင်း, စသည်တို့ကို ပြု ခြင်းငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍သင်သွားလော့ဟုဆို၍ပြန်လွှတ်ခြင်းပင်တည်း။ ။ ထိုသို့ဆို၍ လွှတ်ကာမျှဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ လွှတ်အပ်သော ရဟန်း သည်၊ဒဿနူပစာဂိုဏ်း, သဝနူပစာဂိုဏ်း, တရားသော ဘဝါးလှမ်းဖြင့် စွန့်ပြေားအံ့-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။နှစ်ခုသော ဘဝါးလှမ်းဖြင့် စွန့်အပ်သည် ရှိသော် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤ၌-ဒဿနူပစာ,သဝနူပစာ,၏ အာရုံကို လွှင်တီးခေါင်၌ တဆယ့်နှစ်တောင်အတိုင်းအာရုဏ်ရှိသော အာရပ်ကိုယူ။ ။ နံရံစသည်ခြားရာ၌မူ၊ဂုဏ်းနံရံကိုပင်ယူ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပနန္ဒရဟန်းသည်၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းကို ဆွမ်းခံခေါ်၍၊တစုံတခုကိုမှ မပေးလိုက်ပါဘဲ၊ မွန်းတည့်ချိန်ခါမှ ပြန်လွှတ်လိုက်ရာ၊ ဆွမ်းပြတ်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-အနာစာရကို ကျင့်လိုခြင်း၊ ၂-ထိုအာကျိုးဌါ ပဋိဃကို လွှတ်လိုက်ခြင်း၊ ၃-ထိုသူ၏ဒဿနူပစာ,သဝနူပစာကို လွန်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဥယျောဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၎၄-သဘောဇနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၂-၉၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သဘောဇနေ ကုလေ အနုပခဇ္ဇ နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိသောအိမ်၌၊အိမ်တွင်းသို့ ဝင်၍ထိုင်ခြင်းကိုပြုငြားအံ့၊ထိုရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဘင်္ဂတည်။

အဝယဝတ္ထု-အဓိဋ္ဌါယ်။

သဘောဇနေ....ဟူသောပုဒ်ကို၊ ။ဥဘောဇနာ ဥဘောဇနာ၊သဟ ဥဘောဇနေဟိတိ သဘောဇနံ၊တသ္မိံ။ ၊ဟုပထမဗဟုဗ္ဗိ-သမာသ်တွဲ၊ ။ယံ၊ အကြင်အဖျိုးသည်။ ဥဘောဇနေဟိ၊ လင်မယားနှစ်ယောက်တို့နှင့်။ သဟ၊တကွ။ ဝတ္တတိ၊ဖြစ်တတ်၏။ ။ဟုပေး။ဤအလို-သဘောဇနေ၊လင်မယားနှစ်ယောက်ရှိသော၊ ကုလေ၊၌-ဟုပေး။ ဥဘောပုဒ်၏ဥ-ကို-အသရုပဖြစ်သောကြောင့်ရှေ့ ဟူလို၊ ။တနည်း။ ။ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဘောဇနံ။ ။လင်မယားရ၏။ ။သံဝိဇ္ဇတိ ဘောဇနံအသ္မိန္တိ သဘောဇနံ၊တသ္မိံ။ ။ဟုပြု။ကုလရ၏။ ။ဤအလို-သဘောဇနေ၊စည်းစိမ်ခံစားဘော်ရှိသော-ဟုပေး။

အနုပခဇ္ဇ....ဟူသော ပုဒ်ကား။ အနု-ရှေး၊ ပ-ရှေးရှိသော၊ ခဇ-ဒေတ်၊တွားပစ္စည်း။ နိသဇ္ဇ-ပုဒ်ကဲ့သို့ တွားပစ္စယန္တပုဒ်။ အနုပဝိသနတ္ထဝါစိ။

ထိုကြောင့်။အာနုပသဒ္ဓေ၊အိမ်တွင်းသို့ဝင်၍-ဟူပေး။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ယောက်ျားသည်မိန်းမ၏ဘောဇနမည်၏။မိန်းမသည်ယောက်ျား၏ ဘောဇနမည်၏။ဤသို့ ယောက်ျားမိန်းမ နှစ်ယောက်ရှိသော အိမ်ရှင်၊ကြီးသောအိမ်ဖြစ်ခဲ့။ တံခါးဘောင်၏ ဟတ္ထပါသ်ကိုစွန့်၍ ကျော်လွန်ထွက်ဝင်နေခဲ့။ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ယေ်သောအိမ်၌ အိမ်၏အလယ်ကို လွန်၍နေခဲ့။ပါဒိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းဝေးသောင်းမွှေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပနန္ဒမထေရ်သည်၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော တကာ၏အိမ်သို့သွား၏။ထိုသူသည် မယားနှင့်အတူ၊အိပ်ရာတိုက်ခန်း၌ နေဆဲဖြစ်၏။ထိုတကာသည်းရှင်းပနန်အထံသို့ ကပ်၍၊မယားကို ဆွမ်းလှူစေပြီးလျှင် ကြွတော်မူရန် နှစ်ကြိမ်,သုံးကြိမ် လျှောက်ထားရာ၊ မကြွဘဲနေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ၏ .. ၁-ရာဂမကင်းသော လင်မယားပေါင်းဆုံသည်၏ အဖြစ်၊ ၂-အိပ်ရာတိုက်ခန်း၏အဖြစ်၊ ၃-အဝေဘဒ်ရဟန်းမရှိခြင်း၊ ၄-အတွင်းသို့ဝင်၍နေခြင်း။ဤအင်္ဂါသေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သဘောဇနသိက္ခာပုဒ်အဆုံး ပြီး၏။

၄၄-ရဟောပဠိဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ် အဆုံး။

၉၃-၄၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ရဟော ပဋိဆ္ဆန္နေ အာသနေ နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် မာတုဂါမလူမိန်းမနှင့် အတူတကွ၊ဆိတ်ကွယ်သောနံရံစသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသောနေရာ၌ ထိုင်နေခြင်းကို ပြုငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိတ္ထာရထွေ။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပနန္ဒမထေရ်သည် မာတုဂါမနှင့် တယောက်ချင်းချင်း နံရံစသည်ဖုံးလွှမ်းသောဆိတ်ကွယ်သောအရပ်၌၊ နေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ (ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ၊အာဂါလည်း ရှေးအတိုင်းပင်။) ရဟောပဒိုဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၄၅-ရဟောနိသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၄-၄၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု မာတုဂါမေန သဒ္ဓိံ ကောဒကာယ ရဟော နိသဇ္ဇံ ကပ္ပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် မာတုဂါမလူမိန်းမနှင့် အတူတကွ၊ တယောက်ချင်းချင်း ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ထိုင်ခြင်းကို ပြုငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူသို့။ ။(ဂုဏ်းအဘွင့်လည်း ရှေး-ရဟောပဒိုဆ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်အတိုင်းပင်တည်း။ပေါ်လွင်ပြီ။) ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

၄၆-စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၉၅-၄၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု နိမန္တိတော သဘောဇ္ဇော သမာနော သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာပုစ္ဆာ။ပ။အာယသ္မာ တဉ္စေ သမယော။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊သက်နုံးလွှဆောအခါ, သက်နုံးချုပ်သောအခါ,မှတပါးသောအခါ၌၊ဘောဇဉ်ဖြင့် ဘိတ်အပ်ပြီးသော ဆွမ်းရှိလျက်၊ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကို မပန်မှာ၍၊ဘိတ်အင်သော ဆွမ်းမစားမီရှေ့၌၎င်း, ဘိတ်အင်သောဆွမ်းကို စားပြီးသည်မှနောက်၌၎င်း,ဘိတ်အင်သောအိမ်မှ တပါးသောအိမ်တို့၌ တည်ခိုလည်သွားလာငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ဂုဏ်းသက်နုံးလွှဆောအခါ, သက်နုံ ချုပ်သောအခါ၌မူ တည်ခိုထည်ငောင်း၏။အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ဝိနယဂုဠ္ဍတ္ထဒီပနီကျမ်း။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

နိမန္တိတော....ဟူသော ပုဒ်ကား၊ နိ-ရှေးရှိသော၊ မန္တ-ဝေတ်၊တ-ပစ္စည်း။ ။နိမန္တိယတေတိ နိမန္တိတော။ ။ဟု ကမ္မသာဒိပြု။ ရဟန်းရဖို့။ **သဘဉ္ဇော**....ဟူသောပုဒ်ကိုကား။ ။သဟဘာဝတ္ထေနာတိသဘတ္ထော။ ။ဟု ပထမာဗဟုဗ္ဗိ-ပြု။ ရဟန်းရဖို့။ထိုကြောင့်၊ သမာနော ဟူသောပုဒ်နှင့် နိမန္တိတော သမာနော၊သဘတ္ထော သမာနော။ ။ဟု နှစ်ပုဒ်လုံးဋ္ဌပင်စပ် အာပ်ဖို့။

သန္တံဘိက္ခုံအနာဗုဆ္ဆော....ဟူသောပုဒ်၌၊ အနာပုဆ္ဆ-ကား၊ အာ-ရှေးရှိသော၊ပုဆ္ဆ-ဝေတ်၊ တွာ ပစ္စယန္တလောပဟုံ။ဆ္ဆ-ဖို့အစိတ်ကို အာပြုသော ကိုတ်ပုဒ်တည်း။ ။န-အာပုဆ္ဆာ အနာပုဆ္ဆာ။ ၊ဟုပြု။ဥပစာသိမ် ဒဿနူပစာအတွင်း၌၊ တွေ့မြင်သောပန်ကြားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ရဟန်း သည်သာ သန္တံဘိက္ခုံမည်ဖို့။ဂုဏ်းရဟန်းကို အာကျွန်ုပ်သည် ဤမည်သော အိမ်သို့သွားအံ့ဟု မပန်ကြားခြင်းသည် အနာပုဆ္ဆာမည်ဖို့။ ။အာကယ်၌ ဒဿနူပစာတဆဲ့နှစ်တောင် အတွင်း၌၊မတွေ့မမြင် ရှာဖွေရမည်ဖြစ်အံ့၊ ထိုရဟန်းသည် အာသန္နမည်ဖို့။

မုရေဘဏ္ဍံဝါ....ဟူသောပါဋ္ဌအရ၊ပုရေဘတ်မည်သည်ကား။ အုံကြွင် ဆွမ်းဖြင့်ဘိတ်ဖို့။ထိုဆွမ်းကိုမစားမီအချိန်တည်း။ ။**ပဆ္ဆာဘဏ္ဍံဝါ**....ဟူ သောပါဋ္ဌအရ၊ ပဆ္ဆာဘတ်မည်သည်ကား၊ အကြွင်ဆွမ်းဖြင့် ဘိတ်ဖို့။ထို ဆွမ်းကိုယုတ်သောအားဖြင့်သမန်းမြက်ဖျားဖြင့်သော်လည်း စားဖို့ ထိုစား သည်မှနောက်ဖြစ်သော အချိန်ပင်တည်း။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဆိုအပ် သောအခါကိုထား၍ ဘိတ်သောဒါယကာမှ၊တပါးသောဒါယကာ၏အိမ်၌ ဥပစာသို့ဝင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖို့။ရှေးဦးစွာ ခြေလှမ်း သည် တံခါးခုံကိုလွန်စေအံ့။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖို့။ နှစ်ချမြောက်သော ခြေလှမ်းကိုလွန်စေအံ့၊ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဖို့၊ ။ဟူလို။

ပညာဘာဝနုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မွန်၊ဝေဠုဝန် ဥယျဉ်ကျောင်း၌၊ ကံနိုးအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်ဘော်မူစဉ်၊

ဥပနန္ဒ-မထေရ်၏ အာလုပ်အာကျွေး တကာတဦးသည်၊ ရှင်ဥပနန်အား၎င်း, အခြားသော ရဟန်းတော်များအား၎င်း, ဆွမ်းစားပင့်ရာ၊ အခြားသော သံဃာတော်များကား စောစောကပင်အိမ်သို့ရောက်နှင့်၍၊ ငါတို့အား၌ဆွမ်းကုလားလောဟုဆိုကြသော်လည်း၊ရှင်ဥပနန်ကိုအကြောင်းပြု၍လူသောဆွမ်းဖြစ်၍ အရှင်ဥပနန်မကြွလာသေးသဖြင့် စောင့်ဆိုင်း၍ နေစေ၏။အရှင်ဥပနန်လည်းအခြားသောအမျိုးအိမ်သို့သွားနေသဖြင့်နေမြင့်မှ ကြွသော၍၊ဆွမ်းကိုအာလှူခံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်ဘော်မူသည်။

သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာပုစ္ဆာ,ပုရေဘတ်ကံ,ပစ္ဆာဘတ်ကံ,အညတြသမယာ.... ဟူသော လေးပါးသော ပညတ်သည်-အာနုပညတ်မည်၏။ ဤအာနုပညတ်တို့ကို၊ရှင်ဥပနန်နှင့် သက်ဆိုင်သော ရဟန်းစသည်တို့ကို အကြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူသည်။

အခ်ိဳ....၁-ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တပါးပါးဖြင့် ဘိတ်သည်ကို သာယာခြင်း၊ ၂-ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းတို့ကိုမပန်ခြင်း၊ ၃-ဘိတ်သောအိမ်မှ တပါးသော အိမ်သို့ဝင်ခြင်း၊၄-မွန်းတည့်ကိုမလွန်ခြင်း၊ ၅-အဓိ, ဘေးရန်, မရှိခြင်း။ဤအာဒိငါးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စာရိတ္တသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၄၇-မဟာနာမသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၆-၄၇။ ။အင်္ဂလာနေနံ ဘိက္ခုနာ ဧဘတုမာဿပစ္ဆယာ ပဝါဒုဏာ သာဒိတဗ္ဗာ။ပဒါပိစ္ဆိုယံ။ ။

မနာသော ရဟန်းသည်၊လေးထပတ်လုံး ဆေးပစ္စည်းဖြင့် ဘိတ်ခြင်းကို သာယာမှီဝဲ၏။တဘန် ဘိတ်ခြင်း,အမြဲဘိတ်ခြင်းကိုထား၍၊ ထိုဘိတ်မှီဝဲသော ညဉ့်အပိုင်းအခြား,ဆေးအပိုင်းအခြားထက် အလွန်သာယာငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါဒိတ်မှီဝဲပတ်သင့်၏။ တဘန်ဘိတ်မှ, အမြဲဘိတ်မှပြုပါမူ၊ သာယာမှီဝဲ၏။အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပဏ္ဏာတ္တိ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို သုံးလူ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သက္ကတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည်၊ ဒိုင်ကြောဝေဂုံ ကျောင်းနှစ်၊ ကိုန်းအောင်း မွေ့ထျော်၊

စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရေဟာန်းတို့သည်၊မဟာနာမ်-မည်သော သာကီဝင်မင်း၏ အသက်ထက်ဆုံး ဆေးပန္နဲညှင်းဖြင့် ဘိတ်ထားချက်အာရ၊မဟာနာမ်-မင်းကကောင်းစွာဝတ်ရုံရန်သတိပေးစကားလျှောက်ထားမှုကို ရန်ငြိုးဘွဲ့၍ အလွန်တောင်းဆိုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အာဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်ပြီ)။

အင်္ဂါ....၁-သံဃာကို ဘိတ်ခြင်း၊၂-ထိုဆေးမှ တောင်းခြင်း၊ ၃-မနာခြင်း၊ ၄-အဝိုင်းအခြားကိုလွန်ခြင်း။ ဤအာဂါဂါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

မဟာနာမသိက္ခာပုဒ်အဆွင့် ပြီးပြီ။

၄၈-ဥယျူဇ္ဇသေနာသိက္ခာပုဒ် အဆွင့်။

၉၇-၄၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဥယျူဇ္ဇံ သေနံ ဒဿနာယ ဂစ္ဆေယျ အညတြ တထာရူပပစ္စယာ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်သွားသင့်,သွားထိုက်သောအကြောင်းကိုထား၍၊တပါးသောအခါ၌၊ပြည်မှထွက်သောအာဂါ ၄-ပါးမှိုသောစစ်သည်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါသွားငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလေ။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဇ္ဇ အဓိပ္ပါယ်။

ဥယျူဇ္ဇံ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဥ-ရှေးမှိုသော၊ယုဇ-ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း၊ ရူဝေဒိရုပ်၊ ဂတ္ဂုဏ္ဍဖြစ်၏။ ။ဥဒ္ဓဟိတွာယုဇ္ဇတိဂစ္ဆတီတိဥယျူတ္တာ၊ ။ ဟူပြီ။ ။ထိုကြောင့်။ ဥယျူတ္တံ၊ ပြည်မှထွက်၍သွားသော၊ ။(သဒ္ဒဏ္ဍ)။ ဝ်၊ပြည်မှထွက်၍ စစ်တက်သော။ ။(ဇဝ်ဟာရဏ္ဍ)ပေး။

သေနံ....ဟူသော ပါဠိအာရုကား။ ဆင်စစ်သည်,မြင်းစစ်သည်, ရထားစစ်သည်,ခြေသည် စစ်သည်-ဤလေးပါးကိုယူ။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဤသို့သဘောရှိသော ပြည်မှ ထွက်သွားသော စစ်သည်ကို ကြည့်အံ့ဟု ထွက်သွားအံ့။ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ အကြောင် အာရုပ်၍ ရပ်ထွက် ကြည့်အံ့။

အနေလေးကဝဂ်။ ၄၉ သေနာဝါသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၂၂၅

ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဥပစာကိုစွန့်၍ အဘာန်တသဲလဲကြည့်အံ့၊ ပါဗိတ်အာပက်သင့်၏။ ၊ဟူလို၊

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေဘဝန် ဟရုကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ပဒေသနဒီ ကောသလ မင်းကြီးသည်၊ စစ်သည်နှင့် တကွ၊ စစ်မြေပြင်သို့ထွက်ရာ၊ စစ်သည်တို့ကို ကြည့်ခြင်းငှါ သွားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အညတြတထာရူပပန္ဓယာ....ကား၊အနုပညတ်တည်း ၎င်းအနုပညတ်ကို ရဟန်းတပါး၏ဦးရီးတော်သည်၊စစ်သည်ဘောင်၌ မားကျန်းမာဖြစ်နေရာ၊တူဦးပစ္စင်းကြွလာရန် လျှောက်ထားမှုကို အကြောင်းပြု၍နှင့်ပြုတော်မူသည်။

အင်္ဂ၊ ...၁-ပြည်မှာသွက်သော စစ်သည်ကိုကြည့်ရှုခြင်းငှါ သွားခြင်း၊ ၂-နွင့်ပြုရာ အာရပ်မှ တပါးသော အာရပ်၌ ကြည့်ခြင်း၊ ၃-ထိုသို့သော အကြောင်း၏ဂုဏ်၊ဘေးရန်၏ဂုဏ်၊ မရှိခြင်း။ ၍အဂါဒိသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဥယျူတ္တသေနာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၄၉-သေနာဝါသသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၈-၄၉။ ။သိယာဒ တာသ ဘိက္ခုနော ကောစိဒေဝ ပစ္စယော သေနံ ဂမနာယ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

ထိုရဟန်းအား စစ်သည် ဘောင်သို့ သွားခြင်း၌ တစုံ တခုသော အကြောင်း၌၍ သွားငြားအံ့ ထိုရဟန်းသည် ထိုစစ်သည်ဘောင်၌ နှစ်ညဉ့်၊ သုံးညဉ့်သာ နေအပ်၏၊ထိုနှစ်ညဉ့်၊ သုံးညဉ့်ထက် အလွန်နေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညပ်တော်မူစဉ်ခြင်း အကြောင်းခံစဉ်။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဘော်.ကို၊သုံးလူ့.ထွဉ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ဆွေကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အကြောင်းရှိ၍ စစ်သည်ဘောင်သို့ သွားကြစဉ်၊ သုံးညဉ့်ထက် အာလွန် နေကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊ ။(အဓိပ္ပါယ်ပေါ်လွင်ပြီ။)

အင်္ဂါ....၁-သုံးညဉ့်ကို လွန်ခြင်း၊ ၂-စစ်သည်ဘောင်၌ နေဝင်ခြင်း၊ ၃-နာခြင်းစသည်မရှိခြင်း၊ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။။

သေနာဝါသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၅၀-ဥယျောဓိကသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၉-၅၀။ ။ဒိဋ္ဌဓမ္မတ်ရတ္တိံ ဧဝံ ဘိက္ခု သေနာယ ဝသမာနော။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အဓိပ္ပါယ်ဝဏ္ဏနာ။

ဥယျောဓိကံ .. ဟူသောပုဒ်ကို၊ ။ဥဂ္ဂတ်ဘဲ့ဥဂ္ဂတ်ဘဲ့ ယဂ္ဃိန်ဘိ ဇေတ္ထောတိ ဥယျောဓိကံ။ ၊ဟုပြု စစ်ထိုးရာ စစ်မြေပြင်သည် ဥယျောဓိက မည်၏-ဟူသို့။ ၊ဗလေဋ္ဌံ... ဟူသောပုဒ်ကို၊ ၊ဗသသဘဋ္ဌံ ဇေတ္ထောတိ ဗလဋ္ဌံ။ ။ ဟုပြု။ ၊အဉ္ဇကထာ၌၊ ဓာနုန်-ကြိယာထည့်မှကား၊ အနုက် ပြည့်စုံခန် အလို၌သာတည်း။ ။တနုည်း။ ၊ဗလံဂကိယတိ ဇေတ္ထောတိ ဗလဋ္ဌံ။ ။ ဟုပြု စစ်သည်ဗိုလ်ပါ ရေတွက်ရာ အရပ်သည်-ဗသဋ္ဌမည်၏ ။ ။ဟူသို့။

သေနာဗျူဟံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဝိယူဟိယတေ သဒ္ဒါတို့ကို ယတေ ဗျူဟော။သေနာယ ဗျူဟော သေနာဗျူဟော။ ။ဟူပြု၊စစ်ဆင်ရာအရပ် သည်သေနာဗျူဟမည်၏ ဟူသို့။ ။**အာဟိကဒဿနံ....ဟူသောပုဒ်ကို။** ။ အဏာတိ ဘေရဝသဒ္ဒံ ကရောတိဘိ အာဟိကံ။ ။အာဟိကာသဒ ဒဿနံ အာဟိကဒဿနံ၊ ။ဟူပြု။အာဏာ-ဘေတ်၊ဤက ပစ္စည်းဖြစ်၍၊ရဒ္ဓဇ-ဏာကြီး နှင့်မှအာသင့်မှတ်။ ။အနိုကံ ဟု ဂိုတတ်၏၊ မသင့်၊ ။ဆင်တပ်, မြင်းတပ်,ရထားတပ်, ခြေသည်သူရဲတပ်,သည် အာဟိကမည်၏-ဟူလို။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။စစ်သည်ဘောင်ဒ္ဒပင် နေသော်လည်း၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး သောအရပ် ၄-ပါးသို့ကြည့်ရှုခြင်းငှါ မသွားအပ်။သွားသော ရဟန်းအား ဘဝါးလွှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ခြင်ကောင်းသောအရပ်၌ တည်၍ ရှုသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဒဿနူပစာကိုစွန့်၍ အာဘန် တလဲလဲရှုသော ရဟန်းအား ပယောဂတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေဟဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း ပွဲလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊စစ်ထိုးရာအရပ်၌ နှစ်ရက်,သုံးရက်နေကာ၊စစ်တိုက် ရာအရပ်သို့ သွားရာ၊ရဟန်းတပါးကို မျှားထိမှန်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ဥယျူတ္တာသိက္ခာပုဒ် အာတိုင်း အဂိါလေးပါးတည်း။)

ဥယျောဓိကသိက္ခာနှန်အာဘွင့် ပြီးပြီ။
အစေလကဝဂ်အာဘွင့် ပြီး၏။

သုရာပါနဝဂ်။ ၅၁-သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၀၀-၅၁။ ။သုရာမေရယပါနေ ပါစိတ္တိယံ။

သေအာရက်ကိုသောက်ခြင်းကြောင့်ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

သုဏ္ဍမေရယပါနေ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။သုရာမကေန ဍကေန ဝန စရကေန ကတာဘိသုရာ။ ၊သုရာမကေန၊သုရာအာမည်ရှိသော ဍကေန ဝနစရကေန၊ တယောက်သော တောရဆိုးသည်။ ကတာ ပြုအပ်သည် တည်း။ဟူပေး။ ။မဒံ ဇနေတိတိမေရယံ။ ။သုရာစ မေရယဉ္စ သုရာမေရယံ။ ၊ပိယတေ ပါနံ။ ။သုရာမေရယသဿ ပါနံ တထာ၊တာဒ္ဓိ ံ။ ။ဟူပြု။

ဤ၌-သုရာ၏အာရကား။ ။"ပိဋ္ဌ ပူဝ၊ဩဒန၊ကိဏ္ဏ သမ္ဘာရာ" ။ ။လက်ာအာရ။ ၁-မုံ့ညက်ဖြင့် ပြုအပ်သော ပိဋ္ဌသုရာ။ ၂-မုံ့ဖြင့်ပြုအပ်သော-ပူဝသုရာ။ ၃-ထမင်းဖြင့်ပြုအပ်သော ဩဒနသုရာ။ ၄-တဆေးမှုန့်ထည့်၍ပြုအပ်သော ကိဏ္ဏသုရာ။ ၅ ဖန်းခါး,သျှစ်သျှားစသော အဆောက်အဦးစသည် ထည့်၍ ပြုအပ်သော သမ္ဘာရသုရာ-ဟူ၍ သေဒါးမျိုးရှိ၏၊

မေရယ-၏အာရကား။ ။"ပုပ္ပဖလာ၊မဓွာဒ္ဒု၊သမ္ဘာရ၊ပဋ္ဌမေရယာ" ။ လက်ာအာရ။ ၁-ပန်းပွင့်ရည်ဖြင့် ပြုအပ်သောပန်းအာရက်။ ၂-သစ်သီးရည် ဖြင့်ပြုအပ်သော သစ်သီးအာရက်။ ၃-ပျားရည်ဖြင့် ပြုအပ်သောပျားအာရက်။ ၄-ကြံရည်စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော တင်လဲအာရက်။ ၅-ဆီးပြုသျှစ်သျှား စသည်ထည့်၍ ပြုအပ်သောအာရက်,ဟူ၍ အာရက်ငါးမျိုးရှိ၏။ ၊ထင်းသေ, အာရက်ကို ယုတ်သောအားဖြင့်သမန်းမြက်ပျားဖြင့်ဆော်လည်း သောက်အံ့။ ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ယဇကာလ ထန်းရေချိုကိုသောက်ရာ၌၊ အချိုသော ဆရာတော်ဘို့ကား၊ အပြစ်မရှိဟု အာယုရှိဘော်မူ၏။ ။ငါတို့၏ ကျေးဇူးတော်ခင် ဖြစ်တော်မူသော "ခင်ဗျန်ဆရာတော်ဘုရားကြီး"ကား။

"တာလ နာဠိကေရဒိနံ ရသော ဂလိတဒေဘိနဝကာလတော ယေဝ စ ပဋ္ဌာယ"။

ဟူသော တေရသကော်ဇိကာ-စသည်အာရ၊ ဌင်းထန်းရေချိုကို ကျိုချက်ပြုံးမှ သောက်ဒေါသ၏-ဟု ဝိန့်တော်မူ၏။

သုရာပါနဝဂ်။ ၅၂ -အဂ်ိုလိပတောဒကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၂၂၉

ပညပ်တော်မူစရာခြင်း အစကြာင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုဟသုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ကောသမ္ဗီပြည် ဋ္ဌ၊ဂိုနိုးအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊အာရှင် သာဂတသည်၊ဘဒ္ဒိ ဝတိရွာ၊အာမ္ဗတိဝတ္ထုဆိပ်၊ ဇဋိလရသေ့၏ကျောင်းဋ္ဌိသော နဂါးမင်းကို နှိပ် နင်းနိုင်ဆဖြင့် တကာများအလွန်တရာကြည်ညိုပွါး၍၊ ပစ္စည်းလေးပါးအလို ရှိရာ အလျှံခံရန်ဘိတ်ထားသောအခါ၊ဆဗ္ဗဂ္ဂိတို့၏ သေအာရက်ကို လျှုရန် စီမံချက်အရ၊တကာတို့သည် သေအာရက်ကိုစီမံ၍၊ အာရှင်သာဂတမထေရ် သည် ဆွမ်းခံဝင်သောအခါ သေအာရက်တို့ကို ကပ်၍၊ သေအာရက်ကို သောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ိုဂ်ါ....၁-သေအာရက်၏အဖြစ်၊ ၂-ငင်းတို့ကို သောက်ခြင်း။ဤအဂ်ိုဂ်ါ နှစ်ပါးပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏၊

သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၅၂-အဂ်ိုလိပတောဒကသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၁-၅၂။ ။အဂ်ိုလိပတောဒကော ပါစိတ္တိယံ။ ။

ချိုင်းထိုး၍ကစားခြင်းကြောင့် ပ်စိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု အစီဋ္ဌိယ်။

အဂ်ိုလိပတောဒကော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အဂ်ိုလိဟိ ပာဏ္ဍုနံ အဂ်ိုလိ ပတောဒေါ။ ။သောယေဝ အဂ်ိုလိပတောဒကော၊တဿိံ။ ။ဟူပြု၊ ။ ပတောဒ-၌၊ပ-ရှေးရှိသော၊ တုဒ-ဓာတ်၊ပိဋ္ဌနတ္ထ။ ။ရေဟန်းအားလက်ညှိုး ဖြင့် လက်ကတိုးစသည်၌ ထိုးသဖြင့်ရယ်စေခဲ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊-ဟူလို။

ပညပ်တော်မူစရာခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် ဗွန်၊ဇေတဝန် မဟာကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဆဗ္ဗဉ္ဉုရဟန်းတို့သည် သတ္တရသဝဂ္ဂိရဟန်းငယ်ဘဝါးအား လက်ညှိုးထိုး၍ ကစားရာ၊ပင်ပန်း၍ ရုတေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အနက်ဂါ... ၁ ရယ်မြူးလိုခြင်း၊၂ -မိမိကိုယ်ဖြင့်ပဋ္ဌင်းဏ်ကိုယ်ကို သုံးသပ်ခြင်း။ဤအဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အာဂိလိပတောဒကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၅၃-ဟသဓမ္မသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၂-၄၃။ ။**ဥဒကေ သဟဓမ္မေ ပါစိတ္တိယံ။** ။

ရေ၌ မြူးတူးကစားခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အဓိကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်ဖန်၊ဇေတဝန ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေါင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သဗ္ဘာရသဝဂ္ဂိရဟန်းငယ်တို့သည်၊အစိရဝတီမြစ်အတွင်း၌၊ ရေချိုးကစား ကြရာ ပဿေသနဒီ ကောသလမင်းမြင်တော်မူ၍ ပင့်ခေါ်လျက် ထန်းလျက်ခဲ ကြီးတို့ကိုလွှဒါန်း၍၊ မြတ်စွာဘုရားအားတို့လည်း ထန်းလျက်တခဲကို လွှစေသော ပရိသာယ်အားဖြင့် လျှောက်ထား၍ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အဓိဂ္ဂါယ်ပေါ်လွင်ပြီ။)

အနက်ဂါ.... ၁ ဖမျက်နှစ်လောက်သော ရေအဖြစ်၊ ၂ -မြူးတူးလုံသဖြင့် ကစားခြင်း။ဤအဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဟသဓမ္မသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

သုရာပါနဝဂ်။ ၅၄-အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၂ ခဲ့ ၁

၅၄-အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၃·၅၄။ ။အနာဒရိယေ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

ပဂ္ဂလ,မေ့,နှစ်ဌာနကို မရိုသေခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။
ဟူလို၊ ။ဤကား ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိဗျာယ်။

အနာဒရိယေ....ဟူသောပုဒ်အရာ၊အနာဒရိယသည်-ပုဂ္ဂလအနာဒရိယ, မေ့အနာဒရိယ,ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ထိုတွင်-ပဉ္စင်းဖြစ်သော သူသည်၊ ပညတ်တော်ဖြင့် ဆိုသည်ရှိသော်၊ဤရဟန်းသည်ကား၊ နှင်ထုတ်အပ်သော သူတည်း,နှိပ်စက်အပ်သော သူတည်း,ကဲ့ရဲ့အင်သော သူတည်း,ဤရဟန်း၏ စကားကို မသိုက်နှာအပ်၊ဤသို့ ပြောဆိုဆုံးမသော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကို မရိုမသေမထီလေးစား ပြုခြင်းသည် ပုဂ္ဂလာနာဒရိယမည်၏၊ ။ပဉ္စင်းဖြစ်သော သူသည်၊ ဝိနည်းပညတ်ဖြင့် ဆိုဆုံးမသည်ရှိသော်၊ဤတရားသည် မကြာခဏ ပျောက်ကွယ်သွားမည့် တရားတော်တည်း။ဤသို့လျှင် သိက္ခာပုဒ်တော်ကို မကျင့်လိုသည်ဖြစ်၍ မရိုသေခြင်းသည်-မေ့မှာနာဒရိယမည်၏။ဤသို့ ပုဂ္ဂလ, မေ့နှစ်ပါးကို မရိုသေခြင်းကြောင့် ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ကောသမ္ဗီပြည်၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆန္နမထေရ်သည်၊ ပုဂ္ဂလ,မေ့,ကို မရိုမသေ ကျင့်ကြံခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁ ပဉ္စင်း၏ပညတ်တော်ဖြင့်ဆိုခြင်း၊၂ -မရိုသေခြင်း၊ ဤအင်္ဂါ ၂ နှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အနာဒရိယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၅၅-ဘိဳသာပနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၄-၅၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ ဘိဳသာပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊တပါး၊သော ရဟန်းကို ချောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါဒတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

ပညပ်းတော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝန် ကျောကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းမှ လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သက္ကရသဝဂ္ဂိ ရဟန်းငယ်တို့ကို ချောက်ကြခြင်း, ကြောက်စေကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အက်ိ....၁-ပဌမ၊ဖြစ်၊ ၂-ထိုသူ၏မြင်ကောင်း,ကြားကောင်းကျွန်၊ ကြောက်စိမ့်သောဘေါ လုံ့လဖြုံခြင်း။ ဤအက်ိုနှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဘိဳသာပနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၅၆-ဓောတိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၅-၅၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အဂိလာနော ဗိသိဉ္စနာ ပေက္ခော ဓောတိံ သမာဒဟေယျ၀ါ သမာဒဟာ၀ေယျ၀ါ၊ အညတြ တထာရူပပစ္စယာ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်းသည် ဆီမီးညှိထွန်းခြင်းစသည်ကိုထား၍၊မနာဘဲ တံ့လို့သည်ဖြစ်၍၊ မီးကို မိမိကိုယ်တိုင်မူသည်း ညှိငြားအံ့၊ သူတပါးကိုမူလည်း ညှိစေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝဒ္ဒဲ-အခ်ီပွါယ်။

ဓိသိဗ္ဘုနာပေကွေ....ဟူသောပုန်ကို။ ။ဝိသိဗ္ဘိယတော ဝိသိဗ္ဘုနံ။ ။ဝ-ရှေး ရှိသော၊ သိဝု-ဓာတ်၊ ယု-ပစ္စည်း။ ။အာပေကွဘိတိ အာပေကွော။ ။ ရဟာန်းရဏ်။ ။ဝိသိဗ္ဘုနံ အာပေကွော တထာ။ ။ဟူပြု။ ဝိသိဗ္ဘုနာပေကွော၊ မီးလှုံခြင်းကို ငဲ့သည် ဖြစ်၍။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ။ဝါ၊ မီးလှုံလိုသည် ဖြစ်၍။ (အဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ပေး။

သမာဒပေဟယျ....ဟူသော ပုန်ကားး။ သံ-ရှေး, အာ-ရှေးရှိသော-ဒဟာ ဓာတ်၊ ဒေယျ-ဝိဘာတ်။ သံဒယ္ဟနတ္ထဖြစ်ဏ်။ ။ထိုကြောင့်၊ သမာဒပေဟယျ၊ မိမိ မှာလည်းတောက်လောင်စေငြားအံ့။ သမာဒဟာပေယျ၊ သူတပါးကိုမှာလည်း တောက်လောင်အောင် ပြုစေငြားအံ့။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ။ဝါ၊ ညှိအံ့, ညှိစေအံ့။ (ဆေါဟာရတ္ထ) ပေး။

ဓာဆာရူပပန္ဓယာ....ဟူသောပုန်အာရကား၊ ဆိမီးညှိထွန်းခြင်း, သပိတ် ဖုတ်ရန် မီးညှိခြင်း, စသည်ကိုယူ၊ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။မီးလှုံလိုသည် ဖြစ်၍၊ မီးကို ကိုယ်တိုင်သော်ငင်း, သူတပါးကိုသော်ငင်း, ညှိစေအံ့။ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏-ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏု။

၍သိင်္ဂါလပုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ဘဂ္ဂတိုင်း။ သံ သုမာဂဓိရိပြည်၌၊ သိတင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ပဲစဉ်းခံတော၌ မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ဆောင်းတွင်းအာခါ၊ အခေါင်းရှိသော သစ်တုံးကို၊ မီးရှို့၍ လှုံကြရာ၊အခေါင်းတွင်းရှိ ငြွေဟောက်သည် ပူသဖြင့် ထွက်လိုက်ခြင်း တည်းဟူသော ဒေကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-မနာခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုသောအကြောင်း မရှိခြင်း၊ ၃-လှုံလို ခြင်း၊ ၄-ညှိခြင်း။ ၍အာဂီါလေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဓောတိသိင်္ဂါပုန်အာဘွင့် ပြီးပြီ။

၅၇-နာနာသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၆-၅၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ သြရေနန္ဓမာသံ နာယေယျ အညတြ သမယာ၊ ပါစိတ္တိယံ။ပ။အယံတတ္ထသမယော။

အကြောင်ရဟန်းသည် အောက်ပါ အခါတို့မှ၊ တပါး၊သော အခါ၌ ရေချိုးသည်နှမှ၊ လခွဲ ၁၅-ရက်မပြည့်မီအတွင်း၌ ရေချိုးငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၁-နွေလေးလတွင်အဆုံးဖြစ်သော ကြွင်းသောတလခွဲဖြစ်သော ပူသောအခါ၊ ၂-ဆီးညှဉ်၏ရှေးဦးဖွားသော လဖြစ်သောအိုက်သောအခါ၊ ၃-နာသောအခါ၊ ၄-တံမြက်လှည်းခြင်း စသော အမှုလုပ်သောအခါ၊ ၅၊အင်္ဂွန်ရှည်သော ယူဇနာခွဲခရီးကိုသွား၊သောအခါ၊ ၆-မြို့နှင့်တကွ လေပြင်းထ၍၊ ဆီးကျသောအခါ၊ ဤအခါ ခြောက်ပါးတို့၌ကား၊ လခွဲပင် မပြည့်သေးသော်လည်း ရေချိုးအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ငါးထွာထွ။

ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှန်၊ ဝေဠုဝန ဣသရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တပေါ်ဒါ မြစ်တွင်း၌ ရေချိုးကြရာ၊ဗိန္ဓိသာရမင်းမြတ်လည်း၊ ရေချိုးအံ့သောငှါ လာလတ်သော်၊ ရဟန်းတော်များ ရေချိုးနေသည်ကို တွေ့ဖို့သဖြင့် ဆိုင်းငံ့နေရာ၊နေဝင်မှရေချိုးရသည်ဖြစ်၍ မြို့တံခါးပိတ်နှင့်သဖြင့်၊ မြို့ပတ်ပင်အိပ်ရ၍ မိုးသောက်ထတ်သော်၊ ဘုရားထံသွားလျက် ၎င်းအကြောင်းစုံ လျှောက်ထားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ဤသိက္ခာပုဒ်ကား၊ မဇ္ဈိမဒေသအရပ်တွက်သာ ဟောတော်မူသည်။ ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ။)

အဓိ္ဌ....၁-မစ္ဆိုမငေးသအဖြစ်၊ ၂-လခွဲမပြည့်ခြင်း၊ ၃-သမယ၏ငြင်း, ဖြစ်တဘက်သို့ သွားခြင်း၏ငြင်း, ဘေးရန်၏ငြင်း, မဂ္ဂိခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

နာနာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၅၈-ဒုဇ္ဇဉ္ဇကရဏသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၇-၅၈။ ။နဝံ ပန ဘိက္ခုနာ စီဝရလာဘေန တိဏ္ဏံ ဒုဇ္ဇဉ္ဇ ကရဏာနံ အညတရံ ဒုဇ္ဇဉ္ဇကရဏံ အာဒိတဗ္ဗံ။ ပ။ ပါစိတ္တိယံ။ ။

သက်ိန်းအာဿစ်ကိုရသော ရဟန်းသည် သုံးပါးကျုန်သော အာဆင်းကို ပျက်တတ်ကုန်သော၊ ၁ စိန်းညှိသောအာဆင်း၊ ၂-ညွန်၊ ၃-မည်းသော အာဆင်းသုံးပါးတို့တွင်၊ အညိုကိုဖြစ်စေ,ညွန်ကိုဖြစ်စေ, အမည်းကိုဖြစ်စေ, တပါးပါးကို ယူအပ်၏။၀၊ယူ၍ ကပ္ပဒိန္နုထိုးအပ်၏။အကြင် ရဟန်းသည် သက်ိန်းသစ်၌ အာဆင်း၏ပျက်ခြင်းကို ပြုခြင်းသုံးပါးတို့တွင်၊ ၁ပါးပါးသော အာဆင်း၏ပျက်ခြင်းကိုပြုခြင်း ကပ္ပဒိန္နုကို မယူငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီပွါယ်။

နဝံပနဘိက္ခုနာစီဝရလာဘေန....ဟူသော ပုဒ်ကား၊ ပန-သဒ္ဒါတပါး ခြားလျက်၊စပ်အပ်သော ဝိသေသနပဒပဘာ သမာသ်ပုဒ်တည်း။ နဝံစီဝရ လာဘေန-ဆိုလိုသည်။ ။လာဘေန-ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အာလစ္ဆိတိလာ ဘောဒေန။ ။ဟု အာတိတ်ကမ္မသာဓ်ပြု။လာဘ-ဓာတ်၊ ဏ-ပစ္စည်း။ ။ အာဠကထာဒ္ဒိကား၊ အ-ပစ္စည်းသက်၍၊လဘော-ဟု ပြုပြီးမှ။ လဘောဒေဝ လာဘော-ဟု အာ-ဝုဒ္ဓိအာပြုကြံတော်မူပြန်၏။ ။နဝံ စီဝရံ နဝံစီဝရံ။ ။ နဝစီဝရံ-ဟု ဆိုလိုသော်လည်း၊ နိဂ္ဂဟိတ်ကို မချေမှုန်၍ ပြီးသော ပုဒ် တည်း။ ။နဝံစီဝရံ လာဘော ဇေတသဿတိ-နဝံစီဝရလာဘော၊တေန။ ။ ဟူပြု။ဤအာလို၊ နဝံစီဝလာဘေန၊ရအာပ်ပြီးသော သက်ိန်းသစ်ရှိသော ဟူ ပေး။ ။တနည်း။လာဘော-ကို။ ။လာဘတိတိလာဘော။ ။ဟု ကတ္တု သာဓ်ပြု၊ဘိက္ခုရဏ်။ ။နဝံစီဝရံ လာဘော တထာ။ ။ဟူပြုပါ.က သာ၍ ပေါ်လွင်ပေတော့သည်။ ။ဤအာလို၊နဝံစီဝရလာဘေန၊ အသစ်ဖြစ်သော သက်ိန်းကိုရသော-ဟူပေး။

ဒုဇ္ဈိဏ္ဍကရဏာဒနံ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ဒုဇ္ဈဏ္ဍောကရိယတိ အနေန နာတိဒုဇ္ဈဏ္ဍကာရဏံ။ ။ဟုပြု။၍အလို၊ဒုဇ္ဈဏ္ဍကရဏာနံ၊အာဆင်းပျက်ခြင်းကိုပြုကြောင်းဖြစ်သော အာဆင်းတို့တွင်-ဟုပေး။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ အာညှိစသော အာဆင်းပျက်ကြောင်းသုံးပါးတို့တွင်၊ တပါးပါးသောအာဆင်းပျက်သောကပ္ပဗိန္ဓုကို ဥဒေါင်းမျက်ဝန်းပမာဏာမျှမထိုးမူ၍၊ သက်နှံးသစ်ကိုသုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပဉ္စပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန့်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ဂ္ဂရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိဗိုဇ်တို့နှင့်အတူ သာကေတပြည်မှသာဝတ္ထိပြည်သို့အသွား၊ခရီးလမ်းအကြား၌ ခိုးသူတို့သက်နှံးကို လုယူကြသဖြင့်၊သာဝတ္ထိပြည်မှ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ သက်နှံးဘဏ္ဍာဝတ္ထုနှင့်တကွ၊ခိုးသူတို့ကို လက်ရဖမ်း၍၊ အရှင်တို့သက်နှံးကို ကြွေးဆယူငင်ကြပါဟုလျှောက်ထားသဖြင့်သက်နှံးကို သွားယူကြသောအခါ၊ ပရိဗိုဇ်တို့၏သက်နှံးနှင့် မိမိတို့၏သက်နှံးကို မမှတ်မိခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။

အက်၏.... ၁-ကပ္ပဗိန္ဓုမထိုးသော သက်နှံးအဖြစ်၊ ၂-ပျောက်သော သက်နှံးစသည်၏ မရှိခြင်း၊ ၃-ဝတ်ရုံခြင်း။၍အဂိါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုဇ္ဈဏ္ဍကရဏသိက္ခာပုဒ်အာဒွင့် ပြီးပြီ။

၉၉-ဝိကပ္ပနုသိက္ခာပုဒ် ဓာတွင့်။

၁၀၈-၅၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ ဝါ ဘိက္ခုနိယာ ဝါ သိက္ခမာနာယ ဝါ သာမဏေရဿ ဝါ။ ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

သုရာပါနဝဂ်။ ၆၀-စီဝရဒေးပနိဒေနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၂၃၇

ဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ''ဟု ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုဘဲ သုံးဆောင်ပြားခဲ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပထမတွဲ။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ဇေတဝန ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပနန္ဒမထေရ်သည် အစ်ကို၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်ဖြစ်သော ရဟန်းတပါး၏အထံ၌ သင်္ကန်းကိုဝိကပ္ပနာပြု၍၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ဝိကပ္ပနာပြုပုံ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြုပုံကား၊အောက်၌ ပြဆိုခဲ့ပြီဖြစ်၍ ပေါ်လွင်ပြီ။)

အဋ္ဌ၀်....၁-ကိုယ်တိုင် ဝိကပ္ပနာ ပြုပြီးသောသင်္ကန်းကို ပစ္စုဒ္ဓိုရ်မပြုခြင်း၊ ၂-ဝိကပ္ပနာလောက်သောအဖြစ်၊ ၃-သုံးဆောင်ခြင်း။ ဤအဋ္ဌ၀်၌ သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဝိကပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၆၀-စီဝရအပနိဓေနသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၉-၆၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ ပတ္တံဝါ စီဝရံဝါ နိသီဒနံဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

သုရာပါနဝဂ္ဂေါဆဋ္ဌော။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ယုတ်သော အာပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ရေယ်ဖြူးလို၍ သော်၎င်းည်း၊ရဟန်း၏ အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သပိတ်ကိုဌင်း,ဝိကပ္ပနာလောက်သောသင်္ကန်းကိုဌင်း, နိသီဒိုန်ကိုဌင်း,အပ်ကျည်ကိုဌင်း, ခါးပန်းကိုဌင်း,မိမိမူလည်း ၅က်ထားခြင်းအံ့။သူတပါးကိုမူလည်း ၅က်ထားစေခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပထမတွဲ။

အဝယဝဏ္ဏ-အစီးဒွိယဉ်။

ပဏ္ဏံ....ဇ်ီအာရ၊အာဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သောသပိတ်ကိုယူ။ ။စီဝရံ.... ဇ်ီအာရ၊ဝိကပ္ပနာ ပြုလောက်သော ခြောက်ထည်သော သင်္ဃာန်းတို့တွင်၊ ကထည်ထည်ကိုယူ။ ။နိသီဒနံ....ဇ်ီအာရ၊ အာဆဝါသိသော နိသီဒိုန်ကို ယူ။ ။သူစိယံရံ....ဇ်ီအာရ၊အာပဒါသိသော ကျဉ်ကိုဌင်း, အာပဒါမသိသောကျဉ် ကိုဌင်း,ယူအာပဒ်ဇ်ီ။ ။ကာယဗန္ဓနံ....ဇ်ီအာရ၊ ပုဆိုးခါးပန်း, ဝက်ဥနှင့် တူသော ခါးပန်းနှစ်မျိုးကိုယူ။ဆိုအာပဒါပြုံးသော သပိတ်စသည်တို့ကို ပိပိမူလည်းဌက်ခဲ့။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဇ်ီ သူတပါးကို ဌက်စေရန် ခိုင်းငြားခဲ့။ မဌက်သေးသော်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဇ်ီ။ ခိုင်းသည့်အာဘိုင်း ဌက်ခဲ့ သော်၊ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဇ်ီ။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

၍သိကွာဝုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေဘဝနိဿ္ရေကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် သဘ္ဘာရဆဝဂ္ဂိ ရဟန်းငယ်တို့၏ သပိတ်စသည်ကို ဌက်ထား ကစားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်ဘော် မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ပဉ္စင်းဇ်ီဥစ္စာဖြစ်သော သပိတ်စသည်တို့ကို ဌက်ခြင်း, ဌက်စေခြင်း၊ ၂-ညှဉ်းဆဲသိုခြင်း,ရယ်မြူးလိုခြင်း။ ၍အင်္ဂါနှစ်ပါးဖြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်ဇ်ီ။

စီဝရအာပနိဓေနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီးပြီ။
သုရာပါနဝဂ်အာဘွင့် ပြီးဇ်ီ။

သမ္ပါဏကဝဂ်။ ၆၁ သဉ္စိစ္စသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၁၁၀-၆၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သဉ္စိစ္စပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သဘ္ဘာဝါဟူသော အမှတ်နှင့်တကွ၊ သတ်လိုသော

စေတနာဖြင့်လုံ့လပြု၍၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါကို ဓိဝိတိန္ဒြေမှ ချငြား အံ့။ဝါ၊သတ်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို

ဤကား-ပဏ္ဏတ္တိ။

အဝယဝတ္ထု-အစီပွါယ်။

ပါဏံ....ဟူသော ပုဒ်အရ၊ တိရစ္ဆာန် သတ္တဝါကိုပယူ။ ။ဝေါရော ပေယျ....ဟူသော ပုဒ်ကို၊ ဝိ-ရှေး,အဝ-ရှေးဂို့သော ရုပ-ဓာတ်၊ ဥပစ္ဆိန္ဒ နတ္ထဝါစိ-ဟူမှတ်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြင် ရဟန်းသည်၊ သေစေလိုသော စေတနာဖြင့်၊ ယုတ်သောအားဖြင့်၊ ကြမ်းပိုးဥကို သော်လည်း၊ ပျက်ဆီးသတ်ဖြတ်ငြားအံ့။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူထို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံးပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥဒါယိမထေရ်သည်၊ လေးအာတတ်ကို ကောင်းစွာတတ်သဖြင့်၊ ကျိုးတို့ကို မှန်းလွှရကား၊ လေးဖြင့်ပစ်သတ်၍၊ ဦးခေါင်းကို ဖြတ်ကာ၊ တံဆိုဥ အစဉ် အတိုင်း သိသျှက် ထားခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

သဉ္စိစ္စ၊ပါဏာသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၆၂-သဉ္စိစ္စကသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၁၁-၆၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ သဉ္စိစ္စကံ ဥဒကံ ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သောက်လိုက်လျှင် သေအံ့ဟု သိလျက်၊ ပိုးဂို့သော ရေကိုသောက်ငြားအံ့၊ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပဏ္ဏတ္တိ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်။

သင်္ဃိကာကံ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။သဟ ပါကောဟိတိ သင်္ဃိကာကံ၊ ဥဒကံ။ ၊ဟူပြု။ အကြင် ရေကိုသောက်သော်၊ ပိုးတို့သည် သေကုန်အံ့။ ထိုရေသည်သာ-သင်္ဃိကာက ပိုးရှိသော ရေမည်၏။ ထိုရေကို သိလျက် သောက်သော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏ ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဧတဝဝန် ဗျူဟကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမြဲ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သိလျက်ပိုးရှိသော ရေကို၊သောက်ကြခြင်း တည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အဂိ၂ ရှေးအတိုင်း မှတ်။)

သင်္ဃိကာကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၆၃-ဥဇ္ဇော၇နသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၁၁၂-၆၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ ဇာနံ ယထာဓမ္မံ နိဟတာဓိကရဏံ ပုနကမ္မာယ ဥဇ္ဇော၇ဒေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည် သိသုက်၊အဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပေါ တော်မူဖူးပါသော တရားအားလျော်စွာ၊ငြိမ်းလေပြီးသော အဓိကရဏ်းကို၊ တဘန် ကံဖြစ်စေခြင်းငှါ လှုပ်ချောက် ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပဏ္ဏတ္တိ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်။

ယထာဓမ္မံ....ဟူသောပုဒ်၌၊ မြေ-၏အရ၊ သမထ တရားကိုယူ။ ။ မြေသော အနုရူပ်-ယထာဓမ္မံ။ ။ဟူပြု။ ။**နိဟတာဓိကရဏံ** ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။နုတ္ထိ ဟတံ ဟာနံ ဇာမသာတိ နိဟတံ။ ။နိဟတဥ္စ တံ အဓိက ရဏာဥ္စေတိ နိဟတာဓိကရဏံ။ ။ဟူပြု။ နိဟတ-၏အရ ညှဉ်းဆဲခြင်း မရှိ

ဟူဆည်မှာ၊ သဘောအားဖြင့် ဂူပသမ ငြိမ်းဖြခြင်းပင်တည်း။ ထိုကြောင့် နိဗ္ဗာတာဒိ.ဘရဿံ၊ ငြိမ်းလေပြီးသောအဓိကရုဏ်.ကို။ ဟု-ဘာဝတ္ထုအနက် ပေးတော်မူကြကုန်၏။

ဥက္ကောဒေ့ယျ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဥ ရွှေးဂို့သော၊ ကုဋ္ဌ ဓာတ်၊ ဥစ္စာလနဲတ္ထ။ ထိုကြောင့်၊ လှပ်ချောက်ချာ.ငြားအံ့.ဟုပေး၊ အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ သမထ-ခုနစ်ပါးဖြင့်၊ ဇငြိမ်းပြီးသော အဓိကရုဏ်းကိုသိလျက်၊ တဖန်ဆူပွက်လျက်၊ ကံဖြစ်စိမ့်သောဌါ၊သရပြုအပ်သောကံသည်၊ မကောင်းဆဖြင့် ပြုအပ်၏၊ ကံမမည်၊ တဖန်ကံထပ်ပြုရမည်စသည်ဖြင့်၊ ချောက်ချားသော ရဟန်းအား-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ပညတ်ဘေဒ်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဋ္ဌု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝနဿေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သမဏအားလျော်စွာ၊ ငြိမ်းဖြိုးသောအဓိကရုဏ်းကို၊ တဖန်ကံဖြစ်စေရန်ချောက်ချားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အာဂ်ါ....၁-ယထာမွေနိဟတအဖြစ်၊ ၂-သိခြင်း၊ ၃-လှပ်ချောက်ချားခြင်း။ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဥက္ကောတနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

၆၄-ဒုဋ္ဌုလ္လဲသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၁၃-၆၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿစာနံ ဒုဋ္ဌုလ္လံ အာပတ္တိံ ပဋိဆ္ဆာဒေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ သိလျက်ရဟန်း၏၊ ရှုန့်ရင်းသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကိုဖုံးလွှမ်းငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤကား.ပဏ္ဏာတ္တိ။

ဝိနယဂဠ္ဌဝဏ္ဏနာပကိဏ္ဏကဒီပနီကျမ်း။

အာဝဇ္ဇနဝဏ္ဏနာ-အစ်ပွါယ်။

ဒုဋ္ဌုလ္လဆိုံ... ဟူသောပါဠိအာရဂ္ဘ၊ ဤဒွိသံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကိုသာယူအာပ်ဏ်၏ဤသံဃာဒိသိသ်သင့်သော ရဟန်းကို၊ အာပတ်သင့်မှန်း သိကုန်သည်ရှိသော်၊ အခြားသော ရဟန်းတို့သည်၊ စောဒနာကုန်လတ္တံ့, နှိပ်စက်ကုန်အံ့, စသည်ကိုအောက်မေ့ဆင်ခြင်၍၊ ငါသည်ဤရဟန်း၏အာပတ်ကို၊ မည်သူ့အားမျှ မပြောကြားတော့အံ့ဟု စိတ်နှလုံးပိုက်ကာ၊ ဝန်ချကာမျှ ဖုံးလွှမ်းသည်မည်သောကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ပဉ္စလိုု။

ပညှင်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု၊

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ သျှင်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ အာရှင်ဥပနန်သည်၊ သက္ကဝိသယ္မှ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၍၊ အစ်ကို၏သမီး၌ဟာရိကတပည့်ဖြစ်သော ရဟန်းတပါးအား၊ ငါ့ရှင်-ငါသည် သက္ကဝိသယ္မှ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောပါလင့်ဟု နှုတ်ပိတ်ကာပြောဆို၏၊ တနေ့သမှ် ရဟန်းတပါးသည်၊ထို အစ်တူ သက္ကဝိသယ္မှ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သဖြင့်၊ သံဃာအားပရိဝါသ်တောင်း၍၊ သံဃာတော်ကပရိဝါသ်ပေးသည်ကို တွေ့မှ်သောအခါ၊ ငါ့ရှင်- အကြင်ရဟန်းတပါးသည်၊ ဤအာပတ်သင့်လျှင်ဤကဲ့သို့ပြုထိုက်ပါသလောဟု မေးမြန်းရာ၊ ငါ့ရှင်-ဤကဲ့သို့ပင်ပြုထိုက်၏ဟု ပြောကြားသောအခါ၊ ငါ့ရှင်တို့-အာရှင်ဥပနန်သည်၊ ဤသက္ကဝိသယ္မှ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်လျက်၊ မည်သူ့ကိုမျှ မပြောချနဲ ငါ့အား ဖုံးကွယ်စေ၏ဟု ပြောကြားရာ၊ ရဟန်းတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

စောဒက....၁-ပဉ္စင်း၏ ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်ကိုသိခြင်း။ ၂-ဖုံးလွှမ်းလိုသဖြင့် မကြားအံ့ဟု ဝန်ချခြင်း။ ဤနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၆၅-ဥုနဝိသတိဝတ္ထုသသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၁၁၄-၆၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ ဥုနဝိသတိ ဝတ္ထုံ ပုဋ္ဌံ ဥပသမ္မါဒေယျ။သော စ ပုဋ္ဌော အနုပသမ္ပန္နော၊ ဘေဒစ ဘိက္ခု။ ဂရုယာ၊ ဣဒံ တာဿ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းသည်။ သိလျက်ပင့်သွေးမှစ၍၊ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဗ္ဗင်းခံငြားအံ့။ ထိုပဗ္ဗင်းခံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ထည်း၊ပဗ္ဗင်းမဖြစ်။ ထိုပဗ္ဗင်းခံပေးကုန်သော ကာရကရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်ကုန်၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရောကား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကားပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဒီပ္ပါယ်။

ဥုနဝိသတိဝဿံ ...ဟူသောပဒ်ကို။ ။ဥုနဝိသတိစသံ အာသာဘိဥုနဝိသတိဝဿော။ ။ဟုပြု။ဤအလို၊ဥုနဝိသတိဝဿံ၊ယုတ်သော။ ဝါ၊ မပြည့်သော အသက်နှစ်ဆယ်ရှိသော-ဟု ဗဟုဗ္ဗိသံပေါဓနအောင်ပေး။ ။ သို့သော်-ဆရာတော် ဦးဇဂဓကား ဘာဝတ္ထုကို မြော်၍၌၊ အသက်နှစ်ဆယ် မပြည့်သော-ဟုပေးတော်မူသည်။ ပဒိုဿန္ဓေတည်နေသည်မှစ၍၊ အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သော သူသည်-ဥုနဝိသဘိဝဿမည်၏။ ။ထိုသို့ အနှစ်နှယ်ဆယ် မပြည့်သေးသော ပဋိသန္ဓေလောင်းကို၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ပြုလုပ်၍၊ ပဗ္ဗင်းခံသောရဟန်းအား သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ရှာမှီးခြင်းစသည်တို့ကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဥ တ်အာဆုံးခွဲ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ-နှစ်ချက်၏ အာဆုံးခွဲလည်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အလုံးစုံသော ကမ္မဝါစာ၏ အာဆုံးခွဲ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဂိုဏ်း,သံဃာ,ကမ္မဝါစာ ဆရာများအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဝိသတိဝဿ ယူပုံစာဒီပ္ပါယ်။

အကြောင်သူသည်၊တဆဲ့နှစ်လပတ်လုံးပဋိသန္ဓေတည်နေ၍၊သိဘင်းကျတ်လပြည့်မဟာပဝါရဏာနေ့၌ မွေးဘွားး၏။ ထိုသူကို ဘွားသောနေ့မှစ၍၊ အကြောင်အာခါ၊ တဆဲ့ကိုးနှစ်ပြည့်၏။ ထိုပြည့်သော သိတင်းကျတ်လပြည့်

ကျော်တရက်နေ့၌ပင်၊ ပဋ္ဌင်းခံအပ်၏။ ။ဆယ်လ,ခုနစ်လ, ပဋိသန္ဓေနေသူတို့၌၌လည်း၌ါနည်းအရ၊ အတိုးအယုတ်ကိုသိလေ။ ။၌ါကား-အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်၏ယူပုံတည်း။

ရှေးမထေရ်ကြီးတို့ကား- ၌ါဆိုအပ်ပြီးသော လ၌၊ မွေးဘွားသောသာမဏေကို၊ တဆယ်ကိုးနှစ်မပြည့်မီဝါဓေါင်းလပြည့်ကျော် ၁-ရက်နေ့၌၊ ပဋ္ဌင်းခံကုန်၏။ ဒုးကြောင်းကား-တနှစ်အတွင်း၌၊ ရက်မစုံ-စာတန္ဒဿိခြောက်ဥပုသ်ဖြစ်သဖြင့်အနှစ်နှစ်ဆယ်တွင်၊ လေးလယုတ်ကုန်၏။ ။သုံးနှစ်တကြိမ်ဝါထပ်ပြုနိုသဖြင့်၊တဆယ်ရှစ်နှစ်တို့၌ ခြောက်လတိုးကုန်၏။တိုးသော ခြောက်လ၌၊ယုတ်သောလေးလနှင့်သော် နှစ်လကြွင်း၏။ထိုကြောင့် ပဋိသန္ဓေတည်နေသော-လကား၊ တဆယ်နှစ်လ, ပိုသော-လကား၊ ၂-လ, ပေါင်း-တဆဲ့လေးလ-ဖြစ်နေသဖြင့်၊ တဆဲ့ကိုးနှစ်- ပြည့်သောအခါ၊ အနှစ်နှစ်ဆယ်တွင်၊ နှစ်လပိုလွန်နေသောကြောင့်၊ သိတင်းကျွတ်လပြည့်မှ နှစ်လဆုတ်၍၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် တရက်နေ့၌၊ ပဋ္ဌင်းခံတော်မူကြကုန်သတတ်၊၌ါကား-ပေါရာဏမဟာထေရဝါဒတော်တည်း။

ပညာ်တော်မှာရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌ါသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှန်၊ ဝေဠုဝန်ရွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပါလိ၏မိခင်-ဘခင်တို့သည်၊ သားငယ်ဥပါလို၏ ငါတို့မရှိသည်နောက်၊ ချမ်းသာစွာ နေထိုင်နိုင်ရန် အလုပ်အမျိုးမျိုး၌ ဝွေးတောကြံဆကြဲလုက်၊ သား၏ချမ်းသာစွာအသက်မွေးနေရန်အကြောင်းမမြင်မူ၍၊ သာသနာတော်၌သာ သား၏ချမ်းသာစွာနေထိုင်နိုင်မှုကို ဝွေ့မြင်၏ဟု ပြောဆိုတိုင်ပင်သောအသံကို သားငယ်ဥပါလိကြား၍၊ မိမိအဘော်ဖြစ်ကုန်သော သူငယ်များ အထံသို့သွား၍၊ မိတ်ဆွေတို့-ငါတို့သည်၊ သာသနာတော်သို့ ဝင်၍ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟု ပြောဆိုသောအခါ၊ ထိုသူငယ်တို့သည်လည်း- တူမျှသော သဘောင့်ကြသဖြင့်၊ မိမိတို့၏မိဘဘိုးထံသို့ချဉ်းကပ်ကြကာ၊ သာသနာတော်သို့ဝင်ရန် အခွင့်တောင်းကြရာ၊ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာမိဘတို့ကလည်း ခွင့်ပေးကြသဖြင့် ဥပါလိအမှူးရှိသောသူငယ် ၁၇-ယောက်တို့သည်၊သာသနာတော်သို့ဝင်၍ရဟန်းပြုကြကုန်၏။ ထိုရဟန်းငယ်တို့သည်

ဓိုးထောက်လင်းသော်၊ ငိယိုကြွရွံယာဂုပေးလော့, ထမင်းပေးလော့, စသည်ဖြင့်တောင်းကြကုန်၏။ ထိုအသံကိုဖြတ်စွာဘုရားကြားတော်မူသဖြင့်အာနန္ဒာအား မေးမြန်းသောအခါ၊ အကြောင်းစုံသိရှိတော်မူသောကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊

အင်္ဂါ....၁-အသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်ခြင်း၊ ၂-မပြည့်ဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-ပျင်းခံခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဥုနဝီသတိဝဿသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်ပြီး၏။

၆၆-ထေယျသဉ္ဇသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၁၅-၆၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ ဇာနံ ထေယျသံဃေန သမ္မိ၊ သံဝိဓာယ ဃ ကေဒ္ဓါနုမဂ္ဂံ ပဋိပဇ္ဇေယျ အန္တမသော ဂါမန္တရမ္ပိ ပါဒံ ဒဒ္ဓလ္လိယံ။ ။

အကြောင်းရဟန်းသည်၊ သိသျက်ကင်းကို ရှောင်လွဲသိုသော ခိုးသူ ကုန်သည်နှင့်အတူတကွ၊ တိုင်ပင်ညီညွတ်၍၊ တကြောင်းထည်းသော အဝွန့်ရှည်သောခရီးသို့သွားငြားအံ့။ ယုတ်သောအဂိုင်းအခြားဖြင့် ရွာတပါး သို့လည်းသွားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ၊

အဝယဝဇ္ဇ-အဓိပ္ပါယ်။

ထေယျသဉ္ဇေနံ....ဟူသော ဒုဒ်၌၊ထေယျ သဒ္ဒါကား၊ အာဘောဓန်အလိုထေန-သဒ္ဒါသာလျှင် ခိုးသူဟူသော အနက်ကို ဟော၏။ ထေယျ-သဒ္ဒါသည်၊ ။ထေနသ ကမ္မံ-ထေယျံ၊ ။ဝိဂြိုဟ်အဋ္ဌ၊ ခိုးမှု-ဟူသော အနက်ကိုသာဟော၏။ဤ၌မူ ထေယျ-သဒ္ဒါသည်၊ ခိုးမှုအနက်ကိုမဟော၊ ခိုးသူဟူသောအနက်ဟောဟုမှတ်။ ယူသင့်သလိုဖြစ်၏။ ။ဒုဋ္ဌကထာ, ဋီကာဒျားဒ္ဒါလည်း၊စောရ ဟုသာဘွင့်ထားလျက်ရှိ၏။

နောမတိကား၊ထေယျံ အာသဉ္စိဘိ ထေယျာ၊ ။ထေယျာစ သော သတ္ထာစာတိတထာ၊ ။ဟုပြု။ ထေယျ၏အဓိပ္ပာယ်၊ သူဌိုးပင်ဖြစ်သော်လည်း ခိုးမှုကိုမပြုလိုသော အိမ်ဒ္ဒါနေသောသူဌို,ကို မယူ၊ ခိုးမှုအလုပ်လုပ်လျက်ရှိသော သူဌိုးကိုသာ-ယူ။ ။ထိုကြောင့် ထေယျသတ္ထေန၊ ကင်းခွန်ကုန်ဦး

လိုသော၊ ဝါ၊ခိုးရန်ရှောင်လွဲသောကုန်သည်နှင့်-ဟုပေး။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ ငါသည်ကင်းခွန်ကိုမပေးဘဲ ဘု နှုလုံးပိုက်၍၊ သွားသောခိုးမှုရှိသောသွည်း ကုန်သည်နှင့် အတူတကွတံငါပင်၍ သွားသောရဟန်းသည်၊ ထိုလွည်းကုန်သည်သည်- ခိုးဖြစ်သည် ဖြစ်စေ, မခိုးဖြစ်မူလည်းဖြစ်စေ, တိုင်ပင်ခြင်း ကြောင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်။အာယုတ်အားဖြင့် ကြက်ပျံတကျအောင်တိုင်း အာရှည်ရှိသောရွာ၏ ဥပစာသို့ရောက်တိုင်း,ရောက်တိုင်း, ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ရွာမရှိသောတောင်၌၊ ယူဇနာခွဲသို့ရောက်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့် ၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်ဓောဒ်မှ ရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် ဖွန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတပါးသည်ရာဇဂြိုဟ်မြို့မှ၊အနောက်အရပ်သို့ကင်းခွန်ကိုမပေးရရန်၊ ရှောင်လွဲသွားလိုသော ခိုးသူကုန်သည်နှင့် အတူတကွတိုင်ပင်၍သွားသော အခါ၊ မင်းဖို့ကင်းစောင့်တို့သည်၊ ဤအကြောင်းကို သိနှင့်ကြ၍၊ အစောင့် အရှောက်ကိုထားကုန်လျက်၊ခိုးသူကုန်သည်ကိုဘမ်းကြကုန်၏။ ရဟန်းကို လည်း၊ အရှင်ဘုရား-အရှင်သည် ဤခိုးသူကုန်သည်တို့နှင့်သိလျက် အတူ တကွလာတိသနည်းဟူ ပြောဆိုကာ၊ နှောင့်ရှက်ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိဂ္ဂါ ၁-ခိုးသူလွှဲသည်းကုန်သည်၏အဖြစ်၊ ၂-ခိုးသူဟုသိခြင်း၊၃-တိုင် ပင်ညှိညွှတ်ခြင်း၊ ၄-အချိန်းအချက်-မချွတ်မယွင်းသွားခြင်း။ ဤအင်္ဂါငါးလေး ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ထေယျသတ္ထဆိုက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၆၇-သံဝိဓာနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၁၆-၆၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု မာတုဂါမေနသဒ္ဓိံ သံဝိဓာယ ဧကဒ္ဓိ နုမဂ္ဂံ ပဋိ ပဇ္ဇေယျ အန္တမသော ဂါမန္တရမ္ပိ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဒုကြောင်ရဟန်းသည်၊ မာတုဂါမနှင့် ဒုတိယတကွတိုင်ပင် ညှိညွှတ်၍၊ တကြောင်ထားသည်းသောဒုဝွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားငြားအံ့။ ယုတ်သော

အာပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ရွာတပါးသို့လည်း သွားခြင်းခဲ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ပဏ္ဏတ္တိ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးသူ့ဆွမ်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတပါးသည် ကောသလဇနပုဒ်တို့မှ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွသွားရာ၊ လမ်းခရီးအကြား တခုသောရွာမှ၊ ပိန်းမတယောက်သည်၊ လင်ယောကျ်ားနှင့်ခိုက်ရန်ဖြစ်၍၊ ထွက်လာသောအခါ၊ ၎င်းရဟန်းတော်ကိုတွေ့၍၊ အရှင်ဘုရား-အဘယ်သို့ ကြွပါအံ့နည်းဟု လျှောက်ထားရာ၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ သွားအံ့ဟုမိန့်ဆိုသဖြင့် တပည့်တော်မလည်း အရှင်နှင့်အတူပင်လိုက်ပါအံ့ ဆိုရှိလိုက်လာရာ၊ လင်ယောကျ်ားလိုက်လာ၍၊ ထိုရဟန်းအား ထောင်းထုညှဉ်းဆဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။ (ကြွင်းသောစကားရပ်ကို ဘိက္ခုနီသံဝိဓေယသိက္ခာပုဒ်အတိုင်းသိ)။ သံဝိဓေယသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်ပြီး၏။

၆၈-အာရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ် -အဘွင့်။

၁၁၇-၆၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဧဝံ ဝဒေယျ-တထာဟံ ဘဂဝတာ ဓမ္မံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ။ပ။နော စေ ပဋိနိဿဇ္ဇေယျ။ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ နတ်ရွာ,နိဗ္ဗာန်, ဈာန်, မဂ်, ဖိုလ်-၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အကြင်မေထုန်ဓိဝဓမ္မတရားတို့ကို၊ နတ်ရွာ,နိဗ္ဗာန်,ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ် ၏ အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုမေထုန်ဓိဝဓမ္မတရားတို့သည်၊ဓိဝဓသောရဟန်းအား၊ နတ်ရွာ,နိဗ္ဗာန်,ဈာန်,မဂ်,ဖိုလ်၏အန္တရာယ်ပြုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ထိုသို့သောအပြားဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟောတော်မူအပ်သောတရားကို၊ ငါသည်သိ၏ဟု ဆိုခြင်းခဲ့။ထိုရဟန်းကို

မြင်ကုန်,ကြားကုန်သောရဟန်းတို့သည်-ငါ့ရှင်သည် ဤသို့မဆိုလင့်၊ မြတ်စွာဘုရားကိုမစွပ်စွဲလင့်၊ မြတ်စွာဘုရားအား စွပ်စွဲခြင်းသည် မကောင်း။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့ဟောတော်မမူချေ။ ငါ့ရှင်-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဆည်တို့၏၊ အာနန္ဒာရယ်ကိုပြု တတ်ကုန်သော မေထုန်ဓိဝဲမှုတရားတို့ကို၊ နတ်ရွာ,နိဗ္ဗာန်စသည်တို့၏အာနန္ဒာရယ်ကိုပြုတတ်ကုန်၏ပုဒ်သာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုမေထုန်ဓိဝဲမှုတရားတို့သည်၊ ဓိဝဲသောရဟန်အား၊ နတ်ရွာ,နိဗ္ဗာန် စသည်တို့၏ အာနန္ဒာရယ်ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ဌမ်းနိုင်ကုန်သည်သာတည်း ဟုဆိုအပ်၏။ ဤသို့လျှင် မြင်ကုန်, ကြားကုန်သောရဟန်းတို့သည် ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ထိုရဟန်းသည်ဌင်း အယူကိုထိုအတူသာလျှင်မြဲမြံစွာ ယူငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းကို မြင်ကုန်, ကြားကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ထိုအယူကိုစွန့်ခြင်းငှါ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ထိုအယူကိုအကယ်၍စွန့်ငြားအံ့။ ဤသို့စွန့်ပါမူကောင်းမြတ်ပါ၏။ အာပတ်မသင့်ပေ။ အကယ်၍မစွန့်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဘင်္ဂဋ္ဌ။

အဝယဝဋ္ဌ-အဓိပ္ပါယ်။

အန္တရာယိကာ... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အန္တရေ ဝေမရွှေ့တို့ အာဂစ္ဆတိတိ အန္တရာယော၊ ။ဒိဋ္ဌမ္မိစသော အာနုဏ္ဍတရားရှိ၏။ ။အန္တရာယံ ကရောန္တိတိ အန္တရာယိကာ။ ။အန္တရာယေ နိယုတ္တာ အန္တရာယိကာ။ ။အန္တရာယံ ဖသံ အရဟန္တိ အန္တရာယိကာ။ ။ဟုပြီ။ ။အန္တရာယိကဝါးပါးရှိ၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား....

သံကိလေသ၊ ဝိပါကနှင့်၊ ဥပဝါဒါ၊ အာဏာတိက္ကမ၊ ပဋ္ဌ
အန္တရာယ်၊သက်မောက်ကွယ်၊ကျမ်းဝယ်သည်တိုင်းငြား၊ ။

ဟူသောလင်္ကာအာရ။ ။အာနန္တရိယ ကံငါးပါးသည်-ကမ္မန္တရာယ်မည်၏။နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်- ကိလေသန္တရာယ်မည်၏။ ။အဟိတ်, ဒုဟိတ်ပဋိသန္ဓေသည်-ဝိပါကန္တရာယ်မည်၏။ ။အာရိယာတို့အား စွပ်စွဲခြင်းသည်၊

ဥပဝါဒန္တိုရာယ်မည်၏။ စေတနာဂို့သည် ဖြစ်၍ ပညဉ်တော် မူအာပ်သော သိက္ခာပုဒ်တော်ကို ကျူးလွန်ခြင်းသည် အာဏာဝိတ်ကျွမန္တိုရာယ်မည်၏-ဟူမှတ်။

၍သို့မှားသော အယူဂို့သော ရဟန်းကို မြင်ကုန်, ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အပြေါသက္ကာ-မနေအာပ်။ ၎င်းအယူကိုပယ်ပျောက်ဆုံးမ အာပ်၏။ထိုကြောင့်ပယ်ပျောက်ဆုံးမပုံကို။ ။"မာယာသွာ။ပ။အာလစ္ဆပနုတော ပန္နိသေဝတောအန္တိုရာယာယ"ဟူသောပါဠိဖြင့်ပြ၏၊ ။ဤပါဠိအပေါင်း တို့တွင်၊ **အနုကာပရိယာဒယေန**....ဟူသောပါဠိအာ၌။ ။"အပ္ပသာဒါ ကာမာ၊ အဋ္ဌိကင်္ကလူပမာကာမာ၊ မံသပေသူပမာကာမာ၊ တိဏ္ဏုက္ကုပမာကာမာ"။ ။စသောများစွာသောကာမဂုဏ်၏ အပြစ်ပြတရားတော်တို့ကိုယူ။

ဤသို့သောနည်းဖြင့်နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဆုံးမအာပ်၏။အကယ်၍ စွန့်မူ၊ အပြစ်မရှိ။ မစွန့်ဘဲ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ထို မှားသောအယူရှိသော ရဟန်းကိုသံဃာ၏အထပင်သို့ဆောင်၍၊ ရှေးနည်းအတိုင်း နှစ်ကြိမ်, သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆုံးမအာပ်၏၊ စွန့်လျှင် အပြစ်မရှိ။ မစွန့်လျှင်-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ထိုသို့ မစွန့်သည်ရှိသော်၊ ပါဋိတော်လာ၊ ဥုတ်ကမ္မ ဝါစာဖြင့်ဆုံးမအာပ်၏။ ဥုတ်အဆုံး၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ကမ္မဝါစာ နှစ်ချက်တို့ဖြင့် ဒုက္ကဋ်နှစ်ချက်သင့်၏။ ကမ္မဝါစာ၏အဆုံး၌ ပါဝိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညဉ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလျှ.ထွင့်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိ ပြည်မှန်၊ ဇေဘဝနိဿ္ရေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ.လျော်၊ စံပျော်တော် မူစဉ်။ အရိဋ္ဌမေည်ရှိသောရဟန်းသည်၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော ဓမ္မကထိကတပါးဖြစ်၏။ သို့သော်- သေးပါးသော အန္တိုရာယ်အဓိပ္ပါယ် သဘောကိုသာသိ၍၊ ဝိနည်း၌ မလိမ္မာသောကြောင့်၊ ပညဉ်တော်ကိုလွန် ကျူးသော-ဝိတိုက္ကမန္တိုရာယ်ကိုကား မသိပေ။ ထိုကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ နေလျက်၊ ဤသို့အကြံဖြစ်၏၊ လူတို့လည်းငါးပါးသော ကာမဂုဏ်ကိုခံစား ကုန်လျက်၊ သောတာပန်,သကဒါဂါမ်,အနာဂါမ်တို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ရဟန်း တို့သည်လည်း နှစ်လိုဖွယ်ရှိကုန်သော မျက်စိဖြင့်ဖြင်အပ်ကုန်သော ရုပါဂုံ

တို့ကို ကြည့်ရှုဆောယာကုန်၏ ပ။နွေးညံ့ကုန်သော ခင်းနှီကော်ဖောစသော ဖေါဋ္ဌဗ္ဗဒေးတွေတို့ကို တွေ့ထိသုံးဆောင်ကုန်၏။ ဤအလုံးစုံတို့သည် အပ်လည်းအပ်ကုန်၏။အာဘယ်ကြောင့်မိန်းမတို့၏ အဆင်း,အသံ,အနံ,,အရသာ, အတွေ့တို့သည်။ မအပ်ဘဲရှိကုန်သနည်းဟူသော ရှုနှုရင်းကြမ်းထန်းသော လျှော်မျှင်ဖြင့်၊ အလွန်သိန်မွေ့သောပိုးချည်မျှင်ကို စပ်ဘိသကဲ့သို့ရင်း၊ မုန်ညင်းစေ့နှင့် မြင့်မိုရ်တောင်ကို၊ နှိုင်းယှဉ်တုဘက်သကဲ့သို့ရင်း၊ ယုတ်မာသော ဒိဋ္ဌိအယူသည်ဖြစ်ပေါ်၍လာလျက်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အာဘယ့်ကြောင့် ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံချင်းတူပါလျက်၊ မိန်းမတို့၏ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုသာ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာကြီးကို၊ နှောင်ဘွဲ့ဆီးတားထားဘိသကဲ့သို့၊ ကြီးစွာသော လုံ့လဖြင့်၊ ပထမပါရာဇိကကို ပညတ်တော်မူဘိသနည်း။ စင်စစ်သော်ကား-မေထုန်ဓိဝဲခြင်းသည် အပြစ်မရှိသင့်ဟု- မြတ်စွာဘုရား၏ သဘောတည်ကြက်တော်နှင့် ဆန့်ကျင်ဘက်ပြုလျက်၊ မင်ဖိုလ်ခွဲဗျာန်ရကြောင်းမှန်သော သူတော်စင် ဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဖြတ်သော အလိုဆန္ဒကိုဖျက်ဆီးလျက်။မြတ်စွာဘုရား၏ အာဏာစက်၌ ပုတ်ခတ်ခြင်းကင်းပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ.....၁-မွေကံ၏အဖြစ်၊ ၂-ဆုံးမခြင်း၊ ၃-မစွန့်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ ဒုဗ္ဗပတ်သင့်၏။

အာရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၆၉-ဥက္ခိတ္တသမ္ဘောဂသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

ဘဘဂ-၆၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ တထာဝါဒိနမာ ဘိက္ခုနံ အကာရဏာနံဓမ္မနာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းသည် ဥက္ခိတ္တကရဟန်းဖြစ်မှန်ကိုသိလျက်၊ ထိုသို့မိန္ဆာအယူရှိသော မပြုအပ်သော သြသာရဏာကံဟုဆိုအပ်သော တရားရှိသော ထိုမိန္ဆာအယူကို၊ မစွန့်သောရဟန်းနှင့်အတူတကွ အာမိသသမ္ဘောဂ,ဓမ္မသမ္ဘောဂကိုပြုခြင်းစသို့၊ ကံကြီးကံငယ်ဟူသော သံဝါသကိုမူလည်းပြုခြင်း

ဗ့ံ။ တမိုးတရံတည်းသောကျောင်းဌ်။ အိပ်ခြင်းကိုမူလည်း ပြုခြားဗ့ံ။ ထို ရဟန်းဒးား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အခိပ္ပါယ်။

တဿဝါဒိနော .. ဟူသော ပုဒ်၌၊ တထာ-သဒ္ဒါကား၊ တံသဒ္ဒါအနက် ရှိ၏။ ။သောသောဝါဒေါတဿတံ့ တထာဝါဒိ၊တံ့တံ့ဝါ ဝဒတိ သိလေ နာတိတထာဝါဒိ၊ တေန။ ။ဟူပြု။ဤအလို-တထာဝါဒိနာ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး သောမိန့်ဆိုအယူရှိသော။ ဝါ၊ ထိုမိန့်ဆိုအယူကို ပြောဆိုလေ့ရှိသေးသော။ ဟူပေး။

အကဉ္စာနုဇမ္ပေန....ဟူသောပါဠိ၌၊ အနုဇမ္ပ-ဖြစ်အရကို၊ သြသာရဏာ ကံကိုယူ။ ။အာကရိယတောတိ အာကဒ္ဒေါ။ ။အာကဒ္ဒေါ အနုဇမ္ပော ဇေတဿာတိ တထာ။ ။ဟူပြု။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဗိဒွမှားသော အာယူကိုလည်းမစွန့်။ **သံဃာတော်သည်လည်း**၊ သြသာရဏာကံကိုမပြုအပ် သေးသော ထိုဥက္ခိတ္တာကရဟန်းနှင့်သိလျက် **သန္ထောဂ**,သံဝါသ, နှစ်ပါးမပြု အပ်။ ပြု**သော**ရဟန်းဒးား-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလုံ့ထွင့်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေဘဝန်ကျောင်းဌ်၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်။ အရိဋ္ဌမည်သော ဥက္ခိတ္တာကရဟန်းနှင့် သန္ထောဂ, သံဝါသပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

ဓာန်ဂါ....၁-မသွင်းခြင်း၊ ၂-သိခြင်း၊ ၃-သန္ထောဂ စသည်ကို ပြုခြင်း။ ဤအာဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဥက္ခိတ္တသန္ထောဂသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၇၀-ကဏ္ဍကသိက္ခာပုဒ်-အာဇွင့်။

၁၁၉-၇၀။ ။သမဏော်ဒ္ဓေသော ဝိ ဧစ ဇဝံ ဝဒေယျ-တာဃာဟံ ဘဂဝ တော ဗ္ဓေံ ဒေသိတံ အာဇာနာမိ။ပ။ သဟဝါ သေယျံ ကပ္ပေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

သဗ္ဗါဇကဝတ္ထုဟောတွေ။

သာမဏေးသည်လည်း၊ အကြင်သို့သော အပြားအားဖြင့်၊နတ်ရွာနိဗ္ဗာန် စသည်တို့၏ အာဇ္ဈာရယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော အကြင်မေထုန်မဲ့ဝါဓမ္မတရား တို့ကို၊နတ်ရွာ, နိဗ္ဗာန်စသည်တို့၏အာဇ္ဈာရယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏-ဟူဖြတ်စွဲ ဘုရားသည်၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုမေထုန်မဲ့ဝါဓမ္မတရားတို့သည်၊မဲ့ဝါ သောဓမ္မဟန်းအား၊ နတ်ရွာ, နိဗ္ဗာန် စသည်တို့၏၊ အာဇ္ဈာရယ်ကိုပြုခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်။ ထိုသို့သော အပြားအားဖြင့် ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဟော တော်မူအပ်သောတရားကို ငါသည်သိ၏ဟု ဆိုခြားအံ့၊ ထိုသာမဏောကို ဖြင်ကုန်, ကြားကုန်သောရဟန်းသည်၊ ငါ့ရှင်သာမဏော-ဤသို့ မဆိုလင့်။ ဖြတ်စွာဘုရားကို၊ မစွပ်စွဲလင့်။ ဖြတ်စွာဘုရားအား စွပ်စွဲခြင်းသည် မကောင်း။ ဖြတ်စွာဘုရားသံ့သည်၊ ဤသို့လည်း ဟောတော်မူရာ၊ ငါ့ရှင် သာမဏော ဖြတ်စွာဘုရားသည်၊ များစွာသော အကြောင်းဖြင့်၊ နတ်ရွာ, နိဗ္ဗာန်စသည်တို့၏ အာဇ္ဈာရယ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ဓမေထုန်မဲ့ဝါဓမ္မတရား တို့ကို နတ်ရွာ,နိဗ္ဗာန်စသည်တို့၏ အာဇ္ဈာရယ်ကို ပြုတတ်ကုန်၏-ဟု ဟော တော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုမေထုန်မဲ့ဝါဓမ္မတရားတို့သည်၊ မဲ့ဝါသောဓမ္မဟန်းအား နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်စသည်တို့၏ အာဇ္ဈာရယ်ကို ပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်ကုန်သည် သာတည်းဟု ဆိုအပ်၏။ ဤသို့လျှင် ဖြင်ကုန်, ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်ဆိုအပ်သည်ဖို့သော်၊ ထိုသာမဏောသည် ထို့အတူသာလျှင်မြဲမြံစွာ ယူခြားအံ့။ ထိုသာမဏောကို ဖြင်ကုန်, ကြားကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ငါ့ရှင်သာမဏော ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ သင်သည်ထိုဖြတ်စွာဘုရားကို၊ ဆရာ ဟူ၍မည်သွန်းအပ်။ သင်မှတပါးကုန်သော အကြင်သာမဏောတို့သည်၊ရဟန်း တို့နှင့်အတူတကွ၊ နှစ်ညဉ့်- သုံးညဉ့်ပတ်လုံး၊ တဒိုး တရံတည်းသော ကျောင်း၌၊တကွအိပ်ခြင်းကို ရကုန်၏။ထိုတဒိုးတရံတည်းသောကျောင်း၌၊ တကွအိပ်ခြင်းသည်၊ သင်အား မှန်ပြီ။ ဝါ၊မအိပ်ရတော့ပြီ။ မဖြတ်နိုးအပ် သောသာမဏော၊ ပြေးရှာလေလော့, ပျောက်ပျက်လေလော့-ဟု ဆိုအပ်၏။

အကြောင်ရေဟာန်းသည် ထိုသို့ဒဏ္ဍာကမ္မနာသနမှန်းသိလျက်၊ ထိုသို့ဒဏ္ဍာကမ္မနာသနဖြင့် ဗျက်ခပ်းအပ်သော သာမဏေကို သက်နှံးသပိတ်ပရိက္ခရာပေး၍၊ ပါဋိဒုတ္တကထာ သင့်အံ့ဟူ၍၊ ဖြားယောင်းငြားအံ့၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို သာယာဆဖြင့်မူထည်း လုပ်ကျွေးစေငြားအံ့။ တကွမူလည်း သုံးဆောင်ငြားအံ့။တကွမူလည်း တဗိုး တရံတည်းသောကျောင်း၌၊ အိပ်ခြင်းကိုမူလည်းပြုငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

အာဇ်ဇာတရွေတော။ပ။စရဒိရေဒိန်သာတိ....ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ သံဝါသနာသနာ, လိင်္ဂနာသနာ, ဒဏ္ဍာကမ္မနာသနာ, သုံးပါးတို့တွင်၊ ဒဏ္ဍာကမ္မနာသနာကိုပြတော်မူ၏။ ဒဏ်ထားတော်မူ၏-ဟူလို။ ။ဤ၌၊ ဗီရေ-သဒ္ဒါကား၊ အာလုပ်ပုဒ်တည်း။ ပရ-သဒ္ဒါနှင့်အနက်တူ၏။ ထိုကြောင့်- ပရသဒ္ဒါ၏၊ ပစ္စနိကဥတ္တမ, အည, စသော အနက်လေးပါးတို့တွင်၊ ဤ၌-ပစ္စနိကတ္ထ အနက်သင့်၏။။ ။ဤအာလို။ ဗိရေ၊ **သာသနာ**တော်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ မနှစ်သက်အပ်သော သာမဏေ ဟူပေး။ ။တနည်း၊ ဗိရေ-သဒ္ဒါသည် နိပါတ်ပုဒ်။ အညအနက်ရှိ၏။။ ။ဤအာလို၊ ဗိရေ-ပရတော၊ တပါး**သော**အရပ်သို့။စရ၊ သွားလော့-ဟူပေး။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဤသို့မှား**သော** အယူရှိသဖြင့် ဒဏ်ထား**အပ်**သော ရှင်သာမဏေနှင့် သန္ထောဂ,သံဝါသ, ပြုသော ရဟန်းအား၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်။ ။ဟူလို။ ။(ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ)။

ပညတ်တော်မူရခြင်း**အ**ကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်း**အောင်း**မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ကဏ္ဍက သာမဏေသည်၊ **အ**ရိဋ္ဌရဟန်းကဲ့သို့ပင်၊ မှား**သော**အယူရှိ၍ သံဃာတော်တို့က၊ ဒဏ္ဍနာသနဖြင့် ဒဏ်ထား**တော်**မူရာ၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ၎င်းကဏ္ဍကသာမဏေကို၊ဖြားယောင်းကြခြင်း၊ သန္ထောဂ,သံဝါသ

ပြုကြောင်းခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။
(အဂိါကား။အရိဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်အတိုင်းသာတည်း)။

ကဏ္ဌကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။
သပ္ပါဏကဝဂ်အဘွင့်ပြီး၏။

သဟဓမ္မိကဝဂ်၊ သဟဓမ္မိကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၂၀-၇၁။ ။ယေဘုယျေန ဘိက္ခူ ဘိက္ခူဟိ သဟဓမ္မိကံ ဝုစ္စမာနော ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။အယံ တတ္ထ သာမီစိ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရဟန်းတို့သည်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့်၊ ဆိုဆုံးမအပ်သည်ရှိသော်၊ ငါ့ရှင်-ငါသည် အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး သင်တို့မှတပါး ကုန်သော လိမ္မာသော ဝိနည်းကိုဆောင်သော ရဟန်းကို မမေးရသေး။ ထိုမမေးရသေးသမျှကာလပတ်လုံး၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ မကျင့်အံ့ဟု ပြောဆိုခြင်းငှာ အံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ချစ်သားရဟန်းတို့-ကျင့်လိုသောရဟန်းသည်၊ သိအောင်ပြုအပ်၏။ အာဒါန်တဲလဲလဲမေးအပ်၏။ အာဒါန်တလဲလဲ စဉ်းစားနှိုင်းချိန်အပ်၏။ ဤသို့သိအောင်ပြုခြင်း စသည်သည်၊ ထိုသိက္ခာပုဒ်၌ ကျင့်အပ်သော ဝတ်တည်း။ ။ဟူလတ်။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ ကောသမ္ဗီပြည်၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆန္နရဟန်းသည်၊ သိတင်းသုံးဘော်ဘို့သည်၊သင်္ကာပုဒ်ဖြင့်၊ ဆိုဆုံးမသည်ရှိသော်၊ မနာခံ ပြန်လှန်ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ)။

အဂိါ....၁-ပဠွင်း၏ပညတ်တော်ဖြင့်ဆိုခြင်း၊ ၂-မကျင့်လိုသဖြင့် ဤသို့ဆိုခြင်း။ဤအဂိါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

သဟဓမ္မိကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၇၂-ဝိလေခနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၂၁-၇၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဿမာနေ ဧဝံ ဝဒေယျ။ပ။သိက္ခာပဒဝိဝဏ္ဏကေပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းသည်း ပါတိမောက်ကို ပြဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ချဒ္ဒါနဲ့ ချဒ္ဒကဖြစ်ကုန်သော ဤယခုပြဆိုအပ်ကုန်သော ဤသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့် အာဘယ်အကျိုးငှါစွဲနှံနည်း။ ပြဆိုရွတ်ဖတ်အံသရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြစ်သမျှ ကာလအာပိုင်းအခြားတိုင်အောင်သာလျှင်၊ အပ်သလော, မအပ်သလောဟု အလို့အလို့ ဖြစ်ခြင်းငှါ, ပင်ပန်းခြင်းငှါ, နှလုံးအငေးအကြောင်းဖြစ်ခြင်းငှါသာ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ဆိုပြေားအံ့။ ဤသိက္ခာပုဒ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းကြောင့် ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ပဏ္ဏတ္တိ။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အာဘယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

ချဒ္ဒါနဲ့ချဒ္ဒကောမိ....ဟူသောပါဠိအာဒ၊ ချဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်ဟူသည်ကား။ သံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်ပင်တည်း။ ထုလ္လစ္စဉ်းစသော ကြွင်းသောသိက္ခာပုဒ်တော်များသည်-အာနဲ့ချဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်မည်ကုန်၏၊ ။တနည်း၊ ပါရာဇိကဏ်လေးပါးကိုထား၍၊ ကြွင်းသိက္ခာပုဒ်တော်များသည်၊ ချဒ္ဒါနဲ့ချဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်မည်ကုန်၏။ ။ဝိလိန္ဒပဏ္ဍာဒ္ဒါဆိုအပ်သော။ ။"ဒုက္ကဋ်နဲ့ မဟာရာဇချဒ္ဒကံ၊ ဒုဗ္ဘာသိတံအာနဲ့ချဒ္ဒကံ"....ဟူသော စကားတော်ကား၊ အာန္တိမကောဋ္ဌာသပြစကား-ဟုမှတ်။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ပါဘိမောက်ကို ပြသော်ငင်း, ပြစေသော်ငင်း, သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုသော်ငင်း, ဤချဒ္ဒါနဲ့ချဒ္ဒကသိက္ခာပုဒ်တို့ဖြင့် အာဘယ်အကျိုးငှါစွဲနှံနည်း၊ စသည်ဖြင့် ရဟန်း၏အထံ၌၊ ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲသောရဟန်းအား-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း ဒေကြောင်းခင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်နန်း၊ ဇေတဝန်ကျောင်းခို၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ဝိနည်းတရားကို ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ ရှင်

ဥပါလိမထေရ်၏ ဝိနည်းဒွါလိမ္မာသောဂုဏ်ကျေးဇူးကိုလည်း၊ မကြာမကြာ ရည်စူးစိုက်မှတ်တော်မူ၏။ ထိုအာခါ-ထေရ,နဝ,မစ္ဆိုမဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတော်တို့သည် ရှင်ဥပါလိထံ၌၊ ဝိနည်းတော်ကို သင်ယူကုန်၏။ ထို အာခါ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝိနည်းကိုသင်ယူ၍၊ ဝိနည်းဒွါ လိမ္မာကုန်သည်ဖြစ်အံ့။ ငါတို့ကို ဝိနည်းရိုရိုကုန်လျက် ထိုမှ ဤမှ ဆွဲငင်ကုန်လတ္တံ့.ဟု အကြံဖြစ်ကုန်၍၊ ဝိနည်းတော်ကို မသင်ယူကြခုန် ဝိနည်းကို ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ်ဂါ....၁-ကဲ့ရဲ့လိုခြင်း၊ ၂-ပဋိုင်း၏အထံ၌ သိကျွာပုဒ်ကို ကဲ့ရဲ့ခြင်း။ ဤအဓိ်ဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဝိလေခန-သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

---

၇၃ မောဟနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၂၂-၇၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ အနွဓုမာသံ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဿမာနေ ဧဝံဝဒေယျ။ပေ။ ဣဒမ္ပိ တသ္မိံ မောဟနကေ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ လွန်စွဲတိုင်းပါတိမောက်ကို၊ ဥပုသ်ပြုခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ပြာအပ်သည်ရှိသော်၊ ယခုအခါ၌သာလျှင် ငါသိ၏။ ဤတရားသည်လည်း၊ ပါတိမောက်၌လာသတတ်။ပါတိမောက်၌ အကျုံးဝင်သတတ်။လွန်တိုင်း သရုပ်အားဖြင့် ပြာဆိုသည်အဖြစ်သို့ ရောက်သတတ်ဟု ပြောဆိုခြင်းစံ့။ ထိုရိုက်ယောင်မှုသောရဟန်းကို တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဤ ရိုက်ယောင်မှုသော ရဟန်းသည်၊ ပါတိမောက်ကို ပြဆိုအပ်သည် ရှိသော်၊နှစ်ကြိမ်,သုံးကြိမ်,ရှေးအခါပါဘိမောက်ပြရာ၌၊နေဘူးပြီဟု အာကယ်၍ သိကုန်ခြင်းစံ့၊ ထိုသို့သုံးကြိမ်သိပြီးဖြစ်သောကြောင့်သာလျှင် ထိုရိုက်ယောင်မှုကာမျှဖြင့်၊ အာပတ်မှ မလွတ်ချေ။ သုံးကြိမ်ထက် အလွန်နေဘူးသည်အဖြစ်၌၊ အာပတ်မှလွတ်၏ဟု ဆိုဘွယ်သည်၊ အာဘယ်မှာ ရှိပါအံ့နည်း၊ မရှိသည်သာတည်း။ ထို မကျင့်အပ်သည်ကို ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ အကြင်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ထိုအာပတ်ကိုလည်း၊ ထိုရဟန်းကို ဟုတ်မှန်

သောသတဘော၊ စောဒနာ, သာရဏာ ဝိနည်းအတိုင်း ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ထို ထက်အလွန်လည်း၊ ထိုရိုက်ယောင်မှုသော ရဟန်းအား၊ ငါ့ရှင်-ထိုသင်အား ရဟန်း၏အဖြစ်ကို၊ မကောင်းသဖြင့်ရအပ်၏၊ အကြောင်းသော်ကား သင် သည် ပါတိမောက်ကို၊ ဥပုသ်ပြုသည်အစ့မ်းဖြင့်၊ ပြဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကောင်းစွာ အလိုရှိသည်ကိုပြု၍၊ နှလုံးမသွင်းသောကြောင့်တည်း။ ဤသို့ ကဲ့ရဲ့၍၊ ရိုက်ရာသို့ ဥတ္တိဒုတိယကံဖြင့် တင်အပ်၏။ ဤမောဟာရောပနကံ သို့ တင်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ထိုရိုက်ယောင်မှုသော ရဟန်းအား၊ ပါဗိတ်အာ ပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ အခဲ့ပါယ်။

ဤသို့မသိဟန်ဆောင်၍ ပြောဆိုသော ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ဤသို့ မသိယောင်ဆောင်သော်လည်း၊ အာပတ်၌ မလွတ်ချေ၊ အကြင်အာပတ်ကို လွန်ကျူးး၏။ ထိုအာပတ်ကို ပါဋိဒေသနီယကံဆုံးဖြတ် အပ်၏၊ဤသို့ မသိယောင်မှုသဖြင့်လည်း၊ပါဋိဒေသနီယ၊ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်၊ မောဟာရောပနကံသို့ တင်အပ်၏။ ဤသို့တင်လျက် ရိုက်ယောင်, မသိ ယောင်ဆောင်အံ့၊ ပါဗိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နိဿိန္နပုဗ္ဗံ .. ဟူသောပုဒ်ကို။ ။နိသိဒ္ဓတ္တာဘိနိသိန္နော၊ ။နိသိန္နော ပုဗ္ဗေ အာသိံ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသဉ္စာနေတိ နိသိန္နပုဗ္ဗံ၊ ။ဟုပြု။ ။(ကြွင်း ပေါ်လွင်ပြီ)။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလုံးထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝနာရှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်ဘော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ မကျင့်အပ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကြ၍၊ မသိသဖြင့် သာ၊ လွန်ကျူးကုန်၏ဟုသိစေရန် ဟန်ဆောင်၍၊ အော် ဤသိက္ခာပုဒ်တွေ ကို၊ ယခုမှသိရပေကော့သည်။ ပါတိမောက်မှာပါသကိုး-စသည်ဖြင့်၊ ပြော ဆိုကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရသည်။

အင်္ဂါ။....၁-မေဟာရောပနကံပြုခြင်း၊ ၂-ဖိုက်လိုခြင်း၊ ၃၊ သုံးကြိမ်နာဘူးခြင်း၊ ၄-ဖိုက်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

မေဟာနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

၇၄-ပဟာရသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၃-၇၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ ကုဝိတော အနတ္ထ မဒနာ ပဟာရံ ဒဒေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းသည်၊ ရဟန်းတပါးအား၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ။....၁-အမျက်ထွက်ခြင်း၊ ၂-လွတ်လိုခြင်းမရှိခြင်း၊ ၃-ပဋိဃာတ်ခတ်ခြင်း၊ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ရှင်သာမဏေ-လူ-တိရစ္ဆာန်တို့ဌာနမူ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤအာဂုန္ဒရေးဆရာကြီးတို့သည်၊ တပည့်ငယ် ကျောင်းဆောင်းစသည်တို့ အပြစ်ရှိ၍ ဆုံးမကြရာ၊ ရဟန်းသာမဏေတို့ကို မခိုင်းကုန်။ ကိုယ်တိုင်လည်း မရိုက်နှက်အင်သဖြင့် တပည့်သူငယ်တို့ကို အချင်းချင်း ဆုံးမစေကုန်၏။

ပဟာရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

၇၅-တလသတ္တိကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၄-၇၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုဿ ကုဋိံ ကာရေယျ အာယသ္မာ ဒါနပတိ ဝိညာပေတွာ အပရိဿယေ တလသတ္တိကံ ဥဒ္ဒိသိတွာ ကာရေယျ ဧသေဝ နယော ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗေ ဧသေဝ ပရိယာယော။ ။

ဒုကြောင်ရဟန်းသည်၊ ရဟန်းတပါးအား အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊ နှုတ်ဆိုး မသာသည်ဖြစ်၍၊ လက်ဝါးပြက်ကို ဆိုးငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။ဤကား-ဝိဏ္ဏာတ္ထ။

အဝယဒတ္ထ အဓိပ္ပါယ်။

တလသတ္တိကံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ယံကိဉ္စိ ဂဟိတဝတ္ထု၊ တလတိပတိဋ္ဌာဘိ ဇာတ္ထောတိ တလံ။ ။လက်ဝါးပြင်ရ၏။ ။သကာဘိ ဝိဆ္ဆိတုံ သမတ္ထေတိတိ သတ္တိ။ ။ပကတိလံ့ရ၏။ ။သတ္တိဝိယာတိသတ္တိကံ။ ။ တလမေဝ သတ္တိကံ တလသတ္တိကံ၊ ။ဟုဟ္ရိ။ဤအလို။ ။တလသတ္တိကံ၊ လံ့ရွက်နှင့်တူသော လက်ဝါးပြင်ကို-ဟူပေး၊ ။ဆရာဘော်ဒြိးဇရိကား၊ လက်ဝါးပြက်ကို-ဟု ကေဝလဒဗ္ဗောပေက္ခတ္ထပေးဘော်မူသည်။

ဥဒ္ဒိဿရေယ္ယ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ဥ-ရှေးဂို့ဆော, ဂိရ-ဓာတ်၊ ဥက္ခိပနတ္ထ၊ ချီမခြင်းအနက်ကိုဟောဖို့၊ ဓာတ်ကျမ်းရင်းဌမူ၊ မျိုခြင်းအနက်ကို ဟော သော်လည်း"ဓာတ္ဌုံ အနေကတ္ထတ္တာ" ပရိဘာသာအရ၊ ဤဌ- ဥက္ခိပန အနက်ဟောဟုမှတ်။ ။ထိုကြောင့်၊ ဥဂ္ဂိရေယျ၊ ချီခဲ့ငြားအံ့-ဟု အနက်ပေး၊ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ပဋ္ဌင်းဌပဋ္ဌင်းဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ လက်ဝါးပြက်ကိုဆိုးငြားအံ့။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ လူသာမဏေတို့ကို ဆိုးရာဌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ပညတ်ဘော်မူရခြင်းအခကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနံရွှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဋ္ဌဂိရဟန်းတို့သည် သတ္တရသဂိရဟန်းငယ်တို့အား၊ လက်ဝါးပြက်ကို ဆိုး၍၊ ချောက်လှန့်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အဂိါရှေးနည်းအဘိုင်း သုံးပါးတည်း)။

တလသတ္တိကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၇၆ စာမူလကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၅-၇၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုံ အမူလကေန သံဃာဒိသေသေန အနုဒ္ဓံသေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရဟန်းတပါးကို ဖြင့်ခြင်း, ကြားခြင်း, ရွံရှာခြင်း, အရင်းမရှိဘဲ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီး စေဒနာ ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

ပညတ်တော် မူရင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်ဆည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ဂ်ိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်-ဖြင့်ခြင်း, ကြားခြင်း၊ ရွံရှာသံသယ ဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော အခြေအမြစ်မရှိဘဲလျက်၊ ရဟန်းတပါးကို သက်သက်-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အခ်က် ၇... ၁-ပဌမ၏ အဖြစ်၊ ၂-သံဃာဒိသိသ်၏ အမူလက အဖြစ်၊ ၃-စောဒနာခြင်း၊ ၄ ထိုခဏာ၌သိခြင်း။ ဤအခ်က်၇လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အမူလကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

၇၇-သဉ္စိန္တသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်၊

၁၂၆-၇၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခုသ္သ သဉ္စိစ္စ ကုက္ကုစ္စံ ဥပါဒေယျ။ ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းသည် ရဟန်းတပါးအား၊မချမ်းသာစေလိုသော စေတနာ၌သည်ဖြစ်၍၊ အလိုလို့ကိုဖြစ်စေငြားအံ့၊ ဤဖြစ်စေခြင်းဖြင့် ထို ရဟန်းအား၊ တခဏမျှလည်းမချမ်းသာခြင်းသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ဤသို့သော အလိုဖြင့် ထိုမချမ်းသာမှုကိုသာလျှင် အကြောင်းပြု၍၊ တပါးသော အကြောင်းမရှိ

ပါဘဲ၊ အလို့အားလို့ကို ဖြစ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ပိဏ္ဍောတ္ထ။

အဝဟာဝဋ္ဌ-အဓိပ္ပါယ်။

ဥပဒဟောယျ....ဟူသော ပုဒ်ကား။ အချို့သော-စာအုပ်တို့၌ ပါဠိပျက်လျက် "ဥပ္ပါဒေယျ"ဟုလည်း, "ဥပ္ပါဒဟောယျ"ဟုလည်း, ရှိကြ၏။ မသင့်။ ။ ဥပ-ရှေးရှိသော, ဒဟ-ခေတ်၊ ပဝတ္တနဋ္ဌ-ဖြစ်ခြင်းအနက်ဟော "ဥပဒဟောယျ" ပုဒ်သာအသင့်ဟုမှတ်။ ။ခေတ်ကျမ်းရင်းခို့မူ၊ ဒဟနဋ္ဌ-ကို ဟော သော်လည်း၊ ဤခို့မူ-ပဝတ္တနဋ္ဌ, ကာရိတန္တောဂဝ-ဖြစ်၏။ ။ထိုကြောင့်၊ ဥပဒဟောယျ၊ ဖြစ်စေငြားအံ့-ဟုပေး။

ဥပဒဟန္တိတိဥပ္ပါဒေန္တိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။

မုဟုဒ္ဒဓိ....ဟူသောပါဠိ၌၊ ပိဏ္ဍဒါကား၊ ဂုရဟာ-အနက်ရှိ၏။ တခဏာမျှ၊မချမ်းသာမှုကိုပြုလို၍၊ ကုက္ကုစ္စကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်တုံးထော်း၏။ (ဂရဟာဋ္ဌ)။ ။ထိုထက်အလွန်ကြာအောင် ပြုပါမူကား၊ ဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိ၊ပါအံ့နည်း (သမ္ဘာဝနဋ္ဌ)-ဟု သမ္ဘာဝနဋ္ဌကို ဆည်းအပ်၏။

"အပ္ပဟိနဲ၊ ဝါစကနောက်၊ ရောက်သည် ဂရဟာ၊ ပိ-သဒ္ဒါကား။
သမ္ဘာဝနာကို၊ ပေါင်းဆည်းထွန်းမြဲ"၊ ။တုရေးကြီးနိယာမ်၊

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အကြင်ရဟန်းသည် စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သင်သည် အသက်နှစ်ဆယ်၊ မပြည့်ယောင်တကား-စသည်ဖြင့်၊ နှလုံး မသာမယာ၊ ပိုးရိမ်ခြင်းကိုဖြစ်စေငြားအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ပညင်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ဆာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခို၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဆဗ္ဗဉ္ဉိုရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တရသဝဂ္ဂိ· ရဟန်းငယ်တို့အား၊ အာသင်္ကန္ဓစ်ဆယ်မပြည့်မှီဖြင့်၊ ကုက္ကုစ္စဖြစ်စေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ပဋ္ဌင်းဏီအာဖြစ်၊ ၂-မချမ်းသာစေလိုခြင်း၊ ၃-ကုက္ကုစ္စကို ဖြစ်စေခြင်း။ ဤအာဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏၊

သဗ္ဗစွသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၇၈-ဥပဿုတိသိက္ခာပုဒ် ဓာဘွင့်။

၁၂၇-၇၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဘိက္ခူနံ ဘဏ္ဍနဓာတာနံ ကလဟ ဓာတာနံ။ပ။ ဟိစ္စိတ္ထိယံ။ ။

အကြောင်ရဟန်းသည်၊ ဖြစ်သော တိုးတိုးတိုင်ပင်ခြင်းရှိကုန်သော, ဖြစ်သော ခိုက်ရန်ရှိကုန်သော, ငြင်းခုံခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော,ရဟန်းတို့၏၊ ထိုသူတို့စကားကို၊ ကြားကောင်းရာ အရပ်သို့ ကပ်၍ ရပ်ငြားအံ့။ အကြောင်စကားကို-ဤရဟန်းတို့သည်ဆိုကုန်လတ္တံ့။ ထိုစကားကို နားထောင်အံ့ဟု နှလုံးပိုက်၍၊ ထိုရဟန်းတို့၏ တိုင်ပင်သောစကားကို၊ ကြားလိုမှကိုသာလျှင် အကြောင်းပြု၍၊ တပါးသောအကြောင်းမရှိပါဘဲ ရပ်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဒိပ္ပါယ်။

ဓိဝါဒါပနဒ္ဓာနံ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝိဝါဒ-၏အရ၊ ဘဏ္ဍန, ကလဟ, တို့ထက်ကြီးသော ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းကိုယူ။ ၊အာပဇ္ဇန္တိတိ အာပန္နာ။ ။ ဝိဝါဒံ အာပန္နာ ဝိဝါဒါပန္နာ၊ တေသံ။ ။ဟူပြု။

ဥပဿုတိ် ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။သုယျတီတိသုတိ။ ။အာသံရဖြ်။ ။ သုတိယာ သဒ်ပံ့ ဥပဿုတိ၊ တဆ္ဒိ့။ ၊ဟူပြု။ ဌာနရဖြ်၊ ။ဤအာလို၊ ဥပဿုတိ့၊ အာသံဖြ်။ဝါ၊ကိုကြားနိုင်သောအနီးအရပ်-ဟုပေး။ ။တာနညိ်း။ ဥပေစ္စ သုယျတိ ဇတ္ထာတိ ဥပဿုတိ၊ တဆ္ဒိ့။ ။ဟူပြု။ဇတ္ထ၊ ဤအရပ်၌။

ဥပေစ္ခာ၊ ကပ်ဒ်၌။ သုယျတိ၊ ကြားအပ်၏-ဟူပေး။ ။ဤအလို၊ ဥပသဏ္တိ ကြားလောက်သောအရပ်၌-ဟူပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဖြစ်သော ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့၏ စကားကိုကြား၍ စောဒနာအံ့, အောက်မေ့စေအံ့-ဟု နှလုံးပိုက်၍သွားသောရဟန်းအား၊ ခြေသွမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုထိုအရပ်၌ရပ်လျက်နားထောင်အံ့။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်ဘောင်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် မိမိတို့နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းကောင်းတို့၏၊ စကားကိုချောင်းမြောင်းကုန်လျက်၊ ကြားလောက်ရာသို့ကပ်၍ နားထောင်ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ပဋ္ဌင်း၏အဖြစ်၊ ၂-စောဒနာထိုခြင်း၊ ၃-နားထောင်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဥပသဏ္တိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်ပြီး၏၊

---

၇ ၉-ကမ္မပ္ပဒီဗသာဟာနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၈-၇၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ခမ္မိကာနံ ကမ္မာနံ ဆန္ဒံ အဒတ္ဝာ ပက္ကမေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

ဒီယျနမွေံ အာပဇ္ဇေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရဟန်းသည်၊ ဟုတ်မှန်သောသဘော၊ စောဒနာ သာရဏဲာ ဝိနည်း ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ပြုအပ်ကုန်သော-အပလောကနကံ, ဉတ္တိကံ, ဉတ္တိဒုတိယကံ, ဉတ္တိစတုတ္ထကံ,တို့အား ဆန္ဒကိုပေးပြီး၍၊နောက်မှရုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ဤကား-ဝိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝဇ္ဇ-အစီမှုပါယ်။

ခမ္မိကာ....ဟူသောပုဒ်အရ၊ ဒုပလောကနဲကံ, ဥတ္တိကံ, ဥတ္တိဒုတိယကံ,ဥတ္တိစတုတ္ထကံ,လေးပါးတို့သည်။ ။မြောင်တောသုအတ္ထိတိဝမ္မိကာနိ။ ။ဝိကြွိဟ်အရ၊ မြေဝိနယ,သတ္ထုသာသနဖြင့်၊ ပြုအပ်သောကြောင့်-ခမ္မိကမည်ကုန်၏၊ ။ထိုကံ-တို့၏ ဆန္ဒကိုပေးပြီး၍၊ နောက်မှကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ ရောက်သောရဟန်းအား ခွန်းကိုင်း,ခွန်းတိုင်း, ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။(ဤကံလေးပါး၏အာကျယ်ကို ပါဠိတော်အဋ္ဌကထာဘို့၌ ရှုလင့်ကုန်)။

ပညတ်တောင်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်။သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဖေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ မလျောက်ပတ်သော အကျင့်ကိုကျင့်ကုန်လျက်၊ တပါးပါးအား သံဃာတော်က၊ ကံပြုမည့်-နှိပ်နင်းမည်ရှိသော်၊ တားမြစ်တတ်ကုန်၏။ တရံရောအခါ သံဃာတော်သည်၊ ထိုဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့အား ကံပြုစိမ့်သောဌာ၊ စည်းဝေးသည်ရှိသော်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ သက်နိုးအာမှုပြုနေကြ၍၊ မလာကြဘဲအားတော်ရဟန်းတပါးအား ဆန္ဒပေး၍လွှတ်လိုက်ကုန်၏။ ထိုအခါ သံဃာတော်သည် ၎င်းလာသော ရဟန်းကိုသာလျှင်၊ ကံပြုသည်ရှိသော်၊သင့်အား ကံပြုမည်သိပါက ဆန္ဒပေးမည်မဟုတ်ကုန်ဟု။ ဆန္ဒပေးပြီးမှ ကံကိုကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အနက် ၁....ခ-မြေကံ၏အဖြစ်၊ ၂-မြေကံဟုအမှတ်ရှိခြင်း။ ၃-ဆန္ဒပေးပြီးလျက်ရှုတ်ချခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ကမ္မပ္ပဋိဗာဟနသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်ပြီး၏။

၈၀-ဆန္ဒံဒတ္ဝာဂမနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၂၃-၈၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သံဃေ ဝိနိစ္ဆယကထာယ ဝတ္တမာနာယ ဆန္ဒံ အဒတ္ဝာ ဥဋ္ဌာယာသနာ ပက္ကမေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းသည်၊ သံဃာ၌ အဆုံးအဖြတ်စကားသည်၊ ဖြစ်ဆဲ

သဟာဓိပတိကဝဂ်။ ၈၀-ဆန္ဒိဒတ္တာဂမနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။ ၂၄၅

ဖြစ်လတ်တော်၊ ဆန္နကိုမပေးမူ၍၊ နေရာမှသွေ၍ဘဲငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထဝ်။

အဝဿဝတ္ထု-အာဒိပဒါဃ်။

ဝိနိစ္ဆယကထာဿ ဝတ္ထုမာနဿယ .. ဟူသည်ကား၊ စောဒက, ရဒ်တက,ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ပြောဆိုလျှောက်ထားဆဲဖြစ်၍၊ ဝိနည်းရိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်အာရှင် ကဘယ်အာပတ်ဟု မဆုံးဖြတ်အပ်မီကာလသည်ဌင်း, ဥ တ်သာဆားပြီး၍ ကမ္မဝါစာမဆုံးမီကာလသည်ဌင်း,အာဆုံးအာဖြတ်စကားဖြစ်ဆဲမည်၏။ ။ သံဃကိစ္စမပြီးသေးမီ ဆိုလိုသည်။ ။အာကြင်ရဟန်းသည်၊ သံဃကိစ္စ ဝိနိစ္ဆယစကားမပြီးမီအကြား၌၊ ကံကိုပျက်စေလိုသောကြောင့်၊ ပရိသတ် မှနှစ်တောင်ထွာဟာထွေ့ပါသ်ကိုစွန့်အံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။နှစ်တောင် ထွာဟာထွေ့ပါသ်ကိုနှစ်ဘဝါးလွန်သော်ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလှေ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဧတဝန်ရွာကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းတပါးသည်ကံပြုရန်သံဃာစည်းဝေး၍ဥ တ်ထားလတ်သော်၊ ဆန္နကိုမပေးမူ၍ အာစည်းအဝေးမှထသွားခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်း ကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ်ဂါ....၁-အာဆုံးဖြတ်ဖြစ်ဆဲ၊ ၂-ဝမ္မကံဖြစ်ခြင်း၊၃-ဝမ္မကံဟုအာမှတ် ိုခြင်း၊ ၄-သမာနသံဝါသသိမ်၌တည်ခြင်း။ ၅-သမာနသံဝါသက အာဖြစ်၊ ၆-ပျက်စေလိုသဖြင့် ဟာထွေ့ပါသ်ကိုစွန့်ခြင်း။ ဤအာဂိါခြောက်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဆန္နအာဒဝတ္ထာဂမနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်အာပြီးပြီ။

၈၁-ဒုဇ္ဇလသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၃၀-၈၁း ။ယေဘ ပန ဘိက္ခု သမဏ္ဍေန သိဒ်ယေန စီဝရံဒတ္ဘာ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ ညီညွတ်သောသံဃာနှင့်တကွ၊ သင်္ကန်းကိုပေး ပြီး၍၊ နောက်၌ရဟန်းတို့သည်၊ အကြင်အကြင်ချစ်ကျွမ်းဝင်သဖြင့်၊ချီးမွမ်း အပ်သောသူအား သံဃာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သောလဘ်ကို ညွတ်စေကုန်၏ဟု ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ ရောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကားပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

စီဝရံဒတ္ဘာ.... ဟူသောပါဠိအရကား၊ သမာနသံဝါသသိမ်မှတည်၍၊ သံဃာတော်မြတ်သည် ပေးအပ်သော သင်္ကန်းကိုယူ။ ။ယထာသန္တေ၊ တံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။သမ္မာထဝိယတောတိ သန္တေတော ။ယောယော သန္တေတော ယထာသန္တေတံ။ ။ဟုပြု။ သင်္ဃာဒိသော ထု ဓာတ်၊ တ-ပစ္စည်း။ ဤအလို။ ယထာသန္တေတံ အာကြင်အကြင်ချိုးမွမ်းအပ်, ချစ်အပ် သောသူအား- ဟုပေး။ ။တနှုည်း။ ။သန္တေတာသဒ အာနုဂ္ဂဟံ ယထာ သန္တေတံ။ ။ဟုပြု။ ဤအလို။ ချိုးမွမ်းအပ်, ချစ်အပ်သည်အား၎ကျေး ဇူး-ဟုပေး။ ။အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။သံဃာတော်နှင့်တကွ ပိဏ္ဍိသည် အိပ်ရာနေရာခင်းရန် သမ္မုတိပေးပြီးသော၎ဟန်းအား သင်္ကန်းကိုပေးပြီး၍၊ နောက်ပွဲကဲ့ရဲ့ထော ရဟန်းအား ခွန်းတိုင်း, ခွန်းတိုင်း, ပါစိတ်အာပတ်သင့် ၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလျှို့ထွင်္ဂတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မှန်၊ ဝေဠုဝန်ရွှေကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သံဃခတော်သည်၊အရှင်ဒဗ္ဗအား သံဃာအား ကျေးဇူးများသောကြောင့်၊ သင်္ကန်းတထည်ပေးဆည်ကို၊ ဆင်္ဂိုဂ်ရဟန်းတို့သည် သံဃာတော်သည် ချစ်ကျွမ်းဝင်သော သူကိုသာ သင်္ကန်းပေး၏ဟု ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ ...ဒ-ပစ္ဆင်း၏အဖြစ်၊ ၂-မွေ့ကံဖြင့်ရအပ်သော သမ္မုတိဂိုခြင်း၊ ၃-သံဃာနှင့်တကွ ဝိကပ္ပနာလောက်သော သင်္ကန်းကိုပေးခြင်း၊ ၄-ရွတ်ချခြင်း၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုဗ္ဗလသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

၈၂-ပရိဏာမနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၃၁-၈၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ဇာနံ သံဃိကံ လာဘံ ပရိဏာတံ ပုဂ္ဂလဿ ပရိဏာဒေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

သဟဓမ္မိကဝဂ္ဂေါ-အဋ္ဌမော။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ သိလျက်ကိုယ်နှိုက်ဖြင့်၊ သံဃာ့သို့ ညွှတ်လေ့ပြီးသော သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်သောလာဘ်ကို၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်အား ညွှတ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ဤဒွါဒသမသိက္ခာပုဒ်၏ အာဆုံးအဖြတ်အလုံးရုံသည်၊ နိဿဂ္ဂိ-ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်၌ ဆိုအပ်ပြီးသော စကားနှင့်တူသည်သာတည်း။ ထိုပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပိမိသို့ညွှတ်စေသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်-နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဤကား ပုဂ္ဂိုလ်တပါးကို၊ ညွှတ်စေသောကြောင့် သုဒ္ဓပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤမျှသာထူးသည်။

ပရိဏာမနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

သဟဓမ္မိကဝဂ်အဘွင့်ပြီး၏။

ရတနာဝဂ်။ ဂ၃ အနွေ့ဟုရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၃၂-၈၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ရညော ခတ္တိယဿ မုဒ္ဓါဘိသိတ္တဿ သဿ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ မင်းမျိုးဌဝြဖစ်သော ထိပ်ဌသွင်းအပ်သော ဓာတိသိက်ရှိသောမင်း၏။ မင်းနှင့်မိဘုရားနှစ်ပါးမတွက်သေးသော အိပ်ရာတိုက်

ခန်းဝယ်၊ ရှေးဦမိမိလာသောအဖြစ်ကို မပန်ကြားပါဘဲ၊ တံခါးဆုံကိုလွန်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အခြံပွါယ်။

မဒ္ဓါဘိဇိသိဉ္စာသ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။အာဘိသိဒ္ဓိယာတေတိ အာဘိသိတ္တော။ ။အာဘိ-ရှေးရှိသော သိစ ဓာတ်၊ ရုဒေဒိ-ရုပ်။ တ-ပစ္စည်း၊ကမ္မသာဓ်။မင်းရဏ်။ ၊မဒ္ဓနိ အာဘိသိတ္တော မဒ္ဓါဘိသိတ္တော။ ။ဟုပြု။ဤပါဠိငြင့်ဖြင့်ရာဇာ-ဏ်အရ၊ အာဘိသိက် သွန်းလောင်းအပ်သော မင်းကိုသာယူအပ်ဏ်-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုပြဏ်။

အနိက္ခန္တံ ရာဇကေ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အနိက္ခန္တောရာဇာဇုတောတိ အနိက္ခန္တံ ရာဇကံ။ ။တိုက်ခန်းရဏ်။ ၊အနိဋ္ဌတ ရတနကေ....ဟူသောပုဒ်၌၊ ရတနံ-ဏ်အရကို၊ ပိဘုရားကြီးကိုယူအပ်ဏ်။ ။နှ နိဂန္ဆိတ် နှနိက္ခမတိတိ အနိဋ္ဌံ။ ၊ပိဘုရားရဏ်။ နိ-ရှေးရှိသော ဂမု-ဓာတ်၊ နိက္ခမနဏ္ဍဝါစိ။ ။အနိဋ္ဌံ ရတနံ ဇာတောတိ အနိဋ္ဌတရတနကံ။ ။ဟုပြု တိုက်ခန်းရဏ်။ ၊ထိုကြောင့်- အနိက္ခန္တံ ရာဇကေ၊ မထွက်သော မင်းရှိသော။အနိဋ္ဌတရတနကေ၊ မထွက်သောပိဘုရားရတနာရှိသော-ဟုပေး။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။မင်းပိဘုရားရှိသော နန်းတော်တိုက်ခန်း၌၊ မိမိလာသောအဖြစ်ကို၊ ရှေးဦးစွာပေနိုကြားဘဲ ဝင်သောရဟန်းအား၊ပထမဘဝါးကို တံခါးဆုံကိုလွန်စေအံ့၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။နှစ်ခြောက်သောဘဝါးကိုလွန်စေအံ့၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း ဓာတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ဂဲန်းဒေါင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ပဿနဒိကောသလမင်းကြီးသည်၊ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ချဉ်းကပ်၍ရှိခိုးပြီးခါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား-နန်းတော်သူ မင်းမောင်းမတို့အား တရားဒွါလိမ္မာကြစေရန် တရားတော် ပို့ချသင်ကြားစေခိုင်သော

ရဟန်းတပါးကို နေ့စဉ်စေလွှတ်တော်မူပါဘုရားဟု တောင်းပန်လျှောက်ထားလေရာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် အာရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို စေခိုင်းတော်မူသဖြင့် အာရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ကောသလမင်းကြီး၏ နန်းတော်တွင်းသို့၊ နန်းတွင်းသူ မောင်းမအပေါင်းတို့အား၊ စာဌိ ချအံ့သောဌါ သွားလတ်သော်၊ ကောသလမင်းကြီးနှင့်မလ္လိကာ မိဘုရားကြီးတို့၏ အိပ်ရာတိုက်ခန်းတွင်း၌ နေထိုင်ခိုက်ဖြစ်ကြ၍၊ အာရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို တွေ့မြင်ရသဖြင့်၊ မလ္လိကာမိဘုရားကြီးသည် ဆောလျင်စွာထလိုက်ရာ၊ ဝါဝင်းပြေပြစ်သော ပုဆိုးသည်လျှောကျလေ၏။ အာရှင်အာနန္ဒာမထေရ်လည်း၊ ကျောင်းတော်သို့ လှည့်ပြန်လာ၍၊ ရဟန်းတို့အား ၎င်းအကြောင်းကို ပြောကြားသောအခါ၊ ရဟန်းတော်တို့က ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်္ဂါ....၁-မင်း၏အပြစ်၊ ၂-အာဘိသိက်သွန်းခြင်း၊ ၃-မင်းမိဘုရားနှစ်ပါးတို့ကိုခန်းမှ မသွက်ခြင်း၊ ၄-မပန်ကြားခြင်း၊ ၅-တံခါးခုံကို လွန်ခြင်း။ ဤအဂ်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အကြောင်ရပုံသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၈၄-ရတနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၃၃-၈၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခု ရတနံဝါ ရတနသမ္မတံဝါအညတြ အဒ္ဓါရာမာဝါ အဒ္ဓါဝသထာဝါ။ပ။ အယံ တတ္ထ သာမီစိ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရတနာဆယ်ပါးကိုဌင်း, ရတနာဟူသမျှတို့အပ်သော အာသုံးအာဆောင်ကိုဌင်း, အာရာမ်အတွင်းကိုဌင်း, တည်းခိုရာအိမ်စရပ်တွင်းကိုဌင်း, ထား၍၊ မိမိမူလည်းကောက်ယူငြားအံ့။ သူတပါးကိုမူလည်း ကောက်ယူစေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ရဟန်းသည် ရတနာဆယ်ပါးကိုဌင်း, ရတနာဟူသမျှတို့အပ်သော အာသုံးအာဆောင်ကိုဌင်း, အာရာမ်အတွင်း၌ဌင်း, တည်းခိုရာအိမ်စရပ်တွင်း၌ဌင်း, မိမိကောက်ယူ၍ဌင်း, သူတပါးကို ကောက်ယူစေ၍ဌင်း, အကြင်သူ၏ဥစ္စာသည်ဟု ဖြစ်လတ္တံ့။ ထိုဥစ္စာရှင်သည် ဆောင်ယူလတ္တံ့ဟု နှလုံးသွင်း၍ထားအပ်၏။ ၎င်းသို့

ထားခြင်းသည် ထိုဒါယကာဘို့၏ ဥစ္စာမဲ့ရစ်ရာ၌ ကျင့်အပ်သော ဝတ်တည်း။ ။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထဏ္ဍ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ရတနံဝါ....ဟူသောပါဠိအရ၊ ပုလဲ, ပတ္တမြား, ကျောက်မျက်ရွဲ, ခဂျသင်း, ကျောက်ဆည်းလင်း, **ဆန္နာ**, ငွေ,ရွှေ, ပတ္တမြားနီ, ပတ္တမြားပြောက်,ဤရတနာဆယ်ပါးကိုယူအပ်၏။

ရတနသမ္မတံဝါ....ဟူသော ပါဠိအရ၊ ရတနာဟူ သမုတ်အပ်သော လက်စွပ်, လက်ကောက်, စသော အာသုံးဒေဆောင်ကိုယူအပ်၏။ ဤရတနာဆယ်ပါး အာသုံးဒေဆောင်ပစ္စည်းများကိုအရာမ်အတွင်း,တည်းရှိသောအိမ်အတွင်း၌ တွေ့ရှိပါမူ၊ ဥစ္စာရှင်အား ပြန်ပေးစွဲ-ဟူသော အာဘောဂဖြင့် သိမ်းထားအပ်၏။

အရာမ်,တည်းရှိရာအိမ်ဘို့၏ အပါဠ်မူ၊ ပိမိအလို့ငှါ ကောက်ယူထားသောရဟန်းအားဂုင်း, သူတပါးကိုကောက်ယူစေသော ရဟန်းအားဂုင်း, နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ သံဃာ,ဂိုဏ်း,ပုဂ္ဂိုလ်,စသည်တို့ အလို့ငှါ ကောက်ယူသော ရဟန်းအားဂုင်း, ကောက်ယူစေသော ရဟန်းအားဂုင်း, ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အပ်သောဝတ္ထုကိုဖြစ်စေ,မအပ်သောဝတ္ထုကို ဖြစ်စေ, အယုတ်အားဖြင့် မိခင်၏ပစ္စည်းကိုသော်လည်း၊ အစောင့်အရှောက်သဘောဖြင့် သိမ်းဆည်းသော ရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ကျောင်း၌ အမှုလုပ်ကုန်သောဃတ်သမားတို့သည်ဂုင်း, မင်းကျွမ်းဝင်သော သူတို့သည်ဂုင်း, အဆောက်အဦဘဏ္ဍာ, အိပ်ရာဘဏ္ဍာတို့ကို၊ သိဖြီးသိမ်းဆည်းပေးပါလေ့ဟုဆိုအံ့၊ မပြုအပ်။ မသိမ်းဆည်းအပ်။ လုံခြုံရာအရပ်ကိုမူကားပြုကောင်း၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေဘဝနိဿေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံမျှော်တော်မူစဉ်၊

ရဟန်းတပါးသည် အာစိရဝတီမြစ်ဒွဲရေချိုးစဉ်၊ မွေ့နေသော ပုဏ္ဏားတ
ယောက်၏ ငွေငါးရာထုပ်ကို ကောက်ယူခြင်းတည်းသော အကြောင်း
ကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

"**အညတြ အန္ဓျာရေမာဝိ အန္ဓျာဝသဏာဝိ**"၊ ကား၊ အနုပညတ်
တည်း။ ။ဂဌ-၂-ပါးတို့တွင် "**အညတြအန္ဓျာရေမာဝိ**"-ဟူသော အနု
ပညတ်ကို၊ သာဝတ္ထိပြည်၌ပွဲသဘင်ဖြစ်လေသော်၊ လူအပေါင်းတို့သည်လှပ
တင့်တယ်၊ ရှုစဘွယ်သောအဝတ်တန်းဆာတို့ကို၊ ဆင်ယင်ကာ ဥယျာဉ်
သို့ အလည်အပတ်သွားကြကုန်၏။ ဝိသာခါကျောင်းအမကြီးသည်ကား၊
ထို့အတူလှပတင့်တယ်။ ရှုစဘွယ်သောမဟာလွတာတန်းဆာကို၊ ဆင်ယင်
ကာဥယျာဉ်သို့ သွားအံ့ဟု ထွက်လာရာ၊ဥယျာဉ်သို့သွားခြင်းသည် အကျိုး
မဲ့ဟု နှလုံးပိုက်ကာ။မဟာလွတာ တန်းဆာကို ချွတ်၍၊ကိုယ်ဝတ်ဖြင့်ထုပ်
လျက်၊ ကျွန်မအားပေးပြီးခါ၊ ကျောင်းတော်သို့ ဝင်သွားလျက်၊ မြတ်စွာ
ဘုရားအား ဖူးမျှော်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရား သည်လည်း၊ တရားဓမ္မဟော
ဘော်ပြ၍၊တက်ကြွသော သဒ္ဓါတရားဖြစ်ပြီးခါ၊ ကျောင်းတော်မှထွက်လာ
ရာ၊ ၎င်းမဟာလွတာတန်းဆာထုပ်ကိုမွေ့လျော့၍၊ကျွန်ရစ်လေ၏။ ရဟန်းတို့
သည်၎င်းအထုပ်ကိုတွေ့ရှိ၍၊ မြတ်စွာဘုရားအားလျှောက်ထားသောအခါ၊
ကောက်ယူသိမ်းဆည်းထားရန် ပြုလေသတည်း။

အန္ဓျာဝသဏာဝိ ဟူသောအနုပညတ်ကား။ များစွာသောရဟန်းတို့
သည်၊ကာသိတိုင်းဇနပုန်တို့သို့ ဒေသစာရိကြွချီကြ၍၊ အနာထပိဏ်သူဌေး
၏ အမှုလုပ်ရှားသို့ရောက်ရာ၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏ တပည့်တကာ တ
ယောက်သည်၊ အနာထပိဏ်သူဌေး၏အပိန့်အရသံဃာတော်တို့ကို ဆွမ်း
ကျွေး၍၊ အလုပ်ခွင်သို့သွားသောအခါ၊ လက်စွပ်ကိုမွေ့ခဲ့လေ၏။ ရဟန်းတို့
သည်လည်းလက်စွပ်ကျန်ရစ်သည်ကိုသိ၍၊ ဆွမ်းစားပြီးသော်လည်းအရပ်
တပါးသို့ မသွားကြပါဘဲ၊ ဆွမ်းစားရာနေရာ၌ သာလျှင် နေမြဲနေလေ၏။
တကာသည်လည်း၊ အလုပ်ခွင်မှ ပြန်လာသောအခါ၊ ရဟန်းတော်များ အ
ခြားသို့ မကြွသွားဘဲရှိနေသည်ကိုသိ၍၊ အကြောင်းကို လျှောက်ထားရာ
လက်စွပ်ပျောက်မည်ကို စိုးရိမ်၍၊အခြားသို့ မကြွကြောင်းမိန့်တော်မူပြီး၍၊
သာဝတ္ထိပြည်သို့ ကြွတော်မူကြလျက်၊ မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထား
ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူသတည်း။

အင်္ဂါ!....၁-ဘုရား ဖွင့်ပြခြင်း မဖိုခြင်း၊ ၂ သူ တပါး၏ ဥစ္စာအဖြစ် ၃-ဝိသေသသင်္ဂါဟာ,ပံသုကူလအာမဂတ်၏ မဖိုခြင်း၊ ၄-ဒိဒိသူခြင်း, သူတပါး ကိုယူစေခြင်း၊ ဤအင်္ဂါ၄လေးပါးပြဉ့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ရတနာသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာပြီး၏။

၈၅-ဝိကာလဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌကထာ။

၁၄၃-၈၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သန္တံ ဘိက္ခုံ အနာပုစ္ဆာ ဝိကာလေ ဂါမံ ပဝေသေယျ၊ ပါ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဒုကြောင်ရဟန်းသည်၊ ထိုသို့သဘောရှိသော အဆောတလျင်၊ ရှောင်တခင်ပြုအပ်သော ပြုဘွယ်ကိစ္စကိုထား၍၊ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို "ဝိကာလေဂါမပ္ပဝေသနံ အာပုစ္ဆာဝိ" ဟု မပန်မူ၍၊ နေလွဲသောအခါ၌ ရွာတွင်းသို့ဝင်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းအားပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

စာဝယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

သန္တံ.... ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ပန်ကြားရန် ရဟန်းရှိမှသာ ပန်ကြားရ၏။ မရှိပါမူ-မပန်ကြားသော်လည်း ဝင်အာပတ်၏ ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုပြ၏။ ။ အဆောတလျင် သွားအပ်သော ကိစ္စမရှိပါဘဲလျက်မပန်ကြားဘဲ၊ အရာမ ရှိသော်ရွာ၏အရာမ်ကို လွန်သောရဟန်းအား၊ ပထမဘဝါးတွမ်း၌ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ဒုတိယအာလွမ်း၌ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည်၊ တစုံတရာသောကိစ္စကြောင့် ရွာတွင်းသို့ ဝင်ကုန်အံ့၊ ထို ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုနေ့ချင်းချင်းပန်အပ်၏။ ။ယခုကာသ-သဘိပြုသူ အာလွန် နည်းပါ။ကုန်၏။ သတိပြုတော်မူကြပါ။ကုန်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းဒုတိယကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် ဖွန်၊ ဇေတဝနဂ္ဂရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟာန်းတို့သည်၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်၍၊ သဘင်၌တိရစ္ဆာန်ကထာစကား တို့ကိုပြောကြားကာ၊ နေကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ် တော်မူသည်။

သန္ထံဘိက္ခဝေ....ဟူသော ပညတ်သည်ဌင်း၊ အနာပုစ္ဆာ....ဟူသော ပညတ်သည်ဌင်း၊ တထာရူပါအန္တရာယိကာ....ဟူသော ပညတ်သည်ဌင်း၊ ဤသုံးပါးတို့သည်၊ အနုပညတ်ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအနုပညတ် သုံးပါးတို့တွင်၊ "အနာပုစ္ဆာ" ဟူသော အနုပညတ်ကို၊ များစွာသော ရဟန်းတို့သည် သာဝတ္ထိပြည်သို့ အလာ၊ လမ်းခရီးအကြား၊ ညဉ့်အခါ တရုတ်သော ရွာသို့ ရောက်၍၊ ရွာသူ ရွာသား ဒါယကာများက၊ ရွာသို့ ဝင်ရောက်တည်းခိုရန် လျောက်ထားကြသော်လည်း၊ နေလွဲသောအခါ ရွာသို့မဝင်အပ်-ဟူသော ပညတ်တော်အရ၊ မဝင်ဘဲနေကြ၍ ကြွသွားကြသောအခါ၊ ခိုးသူဘို့၏ လုယက်ခြင်းခံရမှုကို အားကြောင်းပြု၍၊ ဒွင့်ပြုတော်မူသည်။ ။"သန္ထံဘိက္ခဝေ" ဟူသောအနုပညတ်ကို၊ ရဟန်းတပါးသည်ရှေးအဝတ္ထု၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ကြွသွား ရာ၊ ညဉ့်ချမ်းအခါ၊ ရွာတရွာသို့ရောက်၍ ဒါယကာများက ရွာတွင်းသို့ဝင် တော်မူရန် လျောက်ထားသော်လည်း မပန်ကြားဘဲ ရွာသို့ မဝင်အပ်ဟူသော ပညတ်တော်အရ၊မဝင်ဘဲကြွသွားရာ၊ လမ်းခရီး ခိုးသူဘို့၏ လုယက်မှုကြောင့် ဒွင့်ပြုပညတ်တော်မူသည်။ ။"တထာရူပါအန္တရာယိကာ" ဟူသော အနုပညတ်ကို၊ အခါတပါး ရဟန်းတပါးကို မြွေကိုက်သဖြင့်၊ ရဟန်းတပါး သည် ရွာတွင်းသို့ဝင်ကာမီးယူရန်သွား၍၊ ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန် ကြားမူ၍ ရွာသို့မဝင်အပ်ဟူသော ပညတ်တော်အရ၊ မဝင်ဘဲနေမှုကြောင့် ပညတ်တော်မူသတည်း။

အနာပုစ္ဆာ....၁-ထင်ရှားရှိသော ရဟန်းကို မပန်ခြင်း၊ ၂-ဒွင့်ပြုခြင်း၏ အကြောင်းမရှိခြင်း၊ ၃-၄၊ လွဲသောအခါ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း။ ဤအကာ်ဒါသုံး ပါးပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

ဝိကာလဂါမဗ္ဘဝေသနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၈၆-သူစီဃရဿိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၃၅-၈၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အဇ္ဈိမယံ ဝါ ဒန္တမယံ ဝါ ဝိသာဏမယံ ဝါ သူစိဃရံ ကာရာပေယျ၊ ဘေဒနကံ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းသည်၊ အရိုးဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်သော, ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော, သားချိုဖြင့်ပြီးသည်လည်းဖြစ်သော, အပ်ကျည်ကို ပြုစေငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းအား အပ်ကျည်ကိုလည်း ခွဲအပ်၏။ ပါစိတ် အာပတ်လည်းသင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစ်ပွါယ်။

အဇ္ဈိမယံ....စသောပုဒ်ကို။ ။အဋ္ဌိနာ နိဗ္ဗတ္တံ အဇ္ဈိမယံ။ ။ဟူပြီ။ ။ **ဘေဒနကံ**....ဟူသော ပုဒ်ကိုကား။ ။ဘေဒနမေဝ ဘေဒနကံ။ ။ဘေဒနကံ အသဿတ္ထိတိ ဘေဒနကံ။ ။ဟူပြီ။ ။ပါစိတ်အာပတ် ရ၏။ ဘေဒနကံ၊ အပ်ကျည်ကိုခွဲခြင်းရှိသော-ဟူပေး။ ။အရိုးစသည်ကို ပိပိမူလည်း အပ်ကျည်ပြုအံ့။ သူဘပါးကိုမူလည်း ပြုစေအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရပါမူ၊ ခွဲပြတ်၍ ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာပြောကြားအပ်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော် မူရင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သက္ကတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဓရုံကျောင်း၌၊ ဂ်ိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့သည် ဘိတ်မနိထားသော ဆင်စွယ်ပွတ်သမားအား များစွာသောအပ်ကျည်ကို တောင်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-အပ်ကျည်၏ အဖြစ်၊ ၂-အဇ္ဈိမယ-စသည့်အဖြစ်၊ ၃-ပိပိ အကျိုးငါ ပြုခြင်း, ပြုစေခြင်း,ရခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သူစိဃရဿိက္ခာပုဒ် အဘွင့်ပြီးပြီ။

၈၇-မဇ္ဈပိဌသိက္ခားပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၆-၈၇။ ။နံဝံ ပန ဘိက္ခူနာ မဇ္ဈံဝါ ဝိဋ္ဌံဝါ ကာရဏမာဒနနဲ့။ပ။ ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အာသစ်ဖြစ်သောညောင်စောင်းကိုလည်း, အင်းပျဉ်ကိုလည်း, ပြုလိုသော ရဟန်းသည်၊ အပေါင်၏အောက်အရပ်ကိုထား၍၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သစ်တော်ဖြင့် လက်ရှစ်သစ်အခြေရှိသော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကိုသာ ပြုအပ်၏။ ထိုအခြေ-လက်ရှစ်သစ်၊ ဝါ-တတောင့်ထွာပမာဏကဲ့ကို လွန်စေသော ရဟန်းအား အခြေကိုလည်း ဖြတ်အပ်၏၊ ပါစိတ် အာပတ်လည်း သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

: ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူထွဋ်ဘင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကံနိုးအောင်းမွေ့ငဲ့သျှာ၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ အရှင်ဥပနန္ဒ မထေရ်သည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ရှစ်လက်သစ်ထက်ရှေသော အခြေရှိသော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကို ပြု၍၊ အိပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ)။

အင်္ဂါ ....၁-ပမာဏကို လွန်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်၏ အဖြစ်၊ ၂-ဒိမိအကျိုးငှါ ပြုခြင်း, ပြုစေ၍ ရခြင်း။ ။ဤအင်္ဂါနှစ်ပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

မဇ္ဈပိဌသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၈၈-ဘူလောနဒ္ဓသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၇-၈၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု၊ မဉ္ဈံဝါ ဝိဋ္ဌံဝါ ဘူဒလောနဒ္ဓံ ကာရေ ပေယျ၊ ဥဒ္ဒါလနကံ ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းသည်၊ လဲကိုအောက်ထက်၊ ပုဆိုးကြက်၍၊ ဘွဲ့ရက်မြွေးရစ်ရာဖြစ်သော ညောင်စောင်းကိုလည်း, အင်းပျဉ်ကိုလည်း, ပြုစေငြားအံ့။

ထိုရဟန်းဒေဝဒတ်ကိုလည်းထုတ်ဖော်ပါ၏။ ပါစိတ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ ။ ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍောဇ္ဇဏ်း။

အဝယဝဏ္ဏ စခဒိပ္ပါယ်။

တူလေနဒ္ဓံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အာဝနဟိတဗ္ဗဿ သြနဒ္ဓေါ။ ။တူလော သြနဒ္ဓေါဇေတ္ထောတိတူလေနဒ္ဓံ။ ။ဤဒေလို၊ မြေးယာက်ဒေါင်သော်လဲ၌သော-ဟုပေး။ ။တနည်း။ ။တူလေနသြနဒ္ဓံ တူလေနဒ္ဓံ။ ။ဟုပြု။ ။ဤဒေလို၊ လဲဖြင့် မြေးယာက်ဒေါင်သော-ဟုပေး။ တနည်း။ ။တူလေန အာဝနဟိတဗ္ဗံ ဇေတ္ထောတိ တူလေနဒ္ဓံ။ ။ဟုပြု။ ။ဤဒေလို၊ လဲဖြင့်မြေးယာက်ရာဖြစ်သော-ဟုပေး။ဆရာတော်ဦးဇဂဓိကာဒေး။ လဲကိုအောက်အထက်၊ ပုဆိုးကြက်၍၊ ဘွဲ့ယာက်မြေးရစ်ရာ ဖြစ်သော-ဟု- အဋ္ဌကထာဆရာပြုသော- သတ္တမီဗဟုဗ္ဗိသမာသ်သံပေါ်အောင်၊ ဒေဝဒတရဏာသာဓ်သံရော၍ပေးထား၏။

ဥဒ္ဒါလနိကံ....ဟူသောပုဒ်ကား။ဥ-ရှေးရှိသော ဒလ-ဓာတ်၊ယု-ပစ္စည်း၊ ဥဒ္ဓါရဏာတ္ထေ။ ။ဥဒ္ဒါလိယတေဥဒ္ဒါလနံ။ ဥဒ္ဒါလနမေဝဥဒ္ဒါလနကံ,။ ။ဥဒ္ဒါလနကံ အာသတ္ထိတိ တထာ။ ။ဟုပြု။ ။ဥဒ္ဒါလနကံ၊ လဲကိုဖေါက်ထုတ်ခြင်းရှိသော-ဟုပေး။ ။အချို့သောစာတို့၌၊ "ဥဒ္ဓါလကံ"ဟု ဓေအောက်မြို့က်နှင့်ရှိတတ်၏။ဥ-ရှေးရှိသော-ဓရ-ဓာတ်၊ရ-ကို၊လ-ပြု၍ပြီးသော ပုဒ်-ဟုမှတ်။

အာဓိပ္ပါယ်ကား။ ။လဲကိုထည့်၍ လဲ၏ အထက်၌ပုဆိုးနှမ်းဖြင့် ကြက်သောညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ဆည်-တူလေနဒ္ဓမည်၏။ ၎င်းလဲတို့ကို ထုတ်ပစ်၍၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားအာပ်၏။ ။ဟူလို။ ။(ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ)။

ပညတ်တောင်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

။ ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကံနိုးအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဋ္ဌဂိုရဟန်းတို့သည် လဲသွဲတ်သောညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်ကို ပြုကြစေခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အခန်ဂါ....၁-တူလေဝနဒ္ဓအဖြစ်၊ ၂-ဒီဃိအကျိုးငှါပြု၍, ပြုစေ၍ရခြင်း။ ဤအဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

တူလေဝနဒ္ဓ-သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၈၉-နိသိဒနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၃၈-၈၉။ ။နိသိဒနံ ပန ဘိက္ခုနာ ကာရယမာနေန ပမာဏိကံ ကာရေတဗ္ဗံ။ပ။ဆေဒနကံပါစိတ္တိယံ။ ။

နိသိဒိုနိအခင်းကိုပြုလိုသောရဟန်းသည်၊ မြတ်စွာဘုရားအထွာတော်အားဖြင့်အလျားနှစ်ထွာ, အနံကထွာခြောက်သစ်, အဆာကားတထွာသာ ပမာဏဝတ်ရှိသော နိသိဒိုနိကိုပြုအပ်၏။ ထိုအလျားနှစ်ထွာ၊ သို့မဟုတ်-လေးတောင့်ထွာ, အနံတထွာ ခြောက်သစ်၊ သို့မဟုတ်- သုံးတောင့်ကိုးသစ်, အဆာတထွာ၊ သို့မဟုတ်-နှစ်တောင်ခြောက်သစ်ပမာဏကို လွန်စေသော ရဟန်းအား ထိုလွန်သောပမာဏကိုလည်း ဖြတ်အပ်၏။ ပါစိတ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထဉ္စ။

အဝယဝဇ္ဇ-အဓိပ္ပါယ်။

နိသိဒနံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။နိသိဒန္တိ ဇေဋ္ဌဝတိနိသိဒနံ၊ ။ဟူပြု။ နိ-ဧနှးရှိသော သဒ-ဓာတ်။ ယု-ပစ္စည်း။ "သဒ္ဒသတ္ထိဒဋ္ဌံ" သုတ်ဖြင့်သိဒ ပြု။ ။မြတ်စွာဘုရား၏-တထွာပမာဏရှိသောအရပ်ကို၊ အခင်းနှင့်တူစွာ အခင်းနေရာပြု၍၊ တထွာပမာဏရှိသော အရပ်ကိုမူ၊နှစ်ကြောင်းခွဲခြံပြုအပ်သောအဆာရှိသောအခင်းထူးသည်- နိသိဒိုနိမည်၏။ ။ထင်းနိသိဒိုနိသည် ပမာဏအားဖြင့်၊မြတ်စွာဘုရားအထွာတော်အရ၊ အလျား ၂-ထွာ၊ အနံတထွာခွဲရှိ၏။ပကတိလူတို့၏။ အထွာအားဖြင့်ကား၊ အလျားလေးတောင်ထွာ, အနံ-သုံးတောင်ကိုးသစ်, အဆာကား- နှစ်တောင် ခြောက်သစ်ပမာဏရှိ၏။ ၎င်းအတိုင်းအရှည်ထက် လွန်ဆော်ဖြတ်ခြင်း ရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညင်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံးထွန့်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ပမာဏာလွန်ကုန်သော နိသိဒိုန်တို့ကို ဆောင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညင်တော်မူသည်။

ဒသဝဒိဒဏ္ဍို....ကား၊အာနုပညပ်တော်တည်း။ ၎င်းအာနုပညပ်ကို၊ဥဒါသိမထေရ်သည်ကြီးသော ကိုယ်ရှိ၍၊ ပညပ်ပြီးသောနိသိဒိုန်၌ မထိုင်လေက်သောကြောင့်ခွင့်ပြုဘော်မူသည်။

အာဂ်ဂါ....၁-နိသိဒိုန်ပမာဏကို လွန်ခြင်း၊ ၂-ဖိဖိအာကျိုးဂျာပြု၍ဖြစ်၊ ပြုစေ၍ဖြင်း, ရခြင်း။ဤအာဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

နိသိဒနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

၉၀-ကဏ္ဍုပ္ပဒိဆ္ဆာဒိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။ . . .

၁၃၉-၉၀။ **။ကဏ္ဍုပ္ပဒိဆ္ဆာဒိ ပန ဘိက္ခုနာ ကာရဟ မာနေန ပမာဏိကာ ကာရေတဗ္ဗာ။ပ။ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယံ။**

အမာသွမ်းသက်နှံးကို ပြုလိုသော ရဟန်းသည်၊ မြတ်စွာဘုရားအထွာ ဘော်အားဖြင့်၊ အလျားလေးထွာ, အနံနှစ်ထွာ,ပမာဏာရှိသော သက်နှံးကို သာပြုအပ်၏။ ထိုအလျားလေးထွာ၊ သို့မဟုတ်-ကိုးတောင်, အနံနှစ်ထွာ၊ သို့မဟုတ်- လေးတောင်ထွာ,ပမာဏာကို လွန်၍ပြုသော ရဟန်းအား၊ အပို အလွန်ကိုလည်းဖြတ်ပစ်အပ်၏။ပါစိတ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်။

ကဏ္ဍုပ္ပဒိဆ္ဆာဒိ... ဟူသောပုဒ်၌၊ ကဏ္ဍု-သဒ္ဒါသည်။ ။'ကထ္ထတိ ဘောဒနံကရောတိတိကဏ္ဍု'။ ။ဝိဂြိဟ်အာရုယားနာသည်-ကထ္ထုမည်၏။ ။ အာဘိဝေန်၌ကား ဥဒ္ဒါဒယနှင့်ကထ္ထု။-ဟုဂ္ဂိ၏။ ကထ္ထု-ဓာတ်၊ ဥ-ပစ္စည်းဖြစ်၍၊ ကထ္ထု, ဒီဃပြု၍-ကဏ္ဍု။ နှစ်ချက်သင့်မှတ်။ ။ကထ္ထုံပဒိဆ္ဆာဒေတိဇေတာနာတိကဏ္ဍုပ္ပဒိဆ္ဆာဒိ။ ။ဟုနိစ္စကိတန္တာသမာသ်တွဲစပ်အပ်၏။ ကုမ္မာကာ

ရော-ကဲ့သို့မှတ်။ ။ကဏ္ဍ-ဖြိုအံ့ရ၊ ယားနာအပြင်, အိုင်းနာ, အရည်ယို သောဒနာ, ဝဲကြိုးနာ, ဤအနာလေးမျိုးကို ယူရ၏။ ။ချက်၏ အောက်၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်း၏ အထက်၊ ဤအရပ်၌ပေါက်သော ၎င်းအနာလေးပါးကို ဖုံးလွှမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ ပြုအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ အမာလွှမ်းသင်္ကန်းမည်၏။ ။ပမာဏကား-မြတ်စွာဘုရား အထွာတော်အားဖြင့်၊ အလျား လေးထွာ- အနံ- နှစ်ထွာရှိ၏။ ပကတိလူဘို့၏ အထွာအားဖြင့်၊ အလျားကိုးတောင်,အနံ- လေးတောင်ထွာ-ပမာဏရှိ၏။ ၎င်းပမာဏထက်လွန်၍၊ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ သူတပါးကိုမူလည်း ပြုစေအံ့၊ ပယောဂတို့၌ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရဿဖြင့်ဖြတ်၍ ပါစိတ်အာပတ်ကို ဒေသနာကြားအပ်၏၊ ။ ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

: ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူထွင့်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနိဿရကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းနေ့လျှာ၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ အဘိုင်းအရှည်ကို လွန်သောအမာလွှမ်းသင်္ကန်းကို ဆောင်ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။ (အဂိါ-ရှေးနည်းအတိုင်း)။

ကဏ္ဍပြဋိဿဝဒိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်ပြီး၏။

၉၁-ဝသိင်္ဃသာဒိုကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၀-၉၁။ ။ဝသိက သာဒိုကာ ပန ဘိက္ခုနာ ကာရယမာနေန ပမာဏိကာကာရေတမ္ပဘာ၊ပ။ ဆေဒနကံ ပါစိတ္တိယံ။

ဖိုးယင်းရေခံသင်္ကန်းကို ပြုလိုသောရဟန်းသည်၊ မြတ်စွာဘုရားအထွာတော်အားဖြင့်၊ အလျားခြောက်ထွာ, အနံနှစ်ထွာခွဲပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကိုသာပြုအပ်၏။ထိုအလျားခြောက်ထွာ၊ သို့မဟုတ်-တဆဲ့သုံးတောင်ထွာ, အနံနှစ်ထွာခွဲ၊ သို့မဟုတ်- လေးတောင်ထွာ- သုံးသစ်ပမာဏကို လွန်စေသောရဟန်းအား၊ အဖိုအလွန်ကိုလည်း ဖြတ်ပစ်အပ်၏။ ပါစိတ် အာပတ်လည်းသင့်၏။။ ။ဟူလို။ ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ဝိနယဂဠ္ဌိတ္ထ ဒီပနီကျမ်း။

အဝယဝဏ္ဏ အစိမ့်!ယ်။

စသိကသဒ္ဒါ... ဟူသော-ပုဒ်ကို။ ။ဝသော ဝသကာလေ အာဒိဌာတဗ္ဗာတိ ဝသိကာ။ ။ဇုက-ပစ္စည်း။ ။ဝသိကာစ သာ သာဒိကာစာတိ တထာ။ ။ဟူပြု။ပုလ္လိင်၌၊ သာဒူကေဟု အာဘိဓာန်၌ လာ၏။ ဤ၌မူ ဇုထိုလိင်ဖြစ်၍၊သာဒိကာ ဟု ဒါယိကာကဲ့သို့-ဇု-နှင့်ဂို၏-ဟူသိ၊ ဓိုလ်းလေးလပင်လုံး-ဝ်ံ စိဝ်ိတ်ဆောင်ရေဟန်းတော်များ ရေသပ္ပါယ်ရန်၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သင်္ကန်းသည်၊ ဓိုလ်းရေခံသင်္ကန်းမည်၏။ ။ ပမာဏကား-မြတ်စွာဘုရား အလွတ်တော်အားဖြင့်၊ အလျား-ခြောက်တွာ၊ အနံ-နှစ်တွာခွဲတည်း။ ပကတိလူ၏အတာအားဖြင့်၊ အလျား-တဆယ်သုံးတောင်တွာ၊ အနံ-လေးတောင်တွာ,လက်သုံးသစ်,ပမာဏဂို၏။ ။(ကြွင်းပေါ်ပြီ)။

ပညဝိတော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွတ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည်၊ ပမာဏလွန်သော ဓိုလ်းရေခံသင်္ကန်းကို၊ ဆောင်ကြခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အဂိါရှေးအာတိုင်း)။

ဝသိကသာဒိကာသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၉၂·နန္ဒသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၄၁·၉၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခု သုဂတ စီဝရပ္ပမာဏံ စီဝရံ ကာရာပေယျ။ပ။သုဂတစီဝရပ္ပမာဏန္တိ။ ရတနဒွေဟတ္ထိနဒွေမော။

အကြင် ရဟန်းသည်၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သင်္ကန်းတော် ပမာဏမျှလောက်၊ ပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကိုဂုင်း, မြတ်စွာဘုရား သင်္ကန်းတော် ပမာဏထက်၊ ပိုလွန်သောပမာဏရှိသော သင်္ကန်းကိုသော်ဂုင်း, ပြုစေငြား ·အံ့။ထိုရဟန်းအား ပိုလွန်သောပမာဏကိုလည်း ဖြတ်ပစ်အပ်၏။ ပါစိတ်

အာသဝတ်လည်းသင့်၏။ ။မြတ်စွာဘုရား၏ သက်နှံးတော် ပမာဏာကား မြတ်စွာဘုရား၏ အထွာတော်အား‌ဖြင့် အလျား-ကိုးထွာ၊ အနံခြောက်ထွာ တို့တည်း။ ပကတိလူဘို့၏ ပမာဏအား‌ဖြင့်၊အလျား-အတောင် နှစ်ဆယ် လက်ခြောက်သစ်၊အနံ-တဆဲ့သုံးတောင်ထွာ အတိုင်းအရှည်ရှိ၏။ ။ပဉ္စုလိ။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းဒေးငင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရှည်သော အသက် ရှိသော ညီတော်-နန္ဒမထေရ်သည်၊ မြတ်စွာဘုရား အောက်၊ လက်လေးသစ်မျှသာ အရပ်တော် နိမ့်သဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရား သက်နှံးတော်ပမာဏရှိသော သက်နှံးကိုဆောင်လေ၍၊ ရဟန်းတို့သည် အဝေးမှ နန္ဒမထေရ်ကြွလာသောအခါ၊ မြတ်စွာဘုရားဟု မှတ်ထင်ကြကုန် သောကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။ထိုစကားမှန်၏၊ ညီတော်အရှင်နန္ဒ သည်၊ မြတ်စွာဘုရားအောက်၊ လက်လေးသစ်မျှသာ နိမ့်တော်မူ၏။(အင်္ဂါ ရှေးအတိုင်း။ကြွင်းပေါ်ပြီ)။ ။နန္ဒတ္ထေရသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ရတနာဝဂ်အာဘွင့်ပြီး၏။

သုဒ္ဓပါစိတ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၁-ပဌမပါဠိဒေသနာသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

ကုမေဓော ပနာယသ္မန္တော စတ္တာရော ပါဠိဒေသနိယာ ဓမ္မာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂစ္ဆန္တိ။

၁၄၂-၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခု အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ အန္တရဃရံ ပဝိဋ္ဌာယ ဟတ္ထတော၊ပေ။ ပဋိဒေသေတဗ္ဗံ တံ ပဋိဒေသေဓိတိ။

အာရှင်ဘုရားတို့၊ ၄-ပါးကုန်သော ပါဠိဒေသနိအာပတ်ရှိကုန်သော ဤ အာပတ်တို့သည်၊ သရုပ်အားဖြင့်ပြအပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ရောက်လာကုန် ပြီ။ ။အကြင်ရဟန်းသည်၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်သော ဆွမျိုးမတော်သော

ဘိက္ခုနီမဇ္ဈိလက်မှ၊ ခဲဘွယ်ကိုဂုင်း, ဘောဇဉ်ကိုဂုင်း, ပိဝိလက်ဖြင့်ခံ၍၊ ခဲမှုလည်းခဲငြားဒုံ၊စားမှုလည်းစားငြားဒဏ်။ ထိုခဟာနိုးသည်၊ငါ့ရှင်တို့-ကဲ့ရဲ့ဒေါသမေတ္တာလျော်ပတ်သော ပါဠိဒေသနိဒါနမည်ရှိသော ဒေသပဉ်သို့ငါရောက်ပြီ။ထိုပါဠိဒေသနိဒါနပတ်ကို ကြားပါဇ်ဟု ဆို၍ကြားဒေါဝါဇ်။ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိဏ္ဍာဌ္ဌ။

အဝယဝဋ္ဌ-အဓိပ္ပါယ်။

အန္တရေယရံပဓိဋ္ဌာယ... ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ အန္တရေယရ မည်သော လမ်းမ, ထုတ်ခြင်းထွင်းသော ခရိုး,လမ်းဆုံ,အိမ်,တည်းဟူသော ဂျာတွင်း၌၊တည်နေသောရဟန်းပိန်းမဇ္ဈိလက်မှ၊ ပေးအပ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို စားအံ့ဟု၊ ခံသောရဟန်းအား၀ဝ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ မျိုတိုင်း, မျိုတိုင်း ပါဠိဒေသနိ အာပတ်သင့်၏။။ ။အန္တရေယရမမည်သော- ကျောင်းအာရာမ်တွင်းစသည်တို့၌၊ တည်၍ပေးသောရဟန်းပိန်းမဇ္ဈိလက်မှ၊ လမ်းမ-စသည်တို့၌၌ရပ်၍၊ခံသော်လည်းအပြစ်မရှိ-ဟူသောအဓိပ္ပါယ်ကိုပြု၏။

ပဠိဒေသေတမ္ဘံတေနဘိက္ခုနာ....စသောပါဠိဖြင့်၊ပါဠိဒေသနိအာပတ်ဒေသနာ ပြောကြားပုံကို ပြု၏၊ ။တနည်း။ ။ပဠိဒေသေတမ္ဘံ... ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ။ပဠိဒေသေတစ္ဆန္တိ ပါဠိဒေသနိယံ။ ။ဟူသော ပါဠိဒေသနိ၏အဓိပ္ပါယ်ကိုပြု၏။။ ။ထိုပါဠိဒေါပေါင်းတို့တွင် "**အာသဗ္ဘိယံ**" ဟူသည်ကား၊သင်္ဂန္တရာယ်,မဂ္ဂန္တရာယ်ကိုပြုတတ်၏-ဟုဆိုလိုသည်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသင်္ခါပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းနေ့လျှံ၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ တပါးသောရဟန်းသည်၊ ဒေဆွမတော်သော ရဟန်းပိန်းမ၏ သာဝတ္ထိပြည်သို့ဆွမ်းခံဝင်၍၊ အပြန်တွင်နွေစဉ်ဆွမ်းကို လှူဒါန်းမြဲအာတိုင်း၊ ပါဘမျှဆွမ်းတို့ကိုအာလှူခံသဖြင့်၊ မွန်းတည့်ချိန်လည်းနီးကပ်၍၊ ၎င်းဘိက္ခုနီမဆွမ်းမခံရခြင်း,ဆွမ်းပြတ်ခြင်း, တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

၃ **အာဂ်ာ**....၁-ပြည့်စုံသောပဋိသန္ဓေအဖြစ်ရှိခြင်း ၂-အာယုံးမစဉ်ခြင်း၊ ၃-ရွာတွင်းခွဲတည်နေသော ဘိက္ခုနီမဏ္ဍိုလက်မှ ပိဏ္ဍိုလက်ဖြင့်ခံခြင်း၊ ၄-ယာဝကာလိကဖြစ်ခြင်း။ ၅-မျိုခြင်း။ ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှအာပဇ္ဈတ်သင့်၏။

ပဌမပါဠိဒေသနာသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

၂-ဒုတိယပါဠိဒေသနာသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၄-၂။ **။ဘိက္ခဝေ ပနေဝ ကုလေသု နိမန္တိတော ဘုဉ္ဇန္တော၊ တတြ စေသာ ဘိက္ခုနီ ဝေါသာသမာနရူပါ ဒ္ဒိတာ ဟောတိ။ ။ပေ။ တံပဋိဒေသေတဗ္ဗာ။**

ရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ အိမ်တို့၌ဘိတ်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆွမ်းစား ကုန်၏၊ ထိုဆွမ်းစားရာ၌၊ ဤရဟန်းပိန်းမသည်၊ ဤရဟန်း၏ ဆဝိတ်၌၊ ဟင်းကိုလှူကုန်လော့။ဤရဟန်းသဝိတ်၌၊ ဆွမ်းကိုလှူကုန်လော့။ ဤသို့စိခင် သောဆဝေါဟာရိသည်ဖြစ်၍၊ တည်သည်အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်း တို့သည်ထိုဘိက္ခုနီမကို၊နှစ်မ-အကြင်မျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ ရဟန်းတို့ သည်ဆွမ်းစားကုန်၏။ ထိုမျှလောက်ကာလပတ်လုံး၊ ဘဲငွေ ဆုတ်ရှားသွား လေဦး။ဤသို့မောင်းမဲအပ်၏။ တယောက်သောရဟန်းမျှလည်း၊ ထိုဘိက္ခုနီ မကိုမောင်းမဲခြင်းငှါ၊ နှစ်မ-အကြင်မျှလောက် ကာလပတ်လုံး၊ ရဟန်း သည်ဆွမ်းစားကုန်၏။ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး ဘဲငွေဆုတ်ရှား သွားလေဦးဟု အာကယ်၍မဆိုငြားအံ့။ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ငါ့ရှင်ကို-ကဲ့ရဲ့ အပ်သော မလျောက်ပတ်သော ပါဠိဒေသနာအမည်ရှိသော အာပတ်သို့ ငါတို့ ရောက်ချေကုန်ပြီ၊ ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကို ငါတို့ကြားကုန်၏ဟု ဆိုရ်ကြားအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဝေါသာသမာနရူပါ....ဟူသောပုဒ်၌၊ဝေါဆာသမာန-သဒ္ဒါကား၊ပိရှေး, အာဝ-ရှေးရှိ,ဆော-သာသု-ဓာတ်၊ မာန-ပစ္စည်း။ ဆာသန-အနက်ရှိ၏။ ။ ပိဝိဓေန အာကာရေန အာဝဆာသိယတေ ကထိယတေ ဝေါဆာသမာနံ။

ဝေါသာသမာနံ ရူပံ သဘာဝေါ ဇေတိသာတိဝေါသာသမာနရူပါ။ ။ဟူပြို။ ဘိက္ခုနိမရဇီ။။ ။ဤအာလို။ ဝေါသာသမာနရူပါ၊ စိရင်ဆော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ (အာဓိပ္ပါယတ္ထ)။ ဝါ၊ ဒေထူးထူးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ပြောဆိုဆုံးမသည်ဖြစ်၍။(သဒ္ဒတ္ထ)။ပေး။

ရှေသုပံဒေထ....စသော ပါဠိအပေါင်းဖြင့်၊ ပုဂ်းစိမံပုံ ဝေါသာသာကာရကိုပြဇီ။ ။အပသဒ္ဓတာဝဘာဂီနိ....စသောပါဠိဖြင့်မောင်းမဲသောအခြင်းအရာကိုပြဇီ။ ရဟန်းတပါးကမ္မ- မမောင်းမဲပါဘဲ၊ စားအံ့သောဌါနာဓိသကိုခံကုန်သော ရဟန်းတို့အား ခံခြင်းငှါ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဇီ။မျိုတိုင်း,မျိုတိုင်း,ပါဠိဒေသနိအာပတ်သင့်ဇီ၊ ။ဟူလို။

ပညင်ဘော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ၊

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှန်၊ ဝဠုဝနံဥရောကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းတို့သည်အမျိုးအိမ်တို့ဌ၊ ဆွမ်းစာ:တော်မူကြစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိတိက္ခုနိမသည် ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့အာဘို့- ဤဌဆွမ်းထည့်ကုန်, ဟင်းထည့်ကုန်,စသည်ဖြင့်စိမံနေရာ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနိမစိရင်ခြင်းကို၊ မတားမြစ်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အာန်ဂါ....၁-ပြည့်စုံသော ပဋိဇ်းဇီအာဖြစ်၊ ၂-ဘောစဉ်ငါးပါးဇီအာဖြစ်၊ ၃-ရွာတွင်းဌ ခွင့်ပြုအာဉ်သော အပြားမှတပါးသောအပြားဖြင့် စိရင်ခြင်း၊ ၄-မမြစ်ခြင်း၊ ၅-မျိုခြင်း။ ဤအာဂါငါးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်ဇီ။

ဒုတိယပါဠိဒေသနိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

၃.တတိယပါဠိဒေသနိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၄၄-၃။ ။ယာနိ ခေါ ပန ဘာနိ သေက္ခသမ္မတာနိ ကုလာနိ။ ယော ပန ဘိက္ခု တထာ ရူပေသုပိ၊ တံ ပဋိဒေသေတိ။

ဥတ္တိဒုတိယက်ဖြင့်၊ သေက္ခဟု သမုတ်အပ်ကုန်သော။ အကြင်သဒ္ဒါများဌ၊ ဥစ္စာပါးရှားကုန်ထောဒုမျိုးတို့သည်ရှိကုန်ဇီ။ အကြင်ရဟန်းသည် ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော သေက္ခဟု ထမုတ်အပ်ကုန်သော အမျိုးတို့ဌ၊

အိမ်ရှေ့ဥပစာသို့ မသွက်မိရှေးအာဘ္ဘာ၌၊ မဘိတ်ဘဲ, မနှာဘဲ,ခဲဘွယ်ကိုဂုဏ်း, ဘောဇဉ်ကိုဂုဏ်း,မိမိလက်ဖြင့်ခံ၍၊ ခဲမှုလည်းခဲခြင်းအံ့။ စားမှုလည်းစားခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်းသည်-ငါ့ရှင်တို့၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော ပါဠိဒေသနာအမည်ရှိသောအာပတ်သို့ ငါရောက်ပြီ။ ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကို ကြားပါ၏ဟုဆို၍ကြားအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ အဓိပ္ပါယ်။

သေက္ခသမ္မတာနီ....ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ပါဠိတော်လာ- ဥတ္တိဒုတိယကမ္မဝါစာဖြင့် ရအပ်သောသမ္မုတ်ရှိသော သင်္ဃာများ၌၊ ဥစ္စာပါးရှားသော အာမျိုးကိုဖြစ်၏။ ။**ပုဇ္ဇေအနိမန္တိတော....ဟူသော**ပါဠိဖြင့်၊ အိမ်ဥပစာသို့ မဝင်မီ၊ရှေးမဆွက၊ဘိတ်ထားခြင်းမရှိသည်ကိုဖြစ်၏။ ။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။သေက္ခသမ္မုတိရသော အာရိယာနွယ်ဝင် အာမျိုးတို့၌၊ ဥပစာသို့မဝင်မီရှေးမဆွက၊ ဘိတ်ထားခြင်းမရှိပါဘဲ၊ မနှာ-မဟျား၊ ကျန်းမာလျက် အိမ်၏ ဥပစာသို့ဝင်၍၊ အာဝဍိသကိုခံသော ရဟန်းအား၊ ခံခြင်းကြောင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုအာဝဍိသကို မျိုတိုင်း, မျိုတိုင်း, ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာ-၅-ပါးတော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ဟဲန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဆင်းရဲသောအာရိယာ အာမျိုးတဥိုးအိမ်၌၊ အတိုင်းအရှည်ကိုမသိမူ၍ ဆွမ်းခံကြရာ၊ အာရိယာဖြစ်သဖြင့် ကြွလာသမျှ အာကုန်ဆွမ်းလောင်း၍၊ ထမင်းအစာပြတ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

ပုဇ္ဇေ အနိမန္တိတော အဂိလာနော....ကား၊ အနုပညပ်နှစ်ပါးတည်း။ ၎င်းအနုပညပ် ၂-ပါးတို့တွင်၊ "ပုဇ္ဇေအနိမန္တိတော" ဟူသော အနုပညပ်ကို၊သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပွဲလမ်းသဘင်ဖြစ်သောအခါ၊ လူအပေါင်းသည်ရဟန်းတို့ကိုပင့်ဘိတ်၍ ဆွမ်းကျွေးကြကုန်၏။ အာရိယာ အာမျိုးသားတယောက်

သည်လည်း၊ထို့အတူဆွမ်းကျွေးရန်ပင့်သောအခါ၊ အရိယာနှယ်မျိုးဖြစ်၍၊ ဆွမ်းကို အာလှူမခံမှုကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ။"အဂိလာနေန"ဟူသောအနုပညတ်ကိုကား၊ ရဟန်းတပါးသည် ထိုအရိယာအမျိုးအိမ်၌ဆွမ်းခံတော်မူသောအခါ၊ ခင်းအပ်သောနေရာ၌နေတော်မူစဉ်၊ မကျန်းမာမှုဖြစ်လေ၏၊ ထိုအခါ-အရိယာနှယ်ဝင် အိမ်ရှင်ဒါယကာက ဆွမ်းကပ်သောအခါ၊ ဆွမ်းအာလှူမခံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

အက်ဂါ....၁-သေကွဲဟုဆိုတ်ခြင်း၊ ၂-ရှေးဦးမဘိတ်ခြင်း၊ ၃-မနာခြင်း၊ အိမ်၏ဥပစာသို့သက်ခြင်း၊ ၄-နို့စွဲဘတ်ကိုထား၍၊ တပါးသောအာဝါဆကို စားခြင်း။ဤအဂ်ါလေးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏

တတိယပါဠိဒေသနိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး။

၄-စတုတ္ထပါဠိဒေသနိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၄၅-၄။ ။ယာနိ ခေါ ပန တာနိ အာရညကာနိ သေနာသနာနိ သာသင်္ကသမ္မတာနိ။ပ။တံ ပဋိဓေသေဓိတိ။

တောခွဖြစ်ကုန်သော ရွံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု၊ သမုတ်အပ်ကုန်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော အကြောင်ကျောင်းတို့သည်ရှိကုန်၏။ အကြောင်ရဟန်းသည်။ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော တောကျောင်းတို့၌၊ မခံမရှေးခွံ ရွံရှာဘွယ်ဘေးဘျမ်းရှိဆည်ကို မကြားဘဲ၊ ခဲဘွယ်ကိုဂင်း, ဘောဇဉ်ကိုဂင်း,အာရာမ်တွင်း၌၊ ပိဝါလက်ဖြင့်ခံ၍၊ မနာဘဲခဲမူထည်းခဲခြင်းအံ့၊ စားမူလည်းစားခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်းသည်-ငါ့ရှင်တို့ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော ပါဠိဒေသနိဒေးမည်ရှိသော အာပတ်သို့ ငါရောက်ပြီ။ ထိုပါဠိဒေသနိမည်သောအာပတ်ကိုငါကြားပါ၏ဟုဆို၍ကြားအပ်၏။ ။"ဟူလို။

ဤကား-ပါထ္တာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ပုဗ္ဗေ အပ္ပဋိသံဝိဒိတံ ဟူသည်ကား၊ တစုံ တယောက်သော ယောကျ်ားသည်ဂင်း, ပိန်းမသည်ဂင်း, အာရာမ်သို့ဂင်း, အာရာမ်၏ ဥပစာသို့ဂင်း,လာ၍၊ အရှင်ဘုရားတို့- ဤမည်သော အမျိုးသည် ခဲဘွယ်ကိုဂင်း,

ဘောဇဉ်ကိုဂုဏ်း, ဆောင်လာလှူဒါန်းလတ္တံ့ဟု လျှောက်ထား၏။ အာကယ်၌ ကျောင်းအာနိသင်းနှံနှားခွန်၊ ခိုးသူထားပြမျှား နေထိုင်သွားလာသဖြင့်၊ ယုံမှားဘွယ်ရှိပါမူကား၊ ဒါယကာဘို့ ငါ၏ကျောင်းအာနိသင်းနှံနှားခွန်၊ ယုံမှားဘွယ်ရှိ၏-ဟုပြောကြားအပ်၏။ အာကယ်၌ လူတို့ကို သတ်ဖြတ် လုယက်မှုဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်ပါမူကား၊ ဒါယကာဘို့- ငါ၏ကျောင်း အာနိသင်းနှံနှားခွန်၊ ဆပ္ပဒိုဘယဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်၏ဟု ပြောကြားအပ်၏။ ဤသို့မပြော ကြားခြင်းသည်-ဆပ္ပဒိုသံဝိဓိတမည်၏။

ဤသို့-ရှုံ့ရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု၊ ဆရာတော်အပ်သော ဘေးဘျမ်းနှင့်တကွ ဖြစ်သော တောကျောင်းနှံနေသော ရဟန်းသည်၊ ဆွမ်းကိုမခံမိ ရှေးမဆွက၊ ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းအတိုင်း၊ မပြောကြားမူ၍ ခဲဘွယ် ဘေဇဉ်ကို အာယုတ်အားဖြင့် အာရာမ်၏အလယ်၌၊ သွားအပ်သောလမ်းဖြင့် သွားကုန်သော ခရီးသွားတို့သည်၊ လှူအပ်သော ဘောဇဉ်ကိုမူလည်း၊ အာရာမ်တွင်း၌ဌင်း,ဥပစာ၌ဌင်း, အလှူခံသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊မျှိုသော ရဟန်းအား ပါဠိဒေသနာ အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သင်္ကာတိုင်း ကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သာကိဝင်မင်းတို့၏ ကျေးကျွန်တို့သည်၊ခရီးလမ်း၌ ထက်ြပိတ် ဆို့ကြကုန်၏။ သာကိဝင်မင်းတို့သည်လည်း၊ တောကျောင်းတို့၌၊ ဆွမ်းလုပ်ကျွေးခြင်းငှါ အာလိုင်္ဂကြကုန်၍၊မွန်ဖြတ်သော ခဲဘွယ်, ဘောစဉ်တို့ကို ယူ၍၊တောကျောင်းသို့ သွားကြသောအခါ၊ ထိုသာကိဝင်မင်းတို့၏ ကျေးကျွန်တို့သည် သာကိဝင်မင်းသွေးတို့ကို၊ လုယူဖျက်ဆီးကြခြင်း တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-တောကျေးငှင်း၏အာဖြစ်၊ ၂-ယာဝကာသိကဖြစ်၏ ထိုအာရာမ်၌ မရောက်ခြင်း၊ ၃-မနာခြင်း၊ ၄-သူနာဖြစ်၏ အကြွင်း မဟုတ်ခြင်း၊ ၅-ဘေးရှိသည်ကိုမကြားခြင်း၊ ၆-အာရာမ် အတွင်း၌ခံခြင်း၊ ၇-မျှိုခြင်း။ ဤအင်္ဂါ ခုနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထပါဠိုဒေသနိသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။ ပါဠိုဒေသနိအာဘွင့်-ပြီး၏။

သေဒိယ၊ပရိမဏ္ဍလဝဝ်။ပရိမဏ္ဍလသိက္ခာပုဒ်-အာဒွင့်။

ကုမေ့ခေါ်ပနာယသ္မန္တော်သေဒိယာ
ဖွဲ့ဝာ ဥဒ္ဒေသံ အာဂဆိတ်ကို။

၁၄၆-၁။ ။ပရိမဏ္ဍလံ နိဓါသေသးဒီတိ သိက္ခာ ကရဏီယာ။

အာရှင်ဘုရားတို့၊ ကျင့်အပ်ကုန်သောကြောင့် သေဒိယအမည်ရှိကုန်သော ဤအာပတ်တို့သည်၊ သချပ်အားဖြင့် ပြုအပ်သည်အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏။ ။၁-ထက်ဝန်းကျင်မှ ညီသွတ်စွာဆင်းဖိုင်ကို ငါဝတ်အံ့။ ဤသို့ အာကျင့်ကိုပြုသင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-စာခိပ္ပါယ်။

ပါရာဇိကဒ္ဒေသစသည်တို့၌၊ တတြိမေစတ္တာရော-စသည်ဖြင့်၊ အာပတ်၏အာပိုင်းအာခြားအာရေးတွက်ကို၊ ဟောတော်မူဘိသကဲ့သို့၊ သေဒိယ၌ အာဘယ်ကြောင့်၊ "ပဋ္ဌသတ္ထုတိ သေဒိယာ ဖွဲ့ဝာ" ဟု မဟောပါသနည်းဟူမူ။ ။သိက္ခါတဖွဲ့ဘိသေဒိယာ။ ။ဝိဂြိုဟ်အာရ၊ ကျင့်အပ်သော တရားမှန်သမျှသည်- သေဒိယမည်သဖြင့်၊ မဟာဝါဝတ္တာခန္ဓက ၌၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဝတ်-တို့သည်လည်း၊ သေဒိယပင် မည်ကုန်၏။ ဤသို့လျှင်-သေဒိယတရား များပြားသောကြောင့်-ပါရာဇိကစသည်တို့၌ကဲ့သို့၊ အာရေးတွက် အာဒိုင်းအာခြားကို မပြုအပ်ပါဆိတည်း။

ပါရာဇိက စသည်တို့၌၊ "ပါရာဇိကော ဟောဘိ အာသံဝါသော" စသည်ဖြင့် အာပတ်အာမည်ကိုတပ်၍၊ အာဆုံးဌ ဟောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ အာဘယ်ကြောင့် ဤသေဒိယ၌-"ယော ပန ဘိက္ခု ဩဠာရိကံ ဝါ သိက္ခံ ပစ္စက္ခာယ" နိဓါသေယျ ဒုက္ကဋံ" ဟုအာပတ် အမည်ကိုတပ်၍၊ မဟောပါဆိနည်းဟူမူ။ ။စာရိတ္တာနည်းကိုပြခြင်းငှာကျိုးငှါ၊ အာပတ်အာမည်ကိုမတပ်ပါဘဲ။ "သိက္ခာကရဏီယာ" ဟုဆော-ဟောတော်မူအပ်ပါသတည်း။ ။ဤသို့ အာပတ်၏အာမည်

ကိုမတင်သော်လည်း၊ပဒဘာဇနီဌာ၊"အာပတ္တိဒုက္ကဋသ"ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့်၊အလုံးစုံသော သေခြင်းတရားပုဒ်တော်တို့၌၊ မရိမသေ-ပြုပါမူကား၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်သည်ချည်းဟုမှတ်အပ်၏၊

ပရိမဏ္ဍလံ... ဟူသောပုဒ်၌၊ ပရိ-သဒ္ဒါသည်၊ သမန္တာ-အာနက်ကို ဟော သဖြင့်၊ဂင်းသမန္တာ-အာရ၊ ချက်အာဝန်း, ပုဆစ်ဒူးဝန်း,ကိုယ်။ ချက်အာဝန်းကို ဖုံးလွှမ်း၍၊ ပုဆစ်ဒူးဝန်း၏ အောက်၌ခြင်းခေါင်းရိုးမှ၊ လက်ဂျစ်သစ်အဝိုင်း အရှည်ပမာဏ၊သင်းပိုင်ကိုချ၍၊ ဝတ်သောရဟန်းသည်၊ ပရိမဏ္ဍလဝတ် ဖုံခြင်းမည်၏။ ။ပရိမဏ္ဍလဝတ်ဖုံခြင်းဖြင့်မဝတ်မူ၍၊ ခွေမှ နောက်မှတွဲလွဲ ချ၍ ဝတ်ခြင်း'ဆင်နွှာမောင်းကဲ့သို့ ဝတ်ခြင်း,ငါးကြင်းမီးကဲ့သို့ ဝတ်ခြင်း, စသည်ဖြင့် ဝတ်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

၁၄၇-၂။ ။ပရိမဏ္ဍလံပါရဇိကသေးဓိတိသီကွာကာရကထာ။

ထက်ဝန်းကျင်မှညီညွတ်စွာ၊ကိုယ်ဝတ်သက်နှံးကို ငါရုံအံ့ဟု အာကျင့် ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား ပိဿင်္ဂဏ္ဌိ။

အဝယဝတ္ထု အဓိပ္ပါယ်။

ပါရုပိသဒ္ဒါဒိ... ဟူသောပုဒ်ကား၊ ပ-ရှေး,အာ-ရှေးဂို့သော-ရုပ-ဓာတ် သဒ္ဒါဒိ-ဝိဘတ်ဖြင့်ပြီးသောအာချာတ်ပုဒ်။ ။အချို့စာတို့၌ "ပါရုဖ္ဂိသဒ္ဒါဒိ" ဟုဂို့၏။ ဘူဝါဒိဂိုဏ်းသို့ဝင်မူ၊ "ပါရုပိသဒ္ဒါဒိ"ဟုသင့်၏။ ရုဓာဒိဂိုဏ်းသို့ ဝင်မူ "ပါရုဖ္ဂိသဒ္ဒါဒိ"ဟု သင့်၏၊ သို့သော် ဓာတ်ကျမ်းရင်းတို့၌မူ၊ဒိဝါဒိ ဂိုဏ်ဖြစ်ပေ၏၊ ဤအလိုမူ"ပါရုပ္ပိသဒ္ဒါဒိ"သာအသင့်မှတ်။

သင်္ကန်းအာနုးနှစ်ဘက်တို့ကို ညီညွတ်စွာပြု၍၊ ဖုံခြင်းသည်-ပရိမဏ္ဍလ ဝတ်ဖုံခြင်းမည်၏ ဤ၌"ဥဘောကဏ္ဏေ"၏အာရုကို၊ သိပဂိုဠ် ဆရာများကား သင်္ကန်းဇုံသကဲ့သို့ နှစ်ဘက်အစွန်း ညီညွတ်စွာ ပြုသည်ကို ယူကုန်၏၊ အကြောင်းကား-သုပ္ပဒိဋ္ဌနှင့် အာရုဒ္ဓိလည်း "ဥဘောကဏ္ဏေ" ဟုပင် လာ၌ သောကြောင့် ဟူလို။ ။မြန်မာဆရာတော်များကား၊ "ဥဘောကဏ္ဏေတိ ပုရတောစပစ္ဆတောစ နိဋ္ဌတေ ဒွေကဏ္ဏေ"ဟု-ဘုရားကြီးဆရာတော်ဘွင့် ဆိုသဖြင့်၊ ယခုမြန်မာဘုန်ဘုရားများဝတ်ဘော်မူသည်အတိုင်း၊ ရင်ဘတ် ဘက်၌တည်သော ဒွေအစွန်းနှင့် ကျောဘက်၌တည်သော နောက် အစွန်း

နှစ်ဘက်၊ ညီအစ်ကိုကို ဆိုလိုပေသည်။ ကျေးဇူးရင်'ခင်မွန်ဆရာတော်'' ဘုရားကြွေးလည်း ၅၏နည်းအတိုင်းပင်မိန့်တော်မူဘူးပေ၏။

၅၂ပရိမဏ္ဍလ-ဝတ်ခြင်းရုံခြင်းနှစ်ပါးကို ရွှာတွင်းဟူ၍ရင်း ကျောင်းတွင်းဟူ၍ရင်း, အဝထူးမမှတ်အပ်သောကြောင့် ကျောင်းဌိုင်း, ရွာဌိုင်း, အဝန်းညီစွာသာလျှင် ဝတ်အပ်-ရုံအပ်၏။ အာဘူးအားဖြင့် ဘုရားဂိုဏ်းရာ, ဆရာသမားထံဆည်းကပ်ရာ,စသည်တို့ဌိ အရိုအသေပြု၍၊ကျန်စွာဝတ်အပ်၏။

သုပ္ပဋိဆန္နသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁ ဂ-၉။၃ ၄။ ။သုပ္ပဋိဆ္ဆန္နော။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ဦးခေါင်းနှင့်တကွမရုံဘဲ၊ကမ္ပတ်ကွင်းဌိ ကမ္ပတ်သိုးကိုဟပ်၍ အလျားအနားပတ်စွန်းဖြင့်လည်ကို ဖုံးလွှမ်းလျက်၊ နှစ်ဘက်သော အစွန်းကို အညီပြုပြီးမှလိုင်သဖြင့် လက်ကောက်ဝတ် တိုင်အောင် ဖုံးလွှမ်း၍၊ ရွာတွင်းဌိ ငါသွားအံ့,ငါနေအံ့ ဟုအာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကားဝိဏ္ဍာယ်။

ဇဝယဝဋ္ဌ-အဓိပ္ပါယ်။

တတိယသိက္ခာပုန်ဌိ၊ သုပ္ပဋိဆ္ဆန္န-၏ အာရက်ို၊ ကမ္ပတ်သိုးကို တပ်၍၊ အလျားအနားပတ်စွန်းဖြင့် လည်ကိုဖုံး၍၊ အစွန်း နှစ်ဘက်တို့ကို အညီထပ်၍။ ရွေ့လိပ်၍ လက်ကောက်ဝတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကို ယူအပ်၏။ ။ “စါသူပဂတာသ”ဟူ၍၊ နိသိဒနသိက္ခာပုန်၏ အနာပတ္တိဝါရဌိ ဟောတော်မူသောကြောင့် နေအံ့သောဌါ၊ ရွာတွင်းသို့သွားသော ရဟန်းသည်လည်း “သုပ္ပဋိဆ္ဆန္နတာ”စသော အလုံးစုံသော ဝတ်ကို မပျက်စေမူ၍ သာလျှင်သွားအပ်၏။ နေသောအခါမူ ကျောင်းဌိုကဲ့သို့ တာဘက်ရုံဖြင့် နေခြင်းဌါအပ်၏။ ၊သို့သော် ယခုကာသအိမ်ရှင်များက၊ အလိုရှိတိုင်း နေပါဘုရား ဟု လျှောက်တတ်ကြ၏၊ ၎င်းတို့ကလျှောက်သော်လည် မနေထိုက်။ သိက္ခာပုန်အာဝ်ုင် သာနေအပ်၏။

သုသံဝုတသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၅၀-၁၁၅-၆။သုသံဝုတော။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

လက်ခြေကိုမကစားဘဲ၊ ကောင်းစွာငုတ်ခြေကို စောင့်လျက်၊ ရွာတွင်းဌိ ငါးသွားအံ့,ငါနေအံ့,ဟု အာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဩကိဉ္စညာယတနဇ္ဈာနပုဒ်အဘွင့်။

၁၅၂-၃၊၇-၈။ ။ဩကိဉ္စညာယတနဇ္ဈာ။ပ။သိက္ခာကာရဏီယာ။ ။

လေးတောင်ခန့်မျှကြည့်သဖြင့် ချအာပ်သောမျက်လွှာဝှိသည်ဖြစ်၍၊ ရွာတွင်းဌ ငါသွားအံ့,ငါနေအံ့,ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။ဟူလို။

နေဝသညာနာသညာယတနဇ္ဈာန-အဆွင့်။

၁၅၄-၅၊၉-၁၀။ ။နေဝသညာနာသညာယ။ပ။သိက္ခာကာရဏီယာ။ ။
ပရိမဏ္ဍလဝတ္ထိပဋိမာသေ။

ဆက်နိုးကိုပင့်လျက် ရွာတွင်းဌ ငါမသွားအံ့,ငါမနေအံ့,ဟုအာကျင့်ကိုပြု အာပ်၏။ ။ဟူလို။ဤကား-ပိဏ္ဍပတ္တိ။

အာဝယဝဇ္ဇ-အစိပ္ပါယ်။

ဥက္ခိတ္တကာယ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ဥဒ္ဒဲ ဒီပိတဗ္ဗန္တိ ဥက္ခိတ္တံ။ ။ ဥက္ခိတ္တံ စိဝရံ အာသဒါတိ ဥက္ခိတ္တကော။ ။အံ့သတ္တိအနက်၌၊က-ပစ္စည်းဆက်။ ။တေနဥက္ခိတ္တကာယ။ ။ဟုဝါကျာဝတ္ထိကန်၊ဝိဘတ်ချဲနံအာပ်၏၊ ထိုစကားမှန်၏။ဥက္ခိတ္တကာယ ၌၊ တတိယာဝိဘတ်တည်း။ ၎င်းတတိယာဝိဘတ်ဆည်-ဇာတ်ဆန်။ ကလက္ခဏာအနက်၌ဆက်၏၊ ဥဒ္ဓံဘာဝဝေါဂုဏ်သည်-ဇာတ်မည်၏။ ထိုသို့ရောက်သော ရဟန်းဖြစ်ဆည်-ဘူတမည်၏။ ပင့်အာင်သောသက်နိုးသည်-လက္ခဏာမည်၏။ ၊အာသို့လျှင်-အာယ-အာပ္ပြုဖြစ်ပါဆနည်းဟူမူ။ ဝိဘတ်ဝိပလ္လာသအားဖြင့် ကရိဏ်းအနက်၌ စတုတ္ထိသ-ဝိဘတ်သက်၍၊ အာယ ပြုသဖြင့်'ဥက္ခိတ္တကာယ'ဟုပြီးဘိသော်။ ။

ပရိမဏ္ဍလဝဂ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

ဥဇ္ဈိယိုကဝဂ်-နဥဇ္ဈိယိုကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၅၆-၇၊၁၁-၁၂။ ။နဥဇ္ဈိယိုကာယ။ပ။သိက္ခာကာရဏီယာ။ ။

ပြင်းစွာရယ်လျက်ရွာတွင်းဌ ငါမသွားအံ့,ငါမနေအံ့,ဟုအာကျင့်ကို ပြုအာပ်၏။ ။ဥစ္စာသဒ္ဒါကတွာဇ္ဈနံဟာသနံ ဥဇ္ဇဂ္ဃိသောယေဝဥဇ္ဇိယိုကော၊

တာယ။ ။ဟုပြီ။ ဇာတ်ထွန်းမှု။ တလက္ခဏာအာနက်၌ တတိယာဝိဘတ်ဖြစ်၏။ ဥ-ရှေးရှိသော ဇ-ဃ-ဝေဘ်။ဟာသနုဖွဝ်စိ။

အဃသဒ္ဒသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၈-၉၊၁၃-၁၄။ ။အဃသဒ္ဒေါ။ပ။ သိက္ခာ ကရဏီယာ။

ငယ်သောအသံရှိသည်ဖြစ်၍ ရွာတွင်း၌ ငါသွားအံ့, ငါနေအံ့, ဟုအာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။အပ္ပကော သဒ္ဒေါ ယဿဒေတိ အပ္ပသဒ္ဒေါ။ ။ဟုပြီ။ ဤ၌ အပ္ပသဒ္ဒါ ၏အရကား၊တဆဲ့နှစ်တောင်ရှိသောအိမ်၌၊ အိမ်ဦး၌သံးဃထေရ်နေ၏။ ဒုလယ်၌ဒုတိယမထေရ်နေ၏။ အဆုံး၌တတိယမထေရ်နေ၏ ဤသို့နေကုန်သောမထေရ်သုံးပါး တို့တွင်၊ သံဃထေရ်သည် ဒုတိယမထေရ်ကို စကားပြောဆိုရာ၊ ဒုတိယမထေရ်သည်၊ ၎င်းပြောသမျှစကားကို ကောင်းစွာလည်း ကြားရ၏။ စကားအဓိပ္ပါယ်ကိုလည်း ပိုင်းခြား သိမှတ်နိုင်၏။ တတိယမထေရ်မူကား၊၎င်းစကားသံကိုသာကြားရ၏၊ စကား၏အဓိပ္ပါယ်ကိုကား ပိုင်းခြား၍ မသိရချေ။ ဤမျှလောက်ကျယ်သော အာသံကို- အပ္ပသဒ္ဒဟု မှတ်အပ်၏။၎င်းထက်ကျယ်၍ တတိယမထေရ်သည် စကားသံ၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သားနိုင်သော အာသံဖြစ်ပါမူ၊ မဟာသဒ္ဒ-ဖြစ်၍ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နကာယပ္ပစာလကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၆၀-၁၊၁၅-၁၆။ ။နကာယပ္ပစာလကံ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ကိုယ်ကိုလှုပ်၍, လှုပ်၍၊ ရွာတွင်း၌ ငါမသွားအံ့, ငါမနေအံ့, ဟုအာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။ဟူလို။

နဗာဟုပ္ပစာလကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၆၂-၃၊၁၇-၁၈။ ။နဗာဟုပ္ပစာလကံ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

လက်ဝုံးကိုလှုပ်၍လှုပ်၍ ရွာတွင်း၌ငါမသွားအံ့, ငါမနေအံ့, ဟုအာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏၊ ။ဟူလို။

နသီသဗ္ဗစလကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၆၄-၅၊၁၉-၂၀။ ။နသီသဗ္ဗစာလကံ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ဥဇ္ဇုသိကဝဂ္ဂေါဒုတီယော။

ဦးခေါင်းကိုလှပ်၍လှပ်၍ ရွာတွင်းဌ၊ငါသည်မသွားအံ့, ငါသည်မနေအံ့, ဟုအကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဥဇ္ဇုသိကဝဂ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

ခန္ဓကဘဏ်၊ နုခန္ဓကတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၆၆-၇၊၂၁-၂၂။ ။နုခန္ဓကတော။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ခါးထောက်လျက်ရွာတွင်းဌ၊ ငါမသွားအံ့, ငါမနေအံ့,ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ၊ခန္ဓကတော ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ခန္ဓကတော ယေနုဘာဘိခန္ဓကတော။ ။ဟုပြု။ခါးဌိလက်ကိုထားမှသည် ခန္ဓကတမည်၏။ ၊ဟူလို။

ဩဂုဏ္ဌိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၆၈-၉၊၂၃-၂၄။ ။နဩဂုဏ္ဌိတော။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ဦးခေါင်းကိုခြုံလျက်၊ ရွာတွင်းဌ ငါမသွားအံ့,ငါမနေအံ့,ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ၊ဩဂုဏ္ဌိတော-ပုဒ်ကို။ ။သိသံအာဝဂုဏ္ဌာယတိပဒါဝေဌတိတ် ဩဂုဏ္ဌိတော၊ ။ဟုပြု။အာဝ-ရှေးဂို့သော ဂုဋ္ဌဓာတ်၊ ဝေဌနတ္ထဝါစိ။ ။ အာဆျိုစာတ်ဌဋ္ဌ-ကုဋ္ဌိတော-ဟု ဂို့တတ်၏။ အာဝ-ရှေးဂို့သော ကုဋ္ဌိ ဓာတ်ဟုကြံ၊ဦးခေါင်းပါသိမ်းခြုံခြင်းသည်-ဩဂုဏ္ဌိတမည်၏။ ။ဟူလို။

နဥဇ္ဇုကဩဇုဇိကာဃသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၀-၂၅။ ။နဥဇုကာဃသ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ဘဝါးစွန်းဖြင့်နင်းလျက်၊ရွာတွင်းဌ၊ငါမသွားအံ့,ဟုအာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ဥဇုကာဇိကာဃယ-ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဥဇုံ ဇကာ ဇကာဒိ ဇုဗိသဿာဘာဥဇုကာဇိကာ၊တာသ။ ။ဟုပြု။ဖနောင့်,ခြေဗျား၊ဤနှစ်ပါးတွင်၊တပါးကိုပင့်၊ တပါးဖြင့်ဆာနင်းဌ သွားခြင်းသည်-ဥဇုကာဇိကာဃမည်၏၊ ဖနောင့်ဖြင့် ထောက်

သွားလျှင်ခြေဖျားဆည့်-ဥဒ္ဒံကောဒိုမည့်၏၊ ခြေဖျားဖြင့် ထောက်သွားလျှင် ဖနောင့်ဆည့်-ဥဒ္ဒံကောဒိုမည်၏။ ။ဟူသို့။

နံပရဲးထွိုကားယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၁-၂၆။ ။နံပရဲးထွိုကာယား၊ပ။သိက္ခာ ကာရဏိယာ။

လက်အာယောကပတ်, ပုဆိုးအာယောကပတ်,ဖွဲလျက်ရှာတွင်းခွံ ငါ မနေနှံ့-ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။အာယောကပတ်သည့် လက်အာယောကပတ်, ပုဆိုးအာယောကပတ်, ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ဩးကိုသိုင်းလျက် လက်ချင်းရှက်သော အာယောကပတ်သည့်-လက်အာယောကပတ်မည့်၏၊ ခြင်းခေါင်းနှင့် ငကျောက်ဆစ်ကို အဝတ်ခရစ်သော အာယောကပတ်သည့်-ပုဆိုးအာယောကပတ်မည့်၏-ဟုမှတ်။

သင်္ကစ္ဆပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၇၂-၂၇။ ။သင်္ကစ္ဆံ ဝိဏ္ဏာပိတံ။ ပ။ သိက္ခာ ကာရဏိယာ။

သဘိကိုဖြစ်စေ၍။ဝါ၊ရိုသေကောင်းမွန်စွာဆွမ်း ကိုငါခံအံ့ ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။ဤ၌၊သင်္ကစ္ဆ-အာရကိုအာဌကထာ၌ သဘိကိုဖြစ်စေ၍ခံမှုဟု ဘွင့်တော်မူ၏။ပါဠိဝေဘင်္ဂကား "ဆဋ္ဌေတုကာမာဝိဿ"ဟု-လာရှိ၏။ကဲ့ဒါ ဂိုကာသစ်ဆရာကား၊ ဆွမ်းကိုစွန့်လိုသကဲ့သို့ မဖြစ်စေမူ၍ ခံမှုသည်ပင် သဘိကို ဖြစ်စေသည်မည်၏ဟု ဘွင့်တော်မူ၏။ သင်္ကစ္ဆ-အာရသဘိထား၍ ဆွမ်းစားမှု,သတိထား၍ဆွမ်းစားမှု၊ဝါ၊သဒ္ဓါဆမျှ၊လွှဒါနိုးကြသောဆွမ်းကို မခံလို၊မရိုမသေမပြုဘဲ၊ ခံမှုပင်တည်း။ ။သံ ရှေးရှိသော ကရ-ဓာတ်၊ တွဘ-ပစ္စည်းရစ္စ ပြု၍၊ သင်္ကစ္ဆ-ပုဒ်ရင်းဖြစ်လျက်၊ သုခုမာရဏာ အာထိုင်ရာ နိုင်္ဂဟိတ်လာ၍၊သင်္ကစ္ဆံ-ဟုပါဠိရှိ၏။

ပတ္တသညီပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၃-၂၈။ ။ပတ္တသညီ ဝိဏ္ဏာပိတံ။ပ။သိက္ခဒကဲ့ခရဏိယာ။

သပိတ်၌အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းကိုငါခံအံ့ဟုအကြံကိုပြုအာပ်၏။ ။ ပတ္တော သညာ ပတ္တသညာ။သာ ဇတသ ဒကွိတိ ပတ္တသညီ၊ ။အာရမိဒ္ဓ သပိတ်၌အာမြှဒကဲ့ပြုကာ၊ ဟိုဟိုဒ်ဒ်ဒ်မကြည့်မူ၍ ဆွမ်းကိုခံအပ်၏-ဟူလို။

သမသုပကပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၄-၂၉။ ။သမသုပကံ ဝိဇ္ဇာပါတံ။ပေ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

ဆွမ်း၏ လေးဘို့တဘို့မျှလောက်သော ပဲနောက်ဟင်းဂို့သော ဆွမ်းကို ငါခံအံ့ဟုအကြင်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟင်းကိုသာမျှားစွာ မခံအပ်၊ဆွမ်း၏ သေးဘို့တဘို့မျှလောက်သော ဟင်း,သုံးဘို့မျှလောက်သော ဆွမ်းကို ခံအပ်၏။ ဆွမ်းဟင်းသည် အရည်ဖြစ်သော်၎င်း, အခြားသူတို့ အကျိုးငှါငင်း, မိမိ ပစ္စည်းဥစ္စာဖြင့် ဝယ်ယူသော်၎င်း, သပိတ်နှင့် ပြည့်စေကာမူ အာပတ် မသင့်-ဟူလို။

သဖတိတ္တိကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၅-၃၁။ ။သဖတိတ္တိကံ ဝိဇ္ဇာပါတံ။ပေ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

ခန္ဓကတဝတ္ထေါတာတိယော။

သပိတ်အဝတ္ထင်းအနားရေးနှင့်အမျှ ဆွမ်းကိုငါခံအံ့ဟု အကြင်ကို ကျင့်အပ်၏။ သပိတ်အနားရေးထက် ပိုမောက်ကာ ဆွမ်းမခံအပ်။ ။ဟူလို။

ခန္ဓကတဝတ်အဆုံးပြီး၏။

သက္ကစ္စဝဂ်၊သက္ကစ္စံဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၆-၃၁။ ။သက္ကစ္စံ ဝိဇ္ဇာပါတံ။ပေ။သိက္ခာကရဏီယာ။

သတိကိုဖြစ်စေ၍။ဘိ၊ရှိသောကောင်းမွန်စွာ ဆွမ်းကိုငါစားအံ့ဟု အကြင် ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။ ။(ဤဌိသက္ကစ္စ အခု၊ရှေးအဘိဓါန်းမှတ်)။

ပတ္တသညီဘုဥ္ဇနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၇၇-၃၂။ ။ပတ္တသညီ ဝိဇ္ဇာပါတံ။ပေ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

သပိတ်၌အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ ဆွမ်းကိုငါစားအံ့ဟု အကြင်ကို ပြုအပ်၏။ ဟူလို။

သပဒါနုသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၇၈-၃၃။ ။သပဒါနံ ဝိဏ္ဍာပါတံ.ပ။သိက္ခာ ကခုဏီယာ။

ဆွမ်းစဖျါအာစဉ်အာတိုင်းသာဆွမ်းကိုငါစားအံ့ဟုအာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဤ၌၊သပဒါနံ-ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အာပေတံ ဒါနတောတိ ဒုပဒါနံ။ ။ဟူပြု။ ဒါန-အာရ၊ဖြတ်ခြင်းကိုယူ။ဖြတ်၍စာ ခြင်းမှကင်းမှုသည့်-ဒုပဒါနမည်၏။ ။ သဟာဒုပဒါနေနာဘိသပဒါနံ။ ၊ဖြတ်၍စားခြင်းမဖို့ပါဘဲ၊ အာစဉ်အာတိုင်းစားခြင်းသည့်-သပဒါနမည်၏။ ဆွမ်းကိုယူလိုရာမှ ယူ၍ မစားအပ်။ ။ ဟူလို။ ။

သမသူပကာဘိုဇ္ဇနသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၇၉-၃၄။ ။သမသူပကံ ဝိဏ္ဍာပါတံ။ပ။သိက္ခာ ကခုဏီယာ၊

ဟင်းကိုသာ မျှားစွာမစားအပ်။ဆွမ်း၏ လေးဘို့ တဘို့မျှလောက်သော ပဲနှောက်ဟင်းရှိသောဆွမ်းကိုသာ၊ ငါစားအံ့ဟု အာကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။ ဟူလို။

နဲထူပကတာသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၈၀-၃၅။ ။နဲထူပကတော ဩမဒ္ဒိတ္ထာ။ပ။သိက္ခာ ကခုဏီယဲဝါ။

ဆွမ်းဦးဆွမ်းထိပ်ဆွမ်းလယ်မှနှိပ်၍၊ ဆွမ်းကို ငါမစားအံ့ဟု အာကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို၊ ။ဤ၌၊ထူပကတော ဟူသော ပုဒ်ကား၊ ထူပ-ပုဒ်၊ က-ပစ္စည်း၊တော ပစ္စည်းအဆုံးရှိသော နာမ်ပုဒ်တည်း။ ထူပ-သဒ္ဒါဝေမစ္ဆ အာနက်ပေဟာ။ ။ထူပမေဝထူပကံ၊တတော-ဟူပြု။

ဩဒနပဋိစ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၈၁-၃၆။ ။နသူပံဝါ ဗျဉ္ဇနံဝါ ဩဒနေန။ပ။သိက္ခာ ကခုဏီယာ။

မျှားသည်၌အာထိုရှိသည်၏အဖြစ်ကိုငါပွါ၍ ဟင်းကိုဂုင်း, ငါးအာဓကိုဂုင်း, ဆွမ်းဖြင့် ငါမဖုံးလွှမ်းအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဝိညာဝပနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၀၂-၄၇။ ။နသူပံဝါဩဒနံဝါ။ပ။သိက္ခာကာရဏီယာ။

မနာဘဲဝိဝိဓိ၏အလို၌ပ၊ဟင်းကိုဂင်း,ထမင်းကိုဂင်း,တောင်း၌ ငါမစား အံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပတ်၏။ ။ဟူလို။

နဒ္ဒန္ဓျာနသညီသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၃-၄၈။ ။နဒ္ဒန္ဓျာနသညီပရေသံပတ္တံ့။ပ။သိက္ခာကာရဏီယာ။

ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သူဘပါး၏ သပိတ်ကို ငါမကြည့် အံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပတ်၏။ ။ဟူလို။

နာတိမဟာန္တံသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၀၄-၄၉။ ။နာတိမဟာန္တံကာမ ဥ္ဇံ ။ပ။သိက္ခာ ကာရဏီယာ။

အလွန်ကြီးစွာဆွမ်းလုပ်ကို ငါမပြုအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပတ်၏၊ ။နာတိ မဟာန္တံ-၏အာရုံ၊ ဥဒေါင်းဥပမာဏာသည့်-အာတိမဟာန္တံမည်၏။ ကြက်ဥပမာ ဏာသည် အလွန်ငယ်သော ဆွမ်းလုပ်မည်၏။ ၎င်းနှစ်ပါး၏ အလယ် ပမာဏာသည်သာအာပတ်၏၊ သို့သော် ငယ်ခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်-ဟု မှတ်။

ရဒ္ဓကော အာပတ္တိ နဒီသတိ။ ။ဘောရသကာဏ်ဋီကာ။

ပရိမဏ္ဍလအာဒေးလာပ-သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၀၅-၅၀။ ။ပရိမဏ္ဍလံအာဒေလာပံ။ပ။သိက္ခာ ကာရဏီယာ။

မရှည်စေလွန်းအာဝန်းညီစွာ ဆွမ်းလုပ်ကိုငါပြုအံ့ဟု. အာကျင့်ကို ပြုအာပ တ်၏။ ။ဟူလို။

သက္ကစ္စဝဂ်၊အာဘွင့်-ပြီး၏။

ကဗ္ဗဝဂ်၊နအနာဟာရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၀၆-၅၁။ ။နအနာဟာရေကဗေဠု။ပ။သိက္ခာ ကာရဏီယဲဝါ။

ဆွမ်းလုပ်သည် ခံတွင်းဝသို့မရောက်မီ၊ခံတွင်းကိုငါမဘွင့်အံ့ဟုအာကျင့် ကိုပြုအာပတ်၏။ ။ဟူသို့။

နဘုန္တုမာနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၈၇-၄၂။ ။နဘုန္တုမာနေသမ္ဘံ။ပ။သိက္ခာ ကခရံဏီယာ။

ဆွမ်းစားသောငါဆည်အာလုံးစုံသော လက်ကိုခံတွင်းဌ မထည့်မသွင်း အံ့ဟု အာဘော်ကို ပြုအပ်၏။ ။သင်္ဘံဟာတ္ထံ ဟု ဆိုသော်လည်း၊ လက်တ ချောင်း,နှစ်ချောင်းသွင်းလျက် စားသောရဟန်းအား၊လည်း အာပတ် သင့် ၏၊ ။ဟူလို။

သကဿလေနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၈၈-၄၃။ ။နသက္ကဿန္ဒြေနမုခေန။ပ။သိက္ခာကခရံဏီယာ။

ဆွမ်းလုပ်နှင့်တကွသောခံတွင်းဖြင့် ငါစကားမပြောအံ့ဟု အာဘော်ကို ပြုအပ်၏။ ။ဆွမ်းလုပ်ပင်မိုသော်ငြားစကားပါသော်လည်း ပြောဆိုနိုင်၍ ပြော ပါမူ-အာပတ်မသင့်။မပါသမှအာပတ်သင့်၏ ဟုမှတ်။

ဝိဂ္ဃုကွေပကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၈၉-၄၄။ ။နဝိဂ္ဃုကွေပကံ။ပ။သိက္ခာ ကခရံဏီယာ။

ဆွမ်းလုပ်ကိုမြောက်၍မြောက်၍၊ငါမစား အံ့ဟုအာဘော်ကို ပြုအပ်၏။ ။ ဤ၌၊ဝိဏ္ဍုကွေပကံ-ဝယ်၊ က ပစ္စည်းသည် ဝိန္ဓာအာနက်ရှိ၍၊ "ဆွမ်းလုပ် ကို မြောက်၍,မြောက်၍"ဟု ဝိန္ဓာ အာနက်ပေးရ၏။ သစ်သီးကြီးငယ်၌ အာပတ်မသင့်။ ၊ဟူလို။

ကဗဠဝစ္ဆေဒကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၀-၄၅။ ။နကဗဠဝစ္ဆေဒကံ။ပ။သိက္ခာ ကခရံဏီယာ။

ဆွမ်းလုင်ကိုဖြတ်၍,ဖြတ်၍၊ ငါမစား အံ့ဟု အာဘော်ကို ပြုအပ်၏။ ။ ဟူလို။

အဝဏ္ဏကာရကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၁-၄၆။ ။နအဝဏ္ဏကာရကံ။ပ။သိက္ခာ ကခရံဏီယာ။

မျောက်ကဲ့သို့ပါးစောင်းဌထား၍၊ငါမဟား အံ့ဟုအာဘော်ကို ပြုအပ်၏။ ။ ဟူလို။

သေဝိယ၊သုရာသုဝဏ်၊အာဘွင့်။

ဟတ္ထာနီဠနေကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၉၂-၄၇။ ။နဟတ္ထာနီဠနေကံ။ပ။သိက္ခံဘကရဏီယာ။

ထက်ကိုခါ၍၊ငါမစား၊အံ့ဟုအကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

သိဉ္စာဝကာရကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၃-၄၈။ ။နသိဉ္စာဝကာရကံ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ဆွမ်းလုံးကို ကြဲ၍, ကြဲ၍၊ ငါမစား၊အံ့ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဤ၌၊ သိဉ္စာဝကာရကံ-ဟူသော ပုဒ်ကား၊ သိဉ္စ-ပုဒ္ဓိ၊ အာဝ-ပုဒ္ဓိ, ကိဂ ဓာတ် သာတည်း။ကရ ဓာတ်ဟာ့မှတ်တတ်၏။ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌"သိဉ္စာနိ အာဝင်္ဂိတွာအာဝကိရိတွာ"ဟု ဘွင့်တော်မူ၏၊ ။သိဉ္စာနိအာဝကိရိယ တေတိသိဉ္စာဝကာရကံ။ ၊ဟုပြု သုတ်ကြီးဖြင့် ဇာ-ကို၊အာ-ပြုဟုမှတ်။

ဇိဂ္ဂါနိဆ္ဆာဒကသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၉၄-၄၉။ ။နဇိဂ္ဂါနိဆ္ဆာဒကံ။ ပ။ သိက္ခာ ကဂရဏီယာ။

လျှာကိုထုတ်၍,ထုတ်၍၊ ငါမစား၊အံ့ဟုအကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ၊ဟူသို။

စဟုစဟုကာရကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၅-၄၉။ ။နစဟုစဟုကာရကံ။ပ။သိက္ခာကဂရဏီယာ။

စပ်စပ်ဖြည်အောင်ပြု၍၊ ငါမစား၊အံ့ဟုအကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ကဗဠဝဂ်အဘွင့်ပြီး၏။

သုရာသုရာဝဂ်၊သုရာသုရာကာရကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၆-၅၁။ ။နသုရာသုရာကာရကံ။ပ။သိက္ခာကဂရဏီယာ။

ရှာတ်ရှာတ်ဖြည်အောင်ပြု၍၊ ငါမစား၊အံ့ဟု အကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဟဉ္ဆုန်လွှဟနသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၉၇-၅၂။ ။နုဟဉ္ဆုန်လွှဟကံ။ပ။သိက္ခာကရဏ်ကိယာ။

လက်ဂ်ုံလျက်၍၊ ငါမစား၊အုံဟုဒုကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ပဉ္ဆုန်လွှဟနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၈-၅၃။ ။နုပဉ္ဆုန်လွှဟကံ။ပ။သိက္ခာကရဏ်ကိယာ။

သပိတ်ကိုခြစ်၍၊ ငါမစား၊အုံဟုဒုကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဩဒ္ဒုန်လွှဟနသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၉၉-၅၄။ ။နဩဒ္ဒုန်လွှဟကံ။ပ။သိက္ခာကရဏ်ကိယာ။ ။

နှုတ်ခမ်းကိုလူက်၍၊ ငါမစား၊အုံဟု ဒုကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

သာဓိသဟဉ္ဆသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၀၀-၅၅။ ။နသာဓိသေနဟဉ္ဆေန။ပ။သိက္ခာကရဏ်ကိယာ။ ။

ဆွမ်းစသောဒုဘဝိသန့်စင်တကွသော ထက်ဖြင့်သောက်ရေခွက်ကို ငါမကိုင်အုံဟုဒုကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

သသိဉ္ဆကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၁-၅၆။ ။နုသသိဉ္ဆကံ။ပ။သိက္ခာကရဏ်ကိယာ။

ဆွမ်းလုံးနှင့်တကွသော သင်တ်ဆေးရေကို ရွာတွင်းဌ ငါမစွန့်အုံဟုဒုကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဆဇ္ဇုပါဏိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၂-၅၇။ ။နုဆဇ္ဇုပါဏိသ။ပ။သိက္ခာကရဏ်ကိယာ။

လက်ဒ္ဓိထိုးဒို့သောမနာသောသူဒုဘဝ်း၊တရားကိုငါမဟောအုံဟု ဒုကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဤဒ္ဓိ၊ ဆဇ္ဇုပါဏိ ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ဆဇ္ဇုံ့ပါဏိဒို့ဒုသသာတိဆဇ္ဇုပါဏိ၊တသ။ ။ဟူပြု ဆဇ္ဇု ၏အာရုံ၊ဘ-ပုဆိုးဖြူဖြင့်၊ ပြီးသော-သေတန္တဆဇ္ဇု၊ ၂-ဗျာဖြင့်ပြီးသော-ကိဉ္စဉ္ဇဆဇ္ဇု၊ ခဲ့-သစ်ရွက်ဖြင့်၊ ပြီး

သော-ပဏ္ဏာဆိုက်, အားဖြင့် သုံးမျိုးရှိ၏။ ။အမှတ်မရှိ၊ မည်သည်ထိုးမဆို၊ လက်ဦးဖြစ်စေ, အခြားသောကိုယ်အင်္ဂါဦးဖြစ်စေ, တည်ရှိသော သူသည်-ဆိုလိုပါ၏မည်၏။ ။ဟူလို။

ဒဏ္ဍပါဏိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၃-၅၈။ ။နဒဏ္ဍပါဏိသေ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

လုံကန်လက်ဦးရှိသော မိနာသောသူအား၊တရားကို ငါမဟောအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။ဤဦး၊ဒဏ္ဍ-၏အရ၊ မဆိုမပုဂိုလ်၏လေးတောင်ပမာဏာရှိသော တောင်ကြေးကိုယူ။ ။လေးတောင်အောက်ယုတ်ပါမူ၊ ဒဏ္ဍာမမည်၍ အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

သဉ္ဇူပါဏိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၄-၅၉။ ။နသဉ္ဇူပါဏိသေ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

သနိလျက်လက်ဦးရှိသော မနာသောသူအား တရားကို ငါမဟောအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။အာဒိမိဒ္ဓိထားအင်သော် သနိလျက်ဖြစ်စေ, အာဒိမိဒ္ဓိမထားအင်သော အလွတ်ဖြစ်သောသနိလျက်ဖြစ်စေ, လက်စသော ကိုယ်အင်္ဂါဦးရှိပါမူ သဉ္ဇူပါဏိပင်မည်၏-ဟုမှတ်၊

အာဝုသောပါဏိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၅-၆၁။ ။အာဝုသောပါဏိသေ။ပ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

သုရသုရဋ္ဌိဆဒ္ဒဏ်။

ထေးလက်ဦးရှိသောမနာသောသူအား၊တရားကို ငါမဟောအံ့ဟုအာကျင့်ကိုပြုအာပ်၏။ ။ဤဦး၊ အာဒုဝ-၏အရ၊ မြှားနှင့်တကွဖြစ်သော လေး,မြှားမရှိသောလေး,မြှားသင်္ကသက်ဝင်း,မြှားညှိုရှိသော လေး,မြှားညှိုမရှိသော လေး၊ဤအလုံးစုကိုယူ။သို့သော် ပခုံးဦးစွပ်၍ထားသောလေးဖြစ်ပါမူ၊အကြင်၍လောက်မယူသေး၊ထိုနှုလောက်အာပ်၏-ဟုမှတ်။

သုရသုရဝဂ်အာဘွင့်-ပြီးပြီ။

ပါဒုကဝဂ်၊ပါဒုကာဂရုဠ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၆-၆၁။ ။နုပါဒုကာဂရုဠ်သဿ။ပေ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ခြေနင်းစီးသော မနာသော သူအား၊ တရား ကို ငါမဟော အံ့ဟု အာကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။စွပ်ထားသည်ဖြစ်စေ, သွတ်၍ခြေနင်းပေါ်၌ နင်းထားသည်ဖြစ်စေ-ပါဒုကာဂရုဠ်ပင်မည်၏။ ။ဟူလို။

ဥပါဟနာရုဠ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၊

၂၀၇-၆၂။ - ။နုဥပါဟနာရုဠ်သဿ။ပေ။သိက္ခာကရဏီယာ။ :

ဘိနပ်စီးသော မနာသော သူအား၊ တရား ကို ငါမဟော အံ့ဟု အာကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။ဤ၌လည်း၊ ဥပဟာနာရုဠ်-အာရေ၊ ရှေးအတိုင်းပင်တည်း။ ။ပါဒုကနှင့်ဥပါဟန-အထူးကား၊ အာသည်းမတင်သော ဘိနပ်သည်-ပါဒုကမည်၏။ အသည်းတင်သော ဘိနပ်သည်-ဥပါဟနမည်၏။ ။ဟူလို။

ယာနဂတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၀၈-၆၃။ ။နုယာနဂတသ။ပေ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

ယာဉ်စီးသော မနာသော သူအား၊ တရား ကို ငါမဟော အံ့ဟု အာကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။ဤ၌၊ ယာန-ဖြစ်အရာ၊ ယာဉ်ကား-၁-ဝယ်ယမည်သော ပေါင်းချုပ်ယာဉ်၊ ၂-ရထမည်သော ခရထား ဂျီးဂျီးယာဉ်၊ ၃-သကဋမည်သော လှည်းယာဉ်၊ ၄-သန္ဒမာနိကာဝမည်သော သန်လျင်းယာဉ်၊ ၅-သိဝိကမည်သော ထမ်းစင်ယာဉ်၊ ၆-ပါဠက်ကီမည်သော ပုဆိုးသန်သျင်းယာဉ်ဟူသော ပါဠိတော်လာ ယာဉ်ခြောက်မျိုး၊ အဋ္ဌကထာလာ-ဟတ္ထိသာဋကမည်သော လက်ယှက်ယာဉ်စသည်ကိုယူ။ ။မည်သည့်ယာဉ်မျိုးဌမဆိုတည်သော သူအား တရားမဟောအပ်။မိမိလည်းယာဉ်၌တည်လျက်၌ပါမူကား ဟောအပ်၏-ဟူမှတ်။

သယနဂတသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၀၉-၆၄။ ။နသယနဂတဿ။ပေ။သိက္ခာကရဏီယာ။

အိပ်ရာ၌နေသော မနာသော သူအား၊ တရား ကို ငါမဟော အံ့ဟု အာကျင့်ကို ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ပဋ္ဌဒ္ဓိကာယသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။ ၄

၂၁၀-၆၅။ ။နပဋ္ဌဒ္ဓိကာယ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ထက်အာယောကပတ်, ပုဆိုးအာယောကပတ်, ဖွဲလျှက်နေသော မနာသော သူအား တရားကိုငါမဟောအံ့ဟုအကျင့်ကိုပြု၏။ ။ဟူလို။

ဝေဠိတသိသသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၁၁။၆၆။ ။နဝေဠိတသိသသ။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ဆံလျှဉ်ကိုမဖြင်ရအောင်ဦး၌စ်ပေါင်းသော ဦးခေါင်းဝှိုသော မနာသော သူအား၊ တရားကို ငါမဟောအံ့ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဤ၌၊ ဝေဠိတသိသ-၏ အဓိပ္ပာယ်၊ ပုဝါပုဆိုးဦးဂေါ်ဖြင့်ဂင်း, မကိုင်ဦသင်းကျစ်သည်ဖြင့်ဂင်း, အဆုံးဖြစ်သောဆံလျှဉ်ဆံစကို မဖြင်ရအောင်၊ နားရွက်ကိုပါအုပ်၍ ပေါင်းခြင်းကိုယူ။

ဩဂုဏ္ဌိတသိသသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၁၂-၆၇။ ။နဩဂုဏ္ဌိတသိသ။ပ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

ဦးခေါင်းခြုံနှင့်တကွသောမနာသောသူအား၊ဘရားကို ငါမဟောအံ့ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူသို

ဆမာယံသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၁၃-၆၈။ ။နံဆမာယံနီသီဒိတွာ။ပ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

မြေ၌နေ၍ နေရာ၌နေသော မနာသောသူအား၊တရားကို ငါမဟောအံ့ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

နီစေအာသနေသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၁၄-၆၉။ ။နနီစေအာသနေ။ပ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

နိမ့်သော နေရာ၌နေ၍၊ မြင့်သောနေရာ၌နေသော မနာသော သူအား ကရားကိုငါမဟောအံ့ဟု အကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဥဒ္ဒေါဒနိသိန္နသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၁၅-၇၀။ ။နဥဒ္ဒေါဒနိသိန္နသေ။ပ။သိက္ခာ ကရဏီယာ။

ရဝ်သောငါသည် ထိုင်နေသော မနာသောသူအား၊ တရားကိုမဟောအံ့ဟုအကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။အကယ်၍ မထေရ်ကြီးထံသို့သွားကာ၊ ရဝ်နေသော ့ဟန်းငယ်ကိုထိုင်နေသောမထေရ်ကြီးက တရုံတခုသော အမေးကို မေးသောအ်းခါ၊ မထေရ်ကြီးအား တိုက်ရိုက်ပြု၍ မဖြေကြားအပ်။ အနိုးဥ်တည်သောရဝ်နေသောရဟန်းကို ရည်မှန်း၍သာ ဖြေကြားအပ်၏။ ဝါ၊ဖြေကြားပါမူ အာပတ်မသင့်-ဟုမှတ်။

ပဉ္စဆေတောဂဆ္ဆံသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၁၆-၇၁ ။နပဉ္စဆေတောဂဆ္ဆံတေ။ပ။သိက္ခာ ကခရဏီယာ။

နောက်မှသွားသောငါသည်၊ဓွေ့မှသွားသောမနာသောသူအား၊တရားကို မဟောအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဤဥဒ္ဒေသည်း ဂြိုးသိက္ခာပုဒ် အတူပင်၊ ဓွေ့မှသွားသောမထေရ်ကြီးကနောက်မှလိုက်သော ရဟန်းငယ်အား၊တရားစကားမေးမြန်းကဲ့သော်၊ ထိုမထေရ်ကြီးကို၊ရည်၍မဖြေကြားဘဲ၊ နောက်မှပါသော ရဟန်းတပါးကိုသာရည်မှန်း၍ဖြေကြားရာ၏။ ပြိုင်တရား သရုဇ္ဈယ်မှုအား အာပတ်မသင့်-ဟုမှတ်။

ဥပ္ပဍေနုဂန္ဆန္တံသိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၁၇-၇၂ ။နဥပ္ပဍေနုဂန္ဆတော။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

ခရီးမှားရှိသွားနေသောငါသည်ခရီးမှန်ဖြင့်သွားသောမနာသောသူအား၊ တရားကိုမဟောအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

နဒ္ဒီတောသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၁၈-၇၃။ ။နဒ္ဒီတောအဂီလာနော။ပ။သိက္ခာကရဏီယာ။

မနာဆောငါသည် ရဝ်လျက်ကျင်ကြီးကိုဂင်း,ကျင်ငယ်ကိုဂင်း,မပြုအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူသို။

နဟာရိတသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၁၉-၇၄။ ။နဟာရိတော။ပ။သိက္ခာကာရဏီယာ။ ။

မနာသောဝါသည် စိမ်းသောမြက်သစ်ပင်ပေါ်၌၊ ကျင်ကြီးကိုဂင်း, ကျင်ငယ်ကိုဂင်း,တံထွေးကိုဂင်း,နှပ်ကိုဂင်း, မပြူအံ့ဟုအာကာင့်ကို ပြုအပ်၏။။ ဤ၌၊ပဒရိတ-၏အရ၊ မြက်သစ်ပင်ကိုသာမဟုတ်၊ ထင်ရှားစွာပေါ်နေသော သစ်မြစ်,စသည်ကိုလည်းယူအပ်၏ စိမ်းသောမြက်မရှိရာအရပ်ကိုကြည့်စဉ် ဒေးဆောဘလျင်ထွက်သွားပါမူ၊ ဂိလာနအာရာဒ္ဓ တည်ရှိအပ်၏၊ အကယ်၍ စိမ်းသော မြက်ခင်းဖြစ်နေ၍ စွန့်ရာအရပ် မရခဲ့သော်၊ စက္ကူ။, သစ်ရွက်ခြောက် စသည်ခင်း၍ စွန့်အပ်၏၊ ခေဠသဒ္ဒါဖြင့် နှပ်ကိုလည်း ယူအပ်၏-ပဒုမ္မတ်။

နဒ္ဒဒကသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်၊

၂၂၀-၇၅။ ။နဒ္ဒဒကေ။ပ။သိက္ခာ ကာရဏီယာ။

မနာသောဝါသည် သုံးဆောင်ကောင်းသော ရေ၌၊ ကျင်ကြီးကိုဂင်း, ကျင်ငယ်ကိုဂင်း, တံထွေးကိုဂင်း, နှပ်ကိုဂင်း, မပြူအံ့ဟု အာကျင့်ကိုပြုအပ်၏။ ။ဤ၌၊ဥဒက-၏အရ၊သောက်ကောင်း,ချိုးကောင်းသောရေကိုသာ ယူအပ်၏၊ ဇရာဝတ်မြစ်သောသုံးဆောင်ကောင်းသော ရေရှိရာ လွှသောဘံဝါဖြင့်သွားလာသောအခါ၊ကမ်းသို့မဘက်နှင်ပါနှု၊ လဒ္ဓကဥဿယဖြစ်၍ ကျင်ကြီးစသည်ကိုစွန့်အပ်၏-ပဒုမ္မတ်။

"အနုဒကဋ္ဌာနံ အာလဘန္တေန ဥဒကေ ပါတေတုံ ဝဋ္ဋတိ"
ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ။

ပါဒုကဝဂ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

ပညင်တော်မှုရှင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသေဒိယ သိက္ခာပုဒ်တော်ဘို့ဝယ်၊ သူရသူရ ကားရက သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလျှ.ထွင်္ဂတင်၊ဘုရားရှင်သည် ကောသမ္ဗီပြည့်၊ ဃောသိတာရုံကျောင်း၌၊ ဂ်ိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဝင်ယောက်သော ပုဏ္ဏားဇ၏အလှူဖြစ်သော နို့ရည်အဖျော်ကို သောက်ကုန်သော သံဃာတော်များကိုအကြောင်းပြု၍ ပညင်တော်မူသည်။ ပါဏိဃဋသက္ကသက သိက္ခာပုဒ်

တော်နှင့်သသိဏ္ဌကသိက္ခာပုဒ်တော်နှစ်ပါးကို၊ ဘဂ္ဂတ်ဦး၊ သံသုမာရဂိရိမြို၊ ပဲစည်းငုံတောခွ သိဘင်းသုံးတော်မူစဉ်၊ ကောကနဒပြာသာဒ်၌ ဆွမ်းစား ကုန်သောရဟန်းတို့ကို ဒေဝြောင်းပြုရှိပညတ်တော်မူသည်၊ ၊ကြွင်းသော သိက္ခာပုဒ်တော်တို့ကိုကာ ၊သာဝတ္ထိပြည်နန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းခွ၊ ကိန်း အောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို ဒေဝြောင်းပြု၍ ပညတ်တော်မူသတည်း။ ။အဦးလေးနော....စသည်တို့ကား၊ အနုပညတ် တို့တည်း။ ။အဂ်ါ ...ဘ-မရှိသေခြင်း၊ ၂-ဒုဘာပတ်မသင့်ခြင်း၏ ကြောင်း မဂ္ဂိခြင်း၊ ၃ ထိထိသိက္ခာပုဒ်တို့ခွဲဟောတော်မူအင်သော သိက္ခာပုဒ်ဘို့၏ ဆန့် ကျင်ဘက်အမှုကိုပြုခြင်း။ ဤအဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သေဝိယအဘွင့်ပြီး၏။

အဓိကရဏသမထသိက္ခာပုဒ် ဒသဘွင့်။

ကုမေခေါပနဝယသဗ္ဗနာမာ။ပေ။အောကဆန္ဒိန်။

၂၂ ဘ။ပေ။ဂု။ဘာ။ပေ။ဌ။ ။ဥပ္ပန္နုပ္ပန္နာနံအဓိကရဏာနံ။ပေ။ တိဏဝတ္ထာရကောဘိ။

ဒုဂ္ဂင်ဘုရားတို့၊ရဟန်စပါးကုန်သော အာဓိကရဏ်းကို၊ ငြိမ်းစေတတ်ကုန် သော ဤဆိုလတ္တံ့သော တရားတို့သည်၊ သဂျပ်အာဒေးဖြင့် ပြအပ်သည်၏ အဖြစ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ။ဘ-ဖြစ်ကုန် ဖြစ်ကုန်ပြီးသော-ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း, အနုဝါဒါဓိကရဏ်း, အာပတ္တာဓိကရဏ်း, ကိစ္စာဓိကရဏ်းတို့ကို ငြိမ်းစေ ခြင်းငှါငင်း၊ အထူးသဖြင့် ငြိမ်းစေခြင်းငှါငင်း၊ ဘ-သန္ဓေခဝိနည်းကို ပေး အပ်၏ ၂ သဘင်ဝိနည်းကိုလည်းပေးအပ်၏။ ၃-အမူဋ္ဌဝိနည်းကိုလည်း ပေး အပ်၏၊ ၄-ဝန်းသဖြင့် ပြုအပ်၏။ ၅-ဓမ္မဝါဒိ ပုဂ္ဂိုလ်များရာသို့သိုက်၍ ပြု အပ်၏ ၆ ဥပဝါလ ပေးနေးကဲ့သို့ ယုတ်မာသောသူအား ပြုအပ်သော ဥတ္တိ စတုတ္ထကံကိုပြုအပ်၏၊ ၇-မစင်ကို မြက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသကဲ့သို့၊ ပြုအပ်သော သမထကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝဋ္ဌ-အခ်ီဟ္ဝါယ်။

အခ်ီကာရဏသမထာ။ ။ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အဓိကရဏာဒိနိ သဒ်မန္တိ ဂူပသမေန္တိတိ အဓိကရဏာသမထာ။ ၊ဟုပြု။ **သမထ**ခုနစ်ပါးရ၏။ အဓိကရဏ်းသည်ကား၊ ၁-ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း၊ ၂-အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၊ ၃-အာပတ္တာဓိကရဏ်း၊ ၄-ကိစ္စာဓိကရဏ်း၊ ဟူ၍လေးပါးဂို့၏။ ။ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ ၁-အမှေကိုမှေဟုပြုခြင်း, ဝမ္မကိုအဝမ္မဟုပြုခြင်း, ဝိနည်းမဟုတ်သည်ကို ဝိနည်းဟုပြုခြင်း, စသော-တဆယ်ဂ္ဂစ်ပါးကုန်သော အကြောင်းတို့ဖြင့် ရဟန်းတို့၏ငြင်းခုံခြင်းသည်-**ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း**မည်၏။

၂-သိထိလပျက်ခြင်း, အာကျင့်ပျက်ခြင်း, အယူပျက်ခြင်း, အသက်မွေးမှုပျက်ခြင်း,တို့ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း, ဆဲရေးခြင်း, ပေါဒနာခြင်းအာလုံးစုံသည်-**အနုဝါဒါဓိကရဏ်း**မည်၏။

၃-မာတိကာ၌ လာကုန်သော-ပါရာဇိက, သံဃာဒိသိသ်, ပါဒိတ်, ပါဋိဒေသနီ,ဒုက္ကဋ်အာပတ်ငါးပါး, ဝိဘင်း၌လာကုန်သော-ထုလ္လစ္စယ,ဒုက္ကဋသိတ-အာပတ်နှစ်ပါးတို့သည်-**အာပတ္တာဓိကရဏ်း**မည်၏။

၄-သံဃာ၏-အာပလောကနကံစသော ကံလေးပါးတို့ကို ပြုခြင်းသည်-**ကိစ္စာဓိကရဏ်း**မည်၏၊

ဝိဝါဒါဓိကရဏ်းငြိမ်းဥပုံ။

ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ **ဝိဝါဒါဓိကရဏ်း**သည်၊ သမ္မုခါဝိနည်း,ယေဘုယျဆိကကမ္မဝါစာဖြင့်ငင်း ငြိမ် ၏။ ။ဤ၌-သမ္မုခါ ဝိနည်းဟူသည်ကား၊ သံဃာ၏ မျက်မှောက်အဖြစ်သည်ငင်း၊ မှန်သောမွေကို ရှေးရှုသည်၏ အဖြစ်သည်ငင်း၊ဝိနည်းကို ရှေးရှုသည်၏ အဖြစ်သည်ငင်း၊ စောဒနာတတ်, စောဒနာအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ မျက်မှောက် အဖြစ်သည်ငင်း၊ ဤအလုံးစုံသည် သမ္မုခ မည်၏။ ။ဤသို့ စုံညီမျက်မှောက်၌၊ သံဃာသည်ငင်း, သံဃာသည် **သ**မုတ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ငင်း, ဆုံးဖြတ်၍ ငြိမ်းခြင်း **သ**ည်-**သမ္မုခါဝိနည်း**ဖြင့် ငြိမ်းသည်မည်၏။

သံဃာသည်-အာဂါဒါပါးနှင့်ပြည့်**စုံ**သောစာရေးတံပယူသောရဟန်းကို သမုတ်၍၊ထိုရဟန်းသည်၊ ၁-အာလဿိများသောပရိသတ်၌၊ယူစေအပ်သော ဂုဏ်**ခု**နစ်ပါး၊ ၂-လဇ္ဇီများသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော **ဒ**သင်္ဂုဏ်စာရေးတံ၊ ၃-သူဓိက်များသော ပရိသတ်၌ ယူစေအပ်သော ကဉ္စာဒပ္ပဂ်

စာခေးတံ-အားဖြင့် သုံးပါးသောစာရေးတံခဲတို့တွင်၊ တပါးပါးကို ယူစေ၍ စာခေးတံကိုယူသော ရဟန်းတို့တွင်၊ ဇမ္ဗဝါဒိပဂ္ဂိုလ်များသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇမ္ဗဝါဒိပဂ္ဂိုလ်တို့ကြောဆိုသည့်အတိုင်း၊ ငြိမ်းစေခြင်းသည်-ယောဘုယျသိကကံဖြင့် ငြိမ်းစေသည်မည်၏။

အနုဝါဒါဓိဓိရဏကိစ္စငြိမ်းဓေဒုံ။

အနုဝါဒါဓိကရဏကိစ္စသည်- သမ္မခါဝိနည်းဖြင့်ဂင်း, သဘိဝိနည်းဖြင့်ဂင်း, အာမဇ္ဇဝိနည်းဖြင့်ဂင်း, တဿပါပိယသိကကမ္မဝါစာဖြင့်ဂင်း. ဤသေးပါ.သော သ-ထဝ်ဖြင့် ငြိမ်း၏။ ။ငြိမ်းပုံကား၊ ။စောဒက-စုဒ်ဘက-ပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်တို့၏စကားကို ကြားနာ၍၊ အကယ်၍အာပတ်မဖ်သည်ဖြစ်အံ့။ ထိုရဟန်းနှစ်ပါးတို့ကိုသိုးခံစေ၍ လွှတ်လိုက်ရ၏၊ ငြိမ်းဒုစေရ၏။ အကယ်၍စွင်စွဲသောအတိုင်း အာပတ်ဖ်သည်ဖြစ်အံ့ ဤအာပတ်သည်၏ဟု ဆိုးဖြာ်၍ငြိမ်.ဇေရ၏။ ။ဤကား-သမ္မခါဝိနည်းဖြင့် ငြိမ်းဇပုံဘည်း။

ရဟန်းအာရှင်အား အမှုလက်ဖြစ်သော-သိသဝိပဒ်ဖြင့်စွင်စွဲပျက်ဆီးသည်ဖြစ်၍၊ သဘ်ဝိနည်းကဲ့တောင်းသဖြင့်၊ သံဃာသည်-ဥ်တို့စတုဏ္ဍကမ္မဝါစာဖြင့်၊ သဘ်ဝိနည်းကို ပေး၏။ ထိုအခါ ထိုသို့ငြင်စွဲခြင်းသည် မရောက်၊အာရှင်းခပ်သိမ်းငြိမ်းဇခြင်းသို့ရောက်၏၊ ။ဤကား-သဘ်ဝိနည်းဖြင့် ငြိမ်းဇပုံဘည်း။

ရှုးသောရပ.နိုးအား ရဟန်းများက မစောဒနာရန် အမှုဇ္ဇဝိနည်းကို တောင်းသဖြင့်၊ သံဃာသည် ဥဏ္ဍိစတုဏ္ဍကမ္မဝါစာဖြင့် အာမဇ္ဇဝိနည်းကို ပေး၏။ ထိုသို့အမှုဇ္ဇဝိနည်းကိုပေးသည်မှစ၍၊ ထိုရှုးသောရဟန်းအား မစွပ်စွဲနိုင် ငြိမ်းဇသွာ၏၊ ။ဤကား-အမှုဇ္ဇဝိနည်းဖြင့် ငြိမ်းဇပုံဘည်း။

ပါရာဇိကဖြင့်ဂင်း, ပါရာဇိကာ၏အနိုးဖြစ်သောဒုက္ကဋ်-တုလ္လစ္စည်းဖြင့်ဂင်း, တပါးသောအာကြောင်းဖြင့် တပါးသောအာကြောင်းကိုဖုံးလွှမ်းသော အာပတ်များသဖြင့်၊ ယုတ်မာသောသူအောက် အထူးသဖြင့် ယုတ်မာသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အကယ်၍-ပါရာဇိကာသို့ မရောက်မူကား၊ ကောင်းစွာ ကျင့်သောကြောင့် ပြန်သွင်းအံ့၊ ပါ'ရာဇိကာသို့ရောက်ပါ'မူကား၊ သူ၏ အလိုသို့သာလျှင် ပျက်စီးခြင်းသည်ဖြစ်လတ္တံ့.ဟု နှုးပိုက်၍၊ သံဃာတော်သည် ဥဏ္ဍိစတုဏ္ဍကမ္မဝါစာဖြင့်၊ တဿပါပိယသိကကံကိုပြု၏။ ။ထိုသို့ကံ

ပြုထား၊ထိုက်သဖြင့်၊ ထိုရဟန်း၏သိလက္ခိမက္ခိအား၊လျော်စွာ ငြိမ်း၊သွား၊ခြင်း သည် တသပါဒိယသိကက်ဖြင့် ငြိမ်း၊သည်မည်၏၊ ။ဤသို့လျှင်-အနုဝါဒါဓိကရဏ်း၊သည်လေးပါး၊ကုန်သောသမထတ်ကို၊ဖြင့်ငြိမ်း၏။။

အာပတ္တာဒီကာရဏ်း ငြိမ်း၊ဒုံ။

အာပ၊တ္တာဓိကရဏ်း၊သည်- သမ္မုခါဝိနည်း၊ဖြင့်၎င်း, ပဋိညာတကရဏာ အား၊ဖြင့်၎င်း, တိဏဝတ္ထာရဏာ ကမ္မဝါ၊ဒအား၊ဖြင့်၎င်း, ဤသုံး၊ပါး၊သော သမထတ်ကို၊ဖြင့် ငြိမ်း၏။ ။တပါး၊သောရဟန်း၊သည် တပါး၊သော၊ရဟန်း၏ အာထိဒ္ဓိ၊ အာပတ်သင့်သဖြင့် ဒေသနာ၊ပြော၊ကြား၊၏။ ။ထိုအ၊ခါ သမ္မုခါဝိနည်း၊ဖြင့်၎င်း,ပဋိညာအား၊ဖြင့်၎င်း,အာပတ် ငြိမ်း၏။ ။ဤဒွိအ၊ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အ၊ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အာထိဒ္ဓိ၊ ဒေသနာ၊ပြော၊ကြား၊၏။ ထိုရဟန်းနှစ်ပါး၊တို့၏၊ ရှေ့ရှုတည့်ဖို့မှာသည်၊ ပုဂ္ဂလသမ္မုခမည်၏။။ ။"ပဿသိအာဝုသော တာ အာပတ္တိယော"ဟု ဆို၊သော်၊ "အာမဘန္တေပဿာမိ"ဟု ဆို၊ခြင်း၊သည် ပဋိညာဉ်ဝန်း၊ခြင်း၊မည်၏။"အာယသ္မာ အာဒုသောသံဝရေယျာသိ"ဟု ဆို ခြင်း၊သည် ပဋိညာတကရဏာမည်၏။

နှစ်ဦး၊နှစ်ပက္ခအ၊ကြီး၊အ၊ကျယ် ငြင်း၌ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်း၊တို့ သည်၊များစွာသော-မအာပ်သော၊အ၊ကုဒ်ယာဒ်ဝတ္ထိုကို ကျင့်ကုန်၍၊ တဘန်လဖို့သ၊ဘောသည်ဖြစ်လတ်သော်၊ ဤမည်ကုန်သော အာပတ်တို့ဖြင့်၊ အ၊ချင်း၊ချင်း၊စွပ်စွဲကုန်အံ့၊ အ၊ကယ်၍ စွပ်စွဲကုန်သည်ရှိသော်၊ အဓိကရဏ်း၊သည်၊ ကြမ်း၊တန်း၊ခက်ထန်ကြီး၊ပွား၊ရာ၏-ဟု၊ အာပတ်ဖြင့် စွပ်စွဲခြင်း၌၊ အ၊ပြာ်မြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မစင်ကိုမြက်ဖြင့်ဖုံး၊လွှမ်း အုပ်ထား၊ဘိသ၊ကဲ့သို့၊ တိဏဝတ္ထာရဏာကဲ့ကို ပြု၏။ ထိုသို့ ကဲ့ပြုထား၊သဖြင့်၊ နှစ်ပက္ခတို့စွဲ၊ခြင်း ငြိမ်း၊သွား၊မှသည်။ တိဏဝတ္ထာရဏာသမထဖြင့်ငြိမ်း၊သည်မည်၏။။ ။ ဤသို့လျှင် အာပတ္တာဓိကရဏ်း၊သည်၊သုံး၊ပါး၊သောသမထတ်ကြင့် ငြိမ်း၏။။

ကိစ္စအ၊ဓိကရဏ်း၊သည်ကား-သမ္မုခါဝိနည်း၊တပါး၊ဖြင့်သာ ငြိမ်း၏။။ ။ သံဃာ၊တော်များ စည်း၊ဝေး၊လတ်ပါမူ၊ ကံ-ပြီး၊မြောက် ငြိမ်း၊၏။။ ။ ဟူလို။

အဓိကရဏသမထအာဘွင့်ပြီး၏။

ဘိက္ခုပါဘိမောက်အာဘွင့်ပြီး၏။

ဘိက္ခုနိပါတိဋီကာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ

ပဌမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ဘဇ်းင်္။

၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ အဝသုတာဒေဝသုတာသဒ္ဓါယ။ပေ။

ဥဒ္ဒါဟာရကုမဇ္ဈာသယဒီကာ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စွတ်သည့် ဖြစ်၍၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စွတ်သော ယောကျ်ားဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ညှပ်ရိုး နှစ်ဘက်၏အောက်၌၊ ပုဆစ်ခူးဝန်းနှစ်ဘက်၏အထက်၌၊ ၁-ထိရောအရပ်ကို မလွန်မူ၍ သုံးသပ်ခြင်းအာမသနအမှု ကိုဂုဏ်း၊ ၂-ထိမှ၍မှရွေ့ ရှား၍ သုံးသပ်ခြင်းပရာမာသနအမှုကိုဂုဏ်း၊ ၃-ကိုင်ရုံမျှဂဟဏအမှုကိုဂုဏ်း၊ ၄ မနှိုင်မူ၍ တိုက်ခြင်းမျှဆုပနအမှုကိုဂုဏ်း၊ ၅-ကိုယ်ဒုက်ဂါကို ကိုင်၍နှိပ်ခြင်းပဋိပီဠန အမှုကိုဂုဏ်း၊သာယဘောဇြားဇုံ။ ဤရဟန်းမိန်းမသည် ပုဆစ်နှစ်ဘက်အထက်၌ သုံးသပ်သည်ကို သာယာခြင်းကြောင့်-ဥဒ္ဓဟဏမဇ္ဈာလိင်္ဂဘာ အာမည်ရှိသော သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်း ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ ရဟန်းမိန်းမကောင်းတို့နှင့် ကဲကြိုးကဲငယ်ဟု ဆိုအပ်သော တူသောပေါင်းဘော်ခြင်းလည်းမရှိ။ ။ ဟူလို။ ။ဤကား ဝိဇ္ဇာဝတ္ထု။

အဝယဝဇ္ဇ-အဓိပ္ပါယ်။

ဘိက္ခုနိပါတိမောက်၊ ပါရာဇိကဂုဏ်ပါးရှိရာ၊ ဌေးလေးပါးကား ဘိက္ခုပါတိမောက်ဒုတိုင်းပင် ပါရာဇိကဖြစ်၍၊ အထူးမဘွင့်ဆိုတော့ဘဲ၊ ထူးသောအထာဓေရဏာ သိက္ခာပုဒ်များကိုဆာ ဘွင့်ဆိုပေအံ့၊ ဤဘိက္ခုနိအာရုဒ္ဓမူ၊ ဘိက္ခုပါတိမောက်၌ကဲ့သို့၊ ‘ဘိက္ခုနံသိက္ခာသာဇီဝသမာပန္နာသိက်ံအာပ္ပစ္ဆိ ကွာယသုဇ္ဈလျံအနာဝိကတွာ”ဟုအာဘယ်ကြောင့် ပေါတော်မူပါသနည်း ဟူမူ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား သိက္ခာချခြင်းမရှိသောကြောင့် ပေါတော်မမူ-ဟုမှတ်။

ဆန္နသော....ဟု ဒေဝဒယ်ကြောင့် ဒေထုးပြု၍ ပေးတော်မူအပ်ပါသေးည်းဟူမူ ။ရဟန်းများကား ပဝိဒိအလိုဆန္ဒတူသည်ဖြစ်စေ, မတူသည်ဖြစ်စေ၊ မင်းသုံးပါ ၌ သေဝနဖြစ်ပါ၏မူ၊ ပါရာဇိကာကျ၏။ ရဟန်းမိန်းမများ၌မူကား၊ ငဝိ ဒေလိုမတူပါမူ ဗလက္ကာရပြု၍ လွန်ကျူး ဖွဲ့စပ်သော်လည်း ပါရာဇိကမကျ၊ ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ထူးကိုပြ၏။

ဤပဌမ ပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်ကား၊ ညှဉ်ဂိုးနှစ်ဘက်၏ အောက်,ပုဆစ်ဒူး ဝန်းနှစ်ဘက်၏အထက် ဤအရပ်သည်-ဥစ္စာဓာရကမဟုတ်လျှင်အရပ်မည်၏၊ ။ ဓာရကနှုန် မဟုတ်လတံ့ ဓာရကမတ်လတံ့။ ။ဓာရကမဟုတ်လာနှုန် ဥပရိတိဥစ္စာဓာရက မဟုတ်လတံ့။ ။ဟူပြု၊ ဂုင်းဥစ္စာဓာရကမဟုတ်သမည်သော အရပ်ဒေသိုင်းအခြား အတွင်းဒွါဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သုံးသပ်ဂုံမျှ-အာမသနအာမ္မစသည်ကို သာယာမှုကြောင့်သာ ပါရာဇိကာကျထေ၏။

ညှဉ်ဂိုး၏ အထက်ဖြစ်သော အရပ်ဂုံဖြစ်စေ, ပုဆစ်ဒူးဝန်း၏ အောက် အရပ်ဂိုဖြစ်စေ,သုံးသပ်မှုစသည်ကို သာယာသော 'အိုက္ခုနိမအားကား၊ ထုလ္လစ္စဉ်းအာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ဥစ္စာကွက်အဓေဝဓာရကမဟုတ်လံ့ကာယေန
ကာယံအာမသဘိ၊အာပတ္တိထုလ္လစ္စယသ
ဘိက္ခုနိ-ဝိဘင်းပါဠိတော်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဒိဂါရသူဌေးကြီး၏မြေးဖြစ်သော သာဋ္ဌမည်သော ဒါယကာသည် ဘိက္ခုနိသံဃာအား၊ရည်မှန်း၍ကျောင်းဆောက်လုပ်လှူဒါန်းလိုသည်ဖြစ်၍ ကျောင်းအမှာကိစ္စ၌ ကြည့်ရှုဆောင်ရွက်နိုင်သူ ဘိက္ခုနိမကို တောင်းသော အခါ ထက်ဖြက်သော ဉာဏ်ပညာရှိသူ အမှုကြီးငယ် ဆောင်ရွက်နိုင်သူ သုန္ဒရိနန္ဒာဘိက္ခုနိမကိုသမုတ်၍ပေးထ၏၊ဂုင်း-သုန္ဒရိနန္ဒာဘိက္ခုနိမကား အလွန်တရာလှပသောအဆင်းလည်းရှိ၏။

ဒိဂါရသူဌေးကြီး၏ မြေးဖြစ်သော ကျောင်းဒါယကာ· သာဋ္ဌသည်၊ ကျောင်းကို ကြည့်ရှုစီမံသူ သုန္ဒရိနန္ဒာနှင့် တွေ့ဖန် များဆဖြင့်၊ တင်နှစ်

သက်မှုတဏ္ဍာတရား၊ တိုးပွါးလာလေရကား၊တနေ့သ၌ ပိဝိအိမ်သို့ ပင့်၍ ပျဉ်ဆီးမည်ဟူသောအကြံနှင့် သုန္ဒရီနန္ဒာနှင့်တကွသော ဘိက္ခုနီမများကို ဆွမ်းစားပင့်သောအခါ၊ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ ၎င်းအကြောင်းကို ရိပ်မိသိရှိ၍ ဆွမ်းစားမလိုက်ပါဘဲ၊ အခြားသောဘိက္ခုနီမတို့သည်သာ၊ သွားကြ၍၊ကျောင်းဒါယကာ သာဋ္ဌသည်လည်း သုန္ဒရီနန္ဒာအာဘယ်ကြောင့် မပါသနည်းဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားသောအခါ၊ မကျန်းမာ၍ မကြွလာနိုင်ကြောင်းကိုမိန့်တော်မူကြလေ၏။

ထိုအခါ၊ကျောင်းဒါယကာသာဋ္ဌသည်၊နွားလုံးမဆာယာဖြစ်၍၊ အိမ်သားတို့အား ကြွလာသော ဘိက္ခုနီမများကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေးစေ၍၊ သုန္ဒရီနန္ဒာအထံသို့ လျင်မြန်စွာ လိုက်သွားရာ၊ သုန္ဒရီနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည်၊ ကျောင်းဒါယကာ သာဋ္ဌလိုက်လာသည်ကိုမြင်၍၊ ကျောင်းတွင်းသို့ဝင်၍ ဦးခေါင်းခြုံကာ အိပ်နေလေ၏။ ကျောင်းဒါယကာ-သာဋ္ဌသည်လည်း ကျောင်းတွင်းသို့ဝင်၍၊ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ကိုယ်ကို သုံးသပ်ရာ၊ အိုမင်းမစွမ်းဖြစ်၍ ကျောင်း၌ကျန်နေသော ဘိက္ခုနီမအိုကြီးတွေ့မြင်ရသဖြင့် ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အင်္ဂါကား၊ ကာယသံသဂ္ဂသိက္ခာပုဒ်အာဘိုင်းမှတ်)။

ပဋမပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဇာနံပါရာဇိကံဓမ္မံ။ပ။ဝဇ္ဇပဋိဆ္ဆာဒိကာ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက် ပါရာဇိကအာပတ်သို့ ရောက်သော ရဟန်းမိန်းမကို ပိဝိသည် မစောဒနာငြားစဲ့။ တပါးသော ဘိက္ခုနီမများလည်း မပြောကြားငြားစဲ့။ အကြင်အခါ၌ ထိုပါရာဇိကသို့ ရောက်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ပိဝိအသွင်၌ တည်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ သေသွန်သည်မူထည့်းဖြစ်စေ၊ ပိဝိရဟန်းမိန်းမအသွင်ကို ပြုံးမူသည်းပျက်, သူတပါးတို့မူလည်း ပျက်သည်ဖြစ်စေ၊ တိတ္ထိုင်းကျောင်းသို့ ပြောင်းသည်မူလည်းဖြစ်စေ။ ထိုဝိသောရဟန်းမိန်းမသည် နောက်၌-ရှင်မတို့၊ ငါသည် ရှေးဦးကပင်၊ ထိုရဟန်းမိန်းမကို၊ထိုရဟန်းမိန်းမသည် ဤသို့သဘောရှိ၏ဟု သိ၏။ ထိုသို့

သိသော်ထည်း မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မစောဒနာမိချေ။ တပါးသော ရဟန်း မိန်းမအာဒီးထည်း မပြောကြားမိချေဟုဆိုခြင်းအံ့။ ဤရဟန်းမိန်းမသည်၊ အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့် ဝဇ္ဇပဋိစ္ဆာဒိကာ မည်သော ပါရာဇိကသို့ ရောက်၏။ ရဟန်းမိန်းမကောင်းတို့နှင့်တကွ ကံကြိုးကံငယ်ဟု ဆိုအပ်သော တူသောပေါင်းဘော်ခြင်းလည်းမရှိ။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညပ်တောင်မှုခြင်းစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနာရှေကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆိုအပ်ပြီးသော သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ မိဂါရသူဌေးကြီးဖ၏မြေး၊ ကျောင်းဒါယကာ-သဒ္ဓါနှင့် သုံဝါဆပြုမှုကြောင့် ကိုယ်ဝန်ရှိလေရာ၊ ၎င်းသုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ အစ်မကြီး-ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိလျက် မိမိကိုယ်ဘိုင်လည်း မစောဒနာ။ အခြားသော တိက္ခုနီမတို့အား၎င်း မပြောကြားဘဲ အာပြစ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊

အထူးကား....သပ္ပါဏကဝဂ်၊ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိ ပဋိဆ္ဆာဒန သိက္ခာပုဒ်နှင့် ဤသိက္ခာပုဒ်သည် အာဘယ်သို့ထူးခြားပါသနည်းဟူမူ။ ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိပဋိဆ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပါစိတ် အာပတ်သင့်ပါသည်။ ဤသိက္ခာပုဒ်၌၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ပါသည်။ ဤမျှထူးပါသည်။ ။(အဂ်ါကို-ဒုဋ္ဌုလ္လာပတ္တိပဋိဆ္ဆာဒနသိက္ခာပုဒ်အာတိုင်းမှတ်)၊

ဒုတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

တတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ သမဂ္ဂေန သံဃေန။ပ။ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကာ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အညီအညွတ်ဖြစ်သော သံဃာဆည်ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်, စောဒနာသာရဏာ ဝိနည်းဖြင့်, စောဒနာသာရဏာကို ပြုခြင်းတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရားအာဆုံးအမတော်ဖြင့်, နှုတ်ထုတ်အပ်

သောကံပြုသော သံဃာနှင့်ကံ၌ရှိသေခြင်းကင်းသဖြင့် ကောင်းစွာမကျင့်အပ်သော မသွင်းအပ်သော မပြုအပ်သော ပေါင်းဘော်ခြင်းငှဲ့သော ထိုရဟန်းသို့ ထိုဒုဿူကိုယူသဖြင့် အာတုလိုက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမကို ရဟန်းမိန်းမတို့သည်-အရှင်မ၊ ထိုရဟန်းကိုအညိုအညွတ်ဖြစ်သောသံဃာသည် ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထု၌ဖြင့် စောဒနာသာရဏာဝပိနည်းဖြင့် စောဒနာဆောရဏာဝကိုပြုခြင်းတည်းဟူသော မြတ်စွာဘုရားအာဆုံးအမတော်ဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်၏။ကံပြုသောသံဃာနှင့်ကံ၌ရှိသေခြင်းကင်း၏။ မသွင်းအပ်-မပြုအပ်သော ဒုဿေပါင်းအဘော်ရှိ၏။ ရှင်မ-ထိုရဟန်းသို့ အာတုမလိုက်လင့်ဟုပြောဆိုအပ်၏။ဤသို့လျှင် ရဟန်းမိန်းမတို့ဆည်ဆိုအပ်သည်ရှိထော်၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည် ရှေးအာတုသောလျှင် အာကယ်၌ ချီးမြှောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမကို ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ထိုဒုဿူကိုစွန့်ခြင်းငှာ၊သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်၏။ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဥ တ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမ၍ ထိုအာယူကိုအာကယ်၌ စွန့်ငြားအံ့။ ဤသို့စွန့်ခြင်းသည် ကောင်း၏၊ဝါ၊အပြစ်မရှိ။ အာကယ်၌ မစွန့်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမသည် ဥက္ခိတ္တကရဟန်းသို့ အာတုလိုက်ခြင်းကြောင့်-ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တိကမည်သော ပါရာဇိကသို့ရောက်၏။ ရဟန်းမိန်းမကောင်းတို့နှင့်တကွကံကြိုးကံငယ်ဟု ဆိုအပ်သော တူသောပေါင်းဘော်ခြင်းလည်းမရှိ။ ။ဟူလို။

ဤကား ဝိတ္ထာတ္ထု။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာ-ဘိက္ခုနီမသည် လင်းတသတ်သောအမျိုးဇာတ်ရှိဆောဘောက်ပြုန်သော အာယူရှိသော-အရှင်အရိဋ္ဌရဟန်းသို့ အာတုလိုက်ခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အာဂါ၁-ရှေးဘိက္ခုနီအနုဝတ္တကသံယာဒိသိသ်အာတိုင်းပင်)။

ဟတိယပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

စတုဋ္ဌပါရေဇိကသိက္ခာပုဒ်အဋ္ဌင်္

၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခု နီအံဝသုတာဝါပေါ။အဋ္ဌဝတ္ထုကံး။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် လူတို့သာယာအပ်သော အဆွေခင်ပွန်းဘွဲ့ခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် ကိုယ်လက်သုံးသပ်ခြင်းရာဂဖြင့် စွပ်ပိုသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအဋ္ဌစွပ်စိုသောရာဂရှိသော ယောကျ်ား၏၊ ၁-လက်ကိုကိုင်ခြင်းကိုဂုင်း၊ သာယာငြားအံ့၊ ၂-သက်နိုးစွန်းကို ကိုင်ခြင်းကိုဂုင်း သာယာငြားအံ့။ ၃ ယောကျ်ား၏ ဟတ္ထပါသ်၌မူသည်း ရပ်ငြားအံ့၊ ၄-ဟတ္ထပါသ်၌ရပ်၍လည်း စကားကိုပြောဆိုငြားအံ့၊ ၅-ချိန်းချက်ရာအရပ်သို့မူလည်းသွားငြားအံ့၊ ၆ ယောကျ်ား၏ လာခြင်းကိုမူထည်း သာယာငြားအံ့၊ ၇ ဗုံးလွှမ်းရာအရပ်သို့မူလည်း ဝင်ငြားအံ့၊ ၈-ထိုကာယ သံသဂ်ဟူသော မေထုတ်ရာကို ဒိဝဲစိမ့်သောဌာ ကိုယ်ကိုမူလည်း ထိုကာယသံသဂ်အကျိုးငှာ၊ ယောကျ်ားသို့ ငှားရှာဆောင်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှစ်ပါးသော ဝတ္ထုကို ပြည့်စေခြင်းကြောင့်- အဋ္ဌဝတ္ထုကာမည်သော ပါရာဇိကသို့ ရောက်၏။ရဟန်းမိန်းမကောင်းတို့နှင့်တကွ ကံကြိုးကံငယ်ဟုဆိုအပ်သော တူသောပေါင်းဘေဒ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ။ဟူလို။

ဤကား-ဝိတ္ထာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီပွါယ်။

ဟဋ္ဌဂ္ဂဟဏေဝံဝါ ...ဖြစ်အရ၊ တစောင်ဆစ်မှ ထက်ပျားတိုင်အောင် သောအာရပ်သည် ဟဋ္ဌဟုမည်၏။ ၎င်းအာရပ်ကိုဖြစ်စေ,တပါးသောပါရာဇိက ဓမ္မတ်မဟုတ်သောအာရုင်ကိုဖြစ်စေ,ကိုင်တွယ်မှုကိုယူအပ်၏။ ။သံဃာဒိ ကဋ္ဌဟဏေဝံဝါ....ဖြစ်အရ၊ သင်္ကန်းကြိုး၏အစွန်းကို ဖြစ်စေ, အမှတ်မရှိ ဝတ်ရုံဆမျှသောသင်္ကန်း၏အစွန်းကိုဖြစ်စေ, ကိုင်တွယ်မှုကိုယူအပ်၏။

ဇောသဿဒေ သဒ္ဓေမ္မသဿ....ဖြစ်အရ၊ မေထုန်ဓိဝဲမှုအာသဒ္ဓမ္မ, ကိုယ်ကိုသုံးသပ်မှုအသဒ္ဓမ္မနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ကာယသံသဂ်အသဒ္ဓမ္မကိုသာယူအပ်၏။

အဋ္ဌဝတ္ထုကေဝ....ဖြစ်အရ၊ အာထက်ဘော်ပြအပ်ခဲ့ပြီးသော ဟတ္ထဂ္ဂဟဏာဒေ စ၊ကာယံဝါ-အဆုံးငှိုသောရှစ်ပါးသောဝတ္ထုတို့တွင်၊ တပါး, နှစ်ပါး,

ရုနှစ်ပါးပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် ပါရာဇိကမကျသေး။ တပါးတဝါးကို အကြိမ်တရာ ပင် လွန်ကျူးသော်သည်း ပါရာဇိကမကျသေး။ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သာ သင့်၏။ ၅စ်ပါးလုံးပြည့်စုံမှပါရာဇိကာကို၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မှုရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလှု ထွဋ်တင်၊ ဘုရား၌သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့် မှန်၊ ဇေတဝနံရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းနေမွေလျှာ်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနှိမတို့သည် ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စိုစွပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဖြင့် စိုနွပ်သောယောကျ်ားတို့က လက်ကို ကိုင်မှာကို သာယာခြင်းစသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....၁-ကာယသံသဂ္ဂရာဂ၌ခြင်း၊၂-လုံ့လ၌သည်အဖြစ်၊၃-၅စ်ချ ပြောက်သောဝတ္ထု၏ပြည့်ခြင်း။ဤအာပတ်ဒါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

စထုတ္ထပါရာဇိကသိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

ပါရာဇိကအာဘွင့်-ပြီး၏။

၁-ပဌမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်-စတုတ္ထင့်။

၉-၁။ ။ယော ပနာ ဘိက္ခုနီဥဿယဝါဒိကာ။ပ။သံဃာဒိသေသံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သူကြွယ်နှင့်၎င်း, သူကြွယ်သား၌၎င်း, ကျွန်နှင့်၎င်း, အမှုလုပ်နှင့်၎င်း, ယုတ်သောအားဖြင့် ပရိဗိဇ်ရဟန်းနှင့်၎င်း, တကွ မာန်အမျက်ပြောသဖြင့်၊ ဝါ၊ မျှားသဖြင့် တချားတွေ့၍ နေငြားအံ့၊ ဤရဟန်းမိန်းမသည် ရှေးဦးစွာ ငွေနှကျူးဆဲခဏဲ့၌ ရောက်ခြင်းရှိသော ဘိက္ခုနိသံဃာမှ နှင်ထုတ်စေနိုင်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ္ပါယ်း

ဥဿယဝါဒိကာ....၌ဥဿယ-ဟူသည်ကား။ဥ-ရှေးဦးသော၊သိ-ဓာတ်သည်၊ဓာတ်ကျမ်းအလို၊ထောင်မတ်ခြင်း, ဖြင့်မောက်ခြင်း, အနက်၌ဖြစ်၏။

အာဠဝကထာအာလို-ဗာဟုလ္လထွဇ်ဖြစ်၏။ ။ဥဿယတိတိဥဿယော။ ။ဟု ပြု။လောဘနှင့်မာနစေတသိက်များရ၏။ထို့ကြောင့်အာဠဝကထာ၌"မာနုဿယကောခုဿယဝဿေန"ဟု ဘွင့်တော်မူ၏။ ။ဥဿယဝ သေန ဝဒနံ ဥဿယဝါဒါ၊ သောယေဝ ဥဿယဝါဒိကာ။ ။ဟု ဆရာတို့ ဝိဂြိုဟ် ဝစနက်ပြုတော်မူကြကုန်၏။ ။ဤအာသို-တရားတွေ့ခြင်း ကြိယာရ၏။ သို့သော်-တရားတွေ့သူ ဘိက္ခုနိမနှင့်အာရ တူကြ၍။ ။ဥဿယဝသေန ဝဒတိတိဥဿယဝါဒိကာ။ ။ပြုပါကလည်းဆင့်ဆည်ပင်။

ဂဗာပဘိနာ....အာရ၊ သိတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်မှအပ၊ ကြွင်းကုန်သောလူ,သာဝကနာပ ပဂိဒို့ဇ်ရဟန်းစသည်တို့ကို ယူအပ်ကုန်၏။

ပဒုမာပတ္တိကံ....ဟူသည်ကား။ ။ပဒုံမအာပတ္တိဇေတိသသာဘိပဒုမာပတ္တိကာ၊တံ။ ။ဝိဂြိုဟ်အာရ၊ လွန်ကျူးဆဲခဏာ၊ ရှေးဦးစွာကာလ၌ပင် ဆင့်ရောက်သော သံဃာဒိသိ ်အာပတ်ဖြစ်၏။ ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် သုံးကြိမ်ဘတ်၍ ပြီးဆုံးမှသင့်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မဟုတ်။ ။ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား၊တရားတွေသော ဘိက္ခုနိမအား တရားသူကြီးက အမှုကို ဆုံးဖြတ်ပြီးမှသာအာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နိဿာရဏီယံ .. ဟူသည်ကား။ ။နိဿာရဏတိတိ နိဿာရဏီယံ။ ၊ဝိဂြိုဟ်အာရ၊သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဆင့်သော ဘိက္ခုနိမသည်၊အာပတ်မဆင့်သော စင်ကြယ်သော သိဒ္ဓိသော ဘိက္ခုနိမသံဃာနှင့် အတူမနေထိုက်သဖြင့် ဘိက္ခုနိမသံဃာမှ အာပတ္တိဘတ်သော အာပတ်,ထုတ်ကြောင်းဖြစ်သော အာပတ်ဖြစ်သောကြောင့်-နိဿာရဏီယာမည်၏။ ဤ၌အနုယပစ္စည်း၊ကတ္တားအနက်ဟော ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဏ္ဏု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနံဆွေးကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပါသကာတယောက်သည် ဘိက္ခုနိမသံဃာကို ရည်မှန်း၍၊ ဘဏ္ဍာဘာဝရာတိုက်ကို လှူဒါန်းလေ၏။ ထိုဥပါသကာစုတ်မနေ၊ သေဘွန်ထေသည်ရှိသော်၊ ဒုမွေခံသားနှစ်ယောက်ကျန်ခဲ့ရာ၊သားတယောက်ကား သာသနာတော်ကို ကြည်ညိုသက်ဝင်၏။ သားတယောက်ကား သာသနာတော်ကို

မကြည်ညို၊ သဒ္ဓါတရားလည်းမရှိ၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လေ၏။ ထိုသားနှစ်ယောက်တို့သည် ဘိက္ခုနီမအား လှူဒါန်းအပ်သော ဘဏ္ဍာတို့ကိုမှ တပါး၊ ကြွင်းသမျှအာဘ၏ အမွေနှစ် ဥစ္စာပစ္စည်းကိုဝေ၍ ယူကြလေ၏။ သဒ္ဓါမရှိ၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိဖြစ်သော သားသည်၊ အဘယ်ကြောင့် ဥစ္စာထားရာ ဘဏ္ဍာကိုကိုက်ကိုမဝေဘူနည်း၊ ငင်းကိုလည်းဝေဘန်ရမည်ဟု ပြောဆိုရာ၊ သဒ္ဓါတို့းပွါး၊ သာသနာဝင်သားက၊ ငင်းဘဏ္ဍာတို့ကိုကို ဘိက္ခုနီမသံဃာကို လှူပြုးသားဖြစ်၍၊ ငါတို့နှင့်မသိုင်-မဝိုင်၊ မဝေဘန်ထိုက်ဟု ပြန်ပြောသော်လည်း ငင်းကိုထည်း ဝေဘန်ရမည်ဟု မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ သားဖြက်က၊ အတန်တန်ပြော ကြိုးသဖြင့်၊ ဂိုစေတော့၊ဝေဘန်အံ့၊ ဝေဘန်၍ ငင်းဘဏ္ဍာတို့က်သည် ငါ့အားကျပါမူ၊ ဘိက္ခုနီမသံဃာကိုပင် လှူအံ့ဟု အောက်မေ့ နှလုံးပိုက်၍၊ သဒ္ဓါတို့းပွါး၊ သာသနာဝင်သားက ဝေဘန်လိုက်ရာ၊ ငင်းဘဏ္ဍာတို့က်သည် ထိုသာသနာဝင် အာမျိုးသားအား မကျမူ၍၊ မိန္ဆာဒိဋ္ဌိ သားဖြက်အားကျလေ၏။ ငင်းမိန္ဆာဒိဋ္ဌိသားဖြက်သည်၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းသို့ သွား၍ ငင်းဘဏ္ဍာတို့က်၌ သိတင်းသုံးကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့ကို နှင်ထုတ်သော ဒုဋ္ဌစ်ခါ၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ငင်းသူဌေးသားကို၊ ဤဘဏ္ဍာတို့က်သည် ဘိက္ခုနီမသံဃာအား သင်၏အာဘာကလှူဒါန်းထားသော တို့က်ဖြစ်၏။ သင်နှင့်မဆိုင်ဟု ပြောဆိုရာ၊ တရားသူကြီးထံသို့ ရောက်၍ တရားသူကြီးက ငင်းတို့က်ကို ဘိက္ခုနီမသံဃာကို လှူဒါန်းသည်ကို မည်သူသိပါသနည်းဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားသော် ဒုခါ၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက-ဤသို့အလှူဒါန ပြုသောအရာမှာ၊ သက်သေ သက္ခါယထား၍ လှူဒါန်းသည်ကို အမောင် တရားသူကြီးတို့ ငွေကြေးပါသလောဟု ပြောဆိုသဖြင့် တရားသူကြီးက-မှန်ပါပေ၏ဟု သဘောကျ၍၊ ဘိက္ခုနီမအား အနိုင်ပေးသေ၏၊ ဤသို့လျှင်-ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ ကျောင်းတရား ငွေကြေးတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အခ်က်ခါ....၁-သူတပါးတို့သည် မဆွေးငင်ပါဘဲ တရားငွေကြေး၊၂-တရား၏ပြီးဆုံးခြင်း။ဤအာဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမသံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီးပြီ။

၂-ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၀၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဇာနံ ဓောရိံ ။ပ။သံဃာဒိသေသံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက်သတ်ထိုက်သော သတ်ထိုက်၏ဟု သိအပ်သော ခိုးသူမကို၊ မင်းကိုဂုဏ်း,ဘိက္ခုနီမ သံဃာကိုဂုဏ်း, ဝိဿနိုးကို ကိုးကွယ်သောသူအပေါင်းစသောဂိုဏ်းကိုဂုဏ်း,သာသနာတော်၌ ကောင်းမှုပြုသော သူအပေါင်းကိုဂုဏ်း, နံ့သာသည်အပေါင်း စသည်ကိုဂုဏ်း, မပန်ကြားမူ၍၊ တိုထွိတို့ဂိုဏ်း၌ဖြစ်စေ,တပါးသောဘိက္ခုနီမတို့ဂိုဏ်း၌ဖြစ်စေ, ရှင်ပြုဘူးသောမိန်းမကိုကြဉ်ထားခြင်း၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြုခြင်း ပဋိဉ်းခံငြားအံ့။ ဤဘိက္ခုနီမသည် ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏာ၌ ရောက်ခြင်းရှိသော ဘိက္ခုနီသံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သောသံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ပဏ္ဏာ။

ဤကား-ပိဏ္ဍတ္ထ။

အဝယဝတ္ထု-အစီပွါယ်။

စောရီ....ဂိုဏ်အရ၊ငါးပဲထိုက်သော ဘဏ္ဍာကိုဖြစ်စေ, ငါးပဲထိုက်သော ဘဏ္ဍာမှအထက်၊အဘိုးထိုက်သောဥစ္စာဘဏ္ဍာကိုဖြစ်စေ,ခိုးသောမိန်းမကို ယူအာပ်၏။

ဂဏံဝါ....ဂိုဏ်အရ၊ရှေးခေတ်အခါဝယ်၊ အကြင်အရပ်ကို သာသနာပ၊ ဝိဿနိုး, ပရမိသွာ, မဟာပိန္ဓုကို ကိုးကွယ်သူ အပေါင်းဖြစ်သော မလွ ဂိုဏ်း၊သောက်ရေအထိုင်ငါ ရေကန်တူးခြင်းစသော ကောင်းမှုကို ပြုသော သူအပေါင်းဟူသော မလွဂိုဏ်း၊ ကုမာရဘတ္တိကစသော ဂိုဏ်းမျိုးသည် စောင့်ရှောက် အပ်ချုပ်၏။ ထိုဂိုဏ်းကို ယူအပ်၏။ (အဋ္ဌကထာအဲလို)။ တနည်း။ ။မလွလာမင်းမျိုးစသောမလွဂိုဏ်း, တပါးသော ဝေဿာလီမင်းမျိုး စသော ဘဋ္ဋပုတ္တိကဂိုဏ်းမျိုးဆည်၊ဂဏ် မည်၏။ ။(ဝိမတိ-အဲလို)။

ပူဇံဝါ....ဂိုဏ်အရ၊ အကြင်အရပ်ကို၊ သာသနာတော်၌ များစွာသော ကောင်းမှုကိုပြုသောသူအပေါင်းသည် စောင့်ရှောက်အပ်ချုပ်၏။ ထိုအရပ် ကိုလည်းအပ်ချုပ်ကာ၊အသင်းပြု၍ ကောင်းမှုပြုသူအပေါင်းကိုယူအာပ်၏။

သေကီဝါ....ဂိုဏ်အရ၊အကြင်အရပ်ကို နံ့သာရောင်းသူအပေါင်း,ရက်ကန်းရက်သူအပေါင်း, စသောသူအပေါင်းဆည် စောင့်ရှောက် အပ်ချုပ်၏။

ထိုနှံ့ဆာသည့်, ယက်ကန်းသည့်စသည်ကို ယူအာဇ်၏။ ။ဆိုလိုရင်းကား ဘုရင်မင်းမြတ်တို့သည်အကြင်အရပ်၌ဆိုအပ်ပြီးသော ဂဏ, ပူဂ, သေးဟိဟူသော သူအပေါင်း, အသင်းအပေါင်းကို စောင့်ရှောက်အုပ်ချုပ်စေ၏။ ထိုကိုက်စသည်ကိုပန်ကြားပြီးမှသာ ရဟန်းပြုပေးအပ်၏။ ။ဟူလို၊

အညတြကံဿ၀ါ....၌၊ကပ္ပ-ဟူသည်ကား၊ ရှင်ပြုဘူး၍ ရဟန်းပြုခြင်းဌါနအပ်သော ကပ္ပိယဘာ၀မိန့်းမမျိုးတည်း။ ၎င်းကပ္ပသည်-တိဿိတ္ထိမာထဝ်၌ ရှင်ပြုဘူးသော မိန်းမ, တပါးသော ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရှင်ပြုဘူးသော မိန်းမဟူ၍၊ကပ္ပ-နှစ်မျိုးရှိ၏။၎င်းကပ္ပမိန်းမနှစ်မျိုးကိုကား။မပန်ကြားဘဲ ရဟန်းပြုပေးကောင်း၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဓနကြောင်းရင်း၀ဿု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်။ သာ၀တ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေဘ၀နန္တရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ၀ေဿာလိပြည်၊လိစ္ဆ၀ိမင်းသား၀ပါ.၏မိဒုများသည် လင်စောင်မြောက်မထား၏။ ထိုအကြောင်းကို မင်းသားသိရှိ၍၊ ဤသို့မပြုကျင့်ရန် မိဇ္ဈများကို အာတန်တန် ပြောဆိုသော်လည်း မရသဖြင့်၊ လိစ္ဆ၀ိမင်းအာစည်းအ၀ေး၌၊ ၎င်း မိဇ္ဈများကို သတ်ရန် ခွင့်ပန်သောအခါ၊ သတ်ခွင့် ရလေ၏။ ၎င်းအကြောင်းကို မြောက်မထင်စောင်ထားသောမိဇ္ဈများသ်ိရှိ၍၊အသက်ဘေးမှလွတ်ရန် မြတ်သောဥစ္စာနှစ်ကိုယူ၍ သာ၀တ္ထိပြည်သို့သွားလျက်၊ တိတ္ထိတို့၏အထံ၌ရဟန်းပြုရန်ခွင့်ပန်သော်လည်းမရသဖြင့်၊အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့ထံ၌ ရဟန်းပြုရန်ခွင့်ပန်သော်လည်းမရပါဘဲ၊ တရွေ့နန္ဒာဘိက္ခုနီမထံ၌ ခွင့်ပန်သောအခါ၊ ထိုရွေ့နန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊၎င်းဥစ္စာနှစ်ကိုယူ၍ ရဟန်းပြုပေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဋ္ဌ၀ါ....၁-ခိုးသူမ၏ အဖြစ်၊ ၂-ခိုးသူမဟု အမှတ်ပြုခြင်း၊ ၃-ခွင့်ပြုတော်မူသောသူမတပါးသောသူကိုရဟန်းခံခြင်း။ ဤအာဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

တဘိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အဆုင်း။

၁၁-၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီဧကာဝ်!။ပ။သံဃာဒိသေသံ။

ဒုကြင်ရဟန်းမိန် မဆည်တယောက်ထည်းတည်းရွာဘပါးသို့မူလည်း သွားငြားအံ့။တယောက်ထည်းတည်းဖြစ်တဘက်သို့မူထည်း သွားငြားအံ့။ တယောက်ထည်းတည်း ညဉ်ခွဲမူလည်း ကင်းခွါ နေငြားအံ့။ တယောက်ထည်းတည်းရဟန်းမိန်းမဒုပေါင်းမှမူလည်းကျန်ရစ်ငြားအံ့။ ဤဘိက္ခုနီမသည် ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏာ၌ ရောက်ခြင်းငှါသော ဘိက္ခုနီသံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏-ဟူလို။

ဤကား-ဝိဘင်္ဂဝဏ္ဏနာ။

အဝယဝဏ္ဏနာ-အခိဗွါယ်။

ဂါမန္တရံ....ဟူသော ပုဒ်၌၊အန္တရာ-သဒ္ဒါကား၊ ဒုည-ဒုနှက်ဂှိ၏။ ။ အညော ဂါမော ဂါမန္တရံ။ ၊ဟုပြု။ ၊အာပတ်သင့်ပုံကား....ရွာတွင်းမှ ထွက်ရုံမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်သေး။ ရွာတွင်းမှထွက်၍ ရွာတပါးသို့ သွားသောဘဝါးလှမ်းတိုင်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ရွာတပါး၏ အနီးဥပစာသို့ ရောက်သောအခါ၊ ခြေတလှမ်းဖြင့် ရွာ၏ဥပစာသို့ဝင်း, အကာအရာမ်သို့ ဝင်း, ဝင်မိလျှင် ထုလွန်စွဉ်းဒုဏ်သင့်၏။ ဒုတိယခြေလှမ်းဖြင့် ဝင်မိလျှင် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ကောဝါဂဏာမှာ....၌၊ ခရိုးသွားသော ဘိက္ခုနီမသည် တယောက်ထည်းပင်ဖြစ်သော်လည်း-ဂဏပင်မည်၏။

ဩဘိသေယျ....ကား။ အဝ-ရှေးဂှိသော၊ဟာ-ဓာတ်၊ စာဂဏ္ဍဖြစ်၏။ စာဂ၏အရဖွင့်ဟူသည်မှာလည်း ဒသန္နုပစာ, သဝန္နုပစာနှစ်ပါးတွင် တပါးပါးကိုဖွင့်ခြင်းပင်တည်း။

ပညင်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံ့ထွန်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေဘဂန် ဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေသောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ဘိက္ခုနီမ၏ တပည့်မဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည်၊အခြား

ဘိက္ခုနိမတို့နှင့် ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်၍ ဒာမျိုးရွာသို့ တယောက်ထည်းတည်း သွားခြင်း,ဘိက္ခုနိမတယောက်ထည်းဖြစ်ကိုကူးရာ ဒာဟျက်ဒာဆီးခံရခြင်း စသောဒာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူခဲ့သည်။

အင်္ဂါ....၁-အန္တရာယ်မဂ့်ိမူ၍တယောက်ထည်း၏ဒာဖြစ်၊ ၂-ရွာတပါး စသည်တို့သို့ သွားခြင်း၊ ၃-တေးရန်၏မဂ့်ိခြင်း။ ဤအင်္ဂါ ၃သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တတိယသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီးပြီ။

စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် – အဘွင့်။

၁၂-၄။ ။**ယော ပန ဘိက္ခုနိသမက္ကေန သံယေန။ပ။ သံဃာဒိသေသံ။**

အာကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ညိုညွတ်သောသံဃာသည် ဟုတ်မှန်သော ဝတ္ထုဖြင့်, စောဒနာသာရဏာဝိနည်းဖြင့်, စောဒနာ-သာရဏာ, ကိုပြုခြင်း တည်းဟူသောဖြတ်စွာဘုရား အာဆုံးမတော်ဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်သောရဟန်း မိန်းမကို ကံပြုသောသံဃာကိုမပန်ကြားမူ၍၊ ကံပြုသော ဘိက္ခုနိမဂိုဏ်း၏ ဆန္ဒကိုသိအောင်မပြုမူ၍သွင်းငြားအံ့။ဤရဟန်းမိန်းမသည် ရှေးဦးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏာ၌ ရောက်ခြင်းရှိသော ဘိက္ခုနိသံဃာမှ နှင်ထုတ်စေဘတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

အနုညာယဂဏသဆန်နံ....၌၊ ဂဏ-၏အာရုံ၊ ဂိုဏ်းမည်ကို သာမည် ဖြစ်သော ၂-ပါး, ၃-ပါးစသော သံဃာကိုမယူရ"ဥက္ခေပနိယကံပြုသော ကာရကသံဃာကိုဆာယူအပ်၏။

ဩသာရေယျ....ကား၊ အာဝ ရှေးရှိသော သရဓာတ်, ဂတျတ္ထဝါစီ၊ ဩဘာရေယျ၊သွင်းငြားအံ့။ ဝါ၊ ဩသာရဏာကံပြုငြားအံ့ဟုပေး။ ဤသို့ ဩဆာရဏာကံပြုသော ဘိက္ခုနိမအား၊ ဂိုဏ်းကိုရှာမှီးခြင်း, သိမ်သမုတ်ခြင်း,ဥ တ်ထားခြင်း,၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ကမ္မဝါစာနှစ်ကြိမ်ဘတ်ရာ၌ ထုလ္လစ္စယ်း အာပတ်သင့်၏။ ကမ္မဝါစာအာဆုံး၌ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်၏။

ပညိဝိတောဒ်မူရခြင်းဒေကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိုန်းဒေါင်းဇွမ်းသျှင်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စဏ္ဍာကာဠိ ဒေမည်ဝိုသော ဘိက္ခုနိမသည် ခိုက်ရန်ပြုတတ်၏။ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ ဆန့်ကျင်သောစကားကိုဆိုတတ်၏၊ သံဃာဌ ဒေမိကရုဏ်း ကိုပြုတတ်၏ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမသည် ထိုစဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနိမအား၊ကံ ပြုအပ်သည်ဝိုသော်၊ငင်းပြုသောကံကိုတား၊မြစ်လေ့ဝိုး၏၊တနေ့သ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမသည် တစုံတရာသော ကိစ္စဖြင့် ရွာတပါးသို့ သွားသောအခါ၊ ဘိက္ခုနိမသံဃာသည် စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနိမကို အာပတ်ကို မရှုမှုဖြင့် နှင်ထုတ်၏ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမသည် ရွာဘပါးသို့ ပိဏ္ဍိကိစ္စပြီးလတ်၍ သာဝတ္ထိ ပြန်သို့ပြန်လာရာ၊စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနိမသည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမအား နေရာထိုင်ခင်းကိုလည်းမခင်း။ခြေဆေးရေကို ခြေဆေးအင်းပျဉ်အနီးသို့ဆောင်၍ မထား။ခရီးဦးကြိုဆို၍ သပိတ်သင်္ကန်းကိုလည်းလှမ်းမယူ။ သောက်ရေဖြင့် မပန်ကြားချေ ထိုအခါထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမသည် စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနိမကို အကြောင်းကိုမေးလတ်သည်ရှိသော်၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဘိက္ခုနိသံဃာက ပိဏ္ဍိအား နှင်ထုတ်သောအကြောင်းကိုပြောသောအခါ။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမသည်နှင်ထုတ်သောဘိက္ခုနိမသံဃာကိုရောက်၍ စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနိမအား ဩသာရဏာကံကိုပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ။....၁-မြေကံဖြင့် နှင်ထုတ်အပ်သည်၏အဖြစ်၊ ၂-ဩသာရဏာကံကိုပြု၍သွတ် သွင်းခြင်း။၅၊ အဓိ။နှစ်ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီး၏။

ပဥ္စမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၁၃ ၌။ ။ယာ ပန ဘိက္ခု နိအဝသုတာ။ပ။သံဃာဒိသေသံ။

အကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည် .ဘိလေသာဖြင့် စွတ်ဆည်ဖြစ်၍၊ကိလေသာဖြင့် စွတ်သောယောကျ်ား၏လက်မှ၊ ခဲတွယ်ကိုင်း, ဘောဇဉ်ကိုင်း,ပိဏ္ဍိ

လက်ဖြင့်ခံ၍ခဲမူလည်း ခဲငြားအံ့၊ စားမူသည်းစားငြားအံ့။ ဤရဟန်းမိန်းမသည် ဂြိုဒ္ဓိးစွာ လွန်ကျူးဆဲခဏာ၌ ရောက်ခြင်းဂို့သော ဘိက္ခုနီမသံဃာသည် နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏-ဟူလို။

အဝယဝတ္ထု-အစိပ်ငါးယ်။

ခါဒနီယံ....၏အရ၊ခဲဘွယ်ဟူသည်ကား၊ ရေဒနှံပူမှတပါးသော သစ်သီးကြီးငယ်စသည်ပင်တည်း။

ဘောဇနီယံ....၏အ ၊ဘောဇဉ်ဟူသည်ကား၊ ထမင်း,မုန့်လုံး,မယောမုန့်,ငါး,အာဝဲ,ဟူသော ဘောဇဉ်ငါးပါးပင်တည်း။ ၊ဂုဏ်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုခံယူခြင်းကြောင့် ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ မျိုတိုင်း,မျိုဘိုင်း,သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏၊ ဘိက္ခုနိမ, လူယောကျ်ားနှစ်ဦးစသုံး ဥဘတောအဝဿုတဖြစ်ပါမူ,ခံယူခြင်းကြောင့် ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏၊ မျိုတိုင်မျိုတိုင်း သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။တဇ္ဈာက်ယောက်သာ ဖကတောအဝဿုတဖြစ်၍ ခံယူပါမူ-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ မျိုခြင်းကြောင့်ကာ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏-ဟုသိ။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ အလွန်လှပသော အဆင်းရှိရကား၊ လူအပေါင်းတို့သည်သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမကိုသာကြည့်လျက်၊ ကိလေသာဖြင့်စွတ်သည်ဖြစ်၍ မှန်မြတ်ကုန်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ပေးလှူကုန်၏။ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်လည်း ကိလေသာဖြင့် စွတ်သည်ဖြစ်၍ အသိုရှိကိုင်း စားသောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ခဲဘွယ်,ဘောဇဉ်၏အဖြစ်၊ ၂-ဥဘတောအဝဿုတ၏အဖြစ်၊ ၃-မိမိလက်ဖြင့် ခံယူခြင်း၊၄-မျိုခြင်း။ ဤအင်္ဂါလေးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ပဋ္ဌမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၄-၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီဧဝံဒဿဟိ။ပ။သံဃာဒိသေသံ။

ဒုကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မ-ဤယောကျ်ားသည် ကိုလေသာဖြင့် စွတ်သည်မူသည်းဖြစ်စေ, ကိုလေသာဖြင့် မစွတ်သည်မူလည်းဖြစ်စေ, ရှင်မအား အသို့ပြုနိုင်ထင်တို့နည်း။ အကြောင်ကြောင့် ရှင်မသည်ကိုလေသာဖြင့် မစွတ်၊ထို့ကြောင့်တိုက်တွန်းပါ၏။ ရှင်မဒုဿီး ထိုယောကျ်ားသည့် အကြောင်ခဲဘွယ်,ဘောဇဉ်ကိုပေး၏။ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုဆင်သည် ပိဓိသက်ဖြင့် ခံယူ၍ ခဲမူသည်း ခဲသော်၊ စားမူသည်း စားသော်ဟု ပြောဆိုခြင်းအံ့၊ ဤဘိက္ခုနီမသည် ရှေးဦးစွာသွန်ကျူး။ဆဲခဏ်၌ချောက်ခြင်းငှိုသော ဘိက္ခုနီမသံဃာမှနှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ ဟူလို။ ။ဤကား ပိဏ္ဍတ္ထ။

ပညတ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနံရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သုန္ဒရီနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကိုလေသာဖြင့် စွတ်၍ လှူဒါန်းသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို အာကင်မခံ အပ်ဟူဖြတ်စွာဆရားပညပ်တော်မူသဖြင့်ရှေးနည်းအတိုင်း လူအပေါင်းတို့၏လှူဒါန်းအပ်သောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကိုအလှူမခံဘဲ ဒိုနေရာ၊အခြားမဲ့ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတပါးက ထိုသို့ကိုလေသာဖြင့် စွတ်၍ လှူဒါန်းသော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို အာသူခံရန်တို့က်တွန်းပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ၏.....၁-လူယောကျ်ား၏ အဖြစ်၊ _-တို့က်တွန်း ပြောဆိုခြင်း၊ ၃-ထိုတို့က်တွန်းမှကြောင့် သုံးဆောင်မှုပြိုးဆုံးခြင်း။ ဤအဓိ၏သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီးပြီ။

ဒဿမသံဃဒိသိသ်သိကၠာပုန်အာဘွေ။ငှ့် ၃.၇

ဒဿမသံဃဒိသိသ်သိကၠာပုန်စာ ဘွငှ့်။

၁၈-၁၀။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ကုဍိတာ။ပေ။သံဃာဒိသေသံ။

အကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍ဤတိစွာဘဲရား ကိုစွန့်၏။တရား တော်ကိုစွန့်၏။ သံဃာတော်ကိုစွန့်၏။ အကြောင်ပေဟန်းမိန်းမတို့သည် သာကီဝင်မင်းသွီးတို့တည်း၊ ဤသာကီဝင် မင်းသွီးတို့သည်သာလျှင်ရဟန်းမိန်းမတို့လော။သာကီဝင် မင်းသွီးမှတပါး ကုန်သောမကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်ကုန်သော အလိုအလိုပြုတတ်ကုန်သော သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်လည်း ရှိကုန်၏။ ငါဘုရား-ထိုသာကီဝင်မင်းသွီးမှတပါးကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အထံ၌ ဖြတ်သောအာကျင့်ကို ကျင့်အံ့ဟုဆိုခြားအံ့၊ ထိုသို့ဆိုသောရဟန်းမိန်းမကို အာခြားသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ရှင်မ-အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ နှလုံး မသာသည်ဖြစ်၍ ဘုရားကိုစွန့်၏၊ တရားကိုစွန့်၏၊ သံဃာကိုစွန့်၏ဟု မ ဆိုလင့်၊ ရှင်မ-မွေ့လျော်ပါလေ့။ တရားတော်ကို ကောင်းစွာ ဟောတော် မူအပ်၏။ဝဋ်ဆင်းရဲ၏ အဆုံးကိုပြုခြင်းငှါ ကောင်းစွာဖြတ်သောအာကျင့်ကို ကျင့်ပါထေ့ဟုဆိုအပ်၏။ ဤသို့လျှင် ဘိက္ခုနီမတို့သည် ပြောဆိုအပ်သည့် ဝိုသော်၊ထိုရဟန်းမိန်းမသည် ထိုရှေးအတူသာလျှင် ချီးမြှောက်ခြားအံ့။ ထို ရဟန်းမိန်းမကို အာခြားသောရဟန်းမိန်းမတို့သည် ထိုအယူကို စွန့်ခြင်းငှါ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏။ သုံးကြိမ်တိုင် အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအင်သည်ဝိုသော်၊ထိုအယူကိုအကယ် ၍စွန့်ခြားအံ့။ကောင်းပါ၏။အပတ်ပေါင်း။အကယ်၍မစွန့်ခြားအံ့။ဤရဟန်း မိန်းမသည် သုံးကြိမ်မြောက်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမသော အာဆုံးဌ ရောက်ခြင်းဝိုသော ဘိက္ခုနီမသံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

ပဉ္စပ်တော်မှုန်ခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်တော်ကို၊ သုံးလှု,ထွင့်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန် ကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စဏ္ဍကာဠိ အမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်၍

အာမျက်တွက်၍နှလုံးမသာဖြစ်၍၊ ဘုရားကိုပွန့်၏ စသော စကားကိုပြောဆို ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခန်း၏....၁-ဗုဒ္ဓံပစ္စက္ခံဝါမိ·စသည်စကားကိုဆိုခြင်း၊ ၂-မွေကံဖြင့် ဆုံး မခြင်း၊ ၃-ကမ္မဝါစာဆုံးခြင်း၊ ၄-မစွန့်ခြင်း။ ဤအာဂါလေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒဿမသုံစသာဒိသိသ်သိက္ခာပုန့်-အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ကောဒသမသုံစသာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၉-၁၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီကိဿ်ဿ်ဒေဝအဓိကရဏေ။ပ။သုံစသာ ဒိသေသံ။

အကြောင်ရဟန်းပိန်းမသည် တရုတ်ရဆသော အဓိကရဏ်း၌ ရှုံးသဖြင့်၊အာ မျက်တွက်၍၊နှလုံးမသာဖြစ်၍၊ဘိက္ခုနီမတို့သည်ဆန္ဒာဂတိသွေလည်း လိုက် ကုန်၏။ ဒေါသာဂတိသွေထည်း လိုက်ကုန်၏။မောဟာဂတိသွေလည်း လိုက် ကုန်၏။ ဘယာဂတိသွေလည်း လိုက်ကုန်၏ဟု ပြောဆိုခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်း ပိန်းမကိုအခြားသောရဟန်းပိန်းမတို့သည်၊ရှင်မ သင်ဆည် တရုံဘဆသော အဓိကရဏ်း၌ရှုံးသဖြင့်အာမျက်တွက်၍ နှလုံးမသာဖြစ်၍ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသွေလည်းလိုက်ကုန်၏။ပ။မောဟာဂတိသွေလည်း လိုက်ကုန်၏ဟု မဆိုထင့်။ရှင်မသည်လည်းချစ်ခြင်းကြောင့်လည်းအာဂတိသွေ လိုက်ရာ၏ ပ။ ကြောက်ခြင်းကြောင့်ထည်း အာဂတိသွေလိုက်ရာ၏ဟု ဆိုအပ်၏၊ဤသွေလျှင် ထိုရဟန်းပိန်းမကို၊ အခြားသော ရဟန်းပိန်းမတို့သည် ဆိုဆုံးမအပ်သည် ဖို့ဆော်။ ထိုကြောင့်အာဟိုင်းသာလျှင် ချီးမြှောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းပိန်းမကို အခြားသောရဟန်းပိန်းမတို့သည် ထိုအယူကိုပွန့်စေခြင်းငှါ သုံးကြိမ်တိုင် အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ် ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ၍ ထိုအယူကို အာကယ်၌စွန့်ငြားအံ့၊ ဤသို့စွန့်ပါမူ ကောင်းပါ၏။ဝါ၊အာပတ်မသင့်·အာကယ်၌ မစွန့်ပါမူ ဤရဟန်းပိန်းမသည်၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမသည်၏ အာဆုံးဥ်ချောက် ခြင်းငှါသော၊ ဘိက္ခုနီမသံဃာမှ နှင်ထုတ်စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ချောက်၏၊ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိကဿာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝနမဟာကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စတ္တာကာဠိ အမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည်၊တစုံတခုသော အဓိကရဏ်းဌာန်ရုံးသဖြင့် အမျက်ထွက်၍နှလုံးမသာဖြစ်၍၊ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဆန္ဒာဂတိသွေဖည်ခြင်း-စသော စကားကို ပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။" ။(အာဂါ ရှေးအာတိုင်းမှတ်)။

ဇကောဒသမသံယာဒိသိသ်သိကဿာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီးပြီ။

ဒွါဒသမသံယာဒိသိသ်သိကဿာပုဒ်-အာဘွင့်။

၂၀-၁၂။ ။ဘိက္ခုနီယော ပနေဝ သံသဋ္ဌာ ဝိဟရန္တီ။ပ။သံယာဒိသေသံ။

ရဟန်းမိန်းမတို့သည်သာလျှင် လူတို့နှင့်နီးနှောကုန်သည်ဖြစ်၍ယင်းမာသော ကိုယ်အာကျင့် နှုတ်အာကျင့် ဂို့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယုတ်မာသော ကျင့်စဉ်သံဂိုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ယုတ်မာသောဒေသက်မွေးခြင်းဂို့ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ဘိက္ခုနီသံဃာအားညှင်းဆဲကုန်သည်ဖြစ်၍ တယောက်သည် တယောက်၏ ရဒ္ဒါနုရဒ္ဒကာဒာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကုန်၏။ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကို အခြားသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်-ညီမတို့သည်စင်စစ်လူတို့နှင့်နီးနှောခဲ့နေကြကုန်၏ ပ။တယောက်သည် တယောက်၏ ရဒ္ဒါနုရဒ္ဒကာ ဒာပတ်ကိုဖုံးလွှမ်းကုန်သည်ဖြစ်၍ နေကြကုန်၏။ ရှင်မတို့-သင်ညီမတို့သည် သံသဋ္ဌစသည်မှ ဆိတ်ကြကုန်လော့။ညီမတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏ဟု ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဤသို့လျှင် ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကို အခြားသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ထိုရှေးဒုတိယာလျှင် ချီးမြှောက်ကုန်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန် မိန်းမတို့ကို အခြားသောရဟန်းမိန်းမတို့သည်သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့်ဆိုဆုံးမအပ်ကုန်၏။သုံးကြိမ်ဝိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအာင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ထိုဒုယူကိုအကယ်၍ စွန့်ကုန်ငြားအံ့။ ဤသို့စွန့်ကြပါမူကောင်းပါ၏။ ဝါ၊အာပတ်မသင့်ကုန်။ အကယ်၍

မစွန့်ကုန်ငြားစွဲ၊ဤရဟန်းငန်းမတို့သည်၊သုံးကြိမ်မြောက် ဥတ်ကမ္ဘဝါစာ ဖြင့်ဆိုဆုံးမသည်၏အာဒီနဝံဒွေရောက်ခြင်းငှို့သော၊ ဘိက္ခုနီသံဃာမှ နှင်ထုတ် စေတတ်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်ကုန်၏။ ၊ဟူလို၊

စရဝယဝဋ္ဌ-အဓိပ္ပါယ်။

သံသဋ္ဌာ... ဟူသည်ကား၊ ရဟန်းတို့နှင့် မသင့်တင့် မလျော်ကပ်တ် သော လူတို့နှင့်အဝတ္ထု၊မောင်းထောင်းခြင်း,ထမင်းချက်ခြင်း, သတင်းစကား ဆောင်ကြားခြင်း,ကိုယ်အာမှ နှုတ်အာမှတို့နှင့်နှီးနှောခြင်းပင်တည်း။

ဘိက္ခုနီသံဃသဒိဟတိကာ....ဟူဆသည်ကား၊ တပါးသည် တပါး အားသံယောဇဉ်ထားသည်ရှိသော် တားမြစ်ခြင်းဖြင့် ညှင်းဆဲခြင်းတည်း။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝဋ္ဌု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝနံကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထူးလွန်နွားအမည်ရှိသော ရဟန်းမိန်းမ၏ အကြွေဝါသိက တပည့်ဖြစ်ကုန် သောရဟန်းမိန်းမတို့သည် လူတို့နှင့်နှီးနှောရွှန်းကြခြင်းစသောအကြောင်း ကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းဒသမသံဃာဒိသိသ် သိက္ခာပုဒ်နှင့် တူပြီ)။

နှိဒသမသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

တေရသမသံဃာဒိသိသ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၁-၁၃။ ။**ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဧဝံဝဒေယျ။ပေ။ သံဃာဒိသေသံ။**

အကြင်ရဟန်းမိန်းမဆိုသည်၊ ရှင်မတို့ သင်တို့သည် လူတို့နှင့်နှီးနှောကုန် သည်ဖြစ်၍သာလျှင် နေကြကုန်လော့။သင်တို့သည် နှီးနှောခြင်း ကင်းကုန် သည်ဖြစ်၍ မနေကြကုန်ထင့်။သံဃာတော်၌ရှင်မတို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော ကိုယ်အာကျင့်-နှုတ်အာကျင့် ရှိကုန်သော၊ ရှင်မတို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော ကျင့်စဉ်သံရှိကုန်သော၊ရှင်မတို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အသက်မွေးခြင်းရှိ ကုန်သော ဘိက္ခုနီသံဃာအား ညှင်းဆဲကုန်သော တကယောက်သည့် တ ယောက်၏ ချွဲခြုံခွေးခြုံကအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းကုန်သော၊ရှင်မတို့မှတပါးဖြစ်

ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်ရှိကုန်၏။ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကိုမူ သံဃာသည် တစုတဆုကိုမျှမပြောဆို။ ရှင်မဘို့အားသာ မထေခဲ့ဖြင်ပြုသဖြင့် နှိပ်စက်သဖြင့် ဆည်းမခံသဖြင့် အားကိုးပြု၍ထိတ်လန့်စေသဖြင့် ရှင်မဘို့-အားနည်းသဖြင့်"ရှင်မတို့သည်လူတို့နှင့် နီးနှောမိုနေကုန်၏။ပ။ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကို သာလျှင် သံဃာသည် ချီးမွမ်း၏ဟု ဆိုဘိ၏" ဟု ပြောငြားအံ့။ပ။ ထိုသို့ပြောဆိုသော အယူကိုမစွန့်သော ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သုံးကြိမ်မြောက် ဥ္စတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမံသည်၏အဆုံး၌ ရောက်ခြင်းရှိသော ဘိက္ခုနီသံဃာမှနှင်ထုတ်စေသော"သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၅၏သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာအမည်ရှိသော ဘိက္ခုနီမသည် မိမိ၏အနွေ့ဝါသိကတပည့်မတို့ကို ဘိက္ခုနီသံဃာတော်က ဆိုဆုံးမသည်ကို မနာယူရုန်၊ သံသဋ္ဌာဝအယေျ-စသောစကားကိုပြောဆိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အဂံ ၀-ရှေးဒသမသံဃာဒိသိသ်အာတိုင်းပင်)။

တောရသမသံဃာဒိသိသိကွဲဘုန်အာဘွင့်ပြီး၏။

ဥဒ္ဒိဋ္ဌာခေါ်အယျာယောဝါပေါအယံတဿဘဂ္ဂဿဝိဘင်္ဂေါ။ ။

ရှင်မတို့၊ရှေးဦးစွာလွန်ကျူးဆဲခဏာ၌ သင့်ရောက်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့သည်၊ပဌမသံဃာဒိသိသ်မှစ၍ နဝမသံဃာဒိသိသ်အထိ၊ ကိုးပါးအပြားရှိကုန်၏။ သုံးကြိမ်မြောက်ဥ္စတ်ကမ္မဝါစာ၏ အဆုံး၌သာ သင့်ရောက်ကုန်သော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကား ဒသမသံဃာဒိသိသ်မှစ၍၊ဆတ္တရသမသံဃာဒိသိသ်အထိ၊ရှစ်ပါးအပြားရှိကုန်၏၊ ဤသို့ ၁၇ ပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်တို့ကို သရုပ်အားဖြင့် အာကျဉ်းပြအပ်ကုန်ပြီ။ အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ထို ၁၇-ပါးသော သံဃာဒိသိသ် အာပတ်တို့တွင်၊တပါး-ပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်ပါမူ၊ ဘိက္ခုသံဃာ၌ ၎င်း, ဘိက္ခုနီသံဃာ၌ဌင်း, လွန်ပတ်လုံးမာနတ်ကျင့်အပ်၏၊ ရဟန်းမိန်းမသည် လွန်မာနတ်ကျင့်ပြီးသော်၊ သိမ်အပြင်၌ နှစ်ဆယ် အရေအတွက်

ဂ်ိုသော ဘိကျွနိသံဃာဖြင့် အဘ္ဘာန်သွင်းအပ်၏။ နှစ်ဆယ် အရေအတွက်ဖောက်၊ တပါးမျှယုတ်ပါမူ-ကံမဖြောက်။ ထိုသို့ နှစ်ဆယ် မပြည့်သော သံဃာဖြင့် ကံပြုသော သံဃာတော်တို့သည်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်၏။ ဤကား သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်ရာ၌ ပြုကျင့်အပ်သော ဝတ်တရားတည်း။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍာဇ္ဇ။

အဝဿဝတ္ထု-အဒီပ္ပါယ်။

ဥဘတော သံဃေပဂ္ဂမာနတ္တံ ဧရိတဗ္ဗံ ...၌၊ ဥဘတော သံဃာ-ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုသံဃာ, ဘိက္ခုနိသံဃာ-၂ဦးကိုယူ ။ရဟန်းတော်များမှာမူ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်လျှင်၊ အကြင်မျှလောက် ဖုံးလွှမ်း၏။ ထိုမျှလောက်သော ရက်အပိုင်းအခြားအတိုင်း ပရိဝါသ်နေပြီးမှ၊ မာနတ်ကား ခြောက်ရက်သာ ကျင့်ရ၏။ ရဟန်းမိန်းမများမှာမူ၊ ထိုသို့မဟုတ်၊ မည်သို့မျှလောက် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသော်လည်း၊ ၎င်းအတွက် ပရိဝါသ်မနေရ။ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်လည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်မသင့်။ ပက္ခမာနတ်ကိုသာ ဥဘတောသံဃာ၌ယူ၍ကျင့်အပ်၏။ ။ဟူလို။ ။ (ကြွင်းဘိက္ခုသံဃာစာတိုင်းမှတ်)။

သံဃာဒိသေသုဒ္ဒေအာဘွင့်ပြီး ပြီ။

ပဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၆-ခ။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပတ္တ သန္နိဓယံ ကရေ့ယျ၊ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမသည်၊တရက်မျှအဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ သင်္ဃိတ်ကိုသိမ်းခြင်းကိုပြုငြားအံ့။ ထို့ရဟန်းမိန်းမအား၊ နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်ဆင်း၏။ ။ရဟန်းယောကျ်ားများကား ဆယ်ရက်ပတ်လုံး သင်္ဃိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်, ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ သိမ်းထားတော်၏။ ရဟန်းမိန်းမများကား သင်္ဃိတ်ကိုရဆည်နှင့်တပြိုင်နက် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်စေ, ဝိကပ္ပနာဖြစ်စေပြုအပ်၏။ မပြုဘဲသိမ်းခဲ့မထားအင်၊နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤကား-ဘိက္ခု၊ ပတ္တနှင့်ဘိက္ခုနိပတ္တတို့၏ထူးပုံတည်း။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအခန်းကြောင်းစသည်။

ဤသိက္ခာပုဒ်ဝေဘင်္ဂကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနဆွေကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဖွဲ့ဂိဘိက္ခုနှိမတို့သည်များစွာသောသပိတ်တို့ကို အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ၊ သိမှီး၍ ထားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ၊(ကြွင်းသောအဓိပ္ပါယ်အာဂါစသည်ကို ဘိက္ခုပဋ္ဌာသိက္ခာပုဒ်အာဝဇ္ဇင်းမှတ်)။

ပဌမနိဿင်္ဂပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

ဒုတိယနိဿင်္ဂပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၂၇-၂။ ။ယာပနဘိက္ခုနိုအကာလစီဝရံ။ပ။နိဿဋ္ဌိယံပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အကာလသက်နိုးကို ကာလသက်နိုးဟူ၍ ဆောက်တည်၍ ဝေဘန်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား နိဿင်္ဂပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဤကား-ပိထ္တာတ္ထ။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

အကာလစီဝရံ....၏ အရ၊ ကာလ-အကာလဟူသည်ကား၊ ကထိန်ခင်းသည့်ရှိသော် ကထိန်ကာလငါးလတို့သည်ဌင်း, ကထိန်းမခင်းသည့်ရှိသော်၊သိတင်းကျွတ်သပြည့်ကျော်တရက်မှ၊ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့အာဂတိ-တလအတွင်းအခါသည်ဌင်း-ကာလမည်၏။ ၎င်းတို့မှအပဖြစ်သောကာလသည်-အကာလမည်၏။ ၎င်းကာလအတွင်းဌ လူအာပ်သောသင်္ကန်းသည်ကာလသင်္ကန်းမည်၏။ ကာလအတွင်းပင်ဖြစ်သော်လည်း အကာလသင်္ကန်းဟုဆိုကာ၊ ငရောက်လာသမျှသော ဂို်ကော်းကိုဖြစ်စေ, ငိမိကိုဖြစ်စေ ရည်မှန်း၍ လူဒါန်းအာပ်သောသင်္ကန်းသည်ဌင်း,အကာလအတွင်းဌ လူဒါန်းအာပ်သောသင်္ကန်းသည်ဌင်း,အကာလသင်္ကန်းမည်၏။

ဤသို့အကာလသင်္ကန်းကို ကာလသင်္ကန်းပြု၍ ဝေဘန်သော်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ငိမိရသော် နိဿင်္ဂပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ငိမိရသဖြင့် ဝိနည်းကံပြုပြီးသော်ယည်း မယူအာပ်။ဒါယကာတို့ ရည်ညွှန်းချက်အာဘုံင်းသာ ထားအာပ်,လူဒါန်းအာပ်၏။ ၊ဟူလို။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိကၡာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလုံ့ထွဋ်ဘင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဖေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေအောင်းမွေ့လျော်၊ စံကျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာဘုန်သောဘိက္ခုနီမတို့သည်၊ရွာကျောင်း၌ဝါမှ ထကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့လာကြစဉ်၊ ဥပါသကာတို့သည် ဤအရှင်မတို့သည် ဝတ်နှင့်လည်းပြည့်စုံကုန်၏။ ကြည်ညိုဘွယ်ရာ ဇာဂိသာဝုဆိနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ ညစ်နွမ်းခေါင်းပါးသော သက်နိုးသည်းရှိကုန်၏၊ မိုးသူသုယက်အာသော သက်နိုးရှိကုန်သည်ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့ဟု သဒ္ဓါကြည်ညိုရှိ၊ များစွာပိုကြကုန်သဖြင့် အကာလသက်နိုးကို လှူကြကုန်၏။ ထိုလူနှဲဘိက္ခုနီမသည် ငါတို့ဒေါး ကထိန်ခင်းအပ်သဖြင့် သင်တို့အား လှူအပ်သော အကာလသက်နိ သည်ကာလသက်နိုးသာဖြစ်၏၊ ငါတို့နှင့်လည်း ဆိုင်၏ဟု ပြောဆိုကာ သက်နိုးတို့ကို ဝေဘန်စေခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခန်ဂါ....၁-အကာလသက်နိုး၏ အဖြစ်၊ ၂-အကာလသက်နိုး ဟုပင် အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-ကာလသက်နိုးဟုဆို၍ အမြွက်ပြုကာဝေဘန်ခြင်း၊ ၄-ရခြင်း။ဤအဂါဂါလေးပါးဖြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယနိသဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

တတိယနိသဂ္ဂိယ်၊စိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၂၈-၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုနိယာ သန္တိ ။ပ။နိသဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ရဟန်းမိန်းမနှင့်အတူတကွ သက်နိုးကို ဖလှယ်၍၊နောက်၌ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ရှင်မ သင်၏ သက်နိုးကိုယူလော့။ ငါ၏သက်နိုးကိုဆောင်ခဲ့။ အကြင်သက်နိုးသည် သင်၏သက်နိုးဖြစ်၏။ ထိုသက်နိုးသည် သင့်အားသာသျှင် ဖြစ်ပါစေ။ အကြင်သက်နိုးသည် ငါ၏သက်နိုးဖြစ်၏။ ထိုငါ၏သက်နိုသည် ငါ့အားဆာဖြစ်စေ၊ ငါ၏ထိုသက်နိုးကို ဆောင်ခဲ့။ သင်၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သက်နိုးကို တဘန်ဆောင်ယူလော့။

ဤသို့ဆို၍ ဝိဓိမူဆည်း လုယက်ခြင်းဒဏ်။ သူတပါးကိုမူလည်း လုယက်စေခြင်းဒဏ် ထိုရဟန်းမအား နိဿဂ္ဂိ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊

ဤသို့တယောက်နှင့်တယောက်သဘင်္ကန်းကိုလဲလှယ်ပြီးမှ ဝိဓိသက်နှံးကို ဖြန်၍လုယူသော်လည်း၊ပါရာဇိကာမကျ။အာဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ထေယျစိတ်မရှိပါဘဲ၊ဝိဓိဥစ္စာဟူသောဒုမတ်ဖြင့် လုယူသောကြောင့်။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဒေကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဖေတဝနိတ္ထေကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေါင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တပါးသော ဘိက္ခုနီမနှင့် သဘင်္ကန်းချင်း လဲလှယ်ပြီးဝတ်ဆုံလေ၏။တပါးသောဘိက္ခုနီမသည်ကားမဝတ်ရုံဘဲ ခေါက်၍ထားလေ၏။ တနေ့သ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုဘိက္ခုနီမနှင့် တွေ့သောအခါ၊ ရှင်မ-ငါနှင့်လဲလှယ်သော သဘင်္ကန်းကား အာဘယ်မှာနည်းဟု မေးသဖြင့်၊ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ခေါက်၍ထား:သော သဘင်္ကန်းကိုယူ၍ ပြသောအခါ၊ဝိဓိသဘင်္ကန်းကိုပြန်၍ တောင်းဆိုလုယူခြင်းတည်းဟူသောဒုကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ....၁-ရဟန်းမိန်းမ၏အဖြစ်၊၂-လဲလှယ်သောသဘင်္ကန်း၏ ဝိကပ္ပနာတင်လောက်သည့်အဖြစ်၊၃-ဝိဓိဥစ္စာအမှတ်ဖြင့် လုယက်ခြင်း, လုယက်စေခြင်း။ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တာတိယနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

စတုတ္ထနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၉၂-၄။ ။ယေဘ ပနု ဘိက္ခုနီ အညံ ဝိညာပေတွာ။ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် တပါးသောထောပတ်ကိုတောင်းပြီး၍ တပါးသောဆီကို တောင်းငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ပိဏ္ဍာတ္ထ။

ပညာတော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံးထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် မကျန်းမာဖြစ်၍၊ဂင်းအား ကြည်ညိုဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဥပါသကာ တယောက်သည် ချည်းကပ်ချော်-အရှင်မမကျန်းမာဖြစ်ပါသလော၊ အဘယ် ဆေးဘောဇဉ် အလိုရှိပါဆုနည်းဟု လျှောက်ထားသောအခါ၊ ထေဝံပတ်ကို အလိုရှိကြောင်းကိုပြောဆိုသဖြင့်အနီး၌ရှိသော အိမ်ဈေးဆိုင်သို့သွား၍ ထောပတ်ကိုဝယ်ယူကာ-ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား လှူလေ၏။ ထိုအခါ-ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမက၊ ဂင်းထောပတ်ကိုအလိုမရှိ၊ ဆီကိုအလိုရှိ၏ဟု ပြောဆိုပြန်ဘဖြင့် ဂင်းအိမ်ဈေးဆိုင်သို့သွားရောက်လျက် အရှင်မအလိုမရှိဆဖြင့် ထောပတ်နှင့်ဆီကိုလဲရန်ဆိုင်ရှင်အား ပြောကြားသောအခါ၊ ဆိုင်ရှင်က-အမောင် ငါတို့သည် ရောင်းအပ်ပြီးသော ဘဏ္ဍာကို အာကယ်၍ ဆောင်ယူကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ အဘယ်အခါ၌ ငါတို့၏ ဘဏ္ဍာကို ရောင်းရတော့အံ့နည်း။ ထောပတ်၏ အဘိုးဖြင့်ထောပတ်ကိုငယ်ပါလော၊ဆီကိုနောက်ထပ်အလို့ရှိပါမူ ဆီဘိုးကို ထပ်ပေးပါ၊ဆိုရလတ္တံ့ဟု ပြောဆိုရာ၊အလှူဒါယကာသည် နှုသုံးမသာယာဖြစ်၍-ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမအား-ကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရသည်။

အက်ဂျီ....၁-ဆီဖြင့် လဲယူစေလိုသည့်အဖြစ်၊ ၂-တပါးသော ဝတ္ထုကို တောင်းခြင်း၊ ၃-ရခြင်း။ဤအဂ်ါသုံးပါးပြဉ်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

ပဉ္စမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၃၀-၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အညံ စေတာပေတွာ။ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ တပါးမသော ဆီကိုဝယ်စေ၍၊ တပါးသော ထောပတ်ကိုဝယ်စေငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ ။

ပညှပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခို၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် မကျန်းမာဖြစ်လတ်သော်၊ ၎င်းအား ကြည်ညို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သော ဥပါသကာ တယောက်သည် ချဉ်းကပ်လျက်၊ အနှင်မ မကျန်းမာ ဖြစ်ပါ၏သလော၊ အသို့ရှိပါ၏သနည်း။အလိုရှိရာ ဆေးဘေဇဉ်အာဟာရတို့ကို ၌အမည်ရှိသော အိမ်ဖျေးဆိုင်၌ ဘောင်းယူတော်မူပါ။။အသင်္ဃာ့ဝေ ပေးဆပ်ပါမည်ဟု လျှောက်ထားခဲ့လေ၏။။ ထိုအခါ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ၎င်းဖျေးဆိုင်သို့ သိက္ခမာန် တယောက်ကို စေလွှတ်၍၊ဆီကိုယူစေ၏။။၎င်းသိက္ခမာန်မသည်လည်း စေသောအတိုင်း အိမ်ဖျေးဆိုင်သို့သွား၍ ဆီကိုယူခဲ့လျက် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ပေးလေ၏။။ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည်၊ အိုသိက္ခမာန် ဆီကိုအလိုမရှိ၊ ထောပတ်ကို အလိုရှိ၏ဟုဆို၍ သိက္ခမာန်မလည်း၊၎င်း အိမ်ဖျေးဆိုင်သို့သွား၍၊ အနှင်မသည်ဆီကို အလိုမရှိ၊ ထောပတ်ကို အသိုရှိ၏ဟု ပြော၏။။ ထောပတ်ကို ပေးပါဟုဆိုရာ၊ အိုရှင်မ-ရောင်းအပ်ပြီးသော ဘဏ္ဍာကို တဖန် ၌သို့သာ ပြန်လဲယူနေသည် ဖြစ်ပါ၌ခံ၊ အဘယ်အခါ! ကျွန်ုပ်တို့အား ရောင်းစားရပါ့လတ္တံ့နည်း။။ဆီ၏အဘိုးဖြင့် ဆီကို ဆောင်အပ်လေပြီ။။ ထောပတ်ကို အလိုရှိပါ၌မူ ထောပတ်တိုး ယူခဲ့ပါ၊ ထောပတ် ရလတ္တံ့ဟု ပြန်ကြား လျှောက်ထားသောအခါ၊၎င်းသိက္ခမာန်မသည် ငိုယိုသဖြင့် ဘိက္ခုနီမအများ သိကြ၍ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညှပ်တော်မူသည်။ ။
(အင်္ဂါ-ရှေးသိက္ခာပုဒ်အဘိုင်း။)

ပဉ္စမနိဿင်္ဂပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌနိဿင်္ဂပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၁-၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အညဒတ္ထိကေန။ပ။ နိဿင်္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရပ်ဟန်းမိန်းမသည်၊တပါးသော သက်နှံးအာကျိုးငှါ လှူအပ်သော တပါးသော သက်နှံးစသည်ကို ညွှန်း၍ လှူအပ်သော၊ သံဃာအား စွန့်အပ်

သော ကပ္ပိယ ဘဏ္ဍာဖြင့် တပါးသော ဆေးစသည် ဝယ်စေခြားအံ့။ ထို ရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။အာကြင်ဝတ္ထုကို ရည်စူး၍ အကြင် ပဂိုက္ခရာကို လှူဒါန်းအာင်၏။ ထိုရည်မှန်းသော ဝတ္ထုမှာဘပါးသော ဝတ္ထု ပစ္စည်းကို လဲလှယ်ခြားအံ့။ ပယောဂတိုင်း ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ရသဖြင့် နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့တွင်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ဂ္ဂရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပါသကာတို့သည် သဘောတူ ပေါင်းစုကြ၍၊ဘိက္ခုနီ သံဃာ၌ သက်ဝန်းအာထိုင်၊ များစွာသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ ပဂိုက္ခရာတို့ကို၊ တယောက်သော ပုဆိုးကုန်သည်အိမ်၌ ထားကုန်လျက်၊ဘိက္ခုနီမတို့၏ အထံသို့ချဉ်းကပ်ကြကာ၊အရှင်မတို့ တပည့်တော်တို့သည် ဤအမည်ရှိ၊သော ပုဆိုးကုန်သည်၏ အိမ်၌ သက်ဝန်းအထိုင်၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ ပဂိုက္ခရာကို ထားအပ်ပါကုန်၏။။ထို အိမ်မှသက်ဝန်းကို ဆောင်ကုန်၍၊ဝေဘန်တော်မူကြပါကုန်ဟု လျှောက်ထား ကြရာ၊ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုပဂိုက္ခရာဖြင့် ဆေးကိုဝယ်၍ သုံးဆောင်ကြကုန်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။ (အဂိ၂-၌းအာတိုင်း၊)

ဆဋ္ဌနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဒွင့် ပြီး၏။

သဉ္စေမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အာဒွင့်။

၃၂-၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အညဒတ္ထိကေန။ပ။ သညာစိကေန။ပ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းသည် တပါးသော သက်ဝန်း အကျိုးငှါ လှူအပ်သော တပါးသော သက်ဝန်းစသည် ညွှန်း၍လှူအပ်သော သံဃာအား စွန့်အပ်သော ကိုယ်တိုင် တောင်းအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့် တပါးသော ဆေးစသည်ကို ဝယ်ခြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို။

အာဠဝကသုတ်ပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

ပညာတော်မူစေခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်ဦတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရှေးထိက္ခာပုဒ်အာတိုင်းပင်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တယောက်သော ပုဆိုးကုန်သည်အိမ်၌အပ်ထားသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာပရိက္ခရာဖြင့်ဂုဏ်, ကိုယ်ဘိုင်သက်နှံးအလိုငှါ တောင်းခြင်း ရသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ ပရိက္ခရာဖြင့်ဂုဏ်, ဆေးကို ဝယ်ယူသုံးဆောင်ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းတူပြီ။)

သတ္တမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

အဋ္ဌမနိဿဂ္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၃-ဂ။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီအညဒတ္ထိကေန။ပ။မဟာဇနိကေန။ပ။ နိဿဋ္ဌိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် တပါးသောယာဂုစသည်အာကျိုးငှါ လှူအပ်သော,တပါးသောယာဂုစသည်ကိုညွှန်း၍ လှူအင်သော,ဂိုဏ်းအား စွန့်အပ်သော,ကပ္ပိယဘဏ္ဍာပရိက္ခရာဖြင့်တပါးသောဆေးစသည်ကို ဝယ်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူစေခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွန်ဦတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ တပါးသောကောင်းမှုပြုဘော်အသင်း၏ ပရိဝုဏ်၌နေကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်ယာဂုဖြင့် ပင်ပန်းကုန်၏။ထိုဒေ့ခါ ထိုအသင်းသည် ဘိက္ခုနီမတို့၏ ယာဂုအာကျိုးငှါ သဘောတူပြုကြ၍ တပါးသော အိမ်ဈေးဆိုင်၌ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာပရိက္ခရာကိုထား၍၊ဘိက္ခုနီမတို့၏အာထံသို့ ချဉ်းကပ်ကုန်၍၊အာရှင်မတို့၊တပည့်တော်တို့သည် ဤအာမည်ရှိသောအိမ်ဈေးဆိုင်၌ ယာဂုအထိုငှါ

ကပ္ပိယဘဏ္ဍာပရိက္ခရာကိုထားအပ်ပါ၏။ထိုအိမ်ဈေးဆိုင်မှ ဆန်ကိုဆောင်ကုန်၍ ယာဂုချက်၍ သုံးဆောင်တော်မူကြပါဟု လျှောက်ထား ကြရာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊ထိုကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့် တပါးသောဆေးကို ဝယ်ယူကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ၊(ကြွင်းတူပြီ၊)

အာဠမနိသင်္ဂိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

နဝမနိသဿင်္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၃၄-၉။ ။ယာဝပနဘိက္ခုနီအညဒတ္ထိကေန။ပ။မဟာဇနိကေနသညာစိကေန။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

အကြောင်ရပါန်းမိန်းမသည်၊တပါးသော ယာဂုစသည်အကျိုးငှါ လှူအပ်သော,တပါးသောယာဂုစသည်ကိုညွှန်း၍ လှူအပ်သော,ကိုက်းအားစွန့်အပ်သော, ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော, ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့် တပါးသောဆေးစသည်ကို ဝယ်ငြားအံ့။ ထိုရပါန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှုထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်ဖွန်း၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ တပါးသော ကုသိုလ်ပြုသူအပေါင်းဖြစ်သောအသင်း၏ ပရဝုဏ်၌နေသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရှေးအတိုင်းပင် အသင်းက ယာဂုအကျိုးငှါ ရည်မှန်း၍ ပယ်ဒါန်းသောအိမ်ဈေး၌ အပ်နှံထားအပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့်ဂင်း,ကိုယ်တိုင်တောင်းအပ်သော ဘဏ္ဍာဖြင့်ဂင်း,ဆေးကို ဝယ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းရှေးအတိုင်း။)

နဝမနိသဿင်္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဒဿမနိဿင်္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၅-၁၀။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အညာ ဒဏ္ဍိကေန။ပ။ပုဂ္ဂလိကေန သညာစိကေန။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

ပဏ္ဏာဝဏ္ဏေါပဒ္ဒမေဝ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ တပါးသောပရဝုတ်စသည်အကျိုးငှါ လှူဒါန်းသော တပါးသော, ပရဝုတ်စသည်ကိုညွှန်း၍ လှူအပ်သော, ပုဂ္ဂိုလ်အား စွန့်ဒါန်းသော, ကိုယ်တိုင်တောင်းဒါန်းသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့် တပါးသော ဆေးစသည်ကို ဝယ်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့တွင်္နတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမ၏ ပရဝုတ်သည် ပျက်စီးသွဖြင့် ၎င်းအား ကြည်ညိုဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ကုန်သော ဒါယကာတို့သည် တပေါင်းတည်းပေါင်းရုကြ၍၊ ၎င်းပရဝုတ်ကို ပြုပြင်ရန်အလို့ငှါ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာ ပရိက္ခရာကို လှူဒါန်းကုန်၏။ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ထိုသို့လှူထားသော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာဖြင့်၎င်း,ကိုယ်တိုင် တောင်းခံသောပစ္စည်းဘဏ္ဍာဖြင့်၎င်း, တပါးသော ဆေးကို ဝယ်ယူသုံးဆောင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းတူပြီ။)

ဒဿမနိဿင်္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ပဏ္ဏာဝဏ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဧကာဒသမနိဿင်္ဂိသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၆-၁၁။ ။ဂရုပါဒုရကံ ပန ဘိက္ခုနိယာ။ပ။နိဿဋ္ဌိယံပါစိတ္တိယံ။

ချမ်းသောအာခါ ခြိုအင်သောလေးသောအရုံကိုတောင်းသော ဘိက္ခုနိမသည်၊ လေးကံသ-တခဲ့ခြောက်သပြာထိုက်သောအရုံကို တောင်းအပ်၏။ ထိုလေးကံသ-တခဲ့ခြောက်သပြာထိုက်သော အရုံထက်အလွန်အကယ်၍

ဘောင်းငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပဘ် သင့်၏။ ။ဤ၌၊ စတုက္ကံသ ဟူရာဝယ်၊ တကံသကား လေးအသပြာရှိ၍၊စတုက္ကံသဝယ်၊ တဆဲ့ခြောက်အသပြာ ရှိ၏။ ။ဟူသို့။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းခရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ဘွဲ့တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် များသောအကြားအမြင်ရှိ၏။ တရားစကားပြော ပေါတတ်၏။ထက်မြက်လိမ္မာသော ဉာဏ်ပညာရှိ၏။တနေ့သ ၌ပသေနဒိ ကောသလမင်းကြီးသည် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအထံသို့ ဆည်းကပ်လတ် သော်၊တရားစကား ကြားနာရသဖြင့် ရွှင်လန်းနှစ်သက် ထက်မြက်သော သဒ္ဓါတရားဖြစ်သဖြင့်၊ ရှင်မ-အလိုရှိရာပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို အမြဲနှိုးတော်မူပါ ဟု လျှောက်ထားရာ၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် အရှင်မင်းမြတ်၊ သင်လှူ ဒါန်းလိုပါမူ၊သင်ဝတ်ရုံထားသော ဂမ္ဗလာကို လှူသော့ဟု အလှူခံခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ဂရုပါဝုရာဟာအာဖြစ်၊ ၂-လေးကဲ့သထက် လွန်၍ အာတိုး ထိုက်သည့်အဖြစ်၊ ၃-ခွင့်မပြုသောအာရာဒ္ဓိတောင်းခြင်း၊ ၄-ရဲခြင်း။ဤအင်္ဂါ လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဇကောဒသမနိသဿိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဒွါဒသမနိသဿိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၃၇-၁၂။ ။လဟုပါစုရဏံ ပန ဘိက္ခုနိယာ။ပ။ နိသဿိဿံ ပါစိတ္တိယံ။ ။

ပူသောအခါရှိုအပ်သောပေါ့သောအရုံကို တောင်းသော ရဟန်းမိန်းမ သည်၊နှစ်ကံသခွဲ, ဆယ်အသပြာထိုက်သော အရုံကိုသာ တောင်းအပ်၏။ ထိုနှစ်ကံသခွဲ, ဆယ်နှဆပြာထိုက်သော အရုံထက်အလွန် အကယ်၍ တောင်းခြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမနှင့် နိသဿိပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုဟသုံးလူ့ထွဋ်တင်ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းဌာန၌ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်စံပျော်တော်မူစဉ်၊ရှေးဝတ္ထုအာတိုင်းပင်၊ ထုလ္လဲနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ပသေနဒိကောသလ မင်းကြီးအားအာဘိုးမျှားစွာဆိုက်သော ခေါမတိုင်းဖြစ်၍သာအဝတ်အာရုံကိုတောင်းခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းရှေးအာတိုင်းသာတည်း။သာဓကရဏာ သိက္ခာပုဒ်များကိုထည်း ဘိက္ခုပါစိတ်အာတိုင်းမှတ်။)

ဒွါဒသမနိဿဂ်္ဂိသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

နိဿဂ်္ဂိပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ပါစိတ်။ ၁-လသုဏာဝဂ်။ လသုဏာသိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၅၆-ဒ။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ လသုဏံ ခါဒေယျ။။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် ကြက်သွန်ဖြူကို စားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

အဝယဝဏ္ဏ-အခီဇ္ဇါယိ။

လသုဏာ....၏အာရုံကြက်သွန်သည်၊၁-မဂဝကြက်သွန်ဖြူ၊၂-ပလဏ္ဍုကကြက်သွန်၊ ၃-ဘဇ္ဇနကကြက်သွန်၊ ၄-ဟရိတကကြက်သွန်၊ ၅-စာပကြက်သွန်-ဟူ၍ ၅-မျိုးဌိုရာ၊ဤ၌ မဂဝကြက်သွန်ဖြူကိုသာယူအာပ်၏။မဂဝကြက်သွန်ဖြူကဲ့စားမှ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ကြွင်းသော ကြက်သွန်များကို စားသော် အာပတ်မသင့်။ရဟန်းတော်များကား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

၁-အာမြောင့်များစွာရှိသော ကြက်သွန်သည် မဂဝကြက်သွန် မည်၏။ အာဆင်းအာဂဖြင့် ဖြူသောအာဆင်းရှိ၏။ ၂-တမြောင့်သာရှိသော ကြက်သွန်သည် ပလဏ္ဍုကကြက်သွန်မည်၏။အာဆင်းကား ဖြော့တော့သောအာဆင်း

ရှိ၏။ ၃-နှစ်မြောင့်ရှိသော ကြက်သွန်သည် ဘဋ္ဌနာက ကြက်သွန်မည်၏။ အာဆင်းအာဒါးဖြင့် နီသောအာဆင်းရှိ၏။၄-ဘုံးမြောင့်ရှိသော ကြက်သွန်သည် ဟာဂိတက ကြက်သွန်မည်၏။အာဆင်းအာဒါးဖြင့် သစ်ရွက်စိမ်း အာဆင်းရှိ၏။ ၅-အာမြောင့်မရှိ အာညွှန့်မွှသာ ရှိသောကြက်သွန်သည် စာပ ကြက်သွန်မည်၏။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလျှ.ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန ဣရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်ဘော်မူစဉ်၊ ဥပါသကာတဦးသည် ဘိက္ခုနီမသံဃာအား ကြက်သွန်ဖြူ အာလိုရှိပါမူ တောင်းယူတော်မူကြပါဟု ဘိတ်ထား၏။ကြက်သွန်ခင်းစောင့်သော သူ့အားလည်း ဘိက္ခုနီမအား အာလှူခံလာသောအခါ နှစ်ထပ်,သုံးထပ်မှသော ကြက်သွန်တို့ကိုလှူရန်ပြောဆိုထား၏။တနေ့သ၌ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ၎င်းဥပါသကာ၏ အထံသို့သွား၍ ကြက်သွန် အာလှူခံရာ၊ ကြက်သွန်လည်း ပွဲသဘင်အခါဖြစ်၍ ကုန်ခန်းနေသဖြင့် ကြက်သွန်ခင်းသို့ သွား၍ ယူရန် လျှောက်ထား လိုက်သောအခါ၊ ၎င်းထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ကြက်သွန်ခင်းသို့သွား၍အတိုင်းအရှည်ကိုမသိ၊များစွာသော ကြက်သွန်တို့ကိုဆောင် ယူခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခ်ဂ်ါ....၁-အာစိမ်းဖြစ်သော မဂကြက်သွန်ဖြူဖြစ်ခြင်း၊ ၂-မျိုခြင်း၊ ဤအာဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

လသုဏာသင်္ကွာပုန်အာဘွင့် ပြီး၏။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၅၇-၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သမ္မာဒေဓ်။ပ။ပါစိတ္တိယံ်။ ။

. အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ကျဉ်းမြောင်းသော ပသာဝဂ်,လက်ကတီးကြား,၌ ဒူးမွေးကိုနုတ်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ရဟန်းတော်များကား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ဿရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိတိက္ခုနှိမတို့သည် ကျည်းမြောင်းရာ ပဿာဝမဂ်စသည်၌ အမွေးတို့ကိုနုတ်ပယ်ကြ၍၊အာပိရဝတ်မြစ်အတွင်းတရားသောရေဆိပ်၌ ပြည့်တန်းဆာမတို့နှင့်အတူ အချည်းနှီးရေချိုးကြရာ၊ ပြည့်တန်းဆာမတို့သည်၊ရင်းပယ်မှုကိုသိကြ၍၊ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အနက်။....၁-အနာမဂ္ဂိသည့်အဖြစ်၊ ၂-ကျည်းမြောင်းရာ ပဿာဝမဂ်၊ လက်ဂတိုးကြား၌အမွေးတို့ကို နုတ်ခြင်း။ဤအဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၅၈-၃။ ။**တလဃာတကေ ပါစိတ္တိယံ**။ ။

ပဿာဝမဂ်အပြင်ကို ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ဿရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းမိန်းမနှစ်ယောက်တို့သည် သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရဓမ္မ၌ မကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိုက်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ကြ၍၊ ဒိမိဘို့၏ ပဿာဝမဂ်.ကိုပုတ်ခတ်ကြခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ။....၁-အနာမဂ္ဂိသည့်၏အဖြစ်၊ ၂-ပဿာဝမဂ်၌ပုတ်ခတ်ခြင်း၊ ၃-အတွေ့အထိကို သာယာခြင်း။ဤအဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

စတုဠ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၅၉-၄။ ။ဇာတုမဠ္ဌကော ပါစိတ္တိယံ။ ။

ဒုဇ္ဇဉ်အပြစ်ပြုအပ်သောချိပ်ချောင်းဖြင့်ပဿဒ္ဓဝမဂ်ကိုထိုးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ဇတုမဠ္ဌကော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဇဘုနာ ကတော မဠ္ဌကောဇတု မဠ္ဌကောဟုတ္တိံ။ ။ဟူပြု။ ဤ၌၊ ဇတုမဠ္ဌက-ဟု ဟောတော်မူအပ်သော စကားသည် ဖြစ်ရာဝတ္ထုအားလျော်စွာသာ ဟောတော်မူရခြင်းဖြစ်သည်။ ချိပ်တောင့်မှ မဟုတ်။ အံ့ခြားသော သစ်သားဖြင့် ပြုအပ်သောအတောင့်၊ မြေညက်,ရေဝင်ဘာ စသည်ဖြင့် ပြီးသော အတောင့်တို့ဖြင့် ထိုးသော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ယုတ်စွအဆုံး ကြာလက်,ကြာရိုးတို့ဖြင့်သွင်းသော် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တောင်မှုရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန ဣရှကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေါင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ မင်းမောင်းမတယောက်သည် သာသနာတော်သို့ဝင်၍ ဘိက္ခုနီမပြုလေ၏။ အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ကုန်သဖြင့် ထိုမင်းမောင်းမဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းမိန်းမထံသို့ ချဉ်းကပ်ကြ၍၊ရှင်မ-မင်းမောင်းမပြုစဉ်က မင်းတို့မည်သည် ချိန်ခါညောင်းမြင့် ရှဉ့်ကြာလင့်မှ ရှင်မတို့၏ထံသို့ လာလေရာ၊အာသဉ္ဇပြု၍ ရှင်မတို့သည် ရာဂ၏နှိပ်စက်မှုကို သည်းခံနိုင်ပါသနည်းဟု မေးကြသောအခါ၊ထိုမင်းမောင်းမ ဘိက္ခုနီမက ဘုရင်မင်းမြတ် မလာညောင်းမြင့် ကြာရှည် ထင့်သော်၊ ပြေပြစ်သော ချိပ်တောင့်ဖြင့်သာ ရာဂ၏နှိပ်စက်မှုကို သည်းခံကြပါကုန်၏ဟု ပြောလိုက် သောနည်းကို ရကြ၍၊အာပြေအပြစ်ပြုအပ်သော ချိုင်းတောင့်ကို ယူကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသတည်း။ ။(အင်္ဂါ ၌ အတိုင်းမှတ်။)

စတုဏ္ဌပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ပဋ္ဌမပါဋိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၀-၅။ ။ဥဒကသုဒ္ဓိကံ ပန ဘိက္ခုနိယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ပဿာဝမဂ်ကိုရေဆေးခြင်းကိုယူသော ရဟန်းမိန်းမသည်ကား၊ အာနံလက်နှစ်သစ်၊ ဈောက်လက်နှစ်ဆစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်တိုင် အောင်သာ ယူအပ်၏။ ထိုလယ်နှစ်ဆစ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော အရပ်ကို လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သင်္ကာတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည်၊ နိဂြောဓာရုံကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်စံပျော် တော်မူစဉ်၊ မိထွေးတော်ဂေါတမီသည်၊မြတ်စွာဘုရား အာဆံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ဘိက္ခုနီမတို့အား ဂေဖြင့်စင်ကြယ်စေမှုကို ခွင့်ပြုဘော်မူခန် လျှောက်ထားသဖြင့်"အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိုနံဥဒကသုဒ္ဓိကံ"ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသည်အရ၊ဘိက္ခုနီမဘဉ်းသည် အလွန်နက်စွာ ဂေဖြင့် စင်ကြယ်ခြင်းကို ပြု၍၊ပဿာဝမဂ်၌ အိုင်းအနာဖြစ်ခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ -(အာဂိ၀-ဂ္ဂေအာတိုင်းမှတ်။)

ပဋ္ဌမပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၁-၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုဿ ဘုဥ္ဇန္တဿ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဆွမ်းစားသောရဟန်းအား၊ သောက်ရေဖြင့် ၎င်း,ယင်ခတ်သဖြင့်၎င်း, အနှီးဒ္ဒိတည်၍ လုပ်ကျွေးငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမ အား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤ၌ ဥဒကေန-၏ အဓိ၊ ပကတိဖြစ်သော ရေ, ရက်တက်ရည်, ပျားရည်, နှီရည်, စသည်ကိုယူ။ ။ဝိနုပန-အာ၊ အယုတ်အားဖြင့် သက်နှံးစွန်းဖြင့် ယပ်သော်လည်း- ပါဒိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်ဖွန်း၊ ဇေတဝန် ဥယျာဉ်ကျောင်းဒွါ၊ ဂ်န်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ အာရောဟန်-အာမညှ်ရှိသော အမတ်ကြီးနှင့်၊ ဂင်းအာမတ်ကတော်တို့သည် သာသနာတော်၌ ရဟန်းပြုရှိနေကြ၏ တဲနေ့သ၌ အာရောဟန်အာမတ်ကြီး ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းသည်၊ ဂင်း၏ အာမတ်ကြီးကတော် ဘိကွဒ္ဒိနီမ အထံ၌ ဆွမ်းစားရာ၊ အမတ်ကြီးကတော် ဘိကွဒ္ဒိနီမသည် ဆွမ်းစားစဉ်၊သောက်ရေဖြင့်ဂင်း,ယပ်လေခတ်ခြင်းဖြင့်ဂင်း,ရှေးကကဲ့သို့ ပြုစုကာ၊အာလွန်အာကူး ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ အာမတ်ကြီး ရဟန်းသည်၊ ရှင်မ-ဤသို့ ပြောဆိုမှုကား၊ရဟန်းတို့အား မအာပ် မပြောလေ့နှင့်ဟု မောင်းမဲသောအခါ၊ အမတ်ကြီးကတော် ဘိကွဒ္ဒိနီမသည် ဤမျှလောက်ပြောဆိုရုံမျှကို သည်းမခံနိုင်ဟု အမျက်ထွက်၍ သောက်ရေခွက်ကို ထိုရဟန်း၏ ဦးခေါင်း၌ သွန်းလောင်းလျက်၊ ယပ်ဖြင့် ပုတ်ခတ်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အင်္ဂါ-ရှေ့အတိုင်းမှတ်။)

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

သဉ္ဇစ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၂-၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အာမကာခညံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် စပါးစိမ်းကို မိမိတောင်းခြင်း,သူတပါးကို တောင်းစေခြင်း,မိမိလှော်ခြင်း,သူတပါးကိုလှော်စေခြင်း၊ မိမိထောင်းခြင်း,သူတပါးကို ထောင်းစေခြင်း၊ မိမိချက်ခြင်း,သူတပါးကို ချက်စေခြင်း၊စားငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

အဝယဝတ္ထု-အစိမ်းပါယ်။

ဤ၌ အာမကာခညည်....ဇီအာရ၊ ၁-သာလိ,သလေး၊ ၂-ငိဟိ,ကောက်၊ ၃-ယဝ, မုယော၊ ၄-ကင်္ဂု, ဆလံ၊ ၅-ကုဒြူသ,လူး၊ ၆-ဝရက, ပြောင်း၊ ၇-ကောရဝ,နှစ်ကောက်၊ဤစပါး ၇-မျိုးတို့ကိုယူ။

ဇီညဇ္ဇ....အာရ၊အဲမိကိုသော်သည်း မတောင်းအပ်။ ဤသို့တောင်းမှု တောင်းစေမှု, လှော်မှု, လှော်စေမှု, စသော အလုံးစုံသော ပယောဂတို့၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။မျိုတိုင်း,မျိုတိုင်း,ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ ဒသုံးလူ့ဘွဲ့တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဖေတဝနကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေသင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကောက်မှည့်သောအခါ၌ စပါးစိမ်းကိုတောင်း၍ မြှိုသို့ ဆောင်ယူလာကြရာ၊ မြို့တံခါးစောင့်တို့သည်၊ ရှင်မတို့-ငါတို့အားလည်း အဘို့ကို ပေးခဲ့ကြလော့ဟုဆိုကုန်၍ နှောင့်ရှက်ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-စပါးမျိုး ၇ ပါးတို့တွင်၊ တပါးပါးကို တောင်းခြင်း, တောင်းစေခြင်း၊ ၂-ရခြင်း၊ ၃-လှော်ခြင်းစသည်ကိုပြု၍၎င်း, ပြုစေ၍၎င်း, စေးသောက်ခြင်း။ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

အင်္ဂမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၃-ဂ။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဥစ္စာရံဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ကျင်ကြီးကိုဂျင်း,ကျင်ငယ်ကိုဂျင်း, အာမိုက်ကိုဂျင်း, စားကြွင်းကိုဂျင်း, နံရံတဘက်၌ဂျင်း, တံဘိုင်းတဘက်၌ဂျင်း, မိမိမှသည်းစွန့်ငြားအံ့။သူတပါးကိုမူလည်း စွန့်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ရဟန်းတော်များအားမူ-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။

အဝယဒဏ္ဍ-အဓိပ္ပါယ်။

ဒိဃဒဿံဝါ....၏အရ၊ လုတ်ဆေးရေ, ဒန်ပူစားဖတ်, စားပြီးအရိုး, စားပြီးအဖတ်,စသည်ကိုယူ။

တိဏ်ဆောကုန်ဧဝါ....၌၊ ကုဋ္ဌ-ဏ်ိအာရုံ၊အုတ်နံရံ, ကျောက်နံရံ, သစ်သားနံရံ၊ ခဲ-ပါးကိုယူ။

တိဏ်ဆောပါကာဒရေ....၌၊ ပါကာဒ-ဏ်ိအာရုံ၊ အုတ်တံတိုင်း, ကျောက်တံတိုင်း,သစ်သားတံထိုင်း,သုံးပါးကိုယူ။ ၎င်းတို့ကို တခုစီပစ်သော်၊တပါးစီသာ အာပတ်သင့်၏။ တပေါင်းတည်းပြု၍ ပစ်သော်သည်း၊ တပါးသာ အာပတ်သင့်၏။

ပညပ်တောဝ်မူ၊ခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ဣရကျောင်း၌၊ ကိုန်းဒေသာင်းမွှ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ အခွန်ဝန်ဖြစ်သော ပုဏ္ဏားတယောက်သည်၊၎င်းအခွန်ဝန် ရာထူးကို တပန်တောင်းခံသောဌါ ဦးခေါင်းနှင့်တကွကောင်းမွန်သန့်ရှင်းစွာ ရေချိုးပြီး၍၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းဏ်ိအနီးဖြစ်သော လမ်းခရီးဖြင့် မင်းအိမ်သို့ သွားရာ၊ ဘိက္ခုနီမတယောက်သည်အိုးခင်း၌ကျင်ကြီးစွန့်၍ နံရံတဘက်သို့စွန့်လိုက်ရာ၊ထိုပုဏ္ဏားဏ်ိ ဦးထိပ်ထက်၌ သောင်းပိသေဏ်ိ၊ထိုအခါပုဏ္ဏားသည် များစွာ အမျက်ထွက်၍ ဘိက္ခုနီမတို့အား ဆဲဆို ရေရွတ်သျှက်၊ ဘိက္ခုနီမကျောင်းကိုမီးတို့က်အံ့ဟု မီးစကိုယူ၍ ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်သေဏ်ိ။ ဥပါသကာဘယောက်သည် ဘိက္ခုနီမ ကျောင်းအတွင်းမှ ထွက်သာရှေ့၊ မီးစကိုင်လာသော ထိုပုဏ္ဏားကိုတွေ့သဖြင့် အကြောင်းကိုမေး၍၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျင်ကြီးအိုးဖြင့် မိမိဦးခေါင်းအထက်၌ သွန်းလောင်းကြကြောင်းကို ပြောဆိုသောအခါ၊ အိုအဆွေပုဏ္ဏား-ဤသို့ ဖြစ်မူကား၊ မင်္ဂလာ အမှုသာတည်း။တထောင်သော ဆုလာဘ်ကိုရလတ္တံ့။ထိုအခွန်ဝန် ရာထူးကိုလည်းရလတ္တံ့ဟု ပြောဆိုနှစ်သိမ့်စေ၍ လွှတ်လိုက်ဏ်ိ။ ၎င်းပြောသော အတိုင်းပုဏ္ဏားသည် တထောင်သော ဥစ္စာကိုလည်းရဏ်ိ။အခွန်ဝန် ရာထူးကိုလည်းရသေဏ်ိ။ထိုဥပသကာ ယောကျ်ားသည်လည်း ဘိက္ခုနီမ ကျောင်းသို့ ဝင်ရောက်၍၊၎င်းအကြောင်းကို ပြောဆိုကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ကျင်ကြီးစသည်ဏ်ိ အဖြစ်၊ ၂-နံရံတဘက် စသည်သို့မကြည့်ရှုခြင်း၊ ၃-လူအများ သွားသောလမ်းဌာနဖြစ်ခြင်း၊၄-နံရံ,တံတိုင်း

၁-လသုဏာဝဂ်။ ၄သမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။ ၃၇၁

တဘက်ဖျိုးဖြစ်၊ ၅-စွန့်ခြင်း,စွန့်စေခြင်း။ ဤအာဂ်ါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်ဖျိ။

အာဠမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီးပြီ။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၆၄-၉။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဥဒ္ဓါရံဝါ။ပ။ဟာရိတော။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ကျင်ကြီးကိုဂုင်း,ကျင်ငယ်ကိုဂုင်း, အမြိုက်ကိုဂုင်း,စားကြွင်းကိုဂုင်း စိုက်ပျိုးပြီးသော ကောက်ပဲသစ်ပင်ဖို့သောလယ်ယာအရာမ်, အုန်းတော, ငှက်ပျောတော စသော အရပ်၌ မိမိမူလည်း စွန့်ငြားအုံ့။ သူတပါးကိုလည်း စွန့်စေငြားအုံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဖျိ။ ။ရဟန်းတော်အား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖျိ။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကျောင်းဖျိအနီး၌ ကပ်လျက်တည့် ရှိသော ပုဏ္ဏားတယောက်ဖျိ မုယောလယ်ခင်း၌ ကျင်ကြီးကျင်ငယ်အမြိုက်သရိုက်စသည့်ကို စွန့်ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ (အဂ်ါ-အာဠမသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူဖျိ။)

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၅-၁၀။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ နုဒ္ဓံဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။ ။

လသုဏာဝတ္ထိပဋိမောဒ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ကခြင်းကိုဂုင်း,သီခြင်းကိုဂုင်း, တီးမှုတ်ခြင်းကိုဂုင်း ကြည့်ရှုခြင်းငါးသွားငြားအုံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်ဖျိ။ ။ဟူလို။

အဝယဝတ္ထု အစီပွါယ်။

နံစ္ဆံ....အာရုံယုတ်သောအားဖြင့်ဥဒေါင်းတို့၏ကခြင်းကိုပင် ယူအပ်၏။ ဂီတံ....အာရုံယုတ်သောအားဖြင့် တရားသိဆိုသော အသံကိုပင် ယူအပ်၏။ ။ဝါဒိတံ....အာရုံရေစည်တီးသံကိုပင် ယူအပ်၏။ ။ဒဿနာယ ဂန္ဆေယျ....အာရုံသွားခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဒုဗ္ဘာပတ်သော သင့်၏။သွားပြီး၍ ကြည့်ရှုနားထောင်မှ ပါဒိတ်ဒုဗ္ဘာပတ် သင့်၏။ ဒီဒီကိုယ်ဘိုင် ကခြင်း, သူတပါးကို ကစေခြင်း,စေတီတော်ဒုဗ္ဘား သိဆိုတီးမှုတ်၍ ပူဇော်စေခြင်း သိဆိုတီးမှုတ်၍ပူဇော်သိုပါသည်ဟုပြောဆိုလာသည်ကိုပင် ကောင်း၏ဟု ပြောခြင်းတို့ကြောင့် ရဟန်းမိန်းမဒုဗ္ဘား ပါဒိတ်ဒုဗ္ဘာပတ်သင့်၏၊ ရဟန်းယောကျ်ားများဒုဗ္ဘား ဒုက္ကဋ်ဒုဗ္ဘာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ဒုဗ္ဘင်ဘုရားများ၏စေတီတော်ကိုသိဆိုတီးမှုတ်၍ ပူဇော်လိုပါသည်ဟု လျှောက်ထားလာပါမူ၊စေတီတော်ကို ပူဇော်ခြင်းကား ကောင်းပါ၏-ဟူသောစကားမျှကိုသာ ပြောဆိုအပ်၏။ကျောင်းဒုဗ္ဘာရာမ်တွင်းဥ္စီတည်၍ ကြည့်ရှုနားထောင်ပါမူ၊ဒုဗ္ဘာပတ်မသင့်။ မိမိ၏တည်နေရာဒုဗ္ဘာရပ်သို့လာ၍ သိဆိုကပြမှုကိုဂုဏ်း,လမ်းခရီးဥ္စီ မိမိနှင့်မျှက်နှာချင်းဆိုင်ဖြစ်သော သိဆိုကပြမှုကိုဂုဏ်း ကြည့်ရှုနားထောင်သော်သည်း ဒုဗ္ဘာပတ်မသင့်-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူခြင်း ဒုဗ္ဘာကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှန်၊ဝေဠုဝန် ဗုဒ္ဓကျောင်းဥ္စီ၊ ကိုန်းဒုဗ္ဘာင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနိမတို့သည် တောင်ထိပ် ပွဲသဘင်သို့ ကြည့်ရှုခြင်းဌါသွားကြခြင်း တည်းဟူသောဒုဗ္ဘာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

ဒုဗ္ဘာဂ်ဂါ... ၁-ကခြင်းစသည်တို့၏တပါးပါး၏ဒုဗ္ဘာဖြစ်၊၂ -ခွင့်ပြုတော်မူရာမှ တပါးသောဒုဗ္ဘာရပ်သို့ သွားရောက်ခြင်း၊ ၃-ကြည့်ရှုခြင်း,နားထောင်ခြင်း။ ဤဒုဗ္ဘာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ ဒုဗ္ဘာပတ်သင့်၏၊

ဒုဗ္ဘာသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်ဒုဗ္ဘာတွင့် ပြီးပြီ။

လသုဏာဝဂ်ဒုဗ္ဘာတွင့် ပြီး၏။

၂-ရတ္တာန္ခကာဒရဝဂ်။ ပဌမပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၂-ရတ္တာန္ခကာဒရဝဂ်။ ပဌမပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၆၆-၁၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ရဇ္ဇာန္ခကာခေ့။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရပ်ဟာန်းပိန်းမသည် အရောင်အလင်းကင်းသော ညဉ့်မှိုက်သော အခါ၌ တယောက်တည်းသော သောက်ခြားနှင့်အတူတကွ တယောက် ထီးတည်းတကွမူသည်း ရပ်ခြားအံ့။တကွမူသည်း စကားပြောဆိုခြားအံ့၊ ထိုရဟန်းပိန်းမအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

အဝယဝတ္ထု-အစိမ့်ပါယ်။

အဲ့ဒီပေ....ဟူသည်ကား၊ဆိပ်ရောင်,လရောင်,နေရောင်, မီးရောင်တို့ တွင်၊တစုံတခုသော အလင်းရောင်ဖြင့်သော်လည်း မထွန်းလင်းသောညဉ့် အခါပင်တည်း။

မုရီသေန....၏အရ၊ ရပ်တည်ခြင်းငှါ, ပြောဆိုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော သိကြားလိမ္မာသော ယောက်ျားကို့သာယူအပ်၏။

သန္တိဋ္ဌေယျ....အရ၊နှစ်တောင်သွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်း ရပ်တည်ခြင်း ကိုယူ။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေဟဝနာရှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနီမည်သော ဘိက္ခုနီမ၏ အနွေ့ဝါသိက တပည့်မဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမတယောက်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်သို့ တစုံတရသောကိစ္စဖြင့်လာ သော အဆွေတော်သော ယောက်ျားနှင့်အတူတကွ ဆိပ်မှိုသော ညဉ့် ဖိုက်သောအခါ၌ တယောက်ချင်းချင်းရပ်ခြင်း,စကားပြောခြင်း တည်းဟူ သောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ညဉ့်အာဖိုက်တိုက်၏အဖြစ်၊ ၂-ယောက်ျား၏ဟတ္ထပါသ် အတွင်းဌ ရပ်ခြင်း,စကားပြောဆိုခြင်း၊ ၃-အဝေဝါမဂ္ဂိုခြင်း၊ ၄-ဆိတ်ငြိမ် ခြင်းကိုငဲ့သည်၏အဖြစ်။ဤအင်္ဂါ၄သေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၇-၁၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီပဋိဆ္ဆန္နေ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် နံရံစသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းသော အာရပ်၌၊ တယောက်ချင်းချင်း ယောကျ်ားနှင့်အတူတကွ ရပ်မူလည်း ရပ်ငြားအံ့။ တကွ ပြောဆိုမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနိမည်သော ဘိက္ခုနီမ၏ အင်္ဂေါဝါသိကတပည့်မ ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိဒိုးစသော အာရောင်အာလင်းမရှိသော ညဉ့်အခါ၌သာ ပညပ်တော်မူသဖြင့် နံရံစသည် ဖုံးလွှမ်းသော အာရဉ်၌ ရှေးအာတိုင်းပင် သာဝတ္ထိပြည်သို့လာသော အဆွေတော်သော ယောကျ်ားနှင့် တယောက်ချင်းချင်း အတူတကွ ရပ်နေခြင်း, စကား ပြောဆိုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။ (အဂိ၀-ရှေးအင်္ဂုံး။ ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ။)

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၈-၁၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီအဇ္ဈောကာသေ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဟင်းလင်းအပြင် လွင်အာရပ်၌၊ ယောကျ်ား နှင့်အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း ရပ်မူလည်းရပ်ငြားအံ့။ စကားပြောဆို မူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။ (အဂိ၀ ဝဏ္ဏု-အဓိပ္ပါယ် ရှေးအာတိုင်းပင်။)

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၂-ရတ္တာနွေကာဒရဝဂ်။ ပဌမပါဠိတ်သိက္ခာပုဒ်ဒုတိယဘာဏဝါရ။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၆၉-၁၄။ ။ယာ နံ ဘိက္ခုနီ ရထိကာယ ဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် ခရိုးမ၌ဌင်း, ထုတ်ချင်းမထွင်းသော ခရိုး၌ဌင်း,ခရိုးလမ်းဆုံ၌ဌင်း,ယောက်ျားနှင့် တယောက်ချင်းချင်းအတူတကွ ရပ်တည်မူလည်း ရပ်တည်ငြားအံ့။စကားကိုမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့။နားရင်း၌အပ်၍ တိုးတိုးမူလည်း ပြောဆိုငြားအံ့။အင်းဟင်းဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမကို လွှတ်မူလည်း လွှတ်လိုက်ငြားအံ့။ ထို့ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့ထျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထူးလှနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ခရိုးလမ်းမ,စသည်၌ ယောက်ျားနှင့် တယောက်ချင်းချင်း အတူတကွ ရပ်နေခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းပေါ် ပြီ။)

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ပဌမပါဠိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၀-၁၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပုဒရာဇာနံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် နံနက်အာခါ၌အိမ်တို့သို့ကပ်၍ နေရာ၌ထိုင်၍၊ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်မူ၍၊ဘဲသွားငြားအံ့။ထို့ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဤ၌၊ အာရုဏ်တက်သည်မှစ၍၊ မွန်းတည့်မျှိန် တိုင်အောင်သော အခါသည်-ပုဒ်ရောဘတ္တမည်၏။ ။ဟူသို့။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတယောက်သည် တပါးသောအမျိုး၏ အမြဲနီစွဘတ် ရှိသော

ဆရာမ ဖြစ်လေ၏။ ဝင်နွေသဒ္ဒါ ထိုဘိက္ခုနီမသည် ခင်းအပ်သောနေရာ၌ထိုင်၍အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်မီဘဲ ဖဲလေရာ၊ထိုအိမ်ရှိကျွန်မသည် အိမ်ကိုရှင်းလင်းသုတ်သင်လတ်သော်၊ ထိုနေရာဒေးခင်းကို အိုးကြွေးခွဲ ထည့်ထားပိုလေ၏။ အိမ်ရှင်သည် ထိုနေရာကို မတွေ့မြင်သည်ဖြစ်၍ ထိုဘိက္ခုနီမကို ရှင်မထိုနေရာသည်အဘယ်မှာပါနည်းဟု မေးလေရာ၊ငါသည် ထိုနေရာကိုမတွေ့မြင်မသိပေဟု ပြောဆိုလေလျှင်၊ အိမ်ရှင်တို့သည် မြို့မ်းချောက်ရေရွတ်၍ နိစ္စဘတ်ကို ဖြတ်ခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော် မူသည်။

အင်္ဂါ။....၁-ပုဏ္ဏောဘတ္တာဇ်၏အဖြစ်၊ ၂-အိမ်၌နေထိုင်ခြင်း၊ ၃-ထက်ဝယ် ဘွဲ့ကွေတည်နေရာ၏ဒေးဖြစ်၊ ၄-မပန်ကြားခြင်း၊ ၅-ဆိုဒ်ပါသော အာပိုင်းအခြားကို လွန်ဖြောက်ခြင်း။ဤအင်္ဂါငါးပါး ပြည့်စုံမှ ဒေဝပတ်သင့်၏။

ပစ္ဆိမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၁-၁၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပန္ထာဘာတ္တံ။ပေ။ပါစိတ္တိယံ။

ဒေကြင်ရဟန်းပိန်းမသည်နေလွဲသောဒေခါ၌၊အိမ်တို့သို့ ကပ်၍၊အိမ်ရှင်တို့ကိုမပန်ပါဘဲ နေရာ၌ထိုင်မူလည်း ထိုင်ငြားအံ့၊အိပ်မူလည်း အိပ်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်ဒေါပတ်သင့်၏။ ။ဤ၌၊ မွန်းတည့်ချိန်မှစ၍ နေဝင်သည်တိုင်အောင်သော ဒေခါသည်-ပဒ္ထာဘာတ္တာ မည်၏။ ။အာဘိနိသိဒေယျ နိပ္ပဇ္ဇေယျ.... ဟူသည်ကား၊ ထိုင်ရုံသာ ထိုင်၍ မအိပ်သော ရဟန်းပိန်းမဒေား ပါစိတ်ဒေါပတ် တချက်သာသင့်၏။မထိုင်မူ၍ အိပ်သော ရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်ဒေါပတ် တချက်သာသင့်၏။ ထိုင်လည်းထိုင်,အိပ်လည်းအိပ်သောရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်ဒေါပတ် ၂-ချက်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့် မွန်၊ဇေတဝန် ဓရုကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေါင်း ငွေ့လျှင်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် နေလွဲသောဒေခါ၌အိမ်တို့သို့ကပ်၍ အိမ်ရှင်တို့ကို

မပန်မှု၍ နေရာ၌ ထိုင်ခြင်း, အိပ်ခြင်း တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အာဒိကစသည် ပဌမသိက္ခာပုန်နှင့် တူ၏။)

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုန်အာဘွင့် ပြီး၏။

သတ္တာမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၂-၁၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဝိကာလေ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် နေဝင်သော အခါ၌၊ အိမ်တို့သို့ ကပ်၍၊ အိမ်ရှင်တို့ကို မပန်ပါဘဲ၊ အိပ်ရာနေရာတို့ကို မိမိခင်း၍ ၎င်း, သူတပါးကို ခင်းစေ၍ ၎င်း, ထိုင်မှုလည်း ထိုင်ငြားအံ့၊ အိပ်မှုလည်း အိပ်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဤ၌၊ နေဝင်သော ညဉ့်အခါသည်-ဝိကာလ မည်၏။ ။သေယျံ... ၏အရ၊ ယုတ်စွအာဆုံး မြက်အခင်းကိုပင် ယူအပ်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်ဘော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကောသလ ဖနပုန်တို့မှ သာဝတ္ထိပြည်သို့ အလာ၊ လမ်းခရီးအကြာင့်၌ ညဉ့်နေချမ်းအခါ! ပုဆွားရွာတရွာသို့ ရောက်ကုန်လတ်သော်၊ တည်းခိုရန် ပုထွားအာမျိုးအိမ်သို့ ချဉ်းကပ်ကာ၊ ပုထွေးမအား ပြောကြားကြရာ၊ ပုထွေးမက-အရှင်တို့ ပုထွားကြီး ပြန်လာသောအခါ တိုင်အောင် ခေတ္တ ဆိုင်းငံ့ပါဦးဟုဆို၍ ဆိုင်းငံ့နေစေရ၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် လည်း ထိုသို့ဆိုင်းငံ့နေစဉ်၊ အိပ်ရာနေရာကို ခင်းကြ၍၊ အချို့သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်ထိုင်နေကြကုန်၏။ အချို့သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် အိပ်နေကြကုန်၏။ ပုထွားကြီးပြန်လာသောအခါ, ပုထွေးမကို၊ ရှင်မ-ဤပိန်းမတို့သည် အဘယ်သည်တို့နည်းဟု မေးမြန်းကာ၊ ၎င်းဘိက္ခုနီမတို့ကို အိမ်မှ နှင်ထုတ်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော် မူသည်။ ။(ကြွင်း ရှေးအာတိုင်းသိ။)

သတ္တာမပါစိတ်သိက္ခာပုန်အာဘွင့် ပြီး၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၃-၁၈။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဒုဋ္ဌဟိတေန။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် ဆိုအပ်သည်မှ တပါး မငြကာင်းသော အယူဖြင့်, ဆိုအပ်သည်မှတပါး မကောင်းသော အမှတ်ဖြင့်, သူတပါးကို ကဲ့ရဲ့ခြင်းအံ့၊ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်ဆောက်မှုရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ဘိက္ခုနီမ၏ အနွေ့ဝါသိကတပည့်ဘိက္ခုနီမသည်၊ မိမိ ဆရာဖြစ်သော ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ဘိက္ခုနီမအား ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုလုပ်ကျွေးသဖြင့် ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ဘိက္ခုနီမသည်၊အာခြာသော ဘိက္ခုနီမတို့အား၊ရှင်မတို့- ၌တပည့်မဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည် ကျွန်ုပ်အား ကောင်းမွန်ရှိသေစွာ လုပ်ကျွေးပြုစု၏ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းတပည့် မအား သင်္ကန်းကို ပေးအံ့ဟု ပြောဆိုသည်ကို၊ထင်း၊ တပည့်မဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမသည် အလွဲထင်မှတ်ကာ မကောင်းသော အယူဖြင့် မကောင်းသော အမှတ်ဖြင့် သူတပါးကို အယုတ်အာ ဖြင့် ဆိုဆဲခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၏ ...ဘ-မကောင်းသော အယူ၏ အဖြစ်၊ ဇ-သူတပါးကို ကဲ့ရဲ့ စေခြင်း၊ ဈ-ကဲ့ရဲ့အပ်သောသူ၏ ရဟန်းမိန်းမ၏အဖြစ်။ ၌အဂိ၏သုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၄-၁၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ အဇ္ဈာနံဝါ ပရံဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။
အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် မိမိကိုၾကား, သူတပါးကိုၾကား,ငရဲ၌ ဖြစ်ခြင်း

ဖြင့်ဂင်း,သာသနာတော်မှ ဧွန်ရွှေလျော်ခြင်းဖြင့်ဂင်း,ကျိန်ဆဲငြားဇော်။ ထိုရဟန်း ပိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌ ငရဲဥဖြစ်လို၏။ငရဲ၌ ဖြစ်စေသဘည်း အစရှိသော စကား:ကို ဆိုခြင်းသည် ငရဲဖြင့် ကျိန်ဆိုခြင်းမည်၏။လူဖြစ်လို၏။ လူဖြစ်စေသတည်း စသည်ကိုဆို၍ခြင်းသည် သာသနာတော်မှ ဧွန်ရွှေ့လျော်ခြင်းဖြင့် ကျိန်ဆဲခြင်း မည်၏။ဤသို့ ကျိန်ဆဲသောရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ တိရစ္ဆာန်အဖြစ်,ပြိတ္တာအဖြစ်,မျက်စိကန်းခြင်း,နားပင်းခြင်းစသောမနုဿ ဒေါဘဂ္ဂ အဖြစ်တို့ဖြင့် ကျိန်ဆဲသော ဘိက္ခုနီမအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပဉ္စဝိတော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန ဩကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မိမိတို့၏ပစ္စည်းဘဏ္ဍာ ပျောက်သည်ဖြစ်၍၊ စဏ္ဍာကာဠိ ဘိက္ခုနီမအား ရှင်မ-ငါတို့၏ ဤမည်သော်ပစ္စည်းဘဏ္ဍာကို တွေ့ရှိပါသလောဟု မေးမိကြ၍၊စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနီမသည် ပစ္စည်းပျောက်တို့ငင်း ငါ့ကို သာမေးကြ၏၊ငါသည် အာကယ်၌ ယူမိသည်ဖြစ်အံ့။ရဟန်းမိန်းမ မဟုတ် တန်ရာစသည်ပြောဆို၍၊အာကယ်၌ ငါသည်ယူမိသည်ဖြစ်အံ့။ သာသနာ တော်မှ ဧွန်ရွှေလျော ပါရစေ, ငရဲ၌ ဖြစ်ပါစေ စသည်ဖြင့် ကျိန်ဆဲခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ငရဲ,သာသနာတော်တို့ဖြင့် ကျိန်ဆဲခြင်း၊ ၂-ရဟန်းမိန်းမ ၏အဖြစ်၊ ၃-ပါဠိ,အဋ္ဌကထာလာသည်အတိုင်း ဋီကာသည်အဖြစ် စသည် မရှိခြင်း။ဤအင်္ဂါ ၃သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၅-၂၀။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီအတ္တဒါနံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ရတ္တိန္ဓကာရဝဂ္ဂေါဒတိယော။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မိမိကိုယ်ကိုထု၍ထု၍ ငိုငြားအံ့။ ထိုရဟန်း မိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤ၌၊ရွေ့ဒေယျ-အာရ၊ ထုရုံဆာထု၍

မငိုသောရဟန်းမိန်းမ,ငိုဂုံသောငိုခြင်း မထုသောရဟန်းမိန်းမအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ထုလည်းထု,ငိုလည်းငိုသော ရဟန်းမိန်းမအားသာလျှင် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်ေတာ်မှုရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလှုထွင့်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန် ဤကျောင်းခြံ၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စဏ္ဍာကာဠိ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့နှင့် ငြင်းခုံခိုက်ရန်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်ကို ထု၍ထု၍ ငိုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ္ဂ....၁-မိမိကိုယ်ကိုထုခြင်း၊ ၂-ငိုခြင်း။ ဤအာဂိုနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ရတ္တဒုကာရဝဂ်အဘွင့် ပြီး၏။

၃-နဋ္ဌဝဂ်။ ပထမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၆-၂ ။ ။ဣဒ ပန ဘိက္ခုနီ နဋ္ဌါနဟာယေယဿ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အာဝတ်မပါ အာဝဇ်းနှီး ရေချိုးငြားအံ့။ထို ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ရေချိုးခြင်းပယောဂကြောင့် ကား-ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်သော်ကို၊ သုံးလှု,ထွင့်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန် ဤကျောင်းခြံ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် အစိုရင်တိုင်ခြစ်၍ ပြည့်တန်းဆာမတို့နှင့် အတူရေချိုးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ္ဂ....၁-အဝဇ်းနှီး၏အာဖြစ်၊၂-ခွင့်ပြုခြင်းမရှိသည်၏အာဖြစ်၊ ၃-ရေချိုးခြင်းပြီးဆုံးခြင်း။ဤအာဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၇-၂၂။ ။ဌဒကသာဒိုကာ ပနေ ဘိက္ခုနိယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ရေသနုပ်ကိုပြုလိုသော ရဟန်းမိန်းမသည်ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော ရေသနုပ်ကိုသာပြုစ်နုပ်ဏီ။ပမာဏကား၊အလျားမှာ မြတ်စွာဘုရား အာထွာတော် အားဖြင့် လေးထွာ၊အနံကား နှစ်ထွာတို့တည်း။ထိုဆိုအပ်ပြီးသောပမာဏာကို လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေဘဝနိဏ္ဍေကျောင်းဌ၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်ဘော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနိမတို့သည်၊ ရေသနုပ်သက်နုံးကို ခွင့်ပြုဘော်မူသဖြင့်၊အတိုင်းအရှည်ပမာဏမရှိသော ရေသနုပ်သက်နုံးတို့ကိုပြုကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းသော စကားရပ်သည်၊ ရတနဝဂ်။ နိသိဒနသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူပြီ။)

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၈-၂၃။ ။ယော ပနေ ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုနိယော ဧဝံဝဏ္ဏိ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်း မိန်းမသည် ရဟန်းမ၏ သက်နုံးကို မိမိကိုယ်တိုင် ဖြစ်ရင်း,သူတပါးကို ဖြစ်စေရင်း,ထိုဖြစ်သော ရဟန်းမိန်းမသည် ဖြစ်ပြီးသည့်နောက်၌ အန္တရာယ်မရှိဘဲ၊ သေးရက်,ငါးခက်ကို ထား၍ မိမိကိုယ်တိုင်မူလည်း မချုပ်ငြားအံ့၊ သူတပါးကိုမူလည်း မချုပ်စေငြားအံ့။ ချုပ်စေခြင်းငှါ၊ကြောင့်ကြကိုမူလည်း မပြုငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ဏ္ဍေကျောင်းဌ၌၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဘိက္ခုနီမတပါးအား၊အာဘိုးများစွာထိုက်သော သက်နိုးလျာပုဆိုးဖြစ်လျက် သင်္ကန်း ချုပ်သောအခါ၊ချုပ်ပုံသည် မကောင်းဘဲ ဖြစ်နေရာ၊ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ၎င်းသင်္ကန်းကို တွေ့ရှိသဖြင့်၊ ရှင်မ-သင်၏ သင်္ကန်းထျာ ပုဆိုးကား အာဘိုးများစွာ ထိုက်၏။ အလွန်ကောင်း၏။ သင်္ကန်းကိုကား မကောင်းသဖြင့် ချုပ်အပ်၏ဟု ပြောဆို၏။ ရှင်မထုလ္လနန္ဒာ-ထိုသို့ ဖြစ်ပါ မူကား၊ ရှင်မချုပ်ပေးအံ့လော၊ ချုပ်ရိုးကို ဖြေလိုက်ပါအံ့ဟု သင်္ကန်းရှင် ဘိက္ခုနီမကပြောကြားသောအခါ၊ကောင်းပြီ-ချုပ်ပေးမည်ဟု ဝန်ခံသဖြင့် ချုပ်ရိုးကိုဖြေ၍ သင်္ကန်းကို ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမကို ပေးလေရာ၊ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ၎င်းသင်္ကန်းကို ချုပ်လည်း မပေး၊ ချုပ်ခြင်းဌါလည်း ကြောင့်ကြမပြုခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-ဝတ်ရုံလောက်သော သင်္ကန်း၏အဖြစ်၊ ၂-ရဟန်းမိန်းမ၏ ဥစ္စာ၏အဖြစ်၊ ၃-ချုပ်ခြင်းဌါ ကိုယ်တိုင်ဖြေခြင်း,သူတပါးကို ဖြေစေခြင်း၊ ၄-လေးရက်, ငါးရက်ကို လွန်ခြင်း၊ ၅-ဝန်ချခြင်း။ ဤအင်္ဂါငါးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

စတုတ္ထပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၇၉-၂၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပဠာဟိကံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် ငါးရက်တကြိမ်ကျ သင်္ကန်း ငါးထည်ကို လှည့်လည်၍ဝတ်ခြင်းကို လွန်ငြားအံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤ၌၊ ပဠာဟိကံ-ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ပဠာအာဟာနိ ပဠာဟံ။ ပဠာဟာမေဝ ပဠာဟိကံ။ ။ဟုပြု၊ ။သံဃာဋိစာရော....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။သံဃာဋိယာတေတိ သံဃာဋိ။ သံဃာဋိနံ စာရော သံဃာဋိစာရော။ ။ဟုပြု။ ။သံဃာဋိယာတေ၊ ဆောင်အာပ်, စပ်အာပ်၏-ဟုပေး။ ။ ဘိက္ခုနီမတို့အား၊ တိစီဝရိက်, ရေသနုပ်, ရင်လွှမ်းတာဘက်၊ ဤငါးထည်သည်-ဆောင်အာပ်,စပ်အပ်သော အာနိသင်ကြောင့် သံဃာဋိ မည်၏။ ၎င်း သံဃာဋိမည်သော သင်္ကန်းငါးထည်ကို သုံးဆောင်သည်၏အစွမ်း,နေ့လှမ်း အာပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် လှည့်လည်၍ ဝတ်ခြင်းသည်-စာရမည်၏။ ဤသို့ ငါးရက်တကြိမ်ကျစီ လှည့်လည်၍ မဝတ်သော ဘိက္ခုနီမအား ပါစိတ်

ခံ-နဂ္ဂဝဂ်။ ပဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။ အချို့ဆရာတို့ကား၊ ပရိဘောဂ-သြတာပနတ္ထကို သံဃာဒိဋ္ဌစပ်၍အဓိပ္ပါယ်ယူကြ၏။ ။မသင့်။စာရ-သဒ္ဒါ၏အနက် ဘွင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။

"စာရဿဒ္ဒါကိုမတွေ့ဘဲဟာ-ပရိဘောဂဝသေနဘိတိအာဒိ"။ ။ ပါစိတ္တိယဒိယောဇနာပါဠိ။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့၏အဆံဌ သက်နှံးတို့ကိုထား ခဲ့၍၊ကိုယ်ဝတ်, သင်းပိုင်မျှဖြင့် ဒေသစာရီ လှည့်လည်ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊

အင်္ဂါ....၁-သက်နှံးငါးထည်တို့တွင် တထည်ထည်၏အာဖြစ်။၂-ငါး ရက်ကိုလွန်ခြင်း၊ ခံ-ခွင့်ပြုခြင်း မရှိခြင်း၊ ၄-မလည်းလှယ်ခြင်း။ဤအင်္ဂါ ၄လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

ပဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၀-၂၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီစီဝရသက်မနီယံဓာရေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ငါးရက်ကိုမလွန်မူ၍ပြောင်းလှဲ၍ ဝတ်အပ်သော သူတပါး၏သက်နှံးကို သက်နှံးရှင်အား မပန်ကြားမူ၍ ဆောင်ခြား, ဝတ်ခြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန် ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ရဟန်းမိန်းမတပါးသည် ဆွမ်းခံမှပြန်လာ၍၊ စိုစွပ်သောသက်နှံးကို နေပူ၌

ဖြန့်လှန်းခဲ့၍ ကျောင်းတွင်းသို့ဝင်သွားခိုက် အခြားရဟန်းမိန်းမတပါးသည် ၎င်းသင်္ကန်းကိုသင်္ကန်းရှင်အားမပန်ကြားမူ၍ ဆောင်ယူဝတ်ရုံကား ဆွမ်းခံသွားခြင်းတည်းဟူသောဒုဗ္ဘာသေကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရခြင်း။

အင်္ဂါ.....၁-ပြောင်းလွှဲ.၍ဝတ်အပ်သော သင်္ကန်းဖါအဖြာ၊ ၂-ရဟန်းမိန်းမဖါဉစ္စာအဖြစ်၊ ၃-သွင်ပြုမှုမရှိခြင်း၊ ၄-ဆောင်ခြင်း။ဤအင်္ဂါ၄လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်ဖါ။

ပစ္စုမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဆဋ္ဌပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၁-၂ ဖြ။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဂဏာဿယ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဘိက္ခုနီသံဃာ၏ ရအပ်သောသင်္ကန်းကို အာန့်ဆိုရာယ်ကိုပြုခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်ဖါ။ ။ ဟူလို။ ၊ဤ၌၊ ဂဏာဿယ-ဖါအာ၎၊ ဘိက္ခုနီမသံဃာကို ယူအပ်ဖါ၊ စီဝရလာဘ....ဖါအာရ၊ ခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် တထည်ထည်သော ဝိကပ္ပနာပြုလောက်သော သင်္ကန်းကိုယူ။ ၎င်းခြောက်ထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် တထည်ထည်သောသင်္ကန်းဖါလျှဒါန်းလိုလျက် မလျှဲစေရန် အာန့်ရာယ်ကိုပြုခြင်းအံ့ ပါဒိတ်အာပတ်သင့်ဖါ။အခြားသော ပရိက္ခရာတို့၏ အာန့်ရာယ်ကိုပြုပါမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်ဖါ ဟုဖွင့်တ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အခကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ဘွဲ့တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြဋ္ဌာန်မှန်၊ဇေတဝန ဩဃကျောင်း၌၊ ဂိုဏ်းအောင်မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား လုပ်ကျွေးပြုရ ကိုးကွယ်သော အာမျိုးထားဆည်ဘိက္ခုနီသံဃာအား သင်္ကန်းလှူလိုကြောင်း လျှောက်ထားလေရာ၊ သင်တို့သည်မျှားသော ကိစ္စရှိကုန်ဖါ။ မျှားသောပြဿနယ် ရှိကုန်ဖါ၊ဟုဆိုခြင့် မလှူရန် အာန့်ရာယ်ကိုပြုလေဖါ။ထိုအလုပ်အကျွေး အာမျိုးသားဖါအိမ်ကိုလည်း မျှားမကြာမီ ပြီးလောင်ကွမ်းလေရာ၊ထိုအာမျိုးသားက၊ငါတို့မှာ သင်္ကန်းလှူရန် လျှောက်ထားသော်လည်း လှူဒါန်းခွင့်မရကုန်။ယခုအိမ်နှင့်တကွ ပစ္စည်းပါ

ဒီးစာဖြစ်သွားပြီဖြစ်၍၊ပစ္စည်းလည်းဆုံး,ကုသိုလ်လည်း ဆုံးရဖျေပြီဟုကဲ့ရဲ့ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်္ဂါ....၁-ဝိကပ္ပနာပြုလောက်သော သက်နိုးဇာ်အဖြစ်၊ ၂-သံဃာသို့ညွှတ်သည်ဏ်အဖြစ်၊ ၃-အကျိုးကို ပြုခြင်းကိုကင်း၍ အာန္တရာယ်ပြုခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၂-၂၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဓမ္မိကံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရပါန်းမိန်းမသည် တရားအားလျော်သော သက်နိုးဝေဘန်ခြင်းကိုတားမြစ်ခြားအံ့။ထိုရပါန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဓမ္မိကံ စီဝရဒီဘင်္ဂ်....ဟူသည်ကား၊သမဂ္ဂဖြစ်သော သံဃာသည်အညီအညွတ် စည်းဝေးပြုအပ်သော ဝေဘန်ခြင်းမျိုး။ ။ဟူလို၊

ပညတ်ဘော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှုထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်ဖွန်၊ဇေတဝနံဆွေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီသံဃာအား အကာလသက်နိုး ဖြစ်ပေါ်ရှိသဖြင့် ၎င်းအကာလသက်နိုးကိုဝေဘန်ရန် ဘိက္ခုနီသံဃာသည် စည်းဝေးလေရာ၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ပိမိတပည့်မများအခြားသို့သွားခိုက်ဖြစ်၍ မဖိုလေရကား၊ ၎င်းသက်နိုးဝေဘန်မှုကို တားမြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-သက်နိုးဝေဘန်ခြင်း၏ တရားသည်ဏ်အဖြစ်၊ ၂-တရားဏ်ဟု အာမဏ်ရှိသည်ဏ်အဖြစ်၊ ၃-တားမြစ်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဆတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၃-၂၈။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အဂါရိကဿ ဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် လူအား၎င်း, ပရိဗိုဇ်ရဟန်းအား၎င်း, ပရိဗိုဇ်မအား၎င်း ဝတ်ရုံလောက်သောကပ္ပဒိန္နုထိုးသော ရဟန်း၏သက်နှံးကိုပေးငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါဝိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟူလို။ ။ဤ၌၊အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်ခွနေသော လူမှန်သမျှသည် အဂါရိကမည်၏။ သာသနာတော်ဝင် ရဟန်းသာမဏေကမှတပါး သာသနာပ ရဟန်းများကဲ့သို့ ဝတ်ရုံနေထိုင်ကာ တရားကျင့်သူသည် ပရိဗိုဇ်မည်၏။ သာသနာတော်ဝင် ရဟန်းမိန်းမ,သိက္ခမာန်၌ သာမဏေကမတို့မှတပါး သာသနာပ ဘိက္ခုနီမများကဲ့သို့ ဝတ်ရုံကာ တရားကျင့်သူမိန်းမများသည် ပရိဗိုဇ်မမည်၏ဟု အာထူးကိုမှတ်။ ။သာသနာတော်ဝင် သိတင်းသုံးဘော်တို့အား သက်နှံးကိုပေးသော်သည်း အာပတ်မသင့်ပေ။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့တွင်္ဂတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ရွာကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကစေတတ်သော သူတို့အား၎င်း, ကိုယ်တိုင်ကသော သူတို့အား၎င်း, ကြိုးတန်းလျှောက်ကျွမ်းသမားတို့အား၎င်း, မျက်လှည့်သမားတို့အား၎င်း, အိုးစည်သမားတို့အား၎င်း, မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကိုပွါကြည့်သူပရိသတ်၌ ပြောကြားစေရန်၊ရဟန်းတို့၏ သက်နှံးကိုပေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ရဟန်းတို့၏သက်နှံး၏အဖြစ်၊ ၂-သိတင်းသုံးဘော်,မိဘတို့မှ တပါးသောသူတို့ကိုပေးခြင်း၊ ၃-အမြဲပေးသည်၏အဖြစ်၊ ဤအင်္ဂါ၁ သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပဘ်သင့်၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၄-၂၉။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဒုဋ္ဌလစ္ဆိကရပဋ္ဌာသာယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အားနည်းသော၊ဝါ-မသေချာသော၊ သက်နှံး

ရန်းခြင်းဖြင့် သက်နိုး **အာခါ**ကာသကို လွန်စေခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ ခုဇ္ဇလစီဝရေပဋ္ဌာသာယ-ဟူသည်မှာ၊ မသေမချာ၊လျှောက်ထားဘူးသော သက်နိုးကိုရအံ့ဟူသော အာသာကို ဆိုလိုသည်။ **စီဝရကာလံ**-ဟူသည်ကား၊ကထိန်မခင်းပါမူ၊သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှစ၍၊တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့အထိ၊တလသည်ထင်း၊ ကထိန် ခင်းပါမူ ကထိန် နုတ်သော နေ့တိုင်အောင်သော ကာလသည်ထင်း-စီဝရကာလမည်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုနိုးအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဝါကျွတ်ကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သက်နိုးကို ဝေဘန်ကုန်အံ့ဟု စည်းဝေးကုန်လတ်သော်၊ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား တတ်နိုင်ပါမူ သက်နိုးလှူလိုပါသည်ဟု မသေမချာ ပိမိဒါယကာမျှား၏ လျှောက်ထားဘူးသောစကားကို အကြောင်းပြု၍၊ရှင်မတို့-သက်နိုး ဝေဘန်ခြင်းကို ဆိုင်းငံ့ကြဦး။။ကျွန်ုပ်အား၊ဒါယကာတဦးကသက်နိုးလှူရန် လျှောက်ထားဘူးသည်ဟု ပြောဆို တားမြစ်ခြင်း တည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ခုဇ္ဇလစီဝရ၏အာဖြစ်၊ ၂-ခုဇ္ဇလဟုအာမှတ်ဉီး၊သည်၏အာဖြစ်၊ ခဲ့-တားမြစ်ခြင်း။ ဤအာဂ်ါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဒဿမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၅-၃၀။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဓဒ္ဓိကံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

နံဂ္ဂဝဂ္ဂေါတ္ထိတာတိယော။

အာကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည် တရားအားလျော်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားမြစ်ပြုံးအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ ဧဖြိုက်ံကာထိနုဒ္ဓါရံ....ဟူသည်ကား၊ ဘိက္ခုနီသံဃာအား အာဂါလသက်နိုး ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၊ သက်နိုးဒါယကာသည်၊ ကထိန်ခင်းခြင်းကြောင့် ရသင့်ရထိုက်သော အာကျိုးအာနိသင်၏ အမျှဖြစ်သော လာဘ်ကိုငုံး,ထိုထက် ပိုလွန်သောလာဘ်ကိုပုင်း,ပေးပြီး၍၊သမဂ္ဂဖြစ်သော ဘိက္ခုနီသံဃာသည် အညီအညွတ် စည်းဝေး၍ ဥတ္တိ ဒုတိယကံဖြင့် ကထိန်နုတ်ခြင်းပင်တည်း။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့တွင်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ဩရောကျောင်း၌၊ ကိုနိုးအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဥပါသကာတယောက်သည် သံဃာတော်ကို ရည်မှတ်၍၊ကျောင်းဆောက်လှူဒါနိုးပွဲ၌၊ ဥဘတော သံဃာအား အာဂါလသက်နိုးကို လှူဒါနိုးလိုသဖြင့် ဘိက္ခုနီ သံဃာအား ကထိန်နုတ်ရန် လျှောက်ထားလေရာ၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် တရားအားလျော်သော ကထိန်နုတ်ခြင်းကို တားဖြစ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းသတ္တမသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ။)

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

နဝဂဝဂ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

၄-တုဝဋ္ဋဝဂ်။ ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၆-၃၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနိယော ဇေ့။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ တညောင်စောင်းတည်း၌ အိပ်ကုန်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့အားပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဘိက္ခုနိတယောက်ကအိပ်၍၊တယောက်ကထိုင်နေပါမူ၊ ပါဠိတ်အာပတ်မသင့်။ ။ပုဗ္ဗမှတ်။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွင်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ဩရောကျောင်း၌၊ ကိုနိုးအောင်းမွေ့သျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ နှစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနိမ တို့သည် တညောင်စောင်းတည်း အိပ်နေကြ

သည်ကို၊ကျောင်းသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြသော ဒါယကာတို့ တွေ့ရှိကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂ်္ဂါ....၁-ညောင်စောင်းတရုတည်း၏အဖြစ်၊ ၂-နှစ်ယောက်သော ဘိက္ခုနိမတို့၏ အိပ်ခြင်း။ဤအဂ်ါနှစ်ပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၈၇-၃၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီယော ဒွေကေဇ္ဈဲရဏ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

နှစ်ယောက်ကုန်သော ဘိက္ခုနိမတို့သည် တခင်းတည်း၊ တရုံတည်း အိပ်ကုန်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်း မိန်းမတို့အား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ ဤ၌၊ ဇကတ္ထရဏာပါဝုရဏာ-ဟူသည်မှာ၊ ယွန်တို့ ရစကောင်းသော အိပ်ရာခင်း,သင်ဖြူးဟျာ,ကော်ဇော စသည်တို့တွင်၊တထည်ထည်း ခင်းအပ်သော အိပ်ရာခင်းစသည်၌ တစ္ဆေအိပ်၍၊တစဖြင့် ဖြိုခြင်းကိုယူ။တထည်ကိုခင်း၍ တထည်ဖြင့် ခြုံ၍အိပ်ပါမူ၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်၏၊သို့ဖြစ်၍ ယာရုကာလ တရုတည်းသောကော်ဇောရှည်ကြီး၌ အိပ်တော်မူကြရာဝယ်၊အာမတ်ဘဲမဲ့ မအိပ်တော်မူကြပါဘဲ၊တပါး၌နှင့် တပါး၊အာမတ်အသား အဝိုင်းအခြား ပြု၍ အိပ်အပ်၏။ထိုသို့ မအိပ်ပါမူ၊ဇကတ္ထရဏာ ဖြစ်မှုကြောင့် ရဟန်းတော်များလည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန် ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ နှစ်ယောက်သောဘိက္ခုနိမတို့သည်၊တခင်းတည်း,တရုံတည်း,အုတ္တရတကွ အိပ်ကြသည်ကို ကျောင်းကို လှည့်လည်ကြည့်ရှုကုန်သော ဒါယကာတို့ တွေ့ရှိကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းပဌမသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ။)

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့် ပြီး၏။

ဝိနယဂုဠ္ဍဏ္ဍုဒ္ဒိပနီကျမ်း။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၈-၃၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုနိယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရဟန်းမိန်းမတဦးအား၊ စိတ်မချမ်းသာအောင် ပြုငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤ၌၊ အဖါသု-ဖါအရ၊ မပန်ကြားမူ၍ ဘိက္ခုနီမ၏ ခွေ့၌ စကြိုသွားခြင်း, ထိုင်ခြင်း, စာဖိုချခြင်း စသည်ကို ပြုခြင်းကိုယူ။ ။ဤသို့ပြုရာ၌၊ပယောဂတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနီ-မည်သော ဘိက္ခုနီမသည်၊များသောအကြားအမြင်ရှိခြင်း, နိကာယ်ကို ဆောင်နိုင်ခြင်း, တရားကို ကောင်းစွာဟောနိုင်ခြင်း, ရဲရင့်ထက်မြက်ခြင်း,စသော ဂုဏ်ကြောင့် လူအပေါင်းတို့သည်၊ ၎င်းဘဒ္ဒကာပိလာနီဘိက္ခုနီမကို မြတ်ဖါဟူကိုးမွမ်းကြကာ၊ကြည်ညိုခြင်း သဒ္ဓါတရားဖြစ်ကြကုန်၍၊ရှေးဦးစွာ ဆည်းကပ်ကြပြီးမှ၊နောက်အခါ ထုလွှနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမကို၊ဆည်းကပ်ကြကုန်၏။ထုလွှနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည်၊ ဆိုသို့ ကြည်ညိုဆည်းကပ်ကြသည်ကို ငြူ။စူခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍၊ဘဒ္ဒကာပိလာနီ ဘိက္ခုနီမ၏ ခွေ့၌ “သိစေခြင်း များကုန်,တောင်းခြင်း များကုန်သော ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊အလို နည်းကုန်သတဲ့,ရောင့်ရဲ ကုန်သတဲ့,စသော အပြစ်စကားစောင်းမြောင်း ပြောဆိုကာ၊ စကြိုသွားခြင်း,ရပ်ခြင်း,အိပ်ခြင်း, စာပေဖို့ချခြင်း, စသည်ကို ပြုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခ်က် ၇....၁-ရဟန်းမိန်းမ၏အဖြစ်၊ ၂-မချမ်းသာမှုကို အလိုရှိသည်၏အဖြစ်၊ ၃-မချမ်းသာအောင် ပြုခြင်း၊ ၄-မပန်ကြားခြင်း။ ဤအင်္ဂါ ၇လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၈၉-၃၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဒုဂ္ဂိတံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဗျားနာသော အတူနေတပည့်မကို မိမိမှ လည်း မလုပ်ကျွေးမပြုစုခြင်းဌာန်။ သူတပါးကို လုပ်ကျွေး ပြုစုစေခြင်းဌာ ကြောင့်ကြခြင်းကို မပြုခြင်းအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့် ၏-ဟူလို။ ။ဤ၌၊ **သမာနဓိဓိနိ**-၏အရ၊ ဥပစ္ဈာယ်ယူ သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်မကို ယူအပ်၏ သဒ္ဓိဝိဟာရိကတပည့်မကို မလုပ်ကျွေးမပြုစုပါမူ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။အကယ်စွဲ၍ တပည့်မ,သားမကောမတို့ကို မလုပ် ကျွေးမပြုစုပါမူ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန ဂန္ဓကျောင်းဌာ၊ ကံနိုးအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဗျားနာသော သင်္ဃဝိဟာရိကတပည့်မကို မိမိ ကိုယ်တိုင်လည်း မလုပ်ကျွေးခြင်း,သူတပါးလုပ်ကျွေးခြင်းဌာ ကြောင့်ကြ ကိုမပြုခြင်းတည်းဟူသောဒုကြောင်းကြောင့် ပညပ်ဘော်မူသည်။

အက်ဂါ....၁-ဂိလဲဝနဒုဗ္ဗလဖြစ်၊၂-သင်္ဃဝိဟာရိကတပည့်မ၏အဖြစ်၊ ၃-နွင့် ပြုမှုမရှိဆည်၏အဖြစ်၊ ၄-မလုပ်ကျွေးအံ့ဟု ဝန်ချခြင်း။ ဤအင်္ဂါလေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၀-၃၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုနိယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ဒုကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည် ရဟန်းမိန်းမအား တံခါးဘွဲ့ရှိသော ပုဂ္ဂလိက ကျောင်းကိုပေးပြီး၍၊ အမျက်ထွက်သည်ဖြစ်၍ နှုတ်ဆိတ်သည်ဖြစ်၍ မိမိ မှုလည်းနှင်ထုတ်ခြင်းအံ့ သူတပါးကိုလည်း နှင်ထုတ်စေခြင်းအံ့။ ထိုရဟန်း မိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပိတောက်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၅၏သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိဖြည့်မှန်၊ဇေတဝန် ဣရောကျောင်း၌၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘဒ္ဒကာပိလာနိဘိက္ခုနိမသည် သာဂေတမြို့၌ ဝါဆိုလေရာ၊ တစုံတခဲ့ သောအကြောင်းဖြင့် နှိပ်စက်ရက်စား၊သာကေတမြို့၌ မနေလိုသဖြင့် ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမဏ၏အထံသို့၊ ရှင်မ-အာက္ခန္ဓိပါအား၊အကယ်၍ ကျောင်းပေးပါမူ သာဝတ္ထိဖြည့်သို့ ပြန်လာလိုကြောင်းကို တမန်လွှတ်၍ ပြောကြားစေရာ၊ ကောင်းပြီ-လာခဲ့ဟု ဆို၍၊ဘဒ္ဒကာပိလာနိ ဘိက္ခုနိမသည် သာကေတမြို့မှ ပြန်လာသဖြင့်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနိမသည် ဘဒ္ဒကာပိလာနိ ဘိက္ခုနိမအား ကျောင်းကိုပေးလေ၏။ထိုနောက် ဘဒ္ဒကာပိလာနိ ဘိက္ခုနိမသည် ရှေးဆို အပ်ပြီးသောအတိုင်း အကြားအဖြင်များခြင်း,နိကာယ်ကို ဆောင်နှင်ခြင်း, စသည်ဂဏ်ကြောင့် လူအများကြည်ညိုလေးစားများခြင်းကို ငြူစူ၍၊ပိမိပေးပြီးသောကျောင်းမှ နှင်ထုတ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ၊(ကြွင်းသော စကားလုံးစုံသည် သံဃိကဝိဟာရ နိကဇုနသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူပြီ။)

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၁-၃၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သံသဋ္ဌာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ဒေဝကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် သူကြွယ်နှင့်ဂင်း, သူကြွယ်သားနှင့်ဂင်း, နှီးနှောခွဲနေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမကို ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၊ ရှင်မ ဆင်သည်သူကြွယ်နှင့်ဂင်း, သူကြွယ်သားနှင့်ဂင်း,နှီးနှော၍ မနေထင့်။ရှင်မ ဆင်သည်နှီးနှောခြင်းမှ ဆိတ်လော့။နှမ၏ နှီးနှောခြင်းမှ ဆိတ်ခြင်းကိုသာလျှင် သံဃာသည်ချီးမွမ်း၏ဟု ဆိုအပ်၏။ဤသို့လျှင်ထိုရဟန်းမိန်းမသည် အကြား သောရဟန်းမိန်းမတို့ကဆိုဆုံးမအပ်ပါလျက်ရှေးအတိုင်းသာလျှင် ချီးမြှောက် ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမကို အကြားသော ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ထိုအယူကို စွန့်စေခြင်းငှါ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမအပ်၏။၊

သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် ဆိုဆုံးမ၍ ထိုအယူကိုအကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့။ဤသို့ အယူကိုစွန့်ပါမူ ကောင်းဖြတ်၏။ အပြစ်မရှိ။အကယ်၍ အယူကိုမစွန့်ပါမူ ထိုရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန် ကျောကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနိမသည်၊သူကြွယ်နှင့်ရင်း,သူကြွယ်သားနှင့်ရင်း, နှီးနှော၍ နေခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော် မူသည်။ ။ (ကြွင်းပဌမဒုဋ္ဌသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူ၏။။)

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

သဉ္ဇာမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၂-၃၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အနောဝရဋ္ဌေ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းပိန်းမသည် ရုံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု သရုတ်အပ်သော ဘေး ဘျမ်းရှိသောတိုင်း၏အတွင်း၌ အဘော်ကုန်သည် မပါဘဲ ဒေသစာရိသွား ငြားအံ့။ထိုရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤ၌၊အနောဝရဋ္ဌ....ဟူသည်ကား၊အကြင်မင်း၏တိုင်းပြည်၌ မိမိနေ၏။ ထိုမင်း၏ တိုင်းပြည်ပင်တည်း။မိမိနေသော တိုင်းပြည်သည် အနောဝရဋ္ဌ မည်၏-ဟု ဆိုလိုသည်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွန်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနိမတို့သည် ရုံရှာဘွယ်ရှိ၏ဟု သရုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းရှိသော မိမိနေသော တိုင်း၏အတွင်း၌ အဘော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရိကြွချိ ကြရာ၊သေသောက်ကြွးစသော လူဆိုးတို့သည် ဖျက်ဆီးကြခြင်းတည်းဟု သောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

ခံ၇၄ ဝိနယဂုဠ္ဍဏ္ဍဒီပနီကျမ်း။

အခ်က်၇....၁-အာနန္ဒာဂရုဠ္ဍ၏ အာဖြစ်၊ ၂-ဘေးမကင်းသည့်၏ အာဖြစ်၊ ၃-ခွင့်ပြုမှုမရှိခြင်း၊ ၄-ဒေသစာရိသွားခြင်း။ ဤအာဂ်၇လေးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် ၊အဘွင့်။

၉၃-၃၈။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ တိရောရဋ္ဌေ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဖွံ့ရာတွယ်ဖို့၏ပါ သမုတ်အပ်သော ဘေး ဘျမ်းရှိသော တိုင်းတပါး၌ အဘော်ကုန်သည်မပါဘဲ ဒေသစာရိကြွသွား ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊တိရောရဋ္ဌ....ဟူသည်ကား၊မိမိနေသောတိုင်းပြည်မှအပ၊တခြား ဖြစ်သော တိုင်းပြည်တည်း။

ပညပ်တောင်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝဋ္ဌု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန် ဣရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ဖွံ့ရာဘွယ်ရှိ၏ပါ သမုတ်အပ်သော ဘေးဘျမ်းရှိသော တိုင်းတပါးသို့ ဒေသစာရိကြွချီရာ၊ သေသောက်ကြွေးစသော လူဆိုးတို့သည် ပျက်ဆီးကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(အဂံ၇-၌အတိုင်းသိ။)

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၃-၃၉။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အန္တောဝဿံ။ဝ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဝါတွင်း၌ဒေသစာရိသွားငြားအံ့။ ထိုရဟန်း မိန်းမအား ပါဒိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မွန်၊ဝေဠုဝန် ကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သံသည် ဝါတွင်းခွဒေဿစာရိကြွချိကြရာ၊လူအများ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော် မူသည်။ ။(ကြွင်း ရှေ့အတိုင်းသိ။)

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ဒဿမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၅-၄၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဝဿံဝုဋ္ဌာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

တုဝဋ္ဌဝဂ်ကို စတုတ္ထဝဂ်။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဝါကျွတ်ပြီး၍၊ ယုတ်သောအားဖြင့် ခြောက် ယူဇနာ,ငါးယူဇနာတို့တိုင်တိုင်၊ဒေဿစာရီ မကြွချိဘဲနေငြားအံ့။ ထိုရဟန်း မိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မွန်၊ဇေတဝန် ကျောင်းခွ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုအာရဝ်ခွပင် ဝါဆို၍၊ထိုအာရဝ်ခွပင် ဆောင်းလ, နွေလ တို့ကို လွန်စေ၍၊ ဒေဿစာရီ မကြွချိဘဲ နေကြရာ၊လူအများ ကဲ့ရဲ့ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊

အဂ်ါ....၁-ဝါကျွတ်သည်၏ အဖြစ်၊ ၂-ခွင့်ပြုမှု မရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ၃-ငါးယူဇနာ ခရီးကို မလွန်စေခြင်း။ ၍အာဂီါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ် သင့်၏။

ဒဿမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

တုဝဋ္ဌဝဂ်အဘွင့် ပြီး၏။

၅-စိတ္တာဂါရဝဂ်။ ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၉၆-၄၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ရာဇာဂါရံဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းသည်၊မင်း၏ ကစား‌ရာအိမ်သို့၎င်း,ကစား‌ရာ ပန်းချီဆေး‌ရေး‌စသော‌စရပ်သို့၎င်း,ကစား‌ရာအာရာမ်သို့၎င်း,ကစား‌ရာ ဥယျာဉ်သို့၎င်း,ကစား‌ရာ‌ဧရကန်သို့၎င်း,ကြည့်ရှုခြင်း‌ငှါ သွား‌ငြား‌အံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမ အား‌ပ်စိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ရဟန်းများအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏-ဟူလို။

ဤ၌၊ ရာဇာဂါရံ-၏အဋ္ဌကထာ၊မင်း၏ကစား‌ရာ အိမ်ကိုသာ ယူအပ်သည်မဟုတ်။အများတို့၊ တရုံတယောက်သော‌သူ၏ ကစား‌ရာ အိမ်ကိုလည်း ယူအပ်၏။ ။အာရာမနှင့် ဥယျာနတို့၏ အထူး‌ကား၊မြို့တွင်း၌ ပြုအပ်သော ကစား‌ရာ အရပ်သည်- အာရာမမည်၏။ မြို့ပ၌ ပြုအပ်သော ကစား‌ရာအာရပ်သည်-ဥယျာနမည်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွန်တင်၊ဘုရား‌ရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်း‌အောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ပဿေနဒိကောသလမင်းကြီး၏ ဥယျာဉ်တော်၌ ဆန်းကြယ်သော‌အိမ်ဝယ်၊ ဥာဏ်အထင်ဖြင့် စိရင်အင်သော ဆန်းကြယ်သော ရုပ်စုံကိုပြုလုပ်ထား‌လေ၏။ ဆင်ဖွဂိုဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုဆန်းကြယ်သော ရုပ်စုံဖြင့် ချယ်လယ်ပြုလုပ်ထား‌အင်သော အိမ်တော်ကို ကြည့်ရှုခန်သွား‌ရောက်ကြခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်း‌ကြောင့် ပညပ်တော် မူသည်။ ။(အဂ်ါ-စသည်ကို၊ ၌ နစ္စဒသနသိက္ခာပုဒ်အာတိုင်း‌သိ။)

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး‌ပြီ။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၇-၄၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အာသန္ဒိံ ဝါ။ပ။ပလ္လင်္ကံ ဝါ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အကြေခြုံရှည်သော ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်ကိုင်း,သား‌ရဲရုပ် အကြေခြုံသော ပလ္လင်ကိုင်း, သုံး‌ဆောင်ငြား‌အံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ အာသန္နီနှင့်ပလွှကို-အထူးကား၊ မြတ်စွာဘုရား လက်ရှိသစ်ထက် ရှည်သော အခြေခိုသော ညောင်စောင်းသည်-အားသန္နီမည်၏။ အခြေခို့ ခြသေ့၊ သစ်၊ ကျား၊ စသော သားရဲရုပ်တပ်ထားသော မင်္ဂလာကောင်း သောနေရာသည်-ပလွှကိမည်၏-ဟုမှတ်၊

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန် ဩကျောင်း၌၊ ကိုးနှောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အခြေခိုရှည်သော ညောင်စောင်း၊ သားရဲရုပ် တပ်သော ပလ္လင်ကို သုံးဆောင်ကြခြင်းဘည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ် တော်မူသည်၊

အင်္ဂါ....၁-အာသန္နီ၏အဖြစ်၊ ပလ္လင်၏အဖြစ်၊ ၂-ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၈-၄၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သတ္တံ ကန္တေယျ၊ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ချည်ကို ငင်ငြား၏၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသတဲ့၊

ဤ၌၊ သုတ္တံ-ဖျိအရ၊ ချည်တို့သည်၊ ၁-ခေါမ, နာနတ်ချည်၊ ၂-ကပ္ပါသိက, ဝါချည်၊ ၃-ကောသေယျ, ပိုးချည်၊ ၄-ကမ္ဗလ, သားမွေးချည်၊ ၅-သာဏ, ပိုက်ဆံထွေ်ချည်၊ ၆-ဘင်္ဂ, ဘင်ချည်-ဟူ၍ ခြောက်မျိုးဖို့ကုန်၏။ ဤချည် ဘုံကို ငင်တိုင်းငင်တိုင်း ပယောဂ, မငင်မီရှေးအတိုင်းဖြစ်သော်ဖန်မှစသော ပယောဂ, တို့၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ငင်တိုင်းငင်တိုင်း ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန် ဩကျောင်း၌၊ ကိုးနှောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနိမတ္ထံသည် ချည်ကို ငင်ခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-မငင်အင်သော ချည်ဖျဲ၏အဖြစ်၊ ၂-ငင်ခြင်း။ဤအာဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၉၉-၄၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဒိဟိဝေယျာဝစ္ဆံကရေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် လူတို့၏အမှုကြီးငယ်ကို ပြုငြားအံ့ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤ၌၊ ဒိဟိဝေယျာဝစ္ဆ-၏အရ၊ ပိတာတို့၏ယာဂုချက်ခြင်းစသော အမှုကြီးငယ်ကိုပြုသော ရဟန်းအားပင် အာပတ်သင့်၏၊သို့သော်မိမိ၏အမှုကို ပြုသောသူ၏အမှုကိစ္စကိုပြုလုပ်ပါမူ အာပတ်မသင့်။သံဃာဘော်, စေတီစသည်တို့၏အလိုငှါ ပြုလုပ်ကုန်သော လူတို့အား ကူညီ၍ပြုလုပ်ပါမူလည်း အာပတ်မသင့်-ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံးသွင်ဒုံတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှနံ၊ ဇေတဝန ကျောင်းဌာ၊ ကိုနိုးအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတ္ထံသည် လူတို့၏အမှုကြီးငယ် အသွယ်သွယ်ကို ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-လူတို့၏အမှုကိစ္စ ကိုပြုခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုမှုမရှိသည်၏အဖြစ်။ ဤအင်္ဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၀-၄၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုနိုယာ ဧဟာဝေသု။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ရှင်မ-လာလှည့်၊ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေလော့ဟု ရဟန်းမိန်းမသည် ဖြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံ

လျက်၊ထိုရဟန်းမိန်းမသည် နောက်၌အာနန္ဒာရဟယ်မရှိဘဲ၊မိမိမျှသည်း မငြိမ်းငြားအံ့။ငြိမ်းစေခြင်းငှါ လုံ့လကိုမျှလည်း မပြုငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုဘုရားသုံးလျှံထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန် ကျောင်းဌာန၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတယောက်သည်၊ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမ၏အာထံသို့ ချဉ်းကပ်၍၊ ရှင်မ-လာလတ္တည့်။ ဤအဓိကရဏ်းကို ငြိမ်းစေလော့ဟု ပြောဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊ မိမိကိုယ်ကိုင်လည်း မငြိမ်းစေ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါလည်း လုံ့လမပြုခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း စိဝရသိဇ္ဇနသိက္ခာပုဒ်နှင့် တူပြီ။)

ပဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၁-၄၆။ ။ယာ နံ ဘိက္ခုနိ အဂါရိကာသဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ လူ,ပရိဗိုဇ်,ပရိဗိုဇ်မ,တို့အား မိမိ လက်ဖြင့် ခဲဘွယ်,ဘောဇဉ်ကို ပေးငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကိုဘုရားသုံးလျှံထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန် ကျောင်းဌာန၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည်၊ ကစေတတ်သော သူ,ကိုယ်ကိုင် ကသောသူ, ကြိုးတန်းလျှောက်,ကျွမ်းသမား, မျက်လှည့်သမား,အိုးစည်သမား,တို့အား ပရိသတ်စည်းဝေးရာ၌ မိမိ၏ကုလ်ားကေျးဇူးကို ပြောဆိုစေခန်း၊မိမိလက်ဖြင့် ခဲဘွယ်,ဘောဇဉ်,တို့ကို ပေးခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၇....၁-ရေဒနိပ္ပန္နတပါး၊ မျိုအပ်သော ခဲတွယ် ဘောဇဉ်အဖြစ်၊ ၂-သိတင်းဘုံဘော် ငါးယောက်မှ၊ တပါးသော သူကို ဒိဋိ လက်ဖြင့် ပေးခြင်း။ ဤအဓိကရဏ်ပါး ပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

သဇ္ဈုမပါစိတ်သိက္ခံဝပုဒ် ၊အဘွင့်။

၁၀၂-၄၇။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ အာဝသထစီဝရံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည်ဥတုနှီးသက်နှီးကို့မစွန့်မူ၍ သုံးဆောင်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤ၌၊ အာဝသထစီဝရံ-ဟူသည်ကား၊ ဥတုလာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည် သုံးဆောင်စေကုန်သဘည်းဟုဆို၍ လှူဒါန်းအပ်သောဥတုလာသောအခါ အတွင်းခံအဖြစ်ဖြင့် ဘိက္ခုနီမတို့လွှည့်၍ဝတ်အပ်သော သက်နှီးပင်တည်း။ထိုဥတုနှီးသက်နှီးကို တရက်,နှစ်ရက်, သုံးရက်တိုင်အောင် ဝတ်ကောင်း၏။ လေးရက် မြောက်သောနေ့၌ အခြားသော ဘိက္ခုနီမစသည်ကို မစွန့်ဘဲဝတ်ပါမူ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလှုံ့ထွင်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန ကျောင်းဌာန၊ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထိုလူနှစ်ဘိက္ခုနီမသည် ဥတုနှီးသက်နှီးကို မစွန့်မူ၍ ဝတ်နေရာ၊ အခြားသော ဘိက္ခုနီမတယောက်သည် ဥတုလာသောအခါ၊ ဝတ်စရာ ဥတုနှီးသက်နှီးမရှိခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဓိ၇....၁-အာဝသထစီဝရ၏ အဖြစ်၊ ၂-လေးရက် မြောက်သည့်အဖြစ်၊ ၃-လျော်ရှိမစွန့်ခြင်း၊၄-သွင်ပြုမှုမရှိသည်၏အဖြစ်။ ဤအဓိကရဏ်လေးပါး ပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

အဋ္ဌမပါဒိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွဲ့င့်။

၁၀၃-၄၈။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အာဝသထံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် တံခါးဘွဲ့ရှိသောကျောင်းကို စောင့်စိမ့်သော ၌ မစွန့်မူ၍၊ ဒေသစာရီ သွားငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။တံခါးအနှံ့မရှိသော ကျောင်းကိုမစွန့်ဘဲသွားပါမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလှုံ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ယိမိနေသောကျောင်းကို အခြားသော ဘိက္ခုနီမတို့အား အပ်နှံခြင်း,စွန့်ခဲခြင်း,မရှိပါဘဲ ဒေသစာရီသွားလေရာ၊နောက်မကြာမီပင် ၎င်းကျောင်းကို မီးထောင်လေ၏။ ကျန်ရှိသော ဘိက္ခုနီမတို့ကလည်း အပ်နှံစွန့်လွှတ်၍ မထားခဲ့ခြင်းကြောင့် ၎င်းကျောင်းတွင်းရှိ၊တစုံတခုသော ပစ္စည်းပျောက်ခဲ့သော် တာဝန် ဖြစ်မည်ကို ကြောက်၍ မည်သူမျှ မကိုင်ဝံ့ မသယ်ဝံ့ဘဲ ရှိကြသဖြင့် ပစ္စည်းများပါ မီးလောင်ကျွမ်းလေ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ကျောင်းတွင်းရှိပစ္စည်းများကို ထုတ်ယူထားကြပါ၏လော့ဟု မေးလေရာ၊ မထုတ်ယူကြကြောင်းကို ပြောကြသောအခါ၊ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီမတို့ကို များစွာကဲ့ရဲ့ခြင်း, ဆုံးမခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....၁-တံခါးဘွဲ့ရှိသော ကျောင်း၏အဖြစ်၊ ၂-ကျောင်းမှာဘဲသွားခြင်း၊ ၃-ခွင့်ပြုမှုမရှိသည်၏အဖြစ်။ဤအဓိ၏သုံးပါးပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီး၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၄-၄၉။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ တိရစ္ဆာနဝိဇ္ဇံ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊မင်္ဂဖိုလ်မှ ဘိလာဖြစ်သော အကောတ်ကို သင်ကြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။ဤ၌

တိရစ္ဆာနဝဇ္ဇ-ဟူသည်မှာ၊ ဆင်အတတ်, မြင်းအတတ်, ရထားအတတ်, လေးအတတ်, သန်လျက် ဆုပ်ကိုင်သော အတတ်, အာဝုဓအာမန္တာန်, သေဿာပနမန္တာန်, အာဆိပ်ဆေးနှင့် ယှဉ်ခြင်း စသည် အပြားရှိသော သူတပါးကို သတ်ခြင်းကို ပြုတတ်သော အတတ်မျိုးတည်း။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိကွာပုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ဣရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနိမတို့သည် တိရစ္ဆာနဝဇ္ဇ အတတ်တို့ကို သင်ယူကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော် မူသည်။ ။(ကြွင်းရှေးအတိုင်းသိ။)

နဝမပါစိတ်သိကွာပုန်အဘွင့် ပြီး၏။

ဒသမပါစိတ်သိကွာပုန် အဘွင့်။

၁၀၅-၅၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ တိရစ္ဆာနဝဇ္ဇံ ဝါစေယျ။ပေ။ပါစိတ္တိယံ။

စိတ္တာဂါရဝတွေ့ပါ မည်မော။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ မဂ်ဖိုလ်မှ ဘိလာဖြစ်သော အတတ်ကို ပို့ချငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၍သိကွာပုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ဇေတဝန် ဣရကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိ ဘိက္ခုနိမတို့သည် တိရစ္ဆာနအတတ်ကို ပို့ချခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခ်က်ခါ....၁-တိရစ္ဆာနအတတ်၏ အဖြစ်၊ ၂-ပို့ချခြင်း၊ ၃-ခွင့်ပြုအပ်သော အကြောင်း မရှိသည်၏ အဖြစ်။ ဤအခ်က်ခါသုံးပါး ပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒသမပါစိတ်သိကွာပုန်အဘွင့် ပြီး၏။
စိတ္တာဂါရဝဂ်အဘွင့် ပြီး၏၊

၆-အာရာမဝဂ်။ ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်။

၁၀၆-၅၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဇာနံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သိလျက် ရဟန်းဂို်သောအာရာမ်သို့ မဲပန်ဘဲ ဝင်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤဌာန၊အနာပုစ္ဆာ၏အာရာ၊ ပန်ကြားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များကား၊ ရဟန်း, သာမဏေ, အာရာမ်စောင့်သံ့ာ သူတို့တည်း။ယာဉ်စွမ်းဆုံး သစ်ပင်ရင်းခွံ ရဟန်းနေ၍၊ ထိုအာရာမ်သို့ ဝင်လိုပါမူ ပန်ကြားခြင်သာ ဝင်ရာ၏။ မပန်သော ဘိက္ခုနီမအား အာရာမ်မဂို်သော် ဥပစာကို,အာရာမ်ဂို်သော် အာရာမ်ကိုလွန်သော် ပဌမဘဝါးလွှမ်းဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ဒုတိယ ဘဝါးလွှမ်းဖြင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အနကြာင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မွန်၊ဇေတဝန ဥယျာဉ်ကျောင်းခွံ၊ ကိုန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ များစွာသောရဟန်းတို့သည် ရွာ၏အနီးဖြစ်သောကျောင်းခွံ၊ ဇကသိမပါ သင်းဝိုင်တထည်တည်း ဝတ်ကြ၍ သက််နှံးချုပ်နေကြရာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် မပန်ကြားဘဲ ကျောင်းအဝင်းသို့ ဝင်လာကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

ဤဌာန၊ "**သန္တံ ဘိက္ခုံ**" "**ဇာနံသဘိက္ခုကံ**" တို့ကား၊အာနုပညပ်တည်း။ ပဌမအာနုပညပ်ကို ထိုရဟန်းတို့သည် ထိုကျောင်းမှအာရာမ်တပါးသို့ ခေတ္တ ဘဲသွားကြ၍၊ ပြန်လာကြသောအခါ၊ ဘိက္ခုနီမတို့ လာရောက် ဆည်းကပ် ကြလေရာ၊ ရှင်မတို့-အာဘယ်ကြောင့် သင်တို့ဆည် ကျောင်းအာတွင်းခွံ တမျက်လှည်းခြင်း,သောက်ရေ,သုံးဆောင်ရေတည်ထားခြင်းတို့ကို မပြုကြ သနည်းဟု ရဟန်းတို့က မေးကြသောအခါ၊မြတ်စွာဘုရား၏ "**မပန်မူ၍ အာရာမ်အာတွင်းသို့မဝင်အာပ်**"ဟု ပညပ်တော်မူအာပ်သောကြောင့် ကျောင်း တွင်းဘို့ မဝင်ရသဖြင့်၊တမျက်လှည်းခြင်း စသည်ကို မပြုရပါကြောင်းကို လျှောက်ထားကြရကား ခွင့်ပြုပညပ်တော်မူသည်။

ဒုတိယအာနုပညပ်ကိုကား၊ ရှေးအာတူပင် ရဟန်းတော်တို့သည် အာရာပ် တပါးသို့ ကြွသွားကြ၍ တဘန်ပြန်လာကြရာ၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကြွလာ

သည်ကိုမသိကြ၊ အရဝ်တပါးသို့ ရဟန်းတော်များကြွသွားကြ၏ ဟူသော အမှတ်ဖြင့် ကျောင်းတွင်းသို့ ဝင်ကြရာ၊ရဟန်းတော်များကဲ့ တွေ့ရှိကြသဖြင့် အဝင်လေသေးလော, မဒူဝင်လေသလောဟု သံသယ ဖြစ်ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ခွင့်ပြုပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၇....၁-ရဟန်းရှိသောအရာမ်၏အဖြစ်၊ ၂-ရဟန်းရှိ၏ဟု အမှတ် ရှိသည်၏အဖြစ်၊ ၃-ဆိုဒူဝပြီးသောအဝိုင်းအုခြားကိုလွန်ခြင်း၊ ၄-ခွင့်ပြုမှု မရှိသည်၏အဖြစ်။ ဤအဓိ၇လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့် ပြီးပြီ။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၇-၅၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ရဟန်းကို ဆဲရေးမူလည်း ဆဲရေးငြားအံ့။ ဘေးကိုမူလည်း ပြုငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်ဆည်၊ဝေသာလီပြည်၊ မဟာဝုန်တောခွ၊ မျှတရှင်ပြီး၊ သိတင်းသုံးတော် မူစဉ်၊ အာရှင်ဥပါလိ မထေရ်၏ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်သော အာရှင်ကပ္ပိတက မထေရ်သည် သုသာန်၌ နေတော်မူရာ၊ဆဇ္ဈဂ္ဂိ ဘိက္ခုနီမတို့၏ အကြီးအကဲ ဖြစ်သော ဘိက္ခုနီမကြီးသည် ပျံလွန်လေသဖြင့်၊ အာရှင်ကပ္ပိဘက မထေရ်ကြီး၏ ကျောင်းအနီး၌ပင် သင်္ဂြိုဟ်၍ အရိုးတို့ကို စေတီတည်ထားလျက်၊ မကြာ မကြာလာရောက်ကြကာ ငိုကြွေးကြကုန်၏။အာရှင်ကပ္ပိတက မထေရ်သည် လည်း ထိုငိုကြွေးသောအသံဖြင့် နှိုင်စက်အာပ်သည်ဖြစ်၍ ထိုစေတီကိုပျက် ဆီးပစ်လေရာ၊ဆဇ္ဈဂ္ဂိ ဘိက္ခုနီမတို့သည် စည် ဝေးကြ၍၊ ငါတို့အာရှင်မ၏ စေတီကို ဤကပ္ပိတကမထေရ်သည် ပျက်ဆီးအာပ်၏။ ၎င်းအရှင်ကပ္ပိတက မထေရ်ကိုသတ်အံ့ဟု တိုင်ပင်ကြသော သတင်းစကားကို ဘိက္ခုနီမ တယောက်သည် အရှင်ဥပါလိမထေရ်အား ပြောကြားရကား၊အာရှင်ဥပါလိ မထေရ်က အရှင်ကပ္ပိတက မထေရ်ကြီးအား ၎င်းအကြောင်းကို တဆင့်

ပြောကြားသဖြင့် ပုန်းအောင်း တိမ်းရှောင်၍ နေရ၏၊ ဆဓွဇဂိဟိကဗြာဟ္မဏမတို့သည်ထည်းအရှင်ကပ္ပိတကမထေရ်၏ကျောင်းကိုခဲတံရှုဖြင့်ပစ်ခတ်ဖျက်ဆီးဖုံးဖိစေ၍၊အရှင်ကပ္ပိတကမထေရ်သေပြီဟူသောအမှတ်ဖြင့် ပြန်သွားကြလေ၏၊ နံနက် မိုးသောက်လေသော်-အရှင်ကပ္ပိတက မထေရ်သည် ဝေဿာလီဂြည်၌ဆွမ်းခံသည်ကို ဆဓွဇဂိဟိကဗြာဟ္မဏမတို့ တွေ့ရှိကြသောအခါ၊ များစွာအံ့အားသင့်ကြ၍၊ မည်သူသည် ငါတို့၏ တိုင်ပင်ခြင်းကိုသွားပြောသနည်းဟု ရုံစမ်းလေရာ၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်ပြောကြားကြောင်းကို သိရှိကြ၍၊ အရှင်ဥပါလိမထေရ်ကိုစဉ်လျက်၊ ငယ်ကျိုးငယ်နာကို ဘေဒကာ-"ဆေတ္တာသည်တို့၏ ဖန်ရည်စွမ်းသောအဝတ်ကို ဝတ်သော, သူခယ်သိမ်းတို့၏ အညစ်အကြေးကို သုတ်သင်သော, ယုတ်သော ဇာတ်ရိုးသော, ဤဥပါလိသည် ငါတို့၏ တိုင်ပင်မှုကိုအဘယ်ကြောင့် ဖျက်ဆီးကာ သူတပါးအားပြောကြားတိသနည်း"ဟု ဆဲရေးကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....၁-ရဟန်း၏ အဖြစ်၊ ၂-ဆဲရေး, ရေရွတ်ခြင်း၊ ၃-အာကျိုးကျေးဇူးကို ရှေးထားခြင်း စသည်တို့၏ မဒ္ဒိုဟ်သည့်အဖြစ်။ ဤအဂ်ါသုံးပါးဖြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၀၈-၅၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ခဋ္ဌိကာတာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ကြမ်းတန်းသည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာကို ရေရွတ်ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ဤ၌၊ခဋ္ဌိကာတာ-အာရ၊ ကြမ်းတန်းဟူသည်၊ အမျက်ထွက်ခြင်းပင်တည်း။ ပရိဘာသေယျ-အာရ၊ ရေရွတ်ဟူသည်မှာ၊ "ဤဘိက္ခုနီမတို့သည် ဒိုက်ကုန်၏၊ မလိမ္မာကုန်။ ကံကိုငုံး, ကမ္မဒေါသကိုငုံး, ကမ္မသဝဂ္ဂတို့ကိုငုံး, ကမ္မဝိပတ္တိကိုငုံး, မသိကြကုန်"ဟု အမှတ်မရှိ တရားရှုခြင်းပြောဆိုခြင်းပင်တည်း။ ကုဏ်းကိုငုံး,ပုဂ္ဂိုလ်ကိုငုံး ရေရွတ်ပါမူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ပညာ်တော်မှုရခြင်းစကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံးထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စဏ္ဍာကာဠိ ဘိက္ခုနီမသည်၊ခိုက်ချန်ပြုဘတ်၏။ ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်စကားကို ပြောဆိုတတ်၏။ သံဃာ၌ ဒေဓိကဂျက်းကို ပြုတတ်၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်ကား၊ ထိုစဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနီမကို ကံပြုအာပ်သည်ရှိသော် တားမြစ်တတ်၏။တနေ့သ၌ ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီမသည် ရွာတပါးသို့ ထွက်သွားလေသော်၊ ဘိက္ခုနီ သံဃာသည်-စဏ္ဍာကာဠိဘိက္ခုနီမအား အာပတ်ကို မရှုမှုဖြင့် ဥက္ခိပနကံ ပြုလေ၏။ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ရွာတပါးမှ ပြန်လာလေသော်၊စဏ္ဍာကာဠိ ဘိက္ခုနီမသည် နေရာခင်းမှ,စသည်ကိုမပြုဘဲနေသဖြင့် ဒေဝကြောင်းကိုမေးလေရာ၊ သင်မရှိခိုက်၊သံဃာတော်သည် အာကျွန်ုပ်အား ဥက္ခိပနကံပြုကြောင်းကို ပြောကြား သဖြင့်-ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီသံဃာအား ဂရုတ်ခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းဒုတိယသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ)။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

စတုတ္ထပါဠိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၀၉-၅၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ နိမန္တိတာဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဆွမ်းကျွေးသော ဒါယကာမှတပါး၊ အခြားသောဒါယကာတို့ကဘိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၎င်း,မိမိကိုယ်တိုင် ပဝါရိတ်သင့်သည်ဖြစ်၍၎င်း, ပင့်ဘိတ်သော ဒါယကာအိမ်မှ အခြားသော အာရပ်၌၊ ခဲဘွယ်ကိုဉင်း,ဘောဇဉ်ကိုဉင်း၊ ၎ မူလည်းခဲငြားအုံ၊စားမူလည်းစားငြားအုံ။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။(ခဲဘွယ်-ဘောဇဉ်၏ အရာ၊အောက်ကဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ)။

ပညတ်တော်မှုရခြင်းဒေဝကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလုံးထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်

ပုထုဇ္ဇားတယောက်သည်၊ ဘိက္ခုနိမတို့ကို ပင့်ဘိတ်၍၊ ဆွမ်းကျွေးလေရာ၊ အချို့သောဘိက္ခုနိမတို့သည် ပဝ်ရိတ်သင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဆွမ်းဒါယကာအိမ်၌ မစားကြဘဲ, ဆွမျိုးအိမ်သို့ သွား၍ ဆွမ်းစားကြခြင်း တည်းဟူသောဒုက္ကဋ်ပညတ်တော်မူသည်။

ဒုတိ.ဒု...၁ ပင့်ဘိတ်အပ်သည်ဖြစ်စေ, ပဝါရိတ်သင့်သည် ဖြစ်စေ, နှစ်ပါးစုံဖြစ်စေ၊ ၂-ပုဏ္ဏားတယောက်သည်ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော ဆွမ်းကို စားခြင်း၊ ၃-ဆွမ်းဒါယကာတို့မဟုတ် အခြားပေးကမ်းခြင်း။ ဤဒုတိယသိက္ခာပုဒ်ပါးပြည့်စုံမှုအာပတ်သင့်၏။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီးပြီ။

ပဌမပါဋိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၁၀-၌။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ကုလမဒ္ဒဏီနိအာသဟ၊ပါဋိတ္တိဒိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အမျိုးဒွေ ဝန်တိုသည်ဖြစ်အံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။**ကုလမဒ္ဒဏီနီ**....ဒွေ၊ ကုလ-အရ၊ အမျိုးတို့သည်၊မင်းမျိုး,ပုဏ္ဏားမျိုး,ကုန်သည်မျိုး, သူဆင်းရဲမျိုးဟူ၍ ၄-ပါး အာပြားရှိ၏။ထိုအမျိုးတို့ဒွေ အခြားသောဘိက္ခုနိမတို့နှင့် မဆက်ဆံစေလို, မလှူဒါန်းစေလိုသောမဒ္ဒရိယစိတ်ရှိသော ဘိက္ခုနိမသည် ကုလမဒ္ဒနီမည်၏။ ။ကုလေမဒ္ဒရော ဇတိသသာဘိကုလမဒ္ဒနီ။ ။ကုသံ မဒ္ဒရာယတီတိ ကုလမဒ္ဒနီနီ။ ။ဟုပြီ။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ,ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဒွေ၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနိမတပါးသည် သာဝတ္ထိပြည်တွင် တခုသောဃရ်းဆင်ဒွေ ဆွမ်းခံသွား သည်ရှိသော်၊တဦးသောအမျိုးအိမ်သို့ရောက်၍ ကောင်းစွာ ခင်းအပ်သော နေရာ၌နေစေပြီးကာ၊ ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးပြုစု၍၊အခြားသော ဘိက္ခုနိမတို့ကို ငဲ့ကွက်ပါမူ ဤအိမ်သို့ကြွလာကာ၊ ဆွမ်းအာလှူခံရန် ပြောတော်မူရန်လျောက်ထားလိုက်လေ၏။သို့သော် ၎င်းဘိက္ခုနိမသည် အမျိုးဒွေ ဝန်တိုသောသဘောရှိသဖြင့်မိမိတွေ့ရှိသမျှသော ဘိက္ခုနိမတို့ကို ဤအမျိုး

အိမ်သို့မသွားကြစေရန်၊ ရှင်မတို့-ဤမည်သောလမ်းဆုံ၌ ကြမ်းတန်းကုန်, ကိုက်တတ်ကုန်သော ခွေးတို့သည်ရှိကုန်၏။ ခက်ထန်ကုန်, ၎ တတ်ကုန်သောနွားလားတို့သည်ရှိကုန်၏။ ခွဲ့ည့်နှက်သည်ရှိ၏၊ မသွားကြလေထင့်ဟု တားမြစ်လေ၏၊ အခြားသောဘိက္ခုနိမတပါးသည်-၎င်းခရီးလမ်းဆုံသို့ ဆွမ်းခံစဉ် ရောက်သွားရာ၊ထိုအမျိုးအိမ်က ရှေးအတိုင်း ကောင်းစွာပင့်လျက် ခင်းအပ်သောနေရာ၌ နေစေ၍-ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပြီးကာ၊ ရှင်မတို့-အာဘယ်ကြောင့် မကြွလာကြသနည်းဟု လျှောက်ထားရာ၊ရှေးဦးစွာ ကြွလာသော ဘိက္ခုနိမက၊၎ါသို့၎ါသို့ဖြောဆိုမှုကြောင့် မလာကြဟု ပြောဆိုသဖြင့် အမျိုး၌ ဝန်တိုသော ၎င်းဘိက္ခုနိမကို လူအများကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အက်ဂ်....၁-ဘိက္ခုနိမတို့အား ထာဘ်မရလိုဆည်၏အဖြစ်၊ ၂-အမျိုးစသည်တို့၏ ကျေးဇူးမဲ့ကိုပြောဆိုခြင်း၊ ၎ါအက်ဂ်နှစ်ပါးပြည့်စုံမှု အာပတ်သင့်၏။

ပဋ္ဌမပါစိတ် သိက္ခာပုဒ်အဆုံးပြီး၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်—အဆုံး။

၁၁၁-၅၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အဘိက္ခုကော။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရဟန်းပိန်းမသည် ရဟန်းယောကျ်ားမနီးသောကျောင်း၌ဝါဆိုကြား၏။ ထိုရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။၎ါ၌ အဘိက္ခုကော-၏အရ၊ ဘိက္ခုနီကျောင်းမှ ယူဇနာခွဲအတွင်း၌၊ ဩဝါဒကိုပေးတတ်ကုန်သော ရဟန်းယောကျ်ားတို့ မနေကုန်အံ့။ ခရီးသည်လည်းဘေးရန်ရှိအံ့။ အန္တရာယ်ရှိသဖြင့် သွားထာခြင်းငှါထည်း မစွမ်းနိုင်အံ့။ ထိုဘိက္ခုနိမကျောင်းကိုယူအပ်၏။

ပညတ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၎ါသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

များစွာသောဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မနီးသောရွာ အာရဝ်၌ ဝါဆိုကြ၍ ညဝါဒမပြည့်စုံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညဝ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ရဟန်း ယောကျ်ားတို့နှင့် မနီးသောကျောင်း၏ အဖြစ်၊ ၂-ဝါသို့ကပ်ခြင်း၊ ၃-အာရဏ်တက်ခြင်း။ ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ် သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၁၂-၅၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဝဿံဝုဋ္ဌာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်ဝါကျွတ်ပြီး၍၊ဘိက္ခုသံဃာ,ဘိက္ခုနီသံဃာ, ၌၊ မြင်ခြင်းဖြင့်၎င်း, ကြားခြင်းဖြင့်၎င်း, ရှိုက်ခြင်းဖြင့်၎င်း, ဤသုံးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် မဘိတ်ငြားအံ့၊ဝါ၊ပဝါရဏာမပြုငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ပဟူလို၊

ပညဝ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ် များစွာသော ဘိက္ခုနီမတို့သည်ရွာကျောင်း၌ ဝါဆိုကြ၍၊ဝါမှကျွတ်ထတ်သော်၊ဘိက္ခုနီသံဃာ၌သာ ပဝါရဏာပြု၍၊ဘိက္ခုသံဃာ၌ ပဝါရဏာမပြုကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညဝ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ဝါကျွတ်သည့်၏အဖြစ်၊ ၂-ဥာဘတော သံဃာ၌ မဘိတ်ကြားခြင်း။ ၃-ခွင့်ပြုမှုမရှိသည့်အဖြစ်။ ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီး၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၁၃-၅၈။။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဩဝါဒိယဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဂရုမံကို နာခံခြင်းငှါလည်း, ဥပသမ္ပဒါရဏာ မေးခြင်းငှါလည်း, မသွားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သင်္ကဿတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည်၊နိဂြောဓာရုံကျောင်းဌာ၊ ကိန်းဧအောင်းမွေ့လျော်၊စံပျော်တော်မူစဉ်။ ဆဗ္ဗဂ္ဂိတိကွန္ဒုနီမတို့သည် အခြားသောဘိက္ခုနီမတို့ကာ၊ ရှင်မတို့ ဂရုံတရားကိုနာခြင်းငှါသွားကြကုန်အံ့လောဟုပြောဆိုကြရာ၊ ငါတို့၏အထံသို့၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဒေရှင်မြတ်တို့သည်ကြွလာ၍ ဂရုံတရားကိုဆုံးမလတ္တံ့ဟုပြော ဆိုကြ၍၊ဂရုံကို ကြားနာခြင်းငှါ မသွားကြခြင်း တည်းဟူသော ဒေသနာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အခ်ဳိ.....၁-သြဝါဒ,သံဝါသအာလိုဠ္ဌိမသွားခြင်း၊ ၂-ခွင့်ပြုမှုမဂ္ဂိုဆည်း၏ အဖြစ်၊ဤအာဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှုအာပတ်သင့်၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၁၄-၅၉။။ ။အနွဓဝါသံ ဘိက္ခုနီယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ၊

ရဟန်းမိန်းမသည် လခွဲတကြိမ် ဘိက္ခုသံဃာမှ ဥပသမ္ပဒါမေးခြင်း, ဆုံးမခံခြင်း,ဤတရားနှစ်ပါးတို့ကိုရှေးရှုတောင့်တအပ်ကုန်၏၊ ထိုတရားနှစ်ပါးကို မတောင်းဘဲ လွန်စေသော ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ ဟူလို။ ။ဤ၌ဥပသမ္ပဒါမေးခြင်းဟူသည်ကား၊ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ၁၃-ရက်နေ့၌ဖြင်း,၁၄-ရက်နေ့၌ပင်း,ရဟန်းတို့၏ အာရာမ်သို့သွား၍၊ ယခုပြုထတ္တံ့သောဥပသ်သည်-စာတုဒ္ဒသိဥပုသ်လော, ပန္နရသိဥပုသ်လောဟု ရဟန်းတို့ အားမေးလျှောက်ခြင်းပင်တည်း။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလျှံထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဖေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်ဥပုသ်ကိုထည်း မမေးမြန်းကြခြင်း,ဂရုမံတရားကို ကြားနာခြင်းငှါ မတောင်းပန်ကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ.....၁-ဥပုသ်ကိုမမေးခြင်း, ဩဝါဒကိုမတောင်းပန်ခြင်း, ဝန်ကိုချခြင်း၊၂-ခွင့်ပြုအပ်မှုမရှိသည်၏အဖြစ်။ ဤအဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

ဒဿမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၁၅-ဖြစ်။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပသာခေဒါဓာံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။
အာရာမဝတ္ထုဆဋ္ဌော။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ချက်၏အောက်,ပုဆစ်နှစ်ဘက်၏ အထက်ဟုဆိုအပ်သော-ခက်မဲ့၊ ပေါက်ရောက်သောအိုင်းအမာကိုဂင်း, အမာကိုဂင်း၊သံဃာကိုဂင်း,ဂိုဏ်းကိုဂင်း,မပန်ကြားမူ၍ ယောကျ်ားနှင့်အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်း၊ ခွဲမူလည်းခွဲစေငြားအံ့။ ဘောက်မူလည်း ဘောက်စေငြားအံ့။ဖန်မူလည်းဆေးစေငြားအံ့။ဆေးမူလည်းသုပ်လိမ်းစေငြားအံ့၊ ကျပ်မူသည်းစည်းစေငြားအံ့။အာစည်းကိုမူလည်းဖြေစေငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသတည်း။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလျှံထွန်းတင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဖေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတယောက်သည် ခက်မဲ့ပေါက်သောအိုင်းအမာကို ယောကျ်ား နှင့်အတူတကွ တယောက်ချင်းချင်းခွဲစေရာ၊ ဂင်းယောကျ်ားက ဗျက်ဆိုးမည်ပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ဂါ....၁-ခက်မၨဳ ပေါက်သည်၏ အဖြစ်၊ ၂-မပန်ကြားခြင်း၊ ၃-အဘေဘ်မရှိခြင်း၊ ၄-ယောကျ်ားကို ခွဲစေခြင်း။ ဤအဂ်ါလေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

အာရာမဝဂ်အဘွင့်ပြီး၏။

၇-ဂဏ္ဌိနီဝဂ်-ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၁၆-၆၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဂဏ္ဌိနိံ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဗ္ဗင်းသံငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ပညဝ်တော်မူရခြင်းဗကြောင်းစင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်တော်ကိုးသုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မွန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညဝ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-ကိုယ်ဝန်ဆောင်သောမိန်းမ၏အဖြစ်၊ ၂-ကိုယ်ဝန်ရှိ၏ဟုသိခြင်း၊ ၃-ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံခြင်း။ဤအဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုန်အဘွင့်ပြီးပြီ။

ဒုတိယပါစိတ် သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်၊

၁၁၇-၆၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနိံ ပါယန္တိံ ဝုဋ္ဌာပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် နို့တိုက်သောမိန်းမကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဗ္ဗင်းသံငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား၊ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပါယန္တိံ....၏အာရုံနို့စို့သားငယ်ရှိသောအမိကိုဖြစ်စေ,နို့ထိန်းမိန်းမကိုဖြစ်စေ,ယူအပ်၏။ ။ထည့် ပါယေတိတိ ပါယန္တိ၊တဲ့။ ။ဟုပြု။

ပညင်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဆုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နို့စို့သားငယ်ကို သောမိန်းမကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အဂ်ါပဌမသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ)။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်ပြီး၏။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၁၈-၆၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီဒွေဝဿာနိ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပါဏာတိပါတ-အစ-ဝိကာလဘောဇနာ ဝေရမဏိ, အဆုံးဖြစ်သော တရားခြောက်ပါးတို့၌၊ မကျင့်အပ်သောသိက္ခာဂုဏ်သော သိက္ခမာန်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါဝိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤ၌၊ ဒွေဝဿာနိ-၏အရ၊ပဘိရတ္တာ၏ အစွမ်းဖြင့် ရေတွက်အပ်သော နှစ်နှစ်ကိုယူ။ ၊ဆဿုဒေ့ဓမ္မသု-၏ အရ၊ ၁-ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ၊ ၂-အဒိန္နာဒါနာ ဝေရမဏိ၊ ၃-မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ၊ ၄-မဒ္ဒပမာဒဋ္ဌာနာဝေရမဏိ၊ ၅-ဝိကာလဘောဇနာဝေရမဏိ-ဤခြောက်ပါးပင်တည်း။

ဣက္ခမာနံ....ဟူသည်ကား။ ။သိက္ခတိတိသိက္ခမာနာ။ ။သိက္ခံ မာနေတိတိ သိက္ခမာနာ။ ။အရ၊မာဆုဂါမတို့ မည်သည် လျှပ်ပေါ်တာတ်ဆဖြင့် နှစ်နှစ်မျှထောက်၊ ၎င်းအကျင့်ခြောက်ပါးတို့၌ မကျင့်ဘူးပါဘဲ၊ သိလတို့ကို ဖြည့်ကျင့်သည်ရှိထော် ပင်ပန်းကုန်၏၊ ထို့ကြောင့်-အံ့ထက် သိလကြီးမျှားကို ဖြည့်နိုင်ရန်၊ရှေးဦးစွာ ၎င်းအကျင့်ခြောက်ပါးကို ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့က ကျင့်စေသောအရကျင့်တတ်သောကြောင့် သိက္ခမာန်မည်၏။ ၎င်းအကျင့်ခြောက်ပါးကိုမကျင့်ပါက၊အံ့သက်ခြောက်ဆယ်ပင်ရှိစေကာမူ-ရဟန်းမခံပေးအပ်ချေ။

ပညပ်တော်မှုခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနာရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ဆိုအာပဒါပြုးသောခြောက်ပါးသော တရားတို့ကို မကျင့်စေဘဲ၊ သိက္ခာမာန်မကိုဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-မကျင့်အာပဒါသော သိက္ခာရှိသည်၏ အာဖြစ်၊ ၂-ဝမ္ဗကံ၏ အာဖြစ်၊၃-ကမ္မဝါစာပြီးဆုံးခြင်း။ဤအာဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပဘ်သင့်၏၊

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီးပြီ။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၁၉-၆၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။အသမ္မတံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်နှစ်နှစ်တို့ပတ်သုံးဆိုအာပဒါပြုးသော ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌၊ ကျင့်အာပဒါသော သိက္ခာပင် ရှိသော်လည်း၊ သံဃာသည်မသမုတ်အာင်သောသိက္ခမာန်ကိုဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ရဟန်းခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤ-တတိယ, စတုတ္ထ, သိက္ခာပုဒ်တို့၌ ထာရှိသော သိက္ခမာန်ကား၊ အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်သော ကြောင့်-မဟာသိက္ခမာန်မည်၏။

ပညပ်တော်မှုခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်။ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနာရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ဆိုအာပဒါပြုးသော ခြောက်ပါးသော တရား၌ ကျင့်အာပဒါပြုးသော သိက္ခာပင်ရှိသော်ထည်း၊ သံဃာတော်သည် ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် မသမုတ်အာပဘ်ဘဲ၊ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း တတိယသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ)။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီးပြီ။

မဟ္ဗမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၂၀-၆၅။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဥဇ္ဈာပနကံ ဒဿာပေသိ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းဝိန်းမသည် တဆဲ့နှစ်နှစ်မပြည့်သော ယောကျ်ားအထူး သွားလာဘူးသောသိက္ခမာန်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံငြားအံ့။ ထိုရဟန်းဝိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ဤသိက္ခာမာန်ကား၊ အသက်နှစ်ဆယ်အောက် ဖြစ်သောကြောင့်-သိက္ခမာန်ငယ်မည်၏။ ယောကျ်ားနှင့် သံဝ်ဿကာမစပ်ယှက်ဘူးသဲ့သောကြောင့်- ဂိဟိဂတသိက္ခမာန်ထဲညီး မည်၏။ ထိုဂိဟိဂတသိက္ခမာန်တို့ကား၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်။ ပ။တဆဲ့ရှစ်နှစ်အား ဖြင့် ချန်ယောက်ရှိကုန်၏-ဟူမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တဆဲ့နှစ်နှစ် အောက် ယုတ်သော အသက် ရှိသော ယောကျ်ားအထူးသွားလာပေါင်းဘော်ဘူးသော မိန်းမကိုရဟန်းခံပေးကြရာ၊ ငယ်လွန်းသဖြင့် အဇ်,အပူ,ဆာလောင် မွတ်သိပ်ခြင်း စသည်တို့ကို သည်းမခံနိုင်ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊ ။(ကွဲင်း-ပဌမသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ)။

ဗဟ္ဓမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၁-၆၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပရိပုဏ္ဏဒွါဒသဝဿံ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းဝိန်းမသည် တဆဲ့နှစ်နှစ်ပြည့်သော ယောကျ်ား အထူးသွားလာဘူးသောနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးခြောက်ပါးသောတရား၌ မကျင့်အပ်သော သိက္ခာရှိသော သိက္ခမာန်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋ္ဌင်းခံပေးငြားအံ့။ ထိုရဟန်.ဝိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ပညတ်တော်မူရခြင်းဇာတ်ကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊ တဆဲ့နှစ်နှစ်ပင် ပြည့်သော်လည်း ခြောက်ပါးသော တရားတို့၌ မကျင့်ဘူးသောမိန်းမတို့ကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ရဟန်းခံခြင်းတည်း ဟူသောအာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း-တူပြီ)

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၂-၆၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။ အသဉ္ဇိတံ။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် တဆဲ့နှစ်နှစ်ပြည့်သော ယောကျ်ားအထူး သွားလာဘူးသော ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌ ကျင့်အပ်သော အာကာင်ရှိသော်သံဃာသည်မသရေတ်အပ်သောသိက္ခာမာန်ကိုဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံ ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ ဆာဝတ္ထိပြည့် မွန်၊ ဇေတဝနံရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်တဆဲ့နှစ်နှစ်ပြည့်သော ယောကျ်ားအထူး၊ သွားလာဘူး သော ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌ကျင့်ဘူးသော်လည်း၊ သံဃာတော်သည် မသရေတ်အပ်ပါဘဲ၊သိက္ခာမာန်ကိုဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံပေးခြင်း တည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်းပေါ်ပြီ)။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၃-၆၈။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သဟ ဓမ္မိကံ ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အာတူနေတပည့်မကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ပဉ္စင်းခံ ပြီးလျှင်၊နှစ်နှစ်တို့ပတ်သုံးပါဋိသင်ခြင်းစသည်ဖြင့် ပိဒိမချို့ငဲ့ခြောက်ငြားအံ့၊ သူတပါးကိုမူလည်း မချို့ငဲ့ခြောက်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်မိန်းမအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် ဒုတိယနေတပည့်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံပေး ပြီးနောက်၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး ပါဠိဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့် မချီးမြှောက်ခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသတည်း။ ။(ကြွင်း-ဒုက္ခိတသဟဓိုဝိုနိသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ၊

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၄-၆၉။ ။ယေ ပန ဘိက္ခုနိ ဝုဋ္ဌာပိတာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်ပဉ္စင်းခံပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး အာစဉ်လိုက်၍ မလုပ်ကျွေးငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ပ။ ဟူလို။

ပညဝ်တော်မူရခြင်းဒုကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနိမတို့သည် ပဉ္စင်းခံပေးသောဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမကို နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး အာစဉ်လိုက်၍ မလုပ်ကျွေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊

အင်္ဂါ....၁-ပဉ္စင်းခံပေးသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာမ၏ အဖြစ် ၊၂-နှစ်နှစ်ပတ်သုံးလုပ်ကျွေးမှုမရှိခြင်း၊ ၃-ခွင့်ပြုမှုမဲ့သည်၏အဖြစ်။ဤအင်္ဂါ၃သုံးပါးပြည့်စုံမှုအာပတ်သင့်၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၂၅-၇၀။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ သဟဓိဓိနိ်။ပ။ ပါစိတ္တိယံ။
ဂန္ဓိနိဝတ္ထေါသတ္တာမေဝ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အာတ္ဂနေတပည့်မကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ပစ္ဆင်းခံပေးပြီးလျှင်၊ယုတ်စွအဆုံး ငါးယူဇနာ, ခြောက်ယူဇနာဘိုင်အောင် ဗဟိမှုလည်း ခေါ်ယူ၍မသွားငြားအံ့။သူတပါးကိုမူလည်းခေါ်ယူ၍ မသွားစေငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလှုံ့ထွင်ိုတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိုနိုးအောင်းမှုလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထူလွန်းဘိက္ခုနီမသည် အာတ္ဂနေတပည့်မကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပစ္ဆင်းခံပေးပြီးလျှင်၊ဗိဗိမူလည်း ခေါ်ဆောင်၍မသွား,သူတပါးကိုလည်း ခေါ်ဆောင်၍မသွားစေသဖြင့်၊ လင်ယောကျ်ားသည် ဖမ်းယူခြင်းတည်းဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ါ....၁-အာတ္ဂနေတပည့်မ၏အဖြစ်၊ ၂-ခေါ်ဆောင်မှု, ခေါ်ဆောင်စေမှုမရှိခြင်း၊ ၃-ခွင့်ပြုမှုမရှိသည်၏အဖြစ်။ အဂ်ါ၂သုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

ဂန္ဓိနိဝဂ်အဘွင့်ပြီး၏။

ဂ-ကုမာရိဘူတဂဏ်၊ပဥ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၂၆-၇၁။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဥိနဝိသတိဝဿံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အာကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အသက်ငါးနှစ်ဆယ်မပြည့်သော သတ္တိဘွဲးဖြစ်သော သိက္ခမာန်ကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပစ္ဆင်းခံငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌-သိက္ခမာန်၏ အာဂ၊ ကုမာဂိဘူတသိက္ခမာန်ကိုယူ။ ။သိက္ခမာန်သုံးပါးအာထူး။ ။သိက္ခမာန်ဘွဲ့သည်၊ ၁-မဟာသိက္ခမာန်၊ ၂-ဂိဟိဂတသိက္ခံမာန်၊ ၃-ကုမာဂိဘူတ သိက္ခမာန်ဟူ၍၊ သုံးမျိုးရှိကုန်၏။ ၁-အာသက်နှစ်ဆယ်ကျော်လျှင်- မဟာသိက္ခမာန် မည်၏။ ၂-အာသက် ဆယ်နှစ်မှအာသက် ၁၈-နှစ်အထိ သိက္ခမာန်သည်-ဂိဟိဂတ သိက္ခမာန်မည်၏။ ၃-အာသက် ၁၈-နှစ်မှစ၍၊အသက်နှစ်ဆယ်ထိ သိက္ခမာန်သည်-ကုမာဂိဘူတသိက္ခမာန်မည်၏-ဟုသိ။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနံရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်အာသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သော်သိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း-ရှေးနှင့်တူပြီ)။

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အစဉ်။

၁၂၇-၇၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ပဂိုပုဏ္ဏာဒီသဘိဝဿံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အာသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော သတ္တဝါတို့ဖြစ်သောနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးခြောက်ပါးသောဘရားတို့၌မကျင့်အပ်သော သိက္ခာ၌သော သိက္ခမာန်ကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍၊ ပဋိဉာဉ်မခံ။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနံရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့ထျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် အာသက်နှစ်ဆယ်ပင် ပြည့်သော်လည်း၊ နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးခြောက်ပါးသောဘရားတို့ကိုမကျင့်သောသိက္ခမာန်မကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍

ရဟန်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။ ။ (ကြွင်းပေါ် ပြီ)။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီးပြီ။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၂၈-၇၃။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ အသဏ်္ဌတံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော သတို့သွဲးဖြစ်သောနှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံးကျင့်အပ်သောအကျင့်ရှိသော သိက္ခာမာန်ကို သံဃာတော်သည် မသမုတ်အပ်ပါဘဲ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ပဉ္စလိ။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းခုနှစ်ဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန ဣန္ဒကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေသင်းမွှေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊အာသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သော သတို့သွဲးဖြစ်သော နှစ်နှစ်ပတ်လုံး ခြောက်ပါးသောတရားတို့၌ ကျင့်အပ်သော သိက္ခာရှိသော်ထည်း သံဃာသည် မသမုတ်အပ်သောသိက္ခမာန်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီးပြီ။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၂၉-၇၄။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဥဒိန္နဒွါဒသဝဿာ ဒုဋ္ဌာပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် တဆဲ့နှစ်ဝါမပြည့်သေးဘဲ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံငြားအံ့၊ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏-ပဉ္စလိ။ ။ဤ၌၊ ဥဒ္ဒိဒ္ဒသ ဝဿ-၏ အဓိပ္ပာယ်၊ ရဟန်းများ၏ ဝါတော်တဆဲ့နှစ်ဝါကိုယူအပ်၏။ ရဟန်းတော်များကား ဆယ်ဝါရပါက၊ ဥပဇ္ဈာယ်နိဆုံးပေးအပ်၏။ ရဟန်းမိန်းမများကား၊တဆဲ့နှစ်ဝါရမှ ဥပဇ္ဈာယ်ပြုအပ်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တောင်မူရာခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝနာရှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည်၊တဆဲ့နှစ်ဝါမပြည့်ဘဲ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာပြုလုပ်ခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။(ကြွင်းပေါ် ပြီ)။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၀-၇၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။အသမ္မတာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် တဆဲ့နှစ်ဝါပင် ပြည့်သော်လည်း၊ သံဃာသည် မသမုတ်အပ်ပါဘဲ၊ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာပြုလုပ်၍ ပဉ္စင်းပြုပေးငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ပညပ်တောင်မူရာခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

၌သိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည့်မှန်၊ ဇေတဝနာရှေကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တဆဲ့နှစ်ဝါပင် ပြည့်သော်လည်း သံဃာတော်သည် မသမုတ်အပ်ပါဘဲ၊ ဥပစ္ဈာယ်ဆရာပြုလုပ်ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း ပေါ် ပြီ)။

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၁-၇၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အလံ တာဝ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မ·သင်အား သိက္ခမာန်ကိုဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပဉ္စင်းခံခြင်းဖြင့် မသင့်·ဟုဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ကောင်းပြီဟူ၍ ဝန်ခံပြီးမှ နောက်၌ရှုတ်ချခြင်းသဘောသို့ရောက်ငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

•ဓ။.-396-51

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိကၡာပုန်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းမွေလျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ စဏ္ဍကာဠိဘိက္ခုနီမသည် ဘိက္ခုနီသံဃာသို့ချဉ်းကပ်၍၊ ဥပစ္ဈာယ် ဆရာပြု၍ ပန္ဆင်းခံခြင်းဝဋ္ဌာပနာသမ္မုတိကို တောင်းလေရာ၊ ဘိက္ခုနီသံဃာက-စဏ္ဍကာဠိ ဘိက္ခုနီမအား၊ ရှင်မ-သင်အား ဥပစ္ဈာယ်ဆရာပြု၍ ပန္ဆင်းခံခြင်းဖြင့် အကျိုးမရှိဟုဆို၍၊ သမ္မုတိကိုမပေးချေ၊ စဏ္ဍကာဠိ ဘိက္ခုနီမသည်လည်း ကောင်းပါပြီဟု ဝန်ခံပြီးမှ၊ဘိက္ခုနီသံဃာတော်သည် အခြားသောဘိက္ခုနီမအား ဥပစ္ဈာယ်ဆရာပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းဝဋ္ဌာပနာသမ္မုတိကို ပေးသောအခါ၊ စဏ္ဍကာဠိဘိက္ခုနီမသည်၊ ငါအား မူကား ဝဋ္ဌာပနာသမ္မုတိကိုမပေး။ အခြားသောဘိက္ခုနီမကို ပေးသည်။ ငါသည်သာလျှင် ဆိုက်သလော,ငါသည်သာလျှင် အလွန်ဆိုးလောဟု ကဲ့ရဲ့ကျိတ်ချခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂ်ဂါ.....၁-ဝဋ္ဌာပနာသမ္မုတိကို တောင်းခြင်း၊ ၂-ကောင်းပြီဟု ဝန်ခံခြင်း၊၃-နောက်၌ ကဲ့ရဲ့ကျိတ်ချခြင်း၊ဤအင်္ဂါ ၃သုံ ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုန်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

သင်္ဃမဟိန္ဒိတ်သိက္ခာဇုန်အာဘွင့်။

၁၃၂-၇၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သိက္ခမာနံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ဒေဝကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သိက္ခမာန်ကို၊ ရှင်မ-သင်သည် ငါအား သင်္ကန်းကိုအကယ်၍ပေးသည်ဖို့သော်၊ငါသည် သင့်ကို ရဟန်းခံပေးအံ့ဟု ဆိုပြီး၍၊ နောက်၌ ထိုရဟန်းမိန်းမသည် အာနန္ဒာရယ်မရှိဘဲ၊ မိမိမူသည်း ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပန္ဆင်းခံမပေးငြားအံ့ ပန္ဆင်းခံခြင်းဌါ လုံ့လကိုမူလည်းမပြုငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏ ။ဟူသို့။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိကၡာပုန်ဘော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဌ၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

သိက္ခမာန်တယောက်သည်- ထုလ္လနန္ဒာ ဘိက္ခုနီအား ရဟန်းခံပေးရန် တောင်းပန်သောအခါ၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည် သိက္ခမာန်ကို၊ ရှင်မ-ငါ့ကို သက်နှံးပေးပါမူ-ရဟန်းခံပေးအံ့ဟု ပြောဆိုပြီးမှ၊ နောက်၌ မိမိမူလည်း သိက္ခမာန်မကိုရဟန်းခံမပေး။ရဟန်းခံခြင်းငှာလည်း လုံ့လမပြုခြင်းတည်း ဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အဓိ၏....၁-ဝန်ခံခြင်း၊ ၂-လိုချင်ခြင်းကိုဖြစ်စေခြင်း၊ ဒုံ-နောက်၌ဝန်ချခြင်း၊ ၄-ခွင့်ပြုမှု မရှိသည်၏အဖြစ်။ ဤအဓိ၏လေးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

သတ္တမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၃၃-၇၈။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။ဒွေဝဿာနိ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သိက္ခမာန်ကို၊ ရှင်မ-သင်သည်ငါ့အား နှစ်နှစ် တို့ပတ်လုံး အနည်လိုက်ကာ အကယ်၍ လုပ်ကျွေးပါမူ၊ ငါသည် သင်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေ'အံ့ ဟု ပြောဆိုပြီး၍၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည် နောက်၌အနည်းငယ်မရှိဘဲ၊ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ရဟန်းခံမပေးငြားအံ့။ ရဟန်းပြုခြင်းငှာ လုံ့လကိုမူလည်းမပြုငြားအံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

၌ထိုက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွာကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းနေမြဲလျှာ်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ သိက္ခမာန် တယောက်သည်- ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမအား ရဟန်းခံပေးရန် တောင်းပန်သောအခါ၊ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမက၊ရှင်မ-ငါ့အား နှစ်နှစ်ပတ်လုံး အနည်လိုက်ကာ အကယ်၍လုပ်ကျွေးပါမူ၊ ရဟန်းခံပေးအံ့ဟုပြောဆိုပြီး၍၊ နောက်အခါအနည်းငယ်မရှိပါဘဲ၊မိမိမူလည်း ရဟန်းခံမပေး။ ရဟန်းခံပေးခြင်းငှာလုံ့လလည်း မပြုခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(အဓိ၏-ရှေးအတိုင်းသိ)။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

ဒ၃၄-၇၉။ ။ယော ပန ဘိက္ခု နီ ပုရိသသံသဋ္ဌံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အာကြောင်ရဟန်းပိန်းမဆည်သို့ အာနှစ်နှစ်ဆယ်သို့ရောက်သော ယောကျ်ား နှင့် ရောနှောသော, အနှစ်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးလုဆင်နှင့် ရောနှောသော, ကြမ်းတန်းသော, ယောကျ်း၏အတွင်း၌ စိုးရိမ်ခြင်းကို သွင်းတတ်သော, သိက္ခာမာန်ကို ဥပစ္ဆာယ်ပြု၍ပစ္စင်းခဲ့ငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းပိန်းမအား ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ ပုရိသ-၏အာရုံ၊ အာသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်သောသူကိုယူ။ ။ကုမာရ-၏ အာရုံ၊အာသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်သေးသောလုထင်ကိုယူ။ ။သေက္ခာဝါသံ-ဟူသည်ကား။ ။ပုရိသာနံ အနေ့္ကာသောကံ ပဝေသောဘိတိ သောကာဝါသာ၊ ။ထောကံ အာဝိသတီဘိ သောကာဝါသာ။ ။သောကော အာဝါသောဇေတိသာတိသောကာဝါသာ တံ။ ။ဝိဂြိုဟ်အာရုံ၊ ယောကျ်း တို့၏အာတ္တင်းသို့စိုးရိမ်ခြင်းကို သွင်းတတ်သောမိန်းမ, အိမ်သို့အိမ်ရှင်လာ ဘိသကဲ့သို့၊ယောကျ်းတို့နှင့်ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုမရသဖြင့် စိုးရိမ်သောက ဖြစ်သော မိန်းမ,ယောကျ်းတို့အတွက် သောကတရား အာမြဖြစ်ပွားတည်နေသောမိန်းမမျိုးဆည် သောကာဝါသမည်၏။

ပညပ်ဓော်မ္ဂရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ဇေတဝန်ကျောင်းဌာ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ ယောကျ်းကြီး, ယောကျ်းငယ်, လုလင်ဟူတို့ နှင့် ရောနှောသော,ကြမ်းတန်းသော ယောကျ်းတို့နှင့် ပေါင်းဘော်ခြင်းမရ သဖြင့် ယောကျ်းတို့အတွက် သောကတရားအာမြဖြစ်ပွားနေသော,သိက္ခ မာန်ကိုဥပစ္ဆာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသောဒေသကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

ဓာဂ်ဂါ....ဘ-သောကအာမြတည်နေသည်၏အဖြစ်၂ -သိခြင်း၊ ၃-ရဟန်း ခံပေးခြင်း။ဤအာဂ်ါသုံးပါးဖြည့်စုံမှဒေသာပတ်သင့်၏။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီး၏။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၅-ဂ၀။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ မာတာဝိတ္ထာဟိဝါ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်ဒါဘတို့သည်၎င်း, လင်သည်၎င်း, ခွင့်မပြုအပ်သောသိက္ခာမှာန်ကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပဋိဉာဉ်ခံပြီးအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဤ၌၊ မာဘာဒ်ဘူဟိ ၏အရ၊ မိဘရင်းကိုယူအပ်၏။ ။သာဒီကေဟိ ၏အရ၊ ကာမဗိုင်လင်ယောကျ်ားကိုယူအပ်၏။

ပဉ္စဝဿာမူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဓနရကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ် ထူလွန်နွားတိုက္ခုနိမသည်၊ မိဂရင်း, ဘရင်း, ကာမဗိုင် လင်ယောကျ်ား,တို့သည်ခွင့်မပြုအပ်သောသိက္ခမာန်ကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းခံပေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။

အင်္ဂါ....၁-မပန်ကြားခြင်း၊ ၂-မိဘ, လင်,တို့၏ ငှဲ့သည့်၏အဖြစ်ကိုသိခြင်း၊ ၃-ရဟန်းခံခြင်း။ဤအင်္ဂါသုံးပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

ကောဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၁၃၆-ဂ၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ပါရိဝါသိကာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သိုးသောဆန္ဒပေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခာမာန်ကိုဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ပဋိဉာဉ်ခံပြီးအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ ပါရိဝါသိကာဆန္ဒံ ဟူသည်ကား၊ ဆန္ဒသိုးခြင်း, အာဇ္ဈာသယသိုးခြင်းကိုယူအာပ်၏။ ထိုစကားခဲ့၍ပြဋ္ဌိးအံ့၊ သိုးခြင်းတို့သည်၊ ၁-ပရိသတ်သိုးခြင်း-ပရိသပရိဝါသ၊ ၂-ညဉ့်သိုးခြင်း-ရတ္တိပရိဝါသ၊ ၃-ဆန္ဒသိုးခြင်း-ဆန္ဒပရိဝါသ၊ ၄-အာဇ္ဈာသယသိုးခြင်း အာဇ္ဈာသယပရိဝါသ၊ ဟူ၍လေးမျိုးအပြားရှိကုန်၏၊ ထိုတွင်၊ ၁-ရဟန်းတို့သည်တစုံတရာသော အိမ်ဖြင့် စည်းဝေးကုန်

စည်၊ ဓိဃိးရွာထာခြင်းစသည့်တို့ကြောင့် ဆန္ဒကိုမစွန့်ကြဘဲ၊ ထသွားကြခြင်းသည်-ပရိသတ်သိုးသည်မည်၏။ ၂-ရဟန်းတို့သည် ဥပသမ်စသည်ကို ပြုကုန်အံ့ဟု ညည်ဖွဲ့ခဲ့စည်းဝေးရာ၊ သံဃာမပြည့်စုံခဲ့မိ သံဃာတော်ကို စောင့်နေစဉ် တရားဟောရာ အာရုဏ်တက်သဖြင့် ဥပသမ်မပြုရဘဲ ညည်ဖွဲ့ကုန်သွားခြင်းသည်ညည်ဖွဲ့သိုးခြင်းမည်၏။ ၃ ရဟန်းတော်များသည်အဇ္ဈာနကံစသည် ပြုမည်ဟု စည်းဝေးကြရာ၊ ရဟန်းတပါးက၊ ဤအချိန်အခါသည် နက္ခတ်မကောင်း, ကံမပြုဆဲသေး,ဟု တားမြစ်သဖြင့် ထိုရဟန်း၏ စကားအရ၊ ဆန္ဒကိုပွန့်ကြ၍၊ထိုနေရာ၌ပင်နေကြစဉ်၊ရဟန်းတပါးကကြွလာ၍ "နက္ခတ်တံ ပဒိုမာနေနံ့၊အာထ္ထော ဗာလံ ဥပစ္စဂါ"ပါဠိတော်အရ၊ နက္ခတ်သည် ဘာပြုနိုင်အံ့နည်းဟု ပြောဆို၏။ ဤသို့ဆန္ဒကိုစွန့်ခြင်းသည် ဆန္ဒသိုးခြင်း, အာဏာသယသိုးခြင်းမည်၏။ ဤဆန္ဒသိုးသဖြင့် နောက်တဘန်ကံပြုလျှင် ဆန္ဒကို ဆောင်၍ပြုအပ်၏-ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူခြင်း အာဒေကြင်းရင်းဝဏ္ဏ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှန်၊ ဝေဠုဝန်ရွာကျောင်း၌၊ ကိန်းဒေါင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ထုလ္လနန္ဒာဘိက္ခုနီမသည်၊ သိက္ခမာန်ကိုပစ္စင်းခံအံ့ဟု မထေရ်ကြီးများကို ပင့်ဖိတ်စည်းဝေး၍၊ များစွာသောခဲဘွယ်ဘောဇဉ်အာလှူတို့ကိုမြင်သဖြင့်၊ အာရှင်ဆုရားတို့-သိက္ခမာန်ကိုပစ္စင်းမခံဖြစ်သေးဟု မထေရ်ကြီးတို့ကိုလွှတ်လိုက်လျက်၊ရှင်-ဒေဝဒတ်, ရှင်ကောကာလိတ, စသောမထေရ်တို့ကို ပင့်ဖိတ်စည်းဝေးကာ သိက္ခမာန်ကို ပစ္စင်းခံခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်၊

အာဒိ....၁-ဆန္ဒသိုးသည်၏အဖြစ်၊ ၂-ပစ္စင်းခံခြင်း။ ဤအာဂါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ကောဒဆမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီးပြီ။

ဆဋ္ဌဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၃၇-၈၂။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ အနုဝဿံဝုဋ္ဌာပေယျ၊ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း၊ ဥပစ္စာယ်ပြု၍ ပစ္စင်းခံငြား

အံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊တန္ဒာစ်ခြား ပစ္ဆင်းခံပါ၌ အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ် ဘိက္ခုနီမတို့သည် နွားစဉ်နွားတိုင်း ဥပစ္ဈာယ်ပြုကာ ပစ္ဆင်းခံကြ၍၊ ကျောင်း မလောက်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။

အက်ဂ်....၁-နွားစဉ်၏ အဖြစ်၊ ၂-ပစ္ဆင်းခံခြင်း၊ ဤအာဂ်ါနွားပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုဒိဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

တေရသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၃၈-၈၃။ ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ကေဝဋ္ဋသံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ကုမာရိဘူတဝတ္ထုဟောကြားတော်မူအပ်ပေ၏။

အကြောင်းရပါန်းမိန်းမသည် တန္ဒာစ်ထည်းဌ နွားယောက်သော သိက္ခမာန် တို့ကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပစ္ဆင်းပြုခြားအံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ၊ဟူလို။ ၊ဤဌ်၊ ကေဝဋ္ဋသံဒွေ....၏ အာရ၊ တန္ဒာစ်ခြားသော တန္ဒာစ်အတွင်းဌ နွားပါးရပါန်းမဝံအာဝ်-ဆိုသို့သည်။

ပညပ်တော်မူရခြင်း အကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းဌ၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် တန္ဒာစ်အတွင်း နွားယောက်ကုန်သော သိက္ခမာန်တို့ကို ဥပစ္ဈာယ်ပြု၍ ပစ္ဆင်းခံခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော် မူသည်။ ၊(အာဂ်ါ-ရှေးအတိုင်း)။

တေရသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

ကုမာရိဘူတဝဂ်အဘွင့်ပြီး၏။

၉-ဆဏ္ဍာဝင်၊ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၄၉ ဂဌ။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အဂိလာနာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ၊ထိုး,ဘိန်ပ်ကို ဆောင်းငြားအံ့။ ထို ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊

ဆတ္တ-ဥပါဟနံ-၏အရ၊အောက်၌ ဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ၊ ။"ဆတ္တံ ဝေဠုဂတိ၊ နဥပါဟနံ၊အာပတ္တိဒုက္ကဋသ"ပ်ဉ်တော်မှ၊ရ၊ထိုးကိုသာဆောင်း၍၊ ဘိန်ပ် မစိုးပါမူ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထိုး,ဘိန်ပ်နှစ်ပါးလုံးဆောင်မှ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။**အဂိလာနာ**....၏အရ၊ထိုး,ဘိန်ပ်နှင့် ကင်း၍၊ မချမ်းသာ, မသွားလာနိုင်သော သူသည်-ဂိလာနမည်၍၊ ထိုးဘိန်ပ်ကို ဆောင်သော်လည်း အာပတ်မသင့်။ထိုးဘိန်ပ်နှင့်ကင်းသော်လည်း သွားလာနိုင်သူဖြစ်မှသာ အဂိလာနဖြစ်၍ အာပတ်သင့်၏ ဟုမှတ်။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းခုနှစ်ဝင်္ဆ။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလျှ.ထွန်းတင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝနဂ္ဂရကျောင်း၌၊ ကိုန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနီမတို့သည် ထိုးဘိန်ပ်ကို ဆောင်ခြင်းတည်း ဟူသော အာကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။

အဂိလာနာ....ကား၊အာနုပညတ်တည်း။ ၎င်းအာနုပညတ်ကို၊ ဘိက္ခုနီမကပါး မကျန်းမာခြင်းဖြစ်၍၊ထိုးဘိန်ပ်နှင့်ကင်း၍ မသွားလာနိုင်သဖြင့် ဖြတ်စွာဘုရားအား ခွင့်ပန်လျှောက်ထာ သောကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

အနီဂ်... ၁ ထိုး-ဘိန်ပ် နှစ်ပါးလုံးကိုဆောင်ခြင်း၊၂ -ခွင့်ပြုမှုမရှိဆည်း၏ အနဖြစ်။ဤအာဂ်ါနှစ်ပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။။

ပဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

ဒုတိယပါစိတ် သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၀ ဂဇ္ဈ။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။ယာနေန။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ ယာဉ်ဖြင့် သွားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။(ယာန-၏အရ၊အောက်ဆေဒိယ၌ ဘွင့်ပြခဲ့ပြီ)။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိတိက္ခုနှိမ့်တို့သည် မနာဘဲ၊ ယာဉ်ဖြင့် သွားခြင်းကဲ့သို့ အကြောင်းကြောင့်ပညတ်တော်မူသည်။ ။အဂိလာနာ....ကား၊ အနာပညတ်တည်း။ ။(ကြွင်းပေါ်ပြီ)။

ဒုတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်-ပြီးပြီ။

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဆွင့်။

၁၄၁-ဂ၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သံဃာဏိံ'။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် ခါးကြိုးတန်းဆာကို ဆောင်ငြားအံ့၊ ထို ရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံ လူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနိမတပါးသည် တယောက်သော အမျိုးမိန်းမက၊ ရှင်မ-ဤခါးကြိုးတန်းဆာကို ဤအမည်ရှိသော မိန်းမအား ပေးလေ့ဟုစေခိုင်းသဖြင့်၊ ထိုခါးကြိုးတန်းဆာကို သပိတ်အိုးတွင်းထည့်၍ ယူသွားပါမူ၊ အသံမည်ရာ၏၊ ကိုယ်၌ ဝတ်ယူသွားအံ့ဟု နှလုံးပိုက်ကာ ခါး၌ဝတ်ဆင်ယူသွားရာ၊ လမ်းခရီး၌၊ချည်ကြိုးပြတ်သွားဆဖြင့် ဖရိုဖရဲကြဲကျကုန်ထတ်သော်၊ လူအများတွေ့မြင်သိရှိ၊ကဲ့ရဲ့ကြခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း-ပေါ်ပြီ)၊

တတိယပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်။

၁၄၂-ဂ၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဂုတ္တာလက်ာခံ'။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင် ရဟန်းမိန်းမသည် မိန်းမတို့၏ ဦးခေါင်းတန်းဆာ စသည်ကို ဆောင်ငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤဒို့၊ ဤသူတော်လေးတို့ခရီး... ဟူသည်မှာ၊ သိသူပဂါ ဦးခေါင်း တန်းဆာ၊ ဒါဂူပဂါ- ထည်ဘန်းဆာ၊ ဟာထွေးပဂါ-သက်ဘန်းဆာ၊ပါဒူပဂါ ခြေတန်းဆာ၊ကဒူးပဂါ-ခါးတန်းဆာ, တို့ပင်တည်း။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွာကျောင်းဌာ၊ ကိုန်းအောင်းဖမ့်လျှာ၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိတိကွဒုနိမတ်နှံသည် မိန်းမတို့၏ ဦးခေါင်းတန်းဆာစသည်ကို ဆောင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း-ရှေးအတိုင်းသဘ)။

စတုတ္ထပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး။

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၃-ဂဂ။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနီ ဂန္ဓဝဏ္ဏကေန။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြောင်ရဟန်းမိန်းမသည် နံ့သာ,ဝါဝင်းသောအဆင်းရှိသော နန္ဒင်းမှုန့်စသောနံ့သာပျော်းဖြင့်ရေချိုးခြော.အံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအားပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဂန္ဓဝဏ္ဏကေန-ဝယ်၊ဂန္ဓနှင့်ဝဏ္ဏက-နှစ်ပါးခွဲ၍ယူအာင်၏။ ဂန္ဓဟူသည်ကား၊အာမှတ်မရှိသောနံ့သာမျိုးတည်း။ဝဏ္ဏကဟူသည်ကား၊ အာမှတ်မရှိနန္ဒင်းမှုန့်စသော အဆင်းကိုဖြစ်စေသော ရေချိုးကသယ်မှုန့်တည်း။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန် ရွာကျောင်းဌာ၊ ကိုန်းအောင်းမွှေ့လျှာ၊ စံပျော်တော်မူစဉ် ဆဗ္ဗဂ္ဂိတိကွဒုနိမတ်နှံသည် နံ့သာ နံ့သာပျော်းတို့ဖြင့် ရေချိုးကြခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း- စတုတ္ထသိက္ခာပုဒ်နှင့်တူပြီ)။

ပဉ္စမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်-ပြီး။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၄၄-ခု။ ။ယော နု ဘိက္ခုနီ စါသိတကေနေ။ပေ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်-နံ့သာဖြင့်ထုံအပ်သောနှမ်းမုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးငြားအံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။နံ့သာဖြင့်ထုံအပ်သောနှမ်းမုန့်ညက်ဖြင့် ရေချိုးသော်သာ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ နံ့သာမထုံသောနှမ်းမုန့်ညက်သက်သက်ဖြင့်ကား အာပတ်မသင့်။သို့ဖြစ်၍ ယသုကာထဆပ်ပြာမွှေးဖြင့်ရေချိုးပါမူမအာပ်၊ ရဟန်းတော်များ ဒုက္ကဋ် အာပတ်ဆင့်၏။ ။(သတ်ပြုအပ်စ့)။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊ သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနီမတို့သည် နံ့သာဖြင့် ထုံအပ်သော နှမဲမုန့်ညက်ဖြင့်ရေချိုးကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူသည်၊ ။(ကြွင်း-တူပြီ)။

ဆဋ္ဌပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်ပြီး၏။

သဉ္စာမယ်စိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၅-ခု။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုနိယာ။ပေ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဘိက္ခုနီမကို ပွပ်သင်မူလည်း ပွပ်သပ်စေငြားအံ့။ ဆုပ်နယ်မူလည်းဆုပ်နယ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊

ဘိက္ခုနီမတို့ဆည်ဘိက္ခုနီမတို့ကိုပွပ်သပ်စေခြင်း, ဆုပ်နယ်စေခြင်းတည်း ဟူသောအာကြောင်းကြောင့်ပညပ်တော်မူသည်။ ။(ကြွင်း တူပြီ)။

သင်္ဃမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၁၄၆-၉၁။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သမံက္ခမဓနာယ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ သိက္ခမာန်မအား ပွပ်သပ်မူလည်း ပွပ်သပ်စေငြားအံ့။ ဆုပ်နယ်မူသည်း ဆုပ်နယ်စေငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။(ဝတ္ထုလည်းရှေ့အတိုင်း''သိက္ခမာန်မကို''သာထူးသည်)။

အဋ္ဌမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၇-၉၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ သာမဏေရိယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် သာမဏေကိုပွပ်သင့်မူလည်း ပွပ်သပ်စေငြားအံ့။ ဆုပ်နယ်မူလည်းဆုပ်နယ်စေငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို၊ ။(ဝတ္ထုစသည်ရှေ့နှင့်တူပြီ ။

နဝမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၈ ၉၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဂိဟိနိယာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မိန်းမကိုပွပ်သင့်မူလည်း ပွပ်သပ်စေငြားအံ့။ ဆုပ်နယ်မူသည်း ဆုပ်နယ်စေငြားအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူသို။ ။(ဝတ္ထုစသည်ရှေ့နှင့်တူပြီ)။

ဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီးပြီ။

၄ကောဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်-အဘွင့်။

၁၄၉-၅၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုံသာ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ရဟန်း၏ဥစ္စာမပန်ကြားဘဲ၊ နေရာ၌နေထိုင်ခြင်းအံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို၊ ။ဘိက္ခုသဿ ပုရတော-ဟုပင် ဆိုသော်လည်း၊ ဥစ္စာကို အာရုံ၌သာမဟုတ်၊ ရဟန်း၏ထက်ဝန်းကျင် ၁၂-တောင်ဥပစာအာရုံ၌ မပန်မူ၍ ထိုင်ပါမူ ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏ ဟုမှတ်။

ပညပ်တော်မူရခြင်းဒုကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့သျှာ၊ စံကျောင်းတော်မူစဉ်၊ ရဟန်းမိန်းမတို့သည် ရဟန်းဘော်တို့၏ ဥစ္စာမပန်ကြားဘဲ နေထိုင်ခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညတ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

အဂ်ါ....၁-ရဟန်းအားမပန်ကြားခြင်း၊ ၂-ဥပစာဒ္ဓထိုင်ခြင်း၊ ၃ ခွင့်ပြုမှုမဂ္ဂိသည်၏အဖြစ်။ ဤအဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

၄ကောဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်အာဘွင့်ပြီး၏။

ဒွါဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုဒ် အဘွင့်။

၁၅၀-၉၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အနောကာသကတံ။ပ။ပါစိတ္တိယံ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ခွင့်မပြုပါဘဲ၊ရဟန်းတော်များကို ပြဿနာကိုမေးခြင်းအံ့။ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ဆွေကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံကျောင်းတော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတို့သည် ရဟန်းတို့ကို ခွင့်မပြုပါဘဲ၊ပြဿနာကို မေးခြင်းတည်းဟူသောအကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

၄၁၄ ဝိနယဂဉ္ဇိုဏ္ဍဒီပနီကျမ်း။

အခ်က်ဂ်....၁-ရဟန်းအား၄င့်မပန်ခြင်း၊ ၂ ပြာသနာကိုငေးခြင်း။ဤအာဂ်ါ နှစ်ပါးပြည့်စုံမှအာပတ်သင့်၏။

ဒုါဒသမပါစိတ်သိက္ခာပုန်အာဒွင့်ပြီး၏။

တေ၁သမပါစိတ်သိက္ခာဝုဒ်၁-အာဒွင့်။

၁၅၁-၉၆။ ။ယော ပန ဘိက္ခုနိ အသံကစ္စိကာ၊ပ။ပါစိတ္တိယံ။

ဆတ္တုပါဟာနဝဂ္ဂါနဝမော။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် ဂင်လျမ်းတဘက် မဝတ်ဘဲ၊ ရွာတွင်းသို့ ဝင်ငြားအံ့ ထိုရဟန်းမိန်းမအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူသို့၊

ဤ၌၊အသံကစ္စိကာ....ဟူသည်ကား၊ ညှပ်ဂိုးနှစ်ဘက်၏အောက်,ချက်ဝန်း၏အထက်,ဟု ဆိုအပ်သော ကိုယ်အာရုပ်ကို ဖုံးလျမ်းသော အဝတ်တည်း။

ပညပ်တော်မူခြင်းအကြောင်းခရီးဝတ္ထု။

ဤသိက္ခာပုန်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေဘာဝန်မဟာကျောင်း၌၊ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စုံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဘိက္ခုနီမတပါးသည်ရင်လျမ်းတဘက်မပါဘဲ၊ရွာတွင်းသို့ ဆွမ်းခံဝင်သွားရာ၊ ရုထားလမ်းမ၌ လေဖွေတိုက်၍ ဒုကုဋ်သင်္ကန်းကြိုးတို့သည် လွင့်စင်၍သွားကုန်သဖြင့်၊ လူအများက-ရှင်မ၏သားမြတ်အံ့သည် ကောင်းလှ၏-ဟုကြွေးကြော်ကြခြင်း တည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အခ်က်ဂ်....၁-ရင်လျမ်းတဘက်မပါသည်၏အဖြစ်၊ ၂-ဆိုအပ်ပြီးသော ရွာအာရာမအာပိုင်းအခြားကို လွန်မြောက်ခြင်း၊ ၃-ခွင့်ပြုအပ်သောအမှုမရှိသည်၏အဖြစ်။ဤအာဂ်ါသုံးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

တေရသမပါစိတ်သိက္ခာပုန်အာဒွင့်ပြီး၏။
ဆတ္တုပါဟာနဝဂ်အာဒွင့်ပြီး၏၊ ပါစိတ်အာဒွင့်ပြီး၏။

ပဌမပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၂၂၂-ခ။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ အဂိလာနာ သယံ ။ပ။ ပဋိဒေသေတဗ္ဗာတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ၊ ထောပတ်ကိုတောင်းရှာစားငြားဇွဲ။ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့ဒေါသော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ ငါရောက်ပြီ။ ထိုပါဠိဒေသနိအာပတ်ကို ကြားပါ၏ဟု ဆိုခဲ့ကြားအပ်၏။ ဟူလို။

ပညပ်တော်မူရခြင်းအကြောင်းရင်းစဉ်။

ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို၊သုံးလူ့ထွဋ်တင်၊ဘုရားရှင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည်မှန်၊ ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းခွ၊ ဂိန်းအောင်းမွေ့လျော်၊ စံပျော်တော်မူစဉ်၊ ဆဗ္ဗဂ္ဂိဘိက္ခုနီမတို့သည် ထောပတ်ကိုတောင်း၍ စားခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ပညပ်တော်မူသည်။

အဂိလာနာ....ကား၊ အနုပညပ်တည်း။ ၎င်းအနုပညပ်ကို၊ ဘိက္ခုနီမတပါး၊သည် မကျန်းမာဘဲရှိရာ၊ဂိလာနပုဿကဘိက္ခုနီမတို့သည်လာရောက်မေးမြန်းကြသဖြင့်။ရှင်မတို့-ရှေးခွ မကျွန်းမာ ဖြစ်လတ်ပါမူ၊ ထောပတ်ကို တောင်းရှစားပါက ပျောက်ကင်းချမ်းသာ၏၊ ဃနရမ္မကားဖြတ်စွာဘုရား၏ ထောပတ်ကိုမတောင်းအပ်ဟူသောပညပ်တော်ထားချက်ကြောင့် မကျန်းမာမှုသည်မပျောက်ဘဲရှိနေ၏ဟု ပြောဆိုလေရာ၊ ဂိလာနပုဿကဘိက္ခုနီမတို့ကား၊ထိုအကြောင်းကိုဖြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြသောကြောင့် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။

အဂိလာနာ....၁-ဆိုအပ်ပြီးသော လက္ခဏာရှိသော ထောပတ်၏ အဖြစ်၊ ၂-ခွင့်ပြုမှုမရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ၃-တောင်းခြင်း၊၄-မျိုချခြင်း။ ဤအင်္ဂါငါးပါးပြည့်စုံမှ အာပတ်သင့်၏။

ဒုတိယပါဠိဒေသနိယသိက္ခာပုဒ် အစွဘွင့်။

၂၂၃-၂။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။တေလံ။ပ။တံ ပဋိဒေသေတဗ္ဗာတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်မနာဘဲဆီကိုတောင်းရှစားခြင်းငှဲ့။ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့

ငါရောက်ပြီ။ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကိုကြားပါ၏ဟု ဆိုရ၍ ကြားအာဝင်၏။ ။ ဟူလို။

တတိယပါဠိဒေသနာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၂၄-၃။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။မခု ။ပ။တံပဋိဒေသေတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ၊ပျားရည်ကိုတောင်း၍ စားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ ငါရောက်ပြီ။ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကိုကြားပါ၏ဟု ဆိုရ၍ကြားအာဝင်၏။ ။ဟူလို။

စတုတ္ထပါဠိဒေသနာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၂၅-၄။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။ဓာဏ်တိုး။ပ။ဟဋ္ဌိဒေသေတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ၊ တင်လဲကို တောင်း၍ စားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ငါရောက်ပြီ။ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကိုကြားပါ၏ဟုဆိုရ၍ ကြားအပ်၏၊ ။ဟူလို။

ပဉ္စမပါဠိဒေသနာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၂၆-၅။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။မဲ ဆို။ပ။တံဖဋိဒေသေတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်မနာဘဲ၊ငါးကိုတောင်း၍စားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ငါရောက်ပြီ။ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကိုကြားပါ၏ဟု ဆိုရ၍ကြားအာဝင်၏၊ ။ ဟူလို။

ဆဋ္ဌပါဠိဒေသနာယသိက္ခာပုဒ်အဘွင့်။

၂၂၇-၆။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။မံသံ။ပ။တံပဋိဒေသေတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ၊အာမဲကို တောင်း၍ စားငြားအံ့။ ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ငါရောက်ပြီ၊ထိုပါဠိဒေသနာအာပတ်ကိုကြားပါ၏ ဟုဆိုရ၍ကြားအာဝင်၏၊ ။ ဟူလို။

အာဠဝပါဠိဒေဿနိယ သိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

သဇ္ဇွမပါဠိဒေဿနိယသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၂၂၈-၇။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။ခီရံ။ပ။တံပဋိဒေသေမိတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည်၊ မနာဘဲ နို့ရည်ကို တောင်းရှစားငြားအံ့၊ ထိုရဟန်းမိန့်မသည်၊ ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ ငါရောက်ပြီ။ ထိုပါဠိဒေဿနိအာပတ်ကို ကြားပါ၏-ဟု ဆိုရှင်ကြားအပ်၏။ ။ဟူလို။

အာဠဝပါဠိဒေဿနိယသိက္ခာပုဒ်-အာဘွင့်။

၂၂၉-၈။ ။ယာ ပန ဘိက္ခုနီ။ပ။ဒဓိ။ပ။တံပဋိဒေသေမိတိ။

အကြင်ရဟန်းမိန်းမသည် မနာဘဲ၊နို့ဝမ်းကိုတောင်း၍ စားငြားအံ့၊ထိုရဟန်းမိန်းမသည်၊ရှင်မတို့-ကဲ့ရဲ့အပ်သော မလျောက်ပတ်သော အာပတ်သို့ ငါရောက်ပြီ။ထိုပါဠိဒေဿနိအာပတ်ကို ကြားပါ၏-ဟု ဆိုရှင်ကြားအပ်၏။ ။ဟူလို။

(ဝဏ္ဏ၊အာဂိ-စသည်တို့ကို ရှေးအကိုင်းသိ။ပေါ်လွင်ပြီ)။

ပါဠိဒေဿနိအာဘွင့်ပြီးပြီ။

ဘိက္ခုနီပါဠိမောက်အာဘွင့်-ပြီး၏။

ဥယျောဒနကထာ။

ဤယာရဘွင့်ဆိုအာင်သော- ခုဒ္ဒသိက္ခာ လက်သန်း အဋ္ဌကထာကျမ်း သည်၊ သေးငယ်သော ကျမ်းပင် ဖြစ်ထင့်ကစား၊ ရတနာခုနစ်ပါးတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍၊ စုဆောင်းထည့်ထားရာ၊ရတနာသေတ္တာကြီးနှင့်တူ၏။ အလွန်တရာအံ့စောက်နက်၍၊ ကျဉ်းမြောင်းလှသောဆွတ္တန်တောင်စဉ် ခုနစ်ထပ်အတွင်း၌ တည်ရှိသော၊ ညီညာသွေ့ချစ်၊ သိဒါမြစ်နှင့်လည်း တူပေ၏။ တူပုံကား....ထိုထိုဒိန်းတော်ပိဋကတ်၊ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာ, အရပ်ရပ်တို့မှထောရိသော အလုံးစုံသောသိက္ခာ၊ ဝိနည်းအာဆုံးအဖြတ်အာဖြာ ဖြာတို့ကို၊ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာကထောဘွဲ့၍၊ရောင်မျိုးစုံရှုမည်း၊ရဘနာပန်းကုံးကြိုး ကို၊အရောင်အာဒေါလျှံစွာ၊ခိုင်ညှာအာညီ၊ လှပဆန်းကြယ်စွာသိကုံး၍ထား အပ်သကဲ့သို့။ ဂါထာအာဒေါဖြင့်အကျဉ်းချုံး၍၊ စီကုံးပြဆိုအပ်သောကျမ်းပြစ် ပေကြောင်း။

သို့ပါသောကြောင့်၊ ၎င်း-ခုဒ္ဒသိက္ခာအဋ္ဌကထာကျမ်းကို၊ ဘွင့်ဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ တာဝန်သည်၊ ပုံဟန်တူစစ်၊ ပမာလွှစ်သော်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ အတွင်း၌တည်ရှိသောရေတို့ကို၊ လက်ဖြင့်တို့ကာ၊ ဤရေကား-ဂင်္ဂါမြစ်မှ စီးဆင်း၍လာသောရေကည်း, ဤရေကား-ယမုနာမြစ်မှစီးဆင်း၍လာသော ရေတည်း-စသည်ဖြင့်၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ်၊ မြစ်ငယ်ငါးရာတို့၏ ရေစင်ကို၊ ထင်လင်းစွာပြဆိုရန် ခဲယဉ်းဘိသကဲ့သို့၊ မည်မျှခဲယဉ်းဝန်လေးမည်ကိုသိ သင့်ပါကြောင်း။သို့ပါလင့်ကစား၊ ကျေးဇူးတော်ရင်၊ပိဋကတ္တယပါရဂူ၊ဝိညူ ဒေးကျော်၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ နည်းမြောက်ဒေးစုံကို၊ အမြဲပင်ပန်ဆင် ခိုလှုံခဲ့ရပါသဖြင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာဆရာ၏ဗိုရာပဘာဝ၊အာစရာရင်း၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ ခပင်းတို့ကို၊ မကြွင်းမကျန်၊ မြစ်လွှဲနံထွင်းပေါက်၊ မွေနှောက်စေ့ဒု၊ အာထပ် ထပ်ကြည့်ရှု၍၊ ထင်ထင်လင်းလင်း၊ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်၊ အချက်မမှား၊ ယောနိသောစိတ်ထားဖြင့်-ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၏အာဘွင့်ဖြစ်သော "ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဂုဇ္ဇတ္ထဒီပနီကျမ်းကြီး" ကို၊ရေးသားတည်ထွင်၊ စီရင်အပ်ပါကြောင်း။

သို့ပါ၍၊၎င်-ခုဒ္ဒသိက္ခာဂုဇ္ဇတ္ထ ဒီပနီကျမ်းကြီးသည်၊ဝိနယအမြှေ၊ အနှစ်ရု ကို၊တခုမကြွင်း၊ စုပေါင်းသွင်းထားရာ "ဝိနည်းဘဏ်တိုက်ကြီး" သဘွယ် ဖြစ်ပေရကား၊ ဝိနယဂရုက၊ လင်္ဂီပေဆလ၊သိက္ခာကာမ၊ ဝိနယပါဒုဂူ၊ဖြစ် လိုသူ၊ အာရှင်မြတ်ဒေးပေါင်းတို့နှင့်တကွ၊ ဝိနီစ္ဆယဖြတ်ဆို၊ ဝိနည်းရိုရှိအာရှင်

ဖြတ်ဘုရားကြီးတို့သည်၊ လိုရာလိုရာ၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာ၊ သာဓကအဖြာဖြာတို့ကာ၊ လွယ်ကူစွာ ထုတ်ယူဆုံးဖြတ်နိုင်, ဆင်ယူကြည့်ရှုနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

*ဂုဏ်သာကေ၊ အာဂမ ဖြစ်သော ပါဠို-အဋ္ဌကထာ- ဋီကာတို့ကို၊ ဇမ္ဗူ။ ဦတ်ဆွေ ဒီဠှကတ်တို့က်ထွက်၊စာအုပ်မျက်နှာနံပါတ်အရ၊ ပြဆိုထား ပါသည်။ ပါကဋ္ဌဖြစ်သော သာကေတို့ကိုကား ပေါ်လွင် သိသာပြီဖြစ်၍၊ ချန်ထားခဲ့ပါသည်။

ရဒ္ဓသိက္ခာဂုဏ်ထူးပုဒ်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
ရတနတ္တယပ္ပဏာမ။

အာဒိတော ဥပသမ္ပန္နံ၊သိက္ခိတဉ္စ သမာတိကံ။
ရဒ္ဓသိက္ခံ ပဝက္ခာမိ၊ ဝန္ဒိတွာ ရတနတ္တယံ။

ငါသည်ရတနာဖြတ်၊ သုံးပါးနတ်တို့၏အာပေါင်းကို ဂိုရိုးပြီး၍၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သည်မှစ၍၊ ရဟန်းဖြစ်သူဘိုင်း ကျင့်အပ်, သင်ယူအပ်သော၊ မာတိကာအစဉ်နှင့်တကွသော၊ ကျန်သေးသပ်၊ လွယ်ကူစွာ သင်ယူအပ်သော-ရဒ္ဓသိက္ခာကျမ်းကို မိန့်ဆိုပေအံ့။ ။ဟူလို။ ။ဤကား-ဝိဏ္ဍာဂ်ဏ္ဍ။

အဝယဝဏ္ဏ-အခဲပွါယ်။

ဤဂါထာဝယ်၊ ဝန္ဒိတွာ....ဟူသော ပါဠိ၌-ဝန္ဒနာတော်ဖြင့် ပဏာမကို ပြု၏။ ရတနတ္တယံ....ဟူသောပါဠိဖြင့် မဏာဝိတဓ္မကို ပြတော်မူ၏။ ။ ရဒ္ဓသိက္ခံ....ဟူသောပါဠိဖြင့် ပကရဏာဘိဓေယ္ယကို ပြု၏။ ။အာဒိတော ဥပသမ္ပန္နံသိက္ခိတဉ္စ ... ဟူသောပါဠိဖြင့်-ပကရဏာဘိဓေယျကိုပြု၏။ ။ သမာတိကံ.... ဟူသောပါဠိဖြင့်- ကရဏာပုဂ္ဂဟကိုပြု၏။ ။နိဒိတ်သည် အာရ္ဂါတို့ကနိဒ္ဒိတ်, ဗာဟိယနိဒ္ဒိတ်,ဟူ၍ နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုတွင်- အာရ္ဂါတို့ကနိဒ္ဒိတ်ကို၊ ပဝက္ခာမိ ဒွဲ-ဝစ-ဓာတ်ဖြင့်၊ ဇလုပစာ·ဖလာနုမာန- နည်းအားဖြင့်ပြု၏။ ။ကရဏာ၏အာဂုံဖြစ်သောစာသင်ဆား၊ကျင့်လိုသူရဟန်းများတည်းဟူသော-ဗဟိယနိဒ္ဒိတ်က၊ဥပသမ္ပန္နံ .. ဟူသောပါဠိဖြင့်ပြု၏။

ပယောဇနသည်လည်း- မုချပယောဇန်, အနုဇ်ဂီကပယောဇန်, အားဖြင့်နှစ်ပါးရှိ၏။ ထိုတွင်-ရဟန်းငယ်တို့၏ ဝိနည်းအရာ၊ လိမ္မာရေးရင့်ကြင်းတည်းဟူသော မုချပယောဇန်ကို "ပဝက္ခာမိ" ဒွဲ၊ ဝစ, ဓာတ်ဖြင့်ပင် ကာရဏာပုစာအားဖြင့် ပြု၏၊ ။ထိုစကားမှန်၏။ ဤရဒ္ဓသိက္ခာကျမ်းကို ပြုခြင်းကြောင့်-စာဆင်ငယ်တို့၏လွယ်ကူစွာဝိနည်းအရာ၊ လိမ္မာတတ်သိမှုတည်းဟူသော အကျိုးတရားသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ။ဟူလို။ . ။ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်သော ပရမ္မရအာကျိုးကို- ဝစ-ဓာတ်ဖြင့်ပင် ဒုတိယကာရဏာပုစာအားဖြင့်ပြု၏။

တနည်း၊ ပဝက္ခာမိ....ဟူသော ပါဠိဖြင့်-ပဋိညာဉ်ကို ပြု၏။ ။(အလ
မတိ ပပဉ္စေန)။ ။ဤပါဠိအပေါင်းတို့တွင်၊ အာဒိတော-ပုဒ်ကား-အာဒိဒ်ပ
ကနည်းဖြစ်၍၊ ဝ ဒ်္ဒိတ္တာ-ပုဒ်၌ဂုဏ်း,သိင်္ဂီတဖို့-ပုဒ်၌ဂုဏ်း,စပ်အပ်၏။
"ပထမံတာဝ၊ဂိုလေကမူ၊ အပါဒါနိန္ဒ်၊ သမ္ဘဝနိအနေ၊
လာမြဲပေ၊ ။နိယာမ်အရ။

ဝန်ဒ်တ္တာ-၌စပ်ပါမူ။ ပကရဏာရမ္ဘာ-ဟု- အပါဒါနိသော်ဂုဏ်း၊ ပကာ
ဏာရမ္ဘာဃ-ဟုသမ္ဘာနိသော်ဂုဏ်းထည့်ပေး။ ဤကျမ်းပြုသည်မှ ရှေးဦးအစ၌
ဝ၀၊ ကျမ်းပြုသည်၏အစ၌-ဟူလို။

ဥပသမ္ဗန်-ပုဒ်ကား၊ အဘိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသပုဒ်ဟု ကြံ၍။ ဥပသမ္ဗန္နော
ဟုတ္တာ-ဟုပြင်၍ပေး။ ။တနည်း။ ။ဥပသမ္ဗန္နေန သိင်္ဂီတတဖို့-ဥပသမ္ဗန္နေ
သိင်္ဂီတဖို့။ ။ဟုသမာသ်သော်လည်းပြု။ ။သိင်္ဂီတဖို့....ကား၊ သိင်္ဂ-
ဟော်၊ တဖို့-ပစ္စည်း။ ။သိင်္ဂီယတေတိ သိင်္ဂီတဖို့။ ။ဟုပြု။ ။ကျမ်းကို
ဌာန်ပစာဒါးဖြင့် ရ၏။ ။တနည်း။ ။သိင်္ဂီယတေ သန္တေဟိ ဇဏ္ဍေ
ဇေတနဝါတိသိင်္ဂီဒဖို့။ ။ဟုပြု။ ။ရှေးဝိကပ်အလို၊ ကျင့်အပ်သောတရား
တို့၏ တည်ရာပင်ဖြစ်သော်လည်း ထိုတရားတို့ကို ဘော်ပြဘတ်သော
ကြောင့်ဌာန်ပစာဒါးဖြင့် ကျမ်းကိုပင်"သိင်္ဂီတဖို့"ဟု ဆိုအပ်၏။ ဒုတိယ
ဝိကပ်အလိုကား၊ ထိုကျမ်းသည် ကျင့်အပ်သောတရားတို့၏ တည်ရာမှ
ဖြစ်၏။ထိုကြောင့်- သိင်္ဂီတဖို့၊ကျင့်အပ်သော။ ဝ၀၊ ကျင့်ရာ ကျင့်ကြောင်း
ဖြစ်သော-ဟုပေး။

သမာဘိကံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။မာတာဒိယာဘိမာတိကာ။မာတိကာ
ဝိယာတိမာတိကာ။ ။သဟ မာတိကာယာဘိ သမာဘိကံ။ ။ဟုပြု။
ကျမ်းရ၏။ ။ဂုင်းကျမ်းသည် မာတိ.ဘာခေါင်းစဉ်ရှိသော ကျမ်း-ဟူလို။
(အကျယ်ကိုမာတိကာ ညဝ၀- အကောက်ကျမ်း၌ရှု)။ ။ရတနတ္တယံ....
ဟူသောပုဒ်ကို။ ။တိဏ္ဏံ သမူဟော တယံ။ ။ရတနာနံ တယံ ရတ
နတ္တယံ။ ။ဟုပြု။ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို-ဟုပေး။

ပါရာဇိကာဒေ ဒေဿာရောပေ။ဧတေရိဿာ ဒိပသဿနာဘိ။
ဤရုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌ဘွင့်ဆိုလာရှိသောဂါထာတို့ဆိုသည်ကား။ ။
၁။ ။ပါရာဇိကလေးပါးအာဘွင့်။

၂။ ။သံဃာဒိသိသ်ကိုးပါးအာဘွင့်။
၃။ ။ဆက်နိုးအာဘွင့်။
၄။ ။ဆိုးရည့်အာဘွင့်။
၅။ ။ဆပိတ်အာဘွင့်။
၆။ ။ခွက်အာဘွင့်။
၇။ ။ပဝါရိတ်ဆင့်ခြင်းအာဘွင့်။
၈။ ။ကာလိကလေံးပါးအာဘွင့်။
၉။ ။အာကပ်ခံခြင်းအာဘွင့်။
၁၀။ ။အဆားတို့တွင် မအပ်သောအဆားအာဘွင့်။
၁၁။ ။ဒိဿတိုယဝတ္ထုအာဘွင့်။
၁၂။ ။ပါစိတ်အာဘွင့်။
၁၃။ ။ရဟန်းတို့၏ကပ္ပိခြင်းအာဘွင့်။
၁၄။ ။ကပ္ပိယကုဋိလေးလုံးအာဘွင့်။
၁၅။ ။ဥပစ္ဈာယဝတ်,အာစရိယဝတ်-အာဘွင့်။
၁၆။ ။ဝစ္စကုဋိ,ပဿာဝကုဋိ,ဝတ်အာဘွင့်။
၁၇။ ။ပန်ခြင်းကိုပြုရခြင်းအာဘွင့်။
၁၈။ ။ဆက်နိုးမဝတ်သောရဟန်းပြုရသောဝတ်အာဘွင့်။
၁၉။ ။အပ်သောရေချိုးခြင်းအာဘွင့်။
၂၀။ ။ဂိုမယိုးအပ်သောသူအာဘွင့်။
၂၁။ ။ဆားရေအာဘွင့်။
၂၂။ ။ဘိန်ပင်တွင့်။
၂၃။ ။မကြည့်အပ်သောဝတ္ထုအာဘွင့်။
၂၄။ ။မျက်စဉ်းကျည်အာတွင့်။
၂၅။ ။မအပ်သောအိပ်ရာနေရာအာဘွင့်။
၂၆။ ။နေရာတူနေရသောသူအာတွင့်။
၂၇။ ။ပေါင်းဘော်ခြင်းငါးမထိုက်သောသူအာတွင့်။
၂၈။ ။ကံအာဘွင့်။
၂၉။ ။မိန်းမဘိုဝမှကြဉ်ခြင်းအာဘွင့်။
၃၀။ ။အာဂန္တုကစသောဝတ်အာဘွင့်။
၃၁။ ။ဝိကပ္ပနာအာတွင့်။

၃၂။ ။နိဿယအာဘွင့်။
၃၃။ ။ခါးပန်းအာဘွင့်။
၃၄။ ။ခြေအာဘွင့်။
၃၅။ ။ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာအာဘွင့်။
၃၆။ ။ဆေးကုခြင်းအာတွင့်။
၃၇။ ။ဣရိယာပထသုခဝိဟာရအာတွင့်။
၃၈။ ။ကုလဒူသနအာဘွင့်။
၃၉။ ။ဝါကပ်ခြင်းအာတွင့်။
၄၀။ ။မဇ္ဈိမဒေသသင်္ကန်းအာတွင့်။
၄၁။ ။ပြိုးငြမ်းသောအာဆုံးအဖြတ်အာဘွင့်။
၄၂။ ။ဒေသနာကြားခြင်းအာဘွင့်။
၄၃။ ။ဆန္ဒစသည်ကိုပေးခြင်းအာတွင့်။
၄၄-၄၅။ဥပုသ်-ပဝါရဏာဒေအာဘွင့်။
၄၆။ ။စက္ခုဇ္ဈန်စသည်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းအာတွင့်။
၄၇။ ။သင်္ဃိလေးပါးအတွင့်။
၄၈။ ။သင်္ကန်းသုံးပါးအာတွင့်။
၄၉။ ။စတုရက္ခတရားလေးပါးအာတွင့်။
၅၀။ ။ဝိပဿနာဇာတွင့်။
ဟူ၍၊ ငါးဆယ်အပြားဂ္ဂိုကုန်၏။ ၊ဟူလို။

၁-ပါရာဇိကလေးပါး-အာဘွင့်၊ပဌမပါရာဇိက။

၁-၂။ ။မေထုန္တယေ အနိုက္ခိတ္တော။ပ။ပဇေသေန္တော ဒုဒေတာ။

သိက္ခာကိုမချသေးသောရဟန်းသည်နှိုးအပ်ဆည်လည်းဖြစ်သော မနှိုး အပ်ဆည်လည်းဖြစ်သောမင်္ဂသုံးရတို့၏အင်္ဂဝေါင်းခွံ၊ပကတ်လေသည် မတွေ့ထိအပ်သော စိုသောအရပ်ခွံ၊ နှိုးအပ်သည်သည်းဖြစ်သော မနှိုးအပ်သည် လည်းဖြစ်သော ဒိဒိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော အင်္ဂါဒေတ်ကဲ့ နှမ်းစေ့ခန့်မျှလည်း ပျက်သော ကာယပသာဒရှိသောဝဲနှိုးမတို့၏ အင်္ဂါဒေတ်သို့ သွင်းသည် ရှိသော်၊သာဆနာတော်မှလွှဲ.လျော၏။ ဝါ၊ပါရာဇိကဏ်ကျ၏။ ။ဟူလို။

ဤကား-ပိတ္ထာယ်ဆုံး။

အဝယဝဋ္ဌ-အစီဠိယ်။

ဤဂါထာ၌၊မင်္ဂဇ္ဇေယေ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။မင်္ဂါနံ တယံ မင်္ဂဇ္ဇယံ၊ တဆိုဒ်။ ။ဟုပြု။ ။တိ-သဒ္ဒါသဒ္ဒါဖြစ်၍၊ တ-ဗျည်းခွဲ ဒွေးဘော်သင့်၏။ ဆိုဒ်-ဝိဘတ် သည်လည်း ဘူမဇ္ဇ, သာမျဇ္ဇ, နှစ်နက်သင့်၏။ ထိုကြောင့်-မင်္ဂဇ္ဇယေ၊ မင်္ဂလ်တို့၏သုံးဆတို့၏အပေါင်းခွဲ။ဝါ၊ အပေါင်း၏။ဟုပေး။အာလ္လော ကာသ-ခွဲစပ်။ နိဒ္ဓါရဏာဇ္ဇထ္ထဉ်းပေးတော်မူကြသေး၏။

အနိက္ခိတ္တသိက္ခော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အနိက္ခိတ္တော သိက္ခော ယေနာဘိ အနိက္ခိတ္တသိက္ခော။ ။ဟုပြု။ ။ရဟန်းရ၏။ ဤအာလို-မချအပ်သော သိက္ခာ၌သော်ရဟန်းသည်။ ဟုပေး။ ။တနည်း။ ။နတ္ထိနိက္ခိတ္တော သိက္ခာ ယသ္သာဘိ အနိက္ခိတ္တသိက္ခော။ ။ဟုပြု။ ဤအာလို၊ ချအပ်သောသိက္ခာမရှိ သောရဟန်းသည်-ဟုပေး။ ။တနည်း ။သိက္ခံ-နှိုက်ခြင်းဘို နှိုသဒ္ဒတိတို အနိက္ခိတ္တသိက္ခော။ ။ဟုပြု။ ဤအာလို-သိက္ခံကို မချသောရဟန်းသည်၊ ဟုပေး။ဂုင်းပါဠိဖြင့်သိက္ခာသာဇိဝ သမာ ပန္နော-အာရဘွင့်ပြု၏-ဟုမှတ်။

သန္ထုတသန္ထုတော.... ဟူသောပုဒ်ကို၊ သန္ထုတော-အာသန္ထုတော-ပုဒ်ဖြတ် သော်-သန္ဓိပုဒ်ဖြစ်၏။ ။တနည်း။ ။သန္ထုတောစ အာသန္ထုတောစသန္ထုတ သန္ထုတော၊ တဆိုဒ်။ ။ဟုကြံပါမူ၊သမာသ်ပုဒ်ဖြစ်၏၊နှစ်နည်းလုံးသင့်သည် ချည်း။သန္ထုတ-သဒ္ဒါကား၊ သံ-ဂွေးဝှိ့သော၊ထရ-ဓာတ်၊တ-ပစ္စည်း၊အာဆွာ ဒနတ္ထဝါစီဖြစ်၏၊ ။သံမှာသရီးတေတိသန္ထုတော-ဟုပြု၊မဂ်ရ၏။အဝတ်, လျော်-စသံည်တို့ဖြင့် အင်္ဂါဇာတ်ကို ရစ်ပတ် ဖုံးအုပ်ခြင်းသည်-သန္ထုတ မည်၏-ဟူလို။ ။သန္ထုတော၊နှိုးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။(ဝေါဟာရတ္ထ)။ ။ ဝါ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ပေး။

အလ္လောကာသော.... ဟူသောပုဒ်၏အာရ၊ ပြင်ပလေသည် မတွေ့ထိအပ် သော-ဝိုသောအင်္ဂတွင်းအာရပ်ကိုသာ ယူအပ်၏၊ ။ဂုင်းအလ္လ-အာရ၊ ပြဿိ သောစကားသည်လည်း ပဓာနစကားမျှသာဖြစ်၏။ မစိုသော်လည်းပကတိ လေတို့ဖြင့် မထိအပ်သော အာရပ်သည်လည်း ပါရာဇိကခေတ်ဖြစ်၏-ဟု မှတ်။ ။အာလ္လ-ပုဒ်ကို။ ။အာလတိတိ အာလ္လော။ ။ဟုပြု။ အာလ-ဓာတ်၊ လ္လေဒနတ္ထဝါစီ၊ လပစ္စည်း။ ။အာလ္လောစ သော သြကာသော စာဘိတ္ထုထာ တဆိုဒ်။ ။ဟုပြု။ ။သံ... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အာဂ္ဂတော ဇာဒံ သံ။ ။ဟုပြု။ ။အာဂ္ဂသဒ္ဒါ၏ကာရိယ-သ သဒ္ဒါတည်း။

တိလမဉ္ဇူဒြိ....၌ ဝိ-သဒ္ဒါကား၊ ဂရဟာဒီအနက်ဂှိ၏။ နှမ်းစေ့မျှဝင်ရုံဖြင့် ပါရာဇိကကျတုံးသး၏။ (ဂရဟတ္ထ)။ ထိုထက်အများ၊ ဝင်ပါမူကား-ပဂေဝ။(သမ္ဘာဝနတ္ထ)။ ။ဤအာရာမျိုး၌၊ ဤနည်းနှင်နှင်မှတ်။

အပ္ပဟိန၊ ဝါစကနောက်၊ ရောက်သည့် ဂရဟာ၊ဝိ-သဒ္ဒါ၊
သမ္ဘာဝနာကို ပေါ်ငး်ဆည်းထွန်းမြ၊ ။နိယာဓိ။

ဥပါဒြိန်....၏ အာရုကို၊ကာယပသာဒမပျက်း၊သာ နိမိတ်ကိုယူအာပ်၏။ ၎င်းနိမိတ်၏အာရုလည်း ရဟန်း၏နိမိတ်ကိုသာယူအာပ်၏။ ထိုစကားမှန်၏။ ပါဠိတော်အာဖြာဖြာ၌ ရဟန်း၏နိမိတ်ကို "နိမိတ္တံ" ဟု ဒုတိယာဝိဘတ်ဖြင့် ထားရှိးဂှိ၏။ ၊"နိမိတ္တော်ဘာန္တိ အာတ္တာနောနိမိတ္တော်ဘာတံ" ဟုသာရတ္တ၌ လည်း ဘွင့်ပြတော်မူ၏။ ။ထိုကြောင့် မိန်းမ၏ နိမိတ် ဖြစ်ပါမူကား ကာယ ပသာဒ ပျက်သည် ဖြစ်စေ၊ ကာယ ပသာဒ မပျက်သည် ဖြစ်စေ၊ မတာသရိရ၌ကဲ့သို့ ပါရာဇိကဆောတ်၌၊ ပါရာဇိက- အာပတ် သင့်သည်သာ တည်း။ရဟန်းများမှာသာ၊ နဒ္ဓကာယပ္ပသာဒဖြစ်သော အာဓဲရွတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်နေသော နိမိတ်ကိုသွင်းပါမူ- ဒုက္ကဋ်အာပတ်သာ သင့်၏။ အနဒ္ဓကာယပ္ပသာဒဖြစ်သော နိမိတ်ကိုသွင်းမှသာ-ပါရာဇိက အာပတ်သင့်၏ဟု-ခဲခြား လျက်မှတ်အာပ်၏။

ဇာတိနိမိတ္တာသ ပန နဒ္ဒေဝိ ဥပ်ဒိန္နဘာဝေ ပါရာဇိကာ
ပတ္တိမေဝ။ ၊သရတ္ထဒီပနီဋီကာ။

အထဝါ၊ပဒေသနဒ္ဒီတဒ္ဓါရ၊ ပဝိဋ္ဌကွဏသာဓနကာ။

တနည်းသော်ကား၊ သွင်းဆဲ, တည်ဆဲ, နှုတ်ဆဲ, ဝင်ဆဲ,ခဏတရရှဒ္ဓ၊ သာယာမှသာလျင် ပါရာဇိကကျ၏။ ။ဟူလို။

ဤစကားရင်ကို ရဒ္ဒသိက္ခာဆရာသည် "ဘိက္ခုပစ္စတ္ထိကာ မနုသိတ္ထိ ဘိက္ခုသ သန္တိကေ အာနေတွာ ဝစ္စမဂ္ဂေန အင်္ဂဇာတံ အာဘိနိသိဒန္တိ" ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော်-၃၄-အာရ၊ခိုးသူ,ဒမြစ်သော သူတို့သည်၊ မိမိတို့၏ ခိုးမှု, တိုက်မှု ကိစ္စပြီးစီးစေခြင်းငှါ ယင်္ကနတ်ပူဇော်ရန်၊ လူများကို မရနိုင်သောခဏ၊ ရဟန်းများကိုဘမ်းယူ၍ သိလဒို့ပါမူ၊ အပြစ် လေးမည်ကို ကြောက်၍သိလပျက်စေရန်၊ မိန်းမကိုဆောင်ကာ၊ ရဟန်းကိုဆွဲကိုင်ထား၍

မိန်းမကိုပြုကျင့်ခိုင်းသော အရာမျိုးဌ၊ ရဟန်းဆည့်-မိန်းမဇာ်မက်ဖြင့် သွင်းမှ စသောခဏ္ဍ၌ မသာယာစေမူ၍ တရားကို နှုတ်သွင်းကာ၊ နေနိုင်ပါမူ၊ ပါရာဇိကမဂ္ဂ။ သာယာမှသာပါရာဇိကကဂ္ဂ၏-ဟူသော အဓိပ္ပါယ်အရကို ရည်၍ဆိုလိုပါဆဘည်း။

ပဌမပါရာဇိကအဘွင့်ပြီး၏။

ဒုဘိဒယပါရာဇိကအဘွင့်။

၃-၄။ ။အဒေဒိယေယဿဟရေယျာဝ။ပ။ပရိပ်ရိပ်ရိကပ္ပါဝဟာဒရကောဒ။

အကြင်ရဟန်းသည်အရှင်သည် မပေးအပ်သော သူဘပါး၏ ဥစ္စာကို ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်၊ ၁-အရာမဲစသည်ကိုတရားဆင်၍ ခိုးငြားအံ့၊ ၂-မိမိဆောင်ယူလာသောဥစ္စာကို ခိုးငြားအံ့။ ၃-အပ်နှံထားသောဥစ္စာကို ခိုးငြားအံ့။ ၄-ဥစ္စာကိုဆောင်ယူသော သူ၏ဇာရိယာပုထိုက်ကို ဖျက်၍ ခိုးငြားအံ့။ ၅-တည်ရာမှ ရွှေ့စေ၍ ခိုးငြားအံ့၊ လှတ်လိုက်၍ကင်းထားရာကို လွန်စေငြားအံ့၊ထိုရဟန်းသည်သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်၏။

တနည်း။ ။ချိန်စဉ်းလဲ, တင်းစဉ်းလဲ, အသားပြာစဉ်းလဲ, စသည်ဖြင့် ခိုးခြင်း၊ အာဒါနဂါဟတက်၊ နိုင်ထက်လွှမ်းမိုး၍ခိုးခြင်း၊ ကမ္မည်းပြောင်း၍ခိုးခြင်း၊ မြက်သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်း၊ ဥစ္စာအာရုပ်ကို ကြံဆ၍ ခိုးခြင်း၊ ဤသို့သောနံည်းဖြင့် ခိုးသောရဟန်းအား သာသနာတော်မှဆုံးရှုံးခြင်းသို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

ဗုဒ္ဓဘာသာ။ ။အဒါဒိယေယျ။ပ။ ဌာနာစာဝေယျ- ပါဠိဖြင့်-နာနာဘဏ္ဍာပဋိဂ္ဂဟ, ဇကောဘဏ္ဍာပဋိဂ္ဂဟကို ပြု၏။ သင်္ကေတံ ဝိတိနာမယေ-ဖြင့်၊ ပုဗ္ဗပယောဂပဋိဂ္ဂဟစသည်ကိုပြု၏။ ၎င်းတို့ကို အောက်ပါရာဇိကဌ္ဌ ဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ။

၅။ ။ဘဏ္ဍာကာလဿဒေသေဟိ၊ပရိဘောဇဉ္ဇနိဆ္ဆယော။

ဤအဓိန္နာဒါန်၌၊ခိုးအပ်သော ဥစ္စာ,ခိုးရာကာလ,ဘဏ္ဍာ၏ အဘိုး,ခိုးရာအရပ်,သုံးဆောင်ခြင်းတို့ဖြင့်ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။ဟူလို၊

ဤကား ဝိဇ္ဇာဇ္ဇ။

အဝယဝဏ္ဏ·အဒိပ္ပါယ်။

ဘဏ္ဍာ....ဖြ်ိုးရ-ခိုးယူသောဘဏ္ဍာကို ဝိနည်းရိုရှိပုဂ္ဂိုလ်သည်နှိုင်းဆ အာဝင်ဖြ်။ ။အာဘဒယ်သို့ နှိုင်းဆအာပ်သနည်းဟူမူကား။ ။ဤမည်သော ဥစ္စာဂက်ခိုးဖြ်ဟု ဆိုသော်လည်း၊ ပါရာဇိကအာပတ်သင့်ဖြ်ဟု အဆောတ လျင်မဆင်းဖြတ်အာပ်။ သဿာမိကဒူးဖြစ်, အာသာမိက အာဖြစ်,ကို စုံစမ်း အာပ်ဖြ်။ သဿာမိကပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဥစ္စာရှင်ဖြ် အလယရှိသေးသည် ဒူးဖြစ်, မရှိသည့်ဒူးဖြစ်ကို စုံစမ်းအာပ်ဖြ်။ အာလယရှိသောဒူးခါ၌ခိုးသည် ဖြစ်အံ့။ ဥစ္စာကို ဒူးဘိုးပြတ်၍ဆုံးဖြတ်ရာဖြ်။ အာယကင်းသောအခါ ခိုး သည်ဖြစ်အံ့၊ တပေတ်တန် ဥစ္စာပင်ဖြစ်သော်လည်း ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်အာပ်။ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ပေးဧလိသော်-ဘဏ္ဍာစားသောပေးအာ ဖြ်။ ။ဤ၌သိပ်ဒိဋ္ဌကျွန်း"ဘာတ်ယမင်း"လက်ထက်၌၊မဟာစေတီပွဲတော် ကြီးအခါ၊ ကျ၍နေသောသက်နိုးကို ထေယျစိတ်ဖြင့် ကောက်ယူသောတ ပါးသောရဟန်းဖြ်အမှုကိုဆုံးဖြတ်သော စူဠဋ္ဌသုမနမထေရ် ဝတ္ထုကို သတိ ပြု၍ ဆုံးဖြတ်ရာဖြ်၊

ကာလ....ဖြ်အရ-ကား၊ ခိုးယူသောအချိန်ကာလကို ယူအာပ်ဖြ်။ ထို ဘဏ္ဍာသည်၊ ရုံခါအာဘို့ နည်းဖြ်။ ရုံခါအာဘိုးများဖြ်၊ အကြင်အခါ၌ခိုးဖြ်။ ထိုအခါ၌၊တနိဘိုးဖြင့်ဆုံးဖြတ်အာပ်ဖြ်။ ဒေသ·ဖြ်အရကား။ ခိုးယူရာ·အရပ် ဒေသပင်တည်း။ အကြင်အရပ်၌ခိုးဖြ်။ ထိုအရပ်၌တနိဘိုးဖြင့် ဆုံးဖြတ်ရာ ဖြ်။ ဘဏ္ဍာဖြ်- ဖြစ်ရာဒေသရင်း၌ကား အာဘိုးနည်းတတ်ဖြ်။ တပါးသော အရပ်၌သာအာဘိုးများဖြ်။ ။ဤအရာ၌....အုန်းမှတ်ခွက်တခုကို ခိုးယူသော အမှုကို ဆုံးဖြတ်သော "အာဘိဓမ္မိကကေတ္တမဏ္ဍရ်"ဖြ် ဝတ္ထုကို သတိ ပြု၍ဆုံးဖြတ်ရာသည်။ ။(ဝတ္ထုအာကျယ်ကို-အဋ္ဌကထာ၌ရှုလင့်ကုန်)။

အာ....ဖြ်အရကား၊ ဘဏ္ဍာဖြ်တန်ဘိုးဘည်း။ တမတ်ထိုက်သော သပိတ်စသောဘဏ္ဍာသည်။ အနည်းငယ်ကွဲသည်ဖြစ်စေ၊ပေါက်ဆည်ဖြစ် စေ၊အာဘိုးယုတ်ဖြ်။ ထိုဘဏ္ဍာကိုခိုးသောရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့် မဆုံးဖြတ်အာပ်။

ပရိဘောဂ....ဖြ် အရကား၊ ဘဏ္ဍာဒကိုသုံးဆောင်ခြင်းပင်တည်း။ တမတ်တန်သော သင်္ဘန်းကို၊ သုံးဆောင်သောသဘောဖြင့် ပခုံး၌သော် လည်းတင်ရုံတင်အံ့၊ပထမတန်ဘိုးမျယုတ်ခဲ့ဖြ်။ ဝတ်ရုံခြင်းစသည်တို့၌ကား

ဆိုဘွယ်မရှိ။ ထိုသက်နိုးကိုခိုးသောရဟန်းကို ပါရာဇိကအာပတ်ဖြင့်မဆုံးဖြတ်ဒုဿ်။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ငါးပါးသောဌာနတို့ကိုကြည့်ရှုဖြစ်ပါနည်းဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်ဆည်ဆုံးဖြတ်ရာ၌-ဟူလို။

ဝတ္ထုံကာဏဉ္စ ဒေသဉ္စ၊ အာယွံပရိဘောဂပဉ္စမံ။
တုလယိတွာပဉ္စဋ္ဌာနာနိ၊ ဓာရေယျတွံ ပိစကွဏော။ ။
ပါရာဇိကဏ် အာဒ္ဒကထာ။ ။(၂၄၅)။
ဒုတိယပါရာဇိကအာဘွင့်ပြီးပြီ။

တတိယပါရာဇိကအာဘွင့်။

၉-၆-၇။ ။မနုဿဝိဂ္ဂဟံဆိဒ္ဓ၊ ပ။ဆအာဏာတ္တိနိယာမကာ။

အကြင်ရဟန်းသည်သတ်လိုသော စေတနာဖြင့်လုံ့လပြု၍ လူဖောတ်ဖြစ်သောသူ၏ကိုယ်ကို ဓိဝိတ်ဖြန့်မှင်းငြားအံ့။ သေစေလိုသော စေတနာ၏သည်ဖြစ်၍၊ အသက်ကို ဆောင်တတ်သော လက်နက်ကိုမူလည်း၊ ထိုလူဖောတ်ဖြစ်သောသူ၏ အနီးသို့ထားငြားအံ့။ သေခြင်း၏အကြောင်းကို မူလည်း ပယူစေငြားအံ့။ သေခြင်းသို့ကျေးဇူးကိုမူလည်း ပြောဆိုငြားဒုဿ်။ တိုရဟန်းသည်သာသနာတော်မှ ကွေ့ရွေ့လျော၏။

သတ်ခြင်းလုံ့လပယောဂတို့သည်၊ ၁-မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်း၊ ၂-ပစ်ခတ်၍သတ်ခြင်း၊ ၃-စေခိုင်းခြင်းသတ်ခြင်း၊ ၄-တွင်းတူးခြင်းစသော ထာဝရပယောဂဖြင့် သတ်ခြင်း၊ ၅-တန်ခိုးဖြင့်သတ်ခြင်း၊ ၆-အားတက်ဖြင့်သတ်ခြင်း၊ ၇၏ခြောက်ပါးတို့တည်း။

၁-နံနက်စသောကာလ၊ ၂-သတ်အပ်သောသူ၊ ၃-ဓားလွံစသောလက်နက်၊ ၄-သွားခြင်းစသောဈာရိယာပုထ်၊ ၅-ထိုးချက်ခြင်းစသော အမူအရာအထူး၊ ၆-ရွာစသောအာရပ်။ ဤခြောက်ပါးတို့ကား၊ စေခိုင်းခြင်းကိုပိုင်းခြားမှတ်သားတတ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။ ။ဤကား ပိဏ္ဍတ္ထ။

(အဓိပ္ပါယ်အကျယ်ကိုအောက်တတိယပါရာဇိကဒွိဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ)။
တတိယပါရာဇိကအာဘွင့်ပြီးပြီ။

ဧတဒဂ္ဂပါဠိကဓမ္မဒိန်းဆောင်း။

၈-၉။ ။ဈာနာဘိဉ်ဘေဒနာသန္တိ။ပ။ပဇာဉာတေစဗုတောဘာဒေဝ။

ဖိမိဒ္ဓိမရဏသောဒါး ထင်ရှားမရှိသော ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ဖြိသောသူတပါး ဒေး ရည်ညွှန်းခြင်းကင်းသော စျာန်စသည်ဒေပြား၌သော ဥတ္တရိမနုဿ မွေကိုစျာန်ငိမောက်စွာစသောအစုစုငင်း, ပဌမစျာန်, သုညတဝိမောက်စွဲစသော တပါးတပါးစိငင်း, ဖိမိဒ္ဓိဥတ္တရိမနုဿမွေကို ဩသင်သည်ကိုပြု၍၊ ရန်ဒီးခြင်း မရှိဘဲ၊ကိုယ်ဖြင့်ငင်း,နှုတ်ဖြင့်ပင်း,ကာယဝိညတ်, ဝစီဝိညတ်ကိုယူသင့်ရာ, သိနိုင်ရာဒေအရပ်၌ တည်၍၊ ပြသောရဟန်းသည် ပြအပ်သောသူသိသည် ရှိသော် ပါရာဇိကာကျ၏၊ ။ဟူလို။

အဝယဝဋ္ဌ-ဒေဓိပ္ပါယ်။

ကောဋ္ဌာသမေကောကံ....၌၊ ဝိကပ်ဝါသဒ္ဒါဂမျှမန်။ ။ကောဋ္ဌာသံဝါ ဖေကော်ဝါ။ ။ဟူထို။ ။ဝါစာယ-ဆိုလိုလျက် ဝဏ္ဏလောပ နိဂ္ဂဟိတနည်းဖြင့်ဆန်းစောင့်ခြင်းဒေကျိုးငှါချေထား၏။

ပဒဒ္ဓါပ္ပန်ဘဝသိတံ....ဟူသောပုဒ်ကို၊ ။ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ နိသိတံပစ္စုပ္ပန် ဘဝသိတံ။ ။ဟုပြု။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝနိသိတံ- ဟုဆိုလိုသျက်၊ ဂါထာအာရာ ဖြစ်၍၊နိ ဥပသာဂရကိုချေ၍ ဤသို့ဆိုပေသတည်း။ ထိုစကားမှန်၏။ နိ-ဂေ့ါ့ဂ် သော-သိ-ဓာတ်သည်သာ- အာဝဇ္ဇနအာနက်ကို ပောဓ၏။ ဟုမှတ်။ ဆန်း ကြောင့် သ ဒ္ဒ် ဒွေးဘော်နေ၏၊ ။ပစ္စုပ္ပန်-မျက်မှောက်အာခါဒ္ဒ၊ စျာန်ရ၏, မင်္ဂရ၏ဟုဆိုမှအာပတ်သင့်၏။ အတိတ်- အာနာဂါတ်ကာလကိုရည်၍ပြော ပါမှုကာဒေအာနာပတ္တိ။ ။ဟူလို။

အာတိတာဘဝေ။ပ။ သောတာ ပန္နောဒ္ဓိတိ ဝဒေတောဒိ ပါရာဇိကံ နာတ္ထိ။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ (၀၂)။

အညာပဒေသရဟ်တံ....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။အပဒိသတေ အာပဒေ သော၊ ။ဘာဝသာဓ်ပြု။ အာပ-ဂေ့ါ့ဂ်ိသော ဒိသ-ဓာတ်၊ ဣာခနုဏ္ဍ။ ။ အာညသ အာပဒေသောအာညာပဒေသော၊ ။ဟု-ဆဋ္ဌီတပ္ပုရိသ်သမာသ် တွဲ။ ။ကရဏသာဓ်- အဓိကရဏသာဓ်၊ နောက်ပုဒ်မှတ်က၊ ဒွေ့ပါဠိဆဋ္ဌီ တပ္ပုရိသ်တွဲမြဲတည်း''။ ။နိယာဓ်။ ။အာညာပဒေသတောရဟိတောဒေးညာ

ပဒေသရဟိတော၊ တံ။ ။ဟူပြီ။ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မရဂ်ီ။ ဤအာလိုဂ်၊ အညာ ပဒေသ ရဟိတံ၊သူတပါးအားရည်ညွှန်းသိစေခြင်းမှကင်းသော-ဟုပေး။

"ယောတေဝိဟာရေဝသတိ။ သောဘိက္ခုပထမံစျာနံသမာပဇ္ဇိ"။ ။ဟု အခြားသော . ရဟန်းကို ရည်မှန်း၍ ဖြန်းဆန်းပြောဆိုသော်- ထူလွန်စွာဉီး အာပတ်သာသင့်ဂ်။။ပါရာဇိကအာပတ်မသင့်။ ဤသို့သူတပါးကို မရည်မှန်း ပါဘဲ၊ ပြောမှသာပါရာဇိကအာပတ်သင့်ဂ်။-ဟူလို။ ။(ကြွင်းပေါ်လွင်ပြီ)။

ပါရာဇိကကျခြင်း ဥပမာ။

၁၀။ ။ပါရာဇိကောတေစဉ္ဉာရော။ပ။သိသ္သိဿနောဝဒိဒိတုံ။

ပါရာဇိကလေးပါးသို့ ရောက်ကုန်သောသူတို့သည် ရှေးလူသာမဏော ဖြစ်သောအခါ၊ သံဝါသမထိုက်ကုန်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ နောက်၌လည်း သံဝါသမထိုက်ကုန်။စင်စစ်သော်ကား၊ရဟန်းတဘန်၊ ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါလည်း မထိုက်ကုန်။ ဥပမာဆိုသော်- ထည်ညွှန့်ဦးခေါင်း တောင်းတောင်းဖြတ်ပြီး သောသူသည် ကိုယ်နှင့်စပ်လျက် အသက်တဘန် ရှင်ပြန်ခြင်းငှါ မထိုက် သကဲ့သို့တည်း၊ ။ဟူလို။

ထိုဂါထာတွင်။ ပါရာဇိကော၊ပ။ပုရေ။ ။ဟူသော-ပုဒ္ဓဒွဖြင့် ပါရာဇိကော ဟောတိအာသံဝါသော"ပါဠိတော်အရ၊ ဘော်ပြဘွင့်ဆိုဂ်။ "အာဘဗ္ဘာ"အစ ဂ်ိုသော် အာပုဒ်ရဒွဖြင့်။ ။"သေယျထာပိနာမ ပုရိသော သိသ္သိဿနော အာဘဗ္ဘော တေနသရိရဗန္ဓနေနနံ ဇိဝိတုံ"။ ။စသောပါဠိတော်အရ၊ ပါရာဇိက ကျပါက၊ ရဟန်းအဖြစ်နှင့်မထိုက်သော အဓိပ္ပါယ်ကိုပြဂ်။၊ ။(အဓိပ္ပါယ် အာကျယ်ကိုအောက်ပါရာဇိကဒွဲတော်ပြခဲ့ပြီ)၊

ရသင့်မရသင့်သောပရိယာယ်။

၁၁။ ။ပရိယာယောစအာဏာတ္တိ။ပ။ဒ္ဝယေဓံတံနလဗ္ဘတိ။

တတိယပါရာဇိကဒွဲ ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကိုဂင်း, သူ့ကိုသတ်ချေလော ပုနစေခိုင်းခြင်းကိုဂင်းမရအာပ်။ ဒုတိယပါရာဇိကဒွဲကား၊ ခိုးချေလော့ပုနစေ ခိုင်းခြင်းကိုသာလျှင် ရအာပ်ဂ်။။ ကြွင်းသော ပထမပါရာဇိက, စတုတ္ထ ပါရာဇိက, နှစ်ပါးတို့ဒွဲမူ။ ဤ ပရိယာယ်, အာဏာတ္တိ, နှစ်မျိုးလုံးကိုမရအာပ် ပေ၊ ။ဟူလို။

ဝိနယဂဉ္ဇတ္ထ ဒီပနီကျမ်း။

စာဝယဝဋ္ဌ အဓိပ္ပါယ်။

တတိယပါရာဇိကဒ္ဒု၊သံဝဏ္ဏေယျ ပုဒ်ဖြေပဒဘာဇနီဒ္ဒ "ယောဇဝံမရတိ" အစရှိသည်ဖြင့် ပရိယာယ်ဟောတော်မူသောကြောင့်၎င်း၊ "ဘိက္ခုဘိက္ခုံ အာဏာပေတိ" ဟုဟောတော်မူသောကြောင့်၎င်း၊ ပရိယာယ်ဖြင့်ဆိုခြင်း သူတပါးတို့ကိုစေခိုင်းခြင်းတို့ကြောင့် ပါရာဇိကအာပတ်သင့်၏။ ။ဒုတိယပါရာဇိကဒ္ဒုကား၊ အာဏာတို့ တပါးကြောင့်သာလျှင်- အာပတ်သင့်၏။ ပရိယာယ်ကြောင့်မသင့်။ ။ကြွင်းသောပထမပါရာဇိက, စတုတ္ထပါရာဇိက, တို့၌၊ထို-ပရိယာယ်, အာဏာတို့နှစ်ပါးတို့ကြောင့်အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

အဒိန္နာဒါနံနာမ ပရိယာယေန မုစ္စတိ။ ။ပါရာဇိကဏ် အာဒ္ဒကထာ။

ပဌမပါရာဇိကဿ

၁၂။ ။သေဝတုကာမတာဒီတို့။ပ။အာဟုအင်္ဂဒယံဇနပဒံ။

၁-မှီဝဲခြင်းငှါအလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်း၊ဟူသောစိတ်၊၂-သူတပါးမဂ်ဒွိဖိုလ်ကိုသွင်းခြင်း။ ဤနှစ်ပါးကိုမေထုန·ပဌမပါရာဇိကဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍ပညာရှိတို့သည်ဆိုကုန်ပြီ။ ။ဟူလို၊

ဒုတိယပါရာဇိကဿ

၁၃။ ။မနုဿသံတဏှာသညီ။ပ။အဒိန္နာဒါနံဟောတုံယာ။

၁-လူ၏ဥစ္စာ၊၂-ထိုလူ၏ဥစ္စာဟု အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-ခိုးလိုသော စိတ်ရှိခြင်း၊၄-ခိုးအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း၏တမတ်,တမတ်ထက်အလွန်၊ တမတ်ထိုက်, တမတ်ထက် အလွန်ထိုက်ခြင်း၊ ၅-ခိုးယူခြင်း။ ဤငါးပါးတို့သည် အဒိန္နာဒါန်-ဒုတိယပါရာဇိကဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍တည်း။ ။ဟူလို၊

တတိယပါရာဇိကဿ

၁၄။ ။ပါဏော၊မနုဿသညီ။ပ။ပဏ္ဍိတော၊ဓေဟောတုံယာ။

၁-လူဖြစ်သောသတ္တဝါ၊၂-သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိခြင်း၊ ၃-သတ်သုံသောစေတနာ၊ ၄-သတ်ခြင်းလုံ့လ၊ ၅-ထိုလုံ့လဖြင့်သေခြင်း။ ဤငါးပါးတို့သည် မနုဿဝဓိဂ္ဂဟ-တတိယပါရာဇိကဖြစ်ကြောင်း ဟူ၍တည်း။ ။ဟူလို။

စတုဏ္ဍပါရာဇိကဏ်၏အဂ်ီ။

၁၅။ ။အသန္တံ တာဒအဇ္ဇတနိ။ပ။အဂ်ီနိစသန္တံ ဒီပနေ။

၁-ယိမိ၌မရဏဖြင့် ထင်ရှားမရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ၂-ယုတ်မာသောအလို ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့် ပြောကြားခြင်း၊ ၃-ထိုပြောကြားအပ်သော သူ့၏ယူစောတ်၏အဖြစ်၊ ၄-သူတပါးကို မရည်ညွှန်းခြင်း၊ ၅-ထိုစကားကိုပြောကြားဆဲခဏ၌ သိခြင်း။ ဤအဂ်ီငါးပါးတို့သည် ဤဥဒ္ဒေသ၌ စတုဏ္ဍပါရာဇိက၏အဂ်ီတို့တည်း။ ။ဟူလို။

ပါရာဇိက-၂၄-ပါး်သဂ္ဂဟ။

၁၆-၁၇-၁၈။ ။အသာစာရကာစဇ္ဈာရော။ပ။သမောစာနာ ပါရာဇိကာတိ။

ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော ရဟန်းမိန်းမဘို့၏ ပါရာဇိက-၄-ပါး်၊ "ပဏ်,ထေ,ပက်,ဆန်,ပဋ္ဌနန်၊ ဒု,သံ,ဥဘောဗျည်း" လက်ခံအရာ၊ ရဟန်းမဖြစ်ထိုက်သော အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်၊လူထွက်သော ဘိက္ခုနီမ၏ပါရာဇိက ၁-ပါး်၊ နှုးညံ့သော ကျောက်ကုန်းရှိဆည်ဖြစ်၍ မိမိခံတွင်းဖြင့် ငိမိအဂ်ီဇာတ်ကို စုတ်သောရဟန်း၏ ပါရာဇိကတပါး်၊ ရှည်သော အဂ်ီဇာတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိအဂ်ီဇာတ်ဖြင့် ငိမိဝစ္ဆမဂ်ကို ထိုးသောရဟန်း၏ ပါရာဇိက ၁ ပါး်၊ သူတပါး်၏ အဂ်ီဇာဘ်ကို ခံတွင်းဖြင့် စုတ်သောရဟန်း၏ ပါရာဇိက-၁-ပါး်၊ သူတပါး်၏အဂ်ီဇာဘ်၌ ရှေးရှုထိုင်သောရဟန်း၏ ပါရာဇိက-၁-ပါး်၊ ဘိက္ခုပါရာဇိက ၄-ပါး်။ ဤသို့အားဖြင့် ပေါင်းသည်ရှိသော် ၂၄-ပါး်သောပါရာဇိကတို့သည်ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။အာဘဗ္ဗ-ပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်တို့ကို ရဟန်းပင်မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ လုံးဝရဟန်းဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်သောကြောင့် အာဘဗ္ဗပါရာဇိကဟုဆိုဒေါ်ကုန်၏။လမ္ဘီ စသောပုဂ္ဂိုလ်လေးဦးတို့ကား၊မဂ်ဖြင့်မဂ်ကို သွင်းခြင်းကြောင့် ပဌမ ပါရာဇိကအားလျော်သောအနုလောမပါရာဇိကပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်ကုန်၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ကေန္တပါရာဇိက, အာဘဗ္ဗပါရာဇိက, အနုလောမပါရာဇိက-ဟုပါရာဇိက သုံးမျိုးကိုမှတ်အပ်၏။

ပါရာဇိက-အဘွင့်ပြီးပြီ။

သံဃာဒိသိသ်-အာဘွင့်၊ပဌမသံဃာဒိသိသ်း

၁။ ။မောဓေတုကာမတာသုတ္တ။ပ။သမဏောဂရုကံဇုသေ။

အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းကိုကြဉ်၍၊ လွတ်စေလိုသောအဖြစ်ဖြင့်လက်စသည်ဖြင့်နိမိတ်၌လုံ့လပြု၍ သုက်ကိုလွတ်စေသော ရဟန်းသည် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်။

၂။ ။ဣတ္ထိသညီ မနုသိတ္ထိ်။ပ။သမဏော ဂရုကံ ဇုသေ။

မိန်းမဟုဒေမှတ်ဉာဏ်ဖြစ်၍ လူမိန်းမကို ကိုယ်လက်ကို သုံးဆယ်ခြင်း၌တပ်သော ရာဂဉာဏ်သည်ဖြစ်၍ လုံ့လပြုလျက် သုံးဆယ် ထိပါးသောရဟန်းသည်-သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ ရောက်၏။ ။ဟူလို။

တတိယသံဃာဒိသိသ်။

၃။ ။တဆာသုဏာန်ဿ်ီ ဝိညူဒ္ဓ။ပ။ဩဘာသေဘဉာဂရုံဇုသေ။

ထိုအင်္ဂတ်လူမိန်းမဟု အာဖွတ်ဉာဏ်သည်ဖြစ်၍၊ ယိမိစကားကို ကြားကောင်းရာ၌ တည်၍နားထောင်သော ဂျန်ရင်းသေးစကားကို မှတ်သားနိုင်သော လူမိန်းမကို ဝစ္ဆမဂ်, ပဿဒဝမဂ်,ကိုဂုင်း၊ မေတ္တုန်ကိုဂုင်း၊ အကြောင်းပြု၍ ဂျန်ရင်းသောစကားကို-ဆိုခြင်း၌တပ်သော ရာဂဖြင့်ချိုးမွှမ်းခြင်း,ကဲ့ရဲ့ခြင်း, စသည်ဖြင့် ပြောဆိုသောကြောင့် သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ ဟူလို။

စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ်။

၄။ ။ဝတ္ထဒ၁-ဒ္ဓကာဖုပဒ္ဒဒုနဒ၁။ပ။ဂရုံမေထုနယာဒနေ။

မေထုန်နှင့်စပ်သောစကားဖြင့်မိမိကျိုးငှါ မေထုန်အာကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ကာမဂုဏ်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို လုပ်ကျွေးခြင်းတကာထက်မြတ်၏ဟုချိုးမွှမ်း၍ မေထုန်၌ တပ်ခြင်းရှိသောရဟန်းအား မေထုန်ကိုတောင်းခြင်းကြောင့် သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

ပဉ္စမသံဃာဒိသိသ်။

၅။ ။ပဋိဂ္ဂဟေတဉာသန္နေသံ။ပ။သမဏောဂရုကံဇုသေ။

နှစ်ကျိုးသောမိန်းမ-ထိုသူတို့၏ အဝိစသောမိန်းမ၏ဂုင်း, ယောကျ်ား-ထိုသူတို့၏ အဘာစသော ယောကျ်ား၏ဂုင်း, ဤသို့ဆိုပါဟု မှာထားသော

သဘင်းစကားကို၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်ဝန်ခံ၍။ အလိုကို မိမိကိုယ်တိုင်စုံစမ်း, သူတပါးကိုလည်း စုံစမ်းစေ၍၊ စေသောသူထံ တဖန်ဆောင်သော-ဆောင်စေသောရဟန်းသည်-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

ဆဋ္ဌသံဃာဒိသိသ်။

၆။ ။သံဃာစီတပရိက္ခာရံ။ပ။အာဘွေ့ဒ္ဓေသံဂရုံဖုသေ။

မိမိတောင်းအပ်သော ပံ့ပိုးစသော အဆောက်အဦရှိသော၊ မကြား အပ်သော ကုဋိရှိသော၊ အလျားတဆဲ့နှစ်ထွာ, အနံရှနှစ်ထွာပမာဏကို လွန်သော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော၊ အတွင်းအပလိမ်းကျံသော ဥလိတ္ထာဝလိတ္ထကုဋိကိုပြုခြင်း-ပြုစေခြင်းကြောင့်- သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

သတ္တမသံဃာဒိသိသ်။

၇။ ။မဟာလွှကံဝိဟာရံဝါ။ပ။သမဏော၇ကုံဖုသေ။

ကြီးသော မကြားအပ်သောကျောင်းရှိသော၊ အတွင်းအပလိမ်းကျံသော ဥလိတ္ထာဝလိတ္ထကျောင်းကို မိမိ၏နေရာအကျိုးငှါ၊ ပြုခြင်း-ပြုစေခြင်းကြောင့် ရဟန်းသည်-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ရောက်၏။ ။ဟူလို။

အဋ္ဌမသံဃာဒိသိသ်။

၈။ ။အံမူလကေနစောဒေန္တော။ပ။သဉ္စရိတ္တံ၇ကုံဖုသေ။

. မိမိစကားကို ကြားကောင်းရာ၌တည်၍ နားထောင်သော ရဟန်းကို သာသနာတော်မှ ငွေ့လျှော့စေခြင်းငှါ, မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ရွံရှာခြင်း, အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကာဖြင့် စောဒနာသောရဟန်းသည်၎င်း၊ စောဒနာခံသော ရဟန်းသည်၎င်း၊ စောဒနာအပ်သောသူ ကြားသည်ရှိသော်-သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဝမ သံဃာဒိသိသ်။

၉။ ။အညဿကြိယံဒိဿွာ။ပ။ဓာဒေတုံ၇ကုံဖုသေ။

တပါးသော မင်းမျိုးဇာတ်ရှိသူ အစရှိသည်၏ မေထုန်မှိုဝဲခြင်း အာမှုအရာကိုဖြင်၍၊ ထိုမေထုန်မှိုဝဲခြင်း အာဖွက်ဖြင့် တပါးသော မင်းဇာတ်ရှိသူ

စသည်ကို သာဝတ္ထိနာမ ဧကွလျောစေခြင်းငှါ ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့် စောဒနာသော·စောဒနာစေသော ရဟန်းသည်-သံဃာဒိသိသ်ဿာပတ်သို့ ရောက်၏။ ။ဟူလို။

သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဖြကင်းစင်ရန်ကျင့်နည်း။

၁၀။ ။ဆာဒေတ်စာနမာပန္နံ။ပ။ တံ သံဃေဒိသတိ္ဌကော။

သင့်သော်သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို၊အာပတ်,ဝတ္ထု၊အား၊ဖြင့် သိလျက်၊ အကြင်မျှလောက်သော- ရက်,လ,နှစ်ပတ်လုံး ဖုံးလွှမ်း၏၊ ထို ဖုံးလွှမ်းသမျှ ရက်-လ-နှစ်ပတ်လုံး ပရိဝါသ်နေရာ၏။ ပရိဝါသ်နေပြီးသော ရဟန်းသည် ခြောက်ညဉ့်တို့ပတ်လုံး သံဃာ၌ မာနတ်ကျင့်ရာ၏။ မာနတ်ကျင့်ပြီးသော ရဟန်းကို နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော်သံဃာသည် အစ္ဆာန်သွင်းရာ၏။ အစ္ဆာန်သွင်းပြီးမှ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်မှကင်းလွတ်၏။ ။ဟူလို၊

အာပတ်ကိုမုံ၊လွှဲခိုးခြင်းအက်၊။

၁၁။ ။အောပတ္တိန်ကွိတ္တ။ပ။ဒဿင်ဟကျရကုဉ္ဇမဗ္ဘိတိ။

၁-အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်၊ ၂-ဥက္ခိတ္တကရဟန်းမဟုတ်သည်၏ အဖြစ်၊ ၃-အန္တရာယ်ဆယ်ပါးမရှိသည်၏အဖြစ်၊ ၄-ဒေသနာကြားစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်၊ ၅-အာပတ်သင့်၏ဟူသော အမှတ်ရှိခြင်း၊ ၆-ဥက္ခိတ္တကရဟန်းမဟုတ်ဟူသောအမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်၊ ၇-အန္တရာယ် ဆယ်ပါးမရှိဟူအမှတ်ရှိခြင်း၊ ၈-ကြားစွမ်းနိုင်၏ ဟူသော အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်၊ ၉ ဖုံးလွှမ်းလိုခြင်း၊ ၁၀-ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ဤအင်္ဂါဆယ်ပါးပြည့်စုံ၍ အာရုဏ်တက်သည်ရှိသော် အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းသည်မည်၏။ ၊ဟူလို။ ။(ဤသံဃာဒိသိသ် အဓိပ္ပါယ်ကား အောက်က ဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီးဖြစ်၍၊ သိသာပေါ်လွင်ပြီ)။

သံဃာဒိသိသ်ကိုးပါး-အဘွင့်ပြီးပြီ။

ဧိဝရုဏဘွင့်၊အဝိသေသကန်းအပြော။

၁။ ။ခေါမကေသေယျကပ္ပါသိကပုသုလေဿဝနီဓာတိတေ။

၁-ခေါမမည်သော သစ်ခေါက်ချည်ဖြင့် ယက်သောပုဆိုး၊ ၂-ပိုးချည်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး၊ ၃-ဝါချည်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး၊ ၄-ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်

ယက်သောပုဆိုး၊ ၅-ခေါမ-စသောချည်ငါးပါးကိုရော၍ ယက်သောပုဆိုး၊ ၆-လူမွေး, သားရဲမွေးကိုထား၍၊ ကြွင်းသော အမွေးတို့ဖြင့် ယက်သော သက္ကလပ်။ ဤသို့ချည်ဖောတ်အားဖြင့် ပြုလုပ်အပ်ကုန်သော အလျော်နှင့် တကွဖြစ်ကုန်သောဤခြောက်ထည်သော သက်နိုးတို့သည်အပ်ကုန်၏။ ။ လူမွေး,သားရဲမွေး,တို့ဖြင့်ယက်အပ်သောကမ္ဗလာဘား၊တိတ္ထိတို့၏အဝတ်ဖြစ်သောကြောင့်မဝတ်အပ်။ ။ဟူလို။

အနုဖောနာဝိ ဘိက္ခဝေ ဆစိဝရုနိုးခေါမံ, ကပ္ပါသိကံ, ကောသေယျံ, ကမ္ဗလံ,သာဏံ,ဘင်္ဂိန္တိ။ ။မဟာဝါဟိုင်္ဂတော်။ ။(၃၅၅)။

အလျော်ဖြစ်သော သက်နိုးအပြား။

၂။ ။ဒုကူလဆွေဝပဋ္ဋဲ့ဏ္ဏ။ပ။တဉ္စသတဉ္စသာနုလောမိကံ။

၁-ဘွဲ့ဖြူပုဆိုး၊ ၂-ပဋ္ဋဲ့ဏ္ဏတိုင်းဒွဖြစ်သော ပိုးချည်ပုဆိုး၊ ၃-သောမာရုတိုင်းဒွဖြစ်သောပိုးချည်ပုဆိုး၊ ၄-စိန့်တိုင်းဒွဖြစ်သော ပိုးချည်ပုဆိုး၊၅-ဇော်ဘိက္ခုရဟန်းတို့အား တန်းခိုးဖြင့် ဖြစ်သောပုဆိုး၊ ၆-နတ်တို့လူအပ်သော ပုဆိုး။ ဤခြောက်ထည်သောပုဆိုးတို့ဖြင့်ပြုလုပ်အပ်သော သက်နိုးတို့သည်လည်း အာထပ်ပါ ခေါမ-စသော သက်နိုးတို့အား အလျော်ဖြစ်သော အပ်သောသက်နိုးတို့ပင်တည်း။ ။ဟူလို။

အလျော်သွင်းပုံကား။ ။ဒုကူလသက်နိုးသည်၊ လျော်ချည်ဖောတ်ချင်းတုံသောကြောင့်- သာဏသက်နိုးနှင့် လျော်၏။ ။ပဋ္ဋဲ့ဏ္ဏသက်နိုး,သောမာရုသက်နိုး,စိန့်သက်နိုး,တို့ကား၊ ပိုးချည်ဖောတ်ချင်းတူသောကြောင့်ကောသေယျသက်နိုးနှင့်လျော်ကုန်၏။ ။ဇော်ဘိက္ခုရဟန်းကား၊ ဇော်ဘိက္ခုရဟန်းအား အကျင့်မြတ်မျှားအား အလိုအလျောက်ဖြစ်ပေါ်လာသော သက်နိုးဖြစ်သောကြောင့် ခေါမ-စသောခြောက်ထည်သောသက်နိုးတို့နှင့်ပင်လျော်ပေ၏။ ။ ဒေဝဒိန္နသက်နိုးကား၊ ဖောလိုမည်သော နတ်ဘွဲ့သည်- အကျင့်အနုရုဒ္ဓါရဟန်းအားလှူသောသက်နိုးမျိုးဖြစ်သောကြောင့် ခေါမစသော ခြောက်ထည်သောသက်နိုးတို့နှင့်ပင်လျော်လေ၏-ဟုမှတ်။

၃-၄။ ။တိဒိဝံဂါမဏိကဒ္ဓဘ။ပ။ကဿဒ္ဓုဆ္ဆဒဒိ'။

၁-ဒုကုဋ်၊ ၂-ဇကေသိ၊ ၃-သင်းပိုင်၊ ၄-အိပ်စသော ပဂိုက္ခရာပုဆိုး၊ ၅-ရိဃ်းရေခံသကော်နှီး၊ ၆-မျက်နှာသုတ်ပုဝါ၊ ၇-နိသီဒိုန်၊ ၈-အိပ်ရာခင်း၊ ၉-အာမာလွှမ်းသကော်နှီး။ ဤသကော်နှီးကိုးထည်ကိုအာဒိဠ္ဘာန်သော့်ဝင်းတင်အပ်၏။ ဝိကပ္ပနာသော်ဝင်း ပြုအပ်၏။ သို့သော်-အဓိဋ္ဌာန်တင်သောအခါ "ဣမံ သံဃာဋိံ အဓိဋ္ဌာမိ"စသည်ဖြင့်သကော်နှီး၏ အမည်ကိုဘော်ထုတ်၍တင်ရ၏။ တင်ကောင်း၏။ဝိကပ္ပနာပြုသော်ကား၊ထိုကဲ့သို့သကော်နှီး၏ အမည်ကိုဘော်ထုတ်၍ မတင်အပ်၊ မတင်ကောင်း။ဣမံစီဝရံ- ဟုသာမည်သာဆိုအပ်၏။ အမည်ကိုဘော်၍ တင်ပါမူ ဝိကပ္ပနာပြုသည်မမည်၊ အတိုရေက သကော်နှီး အရာ၌သာ တည်၏။ ။ဟူလို။

အာနဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊နု ဝိကပ္ပေတုံ။ ဝဿိကသာဋိကံ ဝဿာနံ စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊တတောပရံဝိကပ္ပေတုံ။ နိသီဒနံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊နဝိကပ္ပေတုံ။ ပစ္ဆိမ္ဆရဏံအဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ။ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိံ ယာဝ အာဗာဓာ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုံ၊မုခပုဉ္ဆနစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ။ ပဒိက္ခိဏစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊နဝိကပ္ပေတုန္တိ။ ။မဟာဝါပါဠိဘေဒါ။ ။(၃၇)။ တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိနာမံ ဝတ္ထာ အဓိဋ္ဌာတုံ။ ဝိကပ္ပေတုန္တိ နာမံ ဝတ္ထာ နဝိကပ္ပေတုံ။ပ။ဝိကပ္ပေန္တေနပန။ပ။ဣမံစီဝရံတုယ္ဟံ ဝိကပ္ပေမိဘဲ ဝိကပ္ပေတဖ္ဖံ။တိ်စီဝရံဝါ ဟောဘု၊ အညံဝါ ယဒိ တံတံနာမံ ဝတ္ထာ ဝိကပ္ပေတိ၊ အဝိကပ္ပိတံ ဟောတိ၊ အတိုရေကစီဝရဋ္ဌာနေ ယေဝတိဋ္ဌတိ။ ။သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ။ ။(၈၄)။

ညဉ်မကင်းထိုက်သောသကော်နှီးများ။

၄။ ။ဧဇ္ဇတိစီဝရံ။ပ။စာတုမာသံနိသီဒနံ။

ဤသကော်နှီးကိုးထည်တို့တွင် တိစီဝရိတ်ထကော်နှီး သုံးထည်နှင့်ကင်း၍ တရက်မျှပိုင်းခြား၍မနေအပ်။နေခဲ့သော်ပါတိမောက်အာဘိုင်းပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ နိသီဒိုန်နှင့်ကင်း၍လေးလပတ်လုံးပိုင်းခြား၍ မနေအပ်။ နေခဲ့သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ စာတုမာသံ နိသိဒနေနှ ပိပ္ပဝသိတာဗ္ဗံ။ ယောပိပ္ပဝသေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော်။ ။(၂ ခဲ့၁)။

တိစီဝရိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ပုံ။

၅။ ။ဣမံသင်္ဃာဋိံ ဓါရေမိ။ပ။သေသေသုပိအယံနယော။။

ဟတ္ထပါသိဒးတွင်းခွ် တည်ရှိသောဒုကူဋ်အင်္ကန်းကြီးကို "ဣမံသင်္ဃာဋိံ အဓိဋ္ဌာမိ"ဟုဆို၍၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထပါသိမှ ဒးပ၍ ဖြစ်သော သင်္ကန်းကိုကား "ဧတံ သင်္ဃာဋိံ အဓိဋ္ဌာမိ"ဟုဆို၍ တင်ရာ၏။ ကြွင်းသော-ဇကောသိကို "ဣမံဥတ္တရာသင်္ဂံ အဓိဋ္ဌာမိ"စသည်ဆို၍၊ တင်ရာ၏။သင်းဖိုင်ဖြစ်ပါမူ "ဣမံအန္တရဝါသကံအဓိဋ္ဌာမိ"ဟုဆို၍ တင်ရာ၏။။ ။ဟူလို။ ။(အဓိပ္ပါယ်ဒီကာကျယ်ကိုအောက်ပါတိမောက်ခွဲဘွင့်ခဲ့ပြီ)။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုစနစ်

၆။ ။အဓိဋ္ဌဟန္တော်သင်္ဃာဋိံ။ပ။ပဋ္ဌာယဓိဋ္ဌဟနေတာဿာ။။

အဓိဋ္ဌာန်တင်လိုသောရဟန်းသည်၊ ဒုကူဋ်အစရှိသော သင်္ကန်းပေါင်းကို ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုပြီးမှသာလျှင်၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။သပိတ်ကိုအဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌လည်း ဤအတိုင်းပင်။ ။ဟူလို။

ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုရန်။

၇။ ။ဧတံဣမံဝသင်္ဃာဋိံ ။ပ။ဝတ္ထာပစ္စုဒ္ဓရေတိ။။

ဒုကူဋ်သင်္ကန်းကြီးခွ် ဟတ္ထပါသိအတွင်းဖြစ်ပါမူ "ဣမံသင်္ဃာဋိံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ"ဟုဆိုရာ၏။ ဟတ္ထပါသိမှဒးပဖြစ်ပါမူ "ဧတံသင်္ဃာဋိံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ"ဟုဆိုရာ၏။ ဤသို့ပညာရှိသည်တင်အပ်သော သင်္ကန်း၏အာမည်ဖြင့် ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

အဓိဋ္ဌာန်တင်သောက်သော တိစီဝရိတ်သင်္ကန်းပမာဏ။

၈-၉။ ။သင်္ဃာဋိပဆ္ထိမန္တေနံ။ပ။တိရိယန္တေနံဝဋ္ဋတိ။။

ဒုကူဋ်သင်္ကန်းကြီး ဖြစ်ပါမူ ယုတ်သော အဂိုင်းအခြား ပေါ့မ်ကောဋိအား-ဖြင့်-အံလျားအဆုပ်နှင့် တကွ ငါးတောင်, ဝါ၊ လေးတောင်တောင်ဆုပ်, အနံကားအဆုပ်နှင့်တကွ သုံးတောင်,ဝါ၊သုံးတောင် တောင်ဆုပ်ရှိမှ အဓိဋ္ဌာန်တင်အင်၏။ လွန်သော အဂိုင်းအခြား ဥပရိကောဋိ

အာဒးဖြင့်ကား မြတ်စွာဘုရား သက်နိုးတော်ပမာဏာ အောက်ယုတ်သော ဒုကုဋ္ဌသက်နိုးကြိုးကား အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ပါ၏။

ဇကာထိသက်နိုးဆည်လည်း- သက်နိုးကြိုးနှင့်တူသော အလျားအနုံရှိမှ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ ။သင်းဝိုင်ဖြစ်ပါမူ အလျားလေးတောင် တောင်ဆုပ်, အနုံ-နှစ်တောင်, နှစ်တောင်ထွာ ပမာဏရှိမှ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။ ။ ဟူလို။

မဋ္ဌိပဏ္ဍကံ- ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ပဏ္ဍ ဟိုမာဏံ အာသဒေါတိ ပဏ္ဍကံ။ ရဋ္ဌိသ သမ္ဗန္ဓံ ပဏ္ဍကံ မဋ္ဌိပဏ္ဍကံ။ ။မဋ္ဌိယာဥပလက္ခိတံ ပဏ္ဍကံ မဋ္ဌိပဏ္ဍကံ။ ။ ဟူပြီ။ ။ဇကံသိကသဒ-ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဧကတိ ဇိဝတိ ဇတေနာတိ အံသော၊ဇကောစ သော အံသော စာတိ ဇကံသော။ ။လက်ဝဲဘက်ပခုံး ရ၏။ ။ဇကံသော ထပိယတိတိ ဇကံသိကော၊ တာသဒ။ ။ဟူပြီ။ ဇကထိ သက်နိုးရ၏။

တာသဒပမာဏံ၊ ဥက္ကဋ္ဌ ပရိစ္ဆေဒေန သုဂတ စီဝရတော ဒ္ဝိန္နံ ဝဋ္ထတိ။ လာမကပရိစ္ဆေဒန သဒ်ဒါဒ္ဒိယာ ဥတ္တရောသာဏိသဒ ဒီဃ တော မဋ္ဌိပဏ္ဍကံ၊ တိရိယံ မဋ္ဌိတ္တိကံ ပမာဏံ ဝဋ္ဋတိ။ အန္တရဝါသကောဒိယတော မဋ္ဌိပဏ္ဍကော၊ တိရိယံ ဒ္ဝိဟတ္ထောပိ ဝဋ္ဋတိ။ ။ ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀၉)။

နိသီဒိုန် ပမာဏာ။

၁၀။ ။နိသီဒနသန္ထတိယေန။ပ။သုဂတသဒိဒ္ဓိယာ။

နိသိဒိုန်သည်- မြတ်စွာဘုရား လက်သန်းအတွာတော်အားဖြင့်-အလျား နှစ်တွာ,အနုံတတွာခွဲ,အဆာကား တတွာပမာဏာရှိမှသာအပ်၏။ ။ဟူလို။

အဓဝါလွမ်းသက်နိုးပမာဏာ။

၁၁။ ။ကဏ္ဏကဇ္ဇဒိုဆဒနိကသန္ထတိယေန။ပ။သုဂတသဒိဒ္ဓိယာ။

အဓဝါလွမ်းသက်နိုးသည်ကား၊မြတ်စွာဘုရား၏လက်သန်းတော်အတွာအားဖြင့်-အလျားလေးတွာ, အနုံနှစ်တွာ,ရှိမှသာအပ်၏။ ။ဟူလို။ ။

ဒိုဃဿိရေးခံသက်နိုးပမာဏာ။

၁၂။ ။ဝဿိကသာဋိကာယဒိ။ပ။သုဂတသဒိဒ္ဓိယာ။

ဒိုဃသိရေးခံသက်နိုးသည်မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းတော်ဝဲ အတွာအားဖြင့်-အလျားခြောက်တွာ, အနုံနှစ်တွာခွဲရှိမှသာအပ်၏။ ။ဟူလို။

ပမာဏထက်လွန်ခြင်းအဖြစ်။

၁၃၄ ။ဇွဋ္ဌဆေဒနပါစိတ္တိ်။ပ။အာကာဝ်ိ ဘပ္ပမာဏိကာ။

ဆိုအပ်ပြီးသော သင်္ကန်းခြောက်ထည်တို့၌၊ ဆိုအပ်ပြီးသောပမာဏထက် အလွန်ပြုသောရဟန်းအား လွန်သောပမာဏကိုဖြတ်ပစ်ခြင်းရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။အိုင်ရာခင်း, မျက်နှာသုတ်ပုဝါတို့သည် အတိုင်းအထွာမရှိ၊ အလိုရှိသောပမာဏအတိုင်း အပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယာဝမဟန္တံ ပစ္စတ္ထရဏံ အာကင်္ခမာနာယ ဘိက္ခုနာ ယာဝမဟန္တံ ပစ္စတ္ထရဏံ ကာတုန္တိ။ ။မဟာဝဂ်ပါဠိတော်၊ ။(၃၇၃)

အဝယဝဋ္ဌ အခဏ္ဍပါယိ။

ပစ္စတ္ထရဏစောဋ္ဌ-ဟူသောပုဒ်ကို။ ၊ပဒိုအာဟရိတွာအတ္ထရိယတိတိ ပစ္စတ္ထရဏံ။ ။ပတိဂ္ဂေး-အာ-ဂေး၌သောထရဝေါဟာ၊ အန္ဆာဒနတ္ထေ၊ ယု-ပစ္စည်း။ ။မုခံ ပုဗ္ဗကိ အာနေနာတိ မုခပုဗ္ဗနော။ပုဗ္ဗ-ဝေါတာ၊ သောဓနတ္ထေ၊ယု-ပစ္စည်း။မုခပုဗ္ဗ-ဟုလည်းအာဂျိပါဋိ၌ရှိကြ၏။ ။ဂုင်းကား၊ပုန ဝေါတာ၊ဖ ပစ္စည်းတည်း။ ။မုခံ ပုနာတိ သောဓေါ ဇေတနာတိမုခပုဗ္ဗံ။ ။မုခပုဗ္ဗနော ဇဝေစောဋ္ဌော မုခပုဗ္ဗနစောဋ္ဌော။ ။ဟူပြီ။ ။စောဋ္ဌ- သဒ္ဒါကား၊ ပုလ္လိင်တည်း။ အာဂျိစာဋ္ဌစောဋ္ဌံ- ဟုနပုံသိင်္ဂါနေ၏....ဆင်ခြင်။ အာဘိဝန်ဋ္ဌ-နိုဏ္ဍိအာရကား ပဒုသဒ္ဒါကိုသာ ရည်၍ဆိုဒူးပ်၏။ ။မုခပုဗ္ဗနစောဋ္ဌ-ဆိုလို လျက်။ ဂါထာအာရာဖြစ်၍၊ ပုဗ္ဗန-သဒ္ဒါကိုချေ၍ မုခစောဋ္ဌော ဟုဆိုအပ်ပေသဘည်း။

အာကာဝ်ိ တပ္ပမာဏိကာ... ဟူသောပါဋိကို၊ ။အာကာမိယတေတိ အာကာမိတံ.အာကာမိတံပမာဏံဒေတသန္တိ အာကာမိတပ္ပမာဏိကာ၊ ။ ဟူပြီ။ ။တနည်း။ ။အာကာမိတဗ္ဗ တံ ပမာဏဗ္ဗာတိ တထာ။ ။ အာကာမိတပ္ပမာဏေန နိယုတ္တာ တထာ။ ။ဟူပြီ။ ။ဤအလို။ အာကာမိ တပ္ပမာဏိကာ၊ ဒုဆလိုရှိအပ်သော ပမာဏရှိကုန်၏။ ။ဝါ- အာလိုရှိအပ်သောပမာဏနှင့်ယှဉ်ကုန်၏။ (သဒ္ဒတ္ထ)။ ။ဝါ-လိုသလောက်ပမာဏအပ်ကုန်၏။ ။(အဓိပ္ပါယတ္ထပေး)။ ။တံ ပန မဟန္တံပိဝဋ္ဋတိ။ ။အဋ္ဌကထာ၊

ပရိက္ခာရစောဠသက်နှံး။

၁၄။ ။ပရိက္ခာရစောဠဥဂဏနာ။ပ။ထဝိကာဒိဝိကဩိယံ။

ပရိက္ခာရစောဠ သက်နှံးဟူသည်ကား၊ ဝိကပ္ပနာ လောက်သောသက်နှံး ၈-ထည်မှကြွင်းသမျှသော-အိပ်, စောင်,ကော်ဇော, စသောအထည်မျိုးပင်တည်း။ထင်းပရိက္ခရာ သက်နှံးအာထည်များဖြ။ အနည်းအများအရေအတွက်ကိုထင်း, အကြီးအငယ်ပမာဏကိုထင်း, အဠက္ကထာ၌ မပြအပ်။ ထိုကြောင့်အလိုရှိသလိုအပ်ဖြ။ ထင်းတို့ကို"ဇုမံစိဝရုံပရိက္ခာရ စောဠနှိုအဓိဋ္ဌာဝိ"ဟုဆိုရ၍၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို၊

ပရိက္ခာရစောဠဥဂဏနာ နှင့်၊ ယတ္တကံ ဇုန္တိတိ။တတ္တကံ အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗမေဝ။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ၊ ။ ၂၁၁ ။

ပုဆိုးသင်္ဃသက်နှံးတို့၏အာဒေါဠ်လွှာ။

၁၅။ ။အဟတာဟတကပ္ပါနံ။ပ။တဆာအန္တရဝါသကော။

မပွပ်အပ်သေးသော အသစ်ဖြစ်သော ပုဆိုး, တကြိမ်သာ ဖွပ်အပ်၍မပွပ်အပ်သော ပုဆိုးနှင့်တူသော ပုဆိုးဖြစ်ပါမူ၊ ဒုကူဋ်သက်နှံးကြီးကား နှစ်ထပ်နှစ်လွှာအပ်ဖြ။ ဇကသိကား တထပ်တလွှာသာအပ်ဖြ။ သင်းပိုင်လည်းတထပ်တလွှာသာအပ်ဖြ။ ။ဟူလို။

အဝယဝတ္ထု-အဓိပ္ပါယ်။

ဤ၌-**အဟ**တ....ဟူသောပဒကို။ ။နဟာညာဘိယံ ပါသာဏာဒိဟိတိအဟတံ။ ။ဟူပြု။အသစ်သက်သက်သည်- အဟတမည်ဖြ။ ။"အဟတကပ္ပ တန္တိမတံနဝံ"။ အဘိဓာန်။ ။**အဟတကပ္ပ**... ဟူသောပဒ၌၊ ကပ္ပ-သဒ္ဒါကား။ ။"သဏ္ဌာ(ကပ္ပေန" ပဒ၌ကဲ့သို့၊ သဒ္ဒါသ-အနက်ကို ပေါဖြ။ ။"သဒ္ဒါသေတိသုသမဏာ၊ဝေါဟာရကပ္ပဒိန္နာသု"။ ။အဘိဓာန်။ ။အဟတေန ကပ်ံ သဒ္ဒါသံ အဟတကပ်ံ။ ။ပုဆိုးရဖြ။ ။အဟတဿ အဟတကပ္ပဿတိတထာ၊တေသံ။ ။ဟူပြု။မပွပ်အပ်သေးသော အသစ်သက်သက်ဖြစ်သော ပုဆိုးသည်-အဟတမည်ဖြ၊ ။တကြိမ်သာပွပ်အပ်၍၊ အသစ်နှင့်တူသော ပုဆိုးသည်-အဟတကပ္ပ ပုဆိုးမည်ဖြ။ ထင်းပုဆိုးများကား အသစ်ဖြစ်၍ခိုင်သော အထည်များဖြစ်သောကြောင့်၊ နှစ်ထပ်သော သင်္ကန်းကြီးကိုပြုအပ်ဖြ။ ။ဟူလို။

ကေစ္ခီယော....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဧကောဝ ဧကစ္ခော။ ။သွတ္ထ-ဒ္ဓါ၊ အာစ္ခ-ပစ္ခညိုးသက်။ ။ဧကစ္ခနိုယျတ္တံ ဧကစ္ခိယံ၊ ။ဟူပြို။ အာဟာတာဟာတကပ္ပ-ဖြစ်ပါမူ၊ ဧကသိသည်လည်း တထပ်သာ အာပ်၏။ သင်းဖိုင်လည်းတထပ်သာအာပ်၏-ဟူလို။

အာနုဇ်ာနာဓိ ဘိက္ခဝေ· အာဟာတာနံ ဒုဿာနံ အာဟာတကပ္ပါနံ ဒိဂုဏံ သံဃာဒိံ ဧကစ္ခိယံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ ဧကစ္ခိယံ အာဏာရဝါသကံ၊ မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၆၇)။

ပုဆိုးဟောင်းသက်နိုးတို့၏အထပ်အလွှာ။

၁၆။ ။ဥတ္တုဒ္ဓဋ္ဌာနံဒုဿာနံ၊ပ။ပံသုကူလေယထာရုစိ။

ရှည်သော ကာလပတ်လုံးထိုဖြိုးအပ်ကုန်သော ပုဆိုးနွမ်း,ပုဆိုးဟောင်းတို့ဖြစ်ပါမူ၊ ဒုကုဋ်သက်နိုးကြိုးဆည် လေးထပ်-လေးလွှာအာပ်၏။ ဧကသိ, သင်းဖိုင်,တို့ကား နှစ်ထပ်-နှစ်လွှာအာပ်ကုန်၏။ ပံသုကူသက်နိုးဒွိကား၊အာလိုရှိတိုင်းအထပ်အလွှာတို့ကိုဖြို့အာပ်၏။ ။ဟူလို။

အဝယဝဋ္ဌ-အဒိပ္ပါယ်။

ဤဒွိ၊ ဥတ္တုဒ္ဓဋ္ဌာနံ.... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ဥဒ္ဓရိယတောဘိဥဒ္ဓတံ။ ။ဒုဿိ-ရဖြို။ဥ-ရှေးရှိသော-ဝရဝေတ်၊တ-ပစ္ခညိုး၊ဒ္ဓ-ပြို။ ။ဥတ္တုတော ဒိဃကာဃတော ဥဒ္ဓဋ္ဌံ ဥဘုဒ္ဓဋ္ဌံ။ ။ဟူပြို။ဒုကြဋ်- ကဲ့သို့မှတ်။ ယထာရုစိ.... ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ယာယာရုစိယထာရုစိ။ ။ရုစိသာ အာနုဂ္ဂဝံဝါ ယထာရုစိ။ ။ဟူပြို။

ဥတ္တုဒ္ဓဋ္ဌာနံ ဒုဿာနံ စတုဂ္ဂုဏံ သံဃာဒိံ၊ ဒိဂုဏံ ဥတ္တရာသင်္ဂံ၊ ဒိဂုဏံ အာဏာရဝါသကံ။ပံသုကူလေ ယာဝဒတ္ထံ။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၆၈)။

သက်နိုးချုပ်ပုံနည်း။

၁၇။ ။တီသုဒ္ဒေဝါဖိုကေံဝါ။ပ။နဓာရေယျတိစီဝရံ။

တိစီဝရိက်သုံးထည်သော သက်နိုးတို့တွင်၊ နှစ်ထည်ကိုဖြတ်၍ လောက်ပါမူ၊နှစ်ထည်ကို ဖြတ်၍ ချုပ်အာပ်၏။ တထည်ကိုသာ ဖြတ်၍ လောက်ပါမူ၊ တထည်တည်းကိုသာဖြတ်၍ ချုပ်အာပ်၏။ သုံးထည်လုံးဖြတ်၍ မလောက်

ကုန်ပါ့မှု၊ သလင်းတောင်ကိုယူရာ၏။ တထည့်,နှစ်ထည့်ကိုမူလည်း မဖြတ်အာပ်, သလင်းတောင်ကိုမူလည်းမယူအာပ်သော် တိုစီဝရိုက်ကို မဆောင်အာပ်။ ။ဟူလို။

ဆရာဘော်ဦးဗုဒ္ဓစာဆုံးအဖြတ်။

"နဘိက္ခဝေ သပ္ပံအာနိသံနကံဝေရေတပ္ပံ" ။ဤ-သပ္ပံအာနိသံန-ဖြစ်အောင်-အိမ်ကြီး,အိမ်ငယ်,မြောင်းတလုပ်,အနားပတ်, ဖြတ်ကောင်းသမျှ အလုံးစုံကို၊ ဖြတ်၍ချည်းအာနိသံစီရင်ကုန်၏။ ကာလဒေသ-ပမာဏကို၊ မသိခြင်းမှတပါး၊ထိုသူတို့၏ ဒုဋ္ဌိတဂ္ဂါဟ အာပတ်ကြောင်းမရှိပြီ။ ။ဇိဝကလျှဲသော-အာနံရှစ်တောင်- အလျားတဆယ့်ခြောက်တောင် ရှိသော- သာဝန်းလျားကဲ့သို့၊ နံကြီးလျားရှည်ရသည်ရှိသော်၊ ဒုကူဠပမာဏာ စသဖြင့်သာဖြတ်၍မသုံးဘဲ၊ ဒုကူဠစသည်တို့၌၊ အယုံတ်ဆုံးပဋ္ဌနံးမျှသော်လည်းဖြတ်၍၊ သုံးစိမ့်သော ဌါ၊ ယခင်-သိက္ခာပုဒ်ကိုပညတ်တော်မူသည်။ ။ဤကဲ့သို့ပြည့်စုံလုံလောက်အောင်မရသောကြောင့်။ ။"အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒွေဆိန္နကာနိ၊ ဧကံ အာနိသံနကံ" စသည့်ဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူသည်။ ။ဤအနက်ကိုပြုလို၍-တိသုဒွေဝါ-စသည်ကိုမိန့်သည်။

သလင်းတောင်အဓိပ္ပါယ်း

ဒေနွာမိကံပိ အာရောပိတ္ထန္တိ အာဂန္တုကပတ္တပ္ပိဒါတုံ။ဇုဒံ ပန အပ္ပဟောနကေ အာရောပေတပ္ပံ၊သစေ ပဟောတိ၊ အာဂန္တုကပတ္တံ နဝဋ္ဌတိ၊ဆိန္နိတပ္ပိမေဝ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။အနွာမိနာမ-အနုဝါတံ ဝိယသံဟာရိတွာ စိဝဒုဿုပရိသံဃာဋိအာကာရေန အာရောပေတပ္ပံ အာဂန္တုကပဘဏ္ဍန္တိပိ ဝဒန္တိ။ ဋီကာဟောင်း။ ။အနွာဓိန္တိ အာဂန္တုကပတ္တံ အနုပဿာ အာဒိယတိတိ အနွာဓိ။ ယံစိဝရေသောပရိ သံဃာဋိအာကာရေန အာရောပေဘာဇ္ဈံ။ ။ ဋီကာသစ်။

သံဃာဋိယာ၊၏။ အာကာရော၊ နှစ်ထပ်အာသွင်ကျွာန်တည်း။ ဝါ-သံဃာဋိယာ၊၌။ အာကာရော၊ တည်း။ သံဃာဋိအာကာရော၊ ဒုကူဠ်၏ ဒုကူဠ်၌နှစ်ထပ်အာသွင်သင်ကျွာန်။ ။သံဃာဋိယာ-၏အာရုက်ကို ဂေဒေသူပစာရအားဖြင့်မြောင်းတလုပ်ကိုသာယူ။ဝါ၊ သံဃာဋိယာ၊၏။ ဝါ၊၌။ အာကာ

ရော၊ မြောင်းတလုပ်သဏ္ဌာန်တည်း။ ။အကာရသဒ္ဒါသဏ္ဌာန်ထွ။ ။ “အာကာရော ကာရဏောဝုတ္တော၊သဏ္ဌာနေ ဣဂီတေပိစ”။ ။အာဘိဓာန်။ ။ ဂျည်လျားနံကြီးသက်နံးလျာကို၊ ပန္ဆိမစီဝရပမာဏာဖြတ်၍၊ ၎င်းအထက် ဒုကုဋ်အသွင်၊မြောင်းတရုပ် အထက်တလွှာတင်လျက်၊ အိမ်ကြီးအိမ်ငယ် ဖေါ်၍ချုပ်ငံ့။ ။ဟူလို။ ။(ဤအရာများကို ပြုရိုးမဂိုးပြီဖြစ်၍၊ အလွန် သိခဲစွာ၏)။

ဆင်တဲဆရာတောင်အဆုံးအဖြတ်။

သဃင်းတောင်ဟူသည်ကား။သုံးထည်လုံးကို ပဋ္ဌခဏ်းမဖြတ်လောက်လျှင်၊ လောက်သမျှအံထည်ကို ဖြတ်၍၊ မလောက်သည့် သက်နံးလျာမှာ၊ မြောင်းတလုပ်ဘော်ရာအကွက်တွင် အာဂန္တုကျင်ပိုင်းကို အလျား အနားပင်းကဲ့သို့ ထပ်ပိုး၍၊ သဃင်းတောင်ဒုကုဋ်ဖြစ်လျှင်၊ မြောင်းတလုပ်ဘော်ရာအကွက်တွင် နှစ်ထပ်၊ ကိုယ်ဝတ်ဆင်းပိုင်ဖြစ်လျှင် ချုပ်မြောင်းတွင်သာနှစ်ထပ်ရှိသည်။ ဤသို့အာဓိပ္ပါယ်ကိုယူအပ်၏။ ။ကိုယ်ဝတ်သင်းပိုင်မှာသဃင်းတောင်မရှိ။ ဒုကုဋ်မှာသာ ရှိသည်ဟုယူသော ဆရာလည်းရှိ၏။ ။ထိုဆရာကား။... ဆဒ္ဒသိက္ခာဒိုကာဟောင်း၌။ ။“သံဃာဒိုအာကာရေန အာရောပေဘာဗို့”။ ။ဟုလာသောအရာကို နှုတ်လုံးမူ၍၊ယူဘော်မူသည်။ဤဒိုကာပါဠိ၌၊ သံဃာဒိုအရပ်မှာ ဒုကုဋ်ကိုသာမယူသင့်။ သုံးထည့်လုံးကို ယူသင့်သည်။ ။သံဃာဒိုအာကာရေန၊ စင်သော သင်္ကန်းဖြင့်။ အာရောပေတာဗို့၊ထပ်၍တင်အပ်၏။ ။ဤသို့သုံးထည်လုံးရအောင် သမ္မာန်။ “သမ္ဗဠို စီဝရံ သံဃာဒိုတတ္ထာ သံဃာဒိုတိဝုစ္စတိ”ဟု သာရတ္ထဒီပနီဋီကာ၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကဝတ်အာဘွင့်၌၊ လာသည်ကို သတိမူ။ ။ဤကား-ဆင်တဲဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အာဆုံးဒေဖြတ်တည်း။

စီဝရပဝါသအရေဖြစ်ဆဲငါးပါး။

၁၈-၁၉။ ။ဂါမေနိဂေသနဒွေါ။ပ။စီဝရဝိပ္ပဝတ္တွာနဝဋ္ဌတိ။

၁-ရွာ၊၂-အိမ်၊ ၃-ဥစ္စာထားရာတိုက်၊၄-ပြာသာဒ်ရှည်၊ ၅-ပြာသာဒ်ဦးပြည်း၊၆-လွှ၊၇-ပြီအိုး၊၈-တန်ဆောင်း၊၉-လှည်း၊၁၀-လယ်၊၁၁-ကောဇက်နယ်တလင်း၊ ၁၂-သစ်ပင်ရင်း၊ ၁၃-လွင်တီးခေါင်အရပ်၊ ၁၄-အရာမ၊ ၁၅-ကျောင်း။ဤ-တဦးတယောက်တည်းဖိုင်ဖြစ်သောဇကကုဋီ၊ ဇကကုလ

သန္တိကာအာရပ် ၁၅-ပါး၌၊ တိစီဝရိက်သင်္ကန်းကိုထား၍၊ ဥပစာအာတွင်း၌ နေအာပ်၏။ ဥပစာဖြင်ပင့်မူ သမ္မုတိခေသာရဟန်းကို ကြဉ်ထား၍ကင်း၍ နေခြင်းငါမအာပ်။ ။ဟူလို။ ။(အဓိပ္ပါယ်အာယူယင်ကိုမူ၊ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ် ဒုတိယ သိက္ခာပုဒ်၌ဘွင့်ပြခဲ့ပြီ)။

ဂါမော ဇကျုပစာရော နာနုပစာရော၊ပ။ အင်္ဂျောကာသော ဇကျုပစာရော,နာနုပစာရော။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။(၂၉၁)။

အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ၏တည်ရာကာလအပိုင်းအခြား။

၂၀။ ။ရောဂဝသပရိယန္တာ။ပ။သေသာအပရိယန္တိကာ။

အာမာသ္တမ်းသင်္ကန်း, ဖိုးစီးရေခံသင်္ကန်းတို့သည်၊ ရောဂါရှိသောအခါ, ဖိုးစီးလေးလအခါ,သာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တည်သောအဝိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ထိုရောဂါရှိသောအခါ, ဖိုးစီးလေးလအခါ, အဖိုင်းအခြားရှိသောအခါမှ နောက်၌ ပစ္စုဒ္ဓိုဂ်ပြု၍ ဝိကပ္ပနာပြုရာ၏။ ကြွင်းသောသင်္ကန်း ချုနစ်ထည်တို့ကား၊ အဓိဋ္ဌာန် ဝိကပ္ပနာ အာဝိုင်း အခြားမရှိ၊ အလိုရှိသလို အာကြင်၍လောက်၊ အဓိဋ္ဌာန်ကျသောအင်္ကျီမရှိ၊ ထို၍လောက်တည်၏။ ။ဟူလို။

ကတ္တုပဒိဋ္ဌာဒိ ယာဝအာဗာဓာ အဓိဋ္ဌာတုံ၊တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုံ၊ဝသိက သာဋိကံ ဝဿာနံ စာတုမာသံ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုံ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၁၅)။

ဆိုးရေ,ကပ္ပဗိန္ဒု-အဆာရှိသင့်မရှိသင့်ကိုပြဆိုခြင်း။

၂၁-၂၂။ ။ပဉ္စဂ္ဂရုပရိက္ခာရ။ပ။သဒသံဝန်သီဒနံ။

အိပ်ရာခင်း,ပရိက္ခာရသင်္ကန်း,မျက်နှာသုတ်ပုဝါ, နိသီဒိုန်တို့သည်အဆာရှိသည်ဖြစ်စေ,ဆိုးရည်မဆိုး, ကပ္ပဗိန္ဒုမထိုးထည်ဖြစ်စေ, အပ်ကုန်၏။ ။ ကြွင်းသော- တိစီဝရိက်သင်္ကန်းသုံးထည်, ဖိုးစီးရေခံသင်္ကန်း, အာမာသ္တမ်းသင်္ကန်းအားဖြင့်ငါးထည်သော သင်္ကန်းတို့သည် အပ်သောဆိုးရည်ဆိုးမှ, ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးမှ အာဆာမရှိမှသာအပ်ကုန်၏။ နိသီဒိုန်ကားအာဆာရှိမှအပ်၏။ ဖိုးစီးရေခံသင်္ကန်းကား, အဆင်းပျက်ရုံမျှဆိုးသော်အပ်၏။ ။ဟူလို။

တံ ပန မဟန္တံဒ္ဝိဝဋ္ဋတိ၊ဇကဒ္ဝိဝဋ္ဋတိ၊ဗဟူနိပိ ပဉ္စန္နံ၊ နိလဒ္ဓံ,ဒိတကဒ္ဓိ,သဒသဒ္ဓိ,ပဿဒသဒ္ဓိတိသဒ္ဓုပကာရံဝဋ္ဋတိ။ ။
ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁၁)။

ဒိကပ္ပနာပြုမှုနှင့်ပမာဏ။

၂၃။ ။အနုဓိဋ္ဌိတနိသင်္ခံ။ပ။ဝိဇ္ဇာဂရဟ္ဒဒိကပ္ပိယံ။

အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်, သူတပါး၊အား၊မစွန့်အပ်သော, သက်နှံးကိုဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်ရာ၏။ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးပင်ဖြစ်သော်လည်း ချမ်းသာစွာသုံးဆောင်နိုင်ရန် ပစ္စုပ္ပန္နဝိုရိပြုပြီးလျှင်ဝိကပ္ပနာပြု၍သုံးဆောင်အပ်၏။ ။ဝိကပ္ပနာတင်လောက်သော ပမာဏကား၊ ဖြတ်စွာဘုရား ထက်သစ်တော်ဖြင့်-အလျားရှစ်လက်သစ်, အနံလက်လေးသစ်၊ ပကတိ လူဘို့၏ကား-အလျား တတောင်ထွာ, အနံ-တထွာရှစ်သစ်ပမာဏာရှိ၏။ ဝါ၊ ဌိပါမူ ဝိကပ္ပနာပြုရ၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အတိရေက စီဝရံ ဝိဂ္ဂဟေတုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာယာမေန အင်္ဂုလံ သုဂတင်္ဂုလေန စတုရင်္ဂုလဝိတ္ထတံ ပန္နိမံ စီဝရံဝိကပ္ပေတုံ။ ။မဟာဝါဟိဋ္ဌတော်။ ။(၃၆၇-၃၇၅)။

ဝိနည်း,ရုတင်,အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်း။

၂၄။ ။တိစီဝရိဿဘိက္ခုဿ။ပ။တဆာဝဘွာအဓိဋ္ဌဘိ၊

တိစီဝရိက်ဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိနည်း တ်စီဝရိက်ဆောင်သူ, ရုတင် တိစီဝရိက်ဆောင်သူ ဟု နှစ်မျိုးရှိရာ၊ ဝိနည်း တိစီဝရိက်ကိုကား အောက်ကပြဆိုအပ်ပြီးသော အဓိဋ္ဌာန်တင်နည်းအတိုင်းတင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ။တောကျောင်းနှိ ဆိတင်းသုံးတော်မူကုန်သော အရှင်မြတ်တို့သည်၊သက်နှံးနှင့်ညဉ့်ကင်း၍ ချမ်းသာစွာနေနိုင်စေရန် ဖြစ်စေ, သက်နှံးကိုးထည်လုံးကို လွယ်ကူစွာသုံးဆောင်နိုင်ရန်ဖြစ်စေ, "ဣမာနိစီဝရာနိပရိက္ခာရစောဋ္ဌာနိတိအာဓိဋ္ဌာမိ" ဟု မျှားစွာသော အဝတ်အထည်ရှိသမျှကို တခါတည်းပြုကာ၊ ပရိက္ခာရ စောဋ္ဌအာဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်ကောင်း၏။ ။ ဟူလို။

ဝုတ္တပ္ပမာဏာတော ပနံ အတိရေကံ ဥိနကဋ္ဌ ပရိက္ခာရ စောဋ္ဌန်အဓိဋ္ဌာတုံ။ ။အာရညဝါသိနောဘိက္ခု။ ရက္ခာသုသိရာဒိသုစီဝရံ ထပေတွာ။ပ။တသ္မာ သုခ ပရိဘောဂတ္ထံ တိစီဝရံ ပရိက္ခာရစောဋ္ဌန်အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။ ၂၁၀ ။

အာဒိဋ္ဌာန်ကျကြောင်းအင်္ဂါကိုးပါး။

၂၅။ ။အာဇ္ဈေဒဝိသင်္ခန္ဓာန။ပ။တိဧိဝရသဝိ။

၁-ခိုးသူလုခြင်း၊ ၂-စွန့်ခြင်း၊ ၃-အကျမ်းဝင်၍ယူခြင်း၊ ၄-သိက္ခာမချမူ၍ လူထွက်ခြင်း၊ ၅-ပစ္စုဒ္ဓိုဂ်ပြုခြင်း၊ ၆-သေခြင်း၊ ၇-လိင်ပြောင်းခြင်း၊ ၈-သိက္ခာချခြင်း၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်၊ အာဓိဋ္ဌာန်တင်သော သင်္ကန်းကိုးထည်တို့၏ အာဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်းတို့တည်း။ တ်စိဝရိုက် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့၌မူ၊ ၎င်း ၈ကြောင်းရှစ်ပါးအပြင်၊ ထုတ်ချင်းထွင်းပေါက်ခြင်း တပါးကို ထည့်၍၊ အာဓိဋ္ဌာန်ကျကြောင်း ကိုးပါးဖြစ်သည်။။ ။ဟူလို။

အာဓိဋ္ဌိတစီဝရံ ပန ပရိဘုဉ္ဇတော ကထံ အာဓိဋ္ဌာနံ ဝိဇဟာတီတိ။ အညဿဒါနေန,အာစိက်္ခတွာ ဂဟဏေန။ပ။ဆိဒ္ဒဘာဝေန ပန တ်စိဝရေသဝ သဗ္ဗအာဒ္ဓကထာသု အာဓိဋ္ဌာနဝိဇဟာနံ ဝုတ္တံ။ ။ ပါရာဇိကဏ် အာဒ္ဓကထာ။ ။(၂၁၁)။

မအာပဒေသာသင်္ကန်းများနှင့်အာပတ်။

၂၆။ ။ကုသစီကမဝသကာနိ။ပ။လူကပက္ခာဇိနံ့ကိဉ္စိပေ။

သမန်းမျက်ကိုကျစ်၍ပြုသောသင်္ကန်း၊လျှော်မျင်ကိုယက်သော သင်္ကန်း၊ ပျဉ်ချပ်ကိုစပ်သောသင်္ကန်း၊ လူဆံပင်မှဖြစ်သောကမ္မလာ၊ စာမရိုးမှဖြစ်သော ကမ္မလာ၊ ခင်ပုပ်တောင်ဖြင့်ယက်သောသင်္ကန်း၊ အမွေး,ခွာ,နှင့်တကွဖြစ်သော သင်္ကန်းရေ၊ မုရိုးဒဏ်ကိုမရိုးမျင်ဖြင့် စိသောသင်္ကန်းတို့ကို ဆောင်သောရဟန်းအား ထုလွန်စွဲဉီးအာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဘိက္ခဝေ အာဇိနက္ခိပံ တိတ္ထိယဧံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ ယော ဓာရေယျ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၀၄)။

၂၇-၂၈။ ။ကဒလေရကက္ကဒုဿ။ပ။လာဘတိဆ္ဆန္နဝိဝရာတီ။

ဌက်ပြောမျင်ဖြင့်ယက်သေားသင်္ကန်း, ပြိတ်မျင်ဖြင့်ယက်သောသင်္ကန်း, ရရိုးမျင်ဖြင့်ယက်သော သင်္ကန်း, သင်ပန်းလျှော်ဖြင့် ယက်သော သင်္ကန်း, တို့ကိုဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်ဒုဿာပတ်သင့်၏။

နဘိက္ခဝေ ပေါတ္ထကော နိဝါသေတဗ္ဗော၊ ယော နိဝါသေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၀၅)။

အလုံးစုံညှိသော သက်နိုး, အလုံးစုံမောင်းသော သက်နိုး, အလုံးစုံတွေသော သက်နိုး, အလုံးစုံနှိသောသက်နိုး,အလုံးစုံမည်းသော သက်နိုး,အလုံးစုံ ကင်းခြေများ ကျောက်ကုနိုး အဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသော သက်နိုး,အလုံးစုံ ဖြောတော့သော အဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့် ဆိုးသော သက်နိုး,တိရိဋ္ဆကမည်သောသစ်ခွံဖြင့်ပြုအပ်သောသက်နိုး, မဖြတ်သောအာဆာရှိသောသက်နိုး, အလယ်၌ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ရှည်သော အဆာရှိသော သက်နိုး,အချင်းချင်းစပ်၍ ချုံ့ပ်သော အသီးပမာ အဆာရှိသော သက်နိုး, ဆတ်သွားတမျှင်၊ အပွင့်အဆာရှိသော သက်နိုးတို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဋ္ဌာနာပဘ်သင့်၏၊

သင်္ဘိုင်းကို ဝတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း, ဦးရစ်ကို ပေါင်းခြင်းကြောင့်၎င်း, ဒုက္ခဋ္ဌာနာပတ်သင့်၏။ သို့သော်-ခိုးသူလုယူ၍ သက်နိုးမရှိသော ရဟန်းကား အလုံးစုံရသမျှသက်နိုးကို ဝတ်ကောင်း၏။ အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

နဘိက္ခဝေ သဗ္ဗနီလကာနိ။ပ။ နံ တိရိဋ္ဆကံ ဓာရေတဗ္ဗံ။ နံ ဝေဌနံ ဓာရေတဗ္ဗံ။ ယော ဓာရေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါ ပါဠိတော်။ ။ ၃၀၅ ။

စီဝရအာဘွင့်-ပြီး၍။

၄-ရဇနု-အာဘွင့်၊ဆိုးရည်ခြောက်ပါး။

၁။ ၊မဲ့လက္ခဏဘာဝပဉ္ဉာပ။အနုညာတာဒါသဉ္ဆန္ဒာ။

၁-အာမြစ်ဆိုးရေ၊ ၂-ပင်စည်ဆိုးရေ၊ ၃-အခေါက်ဆိုးရေ၊ ၄-အရွက်ဆိုးရေ၊ ၅-အသီးဆိုးရေ၊ ၆-အပွင့်ဆိုးရေ, အားဖြင့် ခြောက်ပါးအပြားရှိသော ဆိုးရေတို့ကို မြတ်စွာဘုရားသည်ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဆရဇနာနိ-မူလရဇနံ, ခန္ဓရဇနံ, တစရဇနံ, ပတ္တရဇနံ,ပုပ္ဖရဇနံ,။ဖလရဇနန္တိ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၀၃)။

မအောင်သောဆိုးရေ။

၂။ ၊မဲ့လေဟာလိဒ္ဓိံ ခန္ဓေ စ။ပ။သင်္ဃံလေဿံ ဝိဝဋ္ဋိယာတိ။

အာမြစ်ဆိုးရေ၌ နန်းဥ, ပင်စည်ဆိုးရေ၌ ထန်းကျင်နှင့် ပိန္နဲနွယ်နှစ်ပါး အာရွက်ဆိုးရေ၌ ဓဲရွက်နှင့်ဒန်းကြီးရွက်, အာခေါက်ဆိုးရေ၌ တောက်ရင်နှင့်

ကြာပိုင်ခေါက်, အာပွင့်ဆိုးရေခွံဝတ်ပန်းပွင့်, ပေါက်ပွင့်, တို့သည်မအာပ်ကုန်။ ထိုမှကြွင်းသော အလုံးစုံသောဆိုးရေတို့သည်အာပ်ကုန်၏။။ ။ဟူလို၊

မူလရဖနဒိသု ဟာလိဒ္ဒိ ထပေတ္တာ သဖ္ဖံ မူလရဖနံဝဋ္ဋတိ။ မဇ္ဇဋ္ဌိဆွ တုဂ်ဟာရဆွ ထပေတ္တာ။ပ။အာလိပတ္တံ နိလိပတ္တာဆွ ထပေတ္တာ သဖ္ဖံ ပတ္တရဖနံ ဝဋ္ဋတိ။ ။မဟာဝါအဋ္ဌကထာပါဠိ။ ။(၃၆၅)။

ရဖနအာဘွင့်-ပြီး၍။

၅-ပဉ္စ-အာဘွင့်၊ သဝိတ်အပြား။

၁။ ။အယောပတ္တောဘူဓိပတ္တော။ပ။ဩမဇကာဒပမာဏတော။

ဖောတ်အားဖြင့်-သံသဝိတ်, ဖြေသဝိတ်, ဟူ၍နှစ်လုံးကုန်သော သဝိတ်တို့သည် အာပ်ကုန်၏။ ပမာဏအားဖြင့် အကြီးဖြစ်သော ဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်, အလတ်ဖြစ်သော မဇ္ဈိမသဝိတ်, အငယ်ဖြစ်သော ဩမကသဝိတ်ဟူ၍ သုံးလုံးကုန်သော သဝိတ်တို့သည် အာပ်ကုန်၏။။ ။ဟူလို။

အာနုဖောနာမိ ဘိက္ခဝေ နွေပတ္တော-အယောပတ္တံ,မတ္တိကာပတ္တန္တိ။ ။ ရဒ္ဓကဝဏ္ဏုပါဠိတော်။ ။(၂၂၀)။

ပတ္တောနာမနွေပတ္တာ၊ အာယောပတ္တောမတ္တိကာပတ္တောတိ။ တယော ပတ္တာသ ဝဏ္ဏာ ဥက္ကဋ္ဌောပတ္တော, မဇ္ဈိမောပတ္တော, ဩမကော ပတ္တော။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။(၃၁၄)။

ဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်၏ပမာဏ။

၂။ ။ဥက္ကဋ္ဌောမဂဓနာဠိ။ပ။ဗျဒ္ဓင်္ဂုလတုဋိယံ။

မဂဓတိုင်းသုံး၊ နှစ်ကွမ်းစားသောဆန်ဖြင့် ချက်အပ်သော ထမင်းကို ၎င်း, ထိုထမင်း၏လေးဘို့တဘို့ရှိသောလက်ကော်ရသော ပဲနောက်ဟင်းကို ၎င်း,အာဆုံးထမင်းလုပ်တိုင်အောင် စားလောက်သော ထိုထမင်းနှင့်သွေးက် ပတ်သော ငါးအဝဲစသော ဟင်းလျာကိုဂုဏ်, ဝင်သော ဆန့်သော, သဝိတ် သည်-ဥက္ကဋ္ဌသဝိတ်မည်၏။။

ဥက္ကဋ္ဌောနာမပေတ္တာ အာဗျာဇ္ဈကောဒနံဂဏ္ဍုဘိ၊ စာဂုဘာဂံ ခါဒနံ တာဒိုပိယံ ဗျဉ္ဇနံ။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။(၃၁၀)။

မစ္ဆိုမသဒိတ်ဩမကသဒိတ်၏ ပမာဏ။

၃-က။ ။မစ္ဆိုမောတာသုပဓော၀၊ တာတောပဓော၀ဩမကော။

ထိုဥက္ကဋ္ဌသဒိတ်၏ ထက်ဝက်ဝင်သော သဒိတ်သည်- မစ္ဆိုမသဒိတ်မည်၏။ ထိုမစ္ဆိုမသဒိတ်မှထက်ဝက်ဝင်သောသဒိတ်သည် ဩမကသဒိတ်မည်၏။ ။ဟူလို။

မစ္ဆိုမောနာမ ပတ္တော် နာဠိကောဒနံ ဂဏ္ဍာတိ၊ စတုဘာဂံ ခါဒနံ, တဒုပိယဉ္စ ဗျဉ္ဇနံ၊ ဩမကောနာမပတ္တောပတ္တောဒနံဂဏ္ဍာတိ စတုဘာဂံခါဒနံ,တဒုပိယဉ္စဗျဉ္ဇနံ။ ။ပါရာဇိကဏ်ဍပါဠိတော်။ ။(၃၁၀)။

သဒိတ်မမည်သောသဒိတ်။

၃-ခ။ ။ဥက္ကဋ္ဌတောစဥက္ကဋ္ဌေ၊အပဉ္ဇော ဩမကောမကော။

ဥက္ကဋ္ဌသဒိတ်ထက်ကြီးသော- ဥက္ကဋ္ဌ၊ဥက္ကဋ္ဌသဒိတ်သည်ဌင်း, ဩမကသဒိတ်ထက်ငယ်သော-ဩမကောမကသဒိတ်သည်ဌင်း,သဒိတ်မမည်။ ။ ဟူလို။ ။(သဒိတ်ကိုးလုံးဇီ၏အရ၊ အောက်ကဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ)။

တတောဥက္ကဋ္ဌော အပတ္တော၊ဩမကော အပတ္တော။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။(၃၁၀)။

အတိရေကသဒိတ်ဖြစ်၍သင့်သောအာပတ်။

၄။ ။အတိရေကပဉ္စော။ပ။တာသွိ' ကာလေတ်နာဒိတော။

• ဒိဒိ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော ဇာတ်ပမာဏ အာဆင်းဖုတ်ခြင်းဖြင့် အာပ်သော အာဓိဋ္ဌာန်,ဝိကပ္ပနာမပြုသေးသော အာတိရေကသဒိတ်ကို၊ ဆယ်ရက်ကာလပတ်လုံးဆောင်အာပ်၏။ ၎င်းဆယ်ရက်အတွင်း အာပတ်မသင့်သေး။ ၎င်းဆယ်ရက်ကိုလွန်သည်ရှိသော်၊ တဆဲ့တရက်၊ အာရုဏ်တက်သောအခါ၌-နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

သဒိတ်အဓိဋ္ဌာန်ကျခြင်းစသည်ကို။

၅။ ။စာဒန္တိဒဒါနုဂါဟေဟိ။ပ။ပဉ္စောဓိဋ္ဌာနဂုဏ္ဍတိ။

၁-ခိုးသူလုခြင်း၊ ၂-သူတပါးအား‌ပေးခြင်း၊ ၃-အကျွမ်း၀င်၍ ယူခြင်း၊ ၄-သိက္ခာမချဘဲ လူထွက်ခြင်း၊ ၅-သေခြင်း၊ ၆-ပစ္စုဒ္ဒါရ်ပြုခြင်း၊ ၇-လိင်

ပြန်ခြင်း၊ ဂ-သိက္ခာချခြင်း၊ ဓ-ဆပ်ဆွမ်းလုံး ဆုံလောက်သော အာပေါက် ပေါက်ခြင်း တို့ကြောင့်သတိတ်သည် အာဓိဋ္ဌာန်ကျ၏။ ။ဟူလို၊

သိယာသစေဟိ အယံ ပတ္တံ အညဿဝါဒေတိ ဝိဇ္ဇမာဝါသိက္ခာ ဝါ ပစ္ဆက္ခာမိ၊ပ။ စောရဟာရဏဝိဿာသ ဂါဟေဟိပိ ဝိဇဟာတိ ယေဝ။ ။ပါရာဇိကာဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၄၅)။

သင်တိ်ကိုဆုံးမခဲ့ခြင်းအာဇ္ဈာဒိ။

၆။ ။ပဇ္ဇံနပ္ပဋိဿဂေယျ။ပ။နထပေနောဒလဂ္ဂယေ။

ရေ၇ိလျက် သင်တ်ကိုသိမြိုးရှိမထားအာပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ရေ၇ိသောသတိတ်ကိုနေ့ပုန်မပြုအာပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ သဒိတ်ပုဝ်ဖြင့် ရေကိုသုတ်ပြီးမှ နေပုန်မ ပြုရာ၏။ ရေမ၇ိပါမူ နေပုန်မလည်း ကြာမြင့်စွာ သတိတ်ကိုနေမလွမ်းအာပ်၊ ဒုက္ကဋ်ဒုဿပတ်သင့်၏။ ရေခြောက်လျှင်သိမ်းထားရာ၏။ ကြမ်းသော မြေ၌လည်း သဒိတ်ကို မထားအာပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ တံသင်းစသည်တို့၌သတိတ်ကို မဆွဲထားအာပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဲ ဘိက္ခဝေ သောဒကော ပတ္တော ပဒိုသာမေတဗ္ဗော။ယောပနိုဿာမေယျ၊အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။နဲ ဘိက္ခဝေ သဥ္ဇဒကော သြဘာပေတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။နဲဘိက္ခဝေဥဏ္ဍပတ္တောနိဒဟေတဗ္ဗော။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ နဲ ဘိက္ခဝေပ တ္တော လဂ္ဂေတဗ္ဗော ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ ခန္ဓကဝတ္ထုပါဠိတော်။(၂၂၀)။ ။ပဲသုရဓာဒိသု ပန ခရာဒူမိယံပါထပေနဲ့သဿ ဒုက္ကဋံ။ ။ခန္ဓကဝတ္ထုအာဋ္ဌကထာ၊ ။(၄၁)။

သင်တ်မထားစေသာအရင်း။

၇။ ။ဒီဃဉ္ဇေ ပရိဘဏ္ဍဉ္ဇေ။ပ။ထဝေပတံနဲစကပ္ပတိ။

ကျောင်းဦးဇင်တွင်း အာကာညီစွန်းခွင်း, နံရံဇ၀ ဇကာညီစွန်းခွင်း, ပေါင်ဇ၀ဝယ်တွင် ရင်ခွင်ခွင်း, ထီးခွင်း, ခြေတ်ခွင်း, ညောင်စောင်း, ဇင်းပျဉ်ခွင်း, သင်တ်ကိုမထား၀ါ၊ ထား၀ါသော်- ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဲ့ ဘိက္ခဝေဝမိဖုနွေ့ပတ္တောနိက္ခိပိတာဇ္ဈေ၀။ပ။ ဒုက္ကဋသဿနဲ့ ဘိက္ခဝေ ပရိဘာဏ္ဍနွေ့ ပတ္တော နိက္ခိပိ တာဇ္ဈေ၀။ပ။ ဒုက္ကဋသဿ။ နဘိက္ခဝေ အာဂေါ် ပတ္တော နိက္ခိပိတာဇ္ဈေ ပ။ဒုက္ကဋသဿ။နဲ့ ဘိက္ခဝေ ဆတ္တေ ပတ္တောနိက္ခိပိတာဇ္ဈေ၀။ပ။ဒုက္ကဋသဿ။နဲ့ ဘိက္ခဝေ မဏ္ဍေပတ္တောနိက္ခိပိ တာဇ္ဈေ၀။ပ။ ဒုက္ကဋသဿ။နဘိက္ခဝေ ပိဋ္ဌေ ပတ္တော နိက္ခိပိတာဇ္ဈေ၀။ပ။ ဒုက္ကဋသဿ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပ္ပါဠိတော်။ ။(၂၂၁)။

သဒိတ်ဖြင့်မဆောင်အပ်,မပြုအပ်သောအမှု။

၈။ ။နနိဟာရေယျာဒ္ဒန္တိ ဒ္ဒြာ။ပ။ကစ်ဝါဠံနပ္ပဏာမယေ။

လုပ်ဆေးရေကိုဂုင်း, စုတ်ချိစား၌ဝါး၌ စွန့်အပ်သောငါးအာမဲ၊ ထိုငါးရိုးအာမဲရိုးကိုဂုင်း, သဒိတ်ဖြင့် မဆောင်အပ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ သဒိတ်လက်၌ရှိသောဓာတုဟာန်းသည် တံခါးရွက်ကိုမဘွင့်အပ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ပဋူလို။

နဲ့ ဘိက္ခဝေ စလကာနိဝါအဋ္ဌိကာနိဝါ ဥစ္ဆွောဒကံဝါပတ္တေနဲ့ နိဟာရိတဖို့ ပ။ဒုက္ကဋသဿ။ ။နဲ့ ဘိက္ခဝေ ပတ္တဟတ္ထေနဲ့ ကစ်ဝါဠံ ပဏာမေတဖို့ ပ။ဒုက္ကဋသဿ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပ္ပါဠိတော်၊ ။(၂၂၂)။

သဒိတ်ခြင်္ဂါသဒိတ်ထား၀ုံ။

၉။ ။ဘုဓိအာခာရကေဒ္ဒါရု။ပ။နိက္ကုဇ္ဇိတ္ဝာနဘူဒိယံ။

မြေနှင့်စပ်ကာ၊ နိမ့်လွတ်သောဆင်စွယ်လက်ကောက် သဒိတ်ခြေ, နွယ်လက်ကောက် သဒိတ်ခြေ, ကြိမ်လက်ကောက် သဒိတ်ခြေ-စသည်၌ဂုင်း၊ မြင့်သော်လည်းမကျရအောင်ကောင်းစွာပြုစိရင်အပ်သော သစ်သား သဒိတ်ခြေ, ဝါခြမ်းစိတ်အမျှားဖြင့် ပြုအပ်သော ဝါခြမ်းသဒိတ်ခြေတို့၌ သဒိတ်နှစ်လုံးဆင့်၍ ထားအပ်၏။ သင်ဖြူးစသည်ခင်းထားအပ်သော မြေ၌မူ၊သဒိတ်ကိုမှောက်၍တလုံးထည်းထားအပ်၏။ ။ပဋူလို၊

ပတ္တာခာရကောန္တိ ဇေတ္ထ ဒန္တံဝေလ္လိဝေတ္တာဒိဟိ ကတောဘူမိအာဒေါ ရကေ တယောပတ္တေ, ဒါရုအာဒေါရကေ နွေပတ္တေ ဥပရူပရိ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ကုရုန္ဒိယံ ဝုတ္တံ။မဟာအဋ္ဌကထာယံ ပန ဝုတ္တံ-

ဘူမိဒါဝေရကေတိဏ္ဍံပဏ္ဍာနံ အနောကာသော ဒွေထပေတုံ ဝဋ္ဋ
တိ၊ ဒါရုဒါဝေရကဒဏ္ဍာခါဝေကသုဝိ သုသဒ္ဒိတောသု ဇသေဝ
နယော။ ။ဘူမိယံ ပန နိက္ခုဒ္ဓိတ္တာ ဇကမေဝ ထပေတဗ္ဗန္တိ။ ။
ဂဒ္ဒကဝဏ္ဏော အဋ္ဌကထာပါဠိ။ ။(၄၁)။

မဒ္ဒစ်သေဒသင်္ကိုများ။။

၁၀-၁၁။ ။ဒါရုဂ္ဂဒိုးဆသော ဝဏ္ဏော။ပ။ဝုဏ္ဏာဒုဆ္ဆရဝဋ္ဋကာတိ။

သစ်သားသဝိတ်, ငွေသဝိတ်, ရွှေသဝိတ်, ပတ္တြမြားသဝိတ်, ကျောက်မျက် ရွှဲသဝိတ်, ကြေးဖြူသဝိတ်, စဉ့်သဝိတ်, သလွဲစင်သဝိတ်, သလွဲမည်းသဝိတ်,ဖလ်သဝိတ်,ကြေးနီသဝိတ်,လူခေါင်းခွံသဝိတ်, အိုးအုံသဝိတ်,ဗူးအုံသဝိတ်။ ၍ ၁၄-လုံးသော သဝိတ်တို့သည်မအပ်ကုန်။ဂင်းတို့ကို ဆောင်သောရဟန်းဒုဿ-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။။

နစ ဘိက္ခဝေ ဒါရုပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။နဘိက္ခဝေ သောဝဏ္ဏမယော ပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော။နရူပိယမယောပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော"ပ။နတမ္မလေဟာမယော ပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။(၂၁၉)။ နဘိက္ခဝေ ဆဝဿိဿသပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂဒ္ဒကဝဏ္ဏော ပါဠိတော၏။ ။(၂၂၂)။

ပတ္တအာဘွင့်-ပြီး၏။

၆ ထာလကအာဘွင့်၊ခွက်အပြား။။

၁-၂။ ။ကဋ္ဌိယာထာလကာတိသေသာ။ပ။ယဒိဇာတာဝကာလိကာတိ။

ကြေးနီခွက်, သံခွက်,မြေခွက်,သုံးလုံးတို့သည်၊ သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အပ်ကုန်၏။။ ။သစ်သားခွက်,ရွှေခွက်,ငွေခွက်,မြခွက်, ကျောက်မျက်ရွဲခွက်,တို့သည်-သုံးဆောင်းခြင်းငှါ မအပ်ကုန်။ ။ဖလ်ခွက်,စဉ့်ခွက်, ကြေးဖြူခွက်,တို့သည်၊ လူတို့၏ပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော်ငင်း,သံဃိကပစ္စည်းဖြစ်ကုန်သော်ငင်း, အပ်ကုန်၏။။ ၊ဗူးအုံ, အိုးအုံတို့ကား၊ တကြိမ်တခါမျှ၊ တာဝကာလိက အာခိုက်အတန့်သုံးဆောင်ပါမူအပ်ကုန်၏။ သစ်ရွက်ခွက်လည်း တကြိမ်သာ အပ်၏။။ ၊ဟူလို။။

သစေပိ ဟိ ဘတ္တာဂွေ သုဝဏ္ဏတဋိကာဒိသု ဗျဉ္ဇနံ ကတွာ ဥပနာ
မေန္တိ အာမသိတုမ္ပိ နဝဋ္ဋတိ၊ ဖလိကမယ, ကာစမယကံသမယာနိ
ပန တဋိကာဒိနိ ဘာဇနာနိ ပုဂ္ဂလိက ပရိဘောဂေနေဝ နဝဋ္ဋတိ၊
သံဃိကပရိဘောဂေနဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိဝါ ဝဋ္ဋန္တိ။ တမ္မလေဟာ
မယောပိ ပတ္တော ပန နဝဋ္ဋတိ။ထာလကံပနဝဋ္ဋတိ။ ။ဆဒ္ဒကဝဏ္ဏ၊
အာဠာကထာ။(၄၀) တမ္ဗကဋာဟကန္တိ လာဇုကဋာဟံဝုစ္စတိ။ ။တံ
ပရိဟာရိတုံနဝဋ္ဋတိ။ 'လဘိတ္ဝာပန တာဝကာလိကံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံဝဋ္ဋ
တိ၊ ဃဋိကဋာဟော ဖဿဝနယော။ ၎င်း-အာဠာကထာ။ ။(၄၂)။

ထာလကအာဘွင့်-ပြီး၏။

၅။ ။ပဝါရိတ်အာဘွင့်၊ ပဝါရိတ်စာပတ်။

၆။ ။ယေနိရိယာပထေနဿယံ။ပ။ပါစိတ္တိန္တိ ကိရိတ္တကံ။

အကြောင်းကိုရိယာပုထ်ဖြင့်ဆွမ်းစားစဉ် ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းသည်၊
ထိုပဝါရိတ်သင့်သော ကိုရိယာပုထ်မှတပါး၊သော ကိုရိယာပုထ်ဖြင့် အာဘိ
ရိတ်ဝိနည်းကံမပြုသော ယာဝကာလိကခဲဘွယ်, ဘောဇဉ်ကို,စားငြားအံ့။
ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပဝါရိတ်အင်္ဂါငါးပါး။

၂။ ။အသနံဘောဇနဉ္စေဝ ပ။ပဋ္ဌအင်္ဂါပဝါရဏာ။

၁-ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကို စားဆဲ၏အဖြစ်၊ ၂-ဘောဇဉ်ငါး
ပါးတွင် တပါးပါး၏ အဆုံးဖြစ်၊ ၃-ထိုဘောဇဉ်ကို ရှေးရှုဆောင်ယူလာခြင်း၊
၄-နှစ်တောင်ထွာဟတ္ထုပါသိအတွင်းဖြစ်၍၊ နီးသည်၏အဖြစ်၊ ၅-ကိုယ်နှုတ်
ဖြင့်ပယ်ခြင်း။ဤအင်္ဂါငါးပါးဂို့ဆောကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပဝါရိတောနာမ-အာသနံ ပညာယတိ, ဘောဇနံ ပညာယတိ,ဟတ္ထ
ပါသေ ဌိတောဝ, အာဘိဟရတိ, ပဋိက္ခေပေ ပညာယတိ,။ ။
ပါစိတ်ပါဋိတော်။ ။(၉၈)။

ဘောဇဉ်သံရုပ်။

၂-က။ ။ဩဒနောသဒ္ဒါကုမ္မာသောမဒ္ဒဆ္ဆင်မံသဥ္စဘောဇနံ။ ထမင်း,မုံ့လုံး,မုယော၀မုံ့,ငါးအာမဲ့,။ ဤငါးပါးသည် ဘောဇဉ်မည်၏။ ။ ပဟူလို။

၂-ခ။ ။သာလိဒိဗိဟိယ၀ေါကဏ်္ဍ။ပ။ဩဒနောဘောဇ္ဈယာဂုစ။

သလေး, ကောက်,မုယော, ဆပ်,လူး,ဆံပြောင်း,နှတ်ကောက်။ ဤစပါး ၇-မျိုးတို့၏ ပြော့ပျောင်းထပ်ထပ် စားအပ်သော ဘောဇ္ဈယာဂုဖြစ်စေ, ထမင်းဖြစ်စေ, ဩဒနမည်၏။ ။ပဟူလို။

ဩဒနောနာမ သာလိ, ဗိဟိ,ယ၀ေါ, ဂေါဓူမော, ကဏ်္ဍု, ဝရကော, ကုဒြူ။သကောတိ သတ္တာနံဥ္စာနံ တဿူပလေဟိ နိဗ္ဗတ္တေဿ။ ။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၈၂)။

စားလျက်ဖြစ်သောစပါးမျိုး။

၄။ ။သာမာကာဒီတိဏံကုဒြူ။ပ။နီဝါရောသက်ဟံဂတော။

သမန်းစသော မြက်ဆံသည် လူးဒ္ဒရေတွက်ခြင်းသို့ ရောက်၏။ဝါ၊လူးမျိုး ဖြစ်၏၊ ပြောင်းဖူးသည်ပြောင်းကြီးဒ္ဒရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ကြိတ်သည် သလေးဒ္ဒရေတွက်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ဝါ၊ သလေးမျိုးဖြစ်၏။ ။ပဟူလို။

သာလိဘိ အန္တမသော နိဝါရံ ဥပါဒါယ သမ္ဗာဝိသာလိဇာတိ။ဝရကောတိအန္တိမသော ဝရကစောရကံ ဥပါဒါယ၊ ကုဒြူ။သကောတိ ကာဠကောဒြ၀ေါစေ၀သာမာကာဒိဟေဒါစ။ ။ပါစိတ် အဋ္ဌကထာ။ (၈၃)။

ကြွင်းဘောဇဉ် ၄ ပါးသရုပ်။

၅။ ။ဘဋ္ဌဥညမယောသတ္တူ။ပ။မဒ္ဒဆ္ဆာဥဒကသင်္ကေါ၀ါ။

ကျက်စွာ လွှာအပ်သောစပါးမျိုး ၇-ပါးဖြင့် ပြုအပ်သော မုံ့သည် သတ္တုမည်၏။ မုယောဆံမှဖြစ်သော မုံ့သည်-ကုမ္မာသဲမည်၏။ အပ်သော အသားကို-မံသဟုဆိုအပ်၏။ ရေဖြစ်သောသတ္တုဝါသည် မစ္ဆမည်၏။ ။ ပဟူသို။

သတ္တုနာမ သာလိစိဟိယဝေဟိ ကတာဆတ္တု။ ကုမ္မာသော နာမ ယဝေဟိ ကတကုမ္မာသော၊ မဏ္ဍော မံသဉ္စ ပါကတမေဝ။ ။ ၎င်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၈၄)။

ပဝါရိတ်သင့်နိုင်ပုံ။

၆။ ။ဘုန္တဲန္တောဘောဇနံကပ္ပေ။ပေ။တံ နာမေနံ ဏ္ဍမန္တိ ဝါ။

အာပဒါသည်လည်းဖြစ်သော၊ မအာပဒါသည်လည်းဖြစ်သော ဘောဇဉ်ငါး ပါး တို့တွင် တပါး ပါးကိုစား စဉ်၊ ထိုပဝါရိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဘောဇဉ် ငါး ပါး တို့၏ ထမင်းစသော အာမည်ထူးဖြင့် ဖြစ်စေ, ဤဘောဇဉ်ဟူသော အာမည်သာမည်ဖြင့်ဖြစ်စေ, အနိုးဥပစာသို့ရောက်အောင် ရှေးရှုဆောင်ယူလာသော အာပဒါသော ဘောဇဉ်ငါး ပါး တို့တွင် တပါး ပါးကို ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ, နှုတ်ဖြင့်ဖြစ်စေ, ပယ်သောရဟန်းသည် ပဝါရိတ်ဆင့်၏၊ ။ဟူလို။

ကပ္ပိယဘောဇနံဝါ အာကပ္ပိယဘောဇနံဝါ ဘုဉ္ဇန္တော်ပိ ကပ္ပိယ ဘောဇနံ ပဋိက္ခိပတိ ပဝါရေတိ။ ။ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၈၅)။

ပဝါရိတ်မသင့်သောစားဘွယ်များ။

၇-၈။ ။လာဇာတံသတ္တုဘဉ္ဇာနိ။ပေ။နဇနေန္တိ ပဝါရေဏံ။

သလေးစသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော မရွေးပေါက်ပေါက်သည်ဂုင်း၊ ထို မရွေးပေါက်ပေါက်ဖြင့် ပြုအပ်သော မုံ့လုံး- ထမင်းတို့သည်ဂုင်း၊ နွားနို့ စသော ကေရသငါးပါးသည်ဂုင်း၊ ငါးအမဲမရောသော သက်သက်သော ခဲဘွယ်သည်ဂုင်း၊ ကြွပ်ကြွပ်ဂိုရဲ့ လှော်အပ်သော သလေးဆန်စသည်တို့ သည်ဂုင်း၊ အမှတ်မဂို လှော်အပ်သောမုံ့မှန့်သက်သက်သည်ဂုင်း၊ သလေး စသည်တို့၏ မုံ့ဆန်းသည်ဂုင်း, ဆိုအပ်ပြီးသော စပါး ၇-မျိုးမှ ကြွင်းကုန် သော-မုံ့ဆန်း, ဝါးသုံးဆန်, စသည်တို့၏ ထမင်းသည်ဂုင်း၊ ငါးရည်, အမဲရည်, သည်ဂုင်း၊ ငါးအမဲမရော၊ သက်သက်သော. ယာဂု, သစ်သီး, စသည်တို့သည်ဂုင်း, ပဝါရိတ်ကို မဖြစ်စေနိုင်ကုန်။ ။ဟူလို။

လာဇဝဝါ ်တေဟိ ကာဘာတ္တာသတ္တုအာဒိနိဝါ နုပဝါရေန္တိ။ ဗဟု ဒိရေ ဒိရံ,ဗဟုသပ္ပိမ္ဟိစ ပါယာသေဆပ္ပိ ဂဏ္ဍထာဘိဝိသုံ ကတ္တာ ဒေတိ၊ တံ ပန်ိက္ခိပတော ပဝါရဏာနတ္ထိ။။ ။ပုဆုကာ ဝါ တာဟိ

ကတာသတ္တုဘတ္တာဒီနိဝါနုပဝါရေန္တိ။သမဟိကာဘဇ္ဈိတာနံ ပန ဝိဟိ နံဝါဝိဟိပလာသာနံဝါ တဏ္ဍုလာ ဘဇ္ဈိတတဏ္ဍုလာဒဝါ နုပဒါ ရေန္တိ။ ထပေတွာ ဂုတ္တာညောနံ တဏ္ဍုလေ ဒါညေဟိ ဝေဏု တဏ္ဍုလာဒီဟိဒါ ကန္ဒမူလဖလေဟိဒါ ယေဟိ ကေဟိစိ ကတံ ဘတ္တာမိ ပဒါရဏ်ံနဖနေန္တိ။ သုဒ္ဓရသကော ပန ရသာ ယာဂုဝါ နဖနေတိ။ ။ဟိစိတ် ဒန္ဓကထာ။ ။(၈၃-၈၄)။

မဒန်သောဇာတိဂုတ်ဒီနည်းကံပြုပုံ။

၉။ ။ပဝါဂိုတေနဂုဠ္ဟာယဃးပ။ယေနယံဝါပုရေကတံ။

ဒါတိဂိတ်ဝိနည်းကံကို ပြုသော ဝိနည်းဂိုဂ်ရဟန်းသည်၊ ၁-ပဝါဂိုတ် သင့်လျက် နေရာမှထ၍ဒါတိဂိတ်ကံကိုမပြုဒဲ့၊ ၂-ပဒါဂိုတ်လောက်သော ဘောဇဉ်ကိုမစား၊ ဒါတိဂိတ်ကံကိုမပြုဒဲ့။ ၃-မဒန်သော ဘောဇဉ်, မကပ်ဝိသောဘောဇဉ်ကိုဂင်း၊ ၄-ဒါကပ်မခံသော ဘောဇဉ်ကိုဂင်း၊ ၅-မဂ္ဂိ မကြွမည့်တ်သော ဘောဇဉ်ကိုဂင်း၊ ၆-ဟတ္ထပါသိမှ ဒူးပဖြစ်သောဘော ဇဉ်ကိုဂင်း၊ ၇-ဒူးလေတံ သဗ္ဗံ-ဟု မဆိုဘဲဂင်း။ ဒူတ်ဂိုတ် ဝိနည်းကံမပြု ဒါပ်။ ။ဟူလို။

ဒါနတိဂိတ်ကြံနာမ-ဒါကပ်ပြိယကတံ ဟောတိ၊ဒါပ်ပဒိဂ္ဂဟိတံ ဟောတိ၊ ဒါနုစ္စာဂိတကတံ ဟောတိ၊ ဒူးဟတ္ထပါသော ကတံ ဟောတိ၊ ဒါဘုတ္တာဝိနာ ကတံ ဟောတိ၊ဘုတ္တာဝိနာ ပဝါဂိတေန ဒါဘဒနာ ဂုဠ္ဟိ တေန ကတံ ဟောတိ၊ဒူးလေတံသဗ္ဗန္တိ ဒါဂုတ်ကြံ ဟောတိ။ ။ ပါစိတ်ပါဠိတော်။ ။(၉၈)။

ဒဂ်သေးဇာတိဂိတ်ဒီနည်းကံပြုပုံ။

၁၀။ ။ကဋ္ဌိယံဂဟိတဠ္ဟ။ပ။ဒူလေမေတန္တိ ဘာသတု။

၁-ကဋ္ဌိပြီး၊ ဝါ-ဒူးဥသည်ဖြစ်ရခြင်း၊ ၂-ဒူးကပ်ခံဒါပ်သည် ဖြစ်ခြင်း၊ ၃ ဇဉ်းငယ်မျှလည်း ဝိနည်းဂိုဂ်၏ ရှေးသို့ ချီဆွေ့ခြင်း၊ ၄-ဒူစ်တောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်သို့ရောက်ခြင်း၊ ၅-ပဝါဂိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် နေရာမှမထ ရခြင်း၊ ၆-ဝိနည်းဂိုဂ်ရဟန်းသည် ဂုင်းဘောဇဉ်ကို ဒါနည်းငယ် ဖြစ်စေ စားရခြင်း၊ ၇-ဒါလေမေတံ သဗ္ဗံ-ဟု ဆိုရခြင်း။ ဤဒါဂ်ါ ၇-ပါး ဒါရ၊ပြုပါမှ ဒါတိဂိဘ်ဝိနည်းကံမြောက်၏။ ။ဟူလို။

အဘိရိတ္တံနာမ- ကဋ္ဌိယ ကဘံ ဓောဘိ၊ ပဋိဂ္ဂဟိတာကတံ ဟောဘိ၊ ဥစ္စာရိဘာကတံ ဟော့ဘိ၊ ဟတ္ထပါဒေါကတံ ဟောဘိ၊ ဘုတ္တာဝိနာ ကတံဟောဘိ၊ ဘုတ္တာဝိနာ ပဝါရိတေန အာသနာအဂ္ဂိဇောန ကတံ ဟောတိ၊ အလမေတံ သဗ္ဗန္တိ ဝုတ္တံဟောဘိ။ ။ပါဠိတ်ပါဠိတော် (၉၈)။ ဖြောင့်ချက်။ ။ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်၊ ထိုင်လျက်ပဝါရိတ်သင့်ပါ၍ထိုင်လျက်သာနေအပ်၏။ အိပ်လျက် ပဝါရိသ်သင့်ပါမူ အိပ်လျက်သာနေအပ်၏၊ ဤသို့အကြင်ဣရိယာပုထ်ဖြင့် ပဝါရိတ်သင့်ပါမူ၊ထိုဣရိယာပုထ်အတိုင်းနေ၍၊ ဘောဇဉ်တို့ကိုစားအပ်၏၊ ဣရိယာပုထ်ပျက်၍ဘစုံတခုသော ဘောဇဉ်ကိုစားပါမူ- ပဝါရိတ်ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ အကယ်၍ ဣရိယာပုထ်ကို ပျက်လျက် ပဝါရိတ်အာပတ်မသင့်ရအောင် စားလိုပါမူ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုပြီးမှသာစားအပ်၏။ ။ပြုပုံကား ...မိဒ္ဓိစားသိုသော ဘောဇဉ်ကိုသပိတ်၌ထည့်၍၊ ကပ္ပိအပ်သောခဲဘွယ်ဖြစ်ပါမူ ကပ္ပိဖေပြီး၍၊ အပ်သောဘောဇဉ်လည်းဖြစ်စေ၍၊ ဝိနည်းဓိဂ်ရဟန်း၏အထံသို့နှစ်ဆောင်ထွာ ဟတ္ထပါသ်အတွင်းသို့ ချိမယူဆောင်ကာ "အတိရိတ္တံ ကရောထ ဘန္တေ" "အနှောင်ဘုရား အပိုအလွန်ကို ပြုတော်မူပါ-ဟု လျှောက်ထားရာ၏။ ထိုဝိနည်းဓိဂ်ရဟန်းသည်အကပ်ခံ၍၊ ၎င်းဘောဇဉ်ကိုအနည်းငယ်မျှအနှိုးဂ်ိအခြားသော သပိတ်မှ ယူငင်စားသောက်ပြီးမှ "အလမေတံသဗ္ဗံ" အာဝုသော၊ငါ့ဂ်ုင်။ဤတံသဗ္ဗံ၊ဤဘောဇဉ်အလုံးစုံသည်။ အလံ၊ငါဝိနည်းဓိဂ်ရဟန်းအလို မဂ်ိတော့ပြီ-ဟု သုံးကြိမ်ဆိုရာ၏။ ဤသို့ဝိနည်းဓိဂ်ရဟန်းသည်ဖြင့် ၎င်းသပိတ်ပါဘောဇဉ်သည်အပိုအလွန်ဖြစ်လေ၏။ အတိရေက-ဖြစ်လေ၏။ ။ဟူလို။ ဤသို့ပြုရာ၌၊ဝိနည်းဓိဂ်ရဟန်းသည်လည်းပဝါရိတ်သင့်လျက်ဂ်ိပါမူ၊ ဝိနည်းဓိဂ်ရဟန်းသည် ထိုင်ရာစသောဣရိယာ ပုထ်မှမထပါဘဲပြုရမည်ဟုဝိနည်းဓိဂ်ကိုရည်၍" ဘုတ္တာဝိနာ။ပ။ ကတံဟောတိ' ဟူသော ဆဋ္ဌမြောက်သော အင်ဂါကိုဟောတော်မူရပေသည်။ ။(အကျယ်အလိုဂ်ိပါမူ၊ အဋ္ဌကထာ၌ ဂျလင့်ကုန်)။

အတိရိတ်ကံမပြုထိုက်သောအရာ၈သည်။

၁၁။ ။နောဒေါနုပသန္နံ။ပ။ဘုဉ်္ဇိတုံတမကာရဏောတိ။

ပါဝဂိက်သင့်သောရဟန်း, စေတီင်းအပ်သောလူသာမဏေ-တို့၏သက်ဒွ ဖြစ်သောသာဝကာသိကို၊ ဝိနည်းကံအရာဖြစ့်သောကြောင့် အတိရိတ်

ဝိနည်းကံမပြုရာ။ ။တပါးသော ရဟန်းကို စေခိုင်းခြင်္လည်း အာတိဂိတ် ဝိနည်းကံပြုကောင်း၏။ ။ထိုအာတိဂိတ်ကံပြုပြီးသော ယာဝကာလိကကို အာတိဂိတ်ဝိနည်းကံပြုသော ရဟန်းမှတပါး။ အခြားသော ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်း,မသင့်သောရဟန်းအများပင်စား၊ကောင်း၏။ ၊ဟူလို။

ကပ္ပိယံ ကရောတ္တေန ပန အနုပသမ္ပန္နသ ဟတ္ထေ ဒွိတံ ဒနကာကဖ္ဖံ၊ ။ အာသနသာလံဝါ ဝိဟာရံဝါ ပတ္တံ ပေသေဘွာ ကာရေတဖ္ဖံ၊ ၊ယေန ပန ကပ္ပိယံ ကတံ၊တာဒသ နဝဋ္ဌတ်။ ။ပါစိတ်-အာဠာကထာ။ ။(၉၀)။

ပဝါရဏာအဘွင့်ပြီးပြီ။

၈-ကာလိကအဘွင့်၊ကာလိကလေးပါးသရုပ်။

၁။ ။ပဒီဠုမ်ိတာဒဘ္ဘာရော။ပ။ကး လိကံ ယာဝဇီဝိကံ။

အာကပ်ခံပြီးသည်မှစ၍၊ ကာလအဂိုင်းအခြားရှိကုန်သော ဆွမ်းပစ္စည်းဆေးပစ္စည်းတို့သည်- ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက, သတ္တာဟ၊ ကာလိက,ယာဝဇီဝိက-ဟူ၍လေးအပြားရှိကုန်၏။ ။ဟူလို။

အဝယဝဏ္ဏ-အစိဗ္ဗါယ်။

ဤ၌၊**ယာဝကာလိကံ**....ဟူသောပုဒ်ကို။ ။ယာဝ ယတ္တကော မဇ္ဈန်ကောကာလော ယာဝကာလော။ ။ယာဝကာလော အာသတ္တိတိယာဝကာလိကံ၊ဘောဇနံ။ ၊ယာဝကာလံဝါဘုဥ္ဇိတဖ္ဖန်ကို ယာဝကာလိကံ၊ ။ ဟု- အာသတ္တိတဒ္ဓိတ်, သာမညတဒ္ဓိတ်၊ပြု။ အကြင်ခဲဘွယ် ဘောဇဉ်ကို အာကပ်ခံပြီးသည်မှ၊ မွန်းတည့်ရုံကာလ တိုင်အောင်သာ စားအပ်၏။ ထိုခဲဘွယ်ဘောဇဉ်သည်-ယာဝကာလိကမည်၏။ ၊ဟူလို။

ခါဒနီယံ ဘောဇနီယံယာဝမဇ္ဈန်ကာသဒ်ါဘောကာလော၊ တာဝဘုဥ္ဇိတဖ္ဖတောယာဝကာလိကံ၊ ။ဂဉ်း-အာဠာကထာ။ ။(၉၁)။

ယာမကးလိကံ ...ဟူသော ပုဒ်ကို။ ၊ယာမော ကာလော ယာမကာလော။ ။ယာမကာလော အာသတ္တိတိ ယာမကာလိကံ၊ ဘောဇနံ၊ ။ ယာဝဟာလံဝါ ပါတဖ္ဖန်ကို တထာ၊ ၊ဟုပြု၊ အနုလောမနှင့်တကွဖြစ်သော အာပျော်ရှစ်ပါးသည်၊အာကပ်ခံပြီးသည်မှ၊ ပဿိမယာမ်ဟုဆိုအောင်၊ တရက်အတွင်းစားအပ်,သောက်အပ်,သောကြောင့်- ယာမကာလိကမည်၏။ ။ ဟူလို၊

သင်္ခိဳ အာနုလောမပါနေဟိ အဌဝိဓံ ပါနံ ယာဝ ရတ္တိယာပန္ဆိမယာမ သဝိါတော ယာမော၊ တာဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗတော ယာမော ကာလော အာသာတိယာမကာလိကံ၊ ။ဂုင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၉၈)။

သင်္ဃေးဟာကာလိကံ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။သတ္တာဟော ကာလော သင်္ဃာဟာကာလော။ ။သတ္တာဟာကာလော အာသင်္ကိတိသတ္တာဟာကာလိကံ။ ။သတ္တာဟကာလံဝါ နိဒဟိတွာ ဘုဉ်္ဇိတဗ္ဗန္တိ တထာ။ ။ဟုပြု။ထော ပတ်စသောငါပါးသော ဆေးပစ္စည်းသည်အကာ်ခံပြီးသည်မှ၊ ရုနစ်ရက် အတွင်းသိုဖြိုးရှိထားအပ်, သုံးဆောင်အပ်သောကြောင့်- သင်္ဃာဟာကာလိကမည်၏၊ ။ဟူလို။

သပို အာဒိပဋ္ဌဝိဓံ ဘေသဇ္ဇံ သတ္တာဟံနိတေဖဇ္ဇတော သတ္တာဟော ကာလော၊အာသာတိသတ္တာဟကာလိကံ။ ။ဂုင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၉၈)။

ယာဝဇီဝိကံ....ဟူသော ပုဒ်ကို။ ။ယာဝယတ္တကော ဇီဝေါ ယာဝ ဇီဝေါ။ ။ယာဝဇီဝေါ အာသင်္ကိတိ ယာဝဇီဝိကံ။ ။ယာဝဇီဝံဝါ ပရိဟရိတွာ ဘုဉ်္ဇိတဗ္ဗန္တိ တထာ။ ။ဟုပြု။ရေတမ္ပပါး၊ကြွင်းသမျှအလုံးစုံသော ဆေးပစ္စည်းမျှားသည် အာကပ်ခံသည်မှ၊ အာသက်ရှိသမျှ၊ဝါ-အာသက်ထက် ဆုံး၊ဆောင်ယူသိုဖြိုးရှိသုံးဆောင်အပ်သောကြောင့်-ယာဝဇီဝိကမည်၏၊ ။ ဟူလို။

ထပေတွာ ဥဒကံ အာဝသေသံ သဗ္ဗံဒ္ဓိ ယာဝဇီဝံ ပရိဟရိတွာ သတ်ပဋ္ဌာယေဘုဉ်္ဇိတဗ္ဗတော ယာဝဇီဝိကန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ဂုင်းအဋ္ဌကထာ၊ ။(၉၈)။

ယာဝကာလိက အဘွင့်။

၂။ ။ဝိဋ္ဌံမူလံဖလံ ခဇ္ဇံ။ပ။ဟောဇနေ့ဘေယျာဝကာလိကာ။

စပါးမျိုး ၁-ပိန္ဒဲစေ့-စသည်တို့၏။ အမှုန့်ခဲဘွယ်,ဂျင်းနှုန့်ယ်ဖြစ်စသော အဖြစ်ခဲဘွယ်, ၁-ပိန္ဒဲသီး-စသော အသီးခဲဘွယ်, ကျွဲသဲမုံ့- ကတွက်မုံ့- စသောကောက်ပဲဖြင့်ပြီးသောခဲဘွယ်,နို့ရည်-နို့ဝမ်း-ရက်တက်- ဟူသော ဂေါရသသုံးပါး,အာလျော်နှင့်တကွဖြစ်သော စပါးမျိုးတို့၏ ထမင်း-မုံ့လုံး-မုယောမုံ့- ဟူသော ဘောဇဉ် သုံးပါး,ယာဂု-ဟင်း-စသော အာဟာရတို့သည်- ယာဝကာလိကအာဟာရမည်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ ပဘုတိ-သဒ္ဒါဖြင့်၊ ၁-မူလခါဒနီယ၊ ၂-ကန္ဓခါဒနီယ၊ ၃-မဋ္ဌာလခါဒနီယ၊ ၄-မဇ္ဈကခါနီယ၊ ၅-ခန္ဓခါဒနီယ၊ ၆-တစခါဒနီယ၊ ၇-ပတ္တ

ခါဒနီယ၊ ဂ-ပုပ္ဖခါဒနီယ၊ ၉-ဖလခါဒနီယ၊ ၁၀-အဋ္ဌခါဒနီယ၊ ၁၁-ဝိဋ္ဌ ခါဒနီယ၊ ၁၂-နီယျာသခါဒနီယဟူသော ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ (၉၂) လာ ၁၂-ဖြာသော ခဲဘွယ်တို့တွင်၊ မူလ ဖလ,ဝိဋ္ဌ,နီယျာသ၊ လေးပါးကိုထား၍၊ အကြွင်းရှစ်ပါးသော ခဲဘွယ်ကိုငင်း၊ စပါးဘောဇဉ်မှတပါ၊ ပန္ဆ,မံသ, ဘောဇဉ်ကိုငင်း, သိမ်းယူအပ်၏၊ ။"ဖြစ် ဥ,စွယ်,ညှော်က်၊ ပင်,ခေါက်, ရိုက်,ပွင့်၊သီး,ဝေ့,ဆင့်၊မုံ့,နှစ်,စေး,ဆဲ့နှစ်"။ ။လက်ဝါ။

ခါဒနီယတ္ထိုံ ဘောဇနီယတ္ထိုဉ္စ ဖရဏာ ဘာဝေါယော ပနေတေသံ လက္ခဏံ တသ္မာ ယံကိဉ္စိ မူလံ တေသု တေသု ဇနပဒေသု ပကတိ အာဟာရဝသေန မနုဿာနံ ခါဒနီယတ္ထိုံ ဘောဇနီယတ္ထိုဉ္စ ဖရတိ၊ တံ ယာဝကာလိကံ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၉၂)။

ယာမကာလိက-အဘင်္ဂ။

၃။ ။ဓေရမုဒ္ဒိကသာလူကာပေါဟိနကံယာမကာလိကံ။

၁-သစ်မည်စည်၊ ၂-မဒရက်၊ ၃-ကြာစွယ်။ ၄-အဝေဒ္ဓိသော တောဌက် ပျော၊ ၅-အဝေဓမဂ္ဂိသော အိမ်ဌက်ပျော၊ ၆-သရက်၊ ၇-သပြေသီး၊ ၈-ဖက် သက်တရော်သီး, တို့မှဖြစ်သော မီးဖြင့်မချက်အပ်သော အပျော်ရှစ်ပါး သည် ယာမကာလိမည်၏။ ။ဟူလို။ ။(အဓိပ္ပါယ်ပေါ်ပြီ)။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌပါနာနိ၊ အမ္ဗပါနံ, ဇမ္ဗုပါနံ,စောစပါနံ, မောစပါနံ,မဓုကပါနံ,မုဒ္ဒိကပါနံ, သာလူကပါနံ, ဖါရုသကပါနံ။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၁၆)။

"သပြေ သရက်၊ မုဒရက်၊ ဖက်သက်,သစ်မည်စည်" ။
"ဌက်ပျောနှစ်မျိုး၊ကြာစွယ်ဘိုး၊ရှစ်မျိုးအပျော်ခြည်"

နှင့်သင်္ကန်းဘိုဉ်....ဖြစ်အာရုံ။ ၊ထိုးအပျော်ရှစ်ပါးတို့ကိုမီးဖြင့်မချက်ဂေါ်ကျို ပါမှ၊တရက်လုံးအပ်ဖြစ်။ကျိုချက်လိုက်ပါမူ ယာဝကာလိကဖြစ်၍၊ မွန်းတည့် ဝံ့သာအပ်ဖြစ်။ နေပူဒွိလှမ်း၍ ချက်ပါမူ- ယာမကာလိကမပျက်၊ အပ်ဖြစ်။- ဟုမှတ်။

ဣမာနိအဋ္ဌပါနာနိ သိတာနိဝိ အာဒိစ္စပါကာနိဝိ ဝဋ္ဋန္တိ။အာဠိပါကာ နိနဝဋ္ဋန္တိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၄၃)။

အနေလျော်ဖြစ်သောအကျော်များ။

၄-၅။ ။သာနံလေဖျားနီခြေညာနီ။ပ။ပါကောဝါယာမကာလီကော။

အနေလျော်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော စပါးမျိုး, သိုးကြိုးကိုးပါး, ပဲ, တို့ကိုကြဉ်ထား၍၊ အဝတ်မဖြစ်သော အရည်သည်ဂုဏ်း, သစ်မည်စည်ပွင့်ကို ကြဉ်ထား၍၊ ခပ်သိမ်းသောအပွင့်ရည်သည်ဂုဏ်း, ဟင်းရွက်ကျက်ရည်ကိုကြဉ်ထား၍၊ ခပ်သိမ်းသော အရွက်ရည်သည်ဂုဏ်း, ရေဒူးခွံ နယ်အပ်, နေ့ခွဲချက် အပ်ပါမူ-ယာမကာလိက မည်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဆဗ္ဗံ ပလရဿံ၊ထပေတ္ဝာ ဥဉ္ဇပလရဿံ။ ။
အနုဇာနာမိ စိက္ခဝေ သဗ္ဗံ ပတ္တရဿံ၊ထပေတ္ဝာ ခုဘကရဿံ။ ။
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗံ ပဠဂရဿံ၊ထပေတ္ဝာ မရုကပဠဂရဿံ။ ။
မဟာဝါပါဠိတော်၊ ။(၃၁၆)။

ဤ၌၊ ထပေတ္ဝာပလဇေဒ....စသည်၏ ဒုဗိပ္ပါယ်ကား၊ ဂုင်းစပါးမျိုး, သစ်သိုးကြိုးကိုးမျိုး, ပဲ, သစ်မည်စည်ပွင့်ဟင်းရွက်တို့ကို ယာဝကာလိက ဖြစ်သောအသိုးအပွင့်အရွက်များဖြစ်ကြသောကြောင့် ကြဉ်ရသည်၊ ကြဉ်ရဆိုသော်လည်း နံက်ကာလ၌ကား အပ်ကုန်၏ ဟုမှတ်။

ခုဘကရဿန္တိ ပက္ကခုဘကရဿံ။ ယာဝကာလိကပဋ္ဌာနံ ဟိ ပုရေဘတ္တံယေဝ ရဿော ကပ္ပတိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၃၄၃)။

သဇ္ဇုဟကာလိကသပ္ပိ-အဘွင့်။

၆။ ။သပ္ပိနောနီတာဒေသာနီး။ပ။ယေသံမံသမဝါရိတံ။

ထောပတ်, ဆီဥ,ဆီ,ပျား,တင်လဲ၊ ဤငါးပါးတို့သည်-သဇ္ဇုဟ ကာလိကမည်ကုန်၏။ ။အကြင် နွားကဲ့စသည်တို့၏ သားကို မတားမြစ်အပ်, သုံးဆောင်အပ်၏။ ထိုအသားအပ် သဇ္ဇုဝါတို့မှ ဖြစ်သော ထောပတ်, သည် သဇ္ဇုမည်၏။ ။ဟူလို။

ဇုမာနိခေါ ပဠုဘောသဇ္ဇာနိ၊ သေယျထိဒံ၊သပ္ပိ,နဝနီတံ,တေလံ,မဓု, ဖာဏိတံ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ တာနိ ပဠုဘောသဇ္ဇာနိ ကာလေပဋိဂ္ဂဟေတွာ ကံသလေ ပဋိဂ္ဂဟေတုံ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်၊ ။(၂၄၆)။
သပ္ပိနာမ ဂေါသပ္ပိဝါ အဇိကာသပ္ပိဝါ မဟိံသာသပ္ပိဝါ၊ယောသံ မံသံ ကပ္ပတိ၊ တေသံ သပ္ပိ။ ။ပါစိတ်ပါဠိတော်။ ။(၁၀၅)။

တေလေနှင့်မရု-အဘွင့်။

၈။ ။တေလံတီလဝသေရဉ္ဇာ။ပ။မက္ခိကာဟ်ကတံမရု။

နှမ်းငေ့,သားဆိခဲ,ကြက်ဆူဆီ,သစ်မည်စည်,မုန်ညင်းငေ့,တို့မှဖြစ်သော ဆိအပေါင်းသည်-တေလမည်၏။ ။ပျားငယ်, ပျားကြီး, ဒသတံတို၌ ပျားအုံပြုတတ်သော ယင်ပျား, တို့ဆည်ပြုအင်သော ပျားရည်ဆည်- မရုမည်၏။ ။ဟူလို။

တေလံနာမ-တိလတေလံ, သာသပတေလံ, မရုကတေလံ, ဇရေဏ္ဍတေလံ,ဝသာတေလံ။ မရုန်-မ မက္ခိကာမရု။ ။ပါရာဇိကဏ် ပါဠိတော်.ပါစိတ်ပါဠိတော်။ ။(၁၀၅)။

မရုနာမမက္ခိကာမရု။ မဝုကာရိဟိနာမ မရုမက္ခိကာဟိ ရုန္ဒကမက္ခိကာဟိ ဘမရုမက္ခိကာဟိစ့ကတံမရု။ ။ပါရာဇိကဏ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၇၃)။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

ပါဠိတော်၌။ ။"မရုနာမ-မက္ခိကာမရု"။ ။ဟုလာ၌ရှိရာ၊အဋ္ဌကထာဆရာကား "မရုကာရိဟိနာမ-မရုမက္ခိကာဟိ ရုန္ဒကမက္ခိကာဟိ ဘမရုမက္ခိကာဟိ"ဟု၊ မက္ခိကဏ်၏ အာရ- မရုကရိဖြစ်သော် မက်ခြိက သုံးမျိုးကို ဘွင့်ပြထား၍သဖြင့်၊ ဤရုန္ဒသိက္ခာကျမ်း၌လည်း- ၎င်းအဋ္ဌကထာပါဠိကိုမူထား၍၊ ဂါထာအား ဖြင့်ရေးသားအပ်သောကြောင့် မရုကရိကိုနောက်ထား၍၊ မိန့်ဆိုရပေသည်၊ ။ထိုကြောင့်အဋ္ဌကထာလာ၊"မရုကရိဟိနာမ"ဟု ဒသည်၊"မရုမက်ခြိကာဟိ ရုန္ဒကမက္ခိကာဟိ ဘမရုမက္ခိကာဟိ"သုံးပုဒ်တို့၏။ ဝိသေသန-ဖြစ်၏ဟု"မရုကရိဟိနာမ-မရုမက္ခိကာဟိတိ အယံ ရုန္ဒကမက်ခြိကာနံဘမရုမက်ခြိကာနဉ္စ သာမညနိဒ္ဒေသောဘ်တိသုဝိဂ္ဂဟိပဒေသုဝတ္တံ၊ ။ တေရသကဏ်ဋီကာ။ ။(၁၂၅)။"မရုကရိဟိနာမာဘိပဒံ မရုပ ကာဟိ စာတိပဒတ္တယသ်သ ဝိသေသနံ" ယောဇနာဆရာတော်များ ဘွင့်ပြထားပေ၏။ ။သို့သော် ၎င်းဋီကာ၌ပင်၊"ကစိ ပန ဒဏ္ဍကေသုမရုကရာမရုကရိမက္ခိကာနာမာဘိ ဝဒန္တိ"။ ။ဟုဘွင့်ပြထားပြန်သ်ဖြင့် ကစိဝါဒအာလိုကခ်ါ ဋီကာသစ်အာလို, အား ဖြင့်သာ မရုကရိကို-မက္ခိက-သဘ္ဗသို့သွင်း အပ်၏-ဟုမှတ်။

ဖြောင့်ချက်ကား။ ဂဃိုဋ္ဌိ သုံးစောင်အလို "မရုကာဒီဟိ နာမ-မရဏမက္ခိ ကာဟိ" နှစ်ပုဒ်သည် ဝိသေသန၊ "ခုဒ္ဒမက္ခိကာဟိ ဘမရမက္ခိကာဟိ" နှစ်ပုဒ်သည် ဝိသေသျဖြစ်၍၊ ခုဒ္ဒနှင့် ဘမရ-ပျားနှစ်မျိုးသာ ဂိရိ၏-ဟူလို။ ။ ယောဇနာဆရာကား၊ မရုကရိကိုသာ ဝိသေသန်ကြံ၍၊ ကြွင်းသုံးပုဒ်ကို ဝိသေသျ ကြံဆဖြင့်၊ မရု-ခုဒ္ဒ-ဘမရ-ပျားသုံးမျိုးဂိရိ၏- ဟူလို။ ၊ကေစိ ဆရာကား၊ မရုကရိ-သည်ပင်ဝိသေသနမဟုတ်၊ပျားတမျိုး-ဟူလို။ နောမတိ ကား....ယောဇနာ ဆရာဖွင့်သော အာဘိုင်းသာသဒ္ဒဟာသက်ပေသည်။ ။ (ဝိမံသေတွာ ဂဟေတဗ္ဗံ)။

ထို့ကြောင့် ဂဃိုဋ္ဌိအလို၊ခုဒ္ဒါ ဘမရ မရုကရိ မက္ခိကေဟိ၊ပျားရည်ကိုဖြုတ်တတ်ကုန်သော ပျားငယ်နှင့် ပျားကြီး နှစ်မျိုးတို့သည်-ဟုပေး။ ။ကေစိ ဆရာအလို၊ ပျားငယ်ပျားကြီးဒွေတဲ့၌ အုံပြုတတ်သော ယင်ပျားသုံးမျိုးတို့ သည်-ဟုပေး။ ။(ကြွင်းပေါ်ပြီ)။

ပါဂိုတ-နှင့်ဝသာ-အာဘွင့်။

၈။ ။ရသာဒိဒ္ဓဆ္ဆုဝိကာဘိ။ပ။ယာဝကာလိကဝဇ္ဇုနံ။

အဖတ်ကိုပစ်၊ အရည်ညှစ်၍ ချက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော မချက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော, အရည်စသော ကြံအထူးသည်-ဟု ပါဂိုတမည်၏။ ဤအလုံးစုံသည်-သတ္တာဟကာသိကမည်၏။ ။နံက်အခါ၌ ပိပိဂိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ, သူတပါးဖြစ်စေ, အသားဆိုင် အဆိပ်ခဲဟူသော ဆိ၏ဘည်ရာဝတ္ထုနှင့်တကွ ချက်အပ်သော လူဆိမ့တပါးသော သားဆိကြည်သည်-ဝသာမည်၏။ ။သားဆိကြည်မှ တပါးသော ယာဝကာလိက ဝတ္ထု၌ ဂို့သော ထောပတ်, ဆီဥ, ဟူသောသတ္တာဟကာလိကတို့၏ အဆိတည်ရာဝတ္ထုဖြစ်သော်နိမ်း, ဟူသောယာဝကာလိကဝတ္ထုကို ကိုယ်တိုင်မချက်ကောင်း။ ။ဟူလို၊

ပါဂိုတံနာမဥစ္ဆုမ္မာနိမ္ဗတ္တံ၊ ။ပါစိတ်ပါဠိတော်။ ။(၁၀၅)။
ဥစ္ဆုရသံ ဥပါဒါယ အာပတ္တိဘေဒါ အာဝတ္ထုကာ ပတ္တိဘေဒါ သမ္ဘာဝိ အာဝတ္ထုကာ ဥစ္ဆု ဝိကာဘိ ပါဂိုတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၇၄)။

အနုဇောနာမိ ဘိက္ခဝေ ဝဿာနိ ဘောဇ္ဈာနိ၊အာဿ္ဆဝံသံ,မဿ္ဆဝံသံ, သုသုမာဒ္ဓဝံသံ,သူကရဝံသံ,ဂဒြဘဝံသံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။ (၂၆၇)။ ။ထပေတ္ထာ မနုဿဝံသံ သဇ္ဇေသံ အာကပ္ပိယမံသဘနံ ဝဿာ အနုညာတာ၊ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၇၂)

အဝယဝဏ္ဏ-အစ်ပ္ပါယ်။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ကာလေ စေ ဘိက္ခဝေ' ပဋိဂ္ဂဟိတံ ကာလေ နိပ္ပက္ကံ၊ ကာလေ-သံသဋ္ဌံ။တံ စေ ပဂိဘုဉ္ဇေယျ အာနာပတ္တိ။ ၊မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။ (၂၆၈)။ ။ထပေတ္ထာ မနုဿဝံသံ အာညံ ယံ ကိဉ္စိဝံသံ ပုရေဘတ္တံ ပဋိဂ္ဂဟေတ္ထာ သာမံပစိတ္ထာ နိဗ္ဗတ္တိတတေလံ သတ္တာဟံ နိရာမိသာဟရိတောဂေန ဝဋ္ဋတိ။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာပါဠိ။ ။(၉၁)။ ။အရ-ဝဿ အာရာဒ္ဓ၊ အာသားဆိုင်အဆိုခဲကို အာကပ်ခံရန် "ကာလေပဋိဂ္ဂဟိတံ"ဟု ခွင့်ပြုထား သဖြင့်၊လူဆိမ့်တပါး၊သော သားမွာဆိုခဲကို နံက်အာခါအာကပ်ခံ၍ ကိုယ်ဘိုင် ချက်အပ်သောသားဆိုသည် ဆုနစ်ရက် အာမိသဘပါးနှင့် မရောမူ၍၊သုံး ဆောင်အပ်၏။ဤင်သာမဏေစသော သူတပါးကို ချက်စေအပ်သော သား ဆိုဖြစ်ပါ'မူ ချက်သောနံက်အခါ၌မူ အာမိသဘပါးနှင့် ရောနှော၍ သုံး ဆောင်အပ်၏။ ညဉ့်နေချမ်းမှစ၍ ဆုနစ်ရက်-နိရာမိသ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့် အပ်၏။ ။ဟူလို။

အညေသံ....စသော ပါဠိဖြင့် "အညေသံ ယာဝကာလိကဝတ္ထု။နံ ဝတ္ထုံပစိတုံနဝဋ္ဋတိ"။ ၊ကင်္ခါအဋ္ဌကထာပါဠိအရ၊ သားဆိုကြည်မှတပါး ကုန်သောနွားနို့စသောယာဝကာလိကဝတ္ထုတို့ကိုမူ ကိုယ်ဘိုင်အာကပ်ခံ၍ မချက်အပ်ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏။ ။(အာကျယ်ကိုမူ အဋ္ဌကထာ၌ ရှုလင့်ကုန်။)

အဖြေယာဝဇီဝိက အာဇွင့်။

၉။ ။ဟာလိဒ္ဒိသိင်္ဂဝေရဏ္ဍ။ပ။မူလံဘံယာဝဇီဝိကံ။

နနွင်း,ချင်း,ဆိတ်ဖူး,ကြက်သွန်,လင်းလေ,ပန်းရင်း,နွားမြေရင်း, ဓိဝုတ်, ကုလားဆောင်းမေးခါး, ဖြစ်ကြီးငါးသွယ်,ဖြစ်ငယ်ငါးပါးစသော အာဟာရ်။ ဤအဖြစ်အလုံးစုံသည် ယာဝဇီဝိကမည်၏။ ။ဟူလို။

အာနုဇောနာမိ ဘိက္ခဝေ မူလာနိ ဘောဇ္ဈာနိ၊ဟာလိဒ္ဒိ်,သိကိဝေရံ,ဝစံ ဝစတ္တံ့,အာတိဝိသံ, ကဒူ၊ကရောဟိဏိ်, ဥသိရံ, ဘဒ္ဒမုတ္တကံ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၈)

ဘောသံ စူဠ္ဍပဉ္စမူလံ,မဟာပဉ္စမူလန္တိ အာဒိနာ နယေန ဂဏိယမာနာနံ ဂဏနာယ ဒေသနာ နတ္ထိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၉၂)

အသီးယာဝဇီဝိက အဘွင့်။

၁၀။ ။ဗိဠင်္ဂ််မရိစံကောဋ္ဌ။ပ။ဖလံတံယာဝဇီဝိကံ။

အိမ်မွေ့သီး, ငရုတ်ကောင်း, သမင်စာသီး,ဂိတ်ချင်းသီး, မုန်ညင်းသီး, ကနွဲ့,ကြက်ဆူစသည်တို့၏ အသီး။ဤအလုံးစုံသည် အသီးယာဝဇီဝိက-မည်၏။ ။ဟူလို။ ။(မှတ်ချက်။ ။အခြို့သော စာတို့၌-ဂေါဋ္ဌ-ဟုရှိ၏။)

အာနုဇောနာမိ ဘိက္ခဝေ ဖလာနိ ဘောဇ္ဈာနိ၊ဗိဠင်္ဂ််,ဂိပ္ပလိ်,မရိစံ,ဟရိဋ္ဌကံ ဂိဘေဒကံ,အာမလကံ,ကောဋ္ဌဖလံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၈)

အရွက်ယာဝဇီဝိကအဘွင့်။

၁၁။ ။ကပ္ပါသနိမ္ဗကုဋဇ။ပ။ပဏ္ဏံတံယာဝဇီဝိကံ။

ဟင်းချက်စားကျောင်းသော ဟင်းနုန်းယ်ရွက် စသည်ကို ကြဉ်ထား၍၊ ဝါရွက်,တမာရွက်, လက်ထုတ်ရွက်,ပြု။းဒါးရွက်,ဂုံးရွက်စသော အာရွက်။ ဤအာရွက်အလုံးစုံသည် ပဏ္ဏယာဝဇီဝိက မည်၏။ ။ဟူလို။

•အာနုဇောနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဏာနိ ဘောဇ္ဈာနိ၊နိမ္ဗပဏ္ဏံ,ကုဋဇပဏ္ဏံ,ပဒုမပဏ္ဏံ, သုလသိပဏ္ဏံ,ကပ္ပါသပဏ္ဏံ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၂၆၈)

အဖြင်စသည်မှ ကြွင်းသောယာဝဇီဝိကအဘွင့်။

၁၂-၁၃။ ။ထပေတွာဠုဆ္ဆုနိယျာသံ။ပ။ဥဒကဒ္ဓံယာဝဇီဝိကံ။

ကြံစေးကိုင်း, အရည်ဂို့သောကြံခွံကိုင်း, ထား၍၊အလုံးစုံသော သစ်စေးမှန်သမျှသည်ဖင်း, ဒန်ခေါက်အခွံမှန်သမျှသည်ဖင်း, ဆားမှန်သမျှသည်ဖင်း,သံ-ကြေး-ကျောက်အမျိုးမျိုးသည်ဖင်း, ပျားရည်မဘက်၊ သက်ဆက်သောဘယောင်း-မြေ-မှန်သမျှသည်ဖင်း,မီးကျွမ်းအောင်ဖုတ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသောယာဝကာလိကဝတ္ထုမှန်သမျှသည်ဖင်း,ကျင်ကြီး-ကျင်ငယ်-

ဖြေ သစ်ဝိမ်းပြာ- လေးပါးရောစပ်ကာပြုအပ်သော မဟာဝိကဋ္ဌဆေးတော် ကြီး,စသော အာလုံးစုံသောဝတ္ထု၊ ၌အာလုံးစုံသည်လည်း ယာဝဇီဝိကပင် မည်၏။ ။ဟူလို။

နိယျာသခါဒနီယေ ဇကော ဥစ္စုနိယျာသော၀ သတ္တာဟ ကာလိကော သော်သာ။ပ။ဝုဘ္ဘနိယျာသာယ၁၀ဇီဝိကာ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၄၆)။

မဒုပဒူလံ၀ါ မဒုသိဉ္ဇကံ၀ါ သဧစေ မဒုနာ အုမက္ခိတံ ပရိသုဒ္ဓံ ယာ၀ဇီဝိကံ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၇၃)။ ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ လောဏာနိ ဘောသဇ္ဇာနိ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ မဟာဝိကဋာနိ ဒါတုံ၊ ဂုထံ,မုတ္တံ,ဆာရိကံ,မတ္တိကဉ္စိ။ ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အာမိသ ခါရံ ပါယေတုဉ္စိ။ ။မဟာ၀ါပါဠိတော်။ ။(၂၇၃)။

ယာ၀ဇီဝိက သဘော အဓိပ္ပါယ်။

၁၄။ ။မူလံသာရံတာဒေါပေဒ္ဓ။ ။ပ။သဇ္ဇံတံယာ၀ဇီဝိကံ။

အာဟာရ ကိစ္စကိုမပြီးစေနိုင်သော- အမြစ်, အနှစ်, အခေါက် အခွံ, အကာ,အရွက်,အပွင့်,အသီး,နွယ်။၌အာလုံးစုံသည်-ယာ၀ဇီဝိကမည်၏။ ။ ဟူလို။ ။

နေ၀ ခါဒနီယေ ခါဒနီယတ္ထံ ဖရန္တိ၊ နဘောဇနီယေ ဘောဇနီ ယတ္ထံ ဖရန္တိ၊တာနိ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ ယာ၀ဇီ၀ံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ ။ မဟာ၀ါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၈)။

ကာလိကလေးပါးကိုသုံးဆောင်ပုံ။

၁၅။ ။သဇ္ဇကာလိကသန္တောဓေါ။ပ။ကပ္ပတေကာလိကတ္တယံ။

ခဲ၁သိမ်းသော ကာလိက လေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ အာကပ်ခံ သောနံက်ဒုခါဖြစ်ပါမူ၊ဒုလုံးစုံနှ၁-မနှာင်းသော ရဟန်းတို့ဒုဒုး အပ်၏။သုံး ဆောင်ကောင်း၏။ ယာမကာလိက, သတ္တာဟကာလိက, ယာ၀ဇီဝိက, ၌,ကာလိက-သုံးပါးအပေါင်းသည်ကား၊ ရောဂါစသော စားအပ်-စားသင့် သော ဒုကြောင်းနှိုပါမူ၊ နေ့လွဲသောဒုခါနှိပင် ဖြစ်ဆော်လည်း စားသုံး ဆောင်ဒုပ်၏။ ။ဟူလို။

အာနာပတ္တိ- ယာမကာလိကံ, သတ္တာဟ ကာလိကံ, ယာ၀ဇီဝိကံ သတိ ပန္နယေ ဘုဉ္ဇတိ။ ။ပါစိတ်-ပါဠိတော်။ ။(၁၀၂)။

မှတ်ချက်။ ။ဤ၌။သတိပစ္စယေ-ဟု ပေးတော်မူသော အရာဝယ်၊ ကာလိက သုံးပါးတွင်၊ ယာမကာလိကကို ဆောလျင် မွတ်သိပ်သော အကြောင်းရှိပါမူ သုံးဆောင်အပ်၏။ သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိက,နှစ်ပါကိုးကားဆောလျင်မွှာသိပ်ရုံအကြောင်းဖြင့် မသုံးဆောင်အပ်။ လေနာစသော အနာရောဂါအကြောင်းရှိမှသာ သုံးဆောင်အပ်၏-ဟုမှတ်၊ ။ (ယာမကာလိကကား၊ ပေါ်လွင်ထင်ရှားပြီ)။

သတိပစ္စယေတိ ယံဒမကာလိကံ ဝိပါသာယ သတိ ဝိပါသန္တော နဒတ္ထိ။သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကဉ္စ တေန တေန ဥပသမေ တဗ္ဗိကေ အာဗာဓေသတိ တာဒဆဉ်ပသမနတ္ထံ ပရိဘုဉ္ဇတော အနာပတ္တိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၉၀)။

ယာဝ·ယာမကာလိကနှစ်ပါးကြောင့်သင့်သောအာပတ်။

၁၆။ ။ကာလယာမမတိက္ကန္တာ။ပ။အနောဝဿိဿန္တိ။

ယာဝကာလိကသည် မွန်တဉ့်သော အခါကို, ယာမကာလိကသည် ပဿိမယာမ်ကို, လွန်၍သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဝိကာလဘောဇနပါစိတ်, သန္နိဓိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ထိုယာဝကာလိက,ယာမကာလိက,နှစ်ပါးတို့ကိုသာလျှင် မအာင်သောကျောင်း၏ အတွင်းသို့သွင်း၍ သိုဖွီးသုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ဝါ၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား၊ အကြောင်းထူးကွဲအာပတ်, သန္နိဓိပါစိတ် အာပတ်,သင့်၏။ ။ကြွင်းသော သတ္တာဟကာလိက,ယာဝဇီဝိက နှစ်ပါးကား- အကြောင်းထူးမဖြစ်။ အကပ်ပိယ ကုဋိကွင်းဒ္ဒထား၍ သုံးဆောင်အပ်၏။သန္နိဓိကိုလည်းမဖြစ်စေနိုင်။ ။ဟူလို။

ကာလ,ယာမ,သတ္တာဟတိက္ကမေသု စတ္ထ ဝိကာလဘောဇန,သန္နိဓိ, ဘေသဇ္ဇ သိက္ခာပဒါနံ ဝသေန အာပတ္တိယော ဝေဒိတဗ္ဗာ။ ဇာမေသု ပန စတ္ထာသု ကာလိကေသု ယာဝကာလိကံ ယာမကာလိကဉ္စိ ဇာမမေဝ ဒွယံ အကြောင်းထူးဿ သန္နိဓိကာရကဿ။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၃၁)။

သတ္တာဟကာလိကကြောင့်သင့်သောအာပတ်။

၁၇။ ။သတ္တာဟကာလိကေသတ္တ။ပ။သဋ္ဌိအာနိဒ္ဒိဒ္ဓံ။

ထောပတ်အစရှိသော သတ္တာဟကာလိကသည် ရနစ်ရက်တို့ကိုလွန်စေသည်ရှိသော် ဒုဿဂ်ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပါဠိတော်၌ မလာသော

သမင်,ဝိုင်စသည်တို့၏ ထောပတ်စသော သတ္တာဟကာလိကတို့ကို ချနစ် ရက်လွန်စေသည်ရှိ,သော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပါဠိယံ အနာဂတသပ္ပိအာဒီနဉ္စ သတ္တာဟာဘိက္ကမေ ဒုက္ကဋံ ဒေသေတိ။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၉၂)။ ။ဝိဂရောဟိတာဒီနံ သပ္ပိ ပါဠိယံ အနာဂတသပ္ပိ။ ။ကင်္ခါဋီကာသမ်။ ။(၂၀၉)

သတ္တာဟကာလိကတို့၌ သံးဆောင်ပုံ။

၁၈။ ။နိဿဋ္ဌံလဒ္ဓံမင်္ဂေယျ။ပ။အညဿဒဒေါဒိဒ။

ချနစ်ရက်လွန်၍စွန့်အပ်သော သတ္တာဟကာလိကကို ရသည်ရှိသော်၊ ကိုယ်အင်္ဂါကြီးငယ်ကို မလိမ်းကျံအပ်,မလိမ်းကျံကောင်းပေ။ မျိုလည်း မမျိုကောင်း။ ရှင်သာမဏေတို့အား သည်ဘေတနာ အဓိပ္ပါယ်နှင့်တကွ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိ။ ပကတိလွတ်လွတ် စွန့်သောချဟန်းအား လိမ်းကျံခြင်း, သုံးဆောင်စားမျိုခြင်းတို့ကြောင့် အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

နိဿဋ္ဌံ ပဒိုလဘိတ္တွာ နကာယိကေန ပရိဘောဂေန ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ နဒေ္ဓောဟာရိတဗ္ဗံ။ ပဒီပေဝါ ကာဠဝဏ္ဏော၀ါ ဥပနေတဗ္ဗံ။ ။ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။(၃၂၀)

နိဿဋ္ဌံ ပဒိုလဘိတ္တွာဝိ အရုဒ္ဓာဒီနိဝါမကွေတုံ၊ ဒေဒ္ဓောဟာရိတုံ၀ါ နဝဋ္ဋတိ၊ပ။ယံ ပန နိရုပေက္ခော ပရိစ္စဇိတ္တွာ ပုန လဘိ၊တံ ဒေဒ္ဓောဟာရိတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၉၂)

ကာလိကဆေးပါးရောနှောပုံ သာမညအာဘွင့်။

၁၉။ ။ယာဝကာလိကအာဒီနိ။ပ။တာသွာဇဝဓုဒီဇိတံ။

ယာဝကာလိကစသော လေးပါးသောကာလိကတို့သည် မိမိနှင့် ရောနှောသော ကာလိကတို့ကို ပဓာနဖြစ်သော ကာလိကသဘောကိုသာ အကြင်ကြောင့်ယူစေကုန်၏။ထိုကြောင့် ဤဆိုလတ္တံ့သော ပဓာနကာလိက သို့လိုက်ပုံစကားကို အောက်၌ဆိုအပ်လတ္တံ့။ ။ဟူလို။

ဆိုလိုရင်းကား။ ။ယာဝကာလိကနှင့်ယာမကာလိက ရောနှောလျှင်၊ ယာဝကာလိကအာရုံ၊ နံက်ကာလ၌သာ သုံးဆောင်အပ်၏။ပ။ယာမကာလိကနှင့် ယာဝဇီဝိကရောနှောပါမူ၊ယာမကာလိက သဘောအာရုံ၊ တယာမ်သာအပ်၏။ဟုမှတ်။

မနေ့ကာလိကလေးပါးရောနှောပုံ ဝိသေသအာဘွင့်။

၂၀။ ။ပုရေပဒိုးဟိတ္တ။ပ။ပါစိတ္တိပရိဘုဥ္ဇတော။

ရှေးနေ့ခဲ့အကပ်ခံပြီးသော ကြွင်းသောယာဝကာလိက, ယာမကာလိကနှင့် ရောနှောသော သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိကတို့ကို သုံးဆောင်သောရဟန်းအား ယာဝကာလိကသဘောအရ၊ ဝိကာလဘောဇနပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ယာဝကာလိကဦအတ္တနာသံဒ္ဓိံ သတ္တိန္နရသာနိတိကိဝိ ယာမကာလိကာဒိနိ အတ္တနော သဘာဝံ ဥပနေတိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၄၄)

ယနေ့ကာလိကလေးပါး ရောနှောပုံ။

၂၁။ ။ယာဝကာလိကသဒ္ဓိသမံ။ပ။တာဒဟောဝစဘုဥ္ဇယော။

ယနေ့အာကပ်ခံအပ်သော ယာဝကာလိကနှင့် ရောနှောသော ကြွင်းသောကာလိကသုံးပါးကို ယနေ့နံက်မွန်းမလွဲမိအံ့ခါ၌သာ သုံးဆောင်အပ်၏။ ။ဟူလို။

ကာလိကသုံးပါး ရောနှောပုံ။

၂၂။ ။ယာမကာလိကသဒ္ဓိသမံ။ပ။သတ္တာဟကာလိကဦတာဒိနော။

ယာမကာလိကနှင့်ရောသော ကြွင်းသော သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိကနှစ်ပါးတို့ကို ယုနေ့တနေ့၌သာ သုံးဆောင်စားသောက်အပ်၏ဟု သိအပ်၏။သတ္တာဟ ကာလိကနှင့် ယာဝဇီဝိကရောနှောပါမူကား၊ ခုနစ်ရက်အတွင်းသာ သုံးဆောင်စားသောက်အပ်၏။ ။ဟူလို။

ယာမကာလိကံ ဧကဒိ သတ္တာဟကာလိကာဒိနိ အတ္တနော သဘာဝံ ဥပနေတိ။ သတ္တာဟကာလိကဦ အတ္တနာ သဒ္ဓိံ သံသဋ္ဌံ ယာဝဇီဝိကံ အတ္တနော သဘာဝညေဝ ဥပနေတိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၄၄)

ယာဝကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာမကာလိကံ တဒဟုပဒိဂ္ဂဟိတံ၊ တံ ကာလေ ကပ္ပတိ၊ဝိကာလေ နကပ္ပတိ။ပ။သတ္တာဟ ကာလိကေန ဘိက္ခဝေ ယာဝဇီဝိကံ တဒဟုပဒိဂ္ဂဟိဘံ သတ္တာဟံ ကပ္ပတိ။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တေ နကပ္ပတိ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၃၂၁)

ကာလိကအာဘွင့် ပြီးပြီ။

၉-ပဠိဂ္ဂါဟ-အဘွင့်။အဓိကပိုဖြောက်ခြင်းအင်္ဂါ။

၁။ ။ဒါတုကာမဘဘိဟာဒရေစ။ပ။ပဠေဂ်ဝံပဠိဂ္ဂဟောဘ။

၁-ကပ်လိုသောသူ၏ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း၊ ၂-နှစ်တောင်ထွာ ဟုတ္ထပါသိ ဖျိုးတွင်းသို့ရောက်ခြင်း၊ ၃-ထာမမဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုလ်ဖျိုကြွခြင်းဌါနိုင်မှန်းနိုင်သော ဝတ္ထုဖြစ်ခြင်း၊ ၄-ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ, ကိုယ်နှင့်စပ်သော-ဇွန်းစသော ဝတ္ထုဖြင့်ဖြစ်စေ,စွန့်လွှတ်လိုက်၍ဖြစ်စေ, ဤသုံးပါးဖြင့်ပေးခြင်း၊ ၅-ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ,ကိုယ်နှင့် စပ်သောသပိတ်, စားပွဲခုံ, စသည်တို့ဖြင့်ဖြစ်စေ, ဤနှစ်ပါးဖြင့် ခံယူခြင်း။ ဤသို့လျှင်အာကပ်ခံခြင်းသည် အင်္ဂါ၁ပါးဟိ၏။ ။ဟူလို။

ဤ၌၊ ဤရဿကွမံ....ဟူသော ပုဒ်ကား၊ အဋ္ဌကထာကြီးများ၌၊ "ဥစ္စာရဏမတ္တံ" ဟုလာ၏ရာ၊ ဂါထာအရောဖြစ်သောကြောင့် အနက်တူရာယူ၍ ဤသို့ဘွဲ့ဆိုထားဟန်ဂို့ပေ၏။ ဤရဿ-ကား၊ ဤရ-ဓာတ်၊ ကမ္မနအနက်, ဥက္ခိပန အနက်,ဟော၊ ယု-ပစ္စည်း။ ။ဤရိယတော ဤရဏံ။ ။တာဒိသဓမ်ဤရဏာကွမံ။ ။ဟူပြီ။

ပဠေဟဂ်ိဟိ ပဠိဂ္ဂဟာဏံ ဂုဟာတိ၊ထာမမဇ္ဈိမသဒ ပုဂ္ဂိုသဿဥစ္စာရဏမတ္တံ ဟောတိ၊ ဟတ္ထပါသော ပညာယတိ၊ အာဘိဟာရော ပညာယတိ၊ဒေဝေါဝါမနုဿေသုဝါတိ်ရဏ္ဍာနဂဘောဝါကာယေနဝါ ကာယပဋိဗဒ္ဓေနဝါ နိဿဂ်ိယေနဝါ ဒေဘ်၊တဒ္ဓေ ဘိက္ခု ကာယေနဝါ ကာယ ပဋိဗဒ္ဓေနဝါ ပဠိဂ္ဂဟဿဘဝါဘိ၊ဧဝံ ပဠေဟဂ်ိဟိ ပဠိဂ္ဂဟာဏံ ဂုဟာတိ။ ၊ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၀၂)။

ဆောင်ပုဒ်လက်ခ။ ။ရှေးရှုလည်းဆောင်၊ နှစ်တောင်ထွာရောက်၊ မြောက်နိုင်ဝတ္ထု၊ သုံးရပေးခြင်း၊ ခံခြင်းနှစ်လောက်၊ ကျမ်းလာထောက်၊ ကပ်မြောက်အင်္ဂါ၁ပါးတည်း။

အကပ်မဖြောက်ခြင်းအကြောင်း။

၂။ ။အသံဟာရေတဉ္ဆဇာဒေတေ။ပ။ပဠိဂ္ဂါဟောနရုဟတိ။

မချိုနိုင်သော ကျောက်ဟျာစသည်၌ဂုဏ်း, အမြစ်စွဲကာ အသက်ရှင်သော သစ်ပင်၌ဂို့သော သစ်ရွက်၌ဂုဏ်း, မနုကျည်းစသည်တို့၏ သေးငယ်သော အရွက်၌ဂုဏ်း, ထာမမဇ္ဈိမပုဂ္ဂိုသ မချိမနိုင်သော ဝတ္ထု၌ဂုဏ်း အာကပ်ခံခြင်းသည်မဖြောက်။ ။ဟူလို၊

တတ္ထဇောတကေ ပန ပဒုမိုပတ္ထော၀ါ ကိ်သုကပဏ္ဏာဒိမှိ၀ါ နဝဋ္ဌတိ၊ နှ ဟိ တံ် ကာသပဒိုဗဒ္ဓဆ၍်ံ၀ဏ္ဏတိ ပၤယထာစ တတ္ထ ဇောတကေ၊ ၎ံ၀ံ ခါၤကုကေ ဗန္ဓိတွာ ထဝိတမဋ္ဌာဒိဒ္ဓိ အာသံဟာရိမေ ဖလကေ၀ါ ပါဆောတော၀ါ နရုဟာဘိယေ၀၊ တေဝိ ဟိ တတ္ထဇောဘာက သဒ္ဓေ်ပုပ ဂါ ဟောန္တိ။ ဘူမိယံ အတ္ထတောသု သုခုမေသု တိန္တိကိ်ကာဒိသု ပဏ္ဏေသုပိ ပဒိုဂ္ဂဟာဏာ နှ ရုဟ့တိ။ ။နှ ဟိ တာနိ သန္ထဝရေတုံ သမတ္ထောနိ်တိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၁၀၃)။

အကပ်ပျက်ခြင်းစကြောင်း။

၃။ ။သိက္ခာမရဏာလိင်္ဂက်ဟိ။ပ။ဒါနာဂါဟောပသမ္ဘတိ။

၁-သိက္ခာချခြင်း၊၂-သေခြင်း၊၃-လိင်ပြန်ခြင်း၊ ၄-ငဲ့ခြင်းမရှိမှုချို့ယွင်းခြင်း၊ ၅-လုယက်ခြင်ယူခြင်း၊ ၆-လူသာမဏောအား ပေးခြင်း။ ဤခြောက်ပါးတို့ကြောင့် အာကပ်ပျက်၏၊ ။ဟူလို။

ပဒုိဂ္ဂဟာဏံနာမ လိင်္ဂိပရိ၀တ္တနေန, ကာလံ ကုရိယာ၀ သ, သိက္ခာ ပစ္စက္ခ နေန, ဟိနာယာ၀တ္တနေန, အန္ဓပသမ္ဘန္ဓသဒိုနေန, အနာပေက္ခ၀ိဿဇ္ဇ နေန, အာနိဉ်္ဇိတွာဂဟဏောန, စ ၀ိဇဟတိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ၊

မှတ်ချက်၊ ။အဋ္ဌကထာ၌မူ "ဒါနေန" နှင့် "၀ိဿဇ္ဇနေန" ခွဲခြား၍ အဂိါဆုနှင်းပါးလာ၏၊ ဤဆုဒ္ဒသိက္ခာ၌ကား၊ပေးမှုနှင့်စွန့်မှုသည် သဘောချင်း တူသဖြင့်အဂိါ တပါး၊တည်းပြုဟန်တူပေသည်။

ဆောင်ပုဒ်လင်္ကာ။

စွန့်,ချ, ပေး,လု၊မစွဲ,လိင်ပြန်၊ ဤခြောက်တန်၊ ကပ်ခံ ပျက်ကြောင်းတည်း။

အကပ်မခံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သောအာပတ္တိ-အနာပတ္တိ။

၄-၉၊ ။အပဋိဂ္ဂဟိတံသဒ္ဓါ။ပ။ဆေမဟုဉ္ဉကာဒီသကံ၊

အကပ်မခံအပ်သော အလုံးစုံသော ကာလိကလေးပါး,ကို သုံးဆောင်သော ခဟနိုးအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊၀တ်မှုံ,ဖြူ,နည့်,အရည်တပါး မရောနှောမူ၍ စင်ကြယ်သော မနောက်လွန်းသောရေသည့်ဝင်း၊ ထိုမှဘပါး ကိုယ်၌ပြုကပ်၊ပြုတ်၍ မကျသော သော-သွားညှို, မျက်၀တ်, နဖါချေး,သည့်ဝင်၊ကိုယ်၌ပေါက်သော-ဆား, မျက်ရည့်, တံတွေး နှပ်သည့်ဝင်း၊ သင်္ဃိဝ်, အပေါ့,အလေး,သည့်ဝင်း၊အာကပ်မခံဘဲအပ်၏။ ၊ဟူလို။

ဓမ္မ။-396-60

ပဒုမသဿရာဒိသု ဥဒကံ သန္တိဋ္ဌတိ ဒ္ဝိတံ ပုပ္ဖေ၊ဂဏံ ဃဋေ့နှ ပိက္ခမ္ဖောတွာ ဥဒကံ ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။အာသုခေဇ္ဇော သိဃ်ာဏိကံမရွတ် ကရိသံ သေမှံ ဒန်ဆုံးလံ ဒုက္ခိဂ္ဂထလော ကဿ်ဂ္ဂထကော သရိရေ ဥဒ္ဒိတလောဏန်ဆိ ဇုဒံ သပ္ပိံ ဝဋ္ဋတိ။ ၊ပ်စိတ်-အဋ္ဌကထာ ၊(၁၁၁-၁၁၂)။

အကပ်မဆံရသေးဟောငိုးဒဆေးကြီး။။

၆။ ။ဂူထမတ္တိကံ ဓုတ္တောနိ။ပ။ အာသန္နဂ္ဂာရကေ။

ကျင်ကြီး,ဖြေ,ကျင်ငယ်,သစ်ဖိမ်းပြာ, ဤလေးပါးကိုကပ်ပြီယကာရကလူသာမလောမဂိုပါမူ၊ ကိုယ်တိုင်ယူ၍ သုံးဆောင်ကောင်း၏၊ ၎င်းလေးပါးပေါင်းဆေးကို-မဟာဘိကဋ္ဌဆေးတော်ကြီးဟု ခေါ်၏။ ဖြွဲကိုက်သောဒူးခါစသည်တို့၌ ကိုယ်တိုင်ယူငင်စရဖေါ် သုံးဆောင်ကောင်း၏။။ ၊ဟူလို၊

အာနဖာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတ္တာရိ မဟာဘိကဋ္ဌာနိ ဒါတုံ-ဂူထံ, မုတ္တံ, ဆာရိကံ, မတ္ထိကန္တိ။ ။အာသတိကပ်ိယကာရကေ သာမံ ပဋိဂ္ဂ, ဟေတွာ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၇၃)။

ဒုရုပစ်ဆွဲ သားမံပက္ကဲ,စာနန္တောဝုဋ္ဌအာပတ်။

၇။ ။ဒုရုပစိဆွဲရဒေဝကိုဆွဲ။ပ။အာနန္တောပဆွဲစဒုက္ကဋဆို။

အာသိးဂို့သောသစ်ပင်ကိုဂုင်း, အာကပ်မဆံရသေးသော အာမိသဂို့သော ခွက်ကိုဂုင်း,ကိုင်ခြင်းသည်၊ မကောင်းသော ပျက်သော အလေ့အကျင့်ဖြစ်သောကြောင့် ဒုရုပစိဆွဲမည်၏။ ၎င်းဒုရုပစိဆွဲကြောင့်၎င်း၊ မြွဲပြွမ်းသော သပိတ်ဖြင့်ဆွမ်းခံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အာကပ်ပျက်၍ဥဂ္ဂဟိတဖြစ်သော အာမိသကိုစားလို၍ အာကပ်ခံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ အာကပ်ိယကျောင်း၏ အဝင်းဂို့၊ ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက, နှစ်ပါးကို သိုမှီးခြင်းဟူသော အနွယ်ရှိသည်ကြောင့်၎င်း၊ အမှတ်မဂို မည်သည့် အရပ်၌မဆို၊ ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက, နှစ်ပါးကို ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းဟူသော သာမံပက္ကကြောင့်၎င်း၊အာကပ်ိယကျောင်း၏အဝင်း၌၊ ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက-နှစ်ပါးကို ပိမိချက်ခြင်း, သူတပါးကို ချက်စေခြင်း, ဟူသော- အနွယ်ရှိသောပက္ကကြောင့်၎င်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။။ ၊ဟူလို၊

နဘိက္ခဝေ အနွယဝုတ္ထံ အနွယပက္ကံ သာမံပက္ကံပဋိဂ္ဂဟိတုန္တိ။ယော ပဋိဂ္ဂဏေယျ၊အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၇၀)။

ပတ္တေ ရဖနုရုဒ္ဓာနိ ဟောန္တိ။ပ။ဒးပဒိဂ္ဂဟောတ္တာ ဂဏ္ဍတော ဝိနယ ဒိက္ခဒုံ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၀၃)။

တတ္ထဓာတကဖသာနိ သာခါယဝါ ဝလ္လိယာဝါ ဂဟေတ္တာ စာလေဘိ၊ တသ္သေဝ တတော လဒ္ဓံ နဝဋ္ဌတိ။ဒုရုပဒိဏ္ဏဒိက္ခဒုဋ္ဌ အာပဇ္ဇတိ။ ။ ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၀၄)။

ပဋိဂ္ဂဟ-အာဘွင့်ပြုံးပြု။

၁၀-မံသေသုစအကပ္ပိယံ အာဘွင့်၊ မစား:အာဝ်သောအသား ၁၂-ပါး။။ ၁၂။ ။မနုဿဟတ္ထိအဿဒါနံ။ပ။မံသေသေသသုဒ္ဓံ ဒုဒ္ဓဒုံ၊

လူသား,ဆင်သား, မြင်းသား,ခွေးသား, သစ်သား, ခြင်္သေ့သား ကျားသား,အောင်းသား,ဝံသား,ဖြေ့သား။ဤအသားကြီး ၁၀-ပါးတို့ကိုမစား:အာဝ်ကုန်။စား:သော ရဟန်းအား လူသား:ကိုစား:ပါမူ- ထုလ္လစ္စဉ်း:အာပတ်သင့်၏၊ ကြွင်း:သော အသား:ကိုး:ပါး:ကိုစား:ပါမူ-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏၊

သီတင်း:သုံး:ဘော် ငါး:ယောက်တို့တွင် တပါး:ပါး:ကို ရည်မှန်း၍ ပြုလုပ်သတ်ဖြတ်အာဝ်သော:အဓဲ့,ငါး,သား:စသည်ကိုဂုဏ်း၊ မမေး:အာဝ်သော အသား:ကိုဂုဏ်း၊မစား:အာဝ်။ မဆင်ခြင်မှု၍ စား:သော ရဟန်း:အား-ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဆောင်ပုဒ်သက်ဝ။

လူ,ဆင်,မြင်း,ဖြေ့၊ခွေး,ဟော,သစ်,ကျား,၊ဝံ,အောင်း,အား၊ အသား:မအာဝ် ဆယ်ထွေတည်း။ ။မဆင်ခြင်မှတ်၊ရည်၍သတ်၊ရောလတ် ၁၂-ပါး:ဘည်း။

နံ ဘိက္ခဝေ မနုဿဆံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ။ ။နံ ဘိက္ခဝေဟတ္ထိဆံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ပ၊ နံ ဘိက္ခဝေ အဿံဆံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ယောပရိဘုဉ္ဇေယျ၊အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။နစ ဘိက္ခဝေ အပ္ပဋိဂဟိတွာ ဆံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝဂ်-ပါဠိတော်၊ ။(၂၀၆)။

နံ ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ဥဒ္ဒိဿကတံဆံသံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ ယော ပရိဘုဉ္ဇေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၃၀၇)။

မစော၊စာပ်သောအရိုးစသည်မျာ၊။

၃။ ။ဒန္တိဒိလောဟိတံဒမ်ဲ ပ။ကတံဒသသာစာစိတ္တာကာတိ။

ထိုဓာသားကို မစားအပ်သော-လူ,ဆင်စသော သတ္တဝါ ဆယ်ခုတို့၏ အရိုး,အသွေး,အရေဒူးမွေး- တို့သည်လည်းမအပ်ကုန်။ ထိုမစားအပ်သော အသား ၁၂-ပါးတို့တွင်၊ ဥဒ္ဓိသမံသ တပါးသည်သာလျှင် သီလကျိုးစားမှ အပတ်သင့်၏ မသီသော် အာပတ်မသင့်။ကြွင်း ၁၁ ပါးသော အသား တို့ကို သိ၍ဖြစ်စေ,မသိ၍ဖြစ်စေ,စားသော် အာပတ်သင့်၏၊ ဟူလို၊

ကုမေသံ မနုဿဒိနံ မံသဉ္စ ဒဋ္ဌိပိ လောဟိတဉ္စိ စမ္မဉ္စိ လောမဉ္စိ သဖဲ့ နဝဋ္ဌတိ။ ။ယံ ကိဉ္စိ ဥတ္တာဝါ အဥတ္တာဝါ "ခါဒန္တာသ အာပတ္တိ ယေဝ။ ဥဒ္ဓိသကတံ ပန ဇာနိတ္တာဝါ ခါဒန္တာသေဝ အာပတ္တိ။ ။ မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၃၇)။

အာကပ်ိယမံသ-အာဇွင့်ပြီး၌။

၁၁-နိဿဂ္ဂိယဝါဒိတ်အာဇွင့်။ ကယစိတ္တာယမိဿဂ္ဂိ။

၁။ ။အရုဇိယံဂုဇိယေန။ပ။နိဿဂ္ဂိ။

နိဿဂ္ဂိ ဝတ္ထုဖြင့် ကပ်ိယ ဝတ္ထုကို ဖြစ်စေ, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကို ဖြစ်စေ နိဿဂ္ဂိဝတ္ထုက်ဖြစ်စေ, ဖလှယ်ငြားအံ့။ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ၌သော ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ ။ကပ်ိယဝတ္ထု, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု,ဖြင့် နိဿဂ္ဂိယ ဝတ္ထုကို ဖလှယ်ငြားအံ့၊ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံ၌သော ပါစိတ်အာပတ် သင့်၏။ ။ ဟူလို၊ ။(အောက်က ဘွင့်ဆိုပြီးသော ရူပိယသံဝေါဟာရ သိက္ခာပုဒ် အာရုံသိရှိမှတ်ယူလေ၊ပေါ်ပြီ)။

ရူပိယ-အရုဇိယ-အဘွင့်။

၂။ ။ကုရုဇိယံ။ကဟာပဏေသဒ္ဓါ။သိကိ်။ပ။ဒုက္ကဋဿ။

ဤရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်၌,အာသပြာ,ငွေ,ဒင်္ဂါ,ရောင်းဝယ်ခိုင်သော ခေတ်ကာလသုံးဒက်ါး-ပဲစေ့ စသော အလုံးစုံသည် ရူပိယမည်၏။ ပုဆိုး

စသောကိုယ်ဝန်ထွေး၊ ပုလဲ,ပတ္တမြား,ဖြူ,စသော ဒုက္ကဋ်ဝန်ထွေးမျှားသည့်-ဒုက္ခ ဝိယမည်၏။ ။ဟူလို။ ။(အောက်၌ဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ)။

ကယဝိဉ္ဉာယဖြစ်ပုံ။

၃။ ။ဣမံကဖောတ္ထာဘုတ္ထာဝါ။ပ။နိဿဋ္ဌိကယဝိဉ္ဉာဏေယော။

၅၏ဆန်စသည်ကိုယူ၍၊၅၏ပုဆိုးစသည်ကိုပေး၍လော့,၅၏ဆိုးရည်ကျိုးခြင်းစသည်ကိုပြုလော့, ၅၏ထင်းစသော ဝတ္ထုကိုဆောင်လော့, ၅၏သို့အားဖြင့်ဂုဏ်း၊ ၅၏ဆွမ်းစသည်ကိုစား၍ ၅၏ပုဆိုးစသည်ကို ပေးလော့,၅၏ဆိုးရည်ကျိုခြင်းစသည်ကိုပြုလော့, ၅၏ထင်းစသည်ကိုဆောင်လော့,၅၏သို့ဂုဏ်း၊ ပြောဆိုကာ ပြုလုပ်စေပါမူ၊ စယ်ခြင်းရောင်းခြင်း-ကယဝိဉ္ဉာယသဘောမျိုးပင်ဖြစ်သောကြောင့် စွန့်ခြင်းပိုနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဆိုလိုရင်းကား။ ။ပကတိငွေစသောပစ္စည်းဖြင့် ဝယ်မှု, ရောင်းမှုပြုမှုသာ၊ နိဿဋ္ဌိပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်မဟုတ်၊ မိမိထံသို့ လာရောက်သောသူကို၊ အိုဒါယကာ၊ ၅၏ထမင်းကိုစား၍ထင်းပေါက်ခဲ့ပါ၊ရေခပ်ခဲ့ပါ· စသည်ဖြောဆိုစေခိုင်းခြင်းမျိုးသည်လည်း ဝယ်မှုရောင်းမှု- ကယဝိဉ္ဉာယ ဖြစ်သောကြောင့်၊ဂုဏ်းထင်း,ရေ, စသည်တို့သည် နိဿဋ္ဌိယဝတ္ထုပင်မည်ကုန်၍စွန့်ခြင်းပိုနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

> ဝိဃာသာဒံ ဒိသွာ ဇုမံ ဩဒနံ ဘုဉ္ဇိတွာ ရဇနံဝါ ဒါရူနိဝါ အာဟရာတိ ဝဒှတိ။ ရဇနဘဇ္ဇိဂဏာနာယ ဒါရုဂဏာနာယစ နိဿဋ္ဌိယာနိ ဟောန္တိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၆၁)။

ပရိဏာတ-အာပတ်။

၄။ ။အဉ္ဉာနော စာညတောလာဘံ၊ပ။ပါစိတ္တိယဒဗ္ဗုဒ္ဒေသံ။

သံဃာသို့ရှေ့ရှု ညွှတ်ကိုင်းရှိုင်းဝှမ်းရည်ဝှူးပြီးသော သင်္ကန်းပရိက္ခာစသော ထောင်ကို၊ မိမိသို့ ညွှတ်စေခြားအံ့။ နိဿဋ္ဌိပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။မိမိမှတပါး၊သောသူကို ညွှတ်စေခြားအံ့၊ သုဒ္ဓပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။တပါးသော ကျောင်းဒွါရိသော သံဃာ, စေတီသို့ညွှတ်စေခြားအံ့။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်,စေတီတော်သို့ လှူဒါန်းရည်ညွှတ်လေပြီးသောသာဂ်ကိုမိမိသို့ရင်း,တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့ရင်း, တပါးသောစေတီတော်သို့ရင်း, သံဃာတော်သို့ရင်း, ညွှတ်စေခြားအံ့။ ဒုက္ကဋ်

အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။(သုဒ္ဓပါစိတ်, နိဿဂ္ဂိပါစိတ်အရ၊ အောက်ပရိ ဘာတသိက္ခာပုဒ်၌ဘွင့်ပြခဲ့ပြီ)။

သံဃဿ ပရိဏာတံ အာညသံဃဿဝါရေဟိယဿဝါ ပရိဏာမေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ စေတိယဿ ပရိဏာတံ အာညစေတိယဿ ဝါ သံဃဿဝါ ပုဂ္ဂလဿဝါ ပရိဏာမေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ပုဂ္ဂလဿ ပဎိဂ်ဏှာတိ အာညပုဂ္ဂလဿဝါ သံဃဿဝါ စေတိယဿဝါ ပရိဏာမေတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။(၃၃၅)။

၅။ ။**အနိဿဋ္ဌိတွာနိဿဋ္ဌိ**။ပ။**ဒုက္ကဋံအာညဒေတာရောစေ**။

စွန့်သင့်, စွန့်ထိုက်သော ဝတ္ထုကို မစွန့်ဘဲ သုံးဆောင်ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဝိနည်းကံဖြင့်စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကိုမိမိဥစ္စာဟူသော အာမတ်ဖြင့် ပြန်၍မပေးဘဲ နေငြားအံ့ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ၎င်းဝိနည်းကံဖြင့်စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုကို သက သညာမဂ်ိုမှု၍၊ ခိုးလို, ယူလိုသောစိတ်ဖြင့် ပြန်မပေးဘဲနေငြားအံ့၊ ဝတ္ထုပစ္စည်းအားလျော်စွာ ပါရာဇိက, ထုလ္လစ္စည်း, ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

နိဿဂ္ဂိယံ စိဝံရံ အနိဿဇ္ဇိတွာ ပရိဘုဉ္ဇတိ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ၊ ။ နံ ဘိက္ခဝေ နိဿဇ္ဇစိဝံရံ နဒါတုမ်ံ၊ယော နဒဒေယျ၊အာပတ္တိ ဒုဋ္ဌုက္ကဋဿ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၅၀-၉)။

တသ သန်ကွက ဘာဝံ ပန ဉတွာ လေသေန အာစိဉ္ဏန်ကွော ဘဏ္ဍံ အာဃ ါ ပေတွာ ကာရေတမ်ဟော၊ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁၅)။

နိဿဂ္ဂိအာဘွင့်-ပြီး၏။

၁၂-သုဒ္ဓပါစိတ် အဘွင့်၊

၁။ ။**မုသာဝါဒေါ**။ပ။**ဥဇ္ဈာပနကခီယျနေ**။

မဟုတ်မမှန်သောစကားကိုပြောဆိုခြင်း, ဇာတ်စသော သြမဿဝတ္ထု ဆယ်ပါး- ဒေးကြောသဝတ္ထုဆယ်ပါးဖြင့် ဆဲရေးခြင်း, ချေပစ်ကုန်းတိုက်သော်စကားကိုဆောင်ခြင်း,ပဒ-အနုပဒ စသည်အာဒေါဖြင့် ပါဠိ အဋ္ဌကထာ တရားကိုလှသောမဏ္ဍောတ်ဒေသားပျိုချခြင်း, လှသောမဏ္ဍော-မိန်းမဘို့နှင့် တရိုးတရံတည်းသော အိပ်ရာကျောင်းခွ တကွအိပ်ခြင်း, သမ္မုတိ ရသော

ရဟန်းကိုကဲ့ရဲ့ခြင်း, သမ္မုတိရသော ရဟန်းကို ရှုတ်ချခြင်း တို့ကြောင့်-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ ပေါ်ပြီ။

၂။ ။ဘလသင်္ကိုအနာဒရိယ။ပ။ဘောဇနေနဘုဥ်ရဖွဲ့ရာ။

လက်စသော ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်စေ, ကိုယ်နှင့်စပ်သော တုတ်စသည်ဖြင့်ဖြစ်စေ,ပုဏ်ဆတ်ဆံ့ဟုနှိမ်းရွယ်ချီကြွခြင်း, ပဂ္ဂလမေ့ ကိုမရှိသေခြင်း, ရဟန်းတို့ကို အလိုအလိုဖြစ်စေခြင်း, မပန်ကြားဘဲနေလွဲသောအခါ၊ ရွာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း, အာဝသာဆဘောဇဉ်ကိုစားခြင်း,ဂဏဘောဇဉ်ကိုစားခြင်း, ပရမ္ပရဘောဇဉ်ကိုစားခြင်း,တို့ကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

၃။ ။အနုဒ္ဓရိတ္ဘောဂမနေ။ပ။ဇေကောသနိသီဒနေ။

ဘုံလျှိုစသော အခင်းဆယ်ပါးကိုဂင်း၊ ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်, ဘုံလျှိ, ခပ်အခင်း ဟူသော အိပ်ရာနေရာကိုဂင်း၊ မရုတ်ဘဲသွားခြင်းကြောင့်ဂင်း၊ မိန်းမနှင့်တိုင်ပင်ညီညွတ်၍ အဖွဲ့ရှည်သောခရီးကို သွားခြင်းကြောင့်ဂင်း၊ မိန်းမနှင့် ဆိပ်ငြိမ်ရာ၌ တယောက်ချင်းချင်း နေခြင်းကြောင့်ဂင်း၊ ပါစိတ်-အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

၄။ ။ဘိသာပနာကောဌနေ။ပ။နုပခဇ္ဇသာယေတိ။

ရဟန်းကိုချောက်ခြင်း၊ ရဟန်းအားပုတ်ခတ်ခြင်း၊ အပျင်းပျင်းဆိုခြင်း၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ သံဃာကို ညှဉ်းဆဲခြင်း၊ ရဟန်း၏ရုန့်ရင်းသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ္တိကိုဝတ္ထုနှင့်အာပတ်ကိုစပ်၍လျှ, သာမဏေအားပြောခြင်း၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ကျိုင်းထိုး၍ကစားခြင်း၊ရေ၌ဖြူးတူးခြင်း၊ သံဃိကကျောင်းမှ ရဟန်းကိုနှင်ထုတ်ခြင်း ရှေ့ဦးစွာကပ်ရောက်နေသော ရဟန်းကို ကျဉ် မြောင်းစေ၍ တိုးဝှေ့လျက် အိပ်ခြင်းတို့ကြောင့်-ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။သိသာပေါ်လွင်ပြီ။

သဒ္ဓပါစိတ်အာဘွင့်-ပြီးပြီ။

၁၃-ရဟန်းတို့၏ကပ္ပိခြင်း-အာဘွင့်၊ကပ္ပိခြင်း ၃-မျိုး။

၁။ ။ဘူတဂါမသမာရမ္ဘေ။ပ။တဝေသမဏကပ္ပိယံ။

ကြီးပွါးဆဲ,ကြီးပွါးပြီးသောနွယ်ဖြက်သင်ပင်အပေါင်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ လက်သည်း, ခြေသည်းဖြင့်ဂင်း, ဓိး, ဝါး,

တ်ဲဖြင့်ဂင်း, ဖိဇဂံ, ဘူတဂံကို "ကပ်ိုယံကရောဟိ" ဟုဆို၍ ဆိတ်ခြင်း စသည်ကိုပြုရသေးသည်ဂို့သော် ရဟန်းတ်ဲ၏ကပ်ိုခြင်းမည်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာဝိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စဟိ သမဏကပ္ပေဟိ ဖလံ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ အာဂိုပရိစိတံ, သတ္ထုပရိစိတံ, နခပရိစိတံ, အဇိဇံ, နိဗ္ဗိဇ္ဇဖိဇဉ္စဝ ပဉ္စမံ။ ။စူဠဝါ-ပါဠိးတော်။ ၊(၂၁၄)။

မှတ်ချက်။ ။အာဇ္ဈိစာတ်ဒ်၌ "ပရိဇိတံ" ဟုဂို၏။ နှစ်ချက်လုံးအသင့်မှတ်။ အဂိုပရိဇိတန်ဆိုအာဒိသု ပရိစိတန်ဆိုဝိပဋိဆို။ ၊တောရဿကော်ဦကာ၊

ဇိဇဂံ-အာဇွင့်၊

၂။ ။သမဏသခဇ္ဇိဇဂ္ဂ။ပ။ဘူတဂါမဝိဇ်ယာဒိတံ့။

ထိုကြီးပွါးခဲ့,ကြီးပွါးပြီး.ဖြစ်သော ဘူတဂံသည်၊ အမြစ်မျိုးစေ့ပင်စည်မျိုးစေ့, အဂေ့မျိုးစေ့, အညွန့်မျိုးစေ့, အဆစ်မျိုးစေ့,တို့ကြောင့် ဖြစ်၏။ ကဂို ခြင်းဖြင့် ဘူတဂံအဖြစ်မှ ကင်းစေအပ်သော· အမြစ်, အပင်,အစေ့,အညွန့်, အဆစ်, ဟူသောမျိုးစေ့ကိုဟုက်ဆီးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခဥာဏ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

ဆိုလိုရင်းကား။ ။မြစ်,ပင်, စေ့, ညွှန့်, ဆစ်-ဟူသော မျိုးစေ့ငါးမျိုး သည်-ဇိဇဂံမည်။ ထိုဇိဇဂံငါးမျိုးကြောင့် ကြီးပွါး ပေါက်ရောက်လာသော သစ်ပင်ကြီးငယ်မှန်သမျှသည်- ဘူတဂံမည်၏။ ဇိဇဂံကို ဟုက်ဆီးခြင်း ကြောင့် ဒုက္ခဥာဏ်အာပတ်သင့်၏၊ ဘူတဂံကို ဟုက်ဆီးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်-အာပတ်သင့်၏-ဟုမှတ်။

ဘူတဂါမံ ဝိကောပေန္တသ္သ ပါစိတ္တိယံ။ ဘူတဂါမပရိမောစိတံ ပဉ္စဝိဓံ့ဖို့ ဇိဇဂါမံ ဝိကောပေန္တသ္သ ဒုက္ကဋံ့။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၆)။

ကြွင်းသောကပ်ိုခြင်းနည်းများ။

၃။ ။နိဗ္ဗဇ္ဇဇိဇံနာဒိတ။ပ။ဗဟိဒ္ဓါဝါဝိကာရယော။

အစေ့ထုတ်ပြီးသော သရက်သီးစသည်သည်ဂင်း၊ အစေ့နှသောသရက် သီးစသည်ဂင်း၊ မကပ်ဘဲအပ်၏။ အခွံနှင့်တစပ်တည်းတည်သော အစေ့ဂို သော သီးသီးစသည်တို့ကို အခွံ၏အပ်ိုကပ်ိုသော်လည်း အင်၏။ ၊ဟူလို။ သို့ဖြစ်၍ကပ်ိုခြင်းတို့သည်-မီးဖြင့်ကပ်ိုခြင်း, ဓားဖြင့် ကပ်ိုခြင်း, လက်သဲဖြင့် ကပ်ိုခြင်း, နှသောအစေ့ဂို၌ ပကတိကပ်ိုခြင်း, ထုတ်အပ်သော အစေ့ဂို၌ ကပ်ိုခြင်း, ဟု ငါးမျိုးဂို၏-ဟုမှတ်။

ဆောင်ပုဒ်လေးခု။

ဒိုး-ဝေး-လက်သဲ၊ကပ္ပိန်၊နွေဆဲ,ပယ်ထုတ်ဆံ။
ဇကေဗဒွံ ဟောတိ၊ကဒ္ဒုဟောဝိ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။
ပါဠိတော်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၃၁)

ဧရပေါင်း၌ ကပ္ပိနည်း။

၄။ ။ဇကောဗဒွံသု ဇီဇေသု။ပ။သဗ္ဗေသွေဝ ကတံဘဇေဝ။

တည်ရာ အိုးခွက်ခွင်၊,မြေခွင်၊,တစပ်တည်း ထားအပ်ကုန်,တောင်ပုံရာပုံ၊ပုပ်၍ထားအပ်ကုန်သောကြံစည်းစသောမျိုးစေ့တို့တွင်၊ မျိုးစေ့တစေ့, သစ်တခက်, ကြံတချောင်း, စသည်ကို ကပ္ပိလိုက်သည်ရှိသော်၊ ခပ်သိမ်းသော မျိုးစေ့တို့ကိုလည်း ကပ္ပိသည်မည်၏။ ။ဟူလို။

သစေပိ ဇိဇာနံ ပဗ္ဗတမတ္ထေဝ ရာသိ, ဂုက္ခသဟဿသံဝါ ဆိန္နိတ္ထေဝ ဇကောဗဒွံ ကတ္ထေဝ,ဥစ္ဆူနံဝါ မဟာဘာရော ဗန္ဓိတ္ထေဝ ထဝိတောဟောတိ၊ဇကေဆိဒ္ဓံ ဇိဇေဝါ ရုက္ခသာခါယဝါ ဥစ္ဆုမှိဝါ ကပ္ပိယေကတေ သဗ္ဗံ ကတံ ဟောတိ။ ။ပါဠိတော်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၃၀)

ကပ္ပိပြီးသော်လည်း မအပ်ခြင်း အာဇဉ်။

၅။ ။နိက္ခိတ္တေ ကပ္ပိယံ ကတ္ထေဝ။ပ။ဘုတဂါမေဝ ဟိ သော သဒ္ဒါ။

ကပ္ပိခြင်းကို ပြုပြီး၍ ထားအပ်သော ချင်း-စသောမျိုးစေ့တို့၌၊ အဖြစ်, အရွက်,တို့သည် ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တဘန် ကပ္ပိခြင်းကို ပြုစေရာ၏၊ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုဘော်၊ထိုကပ္ပိ၍ ထားသော ချင်း-စသောမျိုးစေ့သည် အဖြစ်, အရွက်,နှစ်ပါးစုံ ထွက်သောအခါမှစ၍၊ဘုဘဂံ ဖြစ်ပြန်သောကြောင့်၊ ။ ဟူသို့။ ။အဖြစ်ဆက်သက်သော ပေါက်ပါမူ၊ အပေါ်ပိုင်းကား၊ ကပ္ပိခြင်းမပျက်-အပ်၏၊ အရွက် သက်သက်သော ပေါက်ပါမူ အောက်ပိုင်းကား၊ ကပ္ပိခြင်းမပျက်-အပ်၏ဟုမှတ်။

သစေပန ကပ္ပိယံ ကာရာပေတွာ သိတလေ ပဒေသေ ထဝိတာသယမူလံ သန္ဓာသတိ ပမူလေစ နိလက်ိုရေစ ဇာတော နာမ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါဠိတော်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၉)

မြေ၏ဘုတဂံမည်ကြောင်း။

၆။ ။သပဇ္ဇောဝါ အပဇ္ဇောဝါ။ပ။မူလေပဇ္ဇော ဝိနိဋ္ဌတော။

အရွက်ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော,အရွက်မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော,ရေ၌

ဖြစ်သော,မှော်သည်ဌင်း၊နှစ်ရွက်,သုံးရွက်,ထွက်သော စေတီ စသည်တို့၌ ပေါက်သော မှော်သည်ဌင်း၊ဘူတဂံမည်၏ ဖြေဠှိစိုက်အပ်သော ဗိဇဂံသည် လည်း အမြစ်,အရွက်,နှစ်ပါးရံ ထွက်ပါမူ၊ဘူတဂံမည်၏။ ။ဟူလို။

သပဏ္ဍိကာ ဒုပဏ္ဍိကာစ သဗ္ဗာ သော်လဖောတိ။ပ။ ဘူတဂါမော တိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ ။စေတိယာဒိသု နိလဝဏ္ဏော သော်လော ဟောတိ၊ယာဝ နွေတိကို ပတ္တာနိ နသဇ္ဇေး၊သန်း၊တာဝ အဂ္ဂဖြစ သာ်ဟံဂန္ဆတိ၊ ပတ္တေသု စေတေသု ပါစိတ္တိယဝတ္ထု။ ဘူမိယံ နိခဏန်း၊ မူလေသုစ ပဏ္ဏေသုစ နိဂ္ဂတေသု ပုန ဘူဟဂါမသာ်ဖြံ့ ဂန္ဆန်း။ ။ ပ်စိတ် အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၇)

အပမှော်နှင့် ဖြုံအစွဲနှင့်။

၇။ ။ယဒဂဒိဗိဒ္ဓေသေဝါလော။ပ။ပုလ္လမဏ္ဍဝဟာရိကံ။

ရေအိုးစသည်၏အပ၌ မှော်သည်ဌင်း၊မှိုင်ဆံသည်ဌင်း၊ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု၊မည်၏။ ပွင့်ပြိုးသော မှိုသည်ကား၊အာပတ်အာဂိါမလောက်၊အနာပတ္တိ။ ။ဟူလို။

ပါနိယဿဒုာဒိနံ ဗဟိသော်ဌလော ဒုက္ကဋဝတ္ထု။ အဟိဆတ္တကံ ယာဝ မကုဋံ ဟောတိ၊တာဝ ဒုက္ကဋဝတ္ထု။ဗုလ္လိတ ကာလတော ပဋ္ဌာယ အဇ္ဈောဟာရိကံ။ ၊ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၈)

သစ်ပင်၌ အစေး ဖဲ့ခြင်း၊ အက္ခရာရေးခြင်း အဘွင့်။

၈။ ။လာခါနိယျာသဆဋ္ဌာနံ။ပ။ ဆိန္နတောဝါဝိ ဓာ်က္ခရံ။

စိမ်းသော သစ်ပင်တို့၌ အခွံကိုဖျက်ဆီးစေ၍၊ချိပ်,အစေး,မှိုတို့ကို ဖဲ့၍ ယူသော ရဟန်းအား၎င်း၊ ထိုဖိုသော သစ်ပင်၌ အက္ခရာတို့ကို ရေးသော ရဟန်းအား၎င်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

အလ္လရုက္ခဘော ပန အဟိဆ္ဆတ္တကံ ဂဏ္ဌန္တော ရုက္ခတ္တစံ ဝိကောပေတိ၊ တသ္မာ တတ္ထ ပါစိတ္တိယံ။ အက္ခရံ ဆိန္ဒန္တောသာပိ ဇသော၀နယော၁။ ။ ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၈)

သစ်ပင်၌ မျောက်လက် ရိုက်ခြင်း၊ဖြက်ထုံးခြင်း အဘွင့်။

၉။ ။ဝိဠေတုံ နာဠိကေရာဒိံ။ပ။တိဏာဒိံ နစ ကဗ္ဗတိ။

အုန်းပင်စသည်ကို သစ်မျောက်လက် စသည်ဖြင့် ညှပ်ခြင်းငှါ, ဖြက်စသည်ကို ဖြတ်ခြင်းငှါ,အုတ်ထုံးပြုခြင်းငှါ,အလျှင်း မအပ်။ ။ဟူလို။

သစေဝိ ဟိ တိဏံဝါ လတံဝါ ဂဏ္ဍိံ ကရောန္တော်သ ဘိဇ္ဇတိ၊ဂဏ္ဍိုပိ နကာတဗ္ဗော၊တာလရုက္ခာဒိသု ပန စောရာနံ အနာရုဟနတ္ထာယ ဒါရုမက္ကဋကံ အာကောဋေန္တော်၊ကဏ္ဍကေ ဗန္ဓန္တော်၊ဘိက္ခုဿ ဇဝံကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၉။)

ရည်မှတ်၍ မပြောအပ်ခြင်း။

၁၀။ ။ဘူတဂါမံ ဝိဇံဝေါ။ပ။နိယမေဘွာ နဘာသယေ၊

ဘူတဂံကိုဂုဏ်း, ဗီဇဂံကိုဂုံဏ်း၊ ဖြတ်လော့, ဗျက်လော့, ဆွတ်ချွေလော့, ခွဲလော့,ထိုးဘောက်ထွင်းလော့,ချက်ပြုတ်ဖုတ်ကင်လော့ဟု ဤဘူတဂံ,ဗီဇဂံ ဟူ၍တ်၍ မပြောဆိုအပ်၊ ။ဟူလို။

နိယာမေတွာ် ပန ဇာနံ ရုက္ခံ ဆိန္ဒာတိအာဒိ ဝတ္တုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၉)

အစ်သောပြောဆိုနည်း။

၁၁။ ။ဇာနံကရောဟိကဋ္ဌိယံ။ပ။ဟောံဝဋ္ဋတိဘာသိတုန္တိ။

ဤအပင်,ဤအသီးကို ကပ်ိုခြင်းပြုလော့၊ ဤအဖြစ်အရွက်ကို ယူခဲ့၊ ဤသစ်ပင်,ဤနွယ်ကို ဆောင်ခဲ့၊ဤအသီး,အပွင့်ကို ပေးလော့၊ ဤမြက်ကို သုတ်သင်လော့။ ဤသို့ ဆိုခြင်းငှါအပ်၏။ဤသို့ ပြောဆိုခြင်း သည်သာ ကပ်ိုယဝေါဟာရ ဖြစ်၏။ ။ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။အဇာက်ပါဂါထာ၌ ဤသစ်ပင်-ဟု မှတ်၍ ပြောဆိုခြင်း သည် နိယမိတ ဖြစ်သောကြောင့် မအပ်,ဤဂါထာ၌ကား၊ ဇာနံ-ဟုပင် နိယမိတဂို့သော်လည်း ပြောဆို စေခိုင်းမှုကား အပ်သောစကားဖြစ်၍၊ အပ်၏-ဟုသိ။

ဇာနံ မူလဘေသဇ္ဇံ ဇာန။ဇာနံ မူလံဘိ ပဏ္ဏံဘိ ဒေဟိ။ပ ဇော္ဂေါဝတာ ဘူတဂါမဝိဓေမောစနံ ကတံ ဟောတိ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၃၀)

ကပ်ိုခြင်းအာဘွင့် ပြီး၏။

၁၄-ဘူမိအာဘွင့်၊ ကုဋိအပြား။

၁။ ။သမ္မုတိတဏသဘဝနံ ဘဏာဒီသု။ပ။ဒုဋ္ဌုပဋ္ဌာနကဿတိ။

အကြင်ကုဋိတို့၌ ရဟန်းတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက,တို့ကို သိုမှီးခြင်းသည်ၾကင်း၊ ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက,

တို့ကို ချက်ခြင်းသည်၎င်း ဒုဗ္ဘိ၏။ထိုကဋိသည် ကပ္ပိယကဋိ မည်၏၊ ထိုကပ္ပိယ ကဋိတို့သည်၊ ၁-သမ္မုတိကဋိ၊ ၂-ဉာဿာဝနန္တိကာကဋိ၊ ၃-ဂေါနိသာဒိကဋိ၊ ၄-ဂဟပတိကဋိ-ဟူ၍ လေးလုံးရှိကုန်၏၊ ။ဟူလို။

အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတဿော ကပ္ပိယဘူမိယော-ဉာဿာဝနန္တိကံ, ဂေါနိသာဒိကံ,ဂဟပတိကံ,သမ္မုတိန္တိ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၀၉) ဘိက္ခ။နဒ္ဓ ဘိက္ခုနိနဒ္ဓ အာန္တော ဝုဋ္ဌ အာန္တောပက္ကမောစ နတ္ထဥ္ဇိ ကပ္ပိယ ကုဋိယော အာနုညာတာ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၄၁)

ကပ္ပိယကုဋိအင်္ဂါ။

၂။ ။ဝါသတ္ထာယကတောဂေဟော။ပ။သဟာသေယျုပဂေါဒနံကော။

၁ ဂေဟန်းသံဃာတို့၏ နေရာကျောင်း ဖြစ်ရခြင်း၊ ၂-သံဃာ၏ဥစ္စာ ဖြစ်ရခြင်း၊ ၃-သဟာသေယျလောက်သော အာဇိုးအာကာနှင့် ပြည့်စုံ-ခြင်း၊ ၄-ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် လျှာဒါန်းခြင်း, ဥတ်ကမ္မဝါစာဖြင့် သမုတ်ခြင်း, စသော ထိုထိုကုဋိအားလျော်စွာ ကပ္ပိယအစိအရင်ကို နေရာဘက္ခု ပြုလုပ်ခြင်း၊ဤအင်္ဂါ၄လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ကုဋိသည် ကပ္ပိယကုဋိမည်၏။ ။ ဟူလို။

တတ္ထ အာကပ္ပိယကုဋိနာမ သံဃဿဝါ ဥပဘောဂူနံ ပဂ္ဂလဿဝါ သန္တကံ,ဝဿဂ္ဂေါယ ကတဂေဟံ, တတ္ထ သဟာသေယျုပဂေါဒနကေ ပဒေသေ ဝုတ္ထံ။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၃၁)

ဉာဿာဝနန္တိကကုဋိ။

၃။ ။ဂေဟောသံဃဿဂေကဿ။ပ။ကပ္ပိယကုဋိံကရောမာတိ။

သံဃာတော်၏၎င်း, တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏၎င်း, နေရာကျောင်းကို ပြုသည်ရှိသော်၊ဂေဟန်းတော်များသည် ‘‘ယပ္ပိယကုဋိံကရောမ၊ ကပ္ပိယကုဋိံကရောမ’’ဟူ၍ဆိုလျက်၊ပွေ့ပိုက်ချီမ၍ ရှေးဦးစွာ စီခင်းအပ်သောနံရံ၏အခြေဖြစ်သော အုတ်ကိုဖြစ်စေ, ရှေးဦးစွာစိုက်အပ်သော တိုင်စသည်ကို ဖြစ်စေ,ချထားရာ၏။ဤကုဋိသည် ဉာဿာဝနန္တိကကုဋိမည်၏၊ ။ဟူလို။

ဆိုလိုရင်းကား။ ။ဉာတ္ဝါဒိတွာ ဥဒ္ဒံ သာဝနာ ဥဿာဝနာ။ ဉာဿာဝနာ နာမ်ော်သာဘိ ဉာဿာဝနန္တိကာ။ ။ဝိဂြိုဟ်အာခု၊ ကပ္ပိယကုဋိဖြစ်သော ကျောင်းဟော်င်းများကို တဘန်ဖျက်၍ ဆောက်သောအခါ

ကုဋိပျက်သွာ သဖြင့် အာကပ်ိယကုဋိဖြစ်၏။ ၎င်းအာကပ်ိယကုဋိကို ကပ်ိယကုဋိဖြစ်စေခြင်းငှါ၊ရဟန်းတော်များသည် ရှေးဦးစွာသောဘိုင်,အခွံစသည်ကိုပွေ့.ချီကိုင်မခွဲ "ကပ်ိယကုဋိံကရောမ"ဟု ဆို၍ တပြိုင်နက်တချက်တည်းချရာ၏.ချခြင်းနှင့် ကရောမ,ဒွိ မ အက္ခရာတို့သည် တပြိုင်နက်ကျရာ၏။ ဤသို့ပြုအပ်သောကျောင်းသည် တပြိုင်နက် ကျောင်းတိုင်ဟောင်းများကိုမခွဲ "ကပ်ိယကုဋိံကရောမ"ဟု ဆိုမှ,အာဆုံးဂို့သောကြောင့် ဥဿာဝနန္တိကကုဋိမည်၏-ဟုမှတ်။

မှတ်ချက်၊ ။ဥဿာဝနန္တိကာ ဒွိ၊ဥ-သဒ္ဒါကား၊ဥ ကွိပနတ္ထ-ချီကြွခြင်းအနက်ဂို့၏ သာဝန-သဒ္ဒါကား၊မြွက်ကြားခြင်းအနက်ဂို့၏။အန္တ-သဒ္ဒါကား၊ အာဆုံးဟူသော အနက်ဂို့၏၊

ဥဿာဝနန္တိကာ တာဝ ၎ဝံ ကတ္တုဗ္ဗာ ယော ထမ္ဘာနံဂါ ဥပရိဘိတ္တိ ပါဒေဝါ နိခနိတ္ဝာ ဝိဟာရော ကရိယတိ၊ပ။သယံ ဥက္ခိပိတ္ဝာ ထမ္ဘောဝါ ဘိတ္တိပါဒေါဂါ ပဘိဒ္ဒါပေတဗ္ဗော။ ။မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ ။(၃၄၀)

ဂေါနိသာဒိကကုဋိ, သမ္မုတိကုဋိအာဒွင်္ဂ။

၄။ ။ယော ဘုယျေန ပရိက္ခိတ္တော။ပ။သဗ္ဗုတိသံဃသမ္မတာ။

ထက်ဝက်မျှမပြည့်၊အနည်းငယ်မျှသာ အာရံဂို့သောကျောင်း, အာလုံးစုံလုံးဝအာရံမဂို့သောကျောင်းကို ဂေါနိသာဒိကကုဋိဟု ဆိုအပ်၏။ ။ဥတ္တိ ဒုတိယကံ,ဒီးပလောနကကံဖြင့် သံဃာသည် သမုတ်အပ်သောကုဋိသည် သမ္မုတိကုဋိမည်၏။ ။ဟူလို၊

ဆိုလိုရင်းကား၊ ။ဂါဝေါ နိသီဒန္တိ ဇေတ္ထောဘိ ဂေါနိသာဒေါ၊ဝဖော၊ ။ ဂေါနိသာဒေါဝိယာတိဂေါနိသာဒိကာ၊ ။ဝိဂြိဟ်အာရ၊ ကျောင်းအာရာမ်တဝင်္ကမ္မမဂို့သောကျောင်း,အာရာမ်အာလုံးစုံမဂို့သောကျောင်းသည်နွားတို့၏ နေထိုင်ရာ နွားခြံနှင့်တူသောကြောင့် ဂေါနိသာဒိကကုဋိမည်၏၊ ထိုဂေါနိသာဒိကကုဋိသည်၊ ၁-အာရာမဂေါနိသာဒိက၊ ၂-ဝိဟာရဂေါနိသာဒိက, ဟူ၍ နှစ်မျိုးဂို့၏။ အကြင်ကျောင်းတိုက်ကြီးဌ၊ အာကာအာရာမ်မဂို့၊ ၎င်းကျောင်းတိုက်အတွင်းဂွ် ကျောင်းများဌလည်း အာကာ, အာရာမ် မဂို့။ထိုကျောင်းတိုက်သည် အာရာမဂေါနိသာဒိက မည်၏။ ။အကြင်ကျောင်းတိုက်ကြီးဌ အတွင်းဂို့ကျောင်းများဌကာ အာကာမအာရာမ်ဂို့၏၊ ကျောင်းတိုက်ကြီးဌသာ အာကာအာရာမ်မဂို့။ဂို့သော်လည်း ထက်ဝက်မပြည့်။အနည်း

ငယ်မျှသာ၌၏ ထိုကျောင်းတိုက်သည် ဝိဟာရကေါနိသာဒိကမည်၏။
ကမ္မဝါစာယဝါ ဒုပလောကနေနာဝါ သမ္မန္နိတဗ္ဗာတိ သမ္မုတိ။
ဝိဂြိုဟ်ဒုရေကပို့ယ ဂဒိုအာဂိါလျတ်ယွင်းသဖြင့် အာကပ်ိုယကုဒို ဖြစ်သော ကျောင်းကို ကပ်ိုယကုဋိဖြစ်စေခြင်းဌါ ဥ့တ်ိုရတိယကံ,ဒုပလောကနကံ, ဖြင့်သမုတ်ဒုပ်သောကုဒိသည် သမ္မုတိကုဒိမည်၏·ဟူမှတ်၊
ကေါနိသာဒိကာ ဒုဝိဝေ-ဒုာရာမကေါနိသဂဒိကာ, ဝိဟာရ ကေါနိသာဒိကာဘိ။တာသု ယတ္ထ နေဝ အာရာမော ပရိက္ခိတ္တော၊နေ သေနာသနာနိ ပရိက္ခိတ္တာနိ ဟောန္တိ။အယံ အာရာမကေါနိသာဒိကာနာမ ပ၊ အာရာမော ဒုပရိက္ခိတ္တော၊အယံ ဝိဟာရကေါနိဂသာဒိကာ နာမ။ ။ သမ္မုတိကာနာမ ကမ္မဝ်စံ သာဝေတွာ ကတာ ကမ္မဝါစံ ဒုဝတွာ ဒုပလောကနေနာဝိ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ။မဟာဝါ-ဒုဋ္ဌကထာ ။(၃၀)

ဂဟပတိကုဋိ အာဒ္ဒင်္၊

၅။ ။ဘိက္ခုံထေပေတွာ ဒုညတ္တိ။ပ။ဂေဟာဂဟပတိကိတိ မတော၊။
ရဟန်းကိုထား၍၊ရဟန်းမှဘပါး သိဘင်းသုံးဘော်လေးယောက်, လူ, ဒုရာမ်စောင့်စသော သူတို့သည် ကပ်ိုယကုဋိ၏ ဒုကျိုးဌါ လွှုဒုပ်သော ကျောင်းကိုပင်း,ရဟန်းမှ တပါးသောသူတို့၏သာလျှင် နေရာဖြစ်သောအိမ် စသည်ကိုရင်း ဂဟပတိကုဋိဟု သိအပ်၏။ ။ဟူ၎ပို။
ဂဟပတိတိ မနုဿော ဒုာဝါသံ ကတွာ ကပ်ိုယကုဋိ ဒေမ,ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဝဒန္တိ။ဖြော ဂဟပတိနာမ။ ။မဟာဝါ-ဒုဋ္ဌကထာ။ ။(၃၁)

ဒုနေ္တာဝဂုတ္ထဲသံသဋ္ဌ ဒုာဒ္ဒင်္၊

၆။ ။ဒုကပ္ပကုဋိယာဝုတ္ထ။ပ။ပုရိမံကာလိကဒ္ဒယံ။
ဒုကပ်ိုးကုဋိဒ္ဒသိုမှိုးဒုပ်သော ထောပတ်စသော သတ္တဟဟကာလိက, ယာဝဇီဝိက,တ်ိုးနှင့် ရောနှောဒုပ်သော ယာဝကာလိက, ယာမကာလိက နှစ်ပါးသည် ဒုနေ္တာဝဂုတ္ထလည်းဖြစ်၏။ ဒုခသန္နိဒါဒုဖြစ်သို့လည်း ရောက်၏။ ၊ဟူလို။
ဆိုလိုရင်းကား။ ။ဒုနေ္တာဝဂုတ္ထ-ဆိုသည်မှာ၊ ကျောင်း၏ ဒုဝတ္ထုင်းဌဲ့ ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်စသော ယာဝကာလိကနှင့် ယာမကာလိက နှစ်ပါးတို့ကို,

သိုဖြိုးရှ ထားခြင်းတည်း။ အင်္ကန္တာဝပက္ကဟူသည်မှာ၊ ကျောင်း၏အတွင်းဉ္ဇ ၎င်းခဲဘွယ်ဘောဇဉ်တို့ကို ရဟန်းကိုယ်တိုင် ချက်ခြင်းတည်း။ ၎င်းခဲဘွယ် ဘောဇဉ်တို့ကို သိုဖြိုးရှထားမှသည်၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကဋ္ဌိယ ကုဋိလေးလုံး ဉ္ဇမူ၊ သိုဖြိုးသိမ်းဆည်း ထားကောင်း၏"အာကပ်ိယကုဋိဉ္ဇမူ၊ မထားအပ်-မထားကောင်းချေ၊ သို့ဖြစ်ရှ၊အာကပ်ိယကုဋိဉ္ဇ သိုဖြိုးထားအပ်သော ပကတိ အပ်သော သင်္ဃာဟကာလိက ယာဝဇီဝိကနှင့် ကပ်ိယကုဋိဉ္ဇ ထားအပ် သော ယာဝကာလိက,ယာမံကာလိက,တို့ကိုပင် မရောနှောအပ်၊ရောနှော ပါမူ အင်္ကန္တာဝုတ္ထုလည်း ဖြစ်၏။ မရသန္နိဓိလည်းဖြစ်ရှ မစားအပ်။ ၎င်း သင်္ဃာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိက သက်သက်ဖြစ်ပါမူ၊ အာကပ်ိယ ကုဋိဉ္ဇ ထားရှ သုံးဆောင်ကံာင်း၏။အင်္ကန္တာဝုတ္ထု မဖြစ်၊ သုံးဆောင်ကောင်း၏-ဟုမှတ်။

အာကပ်ိယကုဋိယံ အင်္ကန္တာဝုတ္ထေန ပန တေန သဉ္ဇိ္ဍ ဇာတရဒ္ဓယံ တဒဟု ပဋိဂ္ဂဟိတဗ္ဗံ နဝဋ္ဌံတိ၊မရသန္နိဓိနာမ ဟောတိ။ ။ကင်္ခာ-အဋ္ဌကထာ။ (၁၃၀) မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ (၃၄၁)

အင်္ကန္တာဝုတ္ထုအသံသဋ္ဌ အဘွင့်။

၇။ ။တေဟေဝ ဘိက္ခုနော ပဏ္ဍုံ။ပ။သာဓီသေသာမဟိကတာ။

ထိုအာကပ်ိယကုဋိဉ္ဇ သိုဖြိုးအပ်သော ထောပတ် စသော သင်္ဃာဟ ကာလိကတို့နှင့် တကွသာလျှင် ရဟန်းကိုယ်တိုင် ချက်အပ်သော ယာဝ ဇီဝိကသည်ကား-ရက်ပတ်လုံး အာမိသတပါးနှင့် မရောမယှက်၊သက်သက်မူ သုံးဆောင်ကောင်း၏။အာမိသနှင့် ရောနှောပါမူ၊အင်္ကန္တာဝုတ္ထုလည်း ဖြစ်၏။ သံဃံပက္ကလည်း ဖြစ်၏။ ။ဟူလို။

သစေ သာမိသသံသဋ္ဌံ ကတွာ ဘုဉ္ဇတိ၊ အင်္ကန္တာဝုတ္ထုဥဝေ သာမံ ပါကဋ္ဌ ဟောတိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၄၁)

ဥဿဒဝနန္တိကကုဋိတည်ခြင်း အဘွင့်။

၈။ ။ဥဿဒဝနန္တိကာဒယော ဘိက္ခူ။ပ။တဒဥဿဒဝိ ဟိဋ္ဌတော။

ဥဿဒဝနန္တိက ကုဋိသည် အကြင်တိုင် စသည်တို့ကြောင့် တည်၏။ ထိုတည်ကြောင်းဖြစ်သော တိုင်စသည်တို့ကိုသာလျှင် ပယ်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်သော်၊ထိုတည်စေရင်း တိုင်စသည်မှ တပါးသော တိုင်စသည်တို့နှင့်လည်း တည်၏။ ။ဟူသို။

ရှေးဦးစွာ"ကပ္ပိယကာရကော်"ကရောမ"ဟုဆို၍ ချအာပ်သောပဌမတိုင်သည် မင်္ဂါစေကာမျှ၊ ကြွင်းသော တိုင်တို့ ဂါသေးပါမူ-ဥဿာဝနန်တိုက ကုဋိမပျက်သေး-တည့်သေး၏ ဆိုလိုသည်။

ကုဋိမျက်ခြင်း အာဘွင့်။

၉။ ။သဇ္ဇေသု အပနိတောသု။ပ။သေသာ ဆဒနဝိဇ္ဇာမာတိ။

ကြွင်းသော အာလုံးစုံသော တိုင်တို့ကို ပယ်အပ်ကုန်သည် ဂါသော်။ ဥဿာဝနန်တိုကကုဋိပျက်၏..ဂေါနိသာဒိကကုဋိသည် အာရာမ်ဂါသော်ပျက်၏၊ သမ္မုတိကုဋိ, ဂဟပတိကုဋိ,တို့သည် အဓိုးပျက်သော် ပျက်ကုန်၏။ ။ သို့သော် အဓိုးအာနည်းငယ်ကျန်ပါမူ ကုဋိမပျက်။ သို့အတွက် ယခုကာလ ဝနိစသည် ဓိုးသော ကျောင်းများကို တဘန် ပြန်ဓိုးသောအခါ သတိပြုသင့်စွ။ ။ဟူလို။

ဥဿာဝနန်တိကာ ယာဝ ယာ ထမ္ဘာနံ ဥပရိဘိတ္တိပါဒေါ နိခနိတ္တာ ကတာ။ သာ သဇ္ဇေသု ထမ္ဘေသုစ ဘိတ္တိပါဒေသုစ အာပန်္နတောသု ဇဟိတဝတ္ထုကာ ဟောတိ။ဂေါနိသာဒိကာ ပါကာရဒ်ဟိ ပရိက္ခေပေ ကတေ ဇဟိတဝတ္ထုကာ ဟောတိ။ ။ဣတရာပန ဒွေ ဂေါပါနသိမတ္တံ ထပေတွာ သမ္ဗဿိံ ဆဒနေ ဝိနဋ္ဌေ ဇဟိတဝတ္ထုကာ ဟောန္တိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၄၂)

ဘုမိအာဘွင့် ပြီး၏။

၁၅-ဥပစ္ဆာဒေနဝတ် အာဘွင့်။ အိပ်ရာမွေ့ဆေးအခါ ပြုစာပ်သောဝတ်။

၁။ ။နိဿယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယေ။ပ။ယာဂုံကာဒီလေ ဒဒေသဒါ။

ဥပစ္ဆာယ်ဆရာ,နိဿယပဋိဿာဆရာကို မှီရှုနေသော သိလ:ကို ဒီးလွန် ချစ်သော တပည့်သည်၊ဥပစ္ဆာယ်ဆရာ အိပ်ရာမွေ့မထမီ၊ရှေးဦးစွာထ၍ ဘိနပ်ကိုရွတ်ပြီးလျှင် ကောင်းမွန်စွာ ပရိမဏ္ဍလ၊အဝန်းကျအောင် ညှိညှဉ်တ်စွာ ကိုယ်ဝတ်စဉ်ယ်တင်၍၊ ၁-အာလတ်,အပါး,ဒီးထူ, ဟူသော သုံးမျိုးသော ဒန်ပူကိုကင်ရာ၏။ဒီးကြောင် ဒန်ပူကို ဥပစ္ဆာယ်ဆရာသည် သုံးရက်တိုင်တိုင် ယူငင်သုံးစွဲ၏။ထိုဒန်ပူကိုသာ နွေစဉ်ကပ်ရာ၏။၂-ထိုနောက်မှကျန်ရှာသစ်တို့ရာ ရေနွေး,ရေဒေ,နှစ်မျိုးသောရေကိုသုံးရက်ပတ်လုံးကပ်ရာ၏။အကြောင် ရေကိုဆရာသည် သုံးဆောင်၏။ထိုရေကိုသာ နွေစဉ်ကပ်ရာ၏။ ၃-ရေ,ဒန်ပူကို

ကပ်ပြီးသော်၊ဝစ္ဆကုဋိသို့သွား၍ တံမြက်လှည်းရာ၏။ ၄-ဆရာသည် ဝစ္ဆကုဋိတက်ထတ်သော်၊ကျောင်းပရိဝုဏ်ကို တံမြက်လှည်းရာ၏။ ၅-ဆရာသည် ဝစ္ဆကုဋိမှမထွက်မီ၊ ကိုယ်သန့်ပြီးသောအခါ ထိုင်နေစရာနေရာကို ခင်းထားနှင့်ရာ၏။ ၆-အာကာယ်၌ ယာဂု ရှိပါမူ၊ယာဂုကို ကပ်ရာ၏။ ။ ဟူလို။ ။(ဂါထာအရာဖြစ်၍၊ ဒေဝသနံ-ကို ဧရှထား၍ ချဒ္ဒသိက္ခာဆရာ ဆိုပေသည်။)

ကာလသေဝ ဝုဋ္ဌာယ ဥပါဟနာ သြဗ္ဗိတွာ ဇကံသံ ဥဇ္ဇာရာသင်္ကံ ကရိတွာ ဒန္တကဋ္ဌံ ဒါဘဖွံ့ မုခေါဒကံ ဒါတဖွံ့။ အာသနံ ပညာပေတဖွံ့။သစေ ယာဂု ဟောတိ ဘာဇနံ ဓောဝိတွာ ယာဂု ဥပနာမေတဖ္ဗာ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၅၂)

ဆွမ်းခံသောအခါ ပြုအပ်သောဝတ်။

၂။ ။ပဇ္ဇောဝဇ္ဇံစရေဂါမေ။ပ။ကထေလောပါဟနံစိဝရေ။

၃-ယာဂုသောက်သော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား သောက်ရေကို ကပ်၍ ယာဂုခွက်ကိုယူကာ၊ရှိသေကောင်းမွန်စွာဆေး၍ သိမ်းဆည်း ထားအပ်၏။ ၈-ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ထသွားသည်ရှိသော် နေရာကို ခေါက်ယူသိမ်းဆည်းရာ၏။ ၉-ကျောင်းဦးအမှိုက်ရှိပါမူ၊တံမြက်လှည်းရာ၏။ ၁၀-ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ရွာသို့ဆွမ်းခံဝင်ပါမူ၊ အသစ်ဖြစ်သော သင်းဖိုင်ကို ပေးခြင်း၊ ၁၁-အာဟောင်းဖြစ်သော သင်းဖိုင်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း၊ ၁၂-ခါးပန်းကို ပေးခြင်း၊ ၁၃-အင်္ကျီကြီးကိုပေးခြင်း၊ ၁၄-သပိတ်ကို ဆေး၍ ရေအနည်းငယ်ထည့်၍ ပေးရခြင်း၊ ၁၅-ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည် ဆွမ်းခံရာသို့သိုက်ပါစေသိုပါမူ၊သပိတ်သင်္ကန်းကိုယူကာ ဆရာ၏နောက်မှ မနီးလွန်း,မဝေးလွန်း,ကောင်းမွန်စွာပြောဆို၍လိုက်ရခြင်း၊ ၁၆-ဥပဇ္ဈာယ် ဆရာသည် ဆွမ်းခံမှပြန်သည်ဖြစ်သော်၊ဧရှဒြီးစွာကျောင်းသို့ပြန်၍ နေရာခင်းခြင်း၊ ၁၇-ခြေဆေးရေ,ခြေဆေးအင်းပျဉ်,ခြေသုတ်အိုးခြမ်းတို့ကို ခြေဆေးရာနေရာ၌ ကောင်းစွာတည်ထားအပ်၏။ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာသည် ခြေဆေးပြီးလတ်သော်၊ထင်းခြေဆေးအင်းပျဉ်,ခြေပွတ်,အိုးခြမ်းတို့ကို သိမ့်မြှဲသိမ်းဆည်းထားအပ်ကုန်၏။ ၁၈-ဆွမ်းခံမှပြန်လာသော ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်း,သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်း,သင်းဖိုင်ဟောင်းကို ပေးခြင်း,

သင်းပိုင်သစ်ကို သိမ်းဆည်းခြင်း,လျှေးဝိုသောသက်နှံးကို အာနည်းငယ်နေပူ လွှမ်းရခြင်းစသော ဝတ်ပြုကိုးပြုဒုပ်၏။ ။ဟူလို။ ။(ရုန္ဒသိက္ခာဆရာကား၊ ၎င်းဝတ်တို့ကို အာကျဉ်းချုံး၍ ဂါထာစီကုံးရေးထားပေ၏၊)

ယာဂုပီတာသာ ဥဒကံဒတွာ ဘာဇနံ ပဒ္ဓိဂ္ဂဟေတွာ။ပ။သစေ ဗိဝရံ သိန္ဓုံ ဟောတိ၊ မုဟုတ္တံ ဥဏ္ဍေ ဩတာပေတဗ္ဗံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၅၂)

ဝစ္စကုဋိဝတ်စသည် အာဘွင့်။

၃။ ။ပရိဘောဇနီယပါနီယာ။ပ။ဗုနုပညာပနေတထာ။

၌ခြံဆေး၌, ချိုး၌, တည်ထား၌ခြင်း၊သောက်ရေပေး၌ခြင်းဟူသောသုံး၌, သောက်ရေနှင့်ဆိုင်သော ဝတ်ကိုကျင့်ရ၏။ ကျင်ကြိုးအိမ်, ကျင်ငယ်အိမ် တို့၌ တံမြက်လှည်းခြင်း, သန့်သက်၌ တည်ခြင်း-စသော ဝတ်ကို ကျင့်ရ၏။ကျောင်းကိုသုတ်သင်၊သာအခါ၊ရှေးဦးစွာ သပိတ်သက်နှံးတို့ကို ထုတ်၍ သင့်ရာ၌ထားခြင်းစသော ဝတ်ကိုကျင့်ရ၏၊ ၊ကျောင်းမှထုတ်၍ သုတ်သင်ပြီးသော ခြေအခင်း,ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်စသည်ကို တာဝန် ရှေးအတိုင်းခင်းထားရခြင်းစ့သောဝတ်ကို ထိုအဝဂ္ဂကျင့်ရ၏။ ။ဟူလို။ (ဤရုန္ဒသိက္ခာ ဆရာပြုဝတ်များကား အာကျဉ်းမျှသာဖြစ်၏။ အာကျယ်ကို မဟာဝဂ်ပါဠိတော်၌ ရှုလင့်ကုန်။)

ဥပဇ္ဈာယော ပါနိယေန ပုဏ္ဏိတဇ္ဇော။ဝစ္စကုဋိ ဥဿံပါ ဟောတိ ဝစ္စကုဋိ သမ္မဇ္ဇိတဗ္ဗာ။ငိဟာရံ သောဓေန္တေန ပဒ္ဓမံ ပတ္တစိဝရံ နိဟာရိတွာ ဇကေမန္တံ နိက္ခိပိတဗ္ဗံ။ ။မဟာဝဂ်ပါဠိတော်။(၅၄-၅၅)

ဒန်ပရေနေရာ၌ ပြုဒဗ်သောဝတ်။

၄။ ။နုပဇ္ဈါဒေယျသောဓေန္တော။ပ။သာမန္တာဝသယနာသနံ။

ကျောင်းကိုသုတ်သင်သော ရဟန်းသည် လေညာ၌ဂုင်း၊ ရဟန်းတို့ စည်းဝေးရာအပြင်၌ဂုင်း၊သောက်ရေအိုး၏ အနီး၌ဂုင်း၊ခြေအခင်း, ညောင် စောင်းစသော အိပ်ရာနေရာကို မခါအပ်။ ။ဟူလို။

နုပါဇ္ဈိယသမန္တာ သေနာသနံ ပဒ္ဓေါဒေတဗ္ဗံ။ပ။ အဓောဝါတော သေနာသနံ ပဒ္ဓေါဒေတဗ္ဗံ။ ။ဟူ၌ဝဂ်ပါဠိတော်။ ။(၃၄၇)

ဝိသဘာဂပုဂ္ဂိုလ်၌ မပြုအပ်သောဝတ်။

ရေချိုးရာ စသည်၌ ပြုအပ်သောဝတ်။

၅။ ။နှာနေ့ နှာတာသာ ကာတဗ္ဗေ။ပေ။ရေဒန္တောဝဝ နဓေဒ္ဓိတော။

ရေချိုးရာ၌၊ ချေးတွန်းခြင်းဝတ်ကို သိလက်ခံချစ်သော တပည့်သည် ပြုအပ်၏ ရေချိုးပြီးသောဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား ကိုယ်မှရေသုတ်ခြင်း, သင်းပိုင်ပေးခြင်း, စသောဝတ်ကို ပြုအပ်၏။ရေချိုးလတ္တံ့သည်ရှိသော်၊ ရေမူ, ရေနှစ်မျိုးတွင်၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၊အာလိုရှိရာကို ရှောင်ဦးစွာ စိမ်ကားသောဝတ်ကို ပြုအပ်၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ ဆိုးရည်ကျိုခြင်း, သက်နှံးဖွပ်ခြင်း, သက်နှံးချုပ်ခြင်းတို့၌ ကျိုချင်း, ဖွပ်ခြင်း, ချုပ်ခြင်း, ကြောင့်ကြပြုခြင်း ဝတ်ကို ကိုယ်ဘိုင် ပြုသကဲ့သို့ ပြုအပ်၏။သက်နှံးဆိုးသော ရဟန်းသည် သက်နှံး၌ ဆိုးရည်ပေါက်သည် ကျစဉ် အာရပ်တပါးသို့ မသွားအပ်။ ။ဟူလို။ ။ (သာဂကပေါ်ပြီ။)

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား မပန်ကြားဘဲ မပြုအပ်သောဝတ်။

၆။ ။ကေစ္ဆဿ အနာပုစ္ဆာ။ပေ။ဟရိတ္ဗာစရန္တု ကိန္တုနံ။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို မပန်မူ၍ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၏ ဝိသဘာဂအနုဝတ္တကာမဝေရီဖြစ်သော အချို့သော ရဟန်းအားဖိမိ သဝိတ်သက်နှံးကိုင်း, တစုံတရာသော ပရိက္ခရာကိုင်း, မပေးရာ။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား မပန်ကြားမူ၍ ဝိသဘာဂဖြစ်သော အချို့သောရဟန်း၏ သဝိတ်,သက်နှံးကိုင်း, တစုံတရာသော ပရိက္ခရာကိုင်း,မယူရာ။ ။ဟူလို။

ဝိသဘာဂပုဂ္ဂိုလ်၌ မပြုအပ်သောဝတ်။

၇-၈။ ။ကေစ္ဆံ ပစ္ဆိတော ကာတုံ။ပေ။အနာပုစ္ဆာ နံ ဝန္ဒိတုံ။

ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာကို မပန်မူ၍၊အချို့သော ရဟန်းကို ဖိမိ၏နောက်လိုက်ရဟန်းပြုခြင်းငှါလည်း၊ဝိသဘာဂဖြစ်သော ရဟန်း၏နောက်မှ ဖိမိသို့က်ခြင်းငှါလည်း၊ ထိုဝိသဘာဂဖြစ်သော ရဟန်း၏ ဆွမ်းကို ဖိမိဆောင်ခြင်းငှါလည်း၊ ထိုဝိသဘာဂရဟန်းကို ဖိမိ၏ဆွမ်းကိုဆောင်စေခြင်းငှါလည်း၊ ထိုဝိသဘာဂရဟန်းကို ဖိမိ၏ သံဝိတ်ဖုတ်ခြင်းစသော အမှုကြီးငယ်ကိုလည်း၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော ပရိကံကိုလည်း၊ ဆံရိတ်ခြင်းကိုလည်း၊ ပြုစေခြင်း, ထိုဝိသဘာဂရဟန်း၏ဆံရိတ်ခြင်းစသော ပရိကံကို ဖိမိပြုခြင်းငှါလည်းမအပ်။ ။ဟူလို။

၉။ ။ဂါမံသုသာနံ နိဿီမံ။ပ။အနာပုစ္ဆာ နံ ဝဋ္ဋတိ။

ဥပစ္ဈာယ်ဆရာကို မပန်မူ၍ ရွာသို့ဂင်း, သုသာန်သို့ဂင်း, ဥပစာသိမ်သို့ဂင်း,အာရုဝ်တပါး်သို့ဂင်း,မသွား်အာပ်။ဥပစ္ဈာယ်ဆရာကို့ မပန်မူ၍၊ပိသဘာဂရဟာန်းအား သိမ်တွင်း်၌ ဆံ့ရိတ်ခြင်း,ဝိသဘာဂရဟာန်းဆံကို့ မိမိရိတ်ခြင်းကို မပြုအာပ်။ ။ဟူလို။

အရုတ် စသည်ဖြစ်သော ဆရာအား၊ ပြုအပ်သော ဝတ်။

၁၀။ ။ဥပ္ပန်နံ အရုတ်ီ ဒ်ဒ်ီ။ပ။သံဃယဘ္ဂေသု ကမ္မေသု။

ဥပစ္ဈာယ်ဆရာ၌ဖြစ်သော မပွေ့လျော်ခြင်းကိုဂင်း,မှား်သော အယူကိုဂင်း, အလိုအလိုဖြစ်မှ ကုက္ကုစ္စကိုဂင်း, ပယ်ပျောက်ရာ၏။ သံဃာနှင့်စပ်ကုန်သော ပရိဝါသ်,တဇ္ဇနီယ,စသော ကံတို့၌၊အား်ထုတ်မှ ကြောင့်ကြစိုက်ခြင်း လုံ့လကိုပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

၁၁။ ။ဂိလာနေ့စ သုပဋ္ဌေယျ။ပ။အနာဒရေနံ ဒုက္ကဋန်္တိ။

နာသော ဥပစ္ဈာယ်ဆရာကိုလည်း ကောင်းစွာ လုပ်ကျွေးရာ၏။ ထို ဥပစ္ဈာယ်ဆရာတို့၏ အနာမှထခြင်းကို အာရုဝ်တပါး်သို့ သွား်လိုငြား်သော်လည်း စောင့်စား်ငံ့လင့်ရာ၏။ ထိုဆိုအာပ်ပြီး်သမျှ အာလုံး်ရုံသော ဝတ်ကို ကျန်းမာလျက် မပြုခြင်း်ကြောင့်ဂင်း,ပြုလျက်ပင် မရှိသေခြင်း်ကြောင့်ဂင်း, ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

အနာဒရေန အာဂေ်ရော်ဿသ ဝတ္တဘေဒေ ဒုက္ကဋံ။ ။မဟာဝါ-
အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၅)။ ။အနာဒရေနာတိ ဝတ္တကရဏာသာ
အာနာဂေ်ရေန။ ။ဂင်း်ယောဖနာပါဠ်။ ။(၁၆၈)

ဥပစ္ဈာယ်ဆရာဝတ် အာဘွင့် ပြီး်ပြီ။

၁၆-ဝစ္ဆကုဋိ,ပဿဝဝကုဋိဝတ် အာဘွင့်။

၁။ ။နံ ကရေ့ယျာယ်ထာဝုဇ်။ပ။နာနာကိစ္စာ လန္တိတိ။

သိတင်း်ကြီး်အစဉ်ဖြင့် ကျင်ကြီး်,ကျင်ငယ်,ကို မပြုအာပ်။ ရောက်သော အာစဉ်ဖြင့်သာလျှင် ကျင်ကြီး်အိမ်, ကျင်ငယ်အိမ်တို့သို့ဂင်း၊ ရေချို်းအိုင်သို့ဂင်း၊သွား်အာပ်၏။ ။ဟူလို့။

နဘိက္ခဝေ ဝစ္ဆကုဋိယာယထာဂုဖုံဝစ္ဆောကာတဇ္ဇော။ ယောကရေ
ယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋသ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဂတပဋိပါဋိယာ
ဝစ္ဆံ ကာတုံ။ ။စူဠဝဂ်ပါဠိတော်။ ။(၃၅၀)

၂။ ။ပဉ္စင်္ဂသမန္နာဂတော ဘိက္ခု၊ပ၊ပါဒကာသေ္ခဝ သဉ္ဇိတော၊

သင်းဝိုင်ကိုပင့်၍ဝစ္ဆကုဋိသို့မဝင်အပ်။အာဆေဝဘလျင်လည်းမဝင်အပ်။
ချောင်းညံ့၍သာလျှင် ဝင်ရာ၏။ကျင်ကြီးသွားရာ၌ ခင်းထားသော ခြေနင်းခဲ
သားလျှင် ရပ်၍ သင်းဝိုင်ကို ပင့်ရာ၏။ ၊ဟူလို။

နာတိသဟာသာပဝိသိတဗ္ဗာ နဥစ္ဆိဋ္ဌတွာ ပဝိသိတဗ္ဗာ။ ဗဟိဒ္ဓတေနဥက္ကာ
သိတဗ်ံ။ဝစ္ဆပါဒုကာဓသ ဋ္ဌတေန ဥစ္ဆဋ္ဌတဗ်ံ၊ ။စူဠဝဂ်ပါဠိတော်။(၃၅၁)

၃။ ။နု ကာရေ နိဇ္ဇုနံ ဝဒ္ဓံ။ပ။နု ကာရေယျာဘယံ ဗဟိ။

ညည်းတွားလျက် ကျင်ကြီးကိုမပြုအပ်။ဒန်ပူကိုစား၍လည်းကျင်ကြီးကို
မပြုအပ်။ကျင်ကြီးတွင်း,ကျင်ငယ်ကြောင်းတို့၏ အပါဒ်၌ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်
နှစ်ပါးကို မပြုအပ်၊ ။ဟူလို။

နနိဇ္ဇုနေနာနု ဝစ္ဆော ကာတဗ္ဗော၊ နဒန္တကဋ္ဌံ ခါဒေနေနာနု ဝစ္ဆော
ကာတဗ္ဗော၊နု ဗဟိဒ္ဓါ ဝစ္ဆဒေါကိယာ။ပ ပဿာဝေါ ကာတဗ္ဗော။ ။
စူဠဝဂ်ပါဠိတော်။ ။(၃၅၁)

၄။ ။ကူပေကဋ္ဌံ နု ပါတေယျ။ပ။နုဗာဟာဒ္ဓါပိ ဓောဝယေ။

ကျင်ကြီးတွင်း၌ ကနုတံကို မချအပ်။ ကျင်ငယ်ကြောင်း၌ တံသွားကို
မထွေးအပ်။ ကြမ်းသော ကနုတံဖြင့် မသုတ်ရာ။ ကျင်ကြီးအိမ်၌ မစင်
လိမ်းကပ်သည်ကိုလည်း ဆေးရာ၏။ ၊ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ၊နုဘဝလေခဝယျ ဗဓျသေ အာရ၊ကနုတံသည်။ ။နု ဖရု
သေန ကဋ္ဌေနာတိ ဖါလိဘကဋ္ဌေနဝါ ခရေနာဝါ ဂဏ္ဌိကေနာဝါ ကဏ္ဏကေနာဝါ
သုသိရေနဝါ ပူတိနာဝါ နု အာဝလေခိတဗ်ံ။ ။စူဠဝဂ်အဋ္ဌကထာပါဠိ အာရ၊
"ကွဲ,ကြမ်း,ဆစ်,ဖု၊ ဆူး,ခေါင်း,ပု၊ ကနုမအာဝင်ခြောက်"လက်ဝှေ့ အညှိ၊
မအာပ်သော ကနုတံ ခြောက်မျိုးကို သိအပ်၏။

နု ပဿာဝဒေါကိယာ ခဋ္ဌော ကာတဗ္ဗော၊နု ဖရုသေန ကဋ္ဌေန
အာဝလေခိတဗ်ံ။ နု အာဝလေခနကဋ္ဌံ ဝစ္ဆကူပမှိ ပါတေတဗ်ံ။ ။
စူဠဝဂ်ပါဠိတော်။ ။(၃၅၁)

၅။ ။နှ နီးကွမဲယဟျ သဟဿာ။ပ။ဥဋ္ဌာပဠ္ဍ ဝိသာခယော်ဘိ။

အားဆောတလျင် ဝစ္ဆကုဋိမှ မတွက်ရာ။သင်းပိုင်ကိုပင့်၍ မသွက်ရာ။ စပ်စပ်အာသံဖြည်အောင် ပြု၍ သန့်သင်္ဃရေ မဆေးရာ၊ အာမိုက် ဂိုပါမူ သုတ်သင်ရာ၏။ ။ဟူလို၊

နှာတိ သဟာသာ နိုကွမိတဗ္ဗံ။ နဉ္ဘာဇ်ိတွာ နိုကွမိတဗ္ဗံ၊ နှ စဟုစဟု ကာရကံ အာစမေတဗ္ဗံ။ သစေ ဝစ္ဆကုဋိ ဥပဟတာ ဟောတိ ဓောဝိတဗ္ဗာ။ ၊စူဠဝါပါဠိတော်။ ။(၃၅၁)

ဝစ္ဆကုဋိ ပသာဝကုဋိဝတ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၁၇-အာပုစ္ဆာကရဏ ပန်ကြားခြင်းအာဘွင့်။

၁။ အနုဇ္ဈိဋ္ဌောဝ ထေရေန။ပ။နှ ပုစ္ဆိနဒ္ဓ ဝိသဇ္ဇေ။

သိတင်းကြိုး သံဃမထေရ်သည် မဘိုက်တွန်းအပ်ပါဘဲ၊ သိတင်းငယ် ရဟန်းသည် ပါတိမောက်ကို မပြရာ။တရားကို မဟောရာ။ပြဿနာကို မမေးရာ။ဖြေလည်း မဖြေရာ။ဟောပြော မေးဖြေသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏- ။ဟူသို။

နဘိက္ခဝေ သံဃမဇ္ဈေ အနုဇ္ဈိဋ္ဌေန ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ။ပ။ဓမ္မော ဘာသိတဗ္ဗော။ပ။အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။(၁၄၀-၂)

၂။ ။အာပုစ္ဆိတ္ထာ ကထေန္တာသဿ။ပ။ဘဉ္ဇန္တေစာနံမေဘဇ္ဇတော။

သိတင်းကြိုးကိုပန်၍ တရားဟောသောရဟန်းအား သိတင်းကြိုးထက် သိတင်းကြိုးသည် တဘန် လာပြန်သော်၊တဘန် ပန်ခြင်းကိစ္စမရှိ။ဆွမ်းစား စရပ်၌ အာလှူရှင်ဘောင်းပန်၍ တရားအနုမောဒနာ ပြုသောရဟန်းငယ်အား လည်း ပန်ကြားဘွယ် ကိစ္စမရှိ။ ။ဟူလို။

ယဒိအနာဂတေသဝ သံဃတ္ထေရေ မဋ္ဌသဝနံ အာဂစ္ဆေ၊ပုန အာဂတောထပေတွာ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ။ သစေ ပန မနုဿာ အာဂန္တွာ ဂုစိကေန ဂဏေန အနုမောဒနံ ကာရေန္တိ။နေဝ တာသ အနုမောဒတော အာပတ္တိ။ ၊စူဠဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၀၄)

၃။ ။ဝသန္တောဝ အနာပုစ္ဆာ။ပ။ပရိပုစ္ဆိတ္ထ နောဒဒေ။

သိတင်းကြိုးနှင့်တကွကျောင်းငယ်တဆတည်းခိုနေသော သိဘင်းငယ်သည်

သိတင်းကြီးကိုမပန်ကြားမူ၍ မသရဏ္ဏာယသ်ရာ။ပါဠိသင်ခြင်း, အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုလည်းမပေးရာ။ဝါ၊မပြုအာပ်။ ။ဟူလို။

သစေ ဝုဏ္ဏေန သဒ္ဓိ ဇကေဝိဟာရေ ဝိဟရတိ။ နဝုဏ္ဏော အနာဝုဿော ဥဒ္ဒေသော ကာတဗ္ဗော နပရိဝုဿော ဒါတဗ္ဗော။နသဇ္ဈာယော ကာတဗ္ဗော။ ။ စူဠဝါပါဠိတော်။ ။(၃၄၉)

၄။ ။ဓမ္မံနဘာသေယျိပံ။ပ။ဝိဝရေယျထဇေယျ။။

သိတင်းကြီးနှင့်အတူနေသော ရဟန်းငယ်သည် သိတင်းကြီးကိုမပန်ဘဲ၊ တရားကိုမဟောရာ။ဆိုမိုးကိုမညှိထွန်းရာ။ ထွန်းပြိုးသော ဆိုမိုးဟိုလည်း မငြိမ်းရာ၊ လေသာတံခါးရွက်ကိုဖွင့်, တို့က်ခန်းတံခါးရွက်ကိုဖွင့်မဘွင့်ရာ။ ဖိတ်လည်း မဖိတ်ရာ။ ။ဟူလို။

နဇေ္ဈော ဘာသိတဗ္ဗော။ နပဒဒေါ ကာတဗ္ဗော။ နပဒဒေါ ဝိဇ္ဈာပေတဗ္ဗော။နဝါတာပါနာ ဝိဝရိတဗ္ဗာ။နဝါတာပါနာ ထကေတဗ္ဗော။ ။ စူဠဝါပါဠိတော်။ ။(၃၄၉)

မှတ်ချက်။ ။ဤဂါထာ၌ ဒီဇ္ဈာပေ-ဟူသောပုဒ်ကား၊ဝိ-ရှေးရှိသော ဈာပေဘာ်၊လောင်ကျွမ်းခြင်း, ဒဒုနက်ဟော၊ ဝိ-သဒ္ဒါကား၊ ဒေတွထွဇဗာဟကဖြစ်၍၊ဤ၌မူ၊မလောင်ကျွမ်းခြင်း,ငြိမ်းဖြခြင်းအနက်ကို ဟောဏ်။ပါဠိတော်၌မူ၊ဝိဇ္ဈာပေတဗ္ဗော....ဟု၊ဈာ-၌ အာသရနှင့်ဝိုဏ်၊ ဤသိကၡာပုဒ်၌မူ- ''ဝိဇ္ဈာပေ''ဟု ဝိုဏ်။ဆန်းကြောင့် ဈ-၌ အရသဖြစ်ဟာနဝိုဏ်။

ထကေယျ....ဟူသောပုဒ်ကား၊ ထက-ဓာတ်၊ ပိဒဟာနတ္ထဝ်စီ၊ ဇယျံ ဝိဘတ်တည်း။အာ၌ျိစာတို့၌၊ထကွေယျ-ဟုကသံဃဂ်နှင့် ဝိုတတ်ဏ်။ဘုဝါဒိ, ဖျဝေဒိ,ရုပ်ဖြစ်၌မသင့်။ ။ကစ္စာဂ်ဳ-ဏ်အာရ၊

''သေနာသနဝတ္ထေ ဒွါရံနာမ ယာဝဇ္ဇံ မဟာဝဏ္ဏံ၊
တာဝမ္မာ တဋ္ဌ အာဝုဿန ကိစ္စံ နတ္ထိ''။ ။

စူဠဝါအာဋ္ဌကထာ၊ လာဝိုသဖြင့် တို့က်ခန်းတံခါးကိုသာ ယူအပ်ဏ်။။လေသွန်တံခါး,တို့က်ခန်းတံခါးများမှာ၊ပန်ကြားရှိသော ဖွင့်ခြင်း,ဝိတ်ခြင်း တို့ကိုပြုအပ်ကုန်ဏ်။။အဝင်ဝတံခါးကြီးမှာမူကား၊ အများသုံးဆောင်သော တံခါးဖြစ်၍၊ပန်ကြားဘွယ်ကိစ္စ မရှိ-ဟုမှတ်။

၅။ ။စက်မေစက်မနော်ဘဲ။ပ။ကာဏ္ဍေနေနံ နဃဇုံယေတိ။

စကြံတရုတည်းခွသိတင်းကြီးနှင့်တကွ စကြံသွားသော ရဟန်းငယ်သည် အကြင်အခါရပ်ခွ သိတင်းကြီးဂိုဏ်၊ ထိုသိဘင်းကြီး ဂိုရာသို့ ခွေရှဲမျက်နှာပြု၍ လှည့်လည်ရာဂိုဏ်၊ ထိုသိတင်းငယ်သည် ထိုသိတင်းကြီးကို ကိုယ်ဝတ်သက်နှံးကြီးဖြင့် မထိခိုက်,မထိပါးစေရာ။ ။ဟူလို၊

သစေ ငဖော့နဲ သင်္ခိဳ ဂကေစက်မေ စက်မတိ၊ယေနဂုဖော၊တေန ပရိဝတ်တိတဗ်ဲ့။ ။နစ ငဖော သံဃာဒိုက်ကြွေန ဃနွေတဖွေ၁။ ။ စူဠ္ဍဝါပါဠိတော်၊ ။(၃၄၉)

အာပုစ္ဆာဂကရဏာအာဘွင့် ပြီး၏။

၁၈-နဋ္ဌအာဘွင့်။ အဝတ်မပါ မသွားလာရခြင်း။

၁။ ။နုဂွေါမဂ္ဂံဝဇေဘာဂ္ဂေ။ပ။ဝဇ္ဇေဝန္ဒေဝန္ဒာပယေယျဝါ။

အဝတ်မဝတ်သောရဟန်းသည်ခရီးကို မသွားရ။စားဘွယ်ကို မစား ရ၊သောက်ဘွယ်ကို မသောက်ရ။ ခဲဘွယ်ကိုမခဲရ။ လျက်ဘွယ်ကို မလျက်ရ။မိမိလည်းမခံရ၊သူတပါးကိုလည်းမပေးရ။မိမိလည်း ဂိုမခိုး ရ။ သူတပါးကို ဂိုမခိုးစေရ။ဝါ၊ဂိုခိုးမခံရ။ ။ဟူသို၊

နဲ ငတွေဝ နဂွေန ဂန်ဆုံဗ်ဲ့"ယော ဂငွေ့ယျ။အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။(၂၇၄)။ ။နဘိက္ခဝေ နဂွေန နဂွေါအာဘိဝ်ဒေတဗွေ၁။ပ နဲ နဂွေန ခါဒိတဗ်ဲ့၊ နနဲဂွေန ခံါဒါပေတဗ်ဲ့။ နနဲဂွေန သာယိဘဗ်ဲ့၊နနဲဂွေန ပါတဗ်ဲ့ ။ယော ပိဝေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠ္ဍဝါပါဠိတော်၊ ။(၂၂၉)

အဝတ်မပါ မပြုရခြင်း။

၂။ ။ပရိက်ခဲ့နုက်ခရေယျ။ပ။ဆ္ဆာဒိသဒ္ဒဋ္ဌကိုယာဘိ။

အဝတ်မပါသောရဟန်းသည် ချေးတွန်းခြင်းစသော လက်မှုစသည်ကို မိမိလည်းမပြုရ၊သူတပါးကိုလည်း မပြုစေရ၊အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း, ရေချိုးရေစဉ်ကုံအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း,ခေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း, သုံးပါးတို့တွင်၊ဓာတုံအိမ်,ရေ,နှစ်ပါးသောဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့သည်၊ချေးတွန်းခြင်းစသော လက်အမှုစသည်၌အပ်ကုန်၏။အဝတ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည် အလုံးစုံသောသွားခြင်း, စားခြင်း,စသည်၌ အပ်၏။ ။ဟူလို။

နဲ နဲဂွေနဲ နဲဂွသည သဂိကမ်ဲ ကာတာဗ်ိဳ။နဲနဲဂွေနဲ နဲဂွသည ပဂိကမ်ဲ ကာရာ ပေတာဗ်ိဳ။ ။စူဠ္ဍဝါပါဠိတော်။ ။(၂၂၉)။ ။အာနဲဇာနာဝိ ဘိက္ခဝေ တိဏဿ ပဒိဏ္ဍာဒိယော-ဇနဲ္တာဝဃရပဒိဏ္ဍာဒိ, ဥဒကပဒိဏ္ဍာဒိ, ဝတ္ထုပဒိဏ္ဍာဒိတိ။ ။စူဠ္ဍဝါပါဠိတော်။ ။(၂၃၀)

ဇနဲ္တာဝဃရပဒိဏ္ဍာဒိစ ဥဒကပဒိဏ္ဍာဒိစ ပဂိကမ်ဲ ကရောနဲ္တသဝ ဝဠူတိ။သဝသဝသု အာဘိဘဒါဒနာဒိသု နဝဠူတိ။ ဝတ္ထုပဒိဏ္ဍာဒိ သဗ္ဗ ကမ္မေသု ဝဠူတိ။ ။စူဠ္ဍဝါ-အာဠဝကထာ။ ။(၄၄)

နဂွအာဘွင့် ပြီးပြီ။

၁၉-ရေချိုးခြင်း အာဘွင့်။

၁။ ။နဓနာယေယဿုထရောနံ။ပ။မဋ္ဌကုစ္ဆိရနာမဓေယ္ယေ။

မထေရ်ကြီးတို့၏မျက်နှာရှေး၌ ဂူရုအာရပ်၌ရင်း, ရေညာ၌ရင်း, ရေမချိုးရာ။ထိုမှတပါး ရေမှာဂက်သော သိတင်းငယ်သည် ရေသို့သက်ဆင်းကုန်သော သိတင်းကြီးတို့အား ခရီးကိုရှောင်လွှဲ၍ ပေးရာ၏။ ။ဟူလို။

နဲ ထေရာနံ ဘိက္ခ။နံ ပုရတော နဟာယိတဗ်ိဳ့။နဥပဂိတော နဟာယိတဗ်ိဳ့။နဟာတေန ဥတ္တရန္တေန သြတရန္တာနံ မဂ္ဂေါ ဒါဘဇ္ဇေါ။ ။စူဠ္ဍဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၃၅၀)

မဒ္ဓမဝိသော ရေချးပွတ်ခြင်း အာဘွင့်။

၂။ ။ကုဋ္ဌဥ္ဆုမ္ဘတရဋ္ဌာနေန။ပ။ကုရဝိန္ဒကသုတ္တိယာ။

ရေချိုးသောရဟန်းသည် အုဋ်နံရံ,ကျောက်နံရံ,သစ်နံရံ. ရေချိုးဆိပ်၌ စိုက်ထားသောတိုင်,သစ်ပင်,သစ်ပျဉ်ကဲ့သို့ ရွေ၍ တက္ခစ်ရေး, ရှစ်ကွက်ရေး,သဏ္ဌာန်ထု၍ ရေချိုးဆိပ်၌ စိုက်ထားသောပျဉ်၌ ကိုယ်ကိုမပွတ်ရာ။ သစ်မြေက်လက်ဖြင့်ဂုင်း, မှတ်ကျောက်မှန့်ကို ချိပ်ဖြင့်ဘွဲ့လျက် အသုံးပြု၍ ချည်ဖြင့်သိသော ချေးတွန်း,ချေးပွတ်ဖြင့်ဂုင်း,မပွတ်ရာ။ ။ဟူလို။

နဲ ဘိက္ခဝေ နဟာယမာနေန ကုဋ္ဌေ ကာယော ဥဿံသေတဗ္ဗော။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။နဲ ဘိက္ခဝေ နဟာယမာနေန ထဇ္ဇေ ကာယော ဥဿံသေတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။နဲ ဘိက္ခဝေ နဟာယမာနေန ဘိက္ခုနာ ရုက္ခေ ကာယော နဥဿံသေ တဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။နဲ ဘိက္ခဝေ

အာနဉ္ဇာနေ နဟာယိတပ္ပံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။နဘိက္ခဝေ ဂန္ဓပ္ပဟာတ္ထေန နဟာယိတပ္ပံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။နဘိက္ခဝေ ကုရုဝိန္ဒက သုတ္တိယာ နဟာယိတပ္ပံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠ္ဒဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၁-၂)

၃။ ။မဇ္ဇကေနာညမညံဝါ။ပ။ဝဋ္ဋဝဋ္ဋီစဝဋ္ဋတိ။

မကရ်းသွားထု၍ ထွေးခံခြေသဏ္ဌာန်ပြုသော၊ဝါ-နွေးသွားစိတ် ပြုအပ်သော ချေးပွတ်ဖြင့်ဂုင်း,အာချင်းချင်းကိုယ်ဖြင့်ဂုင်း, မပွတ်ရာ။ အိုးကွဲ,အုဉ်ခဲတို့သည်ဂုင်း, ပုဆိုးကျစ်သည်ဂုင်း, အာလုံးစုံနှာ-မနာသော ရဟန်းတို့အား ကျောက်ကုန်းကို ချေးတွန်းခြင်းကို ပြုခြင်းငှါအပ်၏။ ။ဟူလို။

နဘိက္ခဝေမလ္လကေန နဟာယိတပ္ပံ ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။အာနဉ္ဇဝနာပတိ ဘိက္ခဝေ ဥက္ကာသိကံ။ ။စူဠ္ဒဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၃)။ ။ဇုဉ္ဇကဝတ္ထုံ ပန ကပါလဝတ္ထုံဝါ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂုင်း-အာဠာကဋဝါ(၃၈)

အစ်သောချေးပွတ် ခြေပွတ် အာဇွင့်။

၄။ ။သဇ္ဇုသံပုထုပါဏိစဝါ။ပ။ကပ္ပန္တိ့ပါဒဃံသနေတိ။

ဖြန့်သောလက်ဖြင့်လည်းအာလုံးစုံ နှာ,မနာသောရဟန်းတို့အားကျောက် ကုန်းကို ချေးတွန်းခြင်းငှါ အာပတ်ဖြစ်၏။နှာသော ရဟန်းအားကား မကရ်းသွား မသုမူ၍ ပြုသောချေးပွတ်သည်လည်း အာပတ်ဖြစ်၏။ကျောက်ခဲ,ပင်လယ်ရေမြုပ်, အိုးကွဲတို့သည် ခြေကိုပွတ်ခြင်းဌာန အာပတ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

အနဉ္ဇဝနာပတိ ဘိက္ခဝေ ပုထုပါဏိယံ။ ။အနဉ္ဇဝနာပတိ ဘိက္ခဝေဂိလာနသ အာကတမလ္လကံ။ ။(၂၁၃)။ ။အနဉ္ဇဝနာပတိ ဘိက္ခဝေ တိတ္ထေသာ ပါဒဃံသနိယော သက္ခရံ,ကထလံ,သမုဒ္ဒဖေဏကံ။ ။စူဠ္ဒဝါ-ပါဠိတော်။(၂၃၈)

နှာနှကပ္ပအာဇွင့် ပြီး၏။

၂၀-အဝန္ဒိယအာဇွင့်။ ဂိုဏဝရိုးအပ်ဆေးသာသူ။

၁။ ။ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နေ။ပ။ပဏ္ဍကေဘေဒအဝန္ဒိယောတိ။

အာပတ်ကို မကျခြင်း,အာပတ်ကို မကုခြင်း,မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်း ကြောင့် နှင်ထုတ်အပ်သောပုဂ္ဂိုလ်သုံးယောက်ကိုဂုင်း၊ ပဉ္စင်းမပုတ်သော သူ,အာယူအားသိုးအခြားဖြစ်၍ ပေါင်းဘော်သော သိတင်းကြိုး, အမွေဝါဒိရဟန်း,မိန်းမတို့ကိုဂုင်း၊ သိတင်းငယ်ရဟန်းကိုဂုင်း၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်ဒွိတည်သောရဟန်းကဲ့ဂုင်း၊ပဏ္ဍာက်ကိုဂုင်း၊ ဂိုဏဝရိုးအပ်ကုန်။ ။ဟူလို။

ဒသယိမေ ဘိက္ခဝေ အာဝဿိယာ ပုရေ ဥပသမ္ဗန္နေန ပစ္ဆာ ဥပသမ္ဗန္နော အာဝဿိယော။ အနုပသမ္ပန္နော အာဝဿိယော။ပ။ အန္တာနာရဟော အာဝဿိယော။ဣမေ ခေါ ဘိက္ခဝေ အာဝဿိယာ။ ။စူဠဝါ-ပါဠိတော်။

အာဝဿိယအာဘွင့် ပြီး၏။

၂၁-စဉ်ဘဏ္ဍာင့်။ အစ်ဧသာသားရေများ။

၁။ ။ဓိဂါဇေဠ္ဍကာစမ္မာနိ။ပ။ကုရုဂ်ိဓိဂဇာတိကာ။

သမင်, ဆိတ်ဖြူနှစ်မာ, ဆိတ်ကုလား, တို့၏ အရေတို့ကို သုံးဆောင်ခြင်းငှါ အာပ်ကုန်၏။ ထိုင်, ဇော်ဝိမည်သော သား, ချေ, ဆတ်, သမင်ပျံ အောက်မား တို့သည်လည်း သမင်မျိုးတို့ပင် ဖြစ်၍ အာပ်ကုန်၏။ ။ဟူသို့။

အာနုဇဝနာပိ ဘိက္ခဝေ သဇ္ဇုပနိဿိတေသု ဇနပဒေသု စမ္မာနိ အာဟရဏာနိ၊ဇဋ္ဌကစမ္မံ, အဇစမ္မံ, ဧဏစမ္မံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၅)

ဧဏစမ္မေ- ဇော်ဝိဂေါ, ဝါတဧဏိဂေါ, ပသဒဧဏိဂေါ, ကုရုဝိဧဏိဂေါ, ဧဏမာဒ္ဒ ကော, ရောဟိတဧဏိဂေါတိ ဇတေသံ ယေဝ စမ္မာနိ ဝဋ္ဋန္တိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၃၃)

မအပ်သော သားရေများ။

၂။ ။အနုညာတံ ဘိက္ခဝေ ယာဝအဇ္ဇတဂ်ဂါ။ပ။သဗ္ဗကပ္ပဝတ္တမာနိသန္တိ။

ခွင့်ပြုအပ်သော သမင်, ဆိတ်, သိုး, သုံးပါးသောသားတို့၏အရေမှတပါး သော သားရေသည် မအပ်၊သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား ဒိဋ္ဌဒို အာပတ် သင့်၏။လူရေမှတပါးသော အလုံးစုံသော သားရေသည် အိတ်, ဘိနပ်, လုပ်ခြင်းငှါ အပ်၏။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ မဟာစမ္မာနိ ဓာရေတုမ္ပါနိ၊သိဟစမ္မံ,ဗျဂ္ဃစမ္မံ,ဒီပိစမ္မံ။ ယော ဓာရေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။မဟာဝါ-ပါဠိဘော်။(၂၅၈) မနုဿစမ္မံ ထပေတွာ ယေန ကေနစိ စဏ္ဍေန ဥပါဟနာ ဝဋ္ဋတိ။ဥပါ ဟနကောသက, သတ္ထကောသက, ကုဋ္ဌိကာကောသကေသု ဝိ ဇ်ေသေဝနဇ်ေသာ၊ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၃၃)

စမ္မအာဘွင့် ပြီး၏။

၂၂ ဥပါဟနအဘွင့်။ ဂဏ်ဏာဘိနဝ်။

၁။ ။မဇ္ဈဒေသေ နံ ကပ္ပန်္တိ။ပ။သမ္ဗဒ္ဓဿ ဂ်လ္လကာသ ၈။

သား၎ရေ အာထပ်ထပ်ပြုၗ် ချုပ်နှပ်သော ဘိနဝ်သည် ဂဏာဂ်ဏာဘိနဝ်မည်၏။ ၎င်းဘိနဝ်သည် မစ္ဆိမဒေသ အာရပ်ဒ္ဒမူကား မဒှပ်။ ဝဲသို့သော် လူဒါယကာတို့ စီးပြီးဖြစ်ၗ် အာဟောင်း ဖြစ်ပါမူ အာပ်၏။ပစ္စန္တရစ် ဇနပုန်ဒ္ဒမူ ဒှသစ် အာဟောင်းနှစ်မျိုးသော ဂဏ်ဏာဘိနဝ်သည် အာပ်၏။အာရာမ်တွင်း ဒ္ဒမူ၊ နာ,မနာသော အာလုံးစုံသော ရဟန်း တို့သည် ဘိနဝ် စီးခြင်းငှါ အာင်ကုန်၏။အာရာမ် မဖြစ်ပါမူ၊နာသော ရဟန်းသာ စီးအာပ်၏။ မနာသော ရဟန်းဒှား မစီးဒှပ်။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ နဝါဂဏ်ဏာဂ်ဏူပါဟံနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ညြမဂ်ကံ္ဂံ ဂဏ်ဏာဂ်ဏူပါဟနံ။ ။(၂၅၂)
အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာရာမေ အစ္ဆာရာမေ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ။ ။(၂၅၃)။ ။နံ ဘိက္ခဝေ ဥပါဟနေနံ ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေနံ ဘိက္ခုနာ သဥပါဟနေနံ ဂါမံ ပဝိသိတုံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၀)

မအပ်သော ဘိုနှပ်များ။။

၂။ ။သဗ္ဗနီလက ညြဒါတာ။ပ။ရဂ်ရတ္တာ ဥပါဟနာ။

ဒှလုံးစုံညို့သောအာဆင်းဂှိသော ဘိနဝ်,ဒှလုံးစုံပြုၗ်သောအာဆင်းဂှိသော ဘိနဝ်,ဒှလုံးစုံမြွေသော အာဆင်းဂှိသော ဘိနဝ်, ဒှလုံးစုံနီသော အာဆင်းဂှိသောဘိနဝ်,ဒှလုံးစုံမည်းသော အာဆင်းဂှိသော ဘိနဝ်,တို့ကိုၚင်း၊အာလုံးစုံကင်းခြေများ ကျောက်ကုန်းအာဆင်းဂှိသောဆိုးရေဖြင့်ဆိုးအင်သော ဘိနဝ်, ဒှလုံးစုံပြောဲတောဲသော ဒှဆင်းဂှိသော ဆိုးရေဖြင့် ဆိုးအင်သော ဘိနဝ်, တို့ကိုၚင်း၊ ဆေဝင်သော။ ဝါ၊ စီးသော ရဟန်းအာား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူသို့။

နံ ဘိက္ခဝေ သမ္ဗနီလိကာဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။နံ သမ္ဗပီတိကာ။ပ။ နမဟာနာမ-မဟာရတ္တာ ဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၀)

မအပ်ဒသာ ဘိနဝ်မျာဒ။

၃။ ။သဗ္ဗာမဇ္ဈိဋ္ဌိကာစိတ္တြာ။ပ။အဇဓိသာဏဝဇ္ဈိကာ။

အာလုံးစုံ နိတွေးမောင်းလွေသော အာဆင်းရှိသော ဘိနဝ်,ရွှေ့ပန်းရွှေးနွယ် အားဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အာသည်းတဝ်သော ဘိနဝ်,အာညို့,အာတ္ကို့,စသော အာသည်းတဝ်သော ဘိနဝ်,ခါဘောင်အာလား၊ ပြောက်ကျားသော အားသည်း တဝ်သော ဘိနဝ်,ဆိတ်ကုလေး-ဆိတ်ပြန်မာ ချိုကဲ့သို့ အာသည်း တဝ်သော ဘိနဝ်,ကိုတို့ ဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဲ သဗ္ဗဲမဏ္ဍဋ္ဌိကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။နဲ စိတြာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ"နဲ ဘိက္ခဝေ နိလကဝဋ္ဌိကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ"နဲ ဇီတဝဋ္ဌိကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ နဲ တိတ္တိရပတ္တိကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ"၊ နဲ မေဏ္ဍဝိသာဏဝဋ္ဌိကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။။ နဲ အဇဝိသာဏဝဋ္ဌိကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ဒုက္ကဋာသာ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၂၅၀-၁)

၄။ ။ခဠုမဇ္ဈိ ပုဋမဇ္ဈိ။ပ။ပိဏ္ဍောနံ ပဓိသိဒ္ဓိတာ။

ပန္နောင်ဖုံးတဝ်သော ဘိနဝ်,ဘဒိုးဖုံးတဝ်သော ဘိနဝ်,လဲဖြင့် ပြည့်သော ဘိနဝ်, ပန္နောင်ဖုံး, ဘဒိုးဖုံး နှစ်ပါးစုံဘင်သော ဘိနဝ်, ဥဒေါင်းမြှီးဖြင့် ထက်ဝနံးကျင် ချုပ်အာဝ်သော ဘိနဝ်,တို့ကို ဆောင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို။

နဲ ဘိက္ခဝေ ခဠုကဗန္ဓာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။နဲ ပုဋဗန္ဓာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ"နဲ ပါလိဂုဏ္ဍိမာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။နဲတဂုလပုဏ္ဏ်ကာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ"နဲ မောရပိဉ္ဆပရိသိဒ္ဓိတာ ဥပါဟာနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ဒုက္ကဋာသာ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၅၁)

၅။ ။ဝိန္ဓိကာဒ္ဒိကတာ သီဟာ။ပ။ကောစိဓာရေယျ ဒုက္ကဋံ။

ကင်းဇွန်နှံ လက်မနှင့်တူသော အားသည်းတဝ်သော ဘိနဝ်, ခြင်္သေ့ရေ, ကျားရေ,ဗျံရေ, သိစ်နက်ရေ,သစ်ဆင်ရေတို့ဖြင့်ငင်း၊ ကြောင်ရေ, ခွစ်ခွနံက်ရေ,ရွှးရေတို့ဖြင့်ငင်း၊ထက်ဝနံးကျင်ပတ်၊အာနားကွပ်၍ ပြုအာဝ်သော ဘိနဝ် တို့ကိုငင်း၊ ခြေခွံစွပ်၍ ပြောင်းဖြေ့ စီးသွားအင်ကုန်သော မြက်စသည်ဖြင့်

ပြုအပ်သော ခြေနင်းတို့ကိုဂုဏ်း၊ တရုံတယောက်သော နာ, မနာသော ရဟန်းသည် ဆောင်ငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

နဝိန္ဆိကာဒ္ဒိကာ ဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။နဲ ဘိက္ခဝေ သိဟစမ္မ ပရိက္ခတာ ဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။နဲ ဗျဃ္ဃစမ္မ ပရိက္ခတ္တာ ဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။နလုဝကစမ္မ ပရိက္ခတာ ဥပါဟနာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။(၂၅၁)။နဲ ဘိက္ခဝေ ကုဉ္ဇပါဒုကာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၅၄)

မအပ်သော ဘိနပ်ကို အပ်အောင် ပြုနည်း။

၆။ ။နီလာဒိဝဏ္ဏံ သကလံ။ပ။ဟာရေတ္ဗာ ခဠဿိကာဒိကန္တိ။

အညိုစသော အာဆင်းရှိသော မအပ်သော ဘိနပ်ကိုရ၍၊ ၎င်းအညိုစသော အာဆင်းကို အလုံးစုံကို ဖြစ်စေ, တစိတ်တဒေသကို ဖြစ်စေ,သုတ်ပျက်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ဖနှောင့်ဖုံး ရှိသော ဘိနပ်များ၌ ဖနှောင့်ဖုံးစသည်ကို ပယ်ပျက်၍ သုံးဆောင်အပ်၏။ ။ဟူလို။

ဇောသု ယံကိဉ္စိ လဘိတ္ထာ ရဇနံ စောဇ္ဇကေန ပုဉ္ဆိတ္ထာ ဝဏ္ဏံ ဘိန္ဒိတ္ထာ ဓာရေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ အာဒဿတ္ထကေနပိ ဘိန္နေ ဝဋ္ဋတိယေဝ။ ဇောသု ယံကိဉ္စိ လဘိတ္ထာ သဒေတာနိ ခလ္လကာဒိနိ အာပနေတ္ထာ သက္ကာ ဟောန္တိ ဝဋ္ဋတ္ထိတုံ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၂၉-၃၃၀)

ဥပါဟနာအဘွင့် ပြီး၏။

၂၃-အနောဒေလောကိယအဘွင့်။ မကြည့်အပ်သော အရာများ။

၁။ ။သာဒုဒ္ဓော ဏုတ္တိယာဒယာနိ'။ပ။သြလောကေယျသ္သ ဒုက္ကဋန္တိ။

တပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိန်းမ၏အင်္ဂါဇာတ်ကိုဂုဏ်း,ဆွဲသောင်းသော မိန်းမ၏မျက်နှာကိုဂုဏ်း,ကဲ့ရဲ့လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သူတပါး၏ သပိတ် ဆွမ်းခွက်ကိုဂုဏ်း, မိမိ၏ မျက်နှာကို ကြေးမုံအပြင် မှန်၌ဂုဏ်း, ရေခွက်၌ဂုဏ်း, မကြည့်အပ်၊ ကြည့်ရှုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဲ ဘိက္ခဝေ သာရဇ္ဇေန မာဒၢဂါမဿ အင်္ဂါဇာတံ ဥပနိဇ္ဈာယိတုံ။ ။ပါရာဇိကဏ္ဍ-ပါဠိတော်၊ ။(၁၄၈)။ ။နစ ဘိက္ခဝေ

ဒါယိကာဿ ဗုဒ္ဓံ ဥလ္လောကေတဗ္ဗံ။နာ ဘိက္ခဝေ အာဒါသေဝါ ဥဒက ပတ္တေဝါ ဗုဒ္ဓနိမိတ္တံ ဩလောကေတဗ္ဗံ။ ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ စူဠဝဂ်ပါဠိတော်။ ။(၂၁၄)

အနောလောကိယအာဝဇ္ဇန် ပြီး၏။

၂၄-အာဝဇ္ဇနီအာဘွင့်။ အပ်သောမျက်စဉ်းကျည်း။

၁။ ။ဝဇ္ဇာဒ္ဒသောဒ္ဒသံသာဝါ။ပ။လေခါကောဝဗန္ဓိတုံ။

ပြေပြစ်ချောမောစွာပြုပင်ပါသောမျက်စဉ်းကျည်သည် အလုံးသည်၎င်း, ရှစ်မျှောင့်-တဆဲ့ခြောက်မျှောင့်သည်၎င်း, အပ်၏။မျက်စဉ်းကျည်၏ အရင်းခံ ဘုံးဆသောအရေးတို့သည်လည်း အပ်ကုန်၏။မျက်စဉ်းကျည်၏ လည်ခွံမှ၊ အပိတ်ကိုဘွဲ့ခြင်းငှါ တရားသောအရေးသည်သာ အင်၏။ ။ဟူလို။

ဥဇုကမေဝ ပန စတုရသံဝါ အင်္ဂသာဝါ သောဠသံဝါဒုဇ္ဇနိ ဝဇ္ဇတိ။ ဟေဋ္ဌတောပိသာ ဒွေဝါ တိဿောဝါ လေခါယော ဝဇ္ဇန္တိ။ဂိဝါယံ ပိသဒ ပိဝေနကဗန္ဓနတ္ထံ ဇကော ဝဇ္ဇလေခါ ဝဇ္ဇတိ။ ၊ပါရာဇိကာဏ် အာဠ္ဝကထာ။ ။(၂၃၄)

မအပ်သော မျက်စဉ်းကျည်။

၂။ ။ယံကိဉ္စိရူပံမာလာဒိ။ပ။ဝိကာရံနေဿဝဇ္ဇတိ။

မျက်စဉ်းကျည်၌ ခပ်သိမ်းသော အာရုပ်သည်၎င်း၊ ရွှံးပန်း စသည်ကို ရေးထုခြင်းသည်၎င်း၊ မကရိုးသွားထုခြင်းသည်၎င်း၊ ဂေါမုတ်, လရေး, စသော ဘောက်ပြန်သော အာရုပ်သည်၎င်း၊မအာပ်။ ။ဟူလို။

အာဠ္ဠနိယံ ဇာတိုပုဂိသ စတုပ္ပဒသကုဏရုပံဝါမာလာကမ္မလတာကမ္မ မကရဒန္တက ဂေါမုတ္တကအာဖုစန္ဒာဒိဘေဒံ ဝိကာရရုပံ နဝဇ္ဇတိ။ ။ ၎င်း-အာဠ္ဝကထာ။ ။(၂၃၄)

အပ်သောမျက်စဉ်းဒဠိတ်-မျက်စဉ်းတံ။

၃။ ။လဒ္ဓေကဝဇ္ဇာသုတ္တေနု။ပ။သလောကာဝိအစ်ဇ္ဇကာ။

မျက်စဉ်းအိတ်ကိုဂု၎င်း၊ထိမှတပါး သင်ရုန်းအိမ်ကိုဂု၎င်း၊ သံကောက်အိမ် ကိုဂု၎င်း၊အာဆင်းတမျိုးသာ ဝိုသောချည်ဖြင့် ချုပ်ခြင်းငှါအပ်၏။ အာရောင်စုံ

ချည်တို့ဖြင့်ကားမဒေ။အာရုပ်-ပန်းနွယ်တို့ဖြင့် မဆန်းကြယ်သော မျက်စဉ်း တံသည် ဒေါပ်၏။အာရုပ်ပန်းနွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်ပါမူ မဒေ။ ။ဟူလို။

ဖကေဝဏ္ဏာသုဂ္ဂေနေ ပနေတ္ထ ယေနဒကနိ ယံကိဉ္စိ သိဒ္ဓိတ္ထံ ဝဋ္ဋတိ။အာဠွနိ သလာကာယဝိ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ်ံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဍီး-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၄)

အပ်ိဳသောမျက်စဉ်းကျည် ဧသည်များ။

၄-၅။ ။သန်နာဘိဝိသာဏဋ္ဌိ။ပ။နဋ္ဌာဒိနာဧတမ္မယာတိ။

ခရုသင်းချက်,သားဆို,လူရိုးမှတပါးသော ဒေရိုး,ကျ။,ဆင်စွယ် တို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော မျက်စဉ်းကျည်တို့သည် အပ်ကုန်၏။ထိုမှတပါး သစ်သီး,သစ် သားဖြင့်ပြီးကုန်သော မျက်စဉ်းကျည်တို့သည်လည်း အပ်ကုန်၏၊ဝါး,ချိပ်, ကြေး,သံတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော မျက်စဉ်းကျည်တို့သည်လည်း အပ်ကုန်၏။ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ခရုသင်း-စသည်ဖြင့်ပြီးကုန်သောမျက်စဉ်းတံ,အာခိုးတံ, ဝေးငယ်အာရိုး,နှာနှတ်တံ တို့သည်လည်း အပ်ကုန်၏၊ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ-အဋ္ဌိမယံ,ဒန္တမယံ, ဝိသာဏမယံ,နဠမယံ, ကဋ္ဌမယံ, ဇတုမယံ, လောဟမယံ, သဏိနာဘိမယန္တိ။ ။ မဟာဝဂ်-ပါဠိတော၏၊ ။(၂၇၀)

အာဠွနိအာဘွင့် ပြီး၏။

---

၂၉ မအပ်သော အိပ်ရာနေရာအာဘွင့်။

၁-၂-၃။ ။အေသန္ထိတ္ထလိပညတ္တေဒ်။ပ။ဒုက္ကဋံပဒိဘုဉ္ဇတောဒ်။

မြတ်စွာဘုရားလက်ရှစ်သစ်,မင်္ဂလိမဟာသာဝကာ တဝေါင်, ပကတိပုရိသာ၏ တဝေါင်ထွာ,ထက် အလွန်ရှည်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်သည် အာသန္ဒီမည်၏၊သစ်သဲ,နွယ်သဲ,ဖြူက်လဲ,သုံးပါးတွင်တပါးပါ မြွေးမွှေထားသော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်သည်ဌင်း,လဲသွတ်သော မွေ့ရာသည်ဌင်း-တူလို အာခင်းမည်၏။အလွန် ခြဲသေ့, သစ်, ကျား,သားရဲရုပ်ဘင်သော ညောင် စောင်းအင်းပျဉ်သည်-ပလ္လင်မည်၏။ သားမွေးဖြူဖြင့် ပြီးသော ဖြူသော အခင်းသည်-ပဒိုကအာခင်း မည်၏၊လက်လေးသစ်ထက်ရှည်သော အမွေး ရှိသော ကော်ဇောနက်ကြီးသည်-ဂေါနအာခင်း မည်၏။ခြဲသေ့, သစ်,ကျား, သားရဲရုပ်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သောသားမွေးအာခင်းသည် စိတ္တကအာခင်းမည်၏။

တခဲနက်ပန်းပွင့်ရှိသော နိုသောသားမွေးအခင်းသည် ပဒုလိအခင်းမည်၏။ ငြင်သေ့ရုပ်,ကျားရုပ်,စသည့်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော အခင်းသည် ဝိကတိအခင်းမည်၏။တဘက်သာ အမွေးတပ်သော သားမွေးအခင်းသည် ဥဒ္ဒ-လောမိအခင်း မည်၏။နှစ်ဘက် အမွေးတပ်သော သားမွေးအခင်းသည် ဇကွဲလောမိအခင်းမည်၏၊ တကျိပ်ခြောက်ယောက်သော ကခြေသည်မတို့ရပ်၍ ကလောက်သော သားမွေးအခင်းသည် ကုဋုအခင်း မည်၏။ ရတနာခွေခွေးညှပ်ဖြင့် ချုပ်အံပ်သော ပိုးချည်တို့ဖြင့် ပြီးသော အခင်းသည် ကောသေယျအခင်းမည်၏။ ပိုးချည်အတွင်းသို့ ခွေခွေးညှပ်သွင်းလျက် ယက်အပ်သောအခင်းသည် ကဋ္ဌိသအခင်းမည်၏။ ဆင်ကုန်းနီးအခင်းသည် ဟတ္ထတ္ထရအခင်းမည်၏။ပြင်းကုန်းနီးအခင်းသည် အာသတ္ထရ အခင်းမည်၏။ရထားခွံ ခင်းသောအခင်းသည် ရထတ္ထရအခင်းမည်၏။ သစ်နက်ခေါင်းဖြင့် ယောင်စောင်းပမာဏချုပ်၍ ပြုအပ်သောအခင်းသည် အဇိနပ္ပဝေဏီအခင်းမည်၏။ ဝံပိုင်မွေးဖြင့်ပြုအပ်သော မြတ်သောအခင်းသည် ကဒလိမိဂပဝရပစ္စတ္ထရဏအခင်းမည်၏။အထက်ခွံ ကြက်အပ်သောဗီတာနီနှင့် တကွသောအခင်းသည် သဥတ္တရစ္ဆဒအခင်း :မည်၏ ခြေရင်း,ခေါင်းရင်း, နှစ်ဘက်ခွံ နိသောအုံးဂိုသော အိပ်ရာနေရာသည် ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနအခင်းမည်၏။ ၎င်းအခင်းတို့သည် မအောင်သော မြင့်သော ဥစ္စာသဿနမြတ်သော မဟာသဿန အခင်းတို့ မည်ကုန်၏။၎ င်းအခင်း တို့ကို သုံးဆောင်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

အဝယဝဋ္ဆဲ အဓိပ္ပါယ်။

အာသန္နီစ....သောပုဒ်တို့ကို။ ။အာဂမ္မ သဒ်တိ နိသိဒတ်ိ ဇဏ္ဍောတိ အာသန္ဒီ။ ။အာ-ဂြုံဂို့သော၊သဒ-ဓာတ်၊ နိဂ္ဂဟီတ်လာ။ ။နဒါဒြ၊ဤ-ပစ္စည်းသက်။ ။တနည်း။ ။အာယတံဝါ သုဉ္ဉု ဒဒါတိတိ အာသန္ဒီ။ ။ဟူပြု။ အာ-ဂြုံး သံ-ဂြုံးဂို့သော ဒါ ဒေတ်ဘည်း။ ။ဂြုံးနည်း အာလို။ အာ-သန္ဒါသည် အာတိမုချ,သမိပ,စသော များစွာသော အနက်တို့တွင် အာဂမ္မ-အနက်ပေါ်၏။ ။နောက်နည်း အာလို။ အာယတ အနက်ပေါ်ဟူမှတ်။ ။ဇူလိ....ပုဒ်ကား၊ပါဠိတော်၌၊ တူလိက-ဟု ရှိ၏။ ။ဂါထာဖြစ်၍ တူလိ-ဟု မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။တူလံ ပူရေတွာ ကတာ တူလိ,တူလိကာ။ ။ဟု-တန္ဒိတ်ဝိဂြိုဟ်ပြု။ ။ပါဒေသု ဝါဋ္ဌုပါနိ ပဒါနိ္ဆဋ္ဌီတွာ အကိုးသတိ

လက္ခိယတိတိ ပလ္လင်္ကော်။ ။ပရိ-ဂြိုးဂိုသော အာက်-ဓာတ် လက္ခဏာ အာနက်ဟော။ဏာပစ္စည်း။ပဒိ-ဇီ-ရ-ကို-လပြု။ဇုကိုချွေ၍ပြီးသောနုပ်တည်း။

ပဒူတိ-သောဘာဝံ ဂစ္ဆတိတိပဒိုကာ။ ။ပဒူ ဓာတ်၊ ဂမန-အာနက် ဟော၊ဏ္ဍု-ပစ္စည်း။ ဂေါန-ပုဒ်ဂဟား၊ အဝိဘတ္တိကနိဒ္ဒေသပုဒ်၊ဝါ၊ ဝိဘတ္တိ လောပပုဒ်တည်း။ ပါဠိတော်၌၊ဂေါနကော-ဟု ဂိုဇီ။သို့သော် ဂါဌာဖြစ်၍။ ဤသို့ဆိုအပ်ဇီ၊ဂဝတိဒ်ဗိုလောမေဟိ ဥဂ္ဂစ္ဆတိဇွတ္ထောတိ ဂေါနော၊ဂု-ဓာတ်၊ ဥဂ္ဂမ-အာနက်ဟော၊ ယု-ပစ္စည်း။ ။စိတ္တံရုပံ အာသတ္တိတိစိတ္တကံ။ ။ ဂဏာပဂ္ဂသင်္ခါတံ ပဒူလံ ဇတ္ထေ အာတ္ထိတ်ပဒူလိကာ။သိဟာဗျှဉ္ဇနဒီရုပေဟိ ဝိစိတ္တာကာရေန ကရိယတိတ်ဝိကတိကာ။ဥဒိတံ-ဒသုသင်္ခါတံ လောမံ ယာသသာတိဥဒ္ဒလောမီ။ ။ဒ-ကိုဒွေးဘော်၊ ဇုကိုချေ။ ဇကော်ဍ် အာနွေ့ ဒသာသင်္ခါတံ လောမံ ဇတ္ထေတိ ဇကန့်လောမီ။

ကဋ္ဌိသ....သဒ္ဒါကား၊ လျော်ဇီ၏အာမည်တည်း။ ကဋ္ဌိသေသဟိ ပ.ကတံ အဋ္ဌရဏံ ကဋ္ဌိသံ၊သောဋ္ဌသနာဋ္ဌကိတ္တိယော ဌတွာ နစ္စံကရောန္တိ ဇတ္ထော တိ ကုဋ္ဌကံ။ ။သိသော ဥပဂက်ွာ တိဌ္ဌတိ ဇတ္ထောဘိ ဥပဓာနံ။ ။ဥပ ဘူသံဝါ သုခံ ဓာရေတိတိ ဥပဓာနံ။ ။ဟူပြု။ ။(ကြွင်းပေါ်သွင်ပြု။)

နံ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စာသယနံ မဟာသယနာနိ ဓာရေတုန္တာနိ၊ သေယျထိဒံ-အာသန္ဒိ, ပလ္လင်္ကော်၊ ဂေါနကော, စိတ္တကာ, ပဒိကာ,ပဒူလိကာ,တူလိကာ, ဝိကတိကာ,ဥဒ္ဒလောမီ, ဇကန့်လော်မီ,ကဋ္ဌိသီ, ကောသေယျံ, ကုတ္တကံ, ဟတ္ထတ္ထရံ, အာသတ္ထရံ, ရထတ္ထရံ, အဇိနပ္ပဝေဏိံ, ကဒလိမိဂပဝရ ပစ္စတ္ထရဏံ, သဥ္ဇာဂရန္တံ, ဥဘတောလောဟိတကူပဓာနံ ယောဓာရေယျအာပတ္တိဒုက္ကဋဿ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၅၈)

ဆွမ်းဧဝးရာစသည်၌ နေထိုင်ခြင်းဌါနဖြစ်သော အခင်းမျာ။

ဌ။ ။အာသန္ဒာဒီဌာယာသေသေး။ပါ။သဃိတုံ ဓာဝိကဗ္ဗတိ။

တရားဟောပလ္လင်္ခံဌင်း၊ ရွာတွင်းခံဌင်း၊အာသန္ဒီ,တူလိ,ပလ္လင်္က-ဘုံးပါး တို့ဇီ၏အပေါင်းမှ ကြွင်းသော ပဒိုက,ဂေါနက,စသော အာခင်းများခံ လူတို့ဇီ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော်၊ထိုင်ဂျံမှု ထိုင်ခြင်းဌါ အာပတ်ဇီ။ဌင်းပဒိုက,ဂေါနက, စသော အခင်းတို့ကို မြေအာခင်းပြုပါမူကား အ်ပတ်ခြင်းဌါလည်း အာပတ်ဇီ။ ။ဟူလို။

အာနဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ ထပေတွာ တိဏ်-အာသန်ဲ, ပလ္လင်ံ၊ တူလိကံ၊ဂိဟိဝိကတံ အာဘ်နိသိဒိတုံ၊နု တွေဝ အာဘိနိပ္ပဒ်တုန်ဲ။ ။ စူဠ္ဒဝဂ်ပါဠိတော်၊ ။(၂၇၀)၊ ။အာနဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ။ပ။အာဝေသသံ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုန်ဲ။ ။ဌင်း-ပါဠိတော်၊ ။(၂၀၅)

အဓ်သော သတ္တာဏ်-ပဉ္စဏ်အခင်းဗျား။

၅။ ။ဓတုံသဝိဠာသုဏ်္ဏ။ပ။မဠ္ဠဝိဠာ နိုသီဒိတုံ။

တတောင်ထွာထဂ် အာလွန်ဖြင့်သော အဇြေ၌ကုန်သော လေးထောင့် အင်းပျဉ်တို့သည်ဌင်း၊ အဇြေလေးပါး, အုံးထား,လက်တင် နှစ်ဘက်,အား ဖြင့် အဂ်ါချုနစ်ပါး၌သော သဏ္ဍဂ်-ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့ သည်ဌင်း၊ အဇြေလေးပါး, အုံးထား,အားဖြင့် အဂ်ါငါးပါး၌သော ပဏ္ဍဂ်ညောင်စောင်း အင်းပျဉ်တို့သည်ဌင်း၊ အပ်ကုန်၏။လဲဖြင့် မြေးယာက်အပ်ကုန်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့သည်အိမ်၌သာလျှင်ထိုင်ခြင်းဌာ အပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို၊

အာနဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စကဋ္ဌိ သတ္တာဂ်ံ။ ။စူဠ္ဒဝါ-ပါဠိဘောဝ်၊ ။(၂၆၂)။ ။အာနဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိဟိဝိကတံ အာဘိနိသီဒိတုံ၊ နုတွေဝ အာဘိနိပ္ပဒ်တုန်ဲ။ ။ဌင်း ပါဠိဘောဝ်၊ ၊(၂၇၀)

အဓ်သော အဝတ်ဘုံလျှိ ငါးပါး။

၆။ ။ခောဠ္ဍဝါ ကုဉ္ဇရပဉ္ဇာနုံ။ပ။ဘိသီသဥ္စဏ္ဍကဉ္စိယာ။

ပုဆိုး, ဇလျာ်, လူပွေးမှ တပါးသော သားမွေး, သစ်ရွက်တို့ ဖြင့်ဌင်း, မြက်တို့ဖြင့်ဌင်း၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်သော သက်နှံးအလွှမ်းရှိကုန်သော ပုဆိုးငံမွ.ရာ,လျာ်ဘွေးမွေ.ရာ, သာ.မွေးမွေ.ရာ,သစ်ရွက်မွေ.ရာ, မြက်မွေ.ရာ၊ ငါးမျိုးတို့သည် ကျောင်းဌ် ဖြစ်စေ, ညောင်စောင်းဌ် ဖြစ်စေ, အင်းပျဉ်ဌ် ဖြစ်စေ,အရပ်ခပ်သိမ်းဌ် အပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

အာနဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဏ္ဍုတိသိယော- ဥဿာဘိသိ, စောဠ္ဍဘိသိ, ဝါကဘိသိ,တိဏဘိသိ,ပဏ္ဏဘိသိတိ။ ။စူဠ္ဒဝါ-ပါဠိဘောဝ်၊ ။(၂၆၂)

အဓ်သော ခေါင်းဘုံးနှင့် သားရေဘုံလျှိ။

၇။ ။တူလဒ္ဓုယံ ဘိသိဂန္တေဒ။ပ။ဘူလေဝဏ်ံ မသူရကေ။

သစ်လဲ,နွယ်လဲ, မြက်လဲ,သုံးပါး အပေါင်းကိုဌင်း၊ ပုဆိုး, လျှာ်ဘွေး, သားမွေး,သစ်ရွက်,မြက်,အစာ ငါးပါးသည်ဌင်း၊သားဌက်တို့၏ အမွေးတို့

သည်ဌင်း၊ ဤဒာစာကိုးပါးလုံးကို ခေါင်းဆုံးခွဲ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ လဲသုံးပါး ကြဉ်သော ဒာစာခြောက်ပါးကို သားရေလွှမ်းသောဘုံလျှိုခွဲ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဒာနုဇာနာဒိ ဘိက္ခဝေ ဝိဇဇေတွာ ဗိမ္ဗောဟာနံ ကာဘုံ၊ တိဏ္ဏံ တူလာနိ- ဥက္ခတူလံ, လတာတူလံ, ပေါဋ္ဌကိတူလန္တိ်။ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၂)။ ။ယံ ပနေတံ ဥဏ္ဏာဒိပဋ္ဌဝိဓ တူလဗ္ဘိ ဘိသိယံ ဝဋ္ဋတိ။တံ မသူရကေဝိ ဝဋ္ဋတိ။ ။စူဠဝဂ်ဒာဠ္ဍကထာ။(၅၂)

မဒၵဖ်ဿော ဘုံလျှိုများ။

၈။ ။မနုဿ လောမ ဓုဏ္ဏာယံ။ပ။လဒ္ဓမပဋိဒဂ်္ဃိတန္တိ်။

ဥဏ္ဏာဘုံလျှိုခွဲ လူမွေးသည်ဌင်း,ပဏ္ဏာဘုံလျှိုခွဲ ပန်းညှိရွက် သက်သက်နှင့် ခရားပွင့်စသော ပန်းသက်သက်သည်ဌင်း, မဒၵပ်။ အာတွန့်အလိပ်ရှိသော နေရာခွဲလည်း မဆင်ခြင် မသုံးသပ်ပါဘဲ၊မထိုင်ဒ္ဒပ်။ဆိုင်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

မဒ္ဒတ်ချက်။ ။ယခုကာလဈေးခွဲရောင်းသော အုံးဖွဲ ခေါင်းအုံးများသည် ပန်းပွင့်သက်သက်ဖြစ်သဖြင့် မဒၵပ်ဟု အယူရှိ,တော်မူကြကုန်၏။ သတိပြုတော်မူကြပါကုန်။

ထပေတွာ ပန မနုဿလောမံ။ပိယင်္ဂုပုပ္ဖ,မကုဋ္ဌပုပ္ဖါဒိ ပန ယံကိဉ္စိ ပုပ္ဖံ နု ဝဋ္ဋတိ။ တမာသပတ္တံ ပန သုဒ္ဓမေဝ နု ဝဋ္ဋတိ။ ။စူဠဝဂ်-ဒာဠ္ဍကထာ။ ။(၄၁)

နစ ဘိက္ခဝေ အာပဒိဝေက္ခိတွာ အာသနေ နိသိဒိတဗ္ဗံ။ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။ပါရာဇိကာဏ်ပါဠိတော်၊ ။(၉၀)

ဒုကပ္ပိယသယနဒာဝွင့် ပြီး၏။

၂၆-သမာနဒိန်က အဘွဲ့ခွင့်၊ နေရာဘူနေရခြင်း။

၁။ ။ဘိဝဿန္တိ ရာဇုညာတံ။ပ။ပဋ္ဌဝသေသ နိသိဒိတုံ။

သုံးဝါ၏ ဒေတွင်းခွဲတည်သော နှစ်ဝါကြီး,နှစ်ဝါငယ် ရဟန်းတို့သည်၊ နေရာတူနေအပ်၏ဟု ရဟန်းတို့အားခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ထို့ကြောင့် ငါးဝါ

ရသော ရဟန်းသည် ခုနစ်ဝါရသော ရဟန်း, သုံးဝါရသော ရဟန်းတို့နှင့် အာတူတကွ နေထိုင်အပ်၏။ ။ဟူလို။

အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တီဝဿန္တရေန သဟ နိသီဒိတုံ။ ။ စူဠဝါပါဠိတော်၊ ။(၂၀၄)။ ။တိဝဿန္တရော နာမ ယော ဒွိဟိ ဝဿေဟိ မဟန္တတရော ဒဟရတရောဝါ ဟောတိ။ ။ ၎င်း အာဠကထာ။ ။(၆၆)

ဒီဃာသနဒ္ဒါ နေထိုင်အပ်ခြင်း။

၂။ ။ထဝေတ္ထာ ပဏ္ဍာကံ ဂုတ္တိံ။ပ။သဇ္ဇုဟော နိသီဒိတုံ။

၅လည်သောနေရာ၌မူ ပဏ္ဍာကိုဂုတ်,မိန်းမကိုဂုတ်,ဥဿာဘော ဗျည်းကိုဂုတ်,ထား၍၊ကြွင်းသောခပ်သိမ်းကုန်သောရဟန်းသာမဏေတို့သည်၊အတူတကွနေထိုင်ကောင်း၏ဟုဖြတ်စွာဘုရားသည်ခွင့်ပြုဘော်မူ၏။ ။ဟူလို။

အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ထဝေတ္ထာ-ပဏ္ဍာကံ,မဒကုဂိမံ, ဥဿာဘော ဗျဉ္ဇနကံ,အသမာနာသနိကေဟိ သဟ ဒီဃာသနေ နိသီဒိတုံ။ ။ စူဠဝါပါဠိတော်။ ။(၂၀၅)

ဒီဃာသနဒ္ဒါအရ စသည်အဘွင့်။

၃။ ။အန္တံ ဒီဃာသနံ တိဏ္ဏံ။ပ။ဒွိန္နံ လဉ္ဆံ နိသီဒိတုန္တိ။

အကြင်နေရာသည်သုံးယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့အား နေထိုင်ခြင်းငှါ လောက်၏။ ထိုနေရာသည် အာယုတ်ဆုံး ၅ည်သောနေရာ ဒီဃာသနမည်၏။ ညောင်စောင်းခွင်၎င်း, အင်းပျဉ်ခွင်၎င်း, နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့အား နေထိုင်ခြင်းငှါ အပ်၏။ ။ဟူသို။

အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တိဏ္ဏံ ပဟောတိ၊ တတ္ထေကံ ပဿိမံ ဒီဃာသနန္တိ။ ။အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုဝင္ဂသ္သ မဉ္စံ၊ ဒုဝင္ဂသ္သ ပီဌံ။ စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်၊ ။(၂၀၅)

သမာနာသနိကာဒီဃာသင့် ပြီးပြီ။

၂၇-အသံဝါသိက အာဒွင့်၊ သံဝါသမပ္ပယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။

၁။ ။ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နော။ပ။အသံဝါသော တီဟိ ဒိဋ္ဌိဂတေဟိ။

အာပတ်ကိုမမှီသော ဥက္ခိတ်က,အာပတ်ကိုမကုစား၊ဒေသနာ မကြား သော ဥက္ခိတ်က,မိစ္ဆာအယူကိုမစွန့်သော ဥက္ခိတ်က, ဟူသော ဥက္ခိတ်က

ရဟန်းသုံးပါး၊ ပဉ္စင်းမဟုတ်သော်သူ, ရဟန်းမိန်းမ, ပါရာဇိက ကျသော ရဟန်း,လင်္ဂါနာနာသံဝါသက အမွေခံဒါရဟန်း,သိမ်ပြဋ္ဌာတည်သော ရဟန်း, ကောင်းကင်ခွဲတည်သော ရဟန်း, "ပဏ္ဍ,ထေ,ပက်,ဆန်၊ ပဉ္စာနန်-ဒုဗ္ဗိသံ-ဥဘောဗျည်း" လက်ဝဲအရာ၊အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် ၁၁-ယောက်၊၌ နှစ်ကျိပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဘဒ္ဒကို ဇကုဋ္ဌေသ, ဇကကမ္မ, သမသိက္ခာ, ဟူသော သံဝါသ မပြုထိုက်သော သူတို့ဟူ၍ ပြအပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

စတုဝဂ္ဂကရဏာဋ္ဌေ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဘိက္ခုနိ စဘုဏ္ဍော ကမ္မံ ကရေယျ၊အကမ္မံ နစ ကရဏီယံ၊ပဒုဋ္ဌဒိယာ ဝေဟာသေ။ဌိတ စတုဏ္ဍော ကမ္မံ ကရေယျ၊ အကမ္မံ နစ ကရဏီယံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၄၀၁)

အသံဝါသိကအာဘွင့် ပြီး၏။

၂၈-ကမ္မအဘွင့်၊ ကံလေးပါး။

၁။ ။ဝဋ္ဋနဲ အဝဋ္ဋိကမ်ံ။ပ။သေသကဒွေသု ဒုက္ကဋံ။

ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာသည် ပြုအပ်သော အမွေကံ,သမဂ္ဂ ဖြစ်သော သံဃာသည်ပြုအပ်သောကံ,ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာသည်ပြုအပ်သော မွေကံ, သမဂ္ဂဖြစ်သော သံဃာသည် ပြုအပ်သော မွေကံ, ဤသို့လျှင် ကံတို့သည် လေးပါး အားဖြင့်ရှိကုန်၏။ ထိုကံလေးပါးတို့တွင် စတုဏ္ဍမြောက်ဖြစ်သော သမဂ္ဂမွေကံကိုသာလျှင် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ကြွင်းသော ကံသုံးပါးတို့ကို ပြုသည်ရှိ,သော်-ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

အဝယဝဿအဓိမ္မိယ်။

ကံသည်၊ အာမွေဝဂ္ဂကံ, မွေသမဂ္ဂကံ, ဝမွေဝဂ္ဂကံ, ဝမွေသမဂ္ဂကံ- ဟူ၍ လေးပါးရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ အာမွေဝဂ္ဂကံ၌၊ အာမွေကံ,ဝဂ္ဂကံ,ဟု ခွဲ၍ မှတ်အပ်၏။ ။ဤ၌ "ဥတ္တိ စဘုဏ္ဍေ ဧဝ ဘိက္ခဝေ ကမွေ ဇကောယ ဥတ္တိယာကမ်ံ ကရောတိ၊နစ ကမွဝါစံ အနုဿာဝေတိ၊ အဝမွေကမ်ံ" ။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်အရ၊ ဥတ္တိစတုဏ္ဍ- ဥပသမ္ပဒကံ- စသည်တို့၌၊ ဥတ် ဖြင့်သာ ကံပြု၏။ ကမွဝါစာကို မဘာဘ်,မကြားပေ။ ထိုကံသည်-အာမွေကံ မည်၏။ ။သို့မဟုတ်။ ကမွဝါစာကိုသာ ဘာဘ်၍၊ ဥတ် မထားသော ကံသည်လည်း-အာမွေကံမည်၏။

"ဥတ္တိစတုဏ္ဍေစ ဘိက္ခဝေ ကမ္မေ ယာဝတိကာ ဘိက္ခ။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ တေဒနာဂတာ ဟောန္တိ၊ ဆန္ဒာဟာရာနံ ဆန္နော အနာဟာရော ဟောတိ သမုဒိတ္ထတာ ပဒိဋ္ဌောသန္တိ၊ ဝဂ္ဂကမ္မံ"။ ။ဇင်းပါဠိဘော် အရ။

အကြင်အကြင် ကံအားလျော်စွာ ကံအား လျောက်ပတ်ကုန်သော သံဃာတို့ဆည် မလာကြခြင်း, ဆန္ဒထိုက်သောသူတို့၏ ဆန္ဒကို မဆောင်ခြင်း, သမုဒိတ္ထတ စည်းဝေးပါ သံဃာတပါးပါးက တားမြစ်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောကံသည် ဝဂ္ဂကံမည်၏။

"ဥတ္တိစတုဏ္ဍေစ ဘိက္ခဝေ ကမ္မေ၊ယာဝတိကာ ဘိက္ခ။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ တေ အာဂတာ ဟောန္တိ။ဆန္ဒာဟာရာနံ ဆန္နော အာဟာရော ဟောတိ။ သမုဒိတ္ထတာ နပဒိဋ္ဌောသန္တိ၊ သမဂ္ဂ ကမ္မံ"။ ။ဇင်း ပါဠိတော် အရ။

ကံအားလျော်စွာ ကမ္မပ္ပတ္တာဖြစ်သော သံဃာတော်များ ကြွသာခြင်း, ဆန္ဒထိုက်သောသူတို့၏ ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်း, သမုဒိတ္ထတ စည်းဝေးပါ သံဃာတပါးပါးက မတားမြစ်ခြင်း။ ဤအင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ကံသည် သမဂ္ဂကံမည်၏။

"ဥတ္တိစတုဏ္ဍေစ ဘိက္ခဝေ ကမ္မေ ပထမံ ဥတ္တိ ထပေတိ။ပစ္ဆာ တိဟိ ကမ္မဝါစာဟိ ကမ္မံ ကရောတိ။ ယာဝတိကာ ဘိက္ခ။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ တေ အာဂတာ ဟောန္တိ။ ဆန္ဒာဟာရာနံ ဆန္နော အာဟာရော ဟောတိ၊သမုဒိတ္ထတာ နပဒိဋ္ဌောသန္တိ။ဇမ္မေန သမဂ္ဂ ကမ္မံ"။ ။ဇင်းပါဠိဘော်အရ။

ဥတ္တိစတုတ္ထကံ၌၊ ရှေးဦးစွာ ကမ္မပ္ပတ္တဖြစ်သော သံဃာတော်များကြွလာခြင်း, ဆန္ဒထိုက်သောသူတို့၏ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်း, ကိုယ်ဖြို၍၊ ရှေးဦးစွာဥတ်ကို ထားပြီးမှ ကမ္မဝါစာ သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဘတ်ရွတ် ဖြွက်ကြားလျက်၊ အစည်းဝေးပါ တပါးပါးသောသံဃာကမှ မတားမြစ်သောကံသည် ဇမ္မေန သမဂ္ဂကံ မည်၏။ဤကံကို ကြည့်ရှု၍၊ ကြွင်းကုန်သော ဝဂ္ဂေန အာမ္မေကံ စသည်တို့၏အာရ အဓိပ္ပါယ်ကို သိအပ်ကုန်၏။

"တတြ ဘိက္ခဝေ ယဒိဒံ ဇမ္မေန သမဂ္ဂကမ္မံ၊ ဇုဒ္ဒံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ဇမ္မေတ္တာ သမဂ္ဂတ္တာ အာကုပ္ပံ ဌာနာရဟံ ဇဝဂ္ဂပံ ဘိက္ခဝေ ကမ္မံ ကာတဗ္ဗံ။ဇဝဂ္ဂပစ္ဆ မယာ ကမ္မံ အာနုညာတံ"။ ။ဇင်းပ်ဴဠိတော်အရ၊

ထိုလေးပါးသော ကံတို့တွင် စဒုတ္ထမြောက်သော ဓမ္မေန သမဂ္ဂကံကို သာလျှင် မြတ်စွာဘုရားခွင့်ပြုတော်မူ၍ ပြုအပ်၏။ ကြွင်းသော ကံသုံးပါးတို့ကို မူကား၊ မြတ်စွာဘုရား ပယ်တော်မူသဖြင့် မပြုအပ်ကုန်။ ပြုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဤဒွါ၊ဓမ္မ-၏အဓိပ္ပာယ်ကား၊ ဝိနည်းပါဠိတော်ကိုယူမှာပ်၏။ ။ဓမ္မေန နိယျတ္တော ဓဇိုကော၊ ။ဝိဂြိုဟ်အာဂု၊ဆိုအပ်ပြီးသော ဝိနည်းပါဠိ-တော်နှင့် သင့်လျော်ညီညွတ်သောကံသည် ဓဇိုကကံမည်၏-ဟုမှတ်။ ။ ''ဓမ္မောတိပါဠိယာ အဓိဝစနံ''။ ။ဎင်း-အဋ္ဌကထာ၊

သံဃာဒိဒုဗျိုဒ်။

၂။ ။စတုဝဂ္ဂေါပဉ္စဝဂ္ဂေါ။ပ။ပဉ္စသံဃာဒိဘာဒိတာ။

လေးပါးအစုဖြစ်သောသံဃာ, ငါးပါးအစုဖြစ်သောသံဃာ, တကျိပ်အစုဖြစ်သောသံဃာ, နှစ်ကျိပ်အစုဖြစ်သော သံဃာ,နှစ်ကျိပ်ထက်အလွန်ဖြစ်သောအစုဖြစ်သောသံဃာ,ဟူ၍ ဝဂ်အားဖြင့် ငါးပါးသောသံဃာတို့ကို အထူးပြုအပ်ကုန်၏၊ ၊ဟူလို။

ပဉ္စသံဃာ-စဒုဝဂ္ဂေါ ဘိက္ခုသံဃော,ပဉ္စဝဂ္ဂေါ ဘိက္ခုသံဃော, ဒသဝဂ္ဂေါ ဘိက္ခုသံဃော,ဝီသတိဝဂ္ဂေါဘိက္ခုသံဃော, အတိရေကဝီသတိဝဂ္ဂေါ ဘိက္ခုသံဃော။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၄၀၀)

ဆိုလိုရင်းကား....သံဃာဖြည့်စုံမှ ပြုအပ်သောကံမျိုးသည်၊ သံဃာ-လေးပါးဖြင့် ပြုအပ်သောကံ။ပ နှစ်ဆယ်ထက် အလွန်ရသော သံဃာဖြင့် ပြုအပ်သော ကံဟူ၍၊သံဃာအားဖြင့် ငါးမျိုးရှိ၏-ဟူလိုသတတ်။

စတုဝဂ္ဂသံဃာ၊ပဉ္စဝဂ္ဂသံဃာ ပြုစရာသောကံ။

၃။ ။စတုဝဂ္ဂေါဇ္ဈအာဇ္ဈာနေ။ပ။မဇ္ဈေဒေသုပသမ္ပဒေ။

ဤငါးပါးသော သံဃာတို့တွင်၊စတုဝဂ်သံဃာကို အာဇ္ဈာနေကံ,ဥပသမ္ပဒေကံ,သံဃပဝါရဏာကံ, တို့ကိုထား၍၊ခပ်သိမ်းသော ဥပုသ်ကံစသည်အား လျောက်ပတ်၏ဟူ၍ပြုအပ်၏၊ပဉ္စဝဂ်သံဃာကိုအာဇ္ဈာနေကံနှင့် မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဥပသမ္ပဒေကံကိုထား၍ ခပ်သိမ်းသော ကံတို့အားလျောက်ပတ်၏။ ပြုနိုင်၏။ ။ဟူလို။

စတုဝင်္ဂါ ဘိက္ခုသံဃော ထပေတွာ တိဏ်ဟိ ကမ္မာနိ-ဥပသမ္ပဒံ,ပဝါရဏံ အဗ္ဘာနံ၊ဧမ္မေန သမင်္ဂါ သဗ္ဗကမ္မေသု ကမ္မပ္ပတ္တော။ ၊ပဉ္စင်္ဂါ ဘိက္ခုသံဃော ထပေတွာ ဒွေကမ္မာနိ မဏ္ဍိမော သုနပရေသု ဥပသမ္ပဒံ, အဗ္ဘာနံ၊ပ။ကမ္မ ,တ္တော။ ၊မဟာဝါပါဠိတော်. ။(၄၀၀)

ရင်းသံဃာဖြင့် ပြုအပ်သောကံ။

၄။ ။ဒသင်္ဂါစ အဗ္ဘာနံ။ပ။ကမ္မပဋ္ဌာနတိန္ဒိပိတော။

ဒသင်္ဂါသံဃာကိုအဗ္ဘာနကံကိုထား၍ ခပ်သိမ်းသော ကံအား လျော်ပတ်၏ဟု ပြအပ်၏၊ဝိသင်္ဂါ,အတိရေကဝိသင်္ဂါ,သံဃာကို ခပ်သိမ်းသောကံတို့ဲ့ ကံအား်လျော်ပတ်၏ဟု၍ ပြအပ်၏။ ။ဟူသို၊

ဒသင်္ဂါ ဘိက္ခုသံဃော ထပေတွာ ဧကံအဗ္ဘာနံ ပ ကမ္မပ္ပတ္တော၊ ဝိသင်္ဂါ ဘိက္ခုသံဃော၊ပ၊အတိရေကဝိသင်္ဂါ ဘိက္ခုသံဃော ဧမ္မေန သမင်္ဂါ သဗ္ဗကမ္မေသု ကမ္မပ္ပတ္တော။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၄၀၁)

ကံပြုထိုက်သော စဘုဗဂ္ဂစသောသံဃာ။

၅။ ။စတုဝင်္ဂေနကတ္တဗ္ဗေ။ပ။ရဟာသေသဟဘျယံနယော၁။

စတုဝင်္ဂါသံဃာသည် ပြုဒဉ်သော ပဂိုဝါဒ်ပေးခြင်းစသောကံ၌ လေးယောက်ကုန်သောတဆိမ်တည်း၌တည်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် ကံအားလျော်ပတ်ကုန်၏ လေးပါးမှ တပါးကုန်သော တဆိမ်တည်း၌ဘည်သော ပကတ်ရဟန်းတို့သည် ဆန္ဒပေးထိုက်ကုန်၏ ကြွင်းသော ပဉ္စင်္ဂါ,ဒသင်္ဂါ,ဝိသင်္ဂါ,သံဃာသည် ပြုအပ်သောကံ၌လည်း ဤနည်းအတိုင်းပင် မှတ်ယူဒဉ်း၏။ ။ဟူလို။

ဆိုသိုရင်းကား... စတုဝင်္ဂါသံဃာ,ပဉ္စင်္ဂါသံဃာ ပ။အတိရေက ဝိသတိဝင်္ဂါသံဃာဟုသံဃာငါးမျိုးပြုရာကံတို့တွင် စတုဝင်္ဂါသံဃာသည်ပြုဒဉ်းသော သံဃာဉုပသမ်ပြုခြင်း, ပဂိုဝါဒ်ပေးခြင်း, စသော ကံတို့ဲ့၌ ပကတ်သံဃာလေးပါးဂို့ပါမှ ကံပြုအပ်၏။ဥပမာ-အကြင်ကျောင်း၌ သံဃာလေးပါးသာရှိရာ၊တပါးသော် ရဟန်းကိုကား ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်စေ၍ ကြွင်းသော သံဃာသုံးပါး တို့သည် ပါတိမောက် မပြုအပ်။ ပဂိုဝါဒ် ယူရာ၌လည်း ပဂိုဝါဒ်ယူသောရဟန်းနှင့်တကွ သံဃာလေးပါးပြု၍ သံဃကံမပြုဒဉ်း။

ပရိဝါသ်ဟူသော ရဟန်းအလွတ်၊ပကတတ် သံဃာလေးပါးရှိပါမှ ကံပြုအပ်၏ လေးပါးထက်အလွန် ငါးပါးစသည်ရှိပါမူ လေးပါးမှ ကြွင်းသော သံဃာသည် အကြောင်းအားလျော်စွာ ဆန္ဒပေးထိုက်၏-ဟုမှတ်။

တတြ် ဘိက္ခဝေ ယတ္ထ စက္ကာရော ဘိက္ခု။ ဝိဟာရန္တိ နုဇကော်သ ပါရိသုဒ္ဓံ ဒေဝဟရိတွာ တိဟိ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ။ ဥဒ္ဒိသေယျုံစေ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၁၅၄)

စတုဝဂ်သံဃာဒိသည်၌ မပါသင့်သောပုဂ္ဂိုလ်။

၆။ ။စတုဝဂ္ဂါဒိကဘဏ္ဍဿိပ။။ကတံကုဗ္ဗဒုက္ကဋံ။

စတုဝဂ်,စသော သံဃာသည် ပြုအပ်သော ပုဂ္ဂိုဝါသ်ပေးခြင်းစသော ကံကို သံဝါသသုံးပါးမရှိသော ရဟန်း ကံထိုက်သော ရဟန်း,သံဃာဒိသိသ်၌တည်သော ရဟန်းတို့တွင် တပါးပါးကို ဂိုဏ်းပြည့်ကိုပြု၍ ကံပြုခြင်းအံ့၊ထိုကံလည်း ပျက်၏ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်း သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ပါရိဝါသိကစတုဝဂ္ဂေါ စေ ဘိက္ခဝေ ပရိဝါသံ ဒဒေယျ။ပ။အာကမ္ခံ နုစ ကရေယျာယံ။ ။စူဠဝဂ်ပါဠိတော်၊ ။(၇၇)။ ။မဟာဝါပါဠိတော်၊ ။(၄၀၃)

ပါရိဝါသိကစတုဝဂ္ဂေါ စေ ဘိက္ခဝေ ပရိဝါသန္တိ ဇဏ္ဍေ ပါရိဝါသိကံ စတုဝဂ္ဂံ ကတွာ အညဿ ပရိဝါသဒါနဒ္ဒိနိ ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ဇတေသ္ဝေ ဝါယံ ဂဏပူရကော နဟောတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၂)

အဓမ္မကံပြစ်ပါမူ တားမြစ်အပ်ခြင်း။

၇။ ။အဓမ္မကမ္မံ ဝါ ခေ့ယျ။ပ။ဝါ ခေ့ဿ ဝတ္တတာဒိကံ။

အာသက်၏ အန္တရာယ်, သာသနာ၏ အန္တရာယ်သည် မရှိခဲ့သည်ရှိသော်၊တပါးတည်းသော ရဟန်းသည်လည်း အဓံမ္မကံကို တားမြစ်ရာ၏။ ဂင်းအန္တရာယ်ရှိပါမူကား၊ နှစ်ပါးသုံးပါးသောရဟန်းတို့သည် ဤကံကား အမြဲကံတည်း။ ဤကံကို ငါတို့မနှစ်သက်ဟူသော အယူကို အချင်းချင်း ထင်စွာ ပြုကုန်ရာ၏။ တပါးတည်းသော ရဟန်းသည်လည်း ဤမြေကံကို ငါမနှစ်သက်ဟု ဆောက်တည်ခြင်းကို ပြုရာ၏ သုံးပါးထက် လွန်သော ရဟန်းတော်တို့မူကား ဇကန်တားမြစ်ကုန်ရာ၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတူဟိ ပဉ္စဟိ ပဒိုက္ကော်သိတုံ၊ဒွီဟိ တီဟိ ဒွိဒ္ဒိ အာဝိကာတုံ။ ဇကေန အမိဒ္ဒါတုံ-နဇေတံ ခမတီတိ။ ။ မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၁၄၂)

တားမြစ်ရာ မရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။

၈။ ။ကမ္ဘာရဟာ အသံဝါသာ။ပ။ပဋိကွေပေါ် နဲ့ ရှုဟတိ။

ကံပြုထိုက်သော ရဟန်းတို့ရင်း,သံဝါသသုံးပါးမရှိသော ရဟန်းတို့ရင်း, စိတ်ပျံ့လွင့်သော ရူးသော ရဟန်းရင်း, ဝေဒနာဒို့သော ရဟန်းရင်း, ထို ရဟန်းလေးပါးတို့၏သံဃာ၏အာလယ်၌ တားမြစ်ခြင်း,ကန့်ကွက်ခြင်းသည် တားမြစ်ရာ ကန့်ကွက်ရာသို့ မရောက်။ ။ဟူလို။

ကာသစ ဘိက္ခဝေ သံဃမဇ္ဈေ ပဋိက္ကောသနာ နဲ့ ရုဟတိ၊အန္တိမဝတ္ထုံ အာစ္စာ ပန္နသ ဘိက္ခဝေ, ဒိတ္တ စိတ္တသ ဘိက္ခဝေ, ဝေဒနာဋ္ဋသ ဘိက္ခဝေ,ယသ သံဃော ကမ္မံ ကရောတိ၊ တသ စ ဘိက္ခဝေ သံဃမဇ္ဈေ,ပဋိက္ကောသနာ နဲ့ ရုဟတိ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၄၀၃)

တားမြစ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ။

၉။ ။ပကတတ္တေကသီမဋ္ဌ။ပ။နဲ့တွဲရသာပိ ရှုဟတိ။

ယုတ်သော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် အခြားမဲ့သော ရဟန်းအားလည်း ဤကား-အမွေကံတည်း။ ဤကံကို ငါမနှစ်သက်ဟု ကြားသော ပကတတ်လည်း ဖြစ်,တသိမ်တည်း၌လည်း တည့်,သမာန သံဝ်သသည်း ဖြစ်သော ရဟန်း၏ တားမြစ် ကန့်ကွက်ခြင်းသည် တားမြစ်ကန့်ကွက်ရာသို့ ရောက်၏။ ။ဟူလို။

ကာသစ ဘိက္ခဝေ သံဃမဇ္ဈေ ပဋိက္ကောသနာ ရုဟတိ ဘိက္ခုသ ဘိက္ခဝေ ပကဘတ္တသ,သမာနာ သံဝါဘသ, သမာန သိမာယ ဋ္ဌိတသ အန္တိမသော အနန္တရိကသာပိ ဘိက္ခုနော ဝိညာပေန္တသ, သံဃမဇ္ဈေ ပဋိက္ကောသနာ ရုဟတိ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်၊(၄၄၀)

၁၀။ ။ကောဃပေတုံ ဓမ္မိကံ ကမ္မံ။ပ။ဆန္ဒံ နောဒေယျ ဒုက္ကဋဿာ။

တရားအားလျော်သော အပလောကနကံ- စသည်ကို ပျက်စေခြင်းငှါ၊ ကံပြုရာ မျက်မှောက်၌ တားမြစ်ငြားအံ့၊ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏ မျက်ကွယ်၌ ကာယသာမဂ္ဂိကိုဂင်း,ဆန္ဒကိုဂင်း,မပေးငြားအံ့၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူထို။

ယာဝတိကာ ဘိက္ခူ။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊တော အာနာဂတာ ဟောန္တို၊ဆန္နာ ဂဟာနံ ဆန္နော အာနာဟဉ္စော ဟောတိ။သံဃဒိဘ္ဂတာ ပဒိဋ္ဌော သန္တိ။ ။မဟာဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၃၆၄)

ကံအာဘွင့် ပြီးပြီ။

၂၉-မိဆ္ဆာဇီဝမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း အာဘွင့်။

၎။ ။ဒါဂုံ ဝေဠုံ ဖလံ ပုပ္ပံ။ပ။နဒဒေ ကံလသက်ဟာ။

သစ်,ဝါး,အာသီး, ပန်း, လိမ်းသပ်ပွပ်နယ်စရာ-ကသယ်မှန့်, ရေချိုးစရာကသယ်မှန့်,မျက်နှာသစ်ရေ, မြေညှက်,ဒန်ပူ စသည်တို့ကို အမျိုးလေးပါး ဒါယကာ,ဒါယိကာမတို့ကို ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ခြင်းကို ပြုသောအားဖြင့် မပေးရာ။ ။ဟူလို။

၂-၃။ ။ပါရိဘာဇ်၂ကတာဓုဂ္ဂ။ပ။ပဋိကုဋ္ဌေန ဇီဝပေယျ။

ထိန်းယဒန္တဂူ၊ ရွာသူ သားငယ်ကို ချီပိုး ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့်ဂင်း၊ မကျက်နည်းပါး၊အာကျက်များခြင်း၊ပဲနောက်ဟင်းဟန်၊ အမှန်နည်းပါး၊မမှန်များသော စကားကို ဆိုသဖြင့်ဂင်း၊အိမ်ယာစသော မြေကြန် အာတာတ်ဖြင့်ဂင်း၊စေခိုင်းသောသူ့တို့၏ ထိုထိုအမှုဒွ် လုပ်ကိုင်ခြင်း,သဝန်စာရင်း၊သတင်းစကား၊သူ့ဆောင်းပါးကို အသွားအပြန်ဆောင်ခြင်း,' ဟူသော တမန်သည် အမှုဖြင့်ဂင်း၊တအိမ်မှ တအိမ်သို့ စေ၍၊ခြေဖြင့် သွားသဖြင့်ဂင်း၊လာဘ်ကို လိုချဲ့ တံပိုးပေးခြင်း,ဆွမ်းတံု့ပေးခြင်း,ဆေးကုခြင်းဖြင့်ဂင်း၊ မြတ်စွာဘုရား စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော တပါးသော အာဇီဝဋ္ဌာ စသည်ဖြင့်ဂင်း၊အာသက် မမွေးရာ။ ။ဟူလို။

ဣရိယာပထဿုပ္ပါဒေန ဇီဝပေယျ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မာရောစနေန ဝါ။ ။

ပဌပနာဒိနံ မိဆ္ဆာဇိဝေန ဇိဝိတ ကပ္ပနကဘကမ္မာနံ ယေန ကေနစိ။ ။မဟာဋိကာ။ ။(၃၆)

၄။ ။ဝိညတ္တိနေသနာဘူသု။ပ။ပစ္ဆယေ ပရိဝဇ္ဇယေဘိ။

အာဆေဒမတ်သောသူ, မာတိတ်သောသူ,တို့အား တောင်းခြင်း၊မသင့်သော ဂျာမှီးခြင်း၊ မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောပြောခြင်း၊ အံ့ဘွယ်သဲကို ဖြစ်စေခြင်း-စသည် တို့ကြောင့်၎င်း၊ ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့ကို ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏။ ။ဟူလို။

ယွာဃံ ဇူမေသံ အာဇိဝပေါတုပညတ္တာနံ ဆန္နံ သိက္ခာပဒါနံ ဝိတိက္ကမ ဝသေန ဇူမေသဗ္ဘွ ကုဟနာ,လပနာ, နေမိတ္တိကာ, နိပ္ပေသိကတာ,လာဘေနလာဘံ နိဇိဂိသနတာဘိ ဇဝမာဒိနံ ပါပဓမ္မာနံ ဝသေန ပဝတ္တော မိဆ္ဆာဇိဝေါ၊ ၊ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၆)

မိဆ္ဆာဇိဝမှ ကြဉ်ခြင်းအာဘွင့် ပြီး၏။

၃၀-ဝတ်အာဘွင့်၊ အာဂန္တုကဝတ်။

၁။ ။အာဂန္တုကော နံ အာရာမံ။ပ။ကရိတ္ဝာဝါပိ ဒိဝဓံ။

အာဂန္တုကလျှော်သည်ရဟန်းသည် ဘိနပ်စီး၍,ထီးဆောင်း၍,ဦးခေါင်းဖုံး၍,သင်္ကန်းကိုလည်း ခေါင်းဓ်တင်၍,အရံ-အရံထိုက်ရာသို့ မဝင်ရာ။ ။ ဟူထို့။

၂။ ။ပါနီယေန နဓောဝေယျ။ပ။ပုဋ္ဌယျသယနာဒီသနံ။

သိတင်းကြိုး မြတ်သော်လည်း သောက်ရေဖြင့် ဆေးကြောကို မဆေးရာ။ စင်စစ်သော်ကား၊ သိတင်းကြိုး ဖြစ်ကုန်သော အာဒါသိက ကျောင်းနေရဟန်းတို့ကို ဂုရိုးရာ၏။ဝါစဉ်အလျောက် ရောက်သောကျောင်းကို ငါ့အား အာဘယ်ကျောင်း ခေါက်သနည်းဟု မေးရာ၏၊ ။ဟူလို။

ဂဓိကရဟန်း၏ ကျင့်ဝတ်။

၃။ ။ဂဓိဿော ပဒီသာမေဘွာ။ပ။အာပုဋ္ဆသယနာဒီသနံ။

ခရိုးသွားသောရဟန်းသည် ညောင်စောင်းစသော သစ်ဘဿာ,ပိန္နဲအိုးစသော မြေဘဏ္ဍာကို သိုမှီး၍,ကျောင်းကိုသည်း ပိတ်၍, ကျောင်းအိပ်ရာ

နေရာကို ရဟန်း သာမဏော,အာရုံစောင့်, ကျောင်းဒါယကာကို ပန်ကြား၍ သွားအာပတ်၏။ ။ဟူလို။

၄။ ။အာပုစ္ဆိတဇ္ဇေ စာသဘိ။ပ။ပဏ္ဏာန္တိ၊ နံစ ကပ္ပဘိ။

ပန်ကြားအပ်သော ရဟန်းစသည်သည် မှာကြားခဲ့သည်ရှိသော်၊ကောင်းစွာ လုံခြုံစေ၍ ဘဲရာ၏၊ ၎င်း ဂဓိကဝတ်ကို မပြုပါဘဲ၊ ထိုဂဓိက ရဟန်းအား အာရုပ်တပါးထို့ ဘဲသွားခြင်းငှါ မအာပတ်သည်ဘာဝတည်း။ ။ဟူလို။

အာဝါသိကရဟန်း၏ ကျင့်ဝတ်။

၅။ ။အာဝါသိကော ပညာပေယျ။ပ။ပ္ပဒာတုံ ပဋ္ဌာဒီဝံ၊

ကျောင်းနေအာဝါသိကရဟန်းသည် ဇည့်သည်သိဘင်းကြီး၏ နေရာကို ခင်းထားရာ၏။ခြေဆေးရေ စသည်ကို အနီးခွ ထားရာ၏။ ။ဟူလို။

၆။ ။ပဒ္ဓုဋ္ဌာတ္ဘိဝန္တု ဂဏ္ဍေယျ။ပ။ပညာပေသယနာသနံ။

ထိုသိတင်းကြီးကို ခရိုးဦးကြိုဆို၍ သပိတ် သင်္ကန်းကို လှမ်းယူရာ၏။ သောက်ရေဖြင့်လည်း အလိုရှိပါသဖြော်ဟု မေးမြန်းလျှောက်ထားရာ၏။ ဇည့်သည် သိဘင်းကြီးတို့ကို ရှိခိုးရာ၏။ အစဉ်အလျောက်၊ ရောက်သော ကျောင်းကို ဤကျောင်းသည် အရှင့်အား ရောက်၏ဟု ပြည့်နှံကြားလျက် နှစ်သက်စေရာ၏။ ။ဟူလို။

၇။ ။အန္တောဝုဋ္ဌမဝုဋ္ဌံဝါ။ပ။ကတိယံ သေက္ခ သမ္မုတိ်။

လူနေဘူးသည်,မနေဘူးသည်ကိုလည်း ပြောကြားရာ၏၊ဆွမ်းခံကောင်း သောရွာ, ဆွမ်းခံမကောင်းသောရွာ,အနီး အဝေးစသည်ကိုဂုဏ်း၊ ဝစ္စကုဋီ, ပဿာဝကုဋီ,တို့ကိုဂုဏ်း၊ သံဃာ၏ ကတိကဝတ်ပြုရာကိုဂုဏ်း၊ သဒ္ဓါပွါး၍ ဥစ္စာနည်းပါးသော သေက္ခဟု သမုတ်အပ်သော သောဘာပန်အမျိုးကိုဂုဏ်း၊ ပြောကြားရာ၏။ ။ဟူသို။

၈။ ။ပဝေသနိက္ခမေ ကာလံ။ပ။ဒေဘံ သဗ္ဗံ သမုဒ္ဒိသေဘိ။

ဆွမ်းခံဝင်သော အခါ, ဆွမ်းခံထွက်သော အခါကိုဂုဏ်း, သုံးရေ, သောက်ရေကိုဂုဏ်း၊ ပြောကြားရာ၏။သိတင်းငယ် အာဝဇ္ဇန်းက ရဟန်း ဖြစ်ပါမူ,ထိုင်လျက်သာလျှင် အလုံးစုံသော အာဝါသိကဝတ်ကို ဂို့သေစွာ ညွှန်းရာ၏။ ။ဟူလို။

အာဂန္တုကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ ဇာဒါနိ အာရာမံ ပဝိသိဿာမိတိ ဥပါဟနာ ညြေရဇ္ဇိတွာ နိစံ ကတွာ ပတ္ထေါဒေတွာပ၊ဒါရုဟာဏ်ံ့ မတ္တိ ကာဘာဏ်ံ့ ပဒိသာမေတွာတိဏေးနဝါ ပဏ္ဍောနဝါ ပဒိန္ဆာဒေတွာပဏ္ဍမိ တမ်ံ့ အဲပြေဝနာမ အဲဂိါနိ အဝသေသေယျန်ဒိ။ ။စူဠဝါပါဠိတော်။ (၃၃၄-၉)

မှတ်ချက်။ ။ဤဝတ္ထုအခွင့်ကို ရဒ္ဓသိက္ခာဆရာသည် အာဂန္တုက ဝတ်ဖြစ်နောက်၌ ဂမိကဝတ်ကိုထား၍ အာဝါသိကဝတ်ကိုနောက်ဆုံးထားကာ အကျဉ်းအားဖြင့် ဘွင့်ဆိုထားပေသည်။ပါဠိတော်၌ကား အာဂန္တုက ဝတ်, အာဝါသိကဝတ်, ဂမိကဝတ်သုံးပါးကို အာစဉ်အားဖြင့် ဟောထားတော်မူ၏၊ အကျယ်ကို လိုပါမူ ပါဠိတော်၌ရှုလင့်ကုန်။ ။အကိုးသာဓကတို့ကိုလည်း တပေါင်းတည်းပြု၍ ပါဠိတော်အတိုင်း ဘော်ပြလိုက်ပါသတည်း။

ဝတ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၃၁-ဝိကပ္ပနာအခွင့်။ ဝိကပ္ပနာအပြား။

၁။ ။သမ္မုခါပရမ္မုခါတိ။ပ။ဝိကပ္ပေဖီတိဘာဝသတ္တောဝါ။

ဒိဝိန္နဲတ်ဖြင့် သို့မဟုတ် မျက်မှောက်တွင် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း, သူတပါးနဲ့တ်ဖြင့် သို့မဟုတ် မျက်ကွယ်တွင် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးကုန်သော ဝိကပ္ပနာတို့ကို ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ထိုနှစ်မျိုးသော ဝိကပ္ပနာတို့တွင် ဒိဝိန္နဲတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုသောရဟန်းသည် ဝိကပ္ပနာပြုနည်း, ပစ္စုဒ္ဓါရ်ပြုနည်းတို့ဌာ လိမ္မာသောရဟန်းတပါး၏အထံ၌ "ဇာမံ စိဝရံ တုယ္ဟံ ဝိကပ္ပေမိ" ဟူ၍ ဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။ ။(အကျယ်အဓိပ္ပါယ်ကိုအောက်ကဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ။)

ဝိကပ္ပနာ ပန ဒွေဝိကပ္ပနာ သမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာစ,ပရမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာစ။
ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁၃)

သမ္မုခါဝိကပ္ပနာ ပြီးနည်း။

၂။ ။ဇာဏာဝတာနိဒေတံဝ။ပ။အပစ္စုဒ္ဓါရဝါဝတော။

ဤသို့ ဝိကပ္ပနံာပြုကာမျှဖြင့် သိုမှီးခြင်းငှါသာအာပ၏။ သုံးဆောင်ခြင်းစသည်ကား မအာပ်သေး။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုဝိကပ္ပနာခံသောရဟန်းသည် ပစ္စုဒ္ဓါရ်မပြုအပ်သေးသောကြောင့်။ ။ဟူလို။

ဇော်ဘာဝတာ နိဇေတုံ ဝန္ဒိတိ၊ ပရိဘုဉ်္ဇိတုံ ပန ဝိသာဇေ့တုံဝါ အာဓိဋ္ဌာတုံဝါ နဝန္ဒိတိ။ ၊ဂဉင်း-အာဋ္ဌကထာ။ ၊(၂၁၃)

ပစ္စုဒ္ဓိ၏ပြန်နည်း။

၃။ ။မယ္ဒံသန္တကံပရိဘုဉ်္ဇတိ၊ပ။မရိဘောဂါဒိကာယ္ပတိ။

ဝိကပ္ပနာပြု၍ပေးအပ်သော သက်နိုးကိုရှိသော ရဟန်းသည် "မယ့်သန္တကံ ပရိဘုဉ်္ဇဝါ ဝိသာဇေ့ဟိဝါ ယထာပဲစွယံဝါ ကရောဟိ"ဟု နှုတ်ဖြင့်ဆိုကာ ဂဉင်းသက်နိုးကို ပြန်ပေးရာ၏။ဤကဲ့သို့ ပြန်ပေးမှုကို ပစ္စုဒ္ဓိ၏ပြန်သည်ဟု ဆိုအပ်၏။ဤသို့ ပစ္စုဒ္ဓိ၏ပြုအပ်သော်သာ သုံးဆောင်ခြင်းစသည်သည် အပ်၏။ ၊ဟူလို။

မယ့်သန္တကံ မယ့်သန္တကာနိ ပရိဘုဉ်္ဇဝါ ဝိသာဇေ့ဟိဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိတိ ဇံဝံ ဒုတ္တေ ပန ပစ္စုဒ္ဓါရောနာမ ဟောတိ၊ တတောပဘုတိ ပရိဘောဂါ ဒယောပိ ဝဋ္ဋန္တိ။ ။ဂဉင်း-အာဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁၃)

မျက်ကွယ်သမ္မုခါဝိကပ္ပနာ ပြုနည်း။

၄။ ။အပရောသမ္မုခါဝေကာ။ပ။ပဉ္စန္နံ သဟာခဋ္ဌိနံ။

တနည်းကား၊တပါးသော ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာကို မျက်မှောက်၌ သာလျှင် တပါးသော ရဟန်း၏ အာဇ်ဉာ ငါပိအာသိ ဖြစ်သော သိဘင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့ကွင် တယောက်ယောက်၏အာမည်ကိုယူ၍ ပြုအပ်၏။ ။ ဟူလို။

အာပရောပိ နယော တထေဝ စိဝရာနံ ဇကေဇဟုဘာဝံ သန္ဓိဟိတွာ သန္ဓိဟာတာ ဘာဝဉ္ဉာဉ်တွာ တသ္မေဝ ဘိက္ခုနော သန္တိကေ ဇုမံ စိဝရန္တိဝါ၊ ဇုမာနိ စိဝရာနိတိဝါ၊ ဇတံ စိဝရန္တိဝါ၊ ဇတာနိ စိဝရာနိတိဝါ ဝတ္ဝာ ပဉ္စသု သဟာခဋ္ဌိကေသု အညတရဿ အာတ္တနော အာဘ ရုစိတဿ ယဿ ကဿစိ နာမံ ဂဟေတ္ဝာ။ ။ ဂဉင်း-အာဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁၃)

ပြုနည်း အဓိပ္ပါယ်။

၅။ ။ဇုမံစိဝရံတိဿဿ။ပ။ကရောဟီတိဝဉ္ဇ္ဇော့။

သိတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့တွင်တယောက်ယောက်၏ အာမည်ကို ယူ၍၊ "ဇုမံစိဝရံ တိဿသ့သ ဘိက္ခုနော။ပ။ (တိဿာယသင်္ဃမာနာယ)

ဝိကပ္ပေမိဟု ဆို၍ ဝိကပ္ပနာ ပြုရာ၏။ ထိုဝိကပ္ပနာ ခံသော ရဟန်းက တဘန်။ ။"တိဿသဿ ဘိက္ခုနော ပ။ (တိဿဿ သိက္ခမာနာယ။) သန္တိကံ ပရိဘုဥ္ဇတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ"ဟု ဆို၍ ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြန်ရာ၏။ ။ဟူလို။ ။(အာဓိဿိယ်အာကယ်ကိုအောက်၌ရှု။ ပေါ်ပြီ။)

ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာ ပြုနည်း။

၆။ ။ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနေ။ပ။ဝိကပ္ပနာဘာယဒဗ္ဗိတိ။

ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာကို ဤသို့ပြုအပ်၏ ပြုဟန်ကား....တပါးသော တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသောရဟန်း၏အနီး၌ "ဣမံ စီဝရံ တုယ္ဟံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒဇ္ဇိ" ဟု ဆို၍ပေးရာ၏။ ။ဟူလို။

၇။ ။တောနဝဇ္ဇာဇ္ဇော။ပ။ကရောဟိတိပစ္ဆုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ။

ထိုဝိကပ္ပနာပြုလိုသော တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသောရဟန်းသည် သက်နိုးရှင် ရဟန်းအား "သင်၏မြို့မြို့သော အဆွေခင်ပွန်းသည်၎င်း, မြင်ဘူးရံမှသော အဆွေခင်ပွန်းသည်၎င်း, အဘယ်သူနည်းဟု မေးမြန်းအပ်၏။ ထိုအခါ သက်နိုးရှင်ရဟန်းက "တိဿမည်သောရဟန်း"ဟုဆို၎င်း၊ တိဿာမည်သော ဘိက္ခုနီမဟုဆို၎င်း၊တိဿမည်သောသာမဏေဟုဆို၎င်း၊ တိဿာမည်သော သာမဏေမဟုဆို၎င်း၊ဘိဿာမည်သောသိက္ခမာနမ်မဟုဆို၎င်း, ဆိုအပ်၏။ တဘန်ထိုကပ္ပနာပြုလိုသော တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသောရဟန်းသည် "အဟံ တိဿဿ ဒဗ္ဗိ"ဟုဖြစ်စေ၊"တိဿာယ ဒဗ္ဗိ"ဟုဖြစ်စေ၊ဝိကပ္ပနာပြုရာ၏၊ ထိုသို့ ဝိကပ္ပနာပြုပြီးသော် ထိုဝိကပ္ပနာပြုသော တတ်ကျွမ်းလိမ္မာသော ရဟန်းကပင်လျှင် "တိဿဿ ဘိက္ခုနော (တိဿာယ ဘိက္ခုနိယာ။ပ။ သိက္ခမာနာယ)။ သန္တိကံ ပရိဘုဥ္ဇတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ကရောဟိ"ဟု ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြန်ရာ၏၊ ။ဟူလို။

ကထံ ပရမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာ ဟောတိ၊ပ။တတော ပဘုတိ ပရိဘောဂါ ဒယော ဝဋ္ဋတ္တိ။ ။ဂဏ်း-အာဒ္ဓကထာ။ ။(၂၁၄)

၎တံ-ဣမံ-စသည်သုံးပုံ။

၈။ ။ဒုရဿန္တိကာဒ္ဒေကာဒ္ဒေ။ပ။ဣမာနိတောဒ္ဒေယောဒယော။

ဤဝိကပ္ပနာပြုသောအခါ တထည်တည်းအဝေးဖြစ်ပါမူ "၎တံစီဝရံ" ဟုဆိုရာ၏။အာထည်အများ အဝေးဖြစ်ပါမူ "၎တာနိ စီဝရာနိ"ဟုဆိုရာ၏။

တထည့်တည်းအနိုးဖြစ်ပါမူ ''ဇာမံစိဝံ'' ဟု ဆိုရာ၏။ အထည့်အမျှားအနိုးဖြစ်ပါမူ ''ဇာမာနိစိဝရာနိ'' ဟု ဆိုရာ၏-ယျဉ်ရာ၏။ ၊ဟူလို။

အဓိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာမပြုဘဲ နေသင့်သောအခါ။

၉။ ။ဒသာဟမာသမေကံဝါ။ပ။နာဓိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတန္တိ။

ဆယ်ခက်ပတ်လုံးၿငိး, တလပတ်လုံးၿငိး ကထိန်ခင်းသည် ၇ိသော် ငါးလတို့ပတ်လုံးၿငိး, ယုတ်သောသက်နိုးကို ပြည့်စေခြင်းငှါ သက်နိုးလျှော့ရနိုးခြင်းငှ်ပါမူ တလပတ်လုံးၿငိး, အဓိဋ္ဌာန်မတင်, ဝိကပ္ပနာ မပြုပါဘဲ နေအပ်၏။နိသဇ္ဇကို မဖြစ်စေ။ ။ဟူလို။ ။(ပေါ်ပြီ။)

ဝိကပ္ပနာအာဘွင့် ပြီးပြီ။

၃၂-နိသဿယအာဘွင့်။ နိသျည်းမယူဘဲ နေနိုင်သောသူ။

၁။ ။ဗျတ္တသမ္မတိဝသဿ။ပ။နိသဿိတောယေဝဇီဝတိ။

ဝိနည်းဌ လိမ္မာသောရဟန်းသည် ငါးဝါရပါမူ၊ နိသျည်းယူဘွယ်ကိစ္စ မရှိ။ဝိနည်းဌ မလိမ္မာသောရဟန်းသည်ကား အသက်ထက်ဆုံး သူ့ကို မှီကာ နိသျည်းယူရ၌သာ အသက်ရှင်ရာ၏၊ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာ ပဋိဗလေန ပဉ္စဝဿာနိ နိဿာယ ဝတ္ထုံ၊အဗျတ္တေန ယာဝဇီဝံ။ ၊မဟာဝါပါဠိတော်။ ၊(၁၀၃)

ဤဌ၊**ဗျတ္တ**-၏အရကား။ ။''တတ္ထ နိဿယမရွန့နကေန ဥပသမ္ပဒါယ ပဉ္စဝဿေသု သမ္ဘတ္တိမေန ပရိဿ္သေဒေန။ပ အရဟာဇ္ဇပရိယေသာသာန မေကံ ကမ္မဋ္ဌာနံ ဇွတ်ကံ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ။ ၊ပါစိတ်အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ငါးဝ်ပြည့်၍ သုတ်နှစ်အဂ်ါ, ဌေမာတိကာ, ဝတ္ထုကြောင်းတရ, ရေစက်ချနှင့်တကွ တရားဘုံးပုဒ်, ဥပုသ်ပဝါရဏာကံကြိုး,ကံငယ် အာဆုံးအာဖြတ်, မဂ်ဖိုလ် ဆိုက်ထိအောင် သမာဓိ-ငိပဿနာ အစွမ်းဖြင့် စရိတ်နှင့် ထျော်သော ကမ္မဋ္ဌာနိုးကောင်း၊ဤတရားမျှားကို ရဓိ,သ်နှားလည်အောင် အားထုတ်အပ်၏။ဤအဂ်ါခုနစ်ပါးမှ မပြည့်စုံဘဲလျက် နိသျည်းဥပစ္ဆာယ်ဆရာ ကင်း၍ မနေအပ်။ ဤအဂ်ါခုနစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံမှသာ နိသျည်းဥပစ္ဆာယ် ဆရာနှင့် ကင်း၍ နေကောင်း၏။

နိသျည်းငြိမ်းခြင်း အာဂါခြောက်ပါး။

ထိုအခွကထာဆရာဖြ အာဂါတို့ကွင်၊ ပဋ္ဌဝသ, ဒေမာတိကာ, ကာမ္မ ကမ္မ,၍အာဂါသုံးပါးသာလိုရင်းတည်း။ကြွင်းလေးပါးကားရဟန်းဂုဏ်သိမ် အာဂါနိဒ္ဒေသနည်းမည်ကြောင့်ဂုင်း၊ရဟန်းပြုခြင်း၏ နိယျာနိကနိသဆရဏာ အာကျိုးရှိပါစေခြင်းငှါဂုင်း၊ အခွကထာဆရာမြတ်၊ ထည့်သွင်း၍ ပြအပ်ပေ သတည်း။ ။မဟာဒါ ပါဠိတော်၌မူ၊ ။"ပဋ္ဌဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဂေါဟိ သမန္နာဂဂတေန ဘိက္ခုနာ အနိသိတေန ဝတ္ထုဇ္ဈံ။အာပတ္တိ ဇာနာတိ အနာပတ္တိ ဇာနာဘိ၊ပါဠိဘာယာနိ ဧခါ ပနသ ပါဘိမောက္ခေန ဝိတ္ထာရေန သွာဂတာနိ၊ ။ဟု လာရှိချေ၏။။

"ငါးဝါပြည့်ဖြောက်၊ပါဘိမောက်နှုတ်၊ဥပုသ်ပဝါရဏာ၊ ကမ္မာကမ္မ ကြေလည်က၊လွတ်ထနိ သငယည်း"။ ။လက်ဝါ။

နိသျည်းပဉ္စုပ်။

၂။ ။ကံသိ ဒီဝံခံ ကဝတ္ထာ။ပ။နိသာယ ဝဏ္ဏာဒိတိ။

ကိုယ်ဝတ်သက်နှံးကို လက်ဝဲတာဘက်၊ ပခုံးထက်၌ စမ္မယ်ဘင်ကာ၊ လက်အုပ်ကို ဦးထိပ်အပြင်၊ ချိုခြောက်တင်၍ ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်လျက် "အာစရိယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ၊အာယသ္မတော နိသာယ ဝဏ္ဏာဝိ" ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။

နိဒ္ဒေသည်းငြိမ်းခြင်း အာဂါခြောက်ပါး။

၃။ ။ပဋ္ဌန္တေ ပက္ခသက်န္တေ။ပ။သမောဒဓေနေဟိ သမ္မတိ။

၁-ဆရာဂုင်း, တပည့်ဂုင်း, အရပ်တပါးသို့ သွားခြင်း၊ ၂-တိတ္ထိအပင်း ဒေသင်းသို့ပြောင်းခြင်း၊ ၃-ဆရာဂုင်း,တပည့်ဂုင်း, လူထွက်ခြင်း၊ ၄-ဆရာ ဂုင်း,တပည့်ဂုင်း, သေခြင်း၊ ၅-နိသျည်းဆရာ, ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ, တို့က နှင်ထုတ်ခြင်း၊ ၆-ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာနှင့် တွေ့ဆုံပေါင်းဖိခြင်း၊ ၍ခြောက်ပါး တို့တွင် တပါးပါးကြောင့် နိသျည်းသည် ငြိမ်း၏။။ ။ဟူလို။

ဆယိမာ ဘိက္ခဝေ နိသာယပဋိပ္ပဿဒ္ဓိယော အာစရိယမှာ၊ အာစ ရိယော ပက္ကန္တော၀ါ ဟောတိ, ဝိဗ္ဘန္တော၀ါ, ကာလံကတော၀ါ, ပက္ခသက်ံန္တော၀ါ,အာဏာဘ္ဂိယော၀ ပဗ္ဗဇိ,ဥပဇ္ဈာယေနဝါ,သမော ဓာနဂတော ဟောတိ၊ဣမာ ဧခါ ဘိက္ခဝေ ဆနိသာယ ပဋိပဿဒ္ဓိ ယော။အာစရိယမှာ"။ ။မဟာဝါ·ပါဠိတော်။ ။(ဂဲ့)

နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကထာ။

၄။ ။နိဿဟာယနဝဧသေလင်္ဂံ ။ပ။ ဤတို့ ဘိက္ခုသဘာဂတံ။

အာလင်္ဂိရဟန်းကိုမှီ၍ မနေရာ၊မရောက်ဘူးသော အာရင်သစ်သို့ လာရောက်သောရဟန်းသည် လင်္ဂိရဟန်းတို့နှင့်သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝါ၊လင်္ဂိပုဒ်သည်,မဟုတ်သည်ကို သိခြင်းငှါ လေးရက် ငါးရက်ပတ်လုံး ဆိုင်းငံ့၍ နေရာ၏။ ။ဟူလို။

နာ ဘိက္ခဝေ အာလင်္ဂိနံ နိဿာယ ဝတ္ထုမ္ဟိ။ ယော ဝသေယျ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။အာနုဇ်ာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတူဟပဉ္စာဟံ အာဂမေတုံ ယာဝ ဘိက္ခုသဘာဂတံ ဇာနာမိတိ။ ။မဟာဝ!-ပါဠိတော်။ ။(၁၁၈)

၅။ ။အန္ဓိကဿ ဂိလာနဿ။ပ။ဝသိတုံ တာဝ လဒ္ဓုတိ။

ခရိုးသွားသော ရေဟန်းသည်ဂျင်း, နာသော ရဟန်းသည်ဂျင်း, သူနာရဟန်းသည် တောင်းပန်အင်သော သူနာကို လုပ်ကျွေးသော ရဟန်းသည်ဂျင်း,တောင် နူသောသမထဝိပဿနာ၏ ထူးသောထူးသော ဒေဘို့ရှိသဖြင့် ချမ်းသာခြင်းကို မှတ်သဖြင့်ဂျင်း, သဒ္ဓေါတ္တသော ဒါယကာ, နိဿည်း ဆရာသည် မရှိသည်ရှိသော် ထိုမရှိသမျှကာသ၊ ဝါဆို လပြည့်နေ့တိုင် အောင် နေအာပ်၏။ ။ဟူလို။

အာနုဇ်ာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဒ္ဓါနမဂ္ဂပ္ပဋိပ္ပန္နေန ဘိက္ခုနာ နိဿယံ အလဘမာနေန အနိဿဝေဘေန ဝတ္ထုန္တိ။အာနုဇ်ာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ။ပ။ဝတ္ထုံ။အာနုဇ်ာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနုပဋ္ဌာကေန ဘိက္ခုနာ။ပ။ ဝတ္ထုံ။ အာနုဇ်ာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာရညကေန ဘိက္ခုနာ ဖါသုဝိဟာရံ သလ္လက္ခန္တေန။ပ။ ဝသိဿာမိတိ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၁၁၈)

အာစရိယော ပဝ်ရေတွာ ဂတောပိ ယဒါ ပတိရူပကော နိဿယဒါယကော ဒေဝဂစ္ဆိဿတိ၊ တဿ နိဿာယ ဝသိဿာမိတိ အာဘောဂံ ကတွာ ပုန ယာဝ အာသင်္ဂိပုဏ္ဏမာ၊ တာဝ အနိဿဝေတေန ဝတ္ထုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀၄)

နိဿယအာဒေါင့် ပြီး၏။

၃၃။ ။ခါးပန်းကြိုးအဘွင့်၊ ခါးဝန်းမပါဘဲရွှာသို့မဝင်အပ်ခြင်း။

ဘ။ ။အကာယဗန္ဓနောဂါမံ။ပ။တတ္ထေဝါသတိယာဂတောဘာ။

ခါးပန်းကြိုးမပါဘဲ၊ရွှာသို့ဝင်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ အကာယ ဗန္ဓနေန ဂါမော ပဝိသိတဗ္ဗော။ပ။ ဒုက္ကဋသ်သ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထု-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၅)

သတိမေ့၍ ခါးပန်းမပါဘဲ ရွှာသို့ဝင်သောရဟန်းသည်၊အကြင်အရပ်၌ သတိရ၏။ထိုသတိရသောအရပ်၌သာလျှင် ခါးပန်းကြိုးကို ဖွဲစီးရာ၏။ ။ ဟူလို။

အဗန္ဓိတွာ နိက္ခမန်္တေန ယတ္ထ သရတိ၊ တတ္ထ ဗန္ဓိတဗ္ဗံ။ ။ ၎င်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၄၆)

ခါးပန်းအမျိုး။

၂။ ။ပဋိကာသုကာရဉ်္ဇနီပ။ကောတနေဒလာမိကာ။

ပကတိယက်သောခါးပန်းပြားသည်ဖြင့်၊ဝက်အူပမာ၊ အခေါင်းပါသော ခါးပန်းသည်ဖြင့်၊ ဤသို့ ခါးပန်းသည် နှစ်မျိုးဂို၏။ဤခါးပန်း နှစ်မျိုးသာလျှင် အာပ်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒွေ ကာယဗန္ဓနာနိ၊ ပဋိကံ၊ သုကရဉ်္ဇကံ။ ။၎င်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၆)

ပုဆိုးဖြင့် ပြုအပ်သော ခါးပန်းပြားသည် ပဋိက-ခါးပန်းအားလျော်၏။ ဝါ၊တူ၏။တလွန်းသော ကြိုးခါးပန်းသည်၊ သုကရဉ်္ဇ ခါးပန်းအားလျော်၏။ ဝါ၊တူ၏။ ။ဟူသို၊

ဇကေရဇ္ဇုကံ ပန မဒ္ဒိကကာယဗန္ဓနဉ္စ သုကရဉ်္ဇံ အနုလောမေတိ။ ။စူဠ္လဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၇)

ပဋိကခါးပန်း။

၃။ ။မဏ္ဍကဉ္စကခဋ္ဌုရီ။ပ၊အင်္ကနိဂဏာသုဉ္စကံ၊

ငါး၏ကျောကိုက်နှုန်း ဆူးရိုးသဏ္ဌာန်,သင်ပေါင်းရွက်သဏ္ဌာန်,ယက်အပ်သော ခါးပန်းသည်ဖြင့်၊ ပြေပြစ်ချောမော စင်းကြောယက်အပ်သော ခါးပန်းသည်ဖြင့်၊ပဋိက-ခါးပန်းမည်၏။ ။ဟူလို။

ဥဇုကမေဝ ပန မဉ္ဆကဏ္ဍကံဘဲခဇ္ဇုရိပဋိကံဝါ မဋ္ဌပဋိကံဝါ ကတွာ ကောဋ္ဌေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂ ခဲ့၄)

လေးချောင်း, လေးသွယ်သော ခါးပန်း အာဆာတို့သည် အာပ်ကုန်၏။ ထိုထက်အာလွန် မဒေါပ်။ ။ဟူလို။

ကာယဗန္ဓနသဒ္ဒေါ ဇာကော ဝဋ္ဋာဘိ၊ ဇွေ တိဏိ စတ္တာရိပိ ဝဋ္ဋန္တိ။ တတော ပရံ နု ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂ ခဲ့၄)

ခါးပန်းပြား၏ အာဆာဝ-အာစွန်းနှစ်ဘက်၌၊ နှစ်ထပ်ဖွဲ့သော ခါးပန်းကြိုးသည်အာပ်၏။ ။ဟူလို။

ဥဘောသု ပန ဒေဏ္ဍေသု ဒသာမုခသဒိသ ထိရဘာဝါယ ဒိဂုဏံ ကောဋ္ဌေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဏ်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂ ခဲ့၄)

၄။ ။မဇ္ဈိမခါဒိ။ပ။ပဋိကာ နစ ကမ္မတိ။

ခြုံးပန်းစသည်ကိုဂဏ်း၊ ပဂ္ဂုန်မျက်စိ သဏ္ဌာန် စသည်ကိုဂဏ်း၊ဆင်မျက်ကွင်းသဏ္ဌာန်စသည်ကိုဂဏ်း ပြု၍၊ထိုထိုအာရုပ်ရုပ်၌ နှစ်လွန်းချည်ဖြင့် ကျစ်နှက်ယက်ဒေါပ်သော ခါးပန်းပြားသည် မဒေါပ်။ ။ဟူလို။

တတ္ထ တတ္ထ အာနိသံသဒသေတွာ မာလာကမ္မလတာကမ္မာဒိနိ ဝါ ကတွာ ကောဋ္ဌိတကာယဗန္ဓနမ္ပိ နု ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခဲ့၄)

၅။ ။ယဉ္စကံ မကြမုခါဒိ။ပ။ဝိဒေဟ အညဉ္ဇ စိဉ္ဇကံ။

ခါးပန်းဒေါဆာဝ၌၊ ကြာသွတ်အိုး သဏ္ဌာန်သည်ဂဏ်း၊ မာဂရုံးခံတွင်း သဏ္ဌာန်သည်ဂဏ်း၊မဒေါပ်ကုန်။ ။ဟူလို။

ဒသာမုခေ ပန ဃဋ္ဋကံ ဝါ မကရမုခံဝါ ဒေဖုဘာသိသံ ဝါ ယံကိဉ္စိ ဝိကာရရူပံ ကာဘံ နု ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဏ်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခဲ့၄)

ခါးပန်းဗိဒ္ဓ၊နံပါးနှစ်ဘက်အစွန်းတို့၌မြွှီမြွှိုင်ခုံခြင်းအကျိုးငှါ ပြုအပ်သော ကြာသွတ်အိုးသည်ဂဏ်း, အရေးအသားသည်ဂဏ်း,အာပ်၏။ ။ဟူလို။

ဝိဓကဿ ဥဘောသု အန္တေသု ထိရကရဏတ္ထာယ ဃဋ္ဋကံ ကရောန္တိ၊အယမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။ ပရိဏ္ဍေဒလေခါမတ္တံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဏ်း အဋ္ဌကထာ။ ။(၂ ခဲ့၄)

ခရုသင်းပုံ,စကြာပုံစသောလောကဌ မဂီလာဟုသမုတ်အပ်သောဝတ္ထု ရုပ်ပုံ-ရှစ်ပါးစသော ဆန်းကြယ်သောသဏ္ဌာန်သည် မဒၢပ်။ ။ဟူလို။ အာဠမဂီလာဒိကံ ယံ ကိဉ္စိဝိကာရရူပံ နဝဋ္ဌတိ။ ။ဎင်း-အာဠကထာ။ (၂၃၄)

၆။ ။ဒေဠ္ဠုဘာကဠုမုရဇံ။ပေ။မဒ္ဒီမာယောဝကပ္ပရော။

ရေဖြေဦးခေါင်းသဏ္ဌာန်ဂို့သောခါးပန်း,မရိုးစည်သဏ္ဌာန်ရစ်အင်္ဂသော ခါးပန်း, ဆောက်လုံး သဏ္ဌာန် ဂို့သော ခါးပန်း, ကြိုးအများ ဂို့သော ခါးပန်း၊ ဤလေးမျိုးသော ခါးပန်းတို့သည် မဒၢပ်ကုန်၊ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု၊ဖြစ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

နဘိကွင်ဝေ ဥစ္ဆာဝစာနိ ကာယဗန္ဓနာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ-ကလာဗုကံ, ဒေဠုဘာကံ,မရုဇံ,မဒ္ဒဝိဏံ၊ပ ဒုက္ကဋာသ။ ။ချဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော်။ (၂၄၅)

အဆောတ်နှစ်၊မရုဇ-အာဆော,မဒ္ဒဝိဏ-အာဆော,နှစ်ပါးတို့သာအပ်ကုန်၏။ ။ ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ မုရဇံ မဒ္ဒဝိဏာန္တိ။ ။ဎင်း-ပါဠိတော် (၂၄၆)

၇။ ။ဝေဏုဒန္တိကသာဏဉ္စိ။ပ။ဂဉ္ဇိပေါစဝိတမ္ဗယာတိ။

ဝါး,ဆင်စွယ်,သားချိ,အရိုး,သစ်သား,ချိပ်,သစ်သီး,ခရုသင်းချက်,ချည်, ကျ။,ကြေးတို့ဖြင့် ပြီးကုန်သော ခါးပန်းဗိတို့သည် အပ်ကုန်၏။ ထိုအတူ ဝါးစသည်တို့ဖြင့်ပြီးကုန်သော ခါးပတ်သိုးတို့သည်လည်း အပ်ကုန်၏။ ။ ဟူလို့။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အင်္ဂါမယံ,ဒန္တမယံ,ဝိသာဏမယံ, နဠမယံ, ဝေဠုမယံ,ကဋ္ဌမယံ, ဇတုမယံ,ဖလမယံ, လောဟမယံ,သဝိနာဘိ မယံ,သုတ္တမယန္တိ။ ။ဎင်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၆)

ခါးပန်းအာဘွဲ့ ပြီး၏။

၃၄-ပဘဝီအာဘွဲ့။ ဗြေအမျိုးနှစ်ပါး။

၁-၂-၃။ ။ဇာတာဇာတာဘိ ဒုဝိဓာ။ပ။ဇာတုမာသော မဝဋ္ဋကော။

ဗြေသည် ဗြေစစ်ဖြစ်သော-ဇာတပထဝီ,ဗြေစစ်မဟုတ်သော-ဒုဇာတ ပထဝီဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိ၏။ ။ဟူလို။

ပထဝိနာမဉ္ဇေပထဝိသော-ဇာတာစပထဝိ၊အာဇာဘာစပထဝိ။ ။
ပါစိတ်ပါဠိတော်။ ။(၄၄)

ထိုနှစ်မျိုးတို့တွင်၊ မြေစေးသက်သက်၊ မြေမှုန့် သက်သက်သည်ဖြင်း၊ ဒိုးမလောင်သော မြေသည်ဖြင်း၊ ကျောက်အနည်းငယ် မျှသာ ရောရှိ များသောမြေစေး, များသော မြေမှုန့်ဂို့သော မြေသည်ဖြင်း-ဇာတပထဝီ မည်၏။ ။ဟူထို။

ဇာဘာနာမ ပထဝီ သုဒ္ဓပံသု သုဒ္ဓမတ္တိကာ အပ္ပပါဘာဏာ။ပ။
အာဒဖုဘပိ ဂစ္ဆတိ ဇာဘာပထဝီ၊ ။ဂင်း-ပ်ဠိတော်၊ ။(၄၄)

တကြိမ်မျှဖိုစ်းစွတ်၌ လေးလလွန်သောမြေမှုန့်ရ,မြေစေးပုံဆည်လည်း ဇာတပထဝီပင် မည်၏။ ။ဟူသို။

ယောပိ ပံသုပုဇ္ဇောဝါ မတ္တိကာ ပုဇ္ဇောဝါ၊အာတိရေကစာတုမာသံ သြဝဇ္ဇော၊အာယတ္ဖိ ဂစ္ဆတိ ဇာတပဌဝီ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်၊(၄၄)

သက်သက်သော ကျောက်စစ်,ကျောက်တုံး,ကျောက်ခဲ,ကျောက်ပြုတ်, အိုးကွဲ, သဲတို့သည်ဖြင်း၊ ဒိုးလောင်သော မြေသည်ဖြင်း၊ ကျောက်စစ် စသည် များသော မြေသည်ဖြင်း ဖိုစ်းစွဲတ်၌ လေးလ မပြည့်သေးသော မြေမှုန့်,မြေစေးပုံသည်ဖြင်း အာဇာတပထဝီမည်၏။ ။ဟူလို။

အဇာတာနာမ ပထဝီ-သုဒ္ဓပါသာဏာ သုဒ္ဓသက္ခရာ သုဒ္ဓကထလာ။ပ။သြမကစာတုမာသံ သြဝဇ္ဇော၊အာယတ္ဖိ ဂစ္ဆတိ အာဇာတပထဝီ၊ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၄၄)

၄။ ။ဒွေဘာဂါတိသုဘာဂေသု။ပ။သေဒသသုဝိအယံနုယော။

အကြင်ဖြေ၏ သုံးစုတို့တွင် နှစ်စုဘာဝ မြေစေး,တစုကား ကျောက် ဖြစ်၏။ထိုဖြေသည် ယောဘုယျမတ္တိက မည်၏။ကြွင်းသော ယောဘုယျပံသု စသည်တို့၌ ဤနည်းအတိုင်းမှတ်။ ။ဟူလို။

ယောဘုယျေန ပံသုကာတိ တိသု ကောဋ္ဌာသေသု ဒွေ ကောဋ္ဌာသာ ပံသု ဇေကော ပါသာဏာဒိသု အညတရကောဋ္ဌာသော။ ။ ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉)

ပထဝီခဏနုအာပတ်။

၅။ ။ပါစိတ္တိခဏနေဒာတေ။ပ။နုပဇ္ဇာဏာပနေတထာ။

ဇာဘပထဝီဟု အာမ္ဘတ်ရိုလျက် တူးခြင်းကြောင့် ပါစိတ်အာပတ်-သင့်၏။ ။ဇာဘြမြေလော,အဇာဘြမြေလောဟု ယုံမှားဖြစ်လျက်တူးသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပဌဝိယာ ဝေမတိကော ခဏာတိဝါ-ခဏာ ပေတိဝါ။ပ။
ဒုက္ကဋဿ။ ။ပါစိတ်-ပါဠိတော်။ ။(၄၅)

မြေစစ်မဟုတ်ဟု အာမ္ဘတ်ရိ၍တူးခြင်းကြောင့်အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

ပထဝိယာ အပထဝိသညိ ခဏာတိဝါ ခဏာပေဘိဝါ။ပ။
အနာပတ္တိ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၄၅)

သူတပါးကို စေခိုင်းရာ၌လည်း ထိုအတူ,ပါစိတ်,ဒုက္ကဋ်စသည်သင့်၏။ ။ဟူလို။

အညံ့ အာဏာပေဘိ-အာပတ္တိ ပါစိတ္တိယဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၄၄)

၆။ ။ပဟာရေပဟာရေပဒဿိ။ပ။နာနာဏဒဿိသုဝါစသော။

တူးတိုင်း,တူးတိုင်း ပါစိတ်အာပဘ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပဟာရေ ပဟာရေ ပါစိတ္တိယံ ဝေဒိတမ္ပိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀)

တကြိမ်ခိုင်းခြင်းကြောင့် တချက်သာအာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဆကိံ အာဏာတ္တော ဗဟုကမ္ပိ ခဏာတိတိ သဗေ သကာလ ဒိဝသံခဏာတိ။အာဏာပကဿ ဇကံ ယေဝ ပါစိတ္တိယံ။ ။ ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀)

ခဏခဏာ စေခိုင်းပါမူ-ခိုင်းတိုင်းခိုင်းတိုင်း ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူလို၊

သဗေ ပန ကုသိတော ဟောတိ၊ ပုနဉ္စုနံ အာဏာပေဘာဇ္ဇော၊ တံ အာဏာပေတွာ ခဏာပေန္တဿ ဝါစာယ ဝါစာယ ပါစိတ္တိယံ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀)

၇။ ။ကုမံဘြာနဓိမံဂန္ဒိ။ပ။နီယမေတ္ထာနဝဋ္ဌတိ။

ဤအာရပ်ကို တူးလော့, ဤအဂုကို တူးလော့,ဤအာရပ်၌ ရေအိုင်ကို တူးလော့,စသည်ဖြင့် အာရပ်စသည်ကို မှတ်၍မဆိုဒူးပ်။မခိုင်းအပ်။ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဇုမံ ဩကာသံခဏာ။ ဇုမသို့ ဩကာသေ ပေါက္ခရဏိ့ ခဏာတိ ဝတ္တုံ ပန နဝဋ္ဌတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀)

၈။ ။ထမ္ဘသဿိမသဿအာဝါဠံ။ပ။ဝစနံဝဋ္ဌတေဒိသံ။

ဤတိုင်၏တွင်းကိုသိလော့,ဤမြေကို ဆောင်ယူခဲ့,ကပ္ပိခြင်းကို ပြုလော့, ဤသို့သော ကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် ဆိုပါမူကား အာပတ်မသင့်၊အာပ်၏။ ။ ဟူလို။

အနာပတ္တိ ဇုမံ ဖာန ဇုမံ ဒေဘိ,ဇုမံ အာဟာရ,ဇုမိနာ အာဇ္ဇော, ဇုမံ ကပ္ပိယံ ကရောဟိတိဘဏတိ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၄၅)

တနည်းအားဖြင့် ဤနေရာ၌တူးလော့,ဤအမြစ်ကိုတူးလော့, ဂိဿမေ့မှတ်မူ၍၊ သာမည့အားဖြင့် အမြစ်ကိုတူးလော့, အဂုဘိုတူးလော့-ဟု ဆိုပါမူကား အပ်၏။အာပတ်မသင့်။ ။ဟူလို။

ကန္ဒံ ခဏ-မူလံ ခဏာဘိ အနီယ မေတ္ထာ ဝတ္တုံ ဝဋ္ဌတိ။ ။ ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀)

၉။ ။အသမ္ဗန္ဓံပထဝီယာ။ပ။ဓုသိဉ္ဇနီယာကဒ္ဒမံ။

အောက်ခြေနှင့် မစပ်သော အထက်ကွဲအက်နေသော ညွန်ခြောက်ဧသည်ကိုဂင်း၊ကဲ့သောအိုးတို့ဖြင့် ခပ်၍သွန်းလောင်းထိုက်သော ညွန်ချေကို ဂင်း၊ဖျက်ဆီ တူးဆွခြင်းငှါ အပ်၏ ခပ်၍ သွန်းလောင်းခြင်းငှါမထိုက်သော ဝ်-မရေသောညွန်ပြင်မူကား မအပ်-ဟုမှတ်။

ဗဟလော နဝဋ္ဌတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။

အဝတပေန သုက္ခကဒ္ဒမော ဖသတိ။တတြ ယော ဟေဋ္ဌာ ပဆဝိ ယော အသမ္ဗန္ဓော၊တမေဝ အာပေနတုံ ဝဋ္ဌတိ။ ။ယော ဥဒ္ဓံဟိ ဉသိဋ္ဌိတုံ သက္ကော ဟောတိ၊တနဲကဒ္ဒမော။တံ အာပေနတုံ ဝဋ္ဌတိ။ ။ ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၀)

၁၀။ ။ဂဏ္ဍုပ္ပါဒံ ဥပစိကာ။ပ။လေဠာ ဒီဠုနကောပယော။

ဖိုလ်းစွတ်၍လေးလလွန်သော တိရစ္ဆာန်ဖြေ,ခြံအိမ်ဖြေ,ကြွက်ကျစ်စာဖြေ.ထွန်သွားဖြင့် ဖြတ်အင်သော ဖြေဆိုင်ခဲတို့ကို မဟျက်ဆီးအပ်။ လေးလမလွန်ပါမူ ဟျက်ဆီးအပ်၏။ ။ဟူ.ဘု။

ဂဏ္ဍုပ္ပါဒ-ဂူထ- မူသိက-ကုဋ္ဌုရ- ဂေါကဏ္ဏကာဒီသုဝိ ဇေသဝနေသော။ ။ရုက္ခာဒီသု အာရုဠ္ဟ ဥပဓိက မတ္တိကာယသိ ဇေသဝနယော။ ။ကသိတဋ္ဌာနေဒိ နံလဏ္ဍိနုမတ္တိကာယသိဏ္ဍဲ ဂဏ္ဍုန္တာသု ဇေသဝနယော။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁)

၁၁။ ။ပဘိဇ်ဘေဝါဒိ အာဒီနံ။ပ။ပဘိဒနဝ သောဒ္ဓိယာ။

ထုံးအိုင်စသည်တို့၏ ရေအနိုးဥ်၊ကွာကွသောဂမ်းပါးဖြေ,ကျောက်ဖြာပေါ်၌ တင်နေသော မြို့,တူးသစ်စဖြစ်သော အိုင်၌ ကုသော မြို့မျှားသည့်လည်း ဖိုလ်းလေးလ လွန်၍ စိုစွတ်ပါမူ-ဇာတပထဝီ မည်၍ မအပ်။ ဖိုလ်းလေးလအတွင်း၌မူကား အပ်၏။ ရှေး တိရစ္ဆာန်ဖြေ စသည်နှင့် အတူမှတ်၊ ။ဟူသို့။

ပေါက္ခရဏီ အာဒီနံ တဠု ဘိဇ္ဇိတ္ထာ ဥဒကသာမန္တာ ပတတိ။သဧ ဩမကစာတုမာသံ ဩဝဋ္ဋံ ဆဒ္ဒိတုံဝါ ဘိန္ဒိတုံဝါ ဝဋ္ဋတိ။ စာတုမာသတော ဥဒ္ဓံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ပိဋ္ဌိပါသာဏော သုဒ္ဓံ ရဇံ ဟောဘိ၊ ဒေဝေဝ ဖုသာယဇ္ဇေ အာလ္လိယတိ။တဒ္ဓိ စာတုမာသစ္စယေန ကောပေတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၀)

၁၂။ ။ဝစ္ဆိကော မဏ္ဍိကာ ကုဋ္ဌေ။ပ။ဘိဋ္ဌဘိဋ္ဌက ကုဋ္ဌကော။

လွင်တီးခေါင်၌ ပေါက်သော ဘောင်ပို. ဖြေစေးနံရံ,တို့သည်၊ ဖိုလ်းလေးလထက်လွန်မူ ဇာတပထဝီဖြစ်၍ မအပ်။မလွန်ပါမူ အနာပတ္တိ၊ ။ဟူလို။

သဧစေ အန္တောကာသော ဥဒ္ဓဟတိ။ ဩမကစာတုမာသံ ဩဝဋ္ဋော ယေဝ ဝဋ္ဋတိ။(၂၀)။ ။ဘိတ္တိမတ္တိကံ ဂဏ္ဍုန္တာသ ပန အာပတ္တိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁)

အုတ်နံရံသည်ကား၊ အိုးခြမ်းမျှားသော ယေတုယျ ကထလအရာ၌ တည်၍.အဓိဋ္ဌာတပထဝီမည်သဖြင့် အပ်၏။ ။ဟူလို၊

သစေ ဇာဠ္ဌက ပါကာရော ဟောတိ၊ ယောဘုယျေ ကထလဠ္ဘာနေ တိဠ္ဌတိ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁)

ခဒ-၁၄။ ။ထဇ္ဈာဒိ ဂဏ္ဌိတုံ ဘုမိ်။ပေ။ဓောရေယျ ဘိန္နိတုံ ဘုဗ်ိ။

လွင်တီးခေါင်၌ ဗိုက်ထားဒူးပိုင်သောဇာတပထဝီပေါ်၌ ဟည်နေသော တိုင်းကဲ့၊ ထိမှဉ္စိမှ လှုပ်ရှားခြင်း မနုတ်အပ်။ ကျင်းယိ စွန့်ရာဝယ်၊ကျင်းယိ အဂ္ဂိနိဖြင့် မြေကို မဖျက်ဆီးအပ်။ ။ဟူလို။

အင်္ဂါသော ကာသေ ဋ္ဌိတမတ္တပတ္ထနွံ ဇာတော စိတော စ သဏ္ဌာ လေတွာ ပထဝိ ဝိကောပေန္တေန ဂဟေတုံ နဲ့ ဝဋ္ဋတိ။ ၊ပသာဝ ဓာရယေ ဝေဂေန ပထဝိ ဘိန္ဒိသာမီတိ ဇဝံ ပသာဝံ ကာတုံ နဲ့ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁)

ကာတုံဝါ ဒိသမံ သမံ၊သမ္ဗဇ္ဈနိုဟိ ဃံသိတုံ။

မညိဉ္ဇတ်သော မြေကို၊ညိဉ်းဆောင် ပြုခြင်းငှါ၊ ဘံမြက်စိုးတို့ဖြင့် ပွတ်ဘုံက်၍ လှည်းခြင်းငှါ မဒအပ်။သို့သော် သေနာသနဝတ်ကို အဋ္ဌိုးပြု၍ လှည်းမူကား အာဒိ။ ။ဟူလို။

ဝိသမဘူမိ် သမံ ကရိသာမီတိ သမ္မဇ္ဇနိယာ ဃံသိတုဗ္ဗံ နဲ့ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၁)

ကဋ္ဌကာဒိ် ပဓေသေတုံ။ပေ။ဘူမိ် စက်ခိတုံ ပဒံ။

ဆူးစသည်ကို မြေကြွေးဒွါယွင်းခြင်းငှါငင်း၊ခြေရာကိုထင်စေအံ့ဟု မြေကို ဖျက်လျက် စကြံသွားခြင်းငှါ မဒအပ်။ရဟန်းတရားကို အားထုတ်လိုသော သဒ္ဓစိတ်ဖြင့် စကြံသွားပါမူ၊ခြေရာထင်သော်လည်း အနာပတ္တိ၊ ။ဟူလို၊

ကေစိ ကတ္တရယဋ္ဌိယာ ဘုမိ် ကောဋ္ဋေန္တိ။ ပါဒင်္ဂုဋ္ဌကေန ဝိလိခန္တိ။ စင်္ကမိတဗ္ဗာနုံ ဒဿဿာမီတိ ပုနပ္ပုနံ ဘူမိ် ဘိန္ဒန္တာ စင်္ကမန္တိ။ သဇ္ဇုံ နဲ့ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၂)

ခဒ၅။ ။ဃံသိတုံ အင်္ဂါပဒ္ဓက်် ။ပေ။ဃံသိတုံ နဒီ ကဒ္ဒံတိ။

ဝဲနာ, ယားနာ, ဂိုဏသည်ဖြစ်၍ ကမ်းပါး စသည်တို့၌၊ အာဂါကြွေးငယ်ကို မပွတ်တိုက်အပ်။လက်ကိုဆေးခြင်းငှါ မြေကိုမပွတ်တိုက်အပ်။ ။ဟူလို၊

ကေစိ ဂဏ္ဌာကန္တုအာဒိဟိ အာဗာဓိကာ ဆိန္နတဒုဒိဿု အာဂိ
ပစ္စာဂါနိ ဃံသေန္တိ၊ နု ဝဋ္ဋတိ။ ၊ဟတ္ထံ ဝေဝိဿာမိတိ ပထဝိဃံ
ဃံသေန္တိ နု ဝဋ္ဋတိ။ ၊ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၂)

၁၆-၁၇။ ။ထဒ္ဓိဘာဒိ ဥဒုက္ခလ္လိဂ္ဂေါ။ပ။ဂရဟဒ္ဓိဂေဟာ စ ဘူခိယာ။

တိုင်စသည်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်နှတ်ခြင်း, ကျောက်စသည်ကို လိမ့်ခြင်း, သစ်ခက်စသည်ကို ဆွဲငင်ခြင်း,သစ်ပင်နွယ်ကို ဖြတ်ခြင်း,ထင်း စသည်ကို ဖြတ်ခြင်း, ပေါက်ခြင်း,ကျင်ငယ်ဒသည်တို့ကို သွန်းလောင်းခြင်း, ဗိုလေသလက်ကို မြေ၌အသာချထား၍၊မြွေကိုယူခြင်း,အလုံးစုံသည်၊ မပျက်စီးစေချင်စင်ကြယ်သော စိတ်ဖို့သော ရဟန်းအား အာပတ်မသင့်။ ။ဟူသို့။

ဥဇုကမေဝ ဥဒ္ဓရိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ နဝကမ္မတ္ထံ ပါသာဏံဝါ ဂုက္ခံဝါ ဒဏ္ဍော
ကေဟိ ဥစ္စာလေတွာ ပဝေဇ္ဈော ဂန္တုံ။ တတ္ထ ပထဝိ ဘိဇ္ဇတိ။
သဧစေ သုဒ္ဓမိတ္တာ ပဝေဇ္ဈော၊အနာပတ္တိ။ ။ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ၊(၂၁)

၁၈။ ။အင်္ဂီသ အနုပါဒါနေ။ပ။ဘူခိယံဝါ ဝသေသဘီဘိ။

လောင်စ မဟုတ်ဂေ ၁ မီးအိုးကင်းခွဲဂင်း, အုင်္ဂဲခဲခွဲဂင်း,မီးကို တင်ထား ဒေါပါ၏ မြက်မီး ဂျုံမီးစ,စသည်ကို ကိုင်သွားသော်၊ လက်ကို လောင်သဖြင့် မြေကြီးခွဲ ပစ်ချ၏။ အနာပတ်၊အာပတ်မသင့်။ ။ဟူသို့။

တတြာပိ ဟိ ဇုဋ္ဌကာဒိနံ ယေဝ ဥပရိ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ကသ္မာ
တေသံ အနုပါဒါနတ္တာ။ ။တိဏကဋ္ဌံ ဂဟေတွာ ဂန္ဆန္တော ဟတ္ထေ
ဒုယ္ဟမာနေ ဘူမိယံ ပါတေတိ၊အနာပတ္တိ။ ၊ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ၊(၂၂)

ပထဝိဓာတ္ဘင့် ပြီးပြီ။

၃၅-ပရိက္ခာရ ဒဘွင့်၊ မဒုပ်သောဃီး။

၁။ ။ပဒ္မဝဏ္ဏေဟိ သုဒ္ဓေဟိ။ပ။ဆဇ္ဇေ ပဒ္မေ ဓ ဆိန္နိတုံ။

ထီး၏ အဝတ်ခွဲဂင်း, ဒေါပါခွဲဂင်း,အဆင်း ငါးပါးရှိသော ချည်တို့ဖြင့် မချုပ်ဒုပ်။ ထီးအရွက်၌မူကား၊မကရိုးသွား သဏ္ဌာန်, လထက်ဝက်ရေး သဏ္ဌာန်,စသည်တို့ကို ထုခြင်းငှါ မဒုပ်။ ။ဟူလို၊

ကေစိ တာလပဏ္ဏာသဆိတ္တံ ဒေန္တောဘါ ဗဟိဝါ ပဉ္စဝဏ္ဏေန သဂ္ဂေန သမ္ပတ္တော ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ ကရောန္တိ၊တံ နဝဋ္ဌတိ။ ၊ဆဋ္ဌပဏ္ဏကောသုမကရဒန္တကံဝါ အာဖုစနကံဝါ ဆိန္ဒိတုံ နဝဋ္ဌတိ၊ ၊ပါရာဇိကဏ္ဍအဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၃)

မအပ်ိသောထီးရိုး။

၂။ ။ဃဋကံ ဝါဠုရုပံဝါ။ပ။အဟိဆ္ဆတ္တကသဒိသံ။

ထီးဝိုးဌ ကြာသွတ်အိုးသည်ဂင်း,သားရဲရုပ်သည်ဂင်း, ကြိုဆစ် ဒေးရေးသည်ဂင်း, မဒေပ်။ ထီးရိုးအရင်းဌ မှိုန့်ဒ် ဝူသော့ အဖူးအဝံသည်သာ ဒေပ်ဇ်။။ ၊ဟူလို။

ဆတ္တာဒယော့ ဂေဟထမ္ဘာဒိသု ဝိယ ဃဋကောဘါ ဝါဠုရုပကံဝါ နဝဋ္ဌတိ၊ သစေပိ သမ္ဗဏ္ဍ အာရဂ္ဂေန လေခါ ဒိန္နာ ဟောတိ၊ သောပိ နဝဋ္ဌတိ။ ၊ဒဏ္ဍာဂဠေ ပန အဟိဆ္ဆတ္တကသဏ္ဌာနံ ဝဋ္ဌတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၃)

အပ်သောထီးချိုင်။

၃။ ။သိဒ္ဓိတုံ ဇကောဝဏ္ဏေန။ပ။ဒဏ္ဍော လေခါဝ ဗန္ဓိတုံ။

ထီးဌ တမျိုးတည်းသောအဆင်းရှိသော ချည်ဖြင့် ခိုင်စေခြင်းအာကျိုးဌါ ချုပ်အပ်ဇ်၊ထီးချိုင့်ကဲ့လည်း ဖွဲ့ခြင်းဌါ အပ်ဇ်၊ ထီးရိုးဌ လေကိုက်ဆံစေရန်၊ ဖွဲ့ခြင်းဌါ လက်ကောက်နှင့်တူသော အရေးသည်အပ်ဇ်။။ ။ဟူလို၊

ဇကောဝဏ္ဏေန ပန နိလေနဘါ ဇိတကေနဝါ ယေန ကေနစိ သုတ္တေန အဋ္ဌကထာဝါ ဗဟိဝါ သိဒ္ဓိတုံ။ ၊တသ္မိံ ဗန္ဓနဋ္ဌာနေ ဝလယမိဝ ဥက္ကိဏိတွာ လေခံ ထပေတ္ဝါ။သာ ဝဋ္ဌတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၃)

အပ်သောသက်နိုးချုပ်ခြင်း။

၄။ ။အဇ္ဇေန ပဋ္ဌဂုဏခဝါဒိ။ပ။ပါဒို ကဇ္ဇိက အာဒိကံ။

သက်နိုးဌ တနိုဆာဆင်ခြင်း အကျိုးဌါ၊ အလျား အနားပဘ်စွန်းဌဂင်း၊ အနားပတ်နှစ်ခု မျက်နှာပြုဌ် ရဆုံရာ သကိန်း ထောင့်ဌဂင်း၊ ပြောင်းနှံသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်း,သံကွင်းဆက် သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်း,တပါးသော ကင်းခြေများ သဏ္ဌာန် ဘောက်ပြန်ခြင်းသည် မဒေပ်။ ။ဟူထို၊

စိဝရံ မဏ္ဍာနတ္ထာယ နာနာသုတ္တေဟိ သတပဒ္ဓိသဒ္ဓိသံ သိဗ္ဗန်နာ အာဝန်နုကပဋ်ံ ထပေန်္ကိ။ အညဝ်ိ ယံကိ်ဝ်ိ သူစိကမ္မဝိကာရံ ကရောန်္ကိ၊ပဋ်မရဆေဝါ ပရိယန်္ကေဝါ ဝေကိ်ဝ်ိ သခ်ိလိကံဝါ ဇဝ မာဒိ ဒ့ဆဗ်ံ နဝဋ်ဋတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၃)

ကပ္ပဗိဋ္ဌုကိုတလုံးသာ ဆိုးအာပ်၏ နှစ်လုံးသော်ငင်း, သုံးလုံးသော်ငင်း, မထိုးအာပ်။ထိုသို့ ထိုးရောဲ့ခြင် နီလာကဲ့ုံးအသွင်၊ အစဉ်ကဲ့ပြုရှ်ငင်း, ပန်းချက်တန်ဆာ၊ အရုပြုရှ်ငင်း မထိုးအာပ်။ ။ဟာလိ။

ပါဠိကပ္ပ-ကဏ္ဍိကကပ္ပါဒယော ပန သဒ္ဓိတ္ထ ပဒ္ဓိသိဒ္ဓါ။ တသ္မာ ထပေတွာ ဇကံ ဝဋ္ဋဗိဋ္ဌုံ။အညေန ကေနစိပိ ဝိကာရေန ကပ္ပေါ နာ ကာတဗ္ဗော။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၂၂)

အာပ်-မအာပ်သေဘကမွတ်ကွင်း။

၅။ ။ဂဏ္ဍိပါဒကပဋိဘဏေ။ပ ဝိကာရံနေတ္ထဝဋ္ဋတိ။

ကမွတ်သိုးအိမ်, ကမွတ်ကွင်းအိမ်တို့သည် လေးထောင့်သာလျှင်အာပ်ကုန်၏။ ရှစ်မြောင့်, တဆယ်ခြောက်မြောင့်,မအာပ်ကုန်။ ၎င်းကမွတ်အိမ်တို့၌ စောတိပုံသဏ္ဌာန်, ဆောက်ပုတ်သဏ္ဌာန်,ပဒုမ်ပျက်စီသဏ္ဌာန် အစရှိသော ဘောက်ပြန်သောပုံသဏ္ဌာန်တို့သည် မအာပ်ကုန်။ ။ဟာလိ။

ဂဏ္ဍိပဋိကဏ္ဍ ပါသကပဋိကဏ္ဍ အဋ္ဌကောဏာဒိ သောဠသကောဏာဒိ ကရောန်္ကိ။တတ္ထ အာဒိယဂယမဂ္ဂရောဒိနိ ဒသေသန်္ကိ၊ ကတ္တရဒဏ်ဍိနိ ဥက္ကိရန်္ကိ၊သဒ္ဒံ နဝဋ္ဋတိ။စဉ္ဒကောဏာမေဝ ဝဋ္ဋတိ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၃)

အာပ်သေဘကမွတ်အိမ်နှင့်ဆိုးရော့။

၆။ ။ကောဏသုတ္တေစပိ။ပ။ရဇနံနဒုစပက်္ခိပေ။

ဤကမွတ်အိမ်၌ အထောင့်မှထုတ်သောချည်ဉနှံးသည်ငင်း၊ ဝါ-ထောင့်သန်းချုင်သောချည်,လေးမျက်နှာ ချုင်သောချည်တို့သည်ငင်း၊ သန်ဆာင်ပြုနိုင်သေးသဏ္ဌာန်ချုင်သော ချည်တို့သည်ငင်း၊ ဆိုးရောဆိုးလတ်သော် မသိမမြင်နိုင်မှသာလျှင် အာပ်ကုန်၏။ ။ဟာလိ။

ကောဏသုက္ကပိဋ္ဌကာစ စိဝရေ ရဇ္ဇော ဒုဝိညေယျရူပါ ဝဋ္ဋန္တိ။ ။ ၎င်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၃)

သက်နှံ့၌ မအပ်သောပြုခြင်း။

၇။ ။ခုဇ္ဈံသခေါ်နမကိုနာ။ပ။ပဟာဒရနစမုဉ္စိနာ။

ဆိုးရွေ့၌ အနုံ့ကောင်းစေခုန် နုံ့သာကိုဌင်း, အောရောင် တောက်စေရန် ဆီကိုဌင်း,အာဆင်းလှစေရန် ချိတ်ကိုဌင်း မထည့်အပ်။ ။ဟူသို၊

ဂန္ဓဝါ လာခံဝါ တေလံဝါ ရစေနေ ပက္ခိပိတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဌင်း-အာဠ္ဌကထာ။ ။(၂ ခဲ့ ခဲ့)

ဆိုပြီးသောသက်နှံးကို ခရုဆင်းဖြင့် ဖြစ်စေ, မဿာရဂရ် စသော ကျောက်ဖြင့် ဖြစ်စေ, တပါးသော ဝတ္ထုဖြင့် ဖြစ်စေ, မပွတ်တိုက်အပ်။ ဆိုးကျင်းခွက်၌ သားရှိမပွတ်တိုက်ရာ၊လက်ဆုပ်ဖြင့်လည်းမထုမရိုက်အပ်။ ။ ဟူလို၊

စိဝရံရဇိတ္တာ ဆဒေ်နဝါ မဏိနာဝါ ယေနကေနစိ နစာဋေ့တဗ္ဗံ။ဘူမိယံ ဧဝဏ္ဏကာနိ နိဟာဘိ်ာ ဟာဋ္ဌေဟိ ဂဟေတ္တာ ဒေါဏိယံပွ် နစံသိတဗ္ဗံ။ ။ဌင်း-အာဠ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခဲ့ ခဲ့)

မထားအပ်သော နုပဘောဂ်ကျင်းချည်။

၈-၉။ ။ကဉ္စနကေယူရသုဘဂ္ဂနိ။ပ။းလခါဒဋ္ဌဒ္ဒိဝဋ္ဋတိ။

အစွန်းအနားလေးထောင့်တို့၌သာဂ်နှံးဆိုသောအခါ ဆွဲစရာတပ်သော နုသံကျွင်းချည်တို့ကို သက်နှံးကဲ့ဆိုးပြီးသည်ဂို့သော် ဖြတ်ချုဂို၏၊ မထားအပ်။ ။ဟူလို။

ရဇိတကာလေ ဆိုဒ္ဒိတဗ္ဗံ။ ။ဌင်း-အာဠ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခဲ့ ခဲ့)

မွေကရိဏ်ခေစစ်၌ ထက်ကိုင်ရာ အရိုးမျှက်နှာရေး၌ လက်ကိုင်ရာ အရေး,ပုဆိုးကျက်သော အရေးကိုထား၍ ထိုမှတပါးသောအရေးသည် မအပ်။ ။ဟူသို။

ဥပရိဝါ ဟေဋ္ဌာဝါ မွေကရဏကုစ္ဆိယံဝါ သေခါ နဝဋ္ဋတိ။မွေကရဏဆတ္တကသဏ ဆတ္တမုခဝဋ္ဋိယံ ပနာသ လေခါ ဝဋ္ဋတိ။ ။ ဌင်း-အာဠ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခဲ့ ၄)

သံကောက်၌ဌင်း,ဆင်ရန်းစေး၌ဌင်း, ရွဲကြိုး-ရွဲသေးတို့သည် မအပ်ကုန်၊ စေးရှိး၌ အပိုင်းအခြားအရေးသည်သာ အပ်၏။ ။ဟူလို။

ကုဋ္ဌိကာဃ ဝတ္ထွာမဋ္ဌံ နဝဋ္ဌတိ။ ပိပ္ပလိကေထိ မာဏိကံဝါ ပိဋ္ဌကံဝါ ယံကိဉ္စိ ဥဒ္ဒါပေဘုံ နဝဋ္ဌတိ။ဒဏ္ဍာကေ ပန ပရိဏ္ဍေယ္ယလေခါ ဝဋ္ဋဘိ။ ။ ၎င်း-အာဠာကထာ။ ။(၂၃၄)

မအာပ်သော ပွတ်ခုံပွတ်ကျေး။

၁၀-၁၁။ ။မာလာဒျရတ္တိယံပဉ္စာ။ပ။ဝတ္ထွာမဋ္ဌံနဝဋ္ဌတိ။

ဒီးပွတ်၏ ပွတ်ခုံ,ပွတ်ကျေး,ပွတ်နှိပ်သေးတို့၌ ခြွေးပန်းခြွေးနွယ်စသော အာဆင်းပြေပြစ်ခြင်းသည် မအာပ်။ ။ဟူလို။

ဥတ္တရာရတ္တိယံဝါ အာရောရတ္တိယံဝါ အာရတ္တိနေကေဝါ ဥပရိပေလ္လနဒဏ္ဍကေဝါ မာလာကမ္မာဒိကံ ယံကိဉ္စိ ဝတ္ထွာမဋ္ဌံ နဝဋ္ဌတိ။ ။ ၎င်း-အာဠာကထာ။ ။(၂၃၅)

''ဒွေပတ္တာမတ္တာလာနိ တ်ံပုမယံ သိသာ၂ယံ''ဟု ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော သလွဲစင်,သလွဲမည်း စသည်ဖြင့် ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေအဝန်း၌ ရုပ်ရုံ ပြွမ်း၍ ဆန်းကြယ်စွာပြုခြင်းသည် မအာပ်။ ။ဟူသို့။

နာ ဘိက္ခဝေ စိတ္တြာနိ ပတ္တာမတ္တာလာနိ ဓာရေတဗ္ဗာနိ၊ရူပဒါဒိကာ နိ ဘိတ္တိကမ္မဂုတာနိ။ပ။ဒုက္ကဋံ။ ။ဆဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော်။ ။ပတ္တ မတ္တော ဘိတ္တိကမ္မံ နဝဋ္ဌတိ။ ၊၎င်း-အာဠာကထာ။ ။(၂၂၀)

တောင်ဝှေးဖျားအောက်၌ အာရေးနှစ်ချသည်ဌင်း, အာထက်၌မှိုင့်သဏ္ဌာန် သည်ဌင်း,အာပ်၏။ ဒေလုံးရုံသော ခြွေးပန်းခြွေးနွယ်စသည်ဘုံဖြင့် အာဆင်း အာပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်သာ မအာပ်၊ ။ဟူလို။

ကတ္တရဒဏ္ဍေဝိ ယံကိဉ္စိဝတ္ထွာမဋ္ဌံ နဝဋ္ဌတိ၊ဟေဋ္ဌာ ဇကောဝါဒွေဝါ ဝဋ္ဋ လေခါ ဥပရိဒါဟိနွတ္တကမကုဋ္ဌမတ္တာပိ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါချိတ္တိယဋီကာ အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၃၅)

အာပ်သွေးသောညှပ်၌ အာလုံးရုံသောမကရုံးသွားထုခြင်းစသော အာဆင်း အာပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည် မအာပ်။ ။ဟူသို့။

တတ္ထ မကရမုခါဒိကံ ယံကိဉ္စိ ဝတ္ထွာမဋ္ဌံ နဝဋ္ဌတိ။ ။၎င်း-အာဠာကထာ။ ။(၂၃၅)

အင်္ဂသော ဘုံလျှိစသည်။

၁၂-၁၃။ ။ဗြဟ္မဇာဟနံဘိသိမဉ္စု။ပ။ဝဏ္ဏမဠ္ဍမဝါရိတံ။

အခုန်း,ဘုံလျှိ, ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်စသော အိပ်ရာနေရာ၊တံမြက်, တံမြက်ခြေးစွန့်သောတောင်း, ဆိုးရေကျိုသောအိုး, သောက်ရေအိုး,ခြေဆေးအင်ပျဉ်,ခြေပွတ်အိုးခြမ်း, သပိတ်ခြေ,သပိတ်ဖုံး, ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း, လေးထောင့်ယပ်၊ဤအလုံးစုံသော အသုံးအဆောင်တို့၌ အလုံးစုံသောပန်း-ပြောက်ခြုံးပန်းခြုံးနွယ် အပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည် အာပတ်၏။ ။ဟူလို။

မဒ္ဒပိဋ္ဌေ ဘိသိဗိမ္ဗောဟာနေ ဘူမတ္ထရဏော ပါဒပုဉ္ဆနေ စင်္ကမနဘိသိယာ သမ္မဇ္ဇနီယံ ကစဝရဆဒ္ဒနကေ ရဇနဒေါဏိကာယ ဖလကပိဋ္ဌကေ ဝလယာဓာရကေ ဒဏ္ဍာဒေါရကေ ပတ္တပိဓာနေ တာလဝဏ္ဏေ ဗီဇနေတိဇတော သုံ သပ္ပံ မာလာကမ္မာဒိဝဏ္ဏမဋ္ဌံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခုံ ၅)

ကျောင်းဌိအစ်သော ပြုဘွယ်များ။

၁၄။ ။သေနာသနေပနဋ္ဌိရေ။ပ။ဝဏ္ဏမဋ္ဌဒိုကာဂကာဇာ။

ကျောင်းဌိကား၊တံခါးမ,တံခါးရွက်,အစရှိသော အလုံးစုံကို ဖျော့ချခြင်းခြုံးပန်းခြုံးနွယ်စသည်တို့ဖြင့်အပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်အာပတ်၏။ ။ဟူသို။

သေနာသနေ ပန ဋ္ဌိရကဝါဋေ-ဝါတပါနကဝါဋဒါဒိသု ကဿရတနမယပ္ပိ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂ ခုံ ၅)

အစ်-မအစ်သော ဆီကျည်။

၁၅။ ။ဝိသာဏနာဠိလာဒ္ဒိဒိ။ပ။ဝဏ္ဏမဋ္ဌမဝါရိတန္တိ။

သားချိုဆီကျည်တောက်, ဗူး,အစရှိသော ဆီခွက်၌၊ ယောက်ျားရုပ်, မိန်းမရုပ်ကား မအာပ်၊အာဆင်းအပြေအပြစ်အမှုသည်သာအာပတ်၏။ ။ဟူလို။

တေလဘာဇနေသု ဝိသာဏောဝါ နာဠိယံဝါ အလာဗုကောဝါ မာမကဘာဇနေသုပိ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကောဝါ ထပေတွာ ဇုတ္တိရူပံ ပုရိသရူပန္တု အာဝေသံ သပ္ပိပ္ပိ ဝဏ္ဏမဋ္ဌကမ္မံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂ ခုံ ၅)

ပရိက္ခာရအာဘွင့် ပြီး၏။

၃၆-ဘေသဇ္ဇအာဘွင့်။

၁။ ။ဇနသဿ ကာတုံ ဘေသဇ္ဇံ။ပ။သဗ္ဗကဟိ သဟဓမ္မိနံ။

လာတိုင်းသော ပြင်ပသူစိမ်းအား ဆေးကုခြင်း, ဆေးပေးခြင်း, ဆေးမေးခြင်းကို မပြောအပ်,မပေး အပ်။ပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

တထွာ အာဂတာဧတဿ ပရိဇနဿ ဘေသဇ္ဇံ နု ကာတဗ္ဗံ။ ကရောန္တော ဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ။ ။ပါရာဇိကာဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။ (၆၁)

သိတင်းသုံးဟော် ငါးယောက်တို့အား ဆေးဆွမ်းခံခြင်း,တောင်းခြင်း, မိမိဥစ္စာဖြင့် ဆေးကုခြင်းငှါ အပ်၏။ ။ဟူလို။

ပဋ္ဌန်း ပန သဟဓမ္မိကာနံ ကာတဗ္ဗံ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၁)

၂။ ။ဗီဇဂါမံ ဘဒ္ဒပဋ္ဌာကာ။ပ။ဧဝယျာဝစ္စကရသာ စ။

မိဘတို့အား၎င်း,ဇ်ဏမိဘကို လုပ်ကျွေးသော သူ,ရဟန်းတို့ကို မှီတင်း၍ နေသော သူ,ရှင်လောင်း,မိမိ အမှုကိုပြုသော သူတို့အား ရှေးနည်းအတိုင်း ဆေးကုခြင်းငှါ အပ်၏။ ။ဟူသို။

အပရေသဒ္ဓါ ပဋ္ဌန်းံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ မာတရံ,ပိတရံ။ပ။ ပဏ္ဍုပလာသသဒိသာတိ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၁)

၃-၄။ ။မဟာရုဋ္ဌပိတာမဟာ။ပ။ဥတကေသု နု ခေါ်ဟာဘီ။

ဘကြီး,ဘထွေး, မိကြီး,မိထွေး, အစ်ကို,ညီ, အမ,နှမ-စသော ဆယ်ယောက်သော သူတို့အား၊ ၎င်းသူတို့၏ ဆေးဝိုသော်၊ထိုသူတို့၏ ဆေးဖြင့် ကုစားအပ်၏။အကယ်၍ မရှိခဲ့သော်၊မိမိဆေးဖြင့် တာဝကာလိက အရိုက်အတန့် ကုစားအပ်၏။ အကြောင်းကား- သင်္ခါတရားကို ဖျက်ဆီးခြင်း, တောင်းခြင်း,ဆေးကုခြင်း, စသည်သည် မိဘနှင့် စပ်ကုန်သော အာမိသရုန်စ်ဆက်တို့၌ မရောက်သောကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ မရောက်သောကြောင့် ဆေးပေးအပ်၏။ ။ဟူလို။

အပရေသဒ္ဓါ ဒဿံ ကာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ဇေဋ္ဌဘာတုကံ။ပ။ ပိတုစ္ဆာယ မာတုလသဒိသာတိ၊တေသံ ပန သဗ္ဗေသဒ္ဓါ ကရောန္တော တေသံ ယေဝ သန္တကံ ဘေသဇ္ဇံ ဂဟေတွာ ကေဝလံ ယောဇေတွာ ဒါတဗ္ဗံ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၁)

၉။ ။ပိဏ္ဍပါတော အနာမန္ဒေါ၊ပေ။၊ဒါ၊တုဓိသသရိယာသသ စ။

မသုံးသပ်အပ်သောဆွမ်းဦးကို အမိ,အဘ အာစရိုက္ကုန်သော ခြောက်ယောက်သော သူတို့အားဖျင်း,ဒါးပြ·သူခိုးအားဖျင်း, မင်းအားဖျင်း,ပေးဆပ်ရ၏၊မတားမြစ်အပ်။ ၊ဟူလို။

အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတောဝါ၊ကာသဒါဘဖွေဝါ၊ကာသ နုဒါတဖွေဝါ၊မာတာပိတူနံ တဝ ဒါတဖွေဝါ။ပ။ ပဏ္ဍု ပဇာသာသာ ထာလကေ ပက္ခိပိတွာပိ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။အပိစ အနာမဋ္ဌ ပိဏ္ဍပါတောနာမေသ သမွဉ္ဇာသ ဒါမရိက စောရသဒၵပိ ဇာသရာသာပိ ဒါတဖွေဝါ၊ ။ ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၄)

ဤ၌၊ အနာမဋ္ဌ-ဍိဏ္ဍပါတ-ဟူသည်ကား၊ ရဟန်း မဟုတ်သောသူ၊ လူဒါယကာ လက်မှခရ၍၊ မိမိသည်ဌင်း,တပါးသော ရဟန်းသည်ဌင်း,မယူအပ်သော ဆွမ်းဦးဂို့သော ဆွမ်းပင်တည်း။ ဒါယကာ စသည်တို့ သံဒ္ဓါတရားဖြင့် လှူအပ်သော မည်သို့ တဦးတယောက်မှ မစား မသုံးအပ်သေးသော ဆွမ်းမျိုး၊ ။ဟူလို။

အနာမဋ္ဌပိဏ္ဍပါတောတိ အပဋိဂ္ဂဟိတာသ ဟတ္ထတော လဒ္ဓါအာတ္တနာ အညေနဝါ ပဋိဂ္ဂဟိတေန အာဂဟိတအကွေါ ပိဏ္ဍပါတောဝါ။ ။ သာခတ္ထဒီပနီဋီကာ။ ။အပရိဘုတ္တောတိ အာပ္ပေါဝါ။ ။ဝိမတိဋီကာ။

၆။ ။တောသံ သုဇ္ဇောဒကေဟောဝ။ပ။ပရိတ္တံ သာသနံ ဝါဂံ။

ပရိတ်ရေ,ပရိတ်ကြိုးကို ပေးပါကုန်ဟု တောင်းဆိုသည်ဂို့သော်၊ ထိုသူတို့၏ ပရိတ်ချည်,ပဲ့ိတ်ရေတို့ဖြင့် သာလျှင်၊ပရိတ်ရွတ်၍ ပေးအပ်၏။ မိမိချည်,ဒိမိရေတို့ကို ပရိတ်ရွတ်၍ မပေးအပ်၊ပေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပရိတ္တောဒကံ ပရိတ္တသုတ္တံ ကတ္တာ ဒေထာတိ ဒုတ္တော ပန ဘေသံ ယေဝ ဥဒကံ ဟတ္ထေန စာလေတ္တာ သုတ္တံ ပရိမဇ္ဇတ္တာ ဒါတဗ္ဗံ။ သစေ ဝိဟာရတော ဥဒကံ, အတ္တနော သန္တကံဝါ သုတ္တံ ဒေတိ ဒုက္ကဋံ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၃)

လူတို့သည် ပရိတ်ရေ,ချည်တို့ကိုယူ၍၊ပဲ့ိတ်ရွတ်တော်မူပါဟု တောင်းပန်သည်ဂို့သော်၊ဒုဋ္ဌစိတ်ကား၍ ဒုဘာသာနာတော်ဝင် ပရိတ်ကို

ရွတ်အပ်၏။မင်္ဂလာအခါ ဖြစ်အံ့၊မင်္ဂသုတ်,ရောဂါဝေဒနာ ဖြစ်သောအခါ ဖြစ်အံ့၊ရတနာသုတ်,အာဠဝကနာဋိယသုတ်,တို့ကို ရွတ်အပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

မနုဿာ ဥဒကဉ္စ သုတ္တဉ္စ ဂဟေတွာ ထပေတွာ နိသိဒိတွာ ပဂိတ္တံ ဘဏ့ထောဘိ ဝဒန္တိ ကာတဗ္ဗံ၊ ။ဧဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၃)

၇။ ။သီသံ ဧမံ့ ပရိတ္တံဝါ။ပ။ဂတ်တွာ ကေနစိ ပေသိတောဘဝိ။

အိမ်သို့ ကြွလာတော်မူ၍ သိသကို ပေးတော်မူပါ, တရားဟောတော်မူပါ,ပရိတ်ရွတ်တော်မူပါ,ဟု တစုံတယောက်သောသူသည်၊ပင့်အပ်သည်ဖြစ်သော်၊အိမ်သို့သွား၍ သိလပေးခြင်း,တရားဟောခြင်း, ပရိတ်ရွတ်ခြင်းဌာနဝယ် အပ်၏။ ၊ဟူသို့။

အာဂတ်တွာ သိက္ခာပဒါနိ ဒေန္တော,ဓမ္မံ ကထေန္တော။တိ ပေသိတောဝိ ဂတ်တွာ သိက္ခာပဒါနိ ဒါဘဗ္ဗာနိ။ဓမ္မော ကထေတဗ္ဗော။ ။ဧင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၃)

သို့သော် နာသော သူအား ပရိဘ်အရံ အတားကို ပြုတော်မူကြပါဟု လျောက်ထားပါမူ၊ပရိတ်ကို မရွတ်အပ်။ ပရိတ်ရွတ်တော်မူပါဟု လျောက်ထားမှ ရွတ်အပ်၏-ဟုမှတ်။

ဂိလာနသ္သ ပရိတ္တံ ကရောထောတိ ဝုတ္တေ နု ကာတဗ္ဗံ၊ဘဏ့ထောတိ ဝုတ္တေ ပန ကာတဗ္ဗံ။ ။ဧင်း-အဋ္ဌကထာ။

ဘောဇဉ်အာဘွင့် ပြီး၏။

၃၇-ဥဂ္ဂဟာအာဘွင့်။ ရတနာဆယ်ပါးကို အာလွှဲခံခြင်း။

၁။ ။ကာမ်ဖွဲခဘိယသိဃဲသည်။ပ။ဥဂ္ဂဏှန္တသ္သ ဒုက္ခံဇံ။

အကျွမ်းသစ်,စေတီ,သိဃာ,တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ဂိုဏ်းတို့၏ အာဂန္တုဌာန် ရတနာဆယ်ပါးကို အာလွှဲသံသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဉ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

သေသာနံ အာဏ့ဘဲယ ဒုက္ကဋံ၊ ။ပါရာဇိကာဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၅၁)

၂။ ။နိဿဂ္ဂိတောသု အဇ္ဈာဇ္ဇံ၊ဒ္ဝီသု သေသေသု ဒုက္ကဋံ။

ရတနာ ဆယ်ပါးတို့တွင်၊ဣ,ဇ ၂-ပါးသည် နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုမည်၏။ ကြွင်းသော ရတနာရှစ်ပါးသည် ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထု မည်၏၊ ၊သို့အတွက်၊ ထိုဣ အာကျွမ်းဌာ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြစ်သော ဣ,ဇ,နှစ်ပါးကို အာလွှဲခံပါမူ နိဿဂ္ဂိ

ပါစိတ် အာပတ်သင့်၏။ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုဖြစ်သော ကြွင်းသော ရတနာဆယ်ပါး ကို အလွှဲသံပါမူ၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

(ဤ၌ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထု၊ဒုက္ကဋဝတ္ထု၊ကပ္ပိယဝတ္ထုသုံးမျိုး၏အာဓိဿိယ်ကို နိဿဂ္ဂိပါစိတ်၊ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်၌ ဘွင့်ပြခဲ့ပြီ။)

တတ္ထ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုံအာပတ္တာနောဝါ သံဃဂဏာပုဂ္ဂလစေတိယာနံဝါ အာထွေယျ သမ္မုခီဘွိတုံ နဝဋ္ဋတိ၊ အာပတ္တာနော အာထွေယျ သမ္မုခီဘွိတောဝ နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ ဟောတိ။ ။ဂဏ်း-အာဠ္ဝကထာ။(၂၅၁)

၂-၃။ ။အနာမသိတ္ဝာ ဝုဋ္ဌေသု။ပ။ဒဗ္ဗိတ္တိ နု ပဋိက္ခိပေ။

ဂိုဏ်း,သံဃာ,ပုဂ္ဂိုလ်ကို မသုံးသပ်မူ၍၊စေတိအာဒ်း လွှဲပါ၏။ အာမှသစ်အာဒ်း လွှဲပါ၏။ကျောင်းအာဒ်း လွှဲပါ၏ဟု ဆိုသော်၊ မပယ်အာပ်။ အာလွှဲသံအာပ်၏။ ။ဟူလို။

သစေ ပန သံဃံဝါ ဂဏံဝါ ပုဂ္ဂလံဝါ အနာမသိတ္ဝာ- ဇာဒံ ဟိရဏ်ည သုဝဏ္ဏံ စေဘ်ယသာ ဒေမ၊ဝိဟာရသာ ဒေမ၊နဝကမ္မသာ ဒေမာတိ ဝဒန္တိ၊ပဋိက္ခိပိတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဏ်း အာဠ္ဝကထာ၊ ။(၂၃၉)

၃။ ။ဝဒေကပ္ပိယကရောနံ။ဝဒန္တေ ဝဒိမေ ဇာတိ။

ဤဆိုအာပ်ပြီးသောအရာ၊စေတိ,နဝကမ္မ,ကျောင်းအားလွှဲသွားသော မှာ၊ ငွေတို့ကိုသိမ်းထားလော့ စသည်ဖြင့်ဆို၍၊ကပ္ပိယတို့ကိုပေး၍ မသိမ်းထားနှင့်အပ်။ ဤဒါယကာတို့သည် ဤမျှငွေတို့ကို စေတိစသည်အား လွှဲသွား၏ဟူသော ကပ္ပိယတို့အား ပြောဆိုအာပ်၏။ ။ဟူလို။

ဇာမေ ဇာဒံ ဘဏာန္တိတိ ကပ္ပိယကာရကာနံ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ။ ။ ဂဏ်း-အာဠ္ဝကထာ။ ။(၂၃၉)

၄။ ။ခေဠံ ဝဋ္ဋံ၊ တဉ္စာကံဝါ။ပ။ကပ္ပိယေနံ ကာရေနဒ္ဓ။

လယ်ဃာ,တဘက် ဆည်းကန်,ကျွန်,နွား,စသည်ကို လွှဲသည့်ဂိုသော်၊ မနာပ်ဟု ရှေးဦးစွာ ပယ်အာပ်၏။ ။အာရှင်ဘုရား ဘယ်သို့သော နည်းဖြင့် လွှဲသော် အာပ်ပါသနည်းဟု လျှောက်ထားသော်၊ဤလယ်စသည်မှ ဖြစ်သော ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်စိမ့်သောငှါလွှဲပါ၏ဟုဆို၍လွှဲသော် အာပ်၏ဟု ပြောကြားအာပ်၏။ ။ဤသို့ပြောကြား သိရှိသောအတိုင်း၊ ကပ္ပိယဝေါဟာရ နည်းဖြင့် ဆို၍ လွှဲသော် အာလွှဲသံအာပ်၏။ ။ဟူလို။

ပဗ္ဗဇ္ဇာပရဏ္ဏ ဥစ္ဆုဖလာဖလာဒိနံ ဝိဂျဟာနဋ္ဌာနံ ယံကိဉ္စိ ခေတ္တံဝါ ဝတ္ထုံဝါ ဒဗ္ဗိတိ ဝုတ္တေဝိ နု ဝဋ္ဋတိဘိ ပဋိက္ခိပိတွာ တဋ္ဌာကေ ဝုတ္တနယေနေဝ ယဒါ ကဋ္ဌိယ ဘေါဟာရေန စဘုဇ္ဇယပရိဘောဂတ္ထာယ ဒဗ္ဗိတိ ဝဒတိ၊တဒါ သမ္မဒ္ဒိဆ္ဆိတဗ္ဗံ။ ။ဂဍီး-အဋ္ဌကထာ။(၂၄၃)

၄။ ။ခေဇ္ဇာဒိနိဝိဟာရသ၊ဝုဇ္ဇေဒဗ္ဗိတိဝဋ္ဋတိ။

လယ်ယာစသည်တို့ကို "ဝိဟာရသ ဒေမ"ဟု ဆိုခြင်လျှင်သော်သည်း အာပတ်၏။ ။ဟူလို။

ဇုမံတဋ္ဌာကံ ဇုမံ ခေတ္တံ ဇုမံ ဝတ္ထုံ ဝိဟာရသ ဒေမာတိ ဝုဘ္ဘ ပဋိက္ခိပိတုံ နဲလဿတိ။ ။ဂဍီး-အဋ္ဌကထာ။ (၂၄၄)

၅။ ။နဝဓာတိကာကေဒါရ၊ဓာဋ္ဌာကကြိယာ။

ပြောင်းသစ်,လယ်သစ်,ကန်သစ် ပြုခြင်းသည် မအာပ်။ ။ဟူလို။

သစေ ပန တဋ္ဌာကေ အာဇီဝဟေတုံ ဥဒကံ ဒိသွာ ပသဒတောဝါ ပိဋ္ဌိတောဝါ မာဇီကံ နိဟရာပေတိ။ဝနံ ဆိန္ဒာပေတွာ ကေဒါရေ ကာရာပေဘိ။ ။ဂဍီး-အဋ္ဌကထာ။ (၂၄၁)

၆။ ။အနဝေ၊မတ္တိကာဒဗ္ဗရဏံဗန္ဓနာ။ပ။အာဒ္ဒိယာ။

ပစ္စည်းလေးပါး၏အစွမ်းဖြင့် ခံအပ်သော ကပ္ပိယဝေါဟာရအားဖြင့် လှူအပ်သော တဘာဂ်ဆည်းကန်ပေါင်းခွ ဖြေဖိုင်းကိုထုတ်ခြင်း, ကျို့ပျက်သောကန်ဘောင်ကို ဘွဲ့ဆည်းခြင်း,ခိုင်အောင်ပြုခြင်းတို့သည်မအာပ်ကုန်။ ။ ဟူလို။

ပစ္စယဝသေန ပဋိဂ္ဂဟိတတ်ဋ္ဌာကေ ကပ္ပိယကာရကံ ထပေတုံ ဝဋ္ဋတိ မတ္တိကာဒဗ္ဗာရဏေ,ပါဋိဗန္ဓနာဒိနိ ပန ကာတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ ဂဍီး-အဋ္ဌကထာ(၂၄၁)

၆။ ။အတိရေကဘာဂါဒိနံ။ပ။သဗ္ဗသဓ္ဓိဒါကဋ္ဌိယံ။

ထယ်ဟောင်းခွ ယူမြဒးဘိုးထက် ပိုလွန်၍ ယူခြင်းသည်ဂင်း၊ ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသောဖြင့် ဤမျှသောအဘိုးကိုပေးဒးပ်၏ဟု မပိုင်းခြားဒးပ်သေးသော ဒးဘို့ရှိသော ကောက်သစ်ခွ၊ဤမျှလောက်သော အာသပြာတို့ကို ပေးကုန်လော့ဟု အာဆပြာကိုဖြစ်စေခြင်းသည်ဂင်း၊ ခပ်သိမ်းသော ရဟန်းတို့အား မအာပ်။ ။ဟူထို။

မှတ်ချက်။ ။ဤဂါထာဖြင့် လယ်စသည် ရှိသော ကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်းများ၏ လယ်မှဖြစ်သောဘိုးစားစပါးနှံ မအာဝင်သော ပြောဆိုနည်းကို ပြ၏။ဤနည်းကား ခပ်သိမ်းသောရဟန်းတို့အား မအာဝင်သောနည်းတည်း။

ပေါရာဏာ ကေဒါရေသုဝါ ပကတိ ဘာဂံ အာဂဟေတွာ အဝိဇာယ ကံ ဂဏ္ဍတိ နဝေ သသေဿာ,အကာလေ သသေသံဝါ အပရိဘောဇနီယာ ဘာဂေ ဇွတ်ကေ ဂဟာပဏော ဒေထာဘိ။ဂဟာပဏော ဥဋ္ဌာပေတိ။သဗ္ဗေသံ အာကပ္ပိယံ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ (၂၄၂)

၇။ ။အဓဝတ္ထာ ကသဝဋ္ဌိန္ဒာ။ပ။ဘာဒကီဒေယျာတိဇွတ်ကော။

ထွန်လော့,စိုက်ပျိုးလော့ဟု မဆိုမူ၍၊ဤမှလောက်သာ မြေအတို့၌ ဤမှလောက်သောအတို့ကို ပေးလေးဟု မြဲကိုတည်စေ၏။ ။ဤသို့ မြဲကဲ့တည်စေ၍ရသောစပါးသည် ထိုတည်စေသော မဟာန်းတပါးအား သာလျှင် မအာပ်။ ၊ဟူလို။

ဤနည်းကား၊ငွေအာသပြာကိုလည်း သုံးသပ်သည် မဟုတ်မူ၍၊မအပ်သောကုယ်အမူအရာမှသာ ဖြစ်ခြင်း,မူလအဝိုးထက်ပို၍ မဖြစ်စေခြင်းကြောင့် ထိုရဟန်းတပါးအား သာ မအာပ်။တပါးသော ရဟန်းများကား အာပ်၏။ ၊ဟူလို။

ယော ပန ကာသထ ပေထာတိ အာဝတ္တာ ဇွတ်ကာသ ဘူမိယာ ဇွတ်ကောနာမ ဘာဂေါတိ ဇဝံ ဘူမိ ဝါ ပဘိဇ္ဇာပေတိ။ပ။တာသော ဝေတံ အာကပ္ပိသံ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ (၂၄၂)
အပဗ္ဗသာနနုပ္ပါဒိတတ္တာ။ ၊တေရသကဏ္ဍ-ဋီကာ။

၈-၉။ ၊ဘူမိဘာဂေကတံသသံ။ပ။တာသေ ဝေတမကပ္ပိယံ။

ဤမှလောက်သောမြေအတို့၌ ကောက်ကိုစိုက်ပျိုးအပ်၏။ ဤမှလောက်သောစပါးအတို့ကို ပုဏ္ဏားတို့သည် လယ်လုပ်သူကပြောဆိုသဖြင့်၊လယ်လုပ်သူ တကာပြောသောအတိုင်း၊ဟုတ်ဟုတ်ကို သိစေရန်လယ်ကို တာဝ်း,တာကြိုးတို့ဖြင့် တိုင်းတာခြင်း,ထိပေးသော သိုးစားစပါးကို ကောက်နယ်တလင်းခွဲခရပ်၍ စော့ရှောက်ခြင်း,ထိတလင်းမှ ကျိုသို့ဆောင်ယူတိုက်ပို့စေခြင်း, ကျိုစသည်တို့၌ သိုမှီးသွင်းထားခြင်း, စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်သောစပါးသည်လည်း ထိုတိုင်းတာခြင်းစသည်ကိုပြုသော ရဟန်းတပါး အား သာမအာပ်။အခြားသော ရဟန်းများအား အာပ်၏။ ။ဟူလို။

ဤဌာနအာဝဿနည်းကို ရုဒ္ဓသိက္ခာဆရာမပြသော်သည်းအာနန္ဒာယအား ဖြင့် သိအာပတ်၏၊ ၊လယ်လုပ်သောသူသည် သီးစားခင်္ဂေါသို့မဟုတ် စပါးကို ဆောင်ယူခဲ့၍၊ ဤငွေ့,စပါးတို့ကို သံဃာ၏အသိုင်္ဂါ ဆောင်ယူအာပါဒ်၏ဟု လာရောက်လျှောက်ထားသော်၊ ပကတိငွေလွှဲရာ၌ ကျွန်သက့ဲသို့ သတိထား၍ ကျင့်အာပတ်၏။ဤငွေဖြင့် စပါးဖြင့် ဤမည်သောသက်နှံးကို ယူခဲ့-စသည်ဖြင့် မစီရင်အာပ်။ ဆံုးကို ဆောင်ယူလာ ပါမူကား၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု ဖြစ်၍ စီရင်အာပ်၏၊ ။(အာကျယ်ကို ပါရာဇိကာဏ်-အဋ္ဌကထာရာဇသိက္ခာပုဒ် အာဘွင့်၌ ရှုလင့်ကုန်။)

ငွေ့ကေ ဘုရိဘာဂေ အမ္မေဟိ သသသိ ကတံ၊ငွေ့ကံ နာမ ဘာဂံ ဂဏ္ဍာထာတိ ဝဒန္တေသု ကာသကောသုပ ကောဋ္ဌာဂါရေဝါ ပဒို သာမေတိ၊တေသဝတံ အာကပ္ပိယံ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။(၂၄၂)

၁၀။ ။ပဒို့သာမေယျပါစိတ္တိ့။ပ။သစေပိ ဗီဇာသန္တံကံ။

အာပ်သောဝတ္ထုဖြစ်စေ, မအာပ်သောဝတ္ထုဖြစ်စေ, အလုံးစုံသောလူ၏ ဥစ္စာ,ယုတ်စွအဆုံး အဓိ၏နှားဦးပန်သော ထန်းရွက်နှားပန်ကိုသော်မျှလည်း ဘဏ္ဍာကို စောင့်ရှောက်သော သဘောဖြင့် အာကယ်၍သိမ့်ခြားအံ့၊ ။ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏၊ ။ဟူလို။

ကပ္ပိယဝတ္ထုဝါ အကပ္ပိယဝတ္ထုဝါ ဟောတု၊အန္တမသော မာဘုကဏ္ဏာ ပိဋ္ဌခဏ တာလပဏ္ဏမ္ပို ဂိဟိသန္တကံ ဘဏ္ဍာဂါရိကာသိသေန. ပဒို့သာမေန္တသ ပ်စိတ္တိယမေဝ။ ။ပါစိတ် အဋ္ဌကထာ.(၁၄၁)

၁၁။ ။ဗီဇာနံကပ္ပိယံဝတ္ထုံ။ပ။လဒ္ဓေတေပဒို့သာဓိတုံ။

မလျှတ်မယွင်း သိုဒ်းသင့်သော အဓိအဘတို့၏ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြစ်အံ့ ဝိဝိဥစ္စာဟူသောအဓ်ဖြင့် သိုဒ်းသိမ်းဆည်းအပ်၏၊ ။ဟူလို၊

သစေပန မာဘာဝိတုနံ သန္တကံ အဝသံ ပဒို့သာမေတဗ္ဗံ ကပ္ပိယဘဏ္ဍံ ဟောဘိ။အတ္တနော အတ္ထာယ ဂဟေတွာ ပဒို့သာမေတဗ္ဗံ။ ။ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၄၁)

၁၂။ ။ဒေဝဒိတ်ပဒို့သာမေတွာ။ပ။ပလိဗောဓောတိဂေါဒိတုံ။

၅၏ဝတ္ထုကို သိုဒ်းသိမ်းဆည်းပေးပါဟု ဒိဘဒ္ဒိုက ဆိုပြန်သော်၊ငါတို့ မသိမ်းအပ်ဟု ပယ်ရာ၏၊ထိုသို့ ပယ်သော်လည်း ပစ်ချ၍သွားခဲ့ချေသော်၊

ငါ၏ ကြောင့်ကြဖြစ်ချေပြီဟု အာဇ္ဈာရာမသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်၏။ ။ဟူလို။

ဤဒံ ပဠိသာမေတွာ ဒေဟိတိ ဝုတ္တေ ပန နဝဋ္ဌတိ ပဠိက္ခိပိတဗ္ဗံ။ သစေ ပဠိသာမေဟိတိ ပါတေတွာ ဂဏှာတိ၊ ပလိဃောဝေနာမ ဟောတိ၊ပဠိသာမေဘဲ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ၊ (၁၄၁) ၁၃-၁၄။ ။ကမ္ပံကရောန္တော အာရာမေ။ပ။ ဝုဋ္ဌံဒဿတဝဋ္ဋတိ။

အာရာမ်၌ အမှုလုပ်ကုန်သော လက်သမားစသော သူဟို့သည် ငိုမိ ပဲကွပ်စင်သာလက်သမားအာသုံးဒူးဆောင်ကိုဂုင်း,မင်းကျွမ်းဝင်သောသူတို့ သည်အိပ်ရာဟာဏ္ဍာဂကိုဂုင်း,သိုဒ်ဒြီးသိမ်းဆည်းပေးပါဟုဒူးကယ်၍ ပြောဆိုသော အခံ။လက်သမားကို ချစ်သောအားဖြင့်,မင်းချင်းတို့၌ ကြောက်သဖြင့်,မသိုဒ်ဒြီး ဒူးပ်။လုံခြုံရာအာရုပ်ကိုသာလျှင် ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဝိဟာရေ ကမ္မံ ကရောန္တော ဝဖုကိအာဒယော၀ါ ရာဇဝလ္လဘာ၀ါ၊ အာဏာနော ဥပကရဏာ ဘဏ္ဍံ၀ါ သယနာဘဏ္ဍံ၀ါ ပဠိသာမေတွာ ဒေထာတိဝဒန္တိ၊ဆဒ္ဒေနာပိ ဘယေနာပိ နကာတဗ္ဗမေဝ။ဂုတ္တဋ္ဌာနံ ပန ဒဋ္ဌေသတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂင်းအာဋ္ဌကထာ၊ (၁၄၁)

၁၅။ ။ဗလက္ကာရေပါတေတွာ၊ဂတောသုပဠိသာဓိတုံ။

ထိုလက်သမား, မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည် နွင်ထက်တာမူ၊ပြု၍ ပစ်ချသွားခဲ့အံ့။ဂင်းပဋ္ဌည်းများကို သိုဒ်ဒြီးသိမ်းဆည်းအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဗလက္ကာရေန ပါတေတွာ ဂဏှတာသု ပဠိသာမေတုံ ဝတိ။ ၊ဂင်း အာဋ္ဌကထာ။ ။(၁၄၁)

၁၅-၁၆။ ။ဘိက္ခုံမနုဿာသက်ဒွို့။ပ။မင်္ဂရညေဝိတာဒိသေ။

လူတို့၏ ဥစ္စာပစ္စည်းသည် ပျောက်လတ်သော်၊ရဟန်းကို လူတို့သည် ယုံမှားမကင်းဖြစ်ကုန်၏။ ထိုယုံမှားကောင်းသောကျောင်း, တည်းခိုစရာ စရပ်၏အဝင်းခွ ေတနာဆယ်ပါးကိုဂုင်း, ရတနာဟု သမုဒ်ဒူးပ်သော ပုဆိုးစသည်ကိုဂုင်း,ကောက်ယူပြီး၍ မှတ်သား၍ သိမ်းထားရာ၏။ ။ထိုသို့ ယုံမှားကောင်းသော လမ်းခရီးခွဂုင်း,တောခွဂုင်း, ထိုအတူပင်ကောက်ယူ သိမ့်းဆည်း မှတ်သားထားအပ်၏။ ။ဟူသို။

ယတ္ထ ဘိက္ခဝေါဟိ ဝါ သာမဏေရေဟိ ဝါ ဂဟိတံ ဘဂိဿတိတိ သက်ာ ဥပုဒ္ဓတိ၊တာဒိသေဒဝ ဌာနေ ဥဂ္ဂက်ိတွာဝါ ဥဂ္ဂဏ္ဟာပေတွာ ဝါ ထပေတဗ္ဗံ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၄၁)

၁၆။ ။ခဒာဓိကာ နဒာဂမံ ဥတ္တာပေတိရုပံ ကာဇိယဘဏ္ဍိတိ။

အာကယ်၌ ထိုသို့သိမ်းဆည်းထားသော ဥစ္စာဇ၏အရှင်ဖြစ်သူများ မလာပါမူ၊ဥစ္စာရှင် မပေါ်ခဲ့ချေသော် လျောက်ပတ်သော ထာဝရ ဖြစ်သော ကျောင်း,ကန်,စေတီ,ကို ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

နဒာဓိကော ပဿတိ၊တေနာပိ အတ္တနော စိဝရဒိမူလံ နကာတဗ္ဗံ။ ထာဝရံ ပန သေနာသနံဒါ စေတိယံဝါ ပေါက္ခရဏိဝါ ကာဘဗ္ဗာ။ ။ ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၄၂)

ဥဂ္ဂဟာဒာဘွင့် ပြီး၏။

---

၃၈ ကုလဒ္ဓသနဒာဘွင့်၊ ကုလဒ္ဓသနဒာမှုနှင့်ဒာပြစ်။

၁။ ။မုဒ္ဒံ ဝေဠုံ ဖလံ စဒ္ဒဏ္ဍံ။ပ။ကုလဒ္ဓသန ဒုဿံ။

ပိဒိပစ္စည်းဖြစ်သော ပန်း, ဝါး,သစ်သီး, ကသယ်မှန့်, ဒန်ပူ, ဖြေညက်, တို့ကို ဒါယကာတို့အား ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း အာကျိုးဌါ ပေးသော ရဟန်းဒာဒး ကုလဒ္ဓသနဒုက္ကဋ် ဒာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ကုလဒ္ဓသကောတိကုလာနိ ဒူသေဘိ ပုပ္ဖေနဝါ ဖလေနဝါ စုဏ္ဏေနဝါ မတ္တိကာယ ဝါ ဒန္တကဋ္ဌေန ဝါ ဝေဠုယာ ဝါ ဝေဇ္ဈတာယဝါ ဓမ္မဒ် ပေနိကေန ဝါ။ ။ပါရာဇိကဏ်.ပါဠိတော်၊ (၂၄၆)။ ။ဥပဂတာနံ ယံကိဉ္စိ အတ္တနော သန္တကံ ပုပ္ဖံ ကုလသ်ဟတ္ထာယ ဒေတိ၊ ဒုက္ကဋံ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၅)

၂။ ။ဆုဋ္ဌဿဒ္ဓယံ ဂရုဘဏ္ဍံ။ပ။ထေယျာ သံဃသန္တကံ။

ဤပန်းစသော ဝတ္ထုတို့တွင်၊ သံဃိကဖြစ်သော ဂရုဘဏ် ပစ္စည်းကို ဒေါစိုးရသဖြင့် ပေးသောရဟန်းဒာဒး ကုလဒ္ဓသနဒုက္ကဋ်နှင့်တကွ၊ ယူလွန်စည်း ဒာပတ်သင့်၏။ ။သံဃိက ပန်းစသောဝတ္ထုကို ခိုးယူသော စိတ်ဖြင့် ပေးသော ရဟန်းဒာဒး ဒုရာဒာဒးလျော်စွာ ကုလဒ္ဓသနဒုက္ကဋ်နှင့်တကွ၊ ထုလွန်စည်း,ပါရာဇိကဏ် ဒာပတ်တို့သည် သင့်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

သေနာသနတ္ထာယ နိယာဒိတံ ဣဿရဝတာယ ဒဒတော ထုလ္လစ္စယံ။ ။ထေယျစိတ္တေန ဒေတိ၊ဘဏ္ဍေ့ဿေန ကာရေတေ့ါ။ဧသေဝနယော သံဃိကေပိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၆)

မအာဒိယော သဒ္ဒပဒနိဒ်ေသဝိဘင်္ဂဝဏ်နာ။

၃။ ။ကုလသဒ်ဟာဒေရာပေတံ။ပ။ဒဿိတံ စ နဝဓာတိ။

ဒါယကာတို့ကို သဒ္ဓါဟ်ချီးမြှောက်ခြင်း" အာကျိုးဌါ အသိုးအပွင့်ကို ဆောင်သော သဒ်ပင်ကို၊ ခဝ်သိမ်းသော ကပ္ပိယဝေါဟာရ, အာကပ္ပိယ ဝေါဟာရ,ပရိယာယ်,သြဘာ,နိမိတ်,ပြုခြင်းဖြင့် ပိဒိုးဝိုက်ခြင်း၊သူတပါးကို စိုက်စေခြင်း၊ ရေသွန်းခြင်း စသည်ကို ပြု၍ သုတ်သင်ခြင်းဌါ မအာဝ်။ ။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ကုလဒူသနတ္ထာယ အာကပ္ပိယပထဝိယံ မာလာဝစ္ဆံ ရောပေန္တဿ ပါစိတ္တိယဝ္ထေဝ ဒုက္ကဋဝ္ထု ပ။ ကပ္ပိယပထဝိယံ ဂေ့ါပနေပိ ရောပါပနေပိ ဒုက္ကဋမေဝ။ ။ဂဏ်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၈၈)

အဝိသော သဒ္ဒပဒနိဒ်ေသဝိဘင်္ဂဝဏ်နာ။

၄။ ။နိမိတ္တေဿာ ဘာသဒေတာ ကမ္မ။ပ။ရောပါပနာဒိ လဒ္ဓတိ။

ပိပိ သုံးဆောင်ခြင်း အကျိုးဌါ၊ စိုက်ပျိုးအောင် အာမှတ်ပြုခြင်း, အရိပ်အယောင် ပြခြင်းဖြင့်ဂဏ်း၊ ကပ္ပိယ ဝေါဟာရပရိယာယ် အားဖြင့်ဂဏ်း၊ သူတပါးကို စိုက်စေသည်ရှိသော် အားတ်မသင့်။ ။ဟူသို့။

ပရိဘောဂတ္ထာယ ဟိ ကပ္ပိယဘူမိယံ ဝါ အကပ္ပိယဘူမိယံ ဝါ ကပ္ပိယဝေါဟာရေန ရောပါပနေ အနာပတ္တိ။ ။ဂဏ်း-အဋ္ဌကထာ။ (၁၈၈)

အဝိသော သတ်ဂဏ်းစကား ဆောင်ခြင်း။

၅။ ။နိမိတ္တေဿာ ဘာသဒေတာ ကမ္မ။ပ။ရောပါပနာဒိ လဒ္ဓတိ။

ဆေးကုခြင်း ကုလဒူသနကို မိန္တွာဇိဝဝိဝဇ္ဇနာဒ္ဒါ ဆိုအာပ်ိုးသည့်သာတည်း။ အာစေခံ၏။ သဘင်းစကားကို ဆောင်ရာ၌ သဘင်း သုံးဘော်ငါးယောက်နှင့်တကွ၊မိဘ,သာမဏေလောင်း,မိမိအမှကို ပြုသော သူတို့၏ သဘင်းစကားကို ဆောင်ခြင်းဌါ အာပ်၏။ ။ဟူလို၊

ပစ္စုန်း ပန သဟဓမ္မိကာနံ မာတာပိတူနံ ပဏ္ဏုပလာသာသာ အာတ္တနော ဝေယျာဝစ္စကရသာစ သာသနံ ဟာရိကံ ဝန္ဒတိ။ ။ ဂင်း-အာဠာကထာ။ ။(၁၉၀)

မအစ်သော သတင်းစကား ဆောင်ခြင်း။

၆။ ။ဒုက္ကဋံ ပဒဝါရေနဟာရဏော ဟုတသာဿနံ။

လူဘိုဏ်အာမှဉ် တမန်အမှု သတင်းစကားကို ဆောင်သော ရဟန်းအား ဘဝါးလွှမ်းတိုင်း လွှမ်းတိုင်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ဂိဟိနံ ဟိ သာသနံ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆန္တာသာ ပဒေ ပဒေ ဒုက္ကဋံ။ ။ ဂင်း-အာဠာကထာ။ ။(၁၉၇)

သာသနံ အဂဟေတွာဝါ၊ပထမံ ဝဒတော ဟုန။

သတင်းစကားကို မှာလိုက်ခါစ၊ ရှေးဦးစွာ မယူမူ၍၊ တဘန် နောက်ခါမှ မှာလိုက်သော သူကို တွေ့၍၊ ပြောသော ရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

ပထမံ သာသနံ အာဂဟေတွာဝါ ပစ္ဆာ အာယံ ဒါနိ သော ဂါမော၊ ဟန္ဒ တံ သာသနံ အာရောစေမိတိ မဂ္ဂါ သြက္ကမန်္တာသာဝါ ပဒေပဒေ ဒုက္ကဋံ။ ။ဂင်း-အာဠာကထာ၊ ။(၁၉၇)

ကုလဒူသနပစ္စည်းအာဒိဉ်။

၇။ ။ဥပ္ပန္နုပစ္ဆယာ ဇဝံ။ပ။သံဝေါဟာရဒ္ဒဟာဒိသာ။

၅၏ ကုလဒူသနကြောင့်ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည် မိမိမျှမက၊ သိတင်းသုံးဘော် ဂါးယောက်တို့အား မအုပ်ကုန်။ မိမိ၌ ထင်ရှား မရှိသော ဥစ္စာရှိ မနုသဓမ္မကို ပြောကြားခြင်း, ရွှေ့ပြေစသည်ဖြင့် ရောင်းဝယ်ခြင်း, ရွှေငွေကို ခံခြင်း, တို့ကြောင့် ဖြစ်သော ပစ္စည်းနှင့် တူကုန်၏။ ။ဟူလို။

ဤမေဟိ ပန အာဠဟိ ကုလဒူသက ကမ္မံဟိ ဥပ္ပန္နုပစ္စယာ ပဏ္ဏတ္တိ သဟဓမ္မိကာနံ နကပ္ပတိ။အာဘူတာရောစန မျုပိယသံဝေါဟာရေဟိ ဥပ္ပန္နုပစ္စယသဒိသာဝ ဟောန္တိ။ ၊ဂင်း-အာဠာကထာ။

အပ်သော ပေးခြင်း။

၈။ ။ဟာရာပေတွာ ဟာရိတွာဝိ။ပ။ဒါတုံ ဝုဋ္ဌါနိ လဒ္ဓတိ။

အမိန့်ရာဇာတော်ခံသူအား သူတပါးကို ဆောင်စေ၍ဂင်း၊ မိမိဆောင်၍ဂင်း၊ ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်စေခြင်းငှါ ပန်းတို့ကို ပေးအပ်ကုန်၏ မိဘမှ ကြွင်းသော

ခေါ်-မခေါ်ဘဲ ရောက်လာသော ဆွေမျိုးတို့အား ရဘနာ သုံးပါးကို ပူဇော် စေခြင်းငှါ ပန်းတို့ကို ပေးအပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

မာတာပိတူနံ တာဝ ဟာဒိတွာပိ ဟာရာပေတွာပိ ပင်္ကောသိတွာပိ ပင်္ကောသာပေတွာပိ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။သေသဉာတကာနံ ပင်္ကောသာ ပေတွာဝ။တဉ္စခေါဝတ္ထုပူဇနတ္ထာယ။ဂင်း· အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၆)

ပန်းကို မပေးအပ်ခြင်း။

မဏ္ဍာနဿဠွေ လိင်္ဂါဒိ၊ပူဇနဿဠွေ နံ လဒ္ဓုတီး။

တန်းဆာသင်ခြင်းငှါဂင်း,ဗိသဝကိုးနှတ်စသည်ကိုပူဇော်စေခြင်းငှါဂင်း, ပန်းတို့ကို မည်သူကိုမျှ မပေးအပ်။ ၊ဟူသို့။

မဏ္ဍာနတ္ထာယ ပန သိဝလိင်္ဂါဒိ ပူဇနတ္ထာယ ကဿစိပိ ဒါတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၆)

သစ်သီးကို ပေးဆပ်သောသူ။

၉။ ။ဘထာ ဗလံ ဂိလာနာနံ။ပ။ဒါတုံ သပရသန္တကံ။

ဖိမိဉ္စစ္စာ,အက္ကမ်းဝင်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာဖြစ်သော သစ်သီးကို မိဘ အားဂင်း၊ရောက်လာသော ဆွေမျိုးတို့အားဂင်း၊သူနာအားဂင်း၊ ရောက်လာ သောမင်း ရိက္ခာကုန်သော ဧည့်သည်အားဂင်း၊ပေးအပ်၏ ၊ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဤ၌၊အဋ္ဌကထာနှစ်သန္တကံ....ဟု အဋ္ဌကထာဆိုရာ မိန့်ဆို သော်လည်း "အတ္တနောသန္တကေ-ပရသန္တကေ"ဟု၊ အာပတ္တိ အရာ၌, ပြဆိုသည်ကို ထောက်ဆ၍၊ သ-ပရ-ဟု၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာဆရာ မိန့်ဆိုတော် မူပေသည်။

အတ္တနော သန္တကံ ယေဝ ဂိလာန မနုဿာနံဝါ သမ္မတ္တဂုဏသရာ နံဝါ ဒိဏာပရိဘ္ဇယာနံဝါ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ (၁၉၇)

၁၀။ ။ဘာဇနေန္တေ ဗလဗ္ဘဒြိ။ပ။ဒါတုမ္ပိ ဝဋ္ဋတိယေဝ။

သစ်သီး,ပန်း,ကို ဝေဘန်စဉ်ရောက်လာသော တစုံတယောက်သူအား သမ္မုတိရသော ရဟန်းသည် ထက်ဝက်၊ သို့မဟုတ်-ငါးဘို့ တဘို့ကို ပေးအပ်၏၊ သမ္မုတိမရသော ရဟန်းသည်ကား၊ သံဃာကို ပန်ကြားရ၍ ပေးအပ်၏။ ။ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။ဤအရာဝယ် အဋ္ဌကထာဆရာသည် မဟာအဋ္ဌကထာ၏အရေးဥပဖုဘာဂံဟု မိန့်တော်မူ၏။ မဟာပစ္စရိက် အဋ္ဌကထာဆရာ၏ အလိုကား၊လေးဘို့တို့သာ ပေးအပ်၏ ဝိနယသင်္ဂီဟဆရာလည်း စူဠဋ္ဌကံဟုပင် မဟာပစ္စရိက်အဋ္ဌကထာဆရာ၏ ဝါဒအားတိုင်း ဘွင့်တော်မူ၏။ထို-ကြောင့် ဤရုဒ္ဒသိက္ခာဆရာသည်လည်း မဟာပစ္စရိက်-အဋ္ဌကထာ၊ ဝိနယသင်္ဂီဟအဋ္ဌကထာ ဆရာများ၏ ဝါဒသို့လိုက်၍ လေးဘို့တို့ဟုမိန့်တော်မူပေသည်။ ။စူဠဋ္ဌကို ဥပဇ္ဈာယ်ဝိနောဒနီဋီကာ။

ဖလဘာဇကေနာပိ သမ္မတေန သံဃသ္သ ဖလဘာဇနကာလေ သမ္မတ္တာ မနုဿာနံ ဥပဓုံဘာဂံ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။အသမ္မတေန အာပလောကေတွာ ဒါတဗ္ဗံ၊ ။ဂဏ်းအဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၇)

၁၁။ ။ဝိဟာရေဝါပရိဿ္သဲဇ္ဇ။ပ။ကတရကွာဝဒသိတာ။

သံဃိကကျောင်းဌ ဤအပင်မှဤမျှလောက်သောအသီးကို ယူသည်ကို မမြစ်အပ်ဟု အာပလောကနကံဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်း,ကတိကဝတ်ပြုခြင်း, ထားအပ်၏။ ထိုကတိကဝတ် အာပလောကနကံ ပြုပြီးသည်မှစ၍ ဘောင်းလာသော သူနာအားဂင်း,ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိန်းမအားဂင်း, ပေးထိုက်သော သစ်သီးကိုပိုင်းခြားသည်အတိုင်း ကြားအပ်၏။သို့မဟုတ် ဤအပင်မှ ဤမျှသောအပိုင်းအခြားအားဖြင့် ယူမှုမမြစ်အပ်ဟု ကတိကဝတ်ပြုအပ်သော သစ်ပင်တို့ကိုမူလည်း ပြုအပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

သံဃဿရာမေ ဖလပရိဘောဂေနဝါ ဂုက္ခပရိဘောဂေနဝါ ကတိကာ ကာတဗ္ဗာ၊တတော ဂိလာနမနုဿာနံဝါ ဒေ့ယျသံဝါ ဖလံ ယာစန္တာနံ ယာထာပရိဘောဂေန စတ္တာရိ ပဉ္စ ဖလာနိ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ဂုက္ခာဝါ ဒသေတဗ္ဗာ။ ။ဂဏ်းအဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၇)

၁၂။ ။သရိဿကဿဝါဒိနံ။ပ။ပဏ္ဏမေဋ္ဌပဝေဿယတိ။

ကုတ်ကိုပန်းစသည်တို့၏ အာမှန့်ခြင်း၊ကြွင်းသော ဝါး,ဒန်ပူ,မြေခြင်း၊ ဒေ့ဆုံးအာဖြတ်သံသည် ဒေ့ကြင်အာကြင်ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာလျှင်တည်း။ဤကုလရှုသနဝတ္ထုခြင် သစ်ရွက်ဟူသော ကုလဒူသန ဝတ္ထုတပါးကိုလည်း ထည့်သွင်းရာ၏။ ။ဟူလို။

အဝယဝဂ္ဂ-အဒိဗ္ဗါယ်။

ကုလဒူသနဝတ္ထုဂ္ရစ်မျိုးတို့တွင်၊ ယခုဘွင့်ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ ကြွင်းကျန်သော စုဏ္ဏ, ဒန်တုံကဋ္ဌ,ဝေဠု,မတ္တိယ, သေးပါးတို့၏ ပါရိဇသိသနည်းကို ပြတော်မူ၏။ ။သို့သော် အဋ္ဌကထာဆရာကား။ ။"စုဏ္ဏနှာတို ဇွတ္တ အာတ္တနော သန္တံကံ သိရိသစုဏ်ဆံဝါအညံဝါ ကသာဝံ ယံကိဉ္စိ ကုလသင်္ဂဟာယဒေတိ၊ဒုတ္တဒုံ"။ ဟုဘွင့်ပြတော်မူလဖြင့်ကုတ်ကိုမှန့်,တပါးသော ဖန-ကိုအမျိုးလေးပါးကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ပေးသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ (ကြွင်းသော မြေညက်-ဒန်ပူ-ဝါးတို့ခွဲလည်း နည်းတူသိ။)

"ပဏ္ဏမေဒ္ဓံပဝေသိယာ။ ။ဟူသောပါဠိဖြင့်။ ။"ပဏ္ဏဒါနံ ပန ဇွတ္တ နအာဂတံ၊တမ်ို ဝတ္တုနယေနေဝ ဝေဒိတမ်ို့။ ၊ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။ ဝတ္တ နယေနာတိ ပဏ္ဏဒါနပ်ို ပုမ္မဖလာဒိသု ဝတ္တုနယေန ကုလသင်္ဂဟာဟောတိတိ ဒသေတ်"။ ။ဝိမတိဋီကာ,ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာများအရ၊ ပါဠိတော်၌ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအတိုင်း ကုလဒူသနဝတ္ထုသည် ဂ္ရစ်မျိုးသာ၌၏ ပဏ္ဏ မပါခဲ့၊သို့သော် ၎င်းပဏ္ဏအရသစ်ရွက်သည်လည်း အပွင့်,အသီးစသည်တို့ကဲ့သို့ပင်၊ အမျိုးလေးပါးကို ချီးမြှောက်နိုင်သောကြောင့် ကုလဒူသန ဝတ္ထုအတွင်းသို့ သွတ်သွင်းအပ်၏။ သစ်ရွက်ကို ပေးခြင်းသည်လည်း-ကုလဒူသနမည်၏ဟူသော အဓိပ္ပါယ်ကို ပြ၏-ဟုမှတ်။

ကုလဒူသနအဘွင့် ပြီးပြီ၊

၃၉-ဝဿူပနာယိကာအဘွင့်။ ဝါဆိုအပြာ၃။

၁။ ။ဇုရိဓိကာပဉ္ဆိဓိကာ၊ဒုဝေဝဿူပနာယိကာ။

ဝါဆိုခြင်းသည်-ပုရိမဝါဆိုခြင်း,ပစ္ဆိမဝါဆိုခြင်းဟူ၍နှစ်ပါး၏။ ။ဟူလို။

ဒွေမာ ဘိက္ခဝေ ဝဿူပနာယိကာ၊ပုရိမိကာ, မစ္ဆိမိကာတိ။ ။ မဟာဝ်ပါဠိတော်။ ။(၁၇၆)

တဿာလယပရိဂ္ဂါဟော၊ဝစီဘေဒေါစဒ္ဒိသော။

အာလယသည် ဝါဆိုရာ၌ အာလယပြု၍ ဝါဆိုခြင်း, အာလယနှင့်တကွ ကျောင်းခံခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုး၏။ဝစီဘေဒသည်လည်း ဝစီဘေဒဖြင့် ဝါဆိုခြင်း,ဝစီဘေဒဖြင့် ကျောင်းခံခြင်းဟူ၍ နှစ်မျိုး၏။ ၊ဟူလို။

သစေပိ ဇာဉ ဝသိဿာမိတိ အာလယော အတ္ထိ။အာသတိယာ ပန ဝသံ နဉ္ဇပေဘိ။ ဂဟိတသေနာသနံ သုဂ္ဂဟိတံ၊ ဆိန္နဝဋသော နဟောတိ၊ပဝါရေတုံလဘတိယေဝ။ဝိနာပိ ဟိ ဝစီဘေဒံ အာလယ ကရဏမတ္တေနပိ ဝသံ ဉပဂတမေဝ ဟောတိ။ ။ဝိနယသင်္ဂဟ အာဒ္ဓကထာ။ ။မဟာဝါပါဠိတော်။ ။(၃၂၀)

အဝယဝဒ္ဓ အဓိပ္ပါယ်။

ထိုနှစ်မျိုးတို့၏အာကျယ်ကို ဤသို့သိသိ။ ။"ဇာဉ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော ဝဿာဝါသော ပဒိဿုတော ဟောတိ ပုရိမိကာယ" စသော ပါဠိတော် အရ၊အာရှင်ဉပနန္ဒမဏ္ဍေရသည် ကောသလမင်းကြီးအား ပုရိမဝဿာဝါဆိုခန် ဝန်ခံထိုက်သော ဝတ္ထုဒွိ မြတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသော ဝါဆိုခန် ကျောင်းခံမှုသည် ပရိဂ္ဂဟာမည်၏။ ။ယင်းပရိဂ္ဂဟာကို ခုဒ္ဒသိက္ခာဆရာ သည် ဝါဆိုမှုနှင့်တွဲ၍ အာလယပရိဂ္ဂဟ-ဟု မိန့်ဆိုထားပေ၏။

ထိုကြောင့် ကျောင်းခံမှု,ဝါဆိုမှုနှစ်မျိုးကို ကွဲပြားအောင် သဘိပြု၍၊ ကျောင်းခံခြင်းသည် အာလယဖြင့် ခံခြင်း,ဝစီဘေဒဖြင့် ခံခြင်း,နှစ်မျိုး။ ဝါဆိုခြင်းသည်လည်း အာလယဖြင့်ဆိုခြင်း,ဝစီဘေဒဖြင့်ဆိုခြင်း, နှစ်မျိုးစီ ခွဲ၍မှာ၏။ ။အာလယဖြင့် ဝါဆိုခြင်းကား "အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သတ္တဏ္ဏံ ဝဿံ ဥပဂန္တုံ"စသော ပါဠိတော်အရ၊ လှည်း,လှေ, သင်္ဘော, နွားခြံ တို့၌ ဝါဆိုရာဝယ် ဝါဆိုကျောင်းကိုရပါမူ၊ဝစီဘေဒအားဖြင့် ဝါဆိုအပ်၏။ ဝါဆိုကျောင်းကိုမရသော်သာ "ဇာဉဝဿံဝသိဿာမိ" ဟူသောအာလယ ထားအပ်၏။

အာသယော နာမ ဇာဉဝဿံ ဝသိဿာမိတိ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တံ။ ။ ဂင်း အာဒ္ဓကထာ။ ။(၃၁၃)

ဝါဆင်ပုံ အာဘွင့်။

၂။ ။"ဇာမဘဉ္ဇိ ဝိဟာရေ ဇာမံ။ပေ။စိတ္တုပ္ပါဒေဿု အာလယော"။

ဤပုရိမဝါ,ပစ္ဆိမဝါ,ဝစီဘေဒ,အာလယတို့တွင် နှုတ်ဖြွက်၍ ဝါဆိုပုံကား၊ "ဇာမဘဉ္ဇိ ဝိဟာရေဇာမံတေမာသံ ဝဿံဥပေမိ"ဟု နှုတ်ဖြွက်၍ဝါဆိုရာ၏။ အာလယဖြင့်ဝါဆိုပုံကား"ဇာဉဝဿံဥပေမိ"ဟု စိတ်ဖြစ်ခြင်းပင်တည်း။ ။ ဟူလို။

အဝယဝဏ္ဏ အစ်ဒ်ပါယ်။

ဝသူပနာယကာဝ....ဟူသောပုန်ကို။ ။ဝသနံ ဝသီ။ ။ဝဆ-ဝေတ်၊ ဏျ-ပစ္စည်း။နေခြင်းကြိယာဝုဒ်။ ။ဥပနယနံ ဥပနယော။ ။ကပ်ရောက်ခြင်းကြိယာဝုဒ်။ ။ဝသသသ ဥပနယော ဝသူပနယော့။ ။ဝသူပနယော အာသတ္ထိတိ ဝသူ ပနယိကာ။ ။တနည်း၊ ဥပနယတိ ဇတော်ယာတိ ဥပနယိကာ။ဝသသသ ဥပနယိကာ-တ္ထထာ။ ။ပညတ္တိဂုဏ်။

ပုရိမိကာဝ... ဟူသောပုဒ်ကို၊ ။ပုရေ ဘဝါ ပုရိမာ။ ။ပုရ-ပုဒ်၊ ဏ္ဍမပစ္စည်း ဝေါ-အာနက်ဒ္ဒသက်။ ။ပုရိမာဒီဝ ပုရိမိကာ။ ။သက္ကတ္ထဒ္ဒိဏ္ဍက ပစ္စည်းသက်။ ။ပစ္ဆိမိကာဂကိုလည်း ၎င်းအတိုင်းပြု။ ။(ကြွင်းပေါ်ပြီ။)

ဝါမဆိုသောရဟန်း၏ အာပတ်။

၃။ ။နောမေဘုကာမောအာဝါသံ။ပ။ဇာနံ ဝါနုပဂစ္ဆတော။

ထိုဝါဆိုရမည်နှစ်၌ဝါမကပ်လိုသဖြင့် ကျောင်း၏ဥပစာကို ကျော်လွန်၍သွားသော ရဟန်းသည်၎င်း၊ ဝါဆိုနေ့မှန်းသိလျက် ဝါမကပ်သောရဟန်းသည်၎င်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နဘိက္ခဝေ တဒဟုဝသုပနာယိကာယ ဝသံ အနုပဂစ္ဆန္တုကာမေန သဉ္စိစ္စ အာဝါသော အာတိက္ကမိ တဿာပ။ ဒုက္ကဋသ္သ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၇၇)

၄။ ။ဒုတိယံဥမဂဏ္ဆေယျ။ပ။အဝသိတ္ထာနုစာရိကံ။

ပုရိဝါမပြတ်သောရဟန်းသည်၎င်း၊ တစုံတရာသော အန္တရာယ်ကြောင့် ဝါမကပ်သော ရဟန်းသည်၎င်း၊ ဒုတိယဝါသို့ကပ်ရာ၏။ ။ပုရိမဝါ, ပစ္ဆိမဝါ, သုံးလပတ်လုံး နေမှု၍ ဒေသစာရိမသွား၏။ ။ဟူလို။

ကေနစိ အန္တရာယေန ပုရိမိကံ အနုပ ဂတေန ပစ္ဆိမိကာ ဥပဂန္တဗ္ဗာ။ ။၎င်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၁၅)

၅-၆-၇။ ။မေတာဒိဘိက္ခုနမတ္ထဋ္ဌာယ။ပ။ပဟိတာပဟိတေဝိဇ။

အမိ,အဘ, သိတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့၏ အကျိုးငှါ ဂိလာနဘတ်,ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်, ဆေးဝါးတို့ကို ရှာမှီးအံ့ သတ်မှတ်မေးအံ့။လုပ်-ကျွေးအံ့-ဟု နှုတ်လုံးပိုက်၍ ပင့်သည်ဖြစ်စေ,မပင့်သည်ဖြစ်စေ,ဝါပန်၍ သွားကောင်း၏။ ။သာသနာတော်၌မပျော်ပိုက်သောသိတင်းသုံးဘော်စသည်

ကိုယျော်မွေ့အောင် တရားဓမ္မဟောပြခဲ့၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စကို ပယ်ဖျောက်ခဲ့၊ မိန္တွာအယူကို ကင်းရှင်းစေခဲ့၊သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သင့်သော ရဟန်း၏ အာပတ်မှ ထစေခြင်းငှါငင်း, ကြောင့်ကြခြင်းငှါငင်း, ကိုယ်တိုင် မူလည်း ဖြို့ခဲ့၊သူတပါးကိုမူလည်း ပြုစေခဲ့၊ပင့်သည် ဖြစ်စေ,မပင့်သည် ဖြစ်စေ, သတ္တဃာဟကိစ္စဖြင့် သွားအာပ်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စန္နံ သတ္တာဟကရဏီယေန အပ္ပဟိတေပိ ဂန္တုံ။ ဇာဝေ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဂရုမ်ဳံ အာဏ္ဏာပနေ ဟောတိ၊ ပရိဝါသာရဟော။သော စေ ဘိက္ခုနံ၊ပ။ဂန္တုံဗ္ဘံ ဘိက္ခဝေ သတ္တာဟကရဏီယေန အပ္ပဟိတေပိ၊ ပဂေဝ ပဟိတေ။ ။မဟာဝ!-ပါဠိတော်။ ။(၁၈၃)

အပ်သော ဝါပန်ခြင်း။

၈။ ။သံဃကမ္မေဝေဓမ္မေ။ပ။ဂရုနံဝါဒိ ပဿိတုံ။

သံဃာ၏ ဥပုသ်အိမ်စသော အာမှုကြောင့်ဂုင်း,တရေးနာခြင်း အာကျိုးငှါ ကတိုကဝတ်သတောအားဖြင့် ဘိတ်အပ်သည်ဖြစ်သောကြောင့်ဂုင်း၊ဆရာ ဘွဲ့းများ စေခိုင်းအပ်သောကြောင့်ဂုင်း၊ ဆရာဘွဲ့းများကို ဂူးမြင်ခြင်း ဒုကျိုးငှါဂုင်း၊သတ္တာဟကိစ္စဖြင့် ဝါပန်၍ သွားအာပ်၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ·ဘိက္ခဝေ သံဃကဂရုဿိယေန ဂန္တုံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၈၉)။ ။ဓမ္မသဝနတ္ထာယ အာနိမန္တိတေန ဂန္တုံ· နှ ဝဋ္ဋတိ။ပ။နိမန္တိတော နိမန္တိတော ယေဝ နာမ ဟောတိ၊ဂန္တုံ ဝဋ္ဋတိ။သစေ ပန အာစရိယုပဇ္ဈာယာ ပဟိဏန္တိ၊ ဝဋ္ဋတိ။ ။ ဂုင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၁၇)

ဝါမပ်ပန်အပ်ခြင်း။

၉။ ။နှ ဘဏ္ဍုဝေဝနုဒ္ဒေသ၊ဥပုပဒ္ဒါဂဒဿဿံနေ။

သင်္ကန်းပွပ်ခြင်း, ပါဠိုသင်ခြင်း, ဆွေမျိုးဒါယကာတို့ကို ရှုထိုခြင်း, များကြောင့် သတ္တာဟကိစ္စပြု၍ မသွားအာပ်၊မသွားကောင်း။ ။ဟူလို။

ဘဏ္ဍုကံ· ဝေဝိသဝါမိဘိ ဂန္တုံ နှ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဥဒ္ဒေသပရိပုစ္ဆာဒိနှ အာထ္ထာယပိ ဂန္တုံ နှဝဋ္ဋတိ၊ ဥပဒ္ဒါဂကကုလံဝါ ဥတိကုလံဝါ ဒဿနာယ ဂန္တုံ နှ လဘတိ။ ။မဟာဝါ·အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၁၇)

နေ့ချင်းပြန် သွားအပ်ခြင်း။

လင်္ဘ ံ နံ ပါပုဏ္ဏောယျန္တေ၊ ဝါဂဓိသာန္တိ j ဒုရဂေါ။

ယနေ့ပင်ပြန်လာအံ့ဟု အာနိုးဖြစ်သောကျောင်းသို့နေ့ချင်းပြန်သွားသော ရဟန်းသည်အာရုဏ်အတွင်းပြန်မရောက်နိုင်။လမ်းအကြားဒွိပင် အာကယ်၍ အာရုဏ်တက်ငြားအံ့၊ဝါမပျက်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်း မသင့်။ ။ဟူလို။

နာတိဒူရေ ဝိဟာရော ဟောတိ၊တဉ္စ ပတ္တိ ဟတ္ထီဟာ အာဇ္ဇေဝ အာဂမိဿာ မိတိ သမ္ပါပုဏိတုံ နသက္ကောတိ၊ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂင်း-အာဠ္ဝကထာ။(၃၁၇)

တုံ-သုံးရက်ဖြင့် ပင့်၍ ဝါပန်အပ်ခြင်း။

၁၀။ ။သေသဉ္ဉာတိဟိ ပေသိတော၊ဘိက္ခု နိဿိတကေန၀။

မိဘမှကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့သည်ဂင်း၊ရဟန်းကိုမှီ၍ နေသောသူ့သည် ဂင်း၊''ဒါနဉ္စ ဒါတုံ,မေဉ္စ သောတုံ,ဘိက္ခုစ ပဿိတုံ''ဟု တုံ-သုံးချက်ဖြင့် ရည်ညွှန်း၍ ပင့်သည် ဌိသော်သာ သတ္တာဟာ်စွဖြင့် ဝါပန်၍ သွား အပ်၏။ ။ဟူလို။

ဇုဝ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုဿ ဘာတာ ဂိလာနော ဟောတိ။ ပ။ ဂန်္ဆံဖို ဘိက္ခဝေ သတ္တာဟာကရဏီယေန ပဟိတော၊ နတ္တေဝ အာပုဟိတော။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၈၉)

ဥပါသကော ပါသိကာဘိ၊နိဒ္ဒိသိတွာဝ ပေသိတော။

ဒါယကာ, ဒါယိကာမတို့သည် အထက်ပါ-တုံသုံးချက်ဖြင့် ရည်ညွှန်း၍ ပင့်ခေါ်အပ်သည့် ဌိသော် သတ္တာဟာ ပြု၍ သွားအပ်၏။ မပင့်သော် မသွားအပ်။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဇုမေသံ သတ္တာနံ သတ္တာဟာ ကရဏီယေန ပဟိတော ဂန္တုံ။နတ္တေဝ အာပုဟိတော။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။(၁၇၀)

အလိုအလျောက် သွားအပ်ခြင်း။

၁၁။ ။ဝဿန္တေ ဒေ အနုဝဿိ။ပ။ဆိန္နဝဿာ ပဝါရေယေ။

မိမိ၏ သားရဲ,ခိုးသူ-စသော အန္တရာယ်သည်ဌိသော်ဂင်း၊ သံဃာ ကွဲအောင် လုံ့လပြုသည်ကိုမြင်၍ သံဃာညီညွတ်စေခြင်းသဲ့သည် ဌိသော်ဂင်း၊ ဝါပြတ်ခြင်းကြောင့် အာပတ်မသင့်။သို့သော်''ပဝါရေတုံ ပန နံ လဘတိ'' အာဠ္ဝကထာအရ၊ပဝါရဏာ ပုံပြုအပ်။ထိုစကားမှန်၏။ လွှဲ,လွှဲသည်း စသည်၌

နေသောရဟန်းအား ဝဿဆွေဒ အာပတ်လည်း မဂ္ဂိ။ ပဝါရဏာလည်း ပြုအပ်၏။ ဤအနုရုယ်အစ-သံဃဘေဒအဆုံးဂ္ဂိကုန်သော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် ဝဿဆွေဒ-အာပတ်မသင့်သော်လည်း ပဝါရဏာမပြုအပ်။ ။ဟူလို။

ဇုဝေဖန ဘိက္ခဝေ ဝဿူပဂတာ ဘိက္ခူ။ ဝံဒွေဟိ ဥဖ္ဖဒ္ဒာ ဟောန္တိ ဂဟ္ဗန္တိ ပရိပါတေန္တိ ပိ၊ ဇသေဝ အနုရုယော တံ ပဋိသရတိ၊ အနာပတ္တိ ဝဿဆွေဒဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၉၀)

ဝါမဆိုအပ်သောနေရာ။

၁၂။ ။အဇ္ဈောကာသေစ ရုက္ခဿ။ပ။သုပဂန္တုံ နံ ဝဋ္ဋတိ။

လွင်တီးခေါင်, သစ်ခေါင်း, သစ်ခွံ, သုသာန်၌,၌ဂင်း၊ သံဃိကညောင်စောင်း- စသော ကုဋိ, ထီး, အိုးစရည်းကြိုးတို့၌ဂင်း၊ ဝါမဆိုအပ်။ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈောကာသေ ဝဿံ ဥပဂန္တုံ။ ။နံ ဘိက္ခဝေ ရုက္ခသုသိရေ ဝဿံ ဥပဂန္တုံ။ပ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ (၁၉၄)

ကျောင်းမဂ္ဂိမှု၊ ဝါမဆိုရခြင်း။

၁၃။ ။အဓောသနဿနိကေနာပိ။ပ။နာဝါသဉ္စ ဝဇ္ဇုပဂေါတိ။

ဝါဆိုကျောင်းသော ကျောင်းမဂ္ဂိသော ရဟန်းသည်၊ ဝါမဆိုအာပ်။ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။အောက်၌ပြုဆိုအပ်ပြီးသော အဝတ်ိုင်း၊ လွှေ,လွှည်း,နွားခြံ၌ စိုက်ပင်သော ရဟန်းသည်ကား၊ပဝါရဏာ ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို၊

နံ ဘိက္ခဝေ အဓောသနဿနိကေ ဝဿံ ဥပဂန္တုံ၊ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်၊ ။(၁၉၄)

အဝယဝဋ္ဌအခါမှပါယ်။

ဤ၌၊ အဓောသနဿနိက....၏အရကား၊အဆိုး ငါးပါးတို့တွင် တပါးပါးဖြင့် ဆိုးသော အဆိုးရှိရခြင်း,တံခါး အဘွဲ့ရှိရခြင်း,တံခါး အဘွဲ့ကိုလည်း အထက်လက်ကွင်း, အောက်ဆုံးငယ်ခံသော တံခါးမျိုးကိုသာ ယူတော်မူကြကုန်၏။ သို့သော် ကျေးဇူးရင် မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ကြီးကား၊ယခု ကာဆသုံး ပတ္တာ တံခါးသည်လည်း ဆုံသုံဘောပင် ဖြစ်၍ အာပ်၏ဟု

ယူတော်မူလေ၏။ ဤသို့ အာဇိုး, အာကာ, တံခါးဘွဲ့ရှိသော ကျောင်းမျိုးဌိသာ ဝါကပ်ဆိုအပ်၏။ ထင်းအာဂ်ါမပြည့်စုံပါမူ အသေနာသနိက မည်၏ဟုမှတ်။

ဝဿံ ဥပဂန္ဆာန်အုန ဟိ နာလကပဋိပဒံ ပဋိပန္နေနဝိ ပဉ္စန္နံ ဆဒနာနံ အညတရေန ဆန္နေယေဝ သန္ဓါရဗ္ဘန္ဓေ သေနာသနေ ဥပဂန္တုံဗ္ဗံ။ ။ ထင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၁၉)

ဝဿူပနာယိကအာဘွင့် ပြီး၏။

၄၀-အဓေဘင်္ဂိယအာဘွင့်။ မဓေဘန်အာဿသောဝတ္ထု။

၁-၂-၃-၄။ ။အာရာမာရာမဝတ္ထု။ နီ။ပ။ဒေတော် ဝိဿဇ္ဇိယာနစ။

အရောမ်, အာရာမ်ရာ, ကျောင်း,ကျောင်းရာ, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်, ဘုံလျှို,အုံးစသော အိပ်ရာနေရာ,ကြေးအိုး,ကြေးပျဉ်း,ကြေးအိုးစရည်းကြိုး, ကြေးအင်တွဲ,ဒါးမ,ဝဲသွပ်,ပုဆိန်,ပေါက်တူး, ဆောက်,နွယ်,ဝါး,သက်ကယ်, မြက်,သစ်ရွက်,ဖြူဆံမြက်, ပြိတ်မြက်,မြေညှက်, သစ်ဘဏ္ဍာ, မြေဘဏ္ဍာ, ဤသို့-အစုအဝေးဖြင့် ငါးပါး၊သဂျပ်အဝေးဖြင့်ရှစ်ဆယ့်ငါးပါး၊အစိတ်အဝေးဖြင့် မျိုးစွာကုန်သော ဘဏ္ဍာတို့ကို သံဃာဂိုဏ်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် မဓေဘန်အာပ်ကုန်။ဓေဘန်သောရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏။ထိုဘဏ္ဍာတို့ကို ဓေဘန်သော်လည်း ဓေဘန်သည် မမည်ကုန်။မဓေဘန်အာပ်သဖြင့် လေးလွှာစွာသော ဘဏ္ဍာမျိုး ဖြစ်သောကြောင့် ဂရုဘာဏ် ပစ္စည်းမျိုးဟု ဆိုအပ်ကုန်၏။စွန့်အာပ်သော်လည်း စွန့်အာပ်သည် မမည်ကုန်။ ဟူလို။

ပဋိမာနိ ဘိက္ခဝေ အာဝိဿဇ္ဇိယာနိ နဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ၊သံဃေနဝါ ဂဏောနဝါ ပုဂ္ဂလေနဝါ။ဝိဿဇ္ဇိတာနိဝိ အာဝိဿဇ္ဇိတာနိ ဟောန္တိ။ ယော ဝိဿဇ္ဇေယျ။ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ။ ။ကတမာနိ ပဋိ အာရာမော အာရာမဝတ္ထု၊ပ။ဝိဟာရော ဝိဟာရဝတ္ထု။ပ။ မဉ္စော, ပီဌံ,ဘိသိ,စိမ်ေဗာဟာနံ။ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်၊ ။(၂၈၄)

၅-၆-၇။ ။ဝဋ္ဋဒိဿဟုမဟုမဋ္ဌာဝဒိ။ပ။သံဃိကော စေဘိယဿစ၊

လက်မောင်းထက်ဝက်ပမာဏာရှိသော ပိန္နဲနွယ်ကိုဂင်း၊ လုံးပတ်ကဉ်စ်ရိုး၊အာလျား လက်ရှစ်သစ်ရှိသော ဝါးကိုဂင်း၊တဆုပ်မျှလောက်သော သက်ကယ်မြက်, ဖြူဆံမြက်, ပြိတ်မြက်ကိုဂင်း၊ တရွက်မျှသော သစ်ရွက်ကိုဂင်း၊

ပကတိအာဆင်း, သို့မဟုတ် အာဆင်းငါးပါးရှိသော ထန်းသီးမျှည့် ပမာဏ ရှိသော မြေဩကိုဂင်း၊ထန်းသီးမျှည့်ပမာဏရှိသောအဂိတေ, ကညင်ဆီ စေး,စသည်ကိုဂင်း၊သံဃာအား ဤအပ်သည်ရှိသော်ဂင်း၊ သံဃိကအာရာမ်၌ အာလိုလိုပေါက်သော်ဂင်း စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သော သံဃာပစ္စည်းဥစ္စာ တို့ကို မဝေဘံန်အပ်ကုန်။

သာ သံဃကမ္မေစ ဥစေတိယကမ္မေစ ကတော သဇေ အာတိရေကာ ဟောတိ၊ပုဂ္ဂလိကကမ္မေပိ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋတိ။

ဂင်းအဋ္ဌကထာအရ၊ ဂင်းနွယ်စသည်တို့ဖြင့် သံဃာနှင့်စပ်သော အမှု, စေတိနှင့်စပ်သောဒဲးမှု ပြုးစီး၍ ပိုလွန်ပါမူကား၊ဝေဘန်အပ်၏။ ပုဂ္ဂလိက အမှုဉ် ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဝလ္လိအာဒိသု ဝေတ္တာဝလ္လိအာဒိကာ ယာကာစိ အဆုဗာဟုပ္ပမာဏာ ဝလ္လိ သံဃဿ ဒိန္နာဝါ တတ္ထ ဇာတကာဝါ ရက္ခိတဂေါပိတာ ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ။ ။စူဠဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၇၁)

၈။ ။ပဇ္ဇာဒီဘိက္ခုဿာရုပ်ံ။ပ။ဝါရကံပါဒဂဇ္ဈကံ။

ကြေးဘဏ္ဍာတို့၌ ရဟန်းအား လျော်ပတ်သော သံသပိတ်,သံခွက်, ကြေးနီခွက်, မျက်စဉ်းကျည် စသည်ကိုဂင်း၊ပြု၍မပြီးသေး။ သို့မဟုတ်-ဒုလ္လင်းပင်မပြုရသေးသော ကြေးဘဏ္ဍာ,သံဘဏ္ဍာကိုဂင်း၊မဂဇေါ်းကွမ်း စားဝင်သော ကြေးအင်းတွဲကိုဂင်း, ဝေဘန်အပ်၏။ ၊ဟူလို။

, မှတ်ချက်။ ။ဤ၌၊ ဝါရကံပါဒဂဇ္ဈနကံ-ဟူသောစကားကိုခုဒ္ဒသိက္ခာ ဆရာသည်မဟာအဋ္ဌကထာဆရာ၏ ဝါဒကိုပြုံသော မိန့်ဆိုတော်မူ၏။ ။ “ကံသလေဟာဝဋ္ဋလေဟာဘာဇနဝိကတိ သံဃိကပရိဘောဂေနဝါ ဂိဟိ ဝိကဋာဝါ ဝဋ္ဋတိ”။ ။ဟူသော မဟာပစ္စရိက်အဋ္ဌကထာဆရာ၏အလို အားဖြင့်ကား မဝေဘန်အပ်။ ဂရုဘဏ်ပစ္စည်းမျိုး-ဟု မှတ်ယူ ရမည်။ ထိုကြောင့် ဝိမတိဋီ “တဿာ ဝဋ္ဋလေဟာကံသလေဟာမယံ ယံကိဉ္စိ ပါဒဂဇ္ဈနကဝါရကဉ္စိ ဥပါဒါယ အာဘာဇနိယမေဝ။ ဂိဟိဂိ ဒိယမာနဉ္စိ ပုဂ္ဂလဿ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံ နဝဋ္ဋတိ”။ ။ဟု မိန့်တော်မူ၏။

ပဇ္ဇော အာယထာလကံ တမ္မလေဟာထာလကန္တိ ဇုမာနိ ပန ဘာဇနိယာနိ။ ။အညဉ္စိ ဝိပ္ပကတလေဟာဘာဏ္ဍံ ဘာဇနိယံ။ ။

လောဟဝါရကော ပန ကာဠလောဟ,တမ္ဗလောဟ, ဝဋ္ဋလောဟ, ကံသလောဟာနံ ယေနကေနစိ ကတော သိဟဠဒီပေ ပါဒဂဏ္ဌနကောဘာဒေတဗ္ဗော။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၆၉)

၉-၁၀-၁၁။ ။ဝေဠုဒ္ဒါဘာဇိယာတေလ။ပေ။ဃဋကောမဒ္ဒိကာဖဇယော။

ဝါးဦ ဆိကျည်,တောင်ငှေး,ထီးရိုး,ထီးတံ, ဘိနပ် ချိပ်တံ,ကြံခွံခွါ-ဒနှပ္ပ ဖြတ်နိုင်ရုံဖြစ်သော ပဲနွယ်ငယ်တို့ကို ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ။မဂဓ ဂါး-ကွမ်းစား၀င်သော ကြွတ်,မီးပွတ်, မျက်စဉ်းကျည်,သားချိ အာစရိသော ရဟန်း၏အာဆေဝက်အာဠိး၊ ရွှေ၌မပြိုးသေးသော သစ်ဘဏ္ဍာ, ဆင်စွယ်, တို့ကိုလည်း ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ။ရဟန်းတို့၏အာဆေဝက်အာဠိးဦ မြေဖြင့် ပြိုးသောမဂဓ ဂါးကွမ်းစား၀င်သော ကြာသွတ်ဒိုး, မြေသပိတ်, စသည် တို့ကိုလည်း ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

ပါဒဂဏ္ဌနက တေလနာဠိ ပန ကတ္တရယဋ္ဌိ ဥပါဟနဒဏ္ဍကော, ဆတ္တဒဏ္ဍကော ဆတ္တသလာကာတိ ဇာဒဒေတ္ထ ဘာဇနီယာဘဏ္ဍံ။ ။ ယာယ ဝါသိယာ ထပေတွာ ဒဏ္ဍကဋ္ဌေဒနံ ဝါ ဥဒ္ဓုတဒ္ဓနံ ဝါ အာညံ မဟာဝကမ္မံ ကာတုံ နာသက္ကာ။အယံ ဘာဇနီယာ။ပါဒဂဏ္ဌန ကတော အာနတ်ဂိတ္တပ္ပမာဏော ပန ဃဋကော ပတ္တံ ထာဏကံ ကဋ္ဌနကော ကုဏ္ဍိကာတိ ဇာဒဒေတ္ထ ဘာဇနီယာ ဘဏ္ဍံ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၇၃)

၁၂-၁၃။ ။ဘာဇိယံကဋ္ဌိယံစမ္ဗံ။ပေ။တာဒေါဝတ္ထုဘဇ္ဇတု။

အပ်ဿေဝသားရေကို ဝေဘန်အပ်၏။အခင်းနှင့် အလားတူသောသိုးရေကိုကား မဝေဘန်အပ်။ ။ညောင်စောင်းစသော ဂရုဘဏ်ဖြင့် ဓာရုမ်စသော ထာဝရကိုဂုဏ်း,လဲလှယ်ကောင်း၏၊ထာဝရဂရုဘဏ်ဖြင့် ထာဝရဂရုဘဏ်ချင်းလည်း လဲလှယ်ကောင်း၏။ ထိုသို့ လဲလှယ်၍ သုံးဆောင်ထိုက်၏။ ။ဟူလို။

ကပ္ပိယစမ္မာနိ ဘာဇနီယာနိ။ ။ဇဋ္ဌကစမ္ဗံ ပန ပစ္စတ္ထရဏဂဝိယံ ဟောတိ။တမ္မိ ဂရုဘဏ္ဍမေဝ။ထာဝရေနစ ထာဝရံ၊ဂရုဘဏ္ဍေနစ ဂရုဘဏ္ဍံ ပဒါဝဇ္ဇေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဠိအဋ္ဌကထာ။ ။(၇၃-၆၇)

၁၃။ ။ဇလ္လာဒိ် ဖါတိကမ္မေန၊ ဂဇ္ဈေသေသ မဘာဒိယန္တိ့။

နွယ်,ဝါး-စသည်ကို တံဘိုးတိုးပွါးသော အမှုဖြင့်ယူအပ်၏။ ၊ဟူလို။

အာနုဇာနာဒိ ဘိက္ခဝေ ဖါတိကမ္မဂ္ဂါယ ပရိဝတ္တေတုံ။ ။စူဠ္ဒဝါ ပါဠိတော်။ ။(၂၄၂)။ ။ရက္ခိတဂေါပိတံ ဝေဠုံ ဂဏ္ဍဇ္ဇေန သမကံ ဝါ အတိရေကံဝါ ထာဝရံ အန္တိမသော တံ အာသန္နဂဘ္ဂါ ဖါတိကမ္မံ ကတ္ဝာ ဂဟေတဗ္ဗော။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၇၁)

၁-အာရာမေ အာရာမဝတ္ထုံ တစု။ ၂-ဝိဟာရေ,ဝိဟာရ ဝတ္ထုံ တစု။ ၃-မဠု,ဝိဠိ,ဘိသိ,ဘိဇ္ဇေဟာနတစု။ ၄-လေဟာကုဇ္ဇိ၊ပနိခါဒနံတစု။ ၅-ဝလ္လိဝေဠု။ပ။ဒါရုံမတ္တိကာဘဏ္ဍာဒိ တစုဒုံးဖြင့် ဂဟဘာဏ် ငါးစုငါးမျိုး ဂိရာဂ္ဂေးသုံးမျိုးကို မဝေဘန်အပ်။ ။ဟူလို။

ဝလ္လိအာဒိသု ဝေတ္တဝလ္လိ အာဒိကာ ယာကာစိ အဆုဗာဟုပမာဏာ ဝလ္လိ သံဃာဿ ဒိန္နာဝါ။ပ။သစေ အတိရေကော ဟောတိ၊ပုဂ္ဂလိက ကမ္မမိ ဥပနေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။စူဠ္ဒဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၇၁)

ဒုဝေဘဏီယအာဘွင့် ပြီး၏။

၄၁-ပကိဏ္ဏက တံခါးပိတ်၍ အိပ်ရခြင်း အာဘွင့်။

၁။ ။သဒ္ဓါရဗန္ဓနေ ဋ္ဌာနေ။ပ။ဗန္ဓေယျ ပရိဝဋ္ဋံကံ။

အောက်ဆုံငယ်၊ အထက် လက်ကောက်ကွင်းနှင့် တကွသော တံခါး အဘွဲ့ရှိသော သဟသေယျလောက်သောအရပ်၌၊နွေအခါ လှည်းအိပ်သော ရဟန်းသည် လှည့်လည် စကောင်းသော တံခါးကို ပိတ်၍ အိပ်ရာ၏။ ။ ဟူလို။

မှတ်ချက်။ ။"သေယျာနာမ ကာယပ္ပသာရဏံ"အရ၊ အိပ်ပျော်မှု၊ အိပ်သည် မည်သည် မဟုတ်။ ကိုယ်ကို လှည်း၌အိပ်လျင် ပျော်သည် ဖြစ်စေ,မပျော်သည် ဖြစ်စေ,အိပ်သည် မည်၏။

အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒိဝါ ပဒိသဿိယန္တေန နွါရံ သံဝရိတွာ ပဒိသဿိယိတုံ။ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ (၄၅)။ ။ဟေဋ္ဌာ ဥဒုက္ခလေ ဥပရိ ဥက္ကာရ ပါသဏကစ ပဝေသေတွာ ကတံ ပရိဝတ္တကနွါရမေဝ သံဝရိတဗ္ဗံ။ ။ဂဠိ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၂၅)

၂။ ။သင်္ကေ့ ဝိညာဒိ ပုရိသေ။ပ။သဃ်ာသင်္ကေ့ာ ဒုက္ကဋံ ပုဒေသေ။

သိကြားလိမ္မာသော ယောကျ်ားသည် အာနိးဒွ် ဂ္ဂိလတ်သော်၊ ဤသူ ဝိဘင်အံ့ဟု နှလုံးသွင်းခြင်း, ပန်ကြား၌ သော်၎င်း, အိပ်အာပတ်၏။ ဤသို့ တံခါးကိုဝိတ်ခြင်း,နှလုံးသွင်းခြင်း,ပန်ကြားခြင်း မဂ္ဂိုမူ၍၊ အိပ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဥပါသကဖြို့ ဒေးဝုန်ဆို့တွာဝါ ဇသေ ၊ဖဂ္ဂိသင်္ကိတိ ဒေးဘောဂ်ကတွာဘါ နိုပ္ပဒ်ိုတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၂၆)

မကိုင်အပ်သော ဘဏ္ဍာများ။

၃။ ။ရတနာနိဉ်ဆိုက္ခပါနိ။ပ။အာမသန္တေသ ဒုက္ကဋံ။

ရတနာဆယ်ပါး, မိန်းမရုပ်, စပါးမျိုးခုနစ်ပါး, မိန်းမတို့၏ အဝတ်တန်းဆာ,တူရိယာမျိုး,လက်နက်မျိုးဘဏ္ဍာ,တို့ကို မကိုင်အာပ်ဂုန်။ကိုင်ယူသုံးသပ်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။(အာကျယ်ကိုမူ ဒုတိယသိဓာဒိသိသ် အာဘွင့်, ပါရာဇိကဏ် အဋ္ဌကထာ- ဝိနယသင်္ဂဟ အဋ္ဌကထာဘို့၌ ရှာလင့်ကုန်။)

ဇုမေသု ဒဿသု ရတနေသု သတ္တာဝိဓွိ ဝညံ့ အနာမာသံ။ ဇုထ္ထိ သဏ္ဍာနေန ကတံ် ကဋ္ဌရုပဓွိ ဒန္တရုပဓွိ အယံ်ရုပဓွိ။ပ။အနာမာသ မေဝ။နိဝါသနပါဝုရဏာဓွိ အာဘာရဏာဘဏ္ဍာဓွိ သဗ္ဗံ အာဝုဓဘဏ္ဍံ့ အနာမာသံ။စမ္မဝိနဒ္ဓါနိ ဝိဏာဝေါရိ အာဒိနိ အနာမာသာနိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၂၁-၁၂၃)

ခေါင်းမပြုံးအပ်ခြင်း။

၄။ ။ဣဿ်ဋ္ဌဘေလောဒ ဘေလေဟိ။ပ။ဩသဓေ့ဏ္ဍုယျသ ဒုက္ကဋံ။

ဖယောင်းနှင့် ရောသော ဆိဖြင့်၎င်း, ခေါင်းဘီး, လက်ဘီးတို့ဖြင့်၎င်း, ဝက်မွှင်ဘီးဖြင့်၎င်း, ဆံပင်တို့ကို ပြုံးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ ကောဇ္ဆေနှ ကေသာ သြသဇ္ဇေတဗ္ဗာ။ နှ သိဝ်ဆဘေလေနှ၊နဉဒကဘေလေနှ။ပ။ဒုက္ကဋ်ဿ။ ။ဟူဒ္ဓဝါ-ပါဠိတော်။(၂၁၄)

တခင်းတည်း မအိပ်အပ်ခြင်း။

၅။ ။နေကမိုဝုရဏာ ဇကေ။ပ။ဇကေသွိ ဝါဝိ ဘာဝဖဒေနု။

နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်၊ တထည်တည်းရုံ၍ မအိပ်အပ်။ တခင်းတည်း ခင်းရှိမအိပ်အပ်၊ ညောင်စောင်း တခုတည်း၌ မအိပ်အပ်။ ။တွက် တည်း၌ တပြိုင်နက် မစားအပ်။ စားသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူသို့။

မှတ်ချက်။ ။ကောဘာဖနေ-၏အရ၊ယခုကာသ သုံးဆောင်စားသောက် တော်မူကြသကဲ့သို့၊ တွက်တည်း၌ တပါးပြီးမှ တပါး ယူစားပါမူကား အာပတ်၏။တပြိုင်နက် နှစ်ပါးရုံနီးကပ်၍ စားသော်သာ မအာပတ္တိမှတ်။

> နဘိက္ခဝေ ဇကောဘဖနေ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ။ နဇကထာလကေ ပါတဗ္ဗံ၊ နဇကမန္တေ တုဝဋ္ဋိတဗ္ဗံ။နဇကွရဏာ တုဝဋ္ဋိတဗ္ဗံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠဝါ-ပါဋိတော်။ ။(၂၃၂)

ဇကောဘဖနေတိ ဇွေ သစေ ဇကော ဘိက္ခု ဘာဖနတော ဖလံဝါ ပုဂ်ံဝါ ဂဟေတွာ ဂစ္ဆတိ။တဘွံ အပဂတေ ဇုတရဿ သေသကံ ဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ဇုတရဿသာပိ တဘွံ ခဏော ပုန ဂဟေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဠိး-အဋ္ဌကထာ။

ရှည်သောဒန်ပူနှင့် မဂဓကြက်သွန်ဖြူကို မစားအပ်ခြင်း။

၆။ ။စတုရင်္လတော ဒြိန။ပ။လသုဏံ နဂဟကေဝ။

• မစ္ဆိမပုရိသ လက်လေးသစ်အောက်ယုတ်သော ဒန်ပူ,မစ္ဆိမပုရိသ လက် ရှစ်သစ်ထက်ရှည်သော ဒန်ပူကို မစားအပ်။ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

> နဘိက္ခဝေ ဒီဃံဒန္တကဋ္ဌံ ခါဒိတဗ္ဗံ"ပ။ဒုက္ကဋဿ။အာနဏ္ဒဝနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဠှကံလပရမံ ဒန္တကဋ္ဌံ။အာနဏ္ဒဝနာမိ ဘိက္ခဝေ စဘုရင်္လံ ပဏ္ဍိမံ ဒန္တကဋ္ဌံ။ ။စူဠဝါ-ပါဋိတော်၊ ။(၂၄၇)

မနာသော ရဟန်းသည် အဝမြောင့်များသော မဂဓ ကြက်သွန်ဖြူကို မစားအပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။"နာသောရဟန်းကား စားအပ်၏။ ။ဟူလို။

> နဘိက္ခဝေ လသုဏံ ခါဒိတဗ္ဗံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ အာနဏ္ဒဝနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဝဗာပေစ္ဆယာ လသုဏံ ခါဒိတုံ။ ။ဂဠိး-ပါဋိတော်။ ။(၂၅၀)

ကျီစယ်လိုခြင် စောင်းမြောင်းကာ မပြောစေခြင်း။

၇။ ။ဟိနုက္ကဋ္ဌေဟိ ဥက္ကဋ္ဌံ။ပ။ဝဒေ ဒုဿာသိတံဒဝါ။

အာယုတ်အပြတ်ဖြစ်သော ဒွန်းစကြားမျိုး,မင်းမျိုး,စသည်ဖြင့်မြတ်သော မင်းမျိုးစသော ရဟန်း ရှင်လူကိုငင်း၊ ယုတ်သော ဒွန်းစကြားမျိုး စသော ရဟန်းရှင်လူကိုငင်း၊ဖြောင့်ဖြောင့်တည့်တည့်ဖြစ်စေ,သူတပါးကို ရည်ညွှန်း စောင်းမြောင်းခြင်းဖြစ်စေ,ကျီစယ်ရွဲ့ခြင်းလိုသဖြင့် ပြောဆိုသောရဟန်းအား ဒုဿာသိ အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသော်။

ဥပသမ္ပန္နော ဥပသမ္ပန္နံ နံ ခုံသေဘုကာမော နံ ဝမ္ဗော်တု ကာမော နံ မံ ကုကတ္တုကာမော ဝဒကာမျတာ ဟိနေန ဟိနံ ဝဒေတိ။ဥက္ကဋ္ဌေန ဟိနံ ဝဒေတိ။ဥက္ကဋ္ဌေန ဥက္ကဋ္ဌံ။ပ။ အာပတ္တိ ဝါစာယ ဝါစာယ ဒုဿာသိတာသ။ ။ပါစိတ် ပါဠိတော်။ ။(၁၆)

ရှည်သော လက်သည်း ဆံပင်တို့ကို မထားအပ်ခြင်း။

၈။ ။ဒီဃနခေစ ကေသေစ။ပ။သမ္မာဒေ လောမဟာရဏံ။

အသားထက်ရှည်သောလက်သည်း,ခြေသည်းကိုမထား၁ပ်။ ။ဟူလို။ နံ ဘိက္ခဝေ ဒီဃာ နခါ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၄)

နှစ်ဆယ်သော လက်သည်း,ခြေသည်း,တို့ကို လှပအောင် မဆိုးအပ်။ ယုတ်စွအာဆုံးအညစ်အကြေးမရှိဘဲ၊ချောမွေ့ရန် လက်သည်း,ခြေသည်းကို ဝေးဖြင့် မခြစ်အပ်။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ဝိသဘိမဋ္ဌံ ကာရေတဗ္ဗံ'ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၃)

ဒဉ္စခါအားဖြင့် နှစ်လ, ပမာဏအားဖြင့် လက် နှစ်သစ်ထက်၊ ရှည်ကုန်သော ဆံပင်တို့ကို မထားအပ်။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ဒီဃာ ကေသာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ဒုက္ကဋသ။အာနုဇာနာပိ ဘိက္ခဝေ ဒွိမာသိကံဝါ ဒုဝင်္ကုလံဝါ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၃)

နှာခေါင်းဝမှ အပသို့ ထွက်အောင်၊ ရှည်သော နှာခေါင်း မွေးကို မထားအပ်။ ။ဟူလို။

နာ ဘိက္ခဝေ ဒ္ဝိဃံ နာသိကာလေဃံ ဝေရေတဗ္ဗံ၊ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။
ဂဉ်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၄)

ပဿဝဝမဂ်- လက်ကတိုးကြားဟု ဆိုအပ်သော ကျဉ်းမြောင်းရာ၌ အဆွဲးကို မနှုတ်အပ်။အာလုံးစုံသောအရာ၌ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နာ သမ္မာဒေ လေဃံ သံဟာရုပေတဗ္ဗံ၊ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂဉ်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၃)

သံဃိက အိပ်ရာ,နေရာကို မတားမြစ်အပ်ခြင်း။

၉။ ။**ယာဇဝဝုဏံ နာ ဗာဟေယျ။ပ။အတ္ထေဝ သဉ္ဉပါဟနော**။

သံဃာအားရည်၍ ပြုအပ်သော ကျောင်း-အိပ်ရာနေရာဖြစ်စေ,သံဃိက ကျောင်းအိပ်ရာနေရာဖြစ်စေ, သိတင်းကြိုးစဉ်အတိုင်း မဆီးတား မပိတ်ပင်အပ်။ ။ဟူလို။

နာ ဘိက္ခဝေ သံဃိကံ ယထာဝုဏ္ဏံ ပဒိဗဗာဘိတဗ္ဗံ၊ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ နာ ဘိက္ခဝေ ဥဒ္ဒိဿ ကတဘ္ဘိ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။ (၂၇၈)

မဆေးကြောသောခြေတို့ဖြင့် ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်,အိပ်ရာ,နေရာကို မနင်းအပ်။ ။ဟူလို။

နာ ဘိက္ခဝေ အဃေါတေဟိ ပါဒေဟိ သေနာသနံ အာက္ကမိတဗ္ဗံ၊ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂဉ်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၉၂)

စိုစွတ်သော ခြေတို့ဖြင့်လည်း ကျောင်း,အိပ်ရာ,နေရာကို မနင်းအပ်။ ။ ဟူလို။

နာ ဘိက္ခဝေ အဃေါတေဟိ ပါဒေဟိ သေနာသနံ အာက္ကမိတဗ္ဗံ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂဉ်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၉၂)

ဘိနပ်စီးလျက် ကျောင်း,အိပ်ရာ,နေရာ,ကို မနင်းအပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နာ ဘိက္ခဝေ သဥ္ဇပါဟနေန သေနာသနံ အာက္ကမိတဗ္ဗံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ ဂဉ်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၉၂)

အာယောဂပတ် စသည်ကို မပြုရခြင်း။

၁၀။ ။သံဃာဒိယာ နံ ပဋ္ဌဉ္ဆေး။ပ။ဥဒ္ဒကာ နော နှ အာဒစမေ။။

ဒုကုဋ်ဖြင့် မြင်းခေါင်း, ကျောက်ဆစ်, လှည့်ရစ်ပတ်သိုင်း၍၊ အာယော ဂပတ်မဖွဲ့အာပ်။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ သံဃာဒိုပလ္လတ္ထိကာယ နိသိဒိတမ္ပံ။ပ။ဒုက္ကဋသ။ ။ ဂင်း-ပါဠိတော်၊ ။(၂၄၅)

ဖြူသော အာဆင်း စသည်ဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအာပ်သော နံရံစသည်ကို မဖြိအာပ်။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ ပရိကမ္မကတာ ဘိတ္တိ အာပသေတမ္ပာ ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။ဂင်း ပါဠိတော်။ ။(၂၉၃)

ကျင်ကြီးစွန့်ပြီး၍ သန့်သင်္ဃရေ ဂိုလျက်၊ ရေမဆေးသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ ဝစ္စံ ကတွာ သတိ ဥဒကေနာစ မေတမ္ပံ။ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၃၁၀)

မအပ်သောအမှုဌ် မဘိုက်ဘွန်းရခြင်း။

၁၁။ ။အကပ္ပိယသမာဒါနေ။ပ။အာဝိကဆွေစ ဒုက္ကဋံ။

ရဟန်း သာမဏေတို့အား မအပ်သော အမှုကို ဆောက်တည်စေခြင်း ကြောင့်ဂင်း၊မြွေးတူးသို၍ ကျောက်ကို လှိမ့်သောကြောင့်ဂင်း၊ဝတ္ထုသဘော တူအာပတ်ကို ဒေသနာကြားခြင်း, ဝုဋ္ဌာနကံကို ထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်ဂင်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူထို။

မှာဘ်ချက်။ ။စသဒ္ဒါဖြင့်" နှ ဘိက္ခဝေ သဘာဂါ အာပတ္တိ ပဋိဂ္ဂဟေ တမ္ပာ"။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်အာရျပဋိဂ္ဂဟ-ကိုယူ။

နှ ဘိက္ခဝေ ပဗ္ဗဇ်တေနှ အာကပ္ပိယေ သမာဒပေ တမ္ပာ။ ။ မဟာဝါ ပါဠိတော်။ ။(၃၂၀)။ ။နှ ဘိက္ခဝေ ဒဝါယ သိယာ ပဋိဝဋ္ဋိတမ္ပာ။ပ၊ ဒုက္ကဋသ။ ။ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။(၄၃၃) နှ ဘိက္ခဝေ သဘာဂါအာပတ္တိ ဒေသေဘမ္ပာ ပ။ ဒုက္ကဋသ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၅၄)

ဝန်ခံချက် မပျက်ရခြင်း။

၁၂။ ။ပဋိသဝေ ဝိသံဝါဒေ။ပ။ပါစိတ္တိ္ဂ ဆုတခရသ ဓ။

ဝန်ခံပြီးသည်ကို၊ ချွတ်ယွင်းစေသော အာရာဒ္ဓ၊ ဝန်ခံဆဲတွင် သုဒ္ဓစိတ်ဖြင့် ဝန်ခံ၍၊ နောက်တဆုံတရသော ဒုက္ကဋ်ငြောင်းကြောင့် ချွတ်ယွင်းပါမူ- ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဝန်ခံဆဲပင်၊ မစင်ကြယ်သော လိမ်လိုသော စိတ်ရှိပါမူ၊ ဝန်ခံဆဲ၌ပင် ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူသို့။

တသာ တဿ ပဋိသင်ဝေ ဒုက္ကဋံ၊ တဒ္ဓုဓေါ ပထမံ သုဒ္ဓစိတ္တာသ ပဒ္ဓာ ဝိသံဝါဒနပစ္စယာ ပထမဿ အာသုဒ္ဓစိတ္တာဿ ပန ပဋိသင်ဝေ ပါစိတ္တိယံ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၂၀)

သစ်ပင်သို့ မတက်အပ်ခြင်း။

၁၃။ ။နု ရုက္ခမဘိရုဟေယျ။ပ။ကပ္ပတော အဘိရုဟိတုံ။

သစ်ပင်ကို ဒုက္ကဋ်မရှိဘဲ မတက်အပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ထင်းခြောက်ကို ယူခြင်းစသော ကိစ္စရှိပါမူ၊ တသူ-တလံမျှသောက် တက်အပ်၏။ သားရဲစသော ဘေးရန်ရှိပါမူကား၊ အလိုရှိတိုင်း တက်အပ်၏။ ။ဟူသို့။

နု ဘိက္ခဝေ ရုက္ခော အာဘိရုဟိတဗ္ဗော ပ။ ဒုက္ကဋသ။အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သတိ ကရဏီယေ ပေါရိသံ ရုက္ခံ အာဘိရုဟိတုံ။ အာ . ပဒါသု ယာဝ ဒတ္ထုန္တိ။ ။စူဠဝါ-ပါဋိတော်။ ။(၂၄၁)

ရေစမ်မပါဘဲ မခရီးမသွားရခြင်း။

၁၄။ ။ဝိနာဝဿံ ဝစ္ဆာမိသ။ပ။အဒ္ဓယောဇနာသ ဒုက္ကဋံ။

ရေစမ်မပါဘဲ၊ အဝွန်ရှည်သော ယူဇနာခွဲရှိသော ခရီးသို့ သွားသော ရဟန်းအား၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ခရီးအဝွန်း၌၊ ရေစမ်တောင်းပါလျက် မပေးသော ရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နု ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓါနံ မဂ္ဂပ္ပဋိပဇ္ဇနေန ဘိက္ခုနာ ပရိဿာဝနံ ယာစိယ မာနေန ဒါတုံ။ပ။ ဒုက္ကဋသ၊ နစ ဘိက္ခဝေ ပရိဿာဝနကေန အာဒ္ဓါ နော ပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋသ။ ။စူဠဝါ-ပါဋိတော်။ ။(၂၄၆)

အင်္ဂါကြီးငယ်ကို မပြတ်ရ-မသင်္ခါရခြင်း။

၁၅။ ။ထုလ္လစ္ဆယံ ဇသေ အင်္ဂ"ပ။သေသင်္ဂ အတ္ထုယာဒတနေ့။

အင်္ဂါဇောတ်ကို ဖြတ်ခြင်းကြောင့် ထုလ္လစ္ဆည်း ဒုဿပတ်သင့်၏။ အနာဟူသော ဒုကြောင်းမှတပါး၊ကြွင်းသော နား,နှာခေါင်း စသော အင်္ဂါကို ဖြတ်ခြင်းကြောင့်ဌင်း၊ အာဟာရကို ဖြတ်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဒိဗိုင်္ဂိယ်ကို ပိပိသတ်ခြင်းကြောင့်ဌင်း၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ အာတ္တာနော အင်္ဂါဇာတံ ဆေတဖ္ဖံ။ပ။ထုလ္လစ္ဆယာသဿ။ ။ စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၇)၊ ။အညံ ပန ကဏ္ဏနာသအင်္ဂုလိ အာဒိံ ယံကိဉ္စိ ဆိန္နံ သဿ တာဒိသံဝါ ဒုက္ခံ ဥပ္ပါဒေန္တဿ ဒုက္ကဋံ။ ။ ဌင်း- အဋ္ဌကထာ။ ။(၄၀)။ ။နစ ဘိက္ခဝေ အာတ္တာနံ ပါတေတဖ္ဖံ ပ ဒုက္ကဋဿ။ ။ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။(၉၃)

အရုပ်မရေးအပ်ခြင်း။

၁၆။ ။ဓိဇ္ဇပေါဇ္ဇကံ ရူပါနိ။ပ။အာရာမာရညေဟာသု။

ပန်းချီရေးသောအရုပ်,ပန်းပုထုသောအရုပ်တို့ကို ပိပိလည်း မရေးအပ်။ သူတပါးကိုလည်း မရေးစေအပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အာရာမ်,တော,အိမ်ဟင်္ဂန်၊ ဆွမ်းစားဆဲဖြစ်သော သိတင်းငယ် ရဟန်းကို နောက်မှလာသော သိတင်းကြီးသည်၊မထရစေအပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ပဋိဘာနစိတ္တံ ကာတဖ္ဖံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။(၂၆၄)
နံ ဘိက္ခဝေ ဝိပ္ပကတဘောဇနေ ဘိက္ခု ဝုဋ္ဌာပေဘာဇ္ဇော။ပ။ ဒုက္ကဋံသဿ။ ။စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၈၀)

ယာဉ်တို့ကို မစီးအပ်ခြင်း။

၁၇။ ။ယာနာနိ ပုမယုဇ္ဇာနိ။ပ။ကပ္ပတေ အဘိရုဟိတုံ။

မနာသော ရဟန်းဒေး-ဇုတ္တိယာတို့, ပုရိသယာတို့,စသော ယာဉ်ရထားများကို မစီးအပ်၊နာသောရဟန်းဒေးသာ၊နွားဗို,မြင်းထီး,စသည် ကသော မြင်းလှည်းရထား, ထမ်းစင်,လက်ဖြင့် ဆောင်သော ယာဉ်,သံလျင်းတို့ကို စီးအပ်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ယာနေန ယာယိတဖ္ဖံ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ ယာနံ။ ။မဟာဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၅၇)

ဩဝါဒကို မပြုနိုကြားသဖြင့် သင့်သော အာပတ်။

ရတနာသုံးပါးတို့ ပြက်ရယ် မပြုအပ်ခြင်း။

၁၈။ ။ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ။ပ။အညဿ ဥပလာဠနေ၊

ဘုရား,တရား,သံဃာသုံးပါးသောရတနာကို အကြောင်းပြု၍၊ကျောက် ဘုရားလော, နွားတရားလော, သားဒူးပေါင်းလော, စသည်ဖြင့် ပြက်ရယ် ပြုခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ သူတပါး၏ ပရိသတ်ကို သပိတ် သင်္ကန်းစသည်ဖြင့်ဖြားယောင်းခြင်းကြောင့်ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဒေဝါတိ ပရိဟာသဝဝစနံ၊တံ ယေနကေနစိ ပရိယာယေန ကိံဗုဒ္ဓေါ သိလက ဗုဒ္ဓေါ ပဒို ဗုဒ္ဓေါ၊ ကိံဓမ္မော ဂေါဓမ္မော၊ အဓဓမ္မော ကိံသံဃော ဝိဂသံဃော ပသုသံဃောတိ အာဒိနာ နယေန တိက်ိ ရတနာနိ အာဒက္ခ နကာတဗ္ဗံ။ ။ပါစိတ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၅၃)

သင်းဝိုင်းကို ဘွင့်လှစ်မပြုရခြင်း။

၁၉။ ။ကာယံ ဋ္ဌိဂုံ နိမိတ္တံဝါ။ပ။တာဂကဋ္ဌမုဒကာဒိနာ။

သင်းဝိုင် ကိုယ်ဝတ်ကို ဘွင့်လှစ်၍၊ ကိုယ်,ပေါင်,အင်္ဂါဇာဘ်တို့ကို ဘိက္ခုနိမဒ္ဒား မပြုအပ်ကုန်။ဘိက္ခုနိမဒ္ဒကို ညွှန်ရေဖြင့် မလေခင်းအပ်။ ။ ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ. ဘိက္ခုနော ကာယော ဝိဝရိတွာ ဘိက္ခုနိနံ ဒဿေတဗ္ဗော။နှ ဋ္ဌိဂု ဝိဝရိတွာ ဘိက္ခုနိနံ ဒဿေတဗ္ဗော။ နှ အင်္ဂါဇာတံ ဝိဝရိတွာ ဘိက္ခုနိနံ ဒဿေတဗ္ဗော။နှ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနော ဘိက္ခုနိယော ကဒ္ဒ မောဒကေန ဩသိဉ္စိတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋသ္သ ။စူဠဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၄၀၆)

ဩဝါဒကို မပြုနိုကြားသဖြင့် သင့်သော အာပတ်။

၂၀။ ။အဂဂ္ဃတောဒဇ ဩဝါဒံ။ပ။ဝဇ္ဇယိတ္ထာနံ ဒုက္ကဋံ။

ဩဝါဒခံခြင်းစသော အစီအရင်ကို မသိသော ဗာလရဟန်း, မစွမ်း နိုင်သော ဂိလာနရဟန်း, အထွက်တရက်နေ့ ခရီးသွားလိုသော ရဟန်း,ကို ကြဉ်၍၊အာဆုံးအမကို ရပါအုံးလောဟု ဘောင်းပန်သောစကားကို ဥပုသ်နေ့ မသံယူသောရဟန်းအား၎င်း၊အာဆုံးအမရ,မရကံ့အထွက်တရက်နေ့တဘန် ပြန်၍မကြားသော ရဟန်းအား၎င်း၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

အာနဒ္ဓာနာမိ ဘိက္ခဝေ ထပေတ္ဝာ ဗာလံ ထပေတ္ဝာ ဂိလာနံ ထပေတ္ဝာ ဂမိကံ အာဝဿဿဘိ ဩဝါဒံ ဂဟေဘုန္တိ။ ။ နံ ဘိက္ခဝေ ဩဝါဒေါ နံ အာရောစေတမ္ဖေဝါပါ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၄၀၉)

လောကာယတကျမ်းကို မသင်အပ်ခြင်း။

၂၁။ ။လောကာယတံ နာ ဝါစေယျ။ပါ။နာဓီဇ္ဈေ ဂိဇ္ဈေ ဂိဇ္ဈိတံ။

လောကကို ခွဲခြာထွင်တတ်သော ကျိုးကန်းသည် အာဂိုး ဖြူသောကြောင့် ဖြူ၏။ဖျိုင်းသည် ခြေတောက် မည်းသောကြောင့် မည်း၏။စသော အာကျိုး မှန်သော တိတ္ထိတို့၏ကျမ်းကို မသင်ကြား မပို့ချအာပ်။ ဒုက္ကဋ် အာပတ် သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ လောကာယတံ ပရိယာပုဏိတမ္ဖေါပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၉)

ဆံပင်အဖြူကို မနုတ်အပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ပလိတံ ဂဟေတမ္ဖေါပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၄)

ကြေးနီစသည်ဖြင့် ပြုအင်သော ဆွမ်းအုပ်၌ ဆွမ်းမစား အပ်၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ အာသိတ္တကဟုပဓာနေ ဘုဉ်တမ္ဖေါပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၃၂)

တကျစ်ရေး၍ ကစားခြင်း စသော၊ တစုံတခုသော ကစားခြင်းဖြင့် မကစားအပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ဍိမံ အာနာဓာရံ စရိတမ္ဖေါပ၊ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၂၅၃)

လူတို့ကဲ့သို့ မဝတ်ရုံအပ်ခြင်း။

၂၂။ ။ပါရုပေ နာနိဝါသေယျ။ပ။ဒါယမဟာလိမ္ဗယောယျဝါ။

လူတို့ကဲ့သို့ ဝတ်ရုံခြင်းကို မပြုအပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ဂိဟိပါရုတံ ပါရုပိတမ္ဖေါပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၇)

လူတို့ကဲ့သို့ ခါးတောင်းမကျိုက်ဒေါပ၊ ဒုက္ခ၌ခေါပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။
နှ ဘိက္ခဝေ သံဝေလ္လိယံ နိဝါသေဘာဗ္ဘံ။ပ၊ ဒုက္ခဒုဿ။ ။ဂုင်း-
ပါဠိတော်။ ။(၂၄၇)

တောကို ပျက်စီးစေလို,မြူးတူးလိုသဖြင့်, မီးဖြင့် မတိုက်ဆော်၊ ဒုက္ခ၌ ခေါပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ ဒါယော ခေါပေတဗ္ဗော။ပ။ ဒုက္ခဒုဿ။ ။ဂုင်း-
ပါဠိတော်၊ ။(၂၄၈)

အတိုးမပေးရခြင်း။

၂၃။ ။ဝဇ္ဇိ ပယောဇယေ ယာစေ။ပ။ကတိပါဟံ ဝုနော ဒေဒေ။

ကြွေးမြီအတိုးအပွါး မပေးဆော်။ဆွမတော်သူ,မတိတ်သောသူတို့ကို မတောင်းဆော်။ မိမိ၏ သုံးဆောင်ခြင်းအလိုငှါ ရည်မှတ်၍ လှူဆော်သော ဆွမ်း,သင်္ဘန်းစသည်ကို၊သူတပါးအား မပေးဆော်။ အခြိုးစားပြီး၍ နှစ်ရက် သုံးရက် သုံးဆောင်ပြီးမှသာ ပေးဆော်၏၊ ။ဟူလို။

ဝဇ္ဇိံ ပယော ဓေန္တသ္သ ဒုက္ခံ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။ (၂၅၈)။ ။အနာပတ္တိ ညာတကာနံ ပဝါရိတာနံ။ ။ဝိဘင်း-ပါဠိတော်၊ ။(၃၂၄)

တရားခွဲသဖြင့် သင့်သော အပြစ်။

၂၄။ ။ဥဒ္ဓိဿ ယာစနေ ရက္ခံ။ပ။ဥေ့ယျော ပါရာဇိကာဒိကာ။

ကိုယ်,နှာ်,ဥစ္စာ၊ ဒဏ်သုံးဖြာတွင်၊ ဥစ္စာဒဏ်ထားသည်ကို သိ၍ဝင်း၊ မသိ၍ဝင်း၊ဤသူဤအမှုကိုဖြေပြီး,ဖြေလတ္တံ့ကိုဥွန်ပြ၍ အစောင့်အရှောက်ကို တရားသူကြီးအား တောင်းခြင်းကြောင့် ဥစ္စာဒဏ် ထားသည်ရှိသော်၊ ထားသော ဥစ္စာဒဏ်သည် ထိုဥွန်ပြ၍၊ အစောင့်အရှောက် ဘောင်းသော ရဟန်းအား၊အစားပေးထိုက်၏၊ကိုယ်ဘိုင် ဥစ္စာဒဏ်ထားစေသည်ရှိသော် ကား၊ ဥစ္စာဒဏ်၏ အဘိုးအားဖြင့် ပါရာဇိက, ထုလ္လစ္စဉ်း, ဒုက္ကဋ်အာပတ် တို့သည် အရာအားထျော်စွာ သင့်ကုန်၏။ ။ဟူလို။

ဝေါဟာရိကေ ဥပသက်မိတွာ အမှာကံ ဥပသင်္ကမေ ဇုဒံ နာမ ကတန္တိ ဝဒတိ။ကေနတိ ဝုတ္တေ၊ အာသုကေနစ အာသုကေန စာတိ

အာစိဏ္ဏတိဏဝံ ဒေတိတံ အာရဒ္ဓာ ဩဒိဿ ဒေသိတသာ ဒေသနာ ဟောတိ၊ သာ နဒီတိပါဠိဂါ ဟောတိ။ ။ဘိက္ခုနိဝိဘင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။ (၁၆၇)

သူခိုး-ခိုးသေ၌ယည်း သူဗိုးဟု မအောက်ရခြင်း။

၂၅။ ။ဟာရေန္တေသု ပရိက္ခာရံ။ပ။ဒဋ္ဌုံ ဂိဝါသေ ဘဏ္ဍကံ။

သင်္ဃိတ်,သက်နိုး ပရိက္ခရာကို၊ခိုးသူတို့ ယူဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ထိုသူ့တို့၏အာဂန္တုမဲ့ပြုခြင်းငှါ သူခိုး-သူခိုးဟု အော်ခြင်းကြောင့်မင်းအာဓတ်တို့ ဥစ္စာဒဏ် ထားသည် ရှိသော်၊ ထိုခိုးသူတို့၏ အပေါ်၌ ကုသမျှသော ဥစ္စာဒဏ်သည်၊ ထိုအော်သော ရဟန်းသည် အစားပေးထိုက်၏။ မပေးသော် ပါရာဇိကာအာပတ် စသည်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ပရိက္ခာရံ ဟာရေန္တေ ဒိသွာ တေသံ အနုဂ္ဂဟကာမတာယ စောရော စောရောတိ ဝဋ္ဋုဖြို နဒီတိဏဝံ ဝုတ္တေပိ ဟိ ယံ တေသံ ဒဏ္ဍံ ကရောန္တိ။ သဗ္ဗပြိ ဘိက္ခုနိယာ ဂိဝါ ဟောဘိ။ ။ဘိက္ခုနိဝိဘင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၆၇)

နံရံပသို့ ကျင်ကြီး စသည်ကို မစွန့်ရခြင်း။

၂၆။ ။ဝိဃဿာသုန္ဒရီ သက်ာံ။ပ။နာဠိကေရဒါရကေ ဝိရောပိမေ။

တံတိုင်း,နံရံတို့၏အပြင်၊လူတို့သွားလာ သုံးဆောင်ရာဌာန်း၊စပါးစသည် အနုံးပင်စသည်ဝိုက်ဘျိုးရာဖြစ်သော စိမ်းသောကောက်ပဲသစ်ပင် ရှိရာဌာန်း၊ မကြည့်ရှုမှု၌ စားကြွင်း, ကျင်ကြီး,ကျောင်ငယ်,တမြက်ချေး အာမိုက်တို့ကို မစွန့်အပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ခေတ္တံဝါ ဟောတု နာဠိကေရဒါရကမောဝါ ယတ္ထကတ္ထစိ ရောဝိတဟာရိတဋ္ဌာနေ။ပ။ ဘိက္ခုနော ဒုက္ကဋံ။ ။ဘိက္ခုနီ ဝိဘင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၀၂)

ကခြင်း,သီခြင်း,ကို မပြုအပ်ခြင်း။

၂၇။ ။ယောဇာမေ ဘုဉ္ဇယောဇေတံ။ပ။ဝုဋ္ဌော သမ္ဗဒ္ဓိဿံတံ။

ရတနာသုံးပါး၌ စပ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမှုနှင့်ယှဉ်စေကာမူ၊ ကခြင်း, သီခြင်း,တီးမှုတ်ခြင်းကို သုံးတပါးကို တီးမှုတ်စေခြင်း၊ မိမိ ကိုယ်ဘိုင်

တိုးမှုတ်ခြင်း၊သူတပါး တိုးမှုတ်ကရုန်သည်ကို ကြည့်ရှုခြင်း၊ရတနာသုံးပါး ဒါဒး အတိုးအမှုတ်ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ပြုကုန်အံ့ဟုဆိုသော် ကောင်းဏ်ဟု ဝန်ခံခြင်းမျှသည်ထင်း မအပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။သို့ဆော် ဒါယကာတို့က စေတီတော်ကို အတိုးအမှုတ်ဖြင့် ပူဇော် လိုပါသည်ဟု လျှောက်ထားသော်၊ ဘုရားပူဇော်ခြင်းကား ကောင်းဏ်ပုံသာ ဆိုအပ်၏။ ။ ဥပဠာနကရဏံနာမ သုန္ဒရဏ္ဍံ ဝတ္ထုံ ဝဏ္ဏတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။

နဘိက္ခဝေ ဂိတံဝါ ဝါဒိတံဝါ ဒဿနာယ ဂန္ဓဗ္ဗံ ပါဒုက္ကဋ္ဌသ။ ။ စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၅)။ ။စေတိယသ ဥပဟာရံ ဒေထ ဥပသကာတို့ ဝတ္ထုဖြို၊ တမှာကံ စေတိယသ ဥပဠာနံ ကရောမာဘိ ဝုတ္တေ သာဂုဘိ သမ္မဋ္ဌံဆွဲတုံပြီ နံ လဘာဘ်။ ။ဘိက္ခုနိ ဝိဘင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၈၃)

မင်းဥယျာဉ်စသည်သို့ အကြည့်မသွားရခြင်း။

၂၈။ ။ရာဇာဂါရံ ပေါက္ခရဏိံ ။ပ။အာရာမံ ဒုက္ကဋံ ကာဘံ။

မင်းဏ်ကစား၊ခြင်းဌါပြုအပ်သော မင်းကွန်းကိုဝင်း၊ခေကန်,မြို့ပဉ္စယျာဉ်, ပန်းချီဆေးရေးထားသော စရပ်သို့ဝင်း၊မြို့ဏ်ဉယျာဉ်ဒေးရာမ်သို့ဝင်း၊ကြည့်ရှုခြင်းဌါ သွားသော ရဟန်းအား၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဘိက္ခုဿ သဗ္ဗတ္ထ ဒုက္ကဋံ။ ။ဝင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၉၂)

သဒ္ဒိဝိဟာရိကဝတ်။

၂၉။ ။နဝေ နံပ္ပဒီဗာဟောယျ။ပ။ဂဗျနာစ ပဏာဓိတောဘ။

သိတင်းငယ် ရဟန်းကို နေ့ကျေမှ မတားမြစ်အပ်။နေ့ပျဉ် သင်္ဃန်းကို ကြာမြင့်စွာ မလွှန်းအပ်။ ဆရာ ဥပစ္ဈာယ်သည်၊ နှင်ထုတ် အပ်သော ရဟန်းသည်၊ဆရာဥပစ္ဈာယ်ကို အပြစ်ကို သည်းခံစေရာ၏။ ဝါကန်တော့ရာ၏။ ။(ခန္ဓကဝတ်၌ အကျယ်လာ၏)။

နနဝါ ဘိက္ခဝေ။ အာသဿနေန ပဋိဗာဟိတဗ္ဗာ။ ။နစ ဥဿေ စိဝရံ နိဒဟိတဗ္ဗံ။ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၃၁၃)

၃၀။ ။အဇ္ဇေဘာသနေ ပရိဘုဉ်ခါ။ပ။အညေနေဝစ ဒုက္ကဋံ။

မျက်ကွယ်၌၊ ချန်စပါးသော အာပတ်တို့ဖြင့်ငင်း၊ အာပတ်မှ တပါး ရဟန်းကိုဖြစ်စေ,လူကိုဖြစ်စေ၊ ဇာတ်စသော ကိုးပါးသော သြမသဝတ္ထု၊

ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်ငင်း၊ ဆဲရေးခြင်းကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။(ပေါ်ပြို။)

သဒ္ဓါဒေယျ ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီးခြင်းအပြစ်။

၃၁။ ။နံ လင်္ဃံ ဝိနိုပါပေတုံ။ပ။ဉာတီနမ္ပိ နံ လင်္ဃတိ။

သဒ္ဓါ၌ လှူအပ်သော သင်္ကန်းကိုငင်း၊တပါးသော ပစ္စည်းကိုငင်း၊မိဘမှ တပါးသောသူကို မပေးအပ်။ပေးခဲ့သော် သဒ္ဓါဒေယျကို ဖျက်ဆီးမှုကြောင့် ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ မိဘတို့အား မူ ပေးအပ်၏။ မိဘမှ တပါးသော ဆွေမျိုးများကိုပင် မပေးအပ်။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ သဒ္ဓါဒေယျံ ဝိနိပါတေတုံ။ပ။ဒုက္ကဋသ္သ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၃၇၆)။ ။ထပေတွာ မာတာပိတရော သေသဉာတိနံ ဒေန္တောပိ ဝိနိပါတေတိ ယေဝ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၆၇)

မအပ်သောသင်္ကန်းခံခြင်း။

၃၂။ ။ဝဿံဝုဋ္ဌောညတောညတ္တြ၊ပ။ဟောတိဘဏ္ဍုကာရဟိယော။

တပါးသောကျောင်း၌၀ါကွက်တ်သောရဟန်းသည်တပါးသောကျောင်းမှ သင်္ကန်းအတို့ကို မခံအပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။အာကယ်၌ ခံယူပြီချေသော်ပျောက်သော်၎င်း, ဆွေးမြေ့သော်၎င်း, အစား ပေးအပ်၏။ သင်္ကန်းရှင်ကျောင်း၌ ရဟန်းများက ပြန်တောင်းရာ၊ အာကယ်၌ မပေးသ့ည်ဖြစ်အံ့။ သင်္ကန်းရှင်တို့၏ ဝန်ချပါမူ၊သင်္ကန်းဘိုးဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ အညတြ ဝဿံ ဝုဋ္ဌေန အညတြ စီဝရဘာဂေါ သာဒိ တဗ္ဗော ပ၊ဒုက္ကဋသ္သ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော် (၃၇၉)။ ။အထခေါ ဂဟိတာနိ ဂဟိဘဋ္ဌာနေ ဒါတဗ္ဗာနိ၊ သစေပိ နဋ္ဌာနိဝါ ဓိဿာနိဝါ ဟောန္တိ၊တသ္သေဝ ဂိဝါ။ဒေဟိတဲ့ ဝုဉ္ဘော အာဒေန္တေ ရဂရိုက္ခပေ ဘဏ္ဍာဂ္ဂေန ကာရေတဗ္ဗော၊ ။(၃၆၉)

သင်္ကန်းကြိုးမပါဘဲရွာသို့ မဝင်အပ်ခြင်း။

၃၃။ ။နံ သင်္ကစ္ဆိကာယံ ဂါမံ။ပ။စာမဏေရံ မကာသဒ်ဓိနံ။

သင်္ကန်းကြိုးမပါဘဲ သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ်မျှဖြင့် ရွာသို့ ဝင်သော ရဟန်းသည် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ယခုကာလ သင်္ကန်းကြိုးနှင့်တကွ သင်္ကန်း

သုံးထည်ဖြင့် ရွာသို့ဝင်လေ့ မရှိကြခြင်းကား။ "ပဋိမေ ဘိက္ခဝေ ပစ္စယာ သံဃာဒိုယာ နိက္ခေပါယ"စသော ပါဠိဘော်အရ၊ သက်နိုးကြိုး ထားခွင့် အကြောင်း ငါးပါးတို့တွင်၊"အဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ ဂဏဘောဇနေ ဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ" ဟူသော အာဂါအရ၊ ကျောင်းလုံသဖြင့် သက်နိုးကြိုး မပါသော်လည်း သွားအပ်၏။ သို့အတွက်ကြောင့် သင်းပိုင် ကိုယ်ဝတ် ဖြင့်သာ ရွာသို့ ယာဂုကာလ ဝင်တော်မူရကုန်၏။ဂုင်းကို သတ်ပြုသင့်ပေသည်။

နံ ဘိက္ခဝေ သန္တရုတ္တရေန ဂိမော ပဝိသိတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၃၇၆)

ကျန်းမာလျက် ဘိုနပ်စီး၍ ရွာသို့ မဝင်အပ်၊ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။

နံ ဘိက္ခဝေ သဥပါဟနေန ဂိမော ပဝိသိတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ သဥပါဟနေန ဂိမံ ပဝိသိတုံ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၆၀)

စာမရီ သား မြီးဖြင့် ပြုအပ်သော ယင်နှင်ယပ်ကို မဆောင်အပ်၊ ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ စာမရိ ဗီဇနိ ဓာရေတဗ္ဗာ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၃၉)

ကတ်ကျေးဖြင့် ဆံပင်ကို မဖြတ်အပ်ခြင်း။

၃၄။ ။အဂိလာနော နံ ဆိန္နေယျ။ပ။ဆဒ္ဒံ လဘတိ ဒုက္ကဋဿ။

မနာသော ရဟန်းသည် ဆံပင်ကို ကတ်ကျေးဖြင့် မကိုက်ဖြတ်အာပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

နံ ဘိက္ခဝေ ကတ္တရိကာယ ကေသာ ဆေဒါပေဘဗ္ဗာ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဗာဓေပစ္စယာ ကတ္တရိကာယ ကေသေ ဆေဒါပေတုံ။ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်၊ ။(၂၄၄)

မနာသော ရဟန်းသည် အာရောမ်၏ ဒေပဒ္ခ၊ထီးမဆောင်းအပ်။ သို့သော် ဇိစ်းဒေခါ၊ သက်နိုးကို လုံစေခြင်း,သား၏ ခိုးသူဘေးကြောင့် ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ ဆောင်းအပ်၏၊နာသော ရဟန်းမှာမူကား အလုံးစုံ အပ်၏။

နံ ဘိက္ခဝေ ဆတ္တံ ဓာရေတဗ္ဗံ ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ ဆတ္တံ။ ။ဂုင်း-ပါဠိတော်။(၂၃၉)။ ။ဝဿ

ပန စိဝရဂုတ္တတ္ထပ္ပိ ဝါဠမိဂစောရ ဘယေသု ဆတ္တံ ဒေရေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဠ်း-အာဠ္ဝကထာ၊ ။(၄၆)

နှစ်ဘက် ဝန်ဂို့သော ထမ်းဘိုးကို မထမ်းအပ်ခြင်း။

၃၉။ ။ဝါဟောယဏဒေတော ကာခံ။ပ။ဟဋ္ဌာ လမ္ဗောစ့ လဇ္ဇကိ။

နှစ်ဘက် ဝန်ဂို့သော ထမ်းဘိုးကို မထမ်းအပ်၊ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ တဘက်ဝန်ဂို့သော ထမ်းဘိုး, အလယ်၌ ဝန်ဂို့သော ထမ်းဘိုးကို ထမ်းအပ်၏။ ခေါင်းဝန်, ပခုံးဝန်, ခါးဝန်,လက်ဆွဲဝန်တို့ကို မူကား ဆောင်အပ်ကုန်၏၊ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ ဥဘတောကာဇံ ဟာရိတဗ္ဗံ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဧကတောကာဇံ အန္တရကာဇံ သိသဘာဂံ ခန္ဓဘာဂံ ကဋိဘာဂံ သြလမ္ဗကဉ္စိ။ ။စူဠ္ဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၄၇)

မအပ်သော စောဒနာခြင်း။

၄၀။ ။အာပဇ္ဇိယာ အနောကာသေ။ပ။တဿာသြကာသ ကာရဏော။

စောဒနာခွင့် မတောင်း အပ်သော ရဟန်းကို အာပတ်ဖြင့် စာဝန, ဒေးကျောသည်, ကမ္မဒဋ္ဌာန, ဒေးလိုဖြင့် စောဒနာသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နှ ဘိက္ခဝေ အနောကာသကတော ဘိက္ခု အာပတ္တိယာ စောဒေတုံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၅၄၁)

စင်ကြယ်သော ရဟန်းအားလည်း အကြောင်း မရှိဘဲ စောဒနာခွင့် မတောင်းမူပ်၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။

နှ ဘိက္ခဝေ သုဒ္ဓါနံ ဘိက္ခူနံ အနာပတ္တိကာနံ အကာရဏေ သြကာသော ကာရာပေတဗ္ဗော ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ဇင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၄၁)

မအပ်သော ညှောင်စောင်းခြေ။

၄၇။ ။အန္ဓဝဏ်လာဓိကံ မဉ္စ။ပ။မဉ္စံ ဝါ ဠုဗ္ဗပါဒကံ။

လူတို့၏ ပကတိသော မစ္ဆိုမပုရိသ လက်သစ်ဖြင့် လက်ရှစ်သစ်ထက် လွန်သော ညှောင်စောင်း ခြေကိုဇင်း၊ လက်ရှစ်သစ်ထက် မြင့်သော အာခြေ ရှိသော ညှောင်စောင်း။ဝါ၊တထောင့်ထွာထက် မြင့်သော ညှောင်စောင်းကို ဇင်း၊ မဆောင်အာပ်၊ မနေအာပ်။ ။ဟူလို။

။ ခဲ့ ဘိက္ခဝေ ဥစ္စာမပ္ပဋိပါဒကာ ဓာရေတမ္ဗာ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။
အာနဖာနာဓိ ဘိက္ခဝေ အာဠာဂ်ိသပရမံ မပ္ပ ပဋိပါဒကန္တိ။ ။
စုဋ္ဌဝါ ပါဠိတော်၊ ။(၂၆၂)။

သူအကဲ့သို့မနေအပ်ခြင်း။

၃၀၊ ။ဖရဒဠတာဒိ ဂဆ္ဆေယျ။ပ။တာဒစာနာပတိတမုဠ္ဟကော။

သူအ-ဒဠလား၊ စကားမပြောသော အကျင့်အစဉ်သော တိတ္ထိဘို့၏ အကျင့်ကို၊ကျင့်ဆောက်တည်သော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။
ခဲ့ ဘိက္ခဝေ မူဃဇ္ဇတံ တိတ္ထိယသမာဒါနံ သမာဒိယိတာဇ္ဇံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၀၄)။

ဆတ္တာသည် ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းသည် သင်ရုန်းတာဿာကို မဆောင်အပ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ခဲ့ ဘိက္ခဝေ နဟာဒိတပုဗ္ဗေန ခုရဘဏ္ဍံ ပရိဟာရိတာဇ္ဇံ။ပ။ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဌင်း-ပါဠိတော်။ ။(၃၂၀)။

လက်မှုကိုတောင်းခြင်း။

၃၉။ ။ယံ ကိဉ္စိယာဓိတုံဟာတ္ထ။ပ။ဓယာဓိတ္ထာဝိကာဃတိ။

အလုံးရုံသော လက်အမှုကိုတောင်းအင်း၏။ ထိုလက်မှုကိုတောင်းသဖြင့် ရအပ်သောပစ္စည်းကိုလည်းခံအပ်၏၊ အမှုမဂ္ဂိုပျင်းရိသောသူကို၊ မတောင်းမူ၍အလိုရှိတိုင်းပြုစေခြင်းငှါငင်း, အရှင်မရှိသော အလုံးရုံသော ဥစ္စာကို ဆောင်စေခြင်းငှါငင်း,အပ်၏။ ဟူလို။ ။(အကျယ်ကိုမူ သံဃာဒိသိသ်-ကုဋိကာရသိက္ခာပုဒ်အဘွင့် အာဠကထာ၌ရှုလင့်ကုန်)။

ပုရိသေန ကတ္တဗ္ဗံ ဟတ္ထကမ္မသခ်ိတံ ပုရိသတ္တကရံ ယာဓိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊သေဝ၊ဟတ္ထ ကမ္မဒ္ဒိ ကိဉ္စိဝတ္ထုနေဟာဘိ။ ယော ပန ဝိဃာသာဒေါဝါ၊ အညောဝါ ကောစိ နိက္ကမ္မော နိရဇ္ဇက ကထံ ကထေန္တော နိဒ္ဒါယန္တော၀ါ ဝိဟာရတော်၊ ဇေဝရုပံ အယာဓိဘွော။ ။ ပါရာဇိကာဒ်-အာဠကထာ။ ။(၁၃၀)။

၄၀။ ။ဂိဟိနံကေါပနေဒေန္တေ။ပ။သံဃဒေတိယသန္တကံ။

အရောမ်စောင့် ဥယျာဉ်မှူး၊သည် ပေးသည်ရှိသော်၊ အကြင်မျှလောက်သောသစ်သီး စသည်ကိုပေး၏။ ထိုမျှလောက်သော သစ်သီးစသည်ကိုယူအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဒုနာပတ္တိ ဘိက္ခဝေ ဂေါပကဿဒါနေ။ ။ပါရာဇိကဏ်ပါဠိတော်။ ။ (၇၄)။ ။ယံ ဂေါပကဿ ပရိစ္ဆိန္နိတ္ထာ ဒိန္နံ ဟောတိ၊ ဇွတ်ကံ ဒိဝဒေသ ဒိဝဒေသ ဂဏ္ဌာတိ၊ တဒေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ တတော ဥတ္တရိ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဎင်း အာဠဝကထာ။ ။(၃၁၄)။

သံဃဒ္ဒုဉ္စာ, စေတီဥစ္စာကို၊ နွေဘိုင်းဤမျစားဟု ပိုင်းခြား၍ ပေးဒေဝသည်ကို မလွန်မူ၍ ဒေရာမ်စောင့် ရထိုက်သော သစ်သီး စသည်ကိုသာ အရောမ်စောင့်ပေးအပ်သဖြင့် ဎင်း၏အာဘို့ သစ်သီးစသည်ကိုသာ ခံထိုက်၏။ ။ဟူလို၊

သံဃိကေ ပန စေတိယသန္တကေစ ကေဏိယာဂဟောတွာ ရက္ခန္တော သေသဝ ဒါနုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဎင်း-အာဠဝကထာ၊ ။(၃၁၅)၊

၄၁။ ။ဒ္ဝီဟဒ္ဓနပစ္စယဿ အာပတ္တိ ။ပ။ကပ္ပိကဿသညိတာ။

ကိုယ်နှုတ်တို့ကြောင့်ဎင်း, ချောက်ပါးသော သမုဋ္ဌာန် တို့ကြောင့်ဎင်း, ဒုဏ္ဏာကမ္ဘိခြင်း,မသိခြင်း, ကုက္ကုစ္စနိဝါစက်ခြင်း, သတိမေ့ခြင်း, မအာဉာသော အရာ၌၊အာပ်၏ဟုထင်ခြင်း, အာဉာသောအရာ၌၊ မအာပ်ဟု ထင်ခြင်းဟူသော ချောက်ပါးသော ဒုကြောင်းကြောင့်ဎင်း, အာပတ်သင့်ရောက်တတ်၏။ ။ ဟူလို။

ဋ္ဌဓေကဋ္ဌော ဘိက္ခု ဒုဝါပတ္တိံ အာပန္နဿော ဆဟာကာရေဟိ ဒုဝါပန္နော ဘဝတိ။အာလဒ္ဓိတာ ဒုညာဿာတာ ကုက္ကုစ္စပကတတာ ပ။ကဝိယေ အာကပ်ိယသညိတာ၊ သတိသမ္မောသာ။ ဆဟာကာရေဟိ အာပတ္တိံ အာပန္နော ဘဝတိ။ ။ဆဟာကာရေဟိ အာပတ္တိံ အာပန္နတိ။ ပရိဝါပါဠိတော်။ ။(၂၀၁)။

၄၂။ ။အလဒ္ဓိညာဏဘေဒပစ္စယာ ။ပ။ဧတာဒိသံ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊

ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်အာပတ်သို့ရောက်ခြင်း, သင့်ရောက်သောအာပတ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းစသည်ထည့် အလဒ္ဓိလက္ခဏာဖြစ်၍၊ တစုံတခုသော သံဃာဒိသိသ် စသော အာပတ်သို့ သင့်ရောက်ခြင်းသည် အာလဒ္ဓိတာကြောင့် သင့်ရောက်သည်မည်၏။ ထိုသင့်ရောက်သော အာပတ်ကိုအောက်၌ ဘွင့်အင်ပြီးသောအတိုင်းလိင်ပြန်သွားသော်ဎင်း, သံဃာ·ဂိုဏ်း·ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် အာပတ်အားလျော်စွာ ကုစားခြင်းကြောင့်ဎင်း, ဤလေးပါး တို့ကြောင့် အာပတ်မှထု၏- ငြိမ်း၏။ ။ဟူလို။ ။တပါးသော အကြောင်းကြောင့် သင့်သောအာပတ်မှထခြင်းဆည်းထည်းဤအတိုင်းပင်တည်း။

စတုဟာကာရေဟိ အာပတ္တိယာ ဝုဋ္ဌာဘိ၊သံဃမဏ္ဍေ ဂဏမဏ္ဍေ ပုဂ္ဂလဿ သန္တိကေ လိင်္ဂပါဘုဘာဝေန။ ။ပရိဝါ-ပါဠိတော်။ ။ (၁၉၀)။

၄၃။ ။ပရိက္ခာရဘာဝသဒိသညတ္တိ။ပ။သေခသမ္မုတ္တိလက္ခဏာတိ။

သင်္ကန်းဆေးပစ္စည်း,နှစ်ပါးအပေါင်းခွ၊ပရိယာယ်ဆိုခြင်း,အဓိဋ္ဌာန်ခြင်း, တောင်းခြင်း, နိမိတ်ပြုခြင်း,.လေးပါးလုံးမပြုအပ်။ ကျောင်းပစ္စည်းခွကား တောင်းခြင်းတပါးသာမအပ်။ကြွင်းသုံးပါးသည်အပ်၏။ဆေးပစ္စည်းခွကား၊ ပရိက္ခာရ,သြဘာသ,နိမိတ္တ,ဝိညတ္တိလေးပါးလုံးအပ်၏။ ၊ဟူလို။

သာဒ္ဓိသုပစ္စယသဒ္ဒသုသဇ္ဇေနသဒ္ဒံ နဝဋ္ဌေတိ။ သေနာသနပ္ပစ္စယေ ပန အာဟာရ-ဒေဟိတိဝိညာဏ်ာမေဝ နဝဋ္ဌေတိ။ ပရိက္ခာရေဘာသနိမိတ္တာ ကမ္မာနိဝဋ္ဌန္တိ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၄၁)။

၄၄။ ။နရူဟာဘာဆွေယဒါနံ။ပ။ဂိဟိနံပန ရူဟာတိ။

သိဘင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့အား "ငါ့သေလွန်က ငါ့ဥစ္စာကိုယူရစ်" ဟုပေးခဲ့ခြင်းသည်၊ ဒါနလက္ခဏာမ၌၍ ခံသူသို့မရောက်၊ဝါ-မရပေ။ ထိုသို့ပေးရာမရောက်သောပစ္စည်းသည် သံဃာ့ပစ္စည်းသာဖြစ်ဘော့၏။သို့သော်လူများကိုပေးခဲ့ပါမူကား ရ၏၊ရောက်၏။ ၊ဟူလို။

နဟိ ပဋ္ဌန်း သဟခဗ္ဘိကာနံ.အစ္စယဒါနံ ရူဟာဘိ။ဂိဟိနံ ပန ရူဟာတိ။ ။စူဠဝဂ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၁၁၂)။

၄၅။ ။ဘိက္ခုဝါသာမဏေရာဝါ။ပ။ဘဇ္ဇေသေသမျယံနယော။

ရဟန်းသည်ဂင်း, သာမဏေသည်ဂင်း,ဘိက္ခုနီမကျောင်းခွ အာကယ်၍ ပျံလွန်သည်ဖြစ်ခဲ့။ ထိုပျံလွန်သော ရဟန်းသာမဏေဥစ္စာခွ ဘိက္ခုသံဃာသာအပ်ဖွဲ့ခံထိုက်၏၊ရဟန်းကျောင်းခွ ဘိက္ခုနီမစသည် ပျံလွန်သော်ကား၊ ဂင်းဘိက္ခုနီမစသည်၏ပစ္စည်းကိုဘိက္ခုနီသံဃာသာအပ်ဖွဲ့ခံထိုက်၏။ ။ ဟူလို။

ဘိက္ခု ဘိက္ခုနီဝိဟာရေ ကာလံကရောတိ။ တဿ ပရိက္ခာရော ဘိက္ခ။ုနံယေဝ ဟောတိ၊ဘိက္ခုနီ ဘိက္ခုဝိဟာရေ ကာလံကရောတိ။တဿာ ပရိက္ခာရော ဘိက္ခ။ုနီနံ ယေဝ ဟောတိ။ ။စူဠဝဂ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၁၁၃)။

၄၆။ ။မုရိမသေးဝိမံဒီနံ။ပ။ဒိဋ္ဌေမတာ,ကစီဝဂံ။

ဤဥစ္စာကိုဆောင်၍ ဤမည်သောရဟန်းအားပေးချေဟူ၍စေခိုင်းပေးလျှင် အပ်ဆောဥစ္စာသည် ရှေးပေးတတ်သော ရဟန်း၏ ဥစ္စာသာဖြစ်၍၊ ၎င်း ပစ္စည်းကို၊ ဝိသဘာဂသင်္ကါဟာ အစွမ်းဖြင့်ယူလိုသော်၊ ယူသော်ရဟန်းသည် ပထမသင်္ကန်းရှင်ရဟန်းနှင့်အကျွမ်းဝင်၍ယူဆည်ဖြစ်ခဲ့၊ သင်္ဃဟိတဖြစ်၏။ အာလှူခံရဟန်းနှင့် အကျွမ်းဝင်၍ယူသည်ဖြစ်ခဲ့၊ ၎င်းအာလှူခံပုဂ္ဂိုလ်၏လက် သို့မရောက်သေးသောကြောင့် ၎င်းအသူခံရဟန်း၏ ပစ္စည်းမဟုတ်ရကား ဒုဂ္ဂဟိတဖြစ်၏။ ။ဟူလို။

ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုဿ ဟတ္ထေ စီဝရံ ပဟိဏာတိ။ ဣမံစီဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဒေဟီတိ။သော အာနေတွာမေ ဂ္ဂေ ယော ပဟိဏာတိ၊တဿ ဝိသဘာဂာပတ္တာတိ၊သုဂ္ဂဟိတံ။ ယဿပဟိဏတိ၊ တဿ ဝိသဘာဂာပတ္တာတိ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။ (၃၀၇)။

ဤဥစ္စာကို ဤမည်သောရဟန်းအားပေးလှူပါ၏ဟုဆို၍ ပေးအပ်သော ဥစ္စာသည်နောက်ပေးအပ်သောရဟန်း၏ သာဥစ္စာဖြစ်၍၊ ၎င်းဥစ္စာကိုမူကား အလှူခံရဟန်းနှင့် အကျွမ်းဝင်၍ ယူမှသာ သုဂ္ဂဟိတ္ဖြစ်၏။ သင်္ကန်းရှင် အလှူပေးရဟန်းနှင့်အကျွမ်းဝင်၍ယူသော် ဒုဂ္ဂဟိတဖြစ်၏။ ။ဟူလို။

ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ။ပ။ဣမံ စီဝရံ ဣတ္ထန္နာမဿ ဒဗ္ဗိတိ ပ..ယော ပဟိဏာတိ၊တဿ ဝိသဘာဂာပတ္တာတိ၊ဒုဂ္ဂဟိတံ။ယဿ ပဟိဏတိ၊ တဿ ဝိသဘာဂာပတ္တာ၊ သုဂ္ဂဟိတံ။ ။ဂဏ်ဌိတော် (၃၀၈)

ဂဏ်းအာတိုင်းပင်၊သင်္ကန်းရှင်ရဟန်းက“ဒေဟိ”ဟုစေခြင်း“ဒဗ္ဗိ”စေခြင်း နှစ်မျိုးအားလျော်စွာ“ဒေဟိ”ဟုစေရာဝယ်၊သင်္ကန်းရှင်ရဟန်းနှင့်အကျွမ်း ဝင်၍သူသေသင်္ကန်းသည်ငါ့အားရောက်၏ဟုအာဇာနမှု၊ သွာဓိဋ္ဌိတဖြစ်၍ အပ်၏။ ။ဟူလို။ ။(အာကျယ်လိုပါမူမဟာဝါ-ပါဠိတော်၊ စီဝရက္ခန္ဓက ကိုရှုတော်မူကြပါကုန်)။

သော ကာလံ ကရောတိ၊ တဿ မတကစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတိ၊ သွာဓိဋ္ဌိတံ။ ။ဂဏ်း-ပါဠိတော်။ ။(၃၀၈)။

၄၇။ ။လောဟာဘည္ဆေးပမာဓမ္မံ။ပ။ကတာကိံကုမ္ဘကာရိကန္တိ။

သံ,ကြေးဘတ္တာဒ္ဒိလက်နက်ကိုထား၍အလုံးစုံသော်သံ,ကြေးဘတ္တာသည် အပ်၏။သစ်ဘတ္တာဒ္ဒိ သစ်ဆားသဒိတ်, သစ်သားခြေနင်း, သားရဲရုပ်ထု သောပလ္လင်,အံးခြေဖြင့်သော ညောင်စောင်းကိုထား၍၊အလုံးစုံသော သစ် ဘတ္တာသည် အပ်၏၊ဖြောဘတ္တာဒ္ဒိပဒုမ္မာကြာချက်ဖူးသဏ္ဌာန်ကဲ့သို့၊ အရုပ် ထု၍ပြုအပ်သော ခြေပွတ်,ခုနိသမထေရ်၏ကုဋိကဲ့သို့ အလုံးစုံသော ဖြေ ဖြင့်ပြီးသော ကုဋိကို,ထား၍၊အလုံးစုံသော ဖြောဘတ္တာသည်အင်္ဂါ။ ။ ဟူလို။

သမ္ဖံ အာဝုဓ ဘတ္တံ အနာမသံ။ နု ဘိက္ခဝေ ဒါဠုပတ္တော ဓာရေတဗ္ဗော၊ ။နု ဘိက္ခဝေ ကဋ္ဌပါဒုကာ ဓာရေတဗ္ဗာ။ ။နု ဘိက္ခဝေ ကတကံ ပရိဘုဉ္ဇိဘဗ္ဗံ၊ ။စူဠဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၉-၂၃၀)။

ပကိဏ်းအာဘွင့်ပြီး၏။

၄၂·ဒေသနာပြောကြားခြင်းအာဘွင့်။

၁။ ။ဧဝံမေ သုတံ ဧကံသမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿာရာမေ။ပ။ဂရုကာပတ္တိဒေသနာ။

ပါရာဇိကအာပတ်ဒေသနာကြောင်းပုံ၊သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ဒေသနာကြောင်း ပုံကို့ပြု၏။ ။အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။အောက်၌ဘွင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း၊ရဟန်း အာဖြစ်စွန့်ခြင်းသည် ပါရာဇိကဒေသနာ ကြားခြင်းမည်၏။ ။ပရိဝါသ်မာနတ်ဆောက်တည်၍ အလွှာန်ဆောင်ခြင်းသည် သံဃာဒိသိသ်အာပတ် ဒေသနာမည်၏။ ။ဟူလို။

၂။ ။ဥက္ကဉ္ဇာကံနိသိဒိတွာ။ပ။ဝေဓမေကာသသန္တိကေ။

ရဟန်းတံပါး၏အထံ၌ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍၊ လက်အုပ်ချီကာ၊ထုလ္လစ္စဉ်း စသော အာပတ်တို့ကိုအောက်၌ ဆိုလတ္တံ့သော နည်းအတိုင်းပြောကြား ရာ၏။ ။ဟူလို။

ကြားပုံ ကြားနည်း။

"အဟံ ဘန္တေ ဇာနာမိ သံဃရိဿာဒိဘိ ဝတ္ထုဗ္ဘိ"ပါဠိဖြင့် ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်တပါး၏ ဒေသနာ ပြောကြားပုံကိုပြု၏။ ။"အဟံဘန္တေဇေ။ပ။ပဋို

ဒေသေဒိတိဝဇ္ဇဖဲံ'' ပါဠိဖြင့် ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်နှစ်ပါး၏ ဒေသနာပြော ကြားပုံကိုပြ၏။ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ။ပ။ နိဿဇ္ဈာဒိတိ''ဟူသောပါဠိ ဖြင့်နိဿဇ္ဈိထိုက်သော သက်နီးတထည်၏ စွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။''ကုမာနိမေ ဘန္တေ၊ပ။နိဿဇ္ဈာမိ''ပါဠိဖြင့်နိသဇ္ဈိထိုက်သောသင်္ကန်းအများ၏ စွန့်ပုံကို ပြ၏။ ။(အဓိပ္ပါယ်သိသာပေါ်လွင်ပြီ)။

၄။ ။နိဿဇ္ဈိတွာန၁ဒေသဿ။ပ။၁ဒယုံနိဿဇ္ဈိဝံ၁ံ့။

နိဿဇ္ဈိထိုက်သော သက်နီးကို၊ အထက်ပါနည်းအတိုင်းစွန့်ပြီးသော်၊ အာပတ်ကိုဒေသနာပြောကြားရာ၏။ ထိုစွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို ခံရသော ရဟန်းသည်ပြောကြားသောအာပတ်ကိုခံပြီး၍၊အနည်းဌ် တထည်ဖြစ်လျှင် ''ကုမံစိဝံရံ အာယသ္မတော ဒဒ္ဓိ''ဟုဆို၍ ပြန်ပေးအပ်၏။ အများဖြစ်လျှင် ''ကုမာနိ''အဝေးဖြစ်လျှင်''ဧတံ-ဧတာနိ''ဟုဆိုဆို၍ပြန်ပေးအပ်၏။

ဒွန်ံပုံ-စွန့်နည်း။

''ကုဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ ဂဏ္ဍိဝိပ္ပဝုတ္ထံ။ပ။နိသဇ္ဇိယံ'' ဟူသောပါဠိဖြင့် တိစိဝရိက် ညဉ့်ကြင်းသောသင်္ကန်း၏ စွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။ပြန်ပေးပုံကိုရှေး အတိုင်းဖြစ်၍ထည့်၍ဆိုတော်မူချေ။

''ကုဒံမေ ဘန္တေ အကာလစိဝရံ။ပ။နိသဇ္ဇိယံ'' ပါဠိဖြင့်။အကာလသင်္ကန်း လာလွန်၍စွန့်ပုံ ကိုပြ၏။ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ ပုရာဏစိဝရံ၊ပ။နိဿဇ္ဇိယံ'' ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ပုရာဏစိဝရသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသဇ္ဇိထိုက်သောသင်္ကန်း စွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံသုံအညာတိကာယ၊ပ။နိသဇ္ဇိယံ'' ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ စိဝရပဋိဂ္ဂဟသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသဇ္ဇိထိုက်သောသင်္ကန်း စွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ ဧိဝရံ အညာတကံ၊ပ၊ နိသဇ္ဇိယံ'' ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ အညတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသဇ္ဇိထိုက်သော သင်္ကန်းစွန့်ပုံကိုပြ၏၊ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ အညာတကံ၊ပ နိသဇ္ဇိယံ'' ပါဠိဖြင့်၊ တတုတ္တရိသိက္ခာပုဒ်အရ၊နိသဇ္ဇိထိုက်သောသင်္ကန်းစွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ ပုဋ္ဌေ ပ နိသဇ္ဇိယံ'' ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်အရ၊နိသဇ္ဇိထိုက်သော သင်္ကန်း စွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။''ကုဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ ပုဋ္ဌေ အပ္ပဝါရိတော။ပ။နိသဇ္ဇိယံ''ပါဠိဖြင့်၊ ဒုတိယဥပက္ခဋသိက္ခာပုဒ်အရ၊နိသဇ္ဇိထိုက်သောသင်္ကန်းစွန့်ပုံကိုပြ၏။ ။''ကုဒံမေဘန္တေ

စီဝရံ အတိရေကတိကျတ္တုံ။ပ။နိသင်္ဂိယံ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ရာဇသိက္ခာပုဒ် အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သော သက်နိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။'ဣဒံ မေ ဘန္တေကော သေဿမိသဏံ။ပ။နိသင်္ဂိယံ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ကောသေယျ သိက္ခာပုဒ် အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သောသက်နိုး စွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ သုဒ္ဓကာဒုကာနံ။ပ။နိသင်္ဂိယံ" ဟူသော ပါဠိဖြင့် သုဒ္ဓကာဒုက သိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သောသက်နိုး စွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္ထုတံ။ပ။ နိသင်္ဂိယံ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဒွေဘာဂသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သော အခင်းစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္ထုတံ ဥဒ္ဒိသဆဇ္ဇသံ။ပ။နိသင်္ဂိယံ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဆဇ္ဇသသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သောအခင်းစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိသီဒနသန္ထုတံ။ပ။နိသင်္ဂိယံ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ နိသီဒနသန္ထုတသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သော နိသီဒိုန် စွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣမာနိ မေ ဘန္တေ ဇုဋ္ဌကလောမာနိ။ပ။နိသင်္ဂိယာနိ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ဇုဋ္ဌကလောမ သိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သော သိုးမွေးစွန့်ပုံကိုပြု၏။

"ဣမာနိ မေ ဘန္တေ ဇုဋ္ဌကလောမာနိ အညာဘိကာယ။ပ။နိသင်္ဂိယာနိ" ဟူသော ပါဠိဖြင့်၊ ဇုဋ္ဌကလောမဓောဝါပနသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သောသိုးမွေးစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"အဟံဘန္တေ ရူပိယံ။ပ။နိသဇ္ဇာမိ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ရူပိယသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သော ဣရွေငွေစွန့်ပုံကိုပြု၏၊ ။"အဟံဘန္တေ နာနပ္ပကာရကံ။ပ။နိသဇ္ဇာမိ" ဟူသောပါဠိဖြင့်၊ ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသင်္ဂိထိုက်သော ဣရွေငွေ စွန့်ပုံကိုပြု၏၊ ။ ဟူလို။

စွန့်ပြီးသင့်ပြုအပ်သောအစီအရင်း။

၄-၅ ၆-။ ။နိသဇ္ဇိတ္ဝာနုဓာဝပဉ္စ်။ပ။ဘာဝေါဒေါဘေသံနကပ္ပတိ။

ဤဆိုအပ်ပြီးသောအတိုင်း၊ ဣရွေ-ငွေ-ကိုစွန့်ပြီးသည်ရှိသော်၊ အာပတ်ကို ဒေသနာပြောကြားရာ၏။ထိုနောက်မှ ဤငါးထွေးကို သိလောဟုအနိုးအနားရှိ၊ တစုံတယောက်သောသူကိုပြောဆိုရာ၏။ ထိုသူသည်ဤဝတ္ထုငါးဖြင့် အာဘယ်ကိုဆောင်ရအံ့နည်းဟု ပြောဆိုမေးမြန်းငြားအံ့။ ဤဝတ္ထုကို ဆောင်ခဲ့ဟု မဆိုမူ၍၊ ရဟန်းတို့အားဆိစသည်သည်အပ်၏ဟုပြောဆိုရာ၏။ ထိုသူသည် ထိုဣရွေ-ငွေဖြင့်ဖလယ်၍အင်္ကျီသောအကြင်ဆိစသည်ကို ဆောင်ခဲ့၏။ ထိုဆိ

စသည်ကို နှစ်ယောက်သော ထိုရွှေငွေကိုခံသောရဟန်း, ရောင်းဝယ်သော ရဟန်းတို့ကိုထား၍၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့သည်သာ၊ သုံးဆောင်ထိုက်ကုန်၏။ ထိုစွန့်သောရွှေငွေဖြင့် ဝယ်သောဆိစသည်ကို ဝေဘန်ရာမှ၊ တပါးသောရဟန်းသည် ရအပ်သော အာဘ်ရသည်၊ထိုခံသောရဟန်း,ရောင်းသောရဟန်းတို့အား မအပ်။ ။ဟူလို။

နိသဒ္ဒိတွာ အာပတ္တိ ဒေသေဘဗ္ဗာ ပ။သစေ တတ္ထ အာဂန္ဆတိ၊ အရုဏိကောဝါ ဥပါသကောဝါ၊သော ဝတ္တဗ္ဗော အာဝုသော ဣမံ စာနာဟိတိ၊သစေ သော ဘဏတိ၊ ဣမိနာဂ် အာပာဒိယတူတိ။ နဝတ္တဗ္ဗော. ဣမံဝါ ဣမံဝါ အာဟာရာဘိ။ပ၊ ရူပိယ ပဋိဂ္ဂါဟကံ ထပေတွာ သဗ္ဗေဟေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ။ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။ (၃၀၃)။

၎။ ။ရုက္ခဿဲယာပန္ဟိ မသော။ပ။အာဒိတောသန္ထံတဘ္ဘယံ။

ဒုယတ်ဒါးဖြင့် ထိုရွှေငွေကြောင့်ဖြစ်သော သစ်ပင်ရိပ်မျှသို့လည်း၊မရိ ဒါပ်။ စွန့်ဒုင်ပြီးသည်ကို တဖန်ရသော်လည်းဒုစ္ခ် ကောသိယသိသက, သုဒ္ဓကာဠက, ဒွေဘာဂ-ဒုခင်းသုံးပါး၊ ဒုပေါင်းသည် မဒုဒ်။ ကြွင်းသော သက်နိုးစသည်သာ ဒုပ်၏၊ ၊ဟူလို၊

ရူပပဋိဂ္ဂါဟကသဿ ပန ကေနစိ ပရိယာယေန တတောဉ္စုန္နပစ္စယ ပရိဘောဂေါ နဝဋ္ဋတိ။ ၊ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၅၃)။

၈။ ။နေဒေလေဋ္ဌေထ။ပ။နေဝစေလဋ္ဌေထသမ္ဗဓေဝါ။

ဤသို့ဖလှယ်၍၊ ကပ်ိယလုပ်သူကို ဒုကယ်၌မရငြားအံ့။ ထိုသို့မရခဲ့သည်ဖြစ်သော်၊ ထိုသူကိုဤဝတ္ထုကို စွန့်ချေလော့ဟု၍ ဆိုဒုပ်၏။ဤသို့ထိုစွန့်တတ်သောသူကိုဒုကယ်၌မရငြားအံ့၊ ထိုသို့မရသည်ဖြစ်သော်၊ဒုဂ်ါငါးပါး နှင့်ပြည့်စုံသောဆဗ္ဗုတိရသော ရဟန်းကိုစွန့်စေရာ၏၊ ။ဟူလို။

နော စေ လဘေထ။ သော ဝတ္တဗ္ဗော၊ဒုဝုသော ဣမံ ဆဒ္ဒေဟိတိ။ ။ပ။ ပဋ္ဌဟာဂေါဟိ ထမန္ဒာဂတော ဘိက္ခု ရူပိယဆဋ္ဌကော သမ္မန္နိတဗ္ဗော။ ၊ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ ။(၃၀၃)။

၉။ ။ဇောနိဒုတိယံပဋ္ဌိ။ပ။သဇ္ဈံဘာဝသန္တံခေနုဒိ။

ထိုခံဒုပ်၏သောရွှေငွေ, ဖလှယ်သောရွှေငွေ,တောင်းဒုပ်သော သဒိသ်တို့ကိုသာ၊သံဃာ၌သာစွန့်ဒုပ်၏။ ကြွင်းသောသက်နိုး, ဒုခင်း, စသည်တို့ကို

မှုကား၊ သံဃာ, ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်, သုံးမျိုးတို့တွင်၊ တပါးပါးဌ စွန့်အာဝဏ်ကုန်၏။ ။ဟူလို၊

သံဃာမတွေ့ နိသဇ္ဇိတဖွဲ့ကို ငွေထွေ ယာယူ ရွေပိယံနာမ အာကပ်ပိယံ၊ တဆူဟာ နိသဇ္ဇိတဖွဲ့ သံဃာသဝါ ဂဏာသဝါ ပုဂ္ဂလသဝါတို့ နာဂတ်ကုံ။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၅၂)။

ဤသဏ်နိုးစသည်ကို စွန့်ရာ၌၊ ပါဠိဘာသာဖြင့် မရွတ်နိုင်ပါမူ၊ အခြားသောအမှတ်မရှိ၊တရားသောဘာသာဖြင့် ရွတ်ခဲ့စွန့်အာပ်၏။။ ။ဟူလို။

ပါဠိဝ်တွဲ အာသင်္ကာနွေ့နဲ့ အာညာထာပ် ဝတ္တွဖွဲ့။ ။ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။။ ။အာညာထာပိ ဝတ္တွဖွဲ့ကို ငွေထွေ ယာယာ ကာယစိဘာသာယ ပဒပဒိုပါဠိယာ အဝတွာပိ အာဏ္ဍမတွေ့ ဂုတွေ့ ဝန္ဒတိတိ ဝဒန္တိ။ ။တေရသကဏ်ဋီကာ။ ။

စွန့်ပုံ-စွန့်နည်း။

"အာဟံ ဘန္တေ နာနုပ္ပကာရကံ" စသောပါဠိဖြင့်ကယဝိက္ကယသိဒ္ဓာပုဒ်အရ၊ နိသဇ္ဇာထိုက်သော သင်္ကန်းစသည် စွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"အယံမေ ဘန္တေ" စသောပါဠိဖြင့် ပတ္တာသိကဿာပုဒ်အရ၊ နိသဇ္ဇာထိုက်သော သပိတ်စွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တော" စသောပါဠိဖြင့် ဥဒုပတ္ထဗန္ဓနသိက္ခာပုဒ်အရ၊နိသဇ္ဇာထိုက်သော ဘသပိတ်စွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။ဟူသို။

စွန့်ပြီးသော်ပြုအပ်သောအစီအရင်။

၁၀၀။ ။နိသဇ္ဇိဘွာနဒေသဟျ၊ပ၊ပဘ္ဘုန္တံတဿဒါပယေ။

စွန့်ပြီး၍ဒေသနာပြောကြားရာ၏။ အာဂ်ါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသောသပိတ်ခံသောရဟန်းကို သဒ္ဓတ်၍၊ သပိတ်စွန့်ရာ စည်းဝေးရာလာသော သံဃာ၏ ဒူးယုတ်ဆုံး သပိတ်ကို ထိတောင်းသောသပိတ်စွန့်သော ရဟန်းကို မင်ထေရ်ကြီးမှစ၍ လဲကာပေးရာ၏။ ။ဟူသို။

နိသဇ္ဇိတွာ အာပတ္တိ ဒေသေတဗ္ဗာ။ပ ပဋ္ဌဟာဂိဟိသမန္နာဂတောဘိက္ခု ပတ္တဂါဟကော သမန္နိတဗ္ဗော။ ၊ပါရာဇိကဏ်-ပါဠိတော်။ (၃၁၄)။•

စွန့်ပုံ-စွန့်နည်း။

ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဘေသဇ္ဇံ" စသောပါဠိဖြင့် ဘေသဇ္ဇ သိက္ခာပုဒ်အရ၊ နိသဇ္ဇာထိုက်သော ဆေးမျိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဝဿိက

သာဒိုက စိဝရံ"စသောပါဠိဖြင့်၊ ဝဒသိကသာဒိုက သိက္ခာပုဒ်အာဂ၊နိသဒ္ဓိ ထိုက်သောဒိုးခေါ်သက်နိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ"စသောပါဠိ ဖြင့်၊ စိဝရအာနိသံသနှင့် သိက္ခာပုဒ်အာဂ၊ နိသဒ္ဓိထိုက်သော သက်နိုးစွန့်ပုံကို ပြု၏။ ။'ဣဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ'စသောပါဠိဖြင့် သုတ္တဝိညတ္တိ သိက္ခာပုဒ် အာဂ၊ နိသဒ္ဓိထိုက်သောသက်နိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ"စသော ပါဠိဖြင့် မဟာပေသကာဂ သိက္ခာပုဒ်အာဂ၊ နိသဒ္ဓိထိုက်သော သက်နိုးစွန့်ပုံ ကိုပြု၏၊ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ အာယသ္မတော စိဝရံ" စသောပါဠိဖြင့် အာယသ္မကစိဝရ သိက္ခာပုဒ်အာဂ၊ နိသဒ္ဓိထိုက်သော သက်နိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏။ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ စိဝရံ" စသောပါဠိဖြင့် သာသကာ သိက္ခာပုဒ်အာဂ၊ နိသဒ္ဓိထိုက် သော သက်နိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏၊ ။"ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဇာနံ" စသောပါဠိဖြင့် ပရိဏာတသိက္ခာပုဒ်အာဂ၊ နိသဒ္ဓိထိုက်သောသက်နိုးစွန့်ပုံကိုပြု၏၊

၁၁။ ။သေသံသဗ္ဗံယထာယောဂံ၊အာဒိဒ္ဓိဝိယပေဒေဓယော။

"ဣဒံမေပါနိဿဂ္ဂိယံ" ဟုသာ ပြဆိုထားဆဖြင့် အကြွင်းဖြစ်သော အလုံးစုံသော စကားအစဉ်ကို "ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ" စသည်ကို အာဂုအားလျော်စွာ ထည့်၍ဆိုလေ။ ။ဟူလို။

ဒေသနာပြောကြားပုံ။

"အဟံဘန္တေ ဇေကံပါစိတ္တိယံ"စသောပါဠိဖြင့် ပါစိတ်,ပါဋိဒေသနီ အာပတ်ဒေသနာပြောကြားပုံကိုပြု၏။ ။"ဂါရယှံ ဘန္တေ ဓမ္မံ" စသော ပါဠိ ဖြင့်ပါဋိဒေသနီအာပတ်ပြောကြားပုံကိုပြု၏၊ ။"အဟံ ဘန္တေ ဇေကဒုက္ကဋာ ပတ္တိ" စသောပါဠိဖြင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ်, ဒေသနာပြောကြားပုံကိုပြု၏။ ။ "အဟံဘန္တေ ဇေကံ ဒုဘ္ဘာသိတာပတ္တိ" စသောပါဠိဖြင့် ဒုဘ္ဘာသိအာပတ် ဒေသနာပြောကြားပုံကိုပြု၏။ ။"အဟံဘန္တေ နွေနာနာဝတ္ထုကာ"စသော ပါဠိဖြင့်၊ နာနာဝတ္ထုကဖြစ်သော အာပတ်ဒေသနာပြောကြားပုံကိုပြု၏။

၁၂။ ။အဒေသနာဂါမိနိယံ။ပ။နာနုနုကာတိနံဒေသယေ။

ဒေသနာကံမဟုတ်သော ပါရာဇိက, သံဃာဒိသိသ်,အာပတ်တို့ကိုဂုဏ်း၊ အာပ္ပတ်မရှိဘဲသော်ဂုဏ်း၊ ဒေသနာမကြားအာပ်။ ဒေသနာပြောကြားအပ်ပြီး သောအာပတ်ကိုထပ်၍မပြောကြားအာပ်။လေးပါး, ငါးပါး, တပေါင်းတည်း ဒေသနာမကြားအာပ်။ နှစ်ပါး,သုံးပါး,မူကား တပေါင်းတည်း ဒေသနာပြော ကြားအာပ်၏။ စိတ်ဖြင့်လည်း ဒေသနာမပြောကြားအာပ်။ ။ဟူလို။

ပဋိမေ ဥပါလိ အာဓိကာ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မာ။ကတမေပဋ္ဌ။ အနာပတ္တိယာ ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ။အာဒေသနာ ဂါမိနိယာ အာပတ္တိယာ ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ၊ဒေသိတာယ အာပတ္တိယာ ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ။ စတ္ထ ဟိ ပဋ္ဌဟိ ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ။မနောမာနသေန ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ။ဇ္ဈုမေခေါ ဥပါလိပဋ္ဌ အဓိကာ ဒိဋ္ဌာဝိကမ္မာ။ ။ပရိဝါ-ပါဠိတော်။ (၂၇၅)။ ။ဒုဗိဝါ တိဟိဝါ ဇကေတော ဒေသေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ။ တေရသကဏ်ဍိကာ။

လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကာ, ကမ္မနာနာသံဝါသကာရဟန်း,သိမ်ပဋ္ဌတည်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒေဿနာမပြောကြားအပ်။ ။ဟူလို။

နာနာသံဝါသကာသ သန္တိကေ ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောဘိ၊ နာနာသိမာယ ဌိတာသ သန္တိကေ ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ။ ။ပရိဝါ-ပါဠိတော်။ ။ (၂၇၅)။

မှတ်ချက်။ ။ဤ၌ သိမ်ပဋ္ဌတည်သောရဟန်းဟူသည်ကား။ ။နာနာသိမာယာတိ သမာနသံဝါသာသာပိ နာနာသိမာယ မာဠကာသိမာယ ဟိဋ္ဌဘေန သိမန္တရိကာသ ဌိတာသ သိမန္တရိကာယ ဝါ ဌိတေန အာဝိပ္ပဝါသသိမာယ ဌိတာသာပိ အာပတ္တိ ဒေသေတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ပရိဝါ အဋ္ဌကထာ။ (၁၉၂)။ ။မာဠကံသိမာယာတိ ခဏ္ဍသိမာယ အာဝိပ္ပဝါသသိမာယာတိ မဟာသိမံယ။ ။တေရသကဏ် ဍိကာအရ၊ ခဏ္ဍသိမ်ဋ္ဌ တည်သော ရဟန်းနှင့် သိမန္တရိက်ဋ္ဌတည်သောရဟန်းသည် နာနာသိမဖြစ်၍သိမ်ပမည် ရကား၊ဒေဿနာမပြောကြားအပ်။ 'သိမန္တရိက်ဋ္ဌတည်သောရဟန်းနှင့်မဟာ သိမ်ဋ္ဌတ်ည်သော ရဟန်းသည် နာနာသိမ်ဖြစ်၍ သိမ်ပမည်ရကား၊ ဒေဿနာမပြောကြားအပ်။ ။ဟူလို။

''အပေကဇ္ဈာနံ။ပ။ဒေဿယေ'' ဟူသော ပါဠိဖြင့်။ ။''အာပကတ္တိသဿ သန္တိကော ဒိဋ္ဌိ အာဝိကရောတိ''ပရိဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၇၅)· ။အာရ။ ပကတ်တ်မဟုတ်သော သူတို့၏ အာထိဋ္ဌ ဒေဿနာမပြောကြားအပ်။ နာနာဝတ္ထုက အာပတ်ကို ဇကော-ဟုဆို၍မပြောကြားအပ်။ ။ဟူလို။

ဒေဿနာအာဘွင့်-ပြီး၏။

၄၃-ဆန္နပေးခြင်း၌အာဠာဝိကြားပုံ။

၁။ ။ဘေရိံ ဃဏ္ဍိံ ပတာဒ္ဒေတွာ၊ကမ္မပ္ပတ္တေသမာဂတေ။

ဥပုသ်နေ့ကြို့သောနံခါ ယနေ့ဥပုသ်နေ့ဟု နှုတ်ဖြင့် ပြောကြားအပ်၏ ဟုဟောတော်မူသည် အားလျော်စွာ၊ နှုတ်အစားစည်ကြီး, ကျော်ကစည်, ကရတက်,စသည်ခတ်တီးထိုးခေါက်လျက်၊ကိုယ်ဖြင့် ဥပုသ်နေ့ဟုကြားရာ၏။ ။ဟူလို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာရောစေတုံ အာဠာဝိကေါသထောတိ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၄၄)။

၁-ခ။ ။သံဃေဟာရေယျဆန္နံဝါ၊ပါရိသုဒ္ဓိံ ပဝါရေဏ်ံ။

မင်္ကုလေးဖြို အာဇ္ဈေဖြင် မဟာဒါသုဒ္ဓါရုံတိုက်ကြီးကဲ့သို့၊ ကျောင်းတိုက်တရုံးကို တသိမ်ထည်းသမုတ်၍ ထားသော မဟာသိမ် ကျောင်းတိုက်များဒ္ဓ၊ဥပုသ်အိမ်တွင်ဥပုသ်ပြုရန်ကိစ္စ,ပဝါရဏာ ကိစ္စနှင့် သံဃာစည်းဝေးဖိသောနံခါ၊ ဤတိုက်တာဒုံးတွင်းဒ္ဓ နေလျက်၊ မမာသောကြောင့် ဖြစ်စေ, ပြုဘွယ်ကိစ္စရှိ၍ဖြစ်စေ, ဥပုသ်ပဝါရဏာပြုရာသို့ မသွားလိုသော ရဟန်းသည် ဆန္ဒ, ပါရိသုဒ္ဓိနှစ်ပါးကိုပေးအပ်၏။ ။အာကယ်၍ဖိဖိသည် ဥပုသ်ပြုပြီးသားဖြစ်ပါမူကား၊ ဝါ-ဥပုသ်ပြုပြီးမှ အခြားသော အာရပ်မှ လာသော ရဟန်းဖြစ်ပါမူကား၊ ဆန္ဒကိုသာ ပေးအံ့၏။ ပါရိသုဒ္ဓိပေးဘွယ်မရှိပေ။ အာကယ်၍မပေးသော်-ဝဋ္ဋကံဖြစ်၍ကံ့ပျက်၏။ ဥပသထမွဒကံ စသည်ဒ္ဓမူကား၊ ဆန္ဒကိုသာပေးအပ်၏။ ယခုကာလခဏ္ဍသိမ်များဒ္ဓကား၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ ပေးဘွယ်မရှိပြီ၊ ။ဟူလို။

ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိပေးနည်း။

၂။ ။ကေဘိက္ခုံ ဥပဋ္ဌပေမိ။ပ။ဒဒေဆန္ဒံပါရိသုဒ္ဓိဉ္စ။

ရဟန်းတပါးသို့ကပ်၍၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍၊ လက်အုပ်ချီကာ၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည် ဆန္ဒကိုပေးရာ၏။ ပေးနည်းပေးပုံကား- "ဆန္ဒံဒဒ္မိ၊ ဆန္ဒံ မေ ဟာရ၊ ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိ" ဟု ဆို၍ပေးရာ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိပေးနည်းကား..... "ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒဒ္မိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ ဟာရ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ အာရောစေဟိ" ဆို၍ပေးအပ်၏။ ။ဟူလို။

ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိပေးရခြင်းစာ ဘျိုး။

၃-၄။ ။ပါရိသုဒ္ဓိပ္ပဒါနေနု။ပ။ဒါတာဇ္ဇာပါရိသုဒ္ဓိယိ။

ပါရိသုဒ္ဓိကိုပေးသဖြင့် သံဃာဖျက်ခင်း, ဗိမိဖျက်ခင်း, ဥပုသ်ကိုပြည့်စုံစေဖျိ။ ဥပုသ်မှကြွင်းသောကံကိုဝဂ်ဖြစ်သော အားဖြင့်တားမြစ်ဖျိ။ ဆန္ဒပေးခြင်းဖြင့်သံဃာဖျိနှစ်ပါးသောဥပုသ်ကံ, ကြွင်းသောကံကိုပြိုးစေဖျိ။ ဗိဒိဒါ၏ ဥပုသ်ကိုမပြိုးစေ။ထို့ကြောင့်သာလျှင် ဆန္ဒကိုပေးသောရဟန်းသည် ပါရိသုဒ္ဓိကို ထည်းပေးသင့်ဖျိ။ ပေးရမည်၊ ။ဟူလို။

ဥပေါသထကရဏာတ္ထံဆန္ဒိပတိတေသံလေဗဟိ ဥပေါသထံကတွာ အာဂဝတေန သန္ဓိပါတဉ္စာနံ ဂတ္တာ ကာယသာမဂ္ဂိံ အဒဒန္တေန ဆန္ဒော ဒါတဗ္ဗော.ယောပိ ဂိလာနေဝါ ဟောတိ၊ ကိစ္စပ္ပသုတောဝါ၊တေနာပိ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒေဒန္တေန ဆန္ဒောပိ ဒါတဗ္ဗော။ ။ကင်္ခါ-အဋ္ဌကထာ၊ (၁၃)။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒါတုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ ဆန္ဒံ ဒါတုံ၊ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၄၇-၁၄၉)။

ရဟန်းတပါးတည်းက၊ရဟန်းအများဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဆောင်နိုင်ခြင်း။

၅။ ။ဟာရေယျကောဇဟုနဖြိုပ။ပါရိသုဒ္ဓိနဂဏ္ဆတိ။

တပါးသောရဟန်းသည် များစွာ့သော ရဟန်းတို့ဖျိလည်း ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်နိုင်ဖျိ။ သို့သော် ဒုဆင့်ဆင့်ကား မဆောင်အာပ်။ ထိုအဆင့်ဆင့်-ဆောင်အာပ်သော ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိသည်မလိုက်-မရောက်ပေ။ ၊ဟူလို။

ဇဋ္ဌေစဇကေနု ဇဟုနဖြိ အာဟာဒ္ဓာဝ ပါရိသုဒ္ဓိ အာဟရာဝ ဟောတိ။ သစေ ပန သော အာရာမဂ္ဂေ အညံ ဘိက္ခုံ ဒိသွာ ယောသံ အာနေန ပါရိသုဒ္ဓိဂဟိတာ၊တောသ္စ အာဂတ္တုနော၀ စ ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒေဘိ။တသော၀ ပါရိသုဒ္ဓိ ဒါဘဂဏ္ဆတိ။ ဇုတရာ ပန ဗိဒ္ဓဝလသဝိလ် ပါရိသုဒ္ဓိ နာဓ ဟောတိ။သာ နဂဏ္ဆတိ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၁၀)။

ပဝါရဏာပေးနည်း။

၆။ ။သဒ္ဓိုပစာရံကတွာန။ပ။မမဿ္စာယပဝါရေဟိတိ။

ခပ်သိမ်းသော ပဝါရဏာ ပြုခြင်းအစီရင်ကို ပြုပြီး၍၊ "ပဝါရဏံ ဒဒ္ဓိ၊ ပဝါရဏံမေ ဟာရ၊ပဝါရဏံ မေ အာရောစေဟိ၊မမတ္ထာယ ပဝါရေဟိ" ဟု ဆို၍။ပဝါရဏာကိုပေးရာ၏။ ။ဟူလို။

အာနုဘောနာဝိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေနဘိက္ခူနာ ပဘိရဏံ ဒါတုံ။ပ။ တေန ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ ဧကံ ဘိက္ခုံ ဥပသင်္ကမိတွာ ဧကံသံ ဥတ္တရာသင်္ဃံ ကတွာ။ ။မဟာဝါ ပါဠိတော် (၁၄၀)။

ဆေးလေးသောပဝါရဏာကိုကြားနည်း။

၇။ ။အာရောစေဘွာဆေးသံဃံ။ပ။ပဋိဂရိဿတီတိ။

ပဝါရဏာကိုဆောင်လာသော ထိုရဟန်းသည်၊ ပဝါရဏာဆောင်ယူလာခဲ့သည်ကို သံဃာအားကြားရာ၏။ ထိုသို့ကြားပြီးသော အခါ၌ သံဃာကို "ဗုဒ္ဓန္နာမော ဘန္တေ သံဃံ ပဝါဒေဓိ၊ ပ။ပ သဓေန္တော ပဋိဂရိဿတိ" ဟုဆိတ်ရာ၏။ ။ဟူလို။ ။(ပေါဠိပြီ)။

၈-၉။ ။ဂဟေတွာပါရိဿုန္ဒီ ဒါ။ပ။ အာဟာဒေဟေတိမေဝရဏေဟေ။

ဆောင်တတ်သော ရဟန်းသည် ပါရိသုဒ္ဓိကိုဂျင်း, ဆန္နကိုဂျင်း, ပဝါရဏာကိုဂျင်း, ယူဆောင်ခဲ့ပြီး၍၊ သံဃာသို့မရောက်မူ၍၊ လူတွင်းသည်ဖြစ်စေ၊ သေသည်ဖြစ်စေ၊ သာမဏော အစရှိသည်အဖြစ်ကို ဝန်ခံသည်ဖြစ်စေ။ ဂျင်းဆန္နပါရိသုဒ္ဓိစသည်တို့ကို ဆောင်အပ်သည်မမည်၊ ကံမဖြောက်။ ပြန်၍ဆောင်စေရာ၏။ ။ဟူလို။

ဆန္နဟာရကော စေ ဘိက္ခဝေ ဒိန္နေ ဆန္နေတတ္ထေဝ ဝိဿဇ္ဇတိ။ကာလံကရောတိ။သာမဏေရောတိ ပဋိဇာနာတိ။ပ။အနာပတ္တိ။ ဟောတိ ဆန္နော။ ။ဂျင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၄၉)။

ဆန္နစသည်ကို ဆောင်ယူခဲ့ပြီး၍ သံဃာဘောင် အာစည်းအဝေးသို့ရောက်ပြီးမှလူထွက်ခြင်း-စသည်ဖြစ်ခဲ့သော်၊ ဆန္နပါရိသုဒ္ဓိပဝါရဏာတို့ကို ဆောင်ယူအပ်သည်မည်ကုန်၏၊ ထိုကြောင့် ပါရိသုဒ္ဓိစသည်ပေးလိုက်သော ရဟန်းသည် ဥပသံကံပြီးဖြောက်၏။ ။ဟူလို။

ဆန္နဟာရကော စေ ဘိက္ခဝေ ဒိန္နေ ဆန္နေ သံဃပ္ပတ္တော ဝိဿဇ္ဇတိ။ ကာလံ ကရောတိ။ပ။အာပတ္တိ ဟောတိ ဆန္နော။ ။ဂျင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၅၀)။

၁၀။ ။သံဃပ္ပတ္တော ပမဇ္ဇတ္တော ဝါ။ပ။နာရောစေန္တဿ ဒုက္ကဋန္တိ။

ဆောင်ယူထားသော ရဟန်းသည် သံဃာသို့ရောက်မှ မေ့လျော့၍ဂျင်း။ အိပ်ပျော်၍ဂျင်း, ဆန္နပါရိသုဒ္ဓိ ပဝါရဏာ တို့ကို မလျှောက်ထားခြင်းအဆုံး။

ဆောင်သောခုဟာန်းအားအာပတ်မသင့်။ ဆန္ဒစသည်ကိုဆောင်သည်လည်း မည်၍ကံဖြောက်ဖျက်။။မလျော်ကြားလိုသော စေတနာဖြင့် မလျော်ကြားမှသာ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။။ ။ဟူလို။။

ဆန္ဒဟာရကော စေ ဘိက္ခဝေ ဒိန္နေ ဆန္ဒေ သံဃပ္ပတ္တော သုတ္တော နု အာရောစေတိ၊ပမတ္တော နု အာရောစေတိ။ သမာပန္နေ နုအာရောစေတိ၊အာဟာဒေါ ဟောတိ ဆန္ဒေါ။ ။ဂုင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၅၀)။

ဆန္ဒဒါနာဒိ-အာဘွင့်ပြီး၏။

၄၄-ဥပေါသထောအာဘွင့်၊ဥပုသ်အပြာ။။

၁။ ။ဒုတေဥပေါသထာစာတု။ပ။ပါရိသုဒ္ဓိဝသာတယေဘာ။။

ဥပုသ်သည်နေ့၏အစွမ်းအားဖြင့် စာတုဒ္ဒသီ, ပန္နရသီ,ဥပုသ်ဟူ၍နှစ်ပါးအပြားရှိ၏။သာမဂ္ဂိထည့်ပါမူ သုံးပါးကည်း။ သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပုသ်, အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်, ပါရိသုဒ္ဓိကိုကြားခြင်းဟူသော ကတ္တုဗ္ဗာကာရအားဖြင့် သုံးပါးရှိကုန်၏။ ။ဟူလို။။

ဒွေမေ ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထာ၊ စာတုဒ္ဒသိကောစ ပန္နရသိကောစ၊ ဣမေခေါ ဘိက္ခဝေ ဒွေ ဥပေါသထာ။ ။မဟာဝဂ်-ပါဠိတော်။ ။(၁၃၀)။

အဝယဝဏ္ဏ-အဓိပ္ပါယ်။

"အာနန္ဒာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတုန္နံ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ"။ ။ဂုင်း ပါဠိတော်အရ၊ လေးပါး လေးပါးထက် အလွန်ရှိသော ကျောင်းတိုက်၌ သုတ္တုဒ္ဒေသသံဃဥပုသ်ပြုအပ်၏။ ။"အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဏ္ဏံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ ကာတုံ"။ ။ဂုင်း-ပါဠိတော်အရ၊ နှစ်ပါး-သုံးပါးဆာရှိသော ကျောင်း၌ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုအပ်၏။ ။"ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ၊ ပ။ဇေကော ဘိက္ခု ဝိဟာရေ၊ပ သဇ္ဈေ အာဉေ ဘိက္ခု။ အာဂန္တုကာနံ၊ တေဟိသဒ္ဓိံ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော..နောစေ အာဂန္တုကာနံ၊အဇ္ဇမေ ဥပေါသထောတိ အာဓိဋ္ဌာတဗ္ဗော။ နော စေ အာဓိဋ္ဌေယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ"ဂုင်း-ပါဠိတော်အရ၊ ဘပါးတည်း ဇကစာရိဉ်နေသော ရဟန်းဖြစ်၏။ သဘာဂရဟန်းများ ကြွလာ၍သည်ကို

စောင့်ဆိုင်း၍ မကြွလာခဲ့ပါမူတပါကည်း "အဋ္ဌမေ ဥပေါသထေ" ဟု၊ အာဒိဗြဟ္မစရိယာနုပြုအာပတ်ဖြစ်၏။ မပြုသော် ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဤသို့လျှင် ကာတဗ္ဗာကာရဏာအားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိ၏-ဟုမှတ်။

ဥပုသ်သုံးပါးခွဲပြစေခြင်းသောပုဒ်လင်းအဘွင့်။

၂။ ။သုတ္တုဒ္ဒေသောဝသံဃသဿ။ပ။ပါဒိသုဒ္ဓိဥပေါသထော။

သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပုသ်ကို သံဃာအားလည်းသာ ပြုအာပ်၏။ အဓိဗြဟ္မစရိယာနုဥပုသ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်သည်သာပြုအာပ်၏။ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကိုကြွင်းကုန်ထော နှစ်ပါး,သုံးပါးသောဂိုဏ်းတို့သည်ပြုအာပ်၏။ဤသို့ကာရကအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။ ။ ဟူလို။

အာနန္ဒောနာမ ဘိက္ခဝေ စဘုန္နံ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ။ အာနန္ဒောနာမ ဘိက္ခဝေ တိဏ္ဏံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ ကာတုံ။ အာနန္ဒောနာမ ဘိက္ခဝေ ဒွိန္နံ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံကာတုံ။ ဇာဓ ပန ဘိက္ခဝေ အညတရဿိံ အာဝါသေ တဒဟုပေါသထေ ဧကော ဘိက္ခု ဝိဟာရတိ။ပ။ အာယသ္မာ ဥပေါသထောတိအဓိဗြဟ္မစရိယာ၊ နော ဧစ အဓိဗြဟ္မယျ၊ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝ-ပါဠိတော်၊ ။(၁၅၂-၁၅၃)။

သုတ္တုဒ္ဒေသဥပုသ်ပြုနည်း။

၃။ ။ပုဗ္ဗကိစ္စေစကရဏေ။ပ။ပဋိဗောသေဝိဘာဝိတော။

ပုဗ္ဗကိစ္စင်းပါး,ပုဗ္ဗကရဏာ လေးပါးသည်ဌင်း၊ လျောက်ပတ်သောအာခါအာဂါလေးပါးရှိသောပတ္တကလ္လသည်ဌင်း၊ကောင်းစွာဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဖြစ်ပြီးမှသာလျှင်၊ သံဃာသည် သုတ္တုပါတိမောက်ကို ပြရာ၏။ ထိုပြအပ်သောပါတိမောက်သည်နိဒါနုဒ္ဒေသ, ပါရာဇိကုဒ္ဒေသ,သံဃာဒိသေသုဒ္ဒေသ, အနိယတုဒ္ဒေသ, ဝိတ္ထာရုဒ္ဒေသ ဟူ၍၊ ဥဒ္ဒေသငါးမျိုးရှိ၏၊ ။ဟူလို။ ။ (အောက်ကဘွင့်ဆိုခဲ့၍၊ ပေါ်ပြီ)။

အန္တရာယ်မရှိဘဲ-အကျဉ်းမပြုအပ်ခြင်း။

၄။ ။ဝိနာန္တရာယံသခ်ေပေ။ပ။ဒေဝတ္တာနန္တိဝဒန္တိ။

ဒုအန္တရာယ်ဆယ်ပါးမရှိဘဲ၊ ပါတိမောက် အကျဉ်းပြသော ရဟန်းအားဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နု ဘိက္ခဝေ အာသတိ အန္တရာယေ သံဝိဇ္ဇေန ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။(၁၃၉)။

ဥပုသ်ပြုစဉ်၊ ဇော်သည်ရဟန်းလာခြင်း။

အန္တရာယ်ဆယ်ပါးလက်ခံ။

ဒိုး, မင်း, ခိုးသူ, မိုး, ဂရေ, လူ, ဘီလူး, သားရဲ, ငွေ့။
အာသက်, ပြိဟ္ဒ, စရိယ, ဒဿ အန္တရာယ်။ ။

မထေရ်ကြီးသည် ဤငါးပါးသော ပါဘိမောက္ခုဒ္ဒေသဘို့တွင်၊ အစနှစ် ဥဒ္ဒေသ, သုံးဥဒ္ဒေသမျှကို သန့်ရှင်းပြီသစွာ နှုတ်တက်ရပါမူကား၊ ရဿမျှကို ပြဆိုရ၍၊အကြွင်းမရသော ဥဒ္ဒေသကို အန္တရာယ်ပင်မရှိသော်လည်း၊ သုဘာဖြင့်သိမ်းရွှေ့ပြအပ်၏။ထိုသို့ပင်မထေရ်ကြီးနှုတ်မတက်ပါမူ၊ဗျတ္တ ပဋိဗလဖြစ်သောသိတင်းငယ်နှင့်လည်းစပ်၏ပြအပ်၏။ ။ဟူလို။

သစေ ထေရသ ပန္ဓဝါ စတ္တာရောဝါ တယောဝါ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသာ နာဂန္တုန္တိ။ ဒွေ ပန အာစရိယာ သုဒိသဒါ ဝါ ဗဟုဿုတာ ဟောန္တိ၊ ထေရယတ္ထောဝ ပါတိမောက္ခော။သစေ ပန ဒ္ဝေကဗ္ဘိ ဝိသဒံ ကာတုံ နသက္ကောတိ။ဗျတ္တသ ဘိက္ခုနော အာယတ္တော ဟောဘိ။ ။ဂဏ်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၀၈)။

၅။ ။အာဂန္တုယျုံ၊ဃဒိသမာ။ပ။သောတဗ္ဗမဝသေသကံ။

ပါတိမောက်ပြုနေစဉ်၊ သိမ်တွင်းရှိ ရဟန်းတို့နှင့်တူမျှသော ဇော်သည် ရဟန်းတို့သည်ဂဏ်း၊ နည်းသောဇော်သည် ရဟန်းတို့သည်ဂဏ်း၊ အာကယ်ရှိလာကုန်ငြားဆဲ့၊အကြင်ပါဘိမောက်ကိုရွတ်ပြအပ်၏။ ထိုပါဘိမောက်သည် ကောင်းစွာပြခြင်းပင်မည်၏။ ထပ်ရွှေ့ပြဘွယ်မရှိ။မပြုရသေးကြွင်းကုန်သော ပါဘိမောက်ကိုသာ ဇော်သည်ရစာန်းမျှားနှောအပ်၏။ ။ဟူလို။

တေဟိ ဥဒ္ဒိသမာနေ ပါဘိမောက္ခေ အာထည့ အာဝါသိကာ ဘိက္ခု။အာဂန္တုကာ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာ။ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ သုဒ္ဒိဋ္ဌန္တိ၊အာဝသေသံ ဆောတဗ္ဗံ။ပ။ အာဂန္တုကာ ထေရာကတရာ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ သုဒ္ဒိဋ္ဌန္တိ အာဝသေသံ ဆောတဗ္ဗံ။ ။ ဂဏ်း-ပါဠိတော်၊ ။(၁၅၈)၊

၆။ ။ဥဒ္ဒိဋ္ဌမဇ္ဈေသကာလော၊ပ။ပုဗ္ဗကိစ္စံပုနဒ္ဒိသေ။

ပါတိမောက်ပြုခြင်းခါမျှဒ္ဒိသော်လျှင် အလုံးရုံးသော ပရိသတ်သည်ထပြီးသော်ငင်း, အချို့မျှသာ ထပြီးသော်ငင်း၊ ထိုထပ်တူထပ်မျှသော ရဟန်း,

အာနည်းငယ်သောဥည့်သည်ရဟန်းတို့သည် အာကယ်၌လာကုန်အံ့၊ ထိုဥည့်သည်ရဟန်းတို့သည် ထိုဖြတ်ပြီးစ၊ မထဆေးသော အာဝါသိကရဟန်းတို့၏ အဆံခွံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကိုပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

တေဟိ ဥဒ္ဒိဋ္ဌမတ္တေ ပါတိမောက္ခေ ဇကစ္စာယ ဝုဋ္ဌိတာယ ပရိဆာယ အဆထည္ အာဝါသိကာဘိက္ခု။ အာဂန္တုကိ သမသမာ၊ဥဒ္ဒိဋ္ဌံသုဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ တေသံ သန္တိကေ ပါရိသုဒ္ဓိ အာရောစေတဗ္ဗာ၊ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ (၁၉၀)။

အာကယ်၌ ပါတိမောက်ပြနေသောရဟန်းတို့ထက် များပြားသော ဇည့်သည်သံဃာများကြွထာပါမူကား၊ ပုဗ္ဗကိစ္စလေးပါးကိုပြု၍ ပါတိမောက်ကို ထပ်၍ တဘန့်ပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

ဘိက္ခု။ အာဂန္တုကိ ဗဟုတရာ၊ တေဟိ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု။ဟိ ပုန ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဗ္ဗံ။ ။ဂင်းပါဠိတော်။ ။(၁၉၀)။

၇။ ။ပန္နရသေဝါသိကာနံ။ပ။ေတသံသေသေဟျဿံနယေဝ။

အာဝါသိကရဟန်းများက ပန္နရသိဥပုသ်နေ့, အာဂန္တုက ရဟန်းများက စာတုဒ္ဒသိဥပုသ်နေ့ဟု ဥပုသ်နေ့ကို ခြင်းခံနေကြသော်၊ အာဝါသိကရဟန်းများကအာဂန္တုကရဟန်းတို့ထက်အရေအတွက်များသော်ငင်း၊ တူမျှသော်ငင်း၊ အာဝါသိကရဟန်းတို့၏ပန္နရသိနေ့ဟူသောပုဗ္ဗကိစ္စအစီအရင်သို့အာဂန္တုကရဟန်းများကလိုက်ကုန်ရာ၏။ အကယ်၍အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်အာဝါသိကရဟန်းတို့ထက်၊ အရေအတွက်များကုန်သည်ရှိသော်၊ အာဝါသိကရဟန်းတို့သည်၊အာဂန္တုကရဟန်းတို့၏ "စာတုဒ္ဒသော" ဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စ အစီအရင်သို့လိုက်ကုန်ရာ၏။ ။ကြွင်းသောအာဂန္တုကရဟန်းတို့၏ပန္နရသိအရောဋ္ဌလည်း ဤနည်းအတိုင်းပင်တည်း။ ။ဟူလို။

ဇုဝ ပန ဘိက္ခဝေ အာဝါသိကာနံ ဘိက္ခူနံ ပန္နရသော ဟောတိ၊ အာဂန္တုကာနံ စာတုဒ္ဒသော၊သစေ သမသမာ ဟောန္တိ အာဂန္တုကာ ကေဟိ အာဝါသိကာနံ အနုဝတ္တိတဗ္ဗံ။ ။သစေ အာဂန္တုက [illegible] တရာ ဟောန္တိ။အာဝါသိကေဟိ အာဂန္တုကာနံ [illegible] ။ ။ ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၉၉)။

၈။ ။ပါဋိပဒေါဝါသိကာနံ။ပ။မုသလဒ္ဒါဒေန္တိ့ကာမတော။

အာဝါသိက ရဟန်းတို့၏အထွက်တရက်နေ့သည် အာဂန္တုက ရဟန်းတို့ အားဥပုသ်နေ့ဖြစ်ခဲ့အံ့။ တကျွမ်းကုန်,နည်းကုန်သောအာဂန္တုကရဟန်းတို့အား အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည် ကာယသမင်္ဂီပေးလိုမှသာ ပေးရာ၏။ ။ ဟူလို။

ဤဝ ပန ဘိက္ခဝေ အာဝါသိကာနံ ဘိက္ခူနံ ပါဋိပဒေါ ဟောဘိ၊ အာဂန္တုကာနံ ပန္နရသော၊ သစေ အာဝါသိကာ ဗဟုတရာ ဟောန္တိ၊ အာဝါသိကေဟိ အာဂန္တုကာနံ နာကာမာ ဒါတဗ္ဗာ သာမင်္ဂီ။ ။ဂင်း-ပါဋိတော်။ ။(၁၆၉)။

၉ ။ ။ဗဟိဂတ္တိာနကာတဗ္ဗော။ပ။ဗဟူသုဗဟိဝါဝေဿ။

အကယ်၍ အာဝါသိက ရဟန်းတို့သည် ကာယသာမင်္ဂီကို မပေးကုန် သည်ရှိသော်၊အာဂန္တုက ရဟန်းတို့သည် သိမ်ပသို့သွားကုန်၍၊ ဥပုသ်ပြု အပ်၏။ ။ဟူလို။

အာဂန္တု ကေဟိ နိသီဒိမံ ဂန္တွာ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ ။ ဂင်း-ပါဋိဘော်။ ။(၁၆၉)။

အာဂန္တုကရဟန်းတို့က မျှားကုန်သည်ရှိသော်၊အာဝါသိကရဟန်းတို့ သည် မပေးလိုသော်လည်း၊ကာယသာမင်္ဂီကိုပေးအပ်၏။ပေးသင့်၏။ သိမ်ပ သို့မူလည်း ထွက်သွား ရှောင်ရှားပေးအပ်၏။ ၊ဟူလို။

သစေ အာဂန္တုကာ ဗဟုတရာ ဟောန္တိ၊ အာဝါသိကေဟိ အာဂန္တုကာနံသာမင်္ဂီဝါဒါဘဗ္ဗော၊နိသီဒိမံဝါဂန္တုံ။ ။ဂင်း-ပါဋိတော်။ (၁၆၉)။

၁၀။ ။ပဋိပဒါဂန္တုကာနံ။ပ။အသာဒေါဂန္တုသဒ္ဓိဝိဟာရံ။

အာဂန္တုကသဒ္ဓိဝိဟာရတို့၏အထွက်တရက်ဖြစ်ချဉ်လည်း၌နည်း။ ။ ပါတိမောက်ကို မကြားလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍၊ သံဃာတော်များ နားမလည်မကြားနိုင်အောင် တိုးဝှေးဖြေးဖြေးပြသော ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသ ကရဟန်းများ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသကေန သဉ္စိစ္စ နံ သာဝေတဗ္ဗံ၊ ပ။" ဒုက္ကဋသ်ာ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၄၂)။

သဉ္စိစ္စနံသာဝေန္တိတိ ယထာ နသုဏာန္တိ၊ ဧဝံ ဘာဏိသဒ္ဒဘိမာတိ သဉ္စိစ္စ သဏ်ိကံ ဥဒ္ဒိသန္တိ။ ။ဂင်း-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၀၈)။

ပဗ္ဗက်ိစ္စဂါဒိပါဠိပြုရခြင်း။

၁၁။ ။သမ္မဇ္ဇိတုံပဒီပေတုံး၊ပ။မဟာထေရနံပေသိတော။

ဥပသမ်ိဒိမသိမ်ိမာပြဉ္ဉ တံမြက်လှည်းခြင်း ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း, သောက်ရေ သုံးရေတည့်ထားခြင်း, နေရာထိုင်ရာ ခင်းခြင်းဌါ၊ မထေရ်ကြီးသည် စေခိုင်းအပ်သော် မနာမဟျားဘဲ ပျင်းလျက်၊မပြုလုပ်သော ရဟန်းငယ်အား ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ၊ဟူလို။

နံ ဘိက္ခဝေ ထေရေန အာဏာတ္တေန အဂိလာနေန နသမ္မဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊ ပ။ ဒုက္ကဋသ်ာ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၄၅)။

ဥတ်ထား၍ပါဒဋီဒ္ဒိဒုသ်ပြုနည်း။

၁၂-၁၃။ ။သမ္မဇ္ဇိတွာပဒီပေတွာ။ပ။ဝဒေယျာတောဘိယကံ။

တံမြက်လှည်းခြင်း, ဆီမီးညှိထွန်းခြင်း, ရေနှင့်နေရာကိုတည်ထားခြင်း, ပုဗ္ဗကိစ္စပြီးလတ်သော်၊ရဟန်းသုံးပါးတို့သည်ပါဒဲသဒ္ဒိဉ်ပုဂ္ဂိုလ်ကိုပြုကုန်အံ့။ ။ "သုဏာတု၊ မေအာယသ္မာနော၊ ပဉ္စပေါသဝင်ကရေယျာမ'ဟုဥ်တ်ထားပြီးမှ၊ သ ဘဉ်နှံးကိုလက်ဝဲတဘက်ပခုံးထက်၌ ငံပယ်တင်သည်ကိုပြု၍၊ ငံဆောင်ကြောင့်ထိုင်ကာ၊ လက်အုံပ်ချီ၍၊ မထေရ်ကြီးသည် သတင်းငယ်ဘို့ကို "ပရိသုဒ္ဓါ အာဟံ အာဝုသော ပရိသုဒ္ဓါတိ မံ ဓာရေထ" ဟုသုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။

သီတင်းငယ်ပါရိသုဒ္ဓိဒုသ်ပြုနည်း။

၁၄။ ။သမဂ္ဂေါပဉ္စဝဂ္ဂေန။ပ။ဝဒေယျာဝတ်တိယကံ။

သီတင်းငယ်ရဟန်းကား၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဗ္ဗကိစ္စ-စုသော အမှုပြီးပြီးသည်ရှိဆော်၊ ၎ပမာတပါးသော ရဟန်းနှစ်ပါးတို့၏ အထံ၌ "ပရိသုဒ္ဓါ အာဟံ ဘန္တေ ပရိသုဒ္ဓါတိ မံ ဓာရေထ" ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ပြောဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။

ဥတ်မထားဘဲမဆေးရိကြောင်း၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပသမ်ပြုနည်း။

၁၅။ ။ဒြိသုထေရေနုကာဉ္ဇာမ္ဘဲ။ပ။တိကွဲဉာံဉာံဝဉာဇွေဒ။

ရဟန်းနှစ်ပါးတို့ဖြစ်ပါမူ၊ မထေရ်ကြီးသည်ပြုအာဉ်သော ပုဗ္ဗကိစ္စစသည်ကို ကိုယ်ပြုပြီး၍၊ ဒုသိတင်းငယ်ကို ''ပရိသုဒ္ဓါ အဟံ အာဝုသော ပရိသုဒ္ဓါတိ မံ ဓာရေထ'' ဟုသုံးကြိမ်တိုင်တိုင်ဆိုအပ်၏။ ။ဟူလို။

သီဘင်းငယ်ပါရိသုဒ္ဓိဥပသမ်ပြုနည်း။

၁၆။ ။နုဝေနုထေရောတိကွဒ္ဓုံ။ပ။မံဓာရေထာတိ။

သိတင်းငယ်သည်ကား၊မထေရ်ကြီးကို ''ပရိသုဒ္ဓါ အဟံ ဘန္တေ၊ ပရိသုဒ္ဓါတိ မံ ဓာရေထ'' ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင်ဆိုအပ်၏။ ။ဟူလို။

အဓိဋ္ဌာန်ဥပသမ်ပြုနည်း။

၁၇။ ။ပုဗ္ဗကိစ္စံသဗ္ဗာဒေတွာ။ပ။နာစေဒိဋ္ဌေယျဒုက္ကဋံ။

တပါးတည်းသောရဟန် သည်၊ပုဗ္ဗကိစ္စစသည်ကိုပြုပြီး၍၊တဆဲ့ငါးရက် ဥပသ်နေ့ဖြစ်ပါမူ''အာဇ္ဇ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသောတိ အဓိဋ္ဌာမိ''ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၏။ ။တဆဲ့လေးရက် ရက်မစုံ ဥပသ်ဖြစ်ပါမူ ''အာဇ္ဇ မေ ဥပေါသထော စာတုဒ္ဒသောတိ အဓိဋ္ဌာမိ'' ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၏။ အကယ်၍၊အဓိဋ္ဌာန်မပြုပါမူ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

၃၈။ ။ယဉ္စဥဝသန္တိစဒ္ဓာရော။ပ။သိယာအာပတ္တိဒုက္ကဋံ။

အကြင်မဟာသိမ်၌ တည်နေသောကျောင်း၌ လေးပါး, သုံးပါး, နှစ်ပါး, သော ရဟန်းတို့သည်နေကုန်၏။ထိုကျောင်း၌ တပါးပါးသော ရဟန်း၏ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်၍ သုံးပါး, နှစ်ပါး,တပါးသော ရဟန်းတို့သည် သုတ္တုဒ္ဒေသ, ပါရိသုဒ္ဓိ, အဓိဋ္ဌာန်ဥပသ်ကို အစဉ်အတိုင်းပြုကုန်ငြားအံ့၊ဝဋ္ဌကံဖြစ်၍ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ၊ဆိုလိုရင်းကား- သေးပါးရှိသောကျောင်း၌ တပါးကား ပါရိသုဒ္ဓိဆောင်စေ၍၊ ကြွင်းသောသုံးပါးကား သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပသ်ပြု၏။ သုံးပါးရှိသောကျောင်း၌ တပါးကား ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်စေ၍၊ နှစ်ပါးကား ပါရိသုဒ္ဓိဥပသ်ပြု၏။နှစ်ပါးရှိသောကျောင်း၌ တပါးကား၊ ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်စေ၍၊ တပါးကား အဓိဋ္ဌာန်ဥပသ်ပြု၏၊ ဤအလုံးစုံသည် ဝဋ္ဌကံဖြစ်၍ မပြုအာပ်။ ။ဟူလို။

တတြာဘိက္ခဝေ ယတ္ထ စတ္တာရော ဘိက္ခူ။ဝိဟာရန္တိ။နဇ်ကောသ ပါရိသုဒ္ဓိ အာဟာရိတ္ထာ တိဟိ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတဇ်ံ။ပ။ယတြာဘိက္ခဝေ နေ ဘိက္ခူ။ ဝိဟာရန္တိ၊ပ ဒုက္ကဋသဆ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။(၁၅၄)။

၁၉။ ။ဝဋ္ဌသမဋ္ဌဝဋ္ဌိတိ။ပ။သမဋ္ဌိဏ္ဍတိသညြိနော။

ဝဂ်ဖြစ်သောသံဃာ၌ဂင်း၊ဝင်ဟူသောအမှတ်ရှိလျက်ဂင်း၊သံမဂ္ဂသံဃာ၌ဝဂ်ဟူသော အမှတ်ရှိလျက်ဂင်း၊ ယုံမှားသက်ဒရှိနေလျက်နှင့်ဂင်း ဥပုသ်ပြုသောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်ဒုဿပတ်သင့်၏။ ကွဲပြားစေလိုသဖြင့် သံဃာ မရုံမှန်းသိလျက်၊ ဥပုသ်ပြုသောရဟန်းအား ထုလ္လစ္စဋ်ဒုဿပတ်သင့်၏။ ဝဂ္ဂသံဃာ၌ဂင်း, သမဂ္ဂသံဃာ၌ဂင်း, သမဂ္ဂအမှတ်ရှိ၍ ဥပုသ်ပြုပါမူ အာနာပတ္တိ။ ။ဟူလို။

ဝဂ္ဂါ ဝဂ္ဂသညြိနော ဥပေါသထံ ကရောန္တိ။ဝေမတိကာ ဥပေါသထံ ကရောန္တိ။ပ။ဥဒ္ဒေသကာနံ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။ဘေဒါယရေက္ခာ ရာ ဥပေါသထံ ကရောန္တိ။ပ။ ဥဒ္ဒေသကာနံ အာပတ္တိ ထုလ္လစ္စယဿ။ဝဂ္ဂါ သမဂ္ဂသညြိနော ဥပေါသထံအာကံသု။ပ။အာနာပတ္တိ။ ။ မဟာဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၁၆၁-၂-၅)။

ဝဇ္ဇီယပုဂ္ဂိုလ်-နှစ်ကျိပ်တယောက်။

၂၀-၂၁။ ။ဒ္ဝေဝဇ္ဇိကာသဒဟန္တိဿ။ပ။ပါတိမောက္ခံနဒ္ဒေသေ။

ဥက္ခိတ္တကာ ရဟန်းသုံးပါး, လူ ရဟန်းမှကြွင်းသော၊ သိတင်းသုံးဘော်လေးယောက်, ပါရာဇိက ကုသောရဟန်း အာဘဇ္ဈပုဂ္ဂိုလ် ဓာကျိပ်တယောက်, သိက္ခာချသောသူ, ဤဝဇ္ဇီယပုဂ္ဂိုလ် ၂၁-ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊တယောက်ယောက်ပါ၌သော ပဓိုသတ်၌ဂင်း၊ သဘောတူအာပတ်ရှိသောသံဃာသည်ဂင်း၊ ပါတိမောက်ကိုမပြုရာ။ထိုမှတပါး၊ သိုးသော ဆန္ဒဖြင့်လည်းပါတိမောက်မူပြုရာ။ ။ဟူလို။ ၊(အောက်နိဒါန်း၌ဘွင့်ပြခဲ့ပြီ)။

နဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနိယာနိထိန္နပရိသာယ။ ပါတိမောက္ခံ၊ ဥဒ္ဒိသိတဖ္ဖံ။ ပ။နဘိက္ခဝေ ပါရိဝါသိကပါရိသုဒ္ဓိဒါနေန ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၁၇၄)။

အာပတ်ရှိလူက်ဥပုသ်မပြုအပ်ခြင်း။

၂၂။ ။အဒေဿယိတ္ထာနာပန္နံ၊ပ။ပေါသထောနဒကဿတိ။

သင့်ချောက်လျက်ရှိသောလဟုက အာပတ်ကို ဒေသနာမကြားမူ၍ဂင်း, ယုံမှားရှိသောလဟုက အာပတ်ကို ဤအမည်ရှိသောအာပတ်၌ ယုံမှားရှိ

ဇီဟု ထင်စွာမပြုမူ၍ဂင်း, သင့်သော ဂရုကအာပတ်ကိုဂင်း, ယုံမှားသော ဂရုကအာပတ်ကိုဂင်း, ထင်စွာမပြုမူ၍ဂင်း, ဥပုသ်မပြုအပ်။ ဥပုသ်နေ့မဟုတ် သောနေ့၌လည်း ဥပုသ်မပြုအပ်။ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

သာပုတ္တိကေန ဘိက္ခဝေ ဥပေါသထော နာ ကာတဗ္ဗော။နံ ဘိက္ခဝေ အာနုပေါသထေ ဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။ပ။ဒုက္ကဋဿ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။

၂၃။ ။အဓိဋ္ဌိတောပေါသထော်သာ။ပ။ဓိဋ္ဌာတုံသီမမေဝ်ါတိ။

အာစရိယပြုတ် သံဃဥပုသ်ပြုလျက် ဂိုဏ်းကျောင်းမှ၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌၊ အာန္တရုယ်ဆယ်ပါးကိုဂင်း, သံဃာကိုဂင်း, ကြဉ်၍၊ ရဟန်းမပြုသော အာဝါသ-အာနာဝါသသို့မသွားအပ်။ မသွားကောင်း။ ။ဗဒ္ဓသိမ်, အဗဒ္ဓသိမ်သို့ အာဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်, ဂဏဥပုသ်ပြုခြင်းငှါလည်းမသွားအပ်၊ မသွားကောင်း။ ။ဟူလို။

နာဘိက္ခဝေ တဒဟု ပေါသထေ သာဘိက္ခုကာ အာဝါသာ အာဘိက္ခုကော အာဝါသောဝါ အနာဝါသော ဝါဂန္တွော၊အညတြ သံဃေန၊ အညတြ အာန္တရာယာ။ ။ဂင်း-ပါဠိတော်။ ။(၁၇၄)။

ဥပုသ်အာဘွင့်ပြီး၏။

၄၅-ပဝါရဏာဓာဘွင့်။ပဝါရဏာအပြား။

၁။ ။ဒွိန်္နံတိဏ္ဏံစတုန္နဉ္။ပ။ဧသသာသံဃပ္ပဝါရဏာ၊

အကြင်ကျောင်းတို့ကိုသွား တပါးသာရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ။နှစ်ပါး, သုံးပါး, ဆေးပါး, ရှိသည်ဖြစ်အံ့။ အာချင်းချင်းဘိတ်အပ် သောဂဏပဝါရဏာကိုပြုအပ်၏၊ ငါးပါး, ငါးပါးထက်အများရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ သံဃပဝါရဏာပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပဉ္စန္နံ သံဃေ ပဝါရေတုန္တိ။ အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတုန္နံ အညမညံ ပဝါရေတုန္တိ။ ။အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဏ္ဏံ အညမညံ ပဝါရေတုန္တိ။ ။အာနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒွိန္နံ အညမညံ ပဝါရေတုန္တိ။ ။မဟာဝါဠိတော်။ ။(၂၀၉)။

မထေရ်ကြီးသံဃပဝါရဏာပြုနည်း။

၂။ ။ဘုဉ္ဇကိခွေကရဏော။ပ။သံဃောပဝါရေယျာတိ။

ပုဇ္ဇကိစွငါးပါး,ပုဇ္ဇကရဏလေးပါး,သည်၎င်း။ လျောက်ပတ်သောအခါ ကာလပတ်လုံး အာဂ်ါလေးပါးရှိသော ပဝါရဏာကံသည်၎င်း, ကောင်းစွာ ပြီးပြည့်စုံလတ်သည်ရှိသော်၊ သံဃာသည် "သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ပ။သံဃောပဝါရေယျ"ဟုသမ္မုခါဟိုက သံဃပဝါရဏာဥတ်ကို ထား၍၊ဆိုလတ္တံ့သောပဝါရဏာကိုပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

၃။ ။ကေဝံသံဓိဝံရံကက္ခဝါ။ပ။ပဿန္တောပဒိုကရိဿာမိတိ။

လက်ဝဲတဘက်၊ ပခုံးထက်၌၊ သင်္ကန်းစံပယ်တင်ဆည်ကိုပြု၍၊ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ကာ၊ လက်အုပ်ချီလျက်၊ မထေရ်ကြီးသည် "သံဃံအာဝုသော ပဝါရေမိ၊ပ။ပဿန္တော ပဒိုကရိဿာမိ"ဟုဆိုအပ်၏။ ဟူသို့။

ဒီဃပဝါရဏာမပြုဦးစောင့်း၊ဆောင့်ကြောင့်သာနေရခြင်း။

၄။ ။ပဝါရေန္တေသုထေရေသု။ပ။ဥက္ကုဋိကောဝအဆ္ဆဿု။

ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်၍ မထေရ်တို့သည် ပဝါရဏာပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ သိတင်းငယ်သည် အကြင်မျှလောက်ဝိပိသည် ပဝါရဏာပြု၏။ ထိုမျှလောက် ဆောင့်ကြောင့်သာလျှင်နေရာ၏။မနေပါမူဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ ။ ဟူထို။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တဒမ္ပတ္တရာ,ဥက္ကုဋိကံ နိသိဒိတုံ၊ယာဝ ပဝါရေတိ။ပဝါရေတွာ အာသနေ နိသိဒိတုန္တိ။ ၊မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ (၂၀၅)။

သိတင်းငယ်သံဃပဝါရဏာပြုနည်း။

၅။ ။ပုဗ္ဗာရဏ္ဍံသဃဒေပတ္တာ။ပ။ပဒိုကရိဿာမိတိ။

ရှေးဦးစွာပြုထိုက်သော သင်္ကန်းစံပယ်တင်ခြင်းစသောအမှုကိုကောင်း စွာပြီးပြည့်စုံစေပြီး၍၊သိတင်းငယ်သည်"သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ပဿန္တောပဒိုကရိဿာမိ"ဟုဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။

ပဝါရဏာပြုချိန်ကုန်ခါနီးတွင်၊ ပဝါန့ကောပြုပုံ။

၆.၇။ ။ဒါနေဒုမ္မေဿာကဆ္ဆာ။ပ။ဃထာထဇိတာဥတ္တိယာ။

လူတို့ အာလှူပေးနေသောကြောင့်၎င်း, ရဟန်းတို့ တရားဆွေးနွေးခြင်း,

တရားငြင်းခုံခြင်းကြောင့်၎င်း၊ညဉ်းကုန်သွားခြင်း၊သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဆိုရသော တေဝါစိက ပဝါရဏာကို ပြုခွင့်မရှိခဲ့သည် ဖြစ်သော်၎င်း၊ ဆယ်ပါးသော အာနုရာယ်ရှိသော်၎င်း၊ ဒါန-စသည် အာဒေါလျှာ အောက်ပါ ဒွေဝါစိက, ဇကေဝါစိကစသော ဥတ်ထား၍၊ ပဝါရဏာ ပြုရ၏။ ။ဥတ်ထားပုံကား ''သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံဃော။ပ။သမာနဝဿိကံ ပဝါရေယျ''ဟု ဥတ်ထားရာ၏။ ။ဟူလို့။

ဇာဝ ပန ဘိက္ခဝေ အညတရဿိံ အာဝါသေ တဒဟုပဝါရဏာယ မနုဿေသဟိ ဒါနံ ဒေန္တေဟိ ယောဇုယျန ရတ္တိ ခေပိတာ။ပ။ဇာဝ ပန ဘိက္ခဝေ အညတရဿိံ အာဝါသေ တဒဟုပဝါရဏာယ ဘိက္ခူဟိ မဲ့ဲ ဘဏ္ဍေန္တေဟိ။ပ။ ကလဟံ ကရောန္တေဟိ ရတ္တိ ခေပိတာ။ပ။ အထာယံ ဇြဟ္မစရိယန္တရာဒယော ဘဝိဿတီဘ်း။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၃၀)

မှတ်ချက်။ ။အာထက်ပါ ဥတ်သည် ဂါထာအရ၊သာမညအားဖြင့်စပ်၍ ပိန့်ဆိုထားသော ဥတ်ဖြစ်၏။ဝိသေသ ခွဲဝေသော်၊ အာထက်ပါ ပါဠိတော်အရ၊ ရတ္တိခေပိတ ညဉ်းကုန်ခြင်းသည်, ဒါနကြောင့် ညဉ်းကုန်ခြင်း, တရားစကားပြောကြားမှုကြောင့် ညဉ်းကုန်ခြင်း,ကလဟမှုကြောင့် ညဉ်းကုန်ခြင်း, ဟူ၍ သုံးမျိုးသုံးစားရှိရာ ၎င်းသုံးမျိုးအရ၊ဥတ်ကို သိအပ်၏။ ။၎င်းပြင် အာနုရာယ် ဆယ်ပါးကြောင့် ဥတ်ကိုလည်းခွဲခြား၍ ထားအပ်၏။သို့ဖြစ်၍ ရတ္တိခေပိတ် သုံးမျိုးနှင့်တကွ အာနုရာယ် ဆယ်ပါး, ပေါင်း လေးမျိုးသော အကြောင်းကြောင့် သုံးကြိမ်သုံးခါ ဆိုရသော တေဝါစိက ပဝါရဏာမပြု နိုင်ပါဘဲ၊ရက်ကူးသွားမည့် အဖြစ်ကြောင့် ဒွေဝါစိက, ဇကေဝါစိက,သမာန-ဝဿိကပဝါရဏာပြုနိုင်ရန် ဥတ်ထားပုံကို ။ပ။ဝါ-ပါဠိတော်(၂၃၀) မျက်နှာ၌ ကြည့်ရှုတော်မူကြပါကုန်။

၇-ခ။ ။အာဂန္တွေယျုံ ယဒိ သမာ၊အာဒိကာဓေတ္ထ အာဟရေ။

၅၏ ဒုပရဇ္ဇ-ဖြင့်၊ ဥပုသ်ပြုရာ၌ကဲ့သို့၊ ပဝါရဏာပြုစဉ်၊ ပဝါရဏာပြုသော သံဃာ ဒုရေအာတွက်နှင့် တူမျှသော ဧည့်သည် အာဂန္တုကရဟန်းတို့သည်၎င်း၊ နည်းသော အရေအတွက်ရှိသော ဧည့်သည် အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၎င်း၊အကယ်၍ လာရုံနှင်းအံ့၊ပဝါရဏာပြုပြီးသော် ကောင်းသော ပြုခြင်းမှည်၏။မပြုရ၍ ကြွင်းသောသံဃာ

တို့သည်ကား ပဝါရဏာ ပြုနေ့ပင်၏။ အာပတ် မသင့်-ဟူသော ဤစကားကို လည်း လျော်စွာ ဆောင်ရာ၏။ ။ဟူလို။

ဤဝ ပန ဘိက္ခဝေ အညတရဿိံ အာဝါသေ တဒဟုပဝါရဏာယ သမ္မဟုလာ အာဝါသိကာ ဘိက္ခူ။ သန္နိပတန္တိ။ပ။ သမဿသမာ၊ ပဝါရိတာ၊သုပဝါရိတာ။ပ။ထောကတရာ၊ပဝါရိတာ၊ သုပဝါရိတာ၊ အာဝသေသေဟိ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။မဟာဝ!-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၄)

သုံးပါး, လေးပါး-ပဝါရဏာပြုနည်း။

၈။ ။ဧဝံ ဘိစတုဝဂ္ဂေါ စ။ပ။ပဝါရေယျာမဘန္တေ။

ရဟန်းသုံးပါး, လေးပါးတို့သည် ပဝါရဏာ ပြုလိုကုန်သော် "သုဏာတု၊ မေ ဘန္တေ အာယသ္မန္တော။ပ။အာညမညံ် ပဝါရေယျာမ" ဟု ဥတ်ထား၍ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

မထေရ်ကြီး ပဝါရဏာပြုနည်း။

၉။ ။ထေရော သံ ဧဝံ ဝဒေဟိ။ပ။ပသ္သန္တော ပဋိကရိဿာမိ။

လက်ခံတဘက် ပခုံးထက်၌၊ စံပယ်တင်သည်ကို ပြု၍၊ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ကာ၊မထေရ်ကြီးသည် "အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ ပသ္သန္တော ပဋိကရိဿာမိ" ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။

ဆီတင်းငယ် ပဝါရဏာပြုနည်း။

ဆီတင်းငယ်ဖြစ်ပါမူကား၊ ရှေးနည်းအတိုင်းစံပယ်ဘင်မှစသည်ကိုပြု၍ "အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ပသ္သန္တော ပဋိကရိဿာမိ" ဟု ဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။ ။(ပေါ်ပြို။)

နှစ်ပါး·ပဝါရဏာပြုနည်း။

၁၀။ ။ဒွိဿု ထေရေန ကဉ္ဇမ္ဗံ။ပ။ပဋိကရိဿာမိတိ။

ရဟန်းနှစ်ပါး ပဝါရဏာ ပြုလိုပါမူ၊ မထေရ်ကြီးသည် ပြုအပ်သော ပုဒ္ဓကိစ္စ ကိုးပါးစသည်ကို ပြုပြီး၍၊ဆီတင်းငယ်ကို "အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ ပသ္သန္တော ပဋိကရိဿာမိ" ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပြောဆိုရာ၏။ ။ဆီတင်းငယ် သည်ကား မထေရ်ကြီးကို "အဟံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ပသ္သန္တော ပဋိကရိဿာမိ" ဟု သုံးကြိမ်တိုင်အောင် ပြောဆိုရာ၏။ ။ဟူလို။

မအာဝ်သော ပဝါရဏာပြုခြင်း။

အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာပြုနည်း။

၁၁။ ။ပုဗ္ဗကိစ္စံ သမာပေတ္ဝာ။ပ။အဓိဋ္ဌာဓိတိ ဝဋ္ဋတေ့။

ရဟန်းတပါးတည်း ဖြစ်ပါမူကား၊ ဂျုံးဌ ဆိုအာပတ္တိုးသောအတိုင်း၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး, စံပယ်တင်ခြင်း စသည်ကို ပြီးပြည့်စုံစေပြီး၍၊ ''အာဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသိ အဓိဋ္ဌာမိ''ဟု ဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၏။ ။ရက်မစုံ ဖြစ်ပါမူ''အာဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဒသိတိ အဓိဋ္ဌာမိ''ဟု ဆို၍၊အဓိဋ္ဌာန်ပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

မအပ်သော ပဝါရဏာပြုခြင်း။

၁၂-၁၃။ ။ယဿိဿံ ဝသန္တိ ဝါ ပဒ္ဓ။ပ။သိယာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋံ။

အကြင် မဟာသိမ်ပဒ္ဓတည်သော ကျောင်းဒွါ၊ငါးပါး, လေးပါး, သုံးပါး, နှစ်ပါး, ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် နေကုန်၏။ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ ငါးပါးတွင်တပါး, လေးပါးတွင်တပါး, သုံးပါးတွင်တပါး, နှစ်ပါးတွင်တပါးသော ရဟန်း၏ ပဝါရဏာကိုဆောင်၍၊ ဤပဝါရဏာပေးသောရဟန်းမှ တပါးကုန်သော လေးပါး, သုံးပါး, နှစ်ပါး, တပါး, ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ထိုထို သံဃပဝါရဏာ, ဂဏပဝါရဏာ, ပုဂ္ဂလပဝါရဏာ, ကို ပြုကုန်ငြားအံ့။အာမေဍက် ဖြစ်သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်ကုန်ရာ၏။ ။ဟူလို။ ။(အဓိပ္ပါယ် အာကျယ်ကို ဥပေါသံထအာဒျင့် ဂါထာနံပါတ် ၁၈-အတိုင်းမှတ်။)

တတြ ဘိက္ခဝေ ယတ္ထ ပဒ္ဓ ဘိက္ခူ။ ဝိဟာရန္တိ။နဲ့ ဇကာသ ပဝါရဏံ အာဟာရိတွာ စတုဟ် သံဃေ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ပ။တတြ ဘိက္ခဝေ ယတ္ထ ဒွေ ဘိက္ခူ။ ဝိဟာရန္တိ။ပ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋဿ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၁-၂)

၁၄-ခ။ ။သသာဥပေါသထေဒုဒ္ဓာ၊ဂါထာယေဝစေဿ အာဟာရေ။

ဤအာပဒါဒ္ဓဖြင့် ဥပေါသထဒ္ဓဆိုအာပတ္တိုးသော''ဝဋ္ဌေ သမဋ္ဌေ ဝဋ္ဌေါတိ'' စသော 'ဂါထာအာရ၊ဤပဝါဏာအာရာဒ္ဓလည်း ဆောင်ရာ၏-ဟု အာကျဉ်း ချုံးဆောအားဖြင့် ညွှန်ပြတော်မူ၏။

ဌင်း ဒုဒ္ဒသိက္ခာ ဆရာ၏ ဝဋ္ဌေ သမဋ္ဌေ-အာရ၊ ဆောင်ဟန်ကား....ဝဂ် ဖြစ်သောသံဃာဒ္ဓ သမဂ္ဂ-ဟူသော အမှတ်ရှိလျက် ပဝါရဏာပြုသော်ဌင်း,

ဝဂ်ဟု ခေမွတ်ဂို၍ ပဝါရဏာပြုသော်ငင်း, ဒုက္ကဋ်ခာပတ် သင့်၏။ သမဂ္ဂ သံဃာ၌ ဝဂ်ဖြစ်၏ဟု ခေမွတ်ဂို့လျက် ပဝါရဏာ ပြုသော်ဒင်း, ဝဂ် ဖြစ်သလော,သမဂ္ဂဖြစ်သလော,ဟု ယုံမှားသံသယ ဖြစ်လျက် ပဝါရဏာ ပြုသော်ဒင်း,ဒုက္ကဋ်ခာပတ်သင့်၏။ ပဝါရဏာပြုရာ၌ ရဟန်းများ မလာ သေးမှန်းသိလျက်နှင့်၊ကွဲပြားခြင်းကို ခာလိုဂို့သည်ဖြစ်၍ ပဝါရဏာပြုသော ရဟန်းခားလည်း ထုလွန်စွဉ်း ခာပတ်သင့်၏။ ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာ၌ငင်း, သမဂ္ဂဖြစ်သော သံဃာ၌ငင်း, ညီညွတ်၏။ ၊သမဂ္ဂဖြစ်၏ဟု ခေမွတ်ဂို၍ ပဝါရဏာပြုပါမူကား ခာနာပတ္တိ-ခာပတ်မသင့်,ဟုဆောင်၍သိ။ ။ဟူလို။

ဝဂ္ဂါ ဝဂ္ဂသညိနော ပဝါရေန္တိ။ပ။ပဝါရိတာနံ ခာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ။ ပ။ဘေဒပုရေက္ခာရာ ပဝါရေန္တိ၊ပ။ ပဝါရိတာနံ ခာပတ္တိ ထုလ္လစ္ဆယသ။ ။ဝဂ္ဂါ သမဂ္ဂသညိနော ပဝါရေန္တိ။ပ။ ပဝါရိတာနံ ခာနာပတ္တိ။ ၊မဟာဝါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၄-၇-၂၂၁)

ဝါဟျက်ဆောရဟန်းများ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ပြုရခြင်း။

၁၄။ ။ပဝါရိတော သံဃဒ္ဓိ။ပ။အဝုဋ္ဌောဝါနုပါဂတော။

ပုရိမဝါမှထသော သံဃာသည် ပဝါရဏာ ပြုပြီးသော်၊ဝါပြတ်သော ရဟန်းသည်ငင်း,ပုရိမဝါမှ မထသေးသော ပစ္ဆိမဝါဆာ ရဟန်းသည်ငင်း, ဝုဋ္ဌဝါမကပ်သော ရဟန်းသည်ငင်း,ပဝါရဏာ ပြုပြီးသော သံဃာ၌၊ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ကို ပြုရာ၏။ ။ဟူလို။

ပစ္ဆိမိကေဟိ တေသံ သန္တိကေ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော ကာ တဗ္ဗော။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၂၂)

ပစ္ဆိမဝါသား ရဟန်းများ ပဝါရဏာပြုရခြင်း။

၁၅။ ။စာတုမာသိနိယာစာဝိ။ပ။သဒ္ဒစ အပ္ပတရောသိယန္တိ။

တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌၊ပစ္ဆိမ ဝါမှထသော ရဟန်းတို့သည်၊ ဒုကယ်၌ ပုရိမဝါသား ရဟန်းများအောက် နည်းကုန်သည်ဖြစ်သော်၊ ပုရိမဝါသား ရဟန်းများ ဥပုသ် ပြုပြီးသော်၊ ပုရိမဝါ သံဃာထံမှာ ပဝါရဏာ ပြုအပ်၏။ ။ဟူလို။

ပန္တိမ ဝဿုပဂတာ ထောကးတရာဝါ ဇကောဝါ ပါတိမောက္ခေ ဥဒ္ဒိဋ္ဌေ ပန္နာ တေသံ ဆန္ဒိကေ ဘေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။မဟာဝါ-အဋ္ဌကထာ။ ။(၃၂၊ ၃၃)

ပဝါရဏာအာဘွင့် ပြီးပြီ။

၄၆-သံဝရ အာဘွင့်။

၁။ ။စက္ခု သောတာဒိဘေဒေဟိ။ပ။ပဝတ္တိံ ဝိနိဝါရေယေ။

စက္ခုနာ ရူပံ ဒိသွာ နိမိတ္တဂ္ဂါဟီဟောတိ၊ နာနုဗ္ယဉ္ဇနီ နဂ္ဂါဟီ ယတ္ဝါဓိကရဏမေနံ စက္ခုန္ဒြိယံ အသံဝုတံ ဝိဟရန္တံ အာဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာ ပါပကာ အကုသလာ ဓမ္မာ အန္ဝာဿဝေယျုံ။တဿ သံဝရာယ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ရက္ခတိ စက္ခုန္ဒြိယံ။ပ။မနိန္ဒြိယေ သံဝရံ အာပဇ္ဇတိ။ ။

စသောပါဠိတော်အရ၊စက္ခုသောတစသော ဒွါရခြောက်ပါးတို့မှ ရူပါဒိုစသော အာရုံခြောက်ပါးတို့သည် ရှေးရှုဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊ အာဘိဇ္ဈာဒေါမနဿစသော အကုသိုလ်တရား မဖြစ်အောင် တားဖြစ်ရာ၏။ ။ဟူသို့။

၂။ ။နိဂ္ဂဏ္ဌေဿ သက်ံ ဓိတ္တံ့။ပ။စရေ သဇ္ဇိရိယာ ပထေတိ။

တားဖြစ်ပုံ ဥပမာစသို့သော်....ဂကာက်ပင်ကို စားတတ်သော နွားဆိုး, နွားကြမ်းကြီးကို ကြိုးတပျာဘို့နှင့် ရိုက်နှက် ဆုံးမ၍ သူတပါးလယ်ခင်းကို မစားရန် နွားကျောင်းသားသည် တားဖြစ်ဘိသကဲ့သို့၊ထိုအတူ ပိပိဏ်စိတ်စသည်းဟူသော နွားရိုင်းကြီးကိုလျှည်း အာရုံခြောက်ပါး တည်းဟူသော သူတပါး လယ်ခင်းကို မစားရန် သတိသမ္ဗောဇ္ဈင် ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်ခါ၊ ဇာရိယာပုထိ သေးပါးလုံးခွပင်၊ စောင့်ရှောက် နှိပ်ကွပ် ဆုံးမ တားဖြစ်ရမည်။ ။ဟူလို။

ဆိုသို့ရင်းကား .... ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ပဝါရဏာ တိုင်အောင်သော စကားရပ်တို့ဖြင့် ပါတိမောက္ခသံဝရသိလ,အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသိလ,နှစ်ပါးကို ပြတော်မူပြီး၍၊၍သံဝရဖြင့် ဇာန်ဖြိယသံဝရသိလ်ကို ပြတော်မူ၏-ဟုမှတ်။

သံဝရအာဘွင့် ပြီးပြီ။

၄၇-သုဒ္ဓိလေးပါး အာဘွင့်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ။

၁။ ။ဒေသနာ သံဝရော ဇဉ္စိ။ပ။သေနာသုဒ္ဓိ ဝုစ္စတိ။

ဒေသနာသုဒ္ဓိ, သံဝရသုဒ္ဓိ, ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ, ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ,ဟူ၍ သုဒ္ဓိလေးပါးရှိ၏။စင်ကြယ်မှုလေးပါးဆိုလိုသည်။ထိုလေးပါးတို့တွင်ပုဂ္ဂိုလ်မောက္ခသံဝရသီလသည် အာဝဟ်ကို ဒေသနာပြောကြားခြင်းဖြင့် စင်ကြယ်သောကြောင့် ဒေသနာသုဒ္ဓိ-မည်၏။ ။ဟူလို။

စတုဗ္ဗိဓော ဟိ သုဒ္ဓိ- ဒေသနာသုဒ္ဓိ, သံဝရသုဒ္ဓိ, ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ, ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိတိ။တတ္ထ ဒေသနာသုဒ္ဓိနာမ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလံ။ တဥ္စိ ဒေသနာယ သဘာဂတော ဒေသနာ သုဒ္ဓိတိ ဝုစ္စတိ။ ။ ပါရာဇိကဏ်-အဋ္ဌကထာ။ ။(၂၅၄)

သံဝရသုဒ္ဓိ။

၂။ ။ယဟာဃာဒနသံနံ ဓမ္မေ။ပ။ဝုဋ္ဌာမာဇီဝ နိသသိတံ။

အနေသန နှစ်ဆယ်တပါးကို ပယ်စွန့်၍၊တရားသဖြင့်ပစ္စည်းလေ့းပါးကို ဖြစ်စေသော ရဟန်း၏ သမ္မာဇီဝဌိသော အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလသည် ရှာမှီးခြင်း၏ စင်ကြယ်သောကြောင့် ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိ-မည်၏။ ။ဟူလို။

ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိနာမ အာဇီဝပ်ရိသုဒ္ဓိသီလံ။တံ ဟိ အနေသနံ ပဟာယ ဧမ္မေနသမေန ပစ္စယေ ဥပ္ပါဒေန္တသ ပရိယေသနာသ သုဒ္ဓတ္တာ ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ ဝုစ္စတိ။ ။ဂဉ်း-အဋ္ဌကထာ၊ ။(၂၅၄)

ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိ။

၄။ ။ယောနိသော ပဋိသင်္ခါယ။ပ။ဝုတ္တံ ပစ္စယနိသိတန္တိ။

ပဋိသင်္ခါယောနိသော စိဝရံ ပဋိသေဝါမိ-စသောပါဠိတော်လာ၊ ရှင်ငယ်

ကျင့်ဝတ် ပစ္စဝေက္ခဏ လေးပုဒ်ဒုဋ္ဌရ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ဇာဏပရိဘောဂမှ လွန်မြောက်ရန်၊ အာရုဏ်မတက်မီ ဆင်ခြင်သဖြင့် စင်ကြယ်သောကြောင့် ပစ္စယသန္နိဿိတ ဘိလသည်-ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိမည်၏။ ။ဟူလို။

ပစ္စဝေက္ခဏသုဒ္ဓိနာမ ပစ္စယပရိဘောဂေ သန္နိဿိတဘိလံ။တံ ဟိ ပဋိသင်္ခါယောနိသော စိဝရံ ပဋိသေဝတိတိ အာဒိနာ နယေန ဝုတ္တေန ပစ္စဝေက္ခဏေန သုဒ္ဓိနော ပစ္စဝေက္ခဏ သုဒ္ဓိတိ ဝုစ္စတိ။ ။ ဥဒ်း-အာဠ္ဝကထာ။ ။(၂၁၄)

သုဒ္ဓိအာဘွင့် ပြီး၏။

၄၈-သင်္ကန်းသဘင် အာဘွင့်။

၁-၂။ ။အယ်ပြန် အနဝဇ္ဇေနု။ပ။သင်္ကန်းဌေါတိ ပဝုစ္စတိတိ။

ဆိုဒန်းပခဲ့ပြီးသော ပါတိမောက္ခ သံဝရသိလ, ဣန္ဒြိယ သံဝရသိလ, အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သိလ,ပစ္စယသန္နိဿိတ သိလ, လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန်းကောင်းသည်၊ သင်္ကန်းဌေါ-တရားနှင့်လည်း ပြည့်စုံစေရမည်။ ပြည့်စုံမှ တင့်တယ်သည်။ ။ဟူလို။

ယေဟိ အပိဆ္ဆတာ သင်္ကန်းဌေါတာဒိဟိ ဂုဏေဟိ ဝုတ္တပ္ပကာရဿ သိလဿ ဝေါဒါနံ ဟောတိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်-အာဠ္ဝကထာ။ ။ဣဒံ မဟာရာဇ ဘိက္ခု သင်္ကန်းဌေါ ဟောတိတိ ဇေဋ္ဌ သင်္ကန်းဌေါတိ ဣတရိတရပစ္စယသင်္ကန်းဘသန သမန္နာဂတော။ သော ပနေသ သင်္ကန်းသော ဒွါဒသဟိဟေါ ဟောတိ။သေယျထိဒံ-စိဝရေ ယထာ လာဘသင်္ကန်းသော, ယထာဗလသင်္ကန်းသော, ယထာသာရုပ္ပ သင်္ကန်းသောတိ တိဝိဟေါဒေဝံ ဝိတ္ထာပါဘာဒိသု။

သီဃကျွန် အာဠ္ဝကထာဗျားဒီးရ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌ ရှိသေသော ရဟန်းကောင်းသည်၊နည်းသော ပံသုကူသက်နှံးစသော ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ၎င်း၊အဖြစ်မရှိသော်ရလွယ်သော ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်၎င်း၊သင်္ကန်းသစ္စာရား ၁၂-ပါးဖြင့်၊ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စေရာ၏။ ရှာမှီးခြင်း,ခံခြင်း,သုံးခြင်း,စွန့်ခြင်း, တို့၌ အာတိုင်းအာရှည်ကို သိလွှဲရှိသည့် ဖြစ်ရာ၏။ဆိုးကောင်း ယုတ်ဖြတ်၊

ရတတ်သမျှ၊ ရောင့်ရဲမွေးမြူ လွယ်စေရာ၏။ ။လွန်လေပြီးသော ပစ္စည်း အတွက် အာဘန်တလဲလဲ မဖိုးရိမ်စေဘဲ၊ အနာဂတ် ပစ္စည်း ကိုထည်း မတောင့်တဘဲ၊ ရဲဆဲသော ပစ္စည်းဖြင့် မျှတသောရဟန်းကို သန္တာန်၌ပွင့်လင်း ဟု ဆိုအပ်၏။ ။ဟူသို့။

သန္တောသအာဘွင့် ပြီး၏။

၄၉-စတုရက္ခာ အာဘွင့်။

၁။ ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မေတ္တာစ၊ အသုဘံ မရဏာဿတိ။

၌ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအရာ၊ လေးပါးသောသိလနှင့် ပြည့်စုံ၍၊ သန္တာန်၌ဂုဏ် ရောင်၊ ဝင်းပြောင်တင့်မောင်းသော ယောဂီ-ရဟန်းကောင်းသည်၊ သမထ ဝိပဿနာတရားကို ပွါးများ အားထုတ်ရာသည်။ ထိုသို့ အားထုတ်ရာ၊ အာစဋ္ဌိးစွာ အားထုတ်အပ်သော သမထကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကာ၊ ၁-ဗုဒ္ဓါ နုဿတိ။ ၂-မေတ္တာ။ ၃-အာသုဘ၊ ၄-မရဏာဿတိ။တရားလေးပါးသည် အာထက်အထက်ဖြစ်သော သမထဝိပဿနာ တရားတို့၏ အခြေခံကြိုး ဖြစ်၏ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မှန်သမျှ၊ အာစဋ္ဌိးစွာ ကျင့်သုံးပွါးများအပ်သော တရား လေးပါးဖြစ်၍၎င်း, ငိမိကို စောင့်ရှောက်တတ်သော တရားဖြစ်သောကြောင့် ၎င်း, စတုရက္ခတရားဟု ဆိုအပ်၏။ ။ဟူသို့။

၁-ခ-၂။ ။အာရကဋ္ဌာဒီနာရဟံ။ပ။ဗုဒ္ဓါနုဿတိ သဘာဝေ။

ထိုလေးပါးသော တရားတို့တွင်၊ ကိုလေသာတို့မှ ဝေးဆည်၏ အဖြစ် အစစ်ရှိသော အကြောင်းကြောင့် အရဟာ-မည်တော်မူ၏။ မတောက်မပြုန်း၊ ဆရာမဆို၊ ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင် ခပ်သိမ်းသော တရားကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့် သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ-မည်တော်မူ၏။၌သို့စသည်ဖြင့် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးခွဲ မျှားစွာကြိမ်ဘန်၊တန်တန်မလပ်၊ အထပ်ထပ် အောက်မေ့ခြင်းသည် ဗုဒ္ဓါနုဿတိဘာဝနာ မည်၏။ ။ဟူလို။

၃-၄။ ။သီမန္တသံယော သီမန္တ။ပ။ဘာဝနာ မေတ္တာ ဘာဝနာ။

ဥပစာသိမ်ခွဲတည်သော သံဃာခွဲဝင်း၊ဥပစာသိမ်ခွဲတည့်သော နတ်တို့ခွဲ ဝင်း၊ဂေါစရဂံ ဆွမ်းခံရွာခွဲ၊ဖိုးရသေ့နှင်း၊မင့်းဖြစ်သော သူခွဲဝင်း၊ထိုဆွမ်းခံ ရွာခွဲလူတို့ကို အစပြု၍၊ခပ်သိမ်းယော သတ္တဝါတို့ခွဲဝင်း၊ "ချမ်းသာကြပါစေ,

ကုန်သတဲ့လည်း။ ရန်မရှိကြပါစေကုန်သတဲ့လည်း"။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် သိမဋ္ဌ သံဃာ စသည်ကို ပိုင်းခြားခြင်း၌ ပိုင်းခြားခြင်း၌၊ ပွါးများခြင်းသည်- မေတ္တာဘာဝနာမည်၏။ ။ဟူသို့။

၅-၆-၇။ ။ဝဏ္ဏသဏ္ဌာနံ သြကာသေ။ပေ။ပဝတ္တဘာဝနာ သုဘံ။

နှုတ်ဖြင့် သရဇ္ဈာယ်ခြင်း, စိတ်ဖြင့် သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဖြင့်ဂင်း, ဆံစသည်၏ အာဆင်း, ဆံစသည်၏ သဏ္ဌာန်, ဆံစသည်၏ ဦးရေစသော တည်ရာ, ဆံ-စသည်၏ချက်မှ အထက်အောက် အာရုံအားဖြင့်ဂင်း၊ ဤကောဋ္ဌာသကို အထက်အောက် နုံပါးမှ၊ ဤမည်သော ကောဋ္ဌာသဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဟူသော သဘာဂပရိဏ္ဍေဒ၊ ဆံစသည်သည် အမွေးမဟုတ်, လက်သည်း စသည်မဟုတ်၊အမွေးသည် ဆံမဟုတ်,လက်သည်းစသည် မဟုတ်စသော ဝိသဘာဂ ပရိဏ္ဍေဒအား ဖြင့်ဂင်း၊ဆံစသော အစုတို့ကို မှတ်၍၊သရဇ္ဈာယ်ခြင်းဟူဆိုအပ်သော ခုနစ်ပါးအာပြားဂို့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ခြင်း၌ လိမ္မာခြင်းကို ပြည့်စုံစေ၍၊ သရဇ္ဈာယ်သည်မှစ၍၊ ဆံ,အမွေး-စသော အာစဉ် အာတိုင်းဂင်း၊မမြဲနှုန်း-မနှေးလွန်း,များစွာသော အာဂုံ၌စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်း ပယ်လျက်ဂင်း၊ ဆံစသောပညတ်ကို လွန်၍ဂင်း, ဆံ,အမွေး စသည်တွင်၊ မထင်သော ကောဋ္ဌာသကို အာစဉ်သဖြင့် လွှတ်လျက်ဂင်း၊ကောသာ စသော ဒွတ္တိံသာကာရ၌ အံ့ပ္ပနာသုံးဆဲ့နှစ်ပါး ဖြစ်သဖြင့်ဂင်း၊အာဓိစ္စသုတ်,သိဘိဘာဝသုတ်, ဗောဇ္ဈင် ကောသလ္လသုတ်, အားဖြင့်ဂင်း, ဆယ်ပါး အာပြား ဂို့သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို နှလုံးသွင်းခြင်း၌ လိမ္မာခြင်းကိုပြည့်စုံစေ၍၊ဆံစသော ကောဋ္ဌာသဘိုကို အာဆင်း,ဖြစ်ကြောင်း အာသယ,သဏ္ဌာန်,အာနုံ,, ဖြစ်ရာ သြကာသတို့ဖြင့်စက်ဆုပ် ရွံရှာဘွယ်ဟူ၍ပွါးများခြင်းသည်ဂင်း၊ဥဒ္ဓုမာတ စသော အာသုဘဒြဗ်ိ ဆယ်ပါးတို့၌ ဂူးဂူးယောင် သဖြင့် မတင့်တယ်ခြင်း စသော အာဃုဘ သဏ္ဌာန်ကို၊ပရိကမ္မနိမိတ်,ဥဂ္ဂဟနိမိတ်,ပဋိဘာဂနိမိတ် ယူ၍၊ဖြစ်စေသော ဘာဝနာသည် အာသုဘဘာဝနာ-မည်၏။ ။ဟူလို။

၈-၉-၁၀။ ။မရဏံ မေ ဘဒ္ဒိသတိ။ပေ။ဘာဝနာ မရဏာသတိတိ။

ငါ၏ ရုတ်ပျက်ကျေ၊ခန္ဓာကြွေသဖြင့်၊သေခြင်းသည်၊မလွဲတ် ဖြစ်လတ္တံ့။ ရှည်နှိုင်တိုင်ဖြေသည် ချုပ်၏။အာစမထင်၊သံသရာပြင်၌၊ သေရလွယ်လေပြီ,သေရလွယ်လေပြီ,သေရလွယ်လေပြီ-ဟု အာသင်္ဃဝတ်အားဖြင့် ပွါးများ၍၊ သူသတ်

ယောက်ျားဇာ၏ သန့်လျက်စွဲပယ်။ ရှေးရှုထင်ခြင်းကဲ့သို့၊ သေခြင်းဇာ၏ ရှေးရှုထင်ခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ကုန်းမာခြင်းစသောကြောက်သဏေတို့ဇာ၏ ဗျာဓိ,ဇရာ,မရဏာ, ဟူသော ပျက်စီးခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ သူတပါးဇာ၏ သေခြင်းကို ဒိဋ္ဌိခွဲ ဆောင်ခြင်း, သူတပါးဇာ၏သေခြင်းခွဲ ဒိဋ္ဌိကိုဆောင်ခြင်းဖြင့်ဂုဏ်း၊ကိုယ် များစွာသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်အတွင်းခွဲ၊ များစွာသော ရောဂါ,ဒုပ္ပဋ္ဌဖြစ်သော များစွာသော သေခြင်းဘေကြောင်းနှင့် ဆက်ဆံသောဘေးဖြင့်ဂုဏ်း၊ထိုမှတပါး၊ ထွက်သက်နှင့်စပ်သော သေခြင်းစဆည့်ဖြင့် ဘသက်ဇာ၏ဘေးနည်းသော ဘေးဖြင့်ဂုဏ်း၊ ဤဘခါခွဲသာ သေရာဇာ၏၊တပါးသောဘခါခွဲ မသေရာဟူသောကာလဒုဝိုင်းဘခြားဇာ၏ မရှိခြင်း ဘနိမိတ္တ ဘေးဖြင့်ဂုဏ်း၊ တရာတန်း စသော ဘသက်ဇာ၏ ဒုဝိုင်း ဘေးဖြင့်ဂုဏ်း၊လျှပ်တပြက်တွင်း၊ချင့်တွက်ကူဋ္ဌေ၊တသိန်းနေမျှ၊ ခဏတို့သောဘေးဖြင့်ဂုဏ်း၊ပွါးများခြင်းသည် မရဏာသတိ-မည်ဇာ၏။ ။ဟူလို။

(ဂုဏ်းစတုရက္ခတရားလေးပါး၏ ဘဝိပ္ပါယ်ဘကျယ်ကို၊ ဘာဝိမွေဂုဏ္ဌဏ္ဌဝိပနီကာမဋ္ဌဋီကာနှုန်းပိုင်းဘဘွင့်ခွဲ၊ဘွင့်ဆိုခဲ့လေပြီ၊ဘလိုရှိ,မူ၊ဂုဏ်းခွဲ ရှုလင့်ကုန်။)

စတုရက္ခဘဘွင့် ပြီးပြီ။

၅၀-ဝိပဿနာ ဘဘွင့်။

၁.၂။ ။နာမရူပံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ။ပေ။သမ္ဘဝံယောဇနကွဒယန္တိ။

တောဘူမက သဘဝါဂြစ်သော နာမ်ရုပ်ကို၊ လက္ခဏာ,ရသ,ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ဘေးဖြင့်၊ဝေဘန်၍၊ ဝန်းကျင်ပတ်ကုံး၊ ဘိမ်းယူကျုံးလျက်၊ဆင်ခြင်ပိုင်းခြားတတ်သော နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကိုရှေးဦးစွာပွါးများရာ၏။ ထိုနောက်မှ၊ထိုနာမ်ရုပ်၏ ဒုဝိုင်းကြောင်းရင်း ဖြစ်သော ဘဝိဇ္ဇာ,တဏှာ,ဥပါဒါန်, ကံ,ဘာဟာရ-စသော တရားတို့ကို၊ဝန်းကျင်ပတ်ကုံး၊ သိမ်းယူကျုံးတတ်သော ပစ္စယ ပဋိဂ္ဂဟဉာဏ်ကိုပွါးများရာ၏။စကွဒ,ရူပ-စသည်ဒုဝိုင်းကြောင်း၊ ညိုညွတ်ရှောင်းက၊ဝိညာဏဲခေတ်၊စသည်တရား၊တဖွါးဖွါးဖြစ်ကုန်ငြားခွဲ၊ မိုးငြိမ်းသော ဘသွင်၊မထင်ပပျောက်၊ ချုပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်၍၊ မမြဲပေရကား-ဘနိစ္စဿာ မည်ကုန်၏၊ဖြစ်ပျက်တုန့်တုန်၊ဘိပ်နင်း ခုန်လျက်၊နှိပ်စက်လှန့်၊ဆင်းဲရကား-ဒုက္ခဿာ မည်ကုန်၏။ ဘမြဲချမ်းသာ၊ တင့်တယ်စွာကို၊

ဖြစ်စေဆိုလည်း အလိုသို့ မလိုက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အနတ္တ-သာ
မည်ကုန်၏။ ထိုအနိစ္စ စတို့သည် သံခ်ါရ-ဟု မှတ်အပ်သောကြောင့်
လက္ခဏာယာဉ် မည်ကုန်၏။သခ်ါရတရားတို့ကို မှာ်ကြောင်း ဖြစ်သော
ကြောင့်လည်း လက္ခဏာယာဉ် မည်ကုန်၏။ ဤသို့ လက္ခဏာမည်သော
အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ-တရားတို့သို့၊ ဉာဏ်လက်ယူငင်၊ ရှုး၍ တင်၍၊
တေဘုမက သခ်ါရတရားတို့ကို အာဘန်ဘန် အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ-ဟု
သုံးဆယ်လျက်၊ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စသော ဉာဏ်အစဉ်ဖြင့်ခန်သိမ်းသော သံယောဇဉ်
၏ကုန်ရာ၊အာရဟာတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရာ၏။အာရဟာတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ရာ၏။
အာရဟာတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်၍ အာစဉ်အာတိုင်းသော အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်
ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံရာ၏။ ။ဟူလို။

(ဤဝိပဿနာ၏ အာဘွင့်ကို၊အာဘိမွှာဥဉ္ဇဏ်ဒိပနီဌ ဘွင့်ဆိုခဲ့ပြီ။ အလို
ရှိပါမူ၊ဤဌ ရှုလင့်ကုန်။ ။ကြွင်းကား ပေါ်လွင်ပြီ။)

ဝိပဿနာအာဘွင့် ပြီးပြီ။

ရန်ကုန်ကျောင်းအာဘွင့် ပြီး၏။

ဗုလသိက္ခာဂုဠ္ဠဆိုပုဒ်။

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပါရောဇိကဏ္ဍသ အဘွင့်။

ဤမူလသိက္ခာ ကျမ်းသည်၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်းနှင့် အဃဝးတူပါသဖြင့်၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၏ အဘွင့်ကဲ့ ပြဆိုလိုက်ပါက၊ ၎င်းမူလသိက္ခာ ကျမ်း၏ အဘွင့်သည် အတွင်းဝင်သွားပါ၍၊အထူးဘွင့်ဘွယ် မရှိပေ။ သို့သော်-ထူးသော အရေးကိုသာလျှင် ဘွင့်ပြပေအံ့။

က။ ။"နတွာနာထံ" စသောပါဠိဖြင့်၊ရတနာတွယပဏာမ စသည်ကိုပြု၏။

၁။ ။"သန္နိပိတွံ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ပထမပါရောဇိကကိုပြု၏။

၂။ ။"အဒိန္နံ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ဒုတိယပါရာဇိကကိုပြု၏။

၃-၄။ ။"အာဒိယန္တော" စသော နှစ်ဂါထာပါဠိဖြင့်၊ နာနာဘဏ္ဍာပဋ္ဌာပနာ, ဇကောဘဏ္ဍာပဋ္ဌာပနာ ဖြင့် ခိုးခြင်းကြောင့် ပါရာဇိကာကျုံးကိုပြု၏။

၅။ ။"သာဟတ္ထာ" စသော ပါဠိဖြင့်၊သာဟတ္ထိကပဋ္ဌာနာကိုပြု၏။

၆။ ။"ပဇ္ဇသဟ" စသောပါဠိဖြင့်၊ပဇ္ဇပယောဂပဋ္ဌာနာကိုပြု၏။

၇။ ။"ထေယျာ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ထေယျာဝဟာရပဋ္ဌာနာကိုပြု၏။

၈။ ။"မနုဿပါဏံ" စသော ပါဠိဖြင့်၊တတိယပါရာဇိကကိုပြု၏။

၉။ ။"ဗျာနာဒိဘေဒံ" စသော ပါဠိဖြင့်၊စတုတ္ထပါရာဇိကကိုပြု၏။

(၎င်း-အဓိပ္ပါယ်မျှားကား၊ နောက်၌ ထင်ရှားစွာ ဘွင့်ဆိုခဲ့၍ ပေါ်လွင်ပြီ။)

၂-ဂရုကာပတ္တိဒီပနဿ အဘွင့်။

၁။ ။"မောစေတု" စသော ပါဠိဖြင့်၊ပထမသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏။

၂။ ။"ကာယသံသဂ္ဂ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ဒုတိယသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏။

၃။ ။ဒုဋ္ဌုလ္လ”စသော ပါဠိဖြင့်၊တတိယသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏။
၄။ ။“ဝဏ္ဏံ”စသော ပါဠိဖြင့်၊စတုတ္ထသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏။
၅။ ။“သန္နိဿံ”စသော ပါဠိဖြင့်၊ပဉ္စမသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏။
၆။ ။“စာဝေတု”စသော ပါဠိဖြင့်၊ဆဋ္ဌမသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏။
၇။ ။“လေသမဂ္ဂံ”စသော ပါဠိဖြင့်၊နဝမသံဃာဒိသိသ်ကိုပြု၏၊

၃-နိဿဂ္ဂိယနိဒ္ဒေသ အဘွင့်။

၁။ ။“ဝိကပ္ပန”စသော ပါဠိဖြင့်၊ပထမကထိန သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၂။ ။“ဘိက္ခု”စသော ပါဠိဖြင့်၊ဥဒ္ဒါသိတ သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၃။ ။“အညာတိကာ”စသောပါဠိဖြင့်၊ပုရာဏစီဝရသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၄။ ။“အညာတိကာ”ကိထာဖြင့်၊စီဝရပဋိဂ္ဂဟဏသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၅။ ။“အပ္ပဝါရိတ”ကိထာဖြင့်၊အညာတကဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၆။ ။“ရဇတံ”စသော ပါဠိဖြင့်၊ရူပိယသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၇။ ။“ပရိဝတ္တေယျ”ကိထာဖြင့်၊ရူပိယသံဝေါဟာရသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၈။ ။“ဝိကပ္ပန”စသော ပါဠိဖြင့်၊ပတ္တသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၉။ ။“ပတ္တဗန္ဓန”စသော ပါဠိဖြင့်၊ဒြိနပတ္တဗန္ဓန သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၁၀။ ။“ပဋိဂ္ဂဟေတွာ”စသော ပါဠိဖြင့်၊ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၁၁။ ။“ဘိက္ခုဿ”စသော ပါဠိဖြင့်၊စီဝရအာစိန္နနသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၁၂။ ။“အပ္ပဝါရိတ”စသော ပါဠိဖြင့်၊သုတ္တဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၁၃။ ။“ဇာနန္တော”စသော ပါဠိဖြင့်၊ပရိဏာတ သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။

၄-ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသ အဘွင့်။

၁။ ။“သမ္ပဇာနမုသာ”စသော ပါဠိဖြင့်၊ ရသာဒါဒသိက္ခာပုဒ်, ဩမသဝါဒ သိက္ခာပုဒ်ဘို့ကိုပြု၏။
၂။ ။“ထပေတွာ”စသော ပါဠိဖြင့်၊ပဒသောဓမ္မ သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၃။ ။“အနုပသမ္ပန္နေနဝ”ကိထာဖြင့်၊သဟဓမ္မိကသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၄။ ။“ဇာတိယာ”စသော ပါဠိဖြင့်၊ဒုတိယ သဟဓမ္မိက သိက္ခာပုဒ်, ဆဗ္ဗဒေသနာသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။

၅။ ။"ခုဠုလ္လံ" စသောပါဠိဖြင့်၊ခုဠ္ဍုလ္လာပတ္တိစသည်ကိုပြု၏။
၆။ ။"ခနေယျ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ပထဝီခဏန သိက္ခာပုဒ်, ဘူတဂါမ သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၇။ ။"အဇ္ဈောကာသေ"ဂါထာဖြင့်၊ပဌမသေနာသနသိက္ခာပုဒ်ကို ပြု၏။
၈။ ။"သံဃိကာ"ဂါထာဖြင့်၊ဒုတိယသေနာသန သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၈-ခ။ ။"ဇာနံ"စသောပါဠိဖြင့်၊သပ္ပါဏက သိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၉။ ။"အာဠာဝိကာ"စသော ပါဠိဖြင့်၊ စီဝရဒါန သိက္ခာပုဒ်, စီဝရ သိဗ္ဗနသိက္ခာပုဒ်,ပထဝေပဝါရဏာ သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။
၁၀။ ။"ဘိက္ခုံ",စသောပါဠိဖြင့်၊ဒုတိယပဝါရဏာသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၁၁-၁၂။ ။'သန္နိဓိ"စသောပါဠိဖြင့်၊သန္နိဓိကာရက သိက္ခာပုဒ်,ဝိကာလ ဘောဇန သိက္ခာပုဒ်, ပဏီတဘောဇန သိက္ခာပုဒ်, ဒန္တပေါဏ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပြု၏။
၁၃။ ။"တိဏ္ဏတ္ထာသ"စသော ပါဠိဖြင့်၊အာစေလက သိက္ခာပုဒ်,ရဟောပဋိစ္ဆန္နသိက္ခာပုဒ်,တို့ကိုပြု၏။
၁၄။ ။"သုရာ"စသော ပါဠိဖြင့်၊ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်,အင်္ဂလိပတောဒက သိက္ခာပုဒ်,ဟာသမ္မေသိက္ခာပုဒ်,တို့ကိုပြု၏။
၁၅။ ။"အနာဒရေပိ"စသောပါဠိဖြင့်၊အနာဒရိယ သိက္ခာပုဒ်,ဘိံသာပန သိက္ခာပုဒ်စ်ို့ကိုပြု၏။
၁၆။ ။"ထပေတွာ"စသောပါဠိဖြင့်၊ဇောတိကသိက္ခာပုဒ်ကိုပြု၏။
၁၇-၁၈။ ။"ကပ္ပဗိန္ဒု"စသောပါဠိဖြင့်၊ ဒုဗ္ဗဏ္ဏကရဏာသိက္ခာပုဒ်, စီဝရ အပနိဓေနသိက္ခာပုဒ်,သဉ္စိစ္စသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။
၁၉။ ။"ဆာဒေဘုက္ကာမော"စသော ပါဠိဖြင့်၊ဒုဋ္ဌုလ္လသိက္ခာပုဒ်,သံဝိဓာန သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။
၂၀။ ။"ဘိက္ခုံ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ ပဟာရဒါသိက္ခာပုဒ်, တလဿတ္တိက သိက္ခာပုဒ်,အမူလကသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။
၂၁။ ။"ကုက္ကုစ္စုပ္ပါဒနေ" စသော ပါဠိဖြင့်၊ဒုတိယ သဉ္စိစ္စသိက္ခာပုဒ်, ဥပဿုတိသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။
၂၂။ ။"သံဃဘေဒ"စသော ပါဠိဖြင့်၊ပရိဏာမန သိက္ခာပုဒ်, ဝိကာလ ဂါမပ္ပဝေသနသိက္ခာပုဒ်တို့ကိုပြု၏။

၅-ပကိဏ္ဏက အဘွင့်။

၁။ ။ဤဂါထာသည်၊ ချဒ္ဒသိက္ခာ အဓေဝဘဂီယ၊ ၄-နံပါတ် ဂါထာနှင့် တူ၏။

၂။ ။ဤဂါထာသည်၊ ချဒ္ဒသိက္ခာ စိဝရနိဒ္ဒေသ၊ ၂ ၆-နံပါက် ဂါထာနှင့် တူ၏။

၃။ ။သဏ္ဌကမ္မဝဂ္ဂိကဆွဲ။ပ။လူကပဒဋ္ဌာ ဇီနက္ခီပံ။

ကျဉ်းမြောင်းရာ အာရပ်၌ ဝေးငယ်ဖြင့် သွေးကို ထုတ်ခြင်းကြောင့်၎င်း, ဌေးစေ့အိမ်၌ပုဆိုးဖြင့်ရစ်၍ ဆေးစည်းမှုကို ပြုသောကြောင့်၎င်း, ထုလွန်စွဲသည်း အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။

ဤဂါထာ၌၊ သန္နိမိတ္တ-စသောပါဠိ၏အာဓိပ္ပါယ်ကား၊ ချဒ္ဒသိက္ခာ ပကိဏ်း ပိုင်း၊ ၁၅-နံပါတ် ဂါထာဒသည်နှင့်တူ၏။

နံ ဘိက္ခဝေ သမ္မာဓသ္သ သာမန္တာ နွဂ်ိလေ သဏ္ဌကမ္မံဝါ ဝဏ္ဏိကမ္မံဝါ ကာရာပေတဗ္ဗံ။ပ။ထုလ္လစ္စယဿ။ ။မဟာဝါ-ပါဠိတော်၊ ။(၂၈၃)

၄။ ။ဤဂါထာကား၊ချဒ္ဒသိက္ခာစိဝရနိဒ္ဒေသ၊ ၂၇-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၅-၆။ ။ဤဂါထာများကား ချဒ္ဒသိက္ခာ မံသေသုစ အာကပ္ပိယ နိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ်, ၂-နံပါတ်ဂါထာများနှင့်တူကုန်၏။ ။"ယာဝတာနုပုဗ္ဗံ" စသော ပါဠိကား ချဒ္ဒသိက္ခာ၊ ဝစ္စပ္ပသာဝဝဋ္ဋာနိက နိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ် ဂါထာနှင့်တူ၏။

၇။ ။ဤဂါထာကား၊ ဂင်းနိဒ္ဒေသ၊ ၂-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၈။ ။ဤဂါထာကား၊ဂင်းနိဒ္ဒေသ၊ ခဲ-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၉။ ။ဤဂါထာကား၊ဂင်းနိဒ္ဒေသ၊၄-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၁၀။ ။ဤဂါထာ၏ပုဗ္ဗဒ္ဓကား၊ဂင်းနိဒ္ဒေသ၊ ၅-နံပါတ်ဂါထာ၏ အာပရဒ္ဓနှင့် တူ၏။

ဤဂါထာ၏ အဓိပရဒ္ဓကား၊ အာပုစ္ဆာကရဏာ နိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ် ဂါထာ၏ ပုဗ္ဗဒ္ဓနှင့်တူ၏။

၁၁။ ။ဤဂါထာကား၊ဂင်းနိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ်ဂါထာ၏အာပရဒ္ဓနှင့်တူ၏။

၁၂။ ။ဤဂါထာကား၊ဂင်းနိဒ္ဒေသ၊၄-နံပါတ်ဂါထာ၏ အာပရဒ္ဓနှင့်တူ၏။

၁၃။ ။ဤဂါထာကား၊ချဒ္ဒသိက္ခာ နှာနုကပ္ပ နိဒ္ဒေသ၊ ၂-နံပါတ်ဂါထာနှင့် တူ၏။

၁၄။ ။ဤဂါထာကား၊ ဆုဒ္ဒသိက္ခာပဒကိဏ်း ၃၃-နံပါတ်ဂါထာ စသည်နှင့်တူ၏။

၁၅။ ။ဤဂါထာကား၊ ဆုဒ္ဒသိက္ခာ ဥပါဟနာနိဒ္ဒေသ၊ ၂-နံပါတ်ဂါထာနှင့်ဂုဏ်း, အာနောလောကိယနိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ်ဂါထာ ပုဗ္ဗဒ္ဒနှင့်ဂုဏ်း, တူ၏။

၁၆-၁၇။ ။ဤဂါထာများကား၊အာနောလောကိယနိဒ္ဒေသ, အဝန္ဒိယနိဒ္ဒေသ နှင့်တူကုန်၏။

၁၈-၁၉။ ။ဤဂါထာများကား၊ သမာနာသနိက နိဒ္ဒေသ, ဒုဿနနိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူကုန်၏။

၂၀။ ။ဂန္ဓိ မာဒ္ဒိ ကာရေကာရေ။ပ။အနိသသာယ ဝသေယျု၀်။

ဂန္ဓိမစသော ပန်းကံုး စသည်ကို ပြုဆောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ် အာပတ်သင့်၏။ ။ဟူလို။ ။ကြွင်းသော ဂါထာပါဠိများကား၊ပရိက္ခာရနိဒ္ဒေသ, နိဿယနိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူကုန်၏။

နာ ဘိက္ခဝေ ၀ိ၀ိဓံ အာနာစာရံ အာစရိတဗ္ဗံ။ယော စရေယျ ယထာ ဝေမွော ကာရေတဗ္ဗော။ ။စူဠ္လ၀ါ-ပါဠိတော်။ ။(၂၁၃)

၂၁။ ။ဤဂါထာ၏ ပုဗ္ဗဒ္ဒကား၊ဥောသဓနိဒ္ဒေသ၊ ၁-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။ အာပဒါဒ္ဓကား၊ ဥပေါသထနိဒ္ဒေသ၊ ၂၇-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၂၂။ ။ဤဂါထာကား၊ပကိဏ်း ၁-နံပါတ်၊ ၂-နံပါတ်ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၂၃။ ။ဤဂါထာကား၊ပကိဏ်း ၃-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၂၄။ ။ဤဂါထာကား၊ဌင်း ၄-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၂၅။ ။ဤဂါထာကား၊ဌင်း ၄-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၂၆။ ။ဤဂါထာကား၊ဌင်း ၂၇-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၂၇။ ။ဤဂါထာကား၊ဌင်း ၂၆-နံပါတ်ဂါထာ, ဂ-နံပါတ်ဂါထာ ပုဗ္ဗဒ္ဒနှင့် တူ၏။

၂၈၊ ။ဤဂါထာကား၊ဌင်း ဂ-နံပါတ်ဂါထာ စသည်နှင့်တူ၏။

၂၉။ ။ဤဂါထာကား၊ဌင်း ၉-နံပါတ်ဂါထာနှင့်တူ၏။

၃၀-၃၁။ ။ဤဂါထာကား၊ ဌင်း ၁၀-နံပါတ်, ၁၁-နံပါတ်, ဂါထာများနှင့် တူကုန်၏။

၃၂။ ။ဤဂါထာကား၊ ဝဿူပနာယိကနိဒ္ဒေသ ၃-နံပါတ်, ၄-နံပါတ်, ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၃၃။ ။ဤဂါထာကား၊ပဒုမ်း ၁၃-နံပါတ်, ၁၄-နံပါတ်,ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၃၄။ ။ဤဂါထာကား၊ ၎င်း ၁၅-နံပါတ်, ၁၆-နံပါတ်, ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၃၅။ ။ဤဂါထာလည်း၊ပဒုမ်း ၁၆-နံပါတ် အပေဒ္ဓ-နှင့်၏။

၃၆။ ။ဤဂါထာကား၊၎င်း ၁၇-နံပါတ်,၁၈-နံပါတ်,ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၃၇။ ။ဤဂါထာကား၊၎င်း ၁၉-နံပါတ်,၂၁-နံပါတ်,ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၃၈-၃၉။ ။ဤဂါထာများကား၊ ၎င်း ၂၁-နံပါတ် ဂါထာနှင့်၎င်း, ပတ္တ နိဒ္ဒေသ ၆-နံပါတ်, ၇-နံပါတ်,ဂါထာများနှင့်၎င်း တူ၏။

၄၀။ ။ဤဂါထာကား၊ပတ္တနိဒ္ဒေသ ၇-နံပါတ်ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၄၁။ ။ဤဂါထာကား၊၎င်း ၈-နံပါတ်,၁၀-နံပါတ်,ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၄၂။ ။ဝဒေ ဇိဝေါတိ နိဗိဓော-ဟူသော ပါဠိဖြင့် "နှ ဘိက္ခဝေ ဒိဝိတော ဇိဝါတိ ဝတ္တဗ္ဗော ပ၊ ဒုက္ကဋဿ။ ။စူဠဝါ-ပါဠိတော်။ ။ (၂၄၉)အရ၊ချေသည်ဖို့သော်၊ ဇိဝ-အာသက်ရှည်စေသတည်းဟု ဆိုသော ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်အာပတ် သင့်၏-ဟူသော အဓိပ္ပါယ် ကိုပြ၏။ ။(ကြွင်း သေခိယ အာတိုင်းပင်။)

၄၃။ ။ဤဂါထာကား၊ ဥဂ္ဂဟနိဒ္ဒေသ ၁၀-နံပါတ် ဂါထာ, ပက္ခိဏ် ၇-နံပါတ်,ဂါထာများနှင့်တူ၏။

၆-ဝတ္ထုဒါနကထာ အောင်။

ဤဝတ္ထုဒါနကထာကား၊ ချဲ့ခြင်သိက္ခာ၊ ဝတ္တနိဒ္ဒေသ, ဥပေါသထနိဒ္ဒေသ, ယဝါရေဏာ နိဒ္ဒေသ-စသည်နှင့် တူ၏။ ။(သိသာပေါ်လွင်ပြီ။)

မူလသိက္ခာအောင့် ပြီးပြီ။

ရတနာပုဇ္ဇနဂရမာပိတောနမင်းတုံးနာမကေန မဟာမွေရာဇေန ဒိန်း လဒ္ဓ လည်ကဲ့ ပဟာယ "ခင်ဗျနှနာမကေ မဟာဂါမေ မဟာဗောဓိအာရညဝိဟာ ရေ ဝသန်တဲ့သဆ ဝိနယဂရုက လဖို့ပေသလသိက္ခာကာမိနော ပိဋကတ္တယ ပါခုဂနော တိဏ္ဏံဂဏာနံ ဥက္ကဋ္ဌဘူတသဆ မဟာထေရသဆ စေဝ၊ "ဝိသုဒ္ဓါ စာရကဝိဇေ မဟာမွေရာဇဂုရုတိ" စ, "ဝိသုဒ္ဓါစာရဇိပဘိ ပဝရမဟာမွေ ရာဇာဝိရာဇဂုရုတိ" စ, "အာဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတော" စ, တိကဒ္ဒဟ္ဘုံ လဒ္ဓလည်ကဲ့ ကဆ ဗျောကျင် မဟာနိကာယေ ဒုတိယမွေဒေသနာပတိဘူတသဆ မဟာ ဝိသုဒ္ဓါရာမိကထြေရသဆ၊ရန်ကုန် နဂရေ ကျိုက္ခံစံ စေတျာသန္နေ သဒ္ဓမ္မပ္ပ ဇ္ဇောတာရာမေဝ ဆန်တဲ့သဆ တာဠိယေဝ မဟာနိကာယေ တတိယမွေ သေနာပတိဘူတသဆ မဟာထေရသဆ၊ တာဠိယေဝ မဟာနိကာယေ စကုထြမွေသေနာပဘိ ဘူတသဆ အာလုံမဟာထေရသဆ စ၊ ကျောက်တန်း ဂါမေ မဟာဗောဓိအာရညဝိဟာရေ ဝသန်တဲ့သဆ ဥပစ္ဈာယာစရိယသဆ စ၊ တဒညေသဉ္စ အာစရိယာနံ ဗျောကျင်ဝံသဒီပကမာနံ သိသသဘောန "မေဓာဝိ ဝံသာဘိပရိယတ္တိဆာသနဟိတ မွေဓာစရိယာတိ" စ, "သစ္စာဝါဒိဒုိကာကာရ မေဓာဝိဝံသာဘိတိ" စ, ဒွိက္ခတ္တုံ လဒ္ဓလည်ကေန "ဦးဗျောသာ-ဒေါ်သုဇာ" တိနာမကာနံ ဒွိန်း မာတာပိတူနံ ဥရေသု ဇာတေန "ဦးခင်ဗြ" နာမကေန ထားပိန်- နဂရဇာတေန အာစရိယေန ကတာ ဝိနယတ္ထ သံဝဏ္ဏနာ ဘာသာဋီကာ။

၁။ ။နာနာနိန္ဆံယမက္ကိုနိ၊ပါကဋဆုတ္ထ သူစယိ။
သောတူနံ သဒ္ဓမိန္ဆန်၊သုမွာဂုဇ္ဇတ္ထဒီပနိ။

၂။ ။ဒွေနဝုတိဒွိသတောသာ၊သက္ကရာဇေ သဟာသကေ။
သမွတ္တေ ပေါဠ္ဌပါဒမှိ၊သောရိဝ်ရေ သုမင်္ဂလေ။ ။

၃။ ။သိဒ္ဓိံ ပတ္တာ အာနာယာသာ၊သဒ္ဓမင်္ဂလမာဝဟာ။
တံထာ ကလျာဏသင်္ကပ္ပါ၊သိဃံ သိဒ္ဓိန်္ဂါ ပါဏိနံ။ ။

၄။ ။တိဋ္ဌတာယံ ယာဝ လောကေ၊ဟိမဓါ ပဒ္ဓတ္တြမော။
တာဝံ!ဝိနယဂုဇ္ဇတ္ထ၊ဒီပနိ သော်တုဟိတက္ကရတိ။ ။

ဝိနယဂုဇ္ဇတ္ထဒီပနိကျမ်း ပြီးပြီ။